ΤΡΙΩΔΙΟΝ

Помяни Гди
архиепископа Александра
+ 20.8.59

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΝ,

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΥΤΩ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΕΝ ΡΩΜΗ

1879

Ц
Т-86

1050

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ ΑΥΤΩ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ.

Τῇ **Κυριακῇ**, ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται τὸ ἱερὸν καὶ ἅγιον **Εὐαγγέλιον** τῆς παραβολῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου. Ὀψὲ Σαββάτῳ μετὰ τὸν προοιμιακὸν Ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὸ, **Μακάριος ἀνὴρ**, τὸ α'. κάθισμα ὅλον τοῦ Ψαλτηρίου· εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τῆς Ὀκτωήχου στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. καὶ ἀνατολικὰ δ'. καὶ τοῦ Τριῳδίου ἰδιόμελα β'. δευτεροῦντες τὸ ἕν.

Ἦχος α'.

Μὴ προσευξώμεθα φαρισαϊκῶς, ἀδελφοί· * ὁ γὰρ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται· * ταπεινωθῶμεν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, * τελωνικῶς διὰ νηστείας κράζοντες· * Ἱλάσθητι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, * τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

Ὁ αὐτός.

Φαρισαῖος * κενοδοξίᾳ νικώμενος, * καὶ Τελώνης * τῇ μετανοίᾳ κλινόμενος, * προσῆλθον σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότῃ· * ἀλλ' ὁ μὲν καυχησάμενος * ἐστερήθη τῶν ἀγαθῶν· * ὁ δὲ μὴ φθεγξάμενος * ἠξιώθη τῶν δωρεῶν· * ἐν τούτοις τοῖς στεναγμοῖς * στήριξόν με, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Παντοκράτορ Κύριε, * οἶδα * πόσα δύνανται τὰ δάκρυα· * Ἐζεκίαν γὰρ * ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου ἀνήγαγον· * τὴν ἁμαρτωλὸν * ἐκ τῶν χρονίων πταισμάτων ἐῤῥύσαντο· * τὸν δὲ Τελώνην * ὑπὲρ τὸν Φαρισαῖον ἐδικαίωσαν· * καὶ δέομαι, * σὺν αὐτοῖς ἀριθμήσας· * Ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτ. τὸ α'. τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν Λιτὴν στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, ὡς σύνηθες. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, τὰ κατ' ἀλφάβητον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου * ἐκ τῶν ἀνομιῶν μου, * οὐ δύναμαι ἀτενίσαι * καὶ ἰδεῖν τὸν αἰθέρα τοῦ οὐρανοῦ· * ἀλλὰ δέξαι με, * ὡς τὸν Τελώνην, * μετανοοῦντα, Σωτὴρ, * καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Τῆς Ὀκτωήχου θεοτ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, * παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, * Παρθένε πάνσεμνε, * δι' ἧς ὁ λυτρωτής μου Χριστὸς ὁ Κύριος * τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, * Ἥλιος ὑπάρχων Δικαιοσύνης, * φωτίσαι θέλων, οὓς ἔπλασε * κατ' εἰκόνα ἰδίαν * χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ· * διὸ, πανύμνητε, * ὡς μητρικὴν παῤῥησίαν * πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, * ἀδιαλείπτως πρέσβευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, λέγεται ἐκ τρίτου, καὶ γίνεται εὐλόγησις τῶν Ἄρτων, καὶ ἡ διάδοσις, καὶ Ἀνάγνωσις μεγάλη. Ἰστέον, ὅτι τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ἐπιλαχόντος Ἁγίου ἐν τῇ Κυριακῇ, ψάλλομεν τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, εἰ μή που τύχῃ Ἁγίου Μνήμη. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος, εἰς τὸν ἦχον τῆς Ὀκτωήχου, καὶ λέγομεν τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκ. ἐκ β'. τὸ δὲ θεοτ. ἅπαξ. Ἡ συνήθης στιχολογία, τὰ Καθίσ. τῆς Ὀκτωήχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἤχου, τὸ Προκείμενον, τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν τοῦ ὕφους· Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν'. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας, Ζωοδότα· * ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου * πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου· * ναὸν φέρων τοῦ σώματος * ὅλον ἐσπιλωμένον· * ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον * εὐσπλάγχνῳ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· * αἰσχραῖς γὰρ κατεῤῥύπωσα * τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, * καὶ ῥαθύμως τὸν βίον μου * ὅλον ἐκδαπανήσας· * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με * πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἶτα, Στίχος· Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά σου. Ἦχος πλ. β'.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν * ἐννοῶν ὁ τάλας, * τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως· * ἀλλὰ θαῤῥῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, * ὡς ὁ Δαβὶδ βοῶ σοι· * Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Κανόνες οἱ ἀναστάσιμοι τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῆς Θεοτόκου· εἶτα τοῦ Τριῳδίου εἰς ϛ'. ποίημα Γεωργίου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, ἐν τοῖς θεοτοκίοις, Γεωργίου.

Ὠδ. α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Παραβολαῖς ἐμβιβάζων * πάντας Χριστὸς * πρὸς βίου διόρθωσιν, * τὸν Τελώνην ἀνυψοῖ * ἐκ τῆς ταπεινώσεως, δεικνὺς * Φαρισαῖον τῇ ἐπάρσει * ἐκταπεινούμενον.

Ἐκ ταπεινώσεως γέρας * ὑψοποιὸν, * ἐκ δὲ τῆς ἐπάρσεως * πτῶμα βλέπων χαλεπὸν, * τοῦ Τελώνου ζήλου τὰ καλὰ, * καὶ τὴν φαρισαϊκὴν * κακίαν μίσησον.

Ἐξ ἀπονοίας κενοῦται * πᾶν ἀγαθὸν, * ἐκ δὲ ταπεινώσεως * καθαιρεῖται πᾶν κακόν· * ἥνπερ ἀσπασώμεθα, πιστοὶ, * βδελυττόμενοι σαφῶς * τρόπον κενόδοξον.

Τὸ ταπεινόφρονας εἶναι * τοὺς ἑαυτοῦ * μαθητὰς βουλόμενος * ὁ τῶν πάντων Βασιλεὺς, * παραινῶν ἐδίδασκε ζηλοῦν * τὸν Τελώνου στεναγμὸν * καὶ τὴν ταπείνωσιν.

Ὡς ὁ Τελώνης στενάζω, * καὶ ὀδυρμοῖς * ἀσιγήτοις, Κύριε, * νῦν προσέρχομαι τῇ σῇ * εὐσπλαγχνίᾳ· οἴκτειρον κἀμὲ * ταπεινώσει τὴν ζωὴν * νῦν διεξάγοντα.

Θεοτοκίον.

Γνώμην, βουλὴν, προσδοκίαν, * σῶμα, ψυχὴν, * καὶ τὸ πνεῦμα, Δέσποινα, * ἀνατίθημι πρὸς σέ· * δυσχερῶν ἐχθρῶν καὶ πειρασμῶν, * καὶ μελλούσης ἀπειλῆς * ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ἀπὸ κοπρίας μὲν παθῶν * ταπεινὸς ἀνυψοῦται, * ἀρετῶν ἀπὸ ὕψους * καταπίπτει δὲ δεινῶς * ὑψηλοκάρδιος πᾶς, * οὐ τὸν τρόπον * τῆς κακίας φύγωμεν.

Κενοδοξία ἐκκενοῖ * πλοῦτον δικαιοσύνης, * τῶν παθῶν δὲ σκορπίζει * ἡ ταπείνωσις πληθύν· * ἣν μιμουμένους ἡμᾶς * τῆς μερίδος * δεῖξον τοῦ Τελώνου, Σωτήρ.

Ὡς ὁ Τελώνης, καὶ ἡμεῖς * τύπτοντες εἰς τὸ στῆθος * κατανύξει βοῶμεν· * Ἱλάσθητι, ὁ Θεὸς, * ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ὅπως τούτου * λάβωμεν τὴν ἄφεσιν.

Πρὸς ζῆλον ἔλθωμεν, πιστοὶ, * κατορθοῦντες τὸ πρᾶον, * ταπεινώσει συζῶντες, * ἐν καρδίας στεναγμῷ, * κλαυθμῷ τε καὶ προσευχῇ, * ὅπως σχῶμεν * ἐκ Θεοῦ συγχώρησιν.

Ἀποβαλλώμεθα, πιστοὶ, * τὸν ὑπέρογκον κόμπον, * ἀπόνοιαν δεινήν τε * καὶ τῦφον τὸν βδελυκτὸν, * καὶ τὴν κακίστην Θεῷ * Φαρισαίου * ἀπρεπῆ ὠμότητα.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ τῇ μόνῃ προσφυγῇ * πεποιθὼς, μὴ ἐκπέσω * τῆς καλῆς προσδοκίας, * ἀλλὰ τύχοιμι τῆς σῆς * ἐπικουρίας, ἁγνὴ, * πάσης βλάβης * δυσχερῶν ῥυόμενος.

Κάθισ. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταπείνωσις ὕψωσε * κατῃσχυμένον κακοῖς * Τελώνην στυγνάσαντα, * καὶ τὸ, Ἱλάσθητι, * τῷ κτίστῃ βοήσαντα· * ἔπαρσις δὲ καθεῖλεν * ἀπὸ δικαιοσύνης * δείλαιον Φαρισαῖον * μεγαλορρημονοῦντα· * ζηλώσωμεν διὸ τὰ καλὰ, * κακῶν ἀπεχόμενοι.

Δόξα. Ἕτερον Ὅμοιον.

Ταπείνωσις ὕψωσε * πάλαι Τελώνην κλαυθμῷ * βοήσαντα· Ἱλάθητι, * καὶ ἐδικαίωσεν· * αὐτὸν μιμησώμεθα * ἅπαντες, οἱ εἰς βάθος * τῶν κακῶν ἐμπεσόντες· * κράξωμεν τῷ Σωτῆρι, * ἀπὸ βάθους καρδίας· * Ἡμάρτομεν, ἱλάθητι, * μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι, Δέσποινα, * τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, * καὶ ταύτας προσάγαγε * τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, * Κυρία παναμώμε· * λῦσον τὰς περιστάσεις * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· * σύντριψον μηχανίας, * καὶ κατάβαλε θράσος * τῶν ὁπλιζομένων ἀθέως * κατὰ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ἀρίστην ἔδειξεν * ὁδὸν ὑψώσεως * τὴν ταπείνωσιν Λόγος, * ταπεινωθεὶς * μέχρι καὶ μορφῆς δουλικῆς· * ἣν ἐκμιμούμενος ἅπας * ἀνυψοῦται ταπεινούμενος.

Ὑψώθη δίκαιος, * καὶ καταπέπτωκε * Φαρισαῖος, ἐν πλήθει * δὲ τῶν κακῶν· * βρίθων τεταπείνωται, * ἀλλ' ἀνυψώθη Τελώνης * παρ' ἐλπίδα δικαιούμενος.

Πενίας πρόξενος * ἐκ πλούτου τῶν ἀρετῶν * ἡ ἀπόνοια ὤφθη, * καὶ πορισμὸς * αὖθις ἡ ταπείνωσις * δικαιοσύνης ἐξ ἄκρας * ἀπορίας, ἣν κτησώμεθα.

Προέφης, Δέσποτα, * τοῖς μεγαλόφροσιν * ἀντιτάσσεσθαι πάντως, * καὶ ταπεινοῖς * χάριν σὴν παρέχειν, Σωτήρ· * ταπεινωθεῖσι νῦν ἡμῖν * τὴν σὴν χάριν ἐξαπόστειλον.

Πρὸς θείαν ὕψωσιν * ἀεὶ ἀνάγων ἡμᾶς, * ὁ Σωτὴρ καὶ Δεσπότης * ὑψοποιὸν * ἔδειξε ταπείνωσιν· * τοὺς πόδας γὰρ τῶν μαθητῶν * αὐτοχείρως ἐναπένιψεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς φῶς ἀπρόσιτον, * Παρθένε, τέξασα, * τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος * φωτιστικῇ * αἴγλῃ διασκέδασον, * καὶ σωτηρίας πρὸς τρίβους * τὴν ζωήν μου χειραγώγησον.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου, ἀγαθέ.

Τοῦ Φαρισαίου τὰς ἀρετὰς * σπεύσωμεν μιμεῖσθαι, καὶ ζηλοῦν * τὴν τοῦ Τελώνου ταπείνωσιν, * τὸ ἐν ἑκατέροις μισοῦντες ἄτοπον, * ἀπόνοιαν καὶ λύμην * τῶν παραπτώσεων.

Δικαιοσύνης δρόμος κενὸς * ἤλεγκται, συζεύξας ἐν αὐτῷ * ὁ Φαρισαῖος τὴν οἴησιν· * αὖθις δὲ Τελώνης ὑψοποιῷ ἀρετῇ * κτησάμενος συνέμπορον * τὴν ταπείνωσιν.

Ἁρματηλάτης ἐν ἀρεταῖς * ᾤετο δραμεῖν Φαρισαῖος, * ἀλλὰ πεζὸς παρακλύδιον * ἅρμα διαθέων καλῶς προέλαβε, * συζεύξας ὁ Τελώνης * οἴκτῳ ταπείνωσιν.

Τὴν τοῦ Τελώνου παραβολὴν * πάντες ἀναπτύξαντες τῷ νῷ, * δεῦτε ζηλώσωμεν δάκρυσι, * πνεῦμα συντετριμμένον Θεῷ προσάγοντες, * τὴν τῶν ἁμαρτημάτων * ζητοῦντες ἄφεσιν.

Τὸν ὑψαυχῆ τε καὶ μοχθηρὸν, * ἀλαζονικόν τε καὶ θρασὺν * πόρρω ἀπώσωμεν ἔμφρονες * Φαρισαίου τρόπον δεινὸν, μεγάλαυχον, * ὅπως μὴ γυμνωθῶμεν * τῆς θείας χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδον δυνάμεως, ἀγαθὴ, * πᾶσιν ἐξαπόστειλον ἡμῖν, * τοῖς ἐπὶ σοὶ καταφεύγουσι, * κατακυριεύειν ἐν μέσῳ πάντων ἐχθρῶν * παρέχουσα, καὶ πάσης * βλάβης ἐξαίρουσα.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τοῦ βίου τὸ στάδιον * ὁ Τελώνης ἐν ταὐτῷ * καὶ Φαρισαῖος ἔδραμον· * ἀλλ' ὁ μὲν ἀπονοίᾳ κατενεχθεὶς, * αἰσχρῶς ἐναυάγησεν, * ὁ δὲ τῇ ταπεινώσει * διεσώζετο.

Τοῦ βίου τὸν βίαιον * διαμείβοντες ἡμεῖς * δρόμον, ἐκμιμησώμεθα * τοῦ Τελώνου μὲν φρόνημα ζηλωτὸν, * φύγωμεν δὲ φύσημα * βδελυκτὸν Φαρισαίου, * καὶ ζησόμεθα.

Τοὺς τρόπους ζηλώσωμεν * τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ, * καὶ τὴν αὐτοῦ ταπείνωσιν, * οἱ ποθοῦντες τὴν ἄληκτον τῆς χαρᾶς * τυχεῖν κατασκήνωσιν, * ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ζώντων * αὐλιζόμενοι.

Ὑπέδειξας, Δέσποτα, * τοῖς οἰκείοις μαθηταῖς * ὑψοποιὸν ταπείνωσιν· * τῷ λεντίῳ ζωννύμενος τὴν ὀσφὺν, * τοὺς πόδας ἀπέπλυνας, * καὶ τὸν τρόπον μιμεῖσθαι * παρεσκεύασας.

Τὸν βίον διείλοντο * Φαρισαῖος ἀρεταῖς * καὶ ὁ Τελώνης πταίσμασιν· * ἀλλ' ὁ μὲν τὴν ἐξ ὄγκου φρενοβλαβῆ * ὑπέστη ταπείνωσιν, * ὁ δὲ ἀνυψοῦται, * ταπεινόφρων φανείς.

Θεοτοκίον.

Γυμνὸν τῇ ἁπλότητι * τῇ ἀτέχνῳ τε ζωῇ * πλασθέντα, παραβάσεως * διπλόῃ περιέβαλέ με ἐχθρὸς, * σαρκός τε παχύτητι· * νῦν δὲ σῇ μεσιτείᾳ, * Κόρη, σώζομαι.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν * ὑψηγορίαν, * καὶ Τελώνου μάθωμεν * ὕψος ῥημάτων ταπεινῶν, * ἐν μετανοίᾳ κραυγάζοντες· * Σῶτερ τοῦ Κόσμου, * ἱλάσθητι δούλοις σου.

Ἕτερον Κοντάκ. Ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Στεναγμοὺς προσοίσωμεν * τελωνικοὺς τῷ Κυρίῳ, * καὶ αὐτῷ προσπέσωμεν * ἁμαρτωλοὶ ὡς Δεσπότῃ· * θέλει γὰρ * τὴν σωτηρίαν * πάντων ἀνθρώπων· * ἄφεσιν * παρέχει πᾶσι * μετανοοῦσι· * δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσαρκώθη, * Θεὸς ὑπάρχων * Πατρὶ συνάναρχος.

Ὁ Οἶκος. Πρὸς τό· Τὴν Ἐδέμ.

Ἑαυτούς, ἀδελφοί, * ἅπαντες ταπεινώσωμεν· * στεναγμοῖς, ὀδυρμοῖς * τύψωμεν τὴν συνείδησιν, * ἵνα ἐν τῇ κρίσει * τότε αἰωνίᾳ * ἐκεῖ ὀφθῶμεν, * πιστοί, ἀνεύθυνοι, * τυχόντες ἀφέσεως· * ἐκεῖ γάρ ἐστιν * ὄντως ἡ ἄνεσις, * ἣν ἰδεῖν ἡμᾶς * νῦν ἱκετεύσωμεν· * ἐκεῖ ὀδύνη * ἀπέδρα, λύπη, * καὶ οἱ ἐκ βάθους στεναγμοί, * ἐν τῇ Ἐδὲμ τῇ θαυμαστῇ, * ἧς ὁ Χριστὸς δημιουργός, * Θεὸς ὑπάρχων * Πατρὶ συνάναρχος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ κυριακῇ, ἡ παραβολὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Δικαιώσεως τοῖς ἔργοις ἐπαιρόμενος, * βρόχοις κενοδοξίας δεινῶς * περιεπάρη * Φαρισαῖος, ἄμετρα αὐχῶν· * Τελώνης δὲ κούφως τῷ πτερῷ * τῆς ταπεινώσεως ἀρθείς, * Θεῷ προσήγγισε.

Ταπεινώσεως, ὡς κλίμακι, χρησάμενος * τρόπῳ Τελώνης, πρὸς οὐρανῶν * ὕψος ἐπήρθη· * τῆς ἀλαζονείας δὲ ἀρθεὶς * κουφότητι δείλαιος σαθρᾷ * ὁ Φαρισαῖος, καταντᾷ * πρὸς Ἅδου πέταυρον.

Τοὺς δικαίους ἐνεδρεύων μὲν ὁ δόλιος, * τρόποις κενοδοξίας συλᾷ, * ἁμαρτωλοὺς δὲ * βρόχοις ἀπογνώσεως δεσμεῖ· * ἀλλ' οὖν ἑκατέρων τῶν κακῶν * οἱ τοῦ Τελώνου ζηλωταὶ * ῥυσθῆναι σπεύσωμεν.

Ἐν τῇ προσευχῇ ἡμῶν Θεῷ προσπέσωμεν, * δάκρυσι καὶ θερμοῖς στεναγμοῖς, * ἐκμιμούμενοι * τοῦ Τελώνου τὴν ὑψοποιὸν * ταπείνωσιν, μέλποντες, πιστοί· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰσηγούμενος τοῖς μαθηταῖς προέλεγες, * Δέσποτα, μὴ φρονεῖν ὑψηλά, * συναπάγεσθαι * ταπεινοῖς διδάσκων δέ, Σῶτερ· * διό σοι κραυγάζομεν πιστοί· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰακὼβ σε καλλονὴν καὶ θείαν κλίμακα, * κάτωθεν ἣν ἑώρακε πρὶν * ἐκτεταμένην * πρὸς ὕψος, γινώσκομεν, σεμνή, * κατάγουσαν ἄνωθεν Θεὸν * σεσαρκωμένον, καὶ βροτοὺς * αὖθις ἀνάγουσαν.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ταπεινόφρονι γνώμῃ * ἵλεων Κύριον * ὁ τελώνης στενάξας * εὗρε καὶ σέσωσται, * τρόπῳ δὲ δεινῷ * γλώσσης μεγαλορρήμονος * τῆς δικαιοσύνης * ἐκπίπτει Φαρισαῖος.

Φαρισαίου τὸν τῦφον * τῆς προαιρέσεως, * καὶ τὴν προσηγορίαν * τῆς καθαρότητος * φύγωμεν, πιστοί, * ζηλοῦντες τοῦ Τελώνου καλῶς * τὴν ἠλεημένην * ταπείνωσιν καὶ γνώμην.

Τὰς φωνὰς τοῦ Τελώνου, * πιστοί, φθεγξώμεθα * ἱερῷ ἐν ἁγίῳ· * Ὁ Θεός, ἵλαθι, * ἵνα σὺν αὐτῷ * τύχωμεν συγχωρήσεως, * λύμης μεγαλαύχου * ῥυσθέντες Φαρισαίου.

Στεναγμὸν τοῦ Τελώνου * πάντες ζηλώσωμεν, * καὶ Θεῷ ὁμιλοῦντες * θερμοῖς τοῖς δάκρυσι, * κράξωμεν αὐτῷ· * Φιλάνθρωπε, ἡμάρτομεν· * εὔσπλαγχνε, οἰκτίρμον, * ἱλάσθητι καὶ σῶσον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα.

Στεναγμῷ τοῦ Τελώνου * Θεὸς ἐπένευσε, * δικαιώσας τε τοῦτον, * πᾶσιν ὑπέδειξε * κάμπτεσθαι ἀεί, * στεναγμοῖς τε καὶ δάκρυσι * τῶν πλημμελημάτων * αἰτούμενοι τὴν λύσιν.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἐπίσταμαι, πλήν σου, * ἄλλην ἀντίληψιν· * σὲ προβάλλομαι πρέσβιν, * ἁγνὴ πανάμωμε, * σὲ πρὸς τὸν ἐκ σοῦ * τεχθέντα μεσίτριαν· * πάντων τῶν λυπούντων * ἐλεύθερόν με δεῖξον.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ὁδὸν * ὑψώσεως τὴν ταπείνωσιν * παρὰ Χριστοῦ * λαβόντες, σωτηρίας ὑπόδειγμα, * τοῦ Τελώνου τὸν τρόπον ζηλώσωμεν, * τῦφον ὑπεροψίας * πόρρω βαλλόμενοι, * γνώμῃ ταπεινόφρονι Θεὸν * ἐξιλεούμενοι.

Ψυχῆς * ἀπόνοιαν ἀπωσώμεθα, * γνώμην εὐθῆ * ἐν ταπεινοφροσύνῃ κτησώμεθα, * ἑαυτοὺς δικαιοῦν μὴ σπουδάζωμεν, * τὸν τῆς κενοδοξίας * τῦφον μισήσωμεν, * καὶ σὺν τῷ Τελώνῃ τὸν Θεὸν * ἱλεωσώμεθα.

Λιτὰς * τῷ κτίστῃ οἴκτου προσφέρωμεν * τελωνικάς, * τὰς φαρισαϊκὰς ἐκτρεπόμενοι * ἀχαρίστους εὐχάς, μεγαλαύχους φωνάς, * αἳ κατὰ τοῦ πλησίον * κρίσιν ἐπάγουσιν, * ἵνα Θεὸν ἵλεων καὶ φῶς * ἐπισπασώμεθα.

Πολλῷ * πταισμάτων ἐσμῷ βαρούμενος, * ὑπερβολῇ * κακίας τὸν Τελώνην παρῆλθον, * καὶ τοῦ Φαρισαίου τὸν μεγάλαυχον * τῦφον προσεπικτῶμαι, * πάντοθεν ἔρημος * πάντων καθιστάμενος καλῶν· * Κύριε, φεῖσαί μου.

Τῆς σῆς * ἀξίωσον μακαριότητος * τοὺς διὰ σὲ * τῷ Πνεύματι πτωχοὺς ἐνυπάρξαντας· * εἰσηγήσει γὰρ τῆς σῆς προστάξεως * πνεῦμα συντετριμμένον * σοὶ προσκομίζομεν· * Σῶτερ, προσδεξάμενος σῶζε * τοὺς σοὶ λατρεύοντας.

Θεῷ * Τελώνης ποτὲ εὐξάμενος, * τῷ ἱερῷ * πιστῶς προσα-

νιῶν δεδικαίωται· * στεναγμοῖς γὰρ προσελθὼν καὶ δάκρυσι, * συντριμμῷ τε καρδίας, * πάντα ἀπέθετο * τῶν ἁμαρτημάτων τὸν φόρτον * ἐξιλεώσεσιν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνεῖν, * δοξάζειν καὶ μακαρίζειν σε * δίδου ἡμῖν * ἀξίως τοῖς τιμῶσι σε, πάναγνε, * καὶ τὸν τόκον τὸν σὸν μεγαλύνουσι, * μόνη εὐλογημένη· * σὺ γὰρ τὸ καύχημα * τῶν Χριστιανῶν, καὶ πρὸς Θεὸν * πρέσβις εὐπρόσδεκτος.

Ἐξαποστειλάριον, τὸ ἑωθινὸν ἀναστάσιμον. Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριῳδίου. **Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.**

Ὑψηγορίαν φύγωμεν * Φαρισαίου κακίστην, * ταπείνωσιν δὲ μάθωμεν * τοῦ Τελώνου ἀρίστην, * ἵν' ὑψωθῶμεν, βοῶντες * τῷ Θεῷ σὺν ἐκείνῳ· * Ἱλάσθητι τοῖς δούλοις σου, * ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, * Χριστὲ Σωτήρ· ἑκουσίως * καὶ σταυρὸν ὑπομείνας, * συνήγειρας τὸν κόσμον σου * θεϊκῇ δυναστείᾳ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ Ποιητὴς τῆς κτίσεως, * καὶ Θεὸς τῶν ἁπάντων, * σάρκα βροτείαν ἔλαβεν * ἐξ ἀχράντου γαστρός σου, * πανύμνητε Θεοτόκε, * καὶ φθαρεῖσαν μου φύσιν * ὅλην ἀνεκαινούργησε, * πάλιν ὡς πρὸ τοῦ τόκου * καταλιπὼν μετὰ τόκον· * ὅθεν πίστει σε πάντες * ἀνευφημοῦντες κράζομεν· * Χαῖρε, κόσμου ἡ δόξα.

Εἰς τοὺς Αἴνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'. Καὶ τὰ παρόντα τοῦ Τριῳδίου ἰδιόμ. δ'. Τοὺς δύο πρώτους, καὶ τοὺς δύο τρίτους· λέγοντες καὶ τοὺς συνήθως ἀναστασίμους στίχ.

Στιχ. ἰδιόμελ. Ἦχος α'.

Μὴ προσευξώμεθα φαρισαϊκῶς, ἀδελφοί· * ὁ γὰρ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται· * ταπεινωθῶμεν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, * τελωνικῶς διὰ νηστείας κράζοντες· * Ἱλάσθητι ἡμῖν, ὁ Θεός, * τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

Ὁ αὐτός.

Φαρισαῖος * κενοδοξίᾳ νικώμενος, * καὶ Τελώνης * τῇ μετανοίᾳ κλινόμενος, * προσῆλθον σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ· * ἀλλ' ὁ μὲν καυχησάμενος * ἐστερήθη τῶν ἀγαθῶν, * ὁ δὲ μὴ φθεγξάμενος * ἠξιώθη τῶν δωρεῶν· * ἐν τούτοις τοῖς στεναγμοῖς * στήριξόν με, Χριστὲ ὁ Θεός, * ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. **Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου.**

Ἦχος γ'.

Τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου τὸ διάφορον * ἐπιγνοῦσα, ψυχή μου, * τοῦ μὲν * μίσησον τὴν ὑπερήφανον φωνήν, * τοῦ δὲ * ζήλωσον τὴν εὐκατάνυκτον εὐχήν, * καὶ βόησον· * Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, * καὶ ἐλέησόν με.

Στίχος. **Ἐξομολογήσομαί σοι.** Ἦχος ὁ αὐτός.

Τοῦ Φαρισαίου τὴν μεγάλαυχον φωνήν, * πιστοί, μισήσαντες, * τοῦ δὲ Τελώνου τὴν εὐκατάνυκτον εὐχὴν * ζηλώσαντες, * μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονῶμεν, * ἀλλ' ἑαυτοὺς ταπεινοῦντες, * ἐν κατανύξει κράξωμεν· * Ὁ Θεός, ἱλάσθητι * ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι * Φαρισαῖον δικαιοῦντα * ἑαυτὸν κατέκρινας, Κύριε, * καὶ Τελώνην * μετριοπαθήσαντα, * καὶ στεναγμοῖς ἱλασμὸν αἰτούμενον ἐδικαίωσας· * οὐ γὰρ προσίεσαι τοὺς μεγαλόφρονας λογισμούς, * καὶ τὰς συντετριμμένας καρδίας οὐκ ἐξουθενεῖς· * διὸ καὶ ἡμεῖς σοὶ προσπίπτομεν * ἐν ταπεινώσει, * τῷ παθόντι δι' ἡμᾶς· * Παράσχου τὴν ἄφεσιν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις· Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Καὶ ἡ συνήθως Λιτή, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὸ ἑωθινὸν ἰδιόμ. στιχηρόν. Δεῖ εἰδέναι, ὅτι τὰ ια'. ἑωθινὰ στιχηρὰ τῶν Εὐαγγελίων ἀπὸ τῆς παρούσης Κυριακῆς, καὶ μέχρι τῶν Ἁγίων πάντων, ἐν ταῖς Λιταῖς τοῦ Ὄρθρου ψάλλονται εἰς τὸ **Δόξα... καὶ νῦν.**

Ἰστέον δέ, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς Κυριακῆς ἀρχόμεθα ἀναγινώσκειν, μετὰ τὴν ἐν τῷ Νάρθηκι Ἀπόλυσιν τῆς Λιτῆς, τὰς Κατηχήσεις τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. Καὶ εἰ μὲν ἐνδημεῖ ὁ Ἡγούμενος, ἀναγινώσκονται παρ' αὐτοῦ, εἰ δ' οὔ, ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ἱσταμένων καὶ ἀκροωμένων τῶν Ἀδελφῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου ἡ Ὠδὴ ἕκτη. Προκείμενον τοῦ δρόμου τοῦ Ἤχου εἰς τὸν Ἀπόστολον.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον, β'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Γ'. 10.

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἵους διωγμοὺς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται, πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλληλουϊάριον τοῦ ὕψους. Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. **Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν.** Τέλος· **Ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.** Κοινωνικόν· **Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.**

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ Ἑβδομάδι καθ' ἑκάστην ἐσθίομεν τυρὸν καὶ ὠά.

Τῇ κυριακῇ, ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται τὸ ἱερὸν καὶ ἅγιον Εὐαγγέλιον τῆς παραβολῆς τοῦ Ἀσώτου υἱοῦ. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ μετὰ τὴν συνήθως στιχολογίαν, εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν στίχους ι'. Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου ἀναστάσιμα γ'. καὶ ἀνατολικὰ γ'. καὶ τοῦ Τριῳδίου ἰδιόμελα δύο, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α'.

Εἰς ἀναμάρτητον χώραν * καὶ ζωηρὰν ἐπιστεύθην, * γεωσπορήσας τὴν ἁμαρτίαν· * τῇ δρεπάνῃ ἐθέρισα * τοὺς στάχυας τῆς ἀμελείας, * καὶ δραγμάτων ἐστοίβασα * πράξεών μου τὰς θημονίας, * ἃς καὶ κατέστρωσα, * οὐχ ἅλωνι τῆς μετανοίας. * Ἀλλ' αἰτῶ σε, * τὸν προαιώνιον γεωργὸν ἡμῶν Θεόν· * Τῷ ἀνέμῳ τῆς σῆς φιλευσπλαγχνίας * ἀπολίκμησον τὸ ἄχυρον τῶν ἔργων μου, * καὶ σιτάρχησον τῇ ψυχῇ μου τὴν ἄφεσιν, * εἰς τὴν οὐράνιόν σου συγκλείων με ἀποθήκην, * καὶ σῶσον με. Δίς.

Ἐπιγνῶμεν, ἀδελφοί, * τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· * τὸν γὰρ ἐκ τῆς ἁμαρτίας * πρὸς τὴν πατρικὴν ἑστίαν * ἀναδραμόντα ἄσωτον υἱὸν * ὁ πανάγαθος Πατὴρ * προϋπαντήσας ἀσπάζεται, * καὶ πάλιν τῆς οἰκείας δόξης * χαρίζεται τὰ γνωρίσματα, * καὶ μυστικὴν τοῖς ἄνω * ἐπιτελεῖ εὐφροσύνην, * θύων τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, * ἵνα ἡμεῖς ἀξίως πολιτευσώμεθα, * τῷ τε θύσαντι φιλανθρώπῳ Πατρί, * καὶ τῷ ἐνδόξῳ θύματι, * τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ὢ πόσων ἀγαθῶν * ὁ ἄθλιος ἐμαυτὸν ἐστέρησα! * Ὢ ποίας Βασιλείας * ἐξέπεσα ὁ ταλαίπωρος ἐγώ! * **Τὸν πλοῦτον** ἠνάλωσα, ὅνπερ ἔλαβον· * τὴν ἐντολὴν παρέβην. * **Οἴμοι,** τάλαινα ψυχή! * **Τῷ** πυρὶ τῷ αἰωνίῳ λοιπὸν καταδικάζεσαι· * διὸ πρὸ τέλους βόησον **Χριστῷ** τῷ Θεῷ· * **Ὡς τὸν Ἄσωτον** δέξαι με υἱόν, * ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. θεοτοκίον τὸ πρῶτον τοῦ Ἤχου.

Εἴσοδος, τὸ **Φῶς** ἱλαρόν. Προκείμενον· ὁ **Κύριος** ἐβασίλευσεν. **Εἰς** τὴν Λιτήν, ὡς συνήθως, τὸ στιχηρὸν τοῦ **Ἁγίου** τῆς **Μονῆς**. Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου τὰ κατ' **Ἀλφάβητον.**

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς * διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, * ἀλόγοις συνεβοσκόμην * ὁ τάλας κτήνεσι, * καὶ τῆς αὐτῶν ὀρεγόμενος τροφῆς, * ἐλίμωττον μὴ χορταζόμενος· * ἀλλ' ὑποστρέψας πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον Πατέρα, * κραυγάζω σὺν δάκρυσι· * Δέξαι με ὡς μίσθιον * προσπίπτοντα τῇ φιλανθρωπίᾳ σου, * καὶ σῶσον με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου, πάναγνε, * **Χριστὸς** ὁ Κύριος, * ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, * ἐμὲ ἐνδυσάμενος, * τῆς πρώην κατάρας * τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· * διό σοι, πάναγνε, * ὡς τοῦ **Θεοῦ Μητρί** τε * καὶ **Παρθένῳ** ἀληθῶς, * βοῶμεν ἀσιγήτως * τὸ **Χαῖρε** τοῦ **Ἀγγέλου·** * **Χαῖρε, Δέσποινα,** * προστασία καὶ σκέπη, * καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον· **Θεοτόκε Παρθένε,** ἐκ γ'. καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας, ὡς συνήθως.

ΤῊ ΚΥΡΙΑΚῊ ΤΟΥ̃ ΑΣΩΤΟΥ̃ ΠΡΩΪ.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τό, **Θεὸς Κύριος,** τροπ. τῆς Ὀκτωήχου ἀναστάσιμον· καὶ τὸ θεοτοκίον· εἶτα ἡ συνήθως στιχολογία. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἤχου· τό, **Πᾶσα Πνοή.** Καὶ **Εὐαγγέλιον** ἑωθινόν· εἶτα, Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας, **Ζωοδότα·** * ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου * πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου· * ναὸν φέρων τοῦ σώματος * ὅλον ἐσπιλωμένον· * ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον * εὐσπλάγχνῳ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· * αἰσχραῖς γὰρ κατερρύπωσα * τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, * καὶ ῥαθύμως τὸν βίον μου * ὅλον ἐκδαπανήσας * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με * πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἶτα, Στίχος.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β'.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν * ἐννοῶν ὁ τάλας, * τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως· * ἀλλὰ θαῤῥῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, * ὡς ὁ Δαβὶδ βοῶ σοι· * Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Κανόνες οἱ ἀναστάσιμοι, καὶ τῆς Θεοτόκου. Καὶ τοῦ Τριῳδίου εἰς ϛ'. Τοῦ δὲ Μηναίου τὴν Ἀκολουθίαν ψάλλομεν εἰς τὰ Ἀπόδειπνα τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ὁ Κανών. Ποίημα Ἰωσήφ. Φέρων ἀκροστιχίδα ἐν τῇ θ' ᾠδῇ· Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Τὴν Μωσέως ᾠδήν.

Ἰησοῦ ὁ Θεός, * μετανοοῦντα δέξαι νῦν κἀμέ, * ὡς τὸν Ἄσωτον υἱόν, * πάντα τὸν βίον ἐν ἀμελείᾳ * ζήσαντα, καὶ σὲ παροργίσαντα.

Ὃν μοι δέδωκας πρίν, * κακῶς ἐσκόρπισα θεῖον πλοῦτον· * ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, * ἀσώτως ζήσας, εὔσπλαγχνε Πάτερ· * δέξαι οὖν κἀμέ, ἐπιστρέφοντα.

Τὰς ἀγκάλας νυνὶ * τὰς πατρικὰς προσεφαπλώσας, * δέξαι, Κύριε, κἀμέ, * ὥσπερ τὸν Ἄσωτον, πανοικτίρμον, * ὅπως εὐχαρίστως δοξάζω σε.

Θεοτοκίον.

Ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, * πᾶσαν δεικνὺς ἀγαθωσύνην, * πάριδέ μου τὴν πληθὺν * τῶν ἐγκλημάτων, ὡς εὐεργέτης, * θείαις τῆς Μητρός σου δεήσεσι.

Καταβασίας δέ, λέγομεν τοὺς εἱρμοὺς τοῦ Κανόνος.

» Τὴν Μωσέως ᾠδὴν * ἀναλαβοῦσα βόησον, ψυχή· * Βοηθὸς καὶ
» σκεπαστὴς * ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν * οὗτος μου Θεός, καὶ
» δοξάσω αὐτόν.

Ὠδὴ γ'. Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν.

Ἔξω ὅλος ἐμαυτοῦ * γεγονώς, φρενοβλαβῶς * προσεκολλήθην * τοῖς παθῶν ἐφευρεταῖς· * ἀλλὰ δέξαι με, Χριστέ, * ὥσπερ τὸν Ἄσωτον.

Τοῦ Ἀσώτου τὴν φωνὴν * ἐκμιμούμενος, βοῶ· * Ἥμαρτον, Πάτερ· * ὡς ἐκεῖνον οὖν κἀμὲ * ἐναγκάλισαι νυνί, * καὶ μὴ ἀπώσῃ με.

Τὰς ἀγκάλας σου, Χριστέ, * ὑφαπλώσας συμπαθῶς * ὑπόδεξαί με, * ἀπὸ χώρας μακρᾶς * ἁμαρτίας καὶ παθῶν * ἐπαναστρέφοντα.

Θεοτοκίον.

Ἡ καλὴ ἐν γυναιξί, * καταπλούτισον κἀμὲ * καλῶν ἰδέαις, * ἁμαρτίαις πολλαῖς * τὸν πτωχεύσαντα, ἁγνή, * ὅπως δοξάζω σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, * καρποφόρον, ὁ Θεός, * ἀνάδειξόν
» με, * γεωργὲ τῶν καλῶν, * φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, * τῇ εὐ-
» σπλαγχνίᾳ σου.

Κάθισμα, ὅπερ λέγομεν ἐκ δευτέρου. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ἀγκάλας πατρικὰς * διανοῖξαι μοι σπεῦσον· * ἀσώτως τὸν ἐμὸν * κατηνάλωσα βίον· * εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον * ἀφορῶν οἰκτιρμῶν σου, Σωτήρ, * νῦν πτωχεύουσαν * μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν· * σοὶ γάρ, Κύριε, * ἐν κατανύξει κραυγάζω· * Σοὶ ἥμαρτον, σῶσόν με.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀνύμφευτε ἁγνή, * Θεοτόκε Παρθένε, * ἡ μόνη τῶν πιστῶν * προστασία καὶ σκέπη, * κινδύνων καὶ θλίψεων, * καὶ δεινῶν περιστάσεων * πάντας λύτρωσαι * τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, * Κόρη, ἔχοντας, * καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον * ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ δ'. Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν.

Πλοῦτον καλῶν, ὅν μοι δέδωκας, * ἐπουράνιε Πάτερ, * διεσκόρπισα κακῶς, * ξένοις πολίταις δουλούμενος· * διὸ βοῶ σοι· * Ἥμαρτόν σοι, δέξαι με, * ὡς τὸν Ἄσωτον πάλαι, * ὑφαπλώσας * τὰς ἀγκάλας μοι τὰς σάς.

Πάσῃ κακίᾳ δεδούλωμαι, * ὑποκύψας ἀθλίως * τοῖς παθῶν δημιουργοῖς, * καὶ ἐμαυτοῦ ἔξω γέγονα * ἀπροσεξίᾳ· * οἴκτειρόν με, Σῶτερ, * ἐπουράνιε Πάτερ, * προσφυγόντα * τοῖς πολλοῖς σου οἰκτιρμοῖς.

Πάσης αἰσχύνης πεπλήρωμαι, * μὴ τολμῶν ἀτενίσαι * εἰς τὸ ὕψος οὐρανοῦ· * καὶ γὰρ ἀλόγως ὑπέκυψα * τῇ ἁμαρτίᾳ· * νῦν δὲ ἐπιστρέφων * ἐκβοῶ κατανύξει· * Ἥμαρτόν σοι, * δέξαι με, Παμβασιλεῦ.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῶν ἀνθρώπων βοήθεια, * ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία * πάντων τῶν Χριστιανῶν· * τὸ καταφύγιον, ἄχραντε, * τῶν σωζομένων, * σῶσόν με, Παρθένε, * μητρικαῖς σου πρεσβείαις, * καὶ μελλούσης * καταξίωσον ζωῆς.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν * ὁ Προφήτης προβλέπων, *
» ἀνεκήρυττε βοῶν· * Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα * καὶ ἐφοβήθην, *
» ὅτι ἀπὸ Θαιμάν, * καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου * κατασκίου * ἐπεδή-
» μησας, Χριστέ.

Ὠδὴ ε'. Τῆς νυκτὸς διελθούσης.

Ἐδουλώθην πολίταις * ξένοις, καὶ εἰς χώραν * τὴν φθοροποιὸν ἀπεδήμησα, * καὶ ἐπλήσθην αἰσχύνης· * νῦν δὲ ἐπιστρέφων * κράζω σοι, Οἰκτίρμον, * τὸ Ἥμαρτον.

Τὰ πατρῷά σου σπλάγχνα * νῦν ὑπάνοιξόν μοι * ἀπὸ τῶν κακῶν ἐπιστρέφοντι, * ἐπουράνιε Πάτερ· * καὶ μή με ἀπώσῃ, * ἔχων ὑπερβάλλον * τὸ ἔλεος.

Οὐ τολμῶ ἀτενίσαι * ἄνω εἰς τὸ ὕψος, * ἄμετρα, Χριστὲ, παροργίσας σε· * ἀλλ' εἰδώς σου, Οἰκτίρμον, * τὸ εὔσπλαγχνον, κράζω· * Ἥμαρτον, ἱλάσθητι, * καὶ σῶσον με.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, * κεχαριτωμένη, * ἡ τὸν ἱλασμὸν πάντων τέξασα, * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων * τὸ βαρὺ φορτίον * σοῦ ταῖς ἱκεσίαις * ἐλάφρυνον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τῆς νυκτὸς διελθούσης, * ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, * καὶ τὸ φῶς τῷ
» κόσμῳ ἐπέλαμψε· * διὰ τοῦτο ὑμνεῖ σε * τάγματα Ἀγγέ-
» λων, * καὶ δοξολογεῖ σε, * Χριστὲ ὁ Θεός.

Ὠδὴ ς'. Βυθῷ ἁμαρτημάτων.

Βυθὸς ἁμαρτημάτων * συνέχει με ἀεὶ, * καὶ τρικυμία * πταισμάτων βυθίζει με· * κυβέρνησον * πρὸς λιμένα με ζωῆς, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον με, * Βασιλεῦ τῆς δόξης.

Τὸν πλοῦτον τὸν πατρῷον * ἐσκόρπισα δεινῶς, * καὶ πενητεύσας * αἰσχύνης πεπλήρωμαι, * δουλούμενος * τοῖς ἀκάρποις λογισμοῖς· * διό σοι βοῶ, φιλάνθρωπε· * Οἴκτειρόν με, σῶσον.

Λιμῷ καταφθαρέντα * παντοίων ἀγαθῶν, * καὶ ξενωθέντα * ἐκ σοῦ, ὑπεράγαθε, * οἰκτείρησον * ἐπιστρέφοντά με νῦν, * καὶ σῶσον, Χριστέ, ὑμνοῦντά σου * τὴν φιλάνθρωπίαν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα καὶ Δεσπότην * κυήσασα Χριστὸν, * τῆς σωτηρίας * μὲ, Κόρη, ἀξίωσον, * πτωχεύσαντα * ἐκ παντοίων ἀγαθῶν, * Παρθένε ἁγνὴ, ἵνα ὑμνῶ * τὰ σὰ μεγαλεῖα.

Ὁ Εἱρμός.

» Βυθῷ ἁμαρτημάτων * συνέχομαι, Σωτὴρ, * καὶ ἐν πελάγει *
» τοῦ βίου βυθίζομαι· * ἀλλ' ὥσπερ τὸν * Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θη-
» ρὸς, * κἀμὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, * καὶ διάσωσόν με.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῴας * δόξης σου * ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, * ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, * ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον· * ὅθεν σοι * τὴν τοῦ Ἀσώτου * φωνὴν προσφέρω· * Ἥμαρτον * ἐνώπιόν σου, * Πάτερ οἰκτίρμον· * δέξαι με μετανοοῦντα, * καὶ ποίησόν με * ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.

Ὁ Οἶκος. Πρὸς τό· Τὴν Ἐδέμ.

Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν * καθ' ἑκάστην διδάσκοντος * δι' οἰκείας φωνῆς, * τῶν Γραφῶν ἀκουσώμεθα * περὶ τοῦ Ἀσώτου * καὶ σώφρονος πάλιν, * καὶ τούτου πίστει * ἐκμιμησώμεθα * καλὴν τὴν μετάνοιαν· * τῷ κατιδόντι * πάντα τὰ κρύφια * μετὰ ταπεινῆς * καρδίας κράξωμεν· * Ἡμάρτομέν σοι, * Πάτερ οἰκτίρμον, * καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ποτὲ * κληθῆναι τέκνα σου, ὡς πρίν· * ἀλλ' ὡς φύσει ὑπάρχων * φιλάνθρωπος, σὺ προσδέχου, * καὶ ποίησόν με * ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς τοῦ Ἀσώτου υἱοῦ παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου μνείαν ποιούμεθα.

Ὠδὴ ζ'. Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενος.

Ταῖς ἡδοναῖς τοῦ σώματος * ὑπέκυψα παναθλίως, * καὶ ἐδουλώθην θέλων * τοῖς τῶν παθῶν ἐφευρεταῖς· * καὶ ξένος ἐγενόμην * ἀπὸ σοῦ, φιλάνθρωπε· * νῦν δὲ κράζω * τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνήν· * Ἡμάρτηκα, Χριστὲ, * μή με ὑπερίδῃς * ὡς μόνος ἐλεήμων.

Ἀναβοῶ τὸ Ἥμαρτον, * μὴ δ' ὅλως ἐνατενίσαι * ἀποτολμῶν εἰς ὕψος * τοῦ οὐρανοῦ, Παμβασιλεῦ· * ὅτι ἐν ἀφροσύνῃ * μόνος σε παρώργισα, * ἀθετήσας * τὰ σὰ προστάγματα· διὸ, * ὡς μόνος ἀγαθὸς, * μή με ἀποῤῥίψῃς * ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου.

Τῶν Ἀποστόλων, Κύριε, * καὶ Προφητῶν, καὶ Ὁσίων, * καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων, * καὶ τῶν Δικαίων προσευχαῖς, * συγχώρησόν μοι πάντα, * ἅπερ ἐπλημμέλησα, * παροργίσας, * Χριστὲ, τὴν ἀγαθότητά σου· * ὅπως ὑμνολογῶ * καὶ δοξολογῶ σε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα * καὶ Σεραφὶμ, θεοτόκε, * καὶ πάσης λαμπροτέρα * ἐπουρανίου στρατιᾶς, * σὺν τούτοις ἐκδυσώπει, * ὅνπερ ἐσωμάτωσας * θεῖον Λόγον, * πανάμωμε, ἀνάρχου Πατρὸς, * ὅπως τῶν ἀγαθῶν * τῶν αἰωνιζόντων * πάντες ἀξιωθῶμεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι, * οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ * ἐχόρευον
» βοῶντες· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός· * ὅτι ἐν ἀληθείᾳ * καὶ κρίσει
» ἐπήγαγες * ταῦτα πάντα * διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, * ὁ ὑπερύ-
» μνητος, * καὶ δεδοξασμένος * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ.

Ὁ καταβὰς ἐπὶ γῆς * εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον * ἑκουσίῳ πτωχείᾳ * διὰ ἔλεος πολὺ, * πτωχεύσαντά με πάσης * νῦν ἀγαθοεργίας, * ὡς ἐλεήμων, σῶσον.

Ἀπὸ τῶν σῶν ἐντολῶν * μακρυνθείς, ἐδουλώθην * παναθλίως τῷ πλάνῳ· * ἐπιστρέφοντα δὲ νῦν, * τὸν Ἄσωτον ὡς πάλαι, * προσπίπτοντά σοι δέξαι, * ἐπουράνιε Πάτερ.

Φθοροποιοῖς λογισμοῖς * ὑπαχθεὶς ἠμαυρώθην, * καὶ ἐκ σοῦ ἐμακρύνθην, * ὅλως ἔξω ἐμαυτοῦ * γενόμενος, οἰκτίρμον· * διὸ ἐν μετανοίᾳ * προσπίπτοντά σοι σῶσον.

Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ ἁγνή, * ἡ τῶν κατεῤῥαγμένων * ἐπανόρθωσις μόνη, * ἐπανόρθωσον κἀμὲ * παντοίαις ἁμαρτίαις * συντετριμμένον ὅλον * καὶ τεταπεινωμένον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ * τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα * ἐν Σιναίῳ
» τῷ ὄρει * προτυπώσαντα ποτὲ * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, * καὶ
» ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε.

Ἴδε, Χριστέ, * τὴν θλῖψιν τῆς καρδίας· * ἴδε μου τὴν ἐπιστροφήν· * ἴδε τὰ δάκρυα, Σῶτερ, * καὶ μὴ παρίδῃς με· * ἀλλ' ἐναγκάλισαι πάλιν δι' εὐσπλαγχνίαν, * πληθύϊ σωζομένων συναριθμῶν,* ὅπως ὑμνῶ εὐχαρίστως * τὰ ἐλέη σου.

Ὡς ὁ Λῃστὴς * βοῶ τό, Μνήσθητί μου· * ὡς ὁ Τελώνης κατηφής, * τύπτω τὸ στῆθος, καὶ κράζω * νῦν τό, Ἱλάσθητι· * ὥσπερ τὸν Ἄσωτον, ῥῦσαι με, πανοικτίρμον * ἐκ πάντων τῶν κακῶν μου, Παμβασιλεῦ, * ὅπως ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν * συγκατάβασιν.

Στέναξον νῦν, * ψυχή μου παναθλία, * καὶ ἀναβόησον Χριστῷ· * Ὁ δι' ἐμὲ ἑκουσίως * πτωχεύσας, Κύριε, * πτωχεύσαντά με ἐκ πάσης ἀγαθοεργίας, * καλῶν περιουσίᾳ, ὡς ἀγαθὸς * καὶ πολυέλεος μόνος, * καταπλούτισον.

Ἥνπερ ποτὲ * εἰργάσω εὐφροσύνην * τῇ τοῦ Ἀσώτου, ἀγαθέ,* ἐπιστροφῇ ἑκουσίῳ, * ταύτην νῦν ποίησον * καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀθλίῳ, προσεφαπλῶν μοι * τὰς σὰς σεπτὰς ἀγκάλας, ἵνα σωθεὶς * ὑμνολογῶ σου τὴν ἄκραν * συγκατάβασιν.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς * πρεσβείαις σου, Παρθένε, * τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμοὺς * ἐσκοτισμένους κακίᾳ * φώτισον, δέομαι· * καὶ πρὸς ὁδοὺς μετανοίας εἰσάγαγέ με, * ὅπως χρεωστικῶς σε ὑμνολογῶ, * τὴν ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον * σωματώσασαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τῶν γηγενῶν * τίς ἤκουσε τοιοῦτον; * ἢ τίς ἑώρακε ποτέ; *
» ὅτι Παρθένος εὑρέθη * ἐν γαστρὶ ἔχουσα, * καὶ ἀνωδύνως
» τὸ βρέφος ἀποτεκοῦσα· * τοιοῦτόν σου τὸ θαῦμα, καὶ σέ, ἁγνή,*
» Θεοχυῆτορ Μαρία, * μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριῳδίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν πλοῦτον, ὃν μοι δέδωκας, * τῆς χάριτος, ὁ ἄθλιος * ἀποδημήσας ἀχρείως, * κακῶς ἠνάλωσα, Σῶτερ· * ἀσώτως ζήσας, δαίμοσι * δολίως διεσκόρπισα· * διό με ἐπιστρέφοντα, * ὥσπερ τὸν Ἄσωτον, δέξαι, * Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ σῶσον.

Ἄλλο. Ὅμοιον.

Ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτόν σου * ἐκδαπανήσας, Κύριε, * καὶ πονηροῖς δαιμονίοις * καθυπετάγην ὁ τάλας, * ἀλλά, Σωτὴρ πανεύσπλαγχνε, * τὸν Ἄσωτον οἰκτείρησον, * καὶ ῥυπωθέντα κάθαρον, * τὴν πρώτην ἀποδιδούς μοι * στολὴν τῆς σῆς Βασιλείας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁγία Μητροπάρθενε, * τὸ μέγα περιήχημα * τῶν Ἀποστόλων, Μαρτύρων, * καὶ Προφητῶν, καὶ Ὁσίων, * τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον * ἱλέωσαι τοῖς δούλοις σου * ἡμῖν, Θεογεννήτρια, * ὅταν καθίσῃ τοῦ κρῖναι * τὰ κατ' ἀξίαν ἑκάστου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου ἀναστάσιμα δ'. καὶ ἀνατολικὸν α'. Καὶ τὰ παρόντα τοῦ Τριῳδίου ἰδιόμ. στιχ. γ'. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς συνήθεις στίχους.

Ἦχος β'.

Τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν * προσφέρω σοι, Κύριε· * Ἥμαρτον ἐνώπιον * τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἀγαθέ· * ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον * τῶν χαρισμάτων σου· * ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦντα, * Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ἦχος δ'.

Ὡς ὁ Ἄσωτος υἱός, * ἦλθον κἀγώ, οἰκτίρμον, * ὁ τὸν βίον ὅλον * δαπανήσας ἐν τῇ ἀποδημίᾳ· * ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον, * ὃν δέδωκάς μοι, Πάτερ· * δέξαι με μετανοοῦντα, ὁ Θεός, * καὶ ἐλέησόν με. Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ.

Ἦχος πλ. δ'.

Δαπανήσας ἀσώτως * τῆς πατρικῆς οὐσίας τὸν πλοῦτον, * καὶ καταναλώσας, * ἔρημος γέγονα, * ἐν τῇ χώρᾳ οἰκήσας * τῶν πονηρῶν πολιτῶν· * καὶ μηκέτι φέρων * τὸ μετὰ τούτων συνοικέσιον, * ἐπιστρέψας, βοῶ σοι, * τῷ οἰκτίρμονι Πατρί· * Ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν, * καὶ ἐνώπιόν σου, * καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος * κληθῆναι υἱός σου· * ποίησόν με * ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου, ὁ Θεός, * καὶ ἐλέησόν με.

1050

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πάτερ ἀγαθέ, * ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ· * μὴ ἐγκαταλίπῃς με, * μηδὲ ἀχρεῖον δείξῃς τῆς Βασιλείας σου. * Ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος * ἐγύμνωσέ με, * καὶ ἦρε μου τὸν πλοῦτον· * τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα * ἀσώτως διεσκόρπισα· * ἀναστὰς οὖν, * ἐπιστρέψας πρὸς σὲ ἐκβοῶ· * Ποίησόν με * ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου, * ὁ δι' ἐμὲ ἐν Σταυρῷ * τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἁπλώσας, * ἵνα τοῦ δεινοῦ * θηρὸς ἁφαρπάσῃς με, * καὶ τὴν πρώτην καταστολὴν ἐπενδύσῃς με, * ὡς μόνος πολυέλεος.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Καὶ ἡ συνήθης Λιτή, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὸ ἑωθινὸν ἰδιόμ. καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Κατηχήσεις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἡ ς'. ᾠδή. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ὕφους τοῦ ἤχου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους πρώτης Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ς'. 12.

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην, καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε, καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ἡμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστιν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο! Οὐκ οἴδατε, ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ, ἓν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἓν πνεῦμά ἐστι. Φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἁμάρτημα, ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἢ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν; Ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα τοῦ Ἤχου. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν· Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Τέλος· Καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τῇ Ἑβδομάδι τῆς Ἀπόκρεω, Ἀλληλούϊα οὐ ψάλλομεν. Ἐκκόπτομεν δὲ καὶ ἓν Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου ἀπὸ τοῦ Ὄρθρου, καὶ λέγομεν αὐτὸ εἰς τὸν Ἑσ-

περινόν. Ὡσαύτως ποιοῦμεν καὶ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς, ἄνευ τῆς δ', καὶ τῆς ς'. Ἐν γὰρ ταύταις ψάλλομεν Ἀλληλούϊα, ποιοῦντες καὶ μετανοίας. Ἐκτελοῦμεν καὶ νηστείαν κατὰ τὸν ἐπακολουθήσαντα τύπον, εἰ μή ἐστιν αὕτη ἡ κυρία ἡμέρα τῆς Ὑπαπαντῆς· μετὰ δὲ τὸν Ἑσπερινόν, ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις ἐσθίομεν τυρὸν καὶ ᾠά, ποιοῦντες κατὰ τὸν κανόνα τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ, τὸν λέγοντα· « Δεῖ νηστεύειν τοὺς Μοναχοὺς τῇ δ'. καὶ τῇ ς'. τῆς Τυροφάγου, καὶ μετὰ τὴν τῶν Προηγιασμένων Ἀπόλυσιν ἐσθίειν τυρὸν καὶ ᾠά, ὅπου ἂν εὑρεθῶσιν. »

Ἀνατρέπει δὲ οὗτος ὁ κανὼν τὸ δόγμα τῶν Ἰακωβιτῶν, καὶ τὴν τῶν Τετραδιτῶν αἵρεσιν.

Ἰστέον δέ, ὅτι ἡ Ἀκολουθία τῶν λαγχανόντων Ἁγίων τῷ Σαββάτῳ, καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω, ψάλλεται ἐν τοῖς παρελθοῦσιν Ἀποδείπνοις, εἰ μήπου τύχῃ μεγάλου Ἁγίου μνήμη.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν. Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν συνήθη στιχολογ. εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. Καὶ ψάλλομεν τῆς Ὀκτωήχου στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τοῦ δρόμου γ'. τοῦ ἐνορδίνου Ἤχου, καὶ τὰ παρόντα τοῦ Τριῳδίου Προσόμοια γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν * ἁπάντων κατ' ὄνομα, * μετὰ πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς, * μνήμην τελοῦντες, οἱ πιστοί, * τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον * ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐκτενῶς * τούτους ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως * ἀπολογίαν ἀγαθὴν * δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, * τῷ πᾶσαν κρίνοντι τὴν γῆν, * τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ * παραστάσεως τυχόντας ἐν χαρᾷ, * ἐν μερίδι Δικαίων, * καὶ ἐν Ἁγίων κλήρῳ φωτεινῷ, * καὶ ἀξίους γενέσθαι * τῆς οὐρανίου βασιλείας αὐτοῦ.

Ὁ τῷ οἰκείῳ αἵματι βροτούς, * Σωτήρ, ἐκπριάμενος, * καὶ θανάτῳ σου θανάτου τοῦ πικροῦ * ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, * καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον * παρασχὼν τῇ Ἀναστάσει σου ἡμῖν, * πάντας ἀνάπαυσον, Κύριε, * τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, * ἢ ἐν ἐρή-

μοις ἢ πόλεσιν, * ἢ ἐν θαλάσσῃ ἢ ἐν γῇ, * ἢ ἐν παντὶ τόπῳ,* βασιλεῖς τε, ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, * μοναστὰς καὶ μιγάδας, * ἐν ἡλικίᾳ πάσῃ παγγενεῖ, * καὶ ἀξίωσον αὐτοὺς * τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου, Χριστὲ, * οὐκέτι ὁ θάνατος * κυριεύει τῶν θανόντων εὐσεβῶς· * διὸ αἰτοῦμεν ἐκτενῶς· * Τοὺς σοὺς δούλους ἀνάπαυσον * ἐν αὐλαῖς σου καὶ ἐν κόλποις Ἀβραὰμ, * τοὺς ἐξ Ἀδὰμ μέχρι σήμερον * λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, * πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, * φίλους ὁμοῦ καὶ συγγενεῖς, * ἅπαντα ἄνθρωπον, * τὰ τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, * καὶ πρὸς σὲ μεταστάντα * πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως, ὁ Θεὸς, * καὶ ἀξίωσον τούτους * τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, * ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, * καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην * τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ * πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα, * ἄμορφον, ἄδοξον, * μὴ ἔχουσαν εἶδος· * Ὢ τοῦ θαύματος! * Τί τὸ περὶ ἡμᾶς * τοῦτο γέγονε μυστήριον; * Πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; * Πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; Ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, * τοῦ παρέχοντος * τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτ. τὸ α'. τοῦ ἤχου. Τὸ, **Φῶς ἱλαρόν.** Ἀντὶ δὲ τοῦ Προκειμένου λέγομεν **Ἀλληλούϊα,** εἰς ἦχον πλ. β'. Στίχ. **Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.** Στίχ. **Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.** Ἐκτενή. Εἰς τὸν στίχον τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου, καὶ τὰ β'. Νεκρώσιμα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις * τὸ πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· * βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε * καὶ ὁρατῆς με ζῶον συμπῆξαι φύσεως, * γῆθεν μοῦ τὸ σῶμα διέπλασας, * δέδωκας δέ μοι ψυχὴν * τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει· * διὰ, Σωτὴρ, τοὺς δούλους σου * ἐν χώρᾳ ζώντων, * ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, * Χριστὲ, καὶ τῶν Μαρτύρων σου, * Ἀποστόλων, Προφητῶν, * Ἱεραρχῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων, * καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, * τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον. **Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.**

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως * πάντα οἰκονομῶν, * καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, * μόνε δημιουργὲ, * ἀνάπαυσον, Κύ-

ριε, * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· * ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, * τῷ ποιητῇ, καὶ πλάστῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ τέλος τοῦ ἀπολυτικίου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, * καὶ πρεσβείαν εὐπρόσδεκτον * πρὸς ὃν ἔτεκες Θεὸν, * Θεοτόκε ἀνύμφευτε, * τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Λυχνικοῦ, ποιοῦμεν ἐν τῷ Νάρθηκι Παννυχίδα εἰς τοὺς Κοιμηθέντας, καὶ ψάλλομεν τὸν ἐνορδίνου Κανόνα τοῦ ἤχου, τὸν νεκρώσιμον.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, Ἀλληλούϊα, εἰς ἦχον πλ. δ'. Τὸ τροπάριον· **Ὁ βάθει σοφίας. Δόξα.** Τὸ τέλος. **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον· **Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν.** Ἡ συνήθης στιχολογ. Ἐν δὲ ταῖς Συναπταῖς πάσαις τῆς στιχολογ. καὶ τοῦ Κανόνος, μνημομεύονται πάντες οἱ προαπελθόντες Πατέρες, καὶ Ἀδελφοὶ ἡμῶν. Ψάλλεται δὲ καὶ ὁ **Ἄμωμος** εἰς στάσεις δύο, σὺν τοῖς Εὐλογηταρίοις τροπαρίοις νεκρωσίμοις. Εἰς τὴν στιχολογ. λέγομεν τὰ συνήθη καθίσ. νεκρώσιμα, καὶ μαρτυρικὰ καθίσ. Ἦχος, πλ. α'.

Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν, * μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, * καὶ τούτους κατασκήνωσον * ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, * παρορῶν, ὡς ἀγαθὸς, * τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, * τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, * καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, * φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας * τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Κανόνα δὲ ψάλλομεν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, τὸν εἰς τὸν ἦχον, καὶ τὸν παρόντα τοῦ Τριῳδίου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς η', οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Τριαδικοῖς καὶ Θεοτοκίοις τροπαρίοις· **Τοῦ ἀναξίου Θεοδώρου.**

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἆισμα * ἀναπέμψωμεν, λαοὶ, * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, *
» τῷ ἀπαλλάξαντι * Ἰσραὴλ ἐκ τῆς δουλείας, * ᾠδὴν ἐπινί-
» κιον * ᾄδοντες, καὶ βοῶντες· * Ἄσωμέν σοι * τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

Πάντες * δυσωπήσωμεν Χριστὸν, * τελοῦντες μνήμην σήμερον * τῶν ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν, * ἵνα τοῦ αἰωνίου * πυρὸς αὐτοὺς ῥύσηται, * πίστει κεκοιμημένους * καὶ ἐλπίδι * ζωῆς αἰωνίου.

Βάθει * τῶν κριμάτων σου, Χριστὲ, * πανσόφως σὺ προώρισας * ἑκάστου τέλους ζωῆς * τὸν ὅρον καὶ τὸν τρόπον· * διὸ οὓς ἐκάλυψε * τάφος, ἐν πάσῃ χώρᾳ, * ἐν τῇ κρίσει * σῶσον, πανοικτίρμον.

Ὄναρ * ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐστί· * διὸ τοὺς ἀφυπνώσαντας * ἐκ τῆς τοῦ βίου νυκτὸς, * ἡμέρας ἀνεσπέρου * υἱοὺς δεῖξον, Κύριε, * Ἱερεῖς ὀρθοδόξους, * Βασιλεῖς τε * καὶ πάντα λαόν σου.

Οὕσπερ * κατεκάλυψεν ὑγρὰ, * καὶ πόλεμος ἐθέρισε, * σεισμὸς δὲ οὓς συνέσχε, * καὶ ἔκτειναν φονῶντες, * καὶ πῦρ οὓς ἐτέφρωσε * τῶν πιστῶν, ἐλεῆμον, * ἐν μερίδι * τάξον τῶν Ἁγίων.

Πάντα * παρορῶν τὰ τῆς σαρκὸς * ὀφλήματα, Σωτὴρ ἡμῶν, * ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ, * παντὸς γένους ἀνθρώπων, * πρὸ τοῦ κριτηρίου σου * στῆσον ἀκατακρίτους, * σοὶ τῷ Κτίστῃ * ἀπολογουμένους.

Δόξα.

Τρία * μιᾶς φύσεως ὑμνῶ * πρόσωπα αὐθυπόστατα, * ἀγέννητον Πατέρα, * Υἱὸν τὸν γεννηθέντα, * καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * ἄναρχον Βασιλείαν, * ἐξουσίαν, * Θεότητα μίαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὄντως * σὺ ἐφάνης οὐρανὸς * ἐπὶ τῆς γῆς ἀνώτερος * τοῦ ἀνωτάτου πόλου, * ἀνύμφευτε Παρθένε· * ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν * Ἥλιος ἐν τῷ κόσμῳ, * ὁ δεσπόζων * τῆς δικαιοσύνης.

Καταβασία. Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Ὠδὴ β'. ὁ Εἱρμός.

» Ἴδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, * ὁ πρὸ τῶν αἰώνων *
» γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐκ τῆς Παρθένου * ἐπ' ἐσχά-
» των πλὴν ἀνδρὸς κυηθεὶς, * καὶ λύσας τὴν ἁμαρτίαν * τοῦ
» προπάτορος Ἀδὰμ, ὡς ὢν φιλάνθρωπος.

Ἴδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, * ὁ δικαίᾳ κρίσει * πήξας ὅρους τῆς ζωῆς, * ὁ εἰς ἀφθαρσίαν * ἐκ τῆς φθορᾶς προσλαβόμενος * πίστει τοὺς κοιμηθέντας * ἐπ' ἐλπίδι αἰωνίου ἀναστάσεως.

Ὁ ἐκ τῶν τεσσάρων * περάτων, Κύριε, προσλαβόμενος * τοὺς πιστῶς θανόντας, * ἐν θαλάσσῃ ἢ ἐν γῇ, * ἢ ἐν ποταμοῖς, * πηγαῖς, ἢ λίμναις, ἢ φρέασι, * βορὰν θηρσὶ γενομένους, * πετεινοῖς καὶ ἑρπετοῖς, πάντας ἀνάπαυσον.

Σοῦ ἐν τῇ παλάμῃ * τὰ πάντα, Κύριε, πρὸς διάκρισιν· * τοὺς διαλυθέντας * εἰς στοιχείων τετρακτὺν, * ἐν τῇ παρουσίᾳ σου * συμπήξας, ἀνάστησον, * πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ * καὶ ἐν γνώσει συγχωρῶν αὐτοῖς ὀφλήματα.

Ὢ τῆς φοβερᾶς σου * δευτέρας, Κύριε, ἐπελεύσεως! * ὅτε ὡς ἐν εἴδει * ἀστραπῆς ἐπὶ τῆς γῆς * ἥκων, ἀναστήσεις * πᾶν τὸ πλάσμα σου κρίνεσθαι· * τοὺς πίστει τότε βιώσαντας * ὑπαντῶντας σοι συνεῖναι καταξίωσον.

Δόξα.

Ὑπερτελεστάτη * μονὰς, ὑπέρθεε, τρισυπόστατε, * ἀγέννητε Πάτερ, * καὶ Υἱὲ μονογενὲς, * Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς * ἐκπορευθὲν, δι' Υἱοῦ δὲ φανὲν, * οὐσία μία καὶ φύσις, * Κυριότης, Βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄρρητον τὸ θαῦμα * τῆς σῆς κυήσεως, Μητροπάρθενε. * Πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, * καὶ ἁγνεύεις ἐν ταὐτῷ; * Πῶς παιδοτοκεῖς, * καὶ ἀγνοεῖς πεῖραν ὅλως ἀνδρός; * Ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν * ἐκ σοῦ καινοπρεπῶς Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

Καταβασία. Ἴδετε, ἴδετε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας ἐν τῇ.

Τοὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου * δρόμον ἐν πίστει εὐσεβεῖ, * τῆς δικαιοσύνης ἀναδήσασθαι στέφανον * ἀξίωσον, ὁ Θεὸς, * καὶ αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι.

Τοὺς αἰφνιδίως ἀναρπασθέντας, * καταφλεχθέντας ἀστραπαῖς, * καὶ ἐναποψύξαντας ἐκ κρύους καὶ πάσης πληγῆς, * ἀνάπαυσον, ὁ Θεὸς, * ὅτε τὰ πάντα ἐν πυρὶ δοκιμάσεις.

Τοὺς ἀειτάραχον τὴν τοῦ βίου * θάλασσαν πλεύσαντας, Χριστὲ, * ἐν τῷ τῆς ἀφθάρτου σου ζωῆς καταξίωσον * λιμένι καταδραμεῖν, * ἐν ὀρθοδόξῳ ζωῇ κυβερνηθέντας.

Οὓς πᾶσα φύσις τῶν ἐναλίων * καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ * ἔλαβε κατάβρωμα, Χριστὲ, τοῖς σοῖς κρίμασιν, * ἀνάστησον, ὁ Θεὸς, * ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης.

Δόξα.

Νοητικῶς τὴν θείαν μονάδα * εἰς τρία πρόσωπα ἁπλῶν, * ἅμα τῷ τεμεῖν ἐπισυνάπτω τὰ ἄτομα· * ὡς τάχος γὰρ ἀστραπῆς, * τρισσολαμποῦσα ὁρᾶται εἰς ἑνάδα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀκατανόητόν σου τὸ θαῦμα· * πλὴν γὰρ ἀνδρὸς κυοφορεῖς, * καὶ τὴν Παρθενίαν σου, ἁγνὴ, φρουρεῖς τίκτουσα· * διὸ Ἀγγέλων πληθὺς, * καὶ βροτῶν γένος ὑμνεῖ σε ἀσιγήτως.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρί σου, * Λόγε Θεοῦ, τοὺς οὐρανοὺς, *
» ἐν τῷ φωτισμῷ σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως * στερέωσον καὶ
» ἡμῶν * τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Κάθισ. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας * σταυρὸν καὶ θάνατον, * καὶ νεκρώσας τὸν ᾅδην, * καὶ συνεγείρας νεκρούς, * τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον, * ὡς φιλάνθρωπος Θεός, * καὶ τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ * ἐλεύσει σου, Ζωοδότα, * ὡς ἔχων πλῆθος ἐλέους, * τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖαν σου σκέπην, * καὶ τὴν βοήθειαν, * καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον * ἐπὶ τοὺς δούλους σου, * καὶ τὰ κύματα, ἁγνή, * καταπράϋνον * τῶν ματαίων λογισμῶν, * καὶ τὴν πεσοῦσαν μου ψυχὴν * ἀνάστησον, Θεοτόκε· * οἶδα γάρ, οἶδα, Παρθένε, * ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Ὠδὴ δ'. ὁ Εἱρμός.

» Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε, ὁ προφήτης, * τῆς μόνης Θεοτό-
» κου μέλλοντος σαρκοῦσθαι, * θεοπτικῶς κατενόει, * καὶ
» τῷ φόβῳ * ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Πατέρων, προπατόρων, πάππων, καὶ προπάππων, * ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων * ἐν εὐνομίᾳ θανόντων * καὶ εὐπιστίᾳ, * πάντων μνημόνευσον, Σωτὴρ ἡμῶν.

Ἐν ὄρει, ἐν ὁδῷ, ἐν τόποις, ἐν ἐρήμοις, * τὸν βίον καταλῦσαι φθάσαντας ἐν πίστει, * μοναδικούς τε, μιγάδας, * νέους, πρεσβύτας, * μετὰ Ἁγίων, Χριστέ, σκήνωσον.

Ἐκ λύπης καὶ χαρᾶς ἐλθούσης παρ' ἐλπίδα, * τοὺς πίστει παρευθὺς ἀλλάξαντας τὸν βίον, * εὐημερίᾳ παθόντας, * ἢ δυσπραγίᾳ, * Χριστέ, Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνάπαυσον.

Οὓς ἀνεῖλε ψῦξ, καὶ ἵππος συναρπάσας, * χάλαζα, χιών, καὶ ὄμβρος πλεονάσας· * οὓς δὲ ἀπέπνιξε πλίνθος, * ἢ χοῦς συνέσχε, * Χριστέ, Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνάπαυσον.

Δόξα.

Ξένον, ὅτι ἓν, καὶ τρία ἡ Θεότης, * ὅλη καθ' ἑνὸς προσώπου ἀμερίστως· * Πατὴρ γάρ, Υἱός, καὶ Πνεῦμα * ἅγιον ἐστὶ * τὰ προσκυνούμενα, ὡς εἷς δὲ Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἴθυνον ἡμᾶς, εὐχαῖς σου κυβερνῶσα * κλυδωνιζομένους σάλῳ τῶν πταισμάτων, * εἰς σωτηρίας λιμένας, * Κυριοτόκε, * ἐκλυτρουμένη ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὠδὴ ε'. ὁ Εἱρμός.

» Ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα μου * πρὸς σέ, Χριστὲ ὁ Θεός, * διότι φῶς τὰ
» προστάγματα * τῆς παρουσίας σου· * ἀλλ' ἐν αὐτοῖς καταυ-
» γάσας * τὸν νοῦν ἡμῶν, Δέσποτα, * ὁδήγησον ἐν τρίβῳ ζωῆς.

Ἑκάστου μνημόσυνα * τῶν θανόντων εὐσεβῶς * ἐκ τοῦ αἰῶνος, Κύριε, * ποιούμενοι σήμερον, * ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· * Πάντας ἀνάπαυσον * μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Ἐκ πάσης οὓς ἔλαβες * γενεᾶς καὶ γενεᾶς, * ἐν βασιλεῦσιν, ἐν ἄρχουσιν, * ἢ ἐν μονάζουσιν * ὀρθοδόξως, οἰκτίρμον, * τῆς αἰωνίου σου * λύτρωσαι κολάσεως.

Ἁπάντων, ὧν ἔπλασας, * τὰ συμφέροντα εἰδώς, * οὓς παρεχώρησας, Κύριε, * ἀθρόοις συμπτώμασι * παρ' ἐλπίδα τεθνάναι, * ῥῦσαι κολάσεως * πάσης, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Πυρὸς ἀεὶ φλέγοντος, * καὶ ἐκ σκότους ἀφεγγοῦς, * βρυγμοῦ ὀδόντων, καὶ σκώληκος * ἀλήκτως κολάζοντος, * καὶ πάσης τιμωρίας * ῥῦσαι, Σωτὴρ ἡμῶν, * πάντας τοὺς θανόντας πιστῶς.

Δόξα.

Ὁμόθρονε, ἄναρχε, * τρισυπόστατε μονάς, * ἡ διαιρέσει τὴν ἕνωσιν, * καὶ ἔμπαλιν ἔχουσα * τοῖς προσώποις τὴν φύσιν, * εἰς ἓν ἡμᾶς σύναψον * θέλημα τῶν σῶν ἐντολῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ τὰ πυρίμορφα * Σεραφὶμ ὤφθης, ἁγνή, * τιμιωτέρα, κυήσασα * τὸν τούτοις ἀπρόσιτον * Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, * σαρκώσει θεώσαντα * τῶν γηγενῶν τὸ φύραμα.

Ὠδὴ ς'. Συνεχόμενον δέξαι με.

Τοῦ θανάτου ὁ λύσας * τὰς ὀδύνας παθῶν, * ἀρχηγὲ τῆς ζωῆς, * ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τοὺς ἐξ αἰῶνος * κεκοιμημένους δούλους σου * ἀνάπαυσον.

Τοῖς ἀῤῥήτοις σου κρίμασιν, * οὓς ἔκτειναν * φαρμακοποσίαι, * δηλητήρια, * ὀστώδεις πνίξεις, * μετὰ Ἁγίων, Κύριε, * ἀνάπαυσον.

Ὅταν κρίνῃς τὰ σύμπαντα * ἑστῶτα γυμνά, * τετραχηλισμένα * πρὸ προσώπου σου, * τότε, οἰκτίρμον, * φεῖσαι τῶν λατρευσάντων σοι * πιστῶς, ὁ Θεός.

Τῇ ἐσχάτῃ οὖν σάλπιγγι * σαλπίζοντος * τοῦ σοῦ Ἀρχαγγέλου, * εἰς ἀνάστασιν * ζωῆς ἀφθάρτου, * τότε, Χριστέ, τοὺς δούλους σου * ἀνάπαυσον.

Ἐξ αἰῶνος οὓς ἔλαβες * πιστούς, ὁ Θεός, * γένος ἅπαν βροτῶν, * καταξίωσον * εἰς τοὺς αἰῶνας * μετὰ τῶν θεραπόντων σου * δοξάζειν σε.

Δόξα.

Θεαρχία τρισάγιε, * ὁμόθρονε, * ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός, * σὺν τῷ Πνεύματι, * σὺ εἶ Θεός μου, * ὁ παντοκρατορίᾳ σου * συνέχων τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς ῥίζης ἀνέτειλε * σοῦ ἄνθος ζωῆς, * Ἰεσσαὶ προπάτορ *

ἀνασκίρτησον,* ὁ σώζων κόσμον * ἐκ τῆς ἁγνῆς νεάνιδος,* Χριστὸς ὁ Θεός.

Ὁ Εἱρμός.

» Συνεχόμενον δέξαι με, * φιλάνθρωπε, * ἐκ πταισμάτων πολλῶν, * προσπίπτοντα * τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, * ὡς τὸν Προφήτην, Κύριε, * καὶ σῶσον με.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Μετὰ τῶν Ἁγίων * ἀνάπαυσον, Χριστὲ, * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, * οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, * ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, * ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· * οἱ βροτοὶ δὲ ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, * καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, * καθὼς ἐκέλευσας, ὁ πλάσας με, * καὶ εἰπών μοι· Γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν πορεύσῃ· * ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, * ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ᾠδὴν, * τὸ Ἀλληλούϊα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ σαββ. μνείαν πάντων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶς πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν ποιούμεθα.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἐν ἀρχῇ * τὴν γῆν θεμελιώσας, * καὶ οὐρανοὺς * τῷ λόγῳ στερεώσας,* εὐλογητὸς εἶ * εἰς τοὺς αἰῶνας,* Κύριε, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν εὐσεβῶς * ἐξ αἰῶνος θανόντων * μνημόσυνα * ἐκτελοῦντες, βοῶμεν· * Εὐλογητὸς εἶ * εἰς τοὺς αἰῶνας, * Κύριε, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν εὐσεβῶς * ἐξαπίνης θανόντων, * καὶ ἐκ βολῆς * παντοδαπῆς ῥιφείσης, * σιδήρου, ξύλου, * παντοίου λίθου, * ἀνάπαυσον, ὁ Θεὸς, * κεκοιμημένους πιστούς.

Ἐν τῇ φρικτῇ * ἐλεύσει σου, οἰκτίρμον, * ἐκ δεξιῶν * τῶν προβάτων σου στῆσον * τοὺς ὀρθοδόξως * τὰ ἐν τῷ βίῳ * λειτουργήσαντας, Χριστὲ, * καὶ μεταστάντας πρὸς σέ.

Ἐν τῷ φωτὶ, * Χριστὲ, τῶν ἐκλεκτῶν σου, * ἐν τῇ τρυφῇ,* Σωτὴρ, τοῦ παραδείσου,* τοὺς ἀπ᾽ αἰῶνος * κεκοιμημένους * ἀνάπαυσον, ὁ θεὸς, * εἰς αἰωνίους σκηνάς.

Ὁ ἀπὸ γῆς * τὸν χοῦν δημιουργήσας, * τὸ τῆς σαρκὸς * καὶ πνεύματι ζωώσας, * Σωτὴρ οἰκτίρμον, * οὓς προσελάβου, * ἀνάπαυσον, ὁ Θεὸς,* ἐν τῇ ἀγήρῳ ζωῇ.

Δόξα.

Οἷα τρισὶν * ἡλίοις ἡ Θεότης, * μιᾷ φωτὸς * συγκράσει ἀνυμνείσθω, * Πατὴρ, Υἱός τε, * καὶ θεῖον Πνεῦμα, * ἓν τῇ φύσει, ἀλλὰ * τρία ὑποστάσεσι.

Θεοτοκίον.

Δαυϊτικὸν * μελῳδοῦμεν σοι ᾆσμα, * ὄρος Θεοῦ * σὲ, Παρθένε, καλοῦντες, * ἐν ᾧ οἰκήσας * σαρκὶ ὁ Λόγος, * ἐθεούργησεν ἡμᾶς * πνευματικῶς ἐν αὐτῷ.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

Ὁ ἐκτρίψας * πρώην σκιὰν θανάτου, * ἀνατείλας * ὡς Ἥλιος ἐκ τάφου, * υἱοὺς τῆς ἀναστάσεώς σου ποίησον, * Κύριε τῆς δόξης,* τοὺς προκοιμηθέντας * ἐν πίστει εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἀδήλων * καὶ κρυφίων ὁ γνώστης, * ὅταν μέλλῃς * ἐκκαλύπτειν τοῦ σκότους * τὰ ἔργα καὶ βουλὰς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, * τότε μὴ συνάρῃς * λόγον μετὰ πάντων * τῶν πίστει κοιμηθέντων.

Ὅταν μέλλῃς * καθίσαι ἐπὶ θρόνου, * καὶ κελεύσῃς * εἰς κρίσιν παραστῆναι * τοὺς ἐξ ἐσχάτων γῆς διὰ τῆς σάλπιγγος * συναθροιζομένους, * τότε φεῖσαι πάντων, * Χριστὲ, ὡς ἐλεήμων.

Τοὺς θανόντας * ἄφνω ἐκ συμπτωμάτων, * ἐκ βοῆς τε * σφοδρᾶς καὶ τάχους δρόμου, * ῥαπίσματος, πυγμῆς τε καὶ λακτίσεως, * Κύριε τῆς δόξης, * πίστει κοιμηθέντας * ἄνες εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν.

Ὡς μονάδα * τῇ οὐσίᾳ ὑμνῶ σε, * ὡς Τριάδα * τοῖς προσώποις σε σέβω, * Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον· * ἄναρχον τὸ κράτος * τῆς σῆς βασιλείας * δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥείθρου ζῶντος * πηγὴ ἐσφραγισμένη * ἀνεδείχθης, * Θεοτόκε Παρθένε· * ἀνάνδρως γὰρ τὸν Κύριον γεννήσασα, * τῆς ἀθανασίας * τοὺς πιστοὺς ποτίζεις * τὸ νᾶμα εἰς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν ὄρει * ἁγίῳ δοξασθέντα, * καὶ ἐν βάτῳ * πυρὶ τὸ τῆς ἀειπαρθένου * τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα * Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἔνθα εὐφραινομένων * ἐστὶν ἡ κατοικία * τῶν Ἁγίων σου, Κύριε, * πάντας τοὺς ἀπ᾽ αἰῶνος * κεκοιμημένους ἐν πίστει τε καὶ ἐλπίδι * ἀγαλλιασθῆναι καταξίωσον.

Τοὺς θεομηνίᾳ * θανατικῶν ἐκτριβέντας * κεραυνῶν παντοίων,* ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθέντων, * γῆς σχισθείσης, ἐπικλυσάσης θαλάσσης, * πάντας τοὺς πιστοὺς, Χριστὲ, ἀνάπαυσον.

Πᾶσαν ἡλικίαν, * πρεσβύτας καὶ νεανίσκους, * νέους καὶ ἐφήβους, * παῖδας, καὶ τὰ ἄωρα βρέφη, * ἀῤῥενικὴν φύσιν τε καὶ θηλείαν, * ἀνάπαυσον, Χριστὲ, οὓς προσελάβου πιστούς.

Τοὺς ἐξ ἰοβόλων * δηγμάτων κεκοιμημένους, * καταπόσεως ὄφεων, * συμπατήσεως ἵππων, * καὶ ἐκ πνιγμοῦ καὶ ἀγχόνης τοῦ πέλας, * πίστει σοι λατρεύσαντας ἀνάπαυσον.

Ἕκαστον κατ' ὄνομα * τῶν ἐν πίστει θανόντων * ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, * καὶ γενεῶν καὶ γενεᾶς, * ἀκατακρίτως παρασταθῆναι σοι, Λόγε, * ἐν τῇ παρουσίᾳ σου ἀξίωσον.

Δόξα.

Ὁ εἷς ἐν Τριάδι * Θεός, δόξα σοι ἀπαύστως· * εἰ γὰρ καὶ Θεὸς ἕκαστος, * ἀλλ' εἷς τῇ φύσει πέλεις, * ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα, * τοῖς τρισσοφαέσιν ἰδιώμασιν.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου· * γεννᾷς γὰρ τὸν προόντα, * καὶ γαλουχεῖς ἀφράστως * τὸν τροφοδότην τοῦ κόσμου· * ἀνακλίνεις τὸν τοῦ παντὸς συνοχέα, * Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν, πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα * ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, * ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον * τὸν τῆς ἀειπαρθένου, * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν
» σωτηρίαν, * ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων * ἐξουσιάζων ὡς Θεός, * ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, * ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· * εἰ γὰρ καὶ ἥμαρτον, Σῶτερ, * ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Ἄλλος. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου * ἐν χώρᾳ ζώντων, Κύριε, * ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, * λύπη ὁμοῦ καὶ στεναγμός· * ἵλαθι ὡς φιλάνθρωπος, * ἅπερ ἐν βίῳ ἥμαρτον· * μόνος γὰρ ἀναμάρτητος * ὑπάρχεις καὶ ἐλεήμων, * νεκρῶν καὶ ζώντων Δεσπότης.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία Θεονύμφευτε, * Χριστὸν ἀπαύστως πρέσβευε * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων, * σὺν θεηγόροις Προφήταις, * καὶ τῶν Μαρτύρων δήμοις τε, * Ἱεραρχῶν Ὁσίων τε, * καὶ πάντων τε τῶν Δικαίων, * συγκληρονόμους γενέσθαι * τῆς οὐρανῶν βασιλείας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ'. Καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Δεῦτε πρὸ τέλους, πάντες ἀδελφοί, * τὸν χοῦν ἡμῶν βλέποντες, * καὶ τῆς φύσεως ἡμῶν τὸ ἀσθενές, * καὶ τὴν εὐτέλειαν ἡμῶν, * καὶ τὸ τέλος ὀψώμεθα, * καὶ τὰ ὄργανα τοῦ σκεύους

τῆς σαρκός· * καὶ ὅτι κόνις ὁ ἄνθρωπος, * βρῶμα σκωλήκων, καὶ φθορά· * ὅτι ξηρὰ τὰ ὀστᾶ ἡμῶν, * ὅλως μὴ ἔχοντα πνοήν.* Τοὺς τάφους κατίδωμεν· * ποῦ ἡ δόξα; ποῦ τὸ κάλλος τῆς μορφῆς; * ποῦ ἡ εὔλαλος γλῶσσα; * ποῦ ἡ ὀφρύς; ἢ ποῦ ὁ ὀφθαλμός; * πάντα κόνις, καὶ σκιά· * διὸ φεῖσαι, Σωτήρ, πάντων ἡμῶν.

Τί ἀπατᾶται ἄνθρωπος αὐχῶν; * τί μάτην ταράττεται * ὁ πηλός, καὶ μετ' ὀλίγον ὁ αὐτός; * τί οὐ λογίζεται ὁ χοῦς, * ὅτι κόνις τὸ φύραμα, * καὶ σαπρίας καὶ φθορᾶς ἀποβολή; * Εἰ οὖν πηλός ἐσμεν, ἄνθρωποι, * τί προστετήκαμεν τῇ γῇ; * καὶ εἰ Χριστοῦ ἐσμεν σύμφυτοι, * τί οὐ προστρέχομεν αὐτῷ, * καὶ ὅλην ἀφιέμενοι * τὴν ἐπίκηρον καὶ ῥέουσαν ζωήν, * τῇ ζωῇ τῇ ἀφθάρτῳ * ἀκολουθοῦμεν; ἥτις ἐστὶν * ὁ Χριστός, ὁ φωτισμὸς * καὶ ὁ ἱλασμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ τῇ χειρί σου πλάσας τὸν Ἀδάμ, * καὶ στήσας μεθόριον * ἀφθαρσίας καὶ θνητότητος, Σωτήρ,* καὶ τῆς ἐν χάριτι ζωῆς,* τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξας τε * πρὸς τὴν πρώτην μεταθέμενος ζωήν,* αὐτὸς τοὺς δούλους σου, Δέσποτα, * οὓς προσελάβου ἐξ ἡμῶν, * μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, * καὶ ἐν χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν· * καὶ τούτων τὰ ὀνόματα * μεταγράψας ἐν τῇ Βίβλῳ τῆς ζωῆς, * ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου * ἐξαναστήσας σάλπιγγος ἠχῇ, * καταξίωσον αὐτοὺς * τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Χριστὸς ἀνέστη, λύσας τῶν δεσμῶν * Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον, * καὶ τοῦ ᾅδου καταλύσας τὴν ἰσχύν. * Θαρσεῖτε, πάντες οἱ νεκροί· * ἐνεκρώθη ὁ θάνατος, * ἐσκύλευθη καὶ ὁ ᾅδης σὺν αὐτῷ· * καὶ ὁ Χριστὸς ἐβασίλευσεν, * ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς·* αὐτὸς ἡμῖν ἐχαρίσατο * τὴν ἀφθαρσίαν τῆς σαρκός· * αὐτὸς ἀνιστᾷ ἡμᾶς, * καὶ δωρεῖται τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν, * καὶ τῆς δόξης ἐκείνης * μετ' εὐφροσύνης πάντας ἀξιοῖ * τοὺς ἐν πίστει ἀκλινεῖ * πεπιστευκότας θερμῶς ἐπ' αὐτῷ.

Δόξα. Νεκρώσιμον. Ἦχος β'.

Ὡς ἄνθος μαραίνεται, * καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, * καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος. * Πάλιν δὲ ἠχούσης τῆς σάλπιγγος,* νεκροί, ὡς ἐν συσσεισμῷ, * πάντες ἀναστήσονται * πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν, Χριστὲ ὁ Θεός. * Τότε, Δέσποτα, * οὓς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, * ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων σου κατάταξον σκηναῖς, * τὰ πνεύματα τῶν σῶν δούλων, Χριστέ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, Μαρία Θεοτόκε, * ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, * μᾶλλον δὲ ὁ ἅγιος, * καθὼς βοᾷ ὁ προφήτης· * Ἅγιος ὁ ναός σου, * θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἀπόστιχα, τὰ προσόμοια στιχηρὰ τοῦ Θεοφάνους εἰς τὴν Ὀκτώηχον. Δόξα. Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἦχος πλ. β'.

Ἄλγος τῷ Ἀδὰμ * ἐχρημάτισεν ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις * πάλαι ἐν Ἐδέμ, * ὅτε ὄφις ἰὸν ἐξηρεύξατο· * δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, * παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· * ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, * καθεῖλε τὸν δράκοντα, * καὶ ἀνάπαυσιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. * Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· * Φεῖσαι, Σωτὴρ,* καὶ οὓς προσελάβου, * μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργῶν * καὶ πληρῶν. * Προφήτας ἐξαπέστειλας, Χριστὲ, * προφητεῦσαι σου τὴν παρουσίαν, * καὶ Ἀποστόλους * κηρῦξαι σου τὰ μεγαλεῖα· * καὶ οἱ μὲν προεφήτευσαν τὴν ἔλευσίν σου· * οἱ δὲ τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη. * Μάρτυρες δὲ παθόντες * ἔτυχον, ὧνπερ ἐπόθουν· * καὶ πρεσβεύει σοι ὁ χορὸς τῶν ἀμφοτέρων * σὺν τῇ Τεκούσῃ σε. * Ἀνάπαυσον, ὁ Θεὸς, ψυχὰς, * ἃς προσελάβου, * καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τῆς βασιλείας σου, * ὁ σταυρὸν ὑπομείνας * δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, * ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός.

Εἶτα· Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Τὸ τροπάριον· Ὁ βάθει σοφίας. Καὶ τὸ, Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὥραν. Καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά. Καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου, ᾠδὴ τρίτη καὶ ἕκτη. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος πλ. β'.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στίχος· Πρὸς σὲ, Κύριε, κεκράξομαι.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς.

Κεφ. Ι'. 23.

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος. Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ, ὅτι εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ ἐσθίετε, δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα, καὶ τὴν συνείδησιν αὐτοῦ· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Εἰς κοιμηθέντας. Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Δ'. 13.

Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ, οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.

Εἰ γὰρ πιστεύομεν, ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ· καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον· ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα. Ἀλληλουϊάριον. Ἦχος πλ. β'.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου.

Στίχος· Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας πρῶτον, κατὰ Λουκᾶν· Εἶπεν ὁ Κύριος, Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε. Ἕτερον Εὐαγγέλιον, εἰς κοιμηθέντας, κατὰ Ἰωάννην· Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν. Κοινωνικόν· Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω. Ἰστέον δὲ, ὅτι αὕτη ἡ Ἀκολουθία γίνεται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω, ἐν τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας εἰς τὸ Λυχνικόν. Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν ἡ συνήθης στιχολογία· εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ι'. Καὶ ψάλλομεν τῆς Ὀκτωήχου στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. καὶ ἀνατολικὰ γ'. Καὶ τὰ ἐφεξῆς τοῦ Τριῳδίου τῆς ἡμέρας προσόμοια δ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι * κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, * Κριτὰ δικαιότατε, * ἐπὶ θρόνου δόξης σου * καθεζόμενος, * ποταμὸς πύρινος * πρὸ τοῦ σοῦ βήματος * καταπλήττων ἕλκει ἅπαντας, * παρισταμένων σοι * τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, * ἀνθρώπων κρινομένων τε * φόβῳ, καθ' ἃ ἕκαστος ἔπραξε· * τότε ἡμῶν φεῖσαι, * καὶ μοίρας καταξίωσον, Χριστὲ, * τῶν σωζομένων, ὡς εὔσπλαγχνος, * πίστει δυσωποῦμεν σε.

Βίβλοι ἀνοιγήσονται, * φανερωθήσονται πράξεις * ἀνθρώπων ἐπίπροσθεν * τοῦ ἀστέκτου βήματος· * διηχήσει δὲ * ἡ κοιλὰς ἅπασα * φοβερῷ βρύγματι * τοῦ κλαυθμῶνος, πάντας βλέπουσα * τοὺς ἁμαρτήσαντας * ταῖς αἰωνιζούσαις κολάσεσι, * τῇ κρίσει τῇ δικαίᾳ σου, * παραπεμπομένους, καὶ ἄπρακτα * κλαίοντας, Οἰκτίρμον· * διό σε δυσωποῦμεν, ἀγαθέ· * Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, * μόνε πολυέλεε.

Ἠχήσουσι σάλπιγγες, * καὶ κενωθήσονται τάφοι, * καὶ ἐξαναστήσεται * τῶν ἀνθρώπων τρέμουσα * φύσις ἅπασα· * οἱ καλὰ πράξαντες * ἐν χαρᾷ χαίρουσι, * προσδοκῶντες μισθὸν λήψεσθαι· * οἱ ἁμαρτήσαντες * τρέμουσι, δεινῶς ὀλολύζοντες, * εἰς κόλασιν πεμπόμενοι, * καὶ τῶν ἐκλεκτῶν χωριζόμενοι. * Κύριε τῆς δόξης, * οἰκτείρησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς, * καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον * τῶν ἠγαπηκότων σε.

Κλαίω καὶ ὀδύρομαι, * ὅταν εἰς αἴσθησιν λάβω * τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, * σκότος τὸ ἐξώτερον, * καὶ τὸν τάρταρον, * τὸν δεινὸν σκώληκα, * τὸν βρυγμὸν αὖθίς τε * τῶν ὀδόντων, καὶ τὴν ἄπαυστον * ὀδύνην μέλλουσαν * ἔσεσθαι τοῖς ἄμετρα πταίσασι, * καὶ σὲ τὸν ὑπεράγαθον * γνώμῃ πονηρᾷ παροργίσασιν· * ὧν εἷς τε καὶ πρῶτος * ὑπάρχω ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· * ἀλλὰ, Κριτὰ, τῷ ἐλέει σου * σῶσόν με, ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅταν τίθωνται θρόνοι, * καὶ ἀνοίγωνται βίβλοι, * καὶ Θεὸς εἰς κρίσιν καθέζηται, * ὢ ποῖος φόβος τότε! * Ἀγγέλων παρισταμένων ἐν φόβῳ, * καὶ ποταμοῦ πυρὸς * ἕλκοντος ἔμπροσθεν αὐτοῦ, * τί ποιήσομεν τότε, * οἱ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις * ὑπεύθυνοι ἄνθρωποι; * Ὅταν δὲ ἀκούσωμεν καλοῦντος αὐτοῦ * τοὺς εὐλογημένους τοῦ Πατρὸς εἰς βασιλείαν, * ἁμαρτωλοὺς δὲ ἀποπέμποντος εἰς κόλασιν, * τίς ὑποστήσεται * τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἀπόφασιν; * Ἀλλὰ, μόνε φιλάνθρωπε Σωτὴρ, * ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, * πρὶν τὸ τέλος φθάσῃ, * διὰ τῆς μετανοίας ἐπιστρέψας, ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὴν Λιτήν.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος βαρύς.

Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολὰς, * οὕτω πολιτευθῶμεν· * πεινῶντας διαθρέψωμεν, * διψῶντας ποτίσωμεν, * γυμνοὺς περιβαλλώμεθα, * ξένους συνεισάγωμεν, * ἀσθενοῦντας * καὶ τοὺς ἐν φυλακῇ * ἐπισκεψώμεθα· * ἵνα εἴπῃ καὶ πρὸς ἡμᾶς * ὁ μέλλων κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν· * Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου, * κληρονομήσατε * τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν.

Καὶ νῦν.

Ὑπὸ τὴν σὴν, Δέσποινα, σκέπην * πάντες οἱ γηγενεῖς * προσπεφευγότες βοῶμεν σοι· * Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, * ῥῦσαι ἡμᾶς * ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, * καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, τὰ κατὰ ἀλφάβητον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Οἴμοι, μέλαινα ψυχή! * ἕως πότε * τῶν κακῶν οὐκ ἐκκόπτεις; * ἕως πότε * τῇ ῥαθυμίᾳ κατάκεισαι; * τί οὐκ ἐνθυμῇ * τὴν φοβερὰν ὥραν τοῦ θανάτου; * τί οὐ τρέμεις ὅλη * τὸ φρικτὸν βῆμα τοῦ Σωτῆρος; * ἄρα τί ἀπολογήσῃ, * ἢ τί ἀποκριθήσῃ; * τὰ ἔργα σου * παρίστανται πρὸς ἔλεγχόν σου· * αἱ πράξεις ἐλέγχουσι * κατηγοροῦσαι. * Λοιπὸν, ὦ ψυχὴ, * ὁ χρόνος ἐφέστηκε, * δράμε, πρόφθασον, * πίστει βόησον· * Ἥμαρτον, Κύριε, * ἡμαρτόν σοι· * ἀλλ' οἶδα, φιλάνθρωπε, * τὸ εὔσπλαγχνόν σου· * ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, * μὴ χωρίσῃς με * τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τῆς Ὀκτωήχου, εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, * ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, * Μῆτερ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, * σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις * δέχου, πανάμωμε· * ἡ πᾶσι χορηγοῦσα * καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, * νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, * δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας, καὶ γίνεται ἀνάγνωσις εἰς τὸν Πραξαπόστολον.

ΤῊ ΚΥΡΙΑΚῊ ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν ὄρθρον, Θεὸς Κύριος, εἰς τὸν ἦχον τοῦ τροπαρίου τῆς Ὀκτωήχου. Τροπάριον ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Θεοτόκου· ἡ συνήθης στιχολογ. Ἀναγινώσκομεν δὲ καὶ τὸν περὶ φιλοπτωχίας λόγον τοῦ Θεολόγου εἰς δόσεις γ'. οὗ ἡ ἀρχή· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, καὶ συμπένητες. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον ἑωθινὸν τοῦ ὕφους.

Μετὰ δὲ τὸν Ν'. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας, Ζωοδότα· * ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου * πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου, * ναὸν φέρον τοῦ σώματος * ὅλον ἐσπιλωμένον· * ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον * εὐσπλάγχνῳ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· * αἰσχραῖς γὰρ κατερρύπωσα * τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, * ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου * ὅλον ἐκδαπανήσας· * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαι με * πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἶτα ἦχος πλ. β'. Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν * ἐννοῶν ὁ τάλας, * τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως· * ἀλλὰ θαῤῥῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, * ὡς ὁ Δαβὶδ βοῶ σοι· * Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Καὶ οἱ Κανόνες, οἱ ἀναστάσιμοι, τῆς Θεοτόκου. **Καὶ** ὁ κανων τοῦ Τριῳδίου εἰς η΄. Ποίημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτὴν * τῆς παναῤῥήτου σου παρουσίας * φρίττω ἐννοῶν, * δεδοικὼς προορῶ, * ἐν ᾗ προκαθίσεις * κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, * Θεέ μου παντοδύναμε.

Ὅτε ἥξεις, ὁ Θεός, * ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι * τῶν ἀγγελικῶν * οὐρανίων Ἀρχῶν, * κἀμὲ ἐν νεφέλαις * ὑπαντῆσαι σοι, Χριστέ, * τὸν ἄθλιον ἀξίωσον.

Δεῦρο λάβε μοι, ψυχή, * αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν, * ὅτε ὁ Θεὸς * ἐμφανῶς ἐπιστῇ· * καὶ θρήνησον, κλαῦσον, * εὑρεθῆναι καθαρὰ * ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Ἐξιστᾷ με καὶ φοβεῖ * τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον τῆς γεέννης, * σκώληξ ὁ πικρός, * τῶν ὀδόντων βρυγμός· * ἀλλ' ἄνες μοι, ἄφες, * καὶ τῇ στάσει με, Χριστέ, * τῶν ἐκλεκτῶν σου σύνταξον.

Τῆς εὐκταίας σου φωνῆς, * τῆς τοὺς Ἁγίους σου προσκαλούσης * ἐπὶ τὴν χαράν, * εἰσακοσύσω κἀγὼ * ὁ τάλας, καὶ εὕρω * βασιλείας οὐρανῶν * τὴν ἄῤῥητον ἀπόλαυσιν.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ * εἰς κρίσιν, φέρων μου τὰ πρακτέα, * λόγους ἐκζητῶν, * καὶ εὐθύνων ὁρμάς· * ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου * παρορῶν μου τὰ δεινά, * σῶσόν με, παντοδύναμε.

Δόξα.

Τρισυπόστατε μονάς, * ἀρχικωτάτη Κυρία πάντων, * τελεταρχική, * ὑπεράρχιε, * αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, * ὁ Πατήρ, καὶ ὁ Υἱός, * καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐγέννησεν Υἱόν, * τὸν μὴ σπαρέντα πατρῴῳ νόμῳ; * τοῦτον οὖν γεννᾷ * ὁ Πατὴρ πλὴν μητρός· * παράδοξον τέρας! * σὺ γὰρ ἔτεκες, ἁγνή, * Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Καταβασία.

» Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς * ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν * οὗτος
» μου Θεός, * καὶ δοξάσω αὐτόν· * Θεὸς τοῦ Πατρός μου, *
» καὶ ὑψώσω αὐτόν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον, Κύριε.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, * καὶ τίς ὑποίσει αὐτοῦ τὸν φόβον; * τῷ προσώπῳ τίς ὀφθῇ αὐτοῦ; ἀλλ' ἑτοίμη * γενοῦ, ὦ ψυχή, πρὸς ὑπάντησιν.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, * καταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ τέλους· * φοβερὸν γὰρ τὸ κριτήριον, * ἐν ᾧ πάντες * τετραχηλισμένοι στησόμεθα.

Ἐλέησον, Κύριε, * ἐλέησόν με, ἀναβοῶ σοι, * ὅτε ἥξεις μετ' Ἀγγέλων σου, * ἀποδοῦναι * πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Τὴν ἄστεκτον, Κύριε, * ὀργὴν πῶς οἴσω τῆς κρίσεώς σου, * παρακούσας σου τὸ πρόσταγμα; * ἀλλὰ φεῖσαι, * φεῖσαι μου ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἐπίστρεψον, στέναξον, * ψυχὴ ἀθλία, πρὶν ἢ τοῦ βίου * πέρας λάβῃ ἡ πανήγυρις, * πρὶν τὴν θύραν * κλείσῃ τοῦ νυμφῶνος ὁ Κύριος.

Ἡμάρτηκα, Κύριε, * καθάπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων, * πλημμελήσας ὑπὲρ ἄνθρωπον· * πρὸ τῆς δίκης * ἵλεως γενοῦ μοι, φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Τριὰς ἁπλῆ, ἄκτιστε, * ἄναρχε φύσις, ἡ ἐν τριάδι * ὑμνουμένη ὑποστάσεων, * ἡμᾶς σῶσον * πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Θεοτοκίον.

Ἐβλάστησας, ἄχραντε, * ἀσπόρῳ τόκῳ τὸν ζῶντα Λόγον, * σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου, * οὐ τραπέντα. * Δόξα, Θεομῆτορ, τῷ τόκῳ σου.

Καταβασία.

» Στερέωσον, Κύριε, * ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου * σα-
» λευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, * ὅτι μόνος * ἅγιος ὑπάρχεις
» καὶ δίκαιος.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Τὸ βῆμά σου φρικτόν, * καὶ ἡ κρίσις δικαία, * τὰ ἔργα μου δεινά· * ἀλλ' αὐτός, ἐλεῆμον, * προφθάσας με διάσωσον, * καὶ κολάσεως λύτρωσαι· * ῥῦσαι, Δέσποτα, * τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, * καὶ ἀξίωσον * ἐκ δεξιῶν σου με στῆναι, * Κριτὰ δικαιότατε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν πάντων ποιητήν, * καὶ Θεόν σου καὶ κτίστην, * πανάμωμε ἁγνή, * διὰ Πνεύματος θείου * ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, * καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας· * ὃν δοξάζοντες, * σὲ ἀνυμοῦμεν, Παρθένε, * ὡς παλάτιον * τοῦ Βασιλέως τῆς δοξης, * καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Ἕτερον κάθισμα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν * τὴν φοβεράν, * καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις * τὰς πονηράς. * Πῶς ἀπολογήσομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; * Ποίᾳ δὲ παῤῥησίᾳ ἀτενίσω τῷ Κριτῇ * ὁ ἄσωτος ἐγώ; * Εὔσπλαγχνε Πάτερ, * Υἱὲ μονογενές, * τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * ἐλέησόν με.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, * εἰς τὸν τόπον, ὃν διέθου, * ὅταν καθίσῃς, ἐλεῆμον, * ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν, * μὴ δημοσιεύσῃς μου τὰ κεκρυμμένα, * μηδὲ καταισχύνῃς με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, * ἀλλὰ φεῖσαι μου, ὁ Θεός, * καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή, * Θεοτόκε Παρθένε, * τὴν σὴν καὶ μόνην φοβερὰν * προστασίαν αἰτοῦμαι· * σπλαγχνίσθητι εἰς εὐπερίστατον λαόν· * δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, * ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν * ἐκ πάσης ἀπειλῆς, * μόνη εὐλογημένη.

Ὠδὴ δ'. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Ἐφέστηκεν ἡ ἡμέρα, * ἤδη πρὸ θύραις ἡ κρίσις· * ψυχή, γρηγόρει· * ὅπου βασιλεῖς ὁμοῦ καὶ ἄρχοντες, * πλούσιοι καὶ πένητες ἀθροίζονται, * καὶ λήψεται * τὰ κατ' ἀξίαν * τῶν πεπραγμένων * τῶν ἀνθρώπων ἕκαστος.

Ἐν τάγματι τῷ οἰκείῳ * μονάζων, καὶ ἱεράρχης, * πρέσβυς καὶ νέος, * δοῦλος καὶ δεσπότης ἐτασθήσονται, * χήρα καὶ παρθένος εὐθυνθήσεται· * καὶ ἅπασιν * ἀβάλε τότε, * τοῖς μὴ τὸν βίον * ἔχουσιν ἀνεύθυνον!

Ἀδέκαστός σου ἡ κρίσις, * ἀλάθητόν σου τὸ βῆμα· * τεχνολογίας, * οὐ ῥητόρων πιθανότης κλέπτουσα, * οὐ μαρτύρων σκῆψις παρακρούουσα * τὸ δίκαιον· * ἐν σοὶ γὰρ πάντων * τὰ κεκρυμμένα * τῷ Θεῷ παρίστανται.

Μὴ ἔλθω εἰς γῆν κλαυθμῶνος, * μὴ ἴδω τόπον τοῦ σκότους, * Χριστέ μου, Λόγε· * μὴ δεθῶ τὰς χεῖρας τε καὶ πόδας μου, * ἔξω τοῦ νυμφῶνος σου ῥιπτόμενος, * τὸ ἔνδυμα * τῆς ἀφθαρσίας * ῥερυπωμένον * ἔχων ὁ πανάθλιος.

Ἡνίκα ἀποχωρίσῃς * ἁμαρτωλοὺς ἐκ δικαίων, * κρίνων τὸν κόσμον, * ἕνα τῶν προβάτων σου μὲ σύνταξον, * ἀπὸ τῶν ἐρίφων διακρίνων με, * φιλάνθρωπε, * εἰς τὸ ἀκοῦσαι * φωνῆς ἐκείνης * τῆς εὐλογημένης σου.

Ἐτάσεως γενομένης, * καὶ βίβλων ἀνεῳγμένων * τῶν πεπραγμένων, * τί ποιήσεις, ὦ ψυχὴ ταλαίπωρε; * τί ἀπολογήσῃ ἐπὶ βήματος, * μὴ ἔχουσα * δικαιοσύνης * καρποὺς προσάξαι * τῷ Χριστῷ καὶ πλάστῃ σου;

Ἀκούων τῆς τοῦ πλουσίου * ἐν τῇ φλογὶ τῆς βασάνου * θρηνολογίας, * κλαίω καὶ ὀδύρομαι ὁ ἄθλιος, * τῆς αὐτῆς ὑπάρχων καταχρίσεως, * καὶ δέομαι· * Ἐλέησόν με, * Σωτὴρ τοῦ κόσμου, * ἐν καιρῷ τῆς κρίσεως. Δόξα.

Υἱὸν ἐκ Πατρὸς καὶ Πνεῦμα * δοξάζω ὡς ἐξ Ἡλίου * φῶς

καὶ ἀκτῖνα· * τὸν μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα, * τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ πρόβλημα· * συνάναρχον * θείαν Τριάδα, * προσκυνουμένην * ἀπὸ πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Παρθένος βρέφος τεκοῦσα, * καὶ τὴν ἁγνείαν τηροῦσα, * σεμνή, σὺ ὤφθης, * τὸν Θεὸν γεννήσασα καὶ ἄνθρωπον, * ἕνα τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ· * τὸ θαῦμα σου, * Παρθενομῆτορ, * ἐκπλήττει πᾶσαν * ἀκοὴν καὶ ἔννοιαν.

Καταβασία.

« Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης * τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, * καὶ ἐφοβήθη, * ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, * καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· * Ἀκήκοα * τὴν ἀκοήν σου, * καὶ ἐφοβήθην· * δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα, φιλάνθρωπε.

Τρόμος ἀδιήγητος, * καὶ φόβος ἐκεῖ· * ἥξει γὰρ Κύριος, * καὶ τὸ ἔργον μετ' αὐτοῦ * ἑκάστου τῶν ἀνθρώπων· * καὶ τίς ἐντεῦθεν λοιπὸν * ἑαυτὸν μὴ πενθήσει;

Ποταμὸς ὁ πύρινος * ταράττει με, * τήκει με· ξέει με * τῶν ὀδόντων ὁ βρυγμός, * τὸ σκότος τῆς ἀβύσσου· * καὶ πῶς, ἢ τί πεπραχώς, * Θεὸν ἐξιλεώσω;

Φεῖσαι, φεῖσαι, Κύριε, * τοῦ δούλου σου· * μήποτε δῴης με * τοῖς πικροῖς βασανισταῖς * ἀγγέλων ἀποτόμων, * ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ * ἀνάπαυσιν εὑρέσθαι.

Ἄρχων καὶ ἡγούμενος * ἐκεῖ ἐν ταὐτῷ, * πλούσιος, ἄδοξος, * μέγας ἅμα καὶ μικρὸς * εὐθύνεται ἐπίσης· * οὐαὶ ἑκάστῳ λοιπὸν * τῷ μὴ ἡτοιμασμένῳ!

Ἄνες, ἄφες, Κύριε, * καὶ σύγγνωθι * ὅσα σοι ἥμαρτον, * καὶ μὴ δείξῃς με ἐκεῖ, * ἐνώπιον ἀγγέλων, * ἐν κατακρίσει πυρὸς * αἰσχύνης ἀπεράντου.

Φεῖσαι, φεῖσαι, Κύριε, * τοῦ πλάσματός σου· * ἥμαρτον, ἄνες μοι, * ὅτι φύσει καθαρὸς * αὐτὸς ὑπάρχεις μόνος· * καὶ ἄλλος πλήν σου οὐδεὶς * ὑπάρχει ἔξω ῥύπου.

Δόξα.

Μονάδα τῇ φύσει σε, * Τριάς, ἀνυμνῶ, * ἄναρχον, ἄληπτον, * ἀρχικήν, βασιλικήν, * ὑπερτελῆ ἑνάδα, * Θεόν, καὶ φῶς, καὶ ζωήν, * δημιουργὸν τοῦ κόσμου.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν σου * κυήσει, σεμνή, * νόμοι σοι φύσεως * καταλύονται σαφῶς· * καὶ γὰρ ἀσπόρως τίκτεις * τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα.

Καταβασία.

» Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα, * φιλάνθρωπε, * φώτισον, δέομαι, *
» καὶ ὁδήγησον κἀμὲ * ἐν τοῖς προστάγμασί σου, * καὶ δί-
» δαξόν με ποιεῖν * ἀεὶ τὸ θέλημά σου.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ἐν τῇ φρικτῇ, * Χριστέ, παρουσίᾳ σου, * ὅταν φανῇς ἐξ οὐρανοῦ, * καὶ τεθῶσι θρόνοι, * καὶ βίβλοι ἀνοιγῶσι, * φεῖσαι, φεῖσαι τότε, Σωτὴρ * τοῦ πλάσματός σου.

Ἐκεῖ οὐδὲν * βοηθῆσαι δύναται, * Θεοῦ ὑπάρχοντος κριτοῦ, * οὐ σπουδή, οὐ τέχνη, * οὐ δόξα, οὐ φιλία, * εἰ μὴ ἡ ἐξ ἔργων ἰσχὺς * σοῦ, ὦ ψυχή μου.

Ἐκεῖ ὁμοῦ * ἄρχων καὶ ἡγούμενος, * πένης καὶ πλούσιος, ψυχή· * οὐ πατὴρ ἰσχύσει, * οὐ μήτηρ βοηθοῦσα, * οὐ λυτρούμενος ἀδελφὸς * τῆς καταδίκης.

Τὸ φοβερόν, * ψυχή, λογοθέσιον * ἐννοουμένη τοῦ κριτοῦ, * φρίξον ἀπ' ἐντεῦθεν, * ἑτοίμασον τὸν λόγον, * μὴ κατακριθήσῃ δεσμοῖς * τοῖς αἰωνίοις.

Ἆρον τὸ σόν, * μὴ ἀκούσω, Κύριε, * ἀποπεμπόμενος ἐκ σοῦ· * μηδὲ τοῦ· Πορεύου * εἰς πῦρ κατηραμένων, * ἀλλὰ τῆς εὐκταίας φωνῆς * τῆς τῶν δικαίων.

Ἅδου πυλῶν * λύτρωσαί με, Κύριε, * χάους καὶ ζόφου ἀφεγγοῦς, * ἐκ καταχθονίων, * καὶ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, * ἐξ ἁπάσης ἄλλης ποινῆς * τῆς αἰωνίου.

Δόξα.

Τριαδικῆς * μονάδος Θεότητα * ὑμνῶ, Πατέρα, καὶ Υἱόν, * καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, * μιᾶς ἀρχῆς τὸ κράτος, * συνδιῃρημένης τρισὶ * τοῖς χαρακτῆρσι.

Θεοτοκίον.

Πύλη σὺ εἶ, * ἣν μόνος διώδευσεν * ὁ εἰσελθὼν καὶ ἐξελθών, * καὶ τὰς κλεῖς μὴ λύσας, * ἁγνή, τῆς παρθενίας, * Ἰησοῦς ὁ πλάσας Ἀδάμ, * καὶ ὁ Υἱός σου.

Καταβασία.

» Ἐβόησα * ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου * πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, *
» καὶ ἐπήκουσέ μου * ἐξ ᾅδου κατωτάτου, * καὶ ἀνήγαγεν
» ἐκ φθορᾶς * τὴν ζωήν μου.

Κοντάκιον. Ἦχος α'.

Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός, * ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, * καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα, * ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς * πρὸ τοῦ βήματος ἕλκῃ, * καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, * καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύωνται· * τότε ῥῦσαι με * ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, * καὶ ἀξίωσον * ἐκ δεξιῶν σου με στῆναι, * **Κριτὰ** δικαιότατε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φοβερόν σου κριτήριον * ἐνθυμούμενος, * ὑπερένδοξε Κύριε, * καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, * φρίττω καὶ πτοοῦμαι, * ὑπὸ τῆς συνειδήσεως * τῆς ἐμῆς ἐλεγχόμενος· * ὅταν μέλλῃς καθέζεσθαι * ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, * καὶ ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν, * τότε ἀρνεῖσθαι * τὰς ἁμαρτίας * οὐδεὶς οὐκ ἐξισχύσει, * ἀληθείας ἐλεγχούσης, * καὶ δειλίας κατεχούσης· * μέγα μὲν ἠχήσει * πῦρ τὸ τῆς γεέννης· * ἁμαρτωλοὶ δὲ βρύξουσι· * διό με ἐλέησον * πρὸ τέλους, καὶ φεῖσαί μου, * **Κριτὰ** δικαιότατε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Χριστοῦ μνείαν ποιούμεθα.

Ὠδὴ ζ'. **Ἡμάρτομεν**, ἠνομήσαμεν.

[illegible]ωμεν, * καὶ προσκλαύσωμεν * πρὸ τῆς κρίσεως, πιστοί, [illegible]κείνης, * ὅτε οἱ οὐρανοὶ ἀπολοῦνται, * ἄστρα πίπτουσι, * [illegible] πᾶσα κλονεῖται ἡ γῆ, * ἵνα ἵλεων εὕρωμεν εἰς τέλος * τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

* Ἀδέκαστος * ἡ ἐξέτασις, * φοβερά ἐστιν ἐκεῖ ἡ κρίσις, * ὅπου κριτὴς ἀλάθητός ἐστιν, * ὅπου πρόσωπον * οὐκ ἔστιν ἐν δώροις λαβεῖν· * ἀλλὰ φεῖσαί μου, Δέσποτα, καὶ λύτρωσαι * πάσης ὀργῆς σου φρικτῆς.

Ὁ Κύριος * κρῖναι ἔρχεται· * τίς ἐνέγκῃ ὀπτασίαν αὐτοῦ; * φρίξον, ψυχὴ ἀθλία μου, φρίξον, * καὶ ἑτοίμασον * ἐξόδου τὰ ἔργα σου, * ἵνα ἵλεων, εὔσπλαγχνον εὑρήσῃς αὐτόν, * τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Τὸ ἄσβεστον * πῦρ ταράττει με· * ὁ πικρότατος βρυγμὸς σκωλήκων, * ᾅδης ὁ ψυχοφθόρος φοβεῖ με· * εὐκατάνυκτος * οὐδ' ὅλως δὲ γίνομαι· * ἀλλά, Κύριε, Κύριε, πρὸ τέλους με * στήριξον φόβῳ τῷ σῷ.

Προσπίπτω σοι, * καὶ προσάγω σοι, * ὥσπερ δάκρυα, τὰ ῥήματά μου· * Ἥμαρτον, ὡς οὐχ ἥμαρτε πόρνη, * καὶ ἠνόμησα, * ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐπὶ γῆς· * ἀλλ' οἰκτείρησον, Δέσποτα, τὸ ποίημά σου, * καὶ ἀνακάλεσαί με.

Ἐπίστρεψον, * μετανόησον, * ἀνακάλυψον τὰ κεκρυμμένα, * λέγε Θεῷ τῷ πάντα εἰδότι· * Σὺ γινώσκεις μου * τὰ κρύφια, μόνε Σωτήρ· * ἀλλ' αὐτός με ἐλέησον, ὡς ψάλλει Δαβίδ, * κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Δόξα.

Τὰ τρία ἓν * οὐσιότητι, * καὶ τὸ ἓν προσώποις τρία ὑμνῶ· * ταῦτα Πατήρ, Υἱός, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, * μία δύναμις, * βουλὴ καὶ ἐνέργεια, * εἷς Θεὸς ὁ τρισάγιος, βασίλειον ἕν, * μοναρχικώτατον.

Θεοτοκίον.

Προέρχεται * ὡραιότατος * ἐκ θαλάμου τῆς γαστρός σου Θεὸς, * ὥσπερ ἀνάκτωρ ἠμφιεσμένος * θεοΰφαντον * ἀλουργίδα βαφῆς μυστικῆς * τῶν πανάγνων αἱμάτων σου, ἀνύμφευτε, * καὶ βασιλεύει τῆς γῆς.

Καταβασία.

» Ἡμάρτομεν, * ἠνομήσαμεν, * ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου· * οὐδὲ
» συνετηρήσαμεν, οὐδὲ * ἐποιήσαμεν, * καθὼς ἐνετείλω ἡ-
» μῖν· ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, * ὁ τῶν Πατέρων
» Θεός.

Ὠδὴ η΄. Ὃν στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι.

Τῆς φοβερᾶς * δευτέρας σου, Κύριε, * παρουσίας ἐννοῶν * τὴν ὑπαπαντὴν, * τρέμω τὴν ἀπειλήν σου, * φοβοῦμαι τὴν ὀργήν σου· * ταύτης με τῆς ὥρας, * κραυγάζω, σῶσον εἰς αἰῶνας.

Σοῦ τοῦ Θεοῦ * κρίνοντος τὰ σύμπαντα, * τίς ἐνέγκῃ γηγενῶν, * ὧν περιπαθής; * ἄσβεστον πῦρ γὰρ τότε, * καὶ σκώληξ βρύχων μέγα * τοὺς κατακριθέντας * συλλήψεται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν πνοὴν * ἡνίκα προσκέκλησαι, * τοῦ διακρῖναι, Χριστὲ, * ἐπὶ τὸ αὐτὸ, * μέγας ὁ φόβος τότε, * μεγάλη ἡ ἀνάγκη, * μόνον βοηθούντων * τῶν πράξεων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάντων κριτὰ, * Θεέ μου καὶ Κύριε, * ἀκούσωμαί σου φωνῆς * τότε εὐκτικῆς· * ἴδω σου φῶς τὸ μέγα, * ἀθρήσω τὰς σκηνάς σου, * βλέψω σου τὴν δόξαν, * γηθόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δικαιοκρῖτα * Σωτὴρ, ἐλέησον, * καὶ ῥῦσαι με τοῦ πυρὸς, * καὶ τῆς ἀπειλῆς, * ἧς μέλλω ἐν τῇ κρίσει * δικαίως ὑποστῆναι· * ἄνες μοι πρὸ τέλους * δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Ὅταν καθίσῃς * κριτὴς ὡς εὔσπλαγχνος, * καὶ δείξῃς τὴν φοβερὰν * δόξαν σου, Χριστὲ, * ὢ ποῖος φόβος τότε! * καμίνου καιομένης, * πάντων δειλιώντων * τὸ ἄστεκτον τοῦ βήματός σου.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα. Δόξα.

Ἕνα Θεὸν * κατ' οὐσίαν σέβομαι, * τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνῶ * διοριστικῶς, * ἄλλας, ἀλλ' οὐκ ἀλλοίας· * ἐπεὶ Θεότης μία * ἐν τρισὶ προσώποις, * Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ θεῖον Πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Ἐκ φωτεινῆς * προελθὼν νηδύος σου, * ὡς νυμφίος ἐκ παστοῦ, * ἔλαμψε Χριστὸς, * φῶς τοῖς ἐν σκότει μέγα· * καὶ γὰρ δικαιοσύνης * Ἥλιος ἀστράψας, * ἐφώτισεν, ἁγνὴ, τὸν κόσμον.

Καταβασία.

» Ὃν στρατιαὶ * οὐρανῶν δοξάζουσι, * καὶ φρίττει τὰ Χερου-
» βὶμ * καὶ τὰ Σεραφὶμ, * πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, * ὑμνεῖ-
» τε, εὐλογεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Ὁ Κύριος ἔρχεται * ἁμαρτωλοὺς κολάσασθαι, * δικαίους σῶσαι· * φρίξωμεν, θρηνήσωμεν, * καὶ λάβωμεν αἴσθησιν * ἐκείνης τῆς ἡμέρας, * ἐν ᾗ τὰ ἄδηλα καὶ κρυπτὰ * ἐκκαλύψας τῶν ἀνθρώπων, * ἀποδίδωσιν ἐπάξια.

Ἔμφοβος καὶ ἔντρομος * Μωσῆς ἰδών σε γέγονεν * ἐκ τῶν ὀπίσω· * πῶς δὲ ὑποστήσομαι * σοῦ βλέπων τὸ πρόσωπον * τότε ἐγὼ ὁ τάλας, * ἡνίκα ἔλθῃς ἐξ οὐρανοῦ; * ἀλλὰ φεῖσαί μου, οἰκτίρμον, * ἐν ἱλέῳ σου προβλέμματι.

Δανιὴλ πεφόβηται * τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως· * ἐγὼ τί πάθω, * ἐν αὐτῇ ἐρχόμενος * ὁ δύστηνος, Κύριε, * τῆς φοβερᾶς ἡμέρας; * ἀλλά μοι δίδου πρὸ τελευτῆς * εὐαρέστως σοι λατρεῦσαι, * καὶ τυχεῖν τῆς βασιλείας σου.

[illegible] πῦρ ἑτοιμάζεται, * ὁ σκώληξ· εὐτρεπίζεται * τῆς εὐφροσύνης * ἡ δόξα, ἡ ἄνεσις, * τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, * ἡ χαρὰ τῶν δικαίων· * καὶ τίς μακάριος ἐκφυγεῖν * τιμωρίας τῶν προτέρων, * κληρωσάμενος τὰ δεύτερα;

Μή με τοῦ προσώπου σου * ἀποστρεψάτω, Κύριε, * θυμὸς ὀργῆς σου, * μηδὲ εἰσακούσωμαι * φωνῆς ἠραμένης σου, * εἰς πῦρ ἀποπεμπούσης, * ἀλλ' εἰσελεύσωμαι εἰς χαρὰν * τοῦ ἀφθάρτου σου νυμφῶνος * κἀγὼ τότε σὺν Ἁγίοις σου.

Ὁ νοῦς τετραυμάτισται, * τὸ σῶμα μεμαλάκισται, * νοσεῖ τὸ πνεῦμα, * ὁ λόγος ἠσθένησεν, * ὁ βίος νενέκρωται, * τὸ τέλος ἐπὶ θύραις· * διό μοι, τάλαινα ψυχὴ, * τί ποιήσεις, ὅταν ἔλθῃ * ὁ Κριτὴς ἀνερευνῆσαι τὰ σά;

Δόξα.

Μόνου μονογεννῆτορ, * μονογενοῦς Υἱοῦ Πατὴρ, * καὶ μόνον μόνου * φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, * καὶ μόνον μόνως μόνου * Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, * Κυρίου Κύριον ὄντως ὂν, * ὦ Τριὰς μονὰς ἁγία, * σῶσον με θεολογοῦντα σέ.

Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου * ἐκπλήττει με, πανάμωμε· * πῶς συλλαμβάνεις * ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; * εἰπὲ πῶς παρθενεύεις, * γεννήσασα ὡς Μήτηρ; * Τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβὼν, * τὸ τικτόμενον προσκύνει· * ὅσα θέλει γὰρ καὶ δύναται.

Καταβασία.

» Ἀσπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, * μητρὸς ἀνάν-
» δρου * ἄσπορος ἡ κύησις· * Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις * καινο-
» ποιεῖ τὰς φύσεις· * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, * ὡς Θεοῦ ἡμῶν
» μητέρα, * ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τὸ ἑωθινόν. Εἶτα τὰ παρόντα.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὴν φοβερὰν τῆς κρίσεως * καὶ ἀρρήτου σου δόξης * ἡμέραν ἐνθυμούμενος, * φρίττων, Κύριε, ὅλως, * καὶ τρέμων φόβῳ κραυγάζω· * Ἐπὶ γῆς ὅταν ἔλθῃς, * κρῖναι, Χριστέ, τὰ σύμπαντα, * ὁ Θεός, μετὰ δόξης, * τότε οἰκτρὸν * ἀπὸ πάσης ῥῦσαι με τιμωρίας, * ἐκ δεξιῶν σου, Δέσποτα, * ἀξιώσας με στῆναι.

Ἄλλο. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται * Κυρίου παντοκράτορος· * καὶ τίς ὑποίσει τὸν φόβον * τῆς παρουσίας ἐκείνου; * ἡμέρα γὰρ θυμοῦ ἐστι, * καὶ κλίβανος καιόμενος, * ἐν ᾗ Κριτὴς καθέζεται, * καὶ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ * τῶν πράξεων ἀπονέμων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως * καὶ τῆς φρικτῆς ἐλεύσεως * τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου * κατανοῶν, ὅλως τρέμω, * καὶ σκυθρωπάζων κράζω σοι· * Κριτά μου δικαιότατε, * καὶ μόνε πολυέλεε,* μετανοοῦντα με δέξαι, * τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'. καὶ ἀνατολικὸν ἕν, καὶ τῆς Ἀπόκρεω τὰ παρόντα ἰδιόμελα τρία.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην * καὶ τὴν ὥραν, * ὅταν μέλλωμεν πάντες, * γυμνοὶ καὶ ὡς κατάκριτοι, * τῷ ἀδεκάστῳ Κριτῇ παρίστασθαι· * τότε σάλπιγξ ἠχήσει μέγα, * καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς σεισθήσονται, * καὶ οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν μνημάτων * ἐξαναστήσονται, * καὶ ἡλικία μία * πάντες γενήσονται· * καὶ πάντων τὰ κρυπτὰ * φανερὰ παρίστανται ἐνώπιόν σου· * καὶ κόψονται, * καὶ κλαύσονται, * καὶ εἰς τὸ πῦρ * τὸ ἐξώτερον ἀπελεύσονται * οἱ μηδέποτε μετανοήσαντες· * καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει,* ὁ τῶν Δικαίων κλῆρος εἰσελεύσεται * εἰς παστάδα οὐράνιον.

Ὁ αὐτός. Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι.

Ὢ ποία ὥρα τότε, * καὶ ἡμέρα φοβερά, * ὅταν καθίσῃ ὁ Κριτὴς * ἐπὶ θρόνου φοβεροῦ! * Βίβλοι ἀνοίγονται,* καὶ πράξεις ἐλέγχονται, * καὶ τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους δημοσιεύονται. * Ἄγγελοι περιτρέχουσιν, * ἐπισυνάγοντες πάντα τὰ ἔθνη. * Δεῦτε ἀκούσατε, * βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες, * δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι, * ἁμαρτωλοὶ καὶ δίκαιοι, * πλούσιοι καὶ πένητες, * ὅτι ἔρχεται Κριτής, * ὁ μέλλων κρῖναι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην,* καὶ τίς ὑποστήσεται * ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, * ὅταν Ἄγγελοι παρίστανται,* ἐλέγχοντες τὰς πράξεις, * τὰς διανοίας, τὰς ἐνθυμήσεις, * τὰς ἐν νυκτὶ καὶ τὰς ἐν ἡμέρᾳ; * Ὢ ποῖος φόβος τότε! * Ἀλλὰ πρὸ τοῦ

φθάσαι τὸ τέλος, * σπούδασον κράζουσα, ψυχή· * Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με, * ὡς μόνος εὔσπλαγχνος * καὶ φιλάνθρωπος.

Ἦχος πλ. δ'. Στίχ. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλ.

Δανιὴλ ὁ Προφήτης * ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν γενόμενος, * τὸ ἐξουσιαστικὸν Θεοῦ θεωρήσας, * οὕτως ἐβόα· * Κριτήριον ἐκάθισε, * καὶ βίβλοι ἠνεῴχθησαν. * Βλέπε, ψυχή μου· * νηστεύεις; * τὸν πλησίον σου μὴ ἀθέτει· * βρωμάτων ἀπέχῃ; * τὸν ἀδελφόν σου μὴ κατακρίνῃς· * ἵνα μὴ τῷ πυρὶ παραπεμπομένη, * κατακαῇς ὡσεὶ κηρός, * ἀλλ' ἀνεμποδίστως * εἰσαγάγῃ σε Χριστὸς * εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

Στίχος. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου· ὑψωθήτω ἡ χείρ σου.

Καὶ λέγομεν ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Ἦχος α'.

Προκαθάρωμεν ἑαυτούς, ἀδελφοί, * τῇ βασιλίδι τῶν ἀρετῶν· * ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε, * πλοῦτον ἡμῖν * ἀγαθῶν κομίζουσα· * τῶν παθῶν κατευνάζει τὰ οἰδήματα, * καὶ τῷ Δεσπότῃ καταλλάττει τοὺς πταίσαντας· * διὸ μετ' εὐφροσύνης * ταύτην ὑποδεξώμεθα, * βοῶντες Χριστῷ τῷ Θεῷ· * Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * ἀκατακρίτους ἡμᾶς διαφύλαξον, * δοξολογοῦντας σε * τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Εἶτα ἡ συνήθης Λιτὴ ἐν τῷ Νάρθηκι, ψαλλομένου τοῦ ἑωθινοῦ ἰδιομέλου. Συνάπτομεν καὶ τὴν πρώτην Ὥραν, ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται ἡ κατήχησις τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά. Καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου. Καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου, τὴν ϛ'. ᾠδήν. Προκείμενον· ἦχ. βαρύς.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός. Ψαλμός.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς.

Κεφ. Η'. 8.

Ἀδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα· βλέπετε δέ, μήπως ἡ ἐξουσία ἡμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σέ, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ, ἀσθενοῦς ὄντος, οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν, καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν; Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε.

Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέας εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. (Κεφ. θ'. 1.) Οὐκ εἰμὶ Ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ Ἀπόστολος, ἀλλάγε ὑμῖν εἰμί· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς Ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Τέλος· Οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Καὶ, Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα,** ψάλλομεν, ὡς συνήθως, τὰ στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, του κατα τὴν ἡμέραν τοῦ Ἁγίου, εἰς στίχ. ϛ'. **Δόξα... καὶ νῦν.** Θεοτοκίον. Εἰς δὲ τὸν στίχ. καταλιμπάνεται ἡ Ὀκτώηχος, καὶ ψάλλομεν τὸ, ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς.

Ἦχος πλ. δ'.

Αἰχνευσάμενοι, * τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν, * ἡττηθέντες τῆς πικρᾶς γεύσεως, * καὶ τοῦ Θεοῦ ἐξόριστοι γεγόναμεν· * ἀλλ' ἐπανάγωμεν πρὸς μετάνοιαν, * καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐκκαθάρωμεν, * πρὸς ἃς ὁ πόλεμος, * ἐπεισόδιον * τὴν νηστείαν ποιούμενοι· * ἐλπίδι χάριτος * τὰς καρδίας βεβαιούμενοι, * οὐ βρώμασιν, * ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν * οἱ περιπατήσαντες· * καὶ βρωθήσεται ἡμῖν * ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ φωτοφόρῳ νυκτὶ τῆς Ἐγέρσεως· * τὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἀχθὲν σφάγιον, * τὸ τοῖς Μαθηταῖς κοινωνῆσαν * ἐν ἑσπέρᾳ τοῦ μυστηρίου, * καὶ σκότος λύον τῆς ἀγνωσίας, * ἐν τῷ φωτὶ * τῆς αὐτοῦ Ἀναστάσεως.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου. Καὶ ψάλλομεν αὖθις τὸ αὐτὸ ἰδιόμελον. Εἶτα στίχ. ἕτερον· **Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.** Καὶ ψάλλομεν καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

Μάρτυρες Κυρίου, * πάντα τόπον ἁγιάζετε, * καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· * καὶ νῦν πρεσβεύσατε, * ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, * Κεχαριτωμένη Μῆτερ ἀνύμφευτε· * καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν * τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. * Θεοτόκε, πρέσβευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οὕτω ποιοῦμεν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς ταύτης ἑσπέρας εἰς τὸ Λυχνικὸν, ἕως τῆς ϛ'. τοῦ ἁγίου Λαζάρου· ὡσαύτως καὶ εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὸν στίχον. Σχολάζουσι δὲ, ἐν ταῖς τοιαύταις Ἑβδομάσι τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς, τὰ Μεσώρια τῶν Ὡρῶν, καὶ ὁ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψαλλόμενος Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς, ψάλλομεν ἐν τοῖς Ὄρθροις τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, ὡς συνήθως· ὡσαύτως καὶ τοῦ Μηναίου, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου. Ἐν αἷς δὲ Ὠδαῖς ψάλλομεν τὸ Τριῴδιον, καταλιμπάνομεν τὰς τοιαύτας Ὠδὰς τοῦ δευτέρου Κανόνος τῆς Ὀκτωήχου ὁλοκλήρως. Εἰ δὲ δύειρμόν ἐστι τὸ Τριῴδιον, καταλιμπάνομεν καὶ τῶν δύο Κανόνων τῆς Ὀκτωήχου τὰς Ὠδάς.

ΤΗ Β'. ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν τοῦ πρώτου Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν τὰ τῆς Ὀκτωήχου καθίσματα. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν στιχολογίαν, ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα τοῦ Τριῳδίου. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ηνέῳκται τῆς θείας * μετανοίας τὰ πρόθυρα· * προσέλθωμεν προθύμως, * ἁγνισθέντες τὰ σώματα, * βρωμάτων καὶ παθῶν τὴν ἀποχὴν * ποιοῦντες, ὡς ὑπήκοοι Χριστοῦ, * τοῦ καλέσαντος τὸν κόσμον * εἰς βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον, * δεκάτας τοῦ παντὸς ἐνιαυτοῦ * προσφέροντες τῷ πάντων Βασιλεῖ, * ὅπως καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ * πόθῳ κατίδωμεν.

Δόξα. Τὸ αὐτὸ πάλιν. **Καὶ νῦν.**

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, * αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας * Παρθένε Παναγία, * σαρκωθέντα Θεότητι, * προτείνασα δυσώπησον αὐτὸν, * λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, * καὶ παθῶν καὶ κινδύνων, * τοὺς εὐφημοῦντας σε πόθῳ, καὶ βοῶντάς σοι· * Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, * δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, * δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς * διὰ τοῦ τόκου σου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου. Καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια. Ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὠδὴν ἐπινίκιον ᾄσωμεν.

Φαιδρὰ προεόρτια * τῆς ἐγκρατείας, * λαμπρὰ τὰ προοίμια * τῆς νηστείας σήμερον· * διὸ συνδράμωμεν * ἐν πεποιθήσει, ἀδελφοί, * καὶ προθυμίᾳ πολλῇ.

Ἀδὰμ τὸν προπάτορα * τῇ παραβάσει * ζηλώσας, ἐκβέβλημαι * τῆς τρυφῆς ὁ ἄθλιος· * διὸ προσπίπτω σοι * ἐν μετανοίᾳ καὶ κλαυθμῷ· * Κύριε, σῶσόν με.

Ἀρχὴ κατανύξεως * καὶ μετανοίας, * κακῶν ἀλλοτρίωσις * καὶ παθῶν ἐγκράτεια· * διὸ σπουδάσωμεν * ἀποκοπὴν τῶν πονηρῶν * ἔργων ποιήσασθαι. Θεοτοκίον.

Νυκτὶ παραπτώσεων * ἠμαυρωμένος, * πρὸς σὲ τὴν κυήσασαν * τοῖς ἐν σκότει Ἥλιον * δικαιοσύνης Χριστόν, * νῦν καταφεύγω ἐκτενῶς· * Δέσποινα, σῶσόν με.

Ἕτερον Τριῴδιον.

Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τὸ ἔαρ μηνύουσα, * ἤγγικεν αὕτη * ἡ νῦν προκαθάρσιος * Ἑβδομὰς ἡ πάνσεπτος * τῶν ἱερῶν νηστειῶν, * τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς * πάντων φωτίζουσα.

Ἰδοὺ προηνέῳκται * τῆς μετανοίας * ἡ θύρα, φιλόθεοι· * δεῦτε οὖν, σπουδάσωμεν * τοῦ εἰσελθεῖν δι' αὐτῆς, * πρὶν κλείσῃ ταύτην ὁ Χριστός, * ὡς ἀναξίοις ἡμῖν.

Ἁγνείαν, ἐγκράτειαν * καὶ σωφροσύνην, * ἀνδρείαν καὶ φρόνησιν, * προσευχὴν καὶ δάκρυα * κτησώμεθα, ἀδελφοί· * δι' ὧν ἐγγίγνεται ἡμῖν * δικαιοσύνης ὁδός.

Δόξα.

Ἀσύγχυτε, ἄκτιστε, * Τριὰς ἁγία, * μονὰς ὑπεράγαθε, * ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱός, * καὶ Πνεῦμα τὸ συγγενές, * τοὺς προσκυνοῦντας σε πιστῶς * ἀεὶ περίσωζε.

Θεοτοκίον.

Νενίκηνται, πάναγνε, * ἐν σοὶ οἱ ὅροι, * Παρθένε, τῆς φύσεως· * μένεις γὰρ καὶ τέξασα * ἄτερ ἀνδρὸς τὸν Θεόν, * ὡς πρὸ τοῦ τόκου σου, σεμνή, * πάλιν ἀπήμαντος.

Καὶ αὖθις τὸν Εἱρμόν.

» Ὠδὴν ἐπινίκιον * ᾄσωμεν πάντες * Θεῷ, τῷ ποιήσαντι * θαυ-
» μαστὰ τέρατα * βραχίονι ὑψηλῷ, * καὶ σώσαντι τὸν Ἰσ-
» ραήλ, * ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ η΄. Ὃν φρίττουσιν ἄγγελοι.

Τὸν βίον μου ἅπαντα * ἀσώτως δαπανῶν,* πολίταις ἐδούλευσα * πικροῖς καὶ πονηροῖς· * ἀλλά με ποθοῦντα * πρὸς τοὺς σοὺς οἰκτιρμοὺς * νῦν ἐπαναστρέψαι, * Χριστέ, μὴ ὑπερίδῃς.

Ὁ τρόπος τοῦ βίου μου * αἰσχρὸς καὶ χαλεπός· * τὸ ἔλεος ἄμετρον, * φιλάνθρωπε Σωτὴρ, * τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας· * μετανοίας καιρὸν * δίδου μοι αἰτοῦντι, * καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦντι.

Τοῦ Κάϊν τὴν δύστηνον * ἐπόθησα ζωήν, * τοῦ νοῦ τὸ ἀξίωμα * νεκρώσας ἀληθῶς, * καὶ τρέμω τὴν κρίσιν, * εὐεργέτα, τὴν σήν· * μή με κατακρίνῃς * σὺν τούτῳ εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, * ἡ μόνη πρὸς Θεὸν * πιστῶν ἐνυπάρχουσα * βοήθεια στεῤῥά, * τοῦ σκότους με ῥῦσαι, * καὶ κολάσεως * τῆς ἀποκειμένης * τοῖς πονηρῶς βιοῦσιν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὕμνον σοι προσφέρομεν.

Οὗτος ὁ καιρός ἐστι * τῆς μετανοίας· * διὸ εὐφρόνως * ἐναρξώ**μεθα,** * ἀδελφοί, ἐκβοῶντες· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, * **τὸν Κύριον.**

Σήμερον τοῖς βρώμασιν * ἀποταχθέντες, * σπεύσωμεν ἔργῳ, * καὶ τῶν πταισμάτων * τοῖς ἐπαξίως μετανοοῦσιν. * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Δόξα σοι, ἀόρατε * Τριὰς ἁγία, * ἡ ἐν μονάδι * προσκυνουμένη, * ἣν πιστῶς δοξάζομεν· * σῶζε τοὺς δούλους σου * ἐκ πάσης βλάβης. Θεοτοκίον.

Χαίροις, παμμακάριστε, * ἁγνὴ Παρθένε· * χαῖρε, Κυρίου * δούλη καὶ Μῆτερ· * χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου, * Θεοτόκε εὐλογημένη, * Μαρία ὁλόφωτε.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὕμνον σοι προσφέρομεν * τῶν ἀσωμάτων, * ὥσπερ οἱ παῖδες *
» ἐν τῇ καμίνῳ· * καὶ ὑμνοῦντες λέγομεν· * Εὐλογεῖτε, τὰ
» ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Εἰρηνικῇ καταστάσει, * εἰλικρινεῖ διαθέσει, * τὸν ἱερώτατον καιρὸν * τῆς ἁγίας νηστείας * ὑποδεξώμεθα, πιστοί, * αἰτοῦντες τὴν ἄφεσιν, * ὧν ἕκαστος * ἐπλημμέλησεν· ὅπως * τῆς ἐκεῖθεν * ἐπιτύχωμεν χαρᾶς.

Ἰδοὺ καιρὸς μετανοίας, * ἡ προεόρτιος αὕτη * τῶν νηστειῶν εἰσαγωγή. * Διανάστα, ψυχή μου, * τῷ εὐεργέτῃ καὶ Θεῷ * θερμῶς διαλλάγηθι· * τῆς κρίσεως * ὅπως φύγῃς ἐκείνης, * τῆς δικαίας * καὶ φρικτῆς ὡς ἀληθῶς.

Τῶν νηστειῶν τὰς εἰσόδους, * καὶ τὰ προπύλαια πάντες * μὴ καθυβρίσωμεν κακῶς * ἀκρασίᾳ καὶ μέθῃ· * ἀλλ' ἐν ἁγνείᾳ

λογισμῶν * προθύμως εἰσέλθωμεν, * ληψόμενοι * ἀφθαρσίας στεφάνους, * καὶ τῶν πόνων * ἐπαξίως τοὺς καρπούς.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα * τὸν ἀγαθὸν μὴ ἐλλείπῃς, * τὸν τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν * ἐπιστάμενον μόνον, * λοιμοῦ, λιμοῦ τε καὶ σεισμοῦ, * καὶ πάσης κακώσεως * λυτρώσασθαι * τὴν τιμῶσάν σε πόλιν, * Θεοτόκε, * ἡ ἐλπὶς τῶν γηγενῶν.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Σὲ τὴν ὁραθεῖσαν.

Εἰσῆκται καιρὸς, ψυχή μου, * ὁ τῆς μετανοίας, * μὴ ἀμέλει· * πεινῶσι δίδου ἄρτον· * προσεύχου τῷ Κυρίῳ, * καθ᾽ ἡμέραν καὶ νύκτα, * καὶ ὥραν, ἵνα σώσῃ σε.

Κρεῶν καὶ λοιπῶν βρωμάτων * ὥσπερ ἀποχὴν * ἐποιησάμεθα,* οὕτω καὶ πᾶσαν ἔχθραν * πρὸς τοὺς πλησίον, ἅμα * πορνείαν τε καὶ ψεῦδος, * καὶ πᾶν κακὸν ἐκφύγωμεν.

Δόξα.

Μίαν προσκυνῶ τῇ φύσει * ἄναρχον Θεότητα· * τρισὶ δὲ προσώποις, * δοξάζω τὸν Πατέρα, * τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, * ἐν Τριάδι μονάδα * ἀμέριστον καὶ σύνθρονον.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ τῶν πιστῶν, Παρθένε, * καύχημα, ἐλπὶς * καὶ προστασία· * σὲ ἐν ᾠδαῖς ᾀσμάτων * δοξάζομεν ἀπαύστως, * Θεοτόκε Μαρία· * διάσωσον τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ὁραθεῖσαν πύλην * ὑπὸ Ἰεζεκιὴλ * τοῦ Προφήτου, *
» ἐν ᾗ οὐδεὶς διῆλθεν, * εἰ μὴ ὁ Θεὸς μόνος, * Θεοτόκε Παρ-
» θένε, * ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τῇ β΄. πρωῒ, εἰς τὸν στίχον, τὸ παρὸν
Ἰδιόμελον. Ἦχος γ΄.

Πάντα τὸν χρόνον * ἡ νηστεία ὠφέλιμός ἐστι * τοῖς αἱρουμένοις * καὶ ποιοῦσιν αὐτήν· * οὔτε γὰρ ἐπήρεια δαιμόνων * κατατολμᾷ τοῦ νηστεύοντος· * ἀλλὰ καὶ οἱ φύλακες * τῆς ζωῆς ἡμῶν Ἄγγελοι * φιλοπονώτερον παραμένουσι * τοῖς διὰ νηστείας * ἡμῖν κεκαθαρμένοις.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε.

Καὶ ψάλλομεν πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ᾽ ἡμᾶς.

Μαρτυρικὸν, εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον.

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, * δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν· * ὅτι θέατρον γενόμενοι * ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, *

τὸν τῆς νίκης στέφανον * παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, * καὶ πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτὸς ἦχος.

Ἀσπόρως συνέλαβες * ἐκ Πνεύματος ἁγίου, * καὶ δοξολογοῦντες ἀνυμνοῦμέν σε· * Χαῖρε, Παναγία Παρθένε.

ΤΗ Β΄. ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, τὰ στιχηρὰ τοῦ Μηναίου. Ἀπόστίχ. τὸ ἰδιόμελον δὶς, ἦχος πλ. β΄.

Διὰ νηστείας * καθαρθῆναι σπεύσωμεν * τοῦ ῥύπου τῶν πταισμάτων ἡμῶν, * καὶ δι᾽ ἐλέους καὶ φιλανθρωπίας, * τῆς πρὸς τοὺς πένητας, * εἰσελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα * τοῦ νυμφίου Χριστοῦ,* τοῦ παρέχοντος ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ λέγομεν τοὺς συνήθεις στίχους, καθὰ καὶ χθές.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, * ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, * καὶ αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * πλῆθος οἰκτιρμῶν, * καὶ τὸν ἱλασμὸν * τῶν πολλῶν παραπτωμάτων, δεόμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν ἔνδοξον καὶ ἄχραντον * Θεοτόκον ἀληθῆ, * ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ * ἀνυμνήσωμεν εὐσεβῶς, * χαιρετίζοντες αὐτὴν, ὡς ὁ Ἄγγελος· * Χαῖρε, Μῆτερ ἁγία * τοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· * χαῖρε, ἐνδιαίτημα * τοῦ ἁγίου Πνεύματος, * ἡ πρεσβεύουσα ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, * εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία.

ΤΗ Γ΄. ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Εἰς τὴν δευτέραν στιχολογίαν, τὰ παρόντα καθίσματα. Ἦχ. πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὑπεράγαθε Λόγε, * σὺν τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ Πνεύματι κτίσας* τὰ ὁρατὰ, * ὁμοῦ καὶ ἀόρατα, * ἐν ἀρρήτῳ σοφίᾳ σου, * τῆς φαιδρᾶς νηστείας * καιρὸν διανύσασθαι * ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ * εὐδόκησον, εὔσπλαγχνε, * λύων τὴν ἀπάτην * τῆς πικρᾶς ἁμαρτίας, * παρέχων κατάνυξιν * καὶ ἰάσεων δάκρυα, * καὶ πταισμάτων συγχώρησιν· * ἵνα ἀδιστάκτῳ ψυχῇ, * ἐν προθύμῳ τῷ πνεύματι νηστεύοντες, * σὺν Ἀγγέλοις * ὑμνῶμεν τὸ κράτος σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον * ἐν σῇ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀφράστως,* Μῆτερ Θεοῦ, * τῷ κόσμῳ ἐκύησας * τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, * καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες * τὸν πάντα συνέχοντα, * τὸν τροφοδότην πάντων, * καὶ πλάστην καὶ Κύριον· * ὅθεν δυσωπῶ σε, * Παναγία Παρθένε, * καὶ πίστει δοξάζω σε, * τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, * ὅταν μέλλω παρίστασθαι * πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. * Δέσποινα Παρθένε ἁγνή, * τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· * καὶ γὰρ δύνασαι * ὅσα θέλεις, πανάμωμε.

Κανόνας ψάλλομεν τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Μηναίου. Ἐν αἷς δὲ Ὠδαῖς ψάλλομεν τὸ Τριῴδιον, καταλιμπάνομεν τὰς Ὠδὰς τοῦ δευτέρου Κανόνος τῆς Ὀκτωήχου. Εἰ δὲ δύειρμόν ἐστι τὸ Τριῴδιον, καταλιμπάνονται καὶ τῶν δύο Κανόνων τῆς Ὀκτωήχου αἱ Ὠδαί. Ἀναγινώσκομεν δὲ καὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου τόν, Λόγον περὶ Εὐχαριστίας.

Ὁ Ν΄. Καὶ τὸ Τριῴδιον τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ὠδὴ β΄. Ἦχος γ΄. Ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν.

Ὡς ὄρθρος, ἐξέλαμψεν * ἡμῖν τῆς μετανοίας ἀκτῖνας * τὰ προπύλαια λαμπρῶς * τῆς ἐγκρατείας.

Τοῦ σκότους με λύτρωσαι, * Χριστὲ, τοῦ ἐξωτέρου, τῷ πλήθει * τοῦ ἐλέους σου, ὡς μόνος * ἐλεήμων.

Πυρός με ἐξάρπασον, * καὶ σκώληκος, Σωτὴρ, ἀκοιμήτου, * μετανοίας ἐμμελείᾳ * καθαρθέντα.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, * ὁδὸς ἡμῖν γενοῦ μετανοίας, * σωτηρίας ὁδηγοῦσα * πρὸς τὰς πύλας.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος β΄.

Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου.

Καιρὸς τῆς μετανοίας ἐφέστηκε· * σπεύσωμεν, φιλόχριστοι, * καθαρθῆναι πάντων τῶν πταισμάτων, * καὶ ὀφθῆναι τῷ Δεσπότῃ μακάριοι.

Νηστείαν καθαρὰν, ἀναμάρτητον * σπεύσωμεν τελέσαι νῦν,* προσευχόμενοι ἀδιαλείπτως,* ἵνα εὕρωμεν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Ὑπάρχεις γὰρ, Χριστὲ, πολυέλεος, * πάντας, ἀγαθὲ, ἀεὶ * προσδεχόμενος ἐν μετανοίᾳ· * διὸ πάντες σε ἀεὶ δοξάζομεν.

Δόξα.

Τριάδα ἐν μονάδι δοξάσωμεν * ἄτμητον, ἀσύγχυτον, * ἀδιαίρετον τῇ ὑποστάσει, * διαιρετὴν δὲ τοῖς προσώποις Θεόν.

Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ Παρθενομῆτορ, δυσώπησον, * ὅνπερ ἐσωμάτωσας * ὡς βροτὸν, Παρθένε, τε καὶ Λόγον, * ἵνα σώσῃ κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμός.

Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου· * κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν * εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, * ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός.

Μεταμελείας ὁ καιρός· * μετανοίας ἐπιδείξασθαι * καρποὺς ἀξίους * τῷ Θεῷ, ψυχή μου, * σπεῦσον· διανάστηθι, * καὶ βόησον ἐκτενῶς, * ἐν νηστείαις καὶ εὐχαῖς· * Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προκαθαρθῶμεν, ἀδελφοὶ, * τῆς ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια· * καὶ τῷ Κυρίῳ * νῦν προσκολληθῶμεν * τρόποις κατανύξεως, * βοῶντες εἰλικρινῶς * μετανοίᾳ καθαρᾷ· * Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐνεδρεύοντα ἐχθρὸν * λιχνοτέραις ἐνθυμήσεσι, * καὶ ἀκρασίᾳ * ἡδονῆς βραχείας * θέλγοντα τὴν αἴσθησιν * νεκρῶσαι σπουδάσωμεν * ἐπιμόνῳ προσευχῇ, * ὑμνοῦντες, εὐλογοῦντες, * καὶ ὑπερυψοῦντες * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ οὐρανώσασα ἡμῶν * τὸ γεῶδες, Κόρη, φύραμα, * τὴν γεωθεῖσαν * καὶ καταφθαρεῖσαν * τῆς ψυχῆς μου αὔλακα * τῷ ὄμβρῳ σῶν οἰκτιρμῶν * καρποφόρον ἀρεταῖς * ἀνάδειξον, βοῶσαν * καὶ ὑπερυψοῦσαν * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ.

Προκαθαρθῶμεν νυνὶ,* μὴ τοῖς βρώμασι μόνον, * ἀλλὰ καὶ ταῖς πράξεσι, * καὶ ἀρξώμεθα, πιστοὶ, * θερμῇ τῇ διανοίᾳ, * ἵνα τῷ Κτίστῃ φαιδροὶ * ὀφθῶμεν εἰς αἰῶνας.

Οὕτως ἡμᾶς νηστεύειν δεῖ· * μὴ ἐν ἔχθρᾳ καὶ μάχῃ· * μὴ ἐν φθόνῳ καὶ ἔριδι· * μὴ ἐν κενοδοξίᾳ, * καὶ δόλῳ κεκρυμμένῳ, * ἀλλὰ καθὼς ὁ Χριστὸς, * ἐν ταπεινοφροσύνῃ.

Οἱ ἐλεοῦντες, φησὶ, * τοὺς πτωχοὺς, τῷ Σωτῆρι * δανειοῦσιν ἐμφρόνως. * Ὢ χαρᾶς ἀνεικάστου ! * παρέχει γὰρ πλουσίως * τὰς ἀμοιβὰς τῶν καλῶν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, * καὶ ἁγίῳ Πνεύματι· * εἷς Θεὸς γὰρ τὰ τρία· * σὺν Ἀγγέλοις ἀπαύστως * βροτοὶ ἀνευφημοῦμεν * σὲ, παναγία Τριὰς, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, Παρθένε ἁγνὴ, * Θεοτόκε Μαρία, * ἱλαστήριον κόσμου, * ὀρθοδόξων τὸ κέρας· * ἱκέτευε ῥυσθῆναι * ἐκ τοῦ ἀσβέστου πυρὸς * τοὺς σὲ δοξολογοῦντας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ * τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα,* ἐν Σιναίῳ
» τῷ ὄρει,* προτυπώσαντα ποτὲ, * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, * καὶ
» ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον.

Ἄνοιξον ἡμῖν τοῦ ἐλέους * σοῦ τὰ ἄχραντα σπλάγχνα, * ὁ μετάνοιαν βροτοῖς * εἰς σωτηρίαν * δωρησάμενος, μόνε * Σωτὴρ πολυέλεε.

Οἴμοι! τί φρικῶδες ἐκεῖνο * τὸ ἀδέκαστον βῆμα,* ἐν ᾧ μέλλομεν γυμνοὶ * ποιεῖσθαι λόγον, * ὧν ἡμεῖς ἐν τῷ βίῳ * κακῶν διεπράξαμεν!

Ὄμβρησον ἡμῖν εὐσπλαγχνίας,* εὐεργέτα, ῥανίδα,* κατακλύζουσαν ἡμῶν * τὸν ῥύπον πάντα, * ἀφορμὰς μετανοίας * ἡμῖν παρεχόμενος.

Πάντες ἐν προθύμῳ καρδίᾳ * τῆς ἁγίας νηστείας * τὰ προπύλαια λαμπρῶς * συνεισελθόντες, * εὐχαρίστους δὴ ὕμνους * Χριστῷ προσενέγκωμεν. Θεοτοκίον.

Σὲ, τὴν κραταιὰν προστασίαν, * καὶ βεβαίαν ἐλπίδα * ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς, * ἐκδυσωποῦμεν· * Τὸν Υἱόν σου δυσώπει, * Παρθένε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὴν παρθενίαν σου, Θεοτόκε.

Νῦν προκαθαιρώμεθα * ἐν νηστείᾳ καὶ δάκρυσι, * καὶ μεγίστοις κατορθώμασιν, * ἵνα εὕρωμεν, πιστοὶ, * τὸ μέγα ἔλεος.

Νῦν μιμησώμεθα * τὰς φρονίμους παρθένους, * φιλόχριστοι, καὶ σπεύσωμεν * Χριστῷ ὑπαντῆσαι * μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν.

Νῦν μιμησώμεθα * τὸν Ἠλίαν νηστεύοντα, * καὶ φεύγοντα τὴν Ἰεζάβελ * τὴν πονηρὰν, ἵνα οὕτως * ἀναληφθῶμεν ἐκ γῆς.

Δόξα.

Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος, τρισάγιε, * Πάτερ παντοκράτορ, * καὶ Υἱὲ ὁμοούσιε, * σὺν τῷ Πνεύματι,* μία Θεότης.

Θεοτοκίον.

Εἰς σὲ καυχώμεθα, * καὶ εἰς σὲ καταφεύγομεν, * ἁγνὴ Ἀειπάρθενε, * σεμνή· τῆς κολάσεως * ῥῦσαι πάντας ἡμᾶς.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν παρθενίαν σου, * Θεοτόκε ἀμίαντε, * ἣν οὐ κατέφλεξε
» τὸ πῦρ * τῆς Θεότητος, ταύτην * ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Τῇ γ΄. πρωΐ, ἰδιόμελον. Ἦχος γ΄.

Ἀσμένως, λαοὶ, * τὴν νηστείαν ἀσπασώμεθα· * ἔφθασε γὰρ * τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἡ ἀρχή· * ἀφήσωμεν * τῆς σαρκὸς

τὴν εὐπάθειαν· * αὐξήσωμεν * τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα· * συγκακοπαθήσωμεν, ὡς δοῦλοι Χριστοῦ, * ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν, ὡς τέκνα Θεοῦ· * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον * ἐν ἡμῖν οἰκῆσαν, * φωτίσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Μαρτυρικόν.

Βασιλέων καὶ τυράννων * τὸν φόβον ἀπώσαντο * οἱ Χριστοῦ στρατιῶται, * καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως * αὐτὸν ὡμολόγησαν, * τὸν ἁπάντων Κύριον, * Θεὸν καὶ Βασιλέα, * καὶ πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε, * ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, * εἰς σὲ θαῤῥοῦμεν, * εἰς σὲ καυχώμεθα, * ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστι· * πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι * ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου. * [illegible]

ΤΗ Γ΄. ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, τὰ στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, ὡς συνήθως.

Ἀποστίχ. τὸ παρὸν ἰδιόμελον, ἦχος α΄.

Περιχαρῶς δεξώμεθα, πιστοὶ, * τὸ θεόπνευστον διάγγελμα τῆς νηστείας, * ὡς πρώην οἱ Νινευῖται, * καὶ αὖθις * πόρναι καὶ τελῶναι * τὸ τῆς μετανοίας κήρυγμα * παρὰ τοῦ Ἰωάννου· * δι' ἐγκρατείας ἑτοιμασθῶμεν * πρὸς μετουσίαν * τῆς ἐν τῇ Σιὼν δεσποτικῆς ἱερουργίας· * διὰ δακρύων προκαθαρθῶμεν, * τοῦ ἐν αὐτῇ θείου νιπτῆρος· * προσευξώμεθα ἰδεῖν * τὴν τοῦ τυπικοῦ ἐνταῦθα Πάσχα τελείωσιν, * καὶ τοῦ ἀληθινοῦ ἀνάδειξιν· * παρασκευασθῶμεν * εἰς προσκύνησιν τοῦ σταυροῦ, * καὶ τῆς ἐγέρσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * βοῶντες πρὸς αὐτόν· * Μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς * ἀπὸ τῆς προσδοκίας ἡμῶν, φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Ὢ τῆς καλῆς ὑμῶν * πραγματείας, ἅγιοι! * ὅτι αἵματα ἐδώκατε, * καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε· * καὶ πρόσκαιρως πειρασθέντες, * αἰωνίως ἀγάλλεσθε. * Ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! * φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, * τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε, * καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, * ὑμνεῖτε ἀπαύστως * Τριάδα ὁμοούσιον. Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένος ἡ ἄσπιλος ποτὲ * ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, * ὃν ἐξ ἀσπόρου γὰρ ἔτεκε * γαστρὸς, μὴ φέρουσα * τὴν τῶν σπλάγχνων τρῶσιν, * τρυχομένη ἔλεγεν· * Ὁ νεύματι κρατῶν κτίσιν ἅπασαν, * πῶς, ὡς κατάκριτος, * ἐν σταυρῷ ἐναπῃωρήσαι; * πάντως θέλων * σῶσαι τὸ ἀνθρώπινον.

ΤΗ Δ'. ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ψάλλομεν τό, Ἀλληλούϊα.

Ὡσαύτως δὲ ποιοῦμεν καὶ τῇ Παρασκευῇ, καὶ ψάλλομεν τὰ Τριαδικὰ, τὰ εἰς τὸν ἦχον. Ἀπὸ τῆς α'. στιχολογίας, καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου σταυρώσιμα. Μετὰ δὲ τὴν β'. στιχολογίαν, τὰ παρόντα καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'. Ὁ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας.

Μετ' εἰρήνης διελθεῖν ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς * τὴν προκαθάρσιμον, εὐδόκησον, τῶν νηστειῶν, * τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου, Χριστὲ ὁ Θεός· * τοῦ ἐχθροῦ κατάβαλε * τὰ πανουργεύματα, * καὶ τῷ σταυρῷ σου, Δέσποτα,* πάντας διάσωσον,* ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Παρεστῶσα τῷ σταυρῷ σου * ἡ ἀσπόρως τεκοῦσα σε, * καὶ μὴ φέρουσα ὁρᾶν ἀδίκως πάσχοντα, * ὠλοφύρετο κλαυθμῷ,* καὶ ἀνεβόα σοι· * Πῶς πάσχεις, ὁ τῇ φύσει ἀπαθὴς, * γλυκύτατε υἱέ; * Ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Ἰστέον, ὅτι ἐν Παλαιστίνῃ οὐ παρελάβομεν ὑπὸ τῶν ἁγίων Πατέρων ποιεῖν τῇ Τετράδι καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς Λειτουργίαν τελείαν, οὔτε Προηγιασμένην. Ἐν δὲ ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις ψάλλομεν Ἀλληλούϊα, ὁποίου ἂν τύχῃ Ἁγίου ἑορτὴ, ἐκτὸς τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς Ὑπαπαντῆς, ποιοῦντες καὶ τὰς συνήθεις μετανοίας ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ ταῖς Ὥραις. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀπόλυσιν, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν, ἅπαξ δηλονότι ταῖς τοιαύταις ἡμέραις ἐσθίομεν τυρὸν, καὶ ὠὰ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ, μεταλαμβάνοντες καὶ οἴνου. Ἐνταῦθα ἀναγινώσκομεν τὸν περὶ νηστείας λόγον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, οὗ ἡ ἀρχή· Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε. Εἶτα ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Ἐν αἷς δὲ Ὠδαῖς ψάλλομεν τὰ Τριῴδια, καταλιμπάνονται αἱ τοιαῦται Ὠδαὶ τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Μηναίου, ἐπειδὴ δύειρμόν ἐστι τὸ Τριῴδιον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ποίημα τοῦ κυρίου Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσομαί σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, * ὅτι ἐξήγαγες λαὸν * δουλείας Αἰγύπτου, * ἐκάλυψας δὲ ἅρματα * Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν.

Νηστεύων ὁ Κύριος ἀνθρωπίνως * πρὸς ὑποτύπωσιν ἡμῶν, * νικᾷ τὸν πειράζοντα, * δεικνὺς τὸ ἡμέτερον, * καὶ ὅρους ὑπογράφων ἡμῖν.

Μωσῆς ὁ θειότατος ἐν Σιναίῳ * δι' ἐγκρατείας τῷ Θεῷ * πρόσωπον πρὸς πρόσωπον * λαλεῖν κατηξίωται· * αὐτὸν, πιστοὶ, ζηλώσωμεν.

Ἱλάσθητι, Κύριε, τῷ λαῷ σου, * καὶ ἐπιβλέψας, ὡς Θεὸς, * ἱλέῳ σου ὄμματι, * ἐπίσκεψαι ἅπαντας * τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου.

Θεοτοκίον.

Σοὶ πάντες προστρέχομεν, Θεοτόκε, * ὡς ὑπερμάχῳ ἀσφαλεῖ, * εἰς πρεσβείαν κινοῦντες σε * λυτρώσασθαι ποίμνην σου* ἐκ πάσης περιστάσεως.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου * ἐστερεώθη ἡ καρδία μου· * διὸ οἱ ἀσθενοῦντες * περιεζώσαντο δύναμιν.

Ὁ θαυμάσιος Ἐνὼχ * δι' ἐγκρατείας μετετέθη ἐκ γῆς· * αὐτὸν ζηλοτυποῦντες, * μετατεθῶμεν ἐκ φθορᾶς πρὸς ζωήν.

Προσευχαῖς καὶ νηστείαις * τὸν Λυτρωτὴν ἱλεωσώμεθα· * συγχαίρει γὰρ ὁ Κτίστης * τῇ μετανοίᾳ τῶν κτισμάτων αὐτοῦ.

Ἑτοιμάζου, ὦ ψυχὴ, * καὶ προκαθαίρου πρὸ τοῦ πάθους Χριστοῦ, * ἵνα τῇ ἀναστάσει * πνευματικῶς συνεορτάσῃς αὐτῷ.

Θεοτοκίον.

Ὡς τεκοῦσα Θεὸν, * ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε· * πρὸς σὲ γὰρ, Θεοτόκε, * ἁμαρτωλοὶ καταφεύγομεν.

Εἶτα τὸ Τριῴδιον τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος β'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἐξέτεινας παλάμας ἐν τῷ σταυρῷ σου, * ἐνέκρωσας νεκρώσει σου τὴν κατάραν, * ἐζώωσας τῷ πάθει σου τοὺς ἀνθρώπους·* διὸ ὑμνοῦμεν σου * τὴν θείαν σταύρωσιν, * Ἰησοῦ φιλάνθρωπε,* ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τῇ βρώσει τῇ τοῦ ξύλου θανατωθέντες, * τῷ ξύλῳ ἐζωώθημεν τοῦ σταυροῦ σου. * Αὐτὸν οὖν σοι προσάγομεν εἰς πρεσβείαν· * χάριν καὶ ἔλεος * ἡμῖν κατάπεμψον, * εὐεργέτα Δέσποτα, * πολυέλεε.

Τὰ πρόθυρα ἠνέῳκται τῆς νηστείας, * τὸ στάδιον ἐγγίζει τῆς ἐγκρατείας· * ζεούσῃ προθυμίᾳ διανιστῶμεν, * ὑποδεξόμενοι * δῶρον θεόσδοτον, * ἀναστέλλον καύσωνα * παραπτώσεων.

Ὁ χρόνος ὁ μακάριος τῆς νηστείας, * ἀκτῖνας ἀποστίλβων τῆς μετανοίας, * ἀνέτειλε· προσέλθωμεν φιλοτίμως, * ἐκτιναξάμενοι * σκότος βαθύτατον * ῥαθυμίας ἅπαντες, * ἀγαλλόμενοι.

Νηστείαν ἁγιάσωμεν φιλοφρόνως, * κηρύξωμεν ἐγκράτειαν παθημάτων, * βοήσωμεν ἐν δάκρυσι τῷ Δεσπότῃ· * Δὸς ἡμῖν, Κύριε, * χάριν συμπράττουσαν * εἰς τὰ σὰ θελήματα, * πολυέλεε.

Δεξάμενοι τὸ δώρημα τῆς νηστείας, * δοξάσωμεν τὸν δόντα εἰς σωτηρίαν· * καὶ τοῦτο ἐργασώμεθα ἐπιπόνως, * ἵνα τὴν ἄφεσιν * τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν * ἐκ χειρὸς δεξώμεθα * τοῦ ποιήσαντος.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν τάραχον τῶν παθῶν μου, * θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, * ἐξέγειρον ἐξ ὕπνου με ῥᾳθυμίας,* τῇ μεσιτείᾳ σου, * τῇ προστασίᾳ σου, * παναγία δέσποινα, * μητροπάρθενε.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν.

Ὑψωθέντος σου, Σωτὴρ, * ἑκουσίως ἐν σταυρῷ, * ἡ κτίσις πᾶσα * ἐδονήθη τῆς γῆς, * καὶ ἐῤῥάγη τοῦ ναοῦ * τὸ καταπέτασμα.

Ἐμαστίχθης ἐν σταυρῷ, * Ἰησοῦ μου, δι' ἐμὲ, * καὶ ἐκεντήθης * τὴν πλευρὰν, ἀγαθέ· * ὅθεν πίστει προσκυνῶ * τὸ θεῖον κράτος σου.

Δόξα.

Κλίνας γόνυ ἐν τῇ γῇ, * τὸν Πατέρα προσκυνῶ, * Υἱὸν δοξάζω, * καὶ τὸ Πνεῦμα ἀνυμνῶ, * τὴν μονόθελον ἀρχὴν, * καὶ τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Ἀκατάληπτον ἐστὶ * τὸ μυστήριον, σεμνὴ, * τῆς σῆς λοχείας· * τίκτεις γὰρ, Μαριὰμ, * ἀπειράνδρως τὸν Θεὸν, * καὶ μένεις ἄφθορος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς νηστείας τὸν καιρὸν * τῇ δυνάμει σου, Χριστὲ, * καθαγιάσας, * σῶσον πάντας ἡμᾶς * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ * τοὺς προσκυνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν,* καρποφόρον ἀρετῶν * ἀνάδειξόν
» με, * γεωργὲ τῶν καλῶν, * φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, * τῇ
» εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Καθίσματα τοῦ Μηναίου καὶ τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ δʹ. ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα * τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, * κατενόησα τὰ
» ἔργα σου * καὶ ἐξέστην, Κύριε.

Ὁ Ἀβραὰμ * δι' ἀρετῆς καὶ φιλοξενίας * τὴν Τριάδα ὑπεδέξατο, * ἀγγελικῶς ἐνδημήσασαν.

Πλοῦτος ἄσυλος * τῆς ἐγκρατείας ἐστὶ τὸ δῶρον· * καὶ ὁ τούτῳ πλουτιζόμενος, * καταπλουτήσει Θεότητα.

Δεῦτε κλαύσωμεν * ἅμα τῷ Λόγῳ, πίστει βοῶντες· * Ὁ Θεὸς, ἡμῖν ἱλάσθητι * τοῖς πολλὰ πλημμελήσασι.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἄχραντε, * εὐλογημένη ἁγνὴ Παρθένε, * τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν * ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκέτευε.

Ὠδὴ εʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, * καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, * καὶ δείξας
» τὴν ἡμέραν, * δόξα σοι, δόξα σοι, * Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Νηστεύσας πάλαι Μωσῆς * ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, * θεόπτης ἀνεδείχθη· * καὶ Ἠλίας ἔμπυρος * ἁρματηλάτης ἀνεφέρετο.

Διὰ νηστείας ποτὲ * ὁ σοφὸς Ἡσαΐας * τοῦ ἄνθρακος ἐκείνου * τῇ λαβίδι γεύεται, * ὅτε χειλέων αὐτοῦ καθήψατο.

Νηστεύσας πρὶν ὁ Δανιὴλ, * καὶ οἱ τρεῖς παῖδες ἅμα, * τὰς μύλας τῶν λεόντων * θλάσαντες, καιομένης * τῆς φλογὸς κατεπάτησαν.

Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, * ἡ Θεὸν ἐν γαστρί σου * βαστάσασα ἀφθόρως, * φύλαττε τὴν ποίμνην σου, * καὶ διατήρησον ἄτρωτον.

Ὠδὴ ϛʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην * ἐλυτρώσω, Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,*
» κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων * ἀνάγαγε καὶ σῶσον, *
» μόνε φιλάνθρωπε.

Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει * ἡ σεμνὴ διασώζει νηστεία ποτέ·* νηστεύσωμεν οὖν ἐκ καρδίας, * καὶ φύγωμεν ἐκείνην * τὴν ἐν γεέννῃ φθοράν.

Οἱ Νινευῖται δὲ πάλιν * τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ μετεποίησαν * θερμῇ μετανοίᾳ καὶ πόθῳ· * αὐτοὺς νυνὶ ἐκ πόθου * πάντες ζηλώσωμεν.

Ἡ ἐνεστῶσα νηστεία * συγκαλεῖται ἡμᾶς εἰς μετάνοιαν· * προσδράμωμεν οὖν νῦν ἐκ πόθου, * καὶ γνῶμεν τί τὸ δῶρον * τῆς ἐγκρατείας ἐστίν.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀνεκφράστως τεκοῦσα * τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεὸν, * αὐτὸν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ * τὸ γένος ἅπαν σῶσαι * τῶν ἀνυμνούντων σε.

Κοντάκιον, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Ὠδὴ ζʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς,* μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, * δεόμεθά σου,
» φιλάνθρωπε, * ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν * κατὰ τὴν σὴν
» ἐπιείκειαν.

Γενώμεθα καὶ ἡμεῖς * ὡς Δανιὴλ ἐκεῖνος, * ὁ τοὺς λέοντας ποτὲ * διὰ νηστείας ἐν λάκκῳ * ἐξημερώσας βρύχοντας.

Τοὺς νεανίας τοὺς τρεῖς * ζηλώσωμεν ἐν φόβῳ, * ἵνα φύγωμεν καὶ τὸ πῦρ * τῆς γεέννης, ὡς οὗτοι * τὴν Βαβυλῶνος κάμινον.

Νηστεύσωμεν καὶ ἡμεῖς * ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, * καὶ ἁγνίσωμεν σῶμα, * καὶ ὅλον ὅλως τὸ πνεῦμα * Θεῷ καθιερώσωμεν.

Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ ἁγνή, * τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα * προαιώνιον Λόγον * ἐκδυσωποῦσα μὴ παύσῃ, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν βασιλέα Χριστὸν * συνωμολόγησαν * οἱ αἰχμάλωτοι
» παῖδες * ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες * μεγάλῃ φωνῇ· * Πάντα
» τὰ ἔργα Κυρίου,* ὑμνεῖτε τὸν Κύριον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νηστεύσας πρὶν Ἰωσήφ, * τὴν μίξιν ἔφυγε * παρανόμου γυναίου, * καὶ βασιλείας ἔτυχε· * διὸ καὶ ἡμεῖς * σβέσωμεν διὰ νηστείας * τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ ἐχθροῦ Βελίαρ.

Διὰ νηστείας Δαβὶδ * νίκην ἐστήσατο * κατὰ τοῦ ἀλλοφύλου, * καὶ βασιλείαν εὕρατο· * διὸ καὶ ἡμεῖς * λάβωμεν δι' ἐγκρατείας * νίκην κατ' ἐχθρῶν, καὶ ἐν Κυρίῳ στεφανωθῶμεν.

Φυλάξωμεν καὶ ἡμεῖς * τὰς ἀρετὰς αὐτῶν· * τοῦ Ἰὼβ τὴν ἀνδρείαν, * τοῦ Ἰακὼβ τὸ ἄπλαστον, * τὴν πίστιν Ἀβραάμ, * καὶ τὴν σωφροσύνην * τὴν τοῦ Ἰωσήφ, καὶ τοῦ Δαβὶδ τὰς ἀριστείας.

Θεοτοκίον.

Τὸν βασιλέα Χριστὸν, * ὃν ἡμῖν ἔτεκεν * ἡ παρθένος Μαρία, * καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε * παρθένος ἁγνή, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,* ὑμνεῖτε τὸν Κύριον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἶτα τὸ Τριῴδιον.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σταυροφανῶς ὁ Μωϋσῆς * τὰς παλάμας ἀνυψῶν * ἐπὶ τοῦ ὄρους, * τοὺς ἐχθροὺς ἐτροποῦτο· * σὺ δὲ, Σωτὴρ, ἐν σταυρῷ * τὰς χεῖρας * ἐκτείνας, ἐνέκρωσας * τὴν ὀλεθροτόκον * τοῦ ᾅδου τυραννίδα.

Ἥλοις παγεὶς ἐπὶ σταυροῦ, * καὶ πλευρὰν διανυγείς, * Χριστὲ Σωτήρ μου, * τῆς κατάρας ἐρρύσω * τοὺς γηγενεῖς, καὶ χαρᾶς * ἀλήκτου * μετόχους ἀνέδειξας· * ὅθεν εὐλογοῦμεν * τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Τῆς ἐγκρατείας ὁ καιρὸς * ἀνατείλας, νοητῶς * καταφωτίζει * τῆς ψυχῆς τὰς αἰσθήσεις, * καὶ τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν * ἐλαύνει· * διὸ ἀσπασώμεθα * τοῦτον ἐκ καρδίας, * Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Πάθη ὀλέθρια ψυχῆς, * ἡδονὰς θανατηφόρους * ἡ νηστεία * θανατοῖ, καὶ τῷ ὄντι * ἐν καταστάσει ποιεῖ * καρδίας * ὁρμὰς καὶ κινήματα· * ταύτην οὖν ἐν πίστει * δεξώμεθα προθύμως.

Οὐχὶ νηστείας ἀπαρχὴν, * τὴν παροῦσαν ἱερὰν, * πιστοὶ, ἡμέραν * ἐπιστάμενοι, ταύτην * εἰλικρινεῖ λογισμῷ * τιμῶμεν, * ἀλλ' εἴσοδον λέγοντες, * καὶ τῶν τῆς νηστείας * παρείσβασιν προθύρων.

Προδεξιοῦται δεξιῶς * τὴν φιλόθεον ψυχὴν * τοῖς προοιμίοις * ἡ καλλίστη νηστεία * προκαθαρσίων γερῶν, * ὡσανεὶ * βαθμίσι καὶ κλίμακι * ταύτῃ προστεθεῖσα * τὴν σήμερον ἡμέραν.

Θεοτοκίον.

Ἄνοιξον κρούουσιν ἡμῖν, * καὶ τὸ ἔλεος τὸ σὸν * προσκαλουμένοις, * ταχινὴ τῶν ἀνθρώπων * καταφυγὴ καὶ στεῤῥὰ * ἐν πᾶσι,* Παρθένε, βοήθεια,* καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις * βεβαία προστασία.

Ἄλλος. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ.

Ἀναρτηθεὶς ἐν σταυρῷ, * ὁ τῶν ὅλων δεσπότης, * τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ * πάλιν ἀνεκαλέσω, * καὶ ἐν τῷ Παραδείσῳ, * Χριστὲ Σωτὴρ, εἰσῆξας * σὲ ἀνυμνολογοῦντας.

Σοῦ ὑψωθέντος, Χριστὲ, * ἐν σταυρῷ ἑκουσίως, * αἱ αὐγαὶ τοῦ ἡλίου * συνεστάλησαν φόβῳ, * καὶ ἔδυ ἡ ἡμέρα· * ὅθεν ὁ λῃστής σε * Θεὸν καθωμολόγει.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἴσον Πατρὶ τὸν Υἱὸν, * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα * πεπιστεύκαμεν εἶναι, * τὴν ἁγίαν Τριάδα, * ἣν πίστει προσκυνοῦμεν, * τὸ τοῦ Ἀρείου δόγμα * ἀεὶ καταπατοῦντες.

Θεοτοκίον.

Πῶς σὲ ὑμνήσω, ὡς δεῖ, * θεοτόκε Παρθένε, * δυσωδῶν ἁμαρτιῶν * ἐγὼ νῦν ὁ σκοτεινός; * ἀλλ' οὖν, ὑπεραγία, * σύγγνωθι τῇ τόλμῃ * τοῦ πενιχροῦ μου ἔπους.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὲ, πιστῶν ἡ ἐλπὶς, * βασιλέων τὸ ὅπλον, * ἱερέων ἡ δόξα, * μοναζόντων τὸ σθένος, * τῇ σῇ δυνάμει πάντας * τοὺς σὲ δοξολογοῦντας * σῶζε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ * τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα * ἐν Σι-
» ναίῳ τῷ ὄρει * προτυπώσαντα ποτὲ, * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε,*
» καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ στιχολογεῖται. Ἡ τιμιωτέρα.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Μεγαλύνομεν πάντες * τὴν φιλανθρωπίαν σου, * Χριστὲ Σωτὴρ
» ἡμῶν, * ἡ δόξα τῶν δούλων σου, * καὶ στέφανος τῶν
» πιστῶν, * ὁ μεγαλύνας * τὴν μνήμην τῆς τεκούσης σε.

Μωϋσῆς ἐν Αἰγύπτῳ * θάλασσαν διέῤῥηξε, * καὶ λαὸν διήγαγε, * καὶ τοῦτον ἔθρεψεν * ἐν ἐρήμῳ ἀβάτῳ, * διὰ νηστείας * ἐκτελῶν τεράστια.

Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ * διὰ τῆς ἐγκρατείας * λαὸν καθηγίασε, * καὶ ἐκληροδότησεν * εἰς γῆν ἐπαγγελίας, * τὸν Ἰορδάνην * διαβιβάσας πρότερον.

Ὁ Γεδεὼν ἐκεῖνος * μόνοις τριακοσίοις * ἀνδράσι τοῖς λάμψασι * νικᾷ τὸν ἀλλόφυλον * ἐγκρατείᾳ καὶ εὐχῇ· * αὐτὸν ζηλοῦντες, * καὶ ἡμεῖς μιμησώμεθα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, πάνσεμνε ἁγνὴ, * παρθενίας καύχημα, * ἀγγέλων τὸ στήριγμα, * ἀνθρώπων βοήθεια, * τοῦ κόσμου ἡ χαρὰ, * Μαρία καὶ μῆτερ, * καὶ δούλη τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Τριῴδιον. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Σταυρῷ τὰς θείας παλάμας * ἐξαπλώσας, συνῆψας * τὰ πρώην διεστῶτα, Λυτρωτὰ, * καὶ τῷ Πατρὶ τὴν κατάκριτον * μεσιτεύσας ὡς δῶρον * προσήγαγες οὐσίαν τῶν βροτῶν· * διὰ τοῦτο ὑμνοῦμεν * τὴν ἄχραντόν σου σταύρωσιν.

Ἡ τῆς ἁγίας νηστείας * ἐπιλάμψασα χάρις, * ἀκτῖνας ἐπαφίησιν ἡμῖν * προκαθαιρούσας παλίῤῥοιαν * λογισμῶν, καὶ τοῦ χόρου * τὸ σκότος ἐλαυνούσας· οἱ πιστοὶ, * διὰ τοῦτο προθύμως * ταύτην ὑποδεξώμεθα.

Ἡ φωτοφόρος νηστεία * χαρισμάτων ἐνθέων * κρατῆρα συγκεράσασα ἡμῖν, * σήμερον πᾶσι προδείκνυσιν· * οἱ βουλόμενοι τούτων * μεθέξειν εἰς ὠφέλειαν ψυχῆς, * τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων * συμπρᾶξαι δυσωπήσωμεν.

Ἥλοις τῶν θείων χειρῶν σου * προσηλώσας, οἰκτίρμον, * ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας ἐν σταυρῷ, * λόγχῃ πλευρᾶς σου διέῤῥηξας * πονηρὰ γραμματεῖα * σφαλμάτων καὶ πταισμάτων χαλεπῶν· * διὰ τοῦτο ὑμνοῦμεν * τὴν ἄχραντόν σου σταύρωσιν.

Τῶν ἀρετῶν ἡ καλλίστη * ἐξανοίγεται τρίβος· * τὸ στάδιον τῶν θείων νηστειῶν * πᾶσιν ἰδοὺ εὐτρεπίζεται· * οἱ ἀθλῆσαι νομίμως * βουλόμενοι, αἰτήσατε Χριστὸν * εἰρηναῖον ἐξ ὕψους * καιρὸν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον.

Τῇ ὀξυτάτῃ πρεσβείᾳ, * τῇ ἀγρύπνῳ σου σκέπῃ, * τῇ κραταιᾷ σου, Δέσποινα ἁγνὴ, * νῦν βοηθείᾳ συντήρησον * τοὺς πιστούς σου οἰκέτας· * ἐκ πάσης ἐναντίας προσβολῆς, * καὶ παθῶν καὶ πταισμάτων * καὶ πειρασμῶν διάσωσον.

Ἄλλος. Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί.

Ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ * ἑκουσίως προσπαγεὶς, * πάντας ἡμᾶς ἐῤῥύσω * τῆς κατάρας τοῦ νόμου· * διό σε κατὰ χρέως * μεγαλύνομεν, Χριστέ.

Πάντες προσκυνοῦμέν σου * τὰ παθήματα, Σωτὴρ, * ἅπερ ἑκὼν ἐδέξω, * ἵνα ἐλευθερώσῃς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων * τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Δόξα.

Ἀϊδίως ὁ Πατὴρ * καὶ ἀῤῥεύστως τὸν Υἱὸν * ἐγέννησε, καὶ Πνεῦμα * ἐστὶν ὁμοουσίως * Πατρί τε καὶ τῷ Λόγῳ, * ἡ ἀμέριστος Τριάς. Θεοτοκίον.

Νέμειν τὴν συγχώρησιν * τῶν πταισμάτων, Μαριὰμ * ὑπερευλογημένη, * τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα * ἱκέτευε Σωτῆρα * ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς ἀσπαζομένους σε * τῇ δυνάμει σου, σταυρὲ, * τὸν τῆς νηστείας χρόνον * διελθεῖν ἐν εἰρήνῃ * ἀξίωσον, καὶ ῥῦσαι * τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ * συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ * τὸν ἐκ Πα-
» τρὸς ἀχρόνως * προεκλάμψαντα Λόγον, * τὴν μόνην Θεοτό-
» κον * μεγαλύνωμεν, πιστοί.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, καὶ ἀποστίχ. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Ἦχος α΄.

Βρωμάτων νηστεύουσα, ψυχή μου, * καὶ παθῶν μὴ καθαρεύουσα, * μάτην ἐπαγάλλῃ τῇ ἀτροφίᾳ· * εἰ μὴ γὰρ ἀφορμή σοι γένηται πρὸς διόρθωσιν, * ὡς ψευδὴς μισεῖσαι παρὰ Θεοῦ, * καὶ τοῖς κακίστοις δαίμοσιν ὁμοιοῦσαι, * τοῖς μηδέποτε σιτουμένοις· * μὴ οὖν ἁμαρτάνουσα * τὴν νηστείαν ἀχρειώσῃς, * ἀλλ' ἀκίνητος * πρὸς ὁρμὰς ἀτόπους μένε, * δοκοῦσα παρεστάναι * ἐσταυρωμένῳ τῷ Σωτῆρι, * μᾶλλον δὲ συσταυροῦσθαι * τῷ διὰ σὲ σταυρωθέντι, * ἐκβοῶσα πρὸς αὐτόν· * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Λέγομεν αὐτὸ ἐκ β΄. Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν.

Ὑμᾶς, πανεύφημοι μάρτυρες, * οὐ θλῖψις, οὐ στενοχωρία, * οὐ λιμὸς, οὐ διωγμὸς, * οὐδὲ κίνδυνος, * οὐ θυμὸς θηρῶν,

οὐ ξίφος, * οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν * χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται· * πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτὸν, * ὡς ἐν ἀλλοτρίοις * ἀγωνισάμενοι σώμασι, * τὴν φύσιν ἐλάθετε, * θανάτου καταφρονήσαντες· * ὅθεν καὶ ἐπαξίως * τῶν πόνων ὑμῶν * μισθὸν ἐκομίσασθε· * οὐρανῶν βασιλείας * κληρονόμοι γεγόνατε· * πρεσβεύσατε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀναρτηθέντα ὡς εἶδεν * ἐπὶ σταυροῦ τὸν Ἀμνὸν * ἡ ἄμωμος Παρθένος, * θρηνῳδοῦσα ἐβόα· * **Γλυκύτατόν** μου τέκνον, * τί τὸ καινὸν * καὶ παράδοξον θέαμα; * πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακὶ * ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Εἶτα· **Ἀγαθὸν** τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ **Κυρίῳ**, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὕψιστε. **Τοῦ** ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου καθ' ἑκάστην. Τρισάγιον. **Τὸ, Παναγία Τριὰς**, καὶ τὸ, **Πάτερ** ἡμῶν. **Καὶ** τὸ παρὸν τροπάριον.

Ἐν τῷ ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου, * ἐν οὐρανῷ ἑστάναι νομίζομεν, * Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε· * ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν * τοῦ ἐλέους σου.

Τὸ, Κύριε, ἐλέησον μ΄. καὶ λέγεται στίχ. παρὰ τοῦ Ἱερέως· **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς, **Χριστὸς** ὁ Θεός. **Ἐπουράνιε Βασιλεῦ. Καὶ** ποιοῦμεν τὰς συνήθεις μετανοίας. **Συνάπτομεν** δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὥραν, ἐν ᾗ ἀναγινώσκομεν καὶ τὰς κατηχήσεις τοῦ Στουδίτου. **Εἰς** τὴν **Τριθέκτην**, τροπάριον τῆς **Προφητείας**. Ἦχος γ΄.

Βασιλεῦ ἅγιε παντοδύναμε, * ὃν φρίσσει * καὶ τρέμει τὰ σύμπαντα, * σῶσον ἡμᾶς· * δύνασαι γὰρ συγχωρεῖν ἁμαρτίας, * ὡς εὔσπλαγχνος. Δόξα... καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου.

Στίχ. **Πρὸς** σὲ, **Κύριε**, κεχράξομαι.

Προφητείας Ἰωὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β΄. 12.

Τάδε λέγει **Κύριος**· **Ἐπιστράφητε** πρός με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ, καὶ διαῤῥήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς **Κύριον** τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. **Τίς** οἶδεν, εἰ ἐπιστρέψει, καὶ μετανοήσει, καὶ ὑπολείψεται εὐλογίαν ὀπίσω αὐτοῦ, θυσίαν καὶ σπονδὴν **Κυρίῳ** τῷ Θεῷ ἡμῶν; **Σαλπίσατε** σάλπιγγι ἐν **Σιὼν**, ἁγιάσατε νηστείαν,

κηρύξατε θεραπείαν· συναγάγετε λαὸν, ἁγιάσατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους, συναγάγετε νήπια θηλάζοντα μαστούς· ἐξελθέτω νυμφίος ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτοῦ, καὶ νύμφη ἐκ τοῦ νυμφῶνος αὐτῆς. **Ἀναμέσον** τῆς κρηπῖδος καὶ τοῦ θυσιαστηρίου κλαύσονται οἱ **Ἱερεῖς** οἱ λειτουργοῦντες τῷ **Κυρίῳ**, καὶ ἐροῦσι· **Φεῖσαι, Κύριε**, τοῦ λαοῦ σοῦ, καὶ μὴ δῷς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος, τοῦ κατάρξαι αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι· **Ποῦ** ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; **Καὶ** ἐζήλωσε **Κύριος** τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀπεκρίθη **Κύριος**, καὶ εἶπε τῷ λαῷ αὐτοῦ· **Ἰδοὺ**, ἐγὼ ἐξαποστελῶ ὑμῖν τὸν σῖτον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμπλησθήσεσθε αὐτῶν, καὶ οὐκέτι δώσω ὑμᾶς εἰς ὀνειδισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι. **Καὶ** τὸν ἀπὸ **Βοῤῥᾶ** ἐκδιώξω ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἐξώσω αὐτὸν εἰς γῆν ἄνυδρον, καὶ ἀφανιῶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην· καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ, ὅτι ἐμεγάλυνε **Κύριος** τὰ ἔργα αὐτοῦ. **Θάρσει**, ἡ γῆ, χαῖρε καὶ εὐφραίνου, ὅτι ἐμεγάλυνε **Κύριος** τοῦ ποιῆσαι. **Θαρσεῖτε**, κτήνη τοῦ πεδίου, ὅτι βεβλάστηκε τὰ πεδία τῆς ἐρήμου· ὅτι ξύλον ἤνεγκε τὸν καρπὸν αὐτοῦ, ἄμπελος καὶ συκῆ ἔδωκαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν. **Καὶ** τὰ τέκνα **Σιὼν**, χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ **Κυρίῳ** τῷ Θεῷ ὑμῶν, ὅτι ἔδωκεν ὑμῖν βρώματα εἰς δικαιοσύνην· καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον, καθὼς ἔμπροσθεν· καὶ πλησθήσονται αἱ ἅλωνες σίτου, καὶ ὑπερεκχυθήσονται οἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου. **Καὶ** ἀποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν, ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρὶς, καὶ ὁ βροῦχος, καὶ ἡ ἐρυσίβη, καὶ ἡ κάμπη· ἡ δύναμίς μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς· καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες, καὶ ἐμπλησθήσεσθε· καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα **Κυρίου** τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὃς ἐποίησε μεθ' ὑμῶν θαυμάσια· καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τοὺς αἰῶνας. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει. **Κύριος** εὐλογήσει.

Στίχ. **Ἐνέγκατε** τῷ **Κυρίῳ**, υἱοὶ Θεοῦ.

ΤΗ Δ΄. ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, **Κύριε**, ἐκέκραξα, τὰ στιχηρὰ τοῦ **Μηναίου** ὡς συνήθως. **Δόξα**... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α΄.

Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχ. Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Προφητείας Ἰωὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ΄. 12.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐξεγειρέσθω καὶ ἀναβαινέτω πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰωσαφάτ· ὅτι ἐκεῖ καθιῶ τοῦ διακρῖναι πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν. Ἐξαποστείλατε δρέπανα, ὅτι παρέστηκεν ὁ τρυγητός· εἰσπορεύεσθε, πατεῖτε, διότι πλήρης ὁ ληνός· ὑπερεκχεῖτε τὰ ὑπολήνια, ὅτι ἐπληθύνθη τὰ κακὰ αὐτῶν. Ἦχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης. Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ οἱ ἀστέρες δύσουσι τὸ φέγγος αὐτῶν. Ὁ δὲ Κύριος ἐκ Σιὼν ἀνακράξεται, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ δώσει φωνὴν αὐτοῦ. Καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· ὁ δὲ Κύριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχύσει Κύριος τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ κατασκηνῶν ἐν Σιὼν ὄρει ἁγίῳ μου. Καὶ ἔσται Ἱερουσαλὴμ ἁγία, καὶ ἀλλογενὴς οὐ διελεύσεται δι' αὐτῆς οὐκέτι. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ οἱ βουνοὶ ῥυήσονται γάλα· καὶ πᾶσαι αἱ ἀφέσεις Ἰούδα ῥυήσονται ὕδατα· καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου Κυρίου ἐξελεύσεται, καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάῤῥουν τῶν σχοίνων. Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμὸν ἔσται, καὶ ἡ Ἰδουμαία εἰς πεδίον ἀφανισμοῦ ἔσται, ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν Ἰούδα, ἀνθ' ὧν ἐξέχεον αἷμα δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. Ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶνα κατοικισθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς γενεὰς γενεῶν. Καὶ ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἀθωώσω· καὶ Κύριος κατασκηνώσει ἐν Σιών.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Στίχ. **Κύριε, οὐχ' ὑψώθη ἡ καρδία μου.**

Καὶ τό, **Καταξίωσον, Κύριε.**

Ἀποστίχ. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Ἦχος γ΄.

Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ τῆς νηστείας, * καὶ τὸ ἄνθος τῆς μετανοίας· * ἁγνίσωμεν οὖν * ἑαυτούς, ἀδελφοί, * ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ· * τῷ φωτοδότῃ ψάλλοντες * εἴπωμεν· * Δόξα σοι, μόνε φιλάνθρωπε.

Στίχ. δὲ λέγομεν· **Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.**

Καὶ δευτεροῦμεν τὸ ἰδιόμελον.

Εἶτα, στίχ. **Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * πίστει στηριχθέντες, * ἐλπίδι βεβαιωθέντες, * τῇ ἀγάπῃ τοῦ σταυροῦ σου * ψυχικῶς ἑνωθέντες * τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ἔλυσαν· * καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, * μετὰ τῶν ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγιόπρωτε σεμνή, * ἐγκώμιον οὖσα τῶν οὐρανίων ταγμάτων, * Ἀποστόλων ὑμνῳδία, * Προφητῶν περιοχή, * Δέσποινα, πρόσδεξαι * καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Θεοτόκε Παρθένε. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ε΄. ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὴν πρώτην στιχολογίαν, καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου ἀποστολικά. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν στιχολογίαν, τὰ παρόντα καθίσματα τοῦ Τριῳδίου.

Ἦχος πλ. α΄. **Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Τὴν τεσσαρακονθήμερον * καὶ προκαθάρσιμον * οἱ Ἀπόστολοι πάντες * σήμερον στέφουσι, * καὶ τῆς νηστείας τὸν καιρὸν * ἁγιάζουσι * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ· * καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ * προκαταγγέλλουσι πᾶσι, * καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας, * Παρθένε ἄχραντε, * ἀνενδότως ἐχόντων * σκέπη ὑπάρχουσα, * ἐκ ποικίλων πειρασμῶν, * καὶ περιστάσεων * καὶ κινδύνων χαλεπῶν * ἐλευθέρωσον αὐτούς, * πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου * σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις, * καὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντας σε.

Εἶτα ἀναγινώσκομεν τὸν Λόγον τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου, Ἡγουμένου τοῦ ἐν Σινᾷ ὄρους. Καὶ ὁ Ν΄. Κανόνας δὲ ψάλλομεν τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριῳδίου. Ἐν αἷς δὲ Ὠδαῖς ψάλλομεν τὰ Τριῴδια, καταλιμπάνομεν τὰς τοιαύτας Ὠδὰς τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Μηναίου, ἐπειδὴ δύειρμόν ἐστι τὸ Τριῴδιον.

Ὠδὴ δ΄. Ἦχος δ΄. **Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.**

Ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἐξέλαμψαν ἐν τῷ κόσμῳ * ἀκτῖνας θεογνωσίας * οἱ Μαθηταί σου, * καὶ τὴν πλάνην ἀπημαύρωσαν, * τῆς ἀπάτης * λύ-

σαντες τὴν ζόφωσιν· * αὐτῶν προσευχαῖς * σῶσον τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Τὰ πρόθυρα τῆς νηστείας, * ἀγώνων στεφανωθέντα * ταῖς εὐκαρπίαις, * δεξιοῦνται τοὺς προστρέχοντας * νηφαλαίως * ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς μυστικαῖς· * σπουδαίως, πιστοί, * ἅπαντες συνδράμωμεν.

Νεκρώσεως τοὺς χιτῶνας * δεξάμενος προπετείᾳ * τῆς ἀκρασίας, * ἐνεδύθην ὁ ταλαίπωρος· * ἀλλὰ σύ με * ἔνδυσον, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, * στολὴν φωτεινὴν * τῆς ἀναγεννήσεως.

Ὁ βίος μου πονηρίᾳ * καὶ πάσῃ ἀκαθαρσίᾳ * συνετελέσθη· * ἀλλὰ σοὶ τῷ πανοικτίρμονι * καταφεύγω· * πρόφθασον οὖν, σῶσον με, * Χριστὲ ὁ Θεός, * τῇ σῇ ἀγαθότητι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ὑπὲρ λόγον, * καὶ ἔτεκες ὑπὲρ φύσιν, * Θεογεννῆτορ, * τὸν δεσπόζοντα τῆς κτίσεως· * ὃν ἀπαύστως * πρέσβευε, ῥυσθῆναι ἡμᾶς * ἐκ πάσης ὀργῆς * τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης * τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, * καὶ ἐφοβήθη· * κατενόησε τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐξέστη. * Δόξα » τῇ δυνάμει σου· * δόξα, Χριστέ, * τῇ συγκαταβάσει σου.

Ἄλλος. Ἦχος β΄.

Ἐλήλυθας * ἐκ Παρθένου.

Σκεδάσαντες * ἀκρασίας τὸν ζόφον, Ἀπόστολοι, * ταῖς τῶν διδαχῶν ὑμῶν * μαρμαρυγαῖς, ἐκλαμπρύνατε * ἐγκρατείᾳ ἅπαντας * ἁμαρτωλοὺς καὶ δικαίους, * ὡς πανεύφημοι.

Ὡς διαυγεῖς * μαργαρῖται, τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι, * πάντα ἐκοσμήσατε * δι' ἐγκρατείας τὰ πέρατα, * καὶ καλλιεργήσαντες * τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν ὄντως * νῦν εὐγένειαν.

Τὴν κάμινον * διὰ δρόσου νηστείας, Ἀπόστολοι, * τῶν παθῶν μαράναντες, * πάντας βροτοὺς ἐδιδάξατε * πόλιν ταύτην ἄσυλον * καὶ οἰκητήριον ἔχειν * ἁγιάσματος.

Ἡμάρτηκα * ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ὁ ἄθλιος, * καὶ ἀμετανόητος, * ὡς Μανασσῆς, ἐπλημμέλησα· * τρόπους μετανοίας μοι * ποίησον, Κύριε, πρίν με * λύσῃ θάνατος.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα * σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, * Θεοτόκε Δέσποινα, * πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· * σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου * ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα, ὁ Εἱρμός.

» Ἐλήλυθας * ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβυς, οὐκ ἄγγελος, * ἀλλ' αὐ» τὸς ὁ Κύριος * σεσαρκωμένος, καὶ ἔσωσας * ὅλον με τὸν » ἄνθρωπον· * διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα * τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ η΄. Τὰ σύμπαντα, Δέσποτα.

Γῆ σύμπασα, Κύριε, * τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη· * πᾶσαν γὰρ διέδραμε * τῶν θείων Μαθητῶν σου * ὁ φθόγγος ὁ ἔνθεος, * ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας * μεταστρέφων πρὸς γνῶσιν, * ἀναμέλπουσαν· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, * ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Ἡ χάρις ἡ ἔνθεος * τῆς μετανοίας ἐπεφάνη, * σωτηρίαν φέρουσα * τοῖς ταύτης ἐντρυφῶσι, * τὰ ἆθλα καὶ σκάμματα * τῶν ἱδρώτων καὶ κόπων· * διὸ τρέχε, ψυχή μου, * τῷ Δεσπότῃ σου, * τῶν πολλῶν σου πταισμάτων ζητοῦσα * λαβεῖν τὴν συγχώρησιν.

Τὸ στάδιον ἤνοικται * τῆς θεοσδότου ἐγκρατείας· * φαιδρῶς ὑπαντήσωμεν * οἱ χρῄζοντες ἐλέους· * διψᾷ γὰρ ὁ εὔσπλαγχνος * τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, * καὶ τοῦ δοῦναι συγγνώμην * ἐπεκτείνεται * τοῖς αὐτὸν ἐκζητοῦσι προθύμως, * καὶ πόθῳ δουλεύουσι.

Νηστείᾳ στομώθητι, * εἰρηνευούσῃ διανοίᾳ· * τέρψον δὲ τὸν Κύριον, * ψυχή, τῇ εὐπραξίᾳ, * ἀρετῆς ἐδέσματα, * ὡς εὐώδεις θυσίας, * προσκομίζουσα τούτῳ, * καὶ κραυγάζουσα· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, * ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάντων δεσπόζουσα, * τὰς ἱκεσίας δεχομένη, * Δέσποινα, τῶν δούλων σου, * ἁγία Θεοτόκε, * τοῦ σκότους με λύτρωσαι, * καὶ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, * τῶν κακῶν μου τὰ πλήθη * ἐξαλείψασα * ἐν τῇ σῇ μεσιτείᾳ, καὶ μόνῃ * τῇ θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὰ σύμπαντα, Δέσποτα, * τῇ σῇ σοφίᾳ συνεστήσω· * γῆς δὲ » πάλιν ἵδρυσας, * ὡς οἶδας, τὸν πυθμένα, * τὴν βάσιν πη» ξάμενος * ἐφ' ὑδάτων ἀπείρων· * διὸ πάντες βοῶμεν, * ἀναμέλ» ποντες· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, * ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ἔφριξε παίδων εὐαγῶν.

Ὑμᾶς, φῶς * ὥσπερ, ὁ Χριστὸς * εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης πάσης, * Ἀπόστολοι, διδούς, * Ἀπελθόντες, ἔφη, διδάξατε * ἐν τοῖς ἔθνεσιν, * ἵν' ἐν σαρκί με ὄντα * εἰδῆτε ἐγκρατείᾳ διαιτώμενον, * καὶ τοῦ ἐχθροῦ ὅλον τὸ σθένος πατοῦντα, * καὶ ὁδὸν ἀνθρώποις * δεικνύοντα εὐθεῖαν.

Ἔδειξας * βαίνουσαν, Χριστέ, * τὴν ἐγκράτειαν εἰς ἱλασμὸν τῶν βροτῶν * παθῶν τε χωρισμόν· * δι' αὐτῆς γάρ σου οἱ Ἀπόστολοι * εὐηρέστησαν, * καὶ φαεινοὶ φωστῆρες * ἐπὶ τῆς γῆς ἐδείχθησαν, κηρύττοντες * τὸν Κύριον τρισὶ προσώποις, μιᾷ δὲ * ἐν οὐσίᾳ, πᾶσι * τοῖς αὐτὸν ἀνυμνοῦσι.

Τῶν ἐθνῶν * κήρυκες ὑμεῖς * ἀπεστάλητε ὑπὸ τοῦ Διδασκάλου * Χριστοῦ, ὦ Μαθηταί, * διδαχαῖς ἐνθέοις φωτίζειν αὐτῶν *

τὰ νοήματα, * παθῶν τε καὶ βρωμάτων * ἀπέχεσθαι, ποθεῖν δὲ τὴν ἐγκράτειαν, * καὶ Κύριον γινώσκειν τοῦτον, καὶ κτίστην * καὶ δημιουργὸν * τοῦ παντὸς, καὶ εὐεργέτην.

Ὡς ποτὲ * Κάϊν ὁ φονεὺς, * οὐ προσήγαγον τὸ τῆς ψυχῆς μου θῦμα * ἀμώμητον, Χριστὲ, * ἀκαθάρτῳ γνώμῃ κρατούμενος· * μὴ βδελύξῃ με * νῦν προσερχόμενόν σοι * διὰ νηστείας, Σῶτερ ὑπεράγαθε· * ἀλλ' ἔπιδε ἐπὶ τοῖς δώροις, οἷς πόθῳ * ἄγω σοι, Θεέ μου, * ἐν καιρῷ τῆς νηστείας.

Θεοτοκίον.

Ὄλβιος * γέγονε γαστὴρ * Θεομήτορος, ὡς δεξαμένη Λόγον, * παχύτητι σαρκὸς * ἐξ αὐτῆς μιγέντα βροτείᾳ μορφῇ * καθ' ὑπόστασιν· * καὶ ὤφθη πόλις Θεοῦ, * ἐν ᾗ οἰκεῖν ὁ Ὕψιστος εὐδόκησε * καὶ Κύριος Θεός· βοῶμεν τὸ, Χαῖρε, * Κεχαριτωμένη, * ἁγνὴ σὺ, Θεοτόκε.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε * παίδων εὐαγῶν * τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶ-
» μα, * καὶ εἶξε τὸ τραφὲν * ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ· *
» ἀειζώῳ δὲ, * ἐκμαρανθείσης φλογὸς, * διαιωνίζων ὕμνος ἀνε-
» μέλπετο· * Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερ-
» υψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ στιχολογεῖται ἡ **Τιμιωτέρα**.

Ὠδὴ θ΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός.

Ὅτι πυρσοὶ τῷ κόσμῳ * ἀπεστάλητε ἀπλανεῖς, * λυτρούμενοι βυθοῦ ἁμαρτιῶν, * ἀνυμνοῦμεν ἐν χαρᾷ * τὸν ἐνισχύσαντα ὑμᾶς, * ὡς Ἀποστόλους αὐτοῦ.

Ὅτι ὑμᾶς τῷ κόσμῳ * μωρανθέντι πάλαι Χριστὸς, * ὡς ἅλας, ἐξαπέστειλε, σοφοὶ, * συνετίζοντας αὐτὸν * πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, * ἀνευφημοῦμεν πιστῶς.

Ὅτι πληθὺς πταισμάτων * περιέχει με χαλεπῶν, * ἐν δάκρυσι προσπίπτω σοι, Χριστὲ, * συγχωρήσεως αἰτῶν * τὰς ἀφορμάς μοι παρασχεῖν * ἐν τῷ νηστείας καιρῷ.

Ὅτι σειραῖς ἀλύτοις * πεπεδημένος μου τῶν παθῶν, * στενάζω καὶ κραυγάζω σοι, Σωτήρ· * Ἐλευθέρωσον κἀμὲ, * ὅπως ὑμνῶ περιχαρῶς * τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Θεοτοκίον.

Ὅτι ἀνέδειξέ σε * ὁ Θεὸς, Παρθένε ἁγνὴ, * βοήθειαν τοῦ γένους τῶν βροτῶν, * μὴ ἐλλίπῃς ἐκτενῶς * καθικετεύουσα αὐτὸν * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πιστῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι ἐποίησέ μοι * μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, * καὶ ἅγιον τὸ ὄνο-
» μα αὐτοῦ, * καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, * εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν, *
» τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἄλλος. **Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.**

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν * ἡ νηστεία ἔδειξεν * οἰκουμένῃ * πάσῃ ἐκλάμποντα * αἴγλῃ θείᾳ, * καὶ φωτίζοντα κόσμον.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς, * Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, * τῶν ἐθνῶν * τὰ γένη ἐδίδαξεν * ἐγκρατείας * θησαυρίζειν τὸν πλοῦτον.

Ἡ δωδεκάχορδος φθογγὴ, * Μαθητῶν σου σύστημα, * ἐγκρατείας * πλοῦτον χαρίζεται * τοῖς ἀνθρώποις, * καὶ πηγὴν σωτηρίας.

Τὴν τοῦ Ἀσώτου σοι φωνὴν * ἀνακράζω, Κύριε· * Πάτερ, ἥμαρτον· σῶσον, οἴκτειρον· * μή με δόξῃς * τῆς σῆς ἀποχωρίσῃς.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐν γαστρί σου τὸν Θεὸν, * ὡς βροτὸν, βαστάσασα, * καὶ ζωὴν * τῷ κόσμῳ πηγάσασα, * σὲ ὑμνοῦμεν, * παναγία Παρθένε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεὸν * ἐν γαστρὶ χωρήσασα, * καὶ χαρὰν *
» τῷ κόσμῳ κυήσασα, * σὲ ὑμνοῦμεν, * παναγία Παρθένε.

Εἶτα, τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου. Καὶ τὸ, **Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν·** καὶ τὰ λοιπά. Εἰς δὲ τὸν στίχ. ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Ἦχος γ΄.

Ἔλαμψε τῆς ἐγκρατείας ἡ εὐπρέπεια, * τῶν δαιμόνων τὴν ἀχλὺν * φυγαδεύουσα· * ἐπεδήμησε τῆς νηστείας ἡ σεμνότης, * τῶν ψυχικῶν παθῶν * τὴν ἰατρείαν φέρουσα· * ταύτῃ ποτὲ Δανιὴλ * καὶ οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες φραξάμενοι, ὁ μὲν * στόματα λεόντων ἐχαλίνωσεν, * οἱ δὲ * τὴν φλόγα τῆς καμίνου ἔσβεσαν· * μεθ' ὧν * καὶ ἡμᾶς δι' αὐτῆς σῶσον, * **Χριστὲ** ὁ Θεὸς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ δευτεροῦμεν αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου· **Ἐνεπλήσθημεν** τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου.

Καὶ Μαρτυρικόν. Καὶ, **Ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου**, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε * καὶ μετὰ θάνατον, ἅγιοι Μάρτυρες, * τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι· * ἔχοντες παῤῥησίαν, * **Χριστὸν** ἱκετεύσατε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν γυναιξὶν ἁγία, Θεοτόκε, * **Μῆτερ** ἀνύμφευτε, * πρέσβευε, ὃν ἔτεκες, * **Βασιλέα** καὶ Θεὸν, * ἵνα σώσῃ ἡμᾶς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Εἶτα, **Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.** Καὶ αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι.

Συνάπτομεν δὲ τὴν πρώτην Ὥραν, ὡς συνήθως. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ε'. ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ **Κύριε, ἐκέκραξα,** στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, ὡς συνήθως.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ, **Φῶς ἱλαρὸν,** καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν στίχ. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας.

Ἦχος β'.

Ὁ τοῦ Κυρίου σταυρὸς * τοῖς ἀκλινῶς αὐτὸν προσκυνοῦσι * πάσης ἡδονῆς χαλινός ἐστι, * καὶ νόμος ἐγκρατείας· * οἱ γὰρ ἀπαύστως ἀφορῶντες * εἰς τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα, * σταυροῦσι τὴν σάρκα * σὺν τοῖς παθήμασι * καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις· * ἐξ ὧν καὶ ἡμεῖς * γενέσθαι σπεύδοντες διὰ νηστείας καθαρᾶς, * οἰκειωθῶμεν * τῷ φιλανθρώπως ἡμᾶς * οἰκειωσαμένῳ τῷ πάθει, * καὶ τῆς οἰκείας ἀπαθείας * τὴν φύσιν μεταδόντι, * τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος.

Δισσεύομεν αὐτό. Στίχ. **Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.** Καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Στίχ. **Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν * μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, * οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, * καὶ Ἀγγέλοις συμπολῖται γεγόνασι. * Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν * ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Βότρυν * τὸν παμπέπειρον, ἁγνὴ, * ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ * ἐκυοφόρησας, * ξύλῳ ὡς ἑώρακας * τοῦτον κρεμάμενον, * θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, * καὶ ἔκραζες· **Τέκνον,** * γλεῦκος ἐναπόσταξον, * δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ * πᾶσα τῶν παθῶν, εὐεργέτα, * δι' ἐμοῦ, τῆς σὲ τετοκυίας, * θείαις παρακλήσεσιν, ὡς εὔσπλαγχνος.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου. Τὸ, **Θεοτόκε Παρθένε,** καὶ τὰ λοιπὰ, ποιοῦντες μετανοίας μεγάλας· εἶτα τὴν Ἀπόλυσιν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, **Ἀλληλούϊα,** τὸ εἰς τὸν ἦχον, καὶ τὰ Τριαδικὰ τοῦ ἤχου. Εἰς δὲ τὴν πρώτην στιχολογίαν, καθίσματα σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν στιχολογίαν, τὰ παρόντα καθίσματα τοῦ Τριῳδίου.

Ἦχος βαρύς. **Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθές.**

Ἀνύψωσον **Ἐκκλησιῶν** * τὸ κέρας, τίμιε σταυρὲ, * κατάβαλε αἱρετικῶν * τῇ σῇ δυνάμει τὴν ὀφρὺν, * καὶ εὔφρανον * τῶν ὀρθοδόξων τὰς χορείας· * ἀξίωσον προφθάσαι σου * πάντας ἡμᾶς τὴν προπομπὴν, * καὶ καταπροσκυνῆσαι σε, * τὸ ὑποπόδιον **Χριστοῦ·** * ἐν σοὶ γὰρ ἐγκαυχώμεθα, * ξύλον εὐλογημένον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. **Καὶ νῦν.** Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθὲς * εἰς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, * καὶ βλέπουσα τοὺς ἐπὶ γῆς, * εἰς εὐπερίστατον λαὸν * σπλαγχνίσθητι, * εὐλογημένη Θεοτόκε· * ἐπίμεινον πρεσβεύουσα, * μὴ ἀπολλώμεθα δεινῶς· * ἱκέτευε, ὡς ἄχραντος, * τὸν εὐδιάλλακτον Θεὸν, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * παναγία Παρθένε.

Εἶτα ἀναγινώσκομεν τὸν **περὶ Νηστείας** Λόγον τοῦ μεγάλου Βασιλείου, οὗ ἡ ἀρχή· **Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι.** Ζήτει αὐτὸν εἰς τὰ Ἠθικά· εἰς δὲ τὴν τράπεζαν, ἀναγινώσκομεν τὸν **περὶ Νηστείας** Λόγον τοῦ ἁγίου Δωροθέου. Ὁ Ν'. Καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριῳδίου. Ἐν αἷς δὲ Ὠδαῖς ψάλλομεν τὰ Τριῴδια, καταλιμπάνονται αἱ τοιαῦται Ὠδαὶ τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Μηναίου, ἐπειδὴ δύειρμά εἰσι τὰ Τριῴδια.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριῳδίου, ποίημα τοῦ Κυρίου Ἰωσὴφ, φέρων ἀκροστιχίδα ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ· **Ἰωσήφ.**

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. **Ὑγρὰν διοδεύσας.**

Ὁ τῆς ἐγκρατείας θεῖος καιρὸς * ἐπέλαμψε πᾶσι * μετανοίας τὸν φωτισμὸν, * τὸ σκότος ἐξαίρων τῶν πταισμάτων· * τοῦτον προθύμῳ καρδίᾳ δεξώμεθα.

Ἰδοὺ μετανοίας ἡ καλλονή· * ψυχὰς μεταπλάττει * τῆς νηστείας προσαγωγή· * ταύτῃ νηφαλέως εἰσελθόντες, * καὶ τῶν πταισμάτων, πιστοὶ, λύσιν λάβωμεν.

Ἀρχαὶ, Ἐξουσίαι, καὶ Χερουβὶμ, * καὶ πᾶσαι Δυνάμεις, * δυσωπήσατε τὸν καιρὸν * ἡμᾶς τῆς νηστείας ἐκτελέσαι * ἐν μετανοίᾳ καὶ πάσῃ σεμνότητι.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Παρθένε, ἡ τῶν πιστῶν * ἀντίληψις μόνη, * τὴν πρεσβείαν σου συνεργὸν * καιρῷ τῆς νηστείας πᾶσι δίδου, * τοῖς Θεοτόκον ἁγνήν σε γινώσκουσι.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργέ.

Τὰ ὀλέθρια πάθη * τὰ τῆς ψυχῆς φύγωμεν * τῇ ὑποδοχῇ τῆς νηστείας, * καὶ κατανύξεως * ἐπιδειξώμεθα * καρπούς, οἱ πρὶν ἁμαρτίαις * τὸν Θεὸν τὸν εὔσπλαγχνον * παραπικράναντες.

Τὰς λαμπάδας ἐλαίῳ * τῶν ἀγαθῶν πράξεων * πάντες νῦν ἐφάψαι σπουδαίως * προθυμηθείημεν, * ὅπως εἰσέλθωμεν * σὺν ταῖς φρονίμοις παρθένοις * εἰς τὸν φωτεινότατον * νυμφῶνα χαίροντες.

Θεηγόροι Προφῆται, * θεοειδεῖς Μάρτυρες, * θεῖοι Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, * τοῦτον αἰτήσασθε, * καλῶς ἀπάρξασθαι, * καὶ εὐαρέστως τελέσαι * τὸ νηστείας στάδιον * πάντας, δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὡς αἰτίαν σε πάντων * τῶν ἀγαθῶν, Δέσποινα,* πάντες ἐκτενῶς δυσωποῦμεν, * συνεισελθεῖν ἡμᾶς * τῇ μεσιτείᾳ σου * τῷ τῆς νηστείας ἀγῶνι, * καὶ πέρας δωρήσασθαι * τούτου σωτήριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος * ὀροφουργὲ Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας δο-
» μῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, * τῶν ἐφε-
» τῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,* μόνε φιλάνθρωπε.

Εἶτα, καθίσματα τοῦ Μηναίου καὶ τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ὥσπερ ὄρθρος προκύψασα, * νῦν ἡ τῆς νηστείας χάρις προβάλλεται * μετανοίας τὸν καιρὸν ἡμῖν, * ὀφλημάτων σκότος * διαλύοντα.

Διαθρέψωμεν πένητας, * ἔλεον ἐλέῳ ἀντιλαμβάνοντες· * καὶ νηστείας θείῳ ὕδατι * ψυχικὰς κηλῖδας * ἀποπλύνωμεν.

Ἐπουράνιοι Ἄγγελοι, * τὸν ἀγαθοδότην ἐκδυσωπήσατε,* τὴν οἰκτρὰν ἡμῶν μετάνοιαν * οἰκτιρμοῖς ἀμέτροις * ὑποδέξασθαι.

Θεοτοκίον.

Καθαρὸν ἱλαστήριον * τῶν ἁμαρτανόντων, ἁγία Δέσποινα,* μεσιτείᾳ σου διάῤῥηξον * τῶν ἁμαρτιῶν μου * τὸ χειρόγραφον.

Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα, Κύριε,* τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον· * κατε-
» νόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα.

Ὠδὴ ε΄. ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, * τὸ φῶς τὸ ἄδυ-
» τον, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον;*
» ἀλλ᾽ ἐπίστρεψόν με, * καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου *
» τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

Τὴν παροῦσαν ἡμέραν * ἀπαρχὴν ποιούμενοι * βίου σεμνότητος, * ἑαυτοὺς προθύμως * πρὸς ἀγῶνας, πιστοί, εὐτρεπίσωμεν,* τῆς σαρκὸς τοὺς πόνους * καὶ τῆς ψυχῆς τὴν εὐκαρπίαν * τῷ τῶν ὅλων Δεσπότῃ προσάγοντες.

Μωϋσῆν ἡ νηστεία * θείας θεοπτίας * ἀνέδειξε μέτοχον· * τοῦτον οὖν, ψυχή μου, * μιμουμένη, νηστείαν ἀνάλαβε, * θείας ἀναβάσεις * ἐν σεαυτῇ διαθεμένη, * ὅπως ἴδῃς Θεοῦ τὴν λαμπρότητα.

Ἱερῶν Ἀποστόλων * καὶ ἱερωνύμων * Μαρτύρων δεήσεσι, * τῆς νηστείας χρόνον * διανύσαι ἡμᾶς καταξίωσον, * Ἰησοῦ οἰκτίρμον,* ἐν μετανοίᾳ καὶ παντοίᾳ * ἀποχῇ ἁμαρτίας, δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Τῆς νηστείας τὴν πύλην * μέλλοντες εἰσέρχεσθαι, * ἐκδυσωποῦμέν σε, * τοῦ Θεοῦ τὴν πύλην, * συνελθεῖν τοῖς οἰκέταις σου, Δέσποινα· * καὶ πλατῦναι πάντως * τοὺς λογισμοὺς καὶ διανοίας, * τὰ σωτήρια πράττειν θελήματα.

Εἶτα, τὸ Τριῴδιον τοῦ αὐτοῦ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ε΄. Ἦχος πλ. β΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Σταυρῷ τὰς χεῖρας προσηλωθείς, * λόγχῃ τὴν πλευρὰν διανυγείς, * τὸ γραμματεῖον, φιλάνθρωπε, * τοῦ παραπεσόντος Ἀδὰμ διέῤῥηξας· * διό σε, Ζωοδότα, * ὕμνοις δοξάζομεν.

Δολίως ὄφις ὁ πονηρὸς * πάθη ἐπιθείς μοι ψυχικά, * τοῦ Παραδείσου ἐξώρισε· * σὺ δὲ τὰς παλάμας ἐν τῷ σταυρῷ προσπαγείς, * πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας, * Σῶτερ, ἀνείλκυσας.

Ὁ τῆς νηστείας θεῖος καιρὸς * πάθη ἐκκαθαίρων ψυχικά, * καὶ ψυχικοὺς πλύνων μώλωπας,* ἦλθε, νῦν ἐπέστη· πιστοί, συνδράμωμεν, * καὶ τοῦτον φιλοφρόνως * ὑποδεξώμεθα.

Καιρὸς ἐπέφανεν ἀγαθός, * θείαν εὐφροσύνην τῆς ψυχῆς * ἅπαν ἐνδύων τὸ πρόσωπον· * δεῦτε, γηθοσύνως τοῦτον δεξώμεθα, * νηστείᾳ καὶ δεήσει * προκαθαιρόμενοι.

Νηστείαν, δάκρυα, προσευχήν, * ἦθος ταπεινὸν τῷ δι᾽ ἡμᾶς* ταπεινωθέντι προσάξωμεν, * ὅπως ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἐγκρατείας, * συγχώρησιν βραβεύσῃ * τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Ταῖς φωτοβόλοις σου ἀστραπαῖς, * Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή, * τὸ τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον * σκότος, καὶ τὴν νύκτα τῆς ἁμαρτίας μου, * προθύμως ἵνα ψάλλω * καὶ μακαρίζω σε.

Ἄλλος. Ἦχος πλ. δ'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τὸν σταυρόν προσκυνῶ σου, * Κύριε φιλάνθρωπε, * δι' οὗ με ἔσωσας, * καὶ ὑμνῶ τὰ πάθη * τὰ σωτήρια καὶ θεῖα, Δέσποτα· * δι' ὧν τῶν παθῶν μου * τῶν ἀλγεινῶν ἐῤῥύσθην, Λόγε, * εἰς ζωὴν μετελθὼν τὴν ἀπήμονα.

Τῷ σταυρῷ πεποιθότες, * τὴν τῶν ἐναντίων * ἀπάτην τρεπόμεθα· * ἐν αὐτῷ παγέντες, * οἱ πιστοί, γνωρισθέντες ἐγνώσθημεν * τῷ Θεῷ, ὡς ἄρνες * νεογενεῖς ἐκλελεγμένοι, * καὶ τὸ ἄδολον γάλα πεπώκαμεν.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα, καὶ Λόγον, * πάντες καὶ τὸ ἅγιον * Πνεῦμα δοξάζομεν * ἐν μιᾷ τῇ φύσει, * γνωρισμὸν τηλαυγῆ ἐκτιθέμενοι,* προσκυνοῦντες ἄμφω, * καὶ διαιροῦντες τοῖς προσώποις, * ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως λατρεύοντες.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐλπὶς τῶν περάτων, * ἡ χαρὰ τῶν δούλων σου * σὺ εἶ, Παρθένε ἁγνή· * τοὺς τιμῶντας πόθῳ * τὴν εἰκόνα σου φύλαττε, πάναγνε· * καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, * πάντας ἡμᾶς τοῦ ἀλλοτρίου * ἐλευθέρωσον, ὡς συμπαθέστατος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν εὐθεῖαν ὁδόν σου, * Κύριε, κατεύθυνον * πᾶσι τοῖς δούλοις σου,* τοῖς τιμῶσι πόθῳ * τῆς νηστείας τὸ στάδιον· στήριξον,* καὶ ταῖς εἰς τὸ κρεῖττον * ἐπαγωγαῖς, τῆς σῆς ἁγίας * βασιλείας ἡμᾶς καταξίωσον.

Ὁ Εἱρμός. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Νηστεύσας ὁ Λυτρωτής, * τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν ἡμῖν * ὡρίσατο, ψυχικῶν * κηλίδων καθάρσιον· * ζεούσῃ προσέλθωμεν, * οἱ πιστοί, καρδίᾳ, * ὅπως λάβωμεν συγχώρησιν.

Ὁ τοῦ Τελώνου, Χριστέ, * τὸν στεναγμὸν προσδεξάμενος,* καὶ Πόρνης τὸν ἐκ ψυχῆς * κλαυθμὸν προσαγόμενος, * δέξαι, ὡς φιλάνθρωπος, * τὰς ἡμῶν δεήσεις, * ἱλασμὸν ἡμῖν δωρούμενος.

Κηρύκων καὶ Προφητῶν, * Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σου,* Ὁσίων, Ἱεραρχῶν, * καὶ πάντων Δικαίων σου, * Χριστέ, παρακλήσεσιν, * ἱλασμὸν πταισμάτων * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάπεμψον.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη τὸ ἀσθενὲς * τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως * τῷ θείῳ σου τοκετῷ, * ἁγνή, ἐπιῤῥώσασα, * συνεργός μοι φάνηθι,* πρὸς τὸ τῆς νηστείας * εἰσιόντι θεῖον στάδιον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· * καὶ
» ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόη-
» σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Εἶτα, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Πάλαι ἐν ἅρματι πυρίνῳ * ἀνεφέρετο Ἠλίας, τῇ νηστείᾳ * λαμπρυνθείς· ὦ ψυχή, * τοῦτον ἐκμιμουμένη, * τὰς τῆς σαρκὸς θανάτωσον * ἀκρασίας ἐγκρατείᾳ.

Ἴδε, καιρὸς τῆς ἐγκρατείας, * ὑπεμφαίνων σοι τὸ φῶς τῆς σωτηρίας· * μὴ ἀμέλει, ψυχή, * Θεοῦ μακροθυμοῦντος, * ἀλλὰ προθύμως βόησον· * Ἀγαθέ, οἰκτείρησόν με.

Παῖδας στομώσασα νηστεία * διετήρησε τὸ πῦρ ἀκαταφλέκτους· * Ἰησοῦ, ταῖς αὐτῶν * δεήσεσι, πυρός με * τοῦ αἰωνίου λύτρωσαι, * τῇ πολλῇ σου εὐσπλαγχνίᾳ.

Θεοτοκίον.

Μόνη βοήθεια ἀνθρώπων, * βοηθὸς ἡμῖν, καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, * τοῖς σοῖς δούλοις γενοῦ, * ὅπως ἐν μετανοίᾳ * εὐαρεστοῦντες, λάβωμεν * οὐρανῶν τὴν βασιλείαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ * κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρ-
» σαλέως,* καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ * μετέβαλον βοῶντες· * Εὐ-
» λογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς θεο-
» σεβέσιν * ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, * δυνάμει δὲ κρείττονι * περι-
» σωθέντας τούτους ἰδών· * Τὸν Δημιουργὸν * καὶ Λυτρωτήν, ἀνε-
» βόα, * οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε· Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε· * λαός, ὑπερψοῦ-
» τε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς μετανοίας κάμινον * προθυμίᾳ ἐκκαύσωμεν, * καὶ τὰς ἡδονὰς * ἐν αὐτῇ καταφλέξωμεν * ἁπάσας τοῦ σώματος,* καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος * πεῖραν μὴ λαβεῖν,* τὸν πλούσιον ἐν ἐλέει * αἰτήσωμεν, βοῶντες· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε· * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ εἰσιὼν καιρὸς ἡμῖν * τῆς νηστείας, γενήσεται * πάσης ἁμαρτίας * ἀποχῆς παραίτιος· * μὴ οὖν κάτω κλίνωμεν, * μηδὲ ῥαθύμως δράμωμεν, * ὅπως ἐν βραχείαις * καὶ ὀλίγαις ἡμέραις,* ἐτῶν πολλῶν κηλῖδας * κατανύξει καρδίας * ἐκπλύνωμεν, τὸν μόνον * Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦντες.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα,* τῶν Μαρτύρων ὁ σύλλογος,*

θείων Ἀποστόλων * ὁ χορὸς ὁ ἅγιος, * Ὁσίων ὁμήγυρις, * Ἱεραρχῶν τε καὶ Προφητῶν, * σὲ ἐκδυσωποῦσιν, * ἀγαθὲ πανοικτίρμον· * Μετανοιαν γνησίαν * τοῖς σοῖς δούλοις παρασχου, * καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, * τῆς νῦν εἰσαγομένης.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ πάναγνε, * ἐπὶ σὲ καταφεύγομεν· * οἴκτειρον ἡμᾶς * τῇ ἀγαθῇ πρεσβείᾳ σου, * καὶ δίδου εὐίλατον * τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον * ἅπασιν ἡμῖν, * ἐν τῷ καιρῷ τῆς νηστείας, * τῆς νῦν εἰσαγομένης * εἰς πιστῶν σωτηρίαν, * τῶν σὲ ὑμνολογούντων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ Τριῴδιον. Νόμων πατρῴων.

Κλῆρον πατρῷον * μὴ φυλάξαντες, * τῆς ἁμαρτίας νόμῳ * κατεδουλώθημεν· * ἀλλ' ἐκτείνας τὰς παλάμας σου * ἐν τῷ σταυρῷ τῷ θείῳ, * ἐλευθερίαν * πᾶσιν ἐδωρήσω δι' αὐτοῦ, * ὅν σοι πίστει προσάγομεν, * ἐν ἡμέραις ἁγίαις· * Ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλεῆμον, * σὲ ὑπερυψοῦντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τῷ σταυρῷ σου * τὴν διάστασιν, * καὶ τοῦ φραγμοῦ ἐξάρας τε * τὸ μεσότοιχον, * καὶ εἰρήνην ἐν τοῖς πέρασιν * ἐγκαινίσας πλουσίαν, * εἰρηνευούσῃ * δίδου διελθεῖν ἡμᾶς, Χριστέ, * καταστάσει τὴν μέλλουσαν * ἐπιλάμπειν νηστείαν, * τὸν Κύριον ὑμνοῦντας ἀπαύστως, * καὶ ὑπερυψοῦντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ τῆς νηστείας * χάρις σήμερον * ἡλιακὰς ἀκτῖνας * πᾶσι προβάλλεται, * προκαθαίρουσα τὴν ζόφωσιν, * τὴν ἐκ τῆς ἁμαρτίας· * οἱ συσχεθέντες * πάθεσι ποικίλοις, ἐν χαρᾷ * προσελθόντες, δεξώμεθα * τὸ δῶρον φιλοφρόνως· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶντες, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πικρῶς τρυγήσας * ὁ πρωτόπλαστος * ἐν Παραδείσῳ πάλαι * βρῶσιν παράλογον, * ἀπερρίφη, καὶ κατάκριτος * τῆς τρυφῆς ἐξεβλήθη· * ἀλλ' ἐπὶ ξύλου * ἥλοις προσπαγείς, τὸ πονηρὸν * γραμματεῖον προσήλωσας * τῆς αὐτοῦ ἁμαρτίας· * διό σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν * ἀνυμνολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμον νηστείας * ἀπωσάμενοι, * τῆς ἁμαρτίας βόθρῳ * κατωλισθήσαμεν· * καὶ νηστείας ἐνδεήθημεν, * τῆς νῦν εἰσαγομένης· * ἥνπερ, οἰκτίρμον, * χάριν διανύουσιν ἡμῖν * οὐρανόθεν κατάπεμψον, * καὶ εἰρήνην πλουσίαν * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶσι, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Καταπιπτόντων * ἐπανόρθωσις, * ἁμαρτωλῶν μεσῖτις, * ξένων ἀνάψυξις, * λυπουμένων ἡ παράκλησις, * παναγία Παρθένε, * τὴν τῆς ψυχῆς μου * λύπην διασκέδασον, ἁγνή, * καὶ παράκλησιν ἄνωθεν * ἐκ Θεοῦ μοι δοθῆναι * δυσώπει, μελῳδοῦντι προθύμως, * σὲ ὑπερυψοῦντι * εἰς παντας τους αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἄγγελοι καὶ ουρανοί.

Καθηλούμενον σαρκὶ * ἐν τῷ σταυρῷ, οἰκτίρμον, * κατιδοῦσά σε * ἡ τῶν κτισμάτων φύσις, * διεστρέφετο * φῶς ἡμέρας εἰς σκότος, * ἐσαλεύετο γῆ, * καὶ πάντα ἐκλονεῖτο.

Ἐν τῷ ὕψει τοῦ σταυροῦ * τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν * συνανύψωσας, * καὶ ἐκ πλευρᾶς σου θείας * πλοῦτον ἔβλυσας * σωτηρίας τοῖς πίστει * προσκυνοῦσι, Σῶτερ, * τὸ ἄχραντόν σου πάθος.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν.

Εἷς Θεὸς οὖν ἡ Τριάς, * οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκστάντος * εἰς υἱότητα, * οὐδὲ Υἱοῦ τραπέντος * εἰς ἐκπόρευσιν· * ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ ἄμφω * φῶς, Θεὸν τὰ τρία * δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πῶς ἐγέννησας, εἰπέ, * τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως * προεκλάμψαντα, * καὶ σὺν ἁγίῳ Πνεύματι * ἀνυμνούμενον; * ἢ ὡς οἶδεν ὁ μόνος * εὐδοκήσας τεχθῆναι * ἐκ σοῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν μετάνοιαν ἡμῶν, * ὡς ἀγαθὸς τῇ φύσει, * προσδεξάμενος, * τῶν τοῦ ἐχθροῦ παγίδων * ῥῦσαι, Κύριε, * ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, * σὴν νῦν ἀνυμνῶμεν * ἁγίαν δεσποτείαν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί, * τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης * ἐποχούμενον, *
» καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως * δοξαζόμενον, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, *
» καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ
» πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, *
» καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό σε,
» Θεοτόκε, * Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων * χοροστασίαι μεγαλύνουσιν.

Ἰδού, ὁ φωτοφόρος ἦλθε καιρός, * ἡ ἡμέρα ἐπέλαμψε· * τὰ σκοτεινὰ * πάθη σου ἀπόφευγε, ὦ ψυχή, * καὶ τὰς αὐγὰς ὑπόδεξαι, * τὰς καθοδηγούσας σε πρὸς τὸ φῶς· * κατάνυξιν ὡς οἶνον * πίνουσα ἐπευφραίνου, * καὶ ἡδονῶν τὴν μέθην μίσησον.

Ὡς ὄντως ἀγαθώτατος ὁ καιρὸς * τῆς νηστείας, Χριστέ, ὅνπερ δέδωκας * πᾶσι πιστοῖς * εἰς ἁμαρτημάτων ἀποτροπάς, * καὶ ἱλασμὸν σωτήριον, * καὶ τῶν χαρισμάτων ὑποδοχήν· * ἐν

ᾧ σε δυσωποῦμεν· * Μετόχους, Σῶτερ, πάντας * τῶν ἀγαθῶν σου ἡμᾶς ποίησον.

Συνήθως τὰ ἐλέη σου ἐφ' ἡμᾶς * ἐπιῤῥαίνων, οἰκτίρμον, τὰ πλούσια, * δίδου ἡμῖν * δάκρυα καθαίροντα μολυσμοὺς, * καὶ λογισμοὺς ποθοῦντας σε, * πίστιν καὶ ἀγάπην εἰλικρινῆ, * μετάνοιαν πλουσίαν, * οἰκείωσιν τελείαν * πρὸς σὲ, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ἡ πάντων τῶν Ἀγγέλων θεία πληθὺς, * καὶ Ἁγίων χοροὶ ἀξιάγαστοι, * τὸν Ἀγαθὸν * νῦν ἐκδυσωπήσατε ἐκτενῶς, * ὅπως τὸ θεῖον στάδιον * τοῦτο τῆς νηστείας τὸ ἐνεστὸς * δραμεῖν ἀνεμποδίστως * ἡμᾶς ἐνδυναμώσῃ, * καὶ νικηφόρους ἀπεργάσηται.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὸν ἀγαθὸν * ἡ τεκοῦσα Σωτῆρα, ἀγάθυνον * πάντας ἡμᾶς, * πάθεσιν ἀμέτροις καὶ λογισμοῖς * κεκακωμένους, Δέσποινα, * καὶ βεβαρυμένους ἁμαρτιῶν * φορτίοις δυσβαστάκτοις, * ἵνα σε κατὰ χρέος * ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Ἄλλος. Ἀπορεῖ πᾶσα * γλῶσσα.

Ἀτονεῖ πᾶσα * φύσις καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων * τὴν εὐσπλαγχνίαν σου εὐχαριστεῖν, * εὐεργέτα, ὅτι σάρκα * θέλων δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσας, * καὶ ἐπὶ ξύλου * ὑπὲρ ἡμῶν ἐτάθης, * κατάρα γεγονὼς, * ἵνα τὴν πρὶν κατάραν ἀνέλῃς * τῆς ἀνθρωπότητος.

Φαιδρὰ ἡμέρα, * ἡ τῆς ἐγκρατείας, ἐπέστη· * φαιδρῷ προσώπῳ δεῦτε ὑπαντήσωμεν, * ψυχή μου, τῷ Δεσπότῃ, * χάριν ἐκπεμφθῆναι ἄνωθεν * ἡμῖν αἰτοῦντες, * καὶ τῶν πολλῶν σφαλμάτων * διόρθωσιν εὑρεῖν, * ὅπως φρικωδεστάτης γεέννης * μὴ πειραθῶμεν ἐκεῖ.

Τοῖς ἐν τῷ σκότει * τῶν ἁμαρτιῶν συσχεθεῖσι * τῆς μετανοίας νῦν τὰ ἱερὰ * εἰσόδια ἐπέστη, * πάντων τὰς ψυχὰς φωτίζοντα· * διὸ, ψυχή μου, * τὸν σκοτασμὸν ἔκκλινον * τοῦ χόρου τῶν παθῶν· * σπεῦσον, ἵνα τρυφῆς αἰωνίου * ἐπαπολαύσῃς ἐκεῖ.

Ἐπὶ τοῦ ξύλου * χεῖρας ἑκουσίως ἁπλώσας, * τὰ διεστῶτα πάντα συνηγάγου, * Ζωοδότα, τῇ δὲ λόγχῃ * σὴν διανυγεὶς, μακρόθυμε, * πλευρὰν, τὴν ἧτταν, * τὴν ἐκ πλευρᾶς φυεῖσαν, * ἠνώρθωσας ἡμῶν· * ὅθεν εὐχαριστοῦντες, ὑμνοῦμεν * τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Ἡ φωτοφόρος * νῦν ἐπιδημοῦσα νηστεία * προσδεξιοῦται, τράπεζαν ἀγώνων * προτιθεῖσα· διὰ τοῦτο * ταύτης νηφαλέως ἅπαντες * σεπτὸν κρατῆρα * καθαρτικῶν δακρύων * ληψόμεθα, πιστοὶ, * ἵνα τῶν ἀνηκέστων δακρύων * μὴ πειραθῶμεν ἐκεῖ.

Θεοτοκίον.

Ἡ προστασία * πάντων τῶν εἰς σὲ πεποιθότων, * ἡ ἐν ἀνάγ-

καις ἄγρυπνος ὑπάρχουσα * προστάτις, Θεοτόκε, * τῆς αἰωνιζούσης λύτρωσαι * ἡμᾶς γεέννης, * καὶ τῶν ἀποκειμένων * κολάσεων πικρῶν, * ὅπως χρεωστικῶς ἀνυμνῶμεν * τὰ μεγαλεῖά σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀπορεῖ πᾶσα * γλῶσσα εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, * ἰλιγγιᾷ δὲ
» νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος * ὑμνεῖν σε, Θεοτόκε· * ὅμως, ἀγαθὴ
» ὑπάρχουσα, * τὴν πίστιν δέχου· * καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, *
» τὸν ἔνθεον ἡμῶν· * σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις· * σὲ με-
» γαλύνομεν.

Εἶτα, τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου, καὶ τὸ, Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα σοι, τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία· καὶ τὰ λοιπά. Εἰς δὲ τὸν στίχον, ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας.

Ἦχος πλ. β'.

Πρὸ τοῦ σωτηρίου σταυροῦ, * τῆς ἁμαρτίας βασιλευούσης, * τῆς ἀσεβείας ἐπικρατούσης, * τῶν ἀνθρώπων ἐμακαρίζετο * τρυφὴ σωματικὴ, * καὶ σαρκικῶν ὀρέξεων * ὀλίγοι κατεφρόνουν· * ἀφ' οὗ δὲ * τὸ τοῦ σταυροῦ μυστήριον πέπρακται, * καὶ δαιμόνων ἐσβέσθη τυραννὶς τῇ θεογνωσίᾳ, * ἡ τῶν οὐρανῶν ἐπὶ γῆς ἀρετὴ * πολιτεύεται· * διὸ * νηστεία τιμᾶται, * ἐγκράτεια λάμπει, * προσευχὴ κατορθοῦται, * καὶ μάρτυς καιρὸς * ὁ παρὼν, δεδομένος ἡμῖν * ὑπὸ τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ λέγομεν στίχον· Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς· ἐτῶν, ὧν εἴδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Καὶ δευτεροῦμεν τὸ ἰδιόμελον. Καὶ λέγομεν τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὸν στίχον· Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, * ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων σου * πᾶσα ἡ κτίσις ἑορτάζει, * οὐρανοὶ ἀγάλλονται * σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, * καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται * σὺν τοῖς ἀνθρώποις· * αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδε σε * ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, * θρηνῳδοῦσα * ἀνεβόα μητρικῶς· * Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, * γλυκύτατόν μου τέκνον, * πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἶτα τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου καθ' ἑκάστην. Καὶ τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Καὶ τὸ τροπάριον·

Ἐν τῷ Ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου, * ἐν οὐρανῷ * ἑστάναι νομίζομεν, * Θεοτόκε· πύλη ἐπουράνιε, * ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Τὸ, Κύριε, ἐλέησον μ'. Καὶ λέγεται στίχος παρὰ τοῦ Ἱερέως· Ὁ ὢν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ ἡμεῖς λέγομεν·

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράϋνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν μονὴν ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ, καὶ ὀρθοδόξῳ πίστει παράλαβε, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, καὶ λέγομεν καὶ τὴν εὐχὴν μυστικῶς τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ. Ναὶ, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι ὁρᾷν τὰ ἐμὰ πταίσματα, τοῦ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ποιοῦμεν καὶ τὰς λοιπὰς μετανοίας. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὥραν, ὡς συνήθως, μετὰ τῶν συνηθῶν μετανοιῶν. Ἀναγινώσκομεν δὲ καὶ τὰς Κατηχήσεις τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. Εἶτα, ἡ Ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὴν Τριθέκτην, ψάλλομεν τὸ τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος. πλ. β'.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, Κύριε, * καὶ σῶσον ἡμᾶς, * ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, * φιλάνθρωπε. Δίς.

Προκείμενον. Ἦχος α'.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 7.

Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἰδοὺ, ἐγὼ σώζω τὸν λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν· καὶ εἰσάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ· καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ. Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Κατισχυέτωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοὺς λόγους τούτους ἐκ στόματος τῶν προφητῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας τεθεμελίωται ὁ οἶκος Κυρίου παντοκράτορος, καὶ ὁ Ναὸς, ἀφ' οὗ ᾠκοδόμηται. Διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ μισθὸς τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἦν εἰς ὄνησιν, καὶ ὁ μισθὸς τῶν κτηνῶν οὐχ' ὑπῆρχε, καὶ τῷ ἐκπορευομένῳ, καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ οὐκ ἦν εἰρήνη ἀπὸ τῆς θλίψεως, καὶ ἐξαποστελῶ πάντας ἀνθρώπους, ἕκαστον ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ. Καὶ νῦν, οὐ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ τούτου· ἀλλ' ἢ δεῖξω εἰρήνην. Ἡ ἄμπελος δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν δρόσον αὐτοῦ, καὶ κατακληρονομήσω τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ μου ταῦτα πάντα, καὶ ἔσται, ὃν τρόπον ἦτε ἐν κατάρᾳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὁ οἶκος Ἰούδα καὶ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, οὕτω διασώσω ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε ἐν εὐλογίᾳ. Θαρσεῖτε καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν· διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ὃν τρόπον διενοήθην τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς, ἐν τῷ παροργίσαι με τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μετενόησα, οὕτω παρατέταγμαι καὶ διανενόημαι ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, τοῦ καλῶς ποιῆσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα. Θαρσεῖτε. Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ποιήσετε· λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀληθῶς· καὶ κρῖμα εἰρηνικὸν κρίνατε ἐν ταῖς πύλαις ὑμῶν· καὶ ἕκαστος τὴν κακίαν τοῦ πλησίον αὐτοῦ μὴ λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· καὶ ὅρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπᾶτε· διότι ταῦτα πάντα ἐμίσησα, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Προκείμενον. Ἦχος γ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐν πάσῃ τῇ Μ'. εἰς τὸ Λυχνικὸν τῇ Παρασκευῇ, εἰ μέλλει γενέσθαι Προηγιασμένη, ἱστῶμεν στίχους ι'. ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ, Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, καὶ ψάλλοντες τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς· λέγομεν δὲ καὶ τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἦχου, καὶ τοῦ Μηναίου γ'. δευτεροῦντες τὸ ἕν. Δόξα.

Τὸ Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ, τοῦ μετὰ τὴν ἡμέραν Ἤχου. **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον τὸ α'. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Ὡσαύτως καὶ ἡ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων. Εἰ δ' οὐ γίνεται Προηγιασμένη, λέγομεν τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα,** εἰς τὸν Ἦχον· καὶ ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ γ'. Μαρτυρικὰ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μηναίου γ'. **Δόξα.** Τὸ Νεκρώσιμον τῆς Ὀκτωήχου. **Καὶ νῦν.** Τὸ α'. Θεοτοκίον τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν στίχον, δευτεροῦμεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· λέγομεν δὲ καὶ τὸ Μαρτυρικόν. **Δόξα... καὶ νῦν.** Θεοτοκίον. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οὕτω τελεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Λυχνικοῦ κατὰ πᾶσαν Παρασκευὴν ἀπὸ τῆς β'. Ἑβδομάδος, μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς ε'. Ἑβδομάδος, ἐπιτελουμένων Προηγιασμένων, εἴτε μή. Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἐν τῷ Λυχνικῷ, ἤγουν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου, μέχρι τῆς ε'. Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, Ἑσπέρας, ψάλλομεν τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα,** εἰς τὸν κατὰ τὴν ἡμέραν Ἦχον, ἱστῶντες στίχους ι'. ἀπὸ τοῦ, **Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου,** καὶ λέγομεν τὰ Κατανυκτικά, τὰ δ'. τοῦ Ἤχου τῆς Ὀκτωήχου· καὶ εἰς τὸ Τριῴδιον, τὰ β'. προσόμοια τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τοῦ Κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου τὸ ἕν· καὶ εἰς τὸ Μηναῖον, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, γ'. **Δόξα... καὶ νῦν.** Θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δευτεροῦντες αὐτό· καὶ τὸ Μαρτυρικόν. **Δόξα... καὶ νῦν.** Θεοτοκίον. Οὕτω γίνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Λυχνικοῦ τῶν Κυριακῶν, ὡς προγέγραπται.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, Μηναῖον οὐ ψάλλεται· ἀλλ' ἡ Ἀκολουθία τῶν λαγχανόντων Ἁγίων ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ἢ ὅταν ὁ Ἐκκλησιάρχης βούληται.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων, τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων. Εἰς τὸ Λυχνικὸν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὰ, **Πρὸς Κύριον.** Εἰς τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα,** ψάλλομεν τὰ παρόντα στιχηρὰ προσόμοια, ἱστῶντες στίχ. ς'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος, πλ. δ'. **Δεῦτε ἅπαντες πιστοί.**

Δεῦτε, ἅπαντες πιστοὶ, * τὰς τῶν ὁσίων Πατέρων * χορείας ὑμνήσωμεν· * Ἀντώνιον τὸν κορυφαῖον, * τὸν φαεινὸν Εὐθύμιον, * καὶ ἕκαστον καὶ πάντας ὁμοῦ, * καὶ τούτων, * ὥσπερ παράδεισον ἄλλον τρυφῆς, * τὰς πολιτείας νοητῶς * διεξερχόμενοι, τερπνῶς * ἀνακράξωμεν· * Ταῦτα τὰ ξύλα, * ἃ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τὰ αὐτὰ,* τοὺς ἀφθάρτους καρποὺς * τῆς ζωῆς ἐξανθήσαντα,* προσήγαγον τῷ Χριστῷ, * ἐκτρέφοντα ἡμῶν τὰς ψυχάς·* πρὸς οὓς βοήσωμεν· * Θεοφόροι μακάριοι, * πρεσβεύσατε,* τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὅμοιον.

Χαῖρε, Αἴγυπτε πιστή· * χαῖρε, Λιβύη ὁσία· * χαῖρε, Θηβαῒς ἐκλεκτή· * χαῖρε, πᾶς τόπος, πόλις καὶ χώρα, * ἡ τοὺς πολίτας θρέψασα * τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, * καὶ τούτους * ἐν ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις αὐξήσασα, * καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν * τελείους ἄνδρας τῷ Θεῷ * ἀναδείξασα. * Οὗτοι φωστῆρες * τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀνεφάνησαν· * οἱ αὐτοὶ * τῶν θαυμάτων τῇ αἴγλῃ,* καὶ τῶν ἔργων τοῖς τέρασιν * ἐξέλαμψαν νοητῶς * εἰς τὰ πέρατα ἅπαντα. * Αὐτοῖς βοήσωμεν· * Πατέρες παμμακάριστοι, * πρεσβεύσατε,* τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὅμοιον.

Τίς ἐξείποι γηγενῶν * τοὺς θαυμαστοὺς ὑμῶν βίους, * Πατέρες παγκόσμιοι; * ποία δὲ γλῶσσα λαλήσει * τοὺς ἱεροὺς ἐν Πνεύματι * ἀγῶνας καὶ ἱδρῶτας ὑμῶν, * τὰ ἄθλα * τῶν ἀρετῶν, τὴν τῆξιν τοῦ σώματος, * τὰς παλαίστρας τῶν παθῶν * ἐν ἀγρυπνίαις καὶ εὐχαῖς * καὶ τοῖς δάκρυσιν; * ὑμεῖς ἐν κόσμῳ, * ὥσπερ Ἄγγελοι ὄντως ὤφθητε· * οἱ αὐτοὶ * τὰς δαιμόνων δυνάμεις * τελείως καθείλετε, * τελέσαντες θαυμαστὰ * καὶ ἐξαίσια τέρατα· * διὸ πρεσβεύσατε * σὺν ὑμῖν, παμμακάριστοι, * τυχεῖν ἡμᾶς * τῆς ἀλλήκτου χαρᾶς.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὸ κατ' εἰκόνα * τηρήσαντες ἀλώβητον, * νοῦν ἡγεμόνα * κατὰ παθῶν ὀλεθρίων * ἀσκητικῶς ἐνστησάμενοι, * εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν, * ὡς δυνατὸν, ἀνεληλύθατε· * ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενοι, * ἐσπεύσατε τὸ χεῖρον * καθυποτάξαι τῷ κρείττονι,* καὶ τὴν σάρκα * δουλῶσαι τῷ πνεύματι· * ὅθεν μοναζόντων * ἀνεδείχθητε ἀκρότης, * πολισταὶ τῆς ἐρήμου, * εὐδρομούντων ἀλεῖπται, * κανόνες ἀρετῆς ἀκριβέστατοι. * **Καὶ** νῦν ἐν οὐρανοῖς, * τῶν ἐσόπτρων λυθέντων, πανόσιοι, * καθαρῶς ἐποπτεύετε* τὴν ἁγίαν Τριάδα, * ἐντυγχάνοντες ἀμέσως * ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ὑμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α'. τοῦ Ἤχου τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ ἐνορθίου. **Φῶς ἱλαρόν.**

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· τὸ ἔλεός σου προφθάσαι με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Καὶ ἡ Προφητεία.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η΄. 19.

Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Νηστεία ἡ τετάρτη, καὶ νηστεία ἡ πέμπτη, καὶ νηστεία ἡ ἑβδόμη, ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰούδα, καὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ εἰς ἑορτὰς ἀγαθὰς, καὶ εὐφρανθήσεσθε, καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε. Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἔτι ἥξουσι λαοὶ πολλοὶ, καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλὰς, καὶ συνελεύσονται κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν πόλιν, λέγοντες· Πορευθῶμεν πορευόμενοι, δεηθῆναι τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἥξουσι λαοὶ πολλοὶ, καὶ ἔθνη πολλὰ, ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐξιλάσασθαι τὸ πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος. Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐπιλήψονται δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐπιλήψονται τοῦ κρασπέδου ἀνδρὸς Ἰουδαίου, λέγοντες· Πορευσώμεθα μετὰ σοῦ, διότι ἀκηκόαμεν, ὅτι ὁ Θεὸς μετὰ σοῦ ἐστιν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄.

Καὶ ψάλλομεν μετὰ μέλους.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Στίχ. Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου· οὐδὲ ἐμέ. Τὸ, Καταξίωσον, Κύριε.

Εἰς τὸν στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος β΄.

Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς, ἀδελφοὶ, * ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ * σαρκὸς καὶ πνεύματος· * τὰς λαμπάδας τῶν ψυχῶν ἡμῶν φαιδρύνωμεν * διὰ φιλοπτωχείας· * μὴ κατεσθίοντες ἀλλήλους * τῇ συκοφαντίᾳ· * ἔφθασε γὰρ ὁ καιρὸς, * ὅταν ὁ Νυμφίος ἐλεύσεται, * πᾶσιν ἀποδοῦναι * κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. * Συνεισέλθωμεν Χριστῷ * μετὰ τῶν φρονίμων παρθένων, * τὴν φωνὴν ἐκείνην τοῦ Ληστοῦ * πρὸς αὐτὸν ἀνακράζοντες· * Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, * ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δευτεροῦμεν αὐτὸ, καὶ λέγομεν στίχον· Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Εἶτα στίχον· Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ψάλλομεν καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων * πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, * πᾶσα πλάνη πέπαυται, * καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος * πίστει διασώζεται.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, * τοὺς καθηγητὰς νῦν τιμῶμεν, * Πατέρες ὅσιοι· * δι' ὑμῶν γὰρ τὴν τρίβον, * τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν· * μακάριοι ἐστὲ, * τῷ Χριστῷ δουλεύσαντες, * καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσαντες τὴν δύναμιν· * Ἀγγέλων συνόμιλοι, * Δικαίων ὁμόσκηνοι * καὶ Ἁγίων· * μεθ' ὧν πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Χαῖρε, ἁγνείας κειμήλιον· * χαῖρε, ἀΰλου φωτὸς * καθαρὸν ἐνδιαίτημα· * χαῖρε, τὸ κεφάλαιον * τῆς ἡμῶν σωτηρίας τε· * τῶν Ἀποστόλων, * χαῖρε, τὸ κήρυγμα· * καὶ τῶν Μαρτύρων, * χαῖρε, τὸ καύχημα· * χαῖρε, τὸ πλήρωμα * Προφητῶν, πανάμωμε, * καὶ Ἀσκητῶν, * Μοναστῶν ἀγλάϊσμα, * καὶ σωτηρία πιστῶν.

Νῦν ἀπολύεις· καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, λέγομεν τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, * ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν * κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, * μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, * ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις * ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον * τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἁγία * ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, * ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἐν δὲ τοῖς Ἀποδείπνοις, ψάλλομεν τὸν ἐνορθίνου Νεκρώσιμον Κανόνα τοῦ Ἤχου, ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΤΥΡΟΑΠΟΘΕΣΕΩΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον καὶ τὴν πρώτην στιχολογίαν, τὰ παρόντα καθίσματα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ταῖς τῶν Πατέρων ἀστραπαῖς * καταυγασθέντες, * ὡς εἰς Παράδεισον τερπνὸν * νῦν εἰσιόντες, * τῆς τρυφῆς τοῦ χειμάρρου

καταπολαύσωμεν, * καὶ τούτων τὰς ἀριστείας θαμβητικῶς * σκοποῦντες, ἁμιλληθῶμεν ταῖς ἀρεταῖς, * τῷ Σωτῆρι κραυγάζοντες· * Εὐχαῖς αὐτῶν, ὁ Θεός, * μετόχους ἡμᾶς ποίησον * οὐρανῶν βασιλείας σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὸν ἀρχηγὸν τῶν Μοναστῶν,* Παῦλον συμφώνως,* σὺν Ἀντωνίῳ τῷ σοφῷ * καὶ Εὐθυμίῳ, * ἀνυμνήσωμεν πάντες, σὺν τοῖς λοιποῖς Πατράσι· * καὶ τούτους καθικετεύσωμεν, ὅπως Χριστὸν * ἀπαύστως ἐκδυσωπῶσιν ὑπὲρ ἡμῶν, * τῶν τὴν θείαν καὶ πάμφωτον * ἐπιτελούντων μνήμην αὐτῶν, * ἐν ᾄσματι δοξάζοντες * τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεί, * Θεοτόκε, * καὶ μεγαλύνομεν, ἁγνή,* καὶ προσκυνοῦμεν, * ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου, Κεχαριτωμένη, * βοῶντες ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, * Παρθένε παντελεῆμον, ὡς ἀγαθή, * καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον * λογοθεσίου φοβεροῦ, * ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, * μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Μετὰ τὴν δευτέραν στιχολογ. κάθισμα. Ἦχος δ'.

Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ἀντώνιον ὁμοῦ * καὶ Εὐθύμιον πάντες, * σὺν πᾶσι τοῖς λοιποῖς * θεοφόροις Πατράσιν, * εὐφημήσωμεν ὕμνοις, * αὐτῶν τὴν μνήμην πανηγυρίζοντες· * οὗτοι γὰρ τῷ Κυρίῳ * ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντὸς πρεσβεύουσιν, * ἵνα ῥυσθῶμεν τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς,* λυτρωθέντες κολάσεως.

Δόξα. Τὸ τέλος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀγγέλων, Προφητῶν, * Ἀποστόλων, Μαρτύρων, * κλεινῶν Ἱεραρχῶν, * καὶ Ὁσίων ἁπάντων * παρακλήσεσι, Σῶτερ, * τὰ σὰ ἐλέη πᾶσι κατάπεμψον, * καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, * ταῖς Ἐκκλησίαις γαλήνην δώρησαι, * ὁ ἑκουσίως σάρκα δι' ἡμᾶς * φορέσας ἐκ Παρθένου.

Ἕτερον κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ὡς εἰς λειμῶνα ἀρετῶν * ἀνθηφοροῦντα * τῶν θεοφόρων Ἀσκητῶν * περιπατοῦντες, * τῆς ὀσμῆς πληρούμεθα τῆς ἡδυπνόου·* τοῖς ἄθλοις γὰρ στομωθέντες τῶν πειρασμῶν, * τὸ σῶμα τῇ ἐγκρατείᾳ δουλοπρεπῶς * καθυπέταξαν πνεύματι, * ἀγγελικὴν ἐπὶ γῆς * πολιτείαν βιώσαντες· * δόξης οὖν ἠξιώθησαν.

Δόξα. Τὸ ἀκροτελεύταιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν Ἀσωμάτων σου, Χριστέ, * καὶ τοῦ Προδρόμου, * τῶν Μαθητῶν, τῶν Προφητῶν * καὶ τῶν Μαρτύρων, * τῶν Ἁγίων

ἁπάντων τε καὶ τῶν Ὁσίων * πρεσβείαις, τῆς ἀπειράνδρου καὶ ἀγαθῆς * Μητρός σου ἐκδυσωπούμενος, δὸς ἡμῖν * τῷ φωτί σου πορεύεσθαι· * καὶ καταξίωσον ἡμᾶς * τυχεῖν τῆς βασιλείας σου * διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου.

Εἶτα, ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν ἅγιον Ἐφραὶμ τοὺς λόγους τοὺς εἰς τοὺς Πατέρας τελειωθέντας, εἰς δόσεις γ'. ὁ Ν'. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς εἰς ϛ'. καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων εἰς η'. Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τό, τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν.

Ὁ κανὼν τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ποίημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Πάντες * ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς * τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμψαντας * θείους Πατέρας ἡμῶν * ὑμνήσωμεν συμφώνως,* οὓς ἤνεγκεν Αἴγυπτος, * Θηβαῒς καὶ Λιβύη, * ἅπας τόπος,* καὶ πόλις, καὶ χώρα.

Χαίροις,* Μοναστῶν ὁ ἀρχηγός,* Ἀντώνιε πανένδοξε, * Ἀμμοῦν ὁ θεοφόρος, * τὸ τῆς Νητρείας κλέος, * Ἀρσένιε ἄγγελε,* κράτος τῆς ἡσυχίας, * καὶ Ἀμμωνᾶς * ὁ πνευματοφόρος.

Τέρπου, * σκεῦος ὄντως τοῦ Θεοῦ, * Ἀγάθων ἱερόψυχε· * Ἀχιλλᾶ καὶ Ἀμώη, * τὰ ἄνθη τῆς ἐρήμου· * Ἀνοὺβ καὶ Ἀλώνιε, * Ἀμοναθὰ καὶ Ἄνθιμε, * τῶν ἀρετῶν * φαιδροὶ μαργαρῖται.

Λύχνοι * διακρίσεως ἡμῖν * ὑμνείσθω Ἄρης σήμερον, * καὶ Ἀπολλὼς ὁ μέγας· * ὑπακοῆς δὲ φῶτα, * Ἀθρὲ καὶ Ἀκάκιος·* τούτοις καὶ Ἀββακύρης * συνεκλάμπει, * ὥς τις ἑωσφόρος.

Ὅρος * πολιτείας ὑψηλῆς * ἀνέφανεν Αὐξέντιος· * ἀθλητὴς δὲ ἁγνείας * Ἀβράμιος ὁ μέγας· * μεθ' ὧν Ἀφροδίσιος * στῦλος τῆς ἐγκρατείας * ἀνεδείχθη, * σὺν Ἀθηνοδώρῳ.

Λάμπει, * ὡς ἀστὴρ ἐν οὐρανῷ, * ἐν ἀσκηταῖς Ἀμμώνιος,* καὶ ὁ θεῖος Ἀνίνας· * αὐγάζει δὲ σὺν τούτοις * καὶ ὁ μέγας Ἀντίοχος· * Ἀγαπητὸς ὁ πάνυ, * εἴ τις ἄλλος, * σὺν τούτοις αὐγάζει.

Ὕμνοις * εὐφημοῦμεν ἱεροῖς * τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, * τὸν ἐν τῷ ὄρει λαμπρῶς * ἀσκήσαντα τοῦ Ἄθω, * φωστῆρα τὸν μέγιστον * πάσης τῆς οἰκουμένης· * οὗ πρεσβείαις * σωζόμεθα πάντες.

Βίοις * θεοπνεύστοις ἀληθῶς * παράδεισος ἐδείχθητε * τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, * μακάριοι Πατέρες· * οἱ πάντες κατ' ὄνομα * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβείαν * τῷ Κυρίῳ * ποιεῖτε ἀπαύστως.

Μαρτυρικόν.

Δεῦτε, * φιλομάρτυρες πιστοί, * τιμήσωμεν τοὺς Μάρτυρας *

ἐν ἐτησίοις ᾠδαῖς, * καὶ ᾄσμασιν ἐν πίστει, * Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν * ᾄδοντες καὶ βοῶντες· * Ἀσωμέν σοι, * τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

Δόξα.

Τρία * μιᾶς φύσεως ὑμνῶ * πρόσωπα αὐθυπόστατα· * ἀγέννητον Πατέρα, * Υἱὸν τὸν γεννηθέντα, * καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· * ἄναρχον βασιλείαν, * ἐξουσίαν, * Θεότητα μίαν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις, * ὁ πανάγιος ναὸς, * ὁ πόκος ὁ θεόδροσος, * ἐσφραγισμένη πηγὴ * τοῦ ἀθανάτου ῥείθρου· * τὴν πόλιν σου, Δέσποινα, * φύλαττε ἐκ παντοίων * πολεμίων * ἀπολιορκήτως.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἆσμα * ἀναπέμψωμεν, λαοὶ, * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, *
» τῷ ἀπαλλάξαντι * τὸν Ἰσραὴλ δουλείας, * ᾠδὴν ἐπινίκιον *
» ᾄδοντα καὶ βοῶντα· * Ἀσωμέν σοι, * τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

Ἐνταῦθα στιχολογεῖται ἡ δευτέρα Ὠδὴ τοῦ Ψαλτηρίου.

Ὠδὴ β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἴδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, * ὁ πρὸ τῶν αἰώ-
» νων * γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐκ τῆς Παρθένου, *
» ἐπ᾿ ἐσχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κυηθεὶς, * καὶ λύσας τὴν ἁμαρ-
» τίαν * τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ, ὡς φιλάνθρωπος.

Ὀσμῆς νῦν πληρούμεθα, * ὡς εἰς Παράδεισον ἄλλον θέοντες, * τῶν θεοφυτεύτων * ἀρετῶν τῶν Ἀσκητῶν· * ἃς ἐν ἐγκρατείᾳ * καὶ δάκρυσιν ἤνθησαν, * ποικίλως καρποφοροῦντες * πολιτείας τῷ Θεῷ οἱ ὁσιώτατοι.

Μέγας Βησσαρίων * πτηνῶν τὸν βίον ζῶν, ἄλλος ἄγγελος· * νέος Ἰὼβ πάλιν, * ὁ στεῤῥὸς Βενιαμίν· * ἀλλὰ καὶ Βιτάλιος * λαμπτὴρ, πόρνας σώζων Θεῷ· * Βυτίμιος δὲ ὁ θεῖος * καὶ ὁ κλεινὸς Βαβύλας σὺν τούτοις ὑμνείσθωσαν.

Ὕψει πολιτείας * οὐρανὸς γέγονας, ὦ Βενέδικτε· * οἶκος δὲ σοφίας * ὁ ποιμὴν Βασιανός· * ἀλλὰ καὶ Βασίλειός τις * ἦρε στέφανον ὑπακοῆς· * τῷ τάφῳ γὰρ ζῶν οἰκήσας, * διαδείκνυσιν ἡμῖν ὑπακοῆς τὸ λαμπρόν.

Ὕμνος Γελασίῳ· * οὗτος ἀοίδιμος βασιλεὺς παθῶν· * αἶνος Γερασίμῳ, * ᾧ δεδούλευκεν ὁ θήρ· * εἶχε γὰρ αὐτῷ * δι᾿ ἀρετῆς τελειότητα· * δόξα καὶ Γερμανῷ τῷ πατρὶ, * σὺν Γαΐῳ, τῷ σοφῷ θεραπευτῇ τοῦ Χριστοῦ.

Δαβὶδ Θεσσαλονίκης * γέρας καὶ καύχημα· ὁ θεόληπτος * Δανιὴλ αἰνείσθω, * ὁ ἐν θαύμασι πολύς· * ἔργῳ δὲ καὶ λόγῳ * Δανιὴλ ὁ τῆς Σκήτεως. * Δῖος τε καὶ Δαλμάτος, * ἀρχηγοὶ τῶν μοναστῶν, ἔρεισμα πίστεως.

Ἄστρων διαυγείας * ὑποταγὴ πολλῷ κρείττους ἔδειξεν, * ὡς δύο φωστῆρας * καταλάμποντας ἡμᾶς, * Δομετιανόν τε * καὶ Δομέτιον τοὺς θεόφρονας· * σὺν τούτοις καὶ οἱ ἀνώνυμοι, * ὡς συνώνυμοι ἐκείνοις, ἀνυμνείσθωσαν.

Μαρτυρικόν.

Ὄλβος ἀκένωτος * πιστῶν τὴν λάρνακα προκατέλαβε, * τῶν ὑπὲρ Κυρίου * ἀθλησάντων εὐσεβῶς· * δεῦτε, οἱ πιστοὶ, * μαρτυρικῶς τούτοις ᾄσωμεν, * καρπούμενοι τὰς ἰάσεις * τῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων διὰ πίστεως.

Δόξα.

Ὑπερτελεστάτη * Μονὰς, ὑπέρθεε, τρισυπόστατε, * ἀγέννητε Πάτερ, * καὶ Υἱὲ μονογενὲς, * Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς * ἐκπορευθὲν, δι᾿ Υἱοῦ δὲ φανὲν, * οὐσία μία καὶ φύσις, * κυριότης, βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Μόνη εἰσήγαγες * τῇ ἀνθρωπότητι ξένην γέννησιν· * μόνη οὐχ᾿ ὑπέστης * τὴν ἐκ φύσεως φθορὰν, * ἄσπορον ἀφθόρως * τοκετὸν ὑπομείνασα· * διό σε, ὡς Θεοτόκον, * κατὰ χρέως οἱ πιστοὶ, ἁγνὴ, δοξάζομεν.

Καταβασία. Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος * ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν.

Εἰς ἄλλον Παράδεισον * εἰσιόντες ἀρετῶν * τῶν θεσπεσίων Πατέρων, * τῆς τούτου γευσώμεθα * ἀειζωοπαρόχου * ἐμψύχου τρυφήσεως, * πιστῶς ἀνευφημοῦντες αὐτούς.

Τιμάσθω Εὐθύμιος, * ὁ φανότατος ἀστὴρ, * ὁ ἑωσφόρος Ἑλλάδιος, * Ἐφραὶμ ὁ Θεόπνευστος, * σὺν Εὐλογίῳ τῷ πάνυ, * οἱ ἔργοις καὶ θαύμασιν * ἀστράψαντες τοῖς πέρασιν.

Ὑμνείσθω ἐν ᾄσμασι * Ζωσιμᾶς ὁ θαυμαστὸς, * καὶ Ζαχαρίας ὁ πάντιμος, * καὶ Ζήνων καὶ Ζώϊλος· * Ἡσαΐας ὁ μέγας, * Ἠλίας ὁ ἔνδοξος * σὺν τούτοις γεραιρέσθωσαν.

Τῆς Φέρμης Θεόδωρον * τὸν πανάγαστον ὑμνῶ, * καὶ τοῦ Ἐννάτου τὸν πάνυμνον· * μεθ᾿ ὧν καὶ Θεόδουλον * σὺν Θεωνᾷ ἀναμέλπω· * τιμῶ τὸν θεσπέσιον * καὶ μέγαν Θεοδόσιον.

Αἰνείσθω Θεόκτιστος, * ὁ πανάριστος ποιμὴν, * καὶ ὁ ὑψίνους Θαλάσσιος, * ὁ μέγας Θεόδωρος, * ὁ κληθεὶς Συκεώτης, * σημείοις καὶ τέρασι * φανεὶς ἐπὶ τῆς γῆς ὑψηλός.

Ἀστέρες ἀνίσχουσιν * ἄλλοι πάλιν παμφαεῖς, * ὁ κολοβὸς Ἰωάννης, * σὺν τοῖς ἐν τῇ Κλίμακι * τρισὶ φαεσφόροις, * σὺν πλείοσιν ἄλλοις τε * ἐνδόξως καταλάμποντες.

Μαρτυρικόν.

Τιμήσωμεν ἄσμασι * καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, * οἱ συνελθόντες φιλέορτοι, * Μαρτύρων τὴν πάνσεπτον * καὶ ἐτήσιον μνήμην· * ἀεὶ γὰρ πρεσβεύουσι * Χριστῷ ὑπὲρ τοῦ γένους ἡμῶν.

Δόξα.

Τριὰς ὁμοούσιε, * καὶ ὑπέρθεε Μονάς, * ἡ διαιρέσει τὴν ἕνωσιν, * καὶ ἔμπαλιν ἔχουσα * τοῖς προσώποις τὴν φύσιν, * εἰς ἓν ἡμᾶς σύναψον * θέλημα τῶν σῶν ἐντολῶν.

Θεοτοκίον.

Σκηνήν σε θεότευκτον * προδιέγραψε Μωσῆς, * τοῖς Σεραφὶμ συγκαλύπτουσαν * Ἁγίων τὰ Ἅγια, * προτυπῶν σου, Παρθένε, * τὸν τόκον τὸν ἄχραντον * Χριστόν, σαρκὶ τραφήσεσθαι.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος * ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος *
» ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις· * καὶ οὐκ ἔστιν
» ἅγιος, * πλήν σου, Κύριε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀκτῖνας ὡς, Ἥλιος * Δικαιοσύνης ὑμᾶς * Χριστὸς ἐξαπέστειλε, * φωταγωγούσας τὴν γῆν, * Διδάσκαλοι ἅγιοι· * ὅθεν τὴν ἐν κακίᾳ * σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου * θείαις ὑμῶν πρεσβείαις * καταυγάσατε θείῳ * φωτὶ θεογνωσίας, * θεομακάριστοι.

Ἕτερον κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἀντωνίου τὸ πρᾶον * καὶ καθαρόν, * Εὐθυμίου τὸ μέγα * καὶ θαυμαστόν, * Παύλου Ἀρσενίου τε * τὸ ἀμιγὲς καὶ ἡσύχιον, * Θεοκτίστου τὸ κλέος, * καὶ τῶν λοιπῶν Ὁσίων * ἀπάντων τὰ τάγματα, * οἱ πιστοί, δοξάσωμεν * ἐν ᾠδαῖς· σὺν τούτοις * Εὐπραξίαν τὴν παρθένον * σὺν πάσαις ὑμνήσωμεν * γυναικῶν ταῖς θεόφροσι, * καὶ συμφώνως βοήσωμεν· * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τοὺς δεσμοὺς διαῤῥήξαντες * τῶν παθῶν, * ἐκολλήθητε πόθῳ * τῶν ἀγαθῶν· * δόξαν ὑπερκόσμιον * ἐν Χριστῷ ἐνεδύσασθε, * ἐξ οἰκείων κόπων * εὑρόντες ἀνάπαυσιν, * καὶ ἐγκρατείας πόνοις * τυχόντες τῆς ἄνω ζωῆς· * ὅθεν ἐπαξίως * συνευφραίνεσθε ἅμα * ταῖς ἄνω δυνάμεσι, * γηθοσύνως ἐν ᾄσμασι * τῷ Θεῷ παριστάμενοι. * Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς ἰλὺν ἐνεπάγην * ἁμαρτιῶν, * καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις * ἐν ἐμοί· * δεινῶς κατεπόντισε * καταιγὶς τῶν πταισμάτων μου· * ἀλλ' ὡς τεκοῦσα Λόγον, * τὸν μόνον φιλάνθρωπον, * ἐπ' ἐμὲ τὸν δοῦλόν σου * ἐπίβλεψον, δέομαι· * ῥῦσαι ἁμαρτίας * καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, * καὶ πάσης κακώσεως * τοῦ ἀλάστορος, Δέσποινα, * ἵνα ψάλλω γηθόμενος· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ὠδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Λαμπτὴρ κοσμοφανὴς * ὁ θεῖος Ἱλαρίων· * ὄρος γνωστικὸν * ὁ μέγας Ἰουστῖνος· * μεθ' ὧν Ἱέραξ τιμάσθω * καὶ Ἰβηστίων, * οἱ ἀριστόκλεοι, σὺν τῷ Ἰωσήφ.

Καὶ Ἱερεμίας * ἤστραψε τῷ βίῳ· * ὤφθη δὲ καὶ σθένος * μέγα Ἰσχυρίων· * μεθ' ὧν πυρσεύει Καρίων, * Κόπρης καὶ Κάστωρ, * Κασσιανὸς δὲ δι' ἀμφοῖν παγκαλλής.

Ἄγαμαι Καλλίστου * τὰς χρηστολογίας· * αἰνῶ τὰς Λαυρεντίου * ἀγαθοεργίας· * τὴν εὐπραξίαν Λογγίνου * διαφημίζω· * καταγεραίρω τὰς τοῦ Λὼτ ἀρετάς.

Λεόντιον ὑμνῶ, * βυθὸν θεολογίας· * Μάξιμον δὲ μέλπω, * πέλαγος δογμάτων· * Μαρκιανοῦ ἐγκαλλώπισμά τε * καὶ Μάρκον, * τὸν εὐπειθῆ καὶ τὸν θεάκουστον.

Γέρας ἀρετῶν * Μακάριος ὁ Μέγας, * ὁ Πολυτικὸς δὲ * χρῆμα εὐσεβείας· * ἀνακηρύττεται τούτοις * Μάρκος ὁ πάνυ· * καὶ σὺν Ματώῃ ὁ αἰθίοψ Μωσῆς.

Μαρτινιανοῦ * καὶ Μάλχου μεγαλύνω * τοὺς ὑπὲρ ἁγνείας * δρόμους τε καὶ ἄθλους· * τὸ εὐπραγὲς δὲ Μαρκέλλου, * τοῦ ποιμενάρχου· * τιμῶ καὶ Μίλλην, τὸν νεκρέγερτον.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Χριστοῦ, * ἀπαύστους ἱκεσίας * τῷ Δημιουργῷ * προσάγετε καὶ Κτίστῃ * ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, * καὶ τῶν τιμώντων * ὑμῶν τὴν μνήμην ἐν τοῖς ᾄσμασι.

Δόξα.

Ξένον, ὅτι ἓν * καὶ τρία ἡ Θεότης· * ὅλη ἐν τρισὶ * προσώποις ἀμερίστως· * Πατὴρ Υἱὸς γὰρ καὶ Πνεῦμα * ἅγιόν ἐστι, * τὰ προσκυνούμενα ἐν φύσει μιᾷ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, τοῦ Θεοῦ * εὐρύχωρον χωρίον· * χαῖρε, κιβωτὲ * τῆς νέας Διαθήκης· * χαῖρε, ἡ στάμνος, τὸ μάννα * ἐξ ἧς ἐδόθη * πᾶσι βροτοῖς τὸ ἐπουράνιον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξ ὄρους κατασκίου, * Λόγε, ὁ Προφήτης * τῆς μόνης Θεο-
» τόκου * μέλλοντος σαρκοῦσθαι, * θεοπτικῶς κατενόησε, *
» καὶ ἐν τρόμῳ * ἐδοξολόγει σου τὴν δυνάμιν.

Ὠδὴ ε´. Τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος.

Τοῦ ἐν Ἐδὲμ Παραδείσου, * δεῦτε, ἴδωμεν ἄνθη * ἀείζωα, * τὰ θεοβλαστούργητα * Πατέρων σπουδάσματα· * ὧν ὑπάρχει μόνος * γεωργὸς ὁ Κύριος.

Νείλου τοῖς ῥείθροις τῶν λόγων * καταρδεύεται πᾶσα * νοερὰ ψυχή· * Ναυκρατίου, Νίκωνος * τοῖς βίοις λαμπρύνεται· * σὺν Ναθαναὴλ δὲ * καὶ Νισθέρων τέρπει αὐτήν.

Ὁ Ξενοφῶν σὺν υἱέσιν * ἀρεταῖς ἀπαστράπτων, * φωτίζει ἡμᾶς· * μέγας δὲ Ὀρσήσιος, * ὕπερ δὲ Ὀνούφριος· * τὸν Ποιμένα δὲ τίς * ἀξιολογήσει βροτῶν;

Παμβὼ καὶ πράξει καὶ λόγῳ * μακαριζέσθω ἀξίως, * ὡς ὑψηλός· * εἴργων δὲ τοὺς δαίμονας, * Πούπλιος ὁ ἔνδοξος· * δοξαζέσθω ἴσα * ὁ λαμπρὸς Πιννούφριος.

Ἀξιοχρέως τιμάσθω * ὁ περίδοξος ὄντως * Παφνούτιος, * Πίωρ, Πατερμούθιος, * Παῦλος ὁ ἁπλούστατος, * Πιτυροῦν ὁ μέγας * καὶ Πατέρων ἔξαρχος.

Λαμπρῶς ἐγκωμιαζέσθω * ὁ φωστήρων φωστὴρ * ὁ Παχώμιος,* Παλάμων ὁ σύναθλος, * ὁ θεῖος Πετρώνιος· * Πασσαρίων σὺν τούτοις * θείαις ἐξυμνείσθω ᾠδαῖς.

Μαρτυρικόν.

Ἀθλητικῶς ἐν σταδίῳ * τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι * κηρύξαντες, * ἀήττητοι Μάρτυρες, * στεφάνους ἐλάβετε, * καὶ χορεύετε * σὺν τοῖς ἀσωμάτοις χοροῖς.

Δόξα.

Ταῖς ὑποστάσεσι τρία, * εἰ καὶ φύσει τὸ ἕν, * Θεότης ἐστίν·* εἰς ἃ βεβαπτίσμεθα, * καὶ οἷσπερ πιστεύομεν, * ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ συμφυές.

Θεοτοκίον.

Ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον * ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, * πανάχραντε, * αὐτὸν ἱκετεύουσα * μὴ παύσῃ, δεόμεθα, * ἐκ κινδύνων ἀεὶ * ῥύσασθαι τὴν ποίμνην σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος,* ὡς νυκτὸς βαθυτάτης,* λυτρού-
» μενος, * ὀρθρίζειν ἀξίωσον * τὸ πνεῦμά μου, δέομαι, * ἐν
» φωτὶ ἡμέρας * τῶν σῶν προσταγμάτων, Χριστέ.

Ὠδὴ ς´. Συνεχόμενον δέξαι με.

Θαυμαστοὶ οἱ πανσέβαστοι * Πατέρες ἡμῶν, * ὧν οἱ θεῖοι ἆθλοι,* ὧν τὰ θαύματα, * ὧν αἱ ἰάσεις· * τίς γὰρ, πλὴν τούτων, ἔδειξε * τεράτων ἰσχύν;

Ῥαβουλᾶς ὁ θαυμάσιος, * καὶ Ῥοῦφος ὁμοῦ, * καὶ Σισώης ἅμα * ὁ ἰσάγγελος * ἀνευφημείσθω· * μεθ' ὧν ὁ θεῖος Σέριδος * καὶ Σιλουανός.

Οὐρανὸς τετραφώστηρος * ἐφάνη ἐν γῇ, * ἡ δὶς δύο αὕτη * Συμεώνιος * ὁμωνυμία· * οἳ ἐν τοῖς στύλοις τρεῖς εἰσι, * καὶ εἷς ὁ Σαλός.

Μέσον ἄστρων ὡς ἥλιος, * ὧν ἦν ἀρχηγὸς, * ὁ ἡγιασμένος * Σάββας ἤστραψε· * μεθ' ὃν αὐγάζει * καὶ Σεραπίων πράξεσι, * σὺν τῷ Σιλβανῷ.

Σαρματᾶς καὶ Τιμόθεος,* Τιθόης ὁμοῦ * σὺν Ὑπερεχίῳ, * καὶ Φαρμούθιος, * Φωκᾶς, Χαρίτων, * Χαιρήμων, Ψόης ὑμνείσθω, * καὶ Ὧρ ὁ σοφός.

Ἡ ἁγία καὶ ἔνδοξος * Πατέρων πληθὺς, * ἡ μνημονευθεῖσα, * καὶ ἀνώνυμος, * ῥῦσαι κινδύνων * τοὺς πόθῳ τὰ μνημόσυνα * τελοῦντας ὑμῶν.

Μαρτυρικόν.

Θαυμαστὸς εἶ, φιλάνθρωπε, * ἐν σοῖς ἀθληταῖς, * ὧν οἱ θεῖοι ἆθλοι, * ὧν τὰ θαύματα, * ὧν αἱ ἰάσεις· * ὧν ταῖς πρεσβείαις, Κύριε, * σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Σὲ, Τριὰς ὑπεράρχιε, * καὶ θεία μονὰς, * φῶς καὶ φῶτα μέλπω, * ζωὴν καὶ ζωὰς, * Νοῦν, Λόγον, Πνεῦμα * ἅγιόν τε καὶ ἅγια, * τὸν ἕνα Θεόν.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς ῥίζης ἀνέτειλε * σοῦ ἄνθος ζωῆς, * Ἰεσσαὶ προπάτορ, * ἀνασκίρτησον· * ὁ σώζων κόσμον * ἐκ τῆς ἁγνῆς Νεάνιδος, * Χριστὸς ὁ Θεός.

Ὁ Εἱρμός.

» Συνεχόμενον δέξαι με, * φιλάνθρωπε, * ἐκ πταισμάτων πολ-
» λῶν· * καὶ προσπίπτοντα * τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, * ὡς τὸν
» Προφήτην, Κύριε, * σῶσον με.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ´. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς εὐσεβείας κήρυκας, * καὶ ἀσεβείας φίμωτρα, * τῶν θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαίδρυνας, * τὴν ὑφήλιον λάμποντα. * Ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ, * τῶν αὐτῶν ἱκεσίαις, * τοὺς σὲ δοξάζοντας * καὶ μεγαλύνοντας * διαφύλαξον, ψάλλειν καὶ ᾄδειν σοι· * Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος. Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Τοῖς τοῦ βίου τερπνοῖς ἐνητένιζον, * λογισμῷ θεωρῶν τὰ γινόμενα, * καὶ σκοπήσας αὐτοῦ τὸ ἐπώδυνον, * τὴν ζωὴν τῶν βροτῶν ἐταλάνισα· * ὑμᾶς δὲ μόνους ἐμακάρισα, * τοὺς μερίδα καλὴν ἐπιλεξαμένους, * τὸ ποθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ συμμένειν αὐτῷ, * καὶ συμψάλλειν τερπνῶς τῷ προφήτῃ Δαβὶδ * τὸ Ἀλληλούϊα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνείαν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων Ἁγίων, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ τοὺς παῖδας δροσίσας.

Δεῦτε, προσοίσωμεν ὕμνους κατὰ χρέως * γυναιξὶ, ταῖς ὁσίως * βιωσάσαις καὶ ἰσαγγέλως· * ὧν ἱκεσίαις κράξωμεν· * Ὁ Θεὸς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Ἡ χριστοφόρος Βρυαίνη σὺν τῇ θείᾳ * Φευρωνίᾳ τιμάσθω, * καὶ Θωμαΐδι καὶ Ἱερείᾳ· * καὶ Πλατωνὶς δὲ ᾀδηται· * σὺν αὐταῖς καὶ Μελανία πιστῶς.

Ταῖς ἀγγελόφροσιν αἶνος Εὐπραξίαις, * σὺν δυσὶ Θεοδώραις· * Ἀναστασίαις ταῖς πανολβίαις * ὕμνος καὶ δόξα ἄπαυστος, * θαυμαστῶς λατρευσάσαις Θεῷ.

Ἡ Αἰγυπτία Μαρία φῶς ἐν κόσμῳ, * καὶ ἡ Μαρῖνος κληθεῖσα * ἄστρον ὤφθη τῇ οἰκουμένῃ· * ἡ Εὐφροσύνη ἥλιος, * ἀρεταῖς ἀπαστράπτουσα.

Πυρσοφαὴς Θεοδούλη ἐν τῷ βίῳ, * καὶ αὐγάζει ἐν ἀσκήσει * θεοδότη καὶ Ἰουλίττα, * καὶ συνεκλάμπει πράξεσιν * Ἰσιδώρα ἡ πανόλβιος.

Ἡ οὐρανόφρων Μαρίνη νῦν τιμάσθω, * σὺν τῇ μεγάλῃ Ματρώνῃ· * Συγκλητικὴ δὲ καὶ ἡ Σάῤῥα * σὺν Ἰουστίνῃ ᾄσμασιν, * ὡς σοφαὶ, ἀνυμνείσθωσαν.

Πελαγία, ὁ ἄγγελος Κυρίου, * Ταϊσία, ὁ λύχνος * τῆς μετανοίας, συνᾳδέσθω· * καὶ εἴ τις ἄλλη ἔλαμψε * γυναικῶν ἐν ἀσκήσεσι.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἀθλοφόρων τὴν μνήμην ἐκτελοῦντες, * δυσωποῦμεν τὸν μόνον * Ζωοδότην, τοῦ καταπέμψαι * τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἔλεος * καὶ πταισμάτων συγχώρησιν.

Δόξα.

Σὺν τῷ Υἱῷ τὸν Πατέρα προσκυνοῦμεν, * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα * ὁμοφρόνως δοξολογοῦντες, * πιστῶς βοῶμεν· Δόξα σοι, * Τριὰς μονὰς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα * τὸν τοῦ κόσμου Σωτῆρα * καὶ Δεσπότην, εὐλογημένη, * αὐτὸν δυσώπει πάντοτε, * οἰκτειρῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοὺς παῖδας δροσίσας ἐν καμίνῳ, * καὶ Παρθένον φυλάξας, * τὴν τεκοῦσαν σε μετὰ τόκον, * εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει * ἁγίῳ δοξασθέντα.

Τοὺς ποιμένας * καὶ σοφοὺς Διδασκάλους, * Ἱεράρχας * Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, * σὺν τοῖς Ὁσίοις πάντες ἀνυμνήσωμεν, * Κύριον ὑμνοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κατὰ χρέως * Βασίλειος ὁ μέγας, * καὶ σὺν τούτῳ * ὁ πολύαθλος ὄντως * ὑμνείσθω Ἀθανάσιος ἐν ᾄσμασι, * μετὰ Γρηγορίου, * τοῦ θεολογίαις * ἐξάρχοντος ἁπάντων.

Ἰωάννην, * τὸ χρυσοῤῥῆμον στόμα, * σὺν Κυρίλλοις, * τοῖς θεοσόφοις στύλοις, * δοξάσωμεν· ὡσαύτως καὶ Ἡσύχιον, * ἄλλον θεολόγον, * σὺν τῷ θεηγόρῳ * καὶ θείῳ Μελετίῳ.

Γρηγορίῳ * δόξα τῷ Νυσσαέων, * σὺν τοῖς δύο * θαυματουργοῖς Πατράσι· * καὶ ὁ σοφὸς τὰ θεῖα Ἐπιφάνιος, * σὺν Ἀμφιλοχίῳ, * τῷ θεοφωστῆρι, * ὑμνείσθω εἰς αἰῶνας.

Μητροφάνην, * τῶν Ἱερέων κλέος, * σὺν Νεκταρίῳ, * Ἀττικῷ, Γενναδίῳ· * μεθ' ὧν καὶ Ἀνατόλιον ὑμνήσωμεν, * τοὺς ζωολαμπτῆρας, * ἅμα Εὐσεβίῳ * καὶ Πρόκλῳ, τοῖς πανσόφοις.

Νικολάῳ, * τῷ ἱεροκήρυκῳ· * Σωφρονίῳ, * τῷ ὄντως μελιγλώττῳ· * σὺν Εὐλαλίῳ ᾄδω καὶ Διάδοχον· * ἅμα Εὐσταθίῳ, * Ἰουβεναλίῳ, * τοῖς πατροκορυφαίοις.

Μαρτυρικόν.

Τὰς ἰάσεις * ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, * ὡς ἐκ κρήνης, * τῆς λάρνακος βρυούσης * τῶν ἀθλοφόρων πίστει ἀρυσώμεθα, * Κύριον ὑμνοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ὡς μονάδα * τῇ οὐσίᾳ ὑμνῶ σε· * ὡς Τριάδα * τοῖς προσώποις σε σέβω, * Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον· * ἄναρχον τὸ κράτος * τῆς σῆς βασιλείας * δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸ ὄρος * τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, * Θεοτόκε, * ἐν ᾧ Χριστὸς οἰκήσας, * θείους ναοὺς εἰργάσατο τοὺς ψάλλοντας· * Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν.

» Τὸν ἐν ὄρει * ἁγίῳ δοξασθέντα, * καὶ ἐν βάτῳ * πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου * τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, * Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

ᾨδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Τίς τὴν παῤῥησίαν * ἐρεύξεται Ἀμβροσίου; * τοῦ Ἱεροθέου δὲ πῶς * τὴν σοφίαν ἐξείποι, * καὶ Ἀλεξάνδρων, τῶν θεοσόφων Πατέρων, * τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως στεῤῥότητα;

Φαίδιμος ὁ θεῖος, * Σπυρίδων ὁ θεοφόρος, * σὺν τῷ Ἀντιπάτρῳ, Παμβῷ, * Παλλαδίῳ καὶ Νόννῳ, * Ἱερωνύμῳ καὶ Γερμανῷ τῷ παντίμῳ, * ὡς θεοφωστῆρες ἀνυμνείσθωσαν.

Ὁ πολὺς τὰ θεῖα * Διονύσιος τιμάσθω, ὡς τῶν οὐρανίων μύστης· * ὁ πολύαθλος Κλήμης, * Φλαβιανός τε καὶ Παῦλος ὁ μέγας, * τῆς ὁμολογίας οἱ προκήρυκες.

Μιχαὴλ Συνάδων * ὑμνείσθω σὺν Ταρασίῳ· * Νικηφόρος αὖθις * σὺν Θεοδώρῳ τῷ πάνυ, * καὶ Θεοφάνης, ὁ ἱερώνυμος ὄντως,* οἱ ὑπασπισταὶ τῶν χαρακτήρων Χριστοῦ.

Πέτρος καὶ Ἰγνάτιος, * οἱ ὄντως θεοφόροι, * ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι * καὶ ἱερόαθλοι ὄντες, * ἀνυμνείσθωσαν ἅμα σὺν Πολυκάρπῳ, * καὶ Κυπριανῷ τῷ χριστομάρτυρι.

Ὅσιοι Πατέρες * καὶ Ἱεράρχαι Κυρίου, * σὺν Ἱερομάρτυσι * καὶ Γυναιξὶν ἁγίαις, * ὀνομαστοὶ καὶ ἀνώνυμοι πάντες, * εὔξασθε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Ἐν ταῖς οὐρανίαις * μοναῖς τῆς δόξης Κυρίου, * σὺν χοροῖς τῶν μαρτύρων * καὶ ἀποστόλων τρυφῶντες, * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν γῇ τὰς αἰτήσεις, * μάρτυρες, τῷ κτίστῃ προσαγάγετε.

Δόξα.

Ὁ εἷς ἐν Τριάδι * Θεὸς, δόξα σοι ἀπαύστως· * εἰ γὰρ καὶ Θεὸς ἕκαστον, * ἀλλ' εἷς τῇ φύσει πέλεις, * ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα, * τοῖς τρισσοφαέσιν ἰδιώμασι.

Θεοτοκίον.

Βάτον καιομένην * πυρὶ, καὶ μὴ φλεγομένην,* προεώρα πάλαι Μωσῆς * ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, * τὴν θεόδεκτόν σου γαστέρα, Παρθένε, * ὑποδεχομένην τὸ ἀκήρατον πῦρ.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα * ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ * ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον, * τὸν τῆς Ἀειπαρθένου,* εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν » σωτηρίαν, * ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Οἱ κόσμον ἀρνησάμενοι * καὶ τὸν σταυρὸν ἀράμενοι, * πληθὺς ὁσίων Πατέρων, * σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Μαρτύρων, * Ἱεραρχῶν ὁμήγυρις, * καὶ Γυναικῶν τὸ σύνταγμα, * ἡμᾶς καταφαι-

δρύνατε, * τοῦ ἀνυμνῆσαι ἀξίως * ὑμῶν τὴν πάμφωτον μνήμην.

Ἕτερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμψαντας * θεοφόρους Πατέρας * καὶ Ἱεράρχας, ἅμα τε * Γυναικῶν τὰς ὁσίας, * καὶ τῶν Ἱερομαρτύρων * τὰς χορείας ἐν ὕμνοις * φαιδρῶς ἀνευφημήσωμεν, * ὅπως ἁγιασθῶμεν, * καὶ ταῖς εὐχαῖς * τούτων, καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * τὸν δρόμον διανύσωμεν * εὐμαρῶς τῆς νηστείας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλάγ. δ'. Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Τὴν τῶν Πατέρων ἅπαντες πληθὺν * ὁσίως ἀσκήσασαν, * ἐν ᾠδαῖς ἐγκωμιάσωμεν, πιστοί· * τοὺς Ἱεράρχας δὲ Χριστοῦ * εὐφημήσωμεν ᾄσμασι * θεοφρόνως, ὁμοψύχως, ἀδελφοί· * ἐν ἐγκρατείᾳ γὰρ ἔζησαν * καὶ ἐν νηστείᾳ καθαρᾷ, καὶ τοῦ Χριστοῦ κατετράνωσαν * τὸ Εὐαγγέλιον ἡμῖν· * μεθ' ὧν ἀνυμνήσωμεν * Γυναικῶν τὰς θεοφόρους καὶ λαμπρὰς,* τὴν αὐτῶν πολιτείαν * θεοπρεπῶς ζηλοῦντες ἐν ψυχῇ· * ἵνα εὕρωμεν ἐκεῖ * πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμψαντας φαιδρῶς * ὁσίως τε ζήσαντας * εὐφημήσωμεν ἐνδόξως, ἀδελφοί· * ὡς βιωτεύσαντας καλῶς, * πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον * εὐσεβῶς μετοικισθέντας ἐν χαρᾷ, * πρὸς λῆξίν τε τὴν ἀνώλεθρον * καὶ μακαρίαν τὴν ἐκεῖ, * δι' ἀρετῆς καὶ σεμνότητος * εὐθυδρομήσαντας, ἰδοὺ, * ἀξίως τιμήσωμεν, * ὅπως τύχωμεν ἐλέους ἐκ Θεοῦ * τῇ αὐτῶν παρακλήσει, * καὶ αἰωνίου δόξης καὶ χαρᾶς, * καὶ ῥυσθῶμεν τῶν ἐκεῖ * ἀπαραιτήτων κολάσεων.

Ἱεραρχῶν ἁπάντων ὁ χορὸς, * Δικαίων ὁμήγυρις, * Ἀσκητῶν τε καὶ ὁσίων Γυναικῶν,* τῶν βιωσάντων εὐσεβῶς, * δυσωπούμενοι χάριτι,* ἱκετεύσατε τὸν μόνον ἀγαθὸν * καὶ πανοικτίρμονα Κύριον,* τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ ἡμᾶς· * καὶ τῆς ἐκεῖ κατακρίσεως * ῥυσθείημεν διὰ παντὸς * ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, σοφοὶ, * καὶ μελλούσης ἀπολαύσεως τρυφᾶν * διηνεκῶς, εἰς αἰῶνας * αἰώνων, ἀγαλλιώμενοί τε καὶ ἡμεῖς, * αἶνον ὕμνοις ἀπαύστως * τῷ Ζωοδότῃ ἀνακράζοντες.

Θεοπρεπῆ πανήγυριν, πιστοὶ, * κροτήσωμεν σήμερον, * ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων δαψιλῶς * Ἱεραρχῶν καὶ Ἀσκητῶν, * καὶ Ἱερομαρτύρων, * καὶ ὁσίων Γυναικῶν καὶ εὐσεβῶν· * τῶν γὰρ φθαρτῶν κατεφρόνησαν, * καὶ τῶν προσκαίρων ἀληθῶς, * καὶ ὡς ἀράχνην ἡγήσαντο * καὶ ὥσπερ σκύβαλα αὐτὰ, * ἵνα κερ-

δήσωσι τὸν Χριστὸν, * καὶ τὰ βασίλεια αὐτοῦ, * καὶ τὰ θεῖα ἃ ὀφθαλμὸς * οὐκ εἶδεν, οὓς οὐδὲ ἤκουσε ποτέ· * ὧν πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, * ῥῦσαι φθορᾶς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅσιοι Πατέρες, * εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος * τῶν κατορθωμάτων ὑμῶν· * δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὕρετε μισθὸν τῶν καμάτων ὑμῶν· * τῶν δαιμόνων * ἐλύσατε τὰς φάλαγγας, * τῶν Ἀγγέλων * ἐφθάσατε τὰ τάγματα, * ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζηλώσατε· * παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς Κύριον, * εἰρήνην αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, * ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. * Σὲ ἱκετεύομεν· * Πρέσβευε, Δέσποινα, * μετὰ τῶν σῶν Ὁσίων * καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ'.

Καυχήσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. **Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.**

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

Κεφ. ΙΔ'. 19.

Ἀδελφοὶ, τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς, τῆς εἰς ἀλλήλους. Μὴ ἕνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. Πάντα μὲν καθαρὰ, ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ, τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι. Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέας, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει, ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ἀσθενεῖ. Σὺ πίστιν ἔχεις; κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει· ὁ δὲ διακρινόμενος, ἐὰν φάγῃ, κατακέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὃ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστί. (Κεφ. Ιϛ'. 25.) Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου, χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου, φανερωθέντος δὲ νῦν, διά τε Γραφῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος· μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τῶν Ὁσίων.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Ε'. 22.

Ὁ καρπὸς δὲ τοῦ Πνεύματος, Ἀδελφοὶ, ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. (Κεφ. ϛ'. 1.) Ἀδελφοὶ, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β'. Προκείμενον· **Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.** Στίχ. **Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.** Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον· **Εἶπεν ὁ Κύριος· Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην.** Τέλος· **εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.** Καὶ τῶν Ὁσίων· **Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου.** Κοινωνικόν· **Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται Δίκαιοι.**

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ, ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὸ, **Μακάριος ἀνὴρ**, τὸ Κάθισμα ὅλον. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ι'. Καὶ ψάλλομεν τῆς Ὀκτωήχου στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. καὶ ἀνατολικὰ γ'. καὶ τοῦ Τριῳδίου. δ'. Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁ πλάστης μου Κύριος * χοῦν ἐκ τῆς γῆς προσλαβών με, * ζωηρῷ φυσήματι * ψυχώσας ἐζώωσε, * καὶ ἐτίμησεν * ἐπὶ γῆς ἄρχοντα * ὁρατῶν ἁπάντων, * καὶ Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτον. * Σατὰν δ' ὁ δόλιος, * ὀργάνῳ τῷ ὄφει χρησάμενος, * ἐν βρώσει ἐδελέασε, * καὶ Θεοῦ τῆς δόξης ἐχώρισε, * καὶ τῷ κατωτάτῳ * θανάτῳ παραδέδωκεν εἰς γῆν. * Ἀλλ' ὡς Δεσπότης καὶ εὔσπλαγχνος, * πάλιν ἀνακάλεσαι.

Στολὴν θεοΰφαντον * ἀπεξεδύθην ὁ τάλας, * σοῦ τὸ θεῖον πρόσταγμα * παρακούσας, Κύριε, * συμβουλίᾳ ἐχθροῦ· * καὶ συκῆς φύλλα δὲ, * καὶ τοὺς δερματίνους * νῦν χιτῶνας περιβέβλημαι· * ἱδρῶτι κέκριμαι * ἄρτον μοχθηρὸν κατεσθίειν γάρ· * ἀκάνθας καὶ τριβόλους δὲ * φέρειν μοι ἡ γῆ κεκατάραται. * Ἀλλ' ὁ ἐν ὑστέροις * τοῖς χρόνοις ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, * ἀνακαλέσας εἰσάγαγε * πάλιν εἰς Παράδεισον.

Παράδεισε πάντιμε, * τὸ ὡραιότατον κάλλος, * θεόκτιστον σκήνωμα, * εὐφροσύνη ἄληκτε * καὶ ἀπόλαυσις, * δόξα τῶν Δικαίων, * Προφητῶν τερπνότης * καὶ Ἁγίων οἰκητήριον, * ἤχῳ τῶν φύλλων σου * Πλάστην τὸν τῶν ὅλων ἱκέτευε, * τὰς πύλας ὑπανοῖξαι μοι, * ἃς τῇ παραβάσει ἀπέκλεισα, * καὶ ἀξιωθῆναι * τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς μεταλαβεῖν, * καὶ τῆς χαρᾶς, ἧς τὸ πρότερον * ἐν σοὶ κατετρύφησα.

Ἀδὰμ ἐξωστράκισται * παρακοῇ Παραδείσου, * καὶ τρυφῆς ἐκβέβληται, * γυναικὸς τοῖς ῥήμασιν * ἀπατώμενος, * καὶ γυμνὸς κάθηται * τοῦ χωρίου οἴμοι! * ἐναντίον ὀδυρόμενος. * Διὸ σπουδάσωμεν * πάντες τὸν καιρὸν ὑποδέξασθαι * νηστείας, ὑπακούοντες * εὐαγγελικῶν παραδόσεων· * ἵνα διὰ τούτων * εὐάρεστοι γενόμενοι Χριστῷ, * τοῦ Παραδείσου τὴν οἴκησιν * πάλιν ἀπολάβωμεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐκάθισεν Ἀδὰμ * ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου, * καὶ τὴν ἰδίαν γύμνωσιν θρηνῶν ὠδύρετο· * Οἴμοι! * τὸν ἀπάτῃ πονηρᾷ πεισθέντα καὶ κλαπέντα, * καὶ δόξης μακρυνθέντα· * οἴμοι! * τὸν ἁπλότητι γυμνὸν, * νῦν δὲ ἠπορημένον. * Ἀλλ' ὢ Παράδεισε, * οὐκέτι σου τῆς τρυφῆς ἀπολαύσω· * οὐκέτι ὄψομαι τὸν Κύριον * καὶ Θεόν μου καὶ Πλάστην· * εἰς γῆν γὰρ ἀπελεύσομαι, * ἐξ ἧς καὶ προσελήφθην. * Ἐλεῆμον, οἰκτίρμον, βοῶ σοι· * Ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ πρῶτον τοῦ Ἤχου. **Φῶς ἱλαρόν.** Εἴσοδος. Προκείμενον· ὁ **Κύριος ἐβασίλευσεν. Εἰς τὴν Λιτὴν**, ὡς συνήθως, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἥλιος ἀκτῖνας ἔκρυψεν, * ἡ σελήνη σὺν τοῖς ἄστροις * εἰς αἷμα μετετράπη· * ὄρη ἔφριξαν, * βουνοὶ ἐτρόμασαν, * ὅτι Παράδεισος ἐκλείσθη. * Ἐκβαίνων ὁ Ἀδάμ, * χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις ἔλεγεν· * Ἐλεῆμον, ἐλέησον * τὸν παραπεσόντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Μυστικῶς ἀνυμνοῦμέν σε, * Θεοτόκε Μαρία· * ἀνεδείχθης γὰρ θρόνος * τοῦ μεγάλου Βασιλέως, * σκηνὴ παναγία, * τῶν οὐ-

ρανῶν πλατυτέρα, * Χερουβὶμ ἅρμα, * ἀνωτέρα δὲ τῶν Σεραφὶμ, * νυμφὼν δόξης· * ἐκ σοῦ γὰρ προῆλθε * σαρκωθεὶς ὁ πάντων Θεός. * Αὐτὸν ἱκέτευε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχ. τῆς Ὀκτωήχου· καὶ τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐξεβλήθη * Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου * διὰ τῆς βρώσεως· * διὸ καὶ καθεζόμενος * ἀπέναντι τούτου, * ὠδύρετο ὀλολύζων * ἐλεεινῇ * τῇ φωνῇ, καὶ ἔλεγεν· * Οἴμοι, * τί πέπονθα ὁ τάλας ἐγώ! * μίαν ἐντολὴν παρέβην τὴν τοῦ Δεσπότου, * καὶ τῶν ἀγαθῶν * παντοίων ὑστέρημαι. * Παράδεισε ὡραιότατε, * ὁ δι' ἐμὲ πεφυτευμένος * καὶ διὰ τὴν Εὔαν κεκλεισμένος, * ἱκέτευε τῷ σὲ ποιήσαντι * κἀμὲ πλάσαντι, * ὅπως τῶν σῶν ἀνθέων πλησθήσωμαι. * Διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν * ὁ Σωτήρ· Τὸ ἐμὸν πλάσμα * οὐ θέλω ἀπολέσθαι, * ἀλλὰ βούλομαι τοῦτο σώζεσθαι, * καὶ εἰς ἐπίγνωσιν * ἀληθείας εἰσελθεῖν· * ὅτι τὸν ἐρχόμενον πρός με * οὐ μὴ ἐκβάλλω ἔξω.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ Ποιητὴς καὶ Λυτρωτής μου, πάναγνε, * Χριστὸς ὁ Κύριος * ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, * ἐμὲ ἐνδυσάμενος, * τῆς πρώην κατάρας * τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· * διό σοι, πάναγνε, * ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε * καὶ Παρθένῳ ἀληθεῖ, * βοῶμεν ἀσιγήτως * τὸ χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· * Χαῖρε, Δέσποινα, * προστασία καὶ σκέπη, * καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ, **Νῦν ἀπολύεις.** Τὸ Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον· **Θεοτόκε Παρθένε**, ἐκ τρίτου· καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, **Θεὸς Κύριος.** Τὸ Ἀναστάσιμον τροπάριον δίς. **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον· ἡ συνήθης στιχολογία. Ἀρχόμεθα δὲ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τῆς Ἑξαημέρου τοῦ Χρυσοστόμου. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἤχου. Τὸ, **Πᾶσα πνοή·** καὶ ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον· καὶ τὸ, **Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι**, καὶ ὁ Ν'.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας, Ζωοδότα· * ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου * πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου, * ναὸν φέρον τοῦ σώματος * ὅλον ἐσπιλωμένον· * ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων, κάθαρον * εὐσπλάγχνῳ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· * αἰσχραῖς γὰρ κατερρύπωσα * τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, * καὶ ῥᾳθύμως τὸν βίον μου * ὅλον ἐκδαπανήσας· * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαι με * πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἶτα, Στίχος· Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἦχος πλ. β'.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν * ἐννοῶν ὁ τάλας, * τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως· * ἀλλὰ θαῤῥῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου,* ὡς ὁ Δαβὶδ, βοῶ σοι· * Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ Σταυροθεοτοκίος, καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς η'. καὶ τοῦ Τριῳδίου εἰς ϛ'.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Δεῦρο, ψυχή μου ἀθλία, * κλαῦσον τὰ σοὶ * πεπραγμένα, σήμερον * μνημονεύουσα τῆς πρὶν * ἐν Ἐδὲμ γυμνώσεως, δι' ἧς * ἐξεβλήθης τῆς τρυφῆς * καὶ τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Ὑπὸ πολλῆς εὐσπλαγχνίας * καὶ οἰκτιρμῶν, * Πλαστουργὲ τῆς κτίσεως, * καὶ τῶν ὅλων Ποιητὰ, * ἐκ χοὸς ζωώσας με τὸ πρὶν, * ἐνετείλω σὲ ὑμνεῖν * σὺν τοῖς Ἀγγέλοις σου.

Διὰ χρηστότητος πλοῦτον * σὺ φυτουργεῖς, * Πλαστουργὲ καὶ Κύριε, * παραδείσου τὴν τρυφὴν * ἐν Ἐδὲμ, κελεύων με τρυφᾶν * τῶν ὡραίων καὶ τερπνῶν * καὶ μὴ ῥεόντων καρπῶν.

Οἴμοι, ψυχή μου ἀθλία! * τῶν ἐν Ἐδὲμ * ἀπολαύειν εἴληφας * ἐξουσίαν ἐκ Θεοῦ· * μὴ φαγεῖν δὲ γνώσεως καρπὸν * προσετάγης· ἵνα τί * παρέβης νόμον Θεοῦ;

Θεοτοκίον.

Θεοχυῆτορ Παρθένε, * ὡς τοῦ Ἀδὰμ * κατὰ γένος θύγατερ, * κατὰ χάριν δὲ Χριστοῦ * τοῦ Θεοῦ Γεννήτρια, ἐμὲ * τὸν ἐξόριστον Ἐδὲμ * νῦν ἀνακάλεσαι.

Καταβασίας δὲ λέγομεν τοὺς Εἱρμοὺς τοῦ παρόντος Κανόνος.

» Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας * ὁ Ἰσραὴλ * ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, * τὸν
» διώκτην Φαραὼ * καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινίκιον ᾠδὴν,* ἐβόα, ᾄσωμεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὄφις ὁ δόλιος ποτὲ,* τὴν τιμήν μου φθονήσας, * ἐψιθύρισε δόλον * τῆς Εὔας ἐν τοῖς ὠσίν· * ἐξ ἧς ἐγὼ πλανηθεὶς, * ἐξωρίσθην * οἴμοι! τοῦ χοροῦ τῆς ζωῆς.

Τὴν χεῖρα τείνας προπετῶς, * ἐγευσάμην τοῦ ξύλου * τοῦ τῆς γνώσεως, οὗπερ * προσέταξέ μοι Θεὸς * μηδ' ὅλως μεταλαβεῖν, * καὶ τῆς θείας * δόξης ἀπεῤῥίφην πικρῶς.

Οἴμοι, ἀθλία μου ψυχή! * πῶς οὐκ ἔγνως τὸν δόλον; * πῶς οὐκ ᾔσθου τῆς πλάνης,* καὶ τοῦ φθόνου τοῦ ἐχθροῦ; * ἀλλ' ἐσκοτίσθης τὸν νοῦν, * καὶ παρέβης * ἐντολὴν τοῦ Κτίστου σου;

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς καὶ σκέπη μου, σεμνὴ, * ἡ τὴν γύμνωσιν πάλαι * περιστείλασα μόνη * τὴν τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ,* τῷ τοκετῷ σου, ἁγνὴ, * ἀφθαρσίαν * αὖθις με ἀμφίασον.

Καταβασία.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, * Κύριε, ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας
» τὸ κέρας * τῶν πιστῶν σου, ἀγαθὲ, * καὶ στερεώσας αὐ-
» τοὺς,* ἐν τῇ πέτρᾳ * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδὰμ * τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς * διὰ βρώσεως πικρᾶς, * ἐν ἀκρασίᾳ ἐντολὴν * μὴ φυλάξας τὴν τοῦ Δεσπότου, * καὶ κατεκρίθη * ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, * ἐξ ἧς ἐλήφθη αὐτὸς, * ἱδρῶτι δὲ πολλῷ * ἐσθίειν ἄρτον αὐτοῦ. * Διὸ ἡμεῖς ποθήσωμεν ἐγκράτειαν, * ἵνα μὴ ἔξω θρηνήσομεν * τοῦ Παραδείσου, * ὥσπερ ἐκεῖνος, * ἀλλ' εἰς αὐτὸν ἐλευσόμεθα.

Ἕτερον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Νῦν ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη, * καὶ ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής· μὴ στυγνάσωμεν, * ἀλλὰ, δεῦτε, νηστεύοντες προσάξωμεν * δάκρυα, κατάνυξιν * καὶ ἐλεημοσύνην, * κράζοντες· Ἡμάρτομεν * ὑπὲρ ψάμμον θαλάσσης. * Ἀλλ' ἄνες πᾶσι, πάντων Λυτρωτὰ, * ἵνα καὶ σχῶμεν * τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ, Θεοτόκε, * τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· * εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, * τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο * ἐκ τοσούτων κινδύνων; * τίς δὲ διεφύλαξεν * ἕως νῦν ἐλευθέρους; * Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· * δούλους γὰρ σώζεις * τοὺς σοὺς ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα, ἀνάγνωσις τοῦ Λόγου, εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης, οὗ ἡ ἀρχή· Τί λύετε τάξιν ἐπαινουμένην; Καὶ ποιοῦμεν Στάσεις δύο.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Τιμῆς ἠξίωμαι * ἐγὼ ὁ ἄθλιος * παρὰ σοῦ τοῦ Δεσπότου * ἐν τῇ Ἐδέμ· * οἴμοι, πῶς πεπλάνημαι,* καὶ διαβόλῳ φθονηθεὶς,* ἀπεῤῥίφθην τοῦ προσώπου σου!

Ἐμὲ θρηνήσατε, * Ἀγγέλων τάγματα, * Παραδείσου τὰ

κάλλη, * καὶ τῶν φυτῶν * τῶν ἐκεῖ εὐπρέπεια, * τὸν πλανηθέντα δυστυχῶς * καὶ Θεοῦ ἀποσκιρτήσαντα.

Λειμὼν μακάριε, * φυτὰ θεόφυτα, * Παραδείσου τερπνότης, * νῦν ἐπ' ἐμὲ * δάκρυα σταλάξατε * ἐκ φύλλων, ὥσπερ ὀφθαλμῶν, * τὸν γυμνὸν καὶ ξένον δόξης Θεοῦ.

Οὐκέτι βλέπω σε, * οὐκ ἀπολαύω σου * τῆς ἡδίστης καὶ θείας * μαρμαρυγῆς, * πάντιμε Παράδεισε· * γυμνὸς γὰρ ἔῤῥιμμαι εἰς γῆν, * παροργίσας τὸν Ποιήσαντα.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Δέσποινα, * ἡ διανοίξασα * Παραδείσου τὰς πύλας * πᾶσι πιστοῖς, * ἃς Ἀδὰμ ἀπέκλεισε * διὰ παράβασιν ποτέ, * πύλας μοι ἐλέους ἄνοιξον.

Καταβασία.

» Χριστός μου δύναμις, * Θεὸς καὶ Κύριος, * ἡ σεπτὴ Ἐκκλη-
» σία * θεοπρεπῶς * μέλπει, ἀνακράζουσα * ἐκ διανοίας καθα-
» ρᾶς, * ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου, ἀγαθέ.

Φθονήσας πάλαι μοι ὁ ἐχθρὸς * τῆς ἐν Παραδείσῳ εὐτυχοῦς * ἀναστροφῆς ὁ μισάνθρωπος, * ὄφεως ἐν εἴδει με ὑπεσκέλισε, * καὶ δόξης ἀϊδίου * ξένον ἀπέδειξε.

Θρηνῶ καὶ κόπτομαι τὴν ψυχήν, * καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιζητῶ * πλήθη δακρύων προστίθεσθαι, * ὅταν ἀποβλέψω καὶ καταμάθω μου * τὴν γύμνωσιν, ἣν ἔσχον * ἐκ παραβάσεως.

Ἐκ γῆς ἐπλάσθην χειρὶ Θεοῦ, * αὖθις ἐπιστρέφειν δὲ πρὸς γῆν, * ἐγὼ ὁ ἄθλιος ἤκουσα. * Τίς ἐμὲ μὴ κλαύσῃ τὸν ἀπωσθέντα Θεοῦ, * καὶ τῆς Ἐδὲμ τὸν Ἅδην * ἀνταλλαξάμενον;

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα δόξης σε μυστικὸν * πάντες καταγγέλλομεν πιστοί, * Θεοκυῆτορ πανάμωμε· * ὅθεν, δυσωπῶ σε, τὸν ἐκπεσόντα με * νυμφῶνος Παραδείσου * οἰκεῖον ποίησον.

Καταβασία.

» Τῷ θείῳ φέγγει σου, ἀγαθέ, * τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυ-
» χὰς * πόθῳ καταύγασον, δέομαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε Θεοῦ,
» τὸν ὄντως Θεόν, * ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων * ἀνακαλούμενον.

Ὠδὴ ϛ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στολήν με ἐνέδυσας * θεοΰφαντον, Σωτήρ, * ἐν τῇ Ἐδὲμ ὡς εὔσπλαγχνος· * ἐγὼ δέ σου παρεῖδον τὴν ἐντολήν, * πεισθεὶς τῷ ἀλάστορι, * καὶ γυμνὸς καθωράθην * ὁ ταλαίπωρος.

Ψυχὴ παναθλία μου, * ἐμακρύνθης ἐκ Θεοῦ * διὰ ἀπροσεξίας σου· * Παραδείσου ἐστέρησαι τῆς τρυφῆς· * Ἀγγέλων κεχώρισαι· * εἰς φθορὰν κατηνέχθης· * ὢ τοῦ πτώματος!

Ἐλέησον, οἴκτειρον, * παντοκράτωρ ὁ Θεός, * τῶν σῶν χειρῶν τὸ ποίημα· * μὴ παρίδῃς με, δέομαι, ἀγαθέ, * τὸν ἀποχωρίσαντα * ἐμαυτὸν τῆς χορείας * τῶν Ἁγίων σου.

Θεοτοκίον.

Μαρία θεόκλητε, * ἡ Κυρία τοῦ παντός, * ὡς τετοκυῖα Κύριον, * Βασιλέα τῶν ὅλων καὶ Λυτρωτήν, * αἰχμάλωτον ὄντα με * Παραδείσου τῆς δόξης * ἀνακάλεσαι.

Καταβασία.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρασ-
» μῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, *
» βοῶ σοι· Ἀνάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * πολυέλεε.

Κοντάκιον αὐτόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, * φρονήσεως χορηγέ, * τῶν ἀφρόνων παιδευτά * καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά, * στήριξον, συνέτισον * τὴν καρδίαν μου, Δέσποτα· * σὺ δίδου μοι λόγον, * ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· * ἰδοὺ γὰρ τὰ χείλη μου * οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· * Ἐλεῆμον, ἐλέησον * τὸν παραπεσόντα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκάθισεν * Ἀδὰμ τότε, * καὶ ἔκλαυσεν * ἀπέναντι * τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, * χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις, * καὶ ἔλεγεν· * Ἐλεῆμον, ἐλέησον * τὸν παραπεσόντα.

Ἰδὼν Ἀδὰμ * τὸν ἄγγελον * ὠθήσαντα * καὶ κλείσαντα * τὴν τοῦ θείου κήπου θύραν, * ἀνεστέναξε μέγα * καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησον * τὸν παραπεσόντα.

Συνάλγησον, * Παράδεισε, * τῷ κτήτορι * πτωχεύσαντι, * καὶ τῷ ἤχῳ σου τῶν φύλλων * ἱκέτευσον τὸν Πλάστην, * μὴ κλείσῃ σε. * Ἐλεῆμον, ἐλέησον * τὸν παραπεσόντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐκπτώσεως τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ὁ δεσπόζων τῶν αἰώνων πάντων Κύριος, * ὁ πλάσας με βουλήματι σῷ, * φθονηθέντα με * τῷ δολίῳ δράκοντι ποτέ, * καὶ σὲ παροργίσαντα, Σωτήρ, * μὴ ὑπερίδῃς, ὁ Θεός, * ἀλλ' ἀνακάλεσαί με.

Τὰ τοῦ αἴσχους περικείμενος ἐνδύματα, * οἴμοι! ἀντὶ στολῆς φωταυγοῦς, * ἀποκλαίομαι * τὴν ἐμὴν ἀπώλειαν, Σωτήρ, * καὶ πίστει βοῶ σοι, ἀγαθέ· * Μὴ ὑπερίδῃς, ὁ Θεός, * ἀλλ' ἀνακάλεσαί με.

Ἐταυμάτισεν ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος * ὅλην μου τὴν ψυχὴν φθονερῶς, * παραδείσου δὲ * τῆς τρυφῆς ἐξόριστον ποιεῖ· * ἀλλ' ὢ

εὐσυμπάθητε Σωτὴρ, * μὴ ὑπερίδῃς ὡς Θεὸς, * ἀλλ' ἀνακάλεσαί με.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἱκέσιόν μου δέησιν, πανάμωμε, * πρόσδεξαι συμπαθείᾳ τῇ σῇ· * καὶ συγχώρησιν * τῶν πταισμάτων δίδου μοι, ἁγνὴ, * ἐν θρήνοις βοῶντι ἐκτενῶς· * Μὴ ὑπερίδῃς, ἀγαθὴ, * ἀλλ' ἀνακάλεσαί με.

Καταβασία.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο * Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις
» παισὶ, * τοὺς Χαλδαίους δὲ * καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, *
» τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Δωρεαῖς πολυτρόποις * πάλαι τετίμηκας * τῶν χειρῶν σου τὸ ἔργον, * μόνε φιλάνθρωπε· * δράκων δὲ δεινὸς * συριγμῷ ἐδελέασεν, * οἴμοι! τῶν προσόντων * καλῶν ἀπογυμνώσας.

Ἵνα τί συμβουλίας * πικρᾶς ἀκήκοας, * καὶ τῆς θείας ἐγένου * ψήφου παρήκοος; * Οἴμοι! ταπεινὴ * ψυχὴ, Θεὸν λυπήσασα, * ὃν ἀεὶ δοξάζειν * ἐτάχθης σὺν Ἀγγέλοις.

Ἑρπετῶν καὶ θηρίων * δεσπότης γέγονας· * ἑρπετῷ ψυχοφθόρῳ * πῶς προσωμίλησας, * σύμβουλον λαβὼν, * ὡς εὐθῆ, τὸν ἀλάστορα; * Ὢ τῆς σῆς ἀπάτης, * ψυχή μου παναθλία!

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον σκηνήν σε * Θεοῦ σαρκώσεως * ἀνυμνοῦμεν, Μαρία * θεοχαρίτωτε· * ὅθεν με δεινῶς * σκοτισθέντα τοῖς πάθεσι * λάμψον, φῶς ἐλέους, * ἐλπὶς ἀπηλπισμένων.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Καταβασία.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ δικαίου θυσίαν *
» ὕδατι ἔφλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρᾷς, * Χριστὲ, μόνῳ τῷ
» βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Γλυκὺς * εἰς γεῦσιν καρπὸς τῆς γνώσεως * ἐν τῇ Ἐδὲμ * ἐφάνη μοι πλησθέντι τῆς βρώσεως, * εἰς χολὴν δὲ γέγονε τὸ τέλος αὐτῆς· * οἴμοι, ψυχὴ ἀθλία! * πῶς ἀκρασία σε * τῆς τοῦ Παραδείσου ἑστίας * ξένην πεποίηκε;

Θεὲ * τῶν ὅλων, ἐλέους Κύριε, * εἰς τὴν ἐμὴν * ταπείνωσιν εὐσπλάγχνως ἐπίβλεψον, * καὶ μὴ πόῤῥω πέμψῃς με τῆς θείας Ἐδέμ· * ὅπως βλέπων τὰ κάλλη, * ὅθεν ἐκπέπτωκα, * σπεύσω πάλιν θρήνοις προσλαβεῖν * ἅπερ ἀπώλεσα.

Θρηνῶ, * στενάζω καὶ ἀποδύρομαι, * τὸ Χερουβὶμ * φλογίνῃ τῇ ῥομφαίᾳ θεώμενος * τῆς Ἐδὲμ τὴν εἴσοδον φυλάττειν ταχθὲν, * πᾶσι τοῖς παραβάταις * οἴμοι! ἀπρόσιτον, * εἰ μὴ σὺ ἀκώλυτον, Σωτὴρ, * ταύτην ποιήσεις μοι.

Θαῤῥῶ * τῷ πλήθει τῷ τοῦ ἐλέους σου, * Χριστὲ Σωτὴρ, * καὶ θείας ἐκ πλευρᾶς σου τῷ αἵματι, * δι' οὗ καθηγίασας τὴν φύσιν βροτῶν, * ἤνοιξας δὲ τὰς πύλας * τοῖς σοὶ λατρεύουσι, * τὰς τοῦ Παραδείσου, ἀγαθὲ, * τὰς πρὶν κλεισθείσας Ἀδάμ.

Θεοτοκίον.

Ζωῆς * ἡ πύλη ἡ ἀδιόδευτος, * ἡ νοητὴ, * Παρθένε Θεοτόκε ἀνύμφευτε, * Παραδείσου πύλας μοι κλεισθείσας τὸ πρὶν * ἄνοιξον σαῖς πρεσβείαις, * ὅπως δοξάζω σε * τὴν μετὰ Θεόν μου βοηθὸν * καὶ κραταιὰν προσφυγήν.

Καταβασία.

» Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * ὃν οὐ τολμᾷ * Ἀγγέλων
» ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, πάναγνε, ὡράθη βρο-
» τοῖς * Λόγος σεσαρκωμένος· * ὃν μεγαλύνοντες * σὺν ταῖς οὐ-
» ρανίαις στρατιαῖς, * σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον ἀναστάσιμον, καὶ τὸ παρόν·

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῆς ἐντολῆς σοῦ, Κύριε, * παρήκουσα ὁ ἄθλιος, * καὶ γυμνωθεὶς τῆς σῆς δόξης, * αἰσχύνης πέπλησμαι, οἴμοι! * καὶ τῆς τρυφῆς ἐκβέβλημαι * τοῦ Παραδείσου, εὔσπλαγχνε. * Ἐλεῆμον, ἐλέησον * τὸν στερηθέντα δικαίως * τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς.

Ἕτερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀπῳκισθέντες, Κύριε, * Παραδείσου τὸ πρῶτον, * διὰ τῆς ξύλου βρώσεως, * ἀντεισήγαγες πάλιν * διὰ σταυροῦ καὶ τοῦ πάθους * σοῦ, Σωτὴρ καὶ Θεέ μου· * δι' οὗ ἡμᾶς ὀχύρωσον * τὴν νηστείαν πληρῶσαι * ἁγνοπρεπῶς, * καὶ τὴν θείαν ἔγερσιν προσκυνῆσαι, * τὸ Πάσχα τὸ σωτήριον, * σὲ τεκούσης πρεσβείαις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου ἀναστάσιμα δ'. καὶ ἀνατολικὸν ἕν, καὶ τοῦ Τριῳδίου ταῦτα τὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. α'.

Οἴμοι! * ὁ Ἀδὰμ ἐν θρήνῳ κέκραγεν, * ὅτι ὄφις καὶ γυνὴ * θεϊκῆς παῤῥησίας με ἔξωσαν, * καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς * ξύλου βρῶσις ἠλλοτρίωσεν. * Οἴμοι! * οὐ φέρω λοιπὸν τὸ ὄνειδος· * ὁ ποτὲ βασιλεὺς * τῶν ἐπιγείων πάντων κτισμάτων Θεοῦ, * νῦν αἰχμάλωτος ὤφθην * ὑπὸ μιᾶς ἀθέσμου συμβουλῆς· * καὶ ὁ ποτὲ * δόξαν ἀθανασίας ἠμφιεσμένος, * τῆς νεκρώσεως τὴν δορὰν, * ὡς θνητὸς, ἐλεεινῶς περιφέρω. * Οἴμοι! * τίνα τῶν θρήνων συνεργάτην ποιήσωμαι; * Ἀλλὰ σὺ, φιλάνθρωπε, * ὁ ἐκ γῆς δημιουρ-

γήσας με, * εὐσπλαγχνίαν φορέσας, * τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἀνακάλεσαι, * καὶ σῶσον με.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ.

Ὁ αὐτός.

Τὸ στάδιον τῶν ἀρετῶν ἠνέῳκται· * οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι,* εἰσέλθετε, * ἀναζωσάμενοι τὸν καλὸν * τῆς νηστείας ἀγῶνα· * οἱ γὰρ νομίμως ἀθλοῦντες, * δικαίως στεφανοῦνται· * καὶ ἀναλαβόντες τὴν πανοπλίαν τοῦ σταυροῦ, * τῷ ἐχθρῷ ἀντιμαχησώμεθα, * ὡς τεῖχος ἄρρηκτον * κατέχοντες τὴν πίστιν, * καὶ ὡς θώρακα * τὴν προσευχὴν, * καὶ περικεφαλαίαν * τὴν ἐλεημοσύνην· * ἀντὶ μαχαίρας * τὴν νηστείαν, * ἥτις ἐκτέμνει * ἀπὸ καρδίας πᾶσαν κακίαν. * Ὁ ποιῶν ταῦτα, τὸν ἀληθινὸν * κομίζεται στέφανον * παρὰ τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Στίχ. Εὐφρανθήσομαι, καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου διώκεται, * τροφῆς μεταλαβὼν ὡς παρήκοος· * Μωσῆς θεόπτης ἐχρημάτισε, * νηστείᾳ τὰ ὄμματα * τῆς ψυχῆς καθηράμενος. * Διὸ τοῦ παραδείσου οἰκήτορες γενέσθαι * ἐπιποθοῦντες, ἀπαλλαγῶμεν * τῆς ἀλυσιτελοῦς τροφῆς, * καὶ Θεὸν καθορᾷν ἐφιέμενοι, * μωσαϊκῶς τὴν τετράδα * τῆς δεκάδος νηστεύσωμεν· * προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει * εἰλικρινῶς προσκαρτεροῦντες, * κατευνάσωμεν * τῆς ψυχῆς τὰ παθήματα, * ἀποσοβήσωμεν * τῆς σαρκὸς τὰ οἰδήματα· * κοῦφοι πρὸς τὴν ἄνω * πορείαν μετίωμεν, * ὅπου αἱ τῶν Ἀγγέλων χορεῖαι * ἀσιγήτοις φωναῖς * τὴν ἀδιαίρετον ἀνυμνοῦσι Τριάδα, * καθορᾷν τὸ ἀμήχανον κάλλος * καὶ δεσποτικόν. * Ἐκεῖ ἀξίωσον ἡμᾶς, * Υἱὲ Θεοῦ ζωοδότα, * τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, * συγχορεῦσαι ταῖς τῶν Ἀγγέλων στρατιαῖς· * ταῖς τῆς τεκούσης σε Μητρὸς, Χριστὲ, πρεσβείαις, * καὶ Ἀποστόλων καὶ τῶν Μαρτύρων * καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου· μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἦχος πλ. β'.

Ἔφθασε καιρὸς, * ἡ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἀρχὴ, * ἡ κατὰ τῶν δαιμόνων νίκη, * ἡ πάνοπλος ἐγκράτεια, * ἡ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια, * ἡ πρὸς Θεὸν παῤῥησία· * δι' αὐτῆς γὰρ Μωϋσῆς * γέγονε τῷ Κτίστῃ συνόμιλος, * καὶ φωνὴν ἀοράτως * ἐν ταῖς ἀκοαῖς ὑπεδέξατο. * Κύριε, δι' αὐτῆς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς * προσκυνῆσαι σου τὰ πάθη * καὶ τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν, * ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμεν σε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος * ὁ ᾅδης ᾐχμαλώτισται, * ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, * ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, * ἡ κατάρα νενέκρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν σοι· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς, * ὁ οὕτως εὐδοκήσας· * δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἡ συνήθης Λιτὴ ἐν τῷ Νάρθηκι· ἐν ᾗ ψάλλομεν καὶ τὸ ἑωθινὸν Ἰδιόμελον. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὥραν· καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Κατηχήσεις τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ τυπικά. Ἐκ τῶν Μακαρισμῶν τοῦ Ἦχου, τροπάρια δ'. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς ἡμέρας τοῦ Τριῳδίου, ἡ ς'. Ὠδή.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ΙΓ'. 11.

Ἀδελφοὶ, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν· ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. (Κεφ. ΙΔ'. 1.) Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις λογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθήσεται δὲ, δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν.

Ἀλληλουϊάριον. Ἦχος δ'.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Καὶ ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Κοινωνικόν· **Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.** Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς Κυριακῆς, μέχρι τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, σχολάζει ὁ **Πολυέλεος·** ψάλλεται δὲ μόνον ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις τῶν δεσποτικῶν Ἑορτῶν.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Λυχνικὸν, οὐ στιχολογοῦμεν· ἀλλ' εὐθὺς, μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, ψάλλομεν τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα**, εἰς τὸν Ἦχον τοῦ τυχόντος ἤχου τῆς Ὀκτωήχου, ἱστῶντες στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου δ'. Καὶ τοῦ Τριωδίου τὰ παρόντα προσόμοια γ'.

Ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. **Ἄγγελος μὲν τὸ χαῖρε.**

Ἐγκρατείᾳ τὴν σάρκα * ταπεινῶσαι πάντες σπουδάσωμεν, * τὸ θεῖον ὑπερχόμενοι στάδιον * τῆς ἀμώμου νηστείας· * καὶ εὐχαῖς καὶ δάκρυσι Κύριον * τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκζητήσωμεν· * καὶ λήθην τῆς κακίας * παντελῆ ποιήσωμεν, βοῶντες· * Ἡμάρτομέν σοι, σῶσον, * ὡς πάλαι Νινευΐτας, * Χριστὲ Βασιλεῦ· * καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς * οὐρανίου βασιλείας * ποίησον, εὔσπλαγχνε.

Ἐμαυτὸν ἀπελπίζω * ἐννοῶν τὰ ἔργα μου, Κύριε, * τὰ πάσης τιμωρίας ἐπάξια· * ἰδοὺ γὰρ παραβλέψας * τὰ σεπτά σου, Σῶτερ, ἐντάλματα, * ἀσώτως μου τὸν βίον ἠνάλωσα· * διό σε ἱκετεύω, * μετανοίας ὄμβροις με καθάρας, * νηστείᾳ καὶ δεήσει, * ὡς μόνος ἐλεήμων, ἐκλάμπρυνον· * καὶ μὴ βδελύξῃ με, * εὐεργέτα τῶν ἁπάντων, * καὶ ὑπεράγαθε.

Ἕτερον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος β'. **Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν.**

Τὸν τῆς νηστείας καιρὸν * φαιδρῶς ἀπαρξώμεθα, * πρὸς ἀγῶνας πνευματικοὺς * ἑαυτοὺς ὑποβάλλοντες· * ἁγνίσωμεν τὴν ψυχὴν, * τὴν σάρκα καθάρωμεν· * νηστεύσωμεν, * ὥσπερ ἐν τοῖς βρώμασιν, * ἐκ παντὸς πάθους, * τὰς ἀρετὰς τρυφῶντες τοῦ πνεύματος, * ἐν αἷς διατελοῦντες πόθῳ, * ἀξιωθείημεν πάντες κατιδεῖν * τὸ πάνσεπτον Πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * καὶ τὸ ἅγιον Πάσχα, * πνευματικῶς ἐναγαλλιώμενοι.

Εἶτα, τοῦ Μηναίου γ'. **Δόξα. Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον. Εἴσοδος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ. **Φῶς ἱλαρόν.**

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου· ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχ. **Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεὸς, ἀντιλάβοιτό μου.**

Στίχ. **Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν.**

Καὶ πάλιν γεγωνοτέρᾳ φωνῇ.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου.

Ἡ Ἐκτενής. Τὸ. **Καταξίωσον, Κύριε.** Μετάνοιαι γ'. καὶ αἱ Αἰτήσεις παρὰ τοῦ Ἱερέως. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Ἰδιόμελον.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῆς ἁγίας Μ'. εἰς τὸ Λυχνικὸν, γίνεται Εἴσοδος διὰ τὰ μεγάλα Προκείμενα.

Εἰς τὸν Στίχ. τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος δ'.

Ἔλαμψεν ἡ χάρις σου, Κύριε· * ἔλαμψεν ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου· * ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, * ἰδοὺ καιρὸς μετανοίας· * ἀποθώμεθα τὰ ἔργα τοῦ σκότους, * καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς, * ὅπως διαπλεύσαντες * τῆς νηστείας τὸ μέγα πέλαγος, * εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν καταντήσωμεν * τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν * Ἰησοῦ Χριστοῦ, * τοῦ σώζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. **Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.**

Καὶ [illegible] τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον.

Στίχ. **Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως· ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.**

Τὸ Μαρτυρικόν.

Ὁ ἐνδοξαζόμενος * ἐν ταῖς μνείαις τῶν ἁγίων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, * κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. **Δόξα... καὶ νῦν.** Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν **Μάρτυσι.**

Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις σε, * Θεομῆτορ, δοξάζουσι· * τὸν Θεὸν γὰρ, πάναγνε, * ἀπεκύησας, * τὸν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι * ἀεὶ συνυπάρχοντα * καὶ Ἀγγέλων στρατιὰς * ἐκ μὴ ὄντος βουλήματι * ὑποστήσαντα· * ὃν ἱκέτευε σῶσαι, * καὶ φωτίσαι * τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως * σὲ ἀνυμνούντων, πανάχραντε.

Νῦν ἀπολύεις. **Παναγία Τριάς·** τό, **Πάτερ ἡμῶν·** καὶ τὰ [illegible]

Ἦχος β'.

Θεοτόκε Παρθένε, * Χαῖρε, κεχαριτωμένη Μαρία· * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· * εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, * καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, * ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ποιοῦμεν μετάνοιαν μίαν. **Δόξα.**

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, * πάντων ἡμῶν μνήσθητι, * ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· * σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις * πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν. Μετάνοιαν μίαν. **Καὶ νῦν.**

Ἱκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, * ἅγιοι Ἀπόστολοι * καὶ Ἅγιοι πάντες, * ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων· * ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς προστάτας * πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Μετάνοιαν μίαν. Τὸ παρὸν Θεοτοκίον λέγεται χωρὶς μετανοίας καὶ μέλους.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν * καταφεύγομεν, Θεοτόκε· * τὰς ἡμῶν ἱκεσίας * μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει· * ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, * μόνη ἁγνή, * μόνη εὐλογημένη.

Τὸ, **Κύριε, ἐλέησον** Μ'. πραείᾳ φωνῇ, καὶ μετὰ ἰσότητος πάντες. Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς, λέγων· **Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.**

Καὶ ἡ Εὐχή.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράϋνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν μονὴν ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς γ'. μεγάλας μετανοίας, καὶ λέγομεν καὶ τὴν Εὐχὴν τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾷν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς ἁγίας εἰκόνας ἐν τοῖς στασιδίοις ἡμῶν, ὡς συνήθως· καὶ λέγει ὁ Προεστὼς τὸ, **Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.** Καὶ γίνεται Εὐχὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, καὶ Ἀπόλυσις· Οὗτος ὁ τύπος ὀφείλει γίνεσθαι μετὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἑσπέρας, ἕως τῆς πέμπτης Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν. Ἰστέον δέ, ὅτι μίαν ἡμέραν τῆς ἁγίας Μ'. ἐπεσκεμμένως καὶ ἀκριβῶς διε-

θέμεθα, ἔστω αὕτη τύπος καὶ ὑπόδειγμα καὶ κανὼν ἀφύκτως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, πάσης τῆς ἁγίας Μ'. Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν γένηται ἀδελφὸν ἐκδημῆσαι πρὸς Κύριον ἐν ταῖς ἁγίαις ταύταις ἡμέραις διὰ μέσης τῆς Ἑβδομάδος, Παννυχὶς οὐ γίνεται τῶν τρίτων αὐτοῦ, ἕως τῆς Παρασκευῆς ἑσπέρας· τότε γὰρ τελεῖται ἡ Παννυχὶς αὐτοῦ ὁμοίως καὶ τῷ Σαββάτῳ ἡ Λειτουργία αὐτοῦ. Τῷ δὲ ἐπιόντι Σαββάτῳ, γίνονται τὰ ἔννατα αὐτοῦ, κἂν λαγχάνῃ κἄν τε μή. Τὰ δὲ τεσσαρακοστὰ αὐτοῦ γίνονται, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ πληρωθῇ· αἱ δὲ προσφοραὶ καὶ αἱ μνῆμαι αὐτοῦ ἄρχονται ἀπὸ τῆς νέας Κυριακῆς, μέχρι συμπληρώσεως ἡμερῶν μ'.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

ΤΗ Β'. ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Σημαίνει βραδύτερον διὰ τὴν τῆς Ἑσπέρας παράκλησιν, καὶ συναγόμεθα πάντες κατὰ τὸν τύπον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Εἶθ' οὕτως ἀνίσταται ὁ Ἱερεύς, καὶ ποιεῖ τὴν συνήθη μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα. Καὶ λαβὼν θυμιατόν, ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν σταυροειδῶς, λέγει· **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.** Καὶ ἡμῶν ἐπειπόντων τὸ, **Ἀμήν,** ψάλλεται Τρισάγιον χωρὶς μετανοιῶν. Μετὰ δὲ τὸ, **Πάτερ ἡμῶν,** ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· **Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία·** καὶ μετὰ τὸ, **Ἀμήν,** τὸ, **Κύριε, ἐλέησον,** ιβ'. καὶ εὐθὺς τὸ, **Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.** Καὶ ψάλλεται ὁ Ἑξάψαλμος ἄνευ μετανοιῶν, μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ φόβου Θεοῦ, καὶ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν τις πτύσαι ἢ βῆξαι· ὡσαύτως συλλαλοῦντες καὶ δυσωποῦντες ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἔπειτα, Συναπτὴ ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ. Εἶτα, ψάλλει ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς τὸ, **Ἀλληλούϊα,** εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον, καὶ ἡμεῖς τὰ Τριαδικὰ τοῦ Ἤχου· ἢ τὰ τρία πρὸς μίαν, ἢ τρισσῶς τὸ ἕν, ὡς δόξει τῷ Προεστῶτι· ψάλλονται δὲ μετὰ μέλους, μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς. Εἶτα, στιχολογοῦμεν τὸ ἓν Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου· μετὰ δὲ ἓν Ἀντίφωνον, εἰς τὸ, **Ἀλληλούϊα,** ποιοῦμεν μετανοίας γ'.

οἱ πάντες ἐξ ἴσου. Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἔπειτα, Ἀνάγνωσις εἰς τὸν ἅγιον Ἐφραίμ. Μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου τὸ παρὸν τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος β΄. **Εὐσπλαγνίας ὑπάρχουσα πηγή.**

Τῆς νηστείας τὴν θείαν ἀπαρχὴν * κατανύξει κτησώμεθα ψυχῆς, ἐκβοῶντες· * Δέσποτα Χριστὲ, τὴν προσευχὴν ἡμῶν * δέξαι, ἐκλεκτὸν ὥσπερ θυμίαμα, * καὶ ῥῦσαι, δεόμεθα, * δυσώδους φθορᾶς ἡμᾶς * καὶ κολάσεως φρικτῆς, * ὡς μόνος ὑπάρχων εὐδιάλλακτος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, * συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· * βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα· * δεῖξον, ὡς ἀεὶ, τὴν δυναστείαν σου· * εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, * τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, * ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, * ὁ τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Καὶ πάλιν Ἀνάγνωσις εἰς τὸν ἅγιον Ἐφραίμ. Μετὰ δὲ τὴν τρίτην Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος β΄. **Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.**

Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν * ἐναρξώμεθα φαιδρῶς, * ἀκτῖνας ἀπολάμποντες * τῶν ἁγίων ἐντολῶν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· * ἀγάπης τὴν λαμπρότητα, * προσευχῆς τὴν ἀστραπὴν, * ἁγνείας καθαρότητα, * εὐανδρείας τὴν ἰσχύν· * ὅπως λαμπροφόροι προφθάσωμεν * εἰς τὴν τριήμερον ἁγίαν ἐξανάστασιν, * τὴν καταλάμπουσαν * ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ.

Δόξα. Τὸ αὐτό. **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ἄμαχον πρεσβείαν σου * κεκτημένος ἐν δεινοῖς, * λυτροῦμαι τῶν θλιβόντων με, * παρ' ἐλπίδα θαυμαστῶς, ὦ Μῆτερ Θεοῦ· * προφθάνεις γὰρ σὺ πάντοτε * τοῖς αἰτοῦσί σε πιστῶς, * τὸν ζόφον ἐκδιώκουσα * τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν. * Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· * Βραχέα δέξαι, Δέσποινα, εὐχαριστήρια, * ἀνθ' ὧν ὑπάρχεις μοι * ἐν πᾶσι προστασία.

Εἶτα, ὁ Ν΄. καὶ ἡ συνήθης Εὐχή· **Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν σου·** καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, εὐθύς· **Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν,** εἰς τὸν Ἦχον τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου. ψάλλομεν δὲ αὐτὸν μετὰ τοῦ Εἱρμοῦ εἰς ϛ΄. Ἀπὸ δὲ τοῦ Στίχου, **Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδὼμ,** εἰσέρχονται τὰ Τριῴδια, καὶ λέγομεν τὰ δ΄. Τροπάρια τοῦ κυρίου Ἰωσήφ. Εἰς δὲ τὸ, **Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων,** ἄρχεται τὸ Τριῴδιον τοῦ κυρίου Θεοδώρου· καὶ ψάλλομεν ὁ εἷς χορὸς τὸ ἓν Τροπάριον, ὁ δὲ ἕτερος τὸ ἄλλο. Εἶθ' οὕτως ἡνωμένων τῶν δύο χορῶν, δοξάζομεν ὑψηλοτέρᾳ φωνῇ, καὶ ψάλλομεν τὸ Τριαδικὸν Τροπάριον τοῦ Τριῳδίου. **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον· καὶ πάλιν ὑψηλοτέρᾳ τῇ φωνῇ λέγομεν τὸ, **Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι,** καὶ ψάλλομεν τὸ ἕτερον Τροπάριον τοῦ κυρίου Θεοδώρου· ἐπεὶ γὰρ ἀνὰ ε΄. Τροπάρια ἔχει ἡ Ὠδή· ὕστερον δὲ λέγομεν Καταβασίαν τὸν Εἱρμὸν τοῦ δευτέρου Κανόνος. Οὕτω ποιοῦμεν ἐφ' ὅλην τὴν ἁγίαν Μ΄.

Ἀπὸ δὲ γ΄. Ὠδῆς, Κάθισμα τοῦ Μηναίου· εἰς δὲ τὴν ϛ΄. Ὠδὴν, Κάθισμα Μαρτυρικὸν τοῦ Ἤχου, καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναίου τῆς ἡμέρας.

Τὸ Τριῴδιον τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. **Δεῦτε λαοί.**

Ἐνταῦθα στιχολογεῖται ἡ α΄. Ὠδὴ τῶν Ὠδῶν.

Πῶς τὴν ἐμὴν * νῦν ἀποκλαύσομαι γύμνωσιν; * ποίαν ἀρχὴν ποιήσομαι * τῆς σωτηρίας μου * ὁ ἀσώτως βιώσας; * Οἰκτίρμον, οἷσπερ οἶδας, * κρίμασι σῶσόν με.

Ἴδε καιρὸς, * ἴδε ἡμέρα σωτήριος, * ἡ τῆς νηστείας εἴσοδος· * ψυχὴ, γρηγόρησον, * καὶ παθῶν τὰς εἰσόδους * ἀπόκλεισον, Κυρίῳ * ἐνατενίζουσα.

Ἁμαρτιῶν * ἡ τρικυμία χειμάζουσα * ἐπὶ βυθὸν καθέλκει με * τῆς ἀπογνώσεως· * ἀλλὰ σοῦ τῷ πελάγει * προστρέχω τοῦ ἐλέους· * σῶσόν με, Κύριε.

Μόνος ἐγὼ * τῇ ἁμαρτίᾳ δεδούλωμαι· * μόνος ἐγὼ τοῖς πάθεσι * θύραν ἠνέῳξα, * εὐδιάλλακτε Λόγε· * ἐπίστρεψόν με, σῶσον * τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου. Θεοτοκίον.

Ἡ τὴν πηγὴν * τῆς ἀπαθείας κυήσασα, * τραυματισθέντα πάθεσι, * Κόρη, θεράπευσον· * καὶ πυρὸς αἰωνίου * ἐξάρπασόν με, μόνη * Θεοχαρίτωτε.

Ἕτερον Τριῴδιον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Δεῦτε λαοὶ, * σήμερον ὑποδεξώμεθα * τῶν νηστειῶν τὸ χάρισμα, * ὡς θεοδώρητον * καιρὸν τῆς μετανοίας· * ἐν ταύτῃ τὸν Σωτῆρα * ἱλεωσώμεθα.

Ἔφθασε νῦν, * εἰσῆκται ὁ τῶν ἀγώνων καιρός· * τὸ τῆς νηστείας στάδιον * προθύμως ἅπαντες * ἀπαρξώμεθα ταύτης, * τὰς ἀρετὰς Κυρίῳ * ὡς δῶρα φέροντες.

Δόξα.

Μονὰς ἁπλῆ, * τρίφωτε, ἀρχικωτάτη Ἑνὰς, * Κυριαρχία πάνζωε, * Θεὲ καὶ Κύριε, * Πατὴρ ὁ παντοκράτωρ, * Υἱὲ καὶ θεῖον Πνεῦμα, * σῶζε τὸν κόσμον σου.

Τὸ τοῦ Θεοῦ * ἅγιον ὄρος ὑμνήσωμεν, * Μαρίαν τὴν ἀμίαντον, * ἐξ ἧς ἀνέτειλεν * ὁ τῆς δικαιοσύνης * Ἥλιος τοῖς ἐν σκότει * Χριστὸς, ἡ πάντων ζωή.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἅρμα πυρὸς * ἔλαβεν Ἠλίαν τὸν θαυμαστὸν, * νηστείᾳ ὁπλισάμενον· * Μωσῆν ἀνέδειξε * θεατὴν τῶν ἀῤῥήτων· * καὶ ἡμεῖς ταύτην ἑλόντες, * ὀψόμεθα τὸν Χριστόν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βρῶσιν Ἀδὰμ * ἔφαγε, καὶ Παραδείσου αὐτὸν * ἡ ἀκρασία ἔξωσεν· * ἡμᾶς δὲ, Κύριε, * ἡ νηστεία λαβοῦσα, * υἱοὺς ὑπακοῆς σου * δείξοι, φιλάνθρωπε. Ὁ Εἱρμός.

» Δεῦτε λαοὶ, * ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ διελόντι
» θάλασσαν, * καὶ ὁδηγήσαντι * τὸν λαὸν, ὃν ἀνῆκε * δου-
» λείας Αἰγυπτίων· * ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πυρποληθέντα ἡδοναῖς, * καὶ ψυχῆς τὸ ὀπτικὸν * ἀμαυρωθέντα, * τῷ πυρὶ τοῦ σοῦ φόβου * ἀνακαινίσας, Χριστὲ, * φωτί με * σωτηρίας αὔγασον, * ἵνα σε δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κόρον μισήσασα παθῶν, * ἐστιάθητι καλῶν * τῇ καρυκείᾳ, * καὶ ἡδύνθητι μᾶλλον * τῇ ἐκ νηστείας τρυφῇ, * πικρίας * ἡδονῶν ἐκκλίνουσα, * ταπεινὴ ψυχή μου, * καὶ ζῆθι εἰς αἰῶνας.

Πεπωρωμένος τὴν ψυχὴν, * καὶ τῇ μέθῃ τῶν παθῶν * ἐσκοτισμένος, * οὐδαμῶς ἀτενίζω * πρὸς σὲ τὸν μόνον Θεόν· * διό με * οἴκτειρον καὶ φώτισον, * καὶ τῆς μετανοίας * ὑπάνοιξόν μοι πύλας.

Θεοτοκίον.

Ἡ οὐρανώσασα ἡμῶν * τὴν γεώδη καὶ φθαρτὴν, * ἁγνὴ, οὐσίαν, * τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ * κατευθυνθῆναι ἡμῶν * ἐντεύξεις * καὶ δεήσεις ποίησον, * πρὸς τὸν σὸν καὶ πάντων * Θεὸν καὶ Βασιλέα.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν πάλαι δροσίσαντα.

Φαιδρῶς εἰσδεξώμεθα * τῆς νηστείας τὴν εἴσοδον, πιστοὶ, * καὶ μὴ σκυθρωπάσωμεν, * ἀλλὰ νίψωμεν τὰ πρόσωπα ἡμῶν * ἀπαθείας τῷ ὕδατι, * εὐλογοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐλαίῳ ἀλείψαντες * συμπαθείας ψυχῆς τὴν κεφαλὴν, * μὴ βαττολογήσωμεν, * τῷ Πατρὶ ἡμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς * προσευχὰς ἀναπέμποντες, * εὐλογοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἀΐδιον, ἄναρχον * τὸν Πατέρα ὑμνήσωμεν, πιστοὶ, * Υἱὸν δὲ συνάναρχον, * καὶ τὸ Πνεῦμα συνεκλάμψαν ἐκ Πατρὸς, * ὁμοούσια πρόσωπα, * μιᾶς ὄντα * τῆς παντοδυνάμου * ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας.

Θεοτοκίον.

Μαρία θεόκλητε, * ἱλαστήριον ὄντως τῶν πιστῶν· * ἐκ σοῦ γὰρ ἡ ἄφεσις * παροχεύεται τοῖς πᾶσι δαψιλῶς· * τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον * μὴ ἐλλίπῃς * εὐμενιζομένη * ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νηστεύσας ὁ Κύριος * τεσσαράκοντα μέτρον ἡμερῶν, * τὰς νῦν ἀφιέρωσε * καὶ ἡγίασεν ἡμέρας, ἀδελφοί· * ἐν αἷς φθάσαντες, κράζωμεν· * Εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν πάλαι δροσίσαντα * τῶν Ἑβραίων τοὺς παῖδας ἐν φλογὶ, *
» καὶ φλέξαντα Κύριον * τοὺς Χαλδαίους παραδόξως ἐν αὐτῇ *
» ἀνυμνήσωμεν, λέγοντες· * Εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἡ τῆς νηστείας ἡμέρα * ἀποχὴ ἁμαρτίας * γενέσθω σοι, ψυχὴ, καὶ πρὸς Θεὸν * νεῦσις ὁμοῦ καὶ οἰκείωσις· * ὅπως φύγῃς κακίας * τὰ βάραθρα, καὶ μόνας τὰς ὁδοὺς * τὰς φερούσας ποθήσῃς * πρὸς τὴν ἐκεῖ κατάπαυσιν.

Καὶ λογισμοῖς ὀλισθήσας * καὶ σαρκὶ πλημμελήσας, * ὀδύρομαι καὶ στένω καὶ βοῶ· * Σῶσόν με, Κύριε, σῶσόν με, * ἀνεξίκακε μόνε, * καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ * τῆς γεέννης ἐκείνης * τὸν καταδίκης ἄξιον.

Τὸν φωτεινὸν τῆς νηστείας * ἐνδυθέντες χιτῶνα, * κραιπάλης σκοτεινὸν καὶ δυσαχθὲς * ἀποδυσώμεθα ἔνδυμα· * καὶ φαιδροὶ γεγονότες * ταῖς θείαις ἀρεταῖς, τὰ φωταυγῆ * τοῦ Σωτῆρος ἐν πίστει * ὀψόμεθα παθήματα.

Θεοτοκίον.

Ἐξασθενήσασαν πάσαις * προσβολαῖς τῶν κακίστων * δαιμόνων τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν * ἴασαι, ἄχραντε Δέσποινα, * ἰατρὸν τετοκυῖα * Χριστὸν, τὴν ἀπολύτρωσιν ἡμῶν, * τῶν εἰδότων σε Κόρην, * Παρθένον ἀδιάφθορον.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί.

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρὸς * τῶν ἁγίων νηστειῶν· * ἐναρξώμεθα τούτων * ἐν καλαῖς ἀναστροφαῖς· * εἰς κρίσεις γὰρ καὶ μάχας * μὴ νηστεύετε, φησίν.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Χωρὴβ * τῇ νηστείᾳ καθαρθείς, * εἶδε Θεὸν Ἠλίας· * καθαρθῶμεν καὶ ἡμεῖς * νηστείᾳ τὴν καρδίαν, * καὶ ὀψόμεθα Χριστόν.

Δόξα.

Μίαν φύσιν προσκυνῶ, * τρία πρόσωπα ὑμνῶ, * ἕνα Θεὸν τῶν ὅλων, * τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἀΐδιον ἀρχήν.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἁγνὴ παιδοποιεῖς, * ἡ Παρθένος γαλουχεῖς· * πῶς ἐν ταὐτῷ τὰ δύο, * παρθενεύεις τίκτουσα; * Θεός ἐστιν ὁ δράσας· * μὴ ἐκζήτει μοι τὸ πῶς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡμέρα μία, φησί, * βίος ὅλος γηγενῶν· * τοῖς κάμνουσιν ἐκ πόθου * τεσσαράκοντά εἰσιν * ἡμέραι τῆς νηστείας, * ἃς τελέσωμεν φαιδρῶς.

Ὁ Εἱρμός.

» **Τ**ὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ * συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ * τὸν ἐκ Πα-
» τρὸς ἀχρόνως * προεκλάμψαντα Λόγον, * ἐν ὕμνοις ἀσιγή-
» τοις * μεγαλύνωμεν, πιστοί.

Εἶτα, τό·

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον * καὶ παναμώμητον, * καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον * σὲ μεγαλύνομεν.

Μετάνοιαν μίαν, καὶ τὸ Φωταγωγικὸν τὸ τοῦ Ἤχου. Εἰς τοὺς Αἴνους, εἰς τό, **Πᾶσα πνοή,** στίχ. οὐ ψάλλομεν· μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τό, **Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον,** κτλ., ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς ψιαθίοις ἡμῶν, οἱ δύο Χοροί, καὶ ἱστάμενοι ἐν ἰσότητι, ἀρχόμεθα τοῦ, **Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία,** καὶ τὰ λοιπά, μετὰ πραείας καὶ ἴσης τῆς φωνῆς πάντες, ποιοῦντες καὶ μετανοίας γ'. Πληρουμένων δὲ αὐτῶν, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς Αἰτήσεις· μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. α'.

Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία, * ἡ μήτηρ τῆς σωφροσύνης, * ἡ κατήγορος τῆς ἁμαρτίας, * καὶ συνήγορος τῆς μετανοίας, * ἡ

πολιτεία τῶν Ἀγγέλων * καὶ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων· * οἱ πιστοί, ἀνακράξωμεν· * Ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. **Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά. Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.**

Καὶ ψάλλομεν τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον.

Στίχ. **Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.**

Εἶτα, τὸ Μαρτυρικόν.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς * τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· * εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς * ὑπῆρχον οἱ ἀθλοφόροι, * ἀλλὰ ἀγγελικὴν * ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, * τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, * καὶ διὰ τῶν παθημάτων * τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς. * Εὐχαῖς αὐτῶν, Κύριε, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα, * καὶ Παρθένον ἁγνήν, * καὶ τῶν Χερουβὶμ ἁγιωτέραν * ἐν φωναῖς ᾀσμάτων μεγαλύνομεν· * ὅτι ψυχῇ καὶ σώματι * Θεοτόκον ὁμολογοῦμεν, * ὡς κυρίως γεννήσασαν * Θεὸν σεσαρκωμένον· * πρέσβευε, πάναγνε, * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα τό, **Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.** Τὸ Τρισάγιον. Μετανοίας γ'. Τό, **Παναγία Τριάς**· τό, **Πάτερ ἡμῶν.** Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα τό, **Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία,** λέγομεν τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον.

Ἐν τῷ Ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου, * ἐν οὐρανῷ * ἑστάναι νομίζομεν. * Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, * ἄνοιξον ἡμῖν * τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Καὶ λέγομεν τό, **Κύριε, ἐλέησον** μ'. Εἶτα, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς καὶ λέγει· **Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.** Καὶ ἡμεῖς λέγομεν τό, **Ἐπουράνιε Βασιλεῦ.** Μετὰ δὲ τοῦτο ἱστάμεθα, λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ, **Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου** (Ὅρα σελ. 112.) μετὰ τῶν συνήθων μετανοιῶν. Ἐν δὲ τῇ ιβ'. μετανοίᾳ, λέγομεν πάλιν τὴν Εὐχὴν ὡσαύτως, καὶ ἀνιστάμεθα. Εἶτα, ἄρχεται ὁ Προεστώς, **Δεῦτε προσκυνήσωμεν.** γ'. Καὶ μετανοίας γ'. καὶ συνάπτομεν τὴν πρώτην Ὥραν· καὶ πληρουμένου τοῦ γ'. Ψαλμοῦ, λέγομεν τό, **Ἀλληλούϊα,** ποιοῦντες καὶ μετανοίας γ'.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι τὰς δευτέρας πάσας τῆς ἁγίας Μ' εἰς τὴν πρώτην Ὥραν οὐ στιχολογοῦμεν· τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας στιχολογοῦμεν, καὶ ποιοῦμεν καθ' ἓν Ἀντίφωνον μετανοίας γ'. Ψάλλει δὲ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς τὸ παρὸν Προκείμενον, εἰς Ἦχον πλ. β'.

Τὸ πρωῒ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Καὶ ἡμῶν ἀνταποκρινομένων, ὁ αὐτὸς ποιεῖ γονυκλισίαν ἐπὶ γῆς, ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς ἑπομένους δύο Στίχους.

Στίχ. α'. **Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε.**

Στίχ. β'. **Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.**

Καὶ πάλιν.

Τὸ πρωῒ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Δόξα... καὶ νῦν.

Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, * ὦ κεχαριτωμένη; * Οὐρανόν; * ὅτι ἀνέτειλας * τὸν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης. * Παράδεισον; * ὅτι ἐβλάστησας * τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. * Παρθένον; * ὅτι ἔμεινας ἄφθορος. * Ἁγνὴν Μητέρα; * ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγκάλαις Υἱὸν, * τὸν πάντων Θεόν. * Αὐτὸν ἱκέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ μετανοίας γ'. Καὶ οὕτω·

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Καὶ δευτεροῦμεν αὐτό.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἐκ δευτέρου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τοῦτο δὲ λέγομεν ἐκ τρίτου, μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τὸ Τρισάγιον· μετανοίας γ'. **Παναγία Τριάς.** Μετὰ δὲ τὸ, **Πάτερ ἡμῶν,** ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· **Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία·** καὶ μετὰ τὸ, **Ἀμὴν,** λέγομεν τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ταχὺ προκατάλαβε, * πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς * ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε * καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, * Χριστὲ ὁ Θεός· * ἄνελε τῷ σταυρῷ σου * τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· * γνώτωσαν πῶς ἰσχύει * ὀρθοδόξων ἡ πίστις, * πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Τὸ, **Κύριε, ἐλέησον** μ'. καὶ λέγομεν τὴν Εὐχήν· **Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ·** τὸ, **Κύριε, ἐλέησον** γ'. **Δόξα... καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον,**

Πάτερ. Ὁ Ἱερεύς· **Ὁ Θεὸς, οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς·** καὶ ποιοῦμεν μετανοίας γ'. μεγάλας, λέγοντες καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν, **Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου** (Ὅρα σελ. 112.). Ὁμοίως καὶ τὰς ιβ'. ἐν δὲ τῇ ιβ'. λέγομεν τὴν Εὐχὴν, ὡς εἴρηται· καὶ μικρὸν ἡσυχάζοντες, ἄρχεται ὁ Προεστὼς τοῦ Τρισαγίου, καὶ ποιοῦμεν μετανοίας γ'. καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς ἁγίας Εἰκόνας· τὸ, **Πάτερ ἡμῶν·** τὸ, **Κύριε, ἐλέησον** ιβ'. καὶ ὁ Προεστὼς λέγει τὴν παροῦσαν Εὐχήν.

Χριστὲ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψόμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἶτα, ἐξερχόμεθα λιτανεύοντες ἐν τῷ Νάρθηκι· κἀκεῖσε λέγονται αἱ συνήθεις Εὐχαὶ, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Κατηχήσεις τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος ἢ ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ὡς προγέγραπται, ἤγουν ἐν τῇ Δ'. καὶ τῇ Παρασκευῇ· καὶ γίνεται τέλος καὶ Ἀπόλυσις. Οὗτος ὁ τύπος γίνεται κατὰ πᾶσαν τὴν ἁγίαν Μ'. ἐν τῷ Ὄρθρῳ καὶ ἐν τῇ α'. Ὥρᾳ. Περὶ δὲ Ὥραν γ'. κρούει τὸ σιδηροῦν γ'. ὁ Κανδηλάπτης, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ποιοῦντες πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἕκαστος ἡμῶν, ἐνώπιον τῶν ἁγίων Θυρῶν, μετανοίας γ'. καὶ ἀσπαζόμενοι τὰς ἁγίας Εἰκόνας· εἶτα καὶ ἑτέραν μίαν. Ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς Χοροὺς πρὸς μίαν. Εὐλογήσαντος δὲ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἀρχομένων ἡμῶν τοῦ Τρισαγίου, γίνονται μετάνοιαι γ'. Μετὰ δὲ τὸ, **Πάτερ ἡμῶν,** ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· **Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία,** καὶ μετὰ τὸ, **Ἀμὴν,** τὸ, **Κύριε, ἐλέησον** ιβ'. **Δεῦτε προσκυνήσωμεν** γ'. καὶ μετανοίας γ'. καὶ στιχολογεῖται ἡ γ'. Ὥρα, ὡς συνήθως· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ τρίτου Ψαλμοῦ, εἰς τὸ, **Ἀλληλούϊα,** μετανοίας γ'. καὶ ἀρχόμεθα τῆς στιχολογίας. Καθ' ἓν δὲ Ἀντίφωνον, ποιοῦμεν μετανοίας γ'. καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Καθίσματος, ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος πλ. β'.

Κύριε, * ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα * ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ * τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, * τοῦτο, ἀγαθὲ, * μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν, * ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν δεομένοις σου.

Καὶ ἡμῶν ἀντιφωνούντων, ποιοῦμεν γονυκλισίαν ἐπὶ γῆς· ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς ἑπομένους δύο στίχους.

Στίχ. **Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.**

Στίχ. **Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.**

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον· καὶ μετανοίας γ΄.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, * ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· * σὲ ἱκετεύομεν, * πρέσβευε, Δέσποινα, * μετὰ τῶν Ἀποστόλων * καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,* ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν Κλίμακα. Ἄρχεται δὲ ἀπὸ τοῦ νῦν ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς ἀφυπνίζειν τοὺς ἀδελφοὺς καθ' ὅλην τὴν ἁγίαν Μ΄. Διέρχεται δὲ ἠρέμα, καὶ ἐπιβλέπει τοὺς ὑπνοῦντας καὶ διεγείρει πρὸς τὴν ἀκρόασιν, κατὰ τὸν παρακολουθήσαντα τύπον. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάγνωσιν, τὸ παρόν·

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, * εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· * κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· * ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ΄. καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· **Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία.** Καὶ μετὰ τό, **Ἀμήν,** ψάλλομεν τὰ παρόντα Τροπάρια, εἰς Ἦχον πλ. δ΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, * καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας.* Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα

Ταχεῖαν καὶ σταθηρὰν * δίδου παραμυθίαν * τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, * ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν· * μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, * μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, * ἀλλ' ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. * Ἔγγισον ἡμῖν, ἔγγισον, * ὁ πανταχοῦ· * ὥσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, * οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν * ἕνωσον σαυτόν, οἰκτίρμον· * ἵνα συνημμένοι σοι * ὑμνῶμεν καὶ δοξολογῶμεν * τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἐλπὶς καὶ προστασία * καὶ καταφυγὴ τῶν Χριστιανῶν, * τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος, * τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν ὁ ἀχείμαστος * σὺ εἶ, Θεοτόκε ἄχραντε· * ἀλλ' ὡς τὸν κόσμον σώζουσα * τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, * μνήσθητι καὶ ἡμῶν, * Παρθένε πανύμνητε.

Τό, **Κύριε, ἐλέησον** μ΄. καὶ ἡ Εὐχή· **Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ,** καὶ πάλιν· τό, **Κύριε, ἐλέησον** γ΄. **Δόξα... καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ.** Τό, **Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ·** καὶ ὁ Ἱερεύς· **Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς,**

ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Ποιοῦμεν μετανοίας γ΄. λεγομένης καὶ τῆς προγεγραμμένης Εὐχῆς. Ὁμοίως καὶ τὰς λοιπὰς ιβ΄. ἀργῶς, διὰ τὸ ἰσάζειν πάντας· καὶ μεθ' ἡσυχίας μικρὸν εὐχόμενοι, ἄρχεται ὁ Προεστὼς τῆς Εὐχῆς ταύτης·

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ δὲ Κανδηλάπτης, βαλὼν τὴν συνήθη μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι, ἀπέρχεται καὶ κρούει τὸ σήμαντρον ἕξ. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω εὐχῆς, **Δεῦτε προσκυνήσωμεν** γ΄. καὶ μετανοίας γ΄. καὶ στιχολογοῦμεν τὴν ἕκτην Ὥραν. Εἰς δὲ τὴν πλήρωσιν τοῦ τρίτου Ψαλμοῦ, εἰς τό, **Ἀλληλούϊα,** μετανοίας γ΄. καὶ ἀρχόμεθα τῆς στιχολογίας καὶ στιχολογοῦμεν Κάθισμα ἕν· καθ' ἓν δὲ Ἀντίφωνον, **Ἀλληλούϊα,** καὶ μετανοίας γ΄. Μετὰ δὲ τὴν στιχολογίαν, ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον, εἰς Ἦχον β΄.

Ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ * τῷ σταυρῷ προσηλώσας * τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν * τῷ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν, * καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον * διάῤῥηξον, Χριστὲ ὁ Θεός, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. α΄. **Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου.**

Στίχ. β΄. **Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.**

Ποιοῦντες καὶ τὰς μετανοίας, ὡς προγέγραπται.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν * διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, * σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα * δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· * πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις μητρὸς * πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου· * μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν * ἱκεσίας, ἡ πάνσεμνος· * ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ * καὶ σώζειν δυνάμενος, * ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ μετανοίας γ΄.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, τὸ εἰς τὴν ἕκτην Ὥραν, εἰς Ἦχον πλ. α΄.

Κύριε, Κύριε, * ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει * ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου, * σοὶ προσπίπτομεν, ἀθάνατε· * σοῦ δεόμεθα, Ἅγιε· * Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν * πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου.

Δόξα... καὶ νῦν.

Καὶ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς α΄.

Γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Στίχ. **Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν.**

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α΄. 1.

Ὅρασις, ἣν εἶδεν Ἠσαΐας υἱὸς Ἀμὼς, ἣν εἶδε μετὰ τῆς Ἰουδαίας καὶ μετὰ Ἱερουσαλὴμ, ἐν βασιλείᾳ Ὀζίου καὶ Ἰωάθαμ καὶ Ἄχαζ καὶ Ἐζεκίου, οἳ ἐβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας. Ἄκουε, οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου, ἡ γῆ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν· Υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν. Ἔγνω βοῦς τὸν κτησάμενον, καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ, Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω, καὶ ὁ λαός με οὐ συνῆκεν. Οὐαὶ, ἔθνος ἁμαρτωλὸν, λαὸς πλήρης ἁμαρτιῶν, σπέρμα πονηρὸν, υἱοὶ ἄνομοι! ἐγκατελίπατε τὸν Κύριον, καὶ παρωργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ. Τί ἔτι πληγῆτε, προστιθέντες ἀνομίαν; Πᾶσα κεφαλὴ εἰς λύπην, καὶ πᾶσα καρδία εἰς πόνον· ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς, οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ ὁλοκληρία, οὔτε τραῦμα, οὔτε μώλωψ, οὔτε πληγὴ φλεγμαίνουσα· οὐκ ἔστι μάλαγμα ἐπιθεῖναι, οὔτε ἔλαιον, οὔτε καταδέσμους. Ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος· αἱ πόλεις ὑμῶν πυρίκαυστοι· τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλότριοι κατεσθίουσιν αὐτὴν, καὶ ἠρήμωται, κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων. Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιὼν, ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, καὶ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυηράτῳ, ὡς πόλις πολιορκουμένη· καὶ εἰ μὴ Κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὡμοιώθημεν. Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, ἄρχοντες Σοδόμων· προσέχετε νόμον Θεοῦ, λαὸς Γομόῤῥας. Τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος· πλήρης εἰμὶ ὁλοκαυτωμάτων κριῶν, καὶ στέαρ ἀρνῶν καὶ αἷμα ταύρων καὶ τράγων οὐ βούλομαι· οὐδ' ἂν ἔρχησθε ὀφθῆναί μοι. Τίς γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν τὴν αὐλήν μου οὐ προσθήσεσθε· ἐὰν φέρητέ μοι σεμίδαλιν, μάταιον· θυμίαμα βδέλυγμά μοί ἐστι. Τὰς νουμηνίας ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι· νηστείαν καὶ ἀργίαν καὶ τὰς ἑορτὰς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχή μου· ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονήν· οὐκέτι ἀνήσω τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Ὅταν τὰς χεῖρας ὑμῶν ἐκτείνητε πρός με, ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν· αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἵματος πλήρεις. Λούσασθε καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου· παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν· μάθετε καλὸν ποιεῖν· ἐκζητήσατε κρίσιν· ῥύσασθε ἀδικούμενον· κρίνατε ὀρφανῷ καὶ δικαιώσατε χήραν. Καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος, καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε. Ἐὰν δὲ μὴ θέλητε μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς β΄.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Στίχ. **Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;**

Καὶ γίνεται Ἀνάγνωσις εἰς τὸν Κλίμακα. Εἶτα τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς * οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, * ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· * βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς, * ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. * Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, * καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, * ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τὸ Τρισάγιον, μετανοίας γ΄. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, τὰ παρόντα Τροπάρια, εἰς Ἦχον β΄.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, * Χριστὲ ὁ Θεός· * ἐπὶ σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, * ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη * κράζοντα· Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου * προσκυνοῦμεν, ἀγαθὲ, * αἰτούμενοι συγχώρησιν * τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· * βουλήσει γὰρ εὐδόκησας * ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, * ἵνα ῥύσῃς οὓς ἔπλασας * ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· * ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· * Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * παραγενόμενος * εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, * συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· * βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, * δεῖξον εἰς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου· * εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, * τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, * ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, * ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Τὸ, Κύριε, ἐλέησον μ΄. καὶ ἡ Εὐχή· Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ. Κύριε, ἐλέησον γ΄. Δόξα... καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ· καὶ ὁ Ἱερεὺς Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς·

καὶ ποιοῦμεν μετανοίας μεγάλας γ΄. Εὐχόμενοι καθ' ἑαυτούς, λέγομεν καὶ τὴν προγεγραμμένην Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ (Ὅρα σελ. 112.). Ὁμοίως καὶ τὰς λοιπὰς ιβ΄. ἀργῶς, διὰ τὸ ἰσάζειν πάντας· πληρουμένης δὲ τῆς ιβ΄. ἀνιστάμεθα καθ' ἑαυτούς, καὶ ἄρχεται ὁ Προεστὼς τοῦ τελευταίου Τρισαγίου· μετανοίας γ΄. καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς ἁγίας εἰκόνας. Μετὰ δὲ τό, **Πάτερ ἡμῶν,** τό, **Κύριε, ἐλέησον** ιβ΄. Εἶτα, **Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι·** καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Οὗτος ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ πᾶσαν τὴν ἁγίαν Μ΄. ἐν ταῖς Τριθέκταις.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, ἐξερχόμενοι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπερχόμεθα μετὰ πάσης ἡσυχίας ἐν τοῖς ἰδίοις κελλίοις, καὶ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν συντυχίας πρὸς ἀλλήλους ποιεῖν· κεκώλυται γὰρ παρὰ τῶν ἁγίων Πατέρων, ὃ καὶ ὀφείλομεν φυλάσσειν κατὰ πᾶσαν σύναξιν.

Περὶ δὲ ὥραν ἐννάτην, κρούει ὁ Κανδηλάπτης τὴν θ΄. καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου, μετανοίας γ΄. Μετὰ δὲ τό, **Πάτερ ἡμῶν,** ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· **Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία·** καὶ μετὰ τό, **Ἀμήν,** τό, **Κύριε, ἐλέησον** ιβ΄. τό, **Δεῦτε προσκυνήσωμεν** γ΄. μετανοίας γ΄. καὶ ψάλλομεν τὴν ἐννάτην Ὥραν τρίψαλμον· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ γ΄. Ψαλμοῦ, εἰς τό, **Ἀλληλούϊα,** μετανοίας γ΄. καὶ ἀρχόμεθα τῆς στιχολογίας τοῦ Καθίσματος· καθ' ἓν δὲ Ἀντίφωνον, μετανοίας γ΄. μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς στιχολογίας, ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον, εἰς Ἦχον πλ. δ΄.

Ὁ ἐν τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς * σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος, * νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν * τὸ φρόνημα, Χριστὲ ὁ Θεός, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. α΄. **Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.**

Στίχ. β΄. **Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.** Ποιοῦμεν καὶ τὰς ἐν τούτοις μετανοίας.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, * καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας, ἀγαθέ· * ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, * καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, * μὴ παρίδῃς, οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· * δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου, ἐλεῆμον· * δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον,* πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν,* λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μετανοίας γ΄. Καὶ γίνεται Ἀνάγνωσις πάλιν εἰς τὸν Κλίμακα. Καὶ μετὰ τὴν Ἀνάγνωσιν, λέγομεν τὸν παρόντα Στίχον.

Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος,* διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον,* καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου,* καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, * διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ,* καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, * καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. **Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.** Μετανοίας γ΄. Ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· **Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία·** καὶ μετὰ τό, **Ἀμήν,** ψάλλομεν τὰ παρόντα Τροπάρια, εἰς Ἦχον πλ. δ΄.

Βλέπων ὁ λῃστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς * ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, * ἔλεγεν· * Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς * ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθείς, * οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψεν, * οὐδὲ ἡ γῆ * σειομένη ἐκυμαίνετο. * Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος,* μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν * ζυγὸς δικαιοσύνης * εὑρέθη ὁ σταυρός σου· * τοῦ μέν, * καταγομένου εἰς ᾅδην * τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· * τοῦ δέ, * κουφιζομένου πταισμάτων * πρὸς γνῶσιν θεολογίας. * Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα * καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου * ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, * ἔλεγε δακρύουσα· * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, * ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Τό, **Κύριε, ἐλέησον** μ΄. **Δόξα... καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.** Ὁ Ἱερεύς· **Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.** Καὶ ποιοῦμεν τὰς γ΄. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς καὶ τὴν προδηλωθεῖσαν Εὐχὴν τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ (Ὅρα σελ. 112.). Εἶθ' οὕτως ἱστάμεθα κατὰ τὴν τάξιν εἰς τοὺς Χορούς, καὶ ἀπάρχεται ὁ Χορός, ᾧ ἐπιλαγχάνει ἐνάρξασθαι, εἰς Ἦχον πλ. δ΄. **Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε.** Καὶ ψάλλομεν τοὺς Μακαρισμοὺς μετὰ μέλους, καὶ μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς, εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον.

Οἱ Μακαρισμοί.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς.

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς.

Εἶθ' οὕτως ἑνουμένων τῶν δύο Χορῶν ἐν τοῖς ψιαθίοις, λέγομεν ὑψηλοτέρᾳ φωνῇ, τό,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· μετάνοιαν μίαν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· μετάνοιαν μίαν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· μετανοίαν μίαν· καὶ λέγομεν·

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχος.

Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ. Καὶ πάλιν.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Μετὰ δὲ τό, **Πάτερ ἡμῶν**, τὸ Κοντάκιον, ὡς συνήθως, τὸ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος. **Δόξα.** Καὶ λέγομεν τὰ παρόντα.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,* ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, * οὐ λύπη οὐ στεναγμός,* ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν.

Προστασία * τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, * μεσιτεία * πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, * μὴ παρίδῃς * ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, * ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν * τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· * Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, * καὶ σπεῦσον εἰς σωτηρίαν, * ἡ προστατεύουσα ἀεί, * Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τό, **Κύριε, ἐλέησον**, μ'. καὶ ἡ Εὐχή· **Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε, ἐλέησον**, γ'. **Δόξα... καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ·** καὶ λέγεται Στίχος παρὰ τοῦ Ἱερέως· **Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς.** Καὶ ποιοῦμεν τὰς γ'. μεγάλας μετανοίας καὶ τὰς ιβ'. Εἶθ' οὕτως εὐχόμεθα ἡσύχως. Καὶ ἄρχεται ὁ Προεστὼς τοῦ, **Δεῦτε προσκυνήσωμεν**, γ'. καὶ μετανοίας γ'. καὶ ψάλλομεν τὸν ργ'. Ψαλμὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ. Ἐξέρχεται δὲ ὁ Κανδηλάπτης καὶ κρούει τὸ μέγα σήμαντρον. **Ὁ δὲ** Ἱερεὺς λέγει καθ' ἑαυτὸν τὰς συνήθεις Εὐχὰς τοῦ Λυχνικοῦ· μετὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ, εἰς τό, **Ἀλληλούϊα**, μετανοίας γ'. Καὶ στιχολογοῦμεν τά, **Πρὸς Κύριον·** καθ' ἓν δὲ Ἀντίφωνον ποιοῦμεν μετανοίας γ'.

ΤΗ Β'. ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΚΝΙΚΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὰ, **Πρὸς Κύριον**· εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν στίχ. ϛ'· καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου.

Ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος β'· **Πάντας ὑπερβαίνω τῇ ἁμαρτίᾳ.**

Πᾶσαν ἁμαρτίαν διεπραξάμην, * πάντας ὑπερέβην τῇ ἀσωτίᾳ· * ἐὰν θελήσω μετανοῆσαι, * οὐκ ἔχω δακρύων ὀχετούς· * ἐὰν ῥαθύμως καὶ νῦν βιώσω, * κολάσει ὑπόδικός εἰμι. * Ἀλλὰ δός μοι διόρθωσιν, * μόνε ἀγαθὲ, * ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ὅμοιον.

Ὄμβρους μοι παράσχου, Χριστὲ, δακρύων * ἐν τῇ τῆς νηστείας τερπνῇ ἡμέρᾳ, * ὅπως πενθήσω καὶ ἀποπλύνω * τὸν ῥύπον τὸν ἐκ τῶν ἡδονῶν, * καὶ ἐποφθῶ σοι κεκαθαρμένος, * ἡνίκα Κριτὴς ἐξ οὐρανοῦ * μέλλῃς ἔρχεσθαι, Κύριε, * κρῖναι τοὺς βροτοὺς, * ὡς Κριτὴς καὶ δίκαιος μόνος.

Ἕτερον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. α'. **Ὅσιε Πάτερ, * νικητής.**

Δεῦτε προθύμως, * τὸ στερεὸν ὅπλον τῆς νηστείας * ἔχοντες ὡς θυρεὸν, * πᾶσαν μεθοδείαν * πλάνης τοῦ ἐχθροῦ * ἀποστρέψωμεν, πιστοί· * μὴ θελχθῶμεν ταῖς ἡδοναῖς τῶν παθῶν· * μὴ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν δειλιάσωμεν, * δι' ὧν Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος * βραβείοις τῆς ὑπομονῆς στεφανώσει ἡμᾶς· * ὅθεν παῤῥησίᾳ προσευχόμενοι, * προσπίπτωμεν κραυγάζοντες, * αἰτούμενοι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'. **Δόξα... καὶ νῦν.** Θεοτοκίον. Τὸ, **Φῶς ἱλαρόν.** Ἑσπέρας Προκείμενον.

Ἦχος πλ. β'. Ψαλ. γ'.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Στίχ. **Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;**

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς

τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους, καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα· καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, καθ' ὁμοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα τρίτη.

Προκείμενον β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς δ'.

Κύριος εἰσακούσεταί μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. **Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.** Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

Παροιμίαι Σολομῶντος υἱοῦ Δαβὶδ, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ, γνῶναι σοφίαν καὶ παιδείαν, καὶ νοῆσαι λόγους φρονήσεως, δέξασθαί τε στροφὰς λόγων, νοῆσαί τε δικαιοσύνην ἀληθῆ καὶ κρῖμα κατευθύνειν· ἵνα δῷ ἀκάκοις πανουργίαν, παιδὶ δὲ νέῳ αἴσθησίν τε καὶ ἔννοιαν. Τῶν δὲ γὰρ ἀκούσας σοφὸς, σοφώτερος ἔσται· ὁ δὲ νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται, νοήσει τε παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον, ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· εὐσέβεια δὲ εἰς Θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως· σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξουθενήσουσιν. Ἄκουε, υἱὲ, παιδείαν πατρός σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μητρός σου· στέφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σῇ κο-

ρυφῇ, καὶ κλοιὸν χρύσεον περὶ σῷ τραχήλῳ. Υἱὲ, μή σε πλανήσωσιν ἀσεβεῖς ἄνδρες, μηδὲ βουληθῇς, ἐὰν παρακαλέσωσί σε, λέγοντες· Ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν· κοινώνησον αἵματος· κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως, καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὥσπερ ᾅδης ζῶντα, καὶ ἄρωμεν τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς γῆς· τὴν κτῆσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελῆ καταλαβώμεθα, πλήσωμεν δὲ οἴκους ἡμετέρους σκύλων· τὸν δὲ κλῆρόν σου βάλε ἐν μέσῳ ἡμῶν, κοινὸν δὲ βαλάντιον κτησώμεθα πάντες, καὶ μαρσίππιον ἓν γενηθήτω πάντων ἡμῶν. Υἱέ μου, μὴ πορευθῇς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτῶν, ἔκκλινον δὲ τὸν πόδα σου ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν· οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν εἰς κακίαν τρέχουσι, καὶ ταχινοί εἰσι τοῦ ἐκχέαι αἷμα. Οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα πτερωτοῖς· αὐτοὶ γὰρ οἱ αἱμάτων μετέχοντες θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακά· ἡ δὲ καταστροφὴ ἀνδρῶν παρανόμων κακή. Αὗται αἱ ὁδοί εἰσι πάντων τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα· τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιροῦνται. Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλατείαις παῤῥησίαν ἄγει.

Τὸ, **Καταξίωσον, Κύριε**· καὶ μετανοίας γ΄.

Εἰς δὲ τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας.

Ἦχος γ΄.

Νηστεύσωμεν νηστείαν δεκτὴν, * εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. * Ἀληθὴς νηστεία * ἡ τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσις, * ἐγκράτεια γλώσσης, * θυμοῦ ἀποχὴ, * ἐπιθυμιῶν χωρισμὸς, * καταλαλιᾶς, * ψεύδους καὶ ἐπιορκίας· * ἡ τούτων ἔνδεια * νηστεία ἐστὶν * ἀληθὴς καὶ εὐπρόσδεκτος.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ· ἰδοὺ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Καὶ δισσεύομεν τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον.

Στίχ. **Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς**, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως· ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη * τῶν **Μαρτύρων** σου, **Χριστὲ**, ἡ δύναμις! * ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, * καὶ πνεύματα διώκουσι, * καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, * τῇ πίστει τῆς **Τριάδος** * ἀγωνισάμενοι * ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, * ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, * εἰς σὲ θαῤῥοῦμεν, * εἰς σὲ καυχώμεθα, * ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστι· * πρέσβευε * τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι * ὑπερ ἀχρείων δούλων σου.

Εἶτα ποιεῖ ὁ Κανονάρχης τὴν συνήθη μετάνοιαν εἰς τοὺς Χορούς· ὡσαύτως καὶ οἱ δύο Χοροί. Τὸ, **Νῦν ἀπολύεις**, τὸ Τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ΄. Ὁ Ἱερεύς· **Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία**· καὶ μετὰ τὸ, **Ἀμὴν, Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη**· μετάνοιαν μίαν. **Δόξα. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ**· μετάνοιαν μίαν. **Καὶ νῦν. Ἱκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν**· μετάνοιαν μίαν. Εἶθ' οὕτως· **Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν**· λέγεται πρᾳείᾳ φωνῇ, καὶ ἄνευ μετανοίας καὶ μέλους. **Κύριε, ἐλέησον**, μ΄. ἡσύχῳ φωνῇ. **Δόξα... καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.** Ὁ Ἱερεύς· **Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν**· καὶ ἡμεῖς τὸ, **Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον**· καὶ λέγομεν καὶ τὴν Εὐχὴν μυστικῶς τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ, **Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου**· καὶ ποιοῦμεν τὰς γ΄. μεγάλας μετανοίας καὶ τὰς μικρὰς ιβ΄. καὶ πάλιν τὴν προγεγραμμένην Εὐχὴν, καὶ μετάνοιαν μίαν· (Ὅρα ταῦτα τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, σελ. 112). Εἶτα τὸ Τρισάγιον· καὶ ὁ Ἱερεύς· **Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία**· τὸ, **Κύριε, ἐλέησον**, ιβ΄.

Εἶθ' οὕτως ἡ παροῦσα Εὐχή.

Παναγία Τριὰς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ καὶ λέγω· Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· λέγομεν αὐτὸ ἐκ τρίτου, καὶ μετανοίας γ΄. **Δόξα... καὶ νῦν. Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.** Ὅταν δὲ ἱστῶμεν τράπεζαν, λέγομεν τὸν ρμδ΄. Ψαλμὸν, τὸ, **Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου**· καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Ἐξερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Νάρθηκι, ψάλλομεν, ὡς συνήθως, τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου. **Δόξα... καὶ νῦν.** Θεοτοκίον. Λέγονται δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως αἱ συνήθεις Εὐχαί· καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Αὕτη ἡ Ἀκολουθία γίνεται τοῦ Λυχνικοῦ, μὴ οὔσης Προηγιασμένης· οὐ γὰρ παρελάβομεν ποιεῖν Προηγιασμένην μέχρι τῆς Τετάρτης, διὰ τὸ νηστεύειν ἐκ παραδόσεως πᾶσαν τὴν Ἀδελφότητα· οἱ δὲ δυνάμενοι, μενέτωσαν νήστεις ἕως τῆς Παρασκευῆς.

Ὅταν δὲ γίνηται Προηγιασμένη, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς ἐν ἑκάστῳ Ἀντιφώνῳ τῆς στιχολογίας μικρὰν Συναπτήν· εἰς δὲ τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν στιχ. ι. ἀπὸ τοῦ, **Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου,** εἰς τὸν Ἦχον τοῦ Ἰδιομέλου τῆς ἡμέρας, δευτεροῦντες αὐτό. Εἶτα τὸ Μαρτυρικὸν εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον· ἔπειτα τὰ γ΄. Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου· καὶ τὰ γ΄. τοῦ Μηναίου, δευτεροῦντες τὸ ἕν· καὶ γίνεται Εἴσοδος μετὰ κηρῶν καὶ θυμιατοῦ· τὸ, **Φῶς ἱλαρόν·** Προκείμενον, καὶ ἡ Γένεσις. Εἶτα τὸ β΄. Προκείμενον. Καὶ ἐν τῷ τελευταίῳ Στίχῳ, ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος· **Κελεύσατε.** Λαβὼν δὲ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυμιατὸν καὶ κηρὸν εἰς τὴν εὐώνυμον αὐτοῦ χεῖρα, ἵσταται κατενώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, καὶ λέγει· **Σοφίᾳ ὀρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι·** καὶ ὁ Ψάλτης, Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα· καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Ἱερεύς· **Εἰρήνη σοι·** καὶ ὁ Διάκονος· **Σοφίᾳ·** καὶ εὐθὺς τὸ, **Κατευθυνθήτω,** ψαλλόμενον ἔξωθεν παρὰ τοῦ Δομεστίκου, μετὰ τῶν στίχων. Στίχ. α΄. **Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σὲ, εἰσάκουσόν μου.** Στίχ. β΄. **Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου.** Στίχ. γ΄. **Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου.** Ὅταν δὲ ψάλλῃ ὁ Δομέστικος, ἡμεῖς ἐπὶ γόνυ κείμεθα εὐχόμενοι· ὅταν δὲ ἡμεῖς ἀνιστῶμεν, κλίνει αὐτὸς τὸ γόνυ. Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος τὰς αἰτήσεις τῆς Ἐκτενοῦς· ἡμεῖς δὲ ποιοῦμεν μετανοίας γ΄. καὶ γίνεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων. Εἰδέναι χρὴ, ὅτι μετὰ τὴν πρόοδον τῶν Ἁγίων Δώρων, πληρουμένου τοῦ, **Νῦν αἱ Δυνάμεις,** ποιοῦμεν μετανοίας γ΄. ἀσκεπεῖς ὄντες· αἴρει δὲ ὁ Ἱερεὺς τὰ καλύμματα ἐκ τῶν Ἁγίων, καὶ σκεπάζει αὐτὰ μετὰ τῆς Ἀναφορᾶς, ἤτοι τοῦ Ἀέρος· οὕτω γὰρ καλεῖν εἰώθασιν αὐτὰ ἐν τοῖς τῶν Ἱεροσολύμων μέρεσιν. Ὅταν δὲ πληρώσῃ τὸ, **Πάτερ ἡμῶν,** καὶ μέλλῃ ὑψῶσαι τὸν Ἅγιον Ἄρτον, οὐκ ἀνακαλύπτει αὐτὸν, ἀλλὰ κεκαλυμμένων ὄντων τῶν Ἁγίων, εἰσάγει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς, δέει πολλῷ, καὶ ἁπτόμενος τοῦ Ἁγίου Ἄρτου, ἐκφωνεῖ· **Τὰ Προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις·** εἶθ' οὕτως ἀνακαλύπτει αὐτὰ, τὴν συνήθη στάσιν ἀποπληρῶν. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, **Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον,** μετανοίας γ΄. καὶ τὸ, **Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ·** καὶ μεταδίδοται ἡμῖν τὸ κατακλαστὸν, καὶ Ἀπόλυσις. Οἱ δὲ μεταλαμβάνοντες διακλύονται ὕδατος. Αὕτη ἡ Ἀκολουθία γίνεται καθ' ὅλην τὴν ἁγίαν Μ΄, Προηγιασμένης οὔσης. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῇ τραπέζῃ, ἐσθίομεν ξηροφαγίαν, πίνομεν καὶ ζωμὸν μετὰ μέλιτος, τῇ Τετάρτῃ δηλονότι τῆς α΄. Ἑβδομ. Τῇ δὲ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος, τράπεζαν οὐχ ἱστῶμεν, ἀλλὰ μένομεν νηστεύοντες ἄχρι τῆς Παρασκευῆς· τότε γὰρ ἐσθίομεν, εἰσερχόμενοι εἰς τὴν τράπεζαν.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι τὰ Διακονικὰ τῶν φωτιζομένων καὶ ἡ Εὐχὴ, ἀπὸ τῆς δ΄. ἄρχονται τῆς Μεσονηστιμου, καὶ λέγονται μέχρι τῆς μεγάλης δ΄. οὐ μόνον ἐν ταῖς Προηγιασμέναις, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς Σάββασι καὶ ταῖς Κυριακαῖς, εἰς τοῦ Χρυσοστόμου δηλονότι τὴν Λειτουργίαν καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐν τῇ Λαύρᾳ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα, οὐ ψάλλομεν Ἀπόδειπνα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλ' ἐν τοῖς κελλίοις ψάλλομεν ἕκαστος· οὕτω γὰρ παρελάβομεν· εἰς δὲ τὰ Κοινόβια τῆς Παλαιστίνης ψάλλονται τὰ Ἀπόδειπνα οὕτω.

Περὶ ὥραν β΄. τῆς ἡμέρας, εἰσέρχεται ὁ Κανδηλάπτης, καὶ ποιήσας μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι, κρούει τὸ σήμαντρον ιβ΄. Καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· καὶ ποιησάντων ἑκάστου τὰς διατεταγμένας μετανοίας, καὶ μικρὸν καθεσθέντων, εἰς τὸ πάντας ἢ τοὺς πλείονας συναχθῆναι, ἀναστὰς ὁ Ἱερεὺς ἀπὸ τῆς καθέδρας αὐτοῦ, καὶ ποιήσας τὴν συνήθη μετάνοιαν τῷ Ἡγουμένῳ, ποιεῖ Εὐλογητόν. Καὶ ἡμεῖς ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου μετὰ μετανοιῶν, ὡς ἔθος. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸ, **Δεῦτε προσκυνήσωμεν,** μετανοίας γ΄. καὶ εὐθὺς λέγομεν τὸν ξθ΄. Ψαλμὸν, τὸ, **Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.** Εἶθ' οὕτως ἀρχόμεθα τοῦ μεγάλου Κανόνος, ποιοῦντες αὐτὸν τμήματα δ΄. καθ' Εἱρμὸν, ὡς πληροῦσθαι τοῦτον τῇ ε΄. Ἑσπέρας. Ἀφ' ἕκτης Ὠδῆς, Καθίσματα Κατανυκτικὰ, εἰς Ἦχον πλ. β΄. **Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην.** Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Κανόνος συμπλήρωσιν, ἀρχόμεθα τοῦ δ΄. Ψαλμοῦ· **Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός·** ὡσαύτως καὶ τοὺς ἑτέρους Ψαλμοὺς τῶν Ἀποδείπνων. Εἰς τὸ, **Ἀλληλούϊα,** μετανοίας γ΄. καὶ αὖθις ἀρχόμεθα τῆς ἑτέρας στάσεως, τῆς, **Πρὸς σὲ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχήν μου·** καὶ τοὺς λοιποὺς δύο Ψαλμοὺς, λέγοντες ἐν τῷ τέλει τούτων, **Ἀλληλούϊα·** καὶ ποιοῦμεν μετανοίας γ΄. Εἶτα ἄρχεται ὁ Χορὸς, ὁ λαβὼν ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τὴν ἀρχὴν, τοῦ, **Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός·** καὶ λέγομεν τοὺς τοιούτους στίχους μεγαλοφώνως καὶ μετὰ μέλους, λέγοντος τοῦ ἑνὸς Χοροῦ, καὶ ἀποκρινομένου τοῦ ἑτέρου. Ὁμοίως καὶ τὸ, **Ἡ ἀσώματος φύσις, τὰ Χερουβίμ.** Τὸ δὲ, **Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν,** χθαμαλῇ τῇ φωνῇ. Εἶτα, ὁ ἐναρξάμενος Χορὸς τὸ, **Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν·** καὶ ποιεῖ ὁ ἕτερος Χορὸς μετάνοιαν· καὶ ἀνισταμένου τοῦ ἑτέρου Χοροῦ καὶ ἀποκρινομένου, ποιεῖ ὁ ἕτερος μετάνοιαν, ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς πα-

ρακλητικοὺς Στίχους ἅπαντας. Ὅταν δὲ εἴπωμεν τὸ, **Ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ,** ψάλλουσιν οἱ δύο Χοροὶ ἐπίσης, καὶ μετανοίας γ΄. εἶτα Τρισάγιον χωρὶς μετανοιῶν· καὶ λέγομεν τὰ παρόντα Τροπάρια εἰς Ἦχον β΄. ἃ καὶ ψάλλομεν μεγαλοφώνως καὶ μετὰ μέλους. **Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου. Δόξα. Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Καὶ νῦν. Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν.** Ἰστέον δὲ, ὅτι εὑρίσκεται ἔν τισι τῶν Τυπικῶν, ἐκ δευτέρου ψάλλεσθαι, εἰ βουλητὸν τῷ Προεστῶτι, ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν τὸ, **Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, Χριστὲ ὁ Θεός.** Οὐκ οἴδαμεν δὲ τοῦτο γινόμενον ἐν οὐδεμιᾷ τῶν Μονῶν. Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτερα Τροπάρια, ἃ καὶ ψάλλονται ἡμέραν παρ' ἡμέραν εἰς Ἦχον πλ. δ΄. ἤγουν τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ Ἑσπέρας· εἰσὶ δὲ ταῦτα· **Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου τὸ ἄϋπνον.** Στίχ. **Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου. Ὡς φοβερὰ ἡ κρίσις σου, Κύριε! Δόξα. Δάκρυά μοι δὸς, ὁ Θεὸς, ὥς ποτε. Καὶ νῦν. Τὴν ἀκαταίσχυντον, Θεοτόκε, ἐλπίδα σου.** Τὸ, **Κύριε, ἐλέησον,** μ΄. Ὁ Στίχ. παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἡ Εὐχή· **Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς.** Τινὰ δὲ τῶν Τυπικῶν ὁρίζουσι, μετὰ τὸ Θεοτοκίον καὶ τὸ, **Κύριε, ἐλέησον,** τὸν Στίχ. τὸν, **Δι' Εὐχῶν,** μόνον λέγεσθαι παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ παρ' ἡμῶν τὴν Εὐχὴν τὴν, **Δέσποτα Θεὲ, Πάτερ παντοκράτορ·** ὅπερ οὐχ ἁρμόζει, δοκεῖ μοι, καταλιμπάνεσθαι. Ἐν μὲν τῇ τοιαύτῃ στάσει τὸ, **Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς·** ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ, τὸ, **Δέσποτα Θεὲ, Πάτερ παντοκράτορ.** Εἶθ' οὕτω· **Δεῦτε προσκυνήσωμεν,** γ΄. καὶ ψάλλομεν τὸν ν΄. καὶ τὸν ρα΄. Ψαλμὸν, τὸ, **Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω,** καὶ τὸ, **Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.** Τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ΄. Ὁ Ἱερεύς· **Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία,** καὶ μετὰ τὸ, **Ἀμὴν,** λέγομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα χύμα εἰς Ἦχον πλ. β΄. **Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην.** Τὸ, **Κύριε, ἐλέησον,** μ΄. **Δόξα...καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.** Ὁ Ἱερεύς· **Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,** καὶ ἡ Εὐχή· **Δέσποτα Θεὲ, Πάτερ παντοκράτορ,** καὶ τὸ, **Δεῦτε προσκυνήσωμεν,** γ΄. καὶ μετανοίας γ΄. **Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου.** Καὶ τὸ, **Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου·** τὸ, **Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ·** τὸ, **Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ· ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ.** Εἶτα τὸ Τρισάγιον· τὸ, **Παναγία Τριάς·** τὸ, **Πάτερ ἡμῶν.** Ὁ Ἱερεύς·

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία. Εἶτα ψάλλομεν μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς, εἰς Ἦχον πλ. β΄.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ· * ἄλλον γὰρ ἐκτός σου * βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. * **Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Καὶ ἀποκρίνεται τὸ αὐτὸ ὁ ἕτερος Χορός. Καὶ λέγει ὁ ἐναρξάμενος Χορὸς Στίχον· **Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·** καὶ πάλιν τὸ Τροπάριον. Εἶτα καὶ ὁ ἕτερος Χορὸς τὸ Τροπάριον ἐν ἑκάστῳ Στίχῳ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν πέντε Στίχων, λέγουσιν οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ τὸν α΄. Στίχον, καὶ τὸ Τροπάριον. Εἶτα ἄρχεται ὁ ἐναρξάμενος Χορός· **Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. Κύριε, * εἰ μὴ τοὺς Ἁγίους σου * εἴχομεν πρεσβευτάς... Καὶ νῦν. Πολλὰ τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε, πταισμάτων... Παναγία Θεοτόκε, * τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου... Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου * εἰς σὲ ἀνατίθημι...** Τὸ, **Κύριε, ἐλέησον,** μ΄. καὶ ἡ Εὐχή· **Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ.** Τὸ, **Κύριε, ἐλέησον,** γ΄. **Δόξα...καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.** Ὁ Ἱερεύς· **Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.** Καὶ ποιοῦμεν τὰς ιε΄. μετανοίας, ὡς συνήθως, καὶ μετὰ τῆς Εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ. (Ὅρα σελ. 112.). Εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ΄. Μετὰ δὲ τὸ, **Πάτερ ἡμῶν,** καὶ τὸ, **Κύριε, ἐλέησον,** ιβ΄. λέγομεν τὴν Εὐχὴν, ποίημα Παύλου μοναχοῦ Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος· τὸ, **Ἄσπιλε, ἀμόλυντε·** καὶ τὸ, **Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα.**

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι τὰ πλείονα τῶν Τυπικῶν καὶ ἡ συνήθεια ὁρίζουσι, μετὰ τὸ τελευταῖον Τρισάγιον, πίπτειν ἅπαντας ἐπὶ γῆς, καὶ λέγειν τὸν Ἱερέα μεγαλοφώνως τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ Εὐχήν· **Δέσποτα, πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν·** ἐν ᾗ καὶ τὴν Ἀπόλυσιν. Καὶ οὕτω, ποιήσας μετάνοιαν ὁ Προεστὼς ἐπὶ γῆς, λέγει τοῖς Ἀδελφοῖς· **Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, εἴ τι ἥμαρτον λόγῳ, ἔργῳ, διανοίᾳ καὶ πάσῃ μου τῇ αἰσθήσει.** Καὶ ἀνταποκρινόμεθα ἡμεῖς· **Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι, Πάτερ ἅγιε·** καὶ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ Χοροῦ [illegible] εἷς καὶ εἷς ποιεῖ ὁμοίως, καὶ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσι πάντες· καὶ οὕτως ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς λέγειν· **Εὐξώμεθα ὑπὲρ τῶν κραταιῶν καὶ ἁγίων ἡμῶν αὐθεντῶν καὶ βασιλέων,** καὶ τὰ ἑξῆς· ὡς ἐν τῇ χρονίᾳ διατάξει διείληπται.

Καὶ μετὰ ταῦτα, ὁ συνήθης Στίχος παρὰ τοῦ Προεστῶτος,

καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν παρὰ πάντων ὁμοίως μετάνοια· καὶ οὕτως ἀπερχόμεθα ἕκαστος ἐν τῇ ἰδίᾳ κέλλῃ. Αὕτη ἡ τάξις γίνεται καθ' ὅλην τὴν ἁγίαν Μ'. ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Ἰστέον, ὅτι τοῦ Προεστῶτος τὸν Στίχον λέγοντος, ἡμεῖς τὸ, **Εὐλόγησον**, ἀποκρινόμεθα, λαβόντες τὴν συγχώρησιν καὶ παράθεσιν. Δεῖ δὲ τὸν Ἐκκλησιάρχην καὶ τοῦτο σκοπεῖν ἀκριβῶς, ὅπως, ὅταν τὰ Ἀπόδειπνα ἀπολύωσιν, ὑπάρχῃ ἀκμὴ ἡμέρας. Ἰδοὺ, ὡς προγέγραπται, μίαν ἡμέραν τῶν ἁγίων Νηστειῶν ἀκριβῶς ἐξετάσαντες, παρεθήκαμεν τῇ ἀγάπῃ ὑμῶν τήν τε ποσότητα τῆς Ψαλμῳδίας, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ τυπωθείσας παρὰ τῶν ἁγίων Πατέρων μετανοίας· ἃς οὐκ ἔξεστι παραλογίζεσθαι, οὐδὲ τὸν ἄγαν νομοθέτην. Ποσοῦνται δὲ αἱ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ γινόμεναι μετάνοιαι τοῦ Νυχθημέρου τριακόσιαι, ἄνευ τοῦ Μεσονυκτικοῦ. Παρελάβομεν δὲ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις κελλίοις ἕκαστον ψάλλειν τὸ Ψαλτήριον· καὶ οἱ μὲν δυνάμενοι, τελειοῦσιν αὐτὸ τὸ Νυχθήμερον· οἱ δὲ, τρὶς τῆς Ἑβδομάδος, οἱ δὲ, δίς· μετανοίας δὲ ποιεῖν, ὅσας ἑκάστῳ, μετὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, ὁ Προεστὼς τυπώσει.

Εὐχὴ μετὰ τὸ, Ἄσπιλε, ἀμόλυντε.

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς συγχώρησον, Κύριε φιλάνθρωπε· τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν ἀγαθοποίησον· τοῖς ἀδελφοῖς πᾶσι καὶ οἰκείοις ἡμῶν χάρισαι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασιν δώρησαι· τοὺς ἐν θαλάσσῃ κυβέρνησον. Μνήσθητι, Κύριε, πάντων τῶν προκεκοιμημένων Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ἔνθα ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως· τοῖς ἐντειλαμένοις ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, συγχώρησον καὶ ἐλέησον· τοῖς διακονοῦσι καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς χάρισαι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῆς ἡμῶν ἐλεεινότητος καὶ ἀθλιότητος, καὶ φώτισον ἡμῶν τὸν νοῦν ἐν τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως τοῦ ἁγίου σου Εὐαγγελίου, καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, ἀποδίωξον τοὺς πονηροὺς καὶ ἀκαθάρτους λογισμοὺς ἀπὸ τῆς ἀθλίας καὶ ταλαιπώρου μου ψυχῆς καὶ καρδίας, καὶ κατάσβεσόν μου τὴν φλόγα τῶν παθῶν, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι ἀσθενὴς καὶ ταλαίπωρός εἰμι ἐγώ· καὶ ῥῦσαί με ἀπὸ τῶν ἐπερχομένων μοι πονηρῶν ἐνθυμήσεων καὶ προλήψεων· ὅτι ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, καὶ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον δεδοξασμένον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὑπερένδοξε, Ἀειπάρθενε Θεοτόκε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Θεὸς, καταφυγή μου ὁ Χριστὸς, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Τριὰς ἁγία, σῶσόν με.

Τῌ Β'. ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Τρισάγιον, τὸ, **Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες,** καὶ τὰ λοιπὰ, ψάλλομεν τὸ πρῶτον τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, ποιήματος τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου. Ποιοῦμεν δὲ καθ' ἓν Τροπάριον μετανοίας γ'. λέγοντες τὸν παρόντα Στίχον· **Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με.**

Ὁ Κανών.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς * ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· * οὗτος
» μου Θεὸς, * καὶ δοξάσω αὐτόν· * Θεὸς τοῦ Πατρός μου, *
» καὶ ὑψώσω αὐτόν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Δίς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με.

Πόθεν ἄρξωμαι θρηνεῖν * τὰς τοῦ ἀθλίου μου βίου πράξεις; * ποίαν ἀπαρχὴν * ἐπιθήσω, Χριστὲ, * τῇ νῦν θρηνῳδίᾳ; * ἀλλ' ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς * παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Δεῦρο, τάλαινα ψυχὴ, * σὺν τῇ σαρκί σου τῷ πάντων Κτίστῃ * ἐξομολογοῦ, * καὶ ἀπόσχου λοιπὸν * τῆς πρὶν ἀλογίας, * καὶ προσάγαγε Θεῷ * ἐν μετανοίᾳ δάκρυα.

Τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ * τῇ παραβάσει παραζηλώσας, * ἔγνων ἐμαυτὸν * γυμνωθέντα Θεοῦ * καὶ τῆς ἀϊδίου * βασιλείας καὶ τρυφῆς, * διὰ τὰς ἁμαρτίας μου.

Οἴμοι, τάλαινα ψυχή! * τί ὡμοιώθης τῇ πρώτῃ Εὔᾳ; * εἶδες γὰρ κακῶς * καὶ ἰξεύθης πικρῶς, * καὶ ἥψω τοῦ ξύλου * καὶ ἐγεύσω προπετῶς * τῆς παραλόγου βρώσεως.

Ἀντὶ Εὔας αἰσθητῆς * ἡ νοητή μοι κατέστη Εὔα, * ὁ ἐν τῇ σαρκὶ * ἐμπαθὴς λογισμὸς, * δεικνὺς τὰ ἡδέα, * καὶ γευόμενος ἀεὶ * τῆς πικρᾶς καταπόσεως.

Ἐπαξίως τῆς Ἐδὲμ * προεξεῤῥίφη, ὡς μὴ φυλάξας * μίαν σου, Σωτὴρ, * ἐντολὴν ὁ Ἀδάμ· * ἐγὼ δὲ τί πάθω, * ἀθετῶν διαπαντὸς * τὰ ζωηρά σου λόγια; Δόξα.

Ὑπερούσιε Τριὰς, * ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, * ἆρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἁμαρτίας, * καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς * δάκρυα κατανύξεως.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς * καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνούντων, * ἆρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἁμαρτίας, * καὶ ὡς Δέσποινα ἁγνὴ, * μετανοοῦντα δέξαι με.

Ὠδὴ β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Πρόσεχε, * οὐρανὲ, καὶ λαλήσω * καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, *
» τὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ * ἐπιδημήσαντα. Δίς.

Πρόσεχε, * οὐρανὲ, καὶ λαλήσω· * γῆ, ἐνωτίζου φωνῆς * μετανοούσης Θεῷ * καὶ ἀνυμνούσης αὐτόν.

Πρόσχες μοι, * ὁ Θεὸς, ὁ Σωτήρ μου, * ἱλέῳ ὄμματι σοῦ, * καὶ δέξαι μου τὴν θερμὴν * ἐξομολόγησιν.

Ἡμάρτηκα * ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, * μόνος ἡμάρτηκα σοί· * ἀλλ' οἴκτειρον, ὡς Θεὸς, * Σῶτερ, τὸ πλάσμα σου.

Μορφώσας μου * τῇ τῶν παθῶν ἀμορφίᾳ, * ταῖς φιληδόνοις ὁρμαῖς * ἐλυμηνάμην τοῦ νοῦ * τὴν ὡραιότητα.

Ζάλη με * τῶν κακῶν περιέχει, * εὔσπλαγχνε Κύριε· * ἀλλ' ὡς τῷ Πέτρῳ, κἀμοὶ * τὴν χεῖρα ἔκτεινον.

Ἐσπίλωσα * τὸν τῆς σαρκός μου χιτῶνα, * καὶ κατεῤῥύπωσα * τὸ κατ' εἰκόνα, Σωτὴρ, * καὶ καθ' ὁμοίωσιν.

Ἠμαύρωσα * τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον * ταῖς τῶν παθῶν ἡδοναῖς· * καὶ ὅλως ὅλον τὸν νοῦν * χοῦν ἀπετέλεσα.

Διέῤῥηξα * νῦν τὴν στολήν μου τὴν πρώτην, * ἣν ἐξυφάνατο μοὶ * ὁ Πλαστουργὸς ἐξ ἀρχῆς, * καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνός.

Ἐνδέδυμαι * διεῤῥηγμένον χιτῶνα, * ὃν ἐξυφάνατο μοὶ * ὁ ὄφις τῇ συμβουλῇ, * καὶ καταισχύνομαι.

Τὰ δάκρυα * τὰ τῆς πόρνης, οἰκτίρμον, * κἀγὼ προβάλλομαι. * Ἱλάσθητί μοι, Σωτὴρ, * τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Προσέβλεψα * τοῦ φυτοῦ τὸ ὡραῖον, * καὶ ἠπατήθην τὸν νοῦν· * καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνὸς, * καὶ καταισχύνομαι.

Ἐτέκταινον * ἐπὶ νῶτόν μου πάντες * οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κακῶν, * μακρύνοντες κατ' ἐμοῦ * τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Δόξα.

Ἕνα σε * ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις * Θεὸν ἁπάντων ὑμνῶ, * Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν, * καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε * Θεοτόκε Παρθένε, * μόνη πανύμνητε, * ἱκέτευε ἐκτενῶς * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, Χριστὲ, * πέτραν τῶν ἐντολῶν σου *
» τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον.

Πῦρ παρὰ Κυρίου, ψυχὴ, * Κύριος ἐπιβρέξας, * τὴν γῆν Σοδόμων πρὶν κατέφλεξεν.

Εἰς τὸ ὄρος σώζου, ψυχὴ, * ὥσπερ ὁ Λὼτ ἐκεῖνος, * καὶ εἰς Σηγὼρ προανασώθητι.

Φεῦγε ἐμπρησμὸν, ὦ ψυχὴ, * φεῦγε Σοδόμων καῦσιν, * φεῦγε φθορὰν θείας φλογώσεως.

Ἥμαρτόν σοι μόνος ἐγὼ, * ἥμαρτον ὑπὲρ πάντας, * Χριστὲ Σωτὴρ, μὴ ὑπερίδῃς με.

Σὺ εἶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός· * ζήτησόν με τὸν ἄρνα, * καὶ πλανηθέντα μὴ παρίδῃς με.

Σὺ εἶ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς, * σὺ εἶ ὁ Πλαστουργός μου· * ἐν σοὶ, Σωτὴρ, δικαιωθήσομαι.

Ἐξομολογοῦμαι σοι, Σωτήρ· * Ἥμαρτόν σοι ἀμέτρως· * ἀλλ' ἄνες, ἄφες μοι, ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα.

Ὦ Τριὰς Μονὰς ὁ Θεὸς, * σῶσον ἡμᾶς ἐκ πλάνης * καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, θεοδόχε γαστήρ· * χαῖρε, θρόνε Κυρίου· * χαῖρε, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης * τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, * καὶ ἐφο-
» βήθη, * ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, * καὶ ἀνθρώ-
» ποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· * Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου, * καὶ
» ἐφοβήθην. * Δόξα τῇ δυνάμει σου. Δίς.

Τὰ ἔργα σου μὴ παρίδῃς, * τὸ πλάσμα σου μὴ παρόψῃ, * δικαιοκρίτα· * εἰ καὶ μόνος ἥμαρτον, ὡς ἄνθρωπος, * ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, φιλάνθρωπε, * ἀλλ' ἔχεις, ὡς Κύριος πάντων, * τὴν ἐξουσίαν * ἀφιέναι ἁμαρτήματα.

Ἐγγίζει, ψυχὴ, τὸ τέλος, * ἐγγίζει καὶ οὐ φροντίζεις, * οὐχ ἑτοιμάζῃ; * ὁ καιρὸς συντέμνει, διανάστηθι· * ἐγγὺς ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής ἐστιν· * ὡς ὄναρ, ὡς ἄνθος, ὁ χρόνος * τοῦ βίου τρέχει· * τί μάτην ταραττόμεθα;

Ἀνάνηψον, ὦ ψυχή μου· * τὰς πράξεις σου, ἃς εἰργάσω, *

ἀναλογίζου, * καὶ ταύτας ἐπ᾿ ὄψιν σου εἰσάγαγε, * καὶ σταγόνας στάλαξον δακρύων σου· * εἰπὲ παῤῥησίᾳ τὰς πράξεις, * τὰς ἐνθυμήσεις * Χριστῷ, καὶ δικαιώθητι.

Οὐ γέγονεν ἐν τῷ βίῳ * ἁμάρτημα οὐδὲ πρᾶξις * οὐδὲ κακία, * ἣν ἐγὼ, Σωτὴρ, οὐκ ἐπλημμέλησα, * κατὰ νοῦν καὶ λόγον καὶ προαίρεσιν, * καὶ θέσει καὶ γνώμῃ καὶ πράξει * ἐξαμαρτήσας, * ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε.

Ἐντεῦθεν καὶ κατεκρίθην, * ἐντεῦθεν κατεδικάσθην * ἐγὼ ὁ τάλας * ὑπὸ τῆς οἰκείας συνειδήσεως, * ἧς οὐδὲν ἐν κόσμῳ βιαιότερον. * Κριτὰ, Λυτρωτά μου καὶ γνῶστα, * φεῖσαι καὶ ῥῦσαι, * καὶ σῶσόν με τὸν δείλαιον.

Ἡ κλῖμαξ, ἣν εἶδε πάλαι * ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις,* δεῖγμα, ψυχή μου, * πρακτικῆς ὑπάρχει ἐπιβάσεως, * γνωστικῆς τυγχάνει ἀναβάσεως· * εἰ θέλεις οὖν πράξει καὶ γνώσει * καὶ θεωρίᾳ * βιοῦν, ἀνακαινίσθητι.

Τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας * ὑπέμεινε δι᾿ ἀνδρείαν * ὁ Πατριάρχης, * καὶ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἤνεγκε, * καθ᾿ ἡμέραν κλέμματα ποιούμενος, * ποιμαίνων, πυκτεύων, δουλεύων, * ἵνα τὰς δύο * γυναῖκας εἰσαγάγηται.

Γυναῖκας σοι δύο νόει, * τὴν πρᾶξίν τε καὶ τὴν γνῶσιν * ἐν θεωρίᾳ· * τὴν μὲν Λείαν πρᾶξιν, ὡς πολύτεκνον, * τὴν Ῥαχὴλ δὲ γνῶσιν, ὡς πολύπονον· * καὶ γὰρ ἄνευ πόνων οὐ πρᾶξις, * οὐ θεωρία, * ψυχὴ, κατορθωθήσεται.

Δόξα.

Ἀμέριστον τῇ οὐσίᾳ, * ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις * θεολογῶ σε, * τὴν τριαδικὴν μίαν Θεότητα, * ὡς ὁμοβασίλειον καὶ σύνθρονον· * βοῶ σοι τὸ ᾆσμα τὸ μέγα, * τὸ ἐν ὑψίστοις * τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις, * καὶ μένεις δι᾿ ἀμφοτέρων * φύσει παρθένος· * ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, * ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα· * Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται * φύσεως τάξις· * ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα, * φιλάνθρωπε, * φώτισον, δέομαι, *
» καὶ ὁδήγησον κἀμὲ * ἐν τοῖς προστάγμασί σου, * καὶ δί-
» δαξόν με, Σωτὴρ, * ποιεῖν τὸ θέλημά σου. Δίς.

Ἐν νυκτὶ τὸν βίον μου * διῆλθον ἀεί· * σκότος γὰρ γέγονε * καὶ βαθεῖα μοι ἀχλὺς * ἡ νὺξ τῆς ἁμαρτίας· * ἀλλ᾿ ὡς ἡμέρας υἱὸν, * Σωτὴρ, ἀνάδειξόν με.

Τὸν Ῥουβὶμ μιμούμενος * ὁ τάλας ἐγὼ, * ἔπραξα ἄθεσμον * καὶ παράνομον βουλὴν * κατὰ Θεοῦ ὑψίστου, * μιάνας κοίτην ἐμὴν, * ὡς τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος.

Ἐξομολογοῦμαί σοι, * Χριστὲ Βασιλεῦ· * Ἥμαρτον, ἥμαρτον,* ὡς οἱ πρὶν τοῦ Ἰωσὴφ * ἀδελφοὶ πεπρακότες * τὸν τῆς ἁγνείας καρπὸν * καὶ τὸν τῆς σωφροσύνης.

Ὑπὸ τῶν συγγόνων * ἡ δικαία ψυχὴ * δέδοτο· πέπρατο * εἰς δουλείαν ὁ γλυκὺς, * εἰς τύπον τοῦ Κυρίου· * αὐτὴ δὲ ὅλη, ψυχὴ, * ἐπράθης τοῖς κακοῖς σου.

Ἰωσὴφ τὸν δίκαιον * καὶ σώφρονα νοῦν * μίμησαι, τάλαινα * καὶ ἀδόκιμε ψυχὴ, * καὶ μὴ ἀκολασταίνου, * ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς * ἀεὶ παρανομοῦσα.

Εἰ καὶ λάκκῳ ᾤκησε * ποτὲ Ἰωσὴφ, * Δέσποτα Κύριε,* ἀλλ᾿ εἰς τύπον τῆς ταφῆς * καὶ τῆς ἐγέρσεώς σου· * ἐγὼ δὲ τί σοι ποτὲ * τοιοῦτο προσενέγκω;

Δόξα.

Σὲ, Τριὰς, δοξάζομεν, * τὸν ἕνα Θεόν· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ, * ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, * ἁπλῆ οὐσία, Μονὰς * ἀεὶ προσκυνουμένη.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἠμφιάσατο * τὸ φύραμά μου, * ἄφθορε, ἄνανδρε, * Μητροπάρθενε, Θεὸς * ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, * καὶ ἥνωσεν ἑαυτῷ * τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησα * ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου * πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, *
» καὶ ἐπήκουσέ μου * ἐξ ᾅδου κατωτάτου, * καὶ ἀνήγαγεν
» ἐκ φθορᾶς * τὴν ζωήν μου. Δίς.

Τὰ δάκρυα, * Σωτὴρ, τῶν ὀμμάτων μου, * καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμοὺς * καθαρῶς προσφέρων, * βοῶ σοι ἐκ καρδίας·* Ὦ Θεὸς, ἡμάρτηκά σοι, * ἱλάσθητί μοι.

Ἐξένευσας, * ψυχὴ, τοῦ Κυρίου σου, * ὥσπερ Δαθὰν καὶ Ἀβειρών· * ἀλλὰ, Φεῖσαι, κράξον, * ἐξ ᾅδου κατωτάτου, * ἵνα μὴ τὸ χάσμα τῆς γῆς * σὲ συγκαλύψῃ.

Ὡς δάμαλις, * ψυχὴ, παροιστρήσασα, * ἐξωμοιώθης τῷ Ἐφραίμ· * ὡς δορκὰς, ἐκ βρόχων * ἀνάσωσον τὸν βίον, * πτερωθεῖσα πράξει καὶ νῷ * καὶ θεωρίᾳ.

Ἡ χεὶρ ἡμᾶς * Μωσέως πιστώσεται, * ψυχὴ, πῶς δύναται Θεὸς * λεπρωθέντα βίον * λευκᾶναι καὶ καθᾶραι· * καὶ μὴ ἀπογνῷς σεαυτὴν, * κἂν ἐῤῥυπώθης.

Δόξα.

Τριάς εἰμι * ἁπλῆ, ἀδιαίρετος, * διαιρετὴ προσωπικῶς, * καὶ

Μονὰς ὑπάρχω * τῇ φύσει ἡνωμένη, * ὁ Πατήρ, φησί, καὶ Υἱὸς * καὶ θεῖον Πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Ἡ μήτρα σου * Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε * μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς· * ἀλλ' ὡς Κτίστην πάντων * δυσώπει, Θεοτόκε, * ἵνα ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς * δικαιωθῶμεν.

Κοντάκιον.

Ψυχή μου, ψυχή μου, * ἀνάστα, * τί καθεύδεις; * τὸ τέλος ἐγγίζει, * καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι. * Ἀνάνηψον οὖν, * ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, * ὁ πανταχοῦ παρών, * καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡμάρτομεν, * ἠνομήσαμεν, * ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, *
» οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ * ἐποιήσαμεν, * καθὼς ἐνετείλω
» ἡμῖν· * ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, * ὁ τῶν Πατέ-
» ρων Θεός. Δίς.

Ἡμάρτηκα, * ἐπλημμέλησα, * καὶ ἠθέτησα τὴν ἐντολήν σου· * ὅτι ἐν ἁμαρτίαις προήχθην, * καὶ προσέθηκα * τοῖς μώλωψι τραῦμα ἐμοί· * ἀλλ' αὐτός με ἐλέησον, ὡς εὔσπλαγχνος, * ὁ τῶν Παρτέρων Θεός.

Τὰ κρύφια * τῆς καρδίας μου * ἐξηγόρευσά σοι τῷ Κριτῇ μου· * ἴδε μου τὴν ταπείνωσιν, ἴδε * καὶ τὴν θλῖψίν μου, * καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου νῦν· * καὶ αὐτός με ἐλέησον, ὡς εὔσπλαγχνος, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σαοὺλ ποτε, * ὡς ἀπώλεσε * τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ψυχή, τὰς ὄνους, * πάρεργον τὸ βασίλειον εὗρε * πρὸς ἀνάῤῥυσιν· * ἀλλ' ὅρα μὴ λάθῃς σαυτήν, * τὰς κτηνώδεις ὀρέξεις σου προκρίνουσα * τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Δαβὶδ ποτε * ὁ πατρόθεος, * εἰ καὶ ἥμαρτε διττῶς, ψυχή μου, * βέλει μὲν τοξευθεὶς τῆς μοιχείας, * τῷ δὲ δόρατι * ἁλοὺς τῆς τοῦ φόνου ποινῆς, * ἀλλ' αὐτὴ τὰ βαρύτερα τῶν ἔργων νοσεῖς, * ταῖς κατὰ γνώμην ὁρμαῖς.

Συνῆψε μὲν * ὁ Δαβὶδ ποτε * ἀνομήματι τὴν ἀνομίαν· * φόνῳ γὰρ τὴν μοιχείαν ἐκίρνα, * τὴν μετάνοιαν * εὐθὺς παραδείξας διπλῆν· * ἀλλ' αὐτὴ πονηρότερα εἰργάσω, ψυχή, * μὴ μεταγνοῦσα Θεῷ.

Δαβὶδ ποτε * ἀνεστήλωσε * συγγραψάμενος ὡς ἐν εἰκόνι * ὕμνον, δι' οὗ τὴν πρᾶξιν ἐλέγχει, * ἣν εἰργάσατο, * κραυγάζων· Ἐλέησόν με· * σοὶ γὰρ μόνῳ ἐξήμαρτον τῷ πάντων Θεῷ· * αὐτὸς καθάρισόν με.

Δόξα.

Μονὰς ἁπλῆ, * ἀδιαίρετε, * ὁμοούσιε, Τριὰς ἁγία, * φῶτα καὶ φῶς, καὶ ἅγια τρία, * καὶ ἓν ἅγιον, * ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς· * ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον ζωὴν καὶ ζωάς, * ψυχή, τὸν πάντων Θεόν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, Θεογεννῆτορ, * ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος * ἀπεκύησας * τὸν ἕνα, Υἱὸν καὶ Θεόν· * καὶ αὐτὴ προηνέῳξας ἡμῖν τοῖς ἐν γῇ * τὰ ἐπουράνια.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν στρατιαὶ * οὐρανῶν δοξάζουσι, * καὶ φρίττει τὰ Χερουβὶμ *
» καὶ τὰ Σεραφίμ, * πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, * ὑμνεῖτε, εὐ-
» λογεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Ἡμαρτηκότα, * Σωτήρ, ἐλέησον· * διέγειρόν μου τὸν νοῦν * πρὸς ἐπιστροφήν· * δέξαι μετανοοῦντα, * οἰκτείρησον βοῶντα· * Ἥμαρτόν σοι, σῶσον· * ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Ὁ διφρηλάτης * Ἠλίας ἅρματι * ταῖς ἀρεταῖς ἐπιβάς, * ὡς εἰς οὐρανὸν * ἤγετο ὑπεράνω ποτὲ τῶν ἐπιγείων· * τούτου οὖν, ψυχή μου, * τὴν ἄνοδον ἀναλογίζου.

Ὁ Ἐλισσαῖος * ποτὲ δεξάμενος * τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ, * ἔλαβε διπλῆν * χάριν παρὰ Κυρίου· * αὐτὴ δέ, ὦ ψυχή μου, * ταύτης οὐ μετέσχες * τῆς χάριτος, δι' ἀκρασίαν.

Τοῦ Ἰορδάνου * τὸ ῥεῖθρον πρότερον * τῇ μηλωτῇ Ἠλιοῦ * δι' Ἐλισσαιὲ * ἔστη ἔνθα καὶ ἔνθα· * αὐτὴ δέ, ὦ ψυχή μου, * ταύτης οὐ μετέσχες * τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἡ Σωμανῖτις * ποτὲ τὸν δίκαιον * ἐξένισεν, ὦ ψυχή, * γνώμῃ ἀγαθῇ· * σὺ δὲ οὐκ εἰσῳκίσω * οὐ ξένον, οὐχ ὁδίτην· * ὅθεν τοῦ νυμφῶνος * ῥιφήσῃ ἔξω θρηνῳδοῦσα.

Τοῦ Γιεζῆ * ἐμιμήσω, τάλαινα, * τὴν γνώμην τὴν ῥυπαρὰν * πάντοτε, ψυχή· * οὗ τὴν φιλαργυρίαν * ἀπόθου, κἂν ἐν γήρᾳ· * φεῦγε τῆς γεέννης * τὸ πῦρ, ἐκστᾶσα τῶν κακῶν σου.

Δόξα.

Ἄναρχε Πάτερ, * Υἱὲ συνάναρχε, * Παράκλητε ἀγαθέ, * Πνεῦμα τὸ εὐθές, * Λόγου Θεοῦ Γεννῆτορ, * Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, * Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, * Τριὰς μονάς, ἐλέησόν με.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐκ βαφῆς * ἁλουργίδος, ἄχραντε, * ἡ νοητὴ πορφυρίς, * τοῦ Ἐμμανουὴλ * ἔνδον ἐν τῇ γαστρί σου * ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· * ὅθεν Θεοτόκον * ἐν ἀληθείᾳ σε τιμῶμεν.

Ὠδὴ θ'. ὁ Εἱρμός.

» Ἀσπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, * μητρὸς ἀνάν-
» δρου * ἄφθορος ἡ κύησις· * Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις * καινο-
» ποιεῖ τὰς φύσεις· * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, * ὡς Θεόνυμφον
» Μητέρα, * ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν. Δίς.

Ὁ νοῦς τετραυμάτισται, * τὸ σῶμα μεμαλάκισται, * νοσεῖ τὸ πνεῦμα· * ὁ λόγος ἠσθένησεν, * ὁ βίος νενέκρωται, * τὸ τέλος ἐπὶ θύραις· * διό μοι, τάλαινα ψυχὴ, * τί ποιήσεις, ὅταν ἔλθῃ * ὁ Κριτὴς ἀνερευνῆσαι τὰ σά;

Μωσέως παρήγαγον, * ψυχὴ, τὴν κοσμογένεσιν, * καὶ ἐξ ἐκείνου * πᾶσαν ἐνδιάθετον * γραφὴν ἱστοροῦσάν σοι * δικαίους καὶ ἀδίκους· * ὧν τοὺς δευτέρους, ὦ ψυχὴ, * ἐμιμήσω, οὐ τοὺς πρώτους, * εἰς Θεὸν ἐξαμαρτήσασα.

Ὁ Νόμος ἠσθένησεν, * ἀργεῖ τὸ Εὐαγγέλιον, * Γραφὴ δὲ πᾶσα * ἐν σοὶ παρημέληται, * Προφῆται ἠτόνησαν, * καὶ πᾶς δικαίου λόγος· * αἱ τραυματίαι σου, ὦ ψυχὴ, * ἐπληθύνθησαν, οὐκ ὄντος * ἰατροῦ τοῦ ὑγιοῦντος σε.

Τῆς Νέας παράγω σοι * Γραφῆς τὰ ὑποδείγματα, * ἐνάγοντά σε, * ψυχὴ, πρὸς κατάνυξιν· * δικαίους οὖν ζήλωσον, * ἁμαρτωλοὺς ἐκτρέπου, * καὶ ἐξιλέωσαι Χριστὸν * προσευχαῖς τε καὶ νηστείαις, * καὶ ἁγνείᾳ καὶ σεμνότητι.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, * καλέσας εἰς μετάνοιαν * λῃστὰς καὶ πόρνας· * ψυχὴ, μετανόησον· * ἡ θύρα ἠνέῳκται * τῆς βασιλείας ἤδη, * καὶ προαρπάζουσιν αὐτὴν * Φαρισαῖοι καὶ τελῶναι * καὶ μοιχοὶ μεταποιούμενοι.

Χριστὸς ἐνηπίασε * σαρκὶ προσομιλήσας σοι, * καὶ πάντα, ὅσα * ὑπάρχει τῆς φύσεως, * βουλήσει ἐπλήρωσε, * τῆς ἁμαρτίας δίχα, * ὑπογραμμόν σοι, ὦ ψυχὴ, * καὶ εἰκόνα προδεικνύων * τῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως.

Χριστὸς Μάγους ἔσωσε, * ποιμένας συνεκάλεσε, * νηπίων δήμους * ἀπέδειξε μάρτυρας, * πρεσβύτην ἐδόξασε, * καὶ γηραλαίαν χήραν· * ὧν οὐκ ἐζήλωσας, ψυχὴ, * οὐ τὴν πίστιν οὐ τὸν βίον· * ἀλλ' οὐαί σοι ἐν τῷ κρίνεσθαι!

Νηστεύσας ὁ Κύριος * ἡμέρας τεσσαράκοντα * ἐν τῇ ἐρήμῳ, * ὕστερον ἐπείνασε, * δεικνὺς τὸ ἀνθρώπινον. * Ψυχὴ, μὴ ἀθυμήσῃς· * ἄν σοι προσβάλλῃ ὁ ἐχθρὸς, * προσευχῇ τε καὶ νηστείᾳ * ἐκποδὼν ἀποκρουσθήτω σοι.

Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, * Υἱὸν ὑπερυψώσωμεν, * τὸ θεῖον Πνεῦμα * πιστῶς προσκυνήσωμεν, * Τριάδα ἀχώριστον, * Μονάδα

κατ' οὐσίαν· * ὡς φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωὴν * καὶ ζωὰς, ζωοποιοῦσαν * καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Τὴν πόλιν σου φύλαττε, * Θεογεννῆτορ πάναγνε· * ἐν σοὶ γὰρ αὕτη * πιστῶς βασιλεύουσα, * ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, * καὶ διὰ σοῦ νικῶσα * τροποῦται πάντα πειρασμὸν, * καὶ σκυλεύει πολεμίους, * καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Ἀνδρέα σεβάσμιε, * καὶ Πάτερ τρισμακάριστε, * ποιμὴν τῆς Κρήτης, * μὴ παύσῃ δεόμενος * ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, * ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης * ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, * καὶ πταισμάτων λυτρωθῶμεν * οἱ τιμῶντές σου τὴν μνήμην ἀεί.

Εἶτα ψάλλομεν οἱ δύο Χοροί· Ἀσπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος. **Καὶ** ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Ἀποδείπνων.

ΤΗ Γ'. ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εἰς τὴν δευτέραν Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Ὑπερδεδοξασμένη ἡ χάρις * τῆς πανσέπτου νηστείας· * Μωϋσῆς ἐν αὐτῇ ἐδοξάσθη, * καὶ Νόμον τὸν ἐν γράμματι * ἐν πλαξὶν ὑπεδέξατο· * τοῦ πυρὸς δυνατώτεροι * παῖδες νέοι ἀνεδείχθησαν· * ἐν αὐτῇ συγκατασβέσωμεν * τῆς σαρκὸς πάθη φλογίζοντα, * Χριστῷ τῷ Σωτῆρι βοῶντες· * Ἐπιστροφὴν ἡμῖν πᾶσι δώρησαι, * καὶ ῥῦσαι τῆς γεέννης.

Δόξα. Ἕτερον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή.

Μετανοίας ἐφέστηκε καιρός· * ἐγκρατείας ἐπίδειξαι καρποὺς, ὦ ψυχή μου· * βλέψον πρὸς τοὺς πρὶν μετανοήσαντας, * κράξον τῷ Χριστῷ· Ἥμαρτον, σῶσόν με, * ὡς ἔσωσας, Δέσποτα, * τελώνην στενάξαντα * ἐκ καρδίας, ἀγαθὲ, * ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Προστασία θερμὴ Χριστιανῶν, * τὸν Υἱόν σου ἱκέτευε ἀεὶ, Θεοτόκε, * πάσης κακουργίας καὶ δεινότητος * ῥύσασθαι ἡμᾶς τοῦ πολεμήτορος, * καὶ δοῦναι συγχώρησιν * ἡμῖν, ὧν ἡμάρτομεν, * διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, * ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, Μητροπάρθενε.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολ. Κάθισμα, Θεοδώρου Στουδίτου.
Ἦχος πλ. α'. Κύριε,* τὸ ποτήριον.

Κύριε, * τὴν σωτήριον ἐγκράτειαν * δισημερεύοντες, βοῶμεν σοι· * Κατάνυξον τὰς καρδίας τῶν δούλων σου, * καὶ πρόσδεξαι τὰς ἐν φόβῳ εὐχὰς ἡμῶν, * παρέχων ἡμῖν εὔδρομον * τὸ τῆς νηστείας στάδιον, * ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ **αὐτό**. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἡ τὸ ἄνθος τὸ θεῖον * ῥίζα βλαστήσασα, * κιβωτὲ καὶ λυχνία * καὶ στάμνε πάγχρυσε, * ἁγία τράπεζα, ζωῆς * τὸν ἄρτον φέρουσα, * ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν * ἐκδυσώπησον αὐτὸν, * σὺν τῷ ἁγίῳ Προδρόμῳ, * τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι * τοὺς Θεοτόκον ὁμολογοῦντας σε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου· καὶ τὸ Τριῴδιον. Ποίημα τοῦ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ β'. Ἦχος β'. καὶ στιχολογεῖται ἡ Β'. Ὠδή.

»Ἴδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι, * ὁ ἐν θαλάσσῃ σώσας, * καὶ
» ἐν ἐρήμῳ κορέσας * Ἰσραηλίτην λαὸν, * καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέ-
» τρας * πηγάσας τοῖς βροτοῖς, * ἵνα τὸν πάλαι τῇ φθορᾷ *
» πεπτωκότα φορέσας, * ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτὸν * δι' ἄφατον ἔλεος.

Νῆψον, γρηγόρησον, * στέναξον, δάκρυσον· * διὰ νηστείας ὅλον * τῆς ἁμαρτίας τὸν φόρτον, * ψυχὴ, ἀπόῤῥιψον· * τῇ θερμῇ μετανοίᾳ * ἀπόφυγε τὸ πῦρ, * καὶ διὰ πένθους τῶν παθῶν * τὸν πενθήρη χιτῶνα * διάῤῥηξον, τὴν στολὴν * τὴν θείαν λαμβάνουσα.

Ὄρει προσέλθωμεν * ἀρίστων πράξεων * διὰ νηστείας πάντες, * τὰς χαμαιζήλους λιπόντες * τῶν ἡδονῶν προσβολάς· * καὶ εἰς γνόφον εἰσδύντες * σεπτῶν θεωριῶν, * μόνον ὀψώμεθα Χριστοῦ * τὸ ἐράσμιον κάλλος, * θεούμενοι μυστικῶς * θείαις ἀναβάσεσιν.

Οἴμοι! τίς γένωμαι; * τί διαπράξωμαι, * τὴν ἁμαρτίαν πράττων, * καὶ τὸν Δεσπότην οὐ φρίττων * ὁ ἀσυνείδητος; * διὰ τοῦτο πρὸ δίκης * κατάδικός εἰμι. * Δικαιοκρίτα ἀγαθὲ, * ἐπιστρέψας με σῶσον, * τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς * σὲ παραπικράναντα.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀγεώργητος * γῆ, ἡ βλαστήσασα * τὸν τοῦ παντὸς τροφέα, * τὸν ὑπανοίγοντα χεῖρα, * καὶ εὐδοκίᾳ τῇ αὐτοῦ * ἐμπιπλῶντα πᾶν ζῶον * ἰσχύϊ θεϊκῇ, * στήριξον ἄρτῳ ζωτικῷ * παρειμένας καρδίας * τῷ κόρῳ τῶν δυσχερῶν * ἡμῶν παραπτώσεων.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος πλ. α'.

Ἴδετε ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς, * ὁ σάρκα.

Δεῦτε συνέλθωμεν * ἐν τῷ ταμείῳ τῆς ψυχῆς, * Κυρίῳ * τὰς εὐχὰς ἀποδιδόντες καὶ βοῶντες· * Πάτερ, ὁ ἐν οὐρανοῖς, * τὰ ὀφλήματα ἡμῶν * ἄνες καὶ ἄφες, * ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Τὸ τῆς ψυχῆς ἡμῶν * ἐν τῇ νηστείᾳ ἱλαρὸν * δεικνύντες, * μὴ στυγνάσωμεν τὴν τῶν πεποθημένων * ἡμερῶν ἐξαλλαγὴν, * ὡς ἐκλάμπουσαν ἡμῖν * τῆς εὐσεβείας * τὰ κατορθώματα.

Δόξα.

Ἄναρχε, ἄκτιστε, * ἡ τρισυπόστατος Μονὰς, * κυρία, * βασιλεία τῶν αἰώνων, σὲ δοξάζει * τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα * πληθὺς ἀγγέλων, * καὶ πᾶσα φύσις βροτῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ, τὸ πανάρετον * κλέος τοῦ γένους τῶν βροτῶν, * ὑμνοῦμεν· * διὰ σοῦ γὰρ ἐθεώθημεν, Παρθένε· * καὶ γὰρ ἔτεκες ἡμῖν * τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν, * Χριστὸν τὸν λύσαντα * τῆς κατάρας ἡμᾶς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τίς πῦρ ἀπέσβεσε; * τίς φράττει στόματα θηρῶν; * Νηστεία, * ἡ τοὺς παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσαμένη, * καὶ προφήτην Δανιὴλ * ἐκ λεόντων τῆς βορᾶς· * ἣν ἀσπασώμεθα * καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοί.

Ὁ Εἱρμός.

»Ἴδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς, * ὁ σάρκα * ἐνδυσάμενος
» βουλήσει ἑκουσίᾳ, * ἵνα σώσω τὸν Ἀδὰμ, * τὸν ἐκ πλάνης
» πεσόντα * τῇ παραβάσει * διὰ τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ ή. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ.

Ὕπνον ἀπόθου, ψυχὴ, * τῆς δεινῆς ῥαθυμίας, * καὶ προθύμως γρηγόρει * πρὸς τὰς θείας ἐντολάς· * ἐγγίζει ὁ νυμφίος· * λαμπαδηφόρος σπεῦσον * αὐτῷ προσυπαντῆσαι.

Τραυματισθέντα δεινῶς * ἡδονῶν τῇ ῥομφαίᾳ, * τῇ μοτώσει, οἰκτίρμον, * τῆς εὐσπλάγχνου σου ῥοπῆς * ἰάτρευσόν με, Λόγε, * ὅπως σε εὐχαρίστως * δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Ἀπὸ παθῶν βλαβερῶν, * ἀπὸ φθόνου καὶ μίσους, * ἀπὸ πάσης κακίας * ἐγκρατεύθητι, ψυχὴ, * σιτίοις τρεφομένη, * τοῖς τὴν τρυφὴν τὴν ἄνω * ἀΰλως προξενοῦσι.

Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, * τῆς ψυχῆς μου τὰ ἕλκη, * καὶ καρδίας τὰ πάθη, * καὶ νοὸς τὰς ἐκτροπὰς * θεράπευσον, ὡς μόνη * ἁμαρτωλῶν βοηθὸς, * καὶ πορθουμένων τεῖχος.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Ἐν ἐγκρατείᾳ ἅπαντες * τὰς ψυχὰς πτερώσαντες ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * εὐχὰς εὐπροσδέκτους * προσάξωμεν Κυρίῳ.

Πνεῦμα τῆς κατανύξεως * λαβόντες, δακρύσωμεν πρὸς λύτρον ψυχῶν, * ἀνυμνολογοῦντες * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν.

Τριὰς ἡ ὁμοούσιος, * καὶ Μονὰς ἡ ἄκτιστος καὶ πάντων Θεὸς, * σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱκετηρίαν ποίησον * ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, πανάχραντε, * ῥυσθῆναι παντοίων * πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τρυφὴν πλουσίου πτύσαντες, * δεῦτε, τῷ Λαζάρῳ συννηστεύσωμεν, * ἵνα ἡμᾶς θάλψῃ * τοῦ Ἀβραὰμ ὁ κόλπος.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως, * ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε,
» λαοί, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε.

Τῶν γηγενῶν * τίς οὕτως ὀλισθήσας * Θεὸν παρώργισέ ποτε; * τίς ταῖς ὁρμαῖς τῆς κακίας * ἐξηκολούθησε, * καὶ καταγώγιον ὤφθη τῆς ἁμαρτίας, * ὥσπερ ἐγὼ ὁ τάλας; * ἀλλ' ὁ Θεός, * ὁ θελητὴς τοῦ ἐλέους, * σύ με οἴκτειρον.

Θεοειδῶν * ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, * τὸν εὐδιάλλακτον Θεὸν * ἐκδυσωπήσατε, σῶσαι * ψυχὴν εἰς πέλαγος * βιωτικῶν νηχομένην, καὶ τρικυμίαις * παθῶν χειμαζομένην, * καὶ προσβολαῖς * τῶν ἐναντίων πνευμάτων * κινδυνεύουσαν.

Δεῦρο, ψυχή, * πτεροῖς κουφιζομένη * διὰ νηστείας ἀρετῶν, * τῆς χαμαιζήλου κακίας * ὑπερανάστηθι, * καὶ θεωρίαις ἐντρύφα ταῖς ἀνωτάταις, * τρυφὴν ταῖς προξενούσαις * τῶν ἀγαθῶν, * θεοειδὴς γενομένη διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Τίς ἀκουστὰς * ποιήσει τὰς αἰνέσεις * σοῦ, τῆς τεκούσης ὑπὲρ νοῦν * τὸν αἰνετὸν καὶ Δεσπότην, * ἁγνή, καὶ Κύριον, * ὅνπερ αἰνοῦσιν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι; * Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει * ὑπὲρ λαοῦ * ἡμαρτηκότος, Παρθένε * ἀπειρόγαμε.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἡσαΐα χόρευε.

Ὁ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, * ἡ ἡμέρα * τῶν σωτηριῶν· * προσάξωμεν Θεῷ * δῶρα ἀρετῶν, * ἐν ᾧ ἀποθέμενοι * τὰ τοῦ σκότους * ἔργα, ἀδελφοί, * ἐπενδυσώμεθα * ὅπλα φωτός, καθὼς Παῦλος βοᾷ.

Δεῦτε, ὡς ὁ Κύριος * ἐν νηστείᾳ * εἷλε τὸν ἐχθρόν, * ἐν ταύτῃ καὶ ἡμεῖς * θραύσωμεν αὐτοῦ * τὰ βέλη καὶ ἔνεδρα· * Ὀπίσω μου * ὕπαγε, Σατάν, * ἕκαστος λέγοντες, * ἐν τῷ μέλλειν ἐκπειράζειν ἡμᾶς.

Δόξα.

Ὁμοουσιότητι * ἀνυμνῶ σε, * ἄναρχε Τριάς, * σεπτή, ζωαρχική, * ἄτμητε Μονάς· * Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, * καὶ γεννητὲ * Λόγε καὶ Υἱέ, * Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * ἡμᾶς σῶσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, * Θεομῆτορ· * ἄνευ γὰρ ἀνδρὸς * ἡ σύλληψις ἐν σοί, * καὶ παρθενικῶς * ἡ κύησις γέγονε· * καὶ γὰρ Θεὸς * ἔστιν ὁ τεχθείς· * ὃν μεγαλύνοντες, * σέ, Παρθένε, μακαρίζομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νηστείᾳ προβάλλοντες * τῷ τῶν εὐχῶν * ὄρει καὶ ἡμεῖς, * καρδίᾳ καθαρᾷ * ἴδωμεν Θεόν, * τὰς πλάκας δεχόμενοι * τῶν ἐντολῶν, * ἔνδον, ὡς Μωσῆς, * δόξῃ ἀστράπτοντες * τῷ προσώπῳ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἡσαΐα, χόρευε· * ἡ Παρθένος * ἔσχεν ἐν γαστρί, * καὶ ἔτε-
» κεν Υἱόν, * τὸν Ἐμμανουήλ, * Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· * Ἀνα-
» τολὴ * ὄνομα αὐτῷ· * ὃν μεγαλύνοντες, * σέ, Παρθένε, μα-
» καρίζομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν. Εἰς τὸν στίχ· τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς. Ἦχος γ'.

Ἀρξώμεθα, λαοί, * τῆς ἀμώμου νηστείας, * ἥτις ἐστὶ * τῶν ψυχῶν σωτηρία· * δουλεύσωμεν τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ· * ἐλαίῳ ἐγκρατείας * τὰς κεφαλὰς ἀλείψωμεν, * καὶ ὕδατι ἁγνείας * τὰ πρόσωπα νιψώμεθα· * μὴ βαττολογήσωμεν ἐν ταῖς προσευχαῖς, * ἀλλ' ὡς ἐδιδάχθημεν, * οὕτω βοήσωμεν· * Πάτερ ἡμῶν, * ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, * ὡς φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Βασιλέων καὶ τυράννων * τὸν φόβον ἀπώσαντο * οἱ Χριστοῦ στρατιῶται, * καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως * αὐτὸν ὡμολόγησαν, * τὸν ἁπάντων Κύριον, * Θεὸν καὶ Βασιλέα, * καὶ πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ἡ προστασία * πάντων τῶν δεομένων, * εἰς σὲ θαῤῥοῦμεν, * εἰς σὲ καυχώμεθα, * ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστι· * πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι * ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἦχος α'.

Ὅτι πάροικοι * ἐσμὲν ἐν τῇ γῇ, * καθὼς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν, * τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς ἡμῶν * ἀναμάρτητον φύλαξον, Σωτὴρ ἡμῶν, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ε'.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 19.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ἐὰν δὲ μὴ θέλητε μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. Πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ Σιών, πλήρης κρίσεως; ἐν ᾗ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη, ἐν αὐτῇ νῦν δὲ φονευταί. Τὸ ἀργύριον ὑμῶν ἀδόκιμον, οἱ κάπηλοί σου μίσγουσι τὸν οἶνον ὕδατι, οἱ ἄρχοντές σου ἀπειθοῦσι, κοινωνοὶ κλεπτῶν, ἀγαπῶντες δῶρα, διώκοντες ἀνταπόδομα, ὀρφανοῖς οὐ κρίνοντες, καὶ κρίσει χηρῶν οὐ προσέχοντες. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος, ὁ Δεσπότης Σαβαώθ, ὁ Δυνάστης τοῦ Ἰσραήλ· Οὐαὶ τοῖς ἰσχύουσιν ἐν Ἱερουσαλήμ! οὐ παύσεται γάρ μου ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναντίοις, καὶ κρίσιν ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ποιήσω, καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ πυρώσω σε εἰς καθαρόν· τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἀπολέσω, καὶ ἀφελῶ πάντας ἀνόμους ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντας ὑπερηφάνους ταπεινώσω. Καὶ ἐπιστήσω τοὺς κριτάς σου, ὡς τὸ πρότερον, καὶ τοὺς συμβούλους σου, ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοσύνης, μητρόπολις πιστὴ Σιών· μετὰ γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς, καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης. Καὶ συντριβήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὸν Κύριον συντελεσθήσονται. Διότι νῦν αἰσχυνθήσονται ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, ἃ αὐτοὶ ἠβούλοντο· καὶ αἰσχυνθήσονται ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, ἐφ' οἷς αὐτοὶ ἐπεποίθησαν· καὶ αἰσχυνθήσονται ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἐφ' οἷς αὐτοὶ ἐβουλεύσαντο. Ἔσται γὰρ ὡς τερέβινθος ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα αὐτῆς, καὶ ὡς παράδεισος ὕδωρ μὴ ἔχων· καὶ ἔσται ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ὡς καλάμη στυππίου, καὶ ἡ ἐργασία αὐτῶν ὡς σπινθῆρες πυρὸς, καὶ κατακαυθήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων. (Κεφ. Β'. 1.) Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμμὼς, περὶ Ἰουδαίας καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ· Ὅτι ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων, καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν, καὶ ἥξουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ πορεύσονται λαοὶ πολλοὶ καὶ ἐροῦσι· Δεῦτε, ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακὼβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ς'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Στίχ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

Τῌ Γ'. ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα,

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου. Ἦχος β'.

Ἰωσήφ. Ὡς ὡράθης, Χριστέ.

Βρώσει πάλαι πικρᾷ * ἐξοικισθέντες Παραδείσου, * ἐγκρατείᾳ τῶν παθῶν * ἐπισπεύσωμεν εἰσοικισθῆναι, * ἀνακράζοντες * τῷ Θεῷ ἡμῶν· * Ὁ σταυρῷ τανύσας παλάμας σου, * ὄξος πιὼν * χολῆς τε γευσάμενος, * καὶ ὀδύνας καρτερήσας * τὰς ἐκ τῶν ἥλων, * τὰς πικροτάτας ἡδονὰς * πάσας ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν * ἐξηλώσας, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν * σῶσον τοὺς δούλους σου.

Ὅμοιον.

Ξύλου βρώσει ποτὲ * ἀποικισθέντες Παραδείσου, * τῷ σταυρῷ σου πρὸς αὐτὸν * εἰσῳκίσθημεν· ὃν εἰς πρεσβείαν * σοὶ προσάγομεν, * πολυέλεε, * καὶ πιστῶς σου πάντες δεόμεθα· * Πηγὰς δακρύων * ἡμῖν νῦν κατάπεμψον * ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, * τὸν ῥύπον πάντα * ἐκκαθαιρούσας τῶν παθῶν * καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν, * ἵνα πάντες σοι βοῶμεν ἐκτενῶς· * Κύριε, δόξα σοι.

Ἄλλο. Ἦχος ὁ αὐτός. Θεοδώρου Στουδίτου.

Τῶν πεπραγμένων μοι.

Τῆς ἐγκρατείας τὴν τρυφὴν * κἀμοὶ, Λόγε, χάρισαι, * ὡς τῷ Ἀδὰμ * τὸν Παράδεισόν ποτε· * ἐκ πάσης σου γεύεσθαι * ἐντολῆς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ ἀπέχεσθαι ἀεὶ καρποῦ, * ἧς ἀπέφηνας ἁμαρτίας, * ἵνα ζωηφόρον * πάθος σου τοῦ σταυροῦ * ἐν χαρᾷ προφθάσω.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἑσπέρας

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ζ'.

Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Στίχ. Σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 14.

Εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτός· καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα, καὶ εἰς καιροὺς, καὶ εἰς ἡμέρας, καὶ εἰς ἐνιαυτοὺς, καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας

τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσω εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς, καὶ τοὺς ἀστέρας. Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς, καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα τετάρτη. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἑρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν, καὶ πετεινὰ πετώμενα ἐπὶ τῆς γῆς, κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα, καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζώων ἑρπετῶν, ἃ ἐξήγαγε τὰ ὕδατα κατὰ γένος αὐτῶν, καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλά· καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεὸς λέγων· Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις· καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα πέμπτη.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς η'.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου!

Στίχ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 20.

Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλατείαις παῤῥησίαν ἄγει· ἐπ' ἄκρων τειχέων κηρύσσεται, ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει· ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαῤῥοῦσα λέγει· Ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχωνται τῆς δικαιοσύνης, οὐ καταισχυνθήσονται· οἱ δὲ ἄφρονες, τῆς ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμηταὶ, ἀσεβεῖς γενόμενοι, ἐμίσησαν αἴσθησιν, καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχοις. Ἰδοὺ, προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς βουλῆς ῥῆσιν, διδάξω δὲ τὸν ἐμὸν λόγον ὑμᾶς. Ἐπειδὴ ἐκάλουν, καὶ οὐχ ὑπηκούσατε, καὶ ἐξέτεινον λόγους, καὶ οὐ προσείχετε, ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλὰς, τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχοις οὐ προσείχετε. Τοιγαροῦν κἀγὼ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι· ἐπιχαροῦμαι δὲ, ἡνίκα ἂν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος, καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν θόρυβος ἄφνω, ἡ δὲ καταστροφὴ ὁμοίως καταιγίδι παρῇ, ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν θλῖψις καὶ πολιορκία. Ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσησθέ με, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν· ζητήσουσί με κακοὶ, καὶ οὐχ εὑρήσουσιν. Ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ φόβον Κυρίου οὐ προείλοντο, οὐδὲ ἤθελον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς· ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους. Τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυτῶν ὁδοῦ τοὺς καρποὺς, καὶ τῆς αὐτῶν ἀτιμίας πλησθήσονται. Ἀνθ' ὧν γὰρ ἠδίκουν νηπίους, φονευθήσονται· καὶ ἐξετασμὸς ὀλέσει ἀσεβεῖς. Ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων, κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι, καὶ ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δὶς, κατὰ τὸ σύνηθες.

Ἦχος πλ. δ'.

Νηστείαν * οὐκ ἀποχὴν βρωμάτων μόνον τελέσωμεν, * ἀλλὰ παντὸς ὑλικοῦ * πάθους ἀλλοτρίωσιν· * ἵνα τὴν καθ' ἡμῶν * τυραννοῦσαν σάρκα δουλώσαντες, * ἄξιοι γενώμεθα * τῆς τοῦ Ἀμνοῦ μεταλήψεως, * τοῦ ὑπὲρ τοῦ κόσμου σφαγέντος ἑκουσίως, * Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, * καὶ πνευματικῶς ἑορτάσωμεν * τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ Σωτῆρος ἀνάστασιν, * εἰς ὕψος ἀρθέντες * ἀρετῶν ἐν φαιδρότητι, * καὶ τῇ τρυφῇ τῶν ἀρίστων ἔργων * εὐφραίνοντες τὸν φιλάνθρωπον.

Μαρτυρικόν.

Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε, * ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, * καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων * διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, * ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· * ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. * Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις * δώρησαι τῷ λαῷ σου * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὢ μυστηρίου καινοῦ! * ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! * ἡ Παρθένος ἔλεγεν, * ἐν σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν * ἐν μέσῳ δύο * λῃστῶν κρεμάμενον, * ὃν ἀνωδύνως * φρικτῶς ἐκύησεν· * ἔκλαιε λέγουσα· * Οἴμοι! τέκνον φίλτατον, * πῶς ὁ δεινὸς * δῆμος καὶ ἀχάριστος * σταυρῷ σε προσήλωσε;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς ἐδηλώθη.

ΤΗ Γ'. ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ, Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου· ψάλλομεν τὸ δεύτερον τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου. Ποιοῦμεν δὲ καθ' ἓν Τροπάριον μετανοίας γ'. λέγοντες τὸν παρόντα Στίχον· Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς * ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· * οὗτος μου
» Θεὸς, * καὶ δοξάσω αὐτόν· * Θεὸς τοῦ Πατρός μου, * καὶ
» ὑψώσω αὐτόν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Δίς.

Τὴν τοῦ Κάϊν ὑπελθὼν * μιαιφονίαν τῇ προαιρέσει, * γέγονα φονεὺς * τῆς ἀθλίας ψυχῆς, * ζωώσας τὴν σάρκα, * καὶ στρατεύσας κατ' αὐτῆς * ταῖς πονηραῖς μου πράξεσι.

Τῇ τοῦ Ἄβελ, Ἰησοῦ, * οὐχ ὡμοιώθην δικαιοσύνῃ· * δῶρα σοι δεκτὰ * οὐ προσῆξα ποτέ, * οὐ πράξεις ἐνθέους, * οὐ θυσίαν καθαράν, * οὐ βίον ἀνεπίληπτον.

Ὡς ὁ Κάϊν καὶ ἡμεῖς, * ψυχὴ ἀθλία, τῷ πάντων Κτίστῃ * πράξεις ῥυπαράς, * καὶ θυσίαν ψεκτὴν * καὶ ἄχρηστον βίον * προσηγάγομεν ὁμοῦ· * διὸ καὶ κατεκρίθημεν.

Τὸν πηλόν, ὁ Κεραμεύς, * ζωοπλαστήσας ἐνέθηκάς μοι * σάρκα καὶ ὀστᾶ, * καὶ πνοὴν καὶ ζωήν· * ἀλλ' ὦ Ποιητά μου, * Λυτρωτά μου καὶ Κριτά, * μετανοοῦντα δέξαι με.

Ἐξαγγέλλω σοι, Σωτήρ, * τὰς ἁμαρτίας ἃς εἰργασάμην, * καὶ τὰς τῆς ψυχῆς * καὶ τοῦ σώματός μου * πληγάς, ἅς μοι ἔνδον * μιαιφόνοι λογισμοὶ * ληστρικῶς ἐναπέθηκαν.

Εἰ καὶ ἥμαρτον, Σωτήρ, * ἀλλ' οἶδα ὅτι φιλάνθρωπος εἶ· * πλήττεις συμπαθῶς, * καὶ σπλαγχνίζῃ θερμῶς· * δακρύοντα βλέπεις, * καὶ προστρέχεις, ὡς Πατήρ, * ἀνακαλῶν τὸν ἄσωτον.

Δόξα.

Ὑπερούσιε Τριάς, * ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, * ἆρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, * τὸν τῆς ἁμαρτίας· * καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς * δάκρυα κατανύξεως.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς * καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνούντων, * ἆρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, * τὸν τῆς ἁμαρτίας, * καὶ ὡς Δέσποινα ἁγνή, * μετανοοῦντα δέξαι με.

Ὠδὴ β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Πρόσεχε, * οὐρανέ, καὶ λαλήσω * καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, *
» τὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ * ἐπιδημήσαντα. Δίς.

Ὑπέρραψε * τοὺς δερματίνους χιτῶνας * ἡ ἁμαρτία κἀμοί, * γυμνώσασά με τῆς πρὶν * θεοϋφάντου στολῆς.

Περίκειμαι * τὸν στολισμὸν τῆς αἰσχύνης, * καθάπερ φύλλα συκῆς, * εἰς ἔλεγχον τῶν ἐμῶν * αὐτεξουσίων παθῶν.

Ἐστόλισμαι * κατεστιγμένον χιτῶνα * καὶ ἡμαγμένον αἰσχρῶς * τῇ ῥύσει τῆς ἐμπαθοῦς * καὶ φιληδόνου ζωῆς.

Ὑπέπεσα * τῇ τῶν παθῶν ἀχθηδόνι * καὶ τῇ ἐνύλῳ φθορᾷ· * καὶ ἔνθεν νῦν ὁ ἐχθρὸς * καταπιέζει με.

Φιλόϋλον * καὶ φιλοκτήμονα βίον * τῆς ἀκτησίας, Σωτήρ, * προκρίνας, νῦν τὸν βαρὺν * κλοιὸν περίκειμαι.

Ἐκόσμησα * τὸν τῆς σαρκὸς ἀνδριάντα * τῇ τῶν αἰσχρῶν λογισμῶν * ποικίλῃ περιβολῇ, * καὶ κατακρίνομαι.

Τῆς ἔξωθεν * ἐπιμελῶς εὐκοσμίας * μόνης ἐφρόντισα, * τῆς ἔνδον ὑπεριδὼν * θεοτυπώτου σκηνῆς.

Κατέχρωσα * τῆς πρὶν εἰκόνος τὸ κάλλος, * Σῶτερ, τοῖς πάθεσί μου· * ἀλλ' ὡς ποτὲ τὴν δραχμὴν * ἀναζητήσας, εὑρέ.

Ἡμάρτηκα, * ὥσπερ ἡ πόρνη βοῶ σοι, * μόνος ἡμάρτηκά σοι· * ὡς μύρον δέχου, Σωτήρ, * κἀμοῦ τὰ δάκρυα.

Ἱλάσθητι, * ὡς ὁ τελώνης βοῶ σοι, * Σῶτερ, ἱλάσθητί μοι· * οὐδεὶς γὰρ τῶν ἐξ Ἀδὰμ * ὡς ἐγὼ ἥμαρτεν.

Δόξα.

Ἕνα σε * ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις * Θεὸν ἁπάντων ὑμνῶ, * Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν * καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε * Θεοτόκε Παρθένε, * μόνη πανύμνητε, * ἱκέτευε ἐκτενῶς * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον, Κύριε, * ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου * σα-
» λευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου· * ὅτι μόνος * ἅγιος ὑπάρχεις
» καὶ Κύριος. Δίς.

Πηγὴν ζωῆς κέκτημαι * σέ, τοῦ θανάτου τὸν καθαιρέτην, * καὶ βοῶ σοι ἐκ καρδίας μου * πρὸ τοῦ τέλους· * Ἥμαρτον, ἱλάσθητι, σῶσόν με.

Ἡμάρτηκα, Κύριε, * ἡμάρτηκά σοι, ἱλάσθητί μοι· * οὐ γάρ ἐστιν ὅστις ἥμαρτεν * ἐν ἀνθρώποις, * ὃν οὐχ ὑπερέβην τοῖς πταίσμασι.

Τοὺς ἐπὶ Νῶε, Σωτήρ, * ἠσελγηκότας ἐμιμησάμην, * τὴν ἐκείνων κληρωσάμενος * καταδίκην * ἐν κατακλυσμῷ καταδύσεως.

Τὸν Χὰμ ἐκεῖνον, ψυχή, * τὸν πατραλοίαν μιμησαμένη, * τὴν αἰσχύνην οὐκ ἐκάλυψας * τοῦ πλησίον, * ὀπισθοφανῶς ἀνακάμψασα.

Τὸν ἐμπρησμόν, ὥσπερ Λώτ, * φεῦγε, ψυχή μου, τῆς ἁμαρτίας· * φεῦγε Σόδομα καὶ Γόμορρα· * φεῦγε φλόγα * πάσης παραλόγου ὀρέξεως.

Ἐλέησον, Κύριε, * ἐλέησόν με, ἀναβοῶ σοι, * ὅτε ἥξεις μετ' ἀγγέλων σου * ἀποδοῦναι * πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Δόξα.

Μονὰς ἁπλῆ, ἄκτιστε, * ἄναρχε φύσις, ἡ ἐν Τριάδι * ὑμνουμένη ὑποστάσεων, * ἡμᾶς σῶσον * πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον * Υἱὸν ἐν χρόνῳ, Θεογεννῆτορ, * ἀπειράνδρως ἀπεκύησας· * ξένον θαῦμα! * μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

»Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης * τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, * καὶ ἐφοβήθη, * ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι * καὶ ἀνθρώποις » δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· * Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου * καὶ ἐφοβήθην. * Δόξα τῇ δυνάμει σου. Δίς.

Γρηγόρησον, ὦ ψυχή μου, * ἀρίστευσον ὡς ὁ μέγας * ἐν Πατριάρχαις, * ἵνα κτήσῃ πρᾶξιν μετὰ γνώσεως, * ἵνα χρηματίσῃς νοῦς ὁρῶν τὸν Θεὸν, * καὶ φθάσῃς τὸν ἄδυτον γνόφον * ἐν θεωρίᾳ, * καὶ γένῃ μεγαλέμπορος.

Τοὺς δώδεκα Πατριάρχας * ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις * παιδοποιήσας, * μυστικῶς ἐστήριξέ σοι κλίμακα * πρακτικῆς, ψυχή μου, ἀναβάσεως· * τοὺς παῖδας ὡς βάθρα, τὰς βάσεις * ὡς ἀναβάσεις * πανσόφως ὑποθέμενος.

Ἡσαῦ τὸν μεμισημένον * ζηλοῦσα, ψυχὴ, ἀπέδου * τῷ πτερνιστῇ σου * τὰ τοῦ πρώτου κάλλους πρωτοτόκια, * καὶ τῆς πατρικῆς εὐχῆς ἐξέπεσας· * καὶ δὶς ἐπτερνίσθης, ἀθλία, * πράξει καὶ γνώσει· * διὸ νῦν μετανόησον.

Ἐδὼμ ὁ Ἡσαῦ ἐκλήθη * δι' ἄκραν θηλυμανίας * ἐπιμιξίαν· * ἀκρασίᾳ γὰρ ἀεὶ πυρούμενος, * καὶ ταῖς ἡδοναῖς κατασπιλούμενος, * Ἐδὼμ ὠνομάσθη, ὃ λέγεται * θερμασία * ψυχῆς φιλαμαρτήμονος.

Ἰὼβ τὸν ἐπὶ κοπρίας * ἀκούσασα, ὦ ψυχή μου, * δικαιωθέντα, * τὴν αὐτοῦ ἀνδρείαν οὐκ ἐζήλωσας, * τὸ στεῤῥὸν οὐκ ἔσχες τῆς προθέσεως * ἐν πᾶσιν, οἷς ἔγνως, οἷς οἶδας, * οἷς ἐπειράσθης, * ἀλλ' ὤφθης ἀκαρτέρητος.

Ὁ πρότερον ἐπὶ θρόνου, * γυμνὸς νῦν ἐπὶ κοπρίας * καθηλκωμένος· * ὁ πολὺς ἐν τέκνοις καὶ περίβλεπτος, * ἄπαις καὶ φερέοικος αἰφνίδιον· * παλάτιον γὰρ τὴν κοπρίαν, * καὶ μαργαρίτας * τὰ ἕλκη ἐλογίζετο.

Δόξα.

Ἀμέριστον τῇ οὐσίᾳ, * ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις * θεολογῶ σε, * τὴν τριαδικὴν μίαν Θεότητα, * ὡς ὁμοβασίλειον καὶ σύνθρονον, * βοῶν σοι τὸ ᾆσμα τὸ μέγα, * τὸ ἐν ὑψίστοις * τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις, * καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων * φύσει παρθένος· * ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, * ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα. * Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται * φύσεως τάξις· * ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

»Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα, * φιλάνθρωπε, * φώτισον, δέομαι, * » καὶ ὁδήγησον κἀμὲ * ἐν τοῖς προστάγμασί σου, * καὶ δίδαξόν με, Σωτὴρ, * ποιεῖν τὸ θέλημά σου. Δίς.

Τοῦ Μωσέως ἤκουσας * τὴν θῖβην, ψυχὴ, * ὕδασι, κύμασι * φερομένην ποταμοῦ, * ὡς ἐν θαλάμῳ πάλαι, * φυγοῦσαν δρᾶμα πικρὸν * βουλῆς Φαραωνίτου.

Εἰ τὰς μαίας ἤκουσας * κτεινούσας ποτὲ * ἄνηβον, τάλαινα, * τὴν ἀῤῥενωπὸν, ψυχὴ, * τῆς σωφροσύνης πρᾶξιν, * νῦν, ὡς ὁ μέγας Μωσῆς, * τιθηνοῦ τὴν σοφίαν.

Ὡς Μωσῆς ὁ μέγας, * τὸν Αἰγύπτιον νοῦν * πλήξασα, τάλαινα, * οὐκ ἀπέκτεινας, ψυχή· * καὶ πῶς οἰκήσεις, λέγε, * τὴν ἔρημον τῶν παθῶν * διὰ τῆς μετανοίας;

Τὰς ἐρήμους ᾤκησεν * ὁ μέγας Μωσῆς· * δεῦρο δὴ, μίμησαι * τὴν αὐτοῦ διαγωγὴν, * ἵνα καὶ τῆς ἐν βάτῳ * θεοφανείας, ψυχὴ, * ἐν θεωρίᾳ γένῃ.

Τὴν Μωσέως ῥάβδον * εἰκονίζου, ψυχὴ, * πλήττουσαν θάλασσαν, * καὶ πηγνύουσαν βυθὸν * τύπῳ σταυροῦ τοῦ θείου· * δι' οὗ δυνήσῃ καὶ σὺ * μεγάλα ἐκτελέσαι.

Ἀαρὼν προσέφερε * τὸ πῦρ τῷ Θεῷ * ἄμωμον, ἄδολον· * ἀλλ' Ὀφνεὶ καὶ Φινεὲς * ὡς σὺ, ψυχὴ, προσῆγον * ἀλλότριον τῷ Θεῷ, * ῥερυπωμένον βίον.

Δόξα.

Σὲ, Τριὰς, δοξάζομεν, * τὸν ἕνα Θεόν· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ, * ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα· * ἁπλῆ οὐσία, Μονὰς * ἀεὶ προσκυνουμένη.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἠμφιάσατο * τὸ φύραμά μου, * ἄφθορε, ἄνανδρε, * Μητροπάρθενε, Θεὸς * ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, * καὶ ἥνωσεν ἑαυτῷ * τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

»Ἐβόησα * ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου * πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, * » καὶ ἐπήκουσέ μου * ἐξ ᾅδου κατωτάτου, * καὶ ἀνήγαγεν ἐκ » φθορᾶς * τὴν ζωήν μου. Δίς.

Τὰ κύματα, * Σωτὴρ, τῶν πταισμάτων μου, * ὡς ἐν θαλάσσῃ ἐρυθρᾷ * ἐπαναστραφέντα * ἐκάλυψέ με ἄφνω, * ὡς τοὺς Αἰγυπτίους ποτὲ * καὶ τοὺς τριστάτας.

Ἀγνώμονα, * ψυχή, τὴν προαίρεσιν * ἔσχες, ὡς πρὶν ὁ Ἰσραήλ· * τοῦ γὰρ θείου μάννα * προέκρινας ἀλόγως * τὴν φιλήδονον τῶν παθῶν * ἀδηφαγίαν.

Τὰ φρέατα, * ψυχή, προετίμησας * τῶν Χαναναίων ἐννοιῶν * τῆς φλεβὸς τῆς πέτρας, * ἐξ ἧς σοι τῆς σοφίας * ὁ κρατὴρ προχέει κρουνοὺς * θεολογίας.

Τὰ ὕεια * κρέα καὶ τοὺς λέβητας, * καὶ τὴν Αἰγύπτιον τροφὴν * τῆς ἐπουρανίου * προέκρινας, ψυχή μου, * ὡς ὁ πρὶν ἀγνώμων λαὸς * ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ὡς ἔπληξε * Μωσῆς ὁ θεράπων σου * ῥάβδῳ τὴν πέτραν, τυπικῶς * τὴν ζωοποιόν σου * πλευρὰν προδιετύπου, * ἐξ ἧς πάντες πόμα ζωῆς, * Σωτήρ, ἀντλοῦμεν.

Ἐρεύνησον, * ψυχή, κατασκόπευσον, * ὡς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, * τῆς κληροδοσίας * τὴν γῆν, ὁποία ἔστι, * καὶ κατοίκησον ἐν αὐτῇ * δι' εὐνομίας.

Δόξα.

Τριάς εἰμι * ἁπλῆ, ἀδιαίρετος, * διαιρετὴ προσωπικῶς, * καὶ Μονὰς ὑπάρχω * τῇ φύσει ἡνωμένη, * ὁ Πατήρ, φησί, καὶ Υἱὸς * καὶ θεῖον Πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Ἡ μήτρα σου * Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε * μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς, * ἀλλ' ὡς Κτίστην πάντων * δυσώπει, Θεοτόκε, * ἵνα ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς * δικαιωθῶμεν.

Κοντάκιον.

Ψυχή μου, ψυχή μου, * ἀνάστα, τί καθεύδεις; * τὸ τέλος ἐγγίζει, * καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· * ἀνάνηψον οὖν, * ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, * ὁ πανταχοῦ παρὼν * καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡμάρτομεν, * ἠνομήσαμεν, * ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, *
» οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ * ἐποιήσαμεν, * καθὼς ἐνετείλω
» ἡμῖν· * ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, * ὁ τῶν Πατέρων
» Θεός. Δίς.

Ἡ κιβωτὸς * ὡς ἐφέρετο * ἐπιδίφριος, Ὀζᾶ ἐκεῖνος, * ὅτε ἀνατραπέντος τοῦ μόσχου, * μόνον ἥψατο, * Θεοῦ ἐπειράθη ὀργῆς, * ἀλλ' αὐτοῦ τὴν αὐθάδειαν φυγοῦσα, ψυχή, * σέβου τὰ θεῖα καλῶς.

Ἀκήκοας * τοῦ Ἀβεσσαλὼμ * πῶς τῆς φύσεως ἀντεξανέστη· * ἔγνως τὰς ἐναγεῖς αὐτοῦ πράξεις, * αἷς ἐξύβρισε * τὴν κοίτην Δαβὶδ τοῦ πατρός· * ἀλλ' αὐτὴ ἐμιμήσω τὰς αὐτοῦ ἐμπαθεῖς * καὶ φιληδόνους ὁρμάς.

Ὑπέταξας * τὸ ἀδούλωτον * σοῦ ἀξίωμα τῷ σώματί σου· * ἄλλον γὰρ Ἀχιτόφελ εὑροῦσα * τὸν ἐχθρόν, ψυχή, * συνῆλθες

ταῖς τούτου βουλαῖς, * ἀλλ' αὐτὰς διεσκέδασεν αὐτὸς ὁ Χριστός, * ἵνα σὺ πάντως σωθῇς.

Ὁ Σολομὼν * ὁ θαυμάσιος, * ὁ καὶ χάριτος σοφίας πλήρης, * οὗτος τὸ πονηρὸν ἐναντίον * τοῦ Θεοῦ ποτε * ποιήσας, ἀπέστη αὐτοῦ· * ᾧ αὐτὴ τὸν ἐπάρατόν σου βίον, ψυχή, * προσαφωμοίωσας.

Ταῖς ἡδοναῖς * ἑλκόμενος * τῶν παθῶν αὐτοῦ, κατεῤῥυποῦτο· * οἴμοι! ὁ ἐραστὴς τῆς σοφίας * ἐραστὴς πορνῶν * ἐφάνη καὶ ξένος Θεοῦ· * ὃν αὐτὴ ἐμιμήσω κατὰ νοῦν, ὦ ψυχή, * ἡδυπαθείαις αἰσχραῖς.

Τὸν Ῥοβοὰμ * παρεζήλωσας * ἀλογήσαντα βουλὴν πατρῴαν, * ἅμα δὲ καὶ τὸν κάκιστον δοῦλον * Ἱεροβοάμ, * τὸν πρὶν ἀποστάτην, ψυχή· * ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν, καὶ κράζε Θεῷ· * Ἥμαρτον, οἴκτειρόν με.

Δόξα.

Τριὰς ἁπλῆ, * ἀδιαίρετε, * ὁμοούσιε, Μονὰς ἁγία· * φῶτα καὶ φῶς, καὶ ἅγια τρία, * καὶ ἓν ἅγιον * ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς· * ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον ζωὴν καὶ ζωάς, * ψυχή, τὸν πάντων Θεόν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, Θεογεννῆτορ· * ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος * ἀπεκύησας * τὸν ἕνα, Υἱὸν καὶ Θεόν· * καὶ αὐτὴ προηνέῳξας ἡμῖν τοῖς ἐν γῇ * τὰ ἐπουράνια.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν στρατιαὶ * οὐρανῶν δοξάζουσι, * καὶ φρίττει τὰ Χερου-
» βὶμ * καὶ τὰ Σεραφίμ, * πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, * ὑμνεῖ-
» τε, εὐλογεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
» νας. Δίς.

Σὺ τὸν Ὀζίαν, * ψυχή, ζηλώσασα, * τὴν τούτου λέπραν ἐν σοὶ * ἔσχες ἐν διπλῷ· * ἄτοπα γὰρ λογίζῃ, * παράνομα δὲ πράττεις· * ἄφες ἃ κατέχεις, * καὶ πρόσδραμε τῇ μετανοίᾳ.

Τοὺς Νινευΐτας, * ψυχή, ἀκήκοας * μετανοοῦντας Θεῷ * σάκκῳ καὶ σποδῷ· * τούτους οὐκ ἐμιμήσω, * ἀλλ' ὤφθης σκαιοτέρα * πάντων τῶν πρὸ νόμου * καὶ μετὰ νόμον ἐπταικότων.

Τὸν ἐν τῷ λάκκῳ * βορβόρου ἤκουσας * Ἱερεμίαν, ψυχή, * πόλιν τὴν Σιὼν * θρήνοις καταβοῶντα, * καὶ δάκρυα ζητοῦντα· * μίμησαι τὸν τούτου * θρηνώδη βίον καὶ σωθήσῃ.

Ὁ Ἰωνᾶς * εἰς Θαρσεῖς ἀπέδραμε, * προγνοὺς τὴν ἐπιστροφὴν * τῶν Νινευϊτῶν· * ἔγνω γάρ, ὡς προφήτης, * Θεοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν· * ὅθεν παρεζήλου * τὴν προφητείαν μὴ ψευσθῆναι.

Τὸν Δανιὴλ * ἐν τῷ λάκκῳ ἤκουσας * πῶς ἔφραξεν, ὦ ψυχή, * στόματα θηρῶν· * ἔγνωκας πῶς οἱ παῖδες, * οἱ περὶ Ἀζαρίαν, * ἔσβεσαν τῇ πίστει * καμίνου φλόγα καιομένης.

Τῆς παλαιᾶς * Διαθήκης ἅπαντας * παρήγαγόν σοι, ψυχή, * πρὸς ὑπογραμμόν· * μίμησαι τῶν δικαίων * τὰς φιλοθέους πράξεις· * ἔκφυγε δὲ πάλιν * τῶν πονηρῶν τὰς ἁμαρτίας.

Δόξα.

Ἄναρχε Πάτερ, * Υἱὲ συνάναρχε, * Παράκλητε ἀγαθέ, * Πνεῦμα τὸ εὐθές, * Λόγου Θεοῦ Γεννῆτορ, * Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, * Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, * Τριὰς Μονάς, ἐλέησόν με.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐκ βαφῆς * ἁλουργίδος, ἄχραντε, * ἡ νοητὴ πορφυρίς, * τοῦ Ἐμμανουὴλ * ἔνδον ἐν τῇ γαστρί σου * ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· * ὅθεν Θεοτόκον * ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· * Μητρὸς ἀνάν-
» δρου * ἄφθορος ἡ κύησις· * Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις * καινο-
» ποιεῖ τὰς φύσεις· * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, * ὡς θεόνυμφον Μη-
» τέρα, * ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν. Δίς.

Χριστὸς ἐπειράζετο· * διάβολος ἐπείραζε, * δεικνὺς τοὺς λίθους, * ἵνα ἄρτοι γένωνται· * εἰς ὄρος ἀνήγαγεν * ἰδεῖν τὰς βασιλείας * τοῦ κόσμου πάσας ἐν ῥοπῇ· * φοβοῦ, ὦ ψυχή, τὸ δρᾶμα· * νῆφε, εὔχου πᾶσαν ὥραν Θεῷ.

Τρυγὼν ἡ φιλέρημος, * φωνὴ βοῶντος ἤχησε, * Χριστοῦ ὁ λύχνος * κηρύττων μετάνοιαν· * Ἡρώδης ἠνόμησε * σὺν τῇ Ἡρωδιάδι· * βλέπε, ψυχή μου, μὴ παγῇς * τῶν ἀνόμων ταῖς παγίσιν, * ἀλλ' ἀσπάζου τὴν μετάνοιαν.

Τὴν ἔρημον ᾤκησε * ὁ Πρόδρομος * τῆς χάριτος, * καὶ Ἰουδαία * πᾶσα καὶ Σαμάρεια * ἀκούοντες ἔτρεχον, * καὶ ἐξωμολογοῦντο * τὰς ἁμαρτίας ἑαυτῶν, * βαπτιζόμενοι προθύμως· * οὓς αὐτὴ οὐκ ἐμιμήσω, ψυχή.

Ὁ γάμος μὲν τίμιος, * ἡ κοίτη δὲ ἀμίαντος· * ἀμφότερα γὰρ * Χριστὸς προευλόγησε, * σαρκὶ ἐσθιόμενος, * καὶ ἐν Κανᾶ δὲ γάμῳ * τὸ ὕδωρ οἶνον ἐκτελῶν, * καὶ δεικνύων πρῶτον θαῦμα, * ἵνα σὺ μετατεθῇς, ὦ ψυχή.

Παράλυτον ἔσφιγξε * Χριστὸς τὴν κλίνην ἄραντα, * καὶ νεανίσκους * θανόντας ἐξήγειρε, * τῆς χήρας τὸ κύημα * καὶ τοῦ Ἑκατοντάρχου, * καὶ Σαμαρείτιδι φανείς, * τὴν ἐκ πνεύματι λατρείαν * σοί, ψυχή, προεζωγράφησεν.

Αἱμόῤῥουν ἰάσατο * ἀφῇ κρασπέδου Κύριος, * λεπροὺς καθαίρων· * τυφλοὺς καὶ χωλεύοντας * φωτίσας ἠνώρθωσε, * κωφούς τε καὶ ἀλάλους * καὶ τὴν συγκύπτουσαν χαμαὶ * ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ, * ἵνα σὺ σωθῇς, ἀθλία ψυχή.

Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, * Υἱὸν ὑπερυψώσωμεν, * τὸ θεῖον Πνεῦμα * πιστῶς προσκυνήσωμεν, * Τριάδα ἀχώριστον, * Μονάδα κατ' οὐσίαν, * τὸ φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωὴν * καὶ ζωάς, ζωοποιοῦσαν * καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Τὴν πόλιν σου φύλαττε, * Θεογεννῆτορ πάναγνε· * ἐν σοὶ γὰρ αὕτη * πιστῶς βασιλεύουσα, * ἐν σοὶ καὶ κρατεύεται, * καὶ διὰ σοῦ νικῶσα * τροποῦται πάντα πειρασμόν, * καὶ σκυλεύει πολεμίους, * καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνδρέα σεβάσμιε * καὶ Πάτερ τρισμακάριστε, * ποιμὴν τῆς Κρήτης, * μὴ παύσῃ δεόμενος * ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σέ, * ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης * ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, * καὶ βαρβάρων καὶ πταισμάτων, * οἱ τιμῶντες σου τὴν μνήμην ἀεί.

Εἶτα ψάλλομεν οἱ δύο Χοροί· Ἀσπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Ἀποδείπνων.

ΤΗ Δ'. ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εἰς τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν Στιχολ. Κάθισμα. Ἦχος β'. Ἰωσήφ.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος.

Σταυρῷ ὁ τειχίσας με, * τῆς νηστείας τὸν δρόμον * τελέσαι εὐδόκησον * ἐν καρδίας κατανύξει, * εὔσπλαγχνε Κύριε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή.

Ἡ παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Χριστέ, * ἐπὶ ξύλου ὁρῶσά σε νεκρὸν ἡπλωμένον, * κλαίουσα πικρῶς· Υἱέ μου, * ἔλεγε, * τί τὸ φοβερὸν τοῦτο μυστήριον; * ὁ πᾶσι δωρούμενος * ζωὴν τὴν αἰώνιον, * ἑκουσίως ἐν σταυρῷ * πῶς θνήσκεις θάνατον ἐπονείδιστον;

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στουδίτου. Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν.

Τὸν φωτοποιὸν καιρόν, * ὃν νῦν ἀφιέρωσας * καὶ ἐδωρήσω ἡμῖν * τῆς ἐγκρατείας, Κύριε, * σὺ ἀξίωσον ἡμᾶς * ἐν κατα-

νύξει πάντας * εἰλικρινῶς περαιώσασθαι, * εἰρηνεύοντας τοῦ σταυροῦ τῇ ἰσχύϊ, * μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή.

Τῷ τιμίῳ σταυρῷ τοῦ σου Υἱοῦ * φυλαττόμενοι, Δέσποινα ἁγνὴ Θεοτόκε, * πᾶσαν προσβολὴν τοῦ πολεμήτορος * ἅπαντες ῥᾳδίως ἐκτρεπόμεθα· * διὸ κατὰ χρέος σε * ἀεὶ μακαρίζομεν, * ὡς μητέρα τοῦ φωτός, * καὶ μόνην ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα ὁ Ν'. Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὸ Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ. Στιχολογοῦμεν δὲ τὴν γ'. ᾠδήν.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος β'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Σταυρώσωμεν τὰ μέλη δι' ἐγκρατείας, * νήψωμεν * εἰς προσευχάς, ὡς γέγραπται, * καὶ κατ' ἴχνος πολιτευσώμεθα * τοῦ παθόντος * καὶ πάθη θανατώσαντος.

Ἐμέσαντες τὴν ἔμπικρον ἁμαρτίαν, * σπεύσωμεν * τῷ τὴν χολὴν θελήματι * γευσαμένῳ εὐαρεστῆσαι Χριστῷ, * τῷ σταυρῷ * καθελόντι τὸν ἀρχέκακον.

Συνήθειαν λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία, * ἕλκει με * εἰς παντελῆ ἀπώλειαν· * ἀλλὰ σύ με ἐκ ταύτης λύτρωσαι * τῷ σταυρῷ σου, * οἰκτίρμον πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Δεσπόζουσα ἁπάντων τῶν ποιημάτων, * Δέσποινα, * ὡς τὸν Δεσπότην τέξασα, * τῆς δουλείας με ἐλευθέρωσον * τοῦ δολίου * καὶ μόνου πολεμήτορος.

Στουδίτου. Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στερέωσον ἡμᾶς * ἐν σοί, Κύριε.

Τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ * τὴν ἐγκράτειαν * τῷ κόσμῳ * ἐξήνθησεν, ἣν ἐκ πόθου * ἀσπασάμενοι, τρυφήσωμεν * παγκαρπίαν τῶν θείων * ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ.

Ἐγκράτειαν παθῶν * καὶ νῦν φέροντες, * τὴν σάρκα * σταυρώσωμεν τῷ Κυρίῳ, * καὶ νεκρὸν αὐτῆς τὸ φρόνημα * ἀποδείξωμεν πάντες * τῇ ἐνθέῳ ζωῇ.

Δόξα.

Τὰ τρία τῆς μιᾶς * μορφῆς πρόσωπα * δοξάζω, * Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα, * ἓν τὸ κράτος τῆς Θεότητος, * βασιλείαν ἁπάντων * καὶ λαμπρότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τόκος σου, ἁγνή, * φρικτὸς πέφυκε· * Θεὸς γὰρ * ὑπάρχει ἐνανθρωπήσας, * ὁ ἀνάρχως ἐκ Πατρὸς γεννηθείς, * καὶ ἐκ σοῦ ἐπ' ἐσχάτων * πλὴν ἀνδρὸς κυηθείς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν σταύρωσιν ὑμνῶ * καὶ τὴν λόγχευσιν * τῆς θείας * πλευρᾶς σου, ἐξ ἧς τὸ πόμα· * τὸ ἀθάνατον ἀρύομαι * καθ' ἑκάστην, Χριστέ, * καὶ ἁγιάζομαι.

Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς * ἐν σοί, Κύριε, * ὁ ξύλῳ * νεκρώσας τὴν
» ἁμαρτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρ-
» δίας ἡμῶν * τῶν ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ η'. Κάμινος ποτὲ * πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι.

Κάμινος παθῶν * φλογίζει τὴν ψυχήν μου· * ἀλλὰ τῇ δρόσῳ τοῦ ἐλέους σου * ταύτην καταμάρανον, * ὁ πηγάσας ἀπαθείας κρουνοὺς * πλευρᾶς ἐξ ἀκηράτου σου, * σταυρούμενος, εὐεργέτα, * διὰ πολλὴν συγκατάβασιν.

Ὕψωσας ἡμᾶς * πεσόντας εἰς κακίαν· * τῷ ἐν σταυρῷ σου ἀνυψώσει, Χριστέ· * ὅθεν ὀλισθήσαντα * ἁμαρτίας εἰς τὰ βάραθρα * ἀνάγαγε, καὶ στήριξον * ἐν πέτρᾳ με σωτηρίας, * ὅπως δοξάζω τὸ κράτος σου.

Λόγχῃ σου, Χριστέ, * παθῶν τὴν σηπεδόνα * ἀποκαθάρας τῆς καρδίας μου, * ὅλον με ὑγείωσον, * ὃν ὁ ὄφις ἐτραυμάτισεν * ὀδοῦσιν ἰοβόλοις, * καὶ δίδου μοι ἀκλονήτως * θείας πρὸς τρίβους πορεύεσθαι.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν φαεινὴν * λαμπάδα καὶ λυχνίαν, * ἐν ᾗ τὸ πῦρ τὸ τῆς Θεότητος * οἰκῆσαν ἐφώτισε * τοὺς νυκτώδει συσχεθέντας φθορᾷ, * ἀμίαντε, γεραίρομεν * ἅπαντες, εὐλογοῦντες, * εὐλογημένη, τὸν τόκον σου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ.

Τὸν μεταξὺ τῶν λῃστῶν * σταυρωθέντα ἐν ξύλῳ, * καὶ τῇ λόγχῃ νυγέντα * τὴν ζωήῤῥυτον πλευράν, * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, * κριτηρίῳ παρέστης, * ἐῤῥαπίσθης, ἐπαίχθης, * ἐν σταυρῷ ἀνηρτήθης, * φθορᾶς με ἀπαλλάττων * τῆς πάλαι ἁμαρτίας, * Χριστέ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν.

Θεότης μία, Τριάς, * ἡ ἀμέριστος φύσις, * μεριστὴ δὲ προσώποις, * τὸ ἀνώλεθρον κράτος, * Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, * σὲ ἀνυμνολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ ἁγνή, * ἡ οὐράνιος πύλη, * ἡ σωτήριος θύρα * πάντων τῶν Χριστιανῶν, * τὴν δέησιν προσδέχου * τῶν σὲ μακαριζόντων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὲ Χριστοῦ, ὁ λῃστὴν * ὁδηγήσας πρὸς πίστιν, * καὶ ἐμὲ πρὸς τὸν δρόμον * εὐτόνως τῶν νηστειῶν * ἀξίωσον προφθάσαι, * εἰς τὴν προσκύνησίν σου, * καὶ ζωοποιηθῆναι.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ * τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα * ἐν Σι-
» ναίῳ τῷ ὄρει * προτυπώσαντα ποτὲ * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε,*
» καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἡλίου φαιδρότερον * νηστείας ἀναλάμψασα * ἡ πολύφωτος χάρις, * εὐαγγελίζεται * πᾶσι τοῦ σταυροῦ τὰς ἀκτῖνας * καὶ τὰς αὐγάς, * τοῦ τιμίου πάθους * καὶ τῆς ἀναστάσεως * τὴν ἡμέραν τὴν σωτήριον.

Ἁγνείαν ποθήσωμεν, * πορνείαν ἀποφύγωμεν, * τὴν ὀσφὺν σωφροσύνῃ * περιζωσώμεθα, * ὅπως καθαροὶ ἐποφθῶμεν * τῷ καθαρῷ * καὶ μόνῳ ἐκ πάντων * ζητοῦντι τὴν κάθαρσιν, * τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χριστέ, ἐκ τοῦ φόβου σου * καθήλωσον τὰς σάρκας μου· * ὁ σταυρῷ προσηλώσας * τὴν ἁμαρτίαν Ἀδάμ, * λῦσον τῶν κακῶν μου τὴν δέσιν· * τοῦ πονηροῦ * σύντριψον τὰ βέλη * τῇ λόγχῃ σου, Δέσποτα, * καὶ τῆς τούτου βλάβης ῥῦσαι με.

Θεοτοκίον.

Κριτὴν δικαιότατον * καὶ μόνον εὐδιάλλακτον * ἡ τεκοῦσα, Παρθένε, * Χριστὸν τὸν Κύριον, * ῥῦσαι με τῆς κρίσεως, Κόρη, * καὶ τοῦ πυρὸς * καὶ τῆς τιμωρίας, * ἥν μοι προεξένησεν * ἁμαρτίας ἡ ἀπόλαυσις.

Ἄλλος. Τὴν ἁγνὴν καὶ ἄχραντον.

Ὢ τῆς εὐσπλαγχνίας σου! * ὅτι σταυρὸν ἠνέσχου, * ἥλους καὶ λόγχην, * Κύριε, δι' ἐμὲ * τὸν κατάκριτον φθορᾷ· * διὸ ὑμνῶ σε, Χριστέ.

Τὸν σταυρόν, τὸν κάλαμον, * τοὺς ἥλους καὶ τὴν λόγχην, * τὰ ζωηρά σου * πάθη πᾶς ὁ λαὸς * προσκυνοῦντες, ἐν ᾠδαῖς * σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Μονὰς τρισυπόστατε, * Τριὰς ἑνικωτάτη, * κυριαρχία, * φύσις ἰσοκλεής, * Πάτερ, Υἱὲ καὶ θεῖον Πνεῦμα, * σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις, ἱλαστήριον * τοῦ κόσμου, Θεοτόκε, * ἐν ᾧ προσφεύγοντες * πάντες ἁμαρτωλοί, * πρὸς Θεὸν καταλλαγὰς * ἀεὶ εὑρίσκομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῷ σταυρῷ σου, Κύριε, * κἀμὲ ἐνδυναμώσας, * τῶν νηστειῶν μοι * δώρησαι, ἀγαθέ, * εὐσθενῶς ἀποπληρῶσαι * τὴν περίοδον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἁγνὴν καὶ ἄχραντον * Μητέρα καὶ Παρθένον * ᾠδαῖς ᾀσ-
» μάτων * ἅπαντες οἱ πιστοὶ * εὐσεβῶς, ὡς Θεοτόκον, * μεγα-
» λύνωμεν.

Τὸ φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, δίς.

Ἦχος πλ. δ΄.

Νηστείᾳ * τῶν λογισμῶν τὰ πάθη * δεῦτε δουλώσωμεν, * πνευματικαῖς ἑαυτοὺς * πτέρυξι περιστείλαντες· * ἵνα τὴν τοῦ ἐχθροῦ * κινουμένην ζάλην κοῦφοι περάσαντες, * ἄξιοι γενώμεθα τῆς τοῦ σταυροῦ προσκυνήσεως, * τοῦ ὑπὲρ τοῦ κόσμου σφαγέντος * ἑκουσίως Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, * καὶ πνευματικῶς ἑορτάσωμεν * τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ Σωτῆρος ἀνάστασιν· * ἐπ' ὄρους ἀρθέντες, * μαθηταῖς συνδοξάσωμεν * τὸν ἐξουσίαν λαβόντα πᾶσαν * Υἱὸν ἐκ Πατρός, * τὸν φιλάνθρωπον.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, * οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην * τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ, * ἀπελάβετε τὴν χάριν * τῆς αἰωνίου ζωῆς· * τυράννων ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε· * βασάνοις αἰκιζόμενοι, ηὐφραίνεσθε· * καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν * γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· * πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, * ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς * καθορᾶται, ὦ Δέσποτα; * ὁ συνέχων ἅπασαν * κτίσιν, ξύλῳ ἀνήρτησαι· * καὶ θανατοῦσαι, * ὁ πᾶσι νέμων ζωήν· * ἡ Θεοτόκος * κλαίουσα ἔλεγεν, * ὅτε ἑώρακεν * ἐν σταυρῷ ἡ πάναγνος * τὸν ἐξ αὐτῆς * ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα * Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Καὶ ἡ α΄. Ὥρα, μετὰ τῆς Στιχολογίας. Καὶ αἱ συνήθεις μετάνοιαι, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὴν τριθέκτην Ὥραν, τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος δ΄.

Οἶδας τὸ πλάσμα ἡμῶν, * οἶδας τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, φιλάνθρωπε· * ἡμάρτομεν, * ἀλλ' οὐκ ἀπέστημέν σου, ὁ Θεός, * οὐδὲ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν * πρὸς Θεὸν ἀλλότριον. * Φεῖσαι ἡμῶν τῇ σῇ ἀγαθότητι, * εὔσπλαγχνε.

Καὶ δευτεροῦμεν αὐτό. Εἶτα, Προκείμενον, Ἦχος δ'. Ψαλμὸς θ'.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Στίχ. **Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί.**

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 3.

Τάδε λέγει **Κύριος**· Ἐκ Σιὼν ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ· καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐλέγξει λαὸν πολύν. **Καὶ** συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα· καὶ οὐ λήψεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος μάχαιραν· καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν. **Καὶ** νῦν σὺ, οἶκος τοῦ Ἰακὼβ, δεῦτε καὶ πορευθῶμεν ἐν τῷ φωτὶ **Κυρίου**· ἀνῆκε γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν οἶκον τοῦ Ἰακὼβ, ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ χώρα αὐτῶν ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς κληδωνισμῶν, ὡς ἡ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς. **Ἐνεπλήσθη** γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσίου, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ αὐτῶν ἵππων, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν ἁρμάτων αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων, τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν· καὶ προσεκύνησαν, οἷς ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν· καὶ ἔκυψεν ἄνθρωπος, καὶ ἐταπεινώθη ἀνήρ· καὶ οὐ μὴ ἀνήσω αὐτούς. **Καὶ** νῦν εἰσέλθετε εἰς τὰς πέτρας, καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου **Κυρίου**, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν. **Οἱ** γὰρ ὀφθαλμοὶ **Κυρίου** ὑψηλοὶ, ὁ δὲ ἄνθρωπος ταπεινός· καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται **Κύριος** μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ι'.

Δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησε.

Στίχ. **Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα· πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου;**

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Ὡρῶν, ὡς προετάχθη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Δ'. ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὰ, **πρὸς Κύριον,** καὶ ποιοῦμεν τὰς συνήθεις μετανοίας. Εἰς δι' τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας.

Ἦχος πλ. δ'.

Νηστεύοντες, * ἀδελφοὶ, σωματικῶς, * νηστεύσωμεν καὶ πνευματικῶς· * λύσωμεν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας· * διαῤῥήξωμεν στραγγαλιὰς * βιαίων συναλλαγμάτων· * πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διασπάσωμεν· * δώσωμεν πεινῶσιν ἄρτον, * καὶ πτωχοὺς ἀστέγους * εἰσαγάγωμεν εἰς οἴκους, * ἵνα λάβωμεν * παρὰ **Χριστοῦ** τοῦ Θεοῦ * τὸ μέγα ἔλεος.

Δευτεροῦμεν αὐτό· εἶτα τὸ Μαρτυρικόν.

Εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, * πρέπει τοῖς **Ἁγίοις**· * ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας * διὰ σὲ, τὸν κλίναντα οὐρανοὺς * καὶ καταβάντα· * ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν * διὰ σὲ, τὸν κενώσαντα σαυτὸν * καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα· * ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, * τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι· * ὧν ταῖς εὐχαῖς, * κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, * ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα τὰ Προσόμοια τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. **Ὡς ὡράθης, Χριστέ.**

Φεγγοβόλους ὑμᾶς, * ὡς ἀστραπὰς, εἰς πάντα κόσμον * Ἰησοῦς, ὁ νοητὸς * ὄντως ἥλιος, ἐξαποστείλας, * ἀπεμείωσε * ταῖς λαμπρότησι * τοῦ ὑμῶν ἐνθέου κηρύγματος * πλάνης τὸ σκότος, * θεόπται **Ἀπόστολοι**, * καὶ ἐφώτισε τοὺς ἐν ζόφῳ * τῆς ἀγνωσίας * κεκρατημένους πονηρῶς· * ὅνπερ ἐκδυσωπήσατε * καταπέμψαι καὶ ἡμῖν τὸν φωτισμὸν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Ὅμοιον.

Ἀρετῶν **Ἠλιοὺ** * προσεπιβὰς ἅρματι θείῳ, * τῇ νηστείᾳ λαμπρυνθεὶς * ἀνεφέρετο ἐπὶ τὸ ὕψος * τὸ οὐράνιον. * **Τοῦτον** ζήλωσον, * ταπεινὴ ψυχή μου, καὶ νήστευσον * πάσης κακίας, * καὶ φθόνου καὶ ἔριδος, * καὶ τρυφῆς ἀποῤῥεούσης * καὶ ἐνηδόνου· * ὅπως ὀδύνην χαλεπὴν * ἐκφύγῃς διαιωνίζουσαν * τῆς γεέννης, ἐκβοῶσα τῷ **Χριστῷ**· * **Κύριε**, δόξα σοι.

Ἕτερον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. α'. **Ὅσιε Πάτερ,** * οὐκ ἔδωκας ὕπνον.

Ἀπόστολοι θεῖοι, * τοῦ κόσμου θερμότατοι πρεσβευταὶ, * καὶ τῶν ὀρθοδόξων προασπισταὶ, * ἔχοντες παῤῥησίας τὸ κράτος * πρὸς **Χριστὸν** τὸν Θεὸν ἡμῶν, * ὑπὲρ ἡμῶν αἰτήσασθε, * δεόμεθα, πανσεβάσμιοι, * ἵνα τῶν νηστειῶν τὸν ἀγαθὸν * καιρὸν εὐμαρῶς ποιησώμεθα, * καὶ τῆς ὁμοουσίου **Τριάδος** * τὴν χάριν δεξώμεθα. * **Μεγαλοκήρυκες** ἔνδοξοι, * εὔχεσθε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια δ'. **Δόξα... καὶ νῦν.** Θεοτοκίον. Καὶ γίνεται Εἴσοδος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ. Τὸ, **Φῶς ἱλαρόν·** καὶ εὐθὺς, ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ια'.

Σὺ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς.

Στίχ. **Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.**

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α΄. 24.

Εἶπεν ὁ Θεός· Ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος, τετράποδα καὶ ἑρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς· καὶ τὰ κτήνη καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλά. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν· καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῶν θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν, τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον· κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς, λέγων· Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς, καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπεῖρον σπέρμα, ὅ ἐστιν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς· καὶ πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ παντὶ ἑρπετῷ ἕρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ πνοὴν ζωῆς· καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα ἕκτη. (Κεφ. Β΄. 1.) Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν· καὶ συνετέλεσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε· καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε. Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν· ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς ιβ΄.

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ἕως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος;

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β΄. 1.

Υἱὲ, ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψῃς παρὰ σεαυτῷ, ἐπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου, καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου

εἰς σύνεσιν, παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν εἰς νουθέτησιν τῷ υἱῷ σου. Ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ, καὶ τῇ συνέσει δῷς φωνήν σου, καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον, καὶ ὡς θησαυροὺς ἐξερευνήσῃς αὐτὴν, τότε συνήσεις φόβον Κυρίου, καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ εὑρήσεις· ὅτι Κύριος δίδωσι σοφίαν, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνῶσις καὶ σύνεσις. Καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν· ὑπερασπιεῖ δὲ τὴν πορείαν αὐτῶν, τοῦ φυλάξασθαι ὁδοὺς δικαιωμάτων· καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει. Τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρῖμα, καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθούς. Ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν, ἡ δὲ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξῃ, βουλὴ καλὴ φυλάξει σε· ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε· ἵνα ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς, καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος μηδὲν πιστόν. Ὢ οἱ ἐγκαταλιπόντες ὁδοὺς εὐθείας, τοῦ πορευθῆναι ἐν ὁδοῖς σκότους! Ὢ οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ κακοῖς, καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ! ὧν αἱ τρίβοι σκολιαὶ, καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν, τοῦ μακράν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας, καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης. Υἱὲ, μή σε καταλάβῃ βουλὴ κακὴ, ἡ ἀπολείπουσα διδασκαλίαν νεότητος, καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη· ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ παρὰ τῷ ᾅδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς. Πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν, οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβους εὐθείας· οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς. Εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθὰς, εὕροσαν ἂν τρίβους τὰς τῶν δικαίων λείας. Χρηστοὶ ἔσονται οἰκήτορες γῆς, ἄκακοι δὲ ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ· ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν, καὶ ὅσιοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ· ὁδοὶ δὲ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται· οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

Καὶ εὐθὺς τὸ, **Κατευθυνθήτω.** Εἶτα ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Ὡσαύτως καὶ ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀποδείπνων ἐν τῷ καιρῷ, ὡς συνήθως.

ΤΗ͂Ι Δ΄. ΤΗΣ Α΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ, Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, καὶ τὰ λοιπὰ, ψάλλομεν τὸ γ΄. τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου· ποιοῦμεν δὲ καθ' ἓν τροπάριον μετανοίας γ΄. λέγοντες καὶ στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς * ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· * οὗτος μου
» Θεὸς, * καὶ δοξάσω αὐτόν· * Θεὸς τοῦ Πατρός μου, * καὶ
» ὑψώσω αὐτόν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Δίς.

Ἐκ νεότητος, Σωτὴρ, * τὰς ἐντολάς σου ἐπαρωσάμην· * ὅλον ἐμπαθῶς, * ἀμελῶν, ῥαθυμῶν, * παρῆλθον τὸν βίον· * διὸ κράζω σοι, Σωτὴρ, * κἂν ἐν τῷ τέλει· Σῶσόν με.

Ἐῤῥιμένον με, Σωτὴρ, * πρὸ τῶν θυρῶν σου, κἂν ἐν τῷ γήρᾳ, * μή με ἀποῤῥίψῃς * εἰς ᾅδου κενόν· * ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους, * ὡς φιλάνθρωπός μοι δὸς * παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς * καταναλώσας ταῖς ἀσωτίαις, * ἔρημος εἰμὶ * ἀρετῶν εὐσεβῶν, * λιμώττων δὲ κράζω· * Ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, * προφθάσας σύ με οἴκτειρον.

Ὁ λησταῖς περιπεσὼν * ἐγὼ ὑπάρχω τοῖς λογισμοῖς μου· * ὅλως ὑπ' αὐτῶν * τετραυμάτισμαι νῦν, * ἐπλήσθην μωλώπων, * ἀλλ' αὐτός μοι ἐπιστὰς, * Χριστὲ Σωτὴρ, ἰάτρευσον.

Ἱερεύς με προϊδὼν * ἀντιπαρῆλθε, καὶ ὁ λευΐτης * βλέπων ἐν δεινοῖς * ὑπερεῖδε γυμνόν· * ἀλλ' ὁ ἐκ Μαρίας * ἀνατείλας Ἰησοῦς, * σὺ ἐπιστάς με οἴκτειρον.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σύ μοι δίδου φωταυγῆ * ἐκ θείας ἄνωθεν προμηθείας * χάριν, ἐκφυγεῖν * τῶν παθῶν σκοτασμὸν, * καὶ ᾆσαι προθύμως * τοῦ σοῦ βίου τὰ τερπνὰ, * Μαρία, διηγήματα.

Δόξα.

Ὑπερούσιε Τριὰς, * ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, * ἆρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἁμαρτίας, * καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς * δάκρυα κατανύξεως.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς * καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνούντων, * ἆρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἁμαρτίας, * καὶ, ὡς Δέσποινα ἁγνὴ, * μετανοοῦντα δέξαι με.

Ὠδὴ β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Πρόσεχε, * οὐρανὲ, καὶ λαλήσω, * καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, *
» τὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ * ἐπιδημήσαντα. Δίς.

Ὠλίσθησα * ὡς ὁ Δαβὶδ ἀκολάστως, * καὶ βεβορβόρωμαι· * ἀλλ' ἀποπλύναις κἀμὲ, * Σωτὴρ, τοῖς δάκρυσι.

Οὐ δάκρυα, * οὐδὲ μετάνοιαν ἔχω * οὐδὲ κατάνυξιν· * αὐτός μοι ταῦτα, Σωτὴρ, * ὡς Θεὸς δώρησαι.

Ἀπώλεσα * τὸ πρωτόκτιστον κάλλος, * καὶ τὴν εὐπρέπειάν μου· * καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνὸς, * καὶ καταισχύνομαι.

Τὴν θύραν σου * μὴ ἀποκλείσῃς μοι τότε, * Κύριε, Κύριε, * ἀλλ' ἄνοιξόν μοι αὐτὴν * μετανοοῦντι σοι.

Ἐνώτισαι * τοὺς στεναγμοὺς τῆς ψυχῆς μου, * καὶ τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν * προσδέχου τοὺς σταλαγμοὺς, * Σῶτερ, καὶ σῶσον με.

Φιλάνθρωπε, * ὁ θέλων πάντας σωθῆναι, * σὺ ἀνακάλεσαί με, * καὶ δέξαι, ὡς ἀγαθὸς, * μετανοοῦντα με.

Δόξα.

Δοξάσωμεν * σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα * καὶ Πνεῦμα ἅγιον, * Τριάδα ὁμοφυῆ * καὶ ὁμοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε, * Θεοτόκε Παρθένε, * μόνη πανύμνητε, * ἱκέτευε ἐκτενῶς * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Ἴδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς, * ὁ μάννα ἐπομβρήσας, *
» καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας * πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ * τῷ
» λαῷ μου, * τῇ μόνῃ δεξιᾷ * καὶ τῇ ἰσχύϊ τῇ ἐμῇ. Δίς.

Ἴδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός· * ἐνωτίζου, ψυχή μου, * τοῦ Κυρίου βοῶντος, * καὶ ἀποσπάσθητι τῆς πρώην * ἁμαρτίας, * καὶ φοβοῦ ὡς δικαστὴν * καὶ ὡς κριτὴν καὶ Θεόν.

Τίνι ὡμοιώθης, * πολυαμάρτητε ψυχή; * οἴμοι! τῷ πρώτῳ Κάϊν * καὶ τῷ Λάμεχ ἐκείνῳ, * λιθοκτονήσασα τὸ σῶμα * κακουργίαις, * καὶ κτείνασα τὸν νοῦν * ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς.

Πάντας τοὺς πρὸ νόμου * παραδραμοῦσα, ὦ ψυχὴ, * τῷ Σὴθ οὐχ ὡμοιώθης, * οὐκ Ἐνὼς ἐμιμήσω, * οὐ τὸν Ἐνὼχ τῇ μεταθέσει, * οὐ τὸν Νῶε· * ἀλλ' ὤφθης πενιχρὰ * τῆς τῶν δικαίων ζωῆς.

Μόνη ἐξήνοιξας * τοὺς καταῤῥάκτας τῆς ὀργῆς * τοῦ Θεοῦ σου, ψυχή μου, * καὶ κατέκλυσας πᾶσαν, * ὡς γῆν, τὴν σάρκα, καὶ τὰς πράξεις * καὶ τὸν βίον· * καὶ ἔμεινας ἐκτὸς * τῆς σωστικῆς κιβωτοῦ.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλῃ προθυμίᾳ, * πόθῳ προσέδραμες Χριστοῦ, * τὴν πρὶν τῆς ἁμαρτίας * ὁδὸν ἀποστραφεῖσα, * καὶ ἐν ἀβάτοις ταῖς ἐρήμοις * τρεφομένη, * καὶ τούτου καθαρῶς * τελοῦσα θείας ἐντολάς.

Δόξα.

Ἄναρχε, ἄκτιστε * Τριάς, ἀμέριστε Μονάς, * μετανοοῦντα δέξαι, * ἡμαρτηκότα σῶσον· * σόν εἰμι πλάσμα, μὴ παρίδῃς, * ἀλλὰ φεῖσαι * καὶ ῥῦσαι τοῦ πυρὸς * τῆς καταδίκης με.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Δέσποινα, * Θεογεννῆτορ, ἡ ἐλπὶς * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, * καὶ λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, * τὸν ἐλεήμονα καὶ Κτίστην * καὶ Υἱόν σου * ἱλέωσαι κἀμοί, * ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον, Κύριε, * ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου * σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου· * ὅτι μόνος * ἅγιος ὑπάρχεις » καὶ Κύριος. Δίς.

Τὴν εὐλογίαν τοῦ Σὴμ * οὐκ ἐκληρώσω, ψυχὴ ἀθλία· * οὐ πλατεῖαν τὴν κατάσχεσιν, * ὡς Ἰάφεθ, * ἔσχες ἐν τῇ γῇ τῆς ἀφέσεως.

Ἐκ γῆς Χαῤῥὰν ἔξελθε * τῆς ἁμαρτίας, ψυχή, καὶ δεῦρο * εἰς γῆν ῥέουσαν ἀείζωον * ἀφθαρσίαν, * ἣν ὁ Ἀβραὰμ ἐκληρώσατο.

Τὸν Ἀβραὰμ ἤκουσας * πάλαι, ψυχή μου, καταλιπόντα * γῆν πατρῴαν, καὶ γενόμενον * μετανάστην· * τούτου τὴν προαίρεσιν μίμησαι.

Ἐν τῇ δρυῒ τῇ Μαμβρῇ * φιλοξενήσας ὁ Πατριάρχης * τοὺς Ἀγγέλους, ἐκληρώσατο * μετὰ γῆρας * τῆς ἐπαγγελίας τὸ θήραμα.

Τὸν Ἰσαάκ, τάλαινα, * γνοῦσα, ψυχή μου, καινὴν θυσίαν * μυστικῶς ὁλοκαρπούμενον * τῷ Κυρίῳ, * μίμησαι αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν.

Τὸν Ἰσμαὴλ ἤκουσας, * νῆφε, ψυχή μου, ἐκδιωχθέντα * ὡς παιδίσκης ἀποκύημα· * βλέπε, μήπως * ὅμοιόν τι πάθῃς, λαγνεύουσα. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνέχομαι κλύδωνι * καὶ τρικυμίᾳ, μῆτερ, πταισμάτων· * ἀλλ' αὐτή με νῦν διάσωσον, * καὶ πρὸς ὅρμον * θείας μετανοίας εἰσάγαγε. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱκέσιον δέησιν * νυνί, Ὁσία, προσαγαγοῦσα * πρὸς τὴν εὔσπλαγχνον πρεσβείαις σου * Θεοτόκον, * ἄνοιξον τὰς θείας εἰσόδους μοι.

Δόξα.

Μονὰς ἁπλῆ, ἄκτιστε, * ἄναρχε φύσις, ἡ ἐν Τριάδι * ὑμνουμένη ὑποστάσεων, * ἡμᾶς σῶσον * πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον * Υἱὸν ἐν χρόνῳ, Θεογεννῆτορ, * ἀπειράνδρως ἀπεκύησας· * ξένον θαῦμα! * μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης * τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, * καὶ ἐφοβήθη, * ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι * καὶ ἀνθρώ» ποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· * Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου * καὶ » ἐφοβήθην. * Δόξα τῇ δυνάμει σου. Δίς.

Τὸ σῶμα κατεῤῥυπώθην, * τὸ πνεῦμα κατεσπιλώθην, * ὅλως ἡλκώθην· * ἀλλ' ὡς ἰατρός, Χριστέ, ἀμφότερα * διὰ μετανοίας μου θεράπευσον· * ἀπόλουσον, κάθαρον, πλῦνον· * δεῖξον, Σωτήρ μου, * χιόνος καθαρώτερον.

Τὸ σῶμά σου καὶ τὸ αἷμα * σταυρούμενος ὑπὲρ πάντων * ἔθηκας, Λόγε· * τὸ μὲν σῶμα, ἵνα ἀναπλάσῃς με, * τὸ δὲ αἷμα, ἵνα ἀποπλύνῃς με· * τὸ πνεῦμα παρέδωκας, ἵνα * ἐμὲ προσάξῃς, * Χριστέ, τῷ σῷ Γεννήτορι.

Εἰργάσω τὴν σωτηρίαν * ἐν μέσῳ τῆς γῆς, οἰκτίρμον, * ἵνα σωθῶμεν· * ἑκουσίως ξύλῳ ἀνεσταυρῶσαι· * ἡ Ἐδὲμ κλεισθεῖσα ἀνεῴγνυτο· * τὰ ἄνω, τὰ κάτω, ἡ κτίσις, * τὰ ἔθνη πάντα * σωθέντα προσκυνοῦσί σε.

Γενέσθω μοι κολυμβήθρα * τὸ αἷμα τὸ ἐκ πλευρᾶς σου, * ἅμα καὶ πόμα * τὸ πηγάσαν ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, * ἵνα ἑκατέρωθεν καθαίρωμαι· * χριόμενος, πίνων ὡς χρίσμα * καὶ πόμα, Λόγε, * τὰ ζωηρά σου λόγια.

Κρατῆρα ἡ Ἐκκλησία * ἐκτήσατο τὴν πλευράν σου * τὴν ζωηφόρον, * ἐξ ἧς ὁ διπλοῦς ἡμῖν ἀνέβλυσε * κρουνὸς τῆς ἀφέσεως καὶ γνώσεως, * εἰς τύπον τῆς πάλαι, τῆς νέας, * τῶν δύο ἅμα * Διαθηκῶν, Σωτὴρ ἡμῶν.

Γυμνός εἰμι τοῦ νυμφῶνος, * γυμνός εἰμι καὶ τοῦ γάμου, * ἅμα καὶ δείπνου· * ἡ λαμπὰς ἐσβέσθη ὡς ἀνέλαιος· * ἡ παστὰς ἐκλείσθη μοι καθεύδοντι· * τὸ δεῖπνον ἐβρώθη· ἐγὼ δὲ * χεῖρας καὶ πόδας * δεθείς, ἔξω ἐκβέβλημαι.

Δόξα.

Ἀμέριστον τῇ οὐσίᾳ, * ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις * θεολογῶ σε, * τὴν τριαδικὴν μίαν Θεότητα, * ὡς ὁμοβασίλειον καὶ σύν-

θρονον, * βοῶν σοι τὸ ᾆσμα τὸ μέγα, * τὸ ἐν ὑψίστοις * τρισσῶς ὑμνολογούμενον. Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις, * καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων * φύσει παρθένος· * ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, * ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα. * Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται * φύσεως τάξις· * ποιεῖ γὰρ, ὅσα βούλεται.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

»Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα, * φιλάνθρωπε, * φώτισον, δέομαι, * » καὶ ὁδήγησον κἀμὲ * ἐν τοῖς προστάγμασί σου, * καὶ δίδαξόν με, Σωτὴρ, * ποιεῖν τὸ θέλημά σου. Δίς.

Ὡς βαρὺς τὴν γνώμην * Φαραὼ τῷ πικρῷ * γέγονα, Κύριε· * Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς * τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα * καὶ ὑποβρύχιον νοῦν· * ἀλλὰ βοήθησόν μοι.

Τῷ πηλῷ συμπέφυρμαι * ὁ τάλας τὸν νοῦν· * πλῦνόν με, Δέσποτα, * τῷ λουτῆρι τῶν ἐμῶν * δακρύων, δέομαί σου, * τὴν τῆς σαρκός μου στολὴν * λευκάνας ὡς χιόνα.

Ἐὰν ἐρευνήσω μου * τὰ ἔργα, Σωτὴρ, * ἅπαντα ἄνθρωπον * ὑπερβάντα ἐμαυτὸν * ὁρῶ ταῖς ἁμαρτίαις, * ὅτι ἐν γνώσει φρενῶν * ἥμαρτον, οὐκ ἀγνοίᾳ.

Φεῖσαι, φεῖσαι, Κύριε, * τοῦ πλάσματός σου· * ἥμαρτον, ἄνες μοι, * ὁ τῇ φύσει καθαρὸς * αὐτὸς ὑπάρχων μόνος, * καὶ ἄλλος πλήν σου οὐδεὶς * ὑπάρχει ἔξω ῥύπου.

Δι' ἐμὲ, Θεὸς ὤν, * ἐμορφώθης ἐμέ· * ἔδειξας θαύματα, * ἰασάμενος λεπροὺς * καὶ παραλύτους σφίγξας, * Αἱμόῤῥου στήσας, Σωτὴρ, * ἁφῇ κρασπέδου ῥύσιν.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεῖθρον Ἰορδάνειον * περάσασα * εὗρες ἀνάπαυσιν, * τὴν ἐνώδυνον σαρκὸς * ἡδονὴν ἐκφυγοῦσα· * ἧς καὶ ἡμᾶς ἐξελοῦ * ταῖς πρὸς θεὸν εὐχαῖς σου. Δόξα.

Σὲ, Τριὰς, δοξάζομεν, * τὸν ἕνα Θεόν· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ, * ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, * ἁπλῆ οὐσία, Μονὰς * ἀεὶ προσκυνουμένη.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἠμφιάσατο * τὸ φύραμά μου, * ἄφθορε, ἄνανδρε, * Μητροπάρθενε, Θεὸς * ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, * καὶ ἥνωσεν ἑαυτῷ * τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

»Ἐβόησα * ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου * πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, * » καὶ ἐπήκουσέ μου * ἐξ ᾅδου κατωτάτου, * καὶ ἀνήγαγεν » ἐκ φθορᾶς * τὴν ζωήν μου. Δίς.

Ἀντίστηθι * καὶ καταπολέμησον, * ὡς Ἰησοῦς, τὸν Ἀμαλὴκ, * τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, * καὶ τοὺς Γαβαωνίτας, * τοὺς ἀπατηλοὺς λογισμοὺς * ἀεὶ νικῶσα.

Διάβηθι * τοῦ χρόνου τὴν ῥέουσαν * φύσιν, ὡς πρὶν ἡ κιβωτὸς, * καὶ τῆς γῆς ἐκείνης * γενοῦ ἐν κατασχέσει * τῆς ἐπαγγελίας, ψυχή. * Θεὸς κελεύει.

Ὡς ἔσωσας * Ἰωνᾶν βοήσαντα, * σῶσον προφθάσας με, Σωτήρ· * τοῦ θηρός με ῥῦσαι, * ἐκτείνας σου τὴν χεῖρα, * καὶ ἀνάγαγε τοῦ βυθοῦ * τῆς ἁμαρτίας.

Λιμένα σε * γινώσκω γαλήνιον, * Δέσποτα, Δέσποτα Χριστέ· * ἀλλ' ἐκ τῶν ἀδύτων * βυθῶν τῆς ἁμαρτίας * καὶ τῆς ἀπογνώσεως μὲ * προφθάσας ῥῦσαι.

Δόξα.

Τριάς εἰμι * ἁπλῆ, ἀδιαίρετος, * διαιρετὴ προσωπικῶς· * καὶ Μονὰς ὑπάρχω * τῇ φύσει ἡνωμένη· * ὁ Πατὴρ, φησὶ, καὶ Υἱὸς * καὶ θεῖον Πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Ἡ μήτρα σου * Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε * μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς· * ἀλλ' ὡς Κτίστην πάντων * δυσώπει, Θεοτόκε, * ἵνα ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς * δικαιωθῶμεν.

Κοντάκιον.

Ψυχή μου, ψυχή μου, * ἀνάστα· * τί καθεύδεις; * τὸ τέλος ἐγγίζει * καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· * ἀνάνηψον οὖν, * ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεὸς, * ὁ πανταχοῦ παρὼν * καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

»Ἡμάρτομεν, * ἠνομήσαμεν, * ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, * » οὐδὲ συνετηρήσαμεν οὐδὲ * ἐποιήσαμεν, * καθὼς ἐνετείλω » ἡμῖν· * ἀλλὰ μὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος, * ὁ τῶν Πατέ» ρων Θεός. Δίς.

Τοῦ Μανασσῆ * ἐπεσώρευσας * τὰ ἐγκλήματα τῇ προαιρέσει, * στήσασα ὡς βδελύγματα πάθη, * καὶ πληθύνουσα, * ψυχή, προσοχθίσματα· * ἀλλ' αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν ζηλοῦσα θερμῶς, * κτῆσαι κατάνυξιν.

Τὸν Ἀχαὰβ * παρεζήλωσας * τοῖς μιάσμασι, ψυχή μου. Οἴμοι! * γέγονας σαρκικῶν μολυσμάτων * καταγώγιον, * καὶ σκεῦος αἰσχρὸν τῶν παθῶν· * ἀλλ' ἐκ βάθους σου στέναξον, καὶ λέγε Θεῷ * τὰς ἁμαρτίας σου.

Ἐκλείσθη σοι * οὐρανὸς, ψυχὴ, * καὶ λιμὸς Θεοῦ κατέλαβέ σε, * ὅτε τοῖς Ἠλιοὺ τοῦ Θεσβίτου, * ὡς ὁ Ἀχαὰβ, * ἠπείθη-

σας λόγοις ποτέ· * ἀλλὰ τῇ Σαραπτίᾳ ὁμοιώθητι· * θρέψον προφήτου ψυχήν.

Ἐνέπρησεν * Ἠλιού ποτε * δὶς πεντήκοντα τῆς Ἰεζάβελ, * ὅτε τοὺς τῆς αἰσχύνης πρεσβύτας * κατηνάλωσεν * εἰς ἔλεγχον τοῦ Ἀχαάβ· * ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν τῶν δύο, ψυχή, * καὶ κραταιώθητι.

Δόξα.

Μονὰς ἁπλῆ, * ἀδιαίρετε, * ὁμοούσιε Τριὰς ἁγία, * φῶτα καὶ φῶς καὶ ἅγια τρία, * καὶ ἓν ἅγιον * ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς· * ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον ζωὴν καὶ ζωάς, * ψυχή, τὸν πάντων Θεόν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, Θεογεννῆτορ· * ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος * ἀπεκύησας * τὸν ἕνα Υἱὸν καὶ Θεόν· * καὶ αὐτὴ προηνέῳξας ἡμῖν τοῖς ἐν γῇ * τὰ ἐπουράνια.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν στρατιαὶ * οὐρανῶν δοξάζουσι, * καὶ φρίττει τὰ Χερουβὶμ * καὶ τὰ Σεραφίμ, * πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Δικαιοκρίτα * Σωτήρ, ἐλέησον, * καὶ ῥῦσαί με τοῦ πυρὸς * καὶ τῆς ἀπειλῆς, * ἧς μέλλω ἐν τῇ κρίσει * δικαίως ὑποστῆναι· * ἄνες μοι πρὸ τέλους * δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Ὡς ὁ λῃστὴς * ἐκβοῶ σοι· Μνήσθητι· * ὡς Πέτρος κλαίω πικρῶς· * Ἄνες μοι, Σωτήρ· * κράζω ὡς ὁ τελώνης, * δακρύω ὡς ἡ πόρνη· * δέξαι μου τὸν θρῆνον, * καθώς ποτε τῆς Χαναναίας.

Τὴν σηπεδόνα, * Σωτήρ, θεράπευσον * τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, * μόνε ἰατρέ· * μάλαγμά μοι ἐπίθες * καὶ ἔλαιον καὶ οἶνον, * ἔργα μετανοίας, * κατάνυξιν μετὰ δακρύων.

Τὴν Χαναναίαν * κἀγὼ μιμούμενος, * Ἐλέησόν με, βοῶ * τῷ υἱῷ Δαβίδ· * ἅπτομαι τοῦ κρασπέδου, * ὡς ἡ Αἱμοῤῥοοῦσα· * κλαίω ὡς ἡ Μάρθα * καὶ ἡ Μαρία ἐν Λαζάρῳ.

Δόξα.

Ἄναρχε Πάτερ, * Υἱὲ συνάναρχε, * Παράκλητε ἀγαθέ, * Πνεῦμα τὸ εὐθές, * Λόγου Θεοῦ Γεννῆτορ, * Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, * Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, * Τριὰς Μονάς, ἐλέησόν με.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐκ βαφῆς * ἁλουργίδος, ἄχραντε, * ἡ νοητὴ πορφυρίς, * τοῦ Ἐμμανουὴλ * ἔνδον ἐν τῇ γαστρί σου * ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· * ὅθεν Θεοτόκον * ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· * Μητρὸς ἀνάνδρου * ἄφθορος ἡ κύησις· * Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις * καινοποιεῖ τὰς φύσεις· * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, * ὡς θεόνυμφον » Μητέρα, * ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν. Δίς.

Τὰς νόσους ἰώμενος * πτωχοῖς εὐηγγελίζετο * Χριστὸς ὁ Λόγος· * κυλλοὺς ἐθεράπευε, * τελώναις συνήσθιεν, * ἁμαρτωλοῖς ὡμίλει· * τῆς Ἰαείρου θυγατρὸς * τὴν ψυχὴν προμεταστᾶσαν * ἐπανήγαγεν ἀφῇ τῆς χειρός.

Τελώνης ἐσώζετο, * καὶ πόρνη ἐσωφρόνιζε, * καὶ Φαρισαῖος * αὐχῶν κατεκρίνετο· * ὁ μὲν γάρ, Ἱλάσθητι, * ἡ δέ, Ἐλέησόν με· * ὁ δὲ ἐκόμπαζε, βοῶν· * Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι· * καὶ ἑξῆς τὰ τῆς ἀνοίας ῥητά.

Ζακχαῖος τελώνης ἦν, * ἀλλ' ὅμως διεσώζετο, * καὶ Φαρισαῖος * ὁ Σίμων ἐσφάλλετο· * καὶ πόρνη ἐλάμβανε * τὰς ἀφεσίμους λύσεις * παρὰ τοῦ ἔχοντος ἰσχὺν * ἀφιέναι ἁμαρτίας· * ἥν, ψυχή, σπεῦσον μιμήσασθαι.

Τὴν Πόρνην, ὦ τάλαινα * ψυχή μου, οὐκ ἐζήλωσας, * ἥτις λαβοῦσα * μύρου τὸ ἀλάβαστρον, * σὺν δάκρυσιν ἤλειφε * τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου· * ἐξέμαξε δὲ ταῖς θριξί, * τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων * τὸ χειρόγραφον ῥηγνῦντος αὐτῆς.

Τὰς πόλεις, αἷς ἔδωκε * Χριστὸς τὸ Εὐαγγέλιον, * ψυχή μου, ἔγνως * ὅπως κατηράθησαν· * φοβοῦ τὸ ὑπόδειγμα, * μὴ γένῃ ὡς ἐκεῖναι· * τοῖς ἐν Σοδόμοις γὰρ αὐτὰς * ὁ Δεσπότης παρεικάσας, * ἕως ᾅδου κατεδίκασε.

Μὴ χείρων, ὦ ψυχή μου, * φανῇς δι' ἀπογνώσεως, * τῆς Χαναναίας * τὴν πίστιν ἀκούσασα, * δι' ἧς τὸ θυγάτριον * λόγῳ Θεοῦ ἰάθη. * Υἱὲ Δαβίδ, σῶσον κἀμέ, * ἀναβόησον ἐκ βάθους * τῆς καρδίας, ὡς ἐκείνη, Χριστῷ.

Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, * Υἱὸν ὑπερυψώσωμεν, * τὸ θεῖον Πνεῦμα * πιστῶς προσκυνήσωμεν, * Τριάδα ἀχώριστον, * Μονάδα κατ' οὐσίαν, * ὡς φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωὴν * καὶ ζωάς, ζωοποιοῦσαν * καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Τὴν πόλιν σου φύλαττε, * Θεογεννῆτορ πάναγνε· * ἐν σοὶ γὰρ αὕτη * πιστῶς βασιλεύουσα * ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, * καὶ διὰ σοῦ νικῶσα * τροποῦται πάντα πειρασμόν, * καὶ σκυλεύει πολεμίους * καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνδρέα σεβάσμιε, * καὶ Πάτερ τρισμακάριστε, * Ποιμὴν τῆς Κρήτης, * μὴ παύσῃ δεόμενος * ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε· * ἵνα ῥυσθῶμεν πάντες * ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, * καὶ πταισμάτων λυτρωθῶμεν * οἱ τιμῶντες σου τὴν μνήμην ἀεί.

Εἶτα ψάλλομεν οἱ δύο Χοροί·

Ἀσπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Ἀποδείπνων.

ΤΗ Ε΄. ΤΗΣ Α΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικὰ τῆς Ὀκτωήχου δύο, καὶ Θεοτοκίον. Εἶτα Ἀνάγνωσις. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος β΄. **Ὁ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας.**

Ὁ φωστῆρας ἐν τοῖς πέρασι τοὺς Μαθητὰς * ἀναδείξας τῷ κηρύγματι, Λόγε Θεοῦ, * τὰς καρδίας ἡμῶν φώτισον φωτὶ ἀρετῶν, * καὶ νηστείᾳ κάθαρον, * διδοὺς μετάνοιαν * ἐπιστροφῆς τοῖς δούλοις σου, * εἰς τὸ δοξάζειν σε, * ὁ μόνος ὑπάρχων ὑπεράγαθος. **Δόξα.** Τὸ αὐτό. **Καὶ νῦν.**

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε, μὴ παρίδῃς με * δεόμενον ἀντιλήψεως * τῆς ὑπὸ σοῦ· * ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχή μου· * ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν γ΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. **Ἁγιωτέρα τῶν Χερουβίμ.**

Τὴν φαιδροτέραν τῶν ἀρετῶν, * τὴν συμπολῖτιν τῶν οὐρανῶν, * ἐγκράτειαν, δυσωποῦμεν * σέ, τῶν Ἀποστόλων τὴν δωδεκάδα, * πρέσβευε εἰρηνικῶς διανύσαι, * καὶ κομίσασθαι τοὺς καρποὺς τῆς σωτηρίας· * ὑμεῖς γὰρ ὄντως * τῶν γηγενῶν ὑπάρχετε * κραταίωμα, * καὶ καταφυγὴ φῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁγιωτέρα τῶν Χερουβίμ, * ὑψηλοτέρα τῶν οὐρανῶν, * ἀνύμνητε Θεοτόκε, * σὲ ἐν ἀληθείᾳ ὁμολογοῦντες * ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ σωτηρίαν, * καὶ εὑρίσκομεν ἐν πειρασμοῖς προστασίαν· * διὸ μὴ παύσῃ * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, * κραταίωμα * καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψάλλομεν δὲ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου εἰς ϛ΄. καὶ τὰ Τριώ-

δια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Καὶ στιχολογεῖται ἡ Ὠδὴ τοῦ Ψαλτηρίου.

Τὸ Τριῴδιον Ἰωσήφ.

Ὠδὴ δ΄.

Ἦχος β΄. **Ἐλήλυθας * ἐκ Παρθένου.**

Ἐγκρατείας * τὰς αὐγὰς δεχομένη ἀστράφθητι, * ψυχή, καὶ ἀπόφυγε * τῆς ἁμαρτίας τὴν ζόφωσιν, * ὅπως ἀνατείλῃ σοι * ἡ τῆς ἀφέσεως αἴγλη * θείῳ Πνεύματι.

Ἀγκίστρῳ με * ἡδονῆς δελεάσας ὁ δόλιος, * αἰχμάλωτον ἥρπασεν· * ἀλλ' οἱ τὸν κόσμον Ἀπόστολοι * λόγῳ σαγηνεύσαντες, * ἐκ τῆς αὐτοῦ με κακίας * ἐκλυτρώσασθε.

Ἐδείχθητε * τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα, * Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, * πλάνης αὐχμὸν ἀπελαύνοντες· * κἀμὲ οὖν φωτίσατε, * τὸν ὑπὸ πάσης κακίας * σκοτιζόμενον.

Θεοτοκίον.

Κεχράξομαι * ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ θλιβόμενος * πρὸς σὲ καὶ ῥυσθήσομαι, * καὶ ἡδονῶν ὑπερβήσομαι * τεῖχος καὶ σωθήσομαι, * τῇ σῇ, Παρθένε, δυνάμει * τειχιζόμενος.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τριῴδιον τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. δ΄. **Τὰ ἔργα * τῆς οἰκονομίας.**

Τοῦ Ἡλίου * τῆς δικαιοσύνης ὑπάρχοντες, * Ἀπόστολοι, * λαμπηδόνες παμφαεῖς, * φωτίζετε τὸν περίγειον κόσμον, * τὸν ζόφον τῆς ἀπάτης διώκοντες.

Λύρα ὄντως * τοῦ Σωτῆρος πνευματοκίνητος, * Ἀπόστολοι, * γνωρισθέντες ἐπὶ γῆς, * τὸ εὔηχον μελουργεῖτε ὑμῶν ἔπος, * καὶ κόσμον πρὸς Θεὸν ἐπιστρέφετε.

Τὰς αἰσθήσεις * ἀπὸ τῶν γηΐνων ἀπάραντες, * μετέλθωμεν * λογισμῷ πρὸς οὐρανόν, * καὶ ἴδωμεν τὰ ἀμήχανα κάλλη, * ἀλλοίωσιν καλὴν ἀλλοιούμενοι.

Δόξα.

Τὴν Τριάδα * ἐν μοναδικῇ οὐσιότητι * δοξάζοντες, * ἕνα Κύριον Θεὸν * ὑμνήσωμεν, τὸν ἀγέννητον Πατέρα, * Υἱὸν τὸν γεννητὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ζῶν.

Θεοτοκίον.

Ἡ παρθένος * ἐν γαστρὶ συνέλαβε, Κύριε, * καὶ ἔτεκε * σὲ τὸν Ἐμμανουήλ· * ἐξῆλθες γὰρ εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, * τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου, φιλάνθρωπε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀποστόλων * δωδεκὰς ἡ θεία καὶ πάνσεπτος, * ἱκέτευε * τὸν Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, * δεόμεθα, διελθεῖν ἡμᾶς εὐτόνως * τὸ τεσσαρακονθήμερον στάδιον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὰ ἔργα * τῆς οἰκονομίας σου, Κύριε, * ἐξέστησαν * τὸν
» προφήτην Ἀββακούμ· * ἐξῆλθες γὰρ εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου· *
» τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.

Ὠδὴ η΄. Τῷ δόγματι * τῷ τυραννικῷ.

Νηστεύσωμεν * πάσης ἡδονῆς, * πικραίνοντες τὰς αἰσθήσεις νηστείᾳ, * καὶ κατανύξεως πόμα θερμῶς * πιώμεθα, ψάλλοντες· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τῆς στάσεως * τῆς ἐκ δεξιῶν * γενέσθαι με κοινωνὸν δυσωπεῖτε, * ὅταν καθίσητε κρῖναι βροτοὺς * σὺν Χριστῷ, Ἀπόστολοι, * τὸν πολλαῖς ἁμαρτίαις * καὶ κρίσει ὑπεύθυνον.

Ἐν ἅρματι * θείων ἀρετῶν, * νηστείᾳ καθαρθέντες, ἐπιβῶμεν, * καὶ πρὸς αἰθέριον ὕψος τὸν νοῦν * πτερώσωμεν, ψάλλοντες· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κυρίον.

Θεοτοκίον.

Διέμεινας * ἄφλεκτος, τὸ πῦρ * τεκοῦσα τῆς Θεότητος, Παρθένε· * ἀλλὰ κατάφλεξον πάθη ψυχῶν * τῶν πίστει βοώντων σοι * τὴν φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου, * χαρᾶς μόνη πρόξενε.

Εἱρμὸς ἄλλος. Οἱ ὅσιοί σου παῖδες.

Τοῦ Πνεύματος τὰς σάλπιγγας, * τοῦ Χριστοῦ τοὺς Μαθητὰς * ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν λαοί· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ὡς πρεσβευτὰς τοῦ κόσμου * καὶ πλάνης φυγαδευτάς, * τοὺς Μαθητὰς ὑμνοῦμεν Χριστοῦ· * Εὐλογεῖτε, βοῶντες, * τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν.

Τριάδα παναγίαν, * τὴν ἐν Πατρὶ καὶ Υἱῷ * καὶ Πνεύματι, ὑμνοῦντες ψάλλομεν· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἄρρητόν σου τόκον * πάντες ὑμνοῦμεν βροτοί, * εὐσεβῶς ἐκβοῶντες, ἁγνή· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστολοι, πρεσβεύσατε * ἐν εἰρήνῃ ἡμᾶς * τὰς ἱλαστηρίους ἡμέρας τελεῖν, * εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας * ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ὅσιοί σου παῖδες * ἐν τῇ καμίνῳ, Χριστὲ, * ἀνυμνοῦντες
» σε ἔλεγον· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

περριμένος ἡδονῶν * ἀχανὲς εἰς πέλαγος, * τὴν τῆς σῆς * εὐσπλαγχνίας ἄβυσσον * προσκαλοῦμαι· * Κυβερνῆτα, μὲ σῶσον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας ἡ πηγή, * δός μοι νῦν κατάνυξιν, * στεναγμὸν, * ὅπως ἀποκλαύσωμαι * τῶν κακῶν μου * τὰς ἀπείρους θαλάσσας.

Τῶν Μαθητῶν σου, Ἰησοῦ, * ταῖς σεπταῖς δεήσεσι, * τὴν σεπτὴν * δίδου μοι Ἀνάστασιν * προσκυνῆσαι, * καὶ τὰ θεῖα σου Πάθη.

Θεοτοκίον.

Ἡ οὐρανώσασα ἡμῶν * τὸ γεῶδες φύραμα * τῇ ἐν σοὶ * τοῦ Θεοῦ, πανάμωμε, * ἐνοικήσει, * ῥῦσαι πάντας κινδύνων.

Εἱρμὸς ἄλλος. Μεγαλύνομεν, Χριστέ.

Ἐκ τῶν πηγῶν προφητικῶς, * τῶν τοῦ Σωτῆρος, ἐξαντλήσαντες * οἱ Ἀπόστολοι * ὕδωρ ἀθανασίας, * τοὺς διψῶντας * δόγματα ζωῆς * ποτίζουσι πάντοτε.

Τοῦ Βασιλέως οὐρανῶν * φανέντες ἄρχοντες, Ἀπόστολοι, * ὑπετάξατε * πᾶσαν τὴν οἰκουμένην * τοῦτον μόνον * σέβειν, προσκυνεῖν * καὶ δοξολογεῖν ὡς Θεόν.

Δόξα.

Τριὰς, ἀμέριστε Μονὰς, * ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος, * ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * σὺ Θεός μου, * Κύριος καὶ φῶς, * καὶ σὲ ἀνυμνῶν προσκυνῶ.

Θεοτοκίον.

Σὲ, Μητροπάρθενε ἁγνή, * μακαριοῦμεν γενεαὶ γενεῶν, * ὅτι γέγονας * ἱλαστήριον κόσμου, * τὸν Σωτῆρα * καὶ Δημιουργὸν * ἀρρήτως κυήσασα.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ χορὸς, * τοὺς ἀνυμνοῦντας σε περίσωζε, * καὶ ἀξίωσον * ἐν κατανύξει καρδίας * τὰς ἡμέρας * πάσας διελθεῖν * τῶν φωτοποιῶν νηστειῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Μεγαλύνομεν, Χριστὲ, * τὴν σὴν πανάμωμον Μητέρα ἁγνήν, *
» ὅτι ἔτεκε * σὲ ὑπερφυῶς κατὰ σάρκα, * πάσης πλάνης *
» καὶ καταφθορᾶς * ἡμᾶς λυτρωσάμενον.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, κατὰ τὸ σύνηθες, δίς.

Ἦχος γ΄.

Κύριε, * ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ ἔθου μετάνοιαν, * ἐμὲ τὸν ἀνάξιον σῶσαι βουλόμενος * ἀμετρήτῳ ἐλέει σου· * σοὶ προσπίπτω δεόμενος· * Ἐν νηστείαις τὴν ψυχήν μου σύγκαμψον, * ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον, * τὸν μόνον πολυέλεον.

Μαρτυρικόν.

Ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε * καὶ μετὰ θάνατον, ἅγιοι Μάρτυρες, * τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι· * ἔχοντες

παῤῥησίαν, * Χριστὸν ἱκετεύσατε * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε, * ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, * εἰς σὲ θαῤῥοῦμεν, * εἰς σὲ καυχώμεθα, * ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστι· * πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι * ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος α΄.

Ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν * ῥῦσαι ἡμᾶς, Κύριε, * μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· * Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; * Γνώτωσαν, Δέσποτα, * ὅτι παρορᾷς ἁμαρτίας * λαοῦ σου μετανοοῦντος.

Προκείμενον. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς ιγ΄.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β΄. 11.

Ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ἡμέρα γὰρ Κυρίου Σαβαὼθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον, καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· καὶ ταπεινωθήσονται. Καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ Λιβάνου τὴν ὑψηλὴν καὶ μετέωρον· καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνου Βασὰν, καὶ ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ πάντα πύργον ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θαλάσσης, καὶ ἐπὶ πᾶσαν θέαν κάλλους πλοίων. Καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πεσεῖται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρα ἐκείνῃ. Καὶ τὰ χειροποίητα πάντα κατακρύψουσιν, εἰσενέγκαντες εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν, καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς γῆς, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν. Τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγματα αὐτοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὸ προσκυνεῖν τοῖς ματαίοις καὶ ταῖς νυκτερίσι· τοῦ ἐλθεῖν εἰς τὰς τρώγλας τῆς στερεᾶς πέτρας, καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ιδ΄.

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου;

Στίχ. Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.

ΤΗ Ε΄. ΤΗΣ Α΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Λυχνικὸν, ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, τὰ παρόντα β΄. τοῦ κυρίου Ἰωσήφ. Ἦχος β΄. Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν.

Τὸν σκοτισθέντα με * ταῖς ἀπάταις τοῦ πολεμήτορος, * Χριστέ μου, φώτισον, * ὁ σκοτίσας σταυρῷ κρεμάμενος * ἥλιον ποτὲ, * καὶ λάμψας τοῖς πιστοῖς * φῶς ἀληθινὸν * ἀφέσεως σαφῶς· * ὅπως πορευόμενος ἐν τῷ φωτὶ * τῶν σῶν προσταγμάτων, * φθάσω καθαρῶς * τῆς Ἀναστάσεως τῆς σῆς * τὴν αὐγὴν τὴν σωτήριον. Ὅμοιον.

Καθάπερ ἄμπελος * ἐπὶ ξύλου, Σωτὴρ, κρεμάμενος, * οἶνον ἐπότισας * ἀφθαρσίας, Χριστὲ, τὰ πέρατα· * ὅθεν ἐκβοῶ· * Τῇ μέθῃ με δεινῶς * τῶν ἁμαρτιῶν * σκοτούμενον ἀεὶ * γλεῦκος κατανύξεως ἀληθινῆς * ποτίσας, νηστεύειν * μὲ ἐξ ἡδονῶν * νῦν ἐνδυνάμωσον, Σωτὴρ, * ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἕτερον προσόμοιον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ μεγίστου μυστηρίου!

Ὢ τοῦ σταυροῦ σου τῇ δυνάμει! * Οὗτος ἐξήνθησε * τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν ἐγκράτειαν, * τὴν ἐν Ἐδὲμ ποτὲ * Ἀδὰμ ἀκρασίαν * πρόῤῥιζον ἐκτείλασαν. * Θάνατον μὲν ἐκείνη * ἐπεισήγαγε τοῖς βροτοῖς, * ἀλλ' οὗτος ἀφθάρτως ἐκβλύζει * τὴν ἀθανασίαν κόσμῳ, * ὡς ἐκ πηγῆς ἄλλης * τῆς τοῦ Παραδείσου, * τῇ κατακενώσει * τοῦ σοῦ ζωηῤῥύτου * αἵματος ὁμοῦ τε καὶ ὕδατος, * ὅθεν τὰ πάντα ἐζωοποιήθη· * δι' οὗ ἡμῖν νηστείας τὴν τρυφὴν, * Χριστὲ, γλύκανον, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ΄. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ιε΄.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον, τὸν συνετίσαντά με.

Στίχ. Φύλαξόν με, Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β΄. 4.

Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ τε καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, ᾗ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πᾶν χλωρὸν ἀγροῦ, πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα χόρτον ἀγροῦ, πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὴν

γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι αὐτήν· πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν. Καὶ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς Παράδεισον ἐν Ἐδὴμ κατὰ ἀνατολάς, καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε· καὶ ἐξανέτειλεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὡραῖον εἰς ὅρασιν καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν· καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου, καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ. Ποταμὸς δὲ ἐξεπορεύετο ἐξ Ἐδὲμ ποτίζειν τὸν Παράδεισον· ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς. Ὄνομα τῷ ἑνί, Φισών· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Εὐϊλάτ· ἐκεῖ οὗ ἐστι τὸ χρυσίον. Τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλόν· καὶ ἐκεῖ ἐστιν ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος. Καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ, Γεών· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας. Καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος, Τίγρις· οὗτος ὁ πορευόμενος κατέναντι Ἀσσυρίων. Ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος, Εὐφράτης. Καὶ ἔλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασε, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν. Καὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδάμ, λέγων· Ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ βρώσει φαγῇ· ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ· ᾗ δ' ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός· Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν. Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ· καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδάμ, ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά. Καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ιϛ΄.

Φύλαξον με, Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Στίχ. **Εἰσάκουσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου.**

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ΄. 1.

Υἱέ, ἐμῶν νόμων μὴ ἐπιλανθάνου, τὰ δὲ ῥήματά μου τηρείτω σὴ καρδία· μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς καὶ εἰρήνην προσθήσουσί σοι. Ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις μὴ ἐκλειπέτωσάν σε· ἄφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σῷ τραχήλῳ· γράψον αὐτὰς ἐπὶ πλακὸς καρδίας σου, καὶ εὑρήσεις χάριν. Προνοοῦ καλὰ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Ἴσθι πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ· ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου. Ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου γνώριζε αὐτήν,

ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδούς σου· ὁ δὲ πούς σου μὴ προσκόψῃ. Μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ· φοβοῦ δὲ τὸν Κύριον, καὶ ἔκκλινον ἀπὸ παντὸς κακοῦ· τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. Τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων, καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης, ἵνα πιμπλῶνται τὰ ταμεῖά σου πλησμονῆς σίτου, οἴνῳ δὲ αἱ ληνοί σου ἐκβλύζωσιν. Υἱέ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάξεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστι. Μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς· ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα· ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ· αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαί, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ. Ξύλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ Κύριον ἀσφαλής.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς.

Ἦχος δ΄.

Οἱ ποθοῦντες τοῦ θείου Πάσχα μετασχεῖν, * οὐκ ἀπ' Αἰγύπτου * ἀλλ' ἐκ Σιὼν ἐρχομένου, * τὴν τῆς ἁμαρτίας ζύμην * ἐξάρωμεν τῇ μετανοίᾳ· * περιζώσωμεν τὰς ὀσφύας ἡμῶν * τῇ νεκρώσει τῶν ἡδονῶν· * καλλωπίσωμεν τοὺς πόδας * ὑποδήμασι κωλυτικοῖς * ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς, * καὶ στηριχθῶμεν * τῇ βακτηρίᾳ τῆς πίστεως· * μὴ ζηλώσωμεν τοὺς ἐχθροὺς * τοῦ δεσποτικοῦ σταυροῦ, * θεοποιοῦντες τὴν γαστέρα· * ἀλλ' ἀκολουθήσωμεν * τῷ διὰ νηστείας ἡμῖν * τὴν κατὰ τοῦ διαβόλου νίκην ὑποδείξαντι * Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Ὁ ἐνδοξαζόμενος * ἐν ταῖς μνείαις τῶν **Μαρτύρων** σου, * **Χριστὲ** ὁ Θεός, * ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, * κατάπεμψον ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος. **Δόξα...καὶ νῦν.** Σταυροθεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐν σταυρῷ ὡς ἑώρακε * καθηλούμενον, Κύριε, * ἡ **Ἀμνὰς** καὶ Μήτηρ σου, * ἐξεπλήττετο· * καί, **Τί** τὸ ὅραμα, ἔλεγεν, * **Υἱὲ** ποθεινότατε; * ταῦτα σοι ὁ ἀπειθὴς * δῆμος ἀνταποδίδωσιν * ὁ παράνομος, * ὁ πολλῶν σου θαυμάτων * ἀπολαύσας; * **Ἀλλὰ** δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ * συγκαταβάσει σου, **Δέσποτα.**

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία κατὰ τὸ σύνηθες.

ΤΗ Ε΄. ΤΗΣ Α΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ, Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, καὶ τὰ λοιπὰ, ψάλλομεν τὸ δ΄. καὶ τελευταῖον τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου· ποιοῦμεν δὲ καθ' ἓν Τροπάριον μετανοίας γ΄. λέγοντες καὶ Στίχον· **Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με.**

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς * ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· * οὗτος » μου Θεὸς, * καὶ δοξάσω αὐτόν· * Θεὸς τοῦ πατρός μου, * » καὶ ὑψώσω αὐτόν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Δίς.

Ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, * ὁ αἴρων πάντων τὰς ἁμαρτίας, * ἆρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἁμαρτίας, * καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς * παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Σοὶ προσπίπτω, Ἰησοῦ· * Ἡμάρτηκά σοι, ἱλάσθητί μοι· * ἆρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἁμαρτίας, * καὶ ὡς εὔσπλαγχνὸς θεὸς, * μετανοοῦντα δέξαι με.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ * ἐν κρίσει, φέρων μου τὰ πρακτέα, * λόγους ἐκζητῶν * καὶ εὐθύνων ὁρμάς· * ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου * παρορῶν μου τὰ δεινὰ, * σῶσον με, παντοδύναμε.

Μετανοίας ὁ καιρός· * προσέρχομαί σοι τῷ Πλαστουργῷ μου· * Ἆρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἁμαρτίας, * καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς * παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς * καταναλώσας τῇ ἁμαρτίᾳ, * ἔρημός εἰμι * ἀρετῶν εὐσεβῶν· * λιμώττων δὲ κράζω· * Ὁ ἐλέους χορηγὸς, * προφθάσας σὺ με οἴκτειρον.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑποκύψασα Χριστοῦ * τοῖς θείοις νόμοις τούτῳ προσῆλθες, * τὰς τῶν ἡδονῶν * ἀκαθέκτους ὁρμὰς * λιποῦσα, καὶ πᾶσαν * ἀρετὴν πανευλαβῶς * ὡς μίαν ἐκατώρθωσας.

Δόξα.

Ὑπερούσιε Τριὰς, * ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, * ἆρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἁμαρτίας, * καὶ ὡς εὔσπλαγχνος Θεὸς, * μετανοοῦντα δέξαι με.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς * καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνούντων, * ἆρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, * τὸν τῆς ἁμαρτίας, * καὶ ὡς Δέσποινα ἁγνὴ, * μετανοοῦντα δέξαι με.

Ὠδὴ β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἴδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς, * ὁ μάννα ἐπομβρήσας, * » καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας * πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ * τῷ » λαῷ μου, * τῇ μόνῃ δεξιᾷ * καὶ τῇ ἰσχύϊ τῇ ἐμῇ. Δίς.

Ἄνδρα ἀπέκτεινα, * φησὶν, εἰς μώλωπα ἐμοὶ, * καὶ νεανίσκον εἰς τραῦμα, * Λάμεχ θρηνῶν ἐβόα· * σὺ δὲ οὐ τρέμεις, ὦ ψυχή μου, * ῥυπωθεῖσα * τὴν σάρκα, καὶ τὸν νοῦν * κατασπιλώσασα.

Πύργον ἐσοφίσω * οἰκοδομῆσαι, ὦ ψυχὴ, * καὶ ὀχύρωμα πῆξαι * ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις, * εἰ μὴ συνέχεεν ὁ Κτίστης * τὰς βουλάς σου, * καὶ κατέαξεν εἰς γῆν * τὰ μηχανήματά σου.

Ὢ πῶς ἐζήλωσα * Λάμεχ τὸν πρώην φονευτὴν, * τὴν ψυχὴν ὥσπερ ἄνδρα, * τὸν νοῦν ὡς νεανίσκον, * ὡς ἀδελφὸν δέ μου τὸ σῶμα * ἀποκτείνας, * ὡς Κάϊν ὁ φονεὺς, * ταῖς φιληδόνοις ὁρμαῖς!

Ἔβρεξε Κύριος * παρὰ Κυρίου πῦρ ποτὲ, * ἀνομίαν ὀργῶσαν * πυρπολήσας Σοδόμων· * σὺ δὲ τὸ πῦρ ἐξέκαυσας * τὸ τῆς γεέννης, * ἐν ᾧ μέλλεις, ὦ ψυχὴ, * συγκατακαίεσθαι πικρῶς.

Τέτρωμαι, πέπληγμαι· * ἰδοὺ τὰ βέλη τοῦ ἐχθροῦ, * τὰ καταστίξαντά μου * τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα· * ἰδοὺ τὰ τραύματα, τὰ ἕλκη, * αἱ πηρώσεις * βοῶσι τὰς πληγὰς * τῶν αὐθαιρέτων μου παθῶν.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἥπλωσας χεῖρας σου * πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, * Μαρία, ἐν ἀβύσσῳ * κακῶν βυθιζομένη· * καὶ, ὡς τῷ Πέτρῳ, φιλανθρώπως * βοηθήσας, * χεῖρα ἐξέτεινε, τὴν σὴν ἐπιστροφὴν πάντως ζητῶν.

Δόξα.

Ἄναρχε, ἄκτιστε * Τριὰς, ἀμέριστε Μονὰς, * μετανοοῦντα δέξαι, * ἡμαρτηκότα σῶσον· * σόν εἰμι πλάσμα, μὴ παρίδῃς, * ἀλλὰ φεῖσαι * καὶ ῥῦσαι τοῦ πυρὸς * τῆς καταδίκης με.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Δέσποινα, * Θεογεννῆτορ, ἡ ἐλπὶς * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων * καὶ λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, * τὸν ἐλεήμονα καὶ Κτίστην * καὶ Υἱόν σου * ἱλέωσαι κἀμοὶ, * ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον, Κύριε, * ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου * σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, * ὅτι μόνος * ἅγιος ὑπάρχεις » καὶ Κύριος. Δίς.

Τῇ Ἄγαρ πάλαι, ψυχή, * τῇ Αἰγυπτίᾳ παρωμοιώθης, * δουλωθεῖσα τὴν προαίρεσιν, * καὶ τεκοῦσα * νέον Ἰσμαήλ, τὴν αὐθάδειαν.

Τὴν Ἰακὼβ κλίμακα * ἔγνως, ψυχή μου, δεικνυουμένην * ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια· * τί μὴ ἔσχες * βάσιν ἀσφαλῆ, τὴν εὐσέβειαν;

Τὸν Ἱερέα Θεοῦ * καὶ βασιλέα μεμονωμένον, * τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀφομοίωμα * τοῦ ἐν κόσμῳ * βίου ἐν ἀνθρώποις μιμήθητι.

Ἐπίστρεψον, στέναξον, * ψυχὴ ἀθλία, πρὶν ἢ τοῦ βίου * πέρας λάβῃ ἡ πανήγυρις, * πρὶν τὴν θύραν * κλείσῃ τοῦ νυμφῶνος ὁ Κύριος.

Μὴ γένῃ στήλη ἁλός, * ψυχή, στραφεῖσα εἰς τὰ ὀπίσω· * τὸ ὑπόδειγμα φοβείτω σε * τῶν Σοδόμων· * ἄνω εἰς Σηγὼρ διασώθητι.

Τὴν δέησιν, Δέσποτα, * τῶν σὲ ὑμνούντων μὴ ἀποῤῥίψῃς, * ἀλλ' οἰκτείρησον, φιλάνθρωπε, * καὶ παράσχου * πίστει αἰτουμένοις τὴν ἄφεσιν.

Δόξα.

Μονὰς ἁπλῆ, ἄκτιστε, * ἄναρχε φύσις, ἡ ἐν Τριάδι * ὑμνουμένη ὑποστάσεων, * ἡμᾶς σῶσον * πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον * Υἱὸν ἐν χρόνῳ, Θεογεννῆτορ, * ἀπειράνδρως ἀπεκύησας· * ξένον θαῦμα! * μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

»Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης * τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, * καὶ ἐφο-
» βήθη, * ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, * καὶ ἀνθρώποις
» δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· * Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου * καὶ ἐφοβή-
» θην. * Δόξα τῇ δυνάμει σου. Δίς.

Ὁ χρόνος, ὁ τῆς ζωῆς μου, * ὀλίγος καὶ πλήρης πόνων * καὶ πονηρίας· * ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, * καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· * μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα * τοῦ ἀλλοτρίου· * Σωτήρ, αὐτός με οἴκτειρον.

Βασίλειον τὴν ἀξίαν, * διάδημα καὶ πορφύραν * ἠμφιεσμένος, * πολυκτήμων ἄνθρωπος καὶ δίκαιος, * πλούτῳ ἐπιβρίθων καὶ βοσκήμασιν, * ἐξαίφνης τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, * τὴν βασιλείαν, * πτωχεύσας ἀπεκείρατο.

Εἰ δίκαιος ἦν ἐκεῖνος * καὶ ἄμεμπτος παρὰ πάντας, * καὶ οὐκ ἀπέδρα * τὰ τοῦ πλάνου ἔνεδρα καὶ σκάμματα, * σὺ φιλαμαρτήμων οὖσα, τάλαινα * ψυχή, τί ποιήσεις, ἐάν τι * τῶν ἀδοκήτων * συμβῇ ἐπενεχθῆναι σοι;

Ὑψήγορος νῦν ὑπάρχω, * θρασὺς δὲ καὶ τὴν καρδίαν, * εἰκῇ καὶ μάτην· * μὴ τῷ Φαρισαίῳ συνδικάσῃς με, * μᾶλλον τοῦ Τελώνου τὴν ταπείνωσιν * παράσχου μοι, μόνε οἰκτίρμον, * δικαιοκρίτα, * καὶ τούτῳ συναρίθμησον.

Ἐξήμαρτον, ἐνυβρίσας * τὸ σκεῦος τὸ τῆς σαρκός μου, * οἶδα, οἰκτίρμον· * ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, * καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· * μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα * τοῦ ἀλλοτρίου· * Σωτήρ, αὐτός με οἴκτειρον.

Αὐτείδωλον ἐγενόμην, * τοῖς πάθεσι τὴν ψυχήν μου * καταμολύνας· * ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, * καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· * μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα * τοῦ ἀλλοτρίου· * Σωτήρ, αὐτός με οἴκτειρον.

Οὐκ ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, * παρήκουσα τῆς γραφῆς σου * τοῦ Νομοθέτου· * ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, * καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· * μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα * τοῦ ἀλλοτρίου· * Σωτήρ, αὐτός με οἴκτειρον.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγάλων ἀτοπημάτων * εἰς βάθος κατενεχθεῖσα * οὐ κατεσχέθης, * ἀλλ' ἀνέδραμες λογισμῷ κρείττονι * πρὸς τὴν ἀκροτάτην διὰ πράξεως * σαφῶς ἀρετὴν παραδόξως, * Ἀγγέλων φύσιν, * Μαρία, καταπλήξασα. Δόξα.

Ἀμέριστον τῇ οὐσίᾳ, * ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις * θεολογῶ σε, * τὴν τριαδικὴν μίαν Θεότητα, * ὡς ὁμοβασίλειον καὶ σύνθρονον, * βοῶν σοι τὸ ᾆσμα τὸ μέγα, * τὸ ἐν ὑψίστοις * τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις, * καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων * φύσει παρθένος· * ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, * ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα· * Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται * φύσεως τάξις· * ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

»Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα, * φιλάνθρωπε, * φώτισον, δέομαι, * καὶ
» ὁδήγησον κἀμὲ * ἐν τοῖς προστάγμασί σου, * καὶ δίδαξόν
» με, Σωτήρ, * ποιεῖν τὸ θέλημά σου. Δίς.

Τὴν χαμαὶ συγκύπτουσαν * μιμοῦ, ὦ ψυχή· * πρόσελθε, πρόσπεσον * τοῖς ποσὶ τοῦ Ἰησοῦ, * ἵνα σε ἀνορθώσῃ, * καὶ βηματίσῃς ὀρθῶς * τὰς τρίβους τοῦ Κυρίου.

Εἰ καὶ φρέαρ, Δέσποτα, * ὑπάρχεις βαθύ, * βλῦσον μοι νάματα * ἐξ ἀχράντων σου φλεβῶν, * ἵν' ὡς ἡ Σαμαρεῖτις, * μηκέτι πίνων διψῶ· * ζωῆς γὰρ ῥεῖθρα βρύεις.

Σιλωὰμ γενέσθω μοι * τὰ δάκρυά μου, * Δέσποτα Κύριε, * ἵνα νίψωμαι κἀγὼ * τὰς κόρας τῆς καρδίας, * καὶ ἴδω σε νοερῶς, * τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Ἀσυγκρίτῳ ἔρωτι, * πανόλβιε, * ξύλον ποθήσασα * προσκυνῆσαι τοῦ σταυροῦ, * ἠξίωσαι τοῦ πόθου· * ἀξίωσον οὖν κἀμὲ * τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης.

Δόξα.

Σὲ, Τριὰς, δοξάζομεν, * τὸν ἕνα Θεόν· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ, * ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα· * ἁπλῆ οὐσία, Μονὰς * ἀεὶ προσκυνουμένη.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἠμφιάσατο * τὸ φύραμά μου, * ἄφθορε, ἄνανδρε, * Μητροπάρθενε, Θεὸς * ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας· * καὶ ἥνωσεν ἑαυτῷ * τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησα * ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου * πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, *
» καὶ ἐπήκουσέ μου * ἐξ ᾅδου κατωτάτου· * καὶ ἀνήγαγεν ἐκ
» φθορᾶς * τὴν ζωήν μου. Δίς.

Ἐγώ εἰμι, * Σωτὴρ, ἣν ἀπώλεσας * πάλαι βασίλειον δραχμήν· * ἀλλ' ἀνάψας λύχνον * τὸν σὸν, θεὲ καὶ Λόγε, * ἀναζήτησον καὶ εὑρὲ * τὴν σὴν εἰκόνα.

Ἀνάστηθι * καὶ καταπολέμησον, * ὡς Ἰησοῦς, τὸν Ἀμαλὴκ, * τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, * καὶ τοὺς Γαβαωνίτας, * τοὺς ἀπατηλοὺς λογισμοὺς * ἀεὶ νικῶσα.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Ἵνα παθῶν * φλογμὸν κατασβέσειας, * δακρύων ἔβλυζες ἀεὶ * ὀχετοὺς, Μαρία, * ψυχὴν πυρπολουμένη· * ὧν τὴν χάριν νέμοις κἀμοὶ * τῷ σῷ οἰκέτῃ.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Ἀπάθειαν * ἐκτήσω οὐράνιον * δι' ἀκροτάτης ἐπὶ γῆς * πολιτείας, Μῆτερ· * διὸ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας * ἐκ παθῶν ῥυσθῆναι πρεσβείαις * σοῦ δυσώπει.

Δόξα.

Τριάς εἰμι * ἁπλῆ, ἀδιαίρετος, * διαιρετὴ προσωπικῶς, * καὶ Μονὰς ὑπάρχω * τῇ φύσει ἡνωμένη· * ὁ Πατὴρ, φησὶ, καὶ Υἱὸς * καὶ θεῖον Πνεῦμα. Θεοτοκίον.

Ἡ μήτρα σου * Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε * μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς· * ἀλλ' ὡς Κτίστην πάντων * δυσώπει, Θεοτόκε, * ἵνα ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς * δικαιωθῶμεν.

Κοντάκιον. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Ψυχή μου, ψυχή μου, * ἀνάστα, * τί καθεύδεις; * τὸ τέλος ἐγγίζει, * καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· * ἀνάνηψον οὖν, * ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεὸς, * ὁ πανταχοῦ παρὼν * καὶ πάντα πληρῶν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡμάρτομεν, * ἠνομήσαμεν, * ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου· *
» οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ * ἐποιήσαμεν, * καθὼς ἐνετείλω
» ἡμῖν· * ἀλλὰ μὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος, * ὁ τῶν Πατέ-
» ρων Θεός. Δίς.

Ἐξέλιπον * αἱ ἡμέραι μου, * ὡς ἐνύπνιον ἐγειρομένου· * ὅθεν ὡς Ἐζεκίας δακρύω * ἐπὶ κλίνης μου * προσθεῖναι μοι χρόνους ζωῆς· * ἀλλὰ τίς Ἡσαΐας παραστήσεταί σοι, ψυχὴ, * εἰ μὴ ὁ πάντων Θεός;

Προσπίπτω σοι, * καὶ προσάγω σοι, * ὥσπερ δάκρυα, τὰ ῥήματά μου· * ἥμαρτον, ὡς οὐχ ἥμαρτε πόρνη, * καὶ ἠνόμησα, * ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐπὶ γῆς· * ἀλλ' οἰκτείρησον, Δέσποτα, τὸ ποίημά σου, * καὶ ἀνακάλεσαί με.

Κατέχρωσα * τὴν εἰκόνα σου, * καὶ παρέφθειρα τὴν ἐντολήν σου· * ὅλον ἀπημαυρώθη τὸ κάλλος, * καὶ τοῖς πάθεσιν * ἐσβέσθη, Σωτὴρ, ἡ λαμπάς· * ἀλλ' οἰκτείρας, ἀπόδος μοι, ὡς ψάλλει Δαβὶδ, * τὴν ἀγαλλίασιν.

Ἐπίστρεψον, * μετανόησον, * ἀνακάλυψον τὰ κεκρυμμένα· * λέγε Θεῷ τῷ τὰ πάντα εἰδότι· * Σὺ γινώσκεις μου * τὰ κρύφια, μόνε Σωτὴρ, * καὶ αὐτός με ἐλέησον, ὡς ψάλλει Δαβὶδ, * κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βοήσασα * πρὸς τὴν ἄχραντον * Θεομήτορα πρὶν, ἀπεκρούσω * λύσσαν παθῶν βιαίως ὀχλούντων, * καὶ κατήσχυνας * ἐχθρὸν τὸν πτερνίσαντα· * ἀλλὰ δὸς νῦν βοήθειαν ἐκ θλίψεως * κἀμοὶ τῷ δούλῳ σου. Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Ὃν ἔστερξας, * ὃν ἐπόθησας, * δι' ὃν ἔτηξας σάρκας, Ὁσία, * αἴτησαι νῦν Χριστὸν ὑπὲρ δούλων, * ὅπως ἵλεως * γενόμενος πᾶσιν ἡμῖν, * εἰρηναίαν κατάστασιν βραβεύσειε * τοῖς σεβομένοις αὐτόν.

Δόξα.

Μονὰς ἁπλῆ, * ἀδιαίρετε, * ὁμοούσιε Τριὰς ἁγία, * φῶτα καὶ φῶς καὶ ἅγια τρία, * καὶ ἓν ἅγιον * ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς· * ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον ζωὴν καὶ ζωὰς, * ψυχὴ, τὸν πάντων Θεόν. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, Θεογεννῆ-

τορ, * ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος * ἀπεκύησας * τὸν ἕνα, Υἱὸν καὶ Θεόν· * καὶ αὐτὴ προηνέῳξας ἡμῖν τοῖς ἐν γῇ * τὰ ἐπουράνια.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν στρατιαὶ * οὐρανῶν δοξάζουσι, * καὶ φρίττει τὰ Χερουβὶμ *
» καὶ τὰ Σεραφίμ, * πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, * ὑμνεῖτε, εὐ-
» λογεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Τὸ τῶν δακρύων, * Σωτὴρ, ἀλάβαστρον, * ὡς μύρον κατακενῶν * ἐπὶ κεφαλῆς, * κράζω σοι, ὡς ἡ πόρνη * τὸν ἔλεον ζητοῦσα· * Δέησιν προσάγω, * καὶ ἄφεσιν αἰτῶ λαβεῖν με.

Εἰ καὶ μηδεὶς, * ὡς ἐγὼ, σοὶ ἥμαρτεν, * ἀλλ' ὅμως δέξαι κἀμὲ, * εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, * φόβῳ μετανοοῦντα * καὶ πόθῳ κεκραγότα· * Ἥμαρτόν σοι μόνῳ, * ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Φεῖσαι, Σωτὴρ, * τοῦ ἰδίου πλάσματος, * καὶ ζήτησον, ὡς ποιμὴν, * τὸ ἀπολωλὸς * πρόβατον· πλανηθέντα * ἐξάρπασον τοῦ λύκου· * ποίησόν με θρέμμα * ἐν τῇ νομῇ τῶν σῶν προβάτων.

Ὅταν Κριτὴς * καθίσῃς ὡς εὔσπλαγχνος, * καὶ δείξῃς τὴν φοβερὰν * δόξαν σου, Χριστὲ, * ὢ ποῖος φόβος τότε, * καμίνου καιομένης, * πάντων δειλιώντων * τὸ ἄστεκτον τοῦ βήματός σου!

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τοῦ Φωτὸς * τοῦ ἀδύτου Μήτηρ σε * φωτίσασα, σκοτασμοῦ * ἔλυσε παθῶν· * ὅθεν εἰσδεδεγμένη * τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, * φώτισον, Μαρία, * τοὺς σὲ πιστῶς ἀνευφημοῦντας.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Θαῦμα καινὸν * κατιδὼν, ἐξίστατο * ὁ θεῖος ὄντως ἐν σοὶ, * Μῆτερ, Ζωσιμᾶς· * ἄγγελον γὰρ ἑώρα * ἐν σώματι, καὶ θάμβους * ὅλος ἐπληροῦτο, * Χριστὸν ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Ἄναρχε Πάτερ, * Υἱὲ συνάναρχε, * Παράκλητε ἀγαθὲ, * Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, * Λόγου Θεοῦ Γεννῆτορ, * Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, * Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, * Τριὰς Μονὰς, ἐλέησόν με.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐκ βαφῆς *, ἁλουργίδος, ἄχραντε, * ἡ νοητὴ πορφυρὶς, * τοῦ Ἐμμανουὴλ * ἔνδον ἐν τῇ γαστρί σου * ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· * ὅθεν Θεοτόκον * ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· * Μητρὸς ἀνάν-
» δρου * ἄφθορος ἡ κύησις· * Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις * καινο-
» ποιεῖ τὰς φύσεις· * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ * ὡς Θεόνυμφον
» Μητέρα * ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν. Δίς.

Σπλαγχνίσθητι, σῶσόν με· * υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησον, * ὁ δαι-

μονῶντας * λόγῳ ἰασάμενος· * φωνὴν δὲ τὴν εὔσπλαγχνον, * ὡς τῷ Λῃστῇ, μοὶ φράσον· * Ἀμήν σοι λέγω, μετ' ἐμοῦ * ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ, * ὅταν ἔλθω ἐν τῇ δόξῃ μου.

Λῃστὴς κατηγόρει σου, * Λῃστὴς ἐθεολόγει σε· * ἀμφότεροι γὰρ * σταυρῷ συνεκρέμαντο· * ἀλλ' ὦ πολυεύσπλαγχνε, * ὡς τῷ πιστῷ Λῃστῇ σου, * τῷ ἐπιγνόντι σε Θεὸν, * κἀμοὶ ἄνοιξον τὴν θύραν * τῆς ἐνδόξου βασιλείας σου.

Ἡ κτίσις συνείχετο * σταυρούμενόν σε βλέπουσα, * ὄρη καὶ πέτραι * φόβῳ διεῤῥήγνυντο, * καὶ γῆ συνεσείετο * καὶ ᾅδης ἐγυμνοῦτο, * καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς * ἐν ἡμέρᾳ, καθορῶν σε, * Ἰησοῦ, προσηλωμένον σαρκί.

Ἀξίους μετανοίας * καρποὺς μὴ ἀπαιτήσῃς με· * ἡ γὰρ ἰσχύς μου * ἐν ἐμοὶ ἐξέλιπε· * καρδίαν μοι δώρησαι * ἀεὶ συντετριμμένην, * πτωχείαν δὲ πνευματικὴν, * ἵνα ταῦτα σοι προσοίσω, * ὡς δεκτὴν θυσίαν, μόνε Σωτήρ.

Κριτά μου καὶ γνῶστα μου, * ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι * σὺν τοῖς Ἀγγέλοις * κρῖναι κόσμον ἅπαντα, * ἱλέῳ σου ὄμματι * τότε ἰδών με, φεῖσαι * καὶ οἴκτειρόν με, Ἰησοῦ, * τὸν ὑπὲρ τὴν πᾶσαν φύσιν * τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήσαντα.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπάσας ἐξέστησας * τῇ ξένῃ πολιτείᾳ σου * Ἀγγέλων τάξεις, * βροτῶν τὰ συστήματα, * ἀΰλως βιώσασα * καὶ φύσιν ὑπερβᾶσα· * ἀνθ' ὧν ὡς ἄϋλος τοῖς ποσὶν * ἐπιβαίνουσα, Μαρία, * Ἰορδάνην διεπέρασας.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Τὸν Κτίστην ἱλέωσαι * ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε, * ὁσία μῆτερ, * ῥυσθῆναι κακώσεων * καὶ θλίψεων, τῶν κύκλῳ * συνεπιτιθεμένων, * ἵνα ῥυσθέντες τῶν πειρασμῶν, * μεγαλύνωμεν ἀπαύστως * τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ.

Ἀνδρέα σεβάσμιε * καὶ Πάτερ τρισμακάριστε, * ποιμὴν τῆς Κρήτης, * μὴ παύσῃ δεόμενος * ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, * ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης * ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, * καὶ πταισμάτων λυτρωθῶμεν * οἱ τιμῶντες σου τὴν μνήμην ἀεί.

Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, * Υἱὸν ὑπερυψώσωμεν, * τὸ θεῖον Πνεῦμα * πιστῶς προσκυνήσωμεν, * Τριάδα ἀχώριστον, * Μονάδα κατ' οὐσίαν, * ὡς φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωὴν * καὶ ζωάς, ζωοποιοῦσαν * καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Τὴν πόλιν σου φύλαττε, * Θεογεννῆτορ ἄχραντε· * ἐν σοὶ γὰρ αὕτη * πιστῶς βασιλεύουσα, * ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, * καὶ διὰ σοῦ νικῶσα * τροποῦται πάντα πειρασμόν, * καὶ σκυλεύει πολεμίους, * καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Εἶτα ψάλλομεν οἱ δύο Χοροί·

Ἀσπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Ἀποδείπνων.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Α΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικά· μετὰ δὲ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, λέγομεν Καθίσματα Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ Θεοτοκίον· μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τὸ παρόν, τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος β΄. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Ὁ τοῖς πάθεσι τοῖς σοῖς * πᾶσιν ἀπάθειαν διδούς, * φιλάνθρωπε, * τὰ πάθη τῆς σαρκὸς * νεκρώσας τῷ σταυρῷ * τῷ θείῳ, καταξίωσον * ἰδεῖν καὶ τὴν σεπτὴν * Ἀνάστασίν σου, Κύριε, * διὰ νηστείας εὐχαριστοῦντας τῇ δόξῃ σου, * ἵνα λάβωμεν πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή.

Τῷ τιμίῳ σταυρῷ τοῦ σου Υἱοῦ * φυλαττόμενοι, Δέσποινα ἁγνὴ Θεοτόκε,* πᾶσαν προσβολὴν τοῦ πολεμήτορος * ἅπαντες ῥᾳδίως ἐκτρεπόμεθα· * διὸ κατὰ χρέος σε * ἀεὶ μακαρίζομεν, * ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ * καὶ μόνην ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τὴν γ΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ὅμοιον. Ἦχος β΄·

Τῆς ἁγνείας ὑπάρχων ἡ πηγή, * τῇ νηστείᾳ συντήρησον ἡμᾶς, ἐλεῆμον· * βλέψον εἰς ἡμᾶς τοὺς σοὶ προσπίπτοντας· * πρόσχες τῇ ἐπάρσει τῶν χειρῶν ἡμῶν, * ὁ τείνας παλάμας σου, * ἐν ξύλῳ σταυρούμενος * ὑπὲρ πάντων γηγενῶν, * ὁ τῶν ἀσωμάτων μόνος Κύριος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Χριστέ,* ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα σε νεκρὸν ἡπλωμένον, * κλαίουσα πικρῶς, Υἱέ μου, ἔλεγε, * τί τὸ φοβερὸν τοῦτο μυστήριον; * ὁ πᾶσι δωρούμενος * ζωὴν τὴν αἰώνιον, * ἑκουσίως ἐν σταυρῷ * πῶς θνήσκεις θάνατον ἐπονείστον;

Ψάλλομεν δὲ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου εἰς ϛ΄. καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογοῦμεν καὶ τὴν ε΄. Ὠδὴν συνήθως.

Ὠδὴ ε΄. Ἦχος β΄. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει κειμένων.

Τὴν ἐν ἐμοὶ * καθορῶν ῥᾳθυμίαν, * ὁ δολιόφρων * σπεύδει καὶ συμπράττει τῇ ἁμαρτίᾳ· * χαίρει γὰρ ὄντως * τῇ ἐμῇ ἀπωλείᾳ· * ἀλλὰ σύ μοι δίδου διόρθωσιν, * Σῶτερ, εἰς ἐκείνου * ἀναίρεσιν, δέομαι.

Ὁ τὰς ἀρχὰς * θριαμβεύσας τοῦ σκότους * ἐν τῷ σταυρῷ σου, * τούτων ἐξελοῦ με τῆς κακουργίας, * τὸν ἐμπεσόντα * εἰς βυθὸν ἁμαρτίας * καὶ εἰς βόθρον ἀτόπων πράξεων, * σοῦ δὲ τῷ ἐλέει * σωθῆναι ἐλπίζοντα.

Ὁ νεκρωθεὶς * ἐν σταυρῷ ἡπλωμένος, * τὴν νεκρωθεῖσαν * ζώωσον ψυχήν μου τῇ ἁμαρτίᾳ, * καὶ τὴν σεπτήν σου * ἐξανάστασιν φθάσαι * ἐν εἰρήνῃ, Χριστέ, ἀξίωσον, * πράττοντα τὰ σὰ * ἐμμελῶς δικαιώματα.

Θεοτοκίον.

Ὁ φωτισμὸς * τῆς ἐμῆς ἀσθενείας, * ἡ σωτηρία * τῆς ἀμαυρωθείσης, Ἁγνή, ψυχῆς μου, * σῶσόν με, σῶσον * ἀπολλύμενον, Κόρη, * καὶ χιτῶνα τῆς ἀφθαρσίας με * ἔνδυσον, φθαρέντα * δεινοῖς πλημμελήμασιν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῆς νυκτὸς διελθούσης, * ἤγγικεν.

Σὺ ἐν τόπῳ Κρανίου * σαρκὶ σταυρωθῆναι * κατεδέξω, μόνε ἀθάνατε, * τὸ ἀνθρώπινον γένος * ἀπαθανατίζων * καὶ ἀναμορφούμενος, Κύριε.

Τὴν τοῦ πάθους σου ὕβριν * ἡ κτίσις ὁρῶσα, * ὅλη μετεβάλλετο, Κύριε, * Ἰουδαίων θρηνοῦσα * τὴν μιαιφονίαν, * ἀλλ' ἠνέσχου σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Δόξα.

Ὢ Τριὰς παναγία, * σὺ ἡμῶν λατρεία, * σὺ καὶ προσφυγὴ καὶ κραταίωμα, * τοῖς ἐν φύσει μιᾷ σε * ἀνυμνολογοῦσιν * ἱλασμὸν πταισμάτων κατάπεμψον.

Θεοτοκίον.

Πολυώνυμε Κόρη, * χαίροις, Θεοτόκε, * κιβωτὲ καὶ στάμνε καὶ τράπεζα, * φωτοφόρε λυχνία, * πυρίμορφε βάτε, * ὄρος τοῦ Θεοῦ τὸ κατάσκιον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ * χαίρειν προσειπόντες, * νῦν ὡς τῷ Χριστῷ συσταυρούμενοι, * ὑπομείνωμεν ὕβριν, * χλεύην καὶ τὰ ἄλλα, * ἵνα σὺν αὐτῷ εὐδοξήσωμεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τῆς νυκτὸς διελθούσης, * ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, * καὶ τὸ φῶς τῷ » κόσμῳ ἐπέλαμψε· * διὰ τοῦτο ὑμνεῖ σε * τάγματα Ἀγγέ» λων, * καὶ δοξολογοῦσί σε, Κύριε.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὁ ταπεινώσας σεαυτὸν, * ἀνυψώθης ἐν σταυρῷ * δι' εὐσπλαγχνίαν, * ἀνυψῶν τὸν πεσόντα * βρώσει τοῦ ξύλου ποτέ· * διό σε, * μόνε ὑπεράγαθε, * τὸν δεδοξασμένον * ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ἀπροσεξίας νυσταγμῷ, * ἁμαρτίας τὸν βαρὺν * ὑπέστην ὕπνον· * ἀλλὰ σὺ, ὁ ὑπνώσας * ἐπὶ σταυροῦ δι' ἐμὲ, * Χριστέ μου, * ἔγειρον πτωθέντα με, * μή με καταλάβῃ * ἡ νὺξ ἡ τοῦ θανάτου.

Ἐκτυφλωθεὶς ταῖς ἡδοναῖς, * περιφέρω τὴν ψυχὴν * ἐσκοτισμένην, * καὶ γελᾷ καθορῶν με * ὁ δολιόφρων ἐχθρός· * διό με * φώτισον, καὶ λύτρωσαι * τούτου τῆς κακίας, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν * δαπανήσας, νυσταγμῷ * τῆς ἁμαρτίας * τὴν ψυχὴν ἐβαρύνθην, * τῇ ἀκοιμήτῳ σου δὲ * πρεσβείᾳ * προστρέχω· Μὴ δῴης με * εἰς θάνατον, Κόρη * πανάχραντε, ὑπνῶσαι.

Ἄλλος. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ.

Ἀκάνθαις στεφανωθεὶς * καὶ στολὴν ἐκ πορφύρας * ἐνδυσάμενος, ὤφθης * ὡραιότατος, Χριστὲ, * τῷ κάλλει ὑπὲρ πάντας * τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, * τῇ δόξῃ ἀπαστράπτων.

Χολὴν καὶ ὄξος πιὼν, * δύο ῥεῖθρα προχέεις * ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας * ἐκ τῆς θείας πλευρᾶς σου * τοῖς πίστει σε ὑμνοῦσι * καὶ δοξολογοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Θεότης μία Τριὰς, * ἡ ἀμέριστος φύσις, * μεριστὴ δὲ προσώποις, * τὸ ἀνώλεθρον κράτος, * Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, * σὲ ἀνυμνολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, * ἡ οὐράνιος πύλη, * ἡ σωτήριος θύρα, * πάντων τῶν Χριστιανῶν * τὴν δέησιν προσδέχου, * τῶν σὲ μακαριζόντων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὲ, τὸ σκῆπτρον Χριστοῦ, * Ἐκκλησίας τὸ κέρας, * Βασιλέων τὸ νῖκος, * φύλαξ τῶν Χριστιανῶν, * αὐτὸς εἶ φωτισμός μου, * αὐτὸς καὶ καύχημά μου * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ * τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα * ἐν Σι» ναίῳ τῷ ὄρει * προτυπώσαντα ποτὲ * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, * » καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου.

Τὴν λελεπρωμένην * ψυχήν μου ταῖς ἀτόποις ἐνθυμήσεσι * τῷ ῥαντισμῷ τοῦ αἵματός σου κάθαρον, * θεῖε Λόγε, καὶ κοινωνὸν * τῆς δόξης σου μὲ ποίησον, * ὁ δι' ἐμὲ τὴν ἄδοξον * καθυπομείνας, Λόγε, σταύρωσιν.

Ὅλος κατεκάμφθην * τῷ βάρει τῶν ἀτόπων, Χριστὲ, πράξεων· * καὶ σκυθρωπάζων κράζω σοι, φιλάνθρωπε· * Τῆς ψυχῆς μου τοὺς ἀνιάτους * μώλωπας θεράπευσον * τῷ σῷ τιμίῳ αἵματι, * ἵνα ὑμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Βρῶμα τὴν κακίαν * καὶ πόμα τὴν ἀμέλειαν ποιούμενος, * ὁ κατὰ πάντα μένων ἀδιόρθωτος, * τῶν βρωμάτων τῇ ἀποχῇ * ἀκαίρως ἐπαγάλλομαι· * οὐ γὰρ τοιαύτην ἔφησε * νηστείαν ἔσεσθαι ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Τὴν τῆς ἀποτόμου * ἀρχαίας ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, * καὶ τῆς προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, * τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν * αἰτίαν οἰκειώσεως, * τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὴν ἁγνὴν καὶ ἄχραντον.

Ξύλῳ σταυρωθέντος σοῦ, * ἡ κτίσις ἐδονεῖτο· * Θεὸς ὑπάρχων, * πέπονθας σαρκικῶς * διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, * ἵνα σώσῃς ἡμᾶς.

Τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε, * ἡ δύναμις μεγάλη· * καὶ γὰρ τυποῦντες * τοῦτον ἐν ἑαυτοῖς, * εὐθὺς δαιμόνων τὴν ἰσχὺν * ἀποκρουόμεθα.

Δόξα.

Μονὰς τρισυπόστατε, * Τριὰς ἑνικωτάτη, * Κυριαρχία, * φύσις ἰσοκλεὴς, * Πάτερ, Υἱὲ καὶ θεῖον Πνεῦμα, * σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Χαίροις, ἱλαστήριον * τοῦ κόσμου, Θεοτόκε· * ἐν ᾧ προσφεύγοντες * πάντες ἁμαρτωλοὶ, * πρὸς Θεὸν καταλλαγὰς * ἀεὶ εὑρίσκομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε, * τῇ θείᾳ δυναστείᾳ * ἐνίσχυσόν με, * ἄμωμον καὶ ἁγνὸν * τὸν καιρόν σοι τῆς νηστείας * προσενέγκασθαι.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἁγνὴν καὶ ἄχραντον * Μητέρα καὶ Παρθένον * ᾠδαῖς
» ᾀσμάτων * ἅπαντες οἱ πιστοὶ * εὐσεβῶς, ὡς Θεοτόκον, *
» σὲ μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τὸ τῆς νηστείας διάγγελμα * περιχαρῶς ὑποδεξώμεθα· * εἰ γὰρ ταύτην ὁ προπάτωρ διεφυλάξατο, * τὴν τῆς Ἐδὲμ ἔκπτωσιν * οὐκ ἂν ὑπέστημεν· * ὡραῖος ἦν εἰς ὅρασιν * καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν * ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· * μὴ συναρπασθῶμεν τοῖς βλεφάροις· * μηδὲ γλυκανθήτω ἡμῶν ὁ φάρυγξ * τοῖς τιμωμένοις βρώμασι, * μετὰ δὲ τὴν μετάληψιν * ἀτιμαζομένοις· * φύγωμεν τὴν ἀκρασίαν, * καὶ τοῖς μετὰ κόρον πάθεσιν * οὐχ ὑποβληθῶμεν· * ἐνσημανθῶμεν τῷ αἵματι * τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἀχθέντος * εἰς θάνατον ἑκουσίως· * καὶ οὐ μὴ θίγῃ ἡμῶν ὁ ὀλοθρευτής· * καὶ φάγοιμεν Πάσχα * Χριστοῦ τὸ ἱερώτατον, * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν, Ἅγιοι; * Χερουβίμ; * ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. * Σεραφίμ; * ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. * Ἀγγέλους; * τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. * Δυνάμεις; * ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. * Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, * καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· * πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ὡς ἔβλεψέ σε σταυρούμενον * ἐν τῷ Κρανίῳ, Σωτήρ, * ἠλλοιοῦτο ἡ σύμπασα * κτίσις καὶ συνείχετο, * δονουμένη μὴ φέρουσα· * ἡ δὲ Παρθένος * ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου * ὀδυρομένη, * σοὶ ἀνεβόησεν· * Οἴμοι! ὦ τέκνον μου, * Σῶτερ μου γλυκύτατε, * τί τὸ καινὸν * τοῦτο καὶ παράδοξον * καὶ ξένον θέαμα;

Τό, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία· ἡ α΄. Ὥρα ἄνευ Στιχολογίας. Εἰς τὴν Τριθέκτην, τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τὸν πολυαμάρτητον ἡμῶν βίον, * καὶ τὸν ἀμετανόητον τρόπον * οἰκτιρμοῖς προκατάλαβε, Κύριε· * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν * ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα· * σῶσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλ. ιζ΄.

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου.

Στίχ. Ὁ Θεός μου βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ΄. 1.

Ἰδού, ὁ Δεσπότης Κύριος Σαβαὼθ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ ἰσχύοντα καὶ ἰσχύουσαν, ἰσχὺν ἄρτου καὶ ἰσχὺν ὕδατος, γίγαντα καὶ ἰσχύοντα, καὶ ἄνθρωπον πολεμιστήν, καὶ δικαστήν, καὶ προφήτην, καὶ στοχαστήν, καὶ πρεσβύτερον, καὶ πεντηκόνταρχον, καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον, καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα, καὶ συνετὸν ἀκροατήν. Καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐμπαῖκται κυριεύσουσιν αὐτῶν. Καὶ συμπεσεῖται ὁ λαός, ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· προσκόψει τὸ παιδάριον πρὸς τὸν πρεσβύτην, καὶ ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἔντιμον· ὅτι ἐπιλήψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων· Ἱμάτιον ἔχεις, ἀρχηγὸς ἡμῶν γενοῦ, καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σὲ ἔστω. Καὶ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐρεῖ· Οὐκ ἔσομαί σου ἀρχηγός· οὐ γάρ ἐστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος, οὐδὲ ἱμάτιον· οὐκ ἔσομαι ἀρχηγὸς τοῦ λαοῦ τούτου, ὅτι ἀνεῖται Ἱερουσαλήμ, καὶ Ἰουδαία συμπέπτωκε, καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας τὰ πρὸς Κύριον ἀπειθοῦσι· διότι ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς· τὴν δὲ ἁμαρτίαν αὐτῶν, ὡς Σοδόμων, ἀνήγγειλαν καὶ ἐνεφάνισαν. Οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν! διότι βεβούλευνται βουλὴν πονηρὰν καθ' ἑαυτῶν, εἰπόντες· Δήσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι· τοίνυν τὰ γεννήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται. Οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ! πονηρὰ συμβήσεται αὐτῷ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Λαός μου, οἱ πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς· καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες κυριεύσουσιν ὑμῶν. Λαός μου, οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς πλανῶσιν ὑμᾶς· καὶ τὸν τρίβον τῶν ποδῶν ὑμῶν ταράσσουσιν. Ἀλλὰ νῦν καταστήσεται εἰς κρίσιν Κύριος, καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ· αὐτὸς γὰρ Κύριος εἰς κρίσιν ἥξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλ. ιη΄.

Κύριε, βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἰστέον, ὅτι τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μηναίου, τοῦ λαχόντος Ἁγίου τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Κυριακῇ, ψάλλομεν εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, ἢ ὅταν βούληται ὁ Ἐκκλησιάρχης.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ, πρῶτον τὸ παρὸν Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς.

Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε, πιστοὶ, ἐπεργασώμεθα * ἐν φωτὶ τὰ ἔργα τοῦ φωτός· * ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν· * πᾶσαν ἄδικον * συγγραφὴν ἀφ' ἑαυτῶν * τοῦ πλησίον ἀφελώμεθα, * μὴ τιθέντες πρόσκομμα * τούτῳ ἢ σκάνδαλον· * ἀφήσωμεν * τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν· * αὐξήσωμεν * τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα· * δώσωμεν ἐνδεέσιν ἄρτον, * καὶ προσέλθωμεν **Χριστῷ**, * ἐν μετανοίᾳ βοῶντες· * **Ὁ Θεὸς** ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ψάλλομεν καὶ τὰ δ΄. Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος Ἤχου. Ἔπειτα τὰ παρόντα δ΄. Ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἦχος β΄.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πάντες, * πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν * καὶ πανηγυρήσωμεν· * σήμερον γὰρ * προτίθεται τράπεζαν μυστικὴν * ὁ μάρτυς Θεόδωρος, * εὐφραίνουσαν τοὺς φιλεόρτους ἡμᾶς, * τοῦ βοῆσαι πρὸς αὐτόν· * **Χαίροις**, * ἀθλοφόρε ἀήττητε, * ὁ τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων * ἐπὶ γῆς καταστρεψάμενος· * χαίροις, * ὁ τὸ πήλινόν σου σῶμα * διὰ Χριστὸν τὸν Θεὸν * ἐκδεδωκὼς ταῖς βασάνοις· * χαίροις, * ὁ ἐν ποικίλοις κινδύνοις * δόκιμος στρατιώτης ἀναδειχθεὶς * τῆς οὐρανίου στρατιᾶς. * Διὸ * δυσωποῦμέν σε, * **Μαρτύρων** ἐγκαλλώπισμα, * πρέσβευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν θεοδώρητον χάριν * τῶν θαυμάτων σου, **Μάρτυς Θεόδωρε**, * πᾶσιν ἐφαπλοῖς * τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι, * δι' ἧς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες· * **Αἰχμαλώτους** λυτροῦσαι, * θεραπεύεις νοσοῦντας· * πενομένους πλουτίζεις * καὶ διασώζεις πλέοντας· * μάταιον δρασμὸν * ἐπέχεις οἰκετῶν, * καὶ ζημίας φανέρωσιν ποιεῖς * τοῖς συληθεῖσιν, ἀθλητά· * καὶ στρατιώτας παιδεύεις * τῆς ἁρπαγῆς ἀπέχεσθαι· * νηπίοις χαρίζῃ * συμπαθῶς τὰ αἰτήματα· * θερμὸς εὑρίσκῃ προστάτης * τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὸ ἱερὸν μνημόσυνον· * μεθ' ὧν * καὶ ἡμῖν, ἀθλητὰ ἱερώτατε, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὸ μαρτύριον, * αἴτησαι παρὰ **Χριστοῦ** * τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δῶρον Θεοῦ ὑπέρτατον * ἀνεδείχθης, **Μάρτυς Θεόδωρε**· * ὅτι καὶ μετὰ τέλος, * ὡς ζῶν, * τοῖς προστρέχουσι παρέχεις τὰς αἰτήσεις· * ὅθεν υἱὸν * ἁρπαγέντα γυναίου ποτὲ * δορυάλωτον ἐν ἀλλοπίστῳ στρατῷ * ἐπιστᾶσα ἡ χήρα, * τοῖς δάκρυσι τὸν ναόν σου κατέβρεχεν· * αὐτὸς δὲ, ὡς συμπαθής, * ἐφ' ἵππῳ λευκῷ ἐπιβὰς, * ταύτῃ τὸν παῖδα * ἀοράτως παρέστησας· * καὶ μετὰ τοῦτο καὶ σὺν τούτῳ ἐνεργῶν * τοῖς θαύμασιν οὐκ ἔλιπες· * ἀλλ' αἴτησαι **Χριστὸν** τὸν **Θεὸν** * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Θείων δωρεῶν * ἐπώνυμόν σε γεραίρω, * τρισμάκαρ Θεόδωρε· * τοῦ φωτὸς γὰρ τοῦ θείου * ἄδυτος φωστὴρ ἀναδειχθεὶς, * κατέλαμψας ἄθλοις σου * τὴν σύμπασαν κτίσιν· * καὶ πυρὸς ἀκμαιότερος φανεὶς, * τὴν φλόγα κατέσβεσας, * καὶ τοῦ δολίου δράκοντος * τὴν κάραν συνέτριψας· * διὸ * ἐν τοῖς ἄθλοις σου * **Χριστὸς** ἐπικαμφθεὶς, * ἐστεφάνωσε τὴν θείαν κάραν σου. * **Μεγαλομάρτυς ἀθλητὰ**, * ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν, * ἐκτενῶς ἱκέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ὀργάνῳ χρησάμενος ὁ δυσμενὴς * τῷ συναποστάτῃ τυράννῳ, * δι' ἐπινοίας χαλεπῆς * τὸν νηστείᾳ καθαγνιζόμενον λαὸν εὐσεβῆ * τοῖς ἐκ μιαρῶν θυσιῶν * κεχρασμένοις βρώμασιν * ἐπειρᾶτο καταμιαίνειν· * ἀλλ' αὐτὸς * τὸ ἐκείνου μηχάνημα * σοφωτέρᾳ διέλυσας ἐπινοίᾳ, * ὄναρ ἐπιστὰς * τῷ τότε **Ἀρχιερεῖ**, * καὶ τὸ βαθὺ τῆς γνώμης ἀνακαλύπτων, * καὶ τὸ ἄτοπον τοῦ ἐγχειρήματος ὑποδηλῶν· * καὶ δή σοι * χαριστήρια θύοντες, * **σωτῆρα** ἐπιγραφόμεθα, * ἐτήσιον ἀνάμνησιν * τοῦ γενομένου ποιούμενοι, * καὶ τὸ λοιπὸν ἐξαιτούμενοι * τῶν ἐπινοιῶν τοῦ πονηροῦ * ἀβλαβεῖς περισώζεσθαι * ταῖς πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις, * **Μάρτυς Θεόδωρε.**

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α΄. τοῦ Ἤχου τοῦ ὕφους.

Εἴσοδος· τὸ, **Φῶς** ἱλαρόν. Ἑσπέρας, Προκείμενον. Ἦχος πλ. α΄.

Ψαλμὸς ιθ΄.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Στίχ. **Ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.**

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β΄. 20.

Ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· τῷ δὲ

Ἀδὰμ οὐχ εὑρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ. Καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὕπνωσε· καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀντ' αὐτῆς. Καὶ ᾠκοδόμησε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν πλευρὰν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ, εἰς γυναῖκα, καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδάμ. Καὶ εἶπεν Ἀδάμ· Τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστῶν μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνὴ, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη. Ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοὶ, ὅ τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ᾐσχύνοντο. (Κεφ. Γ'. 1.) Ὁ δὲ ὄφις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός· καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί· Τί ὅτι εἶπεν ὁ Θεός· Οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ; Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει· Ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ φαγώμεθα· ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου, ὅ ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου, εἶπεν ὁ Θεός· Οὐ μὴ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἅψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. Καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί· Οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε· ᾔδει γὰρ ὁ Θεὸς, ὅτι ᾗ δ' ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἔσεσθε ὡς Θεοὶ, γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν. Καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ, ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν, καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, καὶ ὡραῖόν ἐστι τοῦ κατανοῆσαι· καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ ἔφαγε· καὶ ἔδωκε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μεθ' αὐτῆς καὶ ἔφαγον· καὶ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο, καὶ ἔγνωσαν, ὅτι γυμνοὶ ἦσαν· καὶ ἔρραψαν φύλλα συκῆς, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα. Καὶ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ περιπατοῦντος ἐν τῷ Παραδείσῳ τὸ δειλινόν· καὶ ἐκρύβησαν ὅ τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου. Καὶ ἐκάλεσε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀδὰμ, ποῦ εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τῆς φωνῆς σου ἤκουσα περιπατοῦντος ἐν τῷ Παραδείσῳ, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύβην. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· Τίς ἀνήγγειλέ σοι, ὅτι γυμνὸς εἶ, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες; Καὶ εἶπεν Ἀδάμ· Ἡ γυνὴ, ἣν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔφαγον. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῇ γυναικί· Τί τοῦτο ἐποίησας; Καὶ εἶπεν ἡ γυνή· Ὁ ὄφις ἠπάτησέ με, καὶ ἔφαγον. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ ὄφει· Ὅτι ἐποίησας τοῦτο, ἐπικατάρατος εἶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν,

καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῆς γῆς· ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ, καὶ γῆν φαγῇ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν. Καὶ τῇ γυναικὶ εἶπε· Πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτός σου κυριεύσει. Καὶ τῷ Ἀδὰμ εἶπεν· Ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικός σου, καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες, ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἐν λύπαις φαγῇ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ φαγῇ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ· ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθης· ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ζωὴν, ὅτι αὕτη μήτηρ πάντων τῶν ζώντων.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς κ'.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 19.

Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ ἄβυσσοι ἐῤῥάγησαν· νέφη δὲ ἐῤῥύησαν δρόσον. Υἱὲ, μὴ παραῤῥυῇς, τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἔννοιαν, ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχή σου, καὶ χάρις ᾖ ἐπὶ σῷ τραχήλῳ· ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου, ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδούς σου, ὁ δὲ πούς σου μὴ προσκόπτῃ· ἐὰν γὰρ κάθῃ, ἄφοβος ἔσῃ· ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις, καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας· ὁ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρευθῇς. Μὴ ἀπόσχου εὐποιεῖν ἐνδεῆ, ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἴπῃς· Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε καὶ αὔριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὐποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα. Μὴ τεκτήνῃ ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μή τι εἰς σὲ ἐργάσηται κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνείδη, μηδὲ ζήλου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος· ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδριάζει. Κατάρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαύ-

λεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Τὸ, Κατευθυνθήτω. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων. Μετὰ δὲ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ψάλλομεν τὸν ἐφεξῆς ἱκετήριον Κανόνα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Προτιθέντες δὲ καὶ Κόλυβα, λέγομεν τὸ, Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Εἶτα τὸ, Θεὸς Κύριος. Καὶ εὐθὺς, τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος β΄.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! * Ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, * ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, * ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· * πυρὶ γὰρ ὁλοκαυτωθεὶς, * ὡς ἄρτος ἡδὺς * τῇ Τριάδι προσήνεκται. * Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, * πάντα ὑπερένδοξα * τὰ σὰ, Θεοτόκε, μυστήρια· * τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, * καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, * Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδὴς, * Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν.* Αὐτὸν ἱκέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν. Εἶτα ὁ παρὼν Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων· Θεοῦ σε μέλπω δωρεῶν ἐπώνυμε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Θεοῦ σε, Θεόδωρε, ἐραστὴν * εἰδὼς, καὶ τῷ πόθῳ * τῷ ἀφύκτῳ σου πεδηθεὶς, * ψυχήν τε καὶ σῶμα καὶ τοὺς λόγους * τῶν ἐγκωμίων ἀνατίθημι.

Ἐγράφετο δόγμα θεοστυγὲς, * θυσίαν εἰδώλοις * καὶ οὐ ζῶντι φέρειν Θεῷ· * ἀλλ᾽ ἤχθης οὐ θύσων, ἀθλοφόρε, * τῷ δὲ Θεῷ προσαχθησόμενος.

Ὁ ἔρωτι θείῳ καθηλωθεὶς, * Θεοῦ τοῦ ὑψίστου * τῷ Υἱῷ τῷ μονογενεῖ, * Θεόδωρε μάρτυς, ἐστρατεύθης, * καὶ τῶν βραβείων οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, * ἀνύμφευτε Μῆτερ,* εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· * τὸν Κτίστην γὰρ τούτων, ὥσπερ βρέφος, * ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὕμνον ἐκ χειλέων μου, * καὶ ἐξ ὀδυνηρᾶς δέησιν * φέρω ψυχῆς· * ἣν κατοικτειρήσαις, * ἀθλοφόρε Θεόδωρε.

Σάρκα καθυπέταξας * τῷ αὐτοκράτορι, ἔνδοξε * μάρτυς, νοΐ·* καὶ δι᾽ ἀμφοτέρων * θεραπεύεις τὸν Κτίσαντα.

Ἔστης ἐπὶ βήματος * τυραννικοῦ, Χριστὸν ἄνακτα * θεολογῶν· * θύειν γὰρ κιβδήλοις * ἀπηρνήσω, Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Πάντες σὲ κεκτήμεθα * καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἀεὶ * Χριστιανοί· * σὲ δοξολογοῦμεν * ἀσιγήτως, ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Μυστηρίων γευσάμενος * θείων ἐν συνέσει, μάρτυς Θεόδωρε,* ἀνεπαίσχυντον ἀνάρρυσιν * τῆς Θεοῦ γεννήσεως * ὡμολόγησας.

Ἐμπαθῆ τὴν Θεότητα * ᾤοντο τοῖς πάθεσιν οἱ λατρεύοντες· * οὓς ἐν πνεύματι διήλεγξας, * ἀθλητὰ Θεόδωρε, * φωτιζόμενος.

Λυτρωτὴν δι᾽ ἐντεύξεως * τῶν σὲ ἀνυμνούντων, μάκαρ Θεόδωρε, * ἐκ ποικίλων περιστάσεων * καὶ παθῶν γενέσθαι, * ἱκετεύομεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα * τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα,* τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, * Θεοτόκε, σῶζε * τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμεν σοι.

Ποθεῖτε τὸν ποθήσαντα Κύριον, * ἐπεφώνεις, * ἀθλητὰ Θεόδωρε, * τοῖς συναθλοῦσί σοι Μάρτυσιν.

Ὡς ζήλῳ, ἀθλοφόρε, πυρούμενος * τὴν καρδίαν, * θεὰν τὴν ψευδώνυμον * σὺν τῷ τεμένει κατέφλεξας.

Δυνάμει ἀηττήτῳ, Θεόδωρε * ἀθλοφόρε, * βαρβάρων θρασύτητα * κἀμοῦ τὰ πάθη ἀνάλωσον.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, * Θεοτόκε· * σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον * σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Ὡς χαῦνον, ὡς ἀσθενὲς * θεῶν ματαίων τὸ φρύαγμα! * πρὸς ἄμυναν ἑαυτῶν * ἀνθρώπων ἐδέετο, * ἐν στάσει νικώμενον, * ἀψευδῶν μαρτύρων * κηρυττόντων τὴν ἀλήθειαν. Δίς.

Ῥωσθεὶς δυνάμει Θεοῦ, * Μαρτύρων κλέος, Θεόδωρε, * τὰς στρέβλας τῶν ἀσεβῶν * νηπίων τοξεύματα * ἑώρας, μακάριε, * τὸ διαιωνίζον * τῶν μελλόντων προορώμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν * πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, * Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, * καὶ τύχοιμεν, πάναγνε, * τῆς θείας ἐλλάμψεως * τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως * σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα * ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, * τὰς ἐναντίας δυνάμεις * κατεπάτησας, πολύαθλε, * καὶ στεφθεὶς οὐρανίῳ * ἐστέφθης αἰωνίως, * ὡς ἀήττητος.

'Ωδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς 'Ιουδαίας.

'Εμαστίχθης τὸ σῶμα * ὑπὲρ τοῦ μαστιχθέντος * Λόγου σαρκὶ δι' ἡμᾶς, * καὶ τούτῳ εὐχαρίστως * γηθόμενος ἐβόας, * ἀθλοφόρε Θεόδωρε· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ἐν τάφῳ ἐτέθη * καὶ ἑκὼν ἐσφραγίσθη * ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντὸς, * εἱρκτῇ ἐσφραγισμένῃ * παρῴκησας κραυγάζων, * ἀθλοφόρε Θεόδωρε· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Νεκρωθεὶς, καὶ τὰ πάθη * τῆς σαρκὸς προαιρέσει * ἐκτιναξάμενος, * οὐ βρώσει, ἀθλοφόρε, * τῷ πόθῳ δὲ τῷ θείῳ, * ἐμελῳδεις τρεφόμενος· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Εν φρουρᾷ, ἀθλοφόρε, * ὥσπερ ἐν τῇ καμίνῳ * τοὺς νεανίας ποτὲ, * ὁ εἷς τῆς ἀκηράτου * Τριάδος σὲ θαῤῥύνει * ὁραθεὶς ἀναμέλποντα· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν * ὡς ἠθέλησας, Σῶτερ, * οἰκονομήσασθαι, * ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου * κατῴκησας, τῷ κόσμῳ * ἥν προστάτιν ἀνέδειξας. * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Ωδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Πεπηρωμένος ἔννοιαν * τῶν ἀνόμων ὁ ἔξαρχος, * τῷ θεοσεβεῖ σοι * ἀσεβῶς ἐπέπληττε· * Τί μάτην εἰς ἄνθρωπον * βιοθανῆ, ἀνόητε, * ἔθου τὰς ἐλπίδας; * ἀλλὰ σὺ ἀνεβόας· * Οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς νουνεχὴς καὶ φρόνιμος * οἰκονόμος τῆς χάριτος, * τῇ δεδωρημένῃ * ἐκ Θεοῦ σοι χάριτι * ἐβόας, Θεόδωρε, * τῷ ἀσεβῶς προστάσσοντι· * Αὕτη μοι αἰσχύνη * καὶ τοῖς μέλπουσιν ἤτω· * Οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Νεανικῶς ἠγώνισαι, * ἀποτόμως διήλεγξας· * Τί ἀνοηταίνεις, * τῷ τυράννῳ ἔκραζες, * προστάττων τοῖς κτίσμασι * ψευδολατρεῖν, τὸν Κτίσαντα * ἐγκαταλιπόντας; * ἀλλ' ἐγὼ ἀναμέλπω· * Οἱ παῖδες εὐλογοῦσιν, * Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, * λαοὶ ὑπερυψοῦσι * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματικαῖς μορφώσεσι, * καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι, * καὶ συμβολικαῖς * καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι * τὴν σὴν προεμήνυον * οἱ θεηγόροι γέννησιν, * τὴν ὑπερφυᾶ * καὶ θαυμαστήν σου, Παρθένε· * διό σε γέγηθότες * εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, * Χριστὸν ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ΄. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ὕλη μαρτυρίου σου * Θεοῦ, Θεόδωρε, ὁ πόθος· * ὅθεν σοι καὶ ὕλη γέγονε * τῷ ἐνύλῳ τὸ σῶμα πυρὶ, * δι' οὗ πρὸς τὸ θεῖον * χαίρων πῦρ ἐξεδήμησας, * ἀθλοφόρε, * θεραπευτὰ Θεοῦ, Θεόδωρε.

Μάρτυς παναοίδιμε, * κατέφλεξας, οὐ κατεφλέχθης· * σὺ γὰρ τὴν ἀπάτην ἔφλεξας· * τῷ Θεῷ δὲ παρίστασαι * ζῶν, καὶ ἐν αὐτῷ * μαρτυρικῶς εὐφραινόμενος, * ἀθλοφόρε, * θεραπευτὰ Θεοῦ, Θεόδωρε.

Δόξα.

Ἵνα σε γινώσκωμεν * Χριστὸν, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος * ἐν δυσὶ τελείαις φύσεσι, * τὸν λαόν σου διάσωσον * τοῦτον, ὃν ἐκτήσω * τῷ τιμίῳ σου αἵματι, * Θεοδώρου * τοῦ ἀθλοφόρου ταῖς ἐντεύξεσι.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τὸν ἀόρατον * Θεὸν βαστάσασαν ἀγκάλαις, * τὸν ἐν οὐρανοῖς ὑμνούμενον * ὑπὸ πάσης Δυνάμεως, * καὶ διὰ σοῦ ἡμῖν * δωρησάμενον πάντοτε * σωτηρίαν * ἐν περιστάσει, μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον * Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθένον, * σὲ τὴν
» ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν * διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, * τὴν ὑψη-
» λοτέραν * τῶν ἀχράντων Δυνάμεων * ἀσιγήτοις * δοξολογίαις
» μεγαλύνομεν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Τροπάριον τοῦ Ἁγίου, τό·

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα.

Δόξα. Τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ΄.

Πίστιν Χριστοῦ, ὡσεὶ θώρακα, * ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, * τὰς ἐναντίας δυνάμεις * κατεπάτησας, πολύαθλε, * καὶ στέφει οὐρανίῳ * ἐστέφθης αἰωνίως, * ὡς ἀήττητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς προστασίαν ἅπαντες * καὶ κραταιὰν ἀντίληψιν * οἱ ἐπταικότες κεκτήμεθα, πάναγνε, * σοῦ τὴν θερμὴν βοήθειαν, * Παρθενομῆτορ Μαρία, * Χριστιανῶν σωτηρία· * διὸ μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν * δυσωποῦσα τὸν Σωτῆρα * δωρήσασθαι τὴν συγχώρησιν.

Καὶ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν Κολύβων. Εἶτα, **Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου**, καὶ τὸ, **Εὐλογήσω τὸν Κύριον**· καὶ δίδοται τὸ κατακλαστὸν παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ Ἀπόλυσις. Καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν, μεταλαμβάνοντες οἴνου καὶ ἐλαίου διὰ τὸν Ἅγιον. Τοῦτο γὰρ παρελάβομεν εἰς τὴν Λαύραν τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα, καὶ τοῦ Κοινοβίου τοῦ Ὁσίου καὶ μεγάλου Εὐθυμίου· ἀλλ' οὐ ποιοῦμεν αὐτὸ νῦν διὰ τὸ τῆς ἡμέρας αἰδέσιμον. Δεῖ

γινώσκειν, ὅτι ἐν πάσαις ταῖς Παρασκευαῖς τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, εἰς τὸ Ἑσπερινὸν καὶ εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, μετανοίας οὐ ποιοῦμεν, εἰ μὴ τὰς τετυπωμένας ἐν τῇ Προηγιασμένῃ· ἤγουν, μετὰ τὸ, **Κατευθυνθήτω**, μετανοίας γ΄. μετὰ τὴν Εἴσοδον τῶν ἁγίων Δώρων, μετανοίας γ΄. καὶ εἰς τὸ, **Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου**, μετανοίας γ΄. Ἐν δὲ τοῖς Ἀποδείπνοις, ψάλλομεν τοὺς ἀναπαυσίμους Κανόνας τοῦ ἐνορδίνου Ἤχου ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ. Τοὺς δὲ Κανόνας τοῦ Μηναίου, ἤγουν τοῦ παρόντος Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς, ψάλλομεν, ὅταν δοκῇ τῷ Ἐκκλησιάρχῃ. Τὸν μὲν ἕνα ψάλλομεν ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις τῆς Παρασκευῆς. Τὸν δὲ ἕτερον Κανόνα ψάλλομεν ἐν τῷ Ἀποδείπνῳ τῆς Κυριακῆς· οὕτω ποιοῦμεν ἐν πάσαις ταῖς Παρασκευαῖς Ἑσπέρας τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Α΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, **Θεὸς Κύριος**, εἰς ἦχον β΄. καὶ λέγομεν τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ἐκ δευτέρου· **Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα**· καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἅπαξ· **Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν**. Καὶ ἡ συνήθης Στιχολογία. Μετὰ δὲ τὴν πρώτην Στιχολ. ψάλλομεν Καθίσματα Μαρτυρικὰ τῆς Ὀκτωήχου τοῦ τυχόντος Ἤχου μετὰ καὶ τοῦ Θεοτοκίου. Μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολ. ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἦχος γ΄. **Θείας πίστεως.**

Ζέων πίστεως * ὀρθοδοξίᾳ, * πλάνην ἔσβεσας * κακοδοξίας, * καταργήσας τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, * καὶ ὁλοκαύτωμα θεῖον γενόμενος, * θαυματουργίαις δροσίζεις τὰ πέρατα. * **Μάρτυς** ἔνδοξε, * **Χριστὸν** τὸν Θεὸν ἱκέτευε, * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Ὅμοιον.

Θεῖον δῶρον σε * πρὸς σωτηρίαν * πάσῃ δέδωκε * τῇ οἰκουμένῃ * ὁ ἐν τοῖς ἄθλοις δυναμώσας σε **Κύριος**, * τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους ἰώμενος, * καὶ τῶν σωμάτων τὰ πάθη τροπούμενος. * **Μάρτυς** Θεόδωρε, * **Χριστὸν** τὸν Θεὸν ἱκέτευε, * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τὴν ὡραιότητα.

Ἡ τὸν ἀχώρητον * Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου, * **Παρθένε** ἄχραντε, * κυοφορήσασα, * τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ **Πατρὸς** * ἀῤῥεύστως ἀνατείλαντα * **Λόγον** ἐνυπόστατον * καὶ **Υἱὸν** ὁμοούσιον, * τοῦτον ἐκδυσώπησον * σὺν **Προφήταις** καὶ **Μάρτυσιν**, * **Ὁσίοις**, **Ἀσκηταῖς** καὶ **Δικαίοις**, * δοῦναι ἡμῖν λύσιν πλημμελημάτων.

Εἶτα ἀναγινώσκομεν τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου. Τὸ δὲ Ἐγκώμιον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης ἀναγινώσκεται εἰς τὴν τράπεζαν. Εἶθ' οὕτως ὁ Ν΄. καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς κατ' Ἦχον, μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ϛ΄. καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου εἰς η΄. Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ, **Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν**.

Ὁ Κανὼν, ποίημα τοῦ ὁσίου Ἰωάννου Μητροπολίτου Εὐχαΐτων, ἔχων ἀκροστιχίδα, ἐν μὲν τοῖς πρώτοις τροπαρίοις, **Ὁ Ἰωάννης**· ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς,

Τήρων ὁ κλεινὸς, δόξα πρώτῳ Σαββάτῳ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. **Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.**

Ὁ πάντων ἐπέκεινα * σὲ τὴν ἀῤῥήτως γεννήσασαν * ἁπάντων προέθηκε * τῶν ἑαυτοῦ ἐκλεκτῶν· * ὅθεν σήμερον * τὸν τούτου στεφανίτην * ὑμνοῦντες, πανύμνητε, * σοὶ προεξάρχομεν.

Τὸν μέγαν ἐν **Μάρτυσι**, * τὸν ἀθλητὴν τὸν ὑπέρλαμπρον, * τὸν ὀνομαστότατον * καὶ περιβόητον, * τὸν ἐν θαύμασιν * ἀπ' ἄκρων γῆς εἰς ἄκρα * ἐπίσημον ᾄσμασι * μέλψω Θεόδωρον.

Ἡμέρα εὐφρόσυνος * ἐν ταῖς πενθίμοις ἀνέτειλε, * καὶ τὴν σκυθρωπότητα * τούτων ἐφαίδρυνε, * προεόρτια * προοίμια μακρόθεν * ἐκλάμψασα χάριτι * τοῦ θείου **Μάρτυρος**.

Ῥαντίζει καθάρσια * τὴν **Ἐκκλησίαν** τοῖς αἵμασι * τὸ ἅγιον σφάγιον, * ὃ προσελάβετο * ὁ τεθυμένος, * καὶ θῦμα δεδεγμένος, * τὸν ὑπεραθλήσαντα * τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖον, κἂν ἄωρον, * τὸ ἑορτάζειν νενόμισται· * ἡ γὰρ ὡραΐσασα * τὰ πάντα **Δέσποινα**, * καὶ νῦν ἔδειξε * τῆς μνήμης κοινωνοῦσα * τῷ προκινδυνεύοντι * ταύτης δι' αἵματος.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. **Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.**

Ὁ θαυμαστὸς ἐν **Ἁγίοις** * ὄντως **Θεὸς**, * ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον * τὰ ἐλέη σου, **Χριστὲ**, * λόγον μοι δωρούμενος, ὡς ἂν * τὰ θαυμάσια τοῦ σοῦ * αἰνέσω **Μάρτυρος**.

Τὸ σταθερὸν ἐν τοῖς ἄθλοις * καὶ καρτερὸν * ἐν τοῖς πόνοις ἔδειξας, * ἀθλοφόρε τοῦ **Χριστοῦ** * τὸ ταχὺ δὲ πάλιν ἐφ' ἡμᾶς * βοηθείας φανερῶν * τῆς σῆς, Θεόδωρε.

Τὴν εὐσεβῆ τῶν Πατέρων * πίστιν ψυχῆς * τῆς αὐτοῦ ὁ τύραννος * ἀπωσάμενος κακῶς, * ἀσεβῆ ἠθέλησε βουλήν, * τῷ Θεῷ προσκεκρουκώς, * ἀεὶ πορεύεσθαι.

Θεοτοκίον.

Θεοῤῥημόνων προῤῥήσεις * πάλαι ἀνδρῶν * ἐπὶ σοὶ πεπλήρωνται, * Μητροπάρθενε, σαφῶς, * ὡς Θεὸν τεκούσῃ ἀληθῆ * καὶ Θεὸν ἀληθινόν, * ὑπερφυῶς καὶ φρικτῶς.

Καταβασία.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, * καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, *
» καὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῇ Βασιλίδι Μητρί· * καὶ ὀφθήσομαι*
» φαιδρῶς πανηγυρίζων, * καὶ ᾄσω γηθόμενος * ταύτης τὰ θαύ-
» ματα.

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἰδεῖν τὴν ἡμέραν τοῦ Υἱοῦ σου * ποθῶν ὁ χριστώνυμος λαός, * εἰς τύπον ταύτης, Δέσποινα, * τανῦν προεορτάζουσι * σὲ φέρουσαν ὑπόθεσιν, * καὶ τὸν κλεινὸν ἀθλοφόρον σου.

Νικᾷ πᾶσι τρόποις τὰ βελτίω· * ὁ μέγιστος γὰρ ἐν ἀθληταῖς * εἰς εὐφροσύνην ἤμειψε * τὴν τοῦ καιροῦ κατήφειαν, * τῆς εὐαγοῦς τὸ σύντονον * νηστείας τρέψας εἰς ἄνεσιν.

Οἰκεῖον καὶ πρέπον σοι τὸ δῶρον· * καὶ γὰρ ἐξ οἰκείων, ἀθλητά· * οὓς γὰρ αὐτὸς κατῴκισας * ἐν ταύτῃ τῇ μερίδι σου, * περιχαρῶς τὰ δῶρα σοι * τὰ τῶν ἐπαίνων προσάγομεν.

Καλλίστην κρηπῖδα κατεβάλου * ταῖς σαῖς ἀριστείαις, ἀριστεῦ,* τὸν θῆρα τὸν ὀλέθριον, * τὸν πῦρ καὶ φόνον πνέοντα * καταβαλών, ὡς πάρεργον * ὑπερφυοῦς γενναιότητος.

Λυττήσας ὁ νέος ἀποστάτης, * κατ' ἴσον δεινῶς τῷ παλαιῷ, * καθάρματα τοῖς βρώμασιν * ὥσπερ ἰῷ συνέφυρεν· * ἀλλὰ ψευσθεὶς ὁ δείλαιος, * κατεσοφίσθη τῷ Μάρτυρι.

Θεοτοκίον.

Ἐπλήσθη μὲν σύμπασα, Παρθένε, * τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον ἡ γῆ, * ἐκ σοῦ τῷ κόσμῳ φάναντα· * ἀλλὰ τοῖς θείοις Μάρτυσι * χάρις πολλή, κρατύνασι * δι' ἑαυτῶν τὴν ἀλήθειαν.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ὁ πρὶν τῆς Εὔας τοῖς ὠσὶ * ψιθυρίσας δολίως, * τὸν Ἀδὰμ δι' αὐτῆς δὲ * ἀπατήσας δολερῶς, * αὐτὸς καὶ νῦν τὸν ἰὸν * τῆς κακίας * πρὸς ἀπάτην κέχυκε.

Τὸν δόλον εἶχε κατ' αὐτοῦ· * ἔτρεφε τὴν μανίαν * κατὰ τῶν εὐθηνούντων, * καιρὸν ἐζήτει εὐθῆ, * καθ' ὃν τὸ μῖσος τελεῖν * ἐμελέτα * ὁ παρανομώτατος.

Τῶν ἡμερῶν ἡ ἀπαρχὴ * τῶν ἁγίων ἐπέστη * νηστειῶν, ἐν αἷς ἅπας * Χριστιανὸς ἑαυτὸν * δι' ἐγκρατείας πολλῆς * ἐκκαθαίρει, * πάντων ἀπεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου κραταιά, * σκέπη καὶ προστασία, * παναγία Παρθένε, * μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, * τὴν δέησιν οἰκετῶν,* τῶν ἐκ πόθου * σὲ μακαριζόντων ἀεί.

Καταβασία.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, * ἡ ζῶσα καὶ ἄφθορος πη-
» γή, * θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικὸν στερέωσον, *
» καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεϊκὴν πανoπλίαν * ἀναλαβών, * καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην * καταβαλών, * Ἀγγέλους διήγειρας * εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· * τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ * τὸν νοῦν πυρπολούμενος, * τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου * στεῤῥῶς κατεφρόνησας· * ὅθεν φερωνύμως * τοῖς αἰτοῦσι σε νέμεις * τὰ θεῖα δωρήματα, * ἰαμάτων χαρίσματα. * Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Μαξιμίνου θωπείαις * μὴ ἐκλυθείς, * τοῦ Χριστοῦ δὲ τοῖς λόγοις * ἀνδρειωθείς, * εἰδώλων τὸ τέμενος * ἐν πυρὶ κατετέφρωσας, * ἀθλητικῶς νικήσας * καλῶς τὸν ἀντίπαλον· * προφητικῶς διῆλθες * τὸ πῦρ ὡς ἐν ὕδατι· * ὅθεν ἐπαξίως * ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων * πηγάζεις ἰάματα * τοῖς αἰτοῦσιν ἐκ πίστεως. * Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς πανάμωμος νύμφη * τοῦ Ποιητοῦ, * ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ * τοῦ Λυτρωτοῦ, * δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα * τοῦ Ὑψίστου, πανύμνητε, * ἀνομιῶν με ὄντα * αἰσχρὸν καταγώγιον, * καὶ ἐν γνώσει γενόμενον * τοῖς δαίμοσι παίγνιον * σπεῦσον καὶ τῆς τούτων * κακουργίας με ῥῦσαι, * λαμπρὸν οἰκητήριον * δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα. * Φωτοδόχε ἀκήρατε, * δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, * καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος ἀξίωσον, * καὶ ἀκιβδήλου αἴγλης * φωτὸς ἀνεσπέρου σου.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὢ καινῆς καὶ παραδόξου * μίξεώς τε καὶ κράσεως! * παρθενίᾳ τόκον * ἥνωσε τεχθεὶς ὁ θεάνθρωπος· * ταῖς σκυθρωπαῖς δὲ

ἡμέραις * τὴν εὐφρόσυνον, * τὸν οἰκεῖον τιμῶν ἀθλητὴν, * ἐγκατέμιξεν.

Ἴδε πῶς Χριστὸν ἐφίλει * ὁ Χριστῷ στρατευόμενος· * τοὺς ἐχθροὺς γὰρ τούτου * ζήλῳ καὶ πυρὶ κατηνάλωσε· * καὶ ἑαυτὸν τελευταῖον * καλλιέρημα * καὶ δεκτὸν αὐτῷ θῦμα προθύμως * ἀπέδωκε.

Νικηφόρος ἐκ τῶν ἄθλων * ὁ γεννάδας ἀνέλυσε, * παῤῥησίᾳ λόγων * καὶ ὑπεροψίᾳ κολάσεων * τοὺς θεατὰς καταπλήξας, * καὶ γενόμενος * πάσῃ κτίσει καινὸν θέατρον * καὶ παράδοξον.

Ὀστοῦν μὲν οὐ συνετρίβη * τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου μου, * ὢ μακροθυμίας! * καὶ μετὰ τὴν νέκρωσιν πάσχοντος· * τὸν δὲ αὐτοῦ στρατιώτην * πῦρ δεξάμενον * καὶ τροχὸς ηὐλαβήθη θανόντος * προσάψασθαι.

Θεοτοκίον.

Συνθανόντες τῷ Δεσπότῃ * τῆς ζωῆς οἱ θεράποντες * καὶ συναναστάντες, * ζῶσι παρ' αὐτῷ νῦν αἰώνια, * καὶ τῷ Υἱῷ τὴν Μητέρα * συνδοξάζουσιν, * εὐλογοῦντες Πατέρα, Υἱὸν, * Πνεῦμα ἅγιον.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Βουλὴν βουλεύεται * ὁ ἀσεβέστατος * καὶ σκοπεῖται, ὡς ὄντως * ἐστὶ φρικτή· * ἔγνω γὰρ ὁ δείλαιος * διὰ βρωμάτων μιαρῶν * τὸν λαὸν καταμολύνειν Χριστοῦ.

Εἰς ἔργον ἤνεγκε * βουλὴν τὴν ἄθεσμον, * συσταλῆναι προστάξας * τῶν καθαρῶν * ἐδεσμάτων ἔνθεσιν, * καὶ προτεθῆναι ἃ αὐτὸς * κατεμόλυνε τοῖς αἵμασι.

Γέγονεν ἔκπυστον * καὶ διαβόητον * τὸ ἀνόμημα πᾶσι * Χριστιανοῖς· * ὅθεν ὡς ἐπέγνωσαν, * καὶ συνδρομὴ πάντων ὁμοῦ * εἰς Ναὸν Κυρίου ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Τὴν σὲ κυήσασαν, * τὸν προαιώνιον * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, * νῦν οἱ πιστοὶ * πρέσβιν προβαλλόμεθα· * ταύτης δεήσεσι καμφθεὶς, * εὐμενὴς γενοῦ δούλοις σου.

Καταβασία.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, * ἐπὶ θρόνου Θεότητος, * ἐν νεφέλῃ
» κούφῃ * ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος * τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, *
» καὶ διέσωσε * τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα, Χριστὲ, * τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἀνοίγεται σήμερον * τὰ πρόθυρα τῆς χάριτος, * καὶ ἡ καταπαύσιμος νῦν αὕτη * προεικονίζει * τὴν ἀναστάσιμον· * οὕτω λαμπροφόρος τὴν λαμπρὰν * Δέσποιναν γεραίρουσα, * καὶ τὸν ἔνδοξον Μάρτυρα.

Δωρεῖται φερώνυμον * δῶρον Θεὸς Θεόδωρον * τοῖς ἠγαπηκόσι τοῦ φανέντος * ἠγαπημένου * τὴν ἐπιφάνειαν, * παραδόξων ἔργων ποιητὴν, * θείων τε δυνάμεων * αὐτουργὸν ἐργασάμενον.

Οὐδὲν πρὸς τὸν Μάρτυρα * τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη σου, * ἐχθρὲ τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας· * καὶ τεθνηκὼς γὰρ * ζῇ καὶ ἐγρήγορε, * καὶ τοῖς κακουργήμασι τοῖς σοῖς * ἀντικαθιστάμενος, * σώζει πάντα ὀρθόδοξον.

Θεοτοκίον.

Ξενίζον ἦν πρότερον * τὸ θαῦμα τῆς Θεόπαιδος, * ταῖς τῶν ἀθλητῶν δὲ μαρτυρίαις * εἴληφε πίστιν * τὴν ἀναμφίβολον, * καὶ τὸ πιστευόμενον ἀεὶ * μένει θαυμαζόμενον * καὶ πιστῶς προσκυνούμενον.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου, ἀγαθέ.

Ὁ τότε τοίνυν ἀρχιερεὺς * ὅλος θαμβηθεὶς, τοῦ ἀσεβοῦς * ὡς ἔγνω τὸ διαβούλιον, * ὕμνοις ἐν παννύχοις Θεὸν ἱκέτευε, * μὴ παριδεῖν εἰς τέλος * λαὸν τὸν κλῆρον αὐτοῦ.

Ἀλλ' ὁ ταχὺς ὄντως βοηθὸς * τῶν ἐν ἀληθείᾳ καὶ θερμῶς * προσκαλουμένων, δεήσεις αὐτῶν * οὐ παρεῖδεν ὅλως· ἀλλὰ ταχίστην αὐτοῖς * ἐργάζεται τὴν λύσιν * τοῦ ἐγχειρήματος.

Ἐκ τῶν ὑψίστων ὁ βοηθὸς * πέμπεται ὡς τάχιστα πρὸς γῆν, * ὁ ἀθλοφόρος Θεόδωρος, * καὶ τῷ Ἀρχιποίμενι ἐποπτάνεται, * τὴν λύσιν ἐκδιδάσκων * τῆς παρανόμου βουλῆς.

Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ τὴν σὴν, * Δέσποινα, ἀντίληψιν θερμῶς, * καταισχυνθήσεται πώποτε, * ἀλλ' αἰτεῖται χάριν, καὶ δῶρον δέχεται * πρὸς τὸ συμφέρον θᾶττον * τῆς ἐξαιτήσεως.

Καταβασία.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· * σὺ γὰρ, ἀπει-
» ρόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν μήτρᾳ * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, *
» καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱὸν, * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * σωτηρίαν
» βραβεύουσα.

Ὠδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάνδημον.

Νηστεύειν, Σῶτερ, οὐ δύνανται * οἱ φίλοι καὶ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος σου· * σὲ τὸν νυμφίον γὰρ * σὺν τῇ Μητρὶ καὶ τῷ φίλῳ σου * ξενίζουσι παρόντα * καὶ θεραπεύουσιν.

Ἀπέστη Θεοῦ τοῦ σώζοντος, * ἀπέστη καὶ φρενῶν ὁ δυσώνυμος, * καὶ πρὸς ἀπόνοιαν * κατεξανέστη τῆς πίστεως· * ἀλλ' ἀντὶ ταύτης εὗρε * τὸν μεγαλώνυμον.

Παθὼν κατέστη σοφώτερος, * καὶ δράσας ὁ γενναῖος θερμότερος· * τὴν πρὸς τυράννους γὰρ * πάλην καὶ νίκην καλῶς ἀσκηθεὶς, * οὐδὲ θανὼν ἀπέστη * τοῦ κατορθώματος.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθέντες σήμερον, Δέσποινα, * κινδύνου ψυχοφθόρου, τῷ θαύματι * τοῦ ἀθλοφόρου σου, * κατὰ τὴν σὴν θείαν πρόνοιαν, * τὴν χάριν ἀμφοτέροις * ἀντιτεθείκαμεν.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὸ ξένον θαμβούμενος * τῆς ὁράσεως τῆς σῆς, * ἀρχιερεὺς ἀντέφησε· * Σὺ τίς εἶ, κύριε, ὁ λαλῶν ἐμοί; * γνώρισον καὶ δίδαξον, * πῶς εὑρήσωμεν θᾶττον * τὴν βοήθειαν.

Θεόδωρος ἔφησεν· * Ἐγὼ πέφυκα σαφῶς * ὁ ἀθλητὴς, καὶ ἄκουσον· * Σῖτον ἑψήσας μέρισον τοῖς λαοῖς, * καὶ οὕτω σωθήσεσθε * κεχρασμένων βρωμάτων * τοῦ ἀλάστορος.

Ὡς μέγα τὸ θαῦμα σου, * καὶ παράδοξος ἡ σὴ * ἀντίληψις, Θεόδωρε! * διὸ θαῤῥοῦντες πάντες, εἰλικρινῶς * πρὸς σὲ καταφεύγομεν, * καὶ δεόμεθα· Σῶσον * τοὺς οἰκέτας σου.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον * καὶ δοχεῖον καθαρὸν * τοῦ Λόγου ἐχρημάτισας, * Πατρὸς τῇ εὐδοκίᾳ καὶ τῇ ἐν σοὶ * ἐπισκέψει Πνεύματος * τοῦ ἁγίου· διό με * φωταγώγησον.

Καταβασία.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάνδημον * τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεό-
» φρονες * τῆς Θεομήτορος, * δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,*
» τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ΄.

Πίστιν Χριστοῦ, ὡσεὶ θώρακα, * ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, * τὰς ἐναντίας δυνάμεις * κατεπάτησας, πολύαθλε, * καὶ στέφει οὐρανίῳ * ἐστέφθης αἰωνίως, * ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Ὁ ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχούμενος, * εὐχαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμεν σε· * ὅτι δώρημα θεῖον δεδώρησαι, * τὸν γενναῖον τοῖς ἄθλοις Θεόδωρον, * τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, * ὡς ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας· * εὐσεβεῖ λογισμῷ κεκτημένος Χριστὸν, * νικητὴς ἀνεδείχθη κατὰ τοῦ δολεροῦ, * ὡς ἀήττητος.

Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Νόμον ἔφησας * μὴ κεῖσθαι τοῖς δικαίοις σου, * δίκαιε Δέσποτα· * ὅθεν ἡ Μήτηρ ἡ σὴ, * καὶ ὁ πολυθαύμαστος * οὗτος θεράπων σου * τῇ φαιδρότητι * τῆς μνήμης τούτων σήμερον * νόμους λύουσι νηστείας.

Ὡς ἡδίστη * καὶ μεγάλη καὶ χαρμόσυνος * ἡ νῦν πανήγυρις, * ἣν ὁ Μαρτύρων ἡμῖν * κάλλιστος καὶ μέγιστος * νῦν ἐσχεδίασεν * ἑνὶ θαύματι, * ἐξ ἀκαθάρτων ἄχραντον * τοῦ Χριστοῦ λαὸν τελέσας.

Τὸν πρὸς δράκοντας * δεινοὺς ἀντιταξάμενον, * καὶ κατισχύσαντα * τὸν ψυχοφθόρον τε * καὶ τὸν λυμαινόμενον * ἔμψυχα σώματα * ἀναδήσωμεν * ἐπινικίοις ᾄσμασι * καὶ στεφάνων ἐγκωμίοις.

Θεοτοκίον.

Ὁ γενάρχης μὲν * προγνοὺς τὴν ψυχολέτειραν * βρῶσιν οὐκ ἔφυγεν· * ὁ σὸς πιστὸς δὲ λαὸς * παρὰ τοῦ σοῦ Μάρτυρος * προδιδαχθεὶς, καὶ φυγὼν * τὴν ὀλέθριον * τροφὴν, σὺν τούτῳ, Δέσποινα, * τὰ σωτήριά σοι θύει.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Δροσοβόλος ἀθυμίας καὶ φλογώσεως * νεφέλη ὤφθης, ἔνδοξε, * καὶ διέσωσας * ἐκ καμίνου τῆς τυραννικῆς * κραυγάζοντας πάντας τοὺς πιστούς· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βασιλεῦ παρανομώτατε, αἰσχύνθητι, * καὶ ἐμφραγείη στόμα τὸ σὸν, * τὸ μελετῆσαν * καθ' ἡμῶν παράνομον βουλήν· * κατέλυσε γάρ σου τὴν ἰσχὺν * ὁ βασιλεύων Βασιλεὺς * καὶ πάντων Κύριος.

Ἰουλιανὲ ἀνόητε, καρδία σου * ὅλη κακίας πέπλησται· * φαρμακοῦται δὲ * παρὰ τοῦ σοφοῦ ἡμῶν Θεοῦ, * σχεθεῖσα δολίως καθ' ἡμῶν, * τῶν ἐκβοώντων πρὸς αὐτόν· * Τὴν χάριν νέμοις ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ λόγον σου ἡ σύλληψις γεγένηται, * καὶ ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, * παναμώμητε· * Θεὸν γὰρ ἐγέννησας σαρκὶ, * τὸν σώσαντα πάντας ἐκ φθορᾶς· * εὐλογημένη, διὸ σὲ * πάντες δοξάζομεν.

Καταβασία.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν * τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες * παρὰ τὸν Κτίσαν-
» τα, * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν * ἀνδρείως πατήσαντες, * χαί-
» ροντες ἔψαλλον· * Ὑπερύμνητε, * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος *
» καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἡ χαρᾶς τῇ γεννήσει πληρώσασα * τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπίγεια, * τῇ τοῦ καιροῦ στυγνότητι * χάριν εὔκαιρον νέμει, * τῷ στεφανίτῃ * συγκροτοῦσα λαμπρῶς τὰ ἑόρτια.

Σαββατίσωμεν, ἄνθρωποι, σήμερον, * ἐκ τῶν κόπων τῶν χθὲς καταπαύοντες, * διὰ τὸν εὐλογήσαντα * τὴν παροῦσαν ἡμέραν * τῇ καταπαύσει, * καὶ τῇ νῦν πανηγύρει τοῦ Μάρτυρος.

Ἀληθῶς τοῦτο πρῶτον ἐν Σάββασι, * καὶ Σαββάτων ἂν λέγοιτο Σάββατον, * μαρτυρικῆς τε χάριτος * καὶ δυνάμεως θείας * ἐμπεπλησμένον, * σωτηρίας μεγίστης ἀνάκλησις.

Βασιλέως Θεοῦ ἀγνοῖς βρώμασι, * βασιλείας ἀθέσμου μιάσματα * ὁ καθαρὸς κατήργησε, * παραδόξῳ τε τρόπῳ * θαυματουργίας * τὴν ἁγίαν ἑβδόμην ἡγίασε.

Θεοτοκίον.

Βεβαιοῖ τὸ σόν, Κόρη, μυστήριον * τῶν Μαρτύρων ὁ πρόθυμος θάνατος· * ὡς γὰρ Θεῷ πιστεύσαντες * τῷ τεχθέντι, κἂν πάθος * ἑκὼν ὑπέστη, * ἑαυτοὺς οἱ γενναῖοι κατέθυσαν.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ἐκ φλογὸς ὡς ἐῤῥύσθης, * μάρτυς Θεόδωρε, * θεϊκῇ δυναστείᾳ, * οὕτω καὶ νῦν ἡμᾶς * ἔσωσας αὐτός, * ἐπιστάσει τῇ θείᾳ σου, * τῆς τοῦ παρανόμου * βουλῆς κακομηχάνου.

Τὸ ἑσπέρας ηὐλίσθη * κλαυθμὸς τοῖς δούλοις σου, * πονηρᾶς ἐξ ἐνέδρας * τοῦ ἀποστάτου ἡμῶν· * ἀλλ᾽ εἰς τὸ πρωῒ * ἀγαλλίασις ἔλαμψε, * Μάρτυς καρτερόφρον, * θερμῇ σου βοηθείᾳ.

Λυτρωτήν σε εὑρόντες * οἱ ἐν κινδύνοις ἡμεῖς * ἐμπεσόντες, καὶ ῥύστην * τῆς τοῦ ἐχθροῦ μηχανῆς, * Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, * ἀθλοφόρε Θεόδωρε, * σὲ δοξολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων * τῆς σῆς λοχείας, ἁγνή, * τὸ μυστήριον φράσαι· * καὶ διὰ τοῦτο σε * πίστει εὐσεβῶς * Θεοτόκον ὡς σέβομεν, * καὶ δοξολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διε-
» σώσατο, * τότε μὲν τυπούμενος· * νῦν δὲ ἐνεργούμενος, *
» τὴν οἰκουμένην ἅπασαν * ἤγειρε ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ὠδὴ θ΄. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Συντρέχει τὰ πλήθη πανταχόθεν * ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, * καὶ τὴν ἔνοικον χάριν * τοῦ προλάμποντος ἐν δόξῃ πάντων Μαρτύρων * σὺν τῇ Δεσποίνῃ * τῶν ἁπάντων μεγαλύνομεν.

Ἀνδρίζου, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία, * καὶ κράτει τῶν μάτην πολεμούντων· * τοῦ Χριστοῦ γὰρ οἱ φίλοι * καὶ παρόντες σοῦ προκήδονται καὶ ἀπόντες, * ὡς ὁ γενναῖος, * ᾧ τελεῖς τὰ χαριστήρια.

Τὸν δόξαντα πάλαι τεθνηκέναι, * τὰ πράγματα ζῆν καὶ μετὰ τέλος * καὶ τῆς πίστεως πάλιν * προστατεῖν μετὰ τοῦ ἴσου δείκνυσι ζήλου· * ὃν οἱ πλουτοῦντες * εὐεργέτην μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς θείαν σφραγῖδα σὲ τοῖς ὕμνοις, * τὴν ἐσφραγισμένην Θεοῦ βίβλον, * ἐπιτίθημι φέρων, * καὶ συνάγω τοὺς ἐπαίνους εἰς σέ, Παρθένε, * οὕτω δοξάζων * ἐπὶ πλέον τὸν σὸν Μάρτυρα.

Ἄλλος. Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Καλῶς * ἐδείχθης πρόμαχος, ἔνδοξε, * καὶ κραταιὰ * ἀντίληψις ἡμῖν, τοῖς τιμῶσί σου * τὴν σεπτὴν καὶ ἀοίδιμον μνήμην νῦν, * καὶ τῶν σῶν ἀθλημάτων * τὰ κατορθώματα, * καὶ τὴν γενομένην εἰς ἡμᾶς * θείαν ἀντίληψιν.

Τὸ σόν, * παμμάκαρ, θαῦμα, Θεόδωρε, * τὸ τελεσθὲν * ἁγίαις ἐπομβρίαις, ἐξᾴδεται * εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον, μακάριε· * ὅθεν καὶ ἐτησίως * συναθροιζόμενοι, * δόξαν ἀναπέμπομεν Χριστῷ, * τῷ σὲ δοξάσαντι.

Ὁρῶν * τὸν πόθον τῶν εὐφημούντων σε, * Μάρτυς Χριστοῦ, * τὴν χάριν ἀντιδώρησαι μείζονα· * καὶ τὴν πίστιν εἰδώς, ὅση πέφυκεν, * ἔνδοξε, μὴ ἐλλίπῃς * πρέσβυς θερμότατος, * μάρτυς, καὶ μεσίτης πρὸς Θεὸν * ἡμῶν δεικνύμενος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνεῖν, * Παρθένε, σὲ οὐ παυόμεθα, * τὴν βοηθόν, * τὴν σκέπην, τὴν ταχεῖαν ἀντίληψιν, * τὴν προστάτιν ἡμῶν ἀκαταίσχυντον· * τήρησον σοὺς οἰκέτας, * πάσης κακώσεως, * πάσης μηχανῆς τοῦ πονηροῦ * ἐκλυτρουμένη ἀεί.

Καταβασία.

» Ἅπας γηγενὴς * σκιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμενος· *
» πανηγυριζέτω δὲ * ἀΰλων νόων * φύσις, γεραίρουσα * τὴν
» ἱερὰν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος, * καὶ βοάτω· * Χαίροις,
» παμμακάριστε * Θεοτόκε, ἁγνή, Ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Στεφανηφόρος, Ἅγιε, * παρεστὼς σὺν Ἀγγέλοις * τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήματι, * καὶ φωτὸς τοῦ ἐκεῖθεν * πληρούμενος, ἀθλοφόρε, * τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ * ἀδιαλείπτως πρέσβευε, * καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, * τοῖς εὐσεβῶς * τὴν φωσφόρον μνήμην σου ἐκτελοῦσι, * Θεόδωρε πανόλβιε, * Μάρτυς ἠγλαϊσμένε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῇ γαστρί σου Κύριος, * ἀπολλύμενον κόσμον * φθορᾶς ἀνακαλέσασθαι * βουληθείς, ὥσπερ οἶδεν, * ἐσκήνωσε, Θεοτόκε. * Σωτηρίαν οὖν πάντες * εὑρόντες, ἐκβοῶμεν σοι * Χαῖρε τὸ τοῦ Ἀγγέλου * πανευκλεές, * γυναιξὶν ἐν πάσαις εὐλογημένη· * καὶ γὰρ χαρὰν ἐκύησας * πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἀριστέα τῆς ἄνω * στρατολογίας, πιστοί, * ὡς καρτερὸν ὁπλίτην * τῆς ἡμῶν εὐσεβείας, * συμφώνως συνελθόντες, *

ᾠδαῖς μυστικαῖς * εὐφημήσωμεν, λέγοντες· * Ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, * εὔχου ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Τῇ φερωνύμῳ σου κλήσει, * δῶρον Θεοῦ ἀληθῶς, * τοῖς θλιβομένοις πᾶσι * θυμηδία ἐδόθης, * Θεόδωρε τρισμάκαρ· * πᾶς γὰρ τῷ σῷ * προσπελάζων Ναῷ ἀληθῶς, * μετ' εὐφροσύνης λαμβάνων τὰς ἀμοιβὰς * τῶν θαυμάτων σου, γεγαίρει Χριστόν.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον, * καὶ τὴν λαμπρότητα * ἀθλητικοῖς καμάτοις * σεαυτῷ θησαυρίσας, * πᾶσαν τὴν ἰσχύν σου * δῶρον δεκτὸν * τῷ Θεῷ προσενήνοχας, * ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἄθλοις μετὰ σπουδῆς * θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει * τοῦ θείου Μάρτυρος * εὐωχηθῶμεν πάντες * καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, * φιλέορτοι, τιμῶντες * φαιδρὰν ἑορτὴν * τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, * ᾀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, * τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἁγιωσύνης δωρεὰ * καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς * πεφανέρωσαι * τῷ κόσμῳ, Θεόδωρε· * Χριστὸς γάρ σου, σοφέ, * τὴν μνήμην ἐδόξασεν· * ἐν ᾗ συμφώνως οἱ πιστοὶ * γεγηθότες, ὑμνοῦμεν * τοὺς ἀγῶνας τῶν πόνων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, * ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· * σὲ ἱκετεύομεν· * Πρέσβευε, Δέσποινα, * μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου * καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος δ'.

Χορεύουσι στίφη * Μαρτύρων χαρμονικῶς * νῦν ἐν τῷ τεμένει σου, * ἀθλοφόρε Θεόδωρε, * καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα * τοὺς ἄθλους κροτοῦσι τῆς καρτερίας σου· * καὶ αὐτὸς ὁ στεφοδότης Χριστὸς πάρεστι, * πλουτοποιὰ χαρίσματα * σοῖς ὑμνῳδοῖς δεξιᾷ παρεχόμενος· * ὃν ποθήσας ἐζήτεις, * καὶ εὑρὼν ὡμίλησας, * ὅνπερ ἐπόθησας· * ὃν ἱκέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ καθαρὰ καὶ πανάμωμος νηστεία * ἐπιδημήσασα νῦν πρὸς ἡμᾶς, * μαρτυρικῶν θαυμάτων * τελετὴν συνεισήγαγε· * διὰ γὰρ νηστείας * τῶν ψυχικῶν μολυσμῶν * καὶ ῥύπων ἐκκαθαιρόμεθα· * καὶ διὰ τῶν μαρτυρικῶν σημείων * καὶ ἄθλων * γενναίως κατὰ τῶν παθῶν ἀνδριζόμεθα. * Ὅθεν * καὶ τῆς ἱερᾶς ἐγκρατείας * τῇ χάριτι φωτιζόμενοι, * καὶ ταῖς θαυματουργίαις * Θεοδώρου τοῦ Μάρτυρος, * τῇ πρὸς Χριστὸν στηριζόμεθα πίστει, * αἰτούμενοι αὐτὸν σωτηρίαν βραβεῦσαι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχος. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Τῇ μαρτυρικῇ σου * πρὸς Θεὸν παῤῥησίᾳ, Θεόδωρε, * τὸ τοῦ ἀποστάτου * κατὰ τῆς Χριστοῦ πίστεως μηχάνημα * μάταιον ἀπετέλεσας· * ὑπέρμαχος * τῷ εὐσεβοῦντι χρηματίσας λαῷ, * δι' ἐπιστασίας φρικτῆς * τῶν μεμολυσμένων βρωμάτων * θυσίαις εἰδωλικαῖς αὐτοὺς λυτρωσάμενος. * Ὅθεν σε * καὶ ὡς εἰδώλων καθαιρέτην, * καὶ ὡς τῆς ποίμνης Χριστοῦ * σωτῆρα καὶ φύλακα * καὶ προστάτην ἡμῶν εὐεπήκοον * τιμῶντες, δεόμεθα ἐν ᾄσμασιν * ἱλασμὸν καὶ φωτισμὸν * διὰ σοῦ δωρηθῆναι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν * εὐσεβῶς καθοπλισθείς, * ἀθλοφόρε Χριστοῦ, * καὶ λογικὴν λατρείαν * μυστικῶς ὑπερμαχῶν * τῇ δυνάμει αὐτοῦ, * τῶν εἰδώλων τὸ ἀσεβὲς * καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀπηνὲς * ἀσθενὲς ἀπέδειξας, * καταφρονῶν τῶν βασάνων * καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός. * Ἀλλ' ὦ θείων δωρεῶν * καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, * ἀπὸ πάσης περιστάσεως * τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε * τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δέσποινα, πρόσδεξαι * τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, * καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου. Συνάπτομεν καὶ τὴν πρώτην Ὥραν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας πρῶτον.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Α'. 1.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν· ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς

δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐκ δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων· * Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου· ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί· Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

Τοῦ Ἁγίου. Πρὸς Τιμόθεον β'.

Κεφ. Β'. 1.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δώσει γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβίδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος, ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κοινωνικόν. **Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.**

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι δὶς ἐν τῇ ἁγίᾳ Τεσσαρακοστῇ παρελάβομεν ἐσθίειν ὀψάριον, τῇ Ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς Βαϊοφόρου.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στιχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ προσόμοια.

Ποίημα Νικολάου.

Ἦχος α'. **Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.**

Νῦν εὐσεβείας τὸ σέλας * πᾶσιν ἐφήπλωται, * διασκεδάζον πλάνην * ἀσεβείας, ὡς νέφος, * φωτίζον δὲ καρδίας * τῶν εὐσεβῶν. * Δεῦτε πάντες προσπέσωμεν, * εὐσεβοφρόνως εἰκόνας Χριστοῦ σεπτὰς * προσκυνοῦντες οἱ ὀρθόδοξοι.

Ἱεροτύποις εἰκόσι * νῦν ὡραΐζεται, * ὡς νύμφη κοσμηθεῖσα,* ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, * καὶ πάντας συγκαλεῖται * πνευματικῶς * ἑορτάσαι· συνέλθωμεν * ἐν ὁμονοίᾳ καὶ πίστει, χαρμονικῶς * μεγαλύνοντες τὸν Κύριον.

Κόσμος ὁ σύμπας, εὐφραίνου· * ἰδοὺ γὰρ Κύριος * καθεῖλεν ἀπὸ ὕψους * ἀσεβείας τὸ κράτος * ἀῤῥήτῳ προμηθείᾳ· * καὶ ταπεινοὶ * ἀνυψώθημεν σήμερον * ὀρθοδοξίας πρὸς πίστιν, δι' εὐσεβοῦς * Βασιλείδος ὁδηγούμενοι.

Πρὸς τὸ πρωτότυπον φέρει, * φησὶ Βασίλειος, * τιμὴ ἡ τῆς εἰκόνος· * διὰ τοῦτο ἐν σχέσει * τιμῶμεν τὰς εἰκόνας * Σωτῆρος Χριστοῦ, * τῶν Ἁγίων ἁπάντων τε, * ἵνα αὐτῶν δεδραγμένοι, μήποτε νῦν * δυσσεβείᾳ ὑπαχθείημεν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ τῇ ἀνάρχῳ καὶ θείᾳ * φύσει ἀόρατος * βροτὸς ὡράθη, Κόρη, * ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, * δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν· * οὗ τῆς σαρκὸς * γεγραφότες τὴν μίμησιν, * τιμητικῶς προσκυνοῦμεν πάντες πιστοί, * εὐσεβῶς καὶ μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα προσόμοια.

Ἦχος β'. **Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.**

Λύμης φθοροποιοῦ * φυγόντες κακοδόξων, * ὀρθοδοξίας φέγγει * καρδίας ἐλλαμφθῶμεν, * πιστοί, Θεὸν δοξάζοντες.

Στίχ. **Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ.**

Ἀρείου θολερὰ * κατήργηται ἀπάτη, * Μακεδονίου, Πέτρου,* Σεβήρου τε καὶ Πύῤῥου· * καὶ λάμπει φῶς τρισήλιον.

Στίχ. **Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ.**

Οὐκέτι δυσσεβῶν * αὐχεῖ τὸ νόθον δόγμα· * Θεὸς γὰρ ὀρθοδόξοις, * τῇ νεύσει Θεοδώρας, * ῥάβδον ἰσχύος δίδωσι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑψώσας ταπεινῶν * τὸ κέρας, Θεοτόκε, * τεκοῦσα Θεὸν Λόγον· * ὅθεν πιστῶς σε πάντες * τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου * προσκυνοῦμεν, ἀγαθέ, * αἰτούμενοι συγχώρησιν * τῶν πταισμάτων ἡμῶν, * Χριστὲ ὁ Θεός· * βουλήσει γὰρ εὐδόκησας * ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, * ἵνα ῥύσῃς οὓς ἔπλασας * ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· * ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· * Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * παραγενόμενος * εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολ. εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, εἰς τὸν Ἦχον τῆς Ὀκτωήχου, ἱστῶμεν στίχ. ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ΄. καὶ ἀνατολικὰ γ΄. καὶ τοῦ Τριῳδίου δ΄.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ τὸν ἀκατάληπτον * πρὸ ἑωσφόρου ἀνάρχως * ἐξ ἀΰλου λάμψαντα * ἀσωμάτου τε γαστρὸς * τοῦ Γεννήτορος, * οἱ Προφῆται, Κύριε, * οἱ τῷ σῷ Πνεύματι * ἐμπνευσθέντες, προηγόρευσαν * παιδίον ἔσεσθαι * ἐξ ἀπειρογάμου σαρκούμενον, * ἀνθρώποις συναπτόμενον, * καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς καθορώμενον· * δι' ὧν, ὡς οἰκτίρμων, * ἐλλάμψεως ἀξίωσον τῆς σῆς * τοὺς ἀνυμνοῦντας τὴν ἄφραστον * σοῦ σεπτὴν Ἀνάστασιν.

Λόγῳ σε κηρύξαντες * οἱ θεηγόροι Προφῆται, * καὶ ἔργοις τιμήσαντες, * ἀτελεύτητον ζωὴν * ἐκαρπώσαντο· * τῇ γὰρ κτίσει, Δέσποτα, * παρὰ σὲ τὸν Κτίσαντα * μὴ λατρεύειν καρτερήσαντες, * τὸν κόσμον ἅπαντα * εὐαγγελικῶς ἀπεστράφησαν· * καὶ σύμμορφοι γεγόνασιν, * οὗπερ προηγόρευσαν πάθους σου· * ὧν ταῖς ἱκεσίαις, * ἀξίωσον ἀμέμπτως διελθεῖν * τῆς ἐγκρατείας τὸ στάδιον, * μόνε πολυέλεε.

Φύσει ἀπερίγραπτος * τῇ θεϊκῇ σου ὑπάρχων, * ἐπ' ἐσχάτων, Δέσποτα, * σαρκωθεὶς ἠξίωσας * περιγράφεσθαι· * τῆς σαρκὸς προσλήψει γάρ, * καὶ τὰ ἰδιώματα * ἀνελάβου ταύτης ἅπαντα· * διὸ τὸ εἶδός σου, * τὸ τῆς ἐμφερείας ἐγγράφοντες, * σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, * πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην ὑψούμενοι· * καὶ τῶν ἰαμάτων * τὴν χάριν ἀπαντλοῦμεν ἐξ αὐτοῦ, * τῶν Ἀποστόλων ἑπόμενοι * θείαις παραδόσεσιν.

Ὑπέρτιμον κόσμησιν * ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία * τῶν σεπτῶν ἀπείληφε * καὶ ἁγίων εἰκόνων * τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ * καὶ τῆς Θεομήτορος * καὶ Ἁγίων πάντων * φαιδροτάτην ἀναστήλωσιν· * δι' ἧς φαιδρύνεται * καὶ καταγλαΐζεται χάριτι, * καὶ στῖφος ἀποβάλλεται * τῶν αἱρετικῶν ἐκδιώκουσα· * καὶ ἀγαλλομένη * δοξάζει τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, * τὸν δι' αὐτὴν ὑπομείναντα * πάθη τὰ ἑκούσια.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ἡ χάρις ἐπέλαμψε τῆς ἀληθείας· * τὰ προτυπούμενα πάλαι σκιωδῶς * νῦν ἀναφανδὸν ἐκτετέλεσται· * ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἐκκλησία * τὴν ἔνσωμον εἰκόνα Χριστοῦ * ὡς ὑπερκόσμιον κόσμον ἐπαμφιέννυται, * τῆς σκηνῆς * τοῦ μαρτυρίου τὸν τύπον προϋπογράφουσα * καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κατέχουσα· * ἵνα ὃν σεβόμεθα, * τούτου καὶ τὴν εἰκόνα * διακρατοῦντες μὴ πλανώμεθα. * Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην * οἱ οὕτω μὴ πιστεύοντες· * ἡμῖν γὰρ δόξα * τοῦ σαρκωθέντος ἡ μορφή, * εὐσεβῶς προσκυνουμένη, * οὐ θεοποιουμένη. * Ταύτην κατασπαζόμενοι, * πιστοί, βοήσωμεν· * Ὁ Θεός, * σῶσον τὸν λαόν σου, * καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α΄. τοῦ ἐνδιατάκτου Ἤχου. Εἰς τὴν Λιτὴν δέ, ὡς συνήθως, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ μετὰ τοῦτο τὸ παρόν.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος β΄.

Χαίρετε, Προφῆται τίμιοι, * οἱ τὸν νόμον Κυρίου * καλῶς διαταξάμενοι, * καὶ τῇ πίστει φανέντες * ἀπόρθητοι στῦλοι ἀκλινεῖς· * ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσῖται ὤφθητε * τῆς νέας Διαθήκης Χριστοῦ· * καὶ μεταστάντες πρὸς οὐρανόν, * αὐτὸν ἱκετεύσατε * εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον * καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου * εἰς σὲ ἀνατίθημι, * Μῆτερ τοῦ φωτός· * φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὸν στίχον τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος β΄.

Οἱ ἐξ ἀσεβείας * εἰς εὐσέβειαν προβάντες, * καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως ἐλλαμφθέντες, * ψαλμικῶς τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, * εὐχαριστήριον αἶνον * Θεῷ προσάγοντες· * καὶ τὰς ἐν τοίχοις καὶ πίναξι * καὶ ἱεροῖς σκεύεσιν * ἐγχαραχθείσας ἱερὰς Χριστοῦ εἰκόνας, * τῆς Πανάγνου * καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, * τιμητικῶς

προσκυνήσωμεν, * ἀποβαλλόμενοι τὴν δυσσεβῆ * τῶν κακοδόξων θρησκείαν· * ἡ γὰρ τιμὴ τῆς εἰκόνος, * ὥς φησι Βασίλειος, * ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει· * αἰτούμενοι ταῖς πρεσβείαις * τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

*Ω θαύματος καινοῦ * πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! * τίς γὰρ ἔγνω μητέρα * ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, * καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν * τὸν ἅπασαν τὴν κτίσιν περιέχοντα; * Θεοῦ ἐστι βουλὴ τὸ κυηθέν· * ὃν ὡς βρέφος, πάναγνε, * σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, * καὶ μητρικὴν παῤῥησίαν * πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, * μὴ παύσῃ δυσωποῦσα * ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, * τοῦ οἰκτειρῆσαι * καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Θεοτόκε Παρθένε. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὸ, Θεὸν Κύριος, Ἀπολυτίκιον τὸ ἀναστάσιμον, δίς.

Δόξα. Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου. Ὅρα σελ. 224.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, * πάντα ὑπερένδοξα * τὰ σὰ, Θεοτόκε, μυστήρια· * τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη, * καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, * Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδὴς, * Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· * αὐτὸν ἱκέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ συνήθης Στιχολογία καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες. Κανόνες οἱ ἀναστάσιμοι, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Τριῳδίου εἰς ϛ΄.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριῳδίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Σήμερον εὐσεβίης θεοφεγγέος ἤλυθεν αἴγλη.

Ποίημα τοῦ κυρίου Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Σκιρτῶντες μετ' εὐφροσύνης σήμερον, * πιστοὶ, βοήσωμεν· * Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Χριστὲ, * καὶ μεγάλη ἡ δύναμις, * ὁ τὴν ἡμῶν ὁμόνοιαν * καὶ συμφωνίαν ἐργασάμενος.

Ἡμέραν χαρμονικὴν, θεόφρονες, * δεῦτε τελέσωμεν· * νῦν οὐρανὸς εὐφραίνεται, καὶ γῆ, * καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα, * καὶ τῶν βροτῶν συστήματα, * διαφερόντως ἑορτάζοντα.

Μεγίστην εὐεργεσίαν βλέποντες, * χεῖρας κροτήσωμεν, * τὰ διεστῶτα μέλη τοῦ Χριστοῦ * συνηγμένα πρὸς ἕνωσιν· * καὶ τὸν Θεὸν αἰνέσωμεν, * τὸν τὴν εἰρήνην πρυτανεύσαντα.

Ἐδόθη τῇ Ἐκκλησίᾳ σήμερον * τὰ νικητήρια, * θεοκινήτῳ νεύσει καὶ βουλῇ * Μιχαὴλ Θεοδώρας τε, * τῶν εὐσεβῶς τῆς πίστεως * ἀντεχομένων βασιλέων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι τῶν δυσσεβῶν ἐξέλιπον * σαφῶς αἱρέσεων· * τὸν γὰρ Ναόν σου, πάναγνε σεμνὴ, * ἐν εἰκόσι κοσμούμενον * πανευσεβῶς θεώμενοι, * νῦν πανιέρως ἀγαλλόμεθα.

Καταβασία.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις ἴχνεσιν * ὁ πα-
» λαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ *
» τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν * ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐκέτι τῶν ἀσεβῶν * αἱρετικῶν νῦν ἡ ὀφρὺς αἴρεται· * ἡ γὰρ Θεοῦ δύναμις * τὴν ὀρθοδοξίαν ἐκράτυνε.

Νεφέλαι, προφητικῶς * ζωοποιὸν ἐξ οὐρανοῦ σήμερον * δρόσον ἡμῖν ῥάνατε, * ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῆς πίστεως.

Εὐήχως αἱ μυστικαὶ * τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ σάλπιγγες * ὑπερφυῶς βοάτωσαν * τῶν σεπτῶν εἰκόνων ἀνόρθωσιν.

Ὑμνήσωμεν τὸν Χριστὸν, * τὸν ἀναδείξαντα ἡμῖν Ἄνασσαν * θεοσεβῆ, φιλόχριστον, * σὺν τῷ θεοστέπτῳ βλαστήματι.

Θεοτοκίον.

Σκηνήν σου τὴν ἱερὰν * καταλαβόντες οἱ πιστοὶ, πάναγνε, * φωτοειδεῖ χάριτι * νῦν καταυγασθῆναι δεόμεθα.

Καταβασία.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· *
» Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Καθίσματα. Ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Τὴν θείαν σου μορφὴν * ἐν εἰκόνι τυποῦντες, * τὴν γέννησιν, Χριστὲ, * ἀριδήλως βοῶμεν, * τὰ θαύματα τὰ ἄῤῥητα, * τὴν ἑκούσιον σταύρωσιν· * ὅθεν δαίμονες * ἀποδιώκονται φόβῳ, * καὶ κακόδοξοι * ἐν κατηφείᾳ θρηνοῦσιν, * ὡς τούτων συμμέτοχοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Μορφὰς τῶν Προφητῶν, * Ἀποστόλων τὰ εἴδη, * Μαρτύρων ἱερῶν * καὶ Ἁγίων ἁπάντων * εἰκόνας καὶ μορφώματα * ἱερῶς

ὡραΐζεται, * τοῦ Νυμφίου δὲ * τοῦ νοητοῦ καὶ τῆς νύμφης * ἀγλαΐζεται * ταῖς νοεραῖς ἀγλαΐαις * ἡ Μήτηρ, ἡ ἄνω Σιών.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τοῖς πόθῳ σου, σεμνή, * τὴν ἁγίαν εἰκόνα * τιμῶσι, καὶ Θεοῦ * ἀληθῆ σε Μητέρα * συμφώνως καταγγέλλουσι, * καὶ πιστῶς προσκυνοῦσι σε * φύλαξ φάνηθι * καὶ κραταιὰ προστασία, * ἀποτρέπουσα * πᾶν δυσχερὲς πόῤῥω τούτων, * ὡς πάντα ἰσχύουσα.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία.

Ἐπιφοιτήσει τῇ θείᾳ τοῦ Παρακλήτου * τὸν σὸν Ναὸν ἁγίασον, * καὶ τῇ παρουσίᾳ * τούτου τῆς αἱρέσεως * τὴν πλάνην ἀπέλασον, * Λόγε τοῦ Θεοῦ πολυέλεε.

Βιαιοτάτης ῥυσάμενος δυσσεβείας * τὸν σὸν λαὸν, ἀνάδειξον * τῷ τῆς εὐσεβείας * ζήλῳ πυρπολούμενον, * καὶ πίστει κραυγάζοντα· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἱεροτύποις μορφώσεσι τῶν εἰκόνων * τῶν τοῦ Χριστοῦ θεώμενοι * καὶ τῆς Θεοτόκου * τύποις καταλάμποντα * τὰ θεῖα σκηνώματα, * ἱεροπρεπῶς ἀγαλλόμεθα.

Ἡ βασίλισσα στεφάνῳ κεκοσμημένη * τὴν ἀληθῆ ποθήσασα * Χριστοῦ βασιλείαν, * τούτου ἀνιστόρησεν * εἰκόνα τὴν ἄχραντον, * καὶ τὰ τῶν Ἁγίων μορφώματα.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τεκοῦσα τὸν θεῖον Λόγον, * θεοπρεπὲς ἁγίασμα, * Κεχαριτωμένη, * τούτου ἀναδέδειξαι· * διό σου τὸ Τέμενος * τὸ φωτοειδὲς ἐγκαινίζομεν.

Καταβασία.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία * ἐπὶ σταυροῦ, τὸν ἥλιον * » τῆς δικαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, * εἰκότως » κραυγάζουσα· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ, Κύριέ μου, φῶς.

Θεοῦ, Κύριε, τῇ σῇ * Ἐκκλησίᾳ κραταίωμα, * ἀκλόνητον διαμένειν * εἰς αἰῶνα αἰῶνος * τῷ σάλῳ τῶν αἱρέσεων.

Εἰς ἅπασαν τὴν γῆν * ἡ φαιδρότης ἐξέλαμψε * τῆς ἄνωθεν δεδομένης * τοῖς πιστοῖς εὐφροσύνης * καὶ θείας ἀντιλήψεως.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς * καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, * σὺ ὕψωσον ὀρθοδόξων * βασιλέων τὸ κέρας * τιμώντων τὴν εἰκόνα σου.

Φῶς ἄδυτον ἡμῖν * εὐσεβείας ἀνέτειλεν * θεσπίσματι θεοπνεύστῳ * τῶν πιστῶν βασιλέων * καὶ νεύματι θεόφρονι.

Θεοτοκίον.

Ἐγκαίνισον ἡμῖν * τὴν ἀρχαίαν εὐπρέπειαν, * πανάχραντε Θεομῆτορ, * καὶ τὸν οἶκον σου τοῦτον * ἁγίασον σῇ χάριτι.

Καταβασία.

» Σὺ, Κύριέ μου, φῶς * εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, * φῶς ἅγιον, » ἐπιστρέφον * ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦν» τας σε.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Γράφεται * καὶ τιμᾶται πιστῶς προσκυνούμενος * ὁ χαρακτὴρ τοῦ Δεσπότου, * καὶ λαμβάνει πάλιν ἡ Ἐκκλησία * παῤῥησίαν, * εὐσεβῶς τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Γυμνοῦται * κατηφείας καὶ σκότους αἱρέσεως * ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, * καὶ φορεῖ χιτῶνα τῆς εὐφροσύνης, * καὶ τῇ θείᾳ * καὶ φωσφόρῳ πυκάζεται χάριτι.

Εὐκλείας * τῆς ἀρχαίας ἐλλάμψεως ἔτυχε * τῶν ὀρθοδόξων ὁ δῆμος, * Θεοδώρας νεύσει τῆς βασιλίδος, * καὶ τοῦ ταύτης * εὐσεβοῦς Μιχαὴλ αὐτοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάλαι * μαρτυρίου προστάξας γενέσθαι σκηνὴν, * ὡς ἐν σκηνῇ λογικῇ σοι * κατοικεῖ ὁ μόνος δεδοξασμένος, * ὁ δοξάζων * τὸν Ναόν σου, Παρθένε, τοῖς θαύμασι.

Καταβασία.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾷ » σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι᾽ οἶκτον * » ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς * ἐκ σοῦ, Θεοτόκε, * περιεγράφη σαρκούμενος, * καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα * εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, * τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. * Ἀλλ᾽ ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν * ἔργῳ καὶ λόγῳ, * ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτο τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον * πάλαι Προφῆται * θειωδῶς ἐμπνευσθέντες, * δι᾽ ἡμᾶς τοὺς εἰς τὰ τέλη * τῶν αἰώνων καταντήσαντας, * προκατήγγειλαν, * τῆς τούτου τυχόντες ἐλλάμψεως. * Γνῶσιν οὖν θείαν * παρ᾽ αὐτοῦ λαβόντες, * ἕνα Κύριον * τὸν Θεὸν γινώσκομεν * ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι προσκυνούμενον· * καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες, * μίαν πίστιν, * ἓν βάπτισμα ἔχοντες, * Χριστὸν ἐνδεδύμεθα. * Ἀλλ᾽ ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν * ἔργῳ καὶ λόγῳ, * ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Συγχορευέτω * τῆς Ἐκκλησίας τῇ φαιδρότητι, * πόθῳ * θεϊκῷ, Ἀγγέλων ἡ στρατιὰ, * θεοφρόνως ἀναμέλπουσα· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Ἡ Ἐκκλησία * τῶν πρωτοτόκων καὶ πανήγυρις * χαίρει, * θεωμένη νῦν τὸν θεῖον λαὸν * ὁμοφρόνως ἀναμέλποντα· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Λελυτρωμένοι * τῆς πρὶν ἀχλύος τῆς αἱρέσεως, * νεύσει * Θεοδώρας τῆς ἀξιοπρεποῦς * βασιλίδος, ἀναμέλπομεν· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ τὰς ἄνω * χοροστασίας ἤρθης, πάναγνε, * μόνη * γενομένη Μήτηρ τοῦ Παντουργοῦ· * γεγηθότες οὖν κραυγάζομεν· * Εὐλογημένη σὺ * ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, πανάμωμε.

Καταβασία.

» Ἐν τῇ καμίνῳ * Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ περσικῇ, * πόθῳ * εὐ-
» σεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ * πυρπολούμενοι, ἐκραύγαζον· *
» Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Θεσμοὺς Ἐκκλησίας πατρικοὺς * διαφυλάττοντες, * εἰκόνας γράφομεν * καὶ ἀσπαζόμεθα στόμασι * καὶ καρδίᾳ καὶ θελήματι, * τὰς τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ * Ἁγίων, κράζοντες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ἐπὶ τὸ πρωτότυπον σαφῶς * τὴν τῆς εἰκόνος τιμὴν * καὶ τὴν προσκύνησιν * ἀναβιβάζοντες σέβομεν, * θεηγόρων τοῖς διδάγμασιν * ἀκολουθοῦντες, καὶ Χριστῷ * πίστει κραυγάζομεν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Νοῦν καταυγασθεῖσα φωτισμῷ * τοῦ θείου Πνεύματος * σεπτὴ Βασίλισσα, * καρποὺς θεόφρονας ἔχουσα, * τὴν εὐπρέπειαν ἠγάπησε * τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ * καὶ ὡραιότητα, * εὐλογοῦσα * ἅμα πιστοῖς Ἰησοῦν τὸν θεάνθρωπον.

Θεοτοκίον.

Ἀκτῖσι φωτὸς τοῦ νοητοῦ * καταλαμπόμενος, * ὁ θεῖος Οἶκος σου * κατασκιάζει νῦν ἅπαντας * τῇ νεφέλῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, * καὶ ἁγιάζει τοὺς πιστούς, * Παρθένε, ψάλλοντας· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Καταβασία.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκῳ
» ἔφραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσά-
» μενοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * παῖδες, κραυγάζοντες· * Εὐλο-
» γεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἱερογραφίαις εἰκόνων * κεκοσμημένην καθορῶντες * πάλιν τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, * μετ᾽ εὐλαβείας * πάντες προσδράμωμεν, * καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν· * Σὲ μεγαλύνομεν, Τρισάγιε.

Γέρας καὶ τιμὴν κεκτημένη * ἡ Ἐκκλησία, τὸν σταυρόν σου * καὶ τὰς σεβασμίους εἰκόνας, * καὶ τῶν Ἁγίων * τὰ ἐκτυπώματα, * μετ᾽ εὐφροσύνης, Δέσποτα, * καὶ θυμηδίας μεγαλύνει σε.

Λάμπρυνον τῇ θείᾳ σου δόξῃ * τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, οἰκτίρμον, * καὶ παρεμβολαῖς ἀγγελικαῖς * καὶ πανοπλίαις * τούτους περίφραξον, * τὴν τῶν ἐθνῶν θρασύτητα * καθυποτάσσων αὐτοῖς, Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Ἤρθη τῆς προμήτορος Εὔας * ἡ καταδίκη, Θεοτόκε, * ὅτι σὺ τὸν πάντων Δεσπότην * ἀνερμηνεύτως, * ἁγνή, γεγέννηκας, * οὗ νῦν καὶ τὴν ἐμφέρειαν * ἐν ταῖς εἰκόσιν ἀσπαζόμεθα.

Καταβασία.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ, Παρθένε, *
» ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, * Χριστὸς συνάψας * τὰς διεστώσας
» φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σέ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τὸ ἑωθινὸν ἀναστάσιμον ἅπαξ, καὶ τὰ παρόντα προσόμοια β΄.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σκιρτήσατε, κροτήσατε, * μετ᾽ εὐφροσύνης ᾄσατε· * Ὡς θαυμαστά σου καὶ ξένα, * Χριστέ, βοῶντες, τὰ ἔργα! * καὶ τίς ἰσχύσει ἐξειπεῖν, * Σῶτερ, τὰς δυναστείας σου, * τοῦ τὴν ἡμῶν ὁμόνοιαν * καὶ συμφωνίαν εἰς μίαν * ἑνώσαντος Ἐκκλησίαν;

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον * τῆς δυσμενοῦς αἱρέσεως, * καὶ τὸ μνημόσυνον ταύτης * ἐξηφανίσθη μετ᾽ ἤχου· * τὸν γὰρ Ναόν σου, πάναγνε, * πανευπρεπῶς θεώμενοι * κεκοσμημένον χάριτι * τῶν σεβασμίων εἰκόνων, * χαρᾶς πληρούμεθα πάντες.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ΄. καὶ Ἀνατολικόν. Καὶ τοῦ Τριῳδίου τὰ παρόντα προσόμοια γ΄.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται * ἡ Ἐκκλησία, φιλάνθρωπε, * τῷ νυμφίῳ καὶ κτίστῃ αὐτῆς, * τῷ ταύτην θελήματι * θεοπρεπεστάτῳ * ἐξ εἰδώλων πλάνης * λυτρωσαμένῳ, καὶ σαυτῷ * ἁρμοσαμένῳ τιμίῳ αἵματι, * φαιδρῶς ἀπολαμβάνουσαν * τὴν ἱερὰν ἀναστήλωσιν * τῶν εἰκόνων, καὶ χαίρουσα * σὲ ὑμνεῖ καὶ δοξάζει πιστῶς.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε.

Σαρκὸς τὸ ἐκτύπωμα * ἀναστηλοῦντές σου, Κύριε, * σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, * τὸ μέγα μυστήριον * τῆς Οἰκονομίας * τῆς σῆς ἐκδηλοῦντες· * οὐ γὰρ δοκήσει, ὡς φασὶν * οἱ θεομάχοι παῖδες

τοῦ Μάνεντος, * ἡμῖν ὤφθης, φιλάνθρωπε, * ἀλλ' ἀληθείᾳ καὶ φύσει σαρκὸς, * δι' αὐτοῦ ἀναγόμενοι * πρὸς σὸν πόθον καὶ ἔρωτα.

Στίχ. **Εὐφρανθήσομαι.**

Ἡμέρα χαρμόσυνος * καὶ εὐφροσύνης ἀνάπλεως * πεφανέρωται σήμερον· * φαιδρότης δογμάτων γὰρ * τῶν ἀληθεστάτων * ἀστράπτει, καὶ λάμπει * ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, * κεκοσμημένη ἀναστηλώσεσιν * εἰκόνων τῶν ἁγίων νῦν, * ἐκτυπωμάτων καὶ λάμψεσι· * καὶ ὁμόνοια γίνεται * τῶν πιστῶν θεοβράβευτος.

Στίχ. **Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου.**

Καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας.

Ἦχος πλ. β'.

Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας * νόμον ἐδέξατο * καὶ λαὸν ἐπεσπάσατο· * Ἠλίας νηστεύσας * οὐρανοὺς ἀπέκλεισε· * τρεῖς δὲ παῖδες Ἀβραμιαῖοι * τύραννον παρανομοῦντα * διὰ νηστείας ἐνίκησαν. * Δι' αὐτῆς καὶ ἡμᾶς, Σωτὴρ, ἀξίωσον * τῆς ἀναστάσεως τυχεῖν, * οὕτω βοῶντας· * Ἅγιος ὁ Θεὸς, * Ἅγιος ἰσχυρὸς, * Ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. **Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.**
Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις, καὶ ἡ Λιτὴ ἐν τῷ Νάρθηκι, ὡς συνήθως, ψαλλομένου τοῦ ἑωθινοῦ Στιχηροῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἤχου, καὶ ἀπὸ τοῦ **Κ**ανόνος τῆς ἡμέρας.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ὠδὴ τῶν Πατέρων.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. **Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.**

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ΙΑ'. 24.

Ἀδελφοὶ, πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος, ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραὼ, μᾶλλον ἑλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. (**Κεφ. Α'. 32.**) **Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν, καὶ Ἰεφθάε, Δαβίδ τε καὶ Σαμουὴλ, καὶ τῶν Προφητῶν, οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρὸς, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν**

πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων. Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν. Ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. **Καὶ** οὗτοι πάντες, μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, **τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν** τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν **τελειωθῶσιν.**

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. δ'.

Μωϋσῆς καὶ **Ἀαρὼν** ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν **Γαλιλαίαν.**

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν **Κύριον** ἐκ **τῶν** οὐρανῶν.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὄρθρου, καὶ πρὸ τῆς Λειτουργίας, λιτανεύομεν κοινῶς μετὰ τῶν ἁγίων τοῦ Σταυροῦ ξύλων καὶ τῶν σεπτῶν Εἰκόνων, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τόπῳ ὡρισμένῳ, ὅπου δεῖ ἀναγινώσκειν τὸ Συνοδικόν. Πορευομένων δὲ καὶ ἀναστρεφόντων ἡμῶν, ψάλλομεν τὸν παρόντα Κανόνα, ποίημα τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Χαριστήριον ᾠδὴν * τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ τῶν ὅλων * ᾄσωμεν, πιστοὶ, * ὅτι ἤγειρε * σωτήριον κέρας, * βασίλειαν κραταιὰν, * **Ὀρθοδοξίας** πρόμαχον. Δίς.

Ἐπεφάνη ἀληθῶς * ἡ θεία χάρις τῇ οἰκουμένῃ, * δόξα καὶ τιμὴ * πεφανέρωται νῦν· * σκιρτᾷ Ἐκκλησία, * δεξαμένη τὴν στολὴν * τῆς ἑαυτῆς γυμνώσεως.

Τὸν χιτῶνα **τοῦ Χριστοῦ** * διερρηγμένον ὑπὸ τοῦ πλάνου * **καὶ φαρμακουργοῦ * Ἰωάννου,** τὸν πρὶν * **οἱ θεῖοι Πατέρες** * ἐξυφάναντες σαφῶς, * τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔδωκαν.

Τοῦ Κυρίου τὴν μορφὴν * ἀπολαβοῦσα ἡ Ἐκκλησία, * χαίρει καὶ σκιρτᾷ * σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῆς, * ὡς νίκης βραβεῖα * δεξαμένη παρ' αὐτοῦ * Ὀρθοδοξίας σύμβολα.

Αἰσχυνθήτωσαν λοιπὸν * καὶ ἐντραπήτωσαν μεμηνότες * Λῆζιξ ὁ δεινὸς * καὶ Ἀντώνιος, * σὺν τῷ Ἰωάννῃ * καὶ Θεοδῶρος ἀμφοῖν, * οἱ ἀρνηταὶ τῆς πίστεως.

Ἰαννὴς καὶ Ἰαμβρὴς, * ἀνθεστηκότες τῷ νομοθέτῃ * πάλαι Μωϋσῇ, * κατῃσχύνθησαν, * νυνὶ δὲ ὁ πλάνος * Ἰωάννης ἀληθῶς * σὺν Ἀντωνίῳ δείκνυνται.

Σὺ διέῤῥηξας, Χριστὲ, * τὴν ξυνωρίδα τῶν θεομάχων, * καὶ τὸν στολισμὸν * ἀποδέδωκας * τῇ σῇ Ἐκκλησίᾳ, * ὑπὲρ ἧς, ὡς ἀγαθὸς, * τὸ Αἷμα σου ἐξέχεας.

Δόξα.

Σὲ, Τριὰς, θεολογῶ, * καὶ προσκυνῶ σου τὸ θεῖον κράτος· * ῥῦσαι πειρασμῶν * ἐκ παντοίων με· * εἰς σὲ γὰρ πιστεύω, * τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν * καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν βασίλειον στολὴν * ἐκ σοῦ, Παρθένε, Θεὸς φορέσας, * ὤφθη τοῖς βροτοῖς * ἀνθρωπόμορφος, * διπλοῦς κατ' οὐσίαν· * οὗ τὸ εἶδος τῆς μορφῆς * ἐν προσκυνήσει ἔχομεν.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον, Κύριε, * ἐπὶ τὴν πέτραν.

Εὐφραίνεσθε, ἅπαντες * χοροὶ Πατέρων καὶ Ἀποστόλων, * κατὰ θορῶντες τὴν προσκύνησιν * τῶν εἰκόνων, * ἥνπερ ἐμφανῶς παρεδώκατε. Δίς.

Τὸ κάλλος μου ἔλαβον, * καὶ τὴν στολήν μου ἐνεδυσάμην, * ἐκβοάτω ἡ πανάμωμος * Ἐκκλησία, * ἥνπερ Ἰωάννης ἐξέδυσεν.

Αἰσχύνθητε, ἄνομοι, * ἐρεσχελοῦντες κατὰ Κυρίου· * ἐσαρκώθη καὶ ἐφάνη γὰρ * ἐν εἰκόνι, * ἥνπερ σχετικῶς ἀσπαζόμεθα.

Τὰ βέβηλα δόγματα, * καὶ τὰς ἀθέσμους διδασκαλίας * Ἰωάννου τοῦ παράφρονος * τίς ἐξείποι, * τρόπους δελφικοὺς ἐκτιθέμενος;

Ἀνάθεμα Λήζικι, * καὶ Ἰωάννῃ σὺν Ἀντωνίῳ, * Θεοδώρῳ τῷ ἀθέῳ τε * καὶ βλασφήμῳ, * ἅμα Θεοδότῳ παράφρονι.

Τὰ αἵματα κράζουσι, * τὰ ἐκχυθέντα ὑπὲρ τῆς θείας * σαρκοφόρου ὁμοιώσεως * τοῦ Δεσπότου, * ἅπερ Ἰωάννης ἐξέχεεν.

Ἐδίωξε Κύριος * τὴν ξυνωρίδα τῶν ἀλλοτρίων, * καὶ ἀπέδωκε τὰ ἴδια * τοῖς ἰδίοις. * Δόξα τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι.

Δόξα.

Τὴν ἄναρχον θέλησιν * καὶ ἐξουσίαν καὶ βασιλείαν * τῆς Τριάδος προσκυνήσωμεν * ὀρθοδόξως, * Ἄρειον ἀεὶ στηλιτεύοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυρίως σε Δέσποιναν * ὁμολογοῦμεν Θεὸν τεκοῦσαν, * μὴ προσέχοντες τοῖς ῥήμασι * Νεστορίου, * ἀλλὰ τῶν Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Ὠδὴ δ΄. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Ἀγάλλου, ἡ Ἐκκλησία, * καὶ πᾶσα πόλις καὶ χώρα· * ἐν εὐφροσύνῃ * ἀνοιγέσθω νῦν τὰ ἀσκητήρια, * καὶ οἱ παρθενῶνες καλλωπίζεσθε· * τὰ λείψανα καὶ εἰκονίσματα * τῶν Μαρτύρων * ἀξίως προσκυνείσθωσαν. Δίς.

Χριστὸς ὑμᾶς προσκαλεῖται· * συνέλθετε νῦν προθύμως, * θεῖοι Πατέρες, * καὶ τὴν θέαν τῆς αὐτοῦ σαρκώσεως * ἀποστολικῶς ἀνιστορήσατε, * τὰ θαύματα καὶ τὰ παθήματα, * καθὼς γράφει * τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον.

Ἀθροίσθητε γεγηθότες, * τὰ πλήθη τῶν Μοναζόντων, * ἐν παῤῥησίᾳ· * ἐὰν γὰρ κακῶς ἰσχύσωσι τὸ πρὶν, * πάλιν ἡττηθήσονται οἱ δείλαιοι, * καὶ ἥνπερ ἂν βουλὴν βουλεύσωνται * οἱ τοιοῦτοι, * διασκεδάσει Κύριος.

Αἱ μάστιγες τῶν Πατέρων, * τὰ αἵματα τῶν μωλώπων * ἔλειψαν ὄντως· * ἐξορίαι συνεχεῖς ἐπαύσαντο, * καὶ εἰρήνη πᾶσι πολιτεύεται· * οὐκέτι ἰσχύσει τὸ δρᾶμα * τῆς γοητείας· * Θεὸς γὰρ μεθ' ἡμῶν ἐστιν.

Ἡ ἄμπελος τῆς κακίας * ἐξέτεινε τὰ κλήματα * τῆς ἀσεβείας, * καὶ τὸν βότρυν τὸν πικρὸν ἐξήνθησε, * καὶ θυμὸς δρακόντιος ὁ οἶνος αὐτῶν· * ἐξ οὗ τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου * ἐπότισαν ὄντως * τὴν θολερὰν κακόνοιαν.

Ἐμίαναν τὸν Ναόν σου * ἀθέσμοις χειροτονίαις * διὰ χρημάτων, * καὶ κανονικῶς οὗτοι ἐκβέβληνται, * καὶ τῆς θείας δόξης ἐκπεπτώκασιν * ὁ Σίμων ὁ μάγος, σὺν τούτῳ * καὶ Ἰωάννης, * καὶ ὁ δεινὸς Ἀντώνιος.

Τοὺς θῆρας καὶ θεομάχους, * Ἀντώνιον τὸν βέβηλον, * καὶ παραβάτην * Ἰωάννην τὸν σατανογνώμονα, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας πολεμήτορα, * ὡς λύκους βαρεῖς, συνελθόντες * Ἀνάθεμα τρὶς, * πιστοὶ, ἀναβοήσωμεν.

Δόξα.

Ἡ ἄκτιστος μοναρχία, * Πάτερ, Υἱὲ καὶ τὸ Πνεῦμα, * σὲ προσκυνοῦμεν· * ἣν τὰ Χερουβὶμ τὰ πολυόμματα, * καὶ τὰ Σεραφὶμ τὰ ἑξαπτέρυγα * ὑμνοῦσι, κραυγάζοντα· Ἅγιος, * Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, * ὦ Παντοκράτορ ὕψιστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγίων ἁγιωτέρα, * καὶ πάντων ὑψηλοτέρα * τῶν ποιημάτων * μόνη ἀνεδείχθης, Μητροπάρθενε, * ὡς αὐτὸν κυήσασα τὸν Πλάστην σου· * διὸ τὴν ἁγίαν μορφήν σου, * Θεογεννῆτορ, * ἐν προσκυνήσει ἔχομεν.

Ὠδὴ ε΄. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα,* φιλάνθρωπε.

Ὁ Χριστὸς νενίκηκε, * σκιρτάτω ἡ γῆ· * πέπαυται θόρυβος, * πέπαυται καὶ ὁ κλαυθμὸς * τῶν τοῦ Κυρίου δούλων· * ἡ πίστις δὲ πανταχοῦ * τῷ κόσμῳ ἐφηπλώθη. Δίς.

Ἐν εἰκόνι βλέποντες * τὴν σταύρωσιν,* σέβοντες στέργομεν,* ἀσπαζόμενοι Χριστὸν * καὶ τὰ αὐτοῦ σημεῖα, * καὶ προσκυνοῦμεν αὐτά, * οὐχ ὡς θεοὺς τιμῶντες.

Πνεῦμα τὸ πολύῤῥημον * καὶ βλάσφημον * Λήζικος πέπαυται,* τὸ λαλοῦν διὰ παντός,* ἡμέραν καθ' ἡμέραν, * κατὰ τῆς θείας μορφῆς * Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων.

Ἵνα τί, τρισάθλιε, * μεμίσηκας * μόρφωσιν ἄχραντον * τῆς σαρκώσεως Χριστοῦ, * καὶ τῶν Ἁγίων πάντων; * μὴ γὰρ εἰδώλοις κωφοῖς * οἱ πιστοὶ προσκυνοῦμεν.

Ἀσεβείας ὄργανα * τυγχάνοντες, * ἤθροισαν σύνοδον * ἱερέων ἀσεβῶν * κατὰ Θεοῦ ὑψίστου, * ὡς Ἰουδαῖοι τὸ πρὶν * Ἄννας καὶ Καϊάφας.

Ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, * πανάθλιε, * στήσονται ἔλεγχοι * τῆς ἀθέου σου ψυχῆς * ὁ δῆμος τῶν Πατέρων, * ὧνπερ ἀμέτροις πληγαῖς * ἐγύμνωσας τὰς σάρκας.

Ἐκκλησίαι ἅπασαι * βοήσουσι, * κράζουσαι ἅπασαι, * στερηθεῖσαι ὑπὸ σοῦ * τῆς μορφῆς τοῦ Κυρίου, * καὶ τῶν Ἁγίων αὐτοῦ * τὰς ἱερὰς εἰκόνας.

Δόξα.

Ἡ τὸ πᾶν συνέχουσα * τῷ κράτει σου, * δόξα σοι, δόξα σοι, * τρισυπόστατε Μονάς, * Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα· * τοὺς πεποιθότας εἰς σὲ * ῥῦσαι παντοίας βλάβης.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς χρυσοκαλλώπιστον * λυχνίαν σε, * Δέσποινα, σέβομεν,* τὴν τὸ φῶς τὸ νοητὸν * γεννήσασαν τῷ κόσμῳ, * καὶ τὴν ζοφώδη ἀχλὺν * μειώσασαν, Παρθένε.

Ὠδὴ ς΄. Ἐβόησα * ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ἐβόησαν * οἱ ἄγρυπνοι φύλακες * τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ * πρὸς αὐτόν, αἰτοῦντες * δοθῆναι τὴν εἰρήνην, * καὶ εἰσήκουσε καὶ προσέσχε * τῇ δεήσει. Δίς.

Διήλεγκται * τοῦ πλάνου τὰ θήρατρα * ταῖς τῶν Πατέρων διδαχαῖς, * καὶ Θεὸς ὑμνεῖται * σαρκὶ μεμορφωμένος, * ὁ ἀπερίγραπτος Θεότητι * ὑπάρχων.

Οἱ συνεργοὶ * τῆς πλάνης, αἰσχύνεσθε· * καὶ ἀπολέσθωσαν ὁμοῦ * σὺν τῷ Ἀντωνίῳ * Θεόδοτος καὶ Λῆζιξ,* καὶ Θεόδωρος, ὁ βυθὸς * τῆς ἀπωλείας.

Τὸ στόμα σου * διήνοιξας, ἄθλιε, * οὐκ ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, * ἀλλ' ἐν βλασφημίαις,* κατὰ τοῦ σοῦ Δεσπότου, * ἀπωθούμενος τὴν σεπτὴν * εἰκονουργίαν.

Διέστρεψας * Πατέρων τὰ δόγματα * καὶ Ἀποστόλων διδαχάς, * ἀλληνάλλως γράφων * κατὰ τὴν σὴν θρησκείαν * τὴν παράνομον, Ἰωάννη * χριστομάχε.

Σοῦ ὁ καπνὸς * δακρύων ἐνέπλησε * τῶν εὐσεβούντων ὀφθαλμούς· * ἀλλὰ τῷ ἀνέμῳ * τῶν θείων διδασκάλων * διεσκέδασται, ματαιόφρον * Ἰωάννη.

Σὺ τὴν στολὴν * τὴν θείαν διέῤῥηξας, * ὥσπερ ὁ Ἄρειος τὸ πρὶν * τὸν Χριστοῦ χιτῶνα· * διὸ τῆς Ἐκκλησίας * πόῤῥω βέβλησαι, ἐκβληθεὶς * καθάπερ κύων.

Δόξα.

Μίαν ἀρχὴν * δοξάζω Θεότητος * ἐν ὑποστάσεσι τρισίν· * εἷς Θεὸς γάρ ἐστι, * Πατήρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα,* κἂν διῄρηται χαρακτῆρσι * καὶ προσώποις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προφητικῶς, * ἁγνὴ θεοδόξαστε, * πόλις ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ,* ἐξ ἧς ἐγεννήθη * αὐτὸς ὁ Ποιητής σου, * μετὰ τόκον σέ, ὡς τὸ πρίν, * διαφυλάξας.

Ὠδὴ ζ΄. Ἡμάρτομεν, * ἠνομήσαμεν.

Τὴν κάμινον * τῆς αἱρέσεως * νῦν κατέσβεσεν ἡ θεία χάρις, * φλέγουσα νοουμένους Χαλδαίους, * καὶ δροσίζουσα * Τριάδος θεράποντας, * τετραπλαῖς ἑβδομάδεσιν ἐτῶν αὐτὴν * διακρατήσασαν. Δίς.

Πεποίκιλται, * περιβέβληται, * κεκαλλώπισται ἡ Ἐκκλησία,* μόρφωσιν τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, * τῆς σαρκώσεως * καὶ τῶν παθημάτων αὐτοῦ, * καὶ τὰ σύμβολα φέρουσα εἰς τὸ τέλος, * κατὰ τοὺς θείους θεσμούς.

Ἑόρταζε, * πανηγύριζε, * ὁ χριστώνυμος λαὸς Κυρίου, * βλέπων τὴν Ἐκκλησίαν καὶ πάλιν * διαλάμπουσαν * τὸ κάλλος τῆς θείας μορφῆς· * ἣν, Θεὸς ὤν, ἐφόρεσεν ὡς ἄνθρωπος * διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ἐπτώχευσε * καὶ ἐπείνασε * καὶ ἐδίψησε σαρκὶ ὁ Λόγος· * ταῦτα τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας * ἰδιώματα, * δι' ὧν περιγράφεται· * οὗτος δὲ τῇ Θεότητι ἁπλοῦς ἐστι * καὶ ἀπερίγραπτος.

Κατήργηται * τὰ τεράστια * καὶ μαντεύματα τοῦ χριστομάχου· * ἴσος γὰρ τῶν Ἑλλήνων ἐδείχθη, * ὑψαυχούμενος * τοῖς τούτων συγγράμμασιν, * ἃ δικαίως ἐλίκμησαν καθάπαν * αἱ τῶν δικαίων φωναί.

Τὰ κρύφια * καὶ παμβέβηλα * καὶ ψυχώλεθρα διδάγματά σου * ποία ἐκδιηγήσεται γλῶσσα; * ἢ τὴν πρόῤῥησιν * τῆς ἐγγαστριμύθου σου, * Ἰωάννη ψευδώνυμε καὶ πρόδρομε * τοῦ ἀντιχρίστου Σατάν;

Οὐκ ἔδει σε, * ὦ παράνομε, * ὀνομάζεσθαι τοιαύτην κλῆσιν,* μᾶλλον δὲ Πυθαγόραν, ἢ Κρόνον * ἢ Ἀπόλλωνα, * ἤ τινα τῶν ἄλλων θεῶν, * ὧν τὸν βίον ἐζήλωσας, τερπόμενος * ταῖς ἀσελγείαις αὐτῶν.

Δόξα.

Ἀΐδιον, * παντοδύναμον, * ἀκατάληπτον, πιστοί, Τριάδα * πάντες, Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα * προσκυνήσωμεν * καὶ θεολογήσωμεν· * ἀσυγχύτως κραυγάζοντες, Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, * πολυδόξαστε, * Μητροπάρθενε Θεοκυῆτορ, * λύτρωσαι χαλεπῶν ἐγκλημάτων * τοὺς τιμῶντάς σου * τὴν ἄχραντον κύησιν· * οὐ γὰρ ἄλλην βοήθειαν κεκτήμεθα * πλήν σου, Θεόνυμφε.

Ὠδὴ η΄. Ὃν στρατιαὶ * οὐρανῶν δοξάζουσιν.

Προφητικῶς * ἀγαλλιασώμεθα, * καὶ εὐφρανθῶμεν, πιστοί, * πάντες μυστικῶς· * αὕτη γὰρ ἡ ἡμέρα, * ἐν ᾗ Χριστὸς ὁ Λόγος * τὴν ἰδίαν στολὴν * ἀπέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Πολεμικῶς * ὥσπερ, παρετάξαντο * κατὰ Χριστοῦ τῆς μορφῆς * ὁμοθυμαδὸν * Λῆζιξ καὶ Ἰωάννης, * τὸ ζεῦγος τοῦ Βελίαρ, * πελέκει κακίας * ἐγκόψαντες τὴν Ἐκκλησίαν.

Τίς μὴ θρηνήσῃ * τὸ μέγα τόλμημα, * τὴν θείαν βλέπων μορφήν, * τὴν ἐν τῇ Χαλκῇ * πύλῃ τοῦ παλατίου, * ὑπὸ ἀνδρῶν ἀνόμων * λίθοις βαλλομένην * τῇ διδαχῇ τοῦ Ἰωάννου;

Πῶς οὐ συνῆκας, * τυφλὲ πανάθλιε, * ἐσκοτισμένε τὸν νοῦν, * τὴν ὑπ' οὐρανὸν * βλέπων κεκοσμημένην * Χριστοῦ τῷ χαρακτῆρι, * ἀλλὰ μόνος ἔσχες * τὸ φρόνημα τῶν Ἰουδαίων;

Σὺ παντελῶς * καθελεῖν ἐνόμισας * τῶν θείων Ἐκκλησιῶν * τὴν σαρκολαμπῆ * μόρφωσιν τοῦ Κυρίου, * καὶ τῶν Ἁγίων πάντων· * ἀλλ' ἡ θεία χάρις * καθεῖλέ σου τὴν τυραννίδα.

Τὰ ἱερὰ * τῶν ἁγίων λείψανα, * καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶν * Λῆζιξ ὁ δεινός, * ἅμα τῷ Ἰωάννῃ, * οὐδ' ὅλως προσκυνεῖσθαι * ἔφασκον ἀνόμως, * οἱ ἀρνηταὶ τῆς εὐσεβείας.

Δόξα.

Παντουργικὴν * Θεαρχίαν σέβοντες * ἐν χαρακτῆρσι τρισὶ * πάντες εὐσεβῶς, * ἄναρχον τὸν Πατέρα, * συνάναρχον τὸν Λόγον, * Πνεῦμα συνεκλάμπον * δοξάσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστιανῶν * ἡ βεβαία γέφυρα, * τὸ καύχημα τῶν πιστῶν * καὶ καταφυγή, * Δέσποινα Θεοτόκε, * αὐτὴ ὑπάρχεις μόνη * πάντας βοηθοῦσα, * καὶ σώζουσα ἐκ τῶν κινδύνων.

Ὠδὴ θ΄. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Τὰ ἔθνη, κροτήσατε· * χοροὶ Πατέρων, σπεύσατε· * οἱ Ἀσκηταὶ δὲ * καὶ οἱ ἐν τοῖς ὄρεσι, * συνέλθετε· ἥκετε,* οἱ διωχθέντες πάλαι * ὑπὸ τοῦ πλάνου καὶ δυσσεβοῦς * Ἰωάννου, στηλιτεῦσαι * τὰς μαγείας καὶ μαντεύματα. Δίς.

Εὐφραίνου, ἡ ἔρημος * καὶ οἰκουμένη ἅπασα· * τὰ ὄρη πάντα,* γλυκασμὸν σταλάξατε· * βουνοί, ἀγαλλιᾶσθε, * ὅτι Χριστὸς ὁ Λόγος * εἰρήνην ἔδωκε τοῖς ἐν γῇ, * καὶ ταῖς θείαις Ἐκκλησίαις * τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως.

Θεὸς ἐκδικήσεων * νῦν ἐπαῤῥησιάσατο· * Χριστὸς ἐπέστη, * ἐνισχύων σήμερον * τοὺς θείους διδασκάλους * ἐν παῤῥησίᾳ λέγειν, * τὴν συγκατάβασιν αὐτοῦ * καὶ τὴν σάρκωσιν βεβαίως * ἐν εἰκόνι περιγράφεσθαι.

Μακρόθυμε Κύριε, * ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου! * τίς ἀριθμήσει * τὴν φιλανθρωπίαν σου; * πῶς βλέπων κτεινομένους * διὰ τὴν σὴν εἰκόνα * τοὺς Ἱερεῖς σου καὶ Ἀσκητάς, * οὐ κατέφλεξας τοὺς πλάνους, * ἀλλ' ἠνέσχου ὑβριζόμενος;

Ὁ πήξας ἀσάλευτον * τὴν Ἐκκλησίαν, Κύριε, * καὶ πύλαι ᾅδου * ταύτης οὐ κατίσχυσαν, * αὐτὸς τὴν εἰρήνην σου * παράσχου τῷ λαῷ σου, * ἵνα σὲ πάντες εἰλικρινῶς * ἐν μιᾷ δοξολογίᾳ * προσκυνῶμεν καὶ δοξάζωμεν.

Ἀνάθεμα ἔστωσαν * οἱ μὴ τιμῶντες, Δέσποτα, * τὸν χαρακτῆρα * τῆς σῆς σωματώσεως, * πρὸ πάντων Ἰωάννης, * ἅμα σὺν Ἀντωνίῳ * καὶ Θεοδώρῳ τῷ δυσσεβεῖ, * Θεοδότῳ καὶ τοῖς ἄλλοις, * τοῖς ἀλάστορσι τῆς πίστεως.

Ὁ δοὺς τὴν εἰρήνην σου * τοῖς Ἀποστόλοις, Δέσποτα, * καὶ νῦν παράσχου * τὴν γαλήνην ἅπασι, * συνάγων τῇ σῇ χειρὶ * τοὺς διεσκορπισμένους, * καὶ ὥσπερ πρόβατα λογικά, * συναρίθμησον τῇ μάνδρᾳ * τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας σου.

Δόξα.

Δοξάζω Θεότητα * Πατρός, Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, * τὴν μίαν φύσιν * τρισὶν ὑποστάσεσιν, * οὐσίαν ἀμέριστον, * διαιρετὴν προσώποις, * ῥμοβασίλειον παντουργόν, * πανσθενῆ τελεταρχίαν, * τὴν συνέχουσαν τὰ σύμπαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ πάντων βοήθεια * καὶ σκέπη καὶ ἀντίληψις, * Θεοκυῆτορ,*

δεῖξον ὅτι δύνασαι * πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων * εἰς σὲ καταφευγόντων, * καὶ ἀπελαύνεις τοὺς δυσσεβεῖς * τῇ δυνάμει τοῦ Υἱοῦ σου· * ὡς γὰρ **Μήτηρ** πάντα δύνασαι.

Καὶ ὅταν φθάσωμεν εἰς τὸν ὡρισμένον τόπον, λέγομεν τὸ Τροπάριον.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου * προσκυνοῦμεν, ἀγαθέ. Ὅρα σελ. 224.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἕτερον. Ἦχος β΄.

Καὶ ὁ χορὸς τῶν **Προφητῶν**, * μετὰ **Μωσῆ** καὶ **Ἀαρών**, * εὐφροσύνῃ εὐφραίνεται σήμερον· * ὅτι πέρας τῆς προφητείας προαγαγών, * λάμπει ὁ σταυρός, * ἐν ᾧ ἡμᾶς ἔσωσας. * Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, **Χριστὲ** ὁ **Θεός**, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ εὐθὺς τὰ ἑπόμενα.

ΤΥΠΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΟΔΙΚΟΥ,

Καθὼς λέγεται τὴν σήμερον τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας, καταλειφθέντων τῶν προοιμιακῶν.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Τοὺς φαυλιστὰς γὰρ τῆς σῆς δόξης ἐξεμυκτήρισας, τοὺς τολμητὰς κατὰ τῆς εἰκόνος καὶ θρασεῖς, δειλοὺς καὶ πεφευγότας ἀπέδειξας.

Ἀλλ᾽ ἡ μὲν εἰς Θεὸν εὐχαριστία, καὶ τὸ δεσποτικὸν κατὰ τῶν ἀντιπάλων τρόπαιον, ἐν τούτοις· τὰ δέ γε κατὰ τῶν εἰκονομαχούντων ἆθλά τε καὶ παλαίσματα ἕτερος λόγος καὶ λογογραφία διεξοδικωτέρα δηλώσει. Ὡς ἐν καταπαύσει δέ τινι τῇ μετὰ τὴν ἐρημικὴν πάροδον, εἰς κατάσχεσιν τῆς νοητῆς Ἱερουσαλὴμ καθεστῶτες, μωσαϊκῇ τινι μιμήσει, μᾶλλον δὲ θεϊκῇ διακελεύσει, οἷα στήλῃ τινὶ ἐκ μεγίστων λίθων συνηρμοσμένῃ, καὶ πρὸς ἀποδοχὴν γραφῆς διευθετισμένῃ ταῖς τῶν ἀδελφῶν καρδίαις· τάς τε εὐλογίας, αἳ ὀφείλονται τοῖς νομοφυλακοῦσι, καὶ τὰς ἀρὰς δέ, αἷς ἑαυτοὺς ὑποβάλλουσιν οἱ παρανομοῦντες, δικαιόντε καὶ ὀφειλόμενον δεῖν ᾠήθημεν ἀναγράψαι. Διὸ φαμὲν τάδε·

Τῶν τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῷ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογούντων,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ΄.

Τῶν εἰδότων τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστόν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ ὁρατὸν καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθές, τὸ περιγραπτὸν καὶ ἀπερίγραπτον· καὶ τῇ μὲν θεϊκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον καὶ τὰ ὅμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τά τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραπτὸν ἀνομολογούντων, καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασιν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ΄.

Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυττομένων, ἤτοι εὐαγγελιζομένων τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, καὶ εἰς μίαν ἑκάτερον συντελεῖν ὠφέλειαν, τήν τε διὰ λόγων ἀνακήρυξιν, καὶ τὴν δι᾽ εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ΄.

Τῶν τὰς προφητικὰς ὁράσεις, ὡς αὐτὸ τὸ Θεῖον αὐτὰς ἐσχημάτιζε καὶ διετύπου, εἰδότων καὶ ἀποδεχομένων καὶ πιστευόντων, ἅπερ ὁ τῶν προφητῶν χορὸς ἑωρακότες διηγήσαντο· καὶ τὴν διὰ τῶν Ἀποστόλων καὶ εἰς Πατέρας διήκουσαν ἔγγραφόν τε καὶ ἄγραφον παράδοσιν κρατυνόντων, καὶ διὰ τοῦτο εἰκονιζόντων τὰ ἅγια καὶ τιμώντων,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ΄.

Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον, οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογμάτισαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαῤῥησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν, Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ Ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ Δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν Δεσπότην, ὡς αὐτῷ γνησίους θεράποντας τιμῶντες, καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων· αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων· αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὀρθοδόξων· αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν.

Ἐπὶ τούτοις, τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας, ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθήτως, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν·

Γερμανοῦ, Ταρασίου, Νικηφόρου καὶ Μεθοδίου, τῶν ὡς ἀληθῶς ἀρχιερέων Θεοῦ, καὶ τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων καὶ διδασκάλων,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ΄.

Στεφάνου τοῦ ὁσιομάρτυρος καὶ ὁμολογητοῦ, τοῦ νέου,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Ἰγνατίου, Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Γεωργίου, τῶν τρισολβίων ὁμολογητῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων, καὶ πάντων τῶν ὁμοφρονησάντων αὐτοῖς Ἐπισκόπων,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Θεοδώρου, τοῦ πανοσίου ἡγουμένου τοῦ Στουδίου,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Συμεὼν, τοῦ ὁσιωτάτου Στυλίτου,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Θεοφάνους, τοῦ ὁσιωτάτου ἡγουμένου τοῦ μεγάλου Ἀγροῦ,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Πάντων τῶν Κηρύκων τῆς ἀληθείας,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Αὗται, ὡς εὐλογίαι πατέρων, ἀπ' αὐτῶν εἰς ἡμᾶς τοὺς υἱοὺς ζηλοῦντας αὐτῶν τὴν εὐσέβειαν διαβαίνουσιν· ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ ἀραὶ τοὺς πατραλοίας καὶ τῶν δεσποτικῶν ἐντολῶν ὑπερόπτας καταλαμβάνουσι· διὸ κοινῇ πάντες, ὅσον εὐσεβείας πλήρωμα, οὕτως αὐτοῖς τὴν ἀρὰν, ἣ αὐτοὶ ἑαυτοὺς ὑπεβάλοντο, ἐπιφέρομεν.

Τοῖς λόγῳ μὲν τὴν ἔναρκον οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ Λόγου δεχομένοις, ὁρᾶν δὲ ταύτην δι' εἰκόνων οὐκ ἀνεχομένοις, καὶ διὰ τοῦτο ῥήματι μὲν δέχεσθαι κατασχηματιζομένοις, πράγματι δὲ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἀρνουμένοις,

Ἀνάθεμα. α'.

Τοῖς τῷ ῥήματι τοῦ ἀπεριγράπτου κακῶς προσφυομένοις, καὶ διὰ τοῦτο μὴ βουλομένοις εἰκονογραφεῖσθαι τὸν παραπλησίως ἡμῖν σαρκὸς καὶ αἵματος κεκοινωνηκότα Χριστὸν, τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐντεῦθεν φαντασιασταῖς δεικνυμένοις,

Ἀνάθεμα. α'.

Τοῖς τὴν καθ' ἑκάστην προσαγομένην Θυσίαν ὑπὸ τῶν παραλαβόντων ἀπὸ Χριστοῦ τὴν τῶν θείων μυστηρίων Ἱερουργίαν, μὴ δεχομένοις τῇ ἁγίᾳ Τριάδι προσάγεσθαι, ὡς ἀντιφθεγγομένοις ἐντεῦθεν τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις Πατράσι, Βασιλείῳ τε καὶ τῷ

Χρυσοῤῥήμονι, οἷς συμφωνοῦσι καὶ οἱ λοιποὶ θεοφόροι πατέρες ἐν **τοῖς** οἰκείοις λόγοις τε καὶ συγγράμμασιν,

Ἀνάθεμα. γ'.

Τοῖς τολμῶσι λέγειν, εἰκόνα εἶναι ἀντίτυπον τοῦ Σώματος **καὶ** Αἵματος τοῦ Κυρίου τὴν διὰ τοῦ Ἱερέως προσφερομένην ἀναίμακτον Θυσίαν, καὶ οὐχὶ αὐτὸ τὸ Σῶμα καὶ αὐτὸ τὸ Αἷμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς κενοῦσι τὸ τῆς φρικτῆς καὶ **θείας** Ἱερουργίας μυστήριον, καὶ ἄλλην εἶναι ταύτην παρὰ τὴν **ἐξ ἀρχῆς τῷ** Σωτῆρι τετελεσμένην εἰσάγουσι, καὶ ταῦτα τοῦ **θείου Πατρὸς** ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοῤῥήμονος διατρανοῦντος τῆς θυσίας τὸ ἀπαράλλακτον, καὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι φάσκοντος, ἐν πολλαῖς τῶν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν τοῦ **μεγάλου Παύλου** ῥητῶν ἐξηγήσεσιν,

Ἀνάθεμα. γ'.

Τῷ φρυαξαμένῳ συνεδρίῳ κατὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων,

Ἀνάθεμα. γ'.

Τοῖς δεχομένοις τὰ δυσσεβῆ τῆς αἱρέσεως αὐτῶν λογίδια,

Ἀνάθεμα. γ'.

Τοῖς ἐκλαμβάνουσι τὰς παρὰ τῆς θείας Γραφῆς ῥήσεις, τὰς κατὰ τῶν εἰδώλων, εἰς τὰς σεπτὰς εἰκόνας,

Ἀνάθεμα. γ'.

Τοῖς μὴ ἀσπαζομένοις καὶ μὴ προσκυνοῦσι τὰς ἁγίας καὶ **σεπτὰς εἰκόνας**,

Ἀνάθεμα. γ'.

Τοῖς βλασφημοῦσι, καὶ ἀποκαλοῦσι τὰς ἱερὰς εἰκόνας εἴδωλα,

Ἀνάθεμα. γ'.

Τοῖς λέγουσιν, ὅτι ὡς θεοῖς οἱ Χριστιανοὶ ταῖς εἰκόσι προσῆλθον,

Ἀνάθεμα. γ'.

Πᾶσι τοῖς Χριστιανοκατηγόροις, ἤγουν Εἰκονοκλάσταις,

Ἀνάθεμα. γ'.

Τοῖς λέγουσιν, ὅτι πλὴν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄλλος ἡμᾶς ἐῤῥύσατο τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης,

Ἀνάθεμα. γ'.

Τοῖς τολμῶσι λέγειν, τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν εἴδωλά ποτε δεδέχθαι, ὡς ὅλον τὸ μυστήριον ἀνατρέπουσι, καὶ τὴν τῶν Χριστιανῶν ἐνυβρίζουσι πίστιν,

Ἀνάθεμα. γ'.

Εἴ τις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν περιγραπτὸν οὐχ' ὁμολογεῖ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, καὶ ἐν εἰκόνι τοῦτον οὐ προσκυνεῖ, ἤτω

Ἀνάθεμα. γ'.

Εἴ τις τὰς εὐαγγελικὰς ἐξηγήσεις τὰς στηλογραφικῶς γινομένας οὐ προσίεται, ἤτω

Ἀνάθεμα. γ'.

Εἴ τις οὐ τιμᾷ καὶ οὐκ ἀσπάζεται ταύτας εἰς ὄνομα τοῦ Κυρίου οὔσας καὶ τῶν Ἁγίων αὐτοῦ, ἤτω

Ἀνάθεμα. γ'.

Εἴ τις πᾶσαν παράδοσιν ἐκκλησιαστικὴν ἔγγραφον ἢ ἄγραφον ἀθετεῖ, ἤτω Ἀνάθεμα. γ'.

Θεοδοσίῳ τῷ ψευδωνύμῳ ἐπισκόπῳ, Σισινίῳ τῷ Παστιλλᾷ, καὶ Βασιλείῳ τῷ κακεμφάτῳ τρικακκάβῳ,

Ἀνάθεμα. γ'.

Ἡ Τριὰς τῶν τριῶν τὰ δόγματα καθεῖλεν.

Θεοδότῳ, Ἀντωνίῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς Μάναντι, Ἀπολλιναρίῳ καὶ Εὐτυχεῖ, τοῖς Φαντασιοσκόποις καὶ Δοκήταις,

Ἀνάθεμα. γ'.

Θεοδώρῳ τῷ Συρακουσῶν τῆς Σικελίας, τῷ ἐπιλεγομένῳ Κριθίνῳ, καὶ τοῖς συναποστατοῦσιν αὐτῷ,

Ἀνάθεμα. γ'.

Ἀναστασίῳ, Κωνσταντίνῳ καὶ Νικήτᾳ, τοῖς ἐπὶ τῶν Ἰσαύρων κατάρξασι τῶν αἱρέσεων, ὡς ἀνιέροις καὶ ὁδηγοῖς ἀπωλείας,

Ἀνάθεμα. γ'.

Ἰωάννῃ Νικομηδείας καὶ Κωνσταντίνῳ Νακωλείας, τοῖς αἱρεσιάρχαις,

Ἀνάθεμα. γ'.

Ἐξουδένωσαν τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου καὶ τῶν Ἁγίων αὐτοῦ· ἐξουδένωσεν αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Ἀνάθεμα. γ'.

Ὅλοις τοῖς αἱρετικοῖς,

Ἀνάθεμα. γ'.

Πᾶσι τοῖς δυσσεβέσιν αὐτῶν λόγοις τε καὶ συγγράμμασιν,

Ἀνάθεμα. γ'.

Ἀρείῳ τῷ πρώτῳ θεσμάχῳ καὶ ἀρχηγῷ τῶν αἱρέσεων,

Ἀνάθεμα. γ'.

Ἀετίῳ, Εὐνομίῳ, Εὐδοξίῳ, Δημοφίλῳ, καὶ τοῖς μετ' αὐτοὺς ἐνδίκως λεγομένοις Ἀνομοίοις τε καὶ Ἡμιαρείοις, καὶ πάσῃ τῇ μεμιασμένῃ ὁμηγύρει αὐτῶν, Ἀνάθεμα. γ'.

Μακεδονίῳ, τῷ πνευματομάχῳ, σὺν τῷ θεοστυγεῖ Ἀπολλιναρίῳ καὶ τοῖς ὁμόφροσιν, Ἀνάθεμα. γ'.

Νεστορίῳ, τῷ ἀνθρωπολάτρῃ, σὺν τῇ ἀμφ' αὐτὸν ξυνωρίδι, Διοδώρῳ τε καὶ Θεοδώρῳ, καὶ πᾶσι τὴν αὐτῶν τερατομυθίαν πρεσβεύσασιν, Ἀνάθεμα. γ'.

Εὐτυχεῖ, Διοσκόρῳ καὶ πάσῃ τῇ ἀκεφάλῳ αὐτῶν πληθύϊ, μετὰ καὶ Σεβήρου, τοῦ θεηλάτου, καὶ τοῦ ἀθεμίτου Ἰουλιανοῦ τοῦ Ἀλικαρνασσέως, Ἀνάθεμα. γ'.

Ὠριγένει, Εὐαγρίῳ τε καὶ Διδύμῳ, σὺν τῷ Μοψουεστίας τε Θεοδώρῳ, καὶ ταῖς αὐτῶν βλασφήμοις διδασκαλίαις,

Ἀνάθεμα. γ'.

Κύρῳ, Σεργίῳ, Πύῤῥῳ, Παύλῳ καὶ τοῖς σὺν αὐτοῖς,

Ἀνάθεμα. γ'.

Πέτρῳ, τῷ Κναφεῖ καὶ παράφρονι, τῷ λέγοντι· Ἅγιος ἀθάνατος, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς,

Ἀνάθεμα. γ'.

Πέτρῳ, τῷ καὶ Λυκοπέτρῳ ἐπονομαζομένῳ, Εὐτυχίῳ τε καὶ Σαβελλίῳ τοῖς κακόφροσιν,

Ἀνάθεμα. γ'.

Ὅλοις τοῖς Εὐτυχιανισταῖς καὶ Μονοθελήταις καὶ Ἰακωβίταις,

Ἀνάθεμα. γ'.

Καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, πᾶσι τοῖς αἱρετικοῖς,

Ἀνάθεμα. γ'.

Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων βασιλέων ἡμῶν, τῶν τὴν οὐράνιον βασιλείαν τῆς ἐπιγείου ἀνταλλαξαμένων,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Θεοδώρας, τῆς μακαριοτάτης καὶ θεοφιλεστάτης ἡμῶν βασιλίδος, τῆς τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ προσκύνησιν τῶν σεπτῶν εἰκόνων ἀνδρικῶς ἀναστηλωσάσης,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Εὐδοκίας καὶ Θεοφάνους, Θεοδώρας καὶ Ἑλένης, Ἄννης, Εὐφροσύνης, Μαρίας, τῆς διὰ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος μετονομασθείσης Ξένης, καὶ Εἰρήνης, τῆς διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος Εὐγενείας μετακλεϊσθείσης, καὶ πασῶν τῶν εὐσεβεστάτων ἀοιδίμων Αὐγουστῶν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Πάντων τῶν ἐν ὀρθοδοξίᾳ λαμψάντων, καὶ ὑπὲρ ταύτης ἔργοις καὶ λόγοις, διδασκαλίαις τε καὶ συγγράμμασιν ἀγωνισαμένων, τῆς τε τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας γενναίως προστάντων, καὶ ἀθλησάντων θεοφόρων Πατέρων, Διδασκάλων, Ὁμολογητῶν καὶ Ἱεραρχῶν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Ἡ ἁγία Τριὰς αὐτοὺς ἐδόξασεν.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις, ἡμᾶς παιδαγωγεῖσθαί τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες, καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθείημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου Ἀρχιερέως Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΚΝΙΚΟΝ.

Ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ λέγομεν Στιχηρὰ κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου δ'. καὶ τοῦ Τριῳδίου τὰ ἑπόμενα Προσόμοια τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δίδου μοι κατάνυξιν, * καὶ τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσιν, * καὶ τελείαν διόρθωσιν * εἰς πάθη τοῦ σώματος * νῦν βεβυθισμένῳ, * καὶ μεμακρυμένῳ * ἐκ σοῦ, Θεὲ Παμβασιλεῦ, * καὶ μηδαμόθεν ἐλπίδα ἔχοντι· * καὶ σῶσον με τὸν ἄσωτον * διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, * Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Μωσῆς ὁ θεσπέσιος * διὰ νηστείας τεθέαται * καθαρθεὶς τὸν ποθούμενον· * τοῦτον οὖν ζηλώσασα, * ταπεινὴ ψυχή μου, * σπεῦσον, ἐν ἡμέρᾳ * τῆς ἐγκρατείας, τῶν κακῶν * ἐκκαθαρθῆναι, ὅπως τὸν Κύριον, * διδόντα σοι τὴν ἄφεσιν * καὶ ἱλασμὸν καὶ τὴν λύτρωσιν * θεωρήσῃς, ὑπάρχοντα * ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον.

Ἄλλον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β'. Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Τὰ τῶν νηστειῶν * νῦν δισέβδομα φαιδρῶς * ἐναρξώμεθα, τελοῦντες * ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἀνδρικῶς, * ἅρμα πυρὸς * ἐργασάμενοι ἡμῖν, * ὡς Ἠλίας ὁ Θεσβίτης, * τὰς τέσσαρας μεγάλας ἀρετάς· * τὸν νοῦν ἀνυψώσωμεν ἀπαθείᾳ, * τὴν σάρκα ὁπλίσωμεν τῇ ἁγνείᾳ, * τρέποντες * καὶ νικῶντες τὸν ἐχθρόν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἴσοδος· καὶ μετὰ τό, Φῶς ἱλαρόν, τὸ παρὸν Προκείμενον, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. β'.

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

Στίχ. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα.

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Στίχ. Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ πάλιν γεγωνοτέρᾳ φωνῇ·

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Δίς·

Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς * ἐν ἐλεημοσύναις καὶ οἰκτιρμοῖς πενήτων, * μὴ σαλπίζοντες, * μὴ δημοσιεύοντες ἡμῶν τὴν

εὐποιΐαν· * μὴ ἐπιγνώτω ἡ ἀριστερὰ * τῆς δεξιᾶς τὸ ἔργον· * μὴ σκορπίσῃ ἡ κενοδοξία * τὸν καρπὸν τῆς ἐλεημοσύνης· * ἀλλ' ἐν κρυπτῷ * τῷ τὰ κρυπτὰ εἰδότι κράξωμεν· * Πάτερ, ἄφες * τὰ παραπτώματα ἡμῶν, * ὡς φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, * πάντα τόπον ἁγιάζετε, * καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· * καὶ νῦν πρεσβεύσατε, * ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη, * Μῆτερ ἀνύμφευτε, * καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν * τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. * Θεοτόκε, πρέσβευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως. Ἰστέον, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον ψάλλονται οἱ Κανόνες τοῦ Μηναίου ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, οἱ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, μέχρι τῆς νέας Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, ὁμοῦ μετὰ τῆς Θεοτόκου. Ἀπὸ τρίτης Ὠδῆς, Καθίσματα τοῦ Μηναίου, καὶ ἀφ' ἕκτης, τῆς Θεοτόκου· καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Μηναίου, τὰ Προσόμοια αὐτοῦ, καὶ Θεοτοκίον ὅμοιον. Προηγοῦνται δὲ οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου.

ΤΗ Β΄. ΤΗΣ Β΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εἰς τὴν πρώτην Στιχολογίαν, Καθίσματα κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ Ἤχου. Μετὰ δὲ τὴν δευτέραν Στιχολογίαν, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Παραβάσεως καρπῷ * θανατωθέντα τὴν ψυχὴν * ζωοποίησον, Χριστέ, * διὰ νηστείας ἀληθοῦς * καὶ μετανοίας με, δέομαι,* ὡς οἰκτίρμων· * καὶ δίδου ἐν ὁδοῖς * ἀεὶ πορεύεσθαι * εὐθείαις καὶ καλαῖς * τῶν σῶν σεπτῶν ἐντολῶν, * ὅπως τῆς θείας δόξης σου * σὺν πᾶσιν * ἐπιτυχὼν τοῖς ποθοῦσί σε, * δοξολογῶ σου * τὴν περὶ πάντα, * Ἰησοῦ, ἀγαθότητα.

Ἕτερον. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τρικυμίαις τῶν παθῶν * ὁ ἀσυνείδητος ἐγὼ * χειμαζόμενος, ἁγνή,* ἐπικαλοῦμαι σε θερμῶς· * Μή με παρίδῃς τὸν δείλαιον * ἀπολέσθαι,* ἄβυσσον ἐλέους * ἡ τεκοῦσα· * πλήν σου γὰρ ἐλπίδα *

οὐ κέκτημαι· * μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπίχαρμα * καὶ γέλως * ὁ πεποιθώς σοι ὀφθήσομαι· * καὶ γὰρ ἰσχύεις * ὅσα καὶ βούλει, * ὡς Μήτηρ οὖσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα ἕτερον, τοῦ Στουδίτου.

Ἦχος πλ. β΄. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, κατεύθυνον ἡμᾶς * τὴν νηστείαν διανύοντας· * ἁγιασμὸν ἡμῖν λάμψον * καὶ φωτισμὸν * τῶν δικαιωμάτων σου,* καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς * προσφέρειν σοι * εὐπρόσδεκτον εὐχήν,* τὸ γόνυ κλίνοντας· * σὺ γὰρ εἶ Πατὴρ ἡμῶν * καὶ ἡμεῖς υἱοί σου, * καὶ σὲ φόβῳ ὑμνοῦμεν, * καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Ἕτερον. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀρχὴ σωτηρίας * ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία * πρὸς τὴν Παρθένον ἐγένετο· * ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε· * οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν· * οὐκ ἐδίστασεν,* ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ· * ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· * Ἰδού, ἡ δούλη Κυρίου, * γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Μετὰ τὸν Ν΄. ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὸ Τριῴδιον. Στιχολογεῖται ἡ α΄. Ὠδή.

Τριῴδιον, Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Ὁ μόνος ἀγαθός, * ἡ πηγὴ τοῦ ἐλέους, * ὁ ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ,* ὁ αἴρων, ὡς Θεός,* τὰ τοῦ κόσμου ἐγκλήματα,* σῶσόν με ἁμαρτημάτων * τρικυμίαις ποντούμενον, * μετανοίας πρὸς ὅρμον ἰθύνων με.

Νηστεία καθαρὰ * μακρυσμὸς ἁμαρτίας, * ἀλλοτρίωσις παθῶν, * ἀγάπη πρὸς Θεόν, * προσευχῆς ἐπιμέλεια, * δάκρυα σὺν κατανύξει, * καὶ πενήτων προμήθεια, * ὡς Χριστὸς ἐν Γραφαῖς ἐπηγγείλατο.

Πληγέντα με ψυχὴν * ἁμαρτίας ῥομφαίᾳ, * καὶ κατάστικτον πολλοῖς * ὑπάρχοντα κακοῖς, * ἰατρὲ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * ἴασαι, ὡς εὐεργέτης, * ἐπιθείς μοι τὰ φάρμακα * τῶν σοφῶν ἐντολῶν σου, φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἀμόλυντε σκηνή, * παναγία Παρθένε, * μολυνθέντα με δεινῶν * παθῶν ἐπαγωγαῖς * τῇ πηγῇ τοῦ ἐλέους σου * κάθαρον, καὶ δός μοι ὄμβρους * κατανύξεως, Δέσποινα, * ἁμαρτίας βυθὸν κατακλύζοντας.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ποίημα τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β΄. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Ὡς μεθέορτον χαράν, * καὶ δευτερεύουσαν Ἑβδομάδα * τῶν φωτοποιῶν * νηστειῶν, ἀδελφοί, * δεξάμενοι πόθῳ, * ἀνυμνήσωμεν Χριστόν, * ἐνθέως εὐφραινόμενοι.

Κατανύξεως καιρὸν * τὸν τῆς νηστείας νῦν εὑρηκότες, * κλαύσωμεν σφοδρῶς * καὶ στενάξωμεν· * πετάσωμεν χεῖρας * πρὸς τὸν μόνον Λυτρωτήν, * τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονάς, * ἀρχικωτάτη, Κυρία πάντων, * τελεταρχική, * ὑπεράρχιε, * αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, * ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς * καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐγέννησεν Υἱόν, * τὸν μὴ σπαρέντα πατρῴῳ νόμῳ; * Τοῦτον οὖν γεννᾷ * ὁ Πατὴρ πλὴν Μητρός· * παράδοξον τέρας! * σὺ γὰρ ἔτεκες, ἁγνή, * Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πῶς σου οἴσω τὴν ὀργήν, * Χριστέ μου, ὅταν εἰς κρίσιν ἔλθῃς; * ποῖον δὲ εὑρὼν * λόγον δώσω ἐκεῖ, * μὴ πράξας, μὴ δράσας * τὸ σὸν θέλημα, Χριστέ; * διὸ πρὸ τέλους ἄνες μοι.

Ὁ Εἱρμός.

» Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς * ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· * οὗτος » μου Θεός, * καὶ δοξάσω αὐτόν· * Θεὸς τοῦ πατρός μου, * » καὶ ὑψώσω αὐτόν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Παροδεύων τοῦ βίου τὸ ἄστατον, * λῃστρικοῖς λογισμοῖς περιέπεσα, * καὶ πληγωθεὶς προσῴζεσα· * ἰατρὲ τῶν νοσούντων, * δίδου μοι χεῖρα, * τῶν Ἁγίων σου πάντων δεήσεσι.

Χαλεπῆς ἁμαρτίας κλυδώνιον * τὴν ἐμὴν συνταράσσει διάνοιαν· * ὥσπερ τὸν Πέτρον σῶσόν με, * Ἰησοῦ, μελῳδοῦντα· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐγκρατείᾳ τὰ πάθη νεκρώσωμεν· * τῇ νηστείᾳ τὸ πνεῦμα πτερώσωμεν * πρὸς οὐρανόν, καὶ κράξωμεν * κατανύξει καρδίας· * Ἡμάρτομέν σοι· * ὁ Θεός, ὡς οἰκτίρμων, συγχώρησον.

Θεοτοκίον.

Ἐν γαστρί σου σκηνώσας ὁ Ὕψιστος, * οὐρανῶν πλατυτέραν σε ἔδειξε, * καὶ προστασίαν ἄμαχον * τῶν βοώντων, Παρθένε· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ὃν στρατιαὶ * οὐρανῶν δοξάζουσιν.

Τῆς τῶν παθῶν * τυραννίδος, Κύριε, * ἀδούλωτον τὴν ψυχήν * δεῖξον τὴν ἐμήν, * ἵνα ἐλευθερίως * ποιῶ τὸ θέλημά σου, * χαίρων καὶ δοξάζων * τὸ κράτος σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν τοῦ Ἠσαῦ * ἀκρασίαν μίσησον, * ψυχή μου, καὶ Ἰακὼβ * ζήλου τὰ καλά· * πτέρνισον τὸν Βελίαρ * διὰ τῆς ἐγκρατείας· * πλούτησον τὰ θεῖα, * καὶ ὕμνησον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἕνα Θεὸν * κατ' οὐσίαν σέβομαι, * τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνῶ * διοριστικῶς, * ἄλλας, ἀλλ' οὐκ ἀλλοίας· * ἐπεὶ Θεότης μία, * ἐν τρισὶ τὸ κράτος, * καὶ γὰρ Πατήρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Ἐκ φωτεινῆς * προελθὼν νηδύος σου, * νυμφίος ὡς ἐκ παστοῦ, * ἔλαμψε Χριστός, * φῶς τοῖς ἐκ σκότει μέγα· * καὶ γὰρ δικαιοσύνης * ἥλιος ἀστράψας * ἐφώτισεν, ἁγνή, τὸν κόσμον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑδροποτῶν * οὐδεὶς ἠφρονεύσατο, * ὤφθη δὲ Νῶε γυμνὸς * οἴνου **πειραθείς·** * **σπέρματα δὲ κακίας** * ὁ Λὼτ ἐντεῦθεν τίκτει· * φεῦγε, **ὦ ψυχή μου**, * τὴν μίμησιν, Χριστὸν ὑμνοῦσα.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν στρατιαὶ * οὐρανῶν δοξάζουσιν, * ὃν φρίττει τὰ Χερουβὶμ * καὶ τὰ Σεραφίμ, * πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, * ὑμνεῖτε, » εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Νηστεύσωμεν μήνιδος παθῶν, * τρυφήσωμεν τὴν ἀγάπην * τὴν ἀνόθευτον, * θρέψωμεν πένητας τῷ ἄρτῳ, * τῇ θείᾳ σιτιζόμενοι χάριτι, * καὶ δάκρυσι τὰ δάκρυα σβέσωμεν, * τὰ τῆς μελλούσης * ἀποφάσεως.

Ταλαίπωρε στέναξον ψυχή, * σκυθρώπασον, μετανοίας * τρόπους ἔνδειξον· * νῦν ἐπὶ θύραις ἡ ἡμέρα· * ὁ κρίνων ἀποτόμως καθέζεται, * ἑκάστῳ ἀπονέμων τὰ ἄξια * τῶν πεπραγμένων, * καθὼς γέγραπται.

Οὐ κέκτημαι πράξεις ἀγαθάς· * ἐσπίλωσα τὸν χιτῶνα, * ὅνπερ εἴληφα * θείου βαπτίσματος ἐνδύσει· * ἐν σκότει ἀγνωσίας πορεύομαι· * φωτί με τοῦ προσώπου σου, Κύριε, * ἀπεγνωσμένον * νῦν ἀνόρθωσον. Θεοτοκίον.

Μαρία, Κυρία τοῦ παντός, * παντοίοις με δουλωθέντα * ἁμαρτήμασι * σὺ ἐλευθέρωσον, Παρθένε· * τὸν Ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν * αὐτὴ γὰρ ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, * οὐσιωθέντα * τὸ ἀνθρώπινον.

Ἄλλος. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Νῦν κακοπαθήσωμεν, * ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ· * ὅσον γὰρ ὅσον * ὁ καιρὸς παρέρχεται, * οἱ στέφανοι πλέκονται * τοῖς ἀγωνιζομένοις· * οὓς ἀποδώσει ὁ Χριστός, * ὅταν ἥξῃ μετὰ δόξης * ἐπὶ γῆς, τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὅλος τετραυμάτισμαι· * ὅλος, Χριστέ μου, ἥλκωμαι· * ἰά-

τρευσόν μου * τὰ ἕλκη, τὰ τραύματα, * τὰ πάθη, τὰ δήγματα * τὰ ἐκ τῆς ἁμαρτίας· * ἵνα ἀκούσω, ὡς ὁ λεπρὸς, * τῆς φωνῆς σου τῆς ἁγίας· * Ὅτι θέλω, καθαρίσθητι.

Δόξα.

Μόνου μονογεννῆτορ * μονογενοῦς Υἱοῦ Πατὴρ, * καὶ μόνον μόνου * φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, * καὶ μόνον μόνως μόνου * Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, * Κυρίου Κύριον ὄντως ὂν, * ὦ Τριὰς Μονὰς ἁγία,* σῶσον με θεολογοῦντά σε.

Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου * ἐκπλήττει με, πανάμωμε· * πῶς συλλαμβάνεις * ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; * εἰπὲ, πῶς παρθενεύεις,* γεννήσασα ὡς μήτηρ; * Τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβὼν, * τὸ τικτόμενον προσκύνει· * ὅσα θέλει γὰρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νηστεία τὸν Μωσέα * θεόπτην ἀπειργάσατο,* Ἠλίαν πάλαι * φλογερὸν ἡνίοχον, * τὸν Παῦλον δὲ, ψυχή μου, * φρικτὸν οὐρανοδρόμον· * διὸ νηστεύσωμεν ἐκ κακῶν, * καὶ εἰς ὕψος ἀπαθείας * καὶ ἡμεῖς ἁρπαγησόμεθα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· * μητρὸς ἀνάν-
» δρου * ἄφθορος ἡ κύησις· * Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις * καινο-
» ποιεῖ τὰς φύσεις· * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, * ὡς θεόνυμφον
» μητέρα, * ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, δίς.

Ἦχος πλ. α'.

Θαυμαστὸν ὅπλον * ἡ προσευχὴ καὶ νηστεία! * αὕτη τὸν Μωσέα * νομογράφον ἔδειξε, * καὶ Ἠλίαν * ἐν θυσίαις ζηλωτήν.* Ταύτῃ προσκαρτερήσαντες, πιστοὶ, * τῷ Σωτῆρι βοήσωμεν· * Σοὶ μόνῳ ἡμάρτομεν· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς * τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· * εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς * ὑπῆρχον οἱ ἀθλοφόροι, * ἀλλὰ ἀγγελικὴν * ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, * τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, * καὶ διὰ τῶν παθημάτων * τῆς τῶν ἀσωμάτων * ἀξιωθέντες τιμῆς. * Εὐχαῖς αὐτῶν, Κύριε, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ μητέρα, * εὐλογημένη· * πρέσβευε,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν τριθέκτην, Τροπάριον τῆς προφητείας.

Ἦχος πλ. α'.

Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας ἡμῶν, * μνήσθητι, ὅτι χοῦς ἐσμεν· * μὴ καταδικάσῃς ἡμᾶς * ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, * ἀναμάρτητε.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς κα'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, αἰνέσατε αὐτόν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. 2.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐπιλάμψει ὁ Θεὸς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ὑψῶσαι καὶ δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἔσται τὸ ὑπολειφθὲν ἐν Σιὼν, καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐν Ἱερουσαλήμ· ἅγιοι κληθήσονται πάντες οἱ γραφέντες εἰς ζωὴν ἐν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐκπλυνεῖ Κύριος τὸν ῥύπον τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων Σιὼν, καὶ τὸ αἷμα ἐκκαθαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῶν ἐν πνεύματι κρίσεως καὶ πνεύματι καύσεως. Καὶ ἥξει Κύριος, καὶ ἔσται πᾶς τόπος τοῦ ὄρους Σιὼν, καὶ πάντα τὰ περικύκλῳ αὐτῆς σκιάσει νεφέλη ἡμέρας, καὶ ὡς καπνοῦ καὶ φωτὸς πυρὸς καιομένου νυκτὸς, καὶ πάσῃ τῇ δόξῃ σκεπασθήσεται· καὶ ἔσται εἰς σκιὰν ἀπὸ καύματος, καὶ ἐν σκέπῃ καὶ ἐν ἀποκρύφῳ ἀπὸ σκληρότητος καὶ ὑετοῦ. (Κεφ. Ε'. 1.) Ἄσω δὴ τῷ ἠγαπημένῳ ᾆσμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου τῷ ἀμπελῶνί μου· Ἀμπελὼν ἐγενήθη τῷ ἠγαπημένῳ ἐν κέρατι, ἐν τόπῳ πίονι, καὶ φραγμὸν περιέθηκα καὶ ἐχαράκωσα, καὶ ἐφύτευσα ἄμπελον Σωρὴχ, καὶ ᾠκοδόμησα πύργον ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ προλήνιον ὤρυξα ἐν αὐτῷ, καὶ ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, καὶ ἐποίησεν ἀκάνθας. Καὶ νῦν, οἱ ἐνοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰούδα, κρίνατε ἐν ἐμοὶ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀμπελῶνός μου. Τί ποιήσω ἔτι τῷ ἀμπελῶνί μου, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ; διότι ἐνέμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας. Νῦν δὲ ἀναγγελῶ δὴ ὑμῖν τί ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί μου· ἀφελῶ τὸν φραγμὸν αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς διαρπαγὴν, καὶ καθελῶ τὸν τοῖχον αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς καταπάτημα· καὶ ἀνήσω τὸν ἀμπελῶνά μου, καὶ οὐ τμηθῇ, οὐδὲ μὴ σκαφῇ, καὶ ἀναβήσονται εἰς αὐτὸν ὡς εἰς χέρσον ἄκανθαι· καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι τοῦ μὴ βρέξαι ὑετὸν εἰς αὐτόν· ὁ γὰρ ἀμπελὼν Κυρίου Σαβαὼθ, οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰούδα νεόφυτον ἠγαπημένον.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς κβ'.

Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταί με παρεκάλεσαν.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

ΤΗ Β΄. ΤΗΣ Β΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν Ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὰ, Πρὸς Κύριον. Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν, ἅγιοι.

Τίνι ὡμοιώθης, ταλαίπωρε * ῥαθυμήσασα ψυχὴ, * καὶ μὴ ποιοῦσα τὸ καλὸν, * ἀλλὰ στέργουσα ἀεὶ * τὴν τῶν κακῶν ἐπιμονήν; * Ἡ κρίσις * ἐπὶ θύραις, μετανόησον· * νηστείᾳ * καὶ δεήσει καθαγνίσθητι, * καὶ τῷ Δεσπότῃ σου βόησον· * Ἡμάρτηκά σοι, συγχώρησον, * ὡς εὔσπλαγχνος, * καὶ τὴν ἄφεσίν μοι δώρησαι.

Ὅμοιον.

Ἔχων ἀγαθότητος πέλαγος, * τὰ πελάγη τῶν ἐμῶν * ἁμαρτημάτων τὰ δεινὰ * ἀποξήρανον, Χριστὲ, * ὡς ἀναμάρτητος Θεὸς, * καὶ δίδου * τῇ καρδίᾳ μου κατάνυξιν, * χειμάῤῥους * ἀνομίας ἀναστέλλουσαν, * ἵνα ὑμνῶ καὶ δοξάζω σου * τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄφατον, * μακρόθυμε, * εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερον, Κυρίου Θεοδώρου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐν Ἐδὴμ παράδεισος.

Ὁ ἀγαγὼν καὶ νῦν ἡμᾶς Θεὸς * τοῦ χρόνου περίοδον * τῶν πανσέπτων νηστειῶν διατελεῖν, * καὶ χαρισάμενος ἡμῖν * εἰς τὸ ἅγιον στάδιον * τῆς δευτέρας ἑβδομάδος εἰσελθεῖν, * αὐτὸς ἀξίωσον, Κύριε, * καὶ πρὸς τὸ μέλλον εὐδρομεῖν, * τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν * χαριτῶν καὶ δυναμῶν, * ὅπως προφθάσωμεν, * ἐκτελέσαντες τὸν δρόμον ἀνδρικῶς, * τὴν κυρίαν ἡμέραν * τῆς Ἀναστάσεώς σου πάντες ἐν χαρᾷ, * καὶ στεφανηφοροῦντες * ἀκαταπαύστως σε αἰνέσωμεν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ΄. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας Προκείμενον, Ἦχος α΄. Ψαλμὸς κγ΄.

Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Στίχ. Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ΄. 21.

Ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους, καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός·

Ἰδοὺ, Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν, τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν· καὶ νῦν μή ποτε ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ λάβῃ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ φάγῃ, καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη. Καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἀδὰμ, καὶ κατῴκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς· καὶ ἔταξε τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην, φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς. (Κεφ. Δ΄. 1.) Ἀδὰμ δὲ ἔγνω Εὔαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Κάϊν, καὶ εἶπεν· Ἐκτησάμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ Θεοῦ· καὶ προσέθηκε τεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἄβελ· καὶ ἐγένετο Ἄβελ ποιμὴν προβάτων, Κάϊν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τὴν γῆν. Καὶ ἐγένετο μεθ᾽ ἡμέρας, ἤνεγκε Κάϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ Ἄβελ ἤνεγκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν. Καὶ ἐπεῖδεν ὁ Θεὸς ἐπὶ Ἄβελ, καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ Κάϊν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχε. Καὶ ἐλυπήθη Κάϊν λίαν, καὶ συνέπεσε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Κάϊν· Ἵνα τί περίλυπος ἐγένου, καὶ ἵνα τί συνέπεσε τὸ πρόσωπόν σου; οὐκ ἂν ὀρθῶς προσενέγκῃς, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἥμαρτες; ἡσύχασον· πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφὴ αὐτοῦ, καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς κδ΄.

Ἐπίβλεψον ἐπ᾽ ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα, Κύριε, τὴν ψυχήν μου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ΄. 34.

Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. Δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὕψωσαν ἀτιμίαν. (Κεφ. Δ΄. 1.) Ἀκούσατε, παῖδες, παιδείαν πατρὸς, καὶ προσέχετε γνῶναι ἔννοιαν· δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν. Τὸν ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε. Υἱὸς γὰρ ἐγενόμην κἀγὼ πατρὶ ὑπήκοος, καὶ ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρὸς, οἳ ἔλεγον καὶ ἐδίδασκόν με· Ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν· φύλασσε ἐντολὰς, μὴ ἐπιλάθῃ· μηδὲ παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος, μηδὲ ἐγκαταλίπῃς αὐτὴν, καὶ ἀνθέξεταί σου. Ἐράσθητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε· περιχαράκωσον αὐτὴν, καὶ ὑψώσει σε· τίμησον αὐτὴν, ἵνα σὲ περιλάβῃ· ἵνα δῷ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων, στεφάνῳ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου. Ἄκουε, υἱὲ, καὶ δέξαι ἐμοὺς λόγους, καὶ πληθυνθήσονται ἔτη ζωῆς σου,

ἵνα σοὶ γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου. Ὁδοὺς γὰρ σοφίας διδάσκω σε, ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς. Ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεταί σοι τὰ διαβήματα· ἐὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιάσεις. Ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας, μὴ ἀφῇς, ἀλλὰ φύλαξον αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωήν σου. Ὁδοὺς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς, μηδὲ ζηλώσῃς ὁδοὺς παρανόμων. Ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ, ἔκκλινον δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ παράλλαξον. Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν, ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν· ἀφήρηται ὁ ὕπνος αὐτῶν, καὶ οὐ κοιμῶνται· οἵδε γὰρ σιτοῦνται σῖτα ἀσεβείας, οἴνῳ δὲ παρανόμῳ μεθύσκονται. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι, προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν, ἕως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναὶ, οὐκ οἴδασι πῶς προσκόπτουσιν. Υἱὲ, ἐμῇ ῥήσει πρόσεχε, τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς. Ὅπως μὴ ἐκλίπωσί σε αἱ πηγαί σου, φύλασσε αὐτὰς ἐν καρδίᾳ· ζωὴ γάρ ἐστι τοῖς εὑρίσκουσιν αὐτὰς, καὶ πάσῃ σαρκὶ ἴασις.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς.

Ἦχος γ'.

Τὴν πνευματικὴν νηστείαν νηστεύοντες, * διαρρήξωμεν πᾶσαν στραγγαλιάν· * ἐκφευξώμεθα δὲ * καὶ τῶν σκανδάλων τῆς ἁμαρτίας· * ἀφήσωμεν * ἀδελφοῖς καὶ τὰ ὀφειλήματα, * ἵνα καὶ ἡμῖν ἀφεθῇ * τὰ παραπτώματα ἡμῶν· * οὕτω γὰρ βοῆσαι δυνησόμεθα· * Κατευθυνθήτω ἡ προσευχὴ ἡμῶν, * ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ * καὶ Μάρτυρες ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι * Τριάδα ὁμοούσιον, * καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, * καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν * τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Εἰς τέλος τῶν πενήτων σου * μὴ ἐπιλάθῃ, Δέσποινα, * ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις * μελλούσης ἡμᾶς λύτρωσαι ἀπειλῆς * καὶ ἐνεστώσης βλάβης, * καὶ τῆς ὀργῆς Κυρίου ἐξάρπασον, * Θεοτόκε, σοὺς δούλους.

ΤΗ Γ'. ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ, τὰ τοῦ Ἤχου· καὶ μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, Καθίσματα κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου, μετὰ καὶ Θεολογίαν, Καθίσματα κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου, μετὰ καὶ Θεοτοκίου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, λέγομεν τὰ παρόντα Καθίσματα τοῦ Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Τὰ πάθη χαλινῷ * τῆς ἀμώμου νηστείας * ἐπέχοντες, τὸν νοῦν * πρὸς σεπτὰς θεωρίας, * πίστει τελειοτάτῃ, * ἀναπτερῶσαι * πάντες σπουδάσωμεν, * ὅπως τῆς χαμαιζήλου * τοῦ βίου τρυφῆς * καταφρονήσωμεν, * καὶ οὐρανίου τύχωμεν ζωῆς * καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰς πέλαγος δεινὸν * ἐμπεσὼν ἀθυμίας, * ἐκ πλήθους πονηρῶν * καὶ ἀθέσμων μου ἔργων, * ἦλθον εἰς ἀπορίαν, * καὶ ἀπογνώσει * νυνὶ συνέχομαι. * Δέσποινα Θεοτόκε, * αὐτή με σῶσον, * αὐτὴ βοήθησον· * ἁμαρτωλῶν γὰρ σὺ ὁ ἱλασμὸς * καὶ κάθαρσις σωτήριος.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τοῦ Στουδίτου.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Προθεῖσα μυστικὴν * τράπεζαν ἡ νηστεία, * προτρέπεται ἡμᾶς * δαψιλῶς ἐμφορηθῆναι· * φάγωμεν, ὥσπερ βρῶσιν, * τὰ ἀείζωα * δῶρα τοῦ Πνεύματος· * πίωμεν, ὥσπερ πόμα, * τὰ τῶν δακρύων * ῥεῖθρα θεόρρυτα· * καὶ εὐφρανθέντες, αἶνον τῷ Θεῷ * ἀπαύστως προσοίσωμεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκ πάσης ἀπειλῆς * καὶ κακίας ἀνθρώπων * διάσωσον ἡμᾶς, * Παναγία Παρθένε· * σὲ γὰρ ἔχομεν σκέπην * καὶ προστασίαν * οἱ καταφεύγοντες * ἐπὶ σοὶ, Θεομῆτορ, * καὶ τὸν τεχθέντα * ἐκ σοῦ Θεὸν ἡμῶν· * ὃν ἐκδυσώπει ῥύσασθαι ἡμᾶς * κινδύνων καὶ θλίψεων.

Τὸ Τριῴδιον τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ· καὶ στιχολογεῖται ἡ ᾠδὴ τοῦ Ψαλτηρίου.

Ὠδὴ β'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἴδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, * ὁ πρὸ τῶν αἰώ-
» νων * γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐκ τῆς Παρθένου *
» ἐπ' ἐσχάτων δίχα ἀνδρὸς κυηθεὶς, * καὶ λύσας τὴν ἁμαρτίαν *
» τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ, * ὡς φιλάνθρωπος.

Στέναξον, δάκρυσον, * ψυχή, ἐπίστρεψον, μετανόησον· * ἤγγικεν ἡ ἡμέρα· * ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής· * πρὸς ἀπολογίαν * ἑτοιμάζου καὶ βόησον· * Ἡμάρτηκά σοι, οἰκτίρμον· * ἐλεῆμον, ἀγαθέ, * σύ με οἴκτειρον.

Κόρον ἁμαρτίας, * ψυχή μου, μίσησον τὸν ὀλέθριον· * τρύφησον τῷ κόρῳ * τῆς νηστείας ἐμμελῶς· * τὰς σωτηριώδεις * ἐντολὰς βρῶμα ποίησον, * ἀπόλαυσιν προξενούσας * αἰωνίων ἀγαθῶν * διὰ πίστεως.

Ἄγγελοι, Δυνάμεις, * Ἀρχαί, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες, * Θρόνοι, Ἐξουσίαι, * Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, * τὸν ἀγαθοδότην * καὶ Θεὸν ἱκετεύσατε, * συγχώρησιν ὀφλημάτων * καὶ παθῶν ἀπαλλαγὴν * δωρηθῆναι ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη κυήσασα * τὸν ἄναρχον Λόγον, πανάμωμε, * ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, * μὴ τραπέντα ὅπερ ἦν, * μείνασα Παρθένος * μετὰ τόκον, ἀνύμφευτε, * ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων, * λυτρωθῆναι ἐκ φθορᾶς * τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Εἱρμὸς καὶ Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἴδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, * ὁ καθιερώσας * ἀπαρχὴν ὑμῖν δεκτήν, * τὴν ἐξ ἡμερῶν * ὅλου τοῦ ἔτους ἀποδεκάτωσιν, * καὶ ταύτην δοὺς τῷ λαῷ μου * εἰς ἐκλύθρωσιν παθῶν, * εἰς σωτηρίας ἀρχήν.

Ἴδομεν, ἔγνωμεν, * ὡς ἀγαθὸς ἡμῖν εἰς μετάνοιαν * ὃν καιρὸν ὡρίσω· * ἀλλ' ἐν τούτῳ, ὁ Θεός, * πρόσδεξαι ἡμῶν * τὰς προσευχάς, καὶ κατεύθυνον * ἐνώπιόν σου, οἰκτίρμον, * ὡς θυμίαμα καλόν, * ὥσπερ θυσίαν δεκτήν.

Φρίττω καὶ πτοοῦμαι, * κατανοούμενος ὅσα ἥμαρτον. * Πῶς σοι ὑπαντήσω; * πῶς ὀφθῶ σοι, φοβερέ; * πῶς δὲ παραστῶ * τῷ ἀδεκάστῳ σου βήματι; * διὸ φεῖσαι μου, οἰκτίρμον, * ἐν τῇ ὥρᾳ, ὅταν μέλλῃς * κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν.

Δόξα.

Ὑπερτελεστάτη * Μονάς, ὑπέρθεε, τρισυπόστατε, * ἀγέννητε Πάτερ, * καὶ Υἱὲ μονογενές, * Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς * ἐκπορευθέν, δι' Υἱοῦ δὲ φανέν, * οὐσία μία καὶ φύσις, * Κυριότης, Βασιλεία, * σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄῤῥητον τὸ θαῦμα * τῆς σῆς κυήσεως, Μητροπάρθενε· * πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, * καὶ ἁγνεύεις ἐν ταὐτῷ; * πῶς παιδοτοκεῖς, * καὶ ἀγνοεῖς πεῖραν ὅλως ἀνδρός; * Ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν * ἐξ ἐμοῦ καινοπρεπῶς * Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὺ τοὺς Νινευΐτας, * μετανοήσαντας καὶ νηστεύσαντας, * τῆς ἀπειλουμένης * ἐπανήγαγες ὀργῆς, * τοὺς δὲ Σοδομίτας * ἐν πυρὶ ἀπετέφρωσας * ἐν πλησμονῇ ἀσελγοῦντας, * ἀλλὰ ῥῦσαι με, Χριστέ, * τῆς ἀπειλῆς αὐτῶν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἴδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, * ὁ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ὠδὴ η΄. Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ὁ δικαιώσας στενάξαντα Τελώνην, * ὁ οἰκτειρήσας τὴν Πόρνην * ἀπὸ καρδίας δακρύσασαν, * σῶσον, οἴκτειρον, Σῶτερ, * ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Καρποφορήσωμεν πράξεις ἐναρέτους * διὰ νηστείας Κυρίῳ, * καὶ βλαβερῶν ἀποσχώμεθα * λογισμῶν, ἵνα θείας * τρυφῆς ἐπιτύχωμεν.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροί σε δυσωποῦσι, * τῶν Ἀποστόλων οἱ δῆμοι * καὶ τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα· * Ἰησοῦ, τῷ λαῷ σου * συγχώρησιν δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀλατόμητον ὄρος, τὴν Παρθένον, * τὴν φωτοφόρον λυχνίαν, * τὴν εὐδιάβατον κλίμακα, * καὶ Θεοῦ τὸ χωρίον, * πιστοί, μακαρίσωμεν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει * ἁγίῳ δοξασθέντα.

Ἐν εὐσήμῳ * ἡμέρᾳ ἐγκρατείας, * δεῦτε, πάντες * σαλπίσωμεν τοῖς ὕμνοις, * καὶ ὡς τρυφῇ τοῖς θείοις εὐωχούμενοι, * Κύριον ὑμνῶμεν * καὶ ὑπερυψῶμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τίς βιβρώσκει * Θεοῦ ἄνθρωπον πάλαι, * ἀλλ' ἢ λέων, * ἐκ πλάνης τοῦ Προφήτου * παρακοῆς τὰ βρώματα δεξάμενον; * Βλέπε οὖν, ψυχή μου, * μή σε ἀπατήσῃ * γαστριμαργίας ὄφις.

Δόξα. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα.

Ὡς Μονάδα * τῇ οὐσίᾳ ὑμνῶ σε, * ὡς Τριάδα * τοῖς προσώποις σὲ σέβω * Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον· * ἄναρχον τὸ κράτος * τῆς σῆς Βασιλείας * δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸ ὄρος * Κυρίου ἀνεδείχθης, * Θεοτόκε, * ἐν ᾧ Χριστὸς οἰκήσας, * θείους ναοὺς εἰργάσατο τοὺς ψάλλοντας· * Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν νηστείαν, * ὡς φύλακα ἁγνείας, * καὶ μητέρα * ἀπαθείας τιμῶντες, * δεῦτε, λαοί, ἐκ πόθου ἀσπασώμεθα, * Κύριον ὑμνοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν ὄρει * ἁγίῳ δοξασθέντα, * καὶ ἐν βάτῳ * πυρὶ τὸ τῆς » Παρθένου * τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, * Κύριον ὑ» μνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἡ καλὴ νηστεία * πιαίνουσα τὴν καρδίαν, * στάχυν ἀρετῶν ὥριμον * ἐνθέως ἐκβλαστάνει· * ἣν ποθήσωμεν ἐν ἁγίαις ἡμέραις, * τὸν ἁγιασμὸν ὑποδεχόμενοι.

Τὸν ἐν ἁμαρτίαις * πολλαῖς κατεσπιλωμένον,* τετραυματισμένον ὁρῶν * καὶ κατακεκριμένον, * ἐλεῆμον, τῷ σῷ ἐλέει οἰκτείρας, * σῶσον ἱκεσίαις τῶν Ἁγίων σου.

Οἴμοι! παναθλία * ψυχὴ, πῶς ἀπολογήσῃ; * ποία φρίκη σε λήψεται, * Κριτοῦ καθεζομένου, * μυριάδων παρισταμένων Ἀγγέλων; * Σπεῦσον οὖν, πρὸ τέλους μετανόησον.

Θεοτοκίον.

Τὸ βασιλικὸν * ὄχημα, τὴν φαιδρὰν νεφέλην,* ὄρος τὸ πιότατον, * ὄρος τετυρωμένον, * ἀπειρόγαμε, δυσωποῦμεν, Παρθένε· * Ἴασαι τὰ πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἀληθῆ νηστείαν * νηστεύσωμεν τῷ Κυρίῳ, * ὡς βρωμάτων ἐγκράτειαν, * γλώσσης, θυμοῦ καὶ ψεύδους, * καὶ παντὸς ἄλλου ἀλλοτρίωσιν πάθους, * ἵνα καθαρῶς τὸ Πάσχα ἴδωμεν.

Σὺ τὸν Σαμουὴλ * ἤνθησας καρπὸν, ἡ νηστεία· * σὺ ἐτιθηνήσω Σαμψὼν, * τὸν μέγαν ἀριστέα· * σὺ τελειοῖς τοὺς Ἱερεῖς καὶ Προφήτας· * σὺ ἡμᾶς ἁγίασον, νηστεία σεμνή.

Δόξα.

Τὸ τρισσοφαὲς, * Κύριε, τῆς σῆς μοναρχίας * ἐκφαντορικαῖς λάμψεσιν * εἰς νοῦν ἡμῶν ἀστράπτον, * ἀπὸ πλάνης πολυσχεδοῦς ἐπιστρέφει * πρὸς ἑνωτικὴν ἡμᾶς ἐνθέωσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ, Θεοτόκε, * τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· * σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· * σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, * ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἔχοντες τὸ Πνεῦμα * τὸ ἅγιον τῆς νηστείας * ἑστιάτορα πλούσιον, * τῶν αὐτοῦ χαρισμάτων * ἐμφορηθῶμεν καὶ δαψιλῶς ἐντρυφῶμεν, * τοῦτο ἀνυμνοῦντες ὡς Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα * ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ * ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ » τόκον * τῆς Ἀειπαρθένου,* εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,* » ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. α'.

Ἵνα τί ῥαθυμοῦσα, ψυχή μου, * τῇ ἁμαρτίᾳ δουλεύεις; * καὶ ἵνα τί ἀσθενοῦσα, * τῷ ἰατρῷ οὐ προστρέχεις; * Ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος· * ἰδοὺ σωτηρίας * νῦν ἡμέρα ἀληθής· * διεγέρθητι, * νίψον σου τὸ πρόσωπον * τοῖς τῆς μετανοίας δάκρυσι, * καὶ ἐλαίῳ εὐποιΐας * τὴν λαμπάδα φαίδρυνον, * ὅπως εὕρῃς ἱλασμὸν * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου, Κύριε, * τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, * ὡς ἀσώματοι, * ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, * μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες * τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. * Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,* τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα...καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Μακαρίζομέν σε, * Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ δοξάζομέν σε * οἱ πιστοὶ κατὰ χρέως, * τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, * τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, * τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, * καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἦχος πλ. β'.

Ἀξίως ἀνυμνεῖν σε οὐκ ἔχομεν, * ἀλλ' αἰτοῦμεν δεόμενοι· * Μὴ συναπολέσῃς ἡμᾶς * ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, * εὐδιάλλακτε Κύριε.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς κε'.

Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου.

Στίχ. Κρῖνόν με, Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 7.

Τάδε λέγει Κύριος· Ὁ ἀμπελὼν Κυρίου Σαβαὼθ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰούδα νεόφυτον ἠγαπημένον· ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι κρίσιν, ἐποίησε δὲ ἀνομίαν καὶ οὐ δικαιοσύνην, ἀλλὰ κραυγήν. Οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν, καὶ ἀγρὸν ἐγγίζοντες, ἵνα τοῦ πλησίον ἀφέλωνταί τι! Μὴ οἰκήσετε μόνοι ἐπὶ τῆς γῆς; ἠκούσθη γὰρ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαὼθ ταῦτα. Ἐὰν γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλαὶ, εἰς ἐρήμωσιν ἔσονται μεγάλαι καὶ καλαὶ, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς. Οὗ γὰρ ἐργῶνται δέκα ζεύγη βοῶν, ποιήσει κεράμιον ἓν, καὶ ὁ σπείρων ἀρτάβας ἓξ, ποιήσει μέτρα τρία. Οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι τὸ πρωῒ, καὶ τὸ σίκερα διώκοντες, οἱ μένοντες τὸ ὀψέ! ὁ γὰρ οἶνος αὐτοὺς

συγκαύσει. Μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουσι, τὰ δὲ ἔργα Κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι. Τοίνυν αἰχμάλωτος ὁ λαός μου ἐγενήθη, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτοὺς τὸν Κύριον, καὶ πλῆθος ἐγενήθη νεκρῶν διὰ λιμὸν καὶ δίψαν ὕδατος. Καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ᾅδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ διήνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ, τοῦ μὴ διαλιπεῖν· καὶ καταβήσονται οἱ ἔνδοξοι, καὶ οἱ μεγάλοι, καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς, καὶ ὁ ἀγαλλιώμενος ἐν αὐτῇ. Καὶ ταπεινωθήσεται ἄνθρωπος, καὶ ἀτιμασθήσεται ἀνήρ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθήσονται· καὶ ὑψωθήσεται Κύριος Σαβαὼθ ἐν κρίματι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ.

Προκείμενον. Ἦχος γ'. Ψαλμὸς κϛ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

ΤΗ͂ Γ'. ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.
Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σταυρῷ ἐξεπέτασας, * Χριστέ, * τὰς ἀχράντους χεῖρας σου, * ἐπισυνάγων τὰ πέρατα· * διὸ κραυγάζω σοι· * Τὸν ἐσκορπισμένον * νοῦν μου ἐπισύναξον, * αἰχμάλωτον ἑλκόμενον πάθεσι, * καὶ παθημάτων με * κοινωνὸν τῶν σῶν ἀνάδειξον, * ἐγκρατείᾳ * ὅλον καθαιρόμενον.

Ὅμοιον.

Τοὺς παῖδας στομώσασα * ποτὲ * ἡ νηστεία, ἔδειξε * δυνατωτέρους, ὡς γέγραπται, * πυρὸς φλογίζοντος. * Ταπεινὴ ψυχή μου, * νήστευσον, ἀνάπτουσα * ἐν σοὶ τὴν τοῦ Δεσπότου ἀγάπησιν, * δι' ἧς τὴν μέλλουσαν * ἐκφυγεῖν δυνήσῃ γέενναν, * καὶ τὰ πάθη * φλέξαι τὰ ὀλέθρια.

Ἕτερον Στιχηρὸν, τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.
Ἦχος γ'. Γενναῖοι Μάρτυρες.

Καιρὸς εὐφρόσυνος ὁ τῆς νηστείας· * διὸ ἁγνείας φωτοειδοῦς, * καὶ ἀγάπης εἰλικρινοῦς, * καὶ προσευχῆς φωταυγοῦς, * καὶ πάσης ἄλλης ἀρετῆς * ἐμφορηθέντες πλουσίως, * φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν· * Σταυρὲ * τοῦ Χριστοῦ πανάγιε, * ὁ βλαστήσας τὴν τρυ-

φὴν τῆς ζωῆς, * πάντας καθαρᾷ σε προσκυνῆσαι καρδίᾳ * ἀξίωσον ἡμᾶς, * ἱλασμὸν ἡμῖν διδούς, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς κζ'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κεφ. Δ'. 8.

Εἶπε Κάϊν πρὸς Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· Διέλθωμεν εἰς τὸ πεδίον. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη Κάϊν ἐπὶ Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Κάϊν· Ποῦ ἔστιν Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου; καὶ εἶπεν· Οὐ γινώσκω· μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰμὶ ἐγώ; Καὶ εἶπε Κύριος· Τί πεποίηκας; φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρός με ἐκ τῆς γῆς. Καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς, ἣ ἔχανε τὸ στόμα αὐτῆς, δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρός σου. Ὅτε ἐργᾷ τὴν γῆν, καὶ οὐ προσθήσει τὴν ἰσχὺν αὐτῆς δοῦναί σοι· στένων καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπε Κάϊν πρὸς Κύριον· Μείζων ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναί με. Εἰ ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, καὶ ἔσομαι στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἔσται πᾶς ὁ εὑρίσκων με ἀποκτενεῖ με. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός· Οὐχ οὕτω· πᾶς ὁ ἀποκτείνας Κάϊν, ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει. Καὶ ἔθετο Κύριος ὁ Θεὸς σημεῖον τῷ Κάϊν, τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τ'ν εὑρίσκοντα αὐτόν.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς κη'.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κεφ. Ε'. 1.

Υἱέ, ἐμῇ σοφίᾳ πρόσεχε, ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς, ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν ἀγαθήν· αἴσθησις δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλεταί σοι· Μὴ πρόσεχε φαύλῃ γυναικί· μέλι γὰρ ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνης, ἣ πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα, ὕστερον μέντοι πικρότερον χολῆς εὑρήσεις καὶ ἠκονημένον μᾶλλον μαχαίρας διστόμου· τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατάγουσι τοὺς χρωμένους αὐτῇ μετὰ θανάτου εἰς τὸν ᾅδην, τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται· ὁδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται, σφαλεραὶ

δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς καὶ οὐκ εὔγνωστοι. Νῦν οὖν, υἱέ, ἄκουέ μου, καὶ μὴ ἀκύρους ποιήσῃς ἐμοὺς λόγους. Μακρὰν ποίησον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδόν· μὴ ἐγγίσῃς πρὸς θύραις οἴκων αὐτῆς, ἵνα μὴ πρόῃ ἄλλοις ζωήν σου, καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν· ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος, οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκους ἀλλοτρίων ἔλθωσι, καὶ μεταμεληθήσῃ ἐπ' ἐσχάτων, ἡνίκα ἂν κατατριβῶσι σάρκες σώματός σου, καὶ ἐρεῖς· Πῶς ἐμίσησα παιδείαν, καὶ ἐλέγχους ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου; οὐκ ἤκουον φωνὴν παιδεύοντός με καὶ διδάσκοντός με, οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὖς μου· παρ' ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς. Πῖνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων, καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Δίς.

Ἦχος γ΄.

Ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, Κύριε, * καὶ σεαυτῷ συσταυρώσας * τὸν παλαιὸν ἡμῶν ἄνθρωπον, * τῇ δὲ λόγχῃ νυγεὶς τὴν πλευρὰν, * καὶ τὸν ἀνθρωπόλεθρον συνεκκεντήσας ὄφιν, * καθήλωσον * τῷ φόβῳ σου τὰς σάρκας μου, * καὶ τῷ πόθῳ σου τρῶσον μου τὴν ψυχήν· * ἵνα τὸ σὸν κατοπτριζόμενος πάθος, * ἐγκρατῶς διανύσω * τὴν τῆς νηστείας προθεσμίαν, * μὴ μόνον γαστρὸς, * ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων εἰσόδων * τῆς ἁμαρτίας κρατῶν· * συντριβὴν δὲ καρδίας, * καὶ πνεύματος ταπείνωσιν θύσω σοι * περὶ τῶν προγεγονότων μοι πταισμάτων, * ἀφ' ὧν με ῥῦσαι, φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Προφῆται * καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ * καὶ Μάρτυρες * ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι * Τριάδα ὁμοούσιον, * καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη * τὰ πεπλανημένα, * καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν * τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Μεγάλη * τοῦ σταυροῦ σου.

Ὁρῶσα * τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, παναμώμητε, * κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, * ὠλόλυζες βοῶσα· * Ποθεινότατόν μου τέκνον, ποῦ σου ἔδυ * τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον, * ὃ ἐκαλλώπισε * τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν;

ΤΗ Δ΄. ΤΗΣ Β΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικά. Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν, λέγομεν τὰ παρόντα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Χριστὲ, ἐπὶ σταυροῦ * ἁπλωθεὶς ἐνεκρώθης, * νεκρώσας τὸν ἐχθρὸν * καὶ ἀρχέκακον ὄφιν, * ζωώσας δὲ τοὺς δήγματι * τῷ ἐκείνου τεθνήξαντας· * ὅθεν, δεόμαι, * τὴν νεκρωθεῖσαν ψυχήν μου, * Σῶτερ, ζώωσον * ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ * πρὸς σὲ ἀτενίζουσαν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς εἶδεν ἐν σταυρῷ * ἡ ἀμνάς σε τὸν ἄρνα * κρεμάμενον, Χριστὲ, * τῶν κακούργων ἐν μέσῳ, * ἐβόα δακρύουσα, * καὶ πικρῶς ὀλολύζουσα· * Τέκνον φίλτατον, * τί τὸ ὁρώμενον θαῦμα; * Μῆτερ ἄχραντε, * ζωὴ παγκόσμιος, τοῦτο, * ἀντέφης, γνωσθήσεται.

Μετὰ τὴν Στιχολογίαν, Καθίσματα τοῦ Στουδίτου.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα * τῆς παρθενίας σου.

Ἀσμάτων σάλπιγγι * κατασαλπίσωμεν * ἡμέραν εὔσημον, * διεξερχόμενοι * τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν, * καὶ κράξωμεν ἐκβοῶντες· * Αὕτη τὴν ζωὴν ἡμῶν * ἐν τῷ κόσμῳ ἐξήνθησεν, * ἐναπομαράνασα * ἀκρασίας τὸν θάνατον· * δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, Χριστὲ Λόγε, * ἐν ταύτῃ τοὺς δούλους σου φύλαξον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐπονείδιστον, * οἰκτίρμον, θάνατον * διὰ σταυρώσεως * ἑκὼν ὑπέμεινας· * ὃν ἡ τεκοῦσά σε, Χριστὲ, * ὁρῶσα, ἐτιτρώσκετο * σπλάγχνα· κοπτομένη γὰρ, * μητρικῶς ἐπωδύρετο· * ἧς ταῖς παρακλήσεσι, * διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, * οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ στιχολογεῖται ἡ γ΄. Ὠδή.

Τριῴδιον τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ὠδὴ γ΄. Ἦχος α΄. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Σταυρῷ παλάμας ἐξεπέτασας, * τῆς ταθείσης πάλαι χειρὸς τοῦ Ἀδὰμ * πρὸς τὸ τῆς γνώσεως φυτὸν * ἀναιρῶν τὸ ἁμάρτημα, * διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, Λόγε Θεοῦ * ὑπεράγαθε.

Στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν * κλονουμένην φθόνῳ τοῦ ὄφεως· * τὰς τῶν παθῶν ἐπαγωγὰς * τῷ σῷ πάθει ἀνάστειλον, * ὁ παθὼν καὶ τὴν ἀπάθειαν πιστοῖς * χαρισάμενος.

Ἡ τῆς νηστείας χάρις ἔλαμψεν, * ἀκρασίας σκότος διώκουσα. * Ἰδού, εὐπρόσδεκτος καιρὸς * καὶ ἡμέρα σωτήριος· * μετανοίας ἐνδειξώμεθα καρπούς, * καὶ ζησόμεθα.

Θεοτοκίον.

Καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, * ἡδονῶν κρημνῷ συμπτωθέντα με, * καὶ ἁμαρτίαις χαλεπαῖς * ἐμπεσόντα εἰς βάραθρα * ἐξανάστησον, ἁγνή, καὶ πρὸς ζωὴν * καθοδήγησον.

Ἕτερον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος α'. Στερέωσον, Κύριε, * τὰς καρδίας ἡμῶν.

Στερέωσον, Κύριε, * τὰς καρδίας ἡμῶν * τῷ σῷ σταυρῷ, * μὴ ἐκκλίνειν ἀπὸ σοῦ * ἐπὶ λόγους πονηροὺς * ἢ εἰς πράξεις βδελυράς.

Τοῦ πάθους σου, Δέσποτα, * ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ * αἰσθόμενοι, * ἠλλοιοῦντο ἐμφανῶς, * Βασιλέα τοῦ παντὸς * σὲ δεικνύντες ἀληθῶς.

Τῷ σῷ σταυρῷ, Κύριε, * δυναμώσας ἡμᾶς, * ἀξίωσον * τὴν νηστείαν διελθεῖν * ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὸ σὸν * πάθος βλέψαι ἐν χαρᾷ.

Δόξα.

Ἰσότιμε, ἄναρχε, * παναγία Τριάς, * ζωοποιὲ * καὶ ἀρχίφωτε Μονάς, * ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς * καὶ τὸ Πνεῦμα, σῶσόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητρόθεε ἄνανδρε, * τίκτεις μόνη Θεόν, * μὴ φθαρεῖσα * παρθενίας τὸ ἁγνόν, * ἀλλὰ μείνασα σεμνή, * ὥσπερ ἧς πρὸ τοῦ τόκου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν κόκκινον χλαῖναν σου, * ἥλους καὶ τὸν σταυρόν, * τὸν σπόγγον τε * καὶ τὴν λόγχην, Ἰησοῦ, * προσκυνῶ καὶ ἀνυμνῶ, * τὰ ζωώσαντα τὸ πᾶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον, Κύριε, * τὰς καρδίας ἡμῶν, * καὶ φώτισον * πρὸς
» τὴν σὴν ὑμνῳδίαν, * τοῦ δοξάζειν σε ἀεὶ * εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ὠδὴ η'. Τὸν τοὺς ὑμνολόγους.

Ὁ μετὰ ἀνόμων λογισθῆναι * διὰ πλῆθος ἐλέους * καταδεξάμενος, * τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας ἐξάλειψον * ἐν πίστει, * ὅπως σὲ δοξάζω, * Χριστέ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ἁμαρτιῶν μου τὸ χειρόγραφον * τῇ σῇ διάρρηξον λόγχῃ, * καὶ τῆς καρδίας μου * τὰς ὀδύνας θεράπευσον, Κύριε, * πληγείσης * βέλει τῆς κακίας * τῶν πονηρῶν δαιμόνων.

Μεμελανωμένην τὴν καρδίαν μου * τῆς ἁμαρτίας τῷ λύθρῳ, * τῷ σῷ ἀπόπλυνον * ἐκ πλευρᾶς ἀποστάζοντι αἵματι, * Χριστέ μου, * ἵνα σε δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀγεωργήτως ἐκβλαστήσασα * τὸν ἐπουράνιον στάχυν, * τὸν διατρέφοντα * θεϊκῇ δυναστείᾳ τὰ σύμπαντα, * Παρθένε, * ἔμπλησον πεινῶσαν * τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν φλογὶ * τοῖς παισί.

Χαίροις, σταυρέ, * δι' οὗ ἀνεγνωρίσθη * μιᾷ ῥοπῇ λῃστὴς * θεολόγος, κραυγάζων· * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῇ σῇ βασιλείᾳ· * οὗπερ τῆς μερίδος * κοινωνοὺς ἡμᾶς δεῖξον.

Σὺ λογχευθείς, * τὴν φλογίνην ῥομφαίαν * ἀνθυποστρέφεις, Χριστέ, * καὶ βροτοῖς ἐξανοίγεις * πάλιν τὸν Παράδεισον· * ἐν ᾧ καὶ εἰσιόντες, * σοῦ τῆς ἀθανάτου * ζωῆς ἀεὶ τρυφῶμεν.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Σὺν τῷ Πατρὶ * τὸν Υἱὸν προσκυνοῦμεν, * καὶ Πνεῦμα ἅγιον * ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * ἀσιγήτως κράζοντες * τοῖς πηλίνοις στόμασι· * Δόξα ἐν ὑψίστοις * Θεῷ, τῷ ἐν Τριάδι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παιδοτοκεῖς * παρθενεύουσα μόνη, * Θεοχαρίτωτε· * τὸ μυστήριον μέγα, * φρικτὸν τὸ τεράστιον! * Θεὸν γὰρ ἐγέννησας * σεσωματωμένον, * τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὲ Χριστοῦ, * ἡ ἐλπὶς τῶν περάτων, * διαπεράσαι ἡμᾶς * ἐν τῇ σῇ κυβερνήσει * γαληνῶς τὸ πέλαγος * τῆς καλλίστης νηστείας * ἀξίωσον, σώσας * ἐκ τρικυμίας πταισμάτων.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν φλογὶ * τοῖς παισὶ τῶν Ἑβραίων * συγκαταβάντα *
» θεϊκῇ τῇ δυνάμει, * καὶ ὀφθέντα Κύριον, * ἱερεῖς, εὐλο-
» γεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον.

Νενηστευκὼς Ἐλισσαῖος, ἀνέστησε * νενεκρωμένον τὸν παῖδα, ὡς γέγραπται, * καὶ ἡμεῖς νηστεύοντες, * σαρκικὰ φρονήματα * ἀπονεκρῶσαι, πιστοί, * κατεπειχθῶμεν, * ἵνα ζωῆς τῆς ἐκεῖ ἐπιτύχωμεν.

Οἴμοι, ψυχή! φοβερὸν τὸ κριτήριον, * καὶ τοῦ Κριτοῦ ἡ φρικώδης ἀπόφασις· * σπεῦσον, μετανόησον, * Χριστῷ διαλλάγηθι, * τῷ διὰ σὲ ἐν σταυρῷ * ἀναρτηθέντι, * καὶ ῥυσαμένῳ πιστοὺς κατακρίσεως.

Τῆς μετανοίας μοι πύλας διάνοιξον· * τὰς τῶν παθῶν μου

εἰσόδους ἀπόκλεισον, * ὁ ληστῇ τὴν εἴσοδον * δείξας εὐεπίβατον * τοῦ Παραδείσου, Χριστὲ, * τῇ σῇ σταυρώσει, * ἵνα δοξάζω τὴν σὴν ἀγαθότητα. Θεοτοκίον.

Ὅτι εἰς βάθη κακίας ἀπέῤῥιμμαι, * καὶ λογισμοῖς ἐναντίοις χειμάζομαι, * δαίμοσι πειθόμενος, * ἡδοναῖς δουλούμενος, * βοήθησόν μοι, ἁγνὴ * Παρθενομῆτορ, * πρὸς σωτηρίας ὁδὸν ὁδηγοῦσά με.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Παρεδόθης ἑκὼν, καὶ ὑπήγαγες * σεαυτὸν τοῖς φονευταῖς· * κριτηρίῳ παρέστης, τυπτόμενος * ἐξ ὧν ἔπλασας χειρῶν· * ἐσταυρώθης, ἐπαίχθης, * ἐλογχεύθης, Κύριε· * ἔπαθες σώματι, * πάντα ἐνεγκὼν συμπαθῶς, * ἵνα σώσῃς ἡμᾶς.

Τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι ἐτρόμασαν, * βλέποντές σε ἐν σταυρῷ· * οἱ φωστῆρες τὸ φέγγος ἀπέλιπον, * καὶ ἐσείετο ἡ γῆ, * ἐδονεῖτο τὰ πάντα * τῇ ὕβρει σου, Κύριε· * θείοις σου πάθεσιν * εἰργάσω ἡμῖν, ὁ Θεὸς, * τὸ σωτήριον.

Δόξα.

Τῇ οὐσίᾳ Μονάς ἐστιν ἄτμητος * ἡ ὑπέρθεος Τριάς· * ἑνουμένη τῇ φύσει, μερίζεται * τοῖς προσώποις ἰδικῶς· * μὴ τμωμένη γὰρ τμᾶται· * ἓν οὖσα τρισσεύεται· * αὕτη Πατήρ ἐστιν, * ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, * ἡ φρουροῦσα τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παιδοτόκον παρθένον τίς ἤκουσε, * καὶ μητέρα πλὴν ἀνδρός; * Μαριὰμ ἐκτελεῖς τὸ τεράστιον, * ἀλλὰ φράζε μοι τὸ πῶς; * Μὴ ἐρεύνα τὰ βάθη * τῆς παιδοτοκίας μου· * τοῦτο παναληθὲς, * ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν * ἡ κατάληψις.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῷ σῷ μώλωπι πάντες ἰάθημεν * ἐκ πασῶν ἁμαρτιῶν· * ἐν σταυρῷ γὰρ ἀρθεὶς, ἐτραυμάτισας * τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν. * Ἀλλὰ ἀκατακρίτους * ἡμᾶς καταξίωσον * καὶ τὴν ἀνάστασιν * φθάσαι, διανύσαντας * τὸν τῆς νηστείας καιρόν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε * ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς, * τὴν
» ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος * συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί· *
» Δανιὴλ δέ σε εἶδεν * ὄρος ἀλατόμητον· * ῥάβδον βλαστήσα-
» σαν * Ἡσαΐας κέκραγε, * τὴν ἐκ ῥίζης Δαβίδ.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος βαρύς.

Ὁ διὰ σταυροῦ σου, Κύριε, * λύσας θάνατον * ἐπεισαχθέντα τῷ κόσμῳ * διὰ ξύλου βρῶσιν, * ἣν ἀπηγόρευσας ἐν Παραδείσῳ, * αὐτὸς διὰ τῆς ἐνεστώσης νηστείας ἡμᾶς * ῥῦσαι πάσης * ἡδονῆς ψυχοφθόρου, * καὶ ἀξίωσον ἐργάζεσθαι * τὴν μένουσαν βρῶσιν * εἰς ζωὴν αἰώνιον, * ἵνα τύχωμεν τῶν στεφάνων * τῆς ἀφθάρτου τρυφῆς, * ὧν ἡτοίμασας * τοῖς ἀληθέσι νηστευταῖς, δεόμεθα. Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν οἰκουμένης * οἱ πανεύφημοι ἀθλοφόροι, * Χριστῷ βοῶντες· * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Οὐκέτι κωλυόμεθα.

Ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἑκουσίως, * ὡς ἑώρακεν * ἡ πανάμωμος, θρηνῳδοῦσα * ὕμνει τὸ κράτος σου.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. β΄.

Ὕψιστε, ὁ ἐν οὐρανοῖς κατοικῶν, * ὁ κτίσας πᾶσαν πνοὴν, * σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεός· * ἐπὶ σοὶ γὰρ ἠλπίσαμεν, Σωτὴρ ἡμῶν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς κθ΄.

Πρὸς σὲ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ὑψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε΄. 16.

Ὑψωθήσεται Κύριος Σαβαὼθ ἐν κρίματι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ· καὶ βοσκηθήσονται οἱ διηρπασμένοι ὡς ταῦροι, καὶ τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημμένων ἄρνες φάγονται. Οὐαὶ, οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἁμαρτίας ὡς σχοινίῳ μακρῷ, καὶ ὡς ζυγοῦ ἱμάντι δαμάλεως τὰς ἀνομίας· οἱ λέγοντες· Τὸ τάχος ἐγγισάτω ἃ ποιήσει, ἵνα ἴδωμεν, καὶ ἐλθέτω ἡ βουλὴ τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, ἵνα γνῶμεν! Οὐαὶ, οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν πονηρόν· οἱ τιθέντες τὸ φῶς σκότος καὶ τὸ σκότος φῶς· οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ καὶ τὸ γλυκὺ πικρόν! Οὐαὶ, οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐπιστήμονες! Οὐαὶ, οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν, οἱ τὸν οἶνον πίνοντες, καὶ οἱ δυνάσται, οἱ κεραννύντες τὸ σίκερα· οἱ δικαιοῦντες τὸν ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων, καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δικαίου αἴροντες! Διὰ τοῦτο, ὃν τρόπον καυθήσεται καλάμη ὑπὸ ἀνθράκων πυρὸς, καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀνειμένης, ἡ ῥίζα αὐτῶν ὡς χνοῦς ἔσται, καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν ὡς κονιορτὸς ἀναβήσεται· οὐ γὰρ ἠθέλησαν τὸν νόμον Κυρίου Σαβαώθ· ἀλλὰ τὸ λόγιον τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ παρώξυναν. Καὶ ἐθυμώθη Κύριος Σαβαὼθ ὀργῇ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπέβαλε τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς· καὶ παρωξύνθη τὰ ὄρη, καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν ὡς κόπρια ἐν μέσῳ ὁδοῦ· καὶ ἐν πᾶσι τού-

τοις ούκ άπεστράφη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, ἀλλ᾿ ἔτι ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑψηλή.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς λ΄.

Ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἤλπισα· μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. **Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με.**

ΤΗ Δ΄. ΤΗΣ Β. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στιχ. ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ γ΄. Προσόμοια, καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ΄.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος α΄.

Τὴν πνευματικὴν, ἀδελφοὶ, * ἀναλαβόντες νηστείαν, * τῇ γλώσσῃ μὴ λαλεῖτε τὰ δόλια· * μηδὲ τίθεσθε πρόσκομμα * τῷ ἀδελφῷ εἰς σκάνδαλον· * ἀλλὰ τῇ μετανοίᾳ φαιδρύναντες * τὴν τῆς ψυχῆς λαμπάδα, τοῖς δάκρυσι * βοήσωμεν τῷ Χριστῷ· * Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, * ὡς φιλάνθρωπος. Δίς.

Αὐτόμελον Μαρτυρικόν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, * ὑμᾶς * οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, * ἀλλ᾿ οὐρανὸς ὑπεδέξατο· * ἠνοίγησαν ὑμῖν * Παραδείσου πύλαι, * καὶ ἐντὸς γενόμενοι, * τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε. * Χριστῷ πρεσβεύσατε, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος γ΄. **Μεγάλη * τοῦ σταυροῦ σου.**

Τῶν θείων * Ἀποστόλων, Κύριε, δεήσεσι, * τὸν τῆς νηστείας χρόνον * καλῶς ἡμᾶς τελέσαι * κατανύξει διανοίας καταξίωσον, * ὡς ἀγαθὸς, εὔσπλαγχνε, * ἵνα σωζόμενοι * σὲ δοξάζωμεν πάντες.

Ὅμοιον.

Μεγάλη * καὶ φρικτή σου, Κύριε, ἡ ἔλευσις, * ἐν ᾗ καθίσας, κρίσιν * δικαίαν ἐκτελέσεις! * Μὴ οὖν κρίνῃς με τὸν κατακεκριμένον, * ἀλλ᾿ ὡς Θεὸς φεῖσαι μου, * τῶν Ἀποστόλων σου * εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις.

Ἕτερον Στιχηρὸν Προσόμοιον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β΄. **Ὅλην ἀποθέμενοι.**

**Χριστοῦ οἱ Ἀπόστολοι, * τῶν γηγενῶν οἱ φωστῆρες, * θησαυροὶ κοσμόπλουτοι * τῆς πανσόφου γνώσεως * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, *

τοὺς ὑμᾶς μέλποντας * πειρασμῶν ῥύσασθε * ταῖς ἁγίαις προσευχαῖς ὑμῶν, * καὶ τὸν καιρὸν ἡμῖν * τὸν τῶν νηστειῶν διεξάγετε * νεανικῶς, βραβεύοντες * ἐν εἰρήνῃ τὴν ζωὴν ἡμῶν· * ἵνα εὐαρέστως * προφθάσαντες τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, * ἐν παῤῥησίᾳ προσφέρωμεν * ὕμνους τῷ Θεῷ ἡμῶν.**

Καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια δ΄. **Δόξα... καὶ νῦν.** Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς λα΄.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. **Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.**

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ΄. 16.

Ἐξῆλθε Κάϊν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Ναῒδ κατέναντι Ἐδέμ. Καὶ ἔγνω Κάϊν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Ἐνώχ. Καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν, καὶ ἐπωνόμασε τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἐνώχ. Ἐγεννήθη δὲ τῷ Ἐνὼχ Γαϊδὰδ, καὶ Γαϊδὰδ ἐγέννησε τὸν Μαλελεὴλ, καὶ Μαλελεὴλ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα, καὶ Μαθουσάλα ἐγέννησε τὸν Λάμεχ. Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Λάμεχ δύο γυναῖκας· ὄνομα τῇ μιᾷ, Ἀδὰ, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Σελλά. Καὶ ἔτεκεν Ἀδὰ τὸν Ἰωβήλ· οὗτος ἦν πατὴρ οἰκούντων ἐν σκηναῖς κτηνοτρόφων. Καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰουβάλ· οὗτος ἦν ὁ καταδείξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν. Σελλὰ δὲ καὶ αὐτὴ ἔτεκε τὸν Θόβελ· καὶ ἦν σφυροκόπος, χαλκεὺς χαλκοῦ καὶ σιδήρου. Ἀδελφὴ δὲ Θόβελ Νοεμά. Εἶπε δὲ Λάμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυναιξὶν, Ἀδὰ καὶ Σελλά· Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, γυναῖκες Λάμεχ, ἐνωτίσασθέ μου τοὺς λόγους· ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἐμοὶ, καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπα ἐμοί, ὅτι ἑπτάκις ἐκδεδίκηται ἐκ Κάϊν, ἐκ δὲ Λάμεχ ἑβδομηκοντάκις ἑπτά. Ἔγνω δὲ Ἀδὰμ Εὔαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σήθ, λέγουσα· Ἐξανέστησε γάρ μοι ὁ Θεὸς σπέρμα ἕτερον ἀντὶ Ἄβελ, ὃν ἀπέκτεινε Κάϊν. Καὶ τῷ Σὴθ ἐγένετο υἱός· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐνώς· οὗτος ἤλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς λβ΄.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾿ ἡμᾶς.

Στίχ. **Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.**

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε΄. 15.

Υἱὲ, πῖνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων, καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς. Ὑπερεκχείσθω σοι ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς· εἰς δὲ σὰς

πλατείας διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα. Ἔστω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι. Ἡ πηγή σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοι ἰδία· καὶ συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σου. Ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν χαρίτων ὁμιλείτω σοι, ἡ δὲ ἰδία ἡγείσθω σου καὶ συνέστω σοι ἐν παντὶ καιρῷ· ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπεριφερόμενος, πολλοστὸς ἔσῃ. Μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν, μηδὲ συνέχου ἀγκάλαις ταῖς μὴ ἰδίαις. Ἐνώπιον γάρ εἰσι τῶν τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρός· εἰς δὲ πάσας τὰς τροχιὰς αὐτοῦ σκοτεύει. Παρανομίαι ἄνδρα ἀγρεύουσι, σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται. Οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδεύτων· ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος ἐξεῤῥίφη, καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην. (Κεφ. ς΄. 1) Υἱέ, ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, παραδώσεις ἐχθρῷ τὴν σεαυτοῦ χεῖρα· παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια χείλη, καὶ ἁλίσκεται χείλεσιν ἰδίου στόματος. Ποίει, υἱέ, ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι, καὶ σῴζου.

Καὶ εὐθὺς ἡ Προηγιασμένων Λειτουργία.

ΤΗ Ε΄. ΤΗΣ Β΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ τοῦ λαχόντος Ἤχου. Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικὰ τῆς Ὀκτωήχου, μετὰ καὶ Θεοτοκίου. Μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν, λέγομεν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Χριστὸς ἡ ἄμπελος * ὡραίους βότρυας * ὑμᾶς ἠνέγκατο, * γλεῦκος σωτήριον * ἐναποστάζοντας τῇ γῇ, * Ἀπόστολοι θεοφόροι· * ὅθεν με λυτρώσατε * ἡδονῶν μέθης, δέομαι, * ῥεῖθρα κατανύξεως * τῇ ψυχῇ μου δωρούμενοι, * τῇ θείᾳ τῆς νηστείας ἡμέρᾳ, * ὅπως σωθεὶς ζωῆς ἐπιτύχω.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς συμπαθείας σου * πλοῦτον ἀμέτρητον, * καὶ δυναστείας σου * κράτος τὸ ἄμαχον * ἀναλαβόμενος εἰς νοῦν, * προσέδραμον τῇ σκέπῃ σου· * θλίψει συνεχόμενος, * καὶ δεινῶς ἀπορούμενος, * κράζω ἐκ βαθέων μου * τῆς καρδίας σὺν δάκρυσι· * Παρθένε Θεοτόκε, βοήθει μοι, * ἡ μόνη τοῦ κόσμου προστασία.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἦχος πλ. β΄. Κύριε, * παρίστατο τῷ τάφῳ σου. Στουδίτου.

Κύριε, * εὐΐλατος γενοῦ ἡμῖν * ἐν τούτῳ τῷ θείῳ καιρῷ, * καὶ δάκρυα πηγάζειν * σοὶ ἐκ καρδίας * ἀξίωσον πάντοτε * πρὸς

ἔκπλυσιν * μολυσμάτων ψυχικῶν, * καὶ βλάστησιν * τῶν ἁγίων ἀρετῶν· * ὡς ἂν οὕτω νηστεύοντες * ἐπαξίως εὐαρεστῶμέν σοι, * καὶ τὸ πάνσεπτόν σου ἅπαντας * πάθος ἰδεῖν εὐδόκησον, * εὐχαῖς τῶν σῶν κοσμοσωστῶν * Ἀποστόλων· δόξα σοι.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῆς εὐσπλαγχνίας.

Τῆς συμπαθείας τὴν πηγήν, * ἄχραντε, σεμνὴ * Παρθενομῆτορ Θεοτόκε, * πλουσίως ἐν ἡμῖν, ἁγνή, ἐπίχεε, * καὶ δώρησαι ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν· * σὺ γὰρ εἶ προστασία ἡμῶν * καὶ θεία σκέπη.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια.

Τριῴδιον, Ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ὠδὴ δ΄. Ἦχος γ΄. Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργιθῆς.

Μέθην ἡδονῶν * ψυχοφθόρων σβέσαντες, * τὸ τῆς κατανύξεως πόμα * διὰ νηστείας ἐμφορηθῶμεν.

Νήστευσον, ψυχή, * ἀκρασίαν βρώσεως, * τρύφησον καλῶν θεωρίαις, * ἵνα τῆς ἄνω τραπέζης τύχῃς.

Ἄνθρακες πυρὸς * τοῦ ἀΰλου πέλοντες, * φλέξατε παθῶν μου τὴν ὕλην, * θεῖοι Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον.

Σάρκα τῷ Χριστῷ * ἐκ τῆς σῆς δανείσασα, * νέκρωσον σαρκός μου τὰ πάθη, * ζωοκυῆτορ ἁγνὴ Παρθένε.

Ἕτερον Τριῴδιον, Ποίημα τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β΄. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Ἡ δωδεκὰς Ἀποστόλων, * Πέτρε, Παῦλε, Ἰάκωβε * καὶ Ἰωάννη, * Ἀνδρέα, Βαρθολομαῖε, Φίλιππε, * Θωμᾶ καὶ Ματθαῖε καὶ Θαδδαῖε ὁμοῦ, * σὺν Σίμωνι * καὶ τῷ Ἰούδᾳ, * λιτὰς ποιεῖτε * τῷ Χριστῷ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὰ δίκτυα τῶν δογμάτων * χαλάσαντες ἐν θαλάσσῃ * τοῦ βίου ξένως, * πρὸς τρισὶν ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα * μυστικῶς τὰ ἔθνη, ὡς ἰχθύας τὸ πρίν, * ἠγρεύσατε, * ταῦτα Κυρίῳ * προσαγαγόντες, * ἅγιοι Ἀπόστολοι.

Δόξα.

Υἱὸν ἐκ Πατρὸς καὶ Πνεῦμα * δοξάζω, ὡς ἐξ ἡλίου * φῶς καὶ ἀκτῖνα, * τὸ μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα, * τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ πρόβλημα, * συνάναρχον * θείαν Τριάδα * προσκυνουμένην * ὑπὸ πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Παρθένος βρέφος τεκοῦσα * καὶ τὴν ἁγνείαν τηροῦσα, * σεμνή, σὺ ὤφθης * τὸν Θεὸν γεννήσασα καὶ ἄνθρωπον, * ἕνα τὸν αὐτὸν ἐν

ἑκατέρᾳ μορφῇ· * τὸ θαῦμά σου, * Παρθενομῆτορ, * ἐκπλήττει πᾶσαν * ἀκοὴν καὶ ἔννοιαν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑμεῖς ἐστε φῶς τοῦ κόσμου, * καθὼς ὑμῖν Χριστὸς ἔφη, * λάμψει τοῦ λόγου· * ἀλλὰ ἱκετεύσατε, Ἀπόστολοι, * τοῦ μεγαλοψύχως διανύσαι ἡμᾶς * τὸ στάδιον * τῆς ἐγκρατείας, * καὶ προσκυνῆσαι * τὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν.

Ὁ Εἱρμός.

»Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης * τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, * καὶ ἐφοβή- » θη, * ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι * καὶ ἀνθρώποις » δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· * Ἀκήκοα * τὴν ἀκοήν σου * καὶ ἐφο- » βήθην. * Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν φλογὶ * τοῖς παισὶ τῶν Ἑβραίων.

Θανατωθεὶς * ταῖς πολλαῖς ἁμαρτίαις, * νεκρὰν προσφέρω * τὴν ψυχὴν ἐν τῷ βίῳ· * διό με οἰκτείρατε * ζωηφόροις πρεσβείαις * ταῖς ὑμῶν, θεόπται * Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος.

Περισχεθεὶς * ἁμαρτίας ὁμίχλῃ, * ἤδη προσήγγισα * ἀπογνώσεως ὄντως· * διό με φωτίσατε, * τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης * μυστικαὶ ἀκτῖνες * ὑπάρχοντες, θεόπται.

Ἀπὸ παθῶν * ἐγκρατεύου καὶ σώζου, * ψυχὴ ταλαίπωρε· * ἀποχὴ γὰρ βρωμάτων, * νηστεία ἀπρόσδεκτος * τοῖς ὀρθῶς ἐκζητοῦσιν, * εἰ μὴ καὶ σφαλμάτων * διόρθωσις ὑπάρξῃ.

Θεοτοκίον.

Βάτον πυρὶ * καιομένην Μωσῆς σε * προεθεώρει, * Θεομῆτορ Παρθένε· * διό μου κατάσβεσον * τῶν παθῶν τὰς καμίνους, * καὶ πυρὸς γεέννης * ἐξάρπασον καὶ σῶσον.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὃν στρατιαὶ * οὐρανῶν δοξάζουσι.

Ἐξ Ἰακὼβ * ὡς τὸ δωδεκάφυλον, * τῶν Ἀποστόλων ἐκ σοῦ * ἄλλη δωδεκὰς * ὤφθη, Χριστὲ, ἐν κόσμῳ· * δι' ἧς ἀνεγεννήθη * πᾶς πιστὸς ἐν λόγῳ, * σὲ ἀνυμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ νοητοῦ * Φαραὼ τὰ ἅρματα * βυθίσαντες μυστικῶς, * ὡς ἐν Ἐρυθρᾷ, * τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου * πρὸς γῆν θεογνωσίας * ἤξατε ὑμνοῦντα, * Ἀπόστολοι, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἕνα Θεὸν * κατ' οὐσίαν σέβομαι, * τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνῶ * διοριστικῶς, * ἄλλας, ἀλλ' οὐκ ἀλλοίας, * ἐπεὶ Θεότης μία, * ἐν τρισὶ τὸ κράτος· * καὶ γὰρ Πατὴρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Ἐκ φωτεινῆς * προελθὼν νηδύος σου, * ὡς νυμφίος ἐκ παστοῦ, * ἔλαμψε Χριστὸς, * φῶς τοῖς ἐν σκότει μέγα· * καὶ γὰρ δικαιοσύνης * Ἥλιος ἀστράψας, * ἐφώτισεν, ἁγνὴ, τὸν κόσμον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ * μύσται καὶ συγκάθεδροι, * ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν ἁμαρτωλῶν * πάντοτε δυσωποῦντες, * καὶ νῦν παρακαλεῖτε * τὴν νηστείαν πᾶσαν * εἰλικρινῶς ἀποπερᾶσαι.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν στρατιαὶ * οὐρανῶν δοξάζουσι, * καὶ φρίττει τὰ Χερουβὶμ * » καὶ τὰ Σεραφὶμ, * πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, * ὑμνεῖτε, εὐλο- » γεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε.

Ποταμοὶ γεγονότες Ἀπόστολοι * τῆς πηγῆς τῆς νοητῆς, * καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν εὐπορήσαντες * ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ, * τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας * τὰ ῥεῖθρα ξηράνατε * ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, * καὶ πρὸς σωτηρίας ὁδοὺς * ὁδηγήσατε.

Ἁμαρτίας χειμάζει κλυδώνιον * τὴν ἀθλίαν μου ψυχήν· * δεξιὰν, ὡς τῷ Πέτρῳ, μοὶ ἔκτεινον, * κυβερνῆτα ἀγαθὲ, * μὴ βυθός με καλύψῃ * ὁ τῆς ἀπογνώσεως· * βρῶμα μὴ γένωμαι * κήτους ψυχοφθόρου, Χριστὲ * πολυέλεε.

Ἀποστόλων χορὸς ἱκετεύει σε, * Ἰησοῦ Παμβασιλεῦ· * δυσωπεῖ σε Ἀγγέλων τὰ τάγματα· * Διὰ πλῆθος οἰκτιρμῶν * τῷ λαῷ σου παράσχου * κακῶν ἀπολύτρωσιν, * βίου διόρθωσιν, * καὶ τῆς βασιλείας τῆς σῆς * τὴν οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Παρθενία καὶ τόκος συνέδραμον * ὑπὲρ φύσιν ἐπὶ σὲ, * κιβωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἁγιάσματος, * Μητροπάρθενε ἁγνή· * διὸ πίστει βοῶ σοι· * Ὅλον με ἁγίασον, * ὅλον ἐκλύτρωσαι * πάσης ἐνεργείας παθῶν * τῶν θλιβόντων με.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Ἐν κόσμῳ ὡς ἄσαρκοι, * καὶ ἐν σαρκὶ ὡς Ἄγγελοι, * τὸν Λόγον μόνον * ἐν καρδίᾳ φέροντες, * εἱλκύσατε τὰ ἔθνη * εἰς Χριστοῦ μίαν πίστιν, * σοφοὺς καὶ ῥήτορας ὡς μωροὺς * ἀπελέγξαντες τῇ γνώσει, * παμμακάριστοι Ἀπόστολοι.

Ὁ Πέτρος τῆς πίστεως * ἡ πέτρα καὶ θεμέλιος, * Παῦλος ὁ κῆρυξ * καὶ Ἐθνῶν διδάσκαλος, * υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου * σὺν τῇ λοιπῇ ὀκτάδι, * Χριστῷ πρεσβεύσατε ἐκτενῶς, * εὐσθενῶς ἡμᾶς περᾶσαι * τῆς νηστείας τὸ διάστημα.

Δόξα.

Μόνου μονογεννῆτορ, * μονογενοῦς Υἱοῦ Πατὴρ, * καὶ μόνε μόνου, * φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, * καὶ μόνον μόνως μόνου * Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, * Κυρίου Κύριον ὄντως ὄν· * ὦ Τριὰς, Μονὰς ἁγία, * σῶσόν με θεολογοῦντα σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου * ἐκπλήττει με, πανάμωμε· * πῶς συλλαμβάνεις * ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; * εἰπέ, πῶς παρθενεύεις, * γεννήσασα ὡς μήτηρ; * Τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβὼν, * τὸ τικτόμενον προσκύνει· * ὅσα θέλει γὰρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δυνάμει τοῦ Πνεύματος * πρὸς βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας * ἐκβεβηκότες, * μηδ' ὅλως πτοούμενοι, * οὐ πῦρ οὐδὲ μάχαιραν, * τροποῦσθε πᾶσαν πλάνην, * καὶ διασώζετε τοὺς βροτούς, * στρατηγοὶ Κυρίου ὄντες, * παμμακάριστοι Ἀπόστολοι.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· * μητρὸς ἀνάν-
» δρου * ἄφθορος ἡ κύησις· * Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις * καινο-
» ποιεῖ τὰς φύσεις· * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ * ὡς Θεόνυμφον Μη-
» τέρα * ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Δίς.

Ἦχος πλ. δ΄.

Μετανοίας ὁ καιρὸς, * καὶ ζωῆς αἰωνίου * πρόξενος ἡμῖν * ὁ τῆς νηστείας ἀγὼν, * ἐὰν ἐκτείνωμεν χεῖρας εἰς εὐποιΐαν· * οὐδὲν γὰρ οὕτω σώζει ψυχὴν, * ὡς ἡ μετάδοσις τῶν ἐπιδεομένων· * ἡ ἐλεημοσύνη συγκεκραμένη τῇ νηστείᾳ * ἐκ θανάτου ῥύεται τὸν ἄνθρωπον. * Αὐτὴν ἀσπασώμεθα, * ἧς οὐδὲν ἴσον· * ἱκανὴ γὰρ ὑπάρχει * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως * ἐνδυσάμενοι καλῶς, * καὶ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ * καθοπλίσαντες ἑαυτοὺς, * στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε· * τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντεκατέστητε, * καὶ διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε· * νικηταὶ γενόμενοι, * τῶν στεφάνων ἠξιώθητε· * πρεσβεύσατε Χριστῷ ὑπὲρ ἡμῶν, * εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐγὼ, Παρθένε ἁγία Θεοτόκε, * τῇ σκέπῃ σου προστρέχω· * οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· * δύνασαι γὰρ, ἁγνὴ, βοηθῆσαι μοι.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος α΄.

Πεπτωκότας ἀνάστησον ἡμᾶς, * ἀποστραφέντας ἐπίστρεψον * πρὸς σὲ, ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος, * ὁ τῆς γῆς συνέχων τὰ πέρατα.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς λγ΄.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου.

Στίχ. **Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.**

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ϛ΄. 1.

Ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφὶμ εἱστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἔλεγον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ· πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον· Ὢ τάλας ἐγὼ, ὅτι κατανένυγμαι ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χείλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χείλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ· καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαὼθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρός με ἓν τῶν Σεραφὶμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, ἥψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω, καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ εἶπον· Ἰδοὺ, ἐγώ εἰμι, ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπε· Πορεύθητι, καὶ εἰπὸν τῷ λαῷ τούτῳ· Ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. Καὶ εἶπα· Ἕως πότε, Κύριε; καὶ εἶπεν· Ἕως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος. Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς λδ΄.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου.

Στίχ. **Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.**

ΤΗ Ε΄. ΤΗΣ Β΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα γ΄. Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος δ΄. **Ἔδωκας σημείωσιν.**

Πλευρὰν ἐκκεντούμενος,* καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάμενος, * τὴν ζωήν μοι ἐπήγασας, * κακίᾳ τοῦ ὄφεως * τῇ τοῦ ξύλου βρώσει * τεθανατωμένῳ· * ὅθεν δοξάζω σε, Χριστὲ, * καὶ ἱκετεύω τὴν εὐσπλαγχνίαν σου· * Παθῶν καὶ τῆς ἐγέρσεως * προσκυνητήν με ἀνάδειξον, * κατανύξει τελέσαντα * της νηστείας τὸ στάδιον.

Ὅμοιον.

Ὀδύνην τρυγήσαντα * ἐκ τοῦ φυτοῦ τὸν πρωτόπλαστον * Παραδείσου ἐξώρισας· * παγεὶς δὲ, ὡς ἄνθρωπος, * ἐν τῷ ξύλῳ, Σῶτερ, * τοῦτον εἰσοικίζεις· * διό σοι κράζω· Λυτρωτὰ, * τῶν ὀδυνῶν μου νῦν με ἐξάρπασον, * νηστείᾳ καθαρίσας με, * καὶ μετανοίᾳ καὶ δάκρυσιν, * Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. α΄. **Κύριε,** * ἐπὶ **Μωϋσέως.**

Κύριε, * τὸν ζωοποιόν σου σταυρὸν ἀνυμνοῦμεν· * οὗτος ζωὴν γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ * ἐξήνθησε, τὸν θάνατον νεκρώσας, * ὅν σοι καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν * προσάγομεν· ἐν ἡμέραις ἁγίαις * κράτυνον ἡμας νηστεύοντας, * καὶ δώρησαι κατὰ παθῶν τὴν ἰσχὺν,* καὶ τῆς εἰρήνης τὸ τρόπαιον, * διὰ πληθος ἐλέους, φιλάνθρωπε.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ΄. **Δόξα... καὶ νῦν.** Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς λε΄.

Κύριε, ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου.

Στίχ. **Ἡ** δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε΄. 1.

Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων, ᾗ ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς, καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀδὰμ, ᾗ ἡμέρᾳ ἐποίησεν αὐτούς. Ἔζησε δὲ Ἀδὰμ ἔτη διακόσια τράκοντα, καὶ ἐγέννησε κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σήθ. Ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ, ας ἔζησε μετὰ τὸ γεννησαι αὐτὸν τὸν Σὴθ, ἔτη ἑπτακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ, ἃς ἔζησεν, ἔτη ἐννακόσια τριάκοντα, καὶ ἀπέθανεν. Ἔζησε δὲ Σὴθ ἔτη διακόσια πέντε, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνώς. Καὶ ἔζησε Σὴθ, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνὼς, ἔτη ἑπτακόσια ἑπτὰ, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σὴθ ἔτη ἐννακόσια δεκαδύο, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησεν Ἐνὼς ἔτη ἑκατὸν ἐννενήκοντα, καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν. Καὶ ἔζησεν Ἐνὼς, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Καϊνᾶν, ἔτη ἑπτακόσια δεκαπέντε· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνὼς ἔτη ἐννακόσια πέντε, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα, καὶ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ. Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαλελεὴλ, ἔτη ἑπτακόσια τεσσαράκοντα, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Καϊνᾶν ἔτη ἐννακόσια δέκα, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησε Μαλελεὴλ ἔτη ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ. Καὶ ἔζησε Μαλελεὴλ, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἰάρεδ, ἔτη ἑπτακόσια τριάκοντα, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαλελεὴλ ἔτη ὀκτακόσια ἐννενήκοντα πέντε, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ ἔτη ἑκατὸν ἑξήκοντα δύο, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνώχ. Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνὼχ, ἔτη ὀκτακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἰάρεδ ἔτη ἐννακόσια ἑξήκοντα δύο, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησεν Ἐνὼχ ἔτη ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε, καὶ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα. Εὐηρέστησε δὲ Ἐνὼχ τῷ Θεῷ, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαθουσάλα, ἔτη διακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνὼχ ἔτη τριακόσια ἑξήκοντα πέντε. Καὶ εὐηρέστησεν Ἐνὼχ τῷ Θεῷ, καὶ οὐχ εὑρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς λς΄.

Ὑπόμεινον τὸν **Κύριον,** καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

Στίχ. **Μὴ** παραζήλου ἐν πονηρευομένοις.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ς΄ 3.

Ποίει, υἱὲ, ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι, καὶ σώζου· ἥκεις γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον· ἴσθι μὴ ἐκλυόμενος, παρόξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον σου, ὃν ἐγγυήσω. **Μὴ** δῷς ὕπνον σοῖς ὄμμασι, μηδὲ ἐπινυστάξῃς σοῖς βλεφάροις, ἵνα σώζῃ ὥσπερ δορκὰς ἐκ βρόχων, καὶ ὥσπερ ὄρνεον ἐκ παγίδος. Ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα,

ὦ ὀκνηρὲ, καὶ ζήλωσον ἰδὼν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ γενοῦ ἐκείνου σοφώτερος· ἐκείνῳ γὰρ γεωργίου μὴ ὑπάρχοντος, μηδὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων, μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὢν, ἑτοιμάζεται θέρους τὴν τροφὴν, πολλήν τε ἐν τῷ ἀμητῷ ποιεῖται τὴν παράθεσιν. Ἢ πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν, καὶ μάθε ὡς ἐργάτις ἐστὶ, τήν τε ἐργασίαν ὡς σεμνὴν ποιεῖται, ἧς τοὺς πόνους βασιλεῖς καὶ ἰδιῶται πρὸς ὑγίειαν προσφέρονται· ποθεινὴ δὲ πᾶσίν ἐστι καὶ περίδοξος· καίπερ οὖσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενὴς, τὴν σοφίαν τιμήσασα προήχθη. Ἕως τίνος, ὀκνηρὲ, κατάκεισαι; πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ; ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς, ὀλίγον δὲ κάθησαι, μικρὸν δὲ νυστάζεις, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζῃ χερσὶ στήθη· εἶτα παραγίνεταί σοι, ὥσπερ κακὸς ὁδοιπόρος, ἡ πενία καὶ ἡ ἔνδεια, ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς. Ἐὰν δὲ ἄοκνος ἦς, ἥξει ὥσπερ πηγὴ ὁ ἄμητός σου, ἡ δὲ ἔνδεια, ὥσπερ κακὸς δρομεὺς, ἀπαυτομολήσει. Ἀνὴρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς· ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῷ, σημαίνει δὲ ποδὶ, διδάσκει δὲ ἐν νεύμασι δακτύλων· διεστραμμένη καρδίᾳ τεκταίνεται κακά· ἐν παντὶ καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησι πόλει. Διὰ τοῦτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ, διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνίατος· ὅτι χαίρει πᾶσιν, οἷς μισεῖ ὁ Κύριος· συντρίβεται δὲ δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς. Ὀφθαλμὸς ὑβριστοῦ, γλῶσσα ἄδικος, χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα δικαίου, καὶ καρδία τεκταινομένη λογισμοὺς πονηροὺς, καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν. Ἐκκαίει ψευδῆ μάρτυς ἄδικος, καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν. Υἱὲ, φύλασσε νόμους πατρός σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μητρός σου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Δίς.

Ἦχος πλ. α΄.

Μὴ νηστεύσαντες, * κατ' ἐντολὴν τοῦ Κτίσαντος, * ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς γνώσεως * οἱ πρωτόπλαστοι, * τὸν ἐκ τῆς παρακοῆς * θάνατον ἐκαρπώσαντο, * τοῦ δὲ ξύλου τῆς ζωῆς, * καὶ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἀπεξενώθησαν. * Διὸ νηστεύσωμεν, πιστοὶ, * ἀπὸ τροφῶν φθειρομένων * καὶ παθῶν ὀλεθρίων, * ἵνα τὴν ἐκ τοῦ θείου σταυροῦ ζωὴν * τρυγήσωμεν, * καὶ σὺν τῷ εὐγνώμονι Λῃστῇ * πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἐπανέλθωμεν πατρίδα, * κομιζόμενοι παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐπιγείων ἁπάντων * καταφρονήσαντες, * καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως * κατατολμήσαντες, * τῶν μακαρίων ἐλπίδων * οὐκ ἠστοχήσατε, * ἀλλ' οὐρανῶν βασιλείας * κληρονόμοι γεγόνατε, * πανεύφημοι Μάρτυρες· * ἔχοντες παῤῥησίαν * πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, * τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Χαίροις * ἀσκητικῶν.

Ἄρνα * τὸν ἑαυτῆς ἡ ἀμνὰς * ποτὲ ὁρῶσα * πρὸς σφαγὴν ἐπισπεύδοντα, * προθύμως * κατηκολούθει, * ταῦτα βοῶσα αὐτῷ· * Ποῦ πορεύῃ, τέκνον μου * γλυκύτατον; * Χριστὲ, * τίνος χάριν τὸν ταχὺν * δρόμον τοῦτον, μακρόθυμε, * τρέχεις ἀόκνως, * Ἰησοῦ ποθεινότατε, * ἀναμάρτητε, * πολυέλεε Κύριε; * δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σου, * Υἱέ μου παμφίλτατε· * μή με παρίδῃς, οἰκτίρμον, * σιγῶν ἐμὲ τὴν τεκοῦσάν σε, * Θεὲ πανοικτίρμον, * ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Β΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ τοῦ τυχόντος Ἤχου. Μετὰ δὲ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου, μετὰ καὶ Θεοτοκίου. Μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν, λέγομεν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε. Τοῦ Ἰωσήφ.

Νηστείᾳ ὑψούμενοι * τῶν χαμαιζήλων παθῶν, * ὑψώσωμεν Κύριον * τὸν ὑψωθέντα σταυρῷ, * καὶ κόσμον ὑψώσαντα· * πίωμεν ἐν αἰσθήσει * κατανύξεως πόμα· * λάβωμεν τὴν ἡμέραν * κατὰ νοῦν, καὶ τὴν ὥραν, * ἐν ᾗ τῷ αἰωνίῳ Κριτῇ * παραστησόμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄνυμφος Μήτηρ σου * ὡς ἐθεάσατο * σταυρῷ σε ὑψούμενον, * ὀδυρομένη θρηνοῦσα * τοιαῦτα ἐφθέγγετο· * Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον * τοῦτο, Υἱέ μου, θαῦμα; * πῶς σε ἄνομος δῆμος * τῷ σταυρῷ προσπηγνύει, * τὴν τῶν ἁπάντων ζωὴν, * φῶς μου γλυκύτατον;

Εἰς τὴν γ΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. α΄. Λάμπει σήμερον.

Λάμπει, Κύριε, * ἡ χάρις ἡ τοῦ σταυροῦ σου, * ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἀστράψασα· * τὴν ἰσχὺν τῶν δαιμόνων ἐξαφανίζει, * καὶ τῆς νηστείας τὸν δρόμον * νῦν εὐμαρίζει· * ἐν αὐτῇ δυναμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σταυροθεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὑψωθέντα ἐν ξύλῳ * ὡς ἐθεάσατο * ἡ τεκοῦσα σε Μήτηρ * ὠδίνων ἄνευθεν, * καὶ ὠλοφύρετο κλαυθμῷ * καὶ ἀνεκραύγαζεν· * Οἴμοι, γλυκύτατε Υἱέ! * τιτρώσκομαι νῦν τὴν ψυχήν, * ἐν τῷ σταυρῷ καθορῶσα * σὲ ἐν μέσῳ δύο κακούργων * δίκην κακούργου προσηλούμενον.

Ψάλλομεν δὲ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτων· καὶ στιχολογεῖται ἡ ε΄. Ὠδή.

Τριῴδιον. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ε΄. Ἦχος δ΄. Ἀσεβεῖς οὐχ ὄψονται.

Ἑκουσίως, Δέσποτα, * ὑψώθης ἐν σταυρῷ, * καὶ κατέῤῥαξας τὸν ἐχθρόν· * ἑκουσίως ὅθεν * κατεῤῥαγμένον με * ἡδονῶν εἰς βάραθρα * εὐσπλαγχνίᾳ σου ἀνόρθωσον.

Σκοτισθέντα πάθεσιν * ἀτόποις τὴν ψυχὴν * φωταγώγησον, Ἰησοῦ, * ὁ σκοτίσας ἥλιον * σταυρῷ τεινόμενος, * καὶ φωτίσας ἅπαντα * οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Τὸ νηστείας πέλαγος * ἐκπλεῦσαι γαληνῶς * καταξίωσόν με, Χριστὲ, * κατευνάζων κύματα * τῆς διανοίας μου, * καὶ τῆς ἀναστάσεως * εἰς λιμένα ἐγκαθόρμισον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἁγνὴν ἁγνεύοντι * τιμήσωμεν νοΐ· * καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακὼβ * ταῖς ἐνθέοις πράξεσι * καλλυνόμενοι, * εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν * ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἕτερον Τριῴδιον. Ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. α΄. Τοὺς ἐκ νυκτὸς, * Χριστὲ, προσκυνοῦντάς σε.

Σὺ σταυρωθεὶς * φθορᾶς ἀπαλλάττεις με, * καὶ λογχευθεὶς * ἀπαθανατίζεις με· * δοξάζω σου τὸ ἄφραστον ἔλεος, * ὅτι ἦλθες, * Χριστὲ, ἵνα σώσῃς με.

Ἐν τῷ σταυρῷ * τείνας τὰς παλάμας σου, * τὸν νοητὸν * Ἀμαλὴκ ἀπέκτεινας, * τὸν λαόν σου ἀνασώζων, Κύριε· * διὰ τοῦτο * ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου.

Δόξα.

Τὴν ἐν τρισὶ * προσώποις Θεότητα, * μίαν Ἀρχὴν * τὴν πανυπερούσιον * ὑμνήσωμεν, τὸν Πατέρα ἄναρχον, * καὶ τὸν Υἱὸν, * καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὃν οὐρανὸς * χωρεῖν οὐχ ἠδύνατο, * σὺ ἐν γαστρὶ * συλλαβοῦσα τέτοκας· * ὢ τοῦ φρικτοῦ καὶ ἀῤῥήτου θαύματος! * διὸ πάντες * ὑμνοῦμέν σε, ἄχραντε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ δι' ἐμὲ * ὑπομείνας σταύρωσιν, * ὄξος πιὼν, * καὶ εἰπών· Τετέλεσται, * τέλεσόν μου τὸ νηστείας στάδιον, * ἀξιῶν με * ἰδεῖν σου τὴν ἔγερσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς ἐκ νυκτὸς, * Χριστὲ, προσκυνοῦντάς σε * ἐλέησον, * καὶ
» εἰρήνην δώρησαι, * ὅτι φῶς τὰ σὰ προστάγματα, * καὶ
» ἐγένοντο * ἰάματα τοῖς δούλοις σου.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Σταυρῷ προσπαγεὶς δι' εὐσπλαγχνίαν, * λῃστῇ τὸν Παράδεισον ἠνέῳξας, * νῦν δὲ λῃστευθέντα με * δαίμονος δεινότητι, * καὶ τῇ ψυχῇ ὁλόσωμον * πληγὴν δεξάμενον * ἰάτρευσον, ἀνοίξας μοι πύλας, * τὰς τῆς μετανοίας * τῇ σῇ φιλανθρωπίᾳ.

Νηστείᾳ λαμπρύναντες τὴν σάρκα, * ψυχὴν ἀρεταῖς καταπιαίνωμεν· * πένητας ἐκθρέψωμεν, * πλοῦτον μὴ κενούμενον * ἐν οὐρανοῖς ὠνούμενοι, * καὶ ἀνακράξωμεν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῷ πάθει σου κτίσις ἐκλονήθη, * σταυρῷ σε θεασαμένη καθηλούμενον, * Σῶτερ ὑπεράγαθε· * ὅθεν ἱκετεύω σε, * ταῖς προσβολαῖς κλονούμενον * ἀεὶ τοῦ ὄφεως * στερέωσον τὸν νοῦν μου, οἰκτίρμον, * σοῦ τῶν θελημάτων * ἐν ἀῤῥαγεῖ τῇ πέτρᾳ.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη Θεοῦ ἡ κεκλεισμένη, * ἣν μόνος διώδευσεν ὁ Κύριος, * ἴθυνον πρὸς τρίβους με * θείας, καὶ διάνοιξον * τῆς σωτηρίας πύλας μοι, * Θεοχαρίτωτε· * πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγω, Παρθένε, * μόνη προστασία * τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ποιητὴν τῆς Κτίσεως.

Τὸ ξύλον τὸ πανάγιον, * ἐν ᾧ σὺ, Χριστέ μου, ἐσταυρώθης, * ὑμνῶν, * ὑπερευλογῶ σε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν Γολγοθᾷ οἱ ἄνομοι * σὲ, Χριστὲ, σταυρώσαντες ἀπέκτειναν, * ἀλλὰ ζῇς καὶ σώζεις * ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ξενοπρεπῶς μερίζεται * ἡ Τριὰς, καὶ μένει ἀμερὴς ὡς Θεὸς, * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἱκετηρίαν ποίησον * ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, πανάχραντε, * ῥυσθῆναι παντοίων * πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῇ τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε, * δυνάμει νευρώσας με, ἀξίωσον * εὐψύχως ἀνύσαι * τὸν τῆς νηστείας δρόμον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως, * ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε, » λαοί, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Λίθον σε τμηθέντα προεῖδεν * ὄρους Προφήτης τῆς Παρθένου, * Σῶτερ, διαῤῥήξαντα πέτρας * τῇ σῇ σταυρώσει· * διὸ βαρούμενον * ἀναισθησίας λίθῳ με, * ὡς παντοικτίρμων, ἐλευθέρωσον.

Νήστευσον κακίας, ψυχή μου, * θείας ἀγάπης ἐντρυφῶσα· * θύραν ἀναπέτασον πάσαις * καλῶν ἰδέαις, * ἐναποφράττουσα * τῆς πονηρίας εἴσοδον * δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως.

Ἐμὲ τὸν κατάκριτον σῶσον, * ὁ κατακρίνας τῷ σταυρῷ σου, * Δέσποτα, Σωτήρ μου, τὴν ἔχθραν, * καὶ μὴ γεέννης * δείξῃς ὑπεύθυνον * τὸν σπιλωθέντα πάθεσι, * καὶ ἁμαρτίαις ἀμαυρούμενον.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου, Χριστέ, ὅταν ἔλθῃς * κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης· * λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν κακῶν μου * ταῖς ἱκεσίαις * τῆς κυησάσης σε, * καὶ κληρονόμον ποίησον * τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἡσαΐα, χόρευε.

Πάλιν τὸν Παράδεισον * διανοίγεις * ἅπαξ σταυρωθείς· * ἐν ᾧ μεταλαβὼν * χαίρω τῆς ζωῆς, * θανάτου λυτρούμενος * αἰωνίου * τῆς παρακοῆς· * ὅθεν, φιλάνθρωπε, * ὡς Θεόν μου μεγαλύνω σε.

Τὸ κατάρας ὄργανον * εὐλογίας * δέδεικται σφραγὶς * ὁ σὸς ζωοποιός, * Κύριε, σταυρός· * ἐν ᾧ καθορῶντές σε, * ζωούμεθα * θνήξαντες τὸ πρίν, * καὶ ἀνυμνοῦντές σε, * ὡς Δεσπότην μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Ὁμοουσιότητι * ἀνυμνῶ σε, * ἄναρχε Τριάς, * σεπτή, ζωαρχική, * ἄτμητε Μονάς· * Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, * καὶ γεννητὲ * Λόγε καὶ Υἱέ, * Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * σῶσον ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, * Θεομῆτορ· * ἄνευ γὰρ ἀνδρὸς * ἡ σύλληψις ἐν σοί, * καὶ παρθενικῶς * ἡ κύησις γέγονε· * καὶ γὰρ Θεός * ἐστιν ὁ τεχθείς. * Ὃν μεγαλύνοντες, * σέ, Παρθένε, μακαρίζομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ σταυρὸς ὁ τίμιος, * ἡ ἰσχύς μου * καὶ καταφυγή, * γενοῦ μοι φωτισμὸς * νῦν ἐγκρατευτῶς· * εὐφραίνων, καθαίρων με, * ῥυόμενος * ἀπὸ πειρασμῶν, * ἵνα δοξάζων σε, * τὸν Δεσπότην μεγαλύνω Χριστόν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἡσαΐα, χόρευε· * ἡ Παρθένος * ἔσχεν ἐν γαστρί, * καὶ ἔτεκεν » Υἱὸν * τὸν Ἐμμανουήλ, * Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· * Ἀνα» τολὴ * ὄνομα αὐτῷ. * Ὃν μεγαλύνοντες, * σέ, Παρθένε, μα» καρίζομεν·

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον. Δίς.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ παθοκτόνος νηστεία παροῦσα * τοὺς κακωθέντας ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας * ἰατρεύειν ἐπαγγέλλεται· * ἣν ὡς θεόσδοτον * βοηθὸν τιμήσωμεν, * τὰς θεογράφους πλάκας * διὰ Μωσέως δεξαμένην· * μὴ προκρίνωμεν * τὴν συντρίψασαν αὐτὰς ἀκρασίαν, * μὴ γενώμεθα μέτοχοι * ὧν τὰ κῶλα * ἔπεσον ἐν τῇ ἐρήμῳ· * μὴ σκυθρωπάσωμεν Ἰουδαϊκῶς, * ἀλλ' ἐκκλησιαστικῶς φαιδρυνθῶμεν· * μὴ Φαρισαϊκῶς * ὑποκριθῶμεν, * ἀλλ' εὐαγγελικῶς * καλλωπισθῶμεν, * ἐγκαυχώμενοι * τῷ σταυρῷ Χριστοῦ, * τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αὐτόμελον, Μαρτυρικόν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν, Ἅγιοι; * Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν * ἐπανεπαύσατο Χριστός. * Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως * ἐδοξάσατε αὐτόν. * Ἀγγέλους; * τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. * Δυνάμεις; * ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι· * πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, * καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· * πρεσβεύσατε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τί τὸ θαυμαστὸν καὶ ἐξαίσιον; * ἡ Παρθένος τῷ Κυρίῳ * ἀνεβόα μητρικῶς· * Αἱ ὠδῖνες, ἃς οὐκ ἔγνων * ἐν τῷ τίκτειν σε, Υἱέ, * δριμεῖαι * καθικνοῦνται τῆς καρδίας μου· * οὐ φέρω * ἐν σταυρῷ προσηλωμένον σε * ὁρᾶν, τὸ φῶς τῶν ὀμμάτων μου· * ἐπίσπευσον οὖν, ἀνάστηθι, * ὅπως ὑμνῶ * τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος α'.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ * προσπίπτομέν σοι, Κύριε, * τοῦ δοῦναι ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, * ἵνα ἐν εἰρήνῃ σὲ προσκυνῶμεν * καὶ δοξολογῶμεν, φιλάνθρωπε.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς λζ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Στίχ. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ Ζ΄. 1.

Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἄχαζ τοῦ Ἰωάθαμ τοῦ υἱοῦ Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα, ἀνέβη Ῥασεὶν, βασιλεὺς Ἀρὰμ, καὶ Φακεὲ, υἱὸς Ῥομελίου, βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, πολεμῆσαι αὐτὴν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν. Καὶ ἀνηγγέλη εἰς τὸν οἶκον Δαβὶδ, λέγων· Συνεφώνησεν Ἀρὰμ πρὸς τὸν Ἐφραὶμ, καὶ ἐξέστη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐν δρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σαλευθῇ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν· Ἔξελθε εἰς συνάντησιν Ἄχαζ, σὺ καὶ ὁ καταλειφθεὶς Ἰασοὺβ ὁ υἱός σου, πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς ἄνω ὁδοῦ ἀγροῦ τοῦ κναφέως, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· Φύλαξαι τοῦ ἡσυχάσαι καὶ μὴ φοβοῦ, μηδὲ ἡ ψυχή σου ἀσθενείτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων, τῶν δαλῶν τῶν καπνιζομένων τούτων· ὅταν γὰρ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ μου γένηται, πάλιν ἰάσομαι. Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρὰμ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥομελίου, ὅτι ἐβουλεύσαντο βουλὴν πονηράν. Ἀναβησόμεθα εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ συλλαλήσαντες αὐτοῖς, ἀποστρέψομεν αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, καὶ βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν υἱὸν Ταβεήλ· τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ· Οὐ μὴ μείνῃ ἡ βουλὴ αὕτη οὐδὲ ἔσται· ἀλλ' ἡ κεφαλὴ Ἀρὰμ Δαμασκὸς, καὶ ἡ κεφαλὴ Δαμασκοῦ Ῥασείν· ἀλλ' ἔτι ἑξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐκλείψει ἡ βασιλεία Ἐφραὶμ ἀπὸ λαοῦ, καὶ ἡ κεφαλὴ Ἐφραὶμ Σομορὼν, καὶ ἡ κεφαλὴ Σομορὼν υἱὸς τοῦ Ῥομελίου· καὶ ἐὰν μὴ πιστεύσητε, οὐδὲ μὴ συνῆτε. Καὶ προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου Θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος· καὶ εἶπεν Ἄχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω οὐδὲ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν· Ἀκούσατε δὴ, οἶκος Δαβίδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις, καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς λη΄.

Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε.

Στίχ. Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδούς μου.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Β΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Δίς.

Ἦχος δ΄.

Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, * νῦν ἡμέρα σωτηρίας· * ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, * ἐπίσκεψαί μου τὴν ψυχὴν, * καὶ τὸ φορτίον τῶν ἀνομιῶν μου * ἄνες, μόνε φιλάνθρωπε.

Εἶτα τὰ τέσσαρα Μαρτυρικὰ τοῦ Ἤχου, καὶ τοῦ Μηναίου δ΄. Δόξα· τὸ Νεκρώσιμον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ πρῶτον τοῦ αὐτοῦ Ἤχου.

Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς λθ΄.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ϛ΄. 1.

Νῶε ἦν ἐτῶν πεντακοσίων· καὶ ἐγέννησε Νῶε τρεῖς υἱοὺς, τὸν Σὴμ, τὸν Χὰμ, τὸν Ἰάφεθ. Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς. Ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλαί εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν ὧν ἐξελέξαντο. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός· Οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας· ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι ἔτη. Οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ μετ' ἐκεῖνο, ὡς ἂν εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐγεννῶσαν αὐτοῖς· ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί. Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεὸς, ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς τις διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεὸς, ὅτι ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ διενοήθη, καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Ἀπαλείψω τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐποίησα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἀπὸ ἑρπετῶν ἕως πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι ἐνεθυμήθην, ὅτι ἐποίησα αὐτούς. Νῶε δὲ εὗρε χάριν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς μ'.

Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με.

Στίχ. **Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχόν.**

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ς'. 20.

Υἱὲ, φύλασσε νόμους πατρός σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μητρός σου· ἄφαψαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σῇ καρδίᾳ διὰ παντὸς, καὶ ἐγκλοίωσαι περὶ σῷ τραχήλῳ. **Ἡνίκα** ἂν περιπατῇς, ἐπάγου αὐτὴν, καὶ μετὰ σοῦ ἔστω· ὡς δ' ἂν καθεύδῃς, φυλασσέτω σε, ἵνα ἐγειρομένῳ συλλαλῇ σοι. **Ὅτι** λύχνος ἐντολὴ νόμου καὶ φῶς, ὁδὸς ζωῆς καὶ ἔλεγχος καὶ παιδεία, τοῦ φυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου, καὶ ἀπὸ διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας. **Υἱὲ**, μή σε νικήσῃ κάλλους ἐπιθυμία, μηδὲ ἀγρευθῇς σοῖς ὀφθαλμοῖς, μηδὲ συναρπασθῇς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων. **Τιμὴ** γὰρ πόρνης ὅση καὶ ἑνὸς ἄρτου, γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει. **Ἀποδήσει** τὶς πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει; ἢ περιπατήσει τὶς ἐπ' ἀνθράκων πυρὸς, τοὺς δὲ πόδας οὐ κατακαύσει; οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὕπανδρον, οὐκ ἀθῳωθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς. **Οὐ** θαυμαστὸν, ἐὰν ἁλῷ τις κλέπτων· κλέπτει γὰρ, ἵνα ἐμπλήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πεινῶσαν· ἐὰν δὲ ἁλῷ, ἀποτίσει ἑπταπλάσια, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοὺς ῥύσεται ἑαυτόν. **Ὁ** δὲ μοιχὸς δι' ἔνδειαν φρενῶν ἀπώλειαν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ περιποιεῖται, ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει· τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. **Μεστὸς** γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς, οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· οὐκ ἀνταλλάξεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν, οὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων. (**Κεφ. Ζ'. 1.**) **Υἱὲ**, φύλασσε ἐμοὺς λόγους, τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς κρύψον παρὰ σεαυτῷ. **Υἱὲ**, τίμα τὸν **Κύριον** καὶ ἰσχύσεις· πλὴν δὲ αὐτοῦ μὴ φοβοῦ ἄλλον.

Καὶ ἡ λοιπὴ **Ἀκολουθία** τῶν Προηγιασμένων.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἀλληλούϊα, καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος β'.

Ἀπόστολοι, **Μάρτυρες** * **καὶ Προφῆται**, **Ἱεράρχαι**, * **Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι**, * σὺν γυναιξὶν ἁγίαις, * οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, * καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, * παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν **Σωτῆρα**, * ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ἱκετεύσατε * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον. **Δόξα.**

Μνήσθητι, **Κύριε**, * ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, * καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρτον, συγχώρησον· * οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, * εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος * καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, * ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Εἶτα στιχολογοῦμεν ἓν Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου τὸ, **Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ.** Καὶ μετὰ τοῦτο, ψάλλομεν τὰ Μαρτυρικὰ Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου, τὸ Νεκρώσιμον καὶ τὸ Θεοτοκίον· καὶ γίνεται Ἀνάγνωσις εἰς τὴν Ἑξαήμερον. Εἶτα τὸν **Ἄμωμον** εἰς στάσεις β'. καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς τοὺς Κεκοιμημένους, ὡς σύνηθες. Εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ **Ἀμώμου**, ψάλλομεν τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια· **Τῶν Ἁγίων ὁ χορὸς**, καὶ τὰ ἕτερα. Μετὰ δὲ τὸ, **Δόξα... καὶ νῦν, Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου**, καὶ τὴν Εὐχήν· **Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός**· καὶ εὐθὺς Τροπάριον. Ἦχος πλ. α'.

Ἀνάπαυσον, **Σωτὴρ** ἡμῶν, * μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου, * καὶ τούτους κατασκήνωσον * ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, * παρορῶν, ὡς ἀγαθὸς, * τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, * τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, * καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, * φιλάνθρωπε.

Δόξα. Τὸ τέλος. **Καὶ** νῦν. Θεοτοκίον, εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον.

Ὁ ἐκ **Παρθένου** ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, * **Χριστὲ** ὁ Θεὸς, * υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς εἰς δ'. μέχρι τῆς ς'. Ὠδῆς. Ἀπὸ

δὲ τῆς ς'. Ὠδῆς, εἰσέρχονται τὰ Τετραῴδια, καὶ καταλιμπάνεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Οἱ Κανόνες ψάλλονται οὕτως· του Μηναίου εἰς ς'. σὺν τῷ Εἱρμῷ, καὶ λέγει ὁ ἐναρξάμενος Χορὸς τὸν Εἱρμὸν, καὶ ὁ ἕτερος τὸ Τροπάριον· κρατοῦμεν δὲ καὶ Στίχους η'. ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ, **Τότε ἔσπευσαν**, ὡς τοῦ Εἱρμοῦ καὶ τοῦ ἑνὸς Τροπαρίου ψαλλομένων χωρὶς Στίχων· καὶ του τῆς Μονῆς Ἁγίου εἰς δ'. Ἀπὸ δὲ τῆς ς'. Ὠδῆς, εἰσέρχονται τὰ Τετραῴδια, καὶ ψάλλονται αἱ Ὠδαὶ κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Προηγοῦνται δὲ οἱ Κανόνες τοῦ Μηναίου· ἱστῶμεν δὲ, εἰς μὲν τὴν ς'. ἀπὸ τοῦ, **Περιεχύθη μοι ὕδωρ**· εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, ἀπὸ τοῦ, **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν**· εἰς τὴν η'. ἀπὸ τοῦ, **Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινά**· ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν θ'. ἀπὸ τοῦ, **Ὅρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ.**

Τὸ Τετραῴδιον τοῦ Κυρίου Ἰωσὴφ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ὁ ὕμνος οὗτος Ἰωσήφ.

Στιχολογοῦνται δὲ αἱ Ὠδαί.

Ὠδὴ ς'. Ἦχος πλ. δ'. **Τὴν δέησιν * ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.**

Οἱ ἅγιοι * διὰ πλείστων βασάνων * τὰς πολλὰς τῶν δυσμενῶν μυριάδας * καταβαλεῖν * ἠξιώθησαν, Σῶτερ, * καὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν σου ἐπέτυχον· * εὐχαῖς αὐτῶν, ὡς ἀγαθὸς, * τὰ πολλά μου ἐξάλειψον πταίσματα.

Ὑμνήσωμεν * τοὺς Χριστοῦ ἀθλοφόρους, * καὶ βοήσωμεν αὐτοῖς ὁμοφρόνως· * Δεσποτικῶν * μιμηταὶ παθημάτων, * τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη ἰάσασθε, * νηστεύειν τε ἀπὸ κακῆς * συνηθείας ἡμᾶς ἐνισχύσατε.

Μετέβαλες * τοῦ θανάτου εἰς ὕπνον * τὸ ἐπίπονον, ἐν τάφῳ ὑπνώσας, * καὶ τοῖς νεκροῖς * τὴν ζωὴν ἐδωρήσω· * τοὺς μεταστάντας οὖν, Σῶτερ, ἀξίωσον * τῆς στάσεως τῶν ἐκλεκτῶν, * ἀθλοφόρων Ἁγίων δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Νηστεύειν με * καὶ ἀπέχεσθαι πάσης * ἁμαρτίας ἐνδυνάμωσον, Κόρη, * τὸν δυνατὸν, * ἀναμάρτητον Λόγον * σωματωθέντα ἀρρήτως κυήσασα· * καὶ δίδου μοι καθαρτικὸν * μολυσμάτων, πανάμωμε, δάκρυον.

Ἕτερον, Ποίημα Θεοδώρου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος γ'.

Βυθός μοι * τῶν παθῶν ἐπανέστη.

Μαρτύρων * μνήμην ἐπιτελοῦντες * ἐνθέως, * φιλομάρτυρες, δεῦτε * ἀγαλλιασώμεθα, * καὶ ὕμνοις αὐτοὺς * καταστέφοντες, * τὸν ἀθλοθέτην Χριστὸν εὐλογῶμεν.

Μαστίγων * πρῶτον πεῖραν λαβόντες, * εἶθ' οὕτως * λιθασθέντες, πρισθέντες, * θηρσὶ βορὰ δίδοσθε, * σφαγιάζεσθε * ὡς ἄρνες Χριστοῦ, * ἀλλὰ ζῆτε εἰς ἀεὶ, ἀθλοφόροι.

Δόξα.

Τὰ τρία * μιᾷ φύσει συνάπτων, * τὸ ἓν δὲ * τρισὶ τέμνων προσώποις, * ἃ ἡ Θεότης ἐστὶ, * Σαβέλλιον * καὶ τὸν Ἄρειον, * τοὺς ἰσομέτρους κρημνοὺς διαφεύγω.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένος * ὤφθης, καὶ μετὰ τόκον * ἁγνεύεις· * ἄμφω γὰρ καὶ λοχεύεις· * ξενοπρεπὲς θέαμα, * λεγόμενον * καὶ νοούμενον, * τὸ πεπραγμένον ἐν σοὶ, Θεομῆτορ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. **Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.**

Μαρτυρικόν.

Τὸ αἷμα * τῆς ὑμῶν μαρτυρίας * Κυρίῳ * ἱκετεύει ἀπαύστως * ὑπὲρ ἡμῶν, Μάρτυρες· * διὸ καὶ νῦν * ὑπερεύξασθε, * νηστεύειν ἡμᾶς ἐκ παθῶν ἀτιμίας.

Στίχ. **Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, Κύριε.**

Νεκρώσιμον.

Ὁ πάντα * μέλλων κρῖναι τὸν κόσμον, * παρόντων * μυριάδων Ἀγγέλων, * ἀκαταγνώστως τότε * παραστῆναι σοι * καταξίωσον * τοὺς κοιμηθέντας πιστῶς, πανοικτίρμον.

Ὁ Εἱρμός.

» Βυθός μοι * τῶν παθῶν ἐπανέστη, * καὶ ζάλη * ἐναντίων
» ἀνέμων· * ἀλλὰ προφθάσας με σὺ * σῶσον, Σωτὴρ, * καὶ ῥῦ-
» σαι φθορᾶς, * ὡς ἔσωσας ἐκ τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Ὠδὴ ζ'. **Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.**

Ὄμβροις ἐσβέσατε αἱμάτων, * πανασίδιμοι, τὴν φλόγα τῆς ἀπάτης· * τοῦ πυρὸς οὖν ἡμᾶς * τοῦ μέλλοντος πρεσβείαις, * ταῖς πρὸς Χριστὸν, λυτρώσασθε, * τοῦ Κυρίου ἀθλοφόροι.

Στόματα φράξαντες λεόντων, * τῶν βασάνων τὴν πυρὰν ὑπενεγκόντες, * ἀθλοφόροι, τρυφὴν * τὴν κρέττονα κληροῦσθε· * ἧσπερ τυχεῖν δεήθητε * καὶ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλῳ φωτὶ περιλαμφθέντες * τῷ τοῦ Πνεύματος, γενναῖοι ἀθλοφόροι, * μεταστᾶσι πιστοῖς * τὴν ἄνεσιν αἰτεῖσθε, * καὶ Παραδείσου εἴσοδον, * καὶ ζωῆς τὴν μετουσίαν.

Θεοτοκίον.

Ὕμνον προσάγω σοι, Παρθένε· * μὴ παρίδῃς με κακοῖς κεκρατημένον· * ἀλλὰ δίδου, ἁγνὴ, * διόρθωσιν τελείαν * διὰ νηστείας πάσης τε * ἀγωγῆς ἀγαθοτρόπου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου.

Πῦρ καὶ ξίφος καὶ θῆρας, ἀθλοφόροι, * ὡς τρυφὴν λογισάμενοι τῷ πάσχειν, * κατεπλήξατε * τοὺς φονεῖς ὑμῶν, * ἀνυμνοῦντες Χριστὸν, * τὸν τῶν πατέρων Θεόν.

Μεληδὸν συγκοπέντες καὶ καέντες, * τῷ Χριστῷ ἀνηνέχθητε θυσία * εὐωδέστατος, * Χριστοῦ Μάρτυρες· * ἀλλ' αὐτῷ ὑπὲρ ἡμῶν * ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Δόξα.

Ἐν Τριάδι ἕνα Θεὸν δοξάζω, * τὸν Πατέρα, Υἱόν τε καὶ τὸ Πνεῦμα, * Μονάδα ἁπλῆν, * Τριάδα σεπτὴν, * ἀρχὴν προάναρχον * καὶ ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, * τὰς εὐχὰς τῶν δούλων σου δεχομένη,* προσανένεγκε * τῷ πάντων Θεῷ, * ἵνα σώσῃ ἡμᾶς * ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Μαρτύρων οἱ δῆμοι, οὐρανόθεν * τοὺς ὑμᾶς ἀνυμνοῦντας ἐπιστάντες * εὐλογήσατε, * ἁγιάσατε, * προθύμως τῶν νηστειῶν * διατελεῖν τὸν καιρόν.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Νεκρώσιμον.

Τῶν ἐν πίστει πρὸς σὲ μετατεθέντων, * ὁ συνιὼν τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, * τὰ ἑκούσια * καὶ ἀκούσια * πταίσματα συγχωρῶν, * ἀνάπαυσον ὡς Θεός.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου, * καὶ τοὺς παῖδας ἀ-
» φλέκτους συντηρήσας, * εὐλογητὸς εἶ * εἰς τοὺς αἰῶνας, *
» Κύριε, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Τῶν βασάνων εἴδη * ἀσθενείᾳ σώματος * ὑπεριδόντες, * ἰατροὶ νοσούντων, * ἀθλοφόροι, ὤφθητε· * ὅθεν κραυγάζω· * Τὴν ἐμὴν νοσοῦσαν * ψυχὴν ἰατρεύσατε * χρόνῳ τῆς νηστείας * διὰ τῆς μετανοίας.

Οἴμοι! πῶς παρῆλθον * πᾶσαι αἱ ἡμέραι μου * ἐν ἀμελείᾳ, * καὶ ἰδοὺ τὸ τέλος * φθάνει ἀτελείωτον * καλῶν λαβεῖν με. * Οἱ καλῶς τὸν δρόμον * τελέσαντες Μάρτυρες, * τέλος ἀγαθόν μοι * γενέσθαι δυσωπεῖτε.

Σταλαγμοῖς αἱμάτων * τὴν πυρὰν ἐσβέσατε * τῆς ἀθείας, * θεῖοι ἀθλοφόροι, * καὶ τοῖς ἐκδημήσασι * τοῦδε τοῦ βίου * ἐξαιτεῖσθε

ὄντως * τὴν θείαν ἀνάπαυσιν, * καὶ τῶν πεπραγμένων * τὴν λύσιν εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰεζεκιὴλ σε * πύλην ἀδιόδευτον, * ἁγνὴ, προεῖδε, * μετανοίας πύλας * πᾶσιν ὑπανοίγουσαν * ἀπεγνωσμένοις· * ὅθεν δυσωπῶ σε· * Τρίβους μοι ὑπόδειξον, * τὰς πρὸς τὰς ἐκεῖθεν * φερούσας καταπαύσεις.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός.

Τοὺς πολυάθλους αἰκισμοὺς * διαφόρως ὑπομείναντες, * οἱ μὲν καέντες, * ἕτεροι πρισθέντες, * ἄλλοι δὲ τεμνόμενοι, * εὐφραίνεσθε, ἀθληταὶ, * ἀναμέλποντες θερμῶς· * Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐνὶ τοῖς αἵμασιν ὑμῶν * ἁγιάζετε τὰ πέρατα, * μικραῖς ῥανίσι * ῥεῖθρα ἰαμάτων * πᾶσιν ἀναβλύζοντες, * πανεύφημοι Μάρτυρες· * διὸ βοᾶτε ἀεί· * Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἡ τρισυπόστατος Μονὰς, * ὁ Πατὴρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, * μία Θεότης, * μία Βασιλεία, * σὲ αἰνεῖ τὸ ἄδυτον φῶς, * Ἀγγέλων αἱ στρατιαί· * καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς * ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰδού σε πᾶσαι γενεαὶ * μακαρίζομεν, πανάχραντε, * τὰ μεγαλεῖα * τὰ σὰ καθορῶντες· * σὺ γὰρ τίκτεις ὑπερφυῶς * τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, * Θεὸν ὄντα καὶ βροτόν· * διό σε εὐλογοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἀθλοφόρων ὁ χορὸς, * δυσωπήθητε τοῦ σῶσαι ἡμᾶς, * πρὸς τὸν Σωτῆρα * τὰς ἱκετηρίας * πάντοτε ποιούμενοι, * λατρεύειν εἰλικρινῶς * δι' ἐγκρατείας αὐτῷ, * ὑμνοῦντας, εὐλογοῦντας * καὶ ὑπερυψοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς * ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, * πρὸς αἰωνίαν * ζωὴν ἐγερθῆναι, * Κύριε, ἀξίωσον, * αἰνεῖν σε εἰλικρινῶς, * καὶ κραυγάζειν ψαλμικῶς· * Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς * γεννηθέντα πρὸ αἰώνων Υἱὸν, *
» καὶ ἐπ' ἐσχάτων * ἐκ τῆς Θεοτόκου * σάρκα ἐνδυσάμενον, *

» ὡς τέλειον ἄνθρωπον * καὶ Θεὸν ἀληθινὸν * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, * » καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Ὤφθητε θεῖοι ὡς ἄνθρακες, * ὕλην πονηρᾶς * ἀθείας συμφλέγοντες, * καὶ στίφη τῶν δαιμόνων * ξίφει συγκόπτοντες, * γενναῖοι ἀθλοφόροι, * φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Σκότος βασάνων διήλθετε, * καὶ πρὸς φωτισμὸν * νοητὸν μετῳκίσθητε, * γενναῖοι ἀθλοφόροι· * διὸ φωτίσατε * τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου, * ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

Ἤλγησαν πόνους προσφέροντες * οἱ πανευκλεεῖς * ἀθλοφόροι τοῦ σώματος, * καὶ νῦν τοῖς μεταστᾶσι * πιστοῖς τὴν ἄπονον * ἀνάπαυσιν αἰτοῦνται, * καὶ Παραδείσου τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Φάνηθι, ἄχραντε Δέσποινα, * θεῖος συνεργὸς * τοῖς ἀχρείοις οἰκέταις σου * καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, * τὰς προσευχὰς ἡμῶν * προσάγουσα Κυρίῳ, * τῷ τῶν αἰώνων βασιλεύοντι.

Εἱρμὸς ἄλλος. Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγήν.

Ὡς πῦρ εἰσβληθέντες ἐκ Θεοῦ * εἰς τὴν γῆν, κατεφλέξατε * πᾶσαν πλάνην εἰδώλων, * ἀνάψαντες πυρσὸν * εἰς τὰ πέρατα * εὐσεβείας, ἀθλοφόροι Χριστοῦ.

Ὑμᾶς οὔτε φλόγες, οὐ σφαγαί, * οὐ τροχοί, οὐκ ἀρθρέμβολα, * καταπέλται, πριστῆρες, * οὐκ ἄλλη βάσανος πικρὰ * διεχώρισε * τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἀθληταί.

Δόξα.

Ἓν καὶ τρία ἀνυμνῶ * εὐσεβῶς τὴν Θεότητα, * τῇ μορφῇ, τοῖς προσώποις * συνάπτων καὶ διαιρῶν * ὁ Πατήρ, Υἱὸς * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ταὔτ' ἐστί.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ * καὶ Δαβὶδ τοῦ προπάτορος * ἐκβλαστήσασαν ῥάβδον, * παναχράντε ἁγνή, * μεγαλύνομεν, * ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις, τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μαρτυρικόν.

Πληθὺς Μαρτύρων ἡ σεπτή, * τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπησον, * ἐν εἰρήνῃ πληροῦντας * τὸν δρόμον τῶν νηστειῶν, * κατιδεῖν ἡμᾶς * καὶ προσκυνῆσαι τὰ πάθη αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Νεκρώσιμον.

Νεκρῶν καὶ ζώντων ὡς Θεός, * ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, *

καὶ ζωὴν τῇ ἐγέρσει * σου, Σωτήρ, παρασχών, * συνανάπαυσον * καὶ τοὺς δούλους σου, οὓς μετέστησας.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγήν, * τὴν δι' Ἁγίων ἰάματα * τῶν » ἀνθρώπων τῷ γένει * παρέχουσαν, ἁγνή, * μεγαλύνομεν, * » ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἤχου, δίς, ποιοῦντες τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ οὕτω·

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ,

Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν Ἁγίων σου.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ,

Πρεσβείαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Μαρτυρικὰ τὰ τοῦ Ἤχου. Εἰς δὲ τὸν Στίχ. τὰ Νεκρώσιμα Στιχηρὰ τοῦ κυρίου Θεοφάνους, τοῦ τυχόντος Ἤχου. Οὕτως οὖν γίνεται κατὰ πᾶν Σάββατον τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Μ΄. ἐὰν μὴ τύχῃ Ἑορτὴ ἢ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἢ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Γ΄. 12.

Ἀδελφοί, βλέπετε μήποτε ἔσται ἔν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος· ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας. Μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ, ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν· ἐν τῷ λέγεσθαι· Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν· ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωσέως.

Καὶ Νεκρώσιμος. Ἀλληλούϊα. Νεκρώσιμον Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικόν· Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι. Καί, Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, Κύριε.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ Β΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ΄. καὶ Ἀνατολικὰ δ΄. καὶ τοῦ Μηναίου γ΄. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου τὰ κατὰ α΄. β΄.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ Ἀκολουθία ἀναστάσιμος· τὸ Μηναῖον, καὶ τὸ Τριῴδιον. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ Προδρόμου, ἢ τῶν ἁγίων μ΄. μαρτύρων, σχολάζει τὸ Τριῴδιον, καὶ ψάλλομεν τὴν Ὀκτώηχον καὶ τὸ Μηναῖον.

Μετὰ τὸ, **Θεὸς Κύριος,** ἡ συνήθης Στιχολογία· καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὴν Ἑξαήμερον. Εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἤχου. Τὸ, **Πᾶσα πνοή.** Τὸ Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον· **Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,** καὶ ὁ Ν΄.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας, Ζωοδότα· * ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμα μου * πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου, * ναὸν φέρον τοῦ σώματος * ὅλον ἐσπιλωμένον· * ἀλλ᾽ ὡς οἰκτίρμων κάθαρον * εὐσπλάγχνῳ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· * αἰσχραῖς γὰρ κατερρύπωσα * τὴν ψυχήν μου ἁμαρτίαις, * καὶ ῥαθύμως τὸν βίον μου * ὅλον ἐκδαπανήσας· * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαι με * πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἶτα Στίχ. **Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.**

Ἦχος πλ. β΄.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν * ἐννοῶν ὁ τάλας, * τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως· * ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, * ὡς ὁ Δαβὶδ βοῶ σοι· * Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῆς Θεοτόκου, τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ Μηναίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριῳδίου εἰς τὸν Ἄσωτον, φέρων ἀκροστιχίδα: **Δέξαι με, Σῶτερ, * ὡς τὸν Ἄσωτον πάλαι. Ἰωσήφ.**

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. **Τμηθείσῃ τμᾶται * πόντος ἐρυθρός.**

Δέξαι με, Σῶτερ, * τοῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς * πίστει προστρέχοντα, ὡς Ἄσωτον τὸ πρὶν, * καὶ παράσχου μοι τὴν λύσιν τῶν κακῶν, * Χριστὲ, καὶ πρὸς τὸ πρῶτον κάλλος * ἀναδραμεῖν καθαρῶς * καταξίωσον, * ὑμνοῦντα τὴν ἄφατον, * Σωτὴρ, εὐσπλαγχνίαν σου.

Εὔσπλαγχνε Σῶτερ, * ἄπλωσον κἀμοὶ * τὰς σὰς ἀγκάλας, ὥσπερ ἥπλωσας ποτὲ * ὑποστρέψαντι ἐκ πάσης πονηρᾶς * ὁδοῦ, τῷ πρὶν Ἀσώτῳ, Λόγε, * καὶ τὸ πρότερόν μοι δὸς * κάλλος, δέομαι, * ὁ πράττων τὰ ἄτοπα * ἀφρόνως ἀπώλεσα.

Ξενώσας πάσης * πράξεως σεπτῆς * τὸν λογισμόν μου, ἐπορεύθην εἰς μακρὰν * χώραν, δουλωθεὶς τοῖς ξένοις πολίταις, * παθῶν ἐφευρέταις δολίοις, * ἐπιστρέφοντα δὲ νῦν, * Πάτερ, δέξαι με * ὡς ἕνα, κραυγάζω σοι, * Σωτὴρ, τῶν μισθίων σου.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μῆτερ * τοῦ Ἐμμανουὴλ, * τοῦτον δυσώπει νῦν, ἁγνὴ, μητροπρεπῶς, * ὡς τὸν Ἄσωτον προσδέξασθαι κἀμὲ * ὁδοῦ ἀπολειφθέντα θείας, * καὶ εἰς ὄρη πονηρὰ * παραβάσεων * πλανώμενον πάντοτε * νοὸς ἀμαυρότητι.

Ὠδὴ γ΄. **Κύριος * ὢν πάντων καὶ κτίστης Θεός.**

Ἴδε μου, * **Κύριε,** τὴν κάκωσιν, * καὶ παράσχου μετανοίας τρόπους * τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, * καὶ ὡς πάλαι τὸν Ἄσωτον υἱὸν, * πρὸς σὲ ἐπιστρεφόμενον δέξαι, * παρορῶν τὰ πλήθη, Δέσποτα, * τῶν πολλῶν παραπτωμάτων μου.

Μόνῳ σοι * ἥμαρτον ὁ τάλας ἐγώ· * μόνον σὲ τὸν ἀγαθὸν τῇ φύσει, * Λόγε, παρώργισα· * μόνος ἔχων πλουσίους οἰκτιρμοὺς, * πάλιν μετανοοῦντα με δέξαι· * μόνος γὰρ ὑπάρχεις, εὔσπλαγχνε, * ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Εὔσπλαγχνε * Κύριε, πατὴρ οἰκτιρμῶν, * ἐξ ὁδοῦ με πονηρίας πάσης * νῦν ἐπιστρέφοντα, * ὡς τὸν Ἄσωτον, δέξαι, καὶ στολαῖς * φαιδρύνας ἀπαθείας, μερίδος * δεῖξον κοινωνόν με, ἀγαθὲ, * τῶν καλῶς θεραπευσάντων σε.

Θεοτοκίον.

Σάρκα * ἀνέλαβεν ἐκ σοῦ ὁ Χριστὸς, * τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδὰμ φορέσας· * ὃν καθικέτευε, * ἀγαθοῦ με πτωχεύσαντα παντὸς, * ὡς πάλαι τὸν Ἄσωτον, πλουτίσαι * θείαις δωρεαῖς, πανάμωμε, * τὸν πιστῶς ὑμνολογοῦντα σε.

Ὠδὴ δ΄. **Προκατιδὼν ὁ προφήτης.**

Ὥσπερ ὁ Ἄσωτος πάλαι, * τῶν ἀγκαλῶν σου νῦν ἀπεσκίρτησα, * καὶ δοῦλος ἐχρηματίσα * πράξεων αἰσχρῶν· * διό με

ἐπιστρέφοντα δέξαι, * Πάτερ, καὶ στολαῖς φαιδρύνας ἱεραῖς, * ἀγαθῶν σου ἀνάδειξον μέτοχον.

Τὴν ἀκαρπίαν ποθήσας, * ξένοις πολίταις ἐγὼ ἐδούλευσα, * λιμῷ κατατηκόμενος * θείων ἀρετῶν· * ἀλλ' οὖν μετανοοῦντα με δέξαι· * Πάτερ, ἥμαρτον εἰς σέ, φιλάνθρωπε· * ἐναγκάλισαι καὶ σῶσον με.

Ἐν ἀμελείᾳ τὸν βίον * διατελέσας ἐγὼ ὁ ἄθλιος, * γινώσκων σου τὸ εὔσπλαγχνον, * Δέσποτα Χριστέ, * προσέρχομαι νῦν ἐν μετανοίᾳ· * μὴ οὖν με βδελύξῃ τὸν ἁμαρτωλόν, * ἀλλὰ δέξαι, ὡς πάλαι τὸν Ἄσωτον.

Θεοτοκίον.

Ῥύπου παντὸς τῶν παθῶν με, * Θεοχαρίτωτε, ἐναπόπλυνον * ῥανίσιν εὐσπλαγχνίας σου, * ὅπως καθαρὸς * ὀφθήσωμαι τότε τῷ προσώπῳ * τοῦ ἀποτεχθέντος ἐκ τῆς σῆς, ἁγνή, * μακαρίας κοιλίας, Θεόνυμφε.

Ὠδὴ ε'. Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης.

Ὡμοιώθην τοῖς ἀλόγοις, * ὑποκύψας δολίοις πάθεσι, * καὶ λιμώττων ἀπὸ πάντων * ἐναρέτων τρόπων, κραυγάζω σοι· * Εὔσπλαγχνε Πάτερ, * δέξαι καὶ σῶσον με * τὸν παραπικράναντα * σὲ νῦν ἀφρόνως.

Συντριβέντα ὥσπερ σκεῦος * παραβάσεσιν, ὅλον, Κύριε, * καινουργήσας μετανοίᾳ, * τῆς μερίδος ποίησον μέτοχον * τῶν σωζομένων, * ὡς ὑπεράγαθος, * ὅπως μεγαλύνω σου * τὴν εὐσπλαγχνίαν.

Τὴν προτέραν μου οὐσίαν * διεσκόρπισα καὶ ἀνήλωσα * μετὰ τῶν ἐκπορνευσάντων, * καὶ μακρὰν, Σωτήρ, γεγονότων σου· * ἀλλ' οὖν με δέξαι * νῦν ἐπιστρέφοντα, * ἔχων ἀγαθότητος * ἄπειρον πλοῦτον.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντων * εἰς τὸ εἶναι παραγαγών, Ἄχραντε, * ὡς αἰτίαν σε τοῦ εἶναι * τῆς αὐτοῦ σαρκώσεως ἔσχηκεν· * ὃν ἐκδυσώπει, * ἀποσφαλέντα με * πάλιν πρὸς μετάνοιαν * καθοδηγῆσαι.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος * ἐσχάτη ἁμαρτημάτων.

Νεῦσον με * σωθῆναι, νεύοντα πρὸς τὰ ἄτοπα πάντοτε, * ὡς ἐπένευσας τῇ παρακλήσει, * Σῶτερ, ποτὲ τοῦ Ἀσώτου, * ὅπως δοξάζω τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Ἅγιε, * ὁ μόνος ἐν τοῖς ἁγίοις ἀναπαυόμενος, * μετανοίᾳ με καταλαμπρύνας, * ἁγίασον τὴν ψυχήν μου, * καὶ πάσης ἁμαρτίας ἀπάλλαξον.

Σῶσον με * εἰς βάθη ἁμαρτιῶν περιπίπτοντα· * καὶ λιμώττοντα, Χριστέ, σοῦ χάριν, * θρέψον νοήμασι θείοις, * καὶ μέτοχον τῆς δόξης σου ποίησον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθη σου * ἡ μήτρα ὡς ἀληθῶς ἐργαστήριον * τῆς ἑνώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου * τῶν δύο φύσεων· ὅθεν * ὑμνοῦμεν εὐσεβῶς σε δοξάζοντες.

Κονδάκιον.

Ἦχος β'. Ἡλιοῦ ἐμιμήσω.

Ὁ Πατὴρ ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, * ὡς τὸν ἄσωτον παῖδα δέξαι, Σωτήρ μου, * καὶ μὴ ἀπώσῃ θερμῶς ἐπιστρέφοντα, * ἀλλὰ προφθάσας ἀγκάλισαι, Δέσποτα, * διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου· * σὺ γὰρ εἶ ὁ ποιμὴν * τῶν πίστει προσφευγόντον σοι.

Ὁ Οἶκος. Τράνωσον.

Τίνι καὶ ποῦ * καὶ πρὸς τίνα φύγω, * ὁ ἀσώτως βιώσας * ὥσπερ ἄλλος οὐδεὶς * ἐν βίῳ ὁ ταλαίπωρος; * ἄνοιξον σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν σου, * καὶ θερμῶς σοι προσπίπτοντα οἴκτειρόν με· * ἥμαρτον γὰρ * εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· * σὺ ποίησόν με ὡς ἕνα * τῶν μισθίων σου, Πάτερ οὐράνιε· * οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τοῦ καλεῖσθαι υἱός. * Ἀλλὰ πρόφθασον, δέξαι καὶ σῶσον με· * σὺ γὰρ εἶ ὁ ποιμὴν * τῶν πίστει προσφευγόντων σοι.

Ὠδὴ ς'. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Τὸν πλοῦτον, εὔσπλαγχνε Πάτερ, * ὃν δέδωκάς μοι ἐσκόρπισα, * πορευθεὶς εἰς μακρὰν * προσπαθείας χώραν, πράττων τὰ ἄτοπα * καὶ σαρκικὰ θελήματα· * ἐπιστρέφοντα δέξαι με.

Ὃν ἔδωκάς μοι, ἀφρόνως * πλοῦτον ἐσκόρπισα ἅπαντα, * καὶ λιμώττω δεινῶς· * ἀλλὰ πάλιν ἐπιστρέφοντα δέξαι με, * ὥσπερ ποτὲ τὸν Ἄσωτον, * πολυεύσπλαγχνε Κύριε.

Νόμους τοὺς σοὺς ἀθετήσας, * παρανομίαις ἐδούλευσα· * καὶ εἰς νοῦν μου λαβὼν * τὴν πολλήν σου εὐσπλαγχνίαν, ὑπέστρεψα, * ἐν μετανοίᾳ κράζων σοι· * Ὁ Θεός, σύ με οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ὤφθης πρὸ τόκου, * καὶ μετὰ τόκον, κυήσασα * Ἰησοῦν τὸν Χριστόν· * ὃν δυσώπει οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι με, * ὥσπερ ποτὲ τὸν Ἄσωτον * μεταγνοῦντα, Πανάμωμε.

Ὠδὴ η'. Νόμων πατρῴων * οἱ μακαριστοί.

Ἀποσφαλέντα * καὶ μακρύναντα * τῶν ἀγαθῶν σου πάντων * ἐμαυτόν, Κύριε, * καὶ τοῖς κτήνεσι, φιλάνθρωπε, * δεινῶς ὁμοιωθέντα * δέξαι με πάλιν, * ὡς ποτὲ τὸν Ἄσωτον υἱόν, * καὶ μὴ δείξῃς ἐπίχαρμα * δαιμόνων, μελῳδοῦντα· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λάμψον ἀκτῖνα * μετανοίας μοι * ἐν σκότει ἀπωλείας * κει-

μένῳ, Κύριε, * καὶ στολαῖς με καταφαίδρυνον * πράξεων ἐναρέτων, * ὅπως νυμφῶνος * καταξιωθῶ τοῦ νοητοῦ, * τοῖς υἱοῖς ἀριθμούμενος * τῆς βασιλείας, βοῶν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄγονε, σπεῦσον, * μετανόησον, * πρὶν ἡ τομή σε φθάσῃ, * καὶ ὥσπερ ἄκαρπον * δένδρον κόψῃ καὶ προπέμψῃ σε * εἰς πῦρ τὸ τῆς γεέννης. * Ἰδοὺ ὁ πάντας * σώζεσθαι βουλόμενος Θεὸς * ἐφαπλοῖ τὰς ἀγκάλας σοι, * καὶ δέχεται βοῶσαν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εἶδέ σε πύλην * πάλαι, Ἄχραντε, * ὁ ἱερὸς Προφήτης, * δι' ἧς σαρκούμενος * ὁ Θεὸς, ὡς οἶδεν, Ἄχραντε, * εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν· * ὃν ἐκδυσώπει * μετανοίας πύλας μοι, Ἁγνὴ, * ὑπανοῖξαι, καὶ σῶσαι με * ἀπαύστως μελῳδοῦντα· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἀπορεῖ πᾶσα * γλῶσσα.

Ἰδοὺ παντοίαις * θέλων ἡδοναῖς ἐδουλώθην, * καὶ ἐμακρύνθην, * Πάτερ, ἀγκαλῶν σου τῶν ἁγίων, καὶ ἀφρόνως * ἔξω ἐμαυτοῦ γεγένημαι * ἀπροσεξίᾳ, * ἀλλ' ἐπιστρέφοντά με, * τὸν Ἄσωτον ὡς πρὶν, * δέξαι, * καὶ σωζομένων ἁπάντων * δεῖξον συμμέτοχον.

Ὡς ἡ πιστή σοι * πάλαι Χαναναία κραυγάζω· * Ἐλέησόν με· * ἔχω γὰρ καρδίαν ἁμαρτίαις ῥυπωθεῖσαν, * καὶ ἀναβοῶ ὡς Ἄσωτος· * Ἥμαρτον, Πάτερ, * καὶ πέπλησμαι αἰσχύνης * ἀμέτρου, μακρυνθεὶς * πάσης * νομοθεσίας ἐμπράκτου· * ἀλλ' ὅμως δέξαι με.

Σὺ ὁ μὴ θέλων * ἄνθρωπον ποτὲ ἀπολέσθαι, * ἐπίστρεψόν με * τὸν ἀποσφαλέντα τῆς εὐθείας, Λόγε, τρίβου, * καὶ πρὸς τοὺς κρημνοὺς καὶ βάραθρα * τῆς ἁμαρτίας * καταπεσόντα, ὥσπερ * ὁ Ἄσωτος υἱός· * ὅπως * τὴν ὑπὲρ νοῦν μεγαλύνω * φιλανθρωπίαν σου.

Ἡ γῆ καὶ ὅλος * ἄνω οὐρανὸς εὐφροσύνην * ἐπιτελέσει, * βλέπων μεταγνοῦντά με, οἰκτίρμον, καὶ δεχθέντα * ὑπὸ τῶν ἁγίων σπλάγχνων σου, * καὶ ἀνυμνήσει * τὴν σὴν φιλανθρωπίαν, * καὶ κράξει ἐμφανῶς· * Δόξα * τῷ πάντας θέλοντι σῶσαι * μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Φωνὴ Ἀγγέλου * Ἄγγελον βουλῆς τῆς μεγάλης * ἐναπῴκισας· * τοῦτον οὖν, Παναμώμε, δυσώπει, Θεοτόκε, * πᾶσαν ἀγαθὴν βουλὴν ἡμῶν * ἀποπληρῶσαι, * καὶ κληρονόμους δεῖξαι * αὐτοῦ τῶν ἀγαθῶν, * ὅπως * ὑμνολογῶμεν ἀπαύστως * τὰ μεγαλεῖα σοῦ.

Ἐξαποστειλάριον ἑωθινόν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὰ Ἀνατολικά· καὶ λέγομεν Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου. Ἦχος πλ. β'.

Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων πορευομένοις * φῶς ἀνέτειλας, Χριστὲ, * τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας· * καὶ τὴν εὔσημον ἡμέραν τοῦ πάθους σου * δεῖξον ἡμῖν, * ἵνα βοῶμεν σοι· * Ἀνάστα, ὁ Θεὸς, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη· καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἤχου. Προκείμενον τοῦ Ἤχου.

Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους (Κεφ. Α'. 10)· Κατ' ἀρχὰς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας. Τέλος· εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλούϊα τοῦ Ἤχου.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (Κεφ. Β'. 1.)· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ. Τέλος· ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἴδομεν.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν Κατανυκτικὰ τὰ τῆς Ὀκτωήχου δ'. Καὶ τὰ ἑπόμενα τοῦ Τριῳδίου Προσόμοια, τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ. Ἦχος πλ. δ'. Ἀμέτρητος ὑπάρχει.

Ἀμέτρητά σοι πταίσας, * ἀμετρήτους κολάσεις ἐκδέχομαι, * βρυγμὸν ὀδόντων * καὶ κλαυθμὸν ἀπαράκλητον, * γέενναν πυρὸς, * καὶ σκότος καὶ τάρταρον, * Κριτὰ δικαιότατε· * δάκρυα οὖν μοι δώρησαι, * δι' ὧν εὕρω τὴν ἄφεσιν, * καὶ κακῶν μου τὴν λύσιν, * νηστεύων καὶ κράζων σοι· * Δέσποτα Χριστὲ, * οἰκτείρησόν με, * διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὅμοιον.

Ἐμὲ τὸν πλανηθέντα * ἐπὶ ὄρη δεινῶν παραβάσεων * ζήτησον, Λόγε, * καὶ πρὸς σὲ ἀνακάλεσαι, * ἤθη πονηρὰ * ἐκ τῆς δια-

νοίας μου * μακρὰν ἀπωθούμενος· * θνήξαντα πάλιν ζώωσον * καὶ νηστείᾳ καθάρισον, * ἐν κλαυθμῷ διηνεκεῖ * βοῶντα καὶ λέγοντα· Δέσποτα Χριστέ, * οἰκτείρησόν με, * διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἕτερον Στιχηρὸν προσόμοιον, τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν ἔνδοξον καὶ ἄχραντον.

Νηστείας ἐναρξάμενοι * Ἑβδομάδος τῆς τρίτης, * τὴν Τριάδα τὴν σεπτὴν * εὐφημήσωμεν, οἱ λαοί, * τὸ ἑξῆς περιχαρῶς * διανύοντες· * τῆς σαρκὸς δὲ τὰ πάθη ἀπομαράναντες, * ἐκ ψυχῆς ἡμῶν ἄνθη * θεῖα δρεψώμεθα, * στεφάνους πλεξάμενοι * τῆς κυρίας τῶν ἡμερῶν· * ἵνα πάντες τῷ Χριστῷ, ὡς νικητῇ, * στεφανηφοροῦντες ὑπαντήσωμεν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ΄. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Φῶς ἱλαρόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Προκείμενον.

Ἦχος πλ. δ΄.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου * ἀπὸ τοῦ παιδός σου, * ὅτι θλίβομαι, * ταχὺ ἐπάκουσόν μου· * πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, * καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς.

Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μὴ ἀποστρέψῃς.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Δίς.

Ἦχος πλ. δ΄.

Χαλινοὺς ἀποπτύσας * τοὺς πατρικοὺς ἀστάτῳ φρενί, * τοῖς κτηνώδεσι τῆς ἁμαρτίας * λογισμοῖς συνέζησα, * ὅλον μου τὸν βίον * δαπανήσας ἀσώτως ὁ τάλας ἐγώ· * τροφῆς δὲ λειπόμενος * βεβαιούσης καρδίαν, * πρὸς καιρὸν λιπαίνουσαν * ἡδονὴν ἐσιτούμην. * Ἀλλά, Πάτερ ἀγαθέ, * μὴ κλείσῃς μοι * τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα, * ἀλλ' ἀνοίξας δέξαι με, * ὡς τὸν ἄσωτον υἱόν, * καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, * πάντα τόπον ἁγιάζετε, * καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· * καὶ νῦν πρεσβεύσατε ῥυσθῆναι * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, * Κεχαριτωμένη, Μῆτερ ἀνύμφευτε, * καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν * τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν· * Θεοτόκε, πρέσβευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς ἐν ταῖς προλαβούσαις Κυριακαῖς ἑσπέρας προδεδήλωται.

ΤΗ Β΄. ΤΗΣ Γ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικά. Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, λέγομεν Καθίσματα Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου τοῦ τυχόντος Ἤχου. Μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν, λέγομεν τὰ παρόντα Καθίσματα τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Τῆς ἐγκρατείας τῷ πυρὶ * φλέξωμεν πάντες * τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν * ἐπαναστάσεις, * καὶ τὴν φλόγα ἐκείνην * τὴν μὴ σβεννυμένην * δακρύων νῦν κατασβέσωμεν ὀχετοῖς, * βοῶντες τῷ κρῖναι μέλλοντι πᾶσαν τὴν γῆν· * Σῶτερ εὔσπλαγχνε Κύριε, * ἀκατακρίτους ἡμᾶς * συντήρησον, διδοὺς ἡμῖν * τῶν πταισμάτων συγχώρησιν.

Θεοτοκίον. Προσόμοιον.

Θεοχαρίτωτε, ἁγνή, * εὐλογημένη, * τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν * ἐκ σοῦ τεχθέντα, * σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, * καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, * καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις, ὑπὲρ ἡμῶν * δυσώπει ἀκαταπαύστως, δοῦναι ἡμῖν * πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν * καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, * καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, * ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Μετὰ δὲ τὴν τρίτην Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Τὸ προσταχθέν.

Τριὰς ἁγία καὶ σεπτή, * τοὺς τὴν νηστείαν * ἐν Ἑβδομάδεσι τρισὶ * διανύοντας * διαφύλαξον σώους * καὶ ἀκαταγνώστους, * ἀξίως διευδρομῆσαι πρὸς τὸ ἑξῆς, * καὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου διατηρεῖν, * ἵνα οὕτω προφθάσωμεν * ἀκατακρίτως ἰδεῖν * τὴν ἔνδοξον Ἀνάστασιν, * ὕμνον αἶνον προσάγοντες.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ προστασία τῶν πιστῶν, * Θεοκυῆτορ, * τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, * καὶ τῶν πενθούντων * ἡ μεγίστη παράκλησις, * τὸν ἐκ τῆς γαστρός σου, * Παρθένε, τῆς παναγίας ὑπερφυῶς * τεχθέντα, ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἡμῶν, * σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἄρχουσι, * δυσώπει, ῥύσασθαι ἡμᾶς * ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως * τῆς δεινῆς κατακρίσεως.

Ψάλλομεν δὲ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια· στιχολογεῖται δὲ ἡ α΄. Ὠδή.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσμα * ἀναπέμψωμεν λαοί.

Ἔχων * ὡς Θεὸς τὸ συμπαθὲς, * μετανοοῦντα δέξαι με, * τὸν ἐκδαπανήσαντα * τὸν βίον μου ἀσώτως· * βοῶ σοι τὸ, Ἥμαρτον· * κατηγόρων οὐ χρήζω, * τὴν αἰσχύνην * τῶν ἔργων προφέρων.

Βρῶσιν * λελοιπὼς ἀγγελικὴν, * παρωμοιώθην κτήνεσιν, * ἐν τῷ σιτίζεσθαι * τὴν μοχθηρὰν κακίαν· * ἀλλ' οὖν ἐπιστρέφοντα * δέξαι με, ὥσπερ ἕνα * τῶν μισθίων, * οὐράνιε Πάτερ.

Νύκτα * ἡδονῶν τὴν ἐκ τρυφῆς * προσγινομένην ἅπαντες, * πιστοὶ, ἀφέμενοι, * φωτὶ τῆς ἐγκρατείας * σπουδαίως προσέλθωμεν, * ἵνα τῆς φωτοφόρου * εὐωχίας * καταξιωθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις, * ὁ πανάγιος Ναὸς, * ὁ πόκος ὁ θεόδροσος, * ἐσφραγισμένη πηγὴ * τοῦ ἀθανάτου ῥείθρου· * τὴν ποίμνην σου, Δέσποινα, * φύλαττε ἐκ παντοίων * πολεμίων * ἀπολιορκήτως.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἄσωμεν ᾠδήν.

Νῦν ἐν Ἑβδομάσι τρισὶν, * ὡς πάλαι τριμερῶς * ὁ Ἰσραὴλ, ἁγνισθέντες, ἀδελφοὶ, * ὄρει εὐχῶν φθάσωμεν, * καὶ ἐκεῖθεν θείων * φωνῶν ἀκούσαντες, * Χριστὸν ὑμνήσωμεν.

Ὥσπερ Σαμψὼν, τῇ νηστείᾳ * δυναμωθέντες, δεῦτε * ὡς ἄλλον θῆρα πατάξωμεν, λαοὶ, * τὸν τῆς γαστρὸς δαίμονα, * καὶ οὐ μὴ γελάσῃ * ἡ Δαλιδὰς τῶν παθῶν, * ἐξαπατῶσα ἡμᾶς.

Δόξα.

Τρία μέλπω χερουβικῶς, * ἁγία σε Θεότης, * φῶτα καὶ φῶς, καὶ ζωήν τε καὶ ζωὰς, * Θεὸν τὸν γεννήσαντα, * Θεὸν τὸν γεννηθέντα, * Θεὸν καὶ τὸ ἐκ Πατρὸς * ἐκπορευθὲν Πνεῦμα ζῶν.

Καὶ νῦν.

Χαῖρε, ἡ τῆς Εὔας χαρά· * ἡ γὰρ ἐκείνης λύπη * διὰ τοῦ τόκου σου πέπαυται, ἁγνή· * χαῖρε, ἀδύτου φωτὸς * φωτεινὴ νεφέλη, * ἐξ ἧς ἀνέτειλε * Χριστὸς ὁ Κύριος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πίστει, ὡς Δαβὶδ, καὶ ἡμεῖς, * τῇ ταπεινοφροσύνῃ * καθοπλισθέντες, ὡς ἄλλον Γολιὰθ, * τὸν ὑπερήφανον νοῦν * καταβεβληκότες, * συνδιακόψωμεν * καὶ μυριάδας παθῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν ᾠδὴν τῷ Θεῷ, * τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας * τοῦ Φαραὼ ῥυσαμένῳ Ἰσραὴλ, * καὶ ἐν πυρίνῳ στύλῳ * καὶ φωτὸς νεφέλῃ * καθοδηγήσαντι, * ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ η΄. Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ἐκδαπανήσας οὐσίαν τὴν πατρῴαν, * μετὰ πορνῶν ἐξεβλήθην * τῶν προαυλίων τῆς χάριτος· * ἀλλὰ δέξαι με, Πάτερ, * δι' ἄμετρον ἔλεος.

Ἐν φαιδροτάτῃ νηστείᾳ, φωταυγείαις * τῶν προσευχῶν λαμπρυνθέντες, * φωτοειδεῖς χρηματίσωμεν, * ὅπως τῆς ἁμαρτίας * τὸ σκότος ἐκφύγωμεν.

Ἐκδυσωπεῖ σε χορὸς τῶν Ἀσωμάτων, * τὰ Χερουβὶμ ἱκετεύει * καὶ τῶν Ἁγίων τὰ τάγματα· * τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, * Χριστὲ πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν συλλαβοῦσα, * ἐσκοτισμένον με μέθῃ * τῆς ἁμαρτίας σωφρόνισον, * Θεοτόκε Παρθένε, * ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Τὸ πατρῷον κειμήλιον, * τὸ χρῆμα τὸ θαυμαστὸν, * τὴν μητέρα πάντων * τῶν λατρευσάντων * τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, * δεῦτε τρυφήσωμεν, * ἀδελφοὶ, τὴν νηστείαν· * καὶ γὰρ αὕτη * ῥώννυσι τὸ σῶμα, * καὶ καταφωτίζει * τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν.

Γεδεὼν τὸν θαυμάσιον * ἐκμιμουμένη, ψυχὴ, * ἀρετὰς φέρουσα, * πίστιν, ἐλπίδα * καὶ ἀγάπην Χριστοῦ, * ἔξελθε κτείνουσα * τὰ ἀλλόφυλα πάθη, * ὡς ἐκεῖνος * σὺν τριακοσίοις * τὸ Μαδιαναίων * ἔθνος ἀποκαθαίρων.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Καὶ Τριάδα δοξάζω σε, * καὶ ὡς Μονάδα ὑμνῶ * σὲ, Θεότης μία, * Πάτερ παντοκράτορ, * καὶ μονάρχα Υἱὲ, * Πνεῦμα τὸ ἅγιον * καὶ πανδέσποτον κράτος, * μία φύσις, * μία Βασιλεία, * ἐν δὲ χαρακτῆρσι * τρισὶ προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἃς ἐν τόκῳ διέλαθεν * ὠδῖνας ὑπερφυῶς, * ἐν τῷ σῷ τιμίῳ * πάθει ἐπέγνω * ἡ τεκοῦσα σέ· * ἤλγει γὰρ βλέπουσα * ἐν σταυρῷ σε παγέντα * ἑκουσίως * ὑπὸ Ἰουδαίων, * τὸν ἐπὶ ὑδάτων * τὴν γῆν θεμελιοῦντα.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ σου * τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, * σὺν ταῖς χιλιάσι * καὶ μυριάσι * τῶν Δυνάμεων, * τότε μου, Κύριε, * φεῖσαι, ἄνες καὶ ῥῦσαι * καταδίκης· * μή με καταισχύνῃς, * μή με κατακρίνῃς * πυρὶ τῷ αἰωνίῳ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι * τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, * ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ * ὅριον ψάμμον, * καὶ συνέχων τὸ πᾶν, * σὲ ὑμνεῖ ἥ-

» λιος, * σὲ δοξάζει σελήνη, * σοὶ προσφέρει * ὕμνον πᾶσα κτί-
» σις, * τῷ Δημιουργῷ * καὶ Κτίστῃ εἰς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει.

Τὸν ἀπὸ τῆς σῆς * μακρυνθέντα, Πάτερ, ἀγάπης, * καὶ ἐθελουσίως ὁρμαῖς * ἡδονῶν δουλωθέντα, * ἐπιστρέφοντα ὡς τὸν Ἄσωτον δέξαι· * μόνος γὰρ ὑπάρχεις πολυέλεος.

Ἄκαρπος ἐδείχθην * συκῆ, μόνην τὴν κακίαν * γεωργῶν ὁ ἄθλιος, * τὸ πῦρ μοι προξενοῦσαν· * σὺ οὖν, Κύριε, καρποφόρον με δεῖξον, * πράξεις ἀγαθὰς καρποφοροῦντα σοι.

Νήστευσον, ψυχή μου,* κακίας καὶ πονηρίας· * κράτησον ὀργῆς καὶ θυμοῦ * καὶ πάσης ἁμαρτίας· * Ἰησοῦς γὰρ τοιαύτην θέλει νηστείαν, * ὁ φιλανθρωπότατος Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ, Θεοτόκε, * τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· * σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· * σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, * ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Μεγαλύνομέν σε.

Καθαρὰν νηστείαν * τῶν κακῶν τὴν ἀποχὴν προσενέγκωμεν,* ὡς δῶρα εὐπρόσδεκτα, * Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ἐλισσαῖος πάλαι * πῶς διέτρεφε Προφήτας, μαθοῦσα, ψυχή, * σχεδίως ἐκτράφηθι, * ἀπευχαριστοῦσα Χριστῷ.

Δόξα.

Τρισσουμένην μίαν * σέ, Θεότης, ἀνυμνῶ τοῖς προσώποις μορφήν, * Πατέρα τὸν ἄναρχον, * Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομῆτορ Κόρη, * ἡ παστὰς τοῦ οὐρανίου Βασιλέως Χριστοῦ, * σῶζε τῇ πρεσβείᾳ σου * τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντας σε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δανιὴλ τοὺς θῆρας * ἐν τῷ λάκκῳ ἡμεροῖ ἐγκρατείας κημῷ,* καὶ ἡμεῖς δαμάσωμεν * τὰ πάθη νηστεύοντες.

Ὁ Εἱρμός.

» Μεγαλύνομέν σε, * τὴν πανάμωμον Μητέρα Χριστοῦ τοῦ
» Θεοῦ, * ἐν ᾗ ἐπεσκίασε * τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς.

Ἦχος δ'.

Τὸν χαλεπὸν τῶν πταισμάτων μου * ῥύπον ἐνδέδυμαι, * καὶ τῆς χαρᾶς * τοῦ νυμφῶνος ἐκβέβλημαι· * οἴκτειρόν με τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, * ὡς τὸν ἄσωτον παῖδα, ὁ Θεός, * καὶ ἐλέησον με.

Μαρτυρικόν.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν, * ἅγιοι Μάρτυρες, * τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, * ὃν ἠγωνίσασθε; * πῶς ἐν σώματι ὄντες, * τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐνικήσατε, * Χριστὸν ὁμολογήσαντες, * καὶ σταυρῷ ὁπλισάμενοι; * ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε * δαιμόνων φυγαδευταί, * καὶ βαρβάρων πολέμιοι· * ἀπαύστως πρεσβεύσατε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ λαμπὰς ἡ ἄσβεστος, * ὁ θρόνος τῆς δικαιοσύνης, * ἄχραντε Δέσποινα, πρέσβευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος δ'.

Ὅτι ἀσθενεῖς ἡμεῖς * καὶ παρειμένοι ταῖς ἁμαρτίαις, * ἴασαι τὰ συντρίμματα ἡμῶν, * ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων, φιλάνθρωπε.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς μα'.

Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου.

Στίχ. Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 13.

Κύριον τὸν Θεὸν αὐτὸν ἁγιάσατε, καὶ αὐτὸς ἔσται σου φόβος. Κἂν ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς ᾖς, ἔσται σοι εἰς ἁγίασμα, καὶ οὐχ ὡς λίθου προσκόμματι συναντήσετε, οὐδ' ὡς πέτρας πτώματι. Οἱ δὲ οἶκοι Ἰακὼβ ἐν παγίδι, καὶ ἐν κοιλάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ἱερουσαλήμ. Διὰ τοῦτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοί, καὶ πεσοῦνται καὶ συντριβήσονται, καὶ ἐγγιοῦσι καὶ ἁλώσονται ἄνθρωποι ἐν ἀσφαλείᾳ. Τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν νόμον τοῦ μὴ μαθεῖν. Καὶ ἐρεῖ· Μενῶ τὸν Θεὸν τὸν ἀποστρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰακώβ, καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ. Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Καὶ ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ παρὰ Κυρίου Σαβαώθ, ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιών. Καὶ ἐὰν εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς· Ζητήσατε τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς φωνοῦντας, τοὺς κενολογοῦντας, οἳ ἐκ τῆς κοιλίας φωνοῦσιν, οὐκ ἔθνος πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἐκζητήσουσι; Τί ἐκζητοῦσι περὶ τῶν ζώντων τοὺς νεκρούς; νόμον γὰρ εἰς βοήθειαν ἔδωκεν, ἵνα εἴπωσιν οὐχ ὡς τ' ῥῆμα τοῦτο, περὶ οὗ οὐκ ἔστι δῶρα δοῦναι περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἥξει ἐφ' ἡμᾶς λιμὸς σκληρά, καὶ ἔσται ὡς ἂν πεινάσητε, λυπηθήσεσθε καὶ κακῶς ἐρεῖτε τὸν ἄρχοντα καὶ τὰ πάτρια, καὶ ἀνα-

βλέψονται εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω, καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλέψονται· καὶ ἰδοὺ ἀπορία στενὴ καὶ σκότος, θλῖψις καὶ στενοχωρία καὶ σκότος, ὥστε μὴ βλέπειν· καὶ οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ ὢν ἕως καιροῦ. (Κεφ. Θ΄. 1.) Τοῦτο πρῶτον πίε. Ταχὺ ποίει, χώρα Ζαβουλὼν, γῆ Νεφθαλὶμ, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν. Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα· οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ἡμᾶς. Τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ, ὃ κατήγαγες ἐν εὐφροσύνῃ σου· καὶ εὐφρανθήσονται ἐνώπιόν σου, ὡς οἱ εὐφραινόμενοι ἐν ἀμήτῳ, καὶ ὃν τρόπον οἱ διαιρούμενοι σκῦλα. Διότι ἀφῄρηται ὁ ζυγὸς, ὁ ἐπ' αὐτῶν κείμενος, καὶ ἡ ῥάβδος, ἡ ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν· τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν ἀπαιτούντων διεσκέδασεν, ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπὶ Μαδιάμ. Ὅτι πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην δόλῳ, καὶ ἱμάτιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσουσι, καὶ θελήσουσιν, εἰ ἐγένοντο πυρίκαυστοι. Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, καὶ υἱὸς ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστὴς, ἄρχων εἰρήνης, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ ὑγίειαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον, ἐπὶ τὸν θρόνον Δαβὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι ἐν κρίματι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μβ΄.

Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ. Κρῖνόν μοι, ὁ Θεὸς, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου.

ΤΗ͂ Β΄. ΤΗΣ Γ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τοῦ Μηναίου γ΄.

Στιχηρὰ Προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Νηστείαν ποθήσωμεν * ψυχῆς, * πάθη χαλεπώτατα * τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος * καταμαραίνουσαν, * καὶ ἐνθέους πράξεις * πράττειν ἐνισχύουσαν, * καὶ νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἀναπέμπου-

σαν, * καὶ τὴν συγχώρησιν * προξενοῦσαν ὧν ἡμάρτομεν, * δωρουμένην * ἐκ Θεοῦ οἰκτίρμονος.

Ὅμοιον.

Ἅπαντα τὸν βίον μου * αἰσχρῶς * δαπανήσας, Κύριε, * μετὰ πορνῶν ὁ ταλαίπωρος, * ὥσπερ ὁ Ἄσωτος, * κατανύξει κράζω· * Πάτερ ἐπουράνιε, * ἡμάρτηκα· ἱλάσθητι, δέξαι με, * καὶ μὴ ἀπώσῃ με, * ἐμαυτὸν ἐκ σοῦ μακρύναντα, * καὶ ἐνθέοις * ἔργοις νῦν πτωχεύσαντα.

Ἕτερον Στιχηρὸν Προσόμοιον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος γ΄. Δεῦτε, ἅπαντα * τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δεῦτε, ἅπαντες * κυμβάλοις ψαλμικοῖς * τὴν σεπτὴν ἐγκράτειαν * κατασπαζόμενοι διηχήσωμεν· * ἐν αὐτῇ γὰρ νοητῶς * ὄφιν τὸν ἀρχέκακον καταράσσομεν· * ὅθεν παῤῥησίᾳ βοῶμεν Χριστῷ· * Παράσχου, Σῶτερ, ἀκατακρίτους * τὸν πανάγιόν σου σταυρὸν κατιδέσθαι, * καὶ καταπροσκυνῆσαι, * καὶ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις * ἑορτάζειν τερπνῶς.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ΄. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μγ΄.

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ϛ΄. 9.

Νῶε ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ· τῷ Θεῷ εὐηρέστησε Νῶε. Ἐγέννησε δὲ Νῶε τρεῖς υἱοὺς, τὸν Σὴμ, τὸν Χὰμ, τὸν Ἰάφεθ. Ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας. Καὶ εἶδε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν γῆν, καὶ ἦν κατεφθαρμένη, ὅτι κατέφθειρε πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε· Καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἥκει ἐναντίον ἐμοῦ· ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ καταφθείρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν. Ποίησον οὖν σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων· νοσσιὰς ποιήσεις κατὰ τὴν κιβωτὸν, καὶ ἀσφαλτώσεις αὐτὴν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ· Καὶ οὕτω ποιήσεις τὴν κιβωτόν· τριακοσίων πήχεων τὸ μῆκος τῆς κιβωτοῦ, καὶ πεντήκοντα πήχεων τὸ πλάτος, καὶ τριάκοντα πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς. Ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτὸν, καὶ εἰς πῆχυν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν· τὴν δὲ θύραν τῆς κιβωτοῦ ποιήσεις ἐκ πλαγίων· κατώγαια διώροφα καὶ τριώροφα ποιήσεις αὐτήν. Ἐγὼ δὲ ἰδοὺ ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν, ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς, καταφθεῖραι πᾶσαν σάρκα, ἐν ᾗ ἐστι πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὅσα ἂν ᾖ ἐπὶ τῆς γῆς, τελευτήσει.

Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ· εἰσελεύσῃ δὲ εἰς τὴν κιβωτὸν, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ἡ γυνή σου καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ. Καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων, καὶ ἀπὸ πάσης σαρκὸς, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν, ἵνα τρέφῃς μετὰ σεαυτοῦ· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔσονται. Ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσελεύσονται πρὸς σὲ, τρέφεσθαι μετὰ σοῦ, ἄρσεν καὶ θῆλυ. Σὺ δὲ λήψῃ σεαυτῷ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων, ἃ ἔδεσθε, καὶ συνάξεις πρὸς σεαυτὸν, καὶ ἔσται σοὶ καὶ ἐκείνοις φαγεῖν. Καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς, οὕτως ἐποίησε.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς μδ΄.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η΄. 1.

Υἱὲ, σὺ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ· ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστὶν, ἀνὰ μέσον δὲ τῶν τρίβων ἕστηκε· παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται. Ὑμᾶς, ὦ ἄνθρωποι, παρακαλῶ καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Νοήσατε, ἄκακοι, πανουργίαν· οἱ δὲ ἀπαίδευτοι, ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ φάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα ἐνώπια τοῖς συνιοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον, καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον· κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλὴν καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Φόβος Κυρίου μισεῖ ἀδικίαν, ὕβριν τε καὶ ὑπερηφανίαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν· μεμίσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένας ὁδοὺς κακῶν. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι, καὶ οἱ δυνάσται γράφουσι δικαιοσύνην· δι' ἐμοῦ μεγιστᾶνες μεγαλύνονται, καὶ τύραννοι δι' ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσι. Πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει, καὶ κτῆσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη. Βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον, τὰ δὲ ἐμὰ γεννήματα κρείσσω ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ. Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ, καὶ ἀνὰ μέσον τρίβων δικαιώματος ἀναστρέφομαι, ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὕπαρξιν, καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, δίς.

Ἦχος β΄.

Πάτερ ἀγαθὲ, * πάντων ὧν μοι δέδωκας * ἐγύμνωσεν ἡ ἀφροσύνη· * ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ,* καὶ ἐδούλευσα ξένῳ πολίτῃ· ζῶα μοχθηρὰ ἐβόσκησα, * καὶ τῆς αὐτῶν τροφῆς * οὐκ ἐνεμπλησκόμην· * διὸ * ἔδραμον πρὸς σὲ,* γινώσκων σου τὴν εὐσπλαγχνίαν· * σκέπασόν μου τὴν γύμνωσιν * τῇ φιλανθρωπίᾳ σου, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων * πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, * πᾶσα πλάνη πέπαυται, * καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος * πίστει διασώζεται.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐκ λαγόνων σου παρθενικῶν * φῶς τῷ κόσμῳ ἔλαμψε, * διὰ λόγου * ὁ Λόγος. * Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ,* παναγία Παρθένε,* ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν * ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

ΤΗ Γ΄. ΤΗΣ Γ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ τοῦ Ἤχου. Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, Καθίσματα κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολ. Καθίσματα τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Νηστείᾳ καὶ δεήσει * ἑαυτοὺς καθαρίσωμεν,* καὶ πενήτων προμηθείᾳ * τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν· * στενάξωμεν, πενθήσωμεν θερμῶς,* ὡς ἔχομεν καιρὸν ἐπιστροφῆς, * ἵνα πένθους αἰωνίου * τοῦ ἐν φλογὶ γεέννης λυτρωθείημεν, * δόξαν ἀναπέμποντες Χριστῷ, * μετάνοιαν ὁρίσαντι βροτοῖς * πᾶσι τοῖς ἐπιστρέφουσι * γνώμης εὐθύτητι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, * αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, * Παρθένε παναγία, * σαρκωθέντα χρηστότητι, * προτείνασα

δυσώπησον αὐτὸν * λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν * καὶ παθῶν καὶ κινδύνων, * τοὺς πόθῳ ἀνευφημοῦντας σε καὶ βοῶντας σοι· * Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· * δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· * δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς * διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογ. Καθίσματα τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος γ'. Εὐφραινέσθω, τὰ οὐράνια.

Τῇ νηστείᾳ εὐφραινόμενοι, * ταῖς ὑμνῳδίαις ἀγαλλόμενοι, * καὶ ταῖς ἐντεύξεσι κράτος * κατὰ πάντων τῶν παθῶν φερόμενοι, * πατήσωμεν τοῦ Βελίαλ τὰ ἔνεδρα· * βοήσωμεν * τῷ Χριστῷ συνεπόμενοι· * Τὸν σταυρόν σου βλέψαι ἀξίωσον ἡμᾶς, * ὡς οἰκτίρμων παρέχων τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Τὴν ὡραιότητα.

Θεομακάριστε * Μῆτερ ἀνύμφευτε, * τὴν ἀσθενοῦσαν μου * ψυχὴν θεράπευσον, * ὅτι συνέχομαι δεινῶς * τοῖς πταίσμασι, Θεοτόκε· * ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι * στεναγμῷ τῆς καρδίας μου· * Δέξαι με, πανάμωμε, * τὸν πολλὰ πλημμελήσαντα, * ἵνα ἐν παῤῥησίᾳ βοῶ σοι· * Χαῖρε, Θεοῦ οἰκτήριον.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν· καὶ στιχολογεῖται ἡ β'. Ὠδή.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ β'. Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἴδετε ἴδετε, * ὅτι Θεὸς ἐγώ εἰμι, * ὁ δουλωθέντα τὸν λαὸν *
» τοῦ Ἰσραὴλ τῷ Μωϋσεῖ δημαγωγεῖν * ἐν ἐρήμῳ προστάξας, *
» καὶ σώσας, ὡς δυνατὸς, * τῇ ἐξουσίᾳ μου.

Υἱοθετήσας με * διὰ λουτροῦ βαπτίσματος, * ὁ ὑπεράγαθος Πατὴρ, * πλούτῳ παντοίων ἐκόσμησας καλῶν· * ἀλλ' ἐδούλευσα θέλων * τοῖς ἀκάρποις λογισμοῖς· * ὅθεν ἐπτώχευσα.

Ἵλεως, ἵλεως, * ἵλεως ἔσο, Κύριε· * κρῖνον τὴν κρίσιν μου ἐμοί, * δικαιοκρίτα, τὸν μικρόν μου στεναγμὸν * διὰ ἔλεος μέγα * προσδεχόμενος, Χριστὲ, * καὶ μὴ παρίδῃς με.

Ἀποδυσάμενοι * τὸ δυσαχθὲς χιτώνιον * τῆς ἀκρασίας, τὴν φαιδρὰν * τῆς ἐγκρατείας ἐνδυσώμεθα στολὴν, * καὶ λαμπροὶ γεγονότες, * τὴν λαμπρὰν τοῦ Λυτρωτοῦ * φθάσωμεν ἔγερσιν.

Θεοτοκίον.

Σῶσον με, σῶσον με, * ἡ τὸν Σωτῆρα τέξασα· * ἴδε τὴν θλῖψιν μου, ἁγνὴ, * ἣν ἡ πληθὺς τῶν ἀμετρήτων μου κακῶν * ἐμποιεῖ καθ' ἡμέραν * τῇ ἀθλίᾳ μου ψυχῇ * ἐξ ἀπογνώσεως.

Ἕτερον Τριῴδιον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος γ'. Ἴδετε ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι.

Ἴδετε ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι, * ὁ τὴν σωτηρίαν * ὑμῖν πηγάσας ὡς Θεὸς, * ἣν διὰ τῆς ἐγκρατείας, * πάντες βροτοὶ, ἀρύσασθε.

Ἴδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι, * ὁ καιρὸν ὁρίσας * ἱερὸν, ἅγιον ὑμῖν, * εἰς εὐωχίαν ψυχικὴν, * τὸ τῆς νηστείας στάδιον.

Δόξα.

Τριάδα δοξάσωμεν, * Μονάδα προσκυνήσωμεν, * ἄναρχον ἀνάρχου * Πατρὸς Υἱὸν μονογενῆ, * Πνεῦμα τὸ σύνθρονον Υἱῷ * καὶ Πατρὶ συναΐδιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δυσώπησον ἀπαύστως * τὸν Σωτῆρα, πανάμωμε, * τοὺς σὲ Θεοτόκον * σώματί τε καὶ ψυχῇ * ὁμολογοῦντας, ἐκ πάσης * ῥυσθῆναι περιστάσεως.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μέγας εἶ, Κύριε, * καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, * ὅτι ἐν τῷ λάκκῳ * ἄβρωτον ἔδειξας ποτὲ * τὸν Δανιὴλ ἐκ λεόντων, * νηστείᾳ συμφραξάμενον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἴδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι * ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, * τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, * ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, * ὁ τοῦ Θεοῦ συνάναρχος.

Ὠδὴ η'. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι * τὴν ὥραν ἐννοῶν, * καθ' ἣν παραστήσομαι * τῷ θρόνῳ τῷ φρικτῷ, * εὐθύνας ὑφέξων * τῶν πολλῶν μου κακῶν, * ὧνπερ ἐν ἀγνοίᾳ * ἐτέλεσα καὶ γνώσει.

Μωσῆς καθαρτήριον * νηστείαν εὑρηκὼς, * Θεὸν κατενόησε * τὸν μόνον καθαρόν. * Ψυχή μου, νηστείᾳ * καθαρίσθητι, * ἵνα πλησιάσῃς * Θεῷ τῷ φιλανθρώπῳ.

Νηστείαν ποθήσωμεν * μητέρα ἀρετῶν· * τρυφὴν βδελυξώμεθα * γεννήτριαν παθῶν, * καὶ κράξωμεν· Πάτερ, * ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * σῶσον ἡμᾶς, σῶσον, * εὐχαῖς τῶν σῶν Ἁγίων.

Θεοτοκίον.

Κριτὴν ὃν ἐγέννησας, * Παρθένε Μαριὰμ, * δυσώπει ἐν ὥρᾳ * τῆς κρίσεως, ἁγνὴ, * οἰκτεῖραι καὶ σῶσαι * τὸν κατάκριτον, * μόνη προστασία * τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν φλογὶ * τοῖς παισί.

Τῶν νηστειῶν * τὴν ὑπέρλαμπρον χάριν * μεμυημένοι, * ἀρεταῖς ἀστραφθῶμεν * γαληνὰ τὰ πρόσωπα, * γαληνὰ καὶ τὰ ἤθη * ἐναποδεικνύντες, * τῆς ψυχῆς καταστάσει.

Νενηστευκὼς * Ἐλισσαῖος τὸν παῖδα * τῇ Σωναμίτιδι * ἀποδίδωσι ζῶντα· * ἐκ τούτου γνωρίσωμεν, * ἀδελφοὶ, τὴν νηστείαν, * ὡς καλὸν, ὡς μέγα, * ὡς θεοδώρητον χάριν.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Σὺν τῷ Πατρὶ * τὸν Υἱὸν προσκυνοῦμεν, * καὶ Πνεῦμα ἅγιον, *

ἐν Τριάδι Μονάδα, * σὺν Ἀγγέλοις κράζοντες * τοῖς πηλίνοις στόμασι· * Δόξα ἐν ὑψίστοις * Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παιδοτοκεῖς * παρθενεύουσα μόνη, * Θεοχαρίτωτε· * τὸ μυστήριον μέγα, * φρικτὸν τὸ τεράστιον! * Θεὸν γὰρ ἐγέννησας * σεσωματωμένον, * τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μηδεὶς ἡμῶν * ῥᾳθυμίᾳ καὶ ὄκνῳ * βαλλέσθω, ἀδελφοί· * ὁ καιρὸς ἐργασίας, * ὥρα πανηγύρεως· * τίς ὁ φρόνιμος ἄρα, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ * κερδῆσαι ὅλους αἰῶνας;

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν φλογὶ * τοῖς παισὶ τῶν Ἑβραίων * συγκαταβάντα *
» θεϊκῇ τῇ δυνάμει, * καὶ ὀφθέντα Κύριον, * Ἱερεῖς, εὐλο-
» γεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Εἰς ἁμαρτίας πελάγη, * εἰς ἀπογνώσεως βάθη, * εἰς τρικυμίας λογισμῶν * καὶ παθῶν καταιγίδας * περιπεσὼν ἀναβοῶ· * Ἐλέους ἡ ἄβυσσος, * βοήθει μοι, * καὶ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ * ὄμβρισόν μοι * ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν.

Διὰ νηστείας τὸ σῶμα, * δι' ἐγκρατείας τὸ πνεῦμα, * διὰ δακρύων τὴν ψυχὴν * ἐκκαθάρωμεν, πιστοί, * καὶ καθαροὶ τῷ καθαρῷ * λαμπρῶς ὑπαντήσωμεν, * ὀψόμενοι * τὰ σωτήρια πάθη, * ἃ ὑπέστη * δι' ἡμᾶς ὁ Λυτρωτής.

Ὡς ὁ τελώνης στενάζω, * ὥσπερ ἡ πόρνη δακρύω, * ὡς ὁ λῃστὴς ἀναβοῶ· * Μνήσθητί μου, οἰκτίρμον· * ὡς ὁ τυφλός, Υἱὲ Θεοῦ, * κραυγάζω σοι· Ἄνοιξον * τῆς μου ψυχῆς ὀφθαλμοὺς πωρωθέντας * τῇ κακίᾳ * τοῦ δολίου πτερνιστοῦ.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀλατόμητον ὄρος, * τὴν ἀδιόδευτον πύλην, * τὴν ἀνωτέραν οὐρανοῦ * καὶ τῆς κτίσεως πάσης, * τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακὼβ, * τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, * καὶ γέφυραν, * καὶ Μητέρα τοῦ Κτίστου, * τὴν Παρθένον * μακαρίσωμεν, πιστοί.

Ἄλλος. Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε.

Τὰς παρούσας ἡμέρας γνωρίσαντες * ὑπὲρ πάσας ἱεράς, * προσευχὰς τῷ Θεῷ ἀναπέμψωπεν * συνειδήσει καθαρᾷ, * συχνοτέρως τὸ γόνυ * κλίνοντες, καὶ λέγοντες· * Κύριε, πρόσδεξαι * τὰς δεήσεις καὶ προσευχὰς * τῶν σῶν δούλων ἀεί.

Ὁ λαὸς ὁ καθίσας, ὡς γέγραπται, * τοῦ φαγεῖν τε καὶ πιεῖν, * ἐξανέστησαν παίζειν λατρεύοντες * τῷ γλυπτῷ Βεελφεγώρ. * Βλέπε γαστριμαργίας * τὰ δεινὰ κυήματα· * ἡμεῖς δὲ νηστεύσωμεν, * καὶ δοξασθησόμεθα, * ὡς ὁ μέγας Μωσῆς.

Δόξα.

Τῇ οὐσίᾳ Μονάς ἐστιν ἄτμητος * ἡ ὑπέρθεος Τριάς· * ἑνουμένη τῇ φύσει, μερίζεται * τοῖς προσώποις ἰδικῶς· * μὴ τμωμένη γὰρ τμᾶται· * ἓν οὖσα τρισσεύεται· * αὕτη Πατήρ ἐστιν, * ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, * ἡ φρουροῦσα τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παιδοτόκον παρθένον τίς ἤκουσε, * καὶ μητέρα πλὴν ἀνδρός; * Μαριάμ, ἐκτελεῖς τὸ τεράστιον· * ἀλλὰ φράζε μοι τὸ πῶς. * Μὴ ἐρεύνα τὰ βάθη * τῆς θεοτοκίας μου· * τοῦτο πανάληθες, * ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν * ἡ κατάληψις.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅτι σοῦ ἡ ὀργὴ ἀνυπόστατος * ἐπὶ τοὺς ἁμαρτωλούς, * τίς **λοιπὸν** ὑποστήσεται, Κύριε, * τὴν ἐκ ταύτης ἀπειλήν; * ὁ ἀμέτρη**τον ἔχων** * τὸ ἔλεος, σῶσόν με * τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, * οὐ κατὰ **τὰ** ἔργα μου * τὰ πολλὰ καὶ δεινά.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε * ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς, * τὴν
» ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος * συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί· *
» Δανιὴλ δέ σε εἶδεν * ὄρος ἀλατόμητον· * ῥάβδον βλαστήσα-
» σαν * Ἡσαΐας κέκραγε, * τὴν ἐκ ῥίζης Δαβίδ.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, ὡς.

Ἦχος βαρύς.

Ἥμαρτον, ὁμολογῶ σοι, Κύριε, * ὁ ἄσωτος ἐγώ· * οὐ τολμῶ ἀτενίσαι * εἰς οὐρανὸν τὸ ὄμμα· * ἐκεῖθεν γὰρ ἐκπεσὼν * ἐγενόμην ἄθλιος· * ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, * **καὶ οὐκ εἰμὶ** ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· * ἐμαυτὸν ἀποκηρύττω, * **οὐ χρήζω** κατηγόρων, * οὐδὲ πάλιν μαρτύρων· * ἔχω θριαμβεύ**ουσαν** τὴν ἀσωτείαν· * ἔχω στηλιτεύουσαν τὴν φαύλην πολι**τείαν**· * ἔχω καταισχύνουσαν τὴν παροῦσάν μου γύμνωσιν· * **πρὸς** ἐντροπὴν δὲ τὰ ῥάκη, ἃ περιβέβλημαι. * Εὔσπλαγχνε Πά**τερ**, * Υἱὲ μονογενές, * τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * μετανοοῦντά με **δέξαι**, * καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Ἐν μέσῳ τῷ σταδίῳ τῶν παρανόμων * ἀγαλλόμενοι, * ἀνεβόων οἱ Ἀθλοφόροι· * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου ἀνερμηνεύτως, * καὶ ἐφώτισας * τοὺς ἐν σκότει, Χριστέ, βοῶντας· * Κύριε, δόξα σοι.

[illegible]

Σωτηρία ἡμῶν ὑπάρχεις, Κύριε, * καὶ ὑπερασπιστὴς ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως. * Ἐλέησον ἡμᾶς * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, * φιλάνθρωπε.

[illegible]

Κύριος τῶν Δυνάμεων μεθ' ἡμῶν.

Στίχ. **Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις.**

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Θ΄. 9.

Τάδε λέγει Κύριος· Γνώσονται πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἐφραίμ, καὶ οἱ καθήμενοι ἐν Σαμαρείᾳ, ἐφ' ὕβρει καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ λέγοντες· Πλίνθοι πεπτώκασιν, ἀλλὰ δεῦτε λαξεύσωμεν λίθους, καὶ κόψωμεν συκαμίνους καὶ κέδρους, καὶ οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πύργον. Καὶ ῥάξει ὁ Θεὸς τοὺς ἐπανισταμένους ἐπὶ ὄρος Σιὼν ἐπὶ αὐτόν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς διασκεδάσει. Συρίαν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀφ' ἡλίου δυσμῶν, τοὺς κατεσθίοντας τὸν Ἰσραὴλ ὅλῳ τῷ στόματι. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. Καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἀπεστράφη, ἕως ἐπλήγη, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐξεζήτησαν. Καὶ ἀφεῖλε Κύριος ἀπὸ Ἰσραὴλ κεφαλὴν καὶ οὐράν, μέγαν καὶ μικρόν, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, πρεσβύτην καὶ τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντας, αὕτη ἡ ἀρχή· καὶ προφήτην διδάσκοντα ἄνομα, οὗτος ἡ οὐρά. Καὶ ἔσονται οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον πλανῶντες, καὶ πλανῶσιν, ὅπως καταπίωσιν αὐτούς. Διὰ τοῦτο ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῶν οὐκ εὐφρανθήσεται ὁ Κύριος, καὶ τοὺς ὀρφανοὺς αὐτῶν καὶ τοὺς χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει· ὅτι πάντες ἄνομοι καὶ πονηροί, καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ ἄδικα. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑψηλή. Καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ἀνομία, καὶ ὡς ἄγρωστις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρός· καὶ κατακαυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ, καὶ συγκαταφάγεται τὰ κύκλῳ τῶν βουνῶν πάντα. Διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου συγκέκαυται ἡ γῆ ὅλη, καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ὑπὸ πυρὸς κατακεκαυμένος. Ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει, ἀλλὰ ἐκκλινεῖ εἰς τὰ δεξιά, ὅτι πεινάσει, καὶ φάγεται ἐκ τῶν ἀριστερῶν, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇ ἄνθρωπος ἐσθίων τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ. Φάγεται γὰρ Μανασσῆς τοῦ Ἐφραίμ, καὶ Ἐφραὶμ τοῦ Μανασσῆ, ὅτι ἅμα πολιορκήσουσι τὸν Ἰούδαν. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. (Κεφ. Ι΄. 1.) Οὐαὶ τοῖς γράφουσι πονηρίαν! γράφοντες γάρ, πονηρίαν γράφουσιν· ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν, ἁρπάζοντες κρῖμα πενήτων τοῦ λαοῦ μου, ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς διαρπαγήν, καὶ ὀρφανὸν εἰς προνομήν. Καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς; ἡ γὰρ θλῖψις ὑμῖν πόῤῥωθεν ἥξει· καὶ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ βοηθηθῆναι; καὶ ποῦ καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν, τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἀπαγωγήν; Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ἡ ὀργή, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑψηλή.

Προκείμενον. Ἦχος γ΄. Ψαλμὸς γ΄.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. **Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας.**

ΤΗ Γ΄. ΤΗΣ Γ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε, ἐκέκραξα,** [illegible]

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου γ΄. καὶ τοῦ Μηναίου γ΄.

Τὰ Προσόμοια, τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος γ΄. **Ἔστησαν * τὰ τριάκοντα ἀργύρια.**

Κύριε, * ὁ σταυρῷ κτείνας τὸν δόλιον, * τῆς αὐτοῦ * ῥῦσαι με ἀπάτης * τὸν ἁμαρτάνοντα * καὶ ἐξαπατώμενον· * καὶ νηστείᾳ ἐκκαθάρας με, * δίδου μοι τὰ σὰ θελήματα τελεῖν, * ὅπως βλέψω, Δέσποτα, * γεγηθὼς τὰ σεπτά, * Ἰησοῦ, παθήματά σου.

Ὅμοιον.

Τέτρωμαι * ἡδονῆς ῥομφαίᾳ, Κύριε, * καὶ δεινῶς * ὅλως ἐνεκρώθην· * ἴασαι, ζώωσον * τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, * ὁ τῇ πόγχῃ τρωθείς, Δέσποτα, * καὶ τοὺς τετρωμένους βέλει τοῦ ἐχθροῦ, * ὡς Σωτήρ, ἰασάμενος· * καὶ σεπτῶν σου παθῶν * κοινωνὸν ἀνάδειξόν με.

Ἕτερον Στιχηρὸν Προσόμοιον, τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος β΄. **Σταυρωθήτω, ἔκραζον.**

Τῇ νηστείᾳ, Κύριε, * τὰς ψυχὰς φωτισθέντες, * καταξιωθῶμεν * τὸν σταυρόν σου ἀκατακρίτως * ἰδεῖν ἐν χαρᾷ, * καὶ προσκυνῆσαι φοβερῶς· * διαλάμπει γὰρ αὐτὸς * πάθη τὰ σὰ τὰ ἑκούσια, * ἃ εὐδόκησον φθάσαι * ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ΄. **Δόξα... καὶ νῦν.** Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος γ΄. Ψαλμὸς μζ΄.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

Στίχ. **Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.**

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ζ'. 1.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε· Εἴσελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν κιβωτὸν, ὅτι σὲ εἶδον δίκαιον ἐναντίον ἐμοῦ ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ. Ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν εἰσάγαγε πρὸς σὲ ἑπτὰ ἑπτὰ, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ· καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν καθαρῶν ἑπτὰ ἑπτὰ, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ, διαθρέψαι σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ἔτι γὰρ ἡμερῶν ἑπτὰ, ἐγὼ ἐπάγω ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ ἐξαλείψω πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός.

Προκείμενον. Ἦχος β'. Ψαλμὸς μη'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 32.

Υἱὲ, ἄκουέ μου· καὶ μακάριοι, οἳ ὁδούς μου φυλάξουσιν. Ἀκούσατε σοφίαν καὶ σοφίσθητε, καὶ μὴ ἀποφραγῆτε. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς εἰσακούσεταί μου, καὶ ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει, ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν, τηρῶν σταθμοὺς ἐμῶν εἰσόδων. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Οἱ δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς ἐμὲ, ἀσεβοῦσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, καὶ οἱ μισοῦντες ἐμὲ, ἀγαπῶσι θάνατον. (Κεφ. Θ'. 1.) Ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν· ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε, καὶ ζητήσατε φρόνησιν, καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφὸν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ ἁγίων σύνεσις·

τὸ γὰρ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δίς.

Ἦχος β'.

Πατέρα σε τὸν Κτίστην * ἐπιγράφεσθαι τολμῶ, Κύριε, * ζῶον ὑπάρχων γηγενὲς * τῆς σῆς μετέχον εἰκόνος, * κἂν τῆς υἱοθεσίας διήμαρτον * ἀσώτως βιώσας, * καὶ τῇ λήθῃ τῶν σῶν δωρεῶν * ἐκδαπανήσας τὴν περιουσίαν. * Μὴ οὖν ἀποκηρύξῃς με, * ὁ τὸν σὸν εὐδοκήσας Υἱὸν μονογενῆ * σταυρὸν ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ * καὶ θάνατον ὑπομεῖναι· * ἀλλὰ βελτιώσας, * οἰκείωσον σαυτῷ, φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν * τοῖς τυράννοις, λέγοντες· * Ἡμεῖς στρατευόμεθα * τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων· * εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις * παραδώσετε ἡμᾶς, * οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε * σὲ ὁ ἄνομος λαὸς, * Σῶτερ, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων,* ξύλῳ ἀνήρτησε, * τότε καὶ ἡ παναγὴς, * ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου * παρεστῶσα ὠδύρετο * ὀλοφυρομένη· * Τέκνον μου γλυκύτατον, * φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, * οἴμοι! * πῶς κακούργων ἐν μέσῳ * ξύλῳ προσπαγῆναι ἠνέσχου, * ὁ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν τοῖς ὕδασι.

ΤΗ Δ'. ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ τριαδικά. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, λέγομεν Καθίσματα Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολ. λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα, τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ξύλῳ ἐμάρανας * τὴν φλόγα, Δέσποτα, * τῆς παραβάσεως,* σταυρῷ ὑψούμενος, * καὶ ἀπενέκρωσας ἐχθρὸν, * νεκρούμενος θελήματι· * ὅθεν ἱκετεύω σε· * Τῆς σαρκός μου θελήματα * νέκρωσον, καὶ ζώωσον * τὴν ἀθλίαν καρδίαν μου, * νηστείᾳ παθοκτόνῳ καθάρας * πάσης κηλῖδος, ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα... καὶ νῦν.

Τὸν ἐπονείδιστον,* οἰκτίρμον, θάνατον * διὰ σταυρώσεως * ἑκὼν ὑπέμεινας· * ὃν ἡ τεκοῦσα σε, Χριστὲ, * ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο * σπλάγχνα· κοπτομένη γὰρ * μητρικῶς ἐπωδύρετο· * ἧς ταῖς παρακλήσεσι,* διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου * οἰκτείρησον, καὶ σῶσον τὸν κόσμον, * ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Εἰς τὴν γ΄. Στιχολογίαν, ἕτερον Κάθισμα.

Ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος β΄. Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος.

Τὴν φαιδρὰν διανύοντες * τῶν νηστειῶν εὐωχίαν, * βοῶμεν· Ἅπαντας * διατήρησον ἐν εἰρήνῃ, Κύριε, * πάσης τῆς μηχανίας τοῦ ἐχθροῦ ῥυόμενος, * καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, ὡς ὑπεράγαθος, * τὸν σταυρόν σου τὸν πάνσεπτον * πόθῳ ἀσπάσασθαι, * ὁ δι᾽ αὐτοῦ τὰ ἐλέη σου * παρέχων τῇ οἰκουμένῃ, * μόνε πολυέλεε.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή.

Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ, * ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα σε νεκρὸν ἡπλωμένον, * κλαίουσα πικρῶς, βοῶσα ἔλεγε· * Τί τὸ φοβερὸν τοῦτο μυστήριον; * ὁ πᾶσι δωρούμενος * ζωὴν τὴν αἰώνιον, * ἑκουσίως ἐν σταυρῷ * πῶς θνήσκεις θάνατον ἐπονείδιστον;

Ψάλλομεν δὲ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν· καὶ στιχολογεῖται ἡ γ΄. Ὠδή.

Τριῴδιον, ποίημα τοῦ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ γ΄. Ἦχος γ΄. Τὸ στερέωμα * τῶν ἐπὶ σοί.

Συσταυρούμενοι * τῷ δι᾽ ἡμᾶς σταυρωθέντι, * νεκρώσωμεν ἅπαντα * σαρκὸς τὰ πάθη * ἐν νηστείαις καὶ εὐχαῖς καὶ δεήσεσιν.

Ὁ τὴν ἄκανθαν * τῆς ἁμαρτίας ἐκτίλας * σταυρώσει σου, Κύριε, * τοὺς ἀκανθώδεις * λογισμοὺς τῆς διανοίας μου ἔκτιλον.

Καθοπλίσαντες * τὰς διανοίας νηστείᾳ, * τρεψώμεθα ἔκφυλα * δαιμόνων στίφη, * τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ τειχιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σωματούμενος * ἐκ σοῦ προῆλθεν ὁ Λόγος, * τὴν ἔκπτωσιν, ἄχραντε, * τῶν προπατόρων * διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν διορθούμενος.

Ἕτερον, ποίημα τοῦ Θεοδώρου.

Ἦχος β΄. Στερέωσον ἡμᾶς * ἐν σοί, Κύριε.

Ὁ σὸς ζωοποιὸς * σταυρὸς, Κύριε, * σφραγίς μοι * ὑπάρχει εἰς σωτηρίαν· * ἐν αὐτῷ γὰρ τὸν ἀντίπαλον * καταργῶν, ἀνυμνῶ σε, * ὡς Θεὸν δυνατόν.

Τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ * καρπὸν ἤνεγκε * τῷ κόσμῳ * ζωώ-

σεως ἀϊδίου· * οὗ ἡμεῖς ἀπογευόμενοι, * ἐκ θανάτου, Χριστὲ, * ἀπολυτρούμεθα.

Δόξα.

Τὰ τρία τῆς μιᾶς * μορφῆς πρόσωπα * δοξάζω, * Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα, * ἓν τὸ κράτος τῆς Θεότητος· * βασιλεύει γὰρ * καὶ μοναρχεῖ ὡς Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τόκος σου, σεμνὴ, * φρικτὸς πέφυκε· * Θεὸς γὰρ * ὑπάρχει ἐνανθρωπήσας, * ὁ ἀνάρχως ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς, * καὶ ἐκ σοῦ ἐπ᾽ ἐσχάτων * πλὴν ἀνδρὸς κυηθείς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ χάρις τοῦ σταυροῦ * προεκλάμπουσα * τῷ κόσμῳ, * πρὸς τὰ θεῖά σου, οἰκτίρμον, * συγκαλεῖται πάθη πάντας ἡμᾶς· * ἃ πιστῶς προσκυνῆσαι * καταξίωσον.

Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς * ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλῳ * νεκρώσας τὴν
» ἁμαρτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρ-
» δίας ἡμῶν * τῶν ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ η΄. Ἀστέκτῳ πυρὶ * ἑνωθέντες.

Σταυρῷ τὰς ἀρχὰς * θριαμβεύσας * καὶ τὰς ἐξουσίας τοῦ σκότους, φωτοδότα, * ὅταν ἔλθῃς μετ᾽ ἐξουσίας * κρῖναι κόσμον ἅπαντα, * μὴ τὰ ἐμὰ, * Λόγε, * θριαμβεύσῃς κρύφια, * ἵνα τὴν πολλήν σου * δοξάζω εὐσπλαγχνίαν.

Κριτὸς ὁ Κριτὴς * πρὸ βημάτων * ἔστης, κατακρίνων τὴν ἔχθραν τῷ σταυρῷ σου, * μακρόθυμε δικαιοκρίτα· * διὸ κατακρίσεως * αἰωνίου * ῥῦσαι * τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας,* καὶ ὑπερυψοῦντας * τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Νηστείας πυρὶ * στομωθέντες, * παῖδες εὐσεβεῖς τὴν ἐπηρμένην πάλαι φλόγα * θείᾳ δρόσῳ ἔσβεσαν ὄντως· * καὶ ἡμεῖς νηστεύοντες, * τὰς καμίνους * πάντων * παθῶν κατασβέσωμεν, * ὅπως τῆς γεέννης * ἐκφύγωμεν τὴν φλόγα.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ * ἡ Σοφία * οἶκον ἑαυτῇ δομησαμένη, ἐσαρκώθη * ἀποῤῥήτῳ συγκαταβάσει, * Κόρη ἀπειρόγαμε· * σὺ γὰρ μόνη * πασῶν * γενεῶν ἐκλέλεξαι * ἄφθαρτος ἀφθάρτου * εἰς κατοικίαν Λόγου.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ.

Ὁ φέρων λόγῳ τὸ πᾶν, * δι᾽ ἐμὲ πάντα φέρεις, * ῥαπισμοὺς ἐμπτυσμούς τε, * καὶ τὴν σταύρωσιν, Χριστέ· * αἰνῶ τὰ μεγαλεῖα * τῆς σῆς φιλανθρωπίας, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θύῃ, Χριστὲ, ὡς ἀμνὸς, * λογχευθεὶς τὴν πλευράν σου,* ἵνα με τὸ πρόβατον * σώσῃς τὸ ἀπολωλὸς * ἐκ θήρας διαβόλου,* καὶ τῇ καλῇ σου μάνδρᾳ * συντάξῃς εἰς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Θεότης μία, Τριὰς, * ἡ ἀμέριστος φύσις, * μεριστὴ δὲ προσώποις, * τὸ ἀνώλεθρον κράτος, * Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, * σὲ ἀνυμνολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ ἁγνὴ, * ἡ οὐράνιος πύλη, * ἡ σωτήριος θύρα * πάντων τῶν Χριστιανῶν, * τὴν δέησιν προσδέχου * τῶν σὲ μακαριζόντων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν τῷ σταυρῷ σου, Χριστὲ, * Ἱερεῖς ἐγκαυχῶνται,* βασιλεῖς κραταιοῦνται, * πᾶς φωτίζεται πιστός· * ἀξίωσόν με τοῦτον * ἰδεῖν καὶ προσκυνῆσαι * καὶ ᾆσαι εἰς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ * τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα * ἐν Σιναίῳ
» τῷ ὄρει * προτυπώσαντα ποτὲ,* ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε,* καὶ
» ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι.

Τὸν ὄφιν Μωσῆς ἐν ξύλῳ * ἀνυψῶν, ἐτύπου σε, Ἰησοῦ,* σταυρῷ ἐθελουσίως * ὑψωθέντα, καὶ τοῦ πονηροῦ * τὴν ἰοβόλον κακίαν * ἀποῤῥαπίσαντα, * πρὸς σεαυτὸν δὲ τοὺς βροτοὺς * ἀνελκύσαντα, φιλάνθρωπε.

Πυρί με τοῦ σοῦ καθάρισον * φόβου, ἀνάπτων μου τὴν ψυχὴν * τῇ θείᾳ σου ἀγάπῃ, * καὶ σταυρῷ τειχίζων με τῷ σῷ,* ὃν ἐξηπάτησε δόλῳ * ὁ παλαιὸς πτερνιστὴς,* ταῖς ἡδοναῖς ἀμαυρώσας * τὴν ἐμὴν, Χριστὲ, διάνοιαν.

Αἰσχρῶν λογισμῶν καὶ πράξεων * φαύλων νηστεύσωμεν, ἀδελφοί· * ἁγνίσωμεν καρδίας, * πτερωθῶμεν θείαις ἀρεταῖς·* καὶ χαμαιζήλου κακίας * ὁρμὰς ἐκκλίνωμεν, * ἵνα τὸ Πάσχα τὸ μέγα * λαμπροφόροι θεασώμεθα.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τὴν ἡμῶν πτωχείαν, * Παρθένε, θέλων ἐφόρεσεν * ὁ πλούσιος τῇ φύσει· * ὁρατὸς δὲ γέγονεν ἡμῖν,* ὁ ἀόρατος τοῖς ἄνω * χοροῖς ὑμνούμενος, * τὴν συντριβεῖσαν εἰκόνα * ἀναπλάττων ἀγαθότητι.

Εἱρμὸς ἄλλος. Σὲ τὴν νοητήν.

Σὲ τὸν ἐν σταυρῷ * τὰς χεῖρας τανύσαντα, * καὶ τὰ τετραπέρατα οἰκειούμενον, * δι' οὗ * τὴν πρὸς τὸν Πατέρα εὕρομεν εἴσοδον, * Υἱὲ Θεοῦ, πάντες μεγαλύνομεν.

Σὲ ἐξ ἀκανθῶν, * Χριστὲ, στεφανώσαντες, * οἱ ἄνομοι ἔτυπτον καὶ ἐσταύρωσαν· * ἐν οἷς * ἡ ὑπ' οὐρανὸν ἐκλονεῖτο ἅπασα· * ἡμεῖς δὲ σωθέντες σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Σὲ τὴν τριφεγγῆ * ἁγίαν Θεότητα,* τὴν τὸ πᾶν συνέχουσαν καὶ φυλάττουσαν * ἀεὶ, * τὸν Πατέρα, Υἱόν τε καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, * ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν φωτεινὴν * νεφέλην τοῦ Πνεύματος, * ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψε φῶς ἀπρόσιτον * Χριστὸς, * τῆς δικαιοσύνης ὁ μέγας Ἥλιος, * ὕμνοις, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὺ ἡμῶν τὸ φῶς,* τὸ ἅγιον σύνθημα, * τὸ τῆς νίκης τρόπαιον, ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· * αὐτὸς * τὴν ἐγκράτειαν ἡμῖν καταγλύκανον, * καὶ σὲ προσκυνῆσαι καταξίωσον.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν νοητὴν * καὶ ἔμψυχον κλίμακα, * ἐν ᾗ ὁ Θεὸς ἡ-
» μῶν ἐπεστήρικτο, * δι' ἧς * τὴν πρὸς οὐρανὸν εὑρόμεθα
» ἄνοδον, * ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Τὸ φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς.

Ἦχος β'.

Ἐν τιμῇ ὢν υἱότητος * Πατρὸς ἀγαθοῦ,* ὁ ἄνους ἐγὼ οὐ συνῆκα, * ἀλλ' ἐμαυτὸν τῆς δόξης ἐξέωσα, * τὸν πλοῦτον κακῶς δαπανήσας τῆς χάριτος· * λειπόμενος δὲ θείας τροφῆς, * παράσιτος γέγονα μιαρῷ πολίτῃ· * ὑπ' αὐτοῦ δὲ πεμφθεὶς * εἰς τὸν αὐτοῦ ψυχοφθόρον ἀγρὸν, * ζῶν ἀσώτως, * συνεβοσκόμην τοῖς κτήνεσι, * καὶ ταῖς ἡδοναῖς δουλεύων, * οὐκ ἐνεπλησκόμην· * ἀλλ' ὑποστρέψας, * βοήσω τῷ εὐσπλάγχνῳ καὶ οἰκτίρμονι Πατρί· * Εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου * ἥμαρτον· ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Μαρτύρων σου τὰ πλήθη * δυσωποῦσί σε, Χριστέ· * Ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πόνους * ὑπομείνασα πολλοὺς * ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου * σταυρώσει, ἄχραντε, * ἔστενες δακρύουσα, * καὶ ἀνεβόας πικρῶς· * Οἴμοι, τέκνον γλυκύτατον! * ἀδίκως πῶς πάσχεις, * θέλων ἐκλυτρώσασθαι * τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; * Ὅθεν, * πανα-

γία Παρθένε, * σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει· * Ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὑπόστασις ἔργων * ἐν ἡμῖν οὐκ ἔστι, Κύριε· * ἐλεήμων ὑπάρχεις, φιλάνθρωπε· * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου * μὴ παρίδῃς, ἀναμάρτητε.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς μθ΄.

Θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως.

Στίχ. Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ι΄. 12.

Ἔσται ὅταν συντελέσῃ Κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιὼν καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἐπισκέψομαι ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν, ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Εἶπε γάρ· Ἐν τῇ ἰσχύϊ ποιήσω, καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὅρια ἐθνῶν, καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν προνομεύσω· καὶ συσείσω πόλεις κατοικουμένας, καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καταλήψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσσιὰν, καὶ ὡς καταλελειμμένα ὠὰ ἀρῶ· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς διαφεύξεταί με ἢ ἀντείπῃ μοι. Μὴ δοξασθήσεται ἀξίνη ἄνευ τοῦ κόπτοντος ἐν αὐτῇ; ἢ ὑψωθήσεται πρίων ἄνευ τοῦ ἕλκοντος αὐτόν; ὡς ἂν τις ἄρῃ ῥάβδον ἢ ξύλον· καὶ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ ἀποστελεῖ Κύριος Σαβαὼθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτιμίαν, καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ καιόμενον καυθήσεται· καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πῦρ, καὶ ἁγιάσει αὐτὸν ἐν πυρὶ καιομένῳ, καὶ φάγεται ὡς χόρτον τὴν ὕλην. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀποσβεσθήσεται τὰ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ καὶ οἱ δρυμοὶ, καὶ καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκῶν· καὶ ἔσται ὁ φεύγων, ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς καιομένης· καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν ἀριθμὸς ἔσονται, καὶ παιδίον γράψει αὐτούς. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐκέτι προστεθήσεται τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ σωθέντες τοῦ Ἰακὼβ οὐκέτι μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτοὺς, ἀλλ' ἔσονται πεποιθότες ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς Ν΄.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ, ὁ Θεός.

ΤΗ Δ΄. ΤΗΣ Γ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον, δίς. Τὸ Μαρτυρικόν· τὰ γ΄. Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τοῦ Μηναίου εἰς δ΄.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος δ΄. Δίς.

Ἀσώτως διασπείρας * τὸν πατρικόν μου πλοῦτον, * ἔρημος γέγονα * ἐν τῇ χώρᾳ οἰκήσας τῶν πονηρῶν πολιτῶν· * καὶ τῇ ἀλογίᾳ * ὡμοιώθην ἀνοήτοις κτήνεσι, * καὶ πάσης γεγύμνωμαι θείας χάριτος· * διὸ ἐπιστρέψας βοήσω * τῷ εὐσπλάγχνῳ καὶ οἰκτίρμονι Πατρί· * Ἥμαρτον, δέξαι με * μετανοοῦντα, ὁ Θεὸς, * καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Ἱερεῖα ἔμψυχα, * ὁλοκαυτώματα λογικὰ, * Μάρτυρες Κυρίου,* θύματα τέλεια Θεοῦ,* Θεὸν γινώσκοντα * καὶ Θεῷ γινωσκόμενα * πρόβατα, * ὧν ἡ μάνδρα * λύκοις ἀνεπίβατος, * πρεσβεύσατε * καὶ ἡμᾶς συμποιμανθῆναι ὑμῖν * ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἡλίου αὐγάσματα * τοῦ νοητοῦ δεδειγμένοι, * θεόπται Ἀπόστολοι, * φωτισμὸν αἰτήσατε * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, * καὶ παθῶν ῥύσασθε * ἀχλυώδους σκότους, * καὶ ἡμέραν τὴν σωτήριον * ἰδεῖν πρεσβεύσατε, * διὰ νηστειῶν καὶ δεήσεων * καρδίας ἐκκαθάραντες, * ἃς ὁ πονηρὸς ἔτραυμάτισεν· * ὅπως ὑμᾶς πίστει * σωζόμενοι γεραίρωμεν ἀεὶ, * τοὺς τῷ πανσόφῳ κηρύγματι * κόσμον διασώσαντας.

Ὅμοιον.

Εἰς χώραν ὁ ἄσωτος * ἀποδημήσας κακίας, * κακῶς ἐδαπάνηνησα * ὅνπερ, Πάτερ εὔσπλαγχνε, * πλοῦτον δέδωκας, * καὶ λιμῷ τήκομαι * ἀγαθῶν πράξεων, * καὶ αἰσχύνην παραβάσεως * ἰδοὺ ἐνδέδυμαι, * χάριτος ἐνθέου γυμνούμενος· * καὶ κράζω σοι τὸ, Ἥμαρτον· * οἶδα γὰρ τὴν σὴν ἀγαθότητα· * δέξαι με ὡς ἕνα, * οἰκτίρμον, τῶν μισθίων σου, Χριστὲ, * τῶν Ἀποστόλων δεήσεσι * τῶν ἀγαπησάντων σε.

Ἕτερον Στιχηρὸν προσόμοιον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος.

Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, * φωστῆρες τῆς οἰκουμένης, * καὶ εὐεργέται καὶ σῶσται, * οἱ Θεοῦ τῆς δόξης * ὡς οὐράνιοι διηγήτορες, * καὶ πεποικιλμένοι * τοῖς ἄστροις τῶν θαυμάτων, * καὶ τοῖς τέρασι * τῶν ἰάσεων, * ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν * τὰς ἱκετηρίας * τῷ Κυρίῳ προσάγετε, * ὡς ὀσμὴν ἄχραντον * τὰς εὐχὰς δεχθῆναι ἡμῶν, * καὶ ἀξιωθῆναι * τὸν ζωηφόρον σταυρὸν * καὶ προσπτύξασθαι * καὶ βλέψαι, φόβῳ ᾄδοντας * αὐτῷ τῇ προσκυνήσει· * Κατάπεμψον ἡμῖν * τὰ ἐλέη σου, Σωτὴρ, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια δ΄. Δόξα... καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς να΄.

Ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός;

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ζ΄. 6.

Νῶε ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, καὶ ὁ κατακλυσμὸς τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰσῆλθε δὲ Νῶε, καὶ οἱ Υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτὸν, διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ. Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς, δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὰ ἐνετείλατο ὁ Θεὸς τῷ Νῶε.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς νβ΄.

Ἐν τῷ ἀποστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Θ΄. 12.

Υἱὲ, ἐὰν σοφὸς γένῃ, σεαυτῷ σοφὸς ἔσῃ καὶ τοῖς πλησίον· ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῇς, μόνος ἂν ἀντλήσεις κακά. Ὃς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμαίνει ἀνέμους· ὁ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρνεα πετόμενα· ἀπέλιπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελῶνος, τοὺς δὲ ἄξονας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται· διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρου ἐρήμου καὶ γῆν διατεταγμένην ἐν διψώδεσι, συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν. Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται, ἣ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνην· ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου, ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλατείαις, προσκαλουμένη τοὺς παριόντας καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· Ὅς ἐστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρός με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα· Ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅψασθε, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ. Ὁ δὲ οὐκ εἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ᾅδου συναντᾷ. Ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ χρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ, μηδὲ ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄνομα πρὸς αὐτήν· οὕτως γὰρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον· ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου, καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς, ἵνα πολὺν ζήσῃς χρόνον, προστεθῇ δέ σοι ἔτη ζωῆς.

Καὶ εὐθὺς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῌ Ε΄. ΤΗΣ Γ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικά. Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, λέγομεν Καθίσματα Ἀποστολικὰ τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν, λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β΄. Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Φωστῆρες κόσμου ἀληθεῖς, * Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, * φωτίσατέ μου τὴν ψυχὴν * ἁμαρτίᾳ τυφλώττουσαν· * καὶ δείξατε θείας ἡμέρας κοινωνὸν, * φυλάττοντα τὰς σωτηρίους ἐντολάς· * καὶ σκότους με λυτρώσασθε * ἐκεῖ τοῦ ἀφεγγοῦς, * ὅπως ὑμᾶς δοξάζω.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁγία Δέσποινα, Χριστοῦ * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μῆτερ, * ὡς τὸν ἁπάντων Ποιητὴν * ἀπορρήτως τεκοῦσα, * ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς * ἑκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, * παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, * καὶ ἄφεσιν ἡμῖν * δοῦναι ἁμαρτημάτων.

Μετὰ τὴν τρίτην Στιχολογίαν, ἕτερον Κάθισμα.

Ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β΄. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Κοσμολαμπεῖς φωστῆρες, * θεῖοι Ἀπόστολοι, * καταφωτίσατε * τοὺς ὑμνῳδοὺς ὑμῶν, * ἀμείβοντας * τὸν χρόνον τῆς νηστείας * ἀξίως, * αἰτούμενοι τοὺς πάντας * θεάσασθαι τὸ ξύλον * τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ, * καὶ ἀσπάσασθαι ἀῤῥύποις * χείλεσι καὶ ὀφθαλμοῖς, * ἐκβοῶντας ψαλμικῶς· * Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, * Θεοτόκε Παρθένε, * τὴν σὴν καὶ μόνην φοβερὰν * προστασίαν αἰτοῦμεν· * Σπλαγχνίσθητι εἰς

ἀπερίστατον λαὸν, * δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, * ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν * ἐκ πάσης ἀπειλῆς, * μόνη εὐλογημένη.

Ψάλλομεν δὲ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια· καὶ στιχολογεῖται ἡ δ'. Ὠδή.

Τριῴδιον, ποίημα τοῦ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ δ'. Ἦχος πλ. β'. **Χριστός μου δύναμις.**

Νηστείαν, δάκρυα, * εὐχὰς, συμπάθειαν, * εὐκατάνυκτον ἦθος, * γνώμην ὀρθὴν, * βίον καθαρώτατον * ἐπιδειξώμεθα, πιστοὶ, * ὅπως δόξης ἀπολαύσωμεν.

Φωστῆρες φαίνοντες * τῷ στερεώματι * τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας * περιφανῶς * ὤφθητε Ἀπόστολοι· * διὸ φωτίσατε ἡμῶν * τὰς καρδίας θείῳ Πνεύματι.

Ὡς θεῖοι ἄνθρακες * προσαναπτόμενοι * τῷ πυρὶ τῷ ἀΰλῳ, * τὰς ἐμπαθεῖς * ὕλας καταφλέξατε * τῶν καρδιῶν ἡμῶν, σοφοὶ * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ἄσβεστος, * νυμφῶν ὁλόφωτε, * Σεραφὶμ ὑπερτέρα,* Χερουβικὸν * ὄχημα, πανάμωμε, * ἁμαρτιῶν με χαλεπῶν * καὶ κινδύνων ἐλευθέρωσον.

Ἕτερον, τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. **Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.**

Λαμπτῆρες θεοφανείας, * Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, * ἀναφανέντες * τῆς ἀγνοίας τὴν νύκτα ἐλύσατε, * καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἑδραιώσαντες, * φωτίζετε * τὴν οἰκουμένην * ταῖς πυριγλώσσοις * θειαῖς διδαχαῖς ὑμῶν.

Τὸν κόσμον διαδραμόντες, * ἄλλος οὖν κατ' ἄλλο μέρος, * εἰς μίαν πίστιν * πάντας συνηθροίσατε, Ἀπόστολοι, * καὶ μεταλαχόντες τὰ οὐράνια * χορεύετε, * Χριστὸν ἀπαύστως * ἐκδυσωποῦντες, * τοῦ σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Δόξα.

Υἱὸν ἐκ Πατρὸς καὶ Πνεῦμα * δοξάζω, ὡς ἐξ ἡλίου * φῶς καὶ ἀκτῖνα, * τὸ μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα, * τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ πρόβλημα, * συνάναρχον, * μίαν οὐσίαν * προσκυνουμένην * ὑπὸ πάσης κτίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένος βρέφος τεκοῦσα, * καὶ τὴν ἁγνείαν φρουροῦσα,* σεμνὴ, σὺ ὤφθης, * τὸν Θεὸν γεννήσασα καὶ ἄνθρωπον,* ἕνα τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ· * τὸ θαῦμά σου, * Παρθενομῆτορ, * ἐκπλήττει πᾶσαν * ἀκοὴν καὶ ἔννοιαν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πρεσβείαις ὑμῶν ἁγίαις, * Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου, * ἀξιωθῶμεν * τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν προσπτύξασθαι * ἁγνοῖς καὶ τοῖς χείλεσι καὶ ὄμμασι, * προκείμενον * τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ, * καὶ ὑπὸ πάντων * καταπροσκυνούμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης * τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, * καὶ ἐφοβήθη, * ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι * καὶ ἀνθρώποις
» δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· * Ἀκήκοα * τὴν ἀκοήν σου, * καὶ ἐφο-
» βήθην. * Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ η'. **Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.**

Μωϋσῆν ἡ νηστεία * θεόπτην ἔδειξε, * καὶ Ἠλίαν πυρίνῳ * ἔλαβεν ἅρματι· * σπεῦσον λογισμῶν * βλαβερῶν ἐγκρατεύεσθαι, * ὅπως χαμαιζήλου, * ψυχὴ, ῥυσθῇς ἀπάτης.

Ὀλισθαίνων τοῖς χείρω * προσεπεκτείνομαι, * καὶ τῷ μώλωπι τραῦμα * ἀεὶ προστίθημι· * ἴασαι, Χριστὲ, * τὴν λιθώδη μου πώρωσιν * ταῖς τῶν Ἀποστόλων, * οἰκτίρμον, ἱκεσίαις.

Οἱ τοῦ κόσμου φωστῆρες, * οἱ θεαυγέστατοι, * τῶν παθῶν ἡμῶν νέφη * διασκεδάσατε, * καὶ προσκυνητὰς * τῆς λαμπρᾶς ἀναστάσεως * δείξατε, ὑμνοῦντας * τὸν Ἥλιον τῆς Δόξης.

Θεοτοκίον.

Γενεαὶ γενεῶν σε, * Θεομακάριστε, * μακαρίζουσι, πάλαι * ὡς προεφήτευσας· * μόνη γὰρ βροτοῖς * τὸν μακάριον τέτοκας * Λόγον ἀποῤῥήτως, * ἐκ σοῦ σωματωθέντα.

Εἱρμὸς ἄλλος. Οἱ ὅσιοί σου παῖδες.

Ἐν τῷ βυθῷ τῆς πλάνης τοὺς νηχομένους * ἀγρεύσαντες καλάμῳ τῆς πίστεως, * Ἀπόστολοι Κυρίου, φέρετε τούτους * εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας * καὶ ὑπερυψοῦντας τὸν Κύριον.

Μεγάλη ἡ ἰσχύς σου ἐν Ἀποστόλοις, * ὅτι σκιαὶ καὶ σουδάρια * αὐτῶν ἰῶνται τοὺς ἀσθενοῦντας, * εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας * καὶ ὑπερυψοῦντας τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἀνάρχῳ καὶ γεννήσει τε καὶ προόδῳ * **Πατέρα** προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, * Υἱὸν ὁμοῦ δοξάζω τὸν γεννηθέντα, * ὑμνῶ τὸ συνεκλάμπον * Πατρὶ καὶ Υἱῷ Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες, **Παρθένε**, ἀνερμηνεύτως, * διὰ παντὸς ὡς φιλάνθρωπον * μὴ διαλίπῃς δυσωποῦσα, * ἵνα κινδύνων σώσῃ * τοὺς εἰς σὲ πιστῶς καταφεύγοντας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι,

Ἡ δωδεκὰς ἁγία τῶν Ἀποστόλων, * τὸν τίμιον σταυρὸν καταξίωσον * ἀκατακρίτως με προσκυνῆσαι, * εὐλογοῦντα, ὑμοῦντα * καὶ ὑπερυψοῦντα τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ὅσιοί σου παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ * τὰ Χερουβὶμ ἐμιμήσαντο, *
» τὸν Τρισάγιον ὕμνον ἀναβοῶντες· * Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, *
» καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Θεὲ * καὶ Κύριε πολυέλεε, * τὰ τῆς ἐμῆς * καρδίας ἀποκάθαρον τραύματα, * μετανοίας προσπλάττων μοι φάρμακα· * ἥμαρτον, ἥμαρτόν σοι· * οἴκτειρον, σῶσον με * ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου εὐχαῖς, * ὡς πολυέλεος.

Ὁρμαῖς * ἀτόποις ἐξηκολούθησα * φρενοβλαβῶς, * καὶ ἔξω ἐμαυτοῦ ὅλως γέγονα, * ἡδονῶν τὸ τραχὺ σιτιζόμενος, * καὶ τῆς σωτηριώδους * καθυστερούμενος * βρώσεως ὁ ἄσωτος. Χριστέ,* οἴκτειρον, σῶσον με.

Ψυχή, * κακίας μὴ καθαρεύουσα, * καὶ ἡδονῶν * σαυτὴν φθοροποιῶν μὴ μακρύνουσα, * τί ἀκαίρως ἀγάλλῃ νηστεύουσα; * ταύτην γὰρ τὴν νηστείαν * οὐκ ἐξελέξατο * Κύριος, ὁ μόνος τὴν ἡμῶν * θέλων διόρθωσιν.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ * τῷ θείῳ με φωταγώγησον, * ἡ τοῦ φωτός, * Παρθένε Θεοτόκε, λοχεύτρια, * καὶ ψυχῆς μου τὸν ζόφον ἀπέλασον, * ὅπως σε μακαρίζω, * ἣν μακαρίζουσι * πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων γενεαί, * ὡς προεφήτευσας.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Οἱ λόγῳ ἰδιῶται,* σοφοὶ τῇ γνώσει ὤφθητε, * πλοκὰς τῶν λόγων * φιλοσόφων λύσαντες, * ῥητόρων τὰς διπλόας * καὶ ψήφους ἀστρονόμων· * διό, Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, * μόνοι πάσης οἰκουμένης * ἀνεδείχθητε διδάσκαλοι.

Ὁ Πέτρος ῥητορεύει, * καὶ Πλάτων κατεσίγησε· * διδάσκει Παῦλος, * Πυθαγόρας ἔδυνε· * λοιπὸν τῶν Ἀποστόλων * θεολογῶν ὁ δῆμος,* τὴν τῶν Ἑλλήνων νεκρὰν φθογγὴν * καταθάπτει, καὶ τὸν κόσμον * συνεγείρει πρὸς λατρείαν Χριστοῦ.

Δόξα.

Μόνου μονογεννῆτορ, * μονογενοῦς Υἱοῦ Πατήρ, * καὶ μόνον μόνου * φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, * καὶ μόνον μόνως μόνου * Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, * Κυρίου Κύριον ὄντος ὄν, * ὦ Τριὰς Μονὰς ἁγία,* σῶσον με θεολογοῦντα σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου * ἐκπλήττει με, πανάμωμε· * πῶς συλλαμβάνεις * ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; * εἰπὲ πῶς παρθενεύεις,* γεννήσασα ὡς Μήτηρ; * Τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβών, * τὸ τικτόμενον προσκύνει· * ὅσα θέλει γάρ, καὶ δύναται.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον, * τὸ ξύλον τὸ πανάγιον, * ὃ τὴν τοῦ κόσμου * σωτηρίαν ἤνθησεν, * ἰδεῖν καὶ προσκυνῆσαι * πάντες ἀξιωθῶμεν * ἁγνοῖς καὶ χείλεσι καὶ ψυχῇ, * ἱκεσίαις ὑμῶν [illegible] * τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Χριστοῦ.

[illegible] Ὁ Εἱρμός.

[illegible] συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· * μητρὸς ἀνάν[illegible] ἄφθορος ἡ κύησις· * Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις * καινο[illegible] φύσεις· * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, * ὡς Θεόνυμφον [illegible], * ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

[illegible] Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχ. τὸ Ἰδιόμελον [illegible] ἡμέρας, δίς.

[illegible] Ἦχος πλ. β'.

[illegible] * ἐκπεσὼν ὁ ἄσωτος ἐγώ, * δουλοπρεπῶς * χοίροις [illegible], * καὶ μηδὲ τῆς αὐτῶν * τροφῆς χορταζόμενος,* ἐπανέρχομαι πρὸς σὲ * τὸν Πατέρα τὸν εὔσπλαγχνον· * ὅθεν ἐξῆλθον κακῶς, * ὑποστρέφω καλῶς, * ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων· * Ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, * Πάτερ· παράσχου μοι * ἐν ἐπιστροφῇ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε * καὶ Ἁγίους ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, * πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· * ὑμῖν γὰρ ἡτοίμασε τὸν στέφανον, * καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· * ἀλλ' αἰτοῦμεν, * καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάθοισθε.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε, * σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, * ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· * σὲ ἱκετεύομεν· * Πρέσβευε, Δέσποινα, * μετὰ τῶν Ἀποστόλων, * καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος βαρύς.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, φιλάνθρωπε, * ποία σωτηρίας ἐλπὶς ἡμῖν; * Ἀλλὰ τὴν σὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν, * ὡς οἰκτίρμων, τῷ λαῷ σου * κατάπεμψον, Κύριε.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς δ΄.

Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με.

Στίχ. Ὁ Θεὸς, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΑ΄. 10.

Οὕτω λέγει Κύριος· Ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσι, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ τιμή. Καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, προσθήσει ὁ Κύριος τοῦ δεῖξαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τοῦ ζηλῶσαι τὸ καταλειφθὲν ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, ὃ ἂν καταλειφθῇ ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ Βαβυλωνίας, καὶ ἀπὸ Αἰθιοπίας, καὶ ἀπὸ Ἐλαμιτῶν, καὶ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν καὶ ἐξ Ἀραβίας· καὶ ἀρεῖ σημεῖον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ συνάξει τοὺς ἀπολομένους Ἰσραήλ· καὶ τοὺς διεσπαρμένους Ἰούδα συνάξει ἐκ τῶν τεσσάρων πτερύγων τῆς γῆς. Καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζῆλος Ἐφραΐμ, καὶ οἱ ἐχθροὶ Ἰούδα ἀπολοῦνται, καὶ ἔσται τῷ Ἰρσαὴλ, ὡς ἡ ἡμέρα, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. (Κεφ. ΙΒ΄. 1.) Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Εὐλογῶ σε, Κύριε, διότι ὠργίσθης μοι, καὶ ἀπέστρεψας τὸν θυμόν σου, καὶ ἠλέησάς με. Ἰδοὺ, ὁ Θεός μου Σωτήρ μου, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι ἐν αὐτῷ, καὶ οὐ φοβηθήσομαι· διότι ἡ δόξα μου καὶ ἡ αἴνεσίς μου Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς νδ΄.

Ἐνώτισαι, ὁ Θεὸς, τὴν προσευχήν μου.

Στίχ. Πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου.

ΤΗ Ε΄. ΤΗΣ Γ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα γ΄. Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις * ἀσκητικῶν.

Σῶτερ, * ὁ ἀληθὴς γλυκασμὸς, * ὁ τὰ πικρότατα Μερρᾶς πάλαι νάματα * γλυκάνας * τυποῦντι ξύλῳ * ξύλον τοῦ θείου σταυροῦ, * ἀπλωθεὶς ἐν τούτῳ, ὡς εὐδόκησας, * χολῆς * ἀπεγεύσω δὲ, * τὴν πλευρὰν ἐκκεντούμενος, * ἐξ ἧς τῷ κόσμῳ * ὕδωρ βρύεις ἀφέσεως,* εἰς ἀνάπλασιν * τοῦ βροτείου φυράματος· * ὅθεν δοξολογοῦμέν σου * τὴν ἄφατον δύναμιν, * καὶ δυσωποῦμεν· Παράσχου * ἡμῖν τὸν φόβον σου, Κύριε, * καιρῷ τῆς νηστείας,* καὶ συγχώρησιν πταισμάτων * καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Λόγε, * ὁ ἁπλωσθεὶς ἐν σταυρῷ, * ἐπισυνάγων τὰ μακρὰν διεστῶτά σου, * ὑψώσας * τὸν λογισμόν μου * ἀπὸ κοπρίας παθῶν, * ἀρεταῖς παντοίαις καταπλούτισον, * διδοὺς * τῇ καρδίᾳ μου * τὸν ἁγνότατον φόβον σου, * καὶ τῇ ψυχῇ μου * τὴν τελείαν ἀγάπησιν, * τῆς πρὸς σάρκα με * ἀγαπήσεως τέμνουσαν· * ὅπως δι' ἐγκρατείας σοι, * εὐχῆς καὶ δεήσεως, * ἐν ταῖς παρούσαις ἡμέραις * εὐαρεστήσω, καὶ βλέψω σου * φαιδρῶς τὴν ἡμέραν * τῆς ἐγέρσεως, λαμβάνων * τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον Στιχηρὸν προσόμοιον, τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος α΄. Νεφέλην σε φωτός.

Τὴν τρίτην τῶν φαιδρῶν * νηστειῶν Ἑβδομάδα, * Χριστὲ Λόγε, περάσαντες, * τὸ ξύλον * τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ σου * κατιδεῖν ἀξίωσον ἡμᾶς, * καὶ σεπτῶς προσκυνῆσαι * καὶ ᾆσαι ἐπαξίως, * δοξάσαι τὸ κράτος σου, * ὑμνῆσαι τὰ Πάθη σου, * προφθάσαι τὴν ἔνδοξον * καθαρῶς παναγίαν Ἀνάστασιν, * τὸ Πάσχα τὸ μυστικὸν, * δι' οὗ Ἀδὰμ ἐπανῆλθεν * εἰς τὸν Παράδεισον.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ΄. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς νε΄.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος.

Στίχ. Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ζ΄. 11.

Ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει, ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ δευτέρου μηνὸς, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός· τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐῤῥάγησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταῤῥάκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν· καὶ ἐγένετο ὁ ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσῆλθε Νῶε, Σὴμ, Χὰμ, Ἰάφεθ, οἱ υἱοὶ Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ Νῶε, καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν. Καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ γένος, καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ γένος, καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ πᾶν ὄρνεον πετεινὸν κατὰ γένος αὐτοῦ εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ πάσης σαρκὸς, ἐν ᾧ ἐστι πνεῦμα ζωῆς. Καὶ τὰ εἰσπορευόμενα, ἄρσεν καὶ

θῆλυ, ἀπὸ πάσης σαρκὸς εἰσῆλθε, καθὰ ἐνετείλατο ὁ Θεὸς τῷ Νῶε· καὶ ἔκλεισε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν κιβωτὸν ἔξωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπεπληθύνθη τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπῆρε τὴν κιβωτὸν, καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπεπληθύνθη σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπεφέρετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ, ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ. Πεντεκαίδεκα πήχεις ὑπεράνω ὑψώθη τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπεκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά. Καὶ ἀπέθανε πᾶσα σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν καὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν θηρίων, καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶς ἄνθρωπος· καὶ πάντα ὅσα ἔχει πνοὴν ζωῆς, καὶ πᾶν ὃ ἦν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀπέθανε. Καὶ ἐξήλειψε πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἦν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἑρπετῶν καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ κατελείφθη μόνος Νῶε, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ. Καὶ ὑψώθη τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν πεντήκοντα. (Κεφ. Η΄. 1.) Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ Νῶε, καὶ πάντων τῶν θηρίων καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάντων τῶν πετεινῶν καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν, ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ· καὶ ἐπήγαγεν ὁ Θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ. Καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταῤῥάκται τοῦ οὐρανοῦ, καὶ συνεσχέθη ὁ ὑετὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐνεδίδου τὸ ὕδωρ πορευόμεν ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἠλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ μετὰ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς νϛ΄.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου.

Στίχ. **Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.**

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ι΄. 1.

Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη τῇ μητρί. Οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμους, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἐκ θανάτου. Οὐ λιμοκτονήσει Κύριος ψυχὴν δικαίαν, ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει. Πενία ἄνδρα ταπεινοῖ, χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουσι. Διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νοήμων, ἀνεμόφθορος δὲ γίνεται ἐν ἀμητῷ υἱὸς παράνομος. Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον. Μνήμη δικαίου

μετ' ἐγκωμίων, ὄνομα δὲ ἀσεβοῦς σβέννυται. Σοφὸς ἐν καρδίᾳ δέξεται ἐντολὰς, ὁ δὲ ἄστεγος χείλεσι σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται. Ὃς πορεύεται ἁπλῶς, πορεύεται πεποιθώς· ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ γνωσθήσεται. Ὁ ἐννεύων ὀφθαλμοῖς μετὰ δόλου συνάγει ἀνδράσι λύπας, ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παῤῥησίας εἰρηνοποιεῖ. Πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβοῦς καλύψει ἀπώλεια. Μῖσος ἐγείρει νεῖκος, πάντας δὲ τοὺς μὴ φιλονεικοῦντας καλύπτει φιλία. Ὃς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν, ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκάρδιον. Σοφοὶ κρύψουσιν αἴσθησιν, στόμα δὲ προπετοῦς ἐγγίζει συντριβῇ. Κτῆσις πλουσίων πόλις ὀχυρὰ, συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν πενία. Ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτίας. Ὁδοὺς δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεία, παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται. Καλύπτουσιν ἔχθραν χείλη δίκαια, οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας, ἀφρονέστατοί εἰσιν. Ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν, φειδόμενος δὲ χειλέων νοήμων ἔσῃ. Ἄργυρος πεπυρωμένος γλῶσσα δικαίου, καρδία δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει. Χείλη δικαίων ἐπίσταται ὑψηλὰ, οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν. Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου αὕτη πλουτίζει, καὶ οὐ μὴ προστεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς.

Ἦχος πλ. β΄.

Ἡ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ κρεμασθεῖσα * ζωὴ τῶν ἁπάντων, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ζωοποίησόν μου τὴν ψυχὴν τεθανατωμένην * τοῖς παραπτώμασι, * καὶ μὴ παντελῶς ἀπολέσθαι * τὸ σὸν συγχωρήσῃς πρόβατον, * ὁ ποιμὴν ὁ καλός· * ἀπεσκίρτησα γὰρ τῶν σῶν ἐντολῶν, * καὶ τὸν τῆς ἀναμαρτησίας πλοῦτον, * ὃν ἐδωρήσω μοι, * διεσκόρπισα φιλαμαρτήμονι προαιρέσει· * διεφθάρην τε καὶ ἐβδελύχθην * ἐν τοῖς ἀσωτίας ἐπιτηδεύμασιν· * ἀλλ' ἀνακαίνισόν με, * πρὸς μετάνοιαν ἑλκύσας, * ὁ μόνος πολυέλεος.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * οὐκ ἠρνήσαντό σε, * οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. * Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τριήμερος ἀνέστης.

Ὁρῶσα σε σταυρούμενον, * Χριστὲ, ἡ σὲ κυήσασα * ἀνεβόα· * Τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ, * μυστήριον, Υἱέ μου; * Πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, * σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Γ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ τοῦ Ἤχου. Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολ. λέγομεν Καθίσματα σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολ. λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῷ τῆς βρώσεως ξύλῳ * πάλαι θανόντες βροτοί, * τῷ σταυρῷ σου, οἰκτίρμον, * ἀνεζωώθημεν· * οὗ τῇ δυνάμει, ἀγαθέ, * ἡμᾶς ἐνίσχυσον * τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν * ἐν κατανύξει διελθεῖν, * ποιοῦντας τὸ θέλημά σου; * καὶ τὴν ἡμέραν προφθάσαι * τῆς λαμπροφόρου ἀναστάσεως.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν σταυρῷ σε ὁρῶσα, * Χριστέ, ἡ Μήτηρ σου * ἑκουσίως ἐν μέσῳ * ληστῶν κρεμάμενον, * καὶ κοπτομένη μητρικῶς * τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν· * Ἀναμάρτητε Υἱέ, * πῶς ἀδίκως ἐν σταυρῷ * ὥσπερ κακοῦργος ἐπάγης, * τὸ τῶν ἀνθρώπων ὁ θέλων * ζωῶσαι γένος, ὡς εὔσπλαγχνος;

Μετὰ τὴν τρίτην Στιχολ. λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν σάρκα καθαρθέντας * ὑπὸ τῆς ἐγκρατείας, * καὶ ἐν προσευχαῖς ἐλλαμφθέντας * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Κύριε, * τὸν τίμιον σταυρόν σου καὶ σεπτὸν * ἀξίωσον θεάσασθαι ἡμᾶς, * καὶ ἐν φόβῳ προσκυνῆσαι, * ἐν ὑμνῳδίαις ᾄδοντας καὶ λέγοντας· * Δόξα τῷ ζωηφόρῳ σου σταυρῷ· * δόξα τῇ θείᾳ λόγχῃ σου, * ὅθεν ἀνεζωώθημεν, * μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄρνα ἐπὶ ξύλου * ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα * μετὰ ληστῶν, μακρόθυμε, * σταυρούμενόν σε, Λόγε, * καὶ λόγχῃ ἐκκεντούμενον πλευράν, * ὠλόλυξε βοῶσα μητρικῶς· * Τί τὸ ξένον καὶ φρικῶδες, * Ἰησοῦ μου, μυστήριον; * πῶς καλύπτῃ τάφῳ, * ὁ ἀπερίγραπτος Θεός; * ἄφραστον τὸ τελούμενον! * μή με τὴν τεκοῦσαν μόνην ἐάσῃς, * Υἱέ μου γλυκύτατε.

Ψάλλομεν δὲ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· καὶ στιχολογεῖται ἡ ε΄. Ὠδή.

Τριῴδιον, ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ε΄. Ἦχος πλ. α΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ἴασαί με, Κύριε, * καὶ ἰαθήσομαι, * τῷ μώλωπί σου * τοὺς τῆς ψυχῆς μου * ἐκκαθάρας μώλωπας, * ὁ σαρκὶ τὰ πάθη, * Χριστέ, καταδεξάμενος.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο * σαρκὶ κρεμάμενον, * Χριστέ, ἐν ξύλῳ, * τὸ φῶς εἰς σκότος * μετέβαλεν ἥλιος, * καὶ γῆ ἐσαλεύθη, * καὶ πέτραι διεῤῥάγησαν.

Ἀκανθοφορήσασαν * καὶ χερσωθεῖσάν μου * ψυχὴν παντοίων * παθῶν ἰδέαις, * Κύριε, καθάρισον, * ὁ στεφθεὶς ἀκάνθαις * δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας * ὡς βρέφος, πάναγνε, * τὸν Πλαστουργόν μου, * ὃν ἐκδυσώπει, * πεπαλαιωμένον με * ἐν πολλῇ κακίᾳ * ἀνακαινίσαι, Δέσποινα.

Εἱρμὸς ἄλλος, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος α΄. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, * ἀνυμνοῦμέν σε.

Ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Κρανίου * Ἰουδαῖοι σὲ σταυρώσαντες, Χριστέ, * ἐκίνουν κεφαλὰς αὐτῶν * γελῶντες, μυκτηρίζοντες· * σὺ δὲ ἠνέσχου εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ἐν τῷ τίτλῳ τοῦ σταυροῦ σου * ἐπιγράψας ὁ Πιλᾶτος τρισσῶς, * τὸν ἕνα τῆς Τριάδος σε * ἑκὼν παθόντα ἐδήλου * ὑπὲρ τῆς πάντων σωτηρίας, Χριστέ.

Δόξα.

Τῆς ὑπερφώτου Τριάδος * τὸ τρισήλιον ὑμνήσωμεν, πιστοί, * φῶς τὸν Πατέρα σέβοντες, * φῶς τὸν Υἱὸν δοξάζοντες, * φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα καταγγέλλοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀγγέλων ἀνωτέραν * ὁ ἐκ σοῦ τεχθεὶς σὲ ἔδειξε, σεμνή· * ὃν γὰρ ἐκεῖνοι τρέμουσιν * ὡς Θεῷ ἀτενίσαι, * σὺ ἀγκαλίζῃ ὡς Υἱόν σου, ἁγνή.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ σταυρὸς ὁ πάνσεπτος, * ὁ σωτήριος τοῦ κόσμου φυλακτήρ, * φρούρησόν με νηστεύοντα, * καὶ ἄξιον ἀνάδειξον * τῆς σῆς ἀχράντου προσκυνήσεως.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, * ἀνυμνοῦμέν σε, Χριστὲ ὁ Θεός, * τὸν
» δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, * καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον * ἐν
» τῇ σαρκί σου ὑπομείναντα.

Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ * ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἥπλωσας σταυρῷ * τὰς σὰς, Χριστὲ, παλάμας, * χειρὸς τοῦ προπάτορος * τὸ ἀκρατὲς ἀναιρῶν, * ξύλῳ δὲ ξύλου * ἰάσω τὴν κατάραν· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ τῷ θελητῇ * τῆς σωτηρίας, Λόγε, * προσπίπτω· Θελήματα * τὰ πονηρότατα * παῦσον ἐν τάχει * ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, * ὁ σταυρὸν καὶ πάθη * θελήσει ὑπομείνας.

Ἄσωτον ζωὴν, * ῥερυπωμένον βίον * ποθήσας, ἠμαύρωμαι * ἐγὼ ὁ ἄσωτος· * λάμψον ἀκτῖνα * ἐπιστροφῆς μοι, Λόγε, * ὁ ἡλίου φέγγος * τῷ πάσχειν ἀμαυρώσας.

Θεοτοκίον.

Παῦσον τῆς ἐμῆς * πολυωδύνου πᾶσαν * καρδίας τὴν κάκωσιν, * Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· * θραῦσον δαιμόνων * τὰ βέλη καὶ τὰ τόξα, * τῶν ἐκπολεμούντων * τὴν ταπεινήν ψυχήν μου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν τοὺς ὑμνολόγους.

Τί σοι παθόντι προσενέγκωμεν, * τῷ τῶν ἁπάντων Δεσπότῃ, * ἡμεῖς οἱ τάλανες; * δι' ἡμᾶς γὰρ σταυρὸν κατεδέξω, Χριστέ· * ὑμνοῦμεν * τοῦ ὑπερμετρήτου * ἐλέους σου τὴν χάριν.

Ἐπὶ ξύλου ἐπαράτου, Χριστὲ, * οἱ σὲ κτείναντες φθόνῳ, * οὐκ ἐλυμήναντο * τὸ τῆς δόξης σου κράτος παράνομοι· * ὑπάρχεις * πάντων γὰρ Δεσπότης, * παθὼν ἐθελουσίως.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Τῆς ὑπερουσίου Θεότητος * τρία πρόσωπα σέβω· * Πατέρα ἄναρχον, * τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * τῇ φύσει * ἄτμητον οὐσίαν * δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέραν * καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέραν, * τὴν ἁγιόπρωτον * καὶ ἀμίαντον Κόρην τοῦ πάντων Θεοῦ * ὑμνοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τρισμακάριστε σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, * τὸ οὐρανόγραφον νῖκος, * ὁ ἐκ τῆς γῆς ἡμῖν * ἐκβλαστήσας, τῆς σῆς προσκυνήσεως * ἀξίους * δεῖξον ἡμᾶς πάντας, * νηστείᾳ καθαρθέντας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ * διαφυλάξαντα παῖδας, *
» καὶ τὴν βροντόφλογον * μεταβαλόντα εἰς δρόσον, τὸν Θεὸν *
» ὑμνοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἡσαΐα, χόρευε.

Τὴν λιθώδη πώρωσιν * τῆς ψυχῆς μου, * εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, * ἀπάλυνον, καὶ πηγὴν * δός μοι, ἀγαθὲ, * θείας κατανύξεως, * ὁ ἐκ πλευρᾶς * βλύσας μοι ζωὴν, * τῆς ἀνομίας μου * τοὺς χειμάῤῥους ἀναστέλλουσαν.

Ἐμαυτὸν ἀπέῤῥιψα * εἰς τὰ βάθη * τῶν ἁμαρτιῶν, * τὰ ὕψη καταλιπὼν, * τὰ τῶν ἀρετῶν· * ἀλλ' ἕλκυσον, σῶσόν με, * ὁ ἀνελθὼν * ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, * καὶ τὸ ἀνθρώπινον * ἀνελκύσας πρὸς σὲ, Κύριε.

Γλυκασμὸς ὢν, Κύριε, * καὶ ἡδύτης, * ὡς Δημιουργὸς, * χολῆς ἐγεύσω, Χριστὲ, * τὴν ἐξ ἡδονῆς * ὑπάρξασαν ἔκπτωσιν * τοῖς ἐξ Ἀδὰμ * σὺ ἐπανορθῶν· * ὅθεν ὑμνοῦμεν σε * οἱ σωθέντες σου τοῖς πάθεσι.

Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, * ἡ ἐλπίς μου * καὶ καταφυγὴ, * τὰ τραύματα τῆς ἐμῆς * ἴασαι ψυχῆς· * τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, * ἵνα κἀγὼ * χαίρων ἀνυμνῶ * τὰ μεγαλεῖά σου, * Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Εἱρμὸς ἄλλος. Σὲ, ἥνπερ εἶδε Μωϋσῆς.

Σὲ, ὃν οἱ ἄνομοι, Χριστὲ, * περιέβαλον παικτῶς * πορφύραν καὶ στέφανον, * ὡς βασιλέα, παίοντες * καλάμῳ τὴν κάραν σου, * σταυροῦντες φθόνῳ, * καὶ χολὴν ποτίζοντες, * ὕμνοις πάντες πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Σὲ, ὅνπερ ἥλιος ἰδὼν * πεπονθότα ἐκ σταυρῷ, * τὸ φάος ἀπέκρυψε, * πάσης ὁμοῦ τῆς κτίσεως * Δεσπότου ταῖς ὕβρεσι * συγκλονουμένης, * καὶ σχιζομένων τῶν πετρῶν, * ὕμνοις, Χριστὲ Σωτὴρ, μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Φῶς καὶ ζωὴ καὶ παντουργὸς, * ἡ τρισήλιος Μονὰς, * Θεός τε καὶ Κύριος, * φωτὶ ἑνὶ λαμπόμενος, * τρισὶ συναστράπτων * τοῖς χαρακτῆρσιν * ἐν μιᾷ Θεότητι· * ταύτην πάντες πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ, ἣν Δαβὶδ ὁ μελῳδὸς * προεκήρυξε Σιὼν, * ἐν ᾗπερ κατῴκησεν * ὁ οὐρανοῖς ἀχώρητος, * καὶ ἀνεδομήσατο * ἐκ τῆς σαρκός σου * κόσμου ἱλαστήριον, * ὕμνοις, Μῆτερ ἁγνὴ, μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σοῦ τὸν σταυρὸν, ὡς ἀγαθὸς, * τὸν φωστῆρα τῶν πιστῶν, * ἀξίωσον, Κύριε, * δι' ἐγκρατείας τρέχοντας * προφθάσαι προσπτύξασθαι, * καὶ προσκυνῆσαι * εἰς ἁγιασμὸν ἡμῶν, * ἵνα σε δι' αὐτοῦ μεγαλύνωμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ, ἥνπερ εἶδε Μωϋσῆς * ἀκατάφλεκτον βάτον, * καὶ κλί-
» μακα ἔμψυχον, * ἣν Ἰακὼβ τεθέαται, * καὶ πύλην οὐρά-

» νιον, * δι' ἧς διῆλθε * Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὕμνοις, Μῆ-
» τερ ἁγνή, μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δίς.

Ἦχος πλ. β΄.

Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς * διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, * ἀσωτίᾳ τὸν βίον κατηνάλωσα, * τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς * τῆς ἁμαρτίας μου συναπαχθείς· * γλυκασμῷ ἐμπαθείας ἐνηδόμενος, * τοῖς ἀνοήτοις κτήνεσιν ὡμοιώθην, * τῇ τῶν σωτηρίων ἐντολῶν παραβάσει. * Ἀλλ' ὁ ἐπὶ σταυροῦ κρεμασθῆναι * δι' ἐμὲ εὐδοκήσας, Χριστὲ ὁ Θεός, * μή ἀποκηρύξῃς με τῆς σῆς υἱοθεσίας, * ἀλλ' ἐπιστρέφοντα δέξαι, * ὡς τὸν ἄσωτον υἱόν, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, * ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Μαρτύρων σου * πᾶσα ἡ κτίσις ἑορτάζει· * οὐρανοὶ ἀγάλλονται * σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, * καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται * σὺν τοῖς ἀνθρώποις· * αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τριήμερος.

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδε σε * ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, * θρηνῳδοῦσα * ἀνεβόα μητρικῶς· * Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, * γλυκύτατόν μου τέκνον, * πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. δ΄.

Λόγῳ τὰ πάντα * σῇ κατηρτίσω δυνάμει, ὁ Θεός, * καὶ εἰς τὸ εἶναι * ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παρήγαγες ἡμᾶς· * μὴ παραδῴης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, * ἀναμάρτητε Κύριε, δεόμεθα.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς νζ΄.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν.

Στίχ. **Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε.**

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΓ΄. 2.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐπ' ὄρους πεδινοῦ ἄρατε σημεῖον· ὑψώσατε τὴν φωνὴν αὐτοῖς, παρακαλεῖτε τῇ χειρί, ἀνοίξατε, οἱ ἄρχοντες. Ἐγὼ συντάσσω, καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτούς· γίγαντες ἔρχονται πληρῶσαι τὸν θυμόν μου, χαίροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες. Φωνὴ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὁμοία ἐθνῶν πολλῶν, φωνὴ βασιλέων καὶ ἐθνῶν συνηγμένων. Κύριος Σαβαὼθ ἐντέταλται ἔθνει ὁπλομάχῳ ἔρχεσθαι ἐκ γῆς πόῤῥωθεν ἀπ' ἄκρου θεμελίου τοῦ οὐρανοῦ, Κύριος καὶ οἱ ὁπλομάχοι αὐτοῦ, καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. Ὀλολύζετε· ἐγγὺς γὰρ ἡμέρα Κυρίου, καὶ συντριβὴ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἥξει. Διὰ τοῦτο πᾶσα χεὶρ ἐκλυθήσεται, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀνθρώπου δειλιάσει· ταραχθήσονται οἱ πρέσβεις, καὶ ὠδῖνες αὐτοὺς ἕξουσιν, ὡς γυναικὸς τικτούσης, καὶ συμφοράσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκστήσονται, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὡς φλὸξ μεταβαλοῦσιν. Ἰδοὺ γάρ, ἡμέρα Κυρίου ἔρχεται ἀνίατος θυμοῦ καὶ ὀργῆς, θεῖναι τὴν οἰκουμένην ἔρημον, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπολέσαι ἐξ αὐτῆς. Οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὁ Ὠρίων, καὶ πᾶς ὁ κόσμος τοῦ οὐρανοῦ τὸ φῶς οὐ δώσουσι, καὶ σκοτισθήσεται, τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φῶς αὐτῆς. Καὶ ἐντελοῦμαι τῇ οἰκουμένῃ ὅλῃ κακά, καὶ τοῖς ἀσεβέσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· καὶ ἀπολῶ ὕβριν ἀνόμων, καὶ ὕβριν ὑπερηφάνων ταπεινώσω. Καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἔντιμοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον, καὶ ἄνθρωπος μᾶλλον ἔντιμος ἔσται ἢ ὁ λίθος ὁ ἐν Σουφίρ. Ὁ γὰρ οὐρανὸς θυμωθήσεται, καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θεμελίων αὐτῆς, διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου Σαβαώθ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς νη΄.

Ὁ Θεός μου, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεός μου.

Στίχ. **Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.**

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Γ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι΄. καὶ λέγομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς.

Ἦχος βαρύς.

Ἀσώτου δίκην ἀπέστην * τῆς χάριτός σου, Κύριε, * καὶ τὸν πλοῦτον δαπανήσας τῆς χρηστότητος, * ἐπὶ σὲ ἔδραμον, * εὔσπλαγχνε κραυγάζων σοι· * Ὁ Θεός, ἥμαρτον· ἐλέησόν με.

Εἶτα τὰ δ΄. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἤχου, καὶ τοῦ Μηναίου δ΄. **Δόξα.** Νεκρώσιμον. **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον τὸ α΄. τοῦ Ἤχου τοῦ ὕφους. Εἴσοδος. **Φῶς ἱλαρόν.**

Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμ. νθ΄.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως.

Στίχ. Ὁ Θεός, ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 4.

Ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ. Τὸ δὲ ὕδωρ ἠλαττονοῦτο ἕως τοῦ δεκάτου μηνός· καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς, ὤφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὀρέων. Καὶ ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἠνέῳξε Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε, καὶ ἀπέστειλε τὸν κόρακα· καὶ ἐξελθὼν, οὐκ ἀνέστρεψεν ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ἀπέστειλε τὴν περιστερὰν ὀπίσω αὐτοῦ, ἰδεῖν εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ οὐχ εὑροῦσα ἡ περιστερὰ ἀνάπαυσιν τοῖς ποσὶν αὐτῆς, ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτὸν, ὅτι ὕδωρ ἦν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν κιβωτόν. Καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν ἐκ τῆς κιβωτοῦ. Καὶ ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν ἡ περιστερὰ τὸ πρὸς ἑσπέραν, καὶ εἶχε φύλλον ἐλαίας κάρφος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς, καὶ ἔγνω Νῶε, ὅτι κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν, καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτὸν ἔτι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνὶ καὶ ἑξακοσιοστῷ ἔτει, ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ πρώτου μηνὸς μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἀπεκάλυψε Νῶε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε, καὶ εἶδεν, ὅτι ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μηνὶ ἐξηράνθη ἡ γῆ, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε, λέγων· Ἔξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ, σὺ καὶ ἡ γυνή σου, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ, καὶ πάντα τὰ θηρία ὅσα ἐστὶ μετὰ σοῦ, καὶ πᾶσα σὰρξ ἀπὸ πετεινῶν ἕως κτηνῶν· καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἐξάγαγε μετὰ σεαυτοῦ. Καὶ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐξῆλθε Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πᾶν πετεινὸν, καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς, κατὰ γένος αὐτῶν, ἐξήλθοσαν ἐκ τῆς κιβωτοῦ. Καὶ ᾠκοδόμησε Νῶε θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀνήνεγκεν εἰς ὁλοκάρπωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ ὠσφράνθη Κύριος ὁ Θεὸς ὀσμὴν εὐωδίας.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ξ'.

Εἰσάκουσον, ὁ Θεὸς, τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου· πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

Στίχ. **Οὕτω** ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 31.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποστάζει χάριτας· στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται. (Κεφ. ΙΑ'. 1.) Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετάμελον, πρόχειρος δὲ γίνεται, καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμους ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύεται αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀπωλείᾳ αὐτῶν ἁλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπὶς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωσε πόλις, στόμασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὸ, **Ἀλληλούϊα. Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται. Δόξα. Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν ψυχῶν. Καὶ νῦν. Μῆτερ ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός.** Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, λέγομεν Καθίσματα μαρτυρικὰ τῆς Ὀκτωήχου τοῦ τυχόντος Ἤχου γ'. καὶ Θεοτοκίον. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν τοῦ **Ἀμώμου,** λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα νεκρώσιμον.

Ἦχος πλ. α'.

Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων.

Θεοτοκίον· **Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας.**

Τὰ ἄνωθεν Τροπάρια ὁλόγραφά εἰσι τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ, σελ. 289.

Καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὴν Ἑξαήμερον. Ψάλλομεν δὲ τὸν Κα-

νόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τὰ ἑπόμενα Τετραῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῆς Στιχολογίας τῶν Ὠδῶν.

Ἐνταῦθα οὐ στιχολογοῦμεν, **Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν**, ἀλλ' εὐθὺς λέγομεν τὸν Εἱρμὸν τοῦ Μηναίου.

Τετραῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· **Ἄδει ταῦτα ὁ Ἰωσήφ.**

Ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ϛ'. Ἦχος δ'. **Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.**

Αἱμάτων ἠρδεύσατε σταγόσι * τῶν εὐσεβῶν καρδίας, * δυσσεβούντων δὲ τὰς παρατάξεις * περιφανῶς * ἐν αὐταῖς ἐπνίξατε, * ἀθλοφόροι ἀξιάγαστοι.

Δοξάσαντες μέλεσιν οἰκείοις * τὸν τοῦ παντὸς Δεσπότην, * νῦν δοξάζεσθε ἀδιαλείπτως,* δόξα πιστῶν, * ἀθληταὶ, ὑπάρχοντες * καὶ μεγάλοι ἀντιλήπτορες.

Νεκρώσιμον.

Ἐν λάκκῳ ἐτέθης κατωτάτῳ· * τοῖς οὖν πιστῶς θανοῦσι * τὴν ἀνάπαυσιν, Λόγε, παράσχου * τῶν ἱερῶν * ἀθλητῶν δεήσεσι, * καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ἵνα σε φωναῖς διαπρυσίοις * ἀνευφημῶμεν, Κόρη, * τὰς φωνὰς ἡμῶν ταύτας προσδέχου, * καὶ ἱλασμὸν * ὀφλημάτων λήψεσθαι * τὸν Υἱόν σου καθικέτευε.

Εἱρμὸς ἄλλος, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β'. Συνεχόμενον δέξαι με.

Νῦν Μαρτύρων πανήγυρις· * συνέλθωμεν, * καὶ τὰ ἆθλα αὐτῶν * τὰ πανσέβαστα * μακαριοῦντες, * Χριστὸν τὸν τούτους στέψαντα * ὑμνήσωμεν.

Ἐν τῇ θείᾳ πυρούμενοι * ἀγάπῃ Χριστοῦ, * ἐπ' ἀνθράκων πυρὸς * διαβαίνετε, * ὡς ἐπὶ δρόσου, αὐτὸν ὑμνοῦντες, Μάρτυρες * μακάριοι.

Δόξα.

Σὲ, Τριὰς ὑπεράρχιε, * καὶ θεία Μονὰς, * φῶς καὶ φῶτα μέλπω, * ζωὴν καὶ ζωὰς, * Νοῦν, Λόγον, Πνεῦμα * ἅγιόν τε καὶ ἅγια, * τὸν ἕνα Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς ῥίζης ἀνέτειλε * σοῦ ἄνθος ζωῆς, * Ἰεσσαὶ προπάτορ, * ἀνασκίρτησον, * ὁ σώζων κόσμον * ἐκ τῆς ἁγνῆς νεάνιδος, * Χριστὸς ὁ Θεός.

Στίχ. **Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.**

Πῦρ καὶ ξίφος καὶ θάνατον * οὐ πτήξαντες, * τὴν ὁμολογίαν * διεσώσατε * τῆς σωτηρίας, * ὑπὸ Χριστοῦ νευρούμενοι, * μακάριοι.

Στίχ. **Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.**

Ἐν νεκροῖς ὁ ἐλεύθερος, * ὡς ὢν ἀρχηγὸς * ζωῆς καὶ θανάτου, * σὺ ἀνάπαυσον, * οὓς προσελάβου, * καὶ ἐν αὐλαῖς σου σκήνωσον, * φιλάνθρωπε.

Ὁ Εἱρμός.

» **Συνεχόμενον δέξαι με, * φιλάνθρωπε, * ἐκ πταισμάτων πολ-**
» **λῶν, * καὶ προσπίπτοντα * τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, * ὡς τὸν**
» **Προφήτην, Κύριε, * καὶ σῶσον με.**

Ὠδὴ ζ'. **Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.**

Τίνι, στέργουσα τὰ πάθη, * τῶν ἀλόγων ἀληθῶς,* ψυχὴ, ἐξωμοίωσαι; * τίνα ὑπερβάλλοντα ἔσχες * ἐν ἁμαρτίαις; * Βόησον τῷ Χριστῷ· * Σῶσόν με, ἀγαθέ.

Ἅγιοι, τὸν ἐν Ἁγίοις * αἰτήσατε ἐκτενῶς * ἐπαναπαυόμενον,* ταῖς ἁγίαις ταύταις ἡμέραις * καθαγιάσαι * πάντων τῶν εὐσεβῶν * τὰ φρονήματα.

Νεκρώσιμον.

Ὕψιστε, ὁ ἐν ἐλέει * πλούσιος καὶ ἀγαθὸς, * τοῖς δούλοις σου ἄφεσιν * τοῖς προκοιμηθεῖσι παράσχου, * χοροῖς Ἁγίων * τούτους συναριθμῶν, * ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας νομίμων δίχα * φύσεως τὸν Πλαστουργὸν * γενόμενον ἄνθρωπον, * ἄχραντε· αὐτὸν οὖν δυσώπει, * τὰς ἀνομίας * παραβλέψαι ἡμῶν, * ὡς φιλάνθρωπον.

Εἱρμὸς ἄλλος. **Ὁ δι' Ἀγγέλου παῖδας.**

Ὁ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων * δείξας τὰ μνημόσυνα * χαρὰν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, * καὶ ψυχῆς θυμηδίαν, * εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ σὲ, Χριστὲ, ψευδόμεθα, * οὐδὲ ἀρνούμεθα, * οἱ Μάρτυρες ἐκραύγαζον * ἐν μέσῳ τῶν βασάνων, * τοὺς παρανόμους δικαστὰς * καταπλήττοντες.

Δόξα.

Ἐν τοῖς τρισὶ προσώποις * μίαν φύσιν σέβοντες, * Πατρὸς, Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, * προφητικῶς βοῶμεν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς καὶ Μήτηρ τίκτεις, * καὶ Παρθένος ἔμεινας; * Ὅτι Θεὸν ἐγέννησα· * μὴ ζήτει μοι τὸν τρόπον· * ὅσα γὰρ βούλεται ποιεῖ, * ἡ θεόπαις βοᾷ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Μαρτυρικὴ χορεία, * ἡ θεοφανότατος, * τοὺς δούλους σου ἀξίωσον * προσκυνητὰς γενέσθαι * τοῦ θείου καὶ ζωοποιοῦ * τοῦ Σωτῆρος σταυροῦ.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ὁ τῆς ζωῆς ταμίας, * Βασιλεῦ ἀθάνατε, * οὓς ἐξελέξω δούλους σου * ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι, * τῆς αἰωνίου σου ζωῆς * καταξίωσον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ δι' Ἀγγέλου παῖδας * ἐκ φλογὸς διασώσας, * καὶ τὴν βρον-
» τῶσαν κάμινον * μεταβαλὼν εἰς δρόσον, * εὐλογητὸς εἶ,
» ὁ Θεὸς * τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἀπτοήτῳ χωροῦντες νοήματι * πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, Μάρτυρες, * πόνους σαρκὸς ὑπέστητε· * καὶ πρὸς ἄπονον λῆξιν * μετοικισθέντες, * πάντα πόνον καρδίας κουφίζετε.

Οἱ τὰ ἄνω φθαρτοῖς ἀλλαξάμενοι, * σαρκικοῖς με φθειρόμενον πάθεσι * διὰ νηστείας σώσατε * καὶ εὐχῶν ἐμμελείας, * Μάρτυρες θεῖοι, * τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἱκετεύοντες.

Νεκρώσιμον.

Ἱκεσίαις, Χριστέ, τῶν Μαρτύρων σου * τὰ ἐλέη σου πᾶσι κατάπεμψον, * καὶ τοῖς πρὸς σέ, τὸν εὔσπλαγχνον, * μεταστᾶσι τοῦ βίου * λύσιν παράσχου * ὀφλημάτων καὶ θείαν ἀνάπαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς τεκοῦσα Θεὸν ἀναμάρτητον, * τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας ἐξάλειψον * ταῖς μητρικαῖς πρεσβείαις σου, * Θεοτόκε, καὶ σῶζε * ἀναβοῶντας· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Εἱρμὸς ἄλλος. Οἱ θεορρήμονες παῖδες.

Τὰς πυριφλέκτους βασάνους ἐνεγκόντες * ὡς δροσισμόν, ἀθλοφόροι, * μετὰ χαρᾶς ἀνεκράζετε· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ἡ θεοστράτευτος φάλαγξ τῶν Μαρτύρων * τροπωσαμένη τὴν πλάνην, * νικητικῶς ἀνεκραύγαζεν· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Σὺν τῷ Υἱῷ τὸν Πατέρα προσκυνοῦντες * καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, * πάντες πιστῶς ἐκβοήσωμεν· * Τριάς, ἡ ἐν Μονάδι, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ καὶ Παρθένος καὶ Μήτηρ ἀνεδείχθης, * κυοφοροῦσα ἀνάνδρως * Θεὸν τῶν ὅλων, ἡ πάναγνος· * ἀλλ' αὐτὸν ἐκδυσώπει, * σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τῶν Ἀθλοφόρων πρεσβείαις, τοὺς σοὺς δούλους * καὶ προσκυνῆσαι καὶ βλέψαι, * Χριστὲ Σωτήρ, καταξίωσον * τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν * τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ὁ καταλύσας τὸ κράτος τοῦ θανάτου * τῇ ἐκ νεκρῶν σου ἐγέρσει, * τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, * μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου * αἰνεῖν σὲ τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ θεορρήμονες παῖδες ἐν καμίνῳ * σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλά-
» νην * καταπατοῦντες, ἐκραύγαζον· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα *
» Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Στηρίξαντες πέτρᾳ νοητῇ * τὸ φρόνημα, Ἀθλοφόροι, * ἀπερίτρεπτοι * πάσαις ἐχθροῦ ταῖς πανουργίαις * ἐμείνατε· διό με τρεπόμενον * πρὸς πάθη ψυχοφθόρα * στηρίξατε, * ταῖς πρὸς τὸ θεῖον παρακλήσεσιν.

Ἡ θεία καὶ ὄντως φωταυγὴς * ὁμήγυρις τῶν Μαρτύρων, * καθικέτευε * τὸν ὑπεράγαθον Δεσπότην, * καιρῷ τῆς ἐγκρατείας συγχώρησιν * πταισμάτων ἡμῖν πᾶσι * δωρήσασθαι, * καὶ αἰωνίαν ἀγαλλίασιν.

Νεκρώσιμον.

Φιλάνθρωπε, μόνε ἀγαθέ, * τοὺς δούλους σου ἐπ' ἐλπίδι * ἀναστάσεως * κεκοιμημένους αἰωνίου * φωτός σου ἀνεσπέρου ἀξίωσον * μετέχειν, καὶ τρυφῆς * ἀπολαύσεως, * ἵνα σε φόβῳ μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἡ σὴ * γεγένηται παναγία * μήτρα, πάναγνε· * ὅθεν πιστῶς ἀναβοῶ σοι· * Τὰς κόρας τῆς ψυχῆς μου καταύγασον, * καὶ τρίβον τὴν εὐθεῖαν * ὑπόδειξον * τῷ σὲ γνησίως μακαρίζοντι.

Ἄλλος. Μεγαλύνομέν σε, * τὴν Μητέρα.

Τῶν Μαρτύρων μνήμην * ἐκτελέσωμεν, πιστοί, * ἵνα τῆς ἐκείνων * κοινωνήσωμεν δόξης, * εὐφημοῦντες τὰ ἆθλα * τῶν ἀγώνων αὐτῶν.

Τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν * θῆρες ἔπτηξαν σφοδρῶς, * ὑπεχώρησε πῦρ, * συνετρίβησαν τόξα· * ἐν ὑμῖν, ἀθλοφόροι, * θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Δόξα.

Ὑπεράρχιε φύσις, * τρισυπόστατε Μονάς, * Πάτερ, Λόγε,

Πνεῦμα, * φῶς, ζωή, Θεαρχία, * τοὺς σὲ δοξολογοῦντας * διαφύλαττε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐλογοῦμεν σε * τὸν Θεὸν Ἰσραήλ, * τὸν ἐκ τῆς Παρθένου * ἐκφανέντα τῷ κόσμῳ, * καὶ ἐγείραντα κέρας * σωτηρίας ἡμῖν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις, τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Πρεσβευταὶ τοῦ κόσμου, * Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, * τὸν αὐτοῦ ἰδέσθαι * σταυρὸν καὶ προσκυνῆσαι * ἀξιώσατε πάντας * ἱκεσίαις ὑμῶν.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ὅπου ἀναβλύζει * πηγὴ ζωῆς, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, * καὶ ἐπισκοπεῖ σοῦ * ὁ τοῦ προσώπου φωτισμός, * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας * ἐγκατάταξον.

Ὁ Εἱρμός.

» Μεγαλύνομέν σε, * τὴν Μητέρα τοῦ φωτός, * καὶ δοξάζομέν
» σε * οἱ πιστοὶ καταχρέως, * ὡς τεκοῦσαν Σωτῆρα * τῶν
» ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον· τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἤχου, καὶ Νεκρώσιμον· Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Μαρτυρικὰ τοῦ Ἤχου.

Δόξα. Τὸ β΄. Νεκρώσιμον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχ. τὰ Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ κυρίου Θεοφάνους.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Προκείμενον Νεκρώσιμον, καὶ ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Ι΄. 32.

Ἀδελφοί, ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων· τοῦτο μέν, ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι· τοῦτο δέ, κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες. Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὕπαρξιν ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β΄.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου.

Στίχ. Ἐπάκουσον ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ Νεκρώσιμον, ὡσαύτως καὶ Κοινωνικά.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ, ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤῼ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, τὰ παρόντα Στιχηρὰ [illegible], εἰς δ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος πλ. β΄. Αἱ ἀγγελικαί.

Νῦν ἀγγελικαὶ * στρατιαὶ δορυφοροῦσι, * ξύλον τὸ σεπτὸν * εὐλαβῶς περικυκλοῦσαι, * καὶ πάντας συγκαλοῦσαι * τοὺς πιστοὺς εἰς προσκύνησιν. * Δεῦτε οὖν, νηστείᾳ φαιδρυνθέντες, * προσπέσωμεν αὐτῷ ἐν φόβῳ, * πιστῶς κράζοντες· * Χαίροις, ὁ τίμιος σταυρός, * τοῦ κόσμου ἀσφάλεια.

Ἵνα τοῦ Ἀδὰμ * ἀφανίσῃς τὴν κατάραν, * σάρκα τὴν ἡμῶν * προσλαμβάνεις δίχα ῥύπου· * σταυροῦσαι δὲ καὶ θνήσκεις, * Ἰησοῦ ὑπεράγαθε· * ὅθεν τὸν σταυρόν σου καὶ τὴν λόγχην, * σπόγγον, τὸν κάλαμον, τοὺς ἥλους * πιστῶς σέβομεν, * καὶ τὴν ἀνάστασιν τὴν σὴν * ἰδεῖν ἐξαιτούμεθα.

Κλείει τὴν Ἐδὲμ * διὰ ξύλου πάλαι ὄφις, * ξύλον δὲ σταυροῦ * ὑπανοίγει ταύτην πᾶσι * τοῖς θέλουσι νηστείᾳ * καθαρθῆναι καὶ δάκρυσι. * Δεῦτε οὖν, προκείμενον ὁρῶντες, * αὐτῷ προσπέσωμεν ἐν φόβῳ, * πιστοί, κράζοντες· * Ἄνοιξον πύλας οὐρανῶν, * σταυρέ, τοῖς ποθοῦσι σε.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε τῷ σταυρῷ * προσηλούμενον ἑώρα, * Λόγε τοῦ Θεοῦ, * ἡ ἀσπόρως σε τεκοῦσα, * ὠλόλυζε βοῶσα· * Οἴμοι, τέκνον γλυκύτατον! * τίς σου ἡ ταπείνωσις, Θεέ μου; * πῶς, ὁ ἀπαθής, τὸ πά-

θος φέρεις * ἀδίκῳ κρίματι; * Ὑμνολογῶ σου τὴν φρικτὴν * καὶ ἄκραν συγκατάβασιν.

Ἀπόστιχα Προσόμοια.

Ἦχος β΄. **Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.**

Αὐθέντες τῶν δεσμῶν * τῆς πάλαι καταδίκης, * πιστοί, σταυροῦ τῷ ξύλῳ, * τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα * Χριστὸν δοξολογήσωμεν.

Στίχ. **Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.**

Ἄγε νῦν σὺν ἡμῖν, * Δαβίδ, τὴν λύραν κίνει· * Χριστὸν ὑψοῦτε, ψάλλων, * πιστοί, καὶ προσκυνεῖτε * αὐτοῦ τὸ ὑποπόδιον.

Στίχ. **Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.**

Ὀψώμεθα, λαοί, * προκείμενον τὸ ξύλον, * δι' οὗ τὴν σωτηρίαν * ἡμῖν Χριστὸς βραβεύει, * καὶ πίστει ἀσπασώμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑψούμενον σταυρῷ * ὑπὲρ βροτῶν ὁρῶσα * τὸν σὸν Υἱόν, Παρθένε, * ἐβόας θρηνῳδοῦσα· * Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον. **Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου.** Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ, αἴρουσι τὸ τίμιον ξύλον ἀπὸ τοῦ σκευοφυλακίου μετὰ τῆς θήκης· καὶ φέροντες, ἀποτιθέασιν εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν, ὅπου δεῖ ἅπτειν κηρὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ δι' ὅλης νυκτός. Ἡμεῖς δὲ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ τραπέζῃ. Καὶ ἀνιστάμενοι, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, καὶ ἀρχόμεθα τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀγρυπνίας.

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Ὀψὲ Σαββάτῳ ἐν τῇ Ἀγρυπνίᾳ εὐλογεῖ ὁ Ἱερεύς. Καὶ ψάλλομεν, ὡς συνήθως, τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν· εἶτα ἡ Στιχολογία τοῦ πρώτου Καθίσματος. Εἰς τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχ. ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ΄. καὶ Ἀνατολικὰ γ΄.

Καὶ τὰ παρόντα τοῦ τιμίου σταυροῦ Προσόμοια δ΄.

Ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις, * ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Λάμψον, * ὁ τοῦ Κυρίου σταυρός, * ταῖς φεγγοβόλοις * ἀστραπαῖς σου τῆς χάριτος, * καρδίας * τῶν σὲ τιμώντων, * καὶ θεολήπτῳ στοργῇ * περιπτυσσομένων, * κοσμοπόθητε· * δι' οὗ *

τῶν δακρύων * ἐξηφανίσθη κατήφεια, * καὶ τοῦ θανάτου * τῶν παγίδων ἐῤῥύσθημεν, * καὶ πρὸς ἄληκτον * εὐφροσύνην μετήλθομεν· * δεῖξον τῆς ὡραιότητος * τῆς σῆς εὐπρέπειαν, * τὰς ἀντιδόσεις παρέχων * τῆς ἐγκρατείας τοῖς δούλοις σου, * πιστῶς αἰτουμένοις * σὴν πλουσίαν προστασίαν, * καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις, * ὁ ζωηφόρος σταυρός, * τῆς Ἐκκλησίας * ὁ ὡραῖος παράδεισος, * τὸ ξύλον * τῆς ἀφθαρσίας, * τὸ ἐξανθῆσαν ἡμῖν * αἰωνίου δόξης * τὴν ἀπόλαυσιν· * δι' οὗ * τῶν δαιμόνων * ἀποδιώκονται φάλαγγες, * καὶ τῶν Ἀγγέλων * συνευφραίνονται τάγματα, * καὶ συστήματα * τῶν πιστῶν ἑορτάζουσιν· * ὅπλον ἀκαταγώνιστον, * κραταίωμα ἄῤῥηκτον, * τῶν βασιλέων τὸ νῖκος, * τῶν Ἱερέων τὸ καύχημα· * Χριστοῦ νῦν τὰ πάθη * καὶ ἡμῖν δίδου προφθάσαι * καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Χαίροις, * ὁ ζωηφόρος σταυρός, * τῆς εὐσεβείας * τὸ ἀήττητον τρόπαιον, * ἡ θύρα * τοῦ παραδείσου, * ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, * τὸ τῆς Ἐκκλησίας * περιτείχισμα·* δι' οὗ * ἐξηφάνισται * ἡ ἀρά, καὶ κατήργηται * καὶ κατεπόθη * τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, * καὶ ὑψώθημεν * ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, * ὅπλον ἀκαταμάχητον, * δαιμόνων ἀντίπαλε, * δόξα Μαρτύρων, Ὁσίων * ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, * λιμὴν σωτηρίας, * ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦρο, * τῶν πρωτοπλάστων δυάς, * ἡ τῆς χορείας * ἐκπεσοῦσα τῆς ἄνωθεν * τῷ φθόνῳ * τοῦ βροτοκτόνου, * διὰ πικρᾶς ἡδονῆς * τῆς τοῦ ξύλου πάλαι * ἀπογεύσεως· * ἰδού, * τὸ πανσέβαστον * ὄντως ξύλον προσέρχεται, * ᾧ προσδραμόντες * ἐν χαρᾷ περιπτύξασθε, * καὶ βοήσατε * πρὸς αὐτὸ μετὰ πίστεως· * Σύ, ἡμῶν, ἡ ἀντίληψις, * σταυρὲ πανσεβάσμιε, * οὗ τοῦ καρποῦ μετασχόντες,* τῆς ἀφθαρσίας ἐτύχομεν, * Ἐδὲμ τὴν προτέραν * κομισάμενοι βεβαίαν, * καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος γ΄.

Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ τὴν ἑκούσιον σταύρωσιν * εἰς κοινὴν ἐξανάστασιν * τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καταδεξάμενος, * καὶ τῷ καλάμῳ τοῦ σταυροῦ * βαφαῖς ἐρυθραῖς * τοὺς σαυτοῦ δακτύλους αἱματώσας, * τοῖς ἀφεσίμοις ἡμῖν * βασιλικῶς ὑπογράψαι φιλανθρωπευσάμενος, * μὴ παρίδῃς ἡμᾶς κινδυνεύοντας,* καὶ πάλιν τὴν ἀπὸ σοῦ διάστασιν· * ἀλλ' οἰκτείρησον, μόνε μακρόθυμε, * τὸν ἐν περιστάσει λαόν σου,* καὶ ἀνάστηθι, * πολέμησον τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς, * ὡς παντοδύναμος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α΄. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος· τό, **Φῶς ἱλαρόν.** Προκείμενον· **ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.**

Ἐκτενής, καὶ τὰ λοιπά, ὡς συνήθως· εἰς τὴν Λιτήν, **Δόξα... καὶ νῦν.**

Ἦχος πλ. α΄.

Ὁρῶσά σε * ἡ κτίσις ἅπασα * ἐπὶ σταυροῦ γυμνὸν κρεμάμενον,* τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῶν ἁπάντων,* ἠλλοιοῦτο φόβῳ καὶ ἐπωδύρετο· * ὁ ἥλιος δὲ * τὸ φῶς ἠμαύρωσε, * καὶ ἡ γῆ ἐκυμαίνετο· * πέτραι δὲ ἐσχίζοντο, * καὶ ναοῦ φαιδρότης διεῤῥήγνυτο· * νεκροὶ ἐξανίσταντο ἐκ μνημάτων, * καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις * ἐξίσταντο, λέγουσαι· * Ὢ τοῦ θαύματος! * ὁ Κριτὴς * κρίνεται, * καὶ πάσχει θέλων * διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὰ κατὰ Ἀλφάβητον Ἀναστάσιμα.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἦχος δ΄.

Ὁ συμμαχήσας, Κύριε, * τῷ πραοτάτῳ Δαβὶδ * ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον, * τῷ πιστῷ ἡμῶν βασιλεῖ συμπολέμησον, * καὶ τῷ ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ * κατάβαλε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· * δεῖξον, εὔσπλαγχνε, εἰς ἡμᾶς * τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου· * καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς, * ὅτι σὺ εἶ Θεός, * καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες νικῶμεν, * πρεσβευούσης συνήθως * τῆς ἀχράντου σου Μητρός, * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. **Θεοτόκε Παρθένε**, ἐκ β΄.

Καί, **Τοῦ σταυροῦ**, ἅπαξ. Ἦχος α΄.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, * καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, * νίκας τοῖς βασιλεῦσι * κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, * καὶ τὸ σὸν φυλάττων * διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας, ὡς συνήθως.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, **Θεὸς Κύριος**, εἰς τὸν Ἦχον τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ λέγομεν τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. **Δόξα. Τοῦ Σταυροῦ. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου. Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον· **Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοί.** Ἡ συνήθως Στιχολογία καὶ ὁ **Πολυέλεος.** Καθίσματα λέγομεν τὰ Ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν **Πολυέλεον,** τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ σταυροῦ.

Ἦχος πλ. δ΄. **Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.** Δίς.

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν * ξύλῳ ἐγύμνωσεν * ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρός, * εἰσφέρων νέκρωσιν· * τοῦ σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον * τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα * ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, * καὶ κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· * ὃν ὁρῶντες προσκυνούμενον, * Θεῷ ἐν πίστει, λαοί, * συμφώνως ἀνακράξωμεν· * Πλήρης δόξης ὁ οἶκος αὐτοῦ.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἤχου· Εὐαγγέλιον ἑωθινόν. Μετὰ δὲ τό, **Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,** καὶ τὸν Ν΄. ψάλλομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Δόξα. Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῆς μετανοίας * ἄνοιξόν μοι πύλας, Ζωοδότα· * ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου * πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιόν σου, * ναὸν φέρον τοῦ σώματος * ὅλον ἐσπιλωμένον· * ἀλλ᾽ ὡς οἰκτίρμων, κάθαρον * εὐσπλάγχνῳ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Τῆς σωτηρίας * εὔθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· * αἰσχραῖς γὰρ κατεῤῥύπωσα * τὴν ψυχήν μου ἁμαρτίαις, * καὶ ῥαθύμως τὸν βίον μου * ὅλον ἐκδαπανήσας· * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με * πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἶτα Στίχ. **Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.**

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν * ἐννοῶν ὁ τάλας, * τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως· * ἀλλὰ θαῤῥῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, * ὡς ὁ Δαβὶδ βοῶ σοι· * Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Καὶ οἱ Ἀναστάσιμοι Κανόνες, **καὶ** τῆς Θεοτόκου. **Εἶτα** ὁ ἐφεξῆς Κανὼν τοῦ σταυροῦ εἰς η΄.

Ποίημα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ **Στουδίτου.**

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. **Ἀναστάσεως ἡμέρα.**

Πανηγύρεως ἡμέρα· * τῇ ἐγέρσει Χριστοῦ * θάνατος φροῦδος ὤφθη, * ζωῆς ἀνέτειλεν αὐγή· * ὁ Ἀδὰμ ἐξαναστὰς * χορεύει χαρᾷ· * διὸ ἀλαλάξωμεν * ἐπινίκιον ᾄδοντες.

Προσκυνήσεως ἡμέρα * τοῦ τιμίου σταυροῦ· * δεῦτε πρὸς τοῦτον πάντες· * τῆς γὰρ ἐγέρσεως Χριστοῦ * τὰς αὐγὰς φωτοβολῶν, * προτίθεται νῦν· * αὐτὸν ἀσπασώμεθα, * ψυχικῶς ἀγαλλόμενοι.

Ἐπιφάνηθι, ὁ μέγας * τοῦ Κυρίου σταυρός· * δεῖξον μοι ὄψιν θείαν * τῆς ὡραιότητός σου νῦν, * ἄξιον προσκυνητὴν * αἰνέσεώς σου· * καὶ γὰρ ὡς ἐμψύχῳ σοι * καὶ φωνῶ καὶ προσπτύσσομαι.

Αἰνεσάτωσαν συμφώνως * οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, * ὅτι πρόκειται πᾶσιν * ὁ παμμακάριστος σταυρὸς, * ᾧ παγεὶς σωματικῶς * ἐτύθη Χριστός· * αὐτὸν ἀσπασώμεθα, * ψυχικῶς ἀγαλλόμεναι.

Δόξα.

Ὦ Τριὰς τοῖς χαρακτῆρσιν, * ὦ Μονὰς τῇ μορφῇ, * Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, * ἡ ὁμοδύναμος Ἑνὰς * ἐν θελήσει καὶ βουλῇ * καὶ κράτους ἀρχῇ, * τὸν κόσμον σου φύλαττε, * τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεῖραν ὅλως, ἡ Παρθένος, * μὴ εἰδυῖα ἀνδρὸς, * ἄσπορον τίκτεις βρέφος, * ἄχραντον φέρεις τοκετὸν, * τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, * Χριστὸν τὸν Θεόν· * αὐτὸν ἐκδυσώπησον * εἰρηνεῦσαι τὰ σύμπαντα.

Καταβασία.

» Ὁ θειότατος προετύπου * πάλαι Μωϋσῆς, * ἐν ἐρυθρᾷ θα-
» λάσσῃ * διαβιβάσας Ἰσραὴλ, * τὸν σταυρόν σου, τὴν ὑ-
» γρὰν * τῇ ῥάβδῳ τεμὼν, * ᾠδήν σοι ἐξόδιον * ἀναμέλπων,
» Χριστὲ ὁ Θεός.

Ὠδὴ γ΄. Δεῦτε, πόμα πίωμεν καινόν.

Δεῦτε, ᾆσμα ᾄσωμεν καινὸν, * τὴν κατάλυσιν ᾅδου πανηγυρίζοντες· * ἐκ γὰρ τοῦ τάφου Χριστὸς * ἀνέστη, τὸν θάνατον ἑλὼν, * καὶ σώσας τὰ σύμπαντα.

Δεῦτε ἀρυσώμεθα, πιστοὶ, * οὐκ ἐκ κρήνης βρυούσης ὕδωρ φθειρόμενον, * ἀλλὰ πηγὴν φωτισμοῦ, * σταυροῦ προσκυνήσει τοῦ Χριστοῦ, * ἐν ᾧ καὶ καυχώμεθα.

Πάλαι ὃν ἐτύπου Μωϋσῆς * ταῖς παλάμαις σταυρόν σου, νῦν προσπτυσσόμενοι, * τὸν νοητὸν Ἀμαλὴκ * τροπούμεθα, Δέσποτα Χριστὲ, * δι' οὗ καὶ σεσώμεθα.

Ὄμμασι καὶ χείλεσιν ἁγνοῖς * ἀνακρούοντες μέλος ἀγαλλιάσεως, * τὸν τοῦ Κυρίου σταυρὸν * χαρᾷ προσκυνήσωμεν, πιστοί, * κροτοῦντες ἐν ᾄσμασιν.

Δόξα.

Ἕνα ὑποστάσεσι τρισὶ * Θεὸν ἄναρχον σέβω, μὴ διαιρούμενον * τῇ τῆς οὐσίας μορφῇ, * Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ζῶν, * ἐν οἷς βεβαπτίσμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν βάτῳ Μωσῆς σου τυπικῶς * τὸ μυστήριον πάλαι, σεμνὴ, ἑώρακεν· * ὡς γὰρ ἐκείνην ἡ φλὸξ, * τὸ πῦρ τῆς Θεότητος τὴν σὴν * νηδὺν οὐ κατέφλεξεν.

Καταβασία.

» Στερέωσον, Δέσποτα Χριστὲ, * τῷ σταυρῷ σου ἐν πέτρᾳ
» με τῇ τῆς πίστεως, * μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν * ἐχθροῦ
» προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς· * μόνος γὰρ εἶ ἅγιος.

Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος πλ. β΄.

Ὁ σταυρός σου, Κύριε, ἡγίασται· * ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα * τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις· * δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σήμερον τὸ προφητικὸν * πεπλήρωται λόγιον· * ἰδοὺ γὰρ, προσκυνοῦμεν * εἰς τὸν τόπον, * οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου, Κύριε, * καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, * τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν * ἐλευθερίας ἐτύχομεν * πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Μόνον ἐπάγη * τὸ ξύλον, Χριστὲ, τοῦ σταυροῦ σου, * τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη * τοῦ θανάτου, Κύριε· * ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ ᾅδης, * ἀπέλυσε τρόμῳ· * ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου, Ἅγιε· * δοξολογοῦμέν σε, * Υἱὲ Θεοῦ· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, * ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, * τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ * καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ἰδοὺ, ἀνέστη ὁ Χριστὸς, * ταῖς μυροφόροις γυναιξὶν * Ἄγγελος φησί· * μὴ θρηνεῖτε, * πορευθεῖσαι εἴπατε * τοῖς Ἀποστόλοις· Χαίρετε· * σήμερον * σωτηρία τῷ κόσμῳ· * ἡ τυραννὶς τοῦ ἐχθροῦ * θανάτῳ λέλυται.

Τοῦ ζωηφόρου σου σταυροῦ * τὴν προσκυνήσιμον χαρὰν * σήμερον, Χριστὲ, * ὑπαντῶντες * προπομπὴν ποιούμεθα * τοῦ παναγίου πάθους σου· * οὗπερ * εἰς σωτηρίαν τοῦ κόσμου * ἐναπειργάσω, Σωτὴρ, * ὡς παντοδύναμος.

Σήμερον γίνεται χαρὰ * ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, * ὅτι τοῦ σταυροῦ * τὸ σημεῖον * κόσμῳ ἐμφανίζεται, * σταυρὸς ὁ τρισμακάριστος· * οὗτος γὰρ * προτεθεὶς ἀναβλύζει * τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτὸν * χάριν ἀέναον.

Τί σοι προσάξωμεν, Χριστὲ, * ὅτι τὸν τίμιον σταυρὸν * δέδωκας ἡμῖν * προσκυνῆσαι, * ἐν ᾧ τὸ πανάγιον * κατεκενώθη Αἷμά σου; * ᾧ καὶ * ἡ σάρξ σου ἥλοις ἐπάγη, * ὃν ἀσπαζόμεναι νῦν, * εὐχαριστοῦμέν σοι.

Δόξα.

Μιᾶς Θεότητος ὑμνῶν * τρεῖς ὑποστάσεις, ἀμερῶς * φύσεως ἁπλῆς, * δογματίζω * τὸν Πατέρα ἄναρχον, * Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον· * σύνθρονον, * κυριότητα μίαν, * ὁμοβασίλειον, ἓν * κράτος ἀΐδιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη ἐφάνης γυναικῶν * θαῦμα πανθαύμαστον, ἁγνή, * πρᾶγμα φοβερόν· * τὴν γὰρ φύσιν * σὺ ἐκαινοτόμησας, * ἄνευ σπορᾶς κυήσασα, * μείνασα * πάλιν, ὡς πρίν, Παρθένος· * ὁ γεννηθεὶς γὰρ ἐκ σοῦ * Θεός, πανάμωμε.

Καταβασία.

»Ἐπὶ σταυροῦ σε, δυνατέ, * φωστὴρ ὁ μέγας κατιδών, * » τρόμῳ ἐπαρθείς, * τὰς ἀκτῖνας * συνέστειλε καὶ ἔκρυψε· * » πᾶσα δὲ κτίσις ὕμνησεν * ἐν φόβῳ * τὴν σὴν μακροθυμίαν· * » καὶ γὰρ ἐπλήσθη ἡ γῆ * τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίσωμεν * ὄρθρου βαθέος.

Ἀνέτειλας * ἀπὸ τοῦ τάφου, * ἄδυτον φάος, * τὸν κόσμον ἀστράπτων τῇ ἀφθαρσίᾳ, * ἐκμειώσας, Κύριε, * θανάτου τὴν κατήφειαν * ἐκ τῶν περάτων, ὡς εὔσπλαγχνος.

Προσέλθωμεν * κεκαθαρμένοι * τῇ ἐγκρατείᾳ, * θερμῶς προσπτυσσόμενοι ἐν αἰνέσει * ξύλον τὸ πανάγιον, * ἐν ᾧ Χριστὸς σταυρούμενος, * ἔσωσε κόσμον ὡς εὔσπλαγχνος.

Χορεύουσιν * ἐν εὐφροσύνῃ * Ἀγγέλων τάξεις * σήμερον, σταυροῦ σου τῇ προσκυνήσει· * ἐν αὐτῷ γὰρ τέθραυκας * τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας, * σώσας, Χριστέ, τὸ ἀνθρώπινον.

Παράδεισος * ἄλλος ἐγνώσθη * ἡ Ἐκκλησία, * ὡς πρὶν ξύλον ἔχουσα ζωηφόρον * τὸν σταυρόν σου, Κύριε, * ἐξ οὗ διὰ προσψαύσεως * ἀθανασίας μετέχομεν.

Δόξα.

Συνάναρχα * τρία δοξάζω, * μιᾶς οὐσίας * Θεόν, τὸν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα, * φῶς ἓν τριλαμπέστατον, * ὁμοκρατές, βασίλειον, * ἐν ἀσυγχύτῳ ταυτότητι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκύησας * φύσεως νόμῳ, * ἀλλ' ὑπὲρ νόμον· * σοῦ μόνης γὰρ ἄσπορος ἡ λοχεία, * καὶ φρικτὸς νοούμενος * ὁ τρόπος καὶ λεγόμενος * τοῦ τοκετοῦ σου, πανάμωμε.

Καταβασία.

»Ὀρθρίζοντες * σὲ ἀνυμνοῦμεν, * Σωτὴρ τοῦ κόσμου, * εἰρήνην » εὑράμενοι τῷ σταυρῷ σου, * δι' οὗ ἀνεκαίνισας * τὸ γέ» νος τὸ ἀνθρώπινον, * φῶς πρὸς ἀνέσπερον ἄγων ἡμᾶς.

Ὠδὴ ς΄. Κατῆλθες * ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Ἀνέστης * τὸν θάνατον θραύσας, Χριστέ, * ὥσπερ μέγας βασιλεύς, * ἐκ τῶν τοῦ ᾅδου ταμείων, * ἀνακαλέσας ἡμᾶς * εἰς ἀπόλαυσιν * βασιλείας οὐρανῶν, * εἰς γῆν ἀθανασίας.

Κροτοῦντες * ἐν ᾄσμασι θείοις, πιστοί, * ἀλαλάξωμεν Θεῷ, * τὸν σταυρὸν αὐτοῦ φόβῳ * κατασπαζόμενοι· * ἁγιότητος * ἀναβλύζει γὰρ πηγὴν * πᾶσι τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ.

Πληροῦται * ἡ ᾀσματογράφος φωνή· * προσκυνοῦμεν γάρ, ἰδού, * τῶν ἀχράντων ποδῶν σου * τὸ ὑποπόδιον, * παντοδύναμε, * τὸν σταυρόν σου τὸν σεπτόν, * τὸ τριπόθητον ξύλον.

Ὃ εἶδε * ξύλον τῷ σῷ ἄρτῳ βληθὲν * Προφητῶν ὁ θρηνητής, * τὸν σταυρόν σου, οἰκτίρμον, * κατασπαζόμενοι, * ἀνυμνοῦμεν σου * τὰ δεσμὰ καὶ τὴν ταφήν, * λόγχην τε καὶ τοὺς ἥλους.

Ἐπ' ὤμων * ὅνπερ κατεδέξω, Χριστέ, * φέρειν ἅγιον σταυρόν, * καὶ ἐν τούτῳ ἀρθῆναι * καὶ σταυρωθῆναι σαρκί, * προσπτυσσόμενοι, * κομιζόμεθα ἰσχὺν * κατ' ἐχθρῶν ἀοράτων.

Δόξα.

Μονάδα * τρισὶ χαρακτῆρσιν ὑμνῶ, * καὶ Τριάδα ἐν μιᾷ * φύσει προσκυνουμένην, * Θεὸν τὰ τρία ὁμοῦ, * φῶς τρισήλιον, * τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαυμάτων * τὸ μέγιστον θαῦμα ἐν σοὶ * ὤφθη, ἄσπιλε ἀμνάς· * τὸν γὰρ αἴροντα κόσμου * τὴν ἁμαρτίαν ἀμνὸν * ἀπεκύησας, * ὃν δυσώπει ἐκτενῶς * ὑπὲρ τῶν σε ὑμνούντων.

Καταβασία.

» Τὸν τύπον * τοῦ θείου σταυροῦ Ἰωνᾶς * ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους * » τεταμέναις παλάμαις * προδιεχάραξε, * καὶ ἀνέθορε, * σε» σωσμένος τοῦ θηρὸς * τῇ δυνάμει σου, Λόγε.

Κοντάκιον. Ἰδιόμελον. Ἦχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία * φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· * αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε * παράδοξος δέσις, * τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ· * θανάτου τὸ κέντρον * καὶ ᾅδου τὸ νῖκος ἐλήλαται· * ἐπέστης δέ, Σωτήρ μου, * βοῶν τοῖς ἐν ᾅδῃ· Εἰσάγεσθε * πάλιν εἰς τὸν παράδεισον.

Ὁ Οἶκος.

Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο * ἐν Γολγοθᾷ ὁ Πιλᾶτος, * δύο τοῖς λῃστεύσασι, * καὶ ἕνα τῷ Ζωοδότῃ· * ὃν εἶδεν ὁ Ἅδης, * καὶ εἶπε τοῖς κάτω· * Ὦ λειτουργοί μου * καὶ δυνάμεις μου, * τίς ὁ ἐμπήξας * ἧλον τῇ καρδίᾳ μου; * ξυλίνη με λόγχη ἐκέντησεν * ἄφνω, καὶ διαρρήσσομαι * τὰ ἔνδον μου· πονῶ * τὴν και-

λίαν μου· ἀλγῶ * τὰ αἰσθητήριά μου· * μαιμάσσει τὸ πνεῦμα μου, * καὶ ἀναγκάζομαι ἐξερεύξασθαι * τὸν Ἀδὰμ καὶ τοὺς ἐξ Ἀδάμ, * ξύλῳ δοθέντας μοι· * ξύλον τούτους εἰσάγει * πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Κυριακῇ τρίτῃ τῶν Νηστειῶν, τὴν προσκύνησιν ἑορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ.

Ὠδὴ ζ΄. **Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.**

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου τριήμερος, * ὡς ὁ ὑπνῶν, Κύριε, * ᾅδου πυλωροὺς * συντρίψας θείᾳ δυνάμει, * καὶ τοὺς πάλαι ἐγείρας προπάτορας, * ὁ μόνος εὐλογητὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῇ λύρᾳ τῶν ᾀσμάτων χορεύοντες, * ἀγαλλιασώμεθα * σήμερον, λαοί, * τῇ τοῦ σταυροῦ προσκυνήσει, * τὸν ἐν τούτῳ παγέντα δοξάζοντες, * τὸν μόνον εὐλογητὸν * τῶν Πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ὁ δείξας τὸ θνητότητος ὄργανον * ζωῆς ἐργαστήριον * κόσμῳ, ἀσπαστὸν * τὸν σὸν σταυρόν, πανοικτίρμον, * τοὺς αὐτὸν προσκυνοῦντας ἁγίασον, * ὁ μόνος εὐλογητὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ εὔσπλαγχνος, * φώτισον, ἁγίασον, * μόνε Ἰησοῦ, * τοὺς προσκυνοῦντάς σου πιστῶς * τὸν σταυρὸν καὶ τὰ θεῖα παθήματα, * ὁ μόνος εὐλογητὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Δόξα.

Μονάδα ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν * ὑμνῶ τὴν Θεότητα· * φῶς γὰρ ὁ Πατήρ, * φῶς ὁ Υἱός, φῶς τὸ Πνεῦμα, * τοῦ φωτὸς ἀμεροῦς διαμένοντος * ἑνότητι φυσικῇ, * καὶ ἀκτῖσι τρισὶ προσώπων λάμποντος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ πάντων Προφητῶν πολυώνυμον * σὺ ὑπάρχεις κήρυγμα· * πύλη γὰρ Θεοῦ, * στάμνος χρυσῆ, γῆ ἁγία * ἀνεδείχθης, Παρθένε θεόνυμφε, * κυήσασα ἐν σαρκὶ * Ἰησοῦν τὸν Χριστόν, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν. Καταβασία.

» Φλογώσεως ὁ παῖδας ῥυσάμενος, * σάρκα προσλαβόμενος *
» ἦλθεν ἐπὶ γῆς· * καὶ τῷ σταυρῷ προσηλωθείς, * σωτηρίαν
» ἡμῖν ἐδωρήσατο, * ὁ μόνος εὐλογητὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ
» ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η΄. **Αὕτη * ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα.**

Μύρα * ἐν χερσὶ τί κατέχετε ὅλως; * τίνα δὲ ἐκζητεῖτε; * νῦν ὁ φανεὶς νεανίας * ἐν τῷ τάφῳ βοᾷ· * Ἐξανέστη ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, * ἀναστήσας φύσιν * βροτῶν ᾅδου κευθμώνων.

Χαίροις, * τὸ τρισόλβιον ξύλον καὶ θεῖον, * σταυρέ, φῶς τοῖς ἐν σκότει, * ὁ τετραπέρατον κόσμον * τῇ ἐλλάμψει τῇ σῇ * τῆς ἐγέρσεως Χριστοῦ προδεικνὺς τὰς αὐγάς, * ἀξίωσον πάντας * πιστοὺς φθάσαι τὸ Πάσχα.

Ταύτῃ * τῇ ἡμέρᾳ μυρίζει τὰ μύρα * τῆς θείας μυροθήκης * τὸ ζωομύριστον ξύλον, * ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· * ὀσφρανθῶμεν τῆς αὐτοῦ θεοπνεύστου ὀδμῆς, * αὐτὸν προσκυνοῦντες * πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δεῦρο, * Ἐλισσαῖε Προφῆτα, εἰπὲ ἐμφανῶς, * τί τὸ ξύλον ἐκεῖνο, * ὃ εἰς τὸ ὕδωρ καθῆκες; * Ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, * δι' οὗ βάθους τῆς φθορᾶς ἀνειλκύσθημεν, * αὐτὸν προσκυνοῦντες * πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάλαι * Ἰακὼβ προτυπῶν τὸν σταυρόν σου, * Χριστέ, Ἰωσὴφ προσεκύνει * τῆς θείας ῥάβδου τὸ ἄκρον, * σκῆπτρον ταύτην φρικτὸν * βασιλείας τε τῆς σῆς προορώμενος· * ὃν νῦν προσκυνοῦμεν * πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Μίαν * ἐν τρισὶ χαρακτῆρσιν οὐσίαν * δοξάζω, οὐ συγχέω * μονοπροσώπως τὰ τρία· * οὐδὲ τέμνω μορφῇ * τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι· * εἰς γὰρ ἐπὶ πάντων * Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη * ἐν μητράσιν ἐδείχθης Παρθένος, * θεόνυμφε Μαρία, * ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖα * τὸν Σωτῆρα Χριστόν, * τῆς ἁγνείας τὴν σφραγῖδα φυλάξαντα· * σὲ μακαριοῦμεν * πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καταβασία.

» Χεῖρας, * ἐν τῷ λάκκῳ βληθεὶς τῶν λεόντων, * ὁ μέγας ἐν
» Προφήταις * σταυροειδῶς ἐκπετάσας * Δανιήλ, ἀβλαβὴς *
» ἐκ τῆς τούτων καταβρώσεως σέσωσται, * εὐλογῶν Χριστὸν *
» τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. **Φωτίζου, φωτίζου, * ἡ νέα Ἱερουσαλήμ.**

Ἐν τάφῳ κατῆλθες, * ὁ ζωοδότης καὶ Θεός, * καὶ συνέτριψας πάντα * κλεῖθρα τε καὶ τοὺς μοχλούς, * καὶ τοὺς νεκροὺς ἐξανέστησας, * Δόξα τῇ σῇ * ἐγέρσει βοῶντας, * Χριστὲ Σωτὴρ παντοδύναμε.

Ὁ τάφος ζωήν μοι, * Χριστέ, ἀνέβλυσεν ὁ σός· * ὁ κρατῶν τῆς ζωῆς γάρ, * ἐπιστὰς ἐβόησας * τοῖς κατοικοῦσιν ἐν μνήμασιν· * Οἱ ἐν δεσμοῖς, * λύθητε· ἐγὼ γὰρ * τοῦ κόσμου λύτρον ἐλήλυθα.

Ἐν ὕμνοις σκιρτάτω * πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ, * τὸ ὁμώνυμον ξύλον * τοῦ σταυροῦ θεώμενα * κατασπαζόμενον σήμερον· * οὗ ὁ Χριστὸς * ὕψωσε τὴν χάραν, * ὡς προφητεύει ὁ θεῖος Δαβίδ.

Τῷ ξύλῳ τεθνήξας, * ξύλον σε εὕρηκα ζωῆς, * χριστοφόρε σταυρέ μου, * φυλακτήρ μου ἄῤῥηκτε, * κατὰ δαιμόνων ἰσχὺς κραταιά· * σὲ προσκυνῶν * σήμερον κραυγάζω· * Ἁγίασόν με τῇ δόξῃ σου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, * Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, * τὸ τρισόλβιον ξύλον * προσκυνοῦσα σήμερον * τοῦ παναγίου σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, * ᾧ λειτουργεῖ * τάγματα Ἀγγέλων * καὶ μετὰ φόβου παρίστανται.

Δόξα.

Τριάδα προσώποις, * Μονάδα φύσει προσκυνῶ * σὲ, Θεότης ἁγία, * τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν * σὺν τῷ ἁγίῳ τε Πνεύματι, * μίαν ἀρχὴν, * μίαν βασιλείαν * τὴν τῶν ἁπάντων δεσπόζουσαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ μέγα, * ἐν ᾧ κατῴκησε Χριστὸς, * σὺ ἐδείχθης, Παρθένε, * ὡς Δαβὶδ ὁ θεῖος βοᾷ· * δι' ἧς ἡμεῖς ἀνυψώθημεν * πρὸς οὐρανὸν, * υἱοθετηθέντες * τῷ Πνεύματι, παμμακάριστε.

Καταβασία.

» Ὦ Μῆτερ Παρθένε * καὶ Θεοτόκε ἀψευδὲς, * ἡ τεκοῦσα
» ἀσπόρως * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * τὸν ἐν σταυρῷ ὑψω-
» θέντα σαρκὶ, * σὲ οἱ πιστοὶ * ἅπαντες ἀξίως * σὺν τούτῳ νῦν
» μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἑωθινὸν Ἀναστάσιμον, καὶ τοῦ σταυροῦ.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σταυρὸν Χριστοῦ τὸν τίμιον * σήμερον προτεθέντα * ἰδόντες προσκυνήσωμεν, * καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν * κατασπαζόμενοι πόθῳ, * τὸν ἐν τούτῳ θελήσει * σταυρωθέντα αἰτούμενοι * Κύριον, ἀξιῶσαι * πάντας ἡμᾶς * τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, * καὶ φθάσαι τὴν Ἀνάστασιν * πάντας ἀκατακρίτως.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ ξύλον ἐν ᾧ, πάνσεμνε, * τὰς ἀχράντους παλάμας * ὑπὲρ ἡμῶν ἐξέτεινε * προσπαγεὶς ὁ Υἱός σου, * νῦν εὐσεβῶς προσκυνοῦμεν· * δὸς ἡμῖν τὴν εἰρήνην, * καὶ τὰ κοσμοσωτήρια * φθάσαι πάνσεπτα Πάθη, * καὶ τὴν λαμπρὰν * καὶ κοσμοχαρμόσυνον προσκυνῆσαι * τοῦ Πάσχα κυριώνυμον * καὶ φωσφόρον ἡμέραν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. η'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'. καὶ τοῦ Τριῳδίου Προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, * ἐν ᾠδαῖς μεγαλύνωμεν * τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον * ἀσπαζόμενοι, * καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· * Σταυρὲ πανσεβάσμιε, * καθαγίασον ἡμῶν * τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα * τῇ δυνάμει σου, * καὶ παντοίας ἐκ βλάβης * ἐναντίων * διατήρησον ἀτρώτους * τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντας σε. Δίς.

Προσελθόντες ἀρύσατε * μὴ κενούμενα νάματα, * τοῦ σταυροῦ τῇ χάριτι * προερχόμενα, * ἰδοὺ, προκείμενον βλέποντες * τὸ ξύλον τὸ ἅγιον, * χαρισμάτων τὴν πηγὴν, * ἀρδομένην τῷ αἵματι * καὶ τῷ ὕδατι * τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, * τοῦ ἐν τούτῳ * ἑκουσίως ὑψωθέντος, * καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ἐκκλησίας ἑδραίωμα, * βασιλέων κραταίωμα, * μοναζόντων καύχημα, * καὶ διάσωσμα * σὺ εἶ, σταυρὲ πανσεβάσμιε· * διὸ προσκυνοῦντές σε, * καὶ καρδίας καὶ ψυχὰς * φωτιζόμεθα σήμερον * θείᾳ χάριτι * τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, * καὶ τὸ κράτος * τοῦ δολίου καθελόντος, * καὶ τὴν ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἶτα λέγομεν Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου· καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην * τῶν κακίστων Φαρισαίων * ὁ πάντων Κύριος * παραβολικῶς * ἐκφεύγειν ταύτην ἐδίδαξε, * καὶ μὴ ὑψηλοφρονεῖν * παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, * πάντας ἐπαίδευσεν· * ὑπογραμμὸς καὶ τύπος * ὁ αὐτὸς γενόμενος, * μέχρι σταυροῦ καὶ θανάτου * ἑαυτὸν ἐκένωσεν· * εὐχαριστοῦντες οὖν * σὺν τῷ τελώνῃ εἴπωμεν· * Ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ ἀπαθὴς διαμείνας Θεὸς, * τῶν παθῶν ἡμᾶς ῥῦσαι, * καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη. Ὅταν δὲ ψάλλωμεν τὴν Δοξολογίαν, ἀλλάσσει ὁ Ἱερεὺς τὴν στολὴν αὐτοῦ· καὶ λαβὼν Θυμιατὸν, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ τὸν σταυρόν. Εἶθ' οὕτως λαμβάνει αὐτὸν μετὰ δίσκου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ σὺν τῇ θήκῃ, καὶ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ Βήματος, προπορευομένων αὐτοῦ λαμπάδων δύο καὶ Θυμιατοῦ· καὶ ἀπέρχεται εἰς τὰς βασιλικὰς πύλας. Τελεσθείσης δὲ τῆς Δοξολογίας καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγει

ὁ Ἱερεύς· **Σοφίᾳ ὀρθοί**, καὶ λέγομεν τὸ Τροπάριον· **Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου**, ἐκ τρίτου, καὶ εἰσοδεύει ὁ Ἱερεύς, φέρων τὸν τίμιον σταυρὸν ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν· κἀκεῖσε προευτρεπισθέντος τοῦ τετραπόδου, τίθεται ἐπάνω αὐτοῦ ὁ τίμιος σταυρός· καὶ εὐθὺς ἀρχόμεθα ψάλλοντες τὸ παρὸν Τροπάριον, ἐκ γ'.

Ἦχος πλ. β'.

Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Καὶ ἀνοίξας τὴν θήκην, ἄρχεται προσκυνῶν ὁ Προεστὼς καὶ ὁ Ἱερεύς, βάλλοντες μετανοίας γ'. κατενώπιον τοῦ τιμίου σταυροῦ· καὶ μετὰ τὸ ἀσπάσασθαι, πάλιν βάλλουσι μετάνοιαν ὁμοίως, καὶ εἰς τοὺς Χορούς, πρὸς μίαν. Εἶθ' οὕτως ἄρχονται οἱ Ἀδελφοί, προσκυνοῦντες δύο δύο, κατὰ τὴν τάξιν.

Προσκυνούντων δὲ τῶν Ἀδελφῶν, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα. Ποίημα Λέοντος τοῦ Σοφοῦ.

Ἦχος β'.

Δεῦτε, πιστοί, * τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν, * ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης * ἑκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, * ὕψωσεν ἡμᾶς * εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· * οὓς πρὶν ὁ ἐχθρὸς * δι' ἡδονῆς συλήσας, * ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. * Δεῦτε, πιστοί, * ξύλον προσκυνήσωμεν, * δι' οὗ ἠξιώθημεν * τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας. * Δεῦτε, πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, * τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου * ὕμνοις τιμήσωμεν· * Χαίροις, σταυρέ, * τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ * ἡ τελεία λύτρωσις· * ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι * βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, * ὡς τῇ σῇ δυνάμει * Ἰσμαηλίτην λαὸν * κραταιῶς ὑποτάττοντες. * Σὲ νῦν μετὰ φόβου * Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, * τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεὸν * δοξάζομεν λέγοντες· * Κύριε, * ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγείς, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον * ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, * καὶ Κύριος τῆς δόξης * τῷ σταυρῷ προσπήγνυται, * καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται· * χολῆς καὶ ὄξους γεύεται * ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἐκκλησίας· * στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιβάλλεται * ὁ καλύπτων οὐρανὸν τοῖς νέφεσι· * χλαῖναν ἐνδύεται χλεύης, * καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρὶ * ὁ τῇ χειρὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· * τὸν νῶτον φραγγελλοῦται * ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· * ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας δέχεται, * ὀνειδισμοὺς καὶ κολαφισμούς, * καὶ πάντα ὑπομένει * δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον * ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός, * ἵνα σώσῃ κόσμον ἐκ πλάνης, * ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα. Σταυροθεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον * ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ * προσιτός μοι γίνεται, * καὶ πάσχει πάθη, * ἐλευθερῶν με τῶν παθῶν· * ὁ φῶς παρέχων τυφλοῖς * ὑπὸ ἀνόμων χειλέων ἐμπτύεται, * καὶ δίδωσι τὸν νῶτον * ὑπὲρ αἰχμαλώτων εἰς μάστιγας. * Τοῦτον ἡ ἁγνὴ * Παρθένος καὶ Μήτηρ * ἐπὶ σταυροῦ θεωροῦσα, * ὀδυνηρῶς ἐφθέγγετο· * Οἴμοι, * τέκνον ἐμόν! * τί τοῦτο πεποίηκας; * ὁ ὡραῖος κάλλει * παρὰ πάντας βροτούς, * ἄπνους, ἄμορφος φαίνῃ, * οὐκ ἔχων εἶδος οὐδὲ κάλλος! * Οἴμοι, * τὸ ἐμὸν φῶς! * οὐ δύναμαι ὑπνοῦντα καθορᾶν σε· * τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι, * καὶ δεινή μοι ῥομφαία * τὴν καρδίαν διέρχεται. * Ἀνυμνῶ σου τὰ πάθη, * προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον· * μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτὸς Ἦχος.

Σήμερον τὸ προφητικὸν * πεπλήρωται λόγιον· * ἰδοὺ γάρ, προσκυνοῦμεν * εἰς τὸν τόπον, * οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου, Κύριε, * καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, * τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν * ἐλευθερίας ἐτύχομεν * πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Ἡ συνήθης Ἐκτενής, ἡ Λιτὴ μετὰ τοῦ Ἑωθινοῦ Ἰδιομέλου, καὶ ἡ α'. Ὥρα, ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται ἡ Κατήχησις τοῦ Στουδίτου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά. Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἤχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου ἡ ς'. Ὠδή.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος πλ. β'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στιχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Δ'. 14.

Ἀδελφοί, ἔχοντες Ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν Ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα,

χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παῤῥησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν. (Κεφ. Ε'. 1.) Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β'.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. **Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.**

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν.

Κοινωνικόν.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Προσκυνοῦμεν δὲ ἡμέρας δ'. τῇ Κυριακῇ, ἤτοι σήμερον, τῇ β'. τῇ δ'. καὶ τῇ Παρασκευῇ, ψάλλοντες ἀντὶ τοῦ, **Τὰ διαβήματά μου,** τό· **Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν·** καὶ τῇ Παρασκευῇ ποιοῦμεν Τρισάγιον, καὶ προσκυνοῦμεν πάλιν· καὶ συστέλλεται ὁ τίμιος σταυρὸς ἐν τῇ θήκῃ.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὰ δ'. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ Ἤχου· καὶ τὰ τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Προσόμοια τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. **Κύριε, * εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.**

Κύριε, * ὁ ἐπὶ σταυροῦ ἑκουσίως * ὑφαπλώσας τὰς παλάμας σου, * τοῦτον κατανύξει καρδίας * προσκυνεῖν ἡμᾶς ἀξίωσον, * λελαμπρυσμένους ναὶ, * νηστείαις καὶ δεήσεσι, * καὶ ἐγκρατείᾳ καὶ εὐποιΐᾳ, * ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Ὅμοιον.

Κύριε, * τῶν ἁμαρτιῶν μου τὰ πλήθη * κατὰ τὸ πλῆθος ἐξάλειψον * τῶν σῶν οἰκτιρμῶν, πανοικτίρμον, * καὶ τὸν σταυρόν σου ἀξίωσον * ἐν καθαρᾷ τῇ ψυχῇ * καὶ βλέπειν καὶ προσπτύσσεσθαι * ἐν τῇ παρούσῃ τῆς ἐγκρατείας * ἑβδομάδι, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἕτερον Στιχηρὸν προσόμοιον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος γ'. **Μέγιστον θαῦμα.**

Μέγιστον θαῦμα! * τὸ ξύλον ὁρᾶται, * ἐν ᾧ Χριστὸς σαρκὶ ἐσταυρώθη· * προσκυνεῖ ὁ κόσμος, * καὶ φωτιζόμενος ἀνακράζει· * Ὢ τοῦ σταυροῦ τῆς δυναστείας! * ὃς καὶ θεώμενος * δαίμονας καίει· * καὶ ἐκτυπούμενος * τούτους φλέγων δείκνυται. * Μακαρίζω σε, * τὸ ἄχραντον ξύλον, * τιμῶ καὶ προσκυνῶ ἐν φόβῳ, * καὶ Θεὸν δοξάζω, * τὸν διὰ σοῦ μοι * χαρισάμενον ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια γ'. **Δόξα... καὶ νῦν.** Θεοτοκίον.

Εἴσοδος· **Φῶς ἱλαρὸν,** καὶ τὸ Προκείμενον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχ. **Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα.**

Στίχ. **Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.**

Στίχ. **Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου.**

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δίς.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀτενίσαι τὸ ὄμμα εἰς οὐρανοὺς * οὐ τολμῶ ὁ τάλας ἐγώ, * ἐκ τῶν πονηρῶν μου πράξεων, * ἀλλ' ὡς ὁ τελώνης στενάξας κραυγάζω σοι· * Ὁ Θεὸς, * ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, * καὶ φαρισαϊκῆς * ὑποκρίσεως ῥῦσαι με, * ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, * πάντα τόπον ἁγιάζετε, * καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· * καὶ νῦν πρεσβεύσατε * ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη, * Μῆτερ ἀνύμφευτε, * καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν * τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. * Θεοτόκε, πρέσβευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῌ Β'. ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ τὰ τοῦ λαχόντος Ἤχου. Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, λέγομεν Καθίσματα Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. **Αὐλῶν ποιμενικῶν.**

Τὸ πάνσεπτον, πιστοί, * προσκυνήσωμεν ξύλον, * ἐν ᾧ ὁ Ποιητὴς * τῶν ἁπάντων ὑψώθη· * πρόκειται ἁγιάζον * τοὺς προσιόντας * ψυχῇ καὶ σώματι, * ῥύπον ἀποκαθαῖρον * τῆς ἁμαρτίας * τῶν νηστευόντων πιστῶς, * καὶ ἀνυμνούντων πάντοτε Χριστόν, * τὸν μόνον εὐεργέτην.

Δόξα. Τὸ αὐτὸ Κάθισμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς * ἐπὶ τῆς γῆς κατῆλθε, * καὶ Ἄγγελος φωτὸς * τῇ Θεοτόκῳ ἐβόα· * Χαῖρε, εὐλογημένη, * ἡ τὴν παστάδα * μόνη φυλάξασα, * σύλληψιν συλλαβοῦσα * τὸν προαιώνιον * Θεὸν καὶ Κύριον, * ἵνα τῆς πλάνης σώσῃ, ὡς Θεός, * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὴν τρίτην Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Κάθισμα τοῦ Θεοδώρου.

Ἦχος γ'. **Τὴν ὡραιότητα.**

Μεσοπονήσαντες * νῦν τὴν ἐγκράτειαν, * καὶ εἰς προσκύνησιν, * Χριστέ μου, φθάσαντες * τοῦ ζωηφόρου σου σταυροῦ, * προσπίπτοντες βοῶμέν σοι· * Μέγας εἶ, φιλάνθρωπε, * καὶ μεγάλα τὰ ἔργα σου· * ὅτι ἐφανέρωσας * τὸν σταυρόν σου τὸν τίμιον, * ὃν φόβῳ προσκυνοῦντες κραυγάζομεν· * Δόξα τῇ ἄκρᾳ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα. Τὸ αὐτὸ Κάθισμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἀγεώργητος, * Παρθένε, ἄμπελος, * τὸν ὡραιότατον * βότρυν ἐβλάστησας, * ἀναπηγάζοντα ἡμῖν * τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, * πάντων τὸν εὐφραίνοντα * τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· * ὅθεν ὡς αἰτίαν σε * τῶν καλῶν μακαρίζοντες, * ἀεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· * Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια. Στιχολογεῖται δὲ καὶ ἡ α'. Ὠδή.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην **Φαραώ.**

Ἡ φωτοφόρος τοῦ σταυροῦ προσκύνησις * πᾶσιν ἐπέφανεν, * ἡλιακὴν αἴγλην * σωτηρίας πέμπουσα, * καὶ πάντας καταυγάζουσα * τοὺς παθῶν ἀμαυρώσει * κεκρατημένους· συνδράμωμεν * τοῦτον καθαρῶς κατασπάσασθαι.

Τῇ τῆς νηστείας καθαρθέντες χάριτι, * καθαρωτάτῳ νοῒ * τῷ καθαρῷ μόνῳ, * δεῦτε, ἐκβοήσωμεν * φωνὴν εὐχαριστήριον· * Σὺ τὸ αἷμά σου, Λόγε, * ἡμῶν εἰς λύτρον ἐξέχεας· * σὺ καὶ τῷ σταυρῷ ἁγιάζεις ἡμᾶς.

Συμποδισθεὶς ταῖς προσβολαῖς τοῦ ὄφεως, * πτῶμα ἐξαίσιον * διὰ παντὸς κεῖμαι. * Σῶτερ, ὁ τὴν ἔκπτωσιν * τῶν πρωτοπλάστων πάθει σου * τοῦ σταυροῦ ἀνορθώσας, * ἀνόρθωσόν με, ὁδήγησον * σοῦ πρὸς θελημάτων ἐκπλήρωσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη τῷ σταυρῷ σου, Κύριε, * ἡ ἀπειρόγαμος, * καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις * καθορῶσα, Δέσποτα, * τιτρωσκομένη ἔλεγεν· * Οἴμοι, τέκνον! ὠδῖνας * ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, * νῦν ὀδυνηρῶς κατατρύχομαι.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος γ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, * τῷ ποιήσαντι.

Ἑβδομὰς ἁγία * καὶ φωσφόρος αὕτη, * τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον * προτιθεμένη κόσμῳ· * δεῦτε, ἀσπασώμεθα * φόβῳ τε καὶ πόθῳ, * τὰς ψυχὰς φωτιζόμενοι, * τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα Χριστὸν * ἐν ᾄσμασι δοξάζοντες.

Τὸν σταυρόν σου πάντες * προσκυνοῦμεν, Χριστέ, * προπομπὴν ποιούμενοι * τῆς ἀναστάσεώς σου· * ὑμνοῦμεν τοὺς ἥλους σου, * τιμῶμεν τὴν λόγχην, * τὰ χείλη καὶ τὰ ὄμματα * ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος * ἐν τούτοις ἁγνιζόμενοι.

Δόξα.

Τριάς, ἡ ἐν Μονάδι * οὐσίας ὑμνουμένη, * Πάτερ, Υἱὲ σὺν Πνεύματι * τῷ ὑπερπαναγίῳ, * ἄναρχε, ἀΐδιε, * ἄκτιστε Θεότης, * ἡ τοῦ φωτὸς πηγὴ καὶ ζωή, * σὲ προσκυνοῦμεν πάντες βροτοὶ * τὴν τὸ πᾶν οὐσιώσασαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε, Παρθένε, * Θεοτόκε ἁγνή, * χερουβικὸν ὄχημα, * ἐξ ἧς Θεὸς ἐτέχθη· * σὺ γὰρ μόνη γέγονας * πηγὴ ἀφθαρσίας, * πηγάζουσα πᾶσι ζωήν, * ἀφ' ἧς ἀρυόμενοι * ἰάματα λαμβάνομεν. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τεσσαράκοντα νῦν * νηστειῶν σταδίου * μέσον διϊππεύοντες, *

δεῦτε τῇ διαθέσει * Χριστῷ συναπίωμεν * πρὸς τὸ θεῖον πάθος, * ἵνα συσταυρωθέντες αὐτῷ, * κοινωνοὶ γενώμεθα * τῆς αὐτοῦ ἀναστάσεως.

Ὁ Εἱρμός.

»Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ * τῷ ποιήσαντι * θαυμαστὰ τέρατα * ἐν » ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· * πόντῳ γὰρ ἐκάλυψε * τοὺς ὑπεναντίους, * » καὶ ἔσωσε τὸν Ἰσραήλ· * αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν· * ἐνδόξως γὰρ » δεδόξασται.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὸν ἰοβόλοις πάθεσι * καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν * τετραυματισμένην * κεκτημένον, Κύριε, * ἐλέησον, οἴκτειρον, * τῷ σῷ σταυρῷ θεράπευσον, * καὶ ταῖς ἐκ πλευρᾶς σου * κενωθείσαις ῥανίσι, * προθύμως ἵνα μέλπω· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους πάλαι σε * Μωϋσῆς προετύπωσε, * χεῖρας ἀνυψῶν, * καὶ Ἀμαλὴκ τροπούμενος, * σταυρὲ πανσεβάσμιε· * ὃν προσκυνοῦντες σήμερον, * τρέπομεν δαιμόνων * τὰ ἀλλόφυλα στίφη, * καὶ πίστει μελῳδοῦμεν· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὸ παθῶν κλονούμενον, * ὑπ' ἐχθρῶν σκελιζόμενον, * ὑπὸ συνηθείας * πονηρᾶς ἑλκόμενον, * οἰκτείρησον, εὔσπλαγχνε, * τῷ σῷ σταυρῷ θωράκισον, * ὅπως μελῳδῶ * ἐν ἀκλονήτῳ καρδίᾳ· * Οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * Λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὀδυνηρῶς στενάζουσα, * μητρικῶς ὀλολύζουσα, * καὶ τὴν ἐκ τῶν σπλάγχνων * συνοχὴν μὴ φέρουσα, * σταυρῷ ἐνητένιζες, * τῷ ἐκ τῆς σῆς τεχθέντι γαστρός, * Τέκνον, ἐκβοῶσα, * τί τὸ ὅραμα τοῦτο; * πῶς πάσχεις, ὁ τῇ φύσει * ἀπαθής; πάντως θέλων * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων * παθῶν ἐλευθερῶσαι.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως.

Τῇ Ἐκκλησίᾳ προτεθέντα * τὸν σταυρὸν Χριστοῦ θεώμενοι, * φόβῳ καὶ πίστει, ἀδελφοί, * προσελθόντες προσκυνήσωμεν, * αὐτῷ ἀναβοῶντες· * Σὺ τὴν ζωὴν * ἐξήνθησας τοῖς βροτοῖς, φωτοφόρε.

Τροπαιοφόρον ἐν πολέμοις * οὐρανός σε καθυπέδειξε, * ζωοποιὲ ἡμῶν σταυρέ, * βασιλέων ὅπλον ἄμαχον, * ἐχθρῶν ὁ καθαιρέτης, * Ἐκκλησιῶν * τὸ κέρας, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Πατέρα ἅγιον δοξάζω, * καὶ Υἱὸν ἅγιον σέβομαι, * καὶ Πνεῦμα ἅγιον ὑμνῶ, * ὁμοούσιον Τριάδα ἁπλῆν, * Θεὸν ἕκαστον τούτων, * φῶτα καὶ φῶς * ὡς ἐξ ἡλίου ἑνὸς συνδοξάζω.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, πύλη ἀδιόδευτε· * χαῖρε, βάτε ἀκατάφλεκτε· * χαῖρε, ἡ στάμνος ἡ χρυσῆ· * χαῖρε, ὄρος ἀλατόμητον· * χαῖρε, Θεοτόκε, * ἐλπὶς ἀῤῥαγής, * καὶ τεῖχος τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν νηστείαν ἐκμεσάσαντες, * εὐθαῤῥήσωμεν τῷ Πνεύματι, * πρὸς τὸ ἑξῆς νεανικῶς * εὐδρομοῦντες σὺν Θεῷ, ἀδελφοί· * ὅπως καὶ τὸ Πάσχα * περιχαρῶς * ὀψώμεθα τοῦ Χριστοῦ ἀναστάντος.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

»Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως * ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, * » οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, * γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ βυ» θός, * καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, * ὕμνοις αὐτὸν * ὡς Κτίστην » καὶ Ποιητὴν εὐλογεῖτε.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε * πᾶσα ἀκοή.

Ἐγγόνους * πάλαι Ἰακὼβ * εὐλογῶν, προδιετύπου τρανότατα * σταυρὸν τὸν τίμιον· * δι' οὗ, οἰκτίρμον, * ἡμᾶς εὐλόγησον, * ἁγιασμοῦ παρεκτικὴν * χάριν παρεχόμενος * τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτόν, * καὶ τὸν πάντων Λυτρωτήν σε δοξάζουσι.

Νηστείας * ὕδατι, πιστοί, * καθαρθέντες καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, * τὸ ζωοδώρητον * καὶ θεῖον ξύλον * περιπτυξώμεθα· * πρόκειται πᾶσιν ἐμφανῶς * βρύον θείαν ἄφεσιν, * καὶ φῶς οὐράνιον * καὶ ζωὴν καὶ ἀληθῆ ἀγαλλίασιν.

Κριτήν σε * οἶδα φοβερὸν * ἐλευσόμενον ἐν δόξῃ Θεότητος, * πάντων τὰ κρύφια * ἐλέγχειν τότε * μέλλοντα, Κύριε· * διό σοι κράζω, ἀγαθέ· * Ἥμαρτον, συγχώρησον· * μὴ θριαμβεύσῃς μου * τὰ πολλὰ καὶ χαλεπὰ πλημμελήματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄρνα * πάλαι ἡ Ἀμνὰς * θεωροῦσα τῷ σταυρῷ καθηλούμενον, * καὶ σκοτιζόμενον * ἡλίου φέγγος, * κλαίουσα ἔλεγεν· * Ἥλιε δόξης, Ἰησοῦ, * ἔδυς θανατούμενος· * ἀλλὰ ἀνάτειλον * τῆς ἐγέρσεως τὸ φῶς τοῖς ποθοῦσί σε.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἐν σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε.

Εἰς τὸν τόπον οἱ πόδες οὗ ἔστησαν * τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, * προσκυνήσωμεν ἅπαντες σήμερον * τὸν σεπτότατον σταυρόν, * ὡς Δαβὶδ ἀνακράζει * ὁ θεοφωνότατος· * καὶ γὰρ ὁ ἅπασαν * τὴν κτίσιν κατέχων δρακὶ * ἐν τούτῳ βέβηκεν.

Οἱ τὴν γῆν κατοικοῦντες, προσέλθετε * τῇ νηστείᾳ καθαροί, * καὶ προκείμενον βλέποντες σήμερον * τὸν πανσέβαστον σταυρόν, *

προσκυνήσατε φόβῳ, * καὶ πίστει εὐφραίνεσθε, * καὶ συναγάλλεσθε, * τὸν ἁγιασμὸν ταῖς ψυχαῖς * ἀρυόμενοι.

Δόξα.

Τῇ οὐσίᾳ **Μονάς** ἐστιν ἄτμητος * ἡ ὑπέρθεος **Τριάς**· * ἑνουμένη τῇ φύσει, μερίζεται * τοῖς προσώποις ἰδικῶς· * μὴ τμωμένη γὰρ τμᾶται· * ἓν οὖσα τρισσεύεται· * αὕτη **Πατήρ** ἐστιν, * ὁ **Υἱὸς** καὶ **Πνεῦμα** τὸ ζῶν, * ἡ φρουροῦσα τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παιδοτόκον παρθένον τίς ἤκουσε, * καὶ μητέρα πλὴν ἀνδρός; * **Μαριάμ**, ἐκτελεῖς τὸ τεράστιον· * ἀλλὰ φράζε μοι τὸ πῶς. * **Μὴ** ἐρεύνα τὰ βάθη * τῆς θεοτοκίας μου· * τοῦτο πανάληθες, * ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν * ἡ κατάληψις.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαριστήριον αἶνον προσάξωμεν * τῷ **Θεῷ**, πᾶς ὁ λαός, * ὅτι βλέποντες νῦν ἀσπαζόμεθα * τὸν πανάγιον σταυρόν· * γνῶτε οὖν καὶ ἡττᾶσθε * ἐν τούτῳ, οἱ δαίμονες· * ἔθνη τὰ βάρβαρα, * γνῶτε καὶ ἡττᾶσθε, δι' οὗ * μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε * ἐν τῇ βάτῳ **Μωϋσῆς**, * τὴν
» ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος * συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί· *
» **Δανιὴλ** δέ σε εἶδεν * ὄρος ἀλατόμητον· * ῥάβδον βλαστήσα-
» σαν * **Ἡσαΐας** κέκραγε, * τὴν ἐκ ῥίζης **Δαβίδ**.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἤχου· εἰς τὸν Στίχ. τὸ Ἰδιόμελον, δίς.

Ἦχος πλ. β΄.

Ἀρίστην ὁδὸν ὑψώσεως, **Χριστέ**, * τὴν ταπείνωσιν ἔδειξας, * σεαυτὸν κενώσας * καὶ μορφὴν δούλου λαβών, * τοῦ **Φαρισαίου** * τὴν μεγάλαυχον εὐχὴν μὴ προσιέμενος· * τοῦ δὲ τελώνου * τὸν συντετριμμένον στεναγμὸν * ὡς ἱερεῖον ἄμωμον * ἐν τοῖς ὑψίστοις προσδεχόμενος· * διὸ κἀγὼ βοῶ σοι· * **Ἱλάσθητι**, ὁ **Θεός**, * ἱλάσθητι, **Σωτήρ** μου, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, * ἐν τῇ μνήμῃ τῶν **Μαρτύρων** σου * πᾶσα ἡ κτίσις ἑορτάζει, * οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς **Ἀγγέλοις**, * καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. * **Αὐτῶν** ταῖς παρακλήσεσιν * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, * καὶ χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθης, * καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, **Θεοτόκε**, * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος βαρύς.

Κύριε, * μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς * λαὸν ἡμαρτηκότα, * μηδὲ **τῇ** ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς, * ἀγαθὸς ὑπάρχων· * σὲ γὰρ **δοξάζει** πᾶσα ἡ γῆ, * καὶ δεόμεθα· * **Φεῖσαι** ἡμῶν, ἅγιε.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς ξα΄.

Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου.

Στίχ. **Οὐχὶ τῷ Θεῷ** ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου;

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΔ΄. 24.

Τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ· Ὃν τρόπον εἴρηκα, οὕτως ἔσται, **καὶ** ὃν τρόπον **βεβούλευμαι**, οὕτως μενεῖ, τοῦ ἀπολέσαι τοὺς **Ἀσσυρίους ἐπὶ τῆς** γῆς ἐμῆς καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων μου· καὶ ἔσονται **εἰς καταπάτημα**, καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς **αὐτῶν, καὶ** τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφαιρεθήσεται. **Αὕτη ἡ βουλή**, ἣν βεβούλευται Κύριος ἐπὶ τὴν ὅλην οἰκουμένην· καὶ **αὕτη ἡ χεὶρ** ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. Ἃ γὰρ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος **βεβούλευται**, τίς διασκεδάσει; καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ὑψηλὴν **τίς ἀποστρέψει**; **Τοῦ** ἔτους οὗ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ, ἐγενήθη **τὸ ῥῆμα τοῦτο**. **Μὴ εὐφρανθείητε**, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες· συνετρίβη **γὰρ** ὁ ζυγὸς τοῦ παίοντος ὑμᾶς· ἐκ γὰρ σπέρματος ὄφεως ἐξελεύσεται ἔκγονα ἀσπίδων, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφεις **πετάμενοι**, καὶ βοσκηθήσονται πτωχοὶ δι' αὐτοῦ· πτωχοὶ δὲ ἄνθρωποι ἐπὶ εἰρήνης ἀναπαύσονται· ἀνελεῖ δὲ ἐν λιμῷ τὸ σπέρμα **σου**, καὶ τὸ κατάλειμμά σου ἀνελεῖ. Ὀλολύξατε, πύλαι πόλεων· κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγμέναι, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, **ὅτι ἀπὸ Βορρᾶ** καπνὸς ἔρχεται, καὶ οὐκ ἔστι τοῦ εἶναι. **Καὶ** τί **ἀποκριθήσονται** βασιλεῖς ἐθνῶν; ὅτι Κύριος ἐθεμελίωσε Σιὼν καὶ **δι' αὐτοῦ** σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ξβ΄.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου.

Στίχ. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

ΤΗ Β΄. ΤΗΣ Δ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα**, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου τὰ παρόντα, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ΄. **Τί ὑμᾶς καλέσωμεν, ἅγιοι;**

Μέσον διϊππεύοντες σήμερον * ἡμερῶν τῆς ἐγκρατείας * τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ, * τὸν ἐν τούτῳ ὑψωθέντα * μέσον ἁπάσης τῆς γῆς * **Σωτῆρα** * καὶ Θεὸν δοξολογήσωμεν, * βοῶντες· * Θεωροὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον * τῶν παθημάτων σου, **Δέσποτα**,* καὶ τῆς σεπτῆς **Ἀναστάσεως**, * δωρούμενος * ἱλασμὸν ἡμῖν καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Πάθη ταπεινώσωμεν σώματος * τῶν βρωμάτων ἀποχῇ * καὶ ἡδονῶν ἀποστροφῇ· * καὶ τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ * περιπτυξώμεθα πιστῶς· * ὁρᾶται * ἐμφανῶς γὰρ προσκυνούμενον, * καὶ πάντας * ἁγιάζον θείᾳ χάριτι· * καὶ τῷ **Κυρίῳ** βοήσωμεν· * **Εὐχαριστοῦμεν** σοι, εὔσπλαγχνε, * τῷ σώζοντι * διὰ τούτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. **Τὴν Θεοτόκον Μαρίαν.**

Νῦν τὸν σταυρὸν προσκυνοῦντες * πάντες βοήσωμεν· * **Χαῖρε**, ξύλον τῆς ζωῆς· * χαῖρε, σκῆπτρον ἅγιον τοῦ **Χριστοῦ**· * χαῖρε, βροτῶν * δόξα ἐπουράνιε· * χαῖρε, ἀνάκτων τὸ καύχημα· * χαῖρε, τὸ κράτος τῆς πίστεως· * χαῖρε, ὅπλον ἀήττητον· * χαῖρε, τῶν ἐχθρῶν φυγαδευτήριον· * χαῖρε, φέγγος λαμπρὸν, * σωτήριον τοῦ κόσμου· * χαῖρε, **Μαρτύρων** τὸ μέγα στέφος· * χαῖρε, σθένος **Δικαίων**· * χαῖρε, **Ἀγγέλων** λαμπρότης· * χαῖρε, πάνσεπτε.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ΄. **Δόξα... καὶ νῦν.** Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας Προκείμενον. Ψαλμὸς ξγ΄.

Ἦχος πλ. β΄.

Εἰσάκουσον, ὁ Θεὸς, τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

Στίχ. **Ἀπὸ** φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η΄. 21.

Εἶπε **Κύριος** ὁ Θεὸς διανοηθείς· **Οὐ** προσθήσω ἔτι καταράσασθαι τὴν γῆν διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ· οὐ

προσθήσω οὖν ἔτι πατάξαι πᾶσαν σάρκα ζῶσαν, καθὼς ἐποίησα. Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς σπέρμα καὶ θερισμὸς, ψῦχος καὶ καῦμα, θέρος καὶ ἔαρ, ἡμέραν καὶ νύκτα οὐ καταπαύσουσι. (Κεφ. Θ΄. 1.) **Καὶ** εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν **Νῶε**, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· **Αὐξάνεσθε** καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. **Καὶ** ὁ τρόμος καὶ ὁ φόβος ὑμῶν ἔσται ἐπὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ἐπὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης· ὑπὸ χεῖρας ὑμῖν δέδωκα. **Καὶ** πᾶν ἑρπετὸν, ὅ ἐστι ζῶν, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν· ὡς λάχανα χόρτου δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα. **Πλὴν** κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς οὐ φάγεσθε· καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων ἐκζητήσω αὐτό· καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ ἐκζητήσω τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου. **Ὁ** ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου, ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐκχυθήσεται, ὅτι ἐν εἰκόνι Θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον. Ὑμεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς ξδ΄.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Στίχ. **Σοὶ** πρέπει ὕμνος, ὁ Θεὸς, ἐν Σιών.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΑ΄. 19.

Υἱὸς δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, διωγμὸς δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον. **Βδέλυγμα Κυρίῳ** διεστραμμέναι ὁδοὶ, προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. **Χειρὶ** χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως, οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην λήψεται μισθὸν πιστόν. **Ὥσπερ** ἐνώτιον ἐν ῥινὶ ὑὸς, οὕτω γυναικὶ κακόφρονι κάλλος. **Ἐπιθυμία** δικαίων πᾶσα ἀγαθὴ, ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται. **Εἰσὶν** οἳ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσιν, εἰσὶ δὲ καὶ οἱ συνάγοντες ἐλαττονοῦνται. **Ψυχὴ** εὐλογουμένη πᾶσα ἁπλῆ, ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εὐσχήμων. **Ὁ** συνέχων σῖτον ὑπολείποιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος. **Τεκταινόμενος** ἀγαθὰ ζητεῖ χάριν ἀγαθὴν, ἐκζητοῦντα δὲ κακὰ καταλήψεται αὐτόν. **Ὁ** πεποιθὼς ἐπὶ πλούτῳ οὗτος πεσεῖται, ὁ δὲ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων οὗτος ἀνατελεῖ. **Ὁ** μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ, κληρονομήσει ἄνεμον, δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ. **Ἐκ** καρποῦ δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωῆς, ἀφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων. **Εἰ** ὁ μὲν δίκαιος μόλις

σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; (Κεφ. ΙΒ΄ 1.) Ὁ ἀγαπῶν παιδείαν ἀγαπᾷ αἴσθησιν, ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους ἄφρων. Κρείσσων ὁ εὑρὼν χάριν παρὰ Κυρίῳ, ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπηθήσεται. Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου, αἱ δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται. Γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς· ὥσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ, οὕτως ἄνδρα ἀπόλλυσι γυνὴ κακοποιός. Λογισμοὶ δικαίων κρίματα, κυβερνῶσι δὲ ἀσεβεῖς δόλους. Λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι, στόμα δὲ ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δίς.

Ἦχος πλ. δ΄.

Μεγαλορρήμων Φαρισαῖος * ἐβδελύχθη καυχησάμενος, * καὶ τελώνης ταπεινόφρων * διὰ σιγῆς ἐδικαιώθη προσευξάμενος· * διὸ * τῶν ἑκατέρων μαθοῦσα, * ψυχή μου, τὸ διάφορον, * τὴν ταπεινοφροσύνην * ἑλοῦ καὶ κατάσπαζε· * Χριστὸς γὰρ ταπεινοῖς ἐπηγγείλατο * διδόναι χάριν, ὡς φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, * ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, * καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * πλῆθος οἰκτιρμῶν, * καὶ τὸν ἱλασμὸν * τῶν πολλῶν παραπτωμάτων, δεόμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐγώ, Παρθένε ἁγία, Θεοτόκε, * τῇ σκέπῃ σου προστρέχω· * οἶδα, ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· * δύνασαι γάρ, ἁγνή, βοηθῆσαι μοι.

ΤΗ͂ Γ΄. ΤΗΣ Δ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικά. Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, λέγομεν Καθίσματα Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν, λέγομεν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα * τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐγκρατείᾳ λαμπρύναντες * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * τὸν σταυρὸν προσκυνήσωμεν * τὸν σωτήριον, * ἐν ᾧ Χριστὸς προσηλώθη, * καὶ βοήσωμεν αὐτῷ· * Χαῖρε, * νηστευόντων ἡ τρυφή, * καὶ βεβαία βοήθεια· * χαῖρε, * ἀναιρέτα τῶν παθῶν, * τῶν δαιμόνων ἀντίπαλε· * χαῖρε, ξύλον μακάριον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα * τὸ τῆς πίστεως, * καὶ σεβάσμιον δώρημα * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις * μεγαλύνωμεν, πιστοί· * Χαῖρε, * ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς * ἐν γαστρί σου χωρήσασα· * χαῖρε, * τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, * θλιβομένων ἀντίληψις· * χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὴν τρίτην Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὥσπερ ζωὴν τῆς κτίσεως, * τὸν σὸν σταυρὸν προκείμενον * ἡ οἰκουμένη ἀσπάζεται, Κύριε, * καὶ προσκυνοῦσα κράζει σοι· * Τῇ αὐτοῦ ἐνεργείᾳ, * ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, * τοὺς εὐλογοῦντάς σε * διὰ τῆς ἐγκρατείας συντήρησον, * πολυέλεε.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Χαῖρε, ἡ δι' Ἀγγέλου * τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη· * χαῖρε, ἡ τεκοῦσα * τὸν Ποιητήν σου καὶ Κύριον· * χαῖρε, ἡ ἀξιωθεῖσα * γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Ψάλλομεν δὲ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Καὶ στιχολογεῖται ἡ β΄. Ὠδή.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ β΄. Ἦχος πλ. δ΄. ὁ Εἱρμός.

» Ἴδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, * ὁ πάλαι τὸν Ἰσραὴλ *
» ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ διαγαγών, * καὶ σώσας καὶ θρέψας, *
» καὶ ἐκ δουλείας πικρᾶς * ἐλευθερώσας Φαραώ.

Μέσον τῆς κτίσεως, * ὃν καθυπέμεινας σταυρόν, * Μεσσία Λόγε Θεοῦ, * τῷ τῆς νηστείας σήμερον μεσασμῷ * πιστῶς προσκυνοῦμεν, * αἰτούμενοι κατιδεῖν * καὶ τὴν ἀνάστασιν τὴν σήν.

Ῥάβδῳ δυνάμεως * προτυπωθείσῃ τῷ Μωσῇ * τὴν θάλασσαν τῶν παθῶν * διατεμόντες, φθάσωμεν πρὸς τὴν γῆν * τῆς ἐπαγγελίας, * καὶ μάννα τοῦ νοητοῦ * ἐμφορηθῶμεν δαψιλῶς.

Τίς μὴ θρηνήσει σε; * τίς μὴ πενθήσει σε, ψυχή, * ποθοῦσαν τὰ πονηρά, * οὐκ ἐκζητοῦσαν πόθῳ τὰ ἀγαθά, * δικαίου Κριτοῦ δὲ * καταφρονοῦσαν ἀεὶ * μακροθυμοῦντος ἐπὶ σοί;

Θεοτοκίον.

Σάρκα γενόμενον * ἀναλλοιώτως τὸν Χριστόν, * Παρθένε, κυοφορεῖς· * ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σαρκικῶν * παθῶν ἀπαλλάξαι * τοὺς προσκυνοῦντας σταυρόν, * ὃν καθυπέμεινε σαρκί.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἴδετε, ἴδετε.

Ἴδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, * ὁ τῇ οἰκουμένῃ * τὸν σταυρόν μου παρασχὼν * ὅπλον σωτηρίας, * εἰς τὸ νῦν

προσκυνεῖσθαι αὐτὸν, * ὅπως οἱ ἀσπαζόμενοι * καταργῶσι τοῦ ἐχθροῦ * τὰ μηχανήματα.

Μέγας εἶ, Κύριε, * καὶ πολυέλεος, ὅτι δέδωκας * τὸν ζωοποιόν σου * προσκυνεῖσθαι νῦν σταυρὸν, * ἔνθα σου αἱ χεῖρες * καὶ οἱ πόδες ἡλώθησαν· * ἐν ᾧ τὸ αἷμα ἐῤῥύη * τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς, * ζωὴν πηγάζον ἡμῖν.

Δόξα.

Ὑπερτελεστάτη * **Μονὰς**, ὑπέρθεε, τρισυπόστατε· * ἀγέννητε Πάτερ, * καὶ Υἱὲ μονογενὲς, * Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς * ἐκπορευθὲν, δι' Υἱοῦ δὲ φανέν· * οὐσία μία καὶ φύσις, * κυριότης, βασιλεία, * σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄρρητον τὸ θαῦμα * τῆς σῆς κυήσεως, Μητροπάρθενε· * πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις * καὶ ἁγνεύεις ἐν ταὐτῷ; * πῶς παιδοτοκεῖς * καὶ ἀγνοεῖς πεῖραν ὅλως ἀνδρός; * Ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν * ἐξ ἐμοῦ καινοπρεπῶς * Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὲ Μωσῆς ὁ μέγας * προδιετύπωσε τὸν σταυρὸν ἡμῖν, * χεῖρας ἐκπετάσας * καὶ πορθήσας Ἀμαλήκ· * σὲ ἐκτυποῦντες * ἐν σκιαῖς καὶ ἀέρι, ἡμεῖς * ἐκτρέπομεν καὶ νικῶμεν * τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, * ὑμνολογοῦντες Χριστόν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἴδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, * ὁ πρὸ τῶν αἰώ-
» νων * γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐκ τῆς Παρθένου *
» ἐπ' ἐσχάτων δίχα ἀνδρὸς κυηθεὶς, * καὶ λύσας τὴν ἁμαρ-
» τίαν * τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ, * ὡς φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ η΄. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Ὁ συσσείσας θεμέλια * πάσης τῆς γῆς, ὡς Θεὸς, * ὑψωθεὶς ἐν ξύλῳ, * ἄσειστον πᾶσιν * ἐδωρήσω πιστοῖς * ἔρεισμα, Κύριε, * τὸ σωτήριον ὅπλον * τοῦ σταυροῦ σου· * ὅνπερ προσκυνοῦντες, * σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαστράπτον θεώμενοι * ὑπὲρ ἡλίου αὐγὰς * τοῦ σταυροῦ τὸ ξύλον, * δεῦτε, νηστείᾳ * ἀστραπτόμενοι * νῦν ἀσπασώμεθα, * ῥυόμενοι χάριν * φωτοφόρον, * σκότος ἐκμειοῦσαν * τῶν ὑπερυψούντων * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὕδωρ ζῶν τὸ ἀλλόμενον * εἰς αἰωνίαν ζωὴν * σὺ ὑπάρχων, Λόγε, * αἷμα καὶ ὕδωρ * ἐκ πλευρᾶς ἐν σταυρῷ * ἔβλυσας, Δέσποτα, * ἁμαρτίας χειμάῤῥους * ἀναστέλλων· * ὅθεν δυσωπῶ σε· * Ξήρανον παθῶν μου * τὰς πονηρὰς ἐκβλύσεις.

Θεοτοκίον.

Νοητὸν ὡς ἁγίασμα, * τὸν ἐν Ἁγίοις Θεὸν * ἀναπεπαυμένον * τίκτεις, ἁγία, * Θεομῆτορ ἁγνὴ, * πάντα τὰ πέρατα * ἁγιάζοντα θείᾳ * προσκυνήσει * σήμερον, Παρθένε, * ξύλου παναγίου, * ἐν ἐν ᾧ σαρκὶ ἐπάγη.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί.

Δεῦτε ἴδωμεν, λαοὶ, * τὸ ζωηφόρον ξύλον * νῦν προκείμενον, * ἐν ᾧ Χριστὸς ἐπάγη * ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ συμφώνως ὑμνοῦντες, * τοῦτον προσκυνῶμεν * αἰνοῦντες εἰς αἰῶνας.

Τὸν τρισύνθετον σταυρὸν, * ὡς τῆς Τριάδος τύπον, * ἀνυμνήσωμεν, * καὶ προσκυνοῦντες φόβῳ * ἀνακράξωμεν· * Εὐλογοῦντες, ὑμνοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Εἷς Θεὸς οὖν ἡ Τριὰς, * οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκστάντος * εἰς υἱότητα, * οὐδὲ Υἱοῦ τραπέντος * εἰς ἐκπόρευσιν, * ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ ἄμφω, * ὡς Θεὸν τὰ τρία * δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη ἀφθόρως κυεῖς, * μόνη θηλάζεις βρέφος * μὴ λοχεύουσα, * μόνη τὸν Κτίστην τίκτεις * καὶ Δεσπότην σου, * εἰ καὶ δούλη καὶ μήτηρ· * σὲ, Παρθενομῆτορ, * ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν τυφλὸν ἐκ γενετῆς * ὁ ὀμματώσας λόγῳ, * πηρωθὲν ἡμῶν * τὸ τῆς καρδίας ὄμμα * πάλιν ἄνοιξον, * ἵνα βλέψωμεν τὸ φῶς * τῶν σῶν προσταγμάτων, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ, * τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης * ἐποχούμενον, *
» καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως * δοξαζόμενον * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, *
» καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Εὐλογητὸς Κύριος * ὁ Θεός.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, * ὁ σταυρῷ σου * λύσας τὴν ἀρχαίαν ἀρὰν, * καὶ τοῦτον ἡμῖν δωρησάμενος * κραταίωμα καὶ καταφυγὴν, * καὶ ἀσφαλῆ κρηπῖδα· * δι' οὗ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν * νῦν κερατιοῦμεν.

Ὅτι σειραῖς συσφίγγομαι * ἀμετρήτων μου κακῶν, * καὶ τὰς τρίβους * σοῦ τὰς σωτηρίους, Χριστὲ, * ἑκὼν ἐπιγνῶναι οὐ βούλομαι, * τῷ σῷ με ἐπίστρεψον σταυρῷ, * τὴν πώρωσίν μου λύων * δι' ἄφατον ἔλεος * τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας.

Τὴν Φαρισαίου ἔπαρσιν * μιμησάμενος κακῶς, * κατηνέχθην * πτῶμα χαλεπὸν καὶ δεινὸν, * καὶ κεῖμαι ἐχθρῶν κατα-

πάτημα· * ἀλλ' οἴκτειρον, σῶσόν με, **Χριστὲ**, * ὁ σεαυτὸν δι' οἶκτον * ταπεινώσας, ἄψιστε * **Βασιλεῦ** τῆς δόξης.

Θεοτοκίον.

Αἱ γενεαί σε ἅπασαι * μακαρίζουσιν, ἁγνή· * **Ἰησοῦς** γὰρ * μόνος ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς σῆς * νηδύος, αὐτὸς ὡς ἐπίσταται * ἐποίησε, κόρη, μετὰ σοῦ, * **Παρθένε**, μεγαλεῖα· * ὃν δυσώπει σώζεσθαι * ποίμνην καὶ λαόν σου.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Εὐλογητὸς εἶ, **Κύριε**, * ὁ **Θεὸς** τοῦ **Ἰσραὴλ**, * ὁ τὸ ξύλον * τοῦ ζωοποιοῦ σου σταυροῦ * προθεὶς ἡμῖν νῦν εἰς προσκύνησιν· * αὐτὸν ἀσπαζόμενοι πιστῶς, * αὐτὸν καὶ ἀνυμνοῦντες, * σοῦ τὸ μέγα ἔλεος * ὑμνοῦμεν ἀπαύστως.

Τῆς Ἐκκλησίας καύχημα * σὺ εἶ, τίμιε σταυρέ,* βασιλείας * ὅπλον, καὶ τοῦ κόσμου παντὸς * εἰρήνης βραβεῖον θεότευκτον. * **Σταυρὲ**, ὀρθοδόξων ἡ χαρὰ, * τῆς οἰκουμένης φύλαξ, * φώτισον, ἁγίασον * τοὺς σὲ προσκυνοῦντας.

Δόξα.

Τριὰς ἁγία, δόξα σοι, * ἡ ὁμότιμος **Μονὰς**, * θεία φύσις, * μία βασιλεία φρικτή· * ὁ **Πατὴρ**, ὁ **Υἱὸς** σὺν τῷ **Πνεύματι**, * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον παντὶ, * ἡ ἄναρχος **Θεότης**, * σῶσον τοὺς λατρεύοντας * σοὶ τῷ πάντων **Κτίστῃ**.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ σταυρῷ ὡς ἵστατο * ἡ **Ἀμνάς** σου, **Ἰησοῦ**, * τὸν ποιμένα * σὲ καὶ τὸν **Δεσπότην** αὐτῆς * ὁρῶσα, πικρῶς ἐπωδύρετο, * καὶ σπλάγχνα κινοῦσα ἐπὶ σοί, * **Χριστὲ**, ἀνεκαλεῖτο· * **Τί** τὸ ξένον θέαμα; * ἡ ζωὴ, πῶς θνήσκεις;

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν Μανασσῆν ὡς ἔσωσας * μεταγνόντα, ὁ **Θεὸς**, * σῶσον κἀμὲ * δάκρυσι μετανοοῦντα πικρῶς, * καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν δοῦλόν σου· * ἐξέκλινα γάρ μου τὴν ψυχὴν, * ὡς πάλαι **Ἰσραὴλ** ἐκεῖνος, * πάσας τὰς ἡμέρας μου * ζῶν ἐν ἀσωτίᾳ.

Ὁ Εἱρμός.

» **Ε**ὐλογητὸς ὁ **Κύριος** * ὁ **Θεὸς** τοῦ **Ἰσραὴλ**, * ὁ ἐγείρας * κέ-
» ρας σωτηρίας ἡμῖν * ἐν οἴκῳ **Δαβὶδ** τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· *
» ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς * **Ἀνατολὴ** ἐξ ὕψους, * καὶ κατεύ-
» θυνεν ἡμᾶς * εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τὸ Φωταγωγικὸν τὸ τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δίς. Ἦχος πλ. δ΄.

Τοῦ μεγαλαύχου **Φαρισαίου** * τὴν ἐξ οἰήσεως ἔννοοῦσα, * ψυχή μου, κατάκρισιν, * καὶ τοῦ ταπεινόφρονος τελώνου * τὴν

δι' ἐξαγορεύσεως πταισμάτων * ἐπιγνοῦσα δικαίωσιν, * τοῦ **μὲν** * **ἀποθέσθαι** κατεπείγου * τὴν ἐπ' ἀρετῆς προπέτειαν, * τοῦ **δὲ** * **προλαβέσθαι** τὴν ἐφ' οἷς ἐπλημμέλησας * ἐξομολόγησιν· **διεγείρου** * τὴν ἀταπείνωτον * σεαυτῇ καρπουμένη * διὰ με**τριοπαθείας** ὕψωσιν * παρὰ **Χριστοῦ**, τοῦ ἔχοντος * τὸ μέγα **ἔλεος.**

Μαρτυρικόν.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε, **Μάρτυρες**,* τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων * ὑπομείναντες γενναίως, * τὸν **Χριστὸν** ὁμολογοῦντες * ἐναν**τίον βασιλέων**· * **καὶ** πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, * δυνά**μεις** ἐνεργεῖτε ἐν τῷ κόσμῳ, * καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε * ἐκ τῶν **παθῶν αὐτῶν**, **Ἅγιοι**· * πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς **ἡμῶν.**

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ σκέπη σου, **Θεοτόκε Παρθένε**, * ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· * ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, * ψυχικῶν νοσημάτων **λυτρούμεθα.**

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. β΄.

Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, **Δέσποτα**, * καὶ τὴν ἁγίαν σου **Ἀνάστασιν** δοξάζομεν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς ξε΄.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου.

Στίχ. **Εὐλογεῖτε**, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε φωνὴν **τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.**

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΕ΄. 1.

Κύριε ὁ Θεὸς, δοξάσω σε, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐποίη**σας θαυμαστὰ πράγματα**, βουλὴν ἀρχαίαν ἀληθινήν. **Γε**νηθήτω. Ὅτι ἔθηκας πόλεις εἰς χῶμα, πόλεις ὀχυρὰς, τοῦ μὴ πε**σεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια**· τῶν ἀσεβῶν πόλις τὸν αἰῶνα οὐ μὴ οἰ**κοδομηθῇ**. Καὶ διὰ τοῦτο εὐλογήσει σε ὁ λαὸς ὁ πτωχὸς, καὶ **πόλεις** ἀνθρώπων ἀδικουμένων εὐλογήσουσί σε. Ἐγένου γὰρ πάσῃ **πόλει** ταπεινῇ βοηθὸς, καὶ τοῖς ἀθυμήσασι δι' ἔνδειαν σκέπη, ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύσῃ αὐτούς· σκέπη διψώντων, καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικουμένων, ὡς ἄνθρωποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν **Σιὼν**, ὅτι ῥύσῃ αὐτοὺς ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν, οἷς ἡμᾶς παρέδωκας. **Καὶ** ποιήσει **Κύριος Σαβαὼθ** πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν· ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο πίονται εὐφροσύνην, πίονται οἶνον· χρίσονται μύρον ἐν τῷ ὄρει τούτῳ. **Παράδος** ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν· ἡ γὰρ

βουλὴ αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. Κατέπιεν ὁ θάνατος ἰσχύσας, καὶ πάλιν ἀφεῖλε Κύριος ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου· τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ ἀφεῖλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε. Καὶ ἐροῦσι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐφ' ᾧ ἠλπίζομεν, καὶ σώσει ἡμᾶς οὗτος Κύριος· ὑπεμείναμεν αὐτῷ, καὶ ἠγαλλιώμεθα, καὶ εὐφρανθησόμεθα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ξϛ'.

Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

ΤΗ Γ'. ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου.

Ἦχος πλ· β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μέσον γῆς ὑπέμεινας * σταυρὸν καὶ πάθος, οἰκτίρμον, * πᾶσι τὴν ἀπάθειαν * καὶ τὴν ἀπολύτρωσιν * παρεχόμενος· * μεσασμῷ σήμερον * νηστειῶν ἅπαντες * διὰ τοῦτο εἰς προσκύνησιν * αὐτὸν προτίθεμεν, * καὶ περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα· * ἰδεῖν σου τὰ παθήματα * καὶ τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν * ἐκλελαμπρυσμένοι * ταῖς θείαις ἀρεταῖς, Λόγε Θεοῦ, * ἀναδειχθείημεν ἅπαντες, * μόνε πολυέλεε.

Ὅμοιον.

Νεκρὸς ἐχρημάτισας * ἐπὶ σταυροῦ ἡπλωμένος, * καὶ λόγχῃ νυττόμενος, * καὶ χολὴν, μακρόθυμε, * ποτιζόμενος, * ὁ Μερρᾶς ὕδατα * ἐν χειρὶ, Δέσποτα, * Μωϋσέως εἰς γλυκύτητα * μεταβαλόμενος· * ὅθεν δυσωπῶ σε καὶ δέομαι, * τὰ πάθη τὰ πικρότατα * ἐκ τῆς διανοίας μου ἔκτιλον, * καὶ τῆς μετανοίας * τῷ μέλιτι γλυκάνας μου τὸν νοῦν, * προσκυνητήν με ἀνάδειξον * τοῦ τιμίου πάθους σου.

Ἕτερον Στιχηρόν. Ἦχος α'. Ὁ πάλαι τῷ Μωσῇ.

Ὃν πάλαι * ὁ Μωσῆς προτυπώσας * ἐν ταῖς παλάμαις αὐτοῦ, * κατετροποῦτο τὸν Ἀμαλὴκ, * μέγαν σταυρὸν σήμερον * ἐπ' ὄψει ἡμῶν * βλέποντες, λαοὶ, * προτεθέντα, φρικτῶς * ψαύσωμεν ἐν ἁγνότητι * νοῦ τε καὶ χειλέων· * ἐν αὐτῷ γὰρ Χριστὸς ὑψώθη, * ἀπονεκρώσας τὸν θάνατον· * καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος * ἅπαντες καταξιούμενοι, * ᾠδαῖς θεοπνεύστοις * τοῦ παντὸς τὸν Σωτῆρα * ὑμνολογήσωμεν, * προσευχόμενοι προφθάσαι * καὶ αὐτὴν τὴν σωτήριον Ἀνάστασιν.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν * τὸ τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενον * πεφηνὸς ξύλον σήμερον * Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * τὸν σταυρὸν, δι' οὗπερ * θάνατος ἐτρώθη, * καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῖν * τοῖς ἐπταικόσιν ἐκαινουργήθη σαφῶς, * τῷ ῥυσαμένῳ κράζοντες· * Ὁ δι' ἡμᾶς ἑκουσίως παθὼν, * ἵνα σώσῃς τὰ σύμπαντα, * ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κράτος ἀπροσμάχητον * Χριστιανοῖς ἡμῖν δέδοται * ὁ σταυρός σου, Σωτὴρ ἡμῶν· * δι' οὗ τὰ ἀλλόφυλα * τῶν ἐθνῶν τροποῦνται * πλήθη, καὶ εἰρήνην * τῆς Ἐκκλησίας σου, Χριστὲ, * ἐπισκιάζεις ὀρθοδοξούσης καλῶς· * ὅνπερ νῦν ἀσπαζόμενοι, * σοὶ θερμῶς ἀνακραυγάζομεν· * Τῆς μερίδος ἀξίωσον * καὶ ἡμᾶς τῶν Ἁγίων σου.

Δάκρυσι καθάραντες * τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, * καὶ νηστείᾳ ἁγνίσαντες, * δεῦτε, προσκυνήσωμεν * τοῦ σταυροῦ τὸ ξύλον, * δι' οὗ καταργοῦνται * τὰ ψυχοφθόρα τῆς σαρκὸς * τῇ ἐγκρατείᾳ ἀνασκιρτήματα, * τῷ σταυρωθέντι κραυγάζοντες· * Τῆς σῆς, Σωτὴρ, καταξίωσον * τριημέρου Ἐγέρσεως * προσκυνῆσαι τὴν ἔλλαμψιν.

Δόξα...καὶ νῦν.

Ἰδιόμελον, Ποίημα Λέοντος τοῦ Σοφοῦ. Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον * ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως * καὶ Κύριος τῆς δόξης * τῷ σταυρῷ προσπήγνυται, * καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται· * χολῆς καὶ ὄξους γεύεται * ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἐκκλησίας· * στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιβάλλεται * ὁ καλύπτων οὐρανὸν τοῖς νέφεσι· * χλαῖναν ἐνδύεται χλεύης, * καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρὶ * ὁ τῇ χειρὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· * τὸν νῶτον φραγελλοῦται * ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· * ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας δέχεται, * ὀνειδισμοὺς καὶ κολαφισμοὺς, * καὶ πάντα ὑπομένει, * δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, * ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεὸς, * ἵνα σώσῃ κόσμον ἐκ πλάνης, * ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἑσπέρας, Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ξζ'.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Στίχ. Ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Θ'. 8.

Εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, λέγων· Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου ὑμῖν, καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς, καὶ πάσῃ ψυχῇ ζώσῃ μεθ' ὑμῶν, ἀπὸ ὀρνέων καὶ ἀπὸ κτηνῶν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ὅσα ἐστὶ μεθ' ὑμῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐξελθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται πᾶσα σὰρξ ἔτι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ οὐκέτι ἔσται κατακλυσμὸς ὕδατος καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε· Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ὃ ἐγὼ δίδωμι ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης, ἥ ἐστι μεθ' ὑμῶν εἰς γενεὰς αἰωνίους· τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς. Καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφεῖν με νεφέλας ἐπὶ τὴν γῆν, ὀφθήσεται τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου, ἥ ἐστιν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί· καὶ οὐκ ἔσταί ἔτι τὸ ὕδωρ εἰς κατακλυσμὸν, ὥστε ἐξαλεῖψαι πᾶσαν σάρκα. Καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ὄψομαι τοῦ μνησθῆναι διαθήκην αἰώνιον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνὰ μέσον ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκὶ, ἥ ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε· Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ἧς διεθέμην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πάσης σαρκὸς, ἥ ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ξη'.

Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεὸς, ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΒ'. 8.

Στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρὸς, νωθροκάρδιος δὲ μυκτηρίζεται. Κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ, ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεὶς καὶ προσδεόμενος ἄρτου. Δίκαιος οἰκτείρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα. Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐμπλησθήσεται ἄρτων, οἱ δὲ διώκοντες μάταια ἐνδεεῖς φρενῶν. Ὅς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴνων διατριβαῖς, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὀχυρώμασι καταλείψει ἀτιμίαν. Ἐπιθυμίαι ἀσεβῶν κακαὶ, αἱ δὲ ῥίζαι τῶν εὐσεβῶν ἐν ὀχυρώμασι. Δι' ἁμαρτίαν χειλέων ἐμπίπτει εἰς παγίδας ἁμαρτωλὸς, ἐκφεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος. Ὁ βλέπων λεῖα ἐλεηθήσεται, ὁ δὲ συναντῶν ἐν πύλαις ἐκθλίψει ψυχάς. Ἀπὸ καρπῶν στόματος ψυχὴ

ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν, ἀνταπόδομα δὲ χειλέων αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ. Ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν, εἰσακούει δὲ συμβουλίας σοφός. Ἄφρων αὐθημερὸν ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτοῦ, κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν ἀνὴρ πανοῦργος. Ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀπαγγέλλει δίκαιος, ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος. Εἰσὶν οἳ λέγοντες τιτρώσκουσι μάχαιραι, γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται. Χείλη ἀληθινὰ καθορθοῖ μαρτυρίαν, μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἄδικον. Δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου κακὰ, οἱ δὲ βουλόμενοι εἰρήνην εὐφρανθήσονται. Οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον, οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν. Βδέλυγμα Κυρίῳ χείλη ψευδῆ, ὁ δὲ ποιῶν πίστεις δεκτὸς παρ' αὐτῷ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος γ'. Δίς.

Νικῶν τὸν τελώνην τοῖς παραπτώμασιν, * οὐ ζηλῶ τῇ μετανοίᾳ· * τοῦ δὲ Φαρισαίου * μὴ κεκτημένος τὰ κατορθώματα,* μιμοῦμαι τὴν οἴησιν. * Ἀλλ' ὁ τῇ τῆς σῆς ταπεινώσεως * ὑπερβολῇ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τὴν δαιμονικὴν ὑψηλοφροσύνην * ἐν τῷ σταυρῷ καθελὼν, * τοῦ μὲν * τῆς προτέρας πονηρίας, * τοῦ δὲ * τῆς ἐσχάτης ἀπονοίας * ἀλλοτρίωσόν με· * τὴν ἑκατέρων χρηστὴν διάθεσιν * ἐν τῇ ψυχῇ μου * βεβαιώσας, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Προφῆται * καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ * καὶ Μάρτυρες * ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι * Τριάδα ὁμοούσιον, * καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη * τὰ πεπλανημένα, * καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν * τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. α'.

Ὁρῶσα σε * ἡ κτίσις ἅπασα * ἐπὶ σταυροῦ γυμνὸν κρεμάμενον, * τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῶν ἁπάντων, * ἠλλοιοῦτο φόβῳ καὶ ἐπωδύρετο· * ὁ ἥλιος δὲ * τὸ φῶς ἠμαύρωσε,* καὶ ἡ γῆ ἐκυμαίνετο· * πέτραι δὲ ἐσχίζοντο, * καὶ Ναοῦ φαιδρότης διερρήγνυτο· * νεκροὶ ἐξανίσταντο ἐκ μνημάτων, * καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις * ἐξίσταντο λέγουσαι· * Ὢ τοῦ θαύματος! * ὁ Κριτὴς * κρίνεται, * καὶ πάσχει θέλων * διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, εἰς τὰ Ἀπόδειπνα.

ΤΗ Δ'. ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ τριαδικὰ τῆς Ὀκτωήχου· μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'. Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν * ἁγιάζων ὁ θεῖος * καὶ πανσεβάσμιος σταυρὸς, * εἰς προσκύνησιν κεῖται· * προσέλθωμεν ἐν συνειδήσει καθαρᾷ· * ἀντλήσωμεν ἁγιασμὸν καὶ φωτισμὸν, * καὶ φόβῳ ἐκβοήσωμεν· * Φιλάνθρωπε Σωτὴρ, * δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρισταμένη τῷ σταυρῷ * ἡ ἀπειρόγαμος Μήτηρ * τοῦ ἐξ αὐτῆς ἄνευ σπορᾶς * τεχθέντος, ἀνεβόησε· * Ῥομφαία τὴν καρδίαν μου διῆλθεν, ὦ Υἱὲ, * μὴ φέρουσαν κρεμάμενον ἐν ξύλῳ σε ὁρᾷν, * ὃν τρέμουσι τὰ σύμπαντα, * ὡς Κτίστην καὶ Θεόν. * Μακρόθυμε, δόξα σοι.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος α'. Ἀπεγνωσμένην.

Λαμπροφοροῦντες * ταῖς ἀρεταῖς, προσέλθωμεν * τῆς ἐγκρατείας τὸ καθαρὸν κτησάμενοι, * καὶ τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον * βοῶντες προσκυνήσωμεν· * Ἁγίασον ἡμῶν * σὺν ταῖς ψυχαῖς τὰ σώματα· * ἀξίωσον ἡμᾶς * καὶ τοῦ ἀχράντου πάθους σου, * ὁ μόνος Θεὸς ἁπάντων, * χαριζόμενος ἡμῖν καὶ τὰ ἐλέη σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ὁρῶσα σε, Χριστὲ, * ἡ πανάμωμος Μήτηρ * νεκρὸν ἐπὶ σταυροῦ * ἡπλωμένον, ἐβόα· * Υἱέ μου, συνάναρχε * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, * τίς ἡ ἄφατος * οἰκονομία σου αὕτη, * δι' ἧς ἔσωσας * τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, * οἰκτίρμον, πλαστούργημα;

Ὁ Κανὼν τοῦ σταυροῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τὸ πανσέβαστον προσκυνήσωμεν ξύλον. Ποίημα τοῦ κυρίου Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὸ ξύλον τὸ ἅγιον, * ἐν ᾧ Χριστὸς ἐξεπέτασε * παλάμας, τροπούμενος * τὰς ἐναντίας ἀρχὰς, * προσκυνήσωμεν * νηστείᾳ φαιδρυνθέντες, * εἰς δόξαν καὶ αἴνεσιν * τοῦ Παντοκράτορος.

Ὁρᾶται προκείμενος * ἁγιασμὸν παρεχόμενος * σταυρὸς ὁ σωτήριος· * τούτῳ προσέλθωμεν, * καθαγνίσαντες * καὶ σῶμα καὶ καρδίαν, * καὶ ἀπαρυσώμεθα * χάριν σωτήριον.

Πυρί με κάθαρισον * τῶν ἐντολῶν σου, φιλάνθρωπε, * καὶ σοῦ τὰ σωτήρια * δίδου παθήματα * νῦν θεάσασθαι, * καὶ φόβῳ προσκυνῆσαι, * σταυρῷ τειχιζόμενον * καὶ συντηρούμενον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνάρτησιν βλέπουσα * τὴν ἐν σταυρῷ σου, φιλάνθρωπε, * ὠλόλυζε κράζουσα * ἡ σὲ κυήσασα· * Πῶς κατάκριτος * ὁ μέλλων πάντας κρῖναι * ὁρᾶται κρεμάμενος, * δόξης ὁ Κύριος;

Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε.

Νηστείας ἐν ὕδατι καρδίας * ῥυφθέντες, τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ * πιστῶς περιπτυξώμεθα, * ἐν ᾧ Χριστὸς σταυρούμενος, * ὕδωρ ἡμῖν ἐπήγασεν, * ὡς εὐεργέτης, ἀφέσεως.

Σταυροῦ τῷ ἱστίῳ πτερωθέντες, * τὸν πλοῦτον σωτήριον, ἰδοὺ, * νηστείας συμμεσάζομεν, * Μεσσία Ἰησοῦ ὁ Θεός· * δι' οὗ ἡμᾶς τοῦ πάθους σου * πρὸς τὸν λιμένα κυβέρνησον.

Ἐτύπου Μωσῆς σε ἐν τῷ ὄρει * ἐθνῶν εἰς ἀναίρεσιν, σταυρέ· * ἡμεῖς δὲ ἐκτυποῦμεν σε, * καρδίᾳ καθορῶντες σε, * καὶ προσκυνοῦντες τρέπομεν * ἐχθροὺς ἀσάρκους δυνάμει σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Βουλήσει σου ἄνθρωπος ἐγένου, * Θεὸς ὢν καὶ πάντων Ποιητής· * καὶ νῦν σταυρῷ κρεμάμενον * σὲ καθορῶ, Υἱέ μου Χριστὲ, * ἡ σὴ τεκοῦσα ἔλεγε, * καὶ τὴν καρδίαν τιτρώσκομαι.

Τὸ Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος πλ. β'. Κύριος * ὢν πάντων.

Κύριος * ὢν πάντων καὶ Κτίστης Θεὸς, * μέσον γῆς ἐπὶ σταυροῦ ὑψώθης, * πρὸς σεαυτὸν ἀνυψῶν * τὴν πεσοῦσαν ἀνθρώπων οὐσίαν * κακίστῃ τοῦ ἐχθροῦ συμβουλίᾳ· * ὅθεν σε πιστῶς δοξάζομεν * τῷ σῷ πάθει στερεούμενοι.

Καθάραντες * αἰσθήσεις νηστείας φωτὶ, * τοῦ σταυροῦ ταῖς νοηταῖς ἀκτῖσι * πλουσιωτάτως, πιστοὶ, * αὐγασθῶμεν· καὶ τοῦτον ἐμφανῶς * προκείμενον σήμερον ὁρῶντες, * χείλεσιν ἁγνοῖς καὶ στόμασι * καὶ καρδίᾳ προσκυνήσωμεν.

Τόπον, οὗ * ἔστησαν οἱ πόδες Χριστοῦ, * προσκυνήσωμεν, σταυρὸν τὸν θεῖον, * πέτρᾳ Θεοῦ ἐντολῶν * στηριχθῆναι τοὺς πόδας αἰτοῦντες * ψυχῆς ἡμῶν, κατευθυνθῆναι * ταύτης διαβήματα ὁδὸν * εἰς εἰρήνης θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Κόρης ἐξ * ἀνάνδρου, Χριστὲ, προῆλθες, * προσλαβόμενος ἐκ

ταύτης σάρκα * ἔννουν καὶ ἔμψυχον, * καὶ σταυρῷ σου ἐχθρὸν ἀφανίσας, * φθαρεῖσαν τῶν βροτῶν τὴν οὐσίαν * πάλιν, ὡς Θεὸς, ἐκαίνισας· * διὸ δοξάζει εὐσπλαγχνίαν σου.

Ἕτερον Τριῴδιον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος α'. Στερέωσον, Κύριε.

Κροτήσατε ἅπαντα * ὕμνοις τὰ πέρατα, * καθορῶντα προσκυνούμενον τὸ ξύλον, * ἐν ᾧ Χριστὸς * ἀπεκρεμάσθη, * καὶ διάβολος ἐτραυματίσθη.

Προτίθεται σήμερον * ἡ ζωηφόρος * χαρά· δεῦτε, προσκυνήσωμεν σὺν φόβῳ * τὸν τοῦ Χριστοῦ * τίμιον σταυρὸν, * ἵνα λάβωμεν ἅγιον Πνεῦμα.

Δόξα.

Τρισάκτινε Ἥλιε, * τρισσοκλεέστατον φῶς, * Θεὲ Πάτερ, Λόγε καὶ ἅγιον Πνεῦμα, * ἡ ἄναρχος * φύσις καὶ δόξα, * τοὺς ὑμνοῦντας σε ῥῦσαι κινδύνων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦσί σε τάξεις * Ἀγγέλων, εὐλογημένη, * Θεοτόκε πανύμνητε καὶ Παρθένε, * μεθ' ὧν σε νῦν * γένος ἀνθρώπων * ὡς ἀνύμφευτον δοξολογοῦμεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐρχόμενος ἅψασθαι * σοῦ, ζωηφόρε σταυρὲ, * φρίττω γλῶσσαν καὶ διάνοιαν, προβλέπων, * ὅτι ἐν σοὶ * κατεκενώθη * τοῦ Κυρίου μου τὸ θεῖον Αἷμα.

Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον, Κύριε, * τὴν Ἐκκλησίαν σου, * ἣν ἐκτήσω τῇ
» δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, * ἐν ᾧ ἐχθρὸς * ἐθριαμβεύθη, *
» καὶ διάβολος ἐτραυματίσθη.

Κάθισμα. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον τὸ προφητικὸν * πεπλήρωται λόγιον· * ἰδοὺ γὰρ, προσκυνοῦμεν * εἰς τὸν τόπον, * οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου, Κύριε· * καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, * τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν * ἐλευθερίας ἐτύχομεν, * πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Ὁ σταυρός σου, Κύριε, ἡγίασται· * ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα * τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις· * δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Μόνον ἐπάγη * τὸ ξύλον, Χριστὲ, τοῦ σταυροῦ σου, * τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν * τοῦ θανάτου, Κύριε· * ὃν γὰρ κατέπιε

πόθῳ ὁ ᾅδης, * ἀπέλυσε τρόμῳ· * ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου, Ἅγιε, * καὶ δοξολογοῦμέν σε, * Υἱὲ Θεοῦ· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Αἰνιττόμενος τὸν τύπον * τοῦ σταυροῦ, χεῖρας ἔτεινεν * ἐναλλὰξ, ἐγγόνους * πάλαι Ἰακὼβ ὁ ἀοίδιμος * ἐπευλογῶν, καὶ σημαίνων * τὴν σωτήριον * εὐλογίαν πάντας ἐφ' ἡμᾶς * διαβήσεσθαι.

Συντηρούμενοι σφραγῖδι * τοῦ σταυροῦ, καὶ προκείμενον * ἐν ἀγαλλιάσει * πνεύματος αὐτὸν ἀσπαζόμενοι, * πρὸς τὰ σωτήρια πάθη * ἐπειχθείημεν, * τὰ ὀλέθρια πάθη σαρκὸς * θανατώσαντες.

Τὸ σωτήριόν σε ὅπλον, * τὸ ἀήττητον τρόπαιον, * τὸ χαρᾶς σημεῖον, * θάνατος δι' οὗ τεθανάτωται, * περιπτυσσόμεθα, δόξῃ * κλεϊζόμενοι * τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, σταυρὲ * πανσεβάσμιε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρατός μοι καθωράθης * ὁ ἀγγέλοις ἀπρόσιτος, * Ἰησοῦ Υἱέ μου, * σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενος· * καὶ νῦν ὁρῶσα σε ξύλῳ * καθηλούμενον, * ἐποδύρομαι, ἡ τοῦ Χριστοῦ * Μήτηρ ἔλεγε.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νεκρὸς ἐχρημάτισας * ἐπὶ σταυροῦ ἡλούμενος, * πάντων ἡ ζωὴ καὶ σωτηρία· * τοῦτον οὖν δίδου * κεκαθαρμένῃ ψυχῇ, * Σῶτερ, περιπτύξασθαι, καὶ σοῦ * πάθη τὰ σωτήρια * κατιδεῖν ἀγαλλόμενον.

Παρίστανται τάξεις σοι * τῶν ἀσωμάτων τρέμουσαι, * ξύλον ζωοδώρητον· ἐν σοὶ γὰρ * τίμιον Αἷμα * Χριστὸς ἐξέχεε, * λύθρον ἀναστέλλων ἐναγὲς, * δαίμοσι φερόμενον * ἐπ' ὀλέθρῳ τοῦ πλάσματος.

Ῥομφαίᾳ πληγέντα με * τοῦ δυσμενοῦς ἰάτρευσον * Αἵματί σου, Λόγε, καὶ τῇ λόγχῃ * ἁμαρτιῶν μου * τάχος διάῤῥηξον, * Σῶτερ, τὸ χειρόγραφον, βοῶ, * βίβλῳ καταγράφων με * σωζομένων, ὡς εὔσπλαγχνος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ βότρυς ὁ πέπειρος, * πῶς ἐπὶ ξύλου κρέμασαι; * Ἥλιε τῆς δόξης, πῶς ἐπήρθης, * φέγγος ἡλίου * σκοτίζων πάθει σου; * Σῶτερ, ἡ τεκοῦσα σε Ἀμνὰς * πάλαι ἀνεβόα σοι, * μητρικῶς ὀλολύζουσα.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐβόησε, * προτυπῶν τὴν ταφήν.

Συνέσεισας * τὸ τοῦ Ἅδου πηγνύμενος οἴκημα, * τοῖς πιστοῖς δὲ * ἀδιάσειστον ἔρεισμα γέγονας, * καὶ βεβαία σκέπη * τοῦ Κυρίου, σταυρὲ πανσεβάσμιε.

Κατάκαρποι * ἀρεταῖς γεγονότες, τρυγήσωμεν * θείου ξύλου *
ζωηφόρους καρπούς, οὓς ἐβλάστησεν * ἁπλωθεὶς ἐν τούτῳ * Ἰη-
σοῦς, ἡ κατάκαρπος ἄμπελος.
Ὑμνοῦμέν σου * τὴν πολλὴν ἀγαθότητα, Κύριε, * προσκυ-
νοῦντες * τὸν σταυρόν σου, τὴν λόγχην, τὸν κάλαμον· * δι' αὐ-
τῶν γὰρ εἷλες * τὸ τῆς ἔχθρας, οἰκτίρμον, μεσότοιχον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ναμάτων σε * ποταμὸν ζωῤῥύτων ἐκύησεν * ἡ Παρθένος, *
ὡς πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναπλάσεως, * τὸν τῆς ἀφθαρσίας * τοὺς
κρουνοὺς σωτηρίους πηγάσαντα.

Καταβασία.

» Ἐβόησε * προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον,* ὁ προφήτης *
» Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· * Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, * Ἰη-
» σοῦ, Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον. Ἰδιόμελον. Ἦχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία * φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· *
αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε * παράδοξος δέσις, * τὸ ξύλον τοῦ σταυ-
ροῦ· * θανάτου τὸ κέντρον * καὶ Ἅδου τὸ νῖκος ἐλήλαται· *
ἐπέστης δὲ, Σωτήρ μου, * βοῶν τοῖς ἐν Ἅδῃ· Εἰσάγεσθε * πά-
λιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ὁ Οἶκος.

Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο * ἐν Γολγοθᾷ ὁ Πιλᾶτος, * δύο τοῖς λη-
στεύσασι, * καὶ ἕνα τοῦ Ζωοδότου· * ὃν εἶδεν ὁ Ἅδης, *
καὶ εἶπε τοῖς κάτω· * Ὦ λειτουργοί μου * καὶ δυνάμεις μου, *
τίς ὁ ἐμπήξας * ἧλον τῇ καρδίᾳ μου; * ξυλίνη με λόγχη ἐκέν-
τησεν * ἄφνω, καὶ διαῤῥήσσομαι * τὰ ἔνδον μου· πονῶ * τὴν
κοιλίαν μου· ἀλγῶ * τὰ αἰσθητήριά μου· * μαιμάσσει τὸ πνεῦμα
μου, * καὶ ἀναγκάζομαι ἐξερεύξασθαι * τὸν Ἀδὰμ, καὶ τοὺς ἐξ
Ἀδὰμ * ξύλῳ δοθέντας μοι· * ξύλον τούτους εἰσάγει * πάλιν εἰς
τὸν Παράδεισον.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἡ ἀξίνη * Ἐλισσαῖος ἣν ἀνείλετο * ἐξ Ἰορδάνου, Χριστὲ, *
σταυρὸν ἐδήλου τὸν σόν· * βυθοῦ ματαιότητος * ἔθνη γὰρ
εἵλκυσας * ἀναμέλποντα· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς,
εὐλογητὸς εἶ.
Συναγάλλονται * τῇ γῇ τὰ ἐπουράνια * τῇ προσκυνήσει σου,*
σταυρέ· καὶ γὰρ διὰ σοῦ * Ἀγγέλων ἀνθρώπων τε * ἕνωσις γέ-
γονε, * παντοδύναμε,* ἀναβοώντων· Κύριε, * ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Ὡς κυπάρισσον * συμπάθειαν, ὡς κέδρον τε * πίστιν ἡδύπνοον,*
ὡς πεύκην ἀληθινὴν * ἀγάπην προσφέροντες, * τὸν τοῦ Κυρίου

σταυρὸν * προσκυνήσωμεν, * τὸν ἐν αὐτῷ δοξάζοντες * Λυτρω-
τὴν προσηλωθέντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ σαλεύσας * τὰ οὐράνια, ἐν μήτρᾳ σου * Θεὸς ἐσκήνωσε,*
πόλις Θεοῦ ἐκλεκτή· * σταυρῷ δὲ κρεμάμενος * κτίσιν ἐσάλευ-
σεν· * ὃν ἱκέτευε * ἐν ἀσαλεύτῳ πέτρᾳ με * τῇ αὐτοῦ συντηρη-
θῆναι.

Ὠδὴ ή. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἐξέτεινας χεῖρας ἐπὶ ξύλου, * χειρὸς ἀκρατοῦς Ἀδὰμ λύων
ἁμάρτημα· * λόγχῃ ἐκεντήθης δὲ, * ταύτῃ τὸν πολέμιον *
κατατιτρώσκων, Κύριε· * χολῆς ἐγεύσω τὲ, * ἐνήδονον κακίαν
ἐξαίρων· * ὄξος ἐποτίσθης, * ἡ πάντων εὐφροσύνη.
Νοῒ καθαρῷ καὶ συνειδότι * λαμπρῶς προσελθόντες, πόθῳ
προσκυνήσωμεν· * πρόκειται τὸ τίμιον * ξύλον καὶ σεβάσμιον, *
δι' οὗ Χριστὸς τὸν ἄτιμον * ὑπέστη θάνατον, * τιμὴν ὑπερτι-
θεὶς ἀνωτάτην * τοῖς τῇ παραβάσει * δεινῶς ἀτιμασθεῖσι.
Ξύλῳ ἁμαρτίας ἐνεκρώθην, * καὶ γεύσει τῇ ἐνηδόνῳ τεθα-
νάτωμαι· * ζώωσόν με, Κύριε, * ἔγειρόν με κείμενον, * προσκυ-
νητὴν ἀνάδειξον * τῶν παθημάτων σου, * καὶ μέτοχον ἐγέρσεως
θείας, * καὶ συγκληρονόμον * τῶν σὲ ἠγαπηκότων.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὑψούμενον βλέπω σε, καὶ κάλλος * ἐν τῷ πάσχειν οὐδὲ εἶδος
περικείμενον, * ὅνπερ σωματούμενον * ἔγνων ὡραιότατον * ὑπὲρ
υἱοὺς ἀνθρώπων σε, * μονογενὲς Υἱὲ, * ἡ πάναγνος ἐβόα Παρ-
θένος· * δεῖξόν σου τὴν δόξαν, * ἡ πάντων σωτηρία.

Εἱρμὸς ἄλλος. Νόμων πατρῴων * οἱ μακαριστοί.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Μέσης ἡμέρας * σταυρουμένου σου, * μέσον τῆς γῆς βουλήσει,*
κόσμου τὰ πέρατα * μέσου φάρυγγος τοῦ δράκοντος * ἐξήρ-
πασας, οἰκτίρμον· * διὸ ἐν μέσῃ * θείων Ἑβδομάδι νηστειῶν *
προσκυνοῦντες, δοξάζομεν * τὸν τίμιον σταυρόν σου· * Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, βοῶντες, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Χαρᾶς σημεῖον, * ὅπλον ἄῤῥηκτον, * τῆς Ἐκκλησίας τεῖχος, *
Μαρτύρων καύχημα, * Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, * Ἀρχιε-
ρέων σθένος, * ἐνδυναμώσας * τὴν ἐξασθενοῦσάν μου ψυχὴν, *
προσκυνεῖν σε ἀξίωσον, * καὶ μέλπειν σοι βοῶντα· * Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Θρηνῶ καὶ κλαίω * καὶ ὀδύρομαι, * ὅταν εἰς νοῦν μου λά-
βω * τὸ δικαστήριον * τὸ ἀδέκαστον, μακρόθυμε, * κατάκριτος
ὑπάρχων· * διό μου φεῖσαι, * καὶ τὸν ἐπικείμενον κλοιὸν * τῆς
ψυχῆς μου ἐλάφρυνον, * ἵνα χαίρων κραυγάζω· * Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐτύπου βάτος * τὸ μυστήριον * τοῦ ὑπὲρ νοῦν σου τόκου, * Κόρη πανάμωμε· * ὡς ἐκείνη γὰρ διέμεινας, * ἀφλέκτως πῦρ τεκοῦσα * Χριστὸν Σωτῆρα, * τὸν ἀνυψωθέντα ἐν σταυρῷ· * ὃν δυσωπεῖ ῥυσθῆναί με * πυρὸς τοῦ αἰωνίου, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος. Αὕτη * ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα.

Ποίημα Θεοδώρου.

Δεῦτε, * τὸν σταυρὸν προτεθέντα Κυρίου, * νηστείᾳ καθαρθέντες, * περιπτυξώμεθα πόθῳ· * θησαυρὸς γὰρ ἡμῖν * ἁγιάσματος ἐστὶ καὶ δυνάμεως· * δι᾽ οὗ ἀνυμνοῦμεν * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὗτος * ὁ σταυρὸς ὁ τριμερὴς καὶ μέγας * μικροφανὴς τυγχάνων, * οὐρανομήκης ὑπάρχει· * τῇ δυνάμει αὐτοῦ * τοὺς ἀνθρώπους πρὸς Θεὸν ἀναφέρει ἀεί· * δι᾽ οὗ εὐλογοῦμεν * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Μίαν * ἐν τρισὶ χαρακτῆρσιν οὐσίαν * δοξάζων, οὐ συγχέω * μονοπροσώπως τὰ τρία· * οὐδὲ τέμνω μορφήν, * τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι· * εἷς γὰρ ἐπὶ πάντων * Θεός, ὁ ἐν Τριάδι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη * ἐν μητράσιν ἐδείχθης παρθένος, * Θεόνυμφε Μαρία, * ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖα * τὸν Σωτῆρα Χριστόν, * τῆς ἁγνείας τὴν σφραγῖδα φυλάξασα· * σὲ μακαριοῦμεν * βροτοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦτο * τὸ πανάγιον ξύλον τιμάσθω, * ὃ ὁ Προφήτης πάλαι * βληθῆναι ἀνακραυγάζει * εἰς τὸν ἄρτον Χριστοῦ * ὑπὸ Ἰσραηλιτῶν τῶν σταυρούντων αὐτόν· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός, πρὸς τό· Αὕτη * ἡ κλητή.

» Χεῖρας, * ἐν τῷ λάκκῳ βληθεὶς τῶν λεόντων ποτὲ * ὁ μέ-
» γας ἐν Προφήταις, * σταυροειδῶς ἐκπετάσας * Δανιήλ,
» ἀβλαβὴς * ἐκ τῆς τούτων καταβρώσεως σέσωσται, * εὐλογῶν
» τὸν πάντων * Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενὴς * σκιρτάτω.

Λόγχῃ σου πλευρὰν * ἐνύγης, ἀφέσεως * ἀναστομῶν μοι πηγάς· * ξύλῳ προσηλώθης δέ, * τὴν διὰ ξύλου * ἰστῶν κατάκρισιν * μέσον τῆς γῆς, φιλάνθρωπε· * ὅπερ ἡμεῖς μεσασμῷ * τῆς νηστείας * νῦν περιπτυσσόμεθα, * ἀνυμνοῦντες τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ὄρη, γλυκασμόν, * βουνοί, ἀγαλλίασιν * πόθῳ σταλάξατε· * ξύλα τοῦ πεδίου δέ, * λιβάνου κέδροι, * περιχορεύσατε * τῇ προσκυνήσει σήμερον * τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ· * οἱ Προφῆται, * Μάρτυρες, Ἀπόστολοι, * καὶ Δικαίων σκιρτήσατε πνεύματα.

Νεῦσον εἰς λαὸν * καὶ κλῆρον σου, Κύριε, * ξύλον ὑμνοῦντά σου, * θάνατον ἑκούσιον * δι᾽ οὗ ὑπέστης· * μὴ νικησάτω σου * τὴν εὐσπλαγχνίαν ἄμετρος * πληθὺς κακῶν ἡμῶν, * ἀλλὰ σῶσον * πάντας, ὑπεράγαθε, * τῷ σταυρῷ σου ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Σταυροθεοτοκίον.

Νεύματι τῷ σῷ * κλονεῖς τὸν ὁρώμενον * κόσμον σταυρούμενος· * μένεις δὲ κρεμάμενος, * ἡ Θεοτόκος * κλαίουσα ἔλεγε, * τὰ ἐμπαθῆ νοήματα * τοῦ πρωτοπλάστου, Χριστέ, * ἐξηλῶσαι * θέλων, καὶ ἰάσασθαι * τὴν αὐτοῦ συντριβὴν ἀγαθότητι.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὁ Ἐλισσαῖος * πάλαι ποταμοῦ τὴν ἀξίνην * ἀνέλκων ξύλῳ, * σὲ τὸ ζωοδώρητον ἐτύπου, σταυρέ, ξύλον· * δι᾽ οὗ ἐκ βυθοῦ ἀνείλκυσε * Χριστὸς τὰ ἔθνη * εἰδωλικῆς μανίας, * ἐν σοὶ προσηλωθείς· * ὅθεν * σὲ προσκυνοῦντες, τὸ κράτος * αὐτοῦ δοξάζομεν.

Ἡλίου σέλας, * Σῶτερ, μετεβλήθη εἰς σκότος * τῇ σῇ σταυρώσει, * φέγγος τε σελήνης ἀπεσβέσθη, καὶ στοιχεῖα * τρόμῳ ἠλλοιώθη ἅπαντα· * διὸ βοῶ σοι· * Ἀλλοιωθέντας σκότει * παθῶν μου λογισμούς, * Λόγε, * σῇ δεξιᾷ ἀλλοιώσας, * φώτισον, σῶσόν με.

Τῷ μώλωπί σου * ἴασαι ψυχῆς μου τὰ πάθη· * πλευρᾶς σου τρώσει * παῦσον ἐπωδύνους τε τὰς τρώσεις τῶν δαιμόνων· * ἥλοις σου, Χριστέ, ἐξήλωσας * τὰς ἐνηδόνους * καὶ ἐμπαθεῖς ὀρέξεις, * διδούς μοι ἀπαθῶς * Πάθη * σοῦ τὰ σεπτὰ προσκυνῆσαι, * καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡραῖον κάλλει * τέτοκεν ὡραία σε Κόρη· * ὃν καθορῶσα * κάλλος ἐν τῷ πάσχειν οὐδὲ εἶδος κεκτημένον, * Σῶτερ, θρηνῳδοῦσα ἔλεγεν· * Ἐκπλήττομαί σου * τὴν ὑπὲρ νοῦν, Υἱέ μου, * ταπείνωσιν· δι᾽ ἧς * σώζεις * ταπεινωθεῖσαν τὴν φύσιν * τῆς ἀνθρωπότητος.

Εἱρμὸς ἄλλος. Φωτίζου, φωτίζου.

Ποίημα Θεοδώρου.

Προέρχου, φαιδρύνου, * πᾶς ὁ λαὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, * καὶ τὸ ξύλον προβλέπων * τοῦ σταυροῦ τὸ τίμιον * ἄσπασαι φόβῳ, καὶ λάβε χαράν, * τὸν ἐν αὐτῷ * Κύριον τῆς δόξης * ἀναρτηθέντα δοξάζων ἀεί.

Τὸ ὅπλον τὸ θεῖον * σὺ τῆς ζωῆς μου, ὁ σταυρὸς, * ἐπὶ σὲ ὁ Δεσπότης * ἀνελθών με ἔσωσεν· * ἔβλυσεν αἷμα καὶ ὕδωρ νυγεὶς * ἐκ τῆς πλευρᾶς, * οὗ μεταλαμβάνων * ἀγαλλιῶμαι, δοξάζων αὐτόν.

Δόξα.

Τριάδα προσώποις, * Μονάδα φύσει προσκυνῶ * σὲ, Θεότης ἁγία, * τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν, * σὺν τῷ ἁγίῳ τε Πνεύματι, * μίαν Ἀρχὴν, * μίαν Βασιλείαν, * τὴν τῶν ἁπάντων δεσπόζουσαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ μέγα, * ἐν ᾧ κατῴκησε Χριστὸς, * σὺ ἐδείχθης, Παρθένε, * ὡς Δαβὶδ ὁ θεῖος βοᾷ· * δι' ἧς ἡμεῖς ἀνυψώθημεν * εἰς οὐρανὸν, * υἱοθετηθέντες * τῷ Πνεύματι, παμμακάριστε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸ σκῆπτρον τὸ θεῖον * τοῦ βασιλέως, ὁ σταυρὸς, * τοῦ στρατοῦ ἡ ἀνδρεία, * ἐν τῇ πεποιθήσει σου * τοὺς πολεμίους ἐκτρέπομεν· * νίκας ἀεὶ * τοῖς σὲ προσκυνοῦσι * κατὰ βαρβάρων παράσχου ἡμῖν.

Εἱρμὸς, πρὸς τό· Φωτίζου, φωτίζου.

» Ὦ Μῆτερ Παρθένε, * καὶ Θεοτόκε ἀψευδὲς, * ἡ τεκοῦσα
» ἀσπόρως * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * τὸν ἐν σταυρῷ ὑψω-
» θέντα σαρκὶ, * σὲ οἱ πιστοὶ * ἅπαντες ἀξίως * σὺν τούτῳ νῦν
» μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου· καὶ τὸ παρὸν Ἐξαποστειλάριον, πρὸς τό· Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Μεσότητι τῶν νηστειῶν * τὸ πανσέβαστον ξύλον * τοὺς πάντας εἰς προσκύνησιν * προσκαλεῖται, τοὺς ὅσοι * τὰ ἑαυτῶν παθήματα * τοῖς Χριστοῦ παθήμασιν * ἀξίως συναφικνοῦσι. * Δεῦτε, πάντες οἱ πιστοὶ, * προσκυνήσωμεν τὸ ξύλον * τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄνυμφος καὶ πάναγνος * τοῦ Λόγου Μήτηρ * ἐβόα ὀλολύζουσα, * ἐν κλαυθμῷ θρηνῳδοῦσα· * Τοιαῦτα μοι ὁ Γαβριὴλ * τῆς χαρᾶς ἐκόμιζε * τὰ εὐαγγέλια; Τέκνον, * ἄπιθι τοῦ πληρῶσαι * τὴν ἀπόρρητον βουλὴν, * καὶ θείαν οἰκονομίαν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς νηστείας τὴν ὁδὸν μεσάσαντας, * τὴν ἄγουσαν * ἐπὶ τὸν σταυρόν σου τὸν τίμιον, * τὴν σὴν ἡμέραν ἰδεῖν, * ἣν εἶδεν Ἀβραὰμ καὶ ἐχάρη, * ὡς ἐκ τάφου τοῦ βουνοῦ * ζῶντα λαβὼν τὸν Ἰσαὰκ, * εὐδόκησον * καὶ ἡμᾶς πίστει ῥυσθέντας τοῦ ἐχθροῦ, * καὶ δείπνου μετασχεῖν τοῦ μυστικοῦ * ἐν εἰρήνῃ κράζοντας· * Ὁ φωτισμὸς, καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, * οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην * τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ, * ἀπελάβετε τὴν χάριν * τῆς αἰωνίου ζωῆς· * τυράννων ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε, * βασάνοις αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε, * καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν * γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· * πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσάσαντες τὸ πέλαγος * τῆς ἐγκρατείας, * λιμένα ἐκδεχόμεθα * τῆς σωτηρίας, * τὸν καιρὸν τοῦ Πάθους σου * τοῦ ἑκουσίου, Κύριε· * ἀλλ' ὡς εὔσπλαγχνος καὶ οἰκτίρμων, * καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεώς σου * ἐν εἰρήνῃ ἀξίωσον ἡμᾶς * θεάσασθαι, φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό· ἡ δὲ Σταυροπροσκύνησις γίνεται ἐν τῇ α'. Ὥρᾳ· ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ προγραφέντα Τροπάρια τῇ Κυριακῇ, ἤγουν τὸ Ἰδιόμελον· Δεῦτε, πιστοί· καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. β'.

Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, * καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ξθ'.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Στίχ. Ἀποστραφήτωσαν.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚϚ'. 21.

Ἰδοὺ γὰρ, Κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς, καὶ οὐ κατακαλύψει τοὺς ἀνῃρημένους. (Κεφ. ΚΖ'. 1.) Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ Θεὸς τὴν μάχαιραν τὴν ἁγίαν, καὶ τὴν μεγάλην, καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν φεύγοντα, ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν σκολιόν· ἀνελεῖ τὸν δράκοντα. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀμπελὼν καλὸς ἐπιθύμημα ἐξάρχειν κατ' αὐτῆς. Ἐγὼ πόλις ὀχυρὰ, πόλις πολιορκουμένη, μάτην ποτιῶ αὐτήν· ἁλώσεται γὰρ νυκτὸς, ἡμέρας δὲ πεσεῖται τεῖχος. Οὐκ ἔστιν, ἢ οὐκ ἐπελάβετο αὐτῆς· τίς με θήσει φυλάσσειν καλάμην ἐν ἀγρῷ; διὰ τὴν πολεμίαν ταύτην ἠθέτηκα αὐτήν. Τοίνυν διὰ τοῦτο ἐποίησε Κύριος πάντα ὅσα συνέταξε. Κατακέκαυμαι, βοήσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ποιήσωμεν

εἰρήνην αὐτῷ· ποιήσωμεν εἰρήνην, οἱ ἐρχόμενοι τέκνα Ἰακώβ. Βλαστήσει καὶ ἐξανθήσει Ἰσραὴλ, καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ οἰκουμένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ. Μὴ ὡς αὐτὸς ἐπάταξε, καὶ αὐτὸς οὕτως πληγήσεται; καὶ ὡς αὐτὸς ἀνεῖλεν, οὕτως ἀναιρεθήσεται; μαχόμενος καὶ ὀνειδίζων ἐξαποστελεῖ αὐτούς· οὐ σὺ ἦσθα μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ, ἀνελεῖν αὐτοὺς πνεύματι θυμοῦ; διὰ τοῦτο ἀφαιρεθήσεται ἀνομία Ἰακὼβ, καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ εὐλογία αὐτοῦ, ὅταν ἀφέλωμαι τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ, ὅταν θῶσι πάντας τοὺς λίθους τῶν βωμῶν κατακεκομμένους, ὡς κονίαν λεπτήν· καὶ οὐ μὴ μείνῃ τὰ δένδρα αὐτῶν, καὶ τὰ εἴδωλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα, ὥσπερ δρυμὸς μακράν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. βʹ. Ψαλμὸς οʹ.

Ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἤλπισα· μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

ΤΗ Δʹ. ΤΗΣ Δʹ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ιʹ. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τοῦ Μηναίου δʹ.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος δʹ.

Ἡ τῶν ἀγαθῶν * πρόξενος νηστεία * τὴν ἑαυτῆς μεσότητα νῦν ἐπήγαγε, * ταῖς προλαβούσαις ἡμέραις εὐαρεστήσασα, * καὶ ταῖς ἐφεξῆς τὴν ὠφέλειαν προτιθεῖσα· * καὶ γὰρ τῶν χρηστῶν ἡ ἐπίτασις * πλείω τὴν εὐεργεσίαν ποιεῖται. * Διὸ τῷ πάντων καλῶν δοτῆρι * Χριστῷ εὐαρεστοῦντες βοῶμεν· * Ὁ νηστεύσας ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ σταυρὸν ὑπομείνας, * ἀκατακρίτους ἡμᾶς * ἀξίωσον μετασχεῖν * καὶ τοῦ θείου Πάσχα σου, * ἐν εἰρήνῃ βιοτεύοντας, * καὶ ἀξίως σὺν Πατρί σε * καὶ Πνεύματι δοξάζοντας.

Ἕτερον. Ἦχος πλ. αʹ.

Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετὰς * ἐργαζόμενοι, * πνευματικὰς ἀμοιβὰς * ἐκδεχόμενοι, * οὐ μέσον τῶν πλατειῶν * θριαμβεύουσι ταύτας, * ἀλλ' ἔνδον τῶν καρδιῶν * ἀποφέρουσι μᾶλλον· * καὶ ἁπάντων ὁ βλέπων * τὰ ἐν κρυπτῷ γινόμενα, * τὸν μισθὸν τῆς ἐγκρατείας παρέχει ἡμῖν. * Νηστείαν τελέσωμεν, * μὴ σκυθρωπάζοντες τὰ πρόσωπα· * ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις τῶν ψυχῶν ἡμῶν * προσευχόμενοι, ἀπαύστως βοήσωμεν· * Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, δεόμεθα, * ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς * Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι, * ἅγιοι Μάρτυρες, * οἵτινες διαφόρους αἰκισμοὺς * παθημάτων ὑπομείναντες, * τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε· * ἀκλινῆ καὶ ἄτρωτον * τὴν πίστιν φυλάξαντες, * εἰς οὐρανοὺς μετέστητε· * ὅθεν καὶ παῤῥησίας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, * αἰτήσατε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ σταυροῦ, τοῦ Ἰωσήφ.

Ἦχος αʹ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Νηστείας ἐν ὕδατι * ψυχὰς * πάντες ἀπονίψωμεν· * καὶ προσελθόντες, τὸν τίμιον * καὶ πανσεβάσμιον * σταυρὸν τοῦ Κυρίου * πιστῶς προσκυνήσωμεν· * τὸν θεῖον φωτισμὸν ἀρυόμενοι, * καὶ τὴν αἰώνιον * σωτηρίαν νῦν καρπούμενοι, * καὶ εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Ἀποστόλων καύχημα, * σταυρὲ, * ὅνπερ περιέπουσιν * Ἀρχαὶ, Δυνάμεις, Ἀρχάγγελοι, * τοὺς προσκυνοῦντάς σε * πάσης βλάβης σῶζε, * καὶ τὸ θεῖον στάδιον * ἡμᾶς τῆς ἐγκρατείας ἀξίωσον * καλῶς ἀνύσαντας, * τὴν ἡμέραν τῆς ἐγέρσεως * ἐπιφθάσαι, * δι' ἧσπερ σωζόμεθα.

Ἕτερον Στιχηρὸν προσόμοιον, τοῦ Στουδίτου.

Ἦχος βαρύς. Σήμερον * γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Σήμερον * τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου * προσκυνοῦντες, βοήσωμεν· * Χαῖρε, ζωῆς ξύλον, * θανάτου νεκρωτά· * χαῖρε, χαρὰ κόσμου, * φθορᾶς ἀναιρέτα· * χαῖρε, ὁ τοὺς δαίμονας * σκορπίζων τῇ δυνάμει σου· * τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, * τὸ ὅπλον τὸ ἄῤῥηκτον, * τοὺς ἀσπαζομένους σε * φρούρησον, ἁγίασον, δεόμεθα.

Καὶ τοῦ Μηναίου δʹ. Δόξα... καὶ νῦν.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δʹ.

Σήμερον * ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ * προσιτός μοι γίνεται· * καὶ πάσχει πάθη, * ἐλευθερῶν με τῶν παθῶν· * ὁ φῶς παρέχων τυφλοῖς * ὑπὸ ἀνόμων χειλέων ἐμπτύεται, * καὶ δίδωσι τὸν νῶτον * ὑπὲρ αἰχμαλώτων εἰς μάστιγας. * Τοῦτον ἡ ἁγνὴ * Παρθένος καὶ Μήτηρ * ἐπὶ σταυροῦ θεωροῦσα, * ὀδυνηρῶς ἐφθέγγετο· * Οἴμοι, * τέκνον ἐμόν! * τί τοῦτο πεποίηκας; * ὁ ὡραῖος κάλλει * παρὰ πάντας βροτοὺς, * ἄπνους, ἄμορφος φαίνῃ, * οὐκ ἔχων εἶδος οὐδὲ κάλλος! * Οἴμοι, * τὸ ἐμὸν φῶς! * οὐ δύναμαι

ὑπνοῦντα καθορᾶν σε· * τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι, * καὶ δεινή μοι ῥομφαία * τὴν καρδίαν διέρχεται. * Ἀνυμνῶ σου τὰ πάθη,* προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον· * μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς οα΄.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. **Ὁ Θεὸς, τὸ κρῖμά σου τῷ βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην.**

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Θ΄. 18.

Ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νῶε, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, Σὴμ, Χὰμ, Ἰάφεθ· Χὰμ δὲ ἦν πατὴρ Χαναάν. Τρεῖς οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Νῶε· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ ἤρξατο Νῶε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς, καὶ ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα. Καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου, καὶ ἐμεθύσθη, καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Χὰμ, ὁ πατὴρ Χαναὰν, τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν ἀνήγγειλε τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω. Καὶ λαβόντες Σὴμ καὶ Ἰάφεθ τὸ ἱμάτιον, ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ δύο νῶτα αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς, καὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθοφανῶς, καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον. Ἐξένηψε δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος. Καὶ εἶπεν· Ἐπικατάρατος Χαναὰν παῖς· οἰκέτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν· Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Σὴμ, καὶ ἔσται Χαναὰν παῖς οἰκέτης αὐτοῦ. Πλατύναι ὁ Θεὸς τοῦ Σὴμ, καὶ ἔσται Χαναὰν παῖς οἰκέτης αὐτοῦ. Πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφεθ, καὶ κατοικησάτω ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Σήμ· καὶ γενηθήτω Χαναὰν παῖς αὐτοῦ. Ἔζησε δὲ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τριακόσια πεντήκοντα. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νῶε ἐννακόσια πεντήκοντα ἔτη, καὶ ἀπέθανεν. (Κεφ. Ι΄. 1.) Αὗται δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νῶε, Σὴμ, Χὰμ, Ἰάφεθ, καὶ ἐγεννήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς οβ΄. Ἦχος δ΄.

Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι.

Στίχ. **Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ!**

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΒ΄. 23.

Ἀνὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως, καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραῖς. Χεὶρ ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς, δόλιοι δὲ ἔσονται ἐν προνομῇ. Φοβερὸς λόγος καρδίαν ταράσσει ἀνδρὸς δικαίου, ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν. Ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος ἔσται, ἁμαρτάνοντας δὲ καταδιώξεται κακὰ, ἡ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτούς. Οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας, κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός. Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωὴ, ὁδοὶ δὲ μνησικάκων εἰς θάνατον. (Κεφ. ΙΓ΄. 1.) Υἱὸς πανοῦργος ὑπήκοος πατρὶ, υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ. Ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθὸς, ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται ἄωροι. Ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ὁ δὲ προπετὴς χείλεσι πτοήσει ἑαυτόν. Ἐν ἐπιθυμίαις ἐστὶ πᾶς ἀεργὸς, χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ. Λόγον ἄδικον μισεῖ δίκαιος, ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται, καὶ οὐχ ἕξει παῤῥησίαν. Εἰσὶν οἱ πλουτίζοντες ἑαυτοὺς μηδὲν ἔχοντες, καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ. Λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος, πτωχὸς δὲ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλήν. Φῶς δικαίοις διὰ παντὸς, φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται. Ψυχαὶ δόλιαι πλανῶνται ἐν ἁμαρτίαις, δίκαιοι δὲ οἰκτείρουσι καὶ ἐλεοῦσι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΗ Ε΄. ΤΗΣ Δ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ τοῦ λαχόντος Ἤχου. Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, λέγομεν Καθίσματα Ἀποστολικὰ τῆς Ὀκτωήχου· μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν, λέγομεν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Κάθισμα τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος α΄. **Χορὸς ἀγγελικός.**

Δυνάμει τοῦ σταυροῦ * κρατυνόμενοι, πᾶσαν * τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ * κατελύσατε ὄντως, * Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, * πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· * ὅθεν σήμερον * ἐν τῇ αὐτοῦ προσκυνήσει * ἐπαγάλλεσθε, * ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦντες * τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία, τὸ σεπτὸν * τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, * ἀνάστησον ἡμᾶς * πεπτωκότας εἰς χάος * δεινῆς ἀπογνώσεως, * καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· * σὺ γὰρ πέφυκας * ἁμαρτωλῶν σωτηρία *

καὶ βοήθεια, * καὶ κραταιὰ προστασία, * καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος βαρύς. Κύριε, * ἡμεῖς ἐσμὲν λαός σου.

Κύριε, * τὸν σὸν σταυρὸν ὁρῶντες * προκείμενον σήμερον, * προσερχόμεθα πιστῶς * ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, * ἀσπαζόμενοι αὐτὸν * ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ· * ἁγίασον τοὺς δούλους σου, * εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου * τῇ τούτου ἐπιφανείᾳ, * μόνε πολυέλεε.

Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Κύριε, * ἡμεῖς ἐσμὲν λαός σου, * καὶ πρόβατα νομῆς σου· * πλανηθέντας τῇ φθορᾷ * ἐπίστρεψον ἡμᾶς· * σκορπισθέντας, ὡς ποιμὴν, * συνάγαγε ἡμᾶς· * ἐλέησον τὴν ποίμνην σου, * φιλάνθρωπε· σπλαγχνίσθητι, * πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * μόνε ἀναμάρτητε.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογεῖται δὲ καὶ ἡ δ'. Ὠδή.

Τριῴδιον τοῦ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ δ'. Ἦχος α'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ἁγιασμοῦ παρεκτικὴν * χάριν δωρούμενος ἡμῖν, * ἅγιε σταυρὲ, * Ἀποστόλων * καύχημα καὶ στήριγμα, * πρόκεισαι εἰς προσκύνησιν * σήμερον * πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, * τὸν τῆς νηστείας καιρὸν * ἐξευμαρίζων ἡμῖν.

Σκιογραφούσας τὸν σταυρὸν * χεῖρας ἐκτείνας, Ἀμαλὴκ * ἔτρεψε Μωσῆς· * ὃν τυποῦντες, * χεῖρας ἐμπετάσωμεν, * νηστείαις καὶ δεήσεσι, * στῖφος ὅπως * τρέψωμεν δαιμόνων * ἐκπολεμούντων ἡμᾶς * διὰ παντὸς φθονερῶς.

Θείῳ ἀρότρῳ σταυροῦ * κατενεώσατε τὴν γῆν, * θεῖοι Μαθηταὶ, * καρποφόρον * ταύτην ἀναδείξαντες, * βλαστάνουσαν εὐσέβειαν· * ὅθεν ὑμᾶς * φωναῖς ἐτησίοις * ἀνευφημοῦντες, Χριστὸν * ἀεὶ δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ, * ἀγάθυνόν μου τὴν ψυχὴν, * ἣν ὁ πονηρὸς * συνηθείᾳ * πονηρᾷ ἐκάκωσεν, * ἀθλίως δελεάσας με· * ὅπως ὡς * αἰτίαν σωτηρίας * ὑμνολογῶ σε ἀεὶ, * τὴν πολυύμνητον.

Ἕτερον, τοῦ Θεοδώρου.

Ἦχος βαρύς. Τὴν ἔνσαρκον * παρουσίαν σου, Χριστέ.

Προτίθεται * ὁ πανάγιος σταυρός· * προσέλθωμεν, * ἀσπασώμεθα αὐτόν· * καὶ γάρ ἐστι * κέρας σωτηρίας ἡμῖν.

Ἡ χάρις σου * καὶ τῷ τύπῳ σου φοιτᾷ, * ἐλαύνουσα * δαιμονίων τὴν πληθὺν, * σταυρὲ Χριστοῦ, * ὅπλον ἀπροσμάχητον.

Δόξα.

Μονάδα σε * κατ' οὐσίαν ἀνυμνῶ, * Τριάδα δὲ * ὑποστάσεων τιμῶ, * Πάτερ, Υἱὲ, * Πνεῦμα τὸ παράκλητον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐχύησας, * Κόρη ἄνανδρε, Θεὸν, * πανάμωμε, * τὸν κατέχοντα δρακὶ * τὰ πέρατα, * πάντων ἀρχαιότερον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστολοι, * οἱ τοῦ κόσμου πρεσβευταὶ, * αἰτήσατε * τοῦ σωθῆναι καὶ ἡμᾶς * κατέχοντας * ὅπλον τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἔνσαρκον * παρουσίαν σου, Χριστὲ, * πιστούμενος * ὁ
» Προφήτης Ἀββακοὺμ * ἐκραύγαζε· * Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ η'. Αὕτη * ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα.

Χαίροις, * ὁ σταυρὸς ὁ τριμερὴς καὶ θεῖος, * ἐν ᾧ εἰς τῆς Τριάδος * σάρκα φορέσας ἐπάγῃ, * ἐμπαγέντας ἡμᾶς * ἀσεβείας εἰς βυθὸν λυτρωσάμενος, * τοὺς ὑπερυψοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σθένος * τὸν σταυρὸν κραταιὸν κεκτημένοι, * τοὺς δεινῇ δυναστείᾳ * τοῦ πονηροῦ δουλωθέντας * ἠλευθέρωσαν * οἱ τοῦ Λόγου Μαθηταὶ, ἀναμέλποντες· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἴμοι! * τί φρικῶδες τὸ βῆμα ἐκεῖνο, * ἐν ᾧ, Λόγε, καθίσας, * τὰ πεπραγμένα κρυφῇ μοι * φανερώσεις, Χριστὲ, * στηλιτεύων τὴν ἀναισθησίαν μου! * ἀλλὰ φύσει ὢν * συμπαθὴς, φεῖσαι μου τότε.

Κόλπων * οὐκ ἐκστὰς τῶν πατρῴων, ἐν κόλποις * ἀνεκλίθης Παρθένου, * ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ γένους, * οὗ ἐφόρεσας * διὰ σπλάγχνα, Ἰησοῦ, τὸ ὁμοίωμα· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * βροτοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Τὴν σταυροφόρον σου * ἑβδομάδα τιμῶμεν, * ὡς προσκυνήσιμον· ἐν σοὶ γὰρ τὸ ξύλον * τὸ ἄχραντον * προσκυνοῦντες, βοῶμεν· * Ὑμνεῖτε, Ἱερεῖς, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βαβαὶ τοῦ θαύματος, * Βασιλεῦ τῶν αἰώνων! * ὅτι τὸ ξύλον ἐν ᾧπερ ἐσταυρώθης, * ἠξίωσας * ἡμᾶς τοὺς σοὺς ἱκέτας * ἰδεῖν καὶ προσκυνεῖν· * διό σε μετὰ φόβου * ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ὦ ὁμοούσιε, * ὦ Τριὰς παναγία, * Πάτερ, Υἱὲ καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, * Θεότητος * ἀμερές σου τὸ κράτος * δοξάζω, καὶ ὑμνῶ * τὴν μίαν Βασιλείαν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πλαστουργήσαντα * τὸν Ἀδὰμ κατ' εἰκόνα, * καὶ ἐκ φυράματος αὐτοῦ προελθόντα, * καὶ λύσαντα * τὴν ἀρχαίαν κατάραν * ὑμνεῖτε, Ἱερεῖς,* λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ δωδεκάχορδος * λύρα τῆς Ἐκκλησίας, * ὡς μελουργοῦσα τῆς σοφίας τὸν λόγον, * Ἀπόστολοι, * τοὺς ὑμᾶς ἀνυμνοῦντας * αἰτήσατε ἰδεῖν * τὸ Πάθος τοῦ Κυρίου, * καὶ ᾆσαι εἰς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν μόνον ἄναρχον * Βασιλέα τῆς δόξης, * ὃν φρίττουσιν
» οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, * καὶ τρέμουσι * τῶν Ἀγγέλων αἱ
» τάξεις, * ὑμνεῖτε, Ἱερεῖς, * λαός, ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς
» αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Φωτίζου, φωτίζου.

Φαιδρύνου, φωτίζου, * ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, * τοῦ σταυροῦ ταῖς ἀκτῖσιν, * ὃν φέρεις προκείμενον * πάντων πιστῶν εἰς προσκύνησιν· * σὺ δὲ πληθὺς * πᾶσα τῶν δαιμόνων, * σκότους πλησθεῖσα ἀπόδραθι.

Κράτος ἐγκρατείας * ὁ θεῖος πέφυκε σταυρός, * συνεργὸς ἀγρυπνούντων, * νηστευτῶν ἐνίσχυσις, * πολεμουμένων ὑπέρμαχος. * Τοῦτον, πιστοί,* πόθῳ συνελθόντες, * περιχαρῶς προσκυνήσωμεν.

Θεμέλιοι θεῖοι * τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, * ἑδρασμῷ εὐσεβείας * πάντας συντηρήσατε,* καὶ ἐπὶ πέτραν στηρίξατε * τὴν ἀῤῥαγῆ * τοῦ ἐκλεξαμένου * ὑμᾶς, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι.

Θεοτοκίον.

Χαρὰν συλλαβοῦσα * τοῦ Ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ, * τῆς ἐμῆς νῦν καρδίας * τὴν λύπην ἀφάνισον * τὴν ψυχοφθόρον, καὶ δίδου, ἁγνή, * χαροποιὸν * πένθος, ὅπως εὕρω * ἐκεῖ τὴν θείαν παράκλησιν.

Ἄλλος. Σὲ τὴν ἄχραντον.

Σὺ τυπούμενον * Μεῤῥᾶς τὰ ῥεῖθρα πάλαι * γλυκαίνεις, πάνσεπτον ξύλον· * σύ μου γλύκανον καὶ τὴν ἐγκράτειαν,* ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, * ὕμνοις προσκυνούμενος.

Σέ, τὸ ἄμαχον * τῆς βασιλείας ὅπλον, * τοῦ στρατοπέδου τὸ σθένος, * τῆς συγκλήτου τὸ κραταίωμα, * τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ * ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Σέ, τὸν ἄναρχον * Πατέρα καὶ Δεσπότην, * καὶ τὸν συνάναρχον Λόγον,* καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον * εὐσεβῶς οἱ πιστοὶ * ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἔνδοξον * καὶ μόνην Θεοτόκον, * τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον * ἐν γαστρὶ χωρήσασαν, * καὶ τεκοῦσαν σαρκὶ * ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὲ τὴν πύρινον * φθογγὴν τῶν Ἀποστόλων, * ὡς καταφλέξασαν πᾶσαν * ὕλην πλάνης, καὶ εὐσέβειαν * ἐμφυτεύσασαν κόσμῳ * ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ἄχραντον * Μητέρα καὶ Παρθένον, * τὴν τὸν ἀχώρη-
» τον Λόγον * ἐν γαστρὶ χωρήσασαν, * καὶ τεκοῦσαν σαρκὶ *
» ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἤχου· εἰς Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος βαρύς. Δίς.

Ζηλώσωμεν, οἱ πιστοί, * τοῦ τελώνου τὴν μετάνοιαν, * καὶ μὴ φαρισαϊκῶς ἐγκαυχησώμεθα· * ἀλλ' ἐκ βάθους καρδίας * στεναγμὸν προσοίσωμεν * τῷ εὐεργέτῃ Χριστῷ· * αὐτὸς γὰρ ἐνετείλατο λέγων· * Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτόν, * ταπεινωθήσεται· * ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτόν, * ὑψωθήσεται· * διὸ * ὁμοφρόνως βοήσωμεν αὐτῷ· * Ὁ Θεός, * ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἓν πνέοντες, * πρὸς ἓν βλέποντες * οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, * μίαν ὁδὸν ζωῆς εὑράμενοι, * τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, * ζηλοτυποῦντες ἀλλήλων τὴν τελευτήν· * ὢ τοῦ θαύματος! * ὥσπερ θησαυρούς, * τὰς βασάνους προαρπάζοντες, * πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· * Ὅτι κἂν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, * τεθνηξόμεθα πάντως, * καὶ τῇ γενέσει * τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν· * ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, * τὸ κοινὸν * ἴδιον ἡγησάμενοι· * θανάτῳ ζωὴν ὠνησώμεθα. * Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, ὁ Θεός, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου * τὴν ζωὴν ἡμῶν * τῶν βοώντων σοι· * Ἐλεῆμον * Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. β΄.

Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, * καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ογ΄.

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Στίχ. Ἵνα τί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος;

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΗ΄. 14.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, ἄνδρες τεθλιμμένοι, καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, ὅτι εἴπατε· Ἐποιήσαμεν διαθήκην μετὰ τοῦ ᾅδου, καὶ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας· καταιγὶς φερομένη ἐὰν παρέλθῃ, οὐ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς· ἐθήκαμεν ψεῦδος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν, καὶ τῷ ψεύδει σκεπασθησόμεθα. Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος Κύριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς τὰ θεμέλια Σιὼν λίθον πολυτελῆ, ἐκλεκτὸν, ἀκρογωνιαῖον, ἔντιμον, εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς· καὶ ὁ πιστεύων οὐ μὴ καταισχυνθῇ. Καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη μου εἰς σταθμοὺς, καὶ οἱ πεποιθότες μάτην ψεύδει· ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ὑμᾶς καταιγὶς, μὴ καὶ ἀφέλῃ ὑμῶν τὴν διαθήκην τοῦ θανάτου, καὶ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν ᾅδην οὐ μὴ ἐμμείνῃ· καταιγὶς φερομένη ἐὰν ἐπέλθῃ, ἔσεσθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα· ὅταν παρέλθῃ, λήψεται ὑμᾶς· πρωῒ πρωῒ παρελεύσεται ἡμέρας, καὶ ἐν νυκτὶ ἔσται ἐλπὶς πονηρά. Μάθετε ἀκούειν στενοχωρούμενοι· οὐ δυνάμεθα μάχεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσθενοῦμεν τοῦ ἡμᾶς συναχθῆναι. Ὥσπερ ὄρος ἀσεβῶν ἀναστήσεται Κύριος, καὶ ἔσται ἐν τῇ φάραγγι Γαβαὼν, μετὰ θυμοῦ ποιήσει τὰ ἔργα αὐτοῦ, πικρίας ἔργον· ὁ δὲ θυμὸς αὐτοῦ ἀλλοτρίως χρήσεται, καὶ ἡ σαπρία αὐτοῦ ἀλλοτρία. Καὶ ὑμεῖς μὴ εὐφρανθείητε, μηδὲ ἰσχυσάτωσαν ὑμῶν οἱ δεσμοί· διότι συντετελεσμένα καὶ συντετμημένα πράγματα ἤκουσα παρὰ Κυρίου Σαβαὼθ, ἃ ποιήσει ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς δ΄.

Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Ἐξομολογησώμεθά σοι, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησώμεθά σοι.

ΤΗ Ε΄. ΤΗΣ Δ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ γ΄. Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τοῦ Μηναίου γ΄.

Στιχηρὰ προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Τὸν ἀειμακάριστον * ἀξιωθέντες ἀσπάσασθαι * οἱ πιστοὶ σταυρὸν, Κύριε,* δι' οὗ ἡμᾶς ἔσωσας,* ἀνυμνολογοῦμεν * τὴν σὴν

εὐσπλαγχνίαν, * καὶ δυσωποῦμέν σε, Χριστέ· * Πᾶσι παράσχου τὴν ἀγαλλίασιν, * Σωτὴρ, τοῦ σωτηρίου σου, * ἐν μετανοίᾳ διδοὺς ἡμῖν * κατιδεῖν σου τὴν ἔγερσιν, * καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας * ἐπὶ σταυροῦ ἐκτεινόμενος, * ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, * νεκροὺς ἀναστήσας τε * ζωηφόρῳ λόγῳ· * ὅθεν δυσωπῶ σε· * Τὴν νεκρωθεῖσάν μου ψυχὴν * τῇ ἁμαρτίᾳ ζώωσον, Κύριε, * παρέχων μοι κατάνυξιν, * καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν * ἐν ἡμέραις ἁγίαις σου * τῆς νηστείας, φιλάνθρωπε.

Ἕτερον Στιχηρὸν προσόμοιον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος δ΄. Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα.

Τὸν σὸν σταυρὸν τὸν ἅγιον * ἀξιωθέντες ἐν χαρᾷ * καὶ κατιδεῖν καὶ προσπτύξασθαι, * αἰτοῦμέν σε, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * ἵνα καὶ αὐτὰ τὰ ἄχραντα * προφθάσωμεν πάθη σου, * τῇ νηστείᾳ νευρούμενοι, * προσκυνοῦντες, ὑμνοῦντες τὴν σταύρωσιν,* λόγχην, τὸν σπόγγον, τὸν κάλαμον, * δι' ὧν ἡμᾶς ἀπαθανατήσας, * εἰς τὴν ἀρχαίαν παλίζωον τρυφὴν * ἐπανήγαγες, ὡς φιλάνθρωπος· * διό σε εὐχαρίστως δοξάζομεν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ΄. Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄. Ψαλμὸς οε΄.

Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ι΄. 32.

Αὗται αἱ φυλαὶ υἱῶν Νῶε κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ ἔθνη αὐτῶν· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς, μετὰ τὸν κατακλυσμόν. (Κεφ. ΙΑ΄. 1.) Καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἓν, καὶ φωνὴ μία πᾶσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν, εὗρον πεδίον ἐν γῇ Σενναὰρ, καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ. Καὶ εἶπεν ἄνθρωπος τῷ πλησίον αὐτοῦ· Δεῦτε, πλινθεύσωμεν πλίνθους, καὶ ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρί. Καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς λίθον, καὶ ἄσφαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ πηλός. Καὶ εἶπαν· Δεῦτε, οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ πύργον, οὗ ἔσται ἡ κεφαλὴ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα, πρὸ τοῦ διασπαρῆναι ἡμᾶς ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ κατέβη Κύριος ἰδεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον, ὃν ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἰδοὺ, γένος ἓν καὶ χεῖλος ἓν πάντων· καὶ τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι· καὶ νῦν οὐκ ἐκλείψει ἀπ' αὐτῶν πάντα, ὅσα ἂν ἐπιθῶνται ποιεῖν. Δεῦτε, καὶ καταβάντες συγχέωμεν αὐτῶν ἐκεῖ τὴν γλῶσσαν, ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος τὴν φωνὴν τοῦ πλησίον. Καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος

ἐκεῖθεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον. Διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς Σύγχυσις, ὅτι ἐκεῖ συνέχεε Κύριος τὰ χείλη πάσης τῆς γῆς, καὶ ἐκεῖθεν διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς ος΄.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.

Στίχ. **Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα.**

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΓ΄. 19.

Ἐπιθυμίαι εὐσεβῶν ἡδύνουσι ψυχήν, ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως. Συμπορευόμενος σοφοῖς σοφὸς ἔσῃ, ὁ δὲ συμπορευόμενος ἄφροσι γνωσθήσεται. Ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά, τοὺς δὲ δικαίους καταλήψεται ἀγαθά. Ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν, θησαυρίζεται δὲ δικαίοις πλοῦτος ἀσεβῶν. Δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλά, ἄδικοι δὲ ἀπολοῦνται συντόμως. Ὃς φείδεται τῆς βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὁ δὲ ἀγαπῶν, ἐπιμελῶς παιδεύει. Δίκαιος ἔσθων ἐμπιπλᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς. (Κεφ. ΙΔ΄. 1.) Σοφαὶ γυναῖκες ᾠκοδόμησαν οἴκους, ἡ δὲ ἄφρων κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ὁ πορευόμενος ὀρθῶς φοβεῖται τὸν Κύριον, ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται. Ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως, χείλη δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτούς. Οὗ μή εἰσι βόες, φάτναι καθαραί· οὗ δὲ πολλὰ γεννήματα, φανερὰ βοὸς ἰσχύς. Μάρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται, ἐκκαίει δὲ ψευδῆ μάρτυς ἄδικος. Ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς, καὶ οὐχ εὑρήσεις, αἴσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερής.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄. Δίς.

Παρὰ Κυρίου * τοῦ ταπεινώσαντος ἑαυτόν, * μέχρι τοῦ διὰ σταυροῦ θανάτου διὰ σέ, * μαθοῦσα, ψυχή μου, * τὴν ἐξ ἐπάρσεως ταπείνωσιν, * καὶ τὴν ἐκ ταπεινώσεως ὕψωσιν, * ἐπ' ἀρεταῖς μὴ ἐπαίρου, * μηδὲ σαυτὴν δικαίαν ὑποπτεύουσα,* τὸν πλησίον κατάκρινε, * ὡς ὁ μεγάλαυχος Φαρισαῖος· * ἀλλ' ἐν φρονήματι καταβεβλημένῳ * τῶν σῶν ἁμαρτημάτων * μνημονεύουσα μόνον, * ὡς ὁ τελώνης, βόησον· * Ὁ Θεός, * ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, * καὶ σῶσόν με·

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * οὐκ ἠρνήσαντό σε, * οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· * ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. **Τριήμερος ἀνέστης.**

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε * ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, * ἀνεβόα· * Τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ * μυστήριον, Υἱέ μου; * πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις * σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ τοῦ Ἤχου. Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, λέγομεν Καθίσματα σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν, λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος δ΄. **Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.**

Τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν * ἁγιάζων, * ὁ πανσεβάσμιος σταυρὸς * καθορᾶται· * ὃν προσκυνοῦντες σήμερον βοήσωμεν· * Δέσποτα φιλάνθρωπε, * τῇ αὐτοῦ συμμαχίᾳ * δίδου διελθεῖν ἡμᾶς * τὸ λοιπὸν τῆς νηστείας * ἐν κατανύξει, καὶ τὰ ζωηρὰ * βλέψαι σου πάθη, * δι' ὧν ἐλυτρώθημεν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ **Πατρὸς** * γεννηθέντα, * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε, **Χριστέ**, * τετοκυῖα, * ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὡς ἔβλεψεν· * Οἴμοι! ποθεινότατε * Ἰησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος, * ὡς Θεός, ὑπ' Ἀγγέλων, * ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Υἱέ, * θέλων σταυροῦσαι; * Ὑμνῶ σε, μακρόθυμε.

Εἰς τὴν τρίτην Στιχολογίαν, Κάθισμα Θεοδώρου Στουδίτου.

Ἦχος δ΄. **Ταχὺ προκατάλαβε.**

Τὸ φῶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν * νῦν καθορῶντες, **Χριστέ**, * σταυρόν σου τὸν ἄχραντον,* καὶ προσκυνοῦντες χαρᾷ, * φαιδρῶς ἐκβοῶμέν σοι· * Δόξα σοι, ὁ ἐν τούτῳ * ὑψωθῆναι θελήσας· * δόξα σοι, ὁ φωτίσας * δι' αὐτοῦ πᾶσαν κτίσιν· * ἐν ᾧ σε ἀκαταπαύστως * ὕμνοις δοξάζομεν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον * ὡς ἐθεάσατο * ἡ ἄνυμφος **Μήτηρ** σου,* Λόγε Θεοῦ, μητρικῶς * θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· * Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον * τοῦτο, Υἱέ μου, θαῦμα;* πῶς, ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, * ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; * Ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας * θέλων, ὡς εὔσπλαγχνος·

Μετὰ τὸν Ν'. τὸν ἑπόμενον Κανόνα τοῦ τιμίου σταυροῦ, μετὰ τῶν Τριῳδίων εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· τὸν δὲ Μηναίου Κανόνα ψάλλομεν ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν ξύλον. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τὸν τοῦ Κυρίου προσελθόντες σήμερον * σταυρὸν νοὶ καθαρῷ * καὶ εὐσεβεῖ γνώμῃ * δεῦτε προσκυνήσωμεν· * πρόκειται γὰρ δωρούμενος * τοῖς αὐτῷ προσιοῦσιν * ἁγιασμόν τε σωτήριον, * ἔλλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλεος.

Ὁ ζωοδώρητος σταυρὸς προκείμενος * καὶ καθορώμενος * φωτοειδῆ αἴγλην * ἀποπέμπει χάριτος· * προσέλθωμεν καὶ λάβωμεν * φωτισμὸν εὐφροσύνης, * καὶ σωτηρίαν καὶ ἄφεσιν, * αἴνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς ἐρῶσι θέαμα,* σταυρὸς ὁ τίμιος, * καὶ ὡς πηγὴ βρύει * ψυχικὰ χαρίσματα, * καὶ παύει ἁμαρτήματα,* καὶ νοσήματα λύει, * καὶ τὰ φρονήματα ῥώννυσι * τῶν εἰλικρινῶς προσιόντων αὐτῷ.

Ῥάβδος ἐτύπου τοῦ σταυροῦ τὸ τρόπαιον,* θάλασσαν τέμνουσα· * δι' οὗ ἡμεῖς πίστει * ἀποντίστως πλεόμεν * τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον, * καὶ τὰ ῥεύματα πάντα * τῆς ἁμαρτίας ἐκφεύγομεν, * καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε σε, τέκνον, ἀποῤῥήτως ἔτεκον, * ὠδῖνας ἔφυγον· * καὶ πῶς νυνὶ ὅλη * ὀδυνῶν πεπλήρωμαι; * ὁρῶ γὰρ σὲ κρεμάμενον,* ὡς κακοῦργον, τῷ ξύλῳ, * τὴν γῆν ἀσχέτως κρεμάσαντα, * ἔλεγεν ἡ πάναγνος κλαίουσα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σταυρός, ὁ πάντων τῶν καλῶν * παρεκτικός, καθορᾶται * προσκυνούμενος, καὶ πᾶσα ἡ κτίσις * ἑορτάζει ἐν χαρᾷ, * φωτιζομένη χάριτι * τοῦ ἐν αὐτῷ βουλήσει * ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτὶ * τῶν τοῦ σταυροῦ λαμπηδόνων, * μεσασμῷ τῆς ἱερᾶς ἐγκρατείας, * σκοτασμὸν ἁμαρτιῶν * ἐκφύγωμεν, καὶ κράξωμεν· * Ὁ φωτισμὸς τῶν ὅλων,* εὔσπλαγχνε Κύριε, δόξα σοι.

Ὑμνολογοῦμεν σε, σταυρέ, * καὶ προσπτυσσόμεθα πίστει, * ἐξαιτούμενοι· Τῇ σῇ δυναστείᾳ * ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ * παγίδων, καὶ κυβέρνησον * πάντας ἡμᾶς πρὸς ὅρμον * τῆς σωτηρίας τιμῶντας σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενεκρωμένην τὴν ζωὴν * ἐπὶ σταυροῦ θεωροῦσα, * καὶ μὴ

φέρουσα τῶν σπλάγχνων τὸν πόνον, * ἐδονεῖτο ἡ σεμνὴ * Παρθένος, ἀνακράζουσα· * Οἴμοι, Υἱέ μου! τί σοι * δῆμος ἀνόμων ἀπέδωκεν;

Κάθισμα. Ἦχος πλ. β'.

Μόνον ἐπάγη * τὸ ξύλον, Χριστέ, τοῦ σταυροῦ σου, * τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη * τοῦ θανάτου, Κύριε· * ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ ᾅδης, * ἀπέλυσε τρόμῳ· * ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου, Ἅγιε, * καὶ δοξολογοῦμεν σε· * Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον.

Σήμερον τὸ προφητικὸν * πεπλήρωται λόγιον· * ἰδοὺ γάρ, προσκυνοῦμεν * εἰς τὸν τόπον, * οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου, Κύριε, * καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, * τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν * ἐλευθερίας ἐτύχομεν * πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου, Χριστέ.

Ἡ κραταιὰ * σκέπη τε καὶ ἐπανόρθωσις * τῶν ἀνθρώπων,* τὸ ἀκαταμάχητον * ὅπλον τῆς πίστεως, ὁ σταυρὸς * ὁ σωτηριώδης, * ἰδού, ὁρᾶται προκείμενος, * καὶ πάντων τὰς καρδίας * τῶν πιστῶς προσιόντων * ἁγιάζει, φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῷ μεσασμῷ * τῆς ἐγκρατείας, προκείμενος * ἐν τῷ μέσῳ * πάντων, ὑπεράγαθε, * σταυρὸς ὁ τίμιος μέσον γῆς, * ἐν ᾧ ἀνυψώθης * ἐθελουσίως, φιλάνθρωπε, * τὸν κόσμον ἁγιάζει * τῇ αὐτοῦ προσκυνήσει, * καὶ διώκει δαιμόνων τὰς φάλαγγας.

Ὁ οὐρανὸς * καὶ πᾶσα γῆ συνευφραίνεται· * Ἀθλοφόροι,* Μάρτυρες, Ἀπόστολοι, * ψυχαὶ Δικαίων περιχαρῶς * νῦν ἀγαλλιῶνται, * τὸ πάντας σῶζον θεώμενοι * προκείμενον ἐν μέσῳ * ζωοδώρητον ξύλον, * καὶ πιστοὺς ἁγιάζον ἐν χάριτι.

Νόμους τοὺς σούς, * Κύριε, ὁ ἀσυνείδητος * μὴ φυλάξας, * μέλλω κατακρίνεσθαι, * ἡνίκα ἔρχῃ ἐξ οὐρανοῦ * κρῖναι τῶν ἀνθρώπων * τὰ ἔργα· ὅθεν κραυγάζω σοι· * Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου * ἐπιστρέψας με σῶσον, * μετανοίας παρέχων μοι δάκρυα.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθενικῆς, * τέκνον, ἐκ μήτρας σε ἔτεκον, * καὶ ὁρῶσα * ξύλῳ σε κρεμάμενον * ἐξαπορῶ, καὶ οὐ συνορῶ * ὕψος μυστηρίου, * καὶ βάθος πολλῶν κριμάτων σου, * ἡ πάναγνος ἐβόα,* ἣν φωναῖς ἀσιγήτοις, * ὡς Μητέρα Θεοῦ, μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀλαλάξατε, ἔθνη· * ᾄσατε, σκιρτήσατε, * φυλαί, καὶ ψάλατε * τῷ Θεῷ τῷ δόντι * τὸν σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα· * οὗ τῆς ἐγκρατείας * νῦν τῷ καιρῷ κατατρυφῶμεν, * διανοίᾳ ψυχῇ τε ἐσθίοντες.

Νοεραὶ στρατιαί σε * πᾶσαι περιέπουσι, * σταυρὲ πανάγιε, * καὶ βροτοὶ πηλίνοις * σοὶ προσψαύοντες χείλεσι σήμερον, * ἀπαντλοῦμεν πόθῳ * ἁγιασμὸν καὶ εὐλογίαν, * τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα δοξάζοντες.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη * ἴασαι τὰ χρόνια, * εὔσπλαγχνε Κύριε, * καὶ προσκυνητήν με * τῶν ἁγίων παθῶν σου ἀξίωσον, * τῆς νηστείας χρόνῳ * βελτιωθέντα, ἀναδεῖξαι * καὶ κακῶν ἀποσχεῖν, ὑπεράγαθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν σταυρῷ καθορῶσα * τὸν δι' ἀγαθότητα * ἐκ σοῦ, πανάμωμε, * ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα, * ἐτιτρώσκου τὰ σπλάγχνα, καὶ ἔλεγες· * Οἴμοι, θεῖον Τέκνον! * πῶς ὑπὲρ πάντων ὀδυνᾶσαι; * προσκυνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον, Κύριε.

Τὸ Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ε'. Ἦχος δ'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Φωστῆρες ἀπέκρυπτον * τὸ φῶς αὐτῶν, θεώμενοι * ξύλῳ προσηλούμενον ἀδίκως, * δίκαιε μόνε, * σὲ τὸν μακρόθυμον, * καὶ τοῦ πονηροῦ τὰς ζοφερὰς, * Σῶτερ, δειγματίζοντα * ἐξουσίας τῷ κράτει σου.

Νηστείας ἐν ὕδατι * τὰ πρόσωπα νιψώμεθα, * καὶ περιπτυξώμεθα τὸ ξύλον, * μόνος ὁ πάντων * ἐν ᾧ ὑψώθη Χριστὸς * σάρκα περικείμενος θνητὴν, * ὅπως θανατώσειε * τὸν ἡμᾶς θανατώσαντα.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, * τῶν Ἀποστόλων καύχημα, * ὅπλον Ἀθλοφόρων, Ἱερέων * δόξα, Ὁσίων * περιχαράκωμα, * πάντων τῶν πιστῶν ὁ φυλακτὴρ, * φρούρησον, ἁγίασον * τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν βότρυν ἡ ἄμπελος * Παρθένος, ὃν ἐβλάστησε, * ξύλῳ κρεμασθέντα κατιδοῦσα, * Τέκνον, ἐβόα, * γλεῦκος ἀπόσταξον, * μέθην ἀναστέλλων τῶν ἐχθρῶν * μάτην σταυρωσάντων σε, * τὸν ἐν πᾶσι μακρόθυμον.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα φώτισόν με.

Σήμερον προτίθεται ὁ σταυρός σου, * ξύλον ζωῆς προσκυνητόν· * καὶ κόσμος ἀγάλλεται, * φοιτήσει τοῦ Πνεύματος, * αὐτὸν κατασπαζόμενος.

Προκείμενον βλέποντες τὸν σταυρόν σου, * οἱ λειτουργοὶ τῶν οὐρανῶν * ὑμνοῦσί σε, Κύριε, * καὶ δαίμονες φρίττουσι, * μὴ φέροντες τὸ κράτος σου.

Δόξα.

Τριάδα δοξάσωμεν ὀρθοδόξως, * σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τὸν Υἱὸν, * καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, * τὴν μίαν Θεότητα, * Μονάδα τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Μητέρα καὶ Παρθένον σε ὀρθοδόξως * ὁμολογοῦμεν οἱ πιστοὶ, * ἀῤῥήτως κυήσασαν * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * τὸν μόνον πολυέλεον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν πεύκῃ καὶ κέδρῳ καὶ κυπαρίσσῳ * ὁ σταυρωθεὶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ἁγίασον πάντας ἡμᾶς, * καὶ τὸ ζωηφόρον σου * καταξίωσον Πάθος ἰδεῖν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα φώτισόν με, * ζωοποιὲ Χριστοῦ σταυ-
» ρὲ, * φόβῳ προσκυνοῦντά σε, * ἡμέραν σωτήριον * ἀεὶ ἐξα-
» νατέλλων μοι.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Σταυροῦ παγέντος ἐν γῇ, * δαιμόνων πτῶσις ἐγένετο· * ὃν νῦν ὁρῶντες ἡμεῖς * ἐνδόξως προκείμενον, * καὶ κατασπαζόμενοι, * ἀπὸ συμπτωμάτων * ἁμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Ὑψοῦντές σε τὸν Χριστὸν, * ὡς Βασιλέα καὶ Κύριον, * ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν * σταυρὸν τεῖχος ἄῤῥηκτον, * νῦν περιπτυσσόμεθα * μεσασμῷ τῆς θείας * ἐγκρατείας ἀγαλλόμενοι.

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν * δωρήματα παρεχόμενος, * ὁ τοῦ Κυρίου σταυρὸς * ὁρᾶται προκείμενος· * προσέλθωμεν, ἄνθρωποι, * φωτισμὸν καρδίας * καὶ ψυχῆς ἀπαρυσώμεθα.

Θεοτοκίον.

Νηστεύειν ἡμᾶς, Ἁγνὴ, * κακίας πάσης ἐνίσχυσον· * καὶ φαύλων καὶ πονηρῶν * ἀπέχεσθαι πράξεων * ἀεὶ ἐνδυνάμωσον, * προστασία πάντων * τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Κοντάκιον. Ἦχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία * φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· * αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε * παράδοξος δέσις, * τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ· * θανάτου τὸ κέντρον * καὶ Ἅδου τὸ νῖκος ἐλήλαται· * ἐπέστης δὲ, Σωτήρ μου, * βοῶν τοῖς ἐν Ἅδῃ· Εἰσάγεσθε * πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὁ χρόνων ἐπέκεινα * ἐν χρόνῳ σάρκα * φορέσας δείκνυται, * καὶ τὰ χρόνια πάθη * ἡμῶν ἰᾶται * δι' ἀγαθότητα, * τῆς ἐγκρατείας * καιρῷ, ἐν ᾧ πρόκειται * ὁ θεῖος οὗτος σταυρὸς, * καθαγιάζων ἡμᾶς.

Ὑμνοῦμεν, δοξάζομεν, * καὶ προσκυνοῦμεν, * καὶ μεγαλύνομεν * τὸ σὸν, Κύριε, κράτος, * ὅτι παρέσχου * ἡμῖν τοῖς δούλοις σου * σταυρὸν τὸν θεῖον, * τρυφὴν ἀδαπάνητον, * καὶ φύλακα τῶν ψυχῶν * καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Μὴ δείξῃς με, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ * τῆς διαγνώσεως, * κακοῖς κατεγνωσμένον· * μὴ ἀποῤῥίψῃς * ἐκ τοῦ προσώπου σου * κατῃσχυμμένον, * ἀλλ' οἴκτειρον, σῶσόν με * τῷ σῷ τιμίῳ σταυρῷ, * ὡς ὑπεράγαθος.

Ἐτύπου τὴν χάριν σου, * σταυρὲ, γλυκαίνων * Μωσῆς τὰ ὕδατα * τὰ πικρότατα ξύλῳ· * καὶ γὰρ πικρίας * παθῶν ἐῤῥύσθημεν * τῇ σῇ δυνάμει· * διὸ ἡμᾶς γλυκανον * ἀσπαζομένους σε νῦν * ἐν κατανύξει ψυχῆς.

Θεοτοκίον.

Νοός μου τὴν στένωσιν * τῇ σῇ πρεσβείᾳ * πλάτυνον, Δέσποινα, * ἡ στενώσασα πάσας * τὰς μεθοδείας * τοῦ πολεμήτορος· * καὶ δι' ὁδοῦ με * στενῆς κατευόδωσον * πρὸς πλατυσμὸν τῆς ζωῆς * βαδίζειν, Μῆτερ Θεοῦ.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ξύλῳ ποτὲ ἀνείλκυσε * ποταμοῦ τὸ σιδήριον * θεῖος Ἐλισσαῖος, * σὲ προγράφων πόῤῥωθεν, * σταυρὲ πανσεβάσμιε· * ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης γὰρ * διὰ σοῦ πρὸς πίστιν * ἀναχθέντες βεβαίαν, * τὴν σήμερον ἡμέραν * ἀξιούμεθα βλέπειν, * καὶ πίστει προσκυνεῖν σε, * τρυγῶντες σωτηρίαν.

Ὑποσημαίνει πόῤῥωθεν * σὲ, σταυρὲ πανσεβάσμιε, * ἐν ταῖς εὐλογίαις * Ἰακὼβ τρανότατα· * ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι * ἀξιωθέντες βλέπειν σε, * πίστει ἀδιστάκτῳ * προσερχόμεθα πάντες· * καὶ ψαύοντες πλουσίαν * εὐλογίαν τρυγῶμεν, * καὶ φῶς καὶ σωτηρίαν, * καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Λευχειμονοῦντες πράξεσιν * ἐναρέτοις, προσέλθωμεν * τῷ τῆς ἐγκρατείας * μεσασμῷ γηθόμενοι, * καὶ περιπτυξώμεθα * τὸν τοῦ Κυρίου πίστει σταυρόν· * ὅπως τῷ αὐτοῦ * κατευοδούμενοι σθένει, * τελέσωμεν τὸν δρόμον * ἐν καλῇ προθυμίᾳ, * καὶ φθάσωμεν τὸ θεῖον * λελαμπρυσμένοι Πάθος.

Ὁμοφυῆ, συνάναρχον, * συναΐδιον, σύνθρονον, * φύσιν μὲν ἁπλῆν, * διαιρετὴν προσώποις δὲ, * Πατέρα ἀγέννητον, * Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, * ἄκτιστον οὐσίαν, * καὶ Θεότητα πάντες * ὑμνοῦντες μελῳδοῦμεν· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νῦν ὡς ἀρνίον ἄκακον * καθορῶ σε κρεμάμενον, * καὶ ὑπὸ

ἀνόμων * τῷ σταυρῷ πηγνύμενον, * Υἱέ μου προάναρχε, * τοῖς ὀδυρμοῖς συγκόπτομαι, * καὶ ταῖς μητρικαῖς * περιστατοῦμαι ὀδύναις, * ἡ Πάναγνος ἐβόα· * ἣν φωναῖς ἀσιγήτοις * ὑμνοῦμεν καταχρέως * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Τριῳδίου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πάθος σου τοῦ ἀπαθοῦς ὁρῶσα * ἡ Κτίσις συνέπασχε, μακρόθυμε· * ἥλιος ἐσβέννυτο, * πέτραι δὲ ἐῤῥήγνυντο· * πᾶσα ἡ γῆ ἐσείετο, * φόβῳ κραυγάζουσα· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θηρίοις δεινοῖς τοῖς τοῦ καλάμου, * Θεέ μου οἰκτίρμον, ἐπιτίμησον * ἔνδον με συνθλίβουσι, * Σῶτερ, ὁ τὴν ἄτιμον * ὑπενεγκὼν τυπτόμενος * ὕβριν καλάμῳ, Χριστὲ, * τιμῆσαι προελόμενος πάντας * τοὺς ἀτιμασθέντας * τῇ πάλαι παραβάσει.

Εἰς νοῦν τὸ φρικτόν σου ὅταν λάβω, * Κριτὰ δικαιότατε, κριτήριον, * τρέμω καὶ ἐξίσταμαι, * φρίττω καὶ ὀδύρομαι, * κατανοῶν τὰ ἔργα μου * δίκης ἐπάξια· * διό σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, * Σῶτερ, μὴ νικήσῃ * τὸ πλῆθος τῶν κακῶν μου.

Σταυροθεοτοκίον.

Τεκοῦσα σε ἄνευθεν ὠδίνων, * ὀδύνας τῇ σῇ σταυρώσει καθυφίσταμαι, * φλέγονται τὰ σπλάγχνα μου· * ἥλοις γὰρ προσήλωσαι, * τὴν σὴν πλευρὰν, μακρόθυμε, * ἐξορυττόμενος, * ἡ πάναγνος ἐβόα Παρθένος· * ἣν ὡς Θεοτόκον * συμφώνως ἀνυμνοῦμεν.

Ἕτερος Εἱρμὸς, τοῦ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ἔργα.

Ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη νοητῶς * δικαιοσύνην, * καὶ βουνοὶ ἀγαλλίασιν, * τὸ ξύλον * τοῦ σταυροῦ προσκυνούμενον βλέποντες, * ὃ ὑπερυψοῦμεν * ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ χάρις τοῦ σταυροῦ σου φοβερά· * καὶ γὰρ δαιμόνων * ἐξελαύνει τὰς φάλαγγας, * ἀνθρώποις * ἰαμάτων παρέχουσα νάματα· * διό σε ἀνυμνοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Τὸν ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν, * σὺν τῷ ἁγίῳ * ἀνυμνήσωμεν Πνεύματι, * Τριάδα * ὁμοούσιον, μίαν Ἀρχὴν καὶ Θεὸν * αἰνοῦντες, ὑμνοῦντες * αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πᾶσα ἡ γλῶσσα γηγενῶν * ὑμνεῖ σε, Παρθένε, * ὅτι φῶς τὸ ἀπρόσιτον * ηὔγασας * φωταγωγοῦν τὸν κόσμον, Χριστὸν τὸν Θεὸν, * ὃν ὑπερυψοῦμεν * ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀγάλλεται τὰ πέρατα τῆς γῆς * τῇ προσκυνήσει * τοῦ σταυ-

ροῦ σου, φιλάνθρωπε· * Ἄγγελοι * ἐν οὐρανοῖς συγχορεύουσι σήμερον, * σὲ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, * καὶ πᾶσα κτίσις, * εὐλογεῖτε
» τὸν Κύριον· * ὅσιοι * καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ ὑμνεῖτε λαοί,*
» καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἰάσω, ὑπεράγαθε, τὴν ἐμὴν * συντριβὴν, ἐν σταυρῷ προσπηγνύμενος * ἥλοις ποτὲ * χεῖρας σου καὶ πόδας, Παμβασιλεῦ· * καὶ τὴν πλευρὰν νυττόμενος, * ὄξος ποτιζόμενος καὶ χολὴν, * ἡ πάντων εὐφροσύνη, * ὁ γλυκασμὸς, ἡ δόξα, * ἡ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Ὡραῖος ὑπὲρ σάπφειρον καὶ χρυσὸν, * φωταυγὴς ὥσπερ ἥλιος πέφυκας, * θεῖε σταυρὲ, * κείμενος μὲν τόπῳ περιγραπτὸς, * καὶ νοεραῖς Δυνάμεσι * πάντοτε κυκλούμενος φοβερῶς, * ἀκτῖσι δέ σου θείας * δυνάμεως φωτίζων * τῆς οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Σταυρὸς χειμαζομένων ἐστὶ λιμὴν, * ὁδηγὸς πλανωμένων καὶ στήριγμα, * δόξα Χριστοῦ, * σθένος Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν,* τῶν Ἀθλητῶν κραταίωμα, * πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγή.* αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντες * προκείμενον ὁρῶντες, * τῇ ἐγκρατείᾳ ἀσπαζόμεθα.

Ἡνίκα μέλλεις ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς * κρῖναι κόσμον, ὃν ἔπλασας, Κύριε, * ἀγγελικῶν * προπορευομένων σου στρατιῶν, * καὶ τοῦ σταυροῦ προλάμποντος * ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακὰς,* τῇ τούτου δυναστείᾳ * οἰκτείρησόν με, σῶσον * τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Φθορᾶς σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστρὸς, * πρὸ αἰώνων Πατὴρ ὃν ἐγέννησε· * καὶ πῶς φθορεῖς * ἄνθρωποι σπαράττουσί σε, Υἱὲ,* καὶ τὴν πλευρὰν ὀρύττουσι * λόγχῃ, καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ποσὶν * ἡλοῦσιν ἀπανθρώπως; * ἡ Πάναγνος ἐβόα, * ἣν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Εἱρμὸς ἄλλος τοῦ Τριῳδίου. Ἅπας γηγενής

Ξύλῳ τοῦ σταυροῦ * τὴν φλόγα ἐμάρανας * τῆς ἁμαρτίας, Χριστέ· * χεῖρας πεπαρμένος δὲ, * χειρὸς ἐῤῥύσω * τοῦ πολεμήτορος * τὸν ἀκρατῶς ἐκτείναντα * χεῖρας πρὸς βρῶσιν καρποῦ· * οὗπερ μόνου * φεύγειν τὴν μετάληψιν * ἀπεφήνω, Χριστὲ πολυέλεε.

Πάθος σου, Χριστὲ, * τὸ πᾶσιν ἀπάθειαν * βροτοῖς πηγάσαν σεπτῶς, * βλέψαι καταξίωσον * ἐν ἀπαθείᾳ * τοὺς προσκυνήσαντας * σοῦ τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον, * τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν * παραβλέπων, * καὶ τῆς ἀναστάσεως * ἀληθείας υἱοὺς ἐργαζόμενος.

Ὕψωσας ἡμᾶς * πεσόντας εἰς βάραθρα * τῇ ἀνυψώσει σου· * ἔλυσας τὸν πόλεμον, * καὶ τῷ Πατρί σου * ἡμᾶς κατήλλαξας, * ὑπὲρ ἡμῶν τὸ Αἷμα σου * καταβαλλόμενος, * εὐεργέτα· * ὅθεν σε δοξάζομεν, * ὡς Θεὸν λυτρωτὴν παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Μόνη τοῦ Θεοῦ * Σοφίαν κυήσασα * τὴν ἐνυπόστατον, * σόφισόν με, δέομαι, * τοῦ τῆς κακίας * διαφυγεῖν σοφιστοῦ * ἐπιβουλὰς καὶ ἔνεδρα * καὶ πανουργήματα, * Θεοτόκε, * Κόρη ἀπειρόγαμε, * κραταιὸν τῶν πιστῶν καταφύγιον.

Εἱρμὸς ἄλλος τοῦ αὐτοῦ. Τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον, * ὅνπερ περιέπουσιν * Ἀγγέλων στρατεύματα, * καὶ ἡμεῖς προσκυνοῦντες * μεγαλύνομεν.

Τὸ ξύλον τὸ ἄχραντον, * δι' οὗ μετελάβομεν * ζωῆς οἱ πρὶν θανόντες, * τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος * μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Πατέρα τὸν ἄναρχον, * Υἱὸν τὸν συνάναρχον, * καὶ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον, * τὴν Ἁγίαν Τριάδα * μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα ἀνύμφευτον * καὶ Παρθένον ἅπαντες, * σεμνὴ, ἀνυμνοῦμέν σε· * ἀσπόρως γὰρ τὸν Κτίστην * ἀπεκύησας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς ἀξιωθέντας σε * ἰδεῖν καὶ προσπτύξασθαι, * εὐόδωσον προφθάσαι * τὸ πανάγιον Πάθος, * ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Εἱρμός.

» Τὸν ἄσπορον τόκον σου,* Θεοτόκε δέσποινα, * Χριστὸν τὸν
» Θεὸν ἡμῶν * ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις * μεγαλύνομεν.

Τὸ **Φωταγωγικὸν**, τὸ τοῦ Ἤχου· καὶ **ἀπὸ Στίχ.** τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος δ΄.

Ὁ τῆς ἀληθείας ἐξεταστὴς, * καὶ τῶν κρυπτῶν γνώστης Κύριος, * τὸν Φαρισαῖον * τῇ κενοδοξίᾳ νικώμενον, * καὶ ταῖς ἐξ ἔργων ἀρεταῖς * δικαιούμενον κατέκρινας· * τὸν δὲ τελώνην * ἐν κατανύξει προσευχόμενον, * καὶ ὑπ' ἐκείνου κατακριθέντα ἐδικαίωσας· * οὗ καὶ ἡμᾶς τῆς μετανοίας * ζηλωτὰς, ὁ σταυρωθεὶς, ἀνάδειξον, * καὶ τῆς ἀφέσεως ἀξίωσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Τὸ Μαρτυρικόν.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν, * ἅγιοι Μάρτυρες, * τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν, * ὃν ἠγωνίσασθε; * πῶς ἐν σώματι ὄντες, * τὸν ἀσώ-

ματον ἐχθρὸν ἐνικήσατε, * Χριστὸν ὁμολογήσαντες, * καὶ σταυρὸν ὁπλισάμενοι; * ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε * δαιμόνων φυγαδευταὶ, * καὶ βαρβάρων πολέμιοι, * ἀπαύστως πρεσβεύοντες, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον * ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, * καὶ Κύριος τῆς δόξης * τῷ σταυρῷ προσπήγνυται, * καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται· * χολῆς καὶ ὄξους γεύεται * ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἐκκλησίας· * στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιβάλλεται * ὁ καλύπτων οὐρανὸν τοῖς νέφεσι· * χλαῖναν ἐνδύεται χλεύης, * καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρὶ * ὁ τῇ χειρὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· * τὸν νῶτον φραγελλοῦται * ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· * ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας δέχεται, * ὀνειδισμοὺς καὶ κολαφισμοὺς, * καὶ πάντα ὑπομένει * δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον * ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεὸς, * ἵνα σώσῃ κόσμον ἐκ πλάνης, * ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἡ πρώτη Ὥρα καὶ Ἀπόλυσις· γίνεται οὖν ἡ Σταυροπροσκύνησις ἀπαραλλάκτως, ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τῶν Ὡρῶν· καὶ αἴρεται ὁ τίμιος σταυρός.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. β'.

Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα,* καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς οζ'.

Αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων, καὶ ἱλάσκεται ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Στίχ. Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΘ'. 13.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν τιμῶσί με, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόῤῥω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες ἐντάλματα ἀνθρώπων καὶ διδασκαλίας. Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, προσθήσω τοῦ μετατεθεῖναι τὸν λαὸν τοῦτον· καὶ μεταθήσω αὐτοὺς, καὶ ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν κρύψω. Οὐαὶ οἱ βαθέως βουλὴν ποιοῦντες, καὶ οὐ διὰ Κυρίου! Οὐαὶ οἱ ἐν κρυφῇ βουλὴν ποιοῦντες! καὶ ἔσται ἐν σκότει τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ἐροῦσι· Τίς ἑώρακεν ἡμᾶς; καὶ τίς ἡμᾶς γνώσεται, ἢ ἃ ἡμεῖς ποιοῦμεν; οὐχ ὡς πηλὸς τοῦ κεραμέως λογισθήσεσθε; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι αὐτό· Οὐ σύ με ἔπλασας; ἢ τὸ ποίημα τῷ ποιήσαντι· Οὐ συνετῶς με ἐποίησας; οὐκέτι μικρὸν καὶ μετατεθήσεται ὁ Λίβανος, ὡς τὸ ὄρος τὸ Χέρμελ, καὶ τὸ Χέρμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται. Καὶ ἀκούσονται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγου βιβλίου, καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει καὶ οἱ ἐν τῇ ὁμίχλῃ, ὀφθαλμοὶ τυφλῶν ὄψονται, καὶ ἀγαλλιάσονται πτωχοὶ διὰ Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ οἱ ἀπηλπισμένοι τῶν ἀνθρώπων ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης. Ἐξέλιπεν ἄνομος, καὶ ἀπώλετο ὑπερήφανος, καὶ ἐξωλοθρεύθησαν οἱ ἀνομοῦντες ἐπὶ κακίᾳ, καὶ οἱ ποιοῦντες ἁμαρτεῖν ἀνθρώπους ἐν λόγῳ· πάντας δὲ τοὺς ἐλέγχοντας ἐν πύλαις πρόσκομμα θήσουσιν, ὅτι ἐπλαγίασαν ἐπ' ἀδίκοις δίκαιον. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ, ὃν ἀφώρισεν ἐξ Ἀβραάμ· Οὐ νῦν αἰσχυνθήσεται Ἰακὼβ, οὐδὲ νῦν τὸ πρόσωπον μεταβαλεῖ· ἀλλ' ὅταν ἴδωσι τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου, δι' ἐμὲ ἁγιάσουσι τὸ ὄνομά μου, καὶ ἁγιάσουσι τὸν ἅγιον Ἰακὼβ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ φοβηθήσονται.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς οη'.

Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον δὶς, καὶ τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἤχου, καὶ τοῦ Μηναίου δ'.

Τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος βαρύς.

Τοῖς πάθεσι δουλώσας * τῆς ψυχῆς μου τὸ ἀξίωμα, * κτηνώδης ἐγενόμην, * καὶ οὐκ ἰσχύω ἀτενίσαι πρὸς σὲ, Ὕψιστε· * ἀλλὰ κάτω νενευκὼς, * Χριστὲ, ὡς ὁ τελώνης, * δέομαι κραυγάζων σοι· * Ὁ Θεὸς, * ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Δόξα. Τὸ Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν.

Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς οθ'.

Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ, πρόσχες.

Στίχ. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ἐμφάνηθι.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΒ'. 1.

Εἶπε Κύριος τῷ Ἀβραμ· Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ δεῦρο

εἰς τὴν γῆν, ἣν ἂν σοι δείξω, καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα, καὶ εὐλογήσω σε, καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἔσῃ εὐλογημένος· καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς σε, καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη Ἄβραμ, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος, καὶ ᾤχετο μετ᾽ αὐτοῦ Λώτ. Ἄβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαῤῥάν. Καὶ ἔλαβεν Ἄβραμ Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὸν Λὼτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, ὅσα ἐκτήσαντο, καὶ πᾶσαν ψυχήν, ἣν ἐκτήσαντο ἐκ Χαῤῥάν, καὶ ἐξήλθοσαν πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν. Καὶ διώδευσεν Ἄβραμ τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς, ἕως τοῦ τόπου Συχέμ, ἐπὶ τὴν δρῦν τὴν ὑψηλήν· οἱ δὲ Χαναναῖοι τότε κατῴκουν τὴν γῆν. Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἄβραμ θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ ὀφθέντι αὐτῷ.

Προκείμενον. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς π΄.

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν.

Στίχ. Λάβετε ψαλμόν, καὶ δότε τύμπανον.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΔ΄. 15.

Ἄκακος πιστεύει παντὶ λόγῳ, πανοῦργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν. Σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ, ὁ δὲ ἄφρων ἑαυτῷ πεποιθὼς μίγνυται ἀνόμῳ. Ὀξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει. Μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν, οἱ δὲ πανοῦργοι κρατήσουσιν αἰσθήσεως. Ὀλισθήσουσι κακοὶ ἔναντι ἀγαθῶν, καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύσουσι θύρας δικαίων. Φίλοι μισήσουσι φίλους πτωχούς, φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί. Ὁ ἀτιμάζων πένητας ἁμαρτάνει, ἐλεῶν δὲ πτωχοὺς μακαριστός. Πλανώμενοι τεκταίνουσι κακά, ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθοί. Οὐκ ἐπίστανται ἔλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν, ἐλεημοσύναι δὲ καὶ πίστεις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς. Ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεστι περισσόν, ὁ δὲ ἡδὺς καὶ ἀνάλγητος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται. Στέφανος σοφῶν πανοῦργος, ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακή. Ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστός, ἐκκαίει δὲ ψευδῆ δόλιος. Ἐν φόβῳ Κυρίου ἐλπὶς ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείπει ἔρεισμα.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Δ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἀλληλούϊα, καὶ τὰ Τροπάρια. Ἦχος β΄.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι.

Δόξα. Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθός. Καὶ νῦν. Μήτηρ Ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός. (Ὅρα σελ. 289.).

Μετὰ δὲ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, τὰ Μαρτυρικὰ Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου τοῦ Ἤχου· μετὰ δὲ τὸν Ἄμωμον καὶ τὰ Εὐλογητάρια, λέγομεν Καθίσματα Νεκρώσιμα.

Ἦχος πλ. α΄.

Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν, * μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου· * καὶ τούτους κατασκήνωσον * ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, * παρορῶν, ὡς ἀγαθός, * τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, * τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, * καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, * φιλάνθρωπε.

Δόξα. Τὸ τέλος. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, * Χριστὲ ὁ Θεός, * υἱοὺς φωτὸς δι᾽ αὐτῆς ἀναδείξας, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τὰ παρόντα Τετραῴδια, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῆς Στιχολογίας Ὠδῶν.

Τὸ Τετραῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ὕμνος εἰς Μάρτυρας.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἦχος δ΄.

Ἐν πελάγει τοῦ βίου * ταῖς πράξεσί μου.

Ὑπερέβητε ὄρους * σαρκός, ἀθληταί, * πολλῇ ὑπομονῇ * ὑπενεγκόντες τιμωρίας, πόνους· * διὸ ἅπαντα πόνον * καὶ θλῖψιν κουφίζετε * τῶν ὑμᾶς ἀνυμνολογούντων.

Μυριάσιν Ἀγγέλων * στρατὸς ἡνώθη * ἁγίων Ἀθλητῶν· * καὶ ἱκετεύει τὸν πανάγιον Θεόν, * ἐγκλημάτων μυρίων * ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθαι, * ὡς Χριστῷ εὐηρεστηκότες.

Νεκρωθεὶς καὶ ἐν τάφῳ, * Χριστέ, ὑπνώσας, * ἀνέστησας νεκρούς· * καὶ τοῖς ἐν πίστει τεθνεῶσι νέμοις * ἀγαθότητος πλούτῳ, * Χριστέ, τὴν ἀνάπαυσιν * μετὰ πάντων τῶν σου Ἁγίων.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος * ζητῶν θεῶσαι * τὸν ἄνθρωπον, ἁγνή, * ἐκ σοῦ σαρκοῦται καὶ βροτὸς ὁρᾶται· * ὃν ἀπαύστως δυσώπει, * εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος * ἐν καιρῷ τῆς ἀπολογίας.

Ἕτερον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ.

Σαρκὸς καὶ αἵματος, Ἅγιοι, * μὴ φεισάμενοι, * πρὸς πᾶσαν βάσανον ἔστητε * ἀκατάπληκτοι, * Χριστὸν μὴ ἐξαρνούμενοι· διὸ ἐκ τῶν * οὐρανῶν κατέπεμψε * Χριστὸς τοὺς στεφάνους ὑμῖν.

Τῇ τῶν Μαρτύρων πανηγύρει * ὑπαντήσωμεν, * λαμπροφοροῦντες ταῖς πράξεσι, * καὶ βοήσωμεν * ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμασιν· Ὑμεῖς ἐστε * ἀληθῶς ἑωσφόροι * ἐπὶ γῆς, Χριστομάρτυρες.

Δόξα.

Τριὰς Ἁγία, δοξάζω σε, * φύσιν ἄναρχον, * ἕνα Θεόν, ἕνα Κύριον, * τρία Πρόσωπα * Πατρός, Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, ἀγέννητον, * γεννητόν, ἐκπορευτόν,* τὴν αὐτὴν καὶ ἀΐδιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὦ μακαρία Θεόνυμφε, * πῶς γεγέννηκας * ἄνευ ἀνδρός, καὶ μεμένηκας * ὡς τὸ πρότερον; * Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας, τεράστιον * φοβερόν! ἀλλ' αἴτησαι * σώζεσθαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν.

Τὰς συγκοπὰς τῶν μελῶν ὑμῶν * διαβλέποντες, * ἐνετρυφᾶτε τοῖς αἵμασιν * ἀγαλλόμενοι· * ἀλλὰ καθικετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν * ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, * Μάρτυρες ἀεισέβαστοι.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Νεκρώσιμον.

Ὁ ἐκ γῆς πλαστουργήσας με * καὶ ζωώσας με, * καὶ εἰς γῆν ἐπιστρέφειν με * πάλιν φάμενος, * οὓς προσελάβου δούλους σου ἀνάγαγε * ἐκ φθορᾶς τοῦ θανάτου, * Κύριε, καὶ ἀνάπαυσον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ * βυθιζόμενος, * ὡς ἐν κοιλίᾳ τοῦ
» κήτους * συνεχόμενος, * σὺν τῷ Προφήτῃ κράζω σοι· Ἀνά-
» γαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου,* Κύριε, καὶ διάσωσόν με.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ Θεοτοκίον.

Ὠδὴ ζ΄. Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ.

Στολισθέντες, Ἀθληταί, * τὴν ἀφθαρσίαν ἐνθέως * τῇ ἀπεκδύσει τῆς φθειρομένης σαρκός, * τῷ δι' ἡμᾶς σάρκα ἐξ ἀφθόρου * προσλαβόντι γυναικὸς * νῦν παρίστασθε φαιδροί· * διό με ἐνδύσατε * περιβολὴν ἱεράν, * γεγυμνωμένον κακῶς.

Ἐγκρατῶς πολιτευθεὶς * τῶν ἀθλοφόρων ὁ δῆμος, * τῆς ἐγκρατείας ἡμᾶς τὸ στάδιον * ἐνδυναμοῖ τρέχειν ἀκωλύτως, * ὡς κηρύξας τὸν Χριστὸν * ἐν σταδίῳ ἀνδρικῶς, * καὶ παρεστὼς βήματι * στεφηφορῶν ἐντρυφᾷ * μετ' Ἀγγέλων νοητῶς.

Ἱκεσίαις, ὁ Θεός, * τῶν σῶν ἁγίων Μαρτύρων, * τοὺς κοιμηθέντας πιστῶς οἰκέτας σοῦ * τοῦ Παραδείσου πολίτας δεῖξον· * καὶ φωτὸς τοῦ νοητοῦ * καταξίωσον αὐτούς,* ἀπαύστως βοῶντάς σοι· * Εὐλογητός, ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μόνην ἀγαθὴν * ἐκδυσωποῦμεν Παρθένον, * κεκακωμένους ἡμᾶς ἀγάθυνον· * καὶ ἐκτενῶς τὸν Χριστὸν δυσώπει * φύσει ὄντα ἀγαθόν, * ἐγκρατείας τὸν καιρόν, * τὰ ἀγαθὰ πράττοντας, * ἀποπληρῶσαι ἡμᾶς * ὑμνολογοῦντας αὐτόν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ ἐν τῷ ὄρει * Μωϋσῇ.

Ὁ μεγαλύνας * τοὺς ἁγίους σου πάντας, * σημείοις * θαυμαστώσας αὐτοὺς ἐν κόσμῳ, * εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πᾶσαν ἰδέαν * αἰκισμῶν διελθόντες, * καὶ γόνυ * τῷ Βάαλ μὴ πεισθέντες κλῖναι, * στεφάνους δόξης ἤρασθε * ἐκ Θεοῦ, Χριστομάρτυρες.

Δόξα.

Ἡ ἐν μονάδι * Τριὰς προσκυνουμένη * οὐσίας, * ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, * τοὺς σὲ ὑμνοῦντας φύλαττε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ, * ἡ ὁλόφωτος Κόρη, * ἡ μόνη * πρὸς Θεὸν ἡμῶν μεσιτεία, * μὴ διαλίπῃς, Δέσποινα, * δυσωπεῖν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Τῷ ἀθανάτῳ * Βασιλεῖ στρατευθέντες, * καὶ πίστιν * πρὸς αὐτὸν δεικνῦντες τελείαν, * τὸ αἷμα ὑμῶν, Μάρτυρες, * ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκενώσατε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ὅπου τὸ φῶς σου * τῆς ζωῆς ἀναβλύζει, * παράθου * οὓς μετέστησας τῶν προσκαίρων * πιστούς σου δούλους, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἐν τῷ ὄρει * Μωϋσῇ συλλαλήσας, * καὶ τύπον * τῆς Παρ-
» θένου τὴν βάτον δείξας, * εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἐν πυρὶ φλογός.

Μεγαλώνυμοι Χριστοῦ ἀθληταὶ * καὶ σεπτοὶ ἐν θεῷ, * ἅπαντας τοὺς ἀνυμνοῦντας * τὰ μνημόσυνα ὑμῶν, * μεγάλων ἐγκλημάτων * καὶ τῶν ἐκεῖ βασάνων * λυτρώσασθε, ὑμῶν πρὸς αὐτὸν * μεγίσταις ἱκεσίαις.

Ἁγιόλεκτον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * καὶ στεῤῥὸν ἀληθῶς * στράτευμα, Μαρτύρων δῆμοι, * ἁγιάσατε ἡμῶν * τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν * ἐν ταύταις ταῖς ἁγίαις * ἡμέραις τῆς νηστείας, ὑμῶν * ἁγίαις ἱκεσίαις.

Νεκρώσιμον.

Ῥῦσαι σκώληκος κολάζοντος * καὶ ὀδόντων βρυγμοῦ, * Κύριε, καὶ ἐξωτέρου * σκότους πάντας ἀφεγγοῦς, * οὓς πίστει προσελάβου, * καὶ τάξον τούτους ἔνθα * τὸ φῶς τοῦ σου προσώπου, Χριστὲ, * ἐκλάμπει εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν σταυρὸν Χριστοῦ τὸν τίμιον, * Θεοτόκε ἁγνὴ, * βλέψαντας καὶ ἐκ καρδίας * προσκυνήσαντας ἡμᾶς, * ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην * ἀξίωσον πρεσβείαις * ἰδεῖν, καὶ τὰ πάθη τὰ σεπτὰ, * παθῶν κεκαθαρμένους.

Εἱρμὸς ἄλλος. Γῆ καὶ πάντα.

Ὢ καλλίστης συναλλαγῆς! * εὕρετε * θανάτῳ τὴν ζωὴν, * Ἱερομάρτυρες Χριστοῦ, * πῦρ καὶ ξίφος, * κρύη καὶ θῆρας * μηδαμῶς πτοηθέντες, * καὶ βοῶντες· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄνω χορὸς ἀγγελικὸς, * κάτω δὲ * ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς * αἰνοῦμεν, Μάρτυρες Χριστοῦ, * τὰ ξένα ἆθλα * καὶ τοὺς ἀγῶνας * τῆς ὑμῶν εὐανδρίας, * εὐλογοῦντες, ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦντες * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Φῶς, ζωήν τε καὶ ζωὰς, * σέβω σε, * Πατέρα, καὶ υἱὸν, * καὶ Πνεῦμα τὸ ἐκπορευτὸν, * φύσιν μίαν, * τρεῖς ὑποστάσεις, * Θεὸν ἕνα, μέλπων· * Εὐλογῶ σε, ὑμνῶ σε τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψῶ σε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ὑμνήσει σε γηγενῶν, * ἄσπιλε, * ἁγνὴ περιστερά; * σὺ γὰρ ἐκύησας ἡμῖν * φῶς τὸ μέγα, * ζωῆς τὸν πλοῦτον, * Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα· * ὃν ὑμνοῦμεν αἰνοῦντες ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τοὺς ἀγῶνας τοὺς θαυμαστοὺς, * Μάρτυρες, * δοξάζοντες ὑμῶν, * τὸν εὐεργέτην καὶ Θεὸν * εὐλογοῦμεν * καὶ προσκυνοῦμεν, * τὸν ἐν τῷ σταδίῳ * τῶν ἀγώνων ὑμᾶς ἐνισχύσαντα· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Νεκρώσιμον.

Σὺ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς * Κύριος * ὑπάρχων καὶ Θεὸς, * τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς * ἐξεγείρων, * ἐκεῖ παράθου * ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων, * εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας σε, Κύριε, * καὶ ὑπερυψοῦντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, * θάλασσαι * καὶ πᾶσαι αἱ
» πηγαὶ, * οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, * φῶς καὶ σκότος, * ψῦ-
» χος καὶ καύσων, * υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε τὸν
» Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι * μεγαλεῖα.

Ὑπάρχοντες φωστῆρες * ἀπλανεῖς, Χριστοῦ Ἀθληταὶ, * φωτίσατε ἡμῶν τοὺς λογισμοὺς, * καὶ νευρώσατε ποιεῖν * τὰ φωταυγῆ καὶ καθαρὰ * Θεοῦ θελήματα.

Ῥομφαῖαι καθορᾶσθε * κατασφάττουσαι δυσμενεῖς, * γενναῖοι τοῦ Κυρίου Ἀθληταί· * ἀλλὰ ῥύσασθε ἡμᾶς * ἐκ τῶν βελῶν τοῦ πονηροῦ * ταῖς προστασίαις ὑμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ἀνάπαυσον, οἰκτίρμον, * ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Ἀβραὰμ * τοὺς δούλους σου, τοὺς πίστει ἐξ ἡμῶν * ἐκδημήσαντας πρὸς σὲ, * τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν * καὶ ὑπεράγαθον.

Θεοτοκίον.

Σαρκός μου τὰς κινήσεις * ἀπονέκρωσον, ἡ Θεὸν * σαρκὶ ἀποτεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν, * καὶ παράσχου φωτισμὸν * τῇ διανοίᾳ μου, ἁγνὴ, * νεφέλη οὖσα φωτός.

Εἱρμὸς ἄλλος. Μεγαλύνομεν πάντες.

Ἀναμέλπομεν πάντες * τὰ μνημόσυνα ὑμῶν, * Μάρτυρες πανεύφημοι, * βλέποντες τὰ σκάμματα * τῶν ἱερῶν ὑμῶν ἄθλων· * καὶ ἐκπλαγέντες * τὸν Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Πρὸς ἀλλήλους ἀθλοῦντες * φασὶν οἱ ἀθλοφόροι· * Σαρκὸς μὴ φεισώμεθα· * δεῦτε, ἀποθάνωμεν * ὑπὲρ Χριστοῦ, ἵνα ὅλον * αἰῶνα ζῶμεν * χορεύοντες ἄληκτα.

Δόξα.

Ἡ Τριὰς, τοὺς ἐν φύσει * μιᾷ ἀνυμνοῦντας σε, * Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, * καὶ ὁ γεννηθεὶς υἱὸς, * καὶ Πνεῦμα τὸ ἐκπορευτὸν, * τῷ σῷ ἐλέει * ἀβλαβεῖς συντήρησον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, πάνσεμνε ἁγνὴ, * παρθενίας καύχημα, * μαρτύρων τὸ στήριγμα, * ἀνθρώπων βοήθεια, * καὶ τοῦ κόσμου ἡ χαρὰ,* Μαρία Μήτηρ * καὶ δούλη τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων, * δέξαι τὴν προσευχήν μου· * καὶ ὡς κατηξίωμαι * τὸν σταυρὸν ἀσπάσασθαι, * καὶ τὸ σωτήριον Πάθος * συμπροσκυνῆσαι * μὲ τὸν Χριστὸν αἰτήσατε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἄνες, ἄφες, οἰκτίρμον, * τοῖς ἀποδημήσασι * πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον, * καὶ τούτους ἀνάπαυσον * ἐν σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις * ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις.

Ὁ Εἱρμός.

» Μεγαλύνομεν πάντες * τὴν φιλανθρωπίαν σου, * Κύριε, Σω-
» τὴρ ἡμῶν, * ἡ δόξα τῶν δούλων σου, * καὶ στέφανος
» τῶν πιστῶν, * ὁ μεγαλύνας * τὴν μνήμην τῆς τεκούσης σε.

Ἐξαποστειλάριον τὸ Νεκρώσιμον. Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν τὰ δ'. Μαρτυρικὰ, τὰ τοῦ Ἤχου. Δόξα...καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἰς δὲ τὸν Στίχον, τὰ Προσόμοια τοῦ κυρίου Θεοφάνους.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἤχου. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου νεκρώσιμον. Ἦχος πλβ'.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στίχ. Πρὸς σὲ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ θεός μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ϛ'. 9.

Ἀδελφοὶ, πεπείσμεθα περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοὶ, τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν. Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς Ἁγίοις καὶ διακονοῦντες. Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους, ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.

Ἕτερος Νεκρώσιμος. Ἀλληλούϊα νεκρώσιμον. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Τὰ ἀμφότερα ὡσαύτως, καὶ Κοινωνικά.

Τῌ ΚΥΡΙΑΚῌ Δ'. ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. καὶ Ἀνατολικὰ δ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'. Ἄλλοι δὲ μεταγενέστεροι ὥρισαν ψάλλεσθαι τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ Ἰωάννη ὅσιε, * διὰ παντὸς ἀληθῶς * τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι * τὰς ὑψώσεις ἔφερες, * μελετῶν πρακτικώτατα * τὰ θεόπνευστα * λόγια, πάνσοφε· * καὶ τὴν ἐκεῖθεν * ἀναπηγάζουσαν * χάριν ἐπλούτησας, * γεγονὼς μακάριος, * τῶν ἀσεβῶν * πάντων τὰ βουλεύματα * καταστρεφόμενος.

Ὅμοιον.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, * ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς * τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, * καὶ παννύχοις στάσεσι * τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, * ἀνεπτερώθης * πρὸς τὴν ἀγάπησιν * τὴν τούτου, μάκαρ, * καὶ ὡραιότητα· * ἧς ἐπαξίως νῦν * ἀπολαύεις ἄληκτα χαρμονικῶς * μετὰ τῶν συνάθλων σου, * θεόφρον Ὅσιε.

Ὅμοιον.

Πάτερ Ἰωάννη ὅσιε, * ἀναπτερώσας τὸν νοῦν * πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, * κοσμικῆς συγχύσεως * ἐβδελύξω τὸ ἄστατον· * καὶ τὸν σταυρόν σου * ἀναλαβόμενος, * τῷ παντεπόπτῃ * κατηκολούθησας, * σῶμα δυσήνιον * ἀγωγαῖς ἀσκήσεως * τῷ λογισμῷ * σθένει δουλωσάμενος * τοῦ Θείου Πνεύματος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ, * τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου * τοῦ Κυρίου ἀκούσας, * τὸν κόσμον κατέλιπες, * τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν * εἰς οὐδὲν λογισάμενος· * ὅθεν πᾶσιν ἐβόας· * Ἀγαπήσατε τὸν Θεὸν, * καὶ εὑρήσετε χάριν αἰώνιον· * μηδὲν προτιμήσατε * τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, * ἵνα, ὅταν ἔλθῃ * ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, * εὑρήσητε ἀνάπαυσιν * μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων· * ὧν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ, φύλαξον, * καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα τοῦ Ὁσίου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Τὸν 'πὶ εγῆς ἄγγελον, * καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, * τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, * τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν

ἀρετῶν, * τῶν ἀσκητῶν τὸ καύχημα, * Ἰωάννην τιμήσωμεν· * πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ * ἐξήνθησε δικαίως· * καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, * ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ * τῶν λογικῶν προβάτων, * ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὢ θαύματος καινοῦ * πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! * τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα * ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, * καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν * τὸν ἅπασαν τὴν κτίσιν περιέχοντα; * Θεοῦ ἐστι βουλὴ τὸ κυηθέν· * ὃν ὡς βρέφος, πάναγνε, * σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, * καὶ μητρικὴν παῤῥησίαν * πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, * μὴ παύσῃ δυσωποῦσα * ὑπὲρ τῶν σε τιμώντων, * τοῦ οἰκτειρῆσαι * καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Τροπάριον. Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, * καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, * καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, * Ἰωάννη πατὴρ ἡμῶν· * νηστείᾳ, ἀγρυπνίᾳ, προσευχῇ * οὐράνια χαρίσματα λαβών, * θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, * καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει * προστρεχόντων σοι. * Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· * δόξα τῷ σε στεφανώσαντι· * δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ * πᾶσιν ἰάματα.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ Δ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ἐξ ἔθους ἅπασαν Ἀκολουθίαν, Κανόνες γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος, μετὰ τῆς Θεοτόκου, εἰς ϛ΄. Ὁ παρὼν τοῦ Τριῳδίου εἰς δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριῳδίου, εἰς τὸν περιπεσόντα εἰς τοὺς λῃστάς.

Ἦχος πλ. α΄. Ὠδὴ α΄. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Ὡμοιώθην, Χριστέ, * τῷ ἐν χερσὶ τῶν λῃστῶν * περιπεσόντι, * καὶ ταῖς μάστιξιν * ἡμιθανεῖ ὑπὸ τούτων * καταλειφθέντι, * Σωτήρ· * καὶ γὰρ οὕτω πέπληγμαι * ταῖς ἁμαρτίαις μου.

Μὴ παρίδῃς ἐμὲ * τὸν ἀσθενοῦντα δεινῶς, * ἐβόα, Σῶτερ, * ὀδυρόμενος, * εἰς τοὺς λῃστὰς ὁ τὸν πλοῦτον * ἀποσυλήσας σου· * κἀγὼ οὕτω δέομαι· * Οἴκτειρον, σῶσόν με.

Ἰατρεύσας ἐμέ, * τὸν μαστιχθέντα τὸν νοῦν * ταῖς ἁμαρτίαις * ἐν ταῖς μάστιξιν * ὑπὸ λῃστῶν τῶν ἀδίκων, * καὶ πονηρῶν λογισμῶν, * Χριστὲ Σῶτερ, σῶσόν με, * ὡς πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μῆτερ Χριστοῦ, * τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, * καὶ ἐκ τῶν κόλπων * τοῦ Γεννήτορος * μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεὸν * ἀπαύστως πρέσβευε, * ἐκ πάσης περιστάσεως * σῶσαι, οὓς ἔπλασεν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου εἰς δ΄. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἐν φωτὶ ἀΰλῳ καὶ νοητῷ * ἐκ τῆς κατηφείας * τῶν ἐνύλων ἀναδραμών, * Ἰωάννη ὅσιε, λιταῖς σου * ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Ὡς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμὸν * θηλάσας, ἀπώσω * τὴν πικρίαν τῶν ἡδονῶν· * ὅθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον * ἡδύνεις, Πάτερ, τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

Ἐπιβὰς τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, * καὶ τὰς χαμαιζήλους * διαπτύσας τῶν ἡδονῶν, * γλυκασμὸς ἐδείχθης σωτηρίας, * ὅσιε Πάτερ, τῷ ποιμνίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ Λόγον ἡ τοῦ Πατρὸς * ἀφράστως τεκοῦσα, * τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν * θεράπευσον τραῦμα, καὶ καρδίας * τὴν ἀλγηδόνα καταπράϋνον.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ΄. Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, Χριστέ.

Ὁδῷ ἐν τῇ τοῦ βίου, Χριστέ, * κακῶς ὁδεύων, * τετραυμάτισμαι * ὑπὸ λῃστῶν ἐν τοῖς πάθεσιν· * ἀλλ' ἀνάστησόν με, δέομαι.

Ἐσύλησαν τὸν νοῦν μου λῃσταί, * καὶ ἔλιπόν με * ἐν τοῖς μώλωψιν * ἡμιθανῆ τῶν πταισμάτων μου· * ἀλλὰ ἴασαί με, Κύριε.

Ἐγύμνωσάν με, Σῶτερ Χριστέ, * τῶν ἐντολῶν σου * τὰ παθήματα, * καὶ ἡδοναῖς μεμαστίγωμαι· * ἀλλ' ἐπίχεε μοι ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε ἀπαύστως, ἁγνή, * τὸν προελθόντα * ἐκ λαγόνων σου, * ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου * τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἔφλεξας τῷ ἄνθρακι * τῷ τῆς ἀσκήσεως, ἔνδοξε, * τὴν τῶν παθῶν * ἄκανθαν, καὶ θάλπεις * μοναστῶν τὰ συστήματα.

Μύρον ἁγιάσματος * ἐκ τῶν ἀσκητικῶν, Ὅσιε, * ἀρωμάτων * ὅλος συνετέθης, * εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Θεοῦ.

Νόμοις τῆς ἀσκήσεως * ἐμμελετῶν, τὰ πάθη ἐβύθισας, * ὥσπερ ἄλλους * νῦν Φαραωνίτας, * τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου.

Θεοτοκίον.

Στῆσον μου τὸν ἄστατον * τῶν λογισμῶν, ἁγνὴ, τάραχον, * Μῆτερ Θεοῦ, * τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου * κατευθύνουσα κίνησιν.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Τὸν ἄχραντον σταυρόν σου, Σωτὴρ ἡμῶν, * ὡς ὅπλον σωτηρίας κατέχοντες, * ἐν αὐτῷ σοι βοῶμεν· Σῶσον ἡμᾶς, * ὁ παθὼν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν, * ὁ πάντων Θεὸς, ὡς πολυέλεος.

Δόξα. Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ * ἑκουσίως.

Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανὸν * ἀναλάμψας, * καταπηξάμενος σαφῶς * ἐπανῆλθες * πρὸς θεωρίας ἄπλετον βυθὸν εὐσεβῶς· * πάσας στηλιτεύσας μὲν * τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, * σκέπεις ἐκ τῆς λώβης δὲ * τοὺς ἀνθρώπους τῆς τούτων, * ὦ Ἰωάννη, κλῖμαξ ἀρετῶν· * καὶ νῦν πρεσβεύεις * σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ * καθεζόμενος, * καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς * αὐλιζόμενος, * ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἁγίου αὐτοῦ, * δέσποινα, ἐν κόλποις σου * σαρκικῶς, ὁ Θεὸς γὰρ, * οὕτως βασιλεύσας τε * ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· * καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· * ὃν ἐκδυσώπει * σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε, * τὴν ἐκ τάφου.

Λῃσταί μου ἐσύλησαν * τὴν ἐργασίαν τὴν ἔνθεον, * καὶ κατέλιπόν με * ταῖς πληγαῖς τιμωρούμενον.

Ἐξέδυσαν, Σῶτερ, με * τῶν ἐντολῶν σου οἱ ἄστατοι * λογισμοί μου· ὅθεν * μεμαστίγωμαι πταίσμασι.

Λευΐτης τοῖς μώλωψι * τραυματισθέντα ὡς εἶδέ με, * παρῆλθε, Σωτήρ μου· * ἀλλὰ σύ με διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξάζομεν * σὲ, Θεοτόκε Ἀνύμφευτε, * καὶ τῷ σῷ λιμένι * οἱ πιστοὶ καταφεύγομεν.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου.

Ὡς λειμὼν εὐωδέστατος, * καὶ τῶν ἀρετῶν Παράδεισος ἔμψυχος, * τὴν ἐγκράτειαν ἐξήνθησας, * δι᾽ ἧς πάντας ἔθρεψας * τοὺς τιμῶντάς σε.

Νομοθέτην ἀσκήσεως, * καὶ τῶν μοναστῶν κανόνα πραότατον, * ὡς Μωσῆν σε καὶ Δαβὶδ ἀληθῶς * κεκτημένοι, Πάτερ, * μακαρίζομεν.

Φυτευθεὶς ἐν τοῖς ὕδασι * τοῖς τῆς ἐγκρατείας, ὤφθης, μακάριε, * κλῆμα, Πάτερ, εὐθαλέστατον, * εὐσεβείας βότρυας * προβαλλόμενον.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ χρόνον γενόμενον * τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, * Θεομῆτορ, ἡμῖν τέτοκας, * ὃν δυσώπει σῶσαι * τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὠδὴ ε΄. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Ἰησοῦ, ἐπίσκεψαι * τοὺς μώλωπας ψυχῆς τῆς ἐμῆς, * καθάπερ πάλαι * τὸν ἐν ταῖς χερσὶ πεσόντα λῃστῶν· * καὶ ἰάτρευσόν μου, * Χριστὲ, τὸ ἄλγος, δέομαι.

Ἀλγεινῶς ταῖς μάστιξιν * ἠσθένησε ψυχή μου, Χριστὲ, * ταῖς τῶν πταισμάτων· * καὶ ἔνθεν γυμνὸς περίκειμαι * ἀρετῶν ἐνθέων· * καθικετεύω, σῶσόν με.

Ἱερεὺς ὡς εἶδέ με, * καὶ Λευΐτης οὐκ ἴσχυσε σαφῶς, * παρῆλθον γάρ με· * ἀλλὰ σὺ αὐτὸς, ὡς εὔσπλαγχνος, * νῦν τὴν σωτηρίαν * παρέσχες καὶ διέσωσας.

Μὴ παρίδῃς, Δέσποτα, * τὸν δείλαιον ἐμὲ, δυσωπῶ, * τὸν μαστιχθέντα * τὸν νοῦν ἀλγεινῶς ὑπὸ λῃστῶν· * ἀλλ᾽ οἰκτείρησον πρεσβείαις, * Σωτὴρ, τῆς κυησάσης σε.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Σβέσας πάντα τὰ πάθη * δρόσῳ τῶν ἀγώνων σου, * Πάτερ μακάριε, * δαψιλῶς ἀνῆψας * τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως· * ἐγκρατείας λύχνος, * καὶ φωτισμὸς τῆς ἀπαθείας * καὶ ἡμέρας υἱὸς ἐχρημάτισας.

Τὸν τῆς πίστεως βότρυν * θείᾳ γεωργίᾳ σου, * Πάτερ, ἐξέθρεψας· * καὶ ληνοῖς ἀπέθου, * καὶ ἐξέθλιψας πόνοις ἀσκήσεως· * καὶ κρατῆρα πλήσας * πνευματικὸν τῆς ἐγκρατείας, * κατευφραίνεις καρδίας τῆς ποίμνης σου.

Ὑπομείνας γενναίως * προσβολὰς καὶ στίγματα * τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, * ἀνεδείχθης στῦλος * καρτερίας, στηρίζων τὴν ποίμνην σου * βακτηρίᾳ θείᾳ, * ἐπὶ νομὰς τῆς ἐγκρατείας * καὶ ἐφ᾽ ὕδωρ ἐκτρέφων, μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεσι σῶν χειλέων, * πάναγνε, ἑπόμενοι, * σὲ μακαρίζομεν· * μετὰ σοῦ γὰρ ὄντως * μεγαλεῖα ποιήσας ὁ Κύριος, * ἐμεγάλυνέ σε, * καὶ ἀληθῆ Θεοῦ Μητέρα * γεννηθεὶς ἐκ γαστρός σου ἀνέδειξεν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Τοῖς πάθεσιν ἀνήλωσα * τὸν βίον * τὸν ἔνθεον, Δέσποτα, * καὶ ὅλως τοῖς πταίσμασι * δεινῶς μαστιζόμενος,* κατέφυγόν σοι· * οἰκτείρησόν με, δέομαι.

Ἀφήρπασαν τὸν πλοῦτόν μου, * καὶ ὥσπερ * νεκρόν με κατέλιπον * λησταί, τοῖς παθήμασι * τὸν νοῦν μου μαστίξαντες· * ἀλλ' οἰκτειρήσας * διάσωσόν με, Κύριε.

Ὡς εἶδεν ὁ Λευίτης μου * μαστίγων * τὸ ἄλγος, τοὺς μώλωπας, * μὴ φέρων παρῆλθέ με· * αὐτὸς δὲ, φιλάνθρωπε, * κατέχεάς μοι * τὸ πλουσιόν σου ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, * καὶ ὄρος * καὶ κλίμακα ἔμψυχον, * καὶ πύλην οὐράνιον * ἀξίως δοξάζομεν, * Μαρία ἔνδοξε, * ὀρθοδόξων καύχημα.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Ἐδέξω ἐν τῇ ψυχῇ * τὸν θεῖον πλοῦτον τοῦ Πνεύματος, * τὴν ἀμεμπτον προσευχὴν, * ἁγνείαν, σεμνότητα, * ἀγρυπνίαν σύντονον, * ἐγκρατείας πόνους, * δι' ὧν οἶκος ἐγνωρίσθης Θεοῦ.

Ὕλης τῆς κάτω, σοφὲ, * παρέδραμες τὴν εὐτέλειαν, * ἀΰλῳ δὲ προσευχῇ * τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, * καὶ τῆς ἄνω λήξεως * ὤφθης κληρονόμος * διὰ βίου τελειότητα.

Ἱδρῶσιν ἀσκητικοῖς * τοὺς ἄνθρακας τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ * κατέσβεσας ἀληθῶς, * καὶ τὸ πῦρ τῆς πίστεως * ἐκλάμψας, κατέφλεξας * τὰ τῆς ἀπιστίας * τῶν αἱρέσεων φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Ἐξέλαμψεν ἐκ Σιὼν * ἡ τοῦ Ὑψίστου εὐπρέπεια, * τὸ πρόβλημα τῆς σαρκὸς * καθ' ἕνωσιν ἄρρητον * ἐκ σοῦ, ἀπειρόγαμε, * περιβεβλημένη, * καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισε.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος * τῆς ἐγκρατείας * ἀληθῆ σε ἔθετο * ὥσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ, * φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, * καθηγητὰ * Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Οἶκον Θεοῦ ὡς ἀληθῶς * σαυτὸν εἰργάσω, Πάτερ, * ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, * σαφῶς κατακοσμήσας, * ὥσπερ χρυσίον τηλαυγὲς, * πίστιν, ἐλπίδα καὶ ἀγάπην ἀληθῆ, * θείους θεσμοὺς ἐκθέμενος· * ἐγκρατείᾳ ἀσκήσας, * ὡς ἄσαρκος, φρόνησιν, * ἀνδρείαν, σωφροσύνην, * κτησάμενος ταπείνωσιν, * δι' ἧς ἀνυψώθης· * διὸ καὶ ἐφωτίσθης * εὐχαῖς ἀεννάοις, * καὶ τοῦ οὐρανοῦ κατέλαβες τὰς σκηνώσεις, * καθηγητὰ * Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῇ Κυριακῇ Δ'. τῶν Νηστειῶν, ποιεῖται μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλεήσῃ καὶ σώσῃ ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Λησταὶ περιέπεσον * ἐπ' ἐμὲ τὸν δείλαιον, * καὶ μάστιξιν ἔλιπον * νεκρὸν ὥσπερ ἄπνουν με· * διό σε ἱκετεύω· * Ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με.

Τὸν νοῦν μου ἐσύλησαν * λογισμοὶ οἱ ἄστατοι, * καὶ πλήξαντες πάθεσι, * νεκρόν με κατέλιπον * τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων· * ἀλλὰ, Σῶτερ, ἴασαί με.

Ὡς εἶδε Λευίτης με * ταῖς πληγαῖς ὀδυνόμενον, * μὴ φέρων τοὺς μώλωπας * διὰ τὸ ἀνίατον, * παρῆλθέ με, Σωτήρ μου, * ἀλλ' αὐτὸς ἰάτρευσόν με.

Θεοτοκίον.

Σὺ ὁ ἐκ Παρθένου με * σαρκωθεὶς διέσωσας, * τοῖς μώλωψι χέας μου * τὸ πλούσιον ἔλεος, * Χριστὲ, τῶν οἰκτιρμῶν σου· * διὰ τοῦτο σε δοξάζω.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐν τῇ χλόῃ τῆς ἄνω * βασιλείας τὴν ποίμνην, * Πάτερ, ἐξέθρεψας, * καὶ ῥάβδῳ τῶν δογμάτων * τοὺς θῆρας ἀπελάσας * τῶν αἱρέσεων, ἔψαλλες· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ ἄνω εἰσῆλθες * νυμφικῇ εὐωχίᾳ * τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, * στολὴν ἐνδεδυμένος * ἀξίαν τοῦ καλοῦντος· * ἐν ᾗ ἀνεκλίθης βοῶν· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ βραχεὶς ἁμαρτίαις, * ποταμὸς ἀνεδείχθης * τῆς ἐγκρατείας, Πάτερ, * λογισμοὺς κατακλύζων, * καὶ ῥύπον ἐκκαθαίρων * τῶν βοώντων ἐκ πίστεως· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρός σου προῆλθε, * σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, * τῶν ὅλων Κύριος· * διό σε Θεοτόκον * φρονοῦντες ὀρθοδόξως, * τῷ Υἱῷ σου κραυγάζομεν· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ Παντουργῷ * ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες.

Ὑπὸ τῶν ληστῶν * τῶν λογισμῶν μου ὅλον * διέφθειρα βίον μου * πταισμάτων μάστιξιν· * ὅθεν τῆς θείας * γεγύμνωμαι εἰκόνος * σοῦ τοῦ φιλανθρώπου * Θεοῦ· ἀλλ' οἴκτειρόν με.

Ἦλθες ἐπὶ γῆς * ἐκ τῶν ὑψίστων, Σῶτερ, * οἰκτείρας τὸν

μάστιξι * τραυματισθέντα με * ὅλον πταισμάτων * τοῖς μώλωψιν, οἰκτίρμον, * καὶ ἐξέχεάς μοι,* Χριστὲ, τὸ ἔλεός σου.

Σῶμα καὶ ψυχὴν * σὺ, ὁ Δεσπότης, Σῶτερ, * ἀντίλυτρον δέδωκας * ἐμοῦ, καὶ ἔσωσας * ὅλον πταισμάτων * ἐσμῷ τραυματισθέντα * ἐν ταῖς ἀνιάτοις * πληγαῖς, ὡς ἐλεήμων.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν * θεανδρικῷ τῷ λόγῳ * τεκοῦσαν τὸν Κύριον * καὶ παρθενεύουσαν, * πάντα τὰ ἔργα, * Παρθένε, εὐλογοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Στήλην σε ἔμπνουν ὡς ἀληθῶς * καὶ εἰκόνα * ἐγκρατείας, Πάτερ, κεκτημένοι, * πάντες σου τὴν μνήμην * τιμῶμεν, Ἰωάννη.

Θίασος χαίρει τῶν μοναστῶν, * καὶ χορεύει * τῶν Ὁσίων δῆμος καὶ Δικαίων· * στέφος γὰρ ἀξίως * σὺν τούτοις ἐκομίσω.

Ὡραϊσμένος ταῖς ἀρεταῖς, * εἰς νυμφῶνα * τῆς ἀῤῥήτου δόξης συνεισῆλθες, * ὕμνον ἀναμέλπων * Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ * δεομένους * μὴ παρίδῃς, Παρθένε, ὑμνοῦντας * καὶ ὑπερυψοῦντας * σὲ, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ θ΄. Ἠσαΐα, χόρευε.

Ἐντολάς σου, Δέσποτα, * μὴ φυλάξας * γνώμῃ ἐμαυτοῦ, * τοῖς πάθεσιν ὑπελθὼν, * τῆς τῶν ἀγαθῶν * γεγύμνωμαι χάριτος, * καὶ ταῖς πληγαῖς * ἔῤῥιμμαι γυμνός· * ὅθεν αἰτοῦμαι σε * τὸν Σωτῆρα διασῶσαι με.

Οὐ Λευΐτης ἴσχυσεν * ἀποσμῆξαι * μώλωπας ἐμοὺς,* ἀλλ' ἦλθες, ὁ ἀγαθὸς, * πρός με συμπαθῶς, * καὶ ἔχεας ἔλεος * σῶν οἰκτιρμῶν, * Σῶτερ, ἐπ' ἐμὲ, * ὥσπερ πανάριστος * ἰατρός με ἰασάμενος.

Ὡς ὑπάρχων εὔσπλαγχνος, * κατοικτείρας * ἔσωσας, Χριστὲ,* τὸν μάστιξιν ἀλγεινῶς * ὑπὸ τῶν λῃστῶν, * Σωτὴρ, μαστιχθέντα με, * καὶ τὴν ψυχὴν * σῶμα τε ὁμοῦ, * ὥσπερ δηνάρια * δύο, δέδωκας ἀντίλυτρον.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, * Θεομῆτορ· * ἄνευ γὰρ ἀνδρὸς * ἡ σύλληψις ἐν σοὶ, * καὶ παρθενικῶς * ἡ κύησις γέγονε· * καὶ γὰρ Θεὸς * ἐστὶν ὁ τεχθείς· * ὃν μεγαλύνοντες, * σὲ, Παρθένε, μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως.

Ἰατὴρ νοσούντων ἐν πταίσμασι * θεόθεν ἐδείχθης, * ἐλατὴρ δὲ, μακάριε, * καὶ διώκτης τῶν πονηρῶν * πνευμάτων· * διό σε μακαρίζομεν.

Τὴν γῆν ὡς φθορᾶς οἰκητήριον * κατέλιπες, Πάτερ, * καὶ εἰς γῆν κατεσκήνωσας * τῶν πραέων, καὶ σὺν αὐτοῖς * ἀγάλλῃ, * τῆς θείας ἀπολαύων τρυφῆς.

Σήμερον ἡμέρα ἑόρτιος· * πάντα συγκαλεῖ γὰρ * μοναζόντων τὰ ποίμνια * εἰς χορείαν πνευματικὴν, * τράπεζαν * καὶ βρῶσιν ἀκηράτου ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν σοὶ σκηνώσας, πανάμωμε, * τὸν πρὶν τοὺς γεννάρχας * κακοτρόπως πτερνίσαντα * βροτοκτόνον καταβαλὼν, * ἐτέχθη * καὶ πάντας ἡμᾶς ἔσωσε.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον τὸ Ἑωθινὸν, καὶ τοῦ Ὁσίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν * ὡς μοχθηρὰν ἐξέκλινας· * καὶ ἀτροφίᾳ τὴν σάρκα * μαράνας, ἀνεκαίνισας * ψυχῆς τὸν τόνον, Ὅσιε· * καὶ δόξαν κατεπλούτησας * οὐράνιον, ἀοίδιμε· * διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων * ὑπὲρ ἡμῶν, Ἰωάννη.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυρίως Θεοτόκον σε * ὁμολογοῦμεν, Δέσποινα, * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· * καὶ γὰρ Θεὸν ἐκύησας * ἀποῤῥήτως, τὸν λύσαντα * διὰ σταυροῦ τὸν θάνατον, * πρὸς ἑαυτὸν δὲ ἑλκύσαντα * ὁσίων δήμους, μεθ' ὧν σε * ἀνευφημοῦμεν, Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου καὶ τὰ Ἀνατολικά· εἶτα λέγομεν·

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος α΄.

Δεῦτε, ἐργασώμεθα * ἐν τῷ μυστικῷ ἀμπελῶνι,* καρποὺς μετανοίας * ἐν τούτῳ ποιούμενοι, * οὐκ ἐν βρώμασι καὶ πόμασι κοπιῶντες, * ἀλλ' ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις * τὰς ἀρετὰς κατορθοῦντες· * τούτοις ἀρεσκόμενος ὁ Κύριος, τοῦ ἔργου * δηνάριον παρέχει, * δι' οὗ ψυχὰς λυτροῦται * χρέους ἁμαρτίας, * ὁ μόνος πολυέλεος.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις· Ἡ πρώτη Ὥρα, καὶ ἡ Κατήχησις, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀπολουθία, ὡς συνήθως.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἦχου.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἐνορδίνου, καὶ τοῦ Ὁσίου.

Καυχήσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ϛ΄. 13.

Ἀδελφοὶ, τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεὸς, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὀμόσαι, ὤμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· Ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε. Καὶ οὕτω μακροθυμήσας, ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὀμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος· ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ· ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεὸν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφεύγοντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἣν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τάξιν Μελχισεδὲκ Ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Πρὸς Ἐφεσίους.

Κεφ. Ε΄. 8.

Ὡς τέκνα φωτὸς, Ἀδελφοὶ, περιπατεῖτε (ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ), δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ, καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε. Τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν. Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἐστι. Διὸ λέγει· Ἔγειραι, ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοὶ, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς

καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα τοῦ Ἤχου, καὶ τοῦ Ὁσίου. **Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.** Εὐαγγέλια τὰ ἀμφότερα.

Κοινωνικόν. **Αἰνεῖτε τὸν κύριον.** Καὶ **Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.**

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τῆς Οκτωήχου δ΄. τὰ ἑπόμενα τοῦ Τριῳδίου γ΄. καὶ τοῦ Μηναίου γ΄.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος γ΄. **Μεγάλη * τοῦ σταυροῦ σου.**

Μεγίστους * ἐν καιρῷ, πιστοὶ, ἐπιδειξώμεθα * τῆς ἐγκρατείας πόνους, * ὅπως μελλούσης δόξης * ἐπιτύχωμεν, ἐλέει τοῦ μεγάλου * Θεοῦ καὶ Βασιλέως * ἀπολυτρούμενοι * τῆς φλογὸς τῆς γεέννης.

Ὅμοιον.

Τὸν χρόνον * τῆς νηστείας νῦν ὑπερμεσάσαντες, * ἀρχὴν ἐνθέου βίου * σαφῶς ἐπιδειξώμεθα· * καὶ εἰς τέλος ἐναρέτου πολιτείας * φθάσαι θερμῶς σπεύσωμεν, * ὅπως ληψώμεθα * τὴν τρυφὴν τὴν ἀγήρω.

Ἕτερον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος βαρύς. **Καταφρονήσαντες πάντων.**

Ὑπερμεσάσαντες ταύτην * τὴν ἱερὰν τῆς νηστείας περίοδον, * πρὸς τὸ μέλλον ἐν χαρᾷ * διευθυδρομήσωμεν, * καρτερίας ἐλαίῳ * τὰς ψυχὰς ἀλειφόμενοι· * ἵνα πάντες ἀξιωθῶμεν * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * καὶ τὰ θεῖα παθήματα * προσκυνῆσαι, προφθάσαι * καὶ τὴν σεμνὴν καὶ ἁγίαν * Ἀνάστασιν.

Καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια γ΄. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἴσοδος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι· ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου.
Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφρανθήτωσαν.
Καὶ πάλιν· Μὴ ἀποστρέψῃς· ἡ συνήθης Ἐκτενής. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας.

Ἦχος βαρύς.

Ὁ τὸν ἀμπελῶνα φυτεύσας, * καὶ τοὺς ἐργάτας καλέσας, * ἐγγὺς ὑπάρχει Σωτήρ· * δεῦτε, οἱ τῆς νηστείας ἀγωνισταί, * μισθὸν ἀπολάβωμεν, * ὅτι πλούσιος ὑπάρχει * ὁ δοτὴρ καὶ ἐλεήμων· * μικρὸν ἐργασάμενοι,* κομισώμεθα τὸ τῆς ψυχῆς ἔλεος.

Ἕτερον Ἰδιόμελον. Ποίημα Στεφάνου.

Ἦχος πλ. β'.

Λῃσταῖς λογισμοῖς * περιπεσὼν ὁ Ἀδάμ, * ἐκλάπη τὸν νοῦν, * τραυματισθεὶς τὴν ψυχήν, * καὶ ἔκειτο γυμνὸς ἀντιλήψεως· * οὔτε * Ἱερεὺς ὁ πρὸ τοῦ νόμου * προσέσχεν αὐτῷ, * οὔτε * Λευΐτης μετὰ νόμον * ἐπεῖδεν αὐτόν, * εἰ μὴ σὺ * ὁ παραγενόμενος Θεὸς * οὐκ ἐκ Σαμαρείας, * ἀλλ' ἐκ τῆς Θεοτόκου. * Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * οὐκ ἠρνήσαντό σε, * οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· * ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα...καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν, πιστοί, * τὴν οὐράνιον παστάδα, * καὶ πύλην σφραγισθεῖσαν ἀληθῶς· * χαῖρε, δι' ἧς * ἀνεβλάστησεν ἡμῖν * ὁ Σωτὴρ ὁ τῶν ἁπάντων, * Χριστὸς ὁ ζωοδότης καὶ Θεός· * κατάβαλε, Δέσποινα, τοὺς ἀθέους * τυράννους ἐχθροὺς ἡμῶν * τῇ χειρί σου, ἄχραντε, * ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία κατὰ τὸ σύνηθες.

ΤΗ Β'. ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ τοῦ λαχόντος Ἤχου. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, ψάλλομεν Καθίσματα Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου δύο μετὰ καὶ Θεοτοκίου· μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, λέγομεν τὰ παρόντα Καθίσματα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ὁ ὡραιότατος * καιρὸς ἐφέστηκεν, * ἡ ἀξιέπαινος * ἡμέρα ἔλαμψε * τῆς ἐγκρατείας, ἀδελφοί· * σπουδάσωμεν καθαρθῆναι, * ὅπως ἐποφθείημεν * καθαροὶ τῷ Ποιήσαντι, * καὶ τῆς ὡραιότητος * τῆς αὐτοῦ ἐπιτύχωμεν,* πρεσβείαις τῆς αὐτὸν κυησάσης * μόνης ἁγνῆς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τὴν ὡραιότητα * τῆς παρθενίας σου, * καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον * τὸ τῆς ἁγνείας σου * ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, * ἐβόα σοι, Θεοτόκε· * Ποῖον σοι ἐγκώμιον * προσαγάγω ἐπάξιον; * τί δὲ ὀνομάσω σε;* ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· * διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· * Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Εἰς τὴν τρίτην Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος βαρύς. Κύριε, ἡμεῖς ἐσμέν.

Κύριε, ὁ δοὺς ἡμῖν προφθάσαι * τὴν σήμερον ἡμέραν, * Ἑβδομάδα ἁγίαν, * προλάμπουσαν φαιδρῶς * τῆς Λαζάρου ἐκ νεκρῶν * ἐγέρσεως φρικτῆς, * ἀξίωσον τοὺς δούλους σου * τῷ φόβῳ σου πορεύεσθαι, * τὸ στάδιον τῆς νηστείας * ἅπαν διανύοντας.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων * Χερουβὶμ ὑπάρχεις, * παναγία Παρθένε· * ἐκεῖνα γὰρ τὴν θείαν * μὴ φέροντα δύναμιν, * πτέρυξι κατακεκαλυμμένῳ προσώπῳ * τὴν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν· * αὐτὴ δὲ * σεσαρκωμένον τὸν Λόγον * αὐτόπτως ὁρῶσα φέρεις· * ὃν ἀπαύστως ἱκέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψάλλομεν δὲ τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· καὶ στιχολογεῖται ἡ α'. Ὠδή.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Τὰς ἡμῶν διανοίας * θείῳ ἀρότρῳ * νεώσαντες, τῆς ἐνθέου νηστείας * ἀρετῶν ἄσταχυν * καρποφορήσωμεν, * ὅπως μὴ πεινάσωμεν * εἰς τὸν αἰῶνα, τρυφῶντες * τρυφὴν τὴν ἀδάπανον * ἐπαγαλλόμενοι.

Πολυχρόνια πάθη * ἔνδοθεν φέρων * σκοτίζοντα τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, * πρὸς τὴν σὴν ἄχρονον, * Λόγε ἀνάρχου Πατρός, * δύναμιν ἀήττητον * συντετριμμένῃ καρδίᾳ * προσπίπτω, καὶ δέομαι· * Οἴκτειρον, σῶσόν με.

Ἡ καλλίστη νηστεία * τρέφει καρδίας, * πιαίνουσα λογισμοὺς θεαρέστους, * καὶ παθῶν ἄβυσσον * ἀποξηραίνουσα· * ὄμβροις κατανύξεως * ἀποκαθαίρει τοὺς πίστει * αἴνεσιν προσάγοντας * τῷ Παντοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Πολυώνυμε Κόρη, * χαίροις, ἁγία * Παρθένε, Θεοκυῆτορ Μαρία, * τῶν πιστῶν καύχημα, * κατάρας λύτρωσις, * κλῖμαξ

ἐπουράνιε, * ἀκατανόητον θαῦμα, * βάτε ἀκατάφλεκτε, * γῆ ἀγεώργητε.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος βαρύς. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ ζωηφόρον ξύλον * προσκυνήσαντες, * ἴωμεν, ἴωμεν * δι' ὁδοῦ τῆς νηστείας * πρὸς τὸ Πάθος τοῦ Χριστοῦ * ἀγαλλιώμενοι.

Χριστῷ ἀκολουθοῦντες * ἀρνησώμεθα * κόσμον, καὶ ἄρωμεν * τὸν σταυρὸν ἐπὶ ὤμων, * συμμορφούμενοι αὐτοῦ * τοῖς θείοις πάθεσι.

Δόξα.

Τὴν ἐν τρισὶ προσώποις * ὑπερούσιον * μίαν Θεότητα * ἀνυμνήσωμεν πάντες, * τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν * καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν.

Ὃν ἀκατανοήτως * ἀπεκύησας * φθορὰν μὴ γνοῦσα, Ἁγνή, * Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα * ἐξιλέωσαι καὶ νῦν * ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ * μετὰ Ἀγγέλων * κρῖναι τὰ σύμπαντα, * καλὴν ἀπολογίαν * ἀποδοῦναι σοι, Χριστέ, * ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, * τῷ βυθίσαντι * πᾶσαν τὴν δύναμιν *
» Φαραὼ ἐν θαλάσσῃ, * ἐπινίκιον ᾠδήν, * ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ η΄. Βαβυλωνία κάμινος.

Ταῖς βλαβεραῖς τοῦ ὄφεως * πλάναις ἐξελκόμενος, * καὶ δελεαζόμενος τὸν νοῦν, * καθ' ἡμέραν τῷ ἄλγει μου * προστιθέμενος ἄλγος, * Σῶτερ, κραυγάζω σοι· * Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, * ἐπίστρεψον, σῶσον με.

Νενηστευκὼς ἀνέστησε * παῖδα Σουναμίτιδος * πάλαι δυναμούμενος σαφῶς * Ἐλισσαῖος τῷ Πνεύματι· * ἡμεῖς δὲ νεκρωθέντες * ταῖς ἡδοναῖς τῶν παθῶν, * ζωηφόρῳ νηστείᾳ, * πιστοί, ἀναζήσωμεν.

Τοὺς Νινευΐτας ἔσωσας, * Κύριε φιλάνθρωπε, * πάλαι μεταγνόντας ἐν κλαυθμῷ * καὶ νηστείᾳ, ὡς εὔσπλαγχνος· * ἡμᾶς δὲ τῷ ἐλέει * τῷ σῷ οἰκτείρησον * ἀποροῦντας δι' ἔργων * ἐξομολογεῖσθαι σοι.

Θεοτοκίον.

Ἡ μετὰ τόκον ἄφθορος * μείνασα, Πανάμωμε, * λύτρωσαι, δεόμεθα, Ἁγνή, * καταφθορᾶς τοὺς δούλους σου, * πιστῶς τοὺς μελῳδοῦντας * ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν φοβερὸν τοῖς Σεραφίμ.

Τῆς ἐγκρατείας σὺν Θεῷ * τὴν νύσσαν ἔχοντες, πιστοί, * τὸ λοιπὸν νεανικῶς * διαδράμωμεν * ἅγιον στάδιον, * καὶ στεφηφορήσωμεν.

Τὴν ἀκαρπίαν καθορῶν * τῆς πολυνόσου μου ψυχῆς, * ἔτι ἔμμεινον, Χριστέ, * καὶ μὴ ἐκκόψῃς με, * ὡς τὴν συκῆν ἐκείνην * τὴν ἐπικατάρατον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Μοναρχικώτατε Τριάς, * καὶ τρισυπόστατε Μονάς, * Πάτερ, Υἱὲ καὶ τὸ Πνεῦμα, * ἐκ παντοίων ῥῦσαι * πειρασμῶν καὶ κινδύνων * τούς σε ἀναμέλποντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ· * χαῖρε, ἀείφωτε λαμπάς· * χαῖρε, νέε οὐρανέ· * χαῖρε, νοῦς ἀστράπτων· * χαῖρε, ναὲ Κυρίου· * χαῖρε, πανύμνητε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν φοβερόν σου ἐτασμὸν * κατανοούμενος, Χριστέ, * φρίττω, τρέμω καὶ βοῶ· * Ὁ ἀμέτρητον ἔχων * τὸ μέγα ἔλεος, * σῶσον με τὸν δείλαιον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν φοβερὸν τοῖς Σεραφίμ, * καὶ θαυμαστὸν τοῖς Χερουβίμ, *
» καὶ τοῦ κόσμου Ποιητήν, * Ἱερεῖς καὶ δοῦλοι, * καὶ πνεύ-
» ματα Δικαίων, * ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Κρατῆρα θεῖον * πλήσασα νυνὶ * κατανύξεως, * ἡ τῆς νηστείας χάρις σαφῶς * συγκαλεῖται ἅπαντας * πιστούς, ἐκβοῶσα * μετ' εὐφροσύνης· Δεῦτε ἀπολαύσατε, * τὴν μέθην παθῶν ἀποβαλόντες, * ἵνα μελλούσης * ἀξιωθείητε παρακλήσεως.

Ἐγγὺς ἡ κρίσις, * πρόσεχε, ψυχή· * συνειδήσεως * ἐπιμελοῦ, καὶ πράττε καλῶς, * καὶ σὲ ἀκατάκριτον * ἀεὶ συντηροῦσα· * εἰ ἑαυτοὺς δὲ ὧδε διεκρίναμεν, * οὐδ' ὅλως ἐκεῖ κατακριθῶμεν, * ἄνευ μαρτύρων * ἔνθα ὑπεύθυνοι κατακρίνονται.

Ἀρχαί, Δυνάμεις, * Θρόνοι, Σεραφίμ, * Κυριότητες, * καὶ Ἐξουσίαι καὶ Χερουβίμ, * Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, * Θεὸν δυσωπεῖτε, * τῶν νηστειῶν τὸν χρόνον διανύσαι ἡμᾶς, * τὸ τούτου εὐάρεστον ποιοῦντας, * ἵνα ὡς δοῦλοι * εὐαρεστήσαντες δόξης τύχωμεν.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων, * μετὰ Προφητῶν, * τὴν τεκοῦσάν σε, * μετὰ Ὁσίων πάντων, Χριστέ, * δυσωποῦσαν πρόσδεξαι * ἀεὶ

ὑπὲρ δούλων * παροργισάντων σε τὸν εὐδιάλλακτον * καὶ μόνον Δεσπότην καὶ Σωτῆρα, * ᾧ ἀσωμάτων * τάξεις παρίστανται ἀεὶ τρέμουσαι.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα.

Τὸν γαληνὸν τῆς νηστείας * ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αὔρᾳ * ὑπερπεράσαντες πλοῦν, * πρὸς τὸν λιμένα * τῶν Παθημάτων Χριστοῦ * καταντῆσαι ἐπευξώμεθα.

Τὴν Χαναναίαν ζηλώσας, * ἐλέησόν με, βοῶ σοι, * Υἱὲ Δαβὶδ, ὁ Θεός· * καὶ ἴασαί μου * τὴν ἀσθενοῦσαν ψυχὴν,* ὡς ἐκείνης τὸ θυγάτριον.

Δόξα.

Τὴν τῆς Θεότητος φύσιν * ἑνιζομένην Μονάδα, * καὶ χαρακτῆρσι τρισὶ * τρισσευομένην, * Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν * καὶ Πνεῦμα ἀνυμνολογήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα * τὸν ἀπερίληπτον Λόγον,* καὶ τοῦτον ἄνευ σπορᾶς * σαρκὶ τεκοῦσα, * ἱκέτευε ἐκτενῶς, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ δικαιώσας Τελώνην, * ἱλάσθητί μοι βοῶντι· * Κἀμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ * ἵλεως ἔσο, * ὁ τῶν ἁπάντων Κριτὴς, * συγχωρῶν μου τὰ ἐγκλήματα.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, * καὶ κατὰ φύσιν Παρθένον, * τὴν
» μόνην ἐν γυναιξὶν * εὐλογημένην * ᾄσμασι μυστικοῖς * οἱ
» πιστοὶ μεγαλύνωμεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. δίς.

Τῷ τοῖς λησταῖς περιπεσόντι * ὡμοιώθην ἐγὼ, * Δέσποτα τῶν ἁπάντων, * τοῖς πταίσμασί μου περιπεσὼν, * καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς κατετρώθην· * ἀλλὰ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἀνιάτρευτον, * ὁ οὐκ ἐκ Σαμαρείας, * ἀλλ' ἐκ τῆς ἀχράντου Παρθένου παραγενόμενος· * Ἰησοῦ, τὸ σωτήριον ὄνομα, ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν, Ἅγιοι; * Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν * ἐπανεπαύσατο Χριστός. * Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως * ἐδοξάσατε αὐτόν. * Ἀγγέλους; * τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. * Δυνάμεις; * ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. * Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, * καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· * πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, * Κεχαριτωμένη, Μῆτερ ἀνύμφευτε, * καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν * τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν· * Θεοτόκε, πρέσβευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἦχος γ'.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι ἡμῶν * ἀντέστησαν ἡμῖν, * ἀνάστα, Κύριε, * βοήθησον ἡμῖν· * σὺ γὰρ εἶ Πατὴρ ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐ γινώσκομεν.

Προκείμενον. Ἦχος γ'. Ψαλμὸς πγ'.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν Δυνάμεων, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν Δυνάμεων!

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΛΖ', 33.

Τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων· Οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπ' αὐτὴν βέλος, οὐδὲ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ' αὐτὴν θυρεὸν, οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακα, ἀλλὰ τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐ μὴ εἰσέλθῃ. Τάδε λέγει Κύριος· Ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, τοῦ σῶσαι αὐτὴν δι' ἐμὲ, καὶ διὰ Δαβὶδ τὸν παῖδά μου. Καὶ ἐξῆλθεν Ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἀνεῖλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας· καὶ ἀναστάντες τὸ πρωὶ, εὗρον πάντα τὰ σώματα νεκρά. Καὶ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς Σενναχηρεὶμ, βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ᾤκησεν ἐν Νινευῇ. Καὶ ἐν τῷ αὐτὸν προσκυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασαρὰχ τὸν Πάτραρχον αὐτοῦ, Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασὰρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν μαχαίραις, αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσορδὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. (Κεφ. ΛΗ'. 1.) Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαλακίσθη Ἐζεκίας ἕως θανάτου· καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς ὁ Προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τάδε λέγει Κύριος· Τάξαι περὶ τοῦ οἴκου σου· ἀποθνήσκεις γὰρ σὺ, καὶ οὐ ζήσῃ. Καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον, λέγων· Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου μετὰ ἀληθείας, ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡσαΐαν, λέγων· Πορεύθητι, καὶ εἶπον Ἐζεκίᾳ· Τάδε λέγει Κύριος, ὁ Θεὸς Δαβὶδ τοῦ πατρός σου· Ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ εἶδον τὰ δάκρυά σου· ἰδοὺ, προστίθημι

πρὸς τὸν χρόνον σου δεκαπέντε ἔτη, καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων ῥύσομαί σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην· καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄. Ψαλμὸς πδ΄.

Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου.

Στίχ. Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου.

ΤΗ Β΄. ΤΗΣ Ε΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν ἀντὶ τῶν, Πρὸς Κύριον, τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τρία Προσόμοια, καὶ τοῦ Μηναίου γ΄.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος γ΄. Σταυροφανῶς Μωϋσῆς.

Ὁ δοὺς ἡμῖν * τῆς νηστείας τὸν χρόνον, * τοῦ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆσαι * καὶ μηδαμῶς ἀπολέσθαι, * Λόγε Θεοῦ, * καταζίωσον πάντας * εὐαρεστῆσαι σοι καλῶς, * καὶ ἐν θερμῇ κατανύξει * θεραπεῦσαι σε, Χριστέ, * ὥσπερ ἡ Πόρνη ἡ σώφρων καὶ σεμνή, * ἡ ποτὲ τῷ μύρῳ * καὶ ταῖς προσχύσεσι * τῶν θερμῶν δακρύων, * τῶν πταισμάτων λαβοῦσα τὴν ἄφεσιν.

Ὅμοιον.

Ὡς ὁ τυφλὸς * ἐκ καρδίας σοι κράζω· * Υἱὲ Θεοῦ, φώτισόν μου * τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας· * ὡς ἡ πιστὴ * Χαναναία βοῶ σοι· * Ἐλέησόν με, οἰκτίρμον· * καὶ γὰρ ψυχὴν δαιμονῶσαν * κέκτημαι ταῖς ἡδοναῖς· * ἣν ἀπαλλάξας τοῦ σκότους τῶν παθῶν, * τὸ λοιπὸν βιῶσαι * καθαρῶς ποίησον, * ἵνα σου δοξάζω * τὴν πολλὴν ἀγαθότητα, Κύριε.

Ἕτερον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος β΄. Ἡ θεόκλητος Μάρτυς Χριστοῦ.

Ἡ θεόφωτος χάρις ἡμῖν * τῆς ἐγκρατείας σήμερον λάμψασα * φαιδρότερον τοῦ ἡλίου, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν φωταγωγεῖ, * ὥσπερ νέφη τὰ πάθη * τῆς ἁμαρτίας ἐκδιώκουσα· * διὰ τοῦτο ἅπαντες * δράμωμεν εὐψύχως * αὐτὴν ἀσπασόμενοι· * χαίροντες τελῶμεν * τὸ θεῖον στάδιον αὐτῆς, * ἧς ταῖς εὐφροσύναις * εὐωχούμενοι βοήσωμεν Χριστῷ· * Ἁγίασον τοὺς ταύτην, ἀγαθέ, * ἐκτελοῦντας πιστῶς.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ΄. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς πε΄.

Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Στίχ. Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ εἰσάκουσόν μου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΓ΄. 12.

Ἄβραμ δὲ κατῴκησεν ἐν γῇ Χαναάν· Λὼτ δὲ κατῴκησεν ἐν πόλει τῶν περιχώρων, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν Σοδόμοις. Οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σοδόμοις πονηροὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ σφόδρα. Ὁ δὲ Θεὸς εἶπε τῷ Ἄβραμ, μετὰ τὸ διαχωρισθῆναι τὸν Λὼτ ἀπ᾽ αὐτοῦ· Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε ἀπὸ τοῦ τόπου, οὗ νῦν σὺ εἶ, πρὸς βοῤῥᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ θάλασσαν· ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν σὺ ὁρᾷς, σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου ἕως αἰῶνος. Καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς· εἰ δύναταί τις ἐξαριθμῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐξαριθμηθήσεται. Ἀναστὰς διόδευσον τὴν γῆν εἴς τε τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος, ὅτι σοι δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἀποσκηνώσας Ἄβραμ, ἐλθὼν κατῴκησε παρὰ τὴν Δρῦν τὴν Μαμβρῆ, ἣ ἦν ἐν Χεβρώμ· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς πϛ΄.

Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Στίχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΔ΄ 27.

Πρόσταγμα Κυρίου πηγὴ ζωῆς, ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου. Ἐν πολλῷ ἔθνει δόξα βασιλέως, ἐν δὲ ἐκλείψει λαοῦ συντριβὴ δυνάστου. Μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς ἐν φρονήσει, ὁ δὲ ὀλιγόψυχος ἰσχυρῶς ἄφρων. Πραΰθυμος ἀνὴρ καρδίας ἰατρός, σὴς δὲ ὀστέων καρδία αἰσθητική. Ὁ συκοφαντῶν πένητα παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν, ὁ δὲ τιμῶν αὐτὸν ἐλεεῖ πτωχόν. Ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀπωσθήσεται ἀσεβής, ὁ δὲ πεποιθὼς τῇ ἑαυτοῦ ὁσιότητι δίκαιος. Ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς σοφία, ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγινώσκεται. Δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος, ἐλασσονοῦσι δὲ φυλὰς ἁμαρτίαι. Δεκτὸς βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων, τῇ δὲ ἑαυτοῦ εὐστροφίᾳ ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν. (Κεφ. ΙΕ΄. 1.) Ὀργὴ ἀπόλλυσι καὶ φρονίμους, ἀπόκρισις δὲ ὑποπίπτουσα ἀποστρέφει θυμόν· λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται,

στόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγγέλλει κακά. Ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ Κυρίου σκοπεύουσι κακούς τε καὶ ἀγαθούς. Ἴασις γλώσσης δένδρον ζωῆς, ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν πλησθήσεται Πνεύματος.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος βαρύς. Ἅπαξ.

Ὡς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς λῃστὰς * καὶ τετραυματισμένος, * οὕτω κἀγὼ περιέπεσον * ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, * καὶ τετραυματισμένη * ὑπάρχει μου ἡ ψυχή. * Πρὸς τίνα καταφύγω * τοῦ θεραπευθῆναι, * εἰ μὴ πρὸς σὲ τὸν ἰατρὸν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων; * ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ, ὁ Θεὸς, * τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἕτερον Ἰδιόμελον. Ἦχος δ'. Ἅπαξ καὶ αὐτό.

Ἀποσφαλέντες ἐκ παραβάσεως τῆς πρώην * ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς καὶ ἀπολαύσεως, * κατήχθημεν εἰς ἀτιμοτάτην ζωήν· * τῶν ἀρετῶν γὰρ τὴν πρέπουσαν * ἐπαινετὴν διαγωγὴν * ἐκδυθέντες, τοῖς πταίσμασιν * ὡς λῃσταῖς περιεπέσομεν· * ἡμιθανεῖς δὲ τυγχάνομεν, * ἐξαμαρτήσαντες τῶν σωτηρίων σου διδαγμάτων. * Ἀλλά σε ἱκετεύομεν, * τὸν ἐκ Μαρίας ἐπιφανέντα * καὶ ἀπαθῶς πάθεσι * προσομιλήσαντα Δεσπότην· * Κατάδησον ἡμῶν * τοὺς ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἐπιγενομένους μώλωπας, * καὶ τὸν ἀνείκαστόν σου οἶκτον ἐπίχεον ἡμῖν, * τὴν σὴν * θεραπευτικὴν ἐπιμέλειαν, * ὡς φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Ὁ τῶν ἁγίων Μαρτύρων * δεξάμενος τὴν ὑπομονὴν, * καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνῳδίαν, φιλάνθρωπε, * δωρούμενος ἡμῖν * ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐκ παντοίων κινδύνων * τοὺς δούλους σου φύλαττε, * εὐλογημένη Θεοτόκε, * ἵνα σε δοξάζωμεν, * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗ Γ'. ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικά· μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, λέγομεν Καθίσματα Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου δύο, μετὰ καὶ Θεοτοκίου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, λέγομεν Κάθισμα τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζέσει πίστεως * δι' ἐγκρατείας * πάθη φλέξωμεν * τῆς ἀκρασίας, * καὶ κρημνὸν τῆς ἁμαρτίας ἐκφύγωμεν, * καὶ τῶν δα-

κρύων κρουνοῖς κατασβέσωμεν * τὴν αἰωνίζουσαν φλόγα, κραυγάζοντες· * Ὑπεράγαθε, * ἡμάρτομέν σοι· ἱλάσθητι * καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας * σκηνὴ τοῦ Λόγου, * μόνη πάναγνε * Παρθενομῆτορ, * καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· * τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοῦν γενόμενον, * ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν * ἀποκάθαρον * πρεσβείαις σου, θείοις νάμασι, * παρέχουσα, σεμνὴ, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν, λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος β'. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Ὑπερδεδοξασμένη ἡ χάρις * τῆς πανσέπτου νηστείας· * δι' αὐτῆς Ἠλιοὺ ὁ Προφήτης * εὑρίσκει ἅρμα πύρινον, * καὶ Μωσῆς πλάκας δέχεται, * Δανιὴλ τεθαυμάστωται, * Ἐλισσαῖος νεκρὸν ἤγειρε, * Παῖδες τὸ πῦρ κατέσβεσαν, * καὶ πᾶς τις Θεῷ ᾠκείωται. * Αὐτῇ ἐντρυφῶντες βοήσωμεν· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως εὐδοκήσας.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν ἄχραντον.

Τὴν ἄμαχον πρεσβείαν σου * κεκτημένος ἐν δεινοῖς, * λυτροῦμαι τῶν θλιβόντων με * παρ' ἐλπίδα θαυμαστῶς, ὦ Μῆτερ Θεοῦ· * προφθάνεις γάρ συ πάντοτε * τοὺς αἰτοῦντάς σε πιστῶς, * καὶ λύεις συνεχόμενα * πειρατήρια ἐχθρῶν· * ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· * Δέξαι, Δέσποινα, βραχέα χαριστήρια, * ἀνθ' ὧν ὑπάρχεις μοι * ἐν πᾶσι βοήθεια.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ στιχολογεῖται ἡ β'. Ὠδή.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ β'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρόσεχε, γῆ καὶ οὐρανὲ, * καὶ ἐνωτίζου τὰ ῥήματά μου· *
» λαλήσω γὰρ τοῖς ἐν γῇ * Θεοῦ θαυμάσια.

Ἀδιαλείπτοις προσευχαῖς, * καὶ ἐγκρατείᾳ καὶ θεωρίᾳ * πτερώσωμεν τὰς ψυχὰς * πρὸς θεῖον ἔρωτα.

Τῆς ἀκρασίας τὸν κρυμὸν * διεκφυγόντες, θαλφθῶμεν πάντες * τῆς ἐγκρατείας φωτὶ * ἐν θείῳ Πνεύματι.

Ἅλατι θείων ἀρετῶν * τὴν σηπεδόνα τῆς ἁμαρτίας * ἀποβαλοῦσα, ψυχὴ, * Θεῷ κολλήθητι.

Θεοτοκίον.

Ἐπανεπαύσατο Χριστὸς * ἐν σοὶ τῇ μόνῃ εὐλογημένῃ, * καὶ σάρκα τὴν ἑαυτοῦ * ἐκ σοῦ ἐφόρεσε.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος β'. Προσέχετε, λαοί.

Νηστείαν καθαράν, * εὐχάς, δάκρυα, * μελέτην * τῶν θείων, καὶ πᾶσαν ἄλλην * ἀρετὴν συμποριζόμενοι, * τῷ Δεσπότῃ Θεῷ * καὶ νῦν προσοίσωμεν.

Ἡ Εὔα ἁλωτὴ * καρπῷ γέγονε, * ψυχή μου· * βλέπε σύ, μὴ δελεάζῃ, * εἰ προσβάλλει σοι ὁ ὄφις ποτὲ, * συμβουλεύων φαγεῖν * σὲ ἡδονῆς τοὺς καρπούς.

Δόξα.

Τὰ τρία τῆς μιᾶς * μορφῆς πρόσωπα * δοξάζω, * Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα,* ἓν τὸ κράτος τῆς Θεότητος, * Βασιλείαν ἁπάντων * καὶ λαμπρότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τόκος σου, ἁγνή, * φρικτὸς πέφυκε· * Θεὸς γὰρ * ὑπάρχει ἐνανθρωπήσας, * ὁ ἀνάρχως ἐκ Πατρὸς γεννηθείς, * καὶ ἐκ σοῦ ἐπ' ἐσχάτων * πλὴν ἀνδρὸς κυηθείς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἱμόῤῥουν ἐπαφῇ * τοῦ κρασπέδου σου * ἰάσω, * Χριστέ μου· κἀμὲ ἐν πίστει * τοῦ ἐλέους σου ἁπτόμενον * ὑγιῆ ἐκ παθῶν * ἀποκατάστησον. Ὁ Εἱρμός.

» Προσέχετε, λαοί, * τὰ τεράστια * τῶν ἔργων * τῆς θείας
» μου δυναστείας· * καὶ ἐν τούτῳ ἐπιγνώσεσθε, * ὅτι μόνος
» ἐγὼ * εἰμὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὠδὴ η'. Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως.

Ἐν ἀποκρύφῳ ἐνεδρεύων * καθ' ἑκάστην ὁ παμπόνηρος, * ἐπιζητεῖ με συλλαβεῖν, * καὶ κατάβρωμα ποιήσασθαι· * αὐτοῦ με τῆς κακίας * ῥῦσαι, Σωτὴρ, * ὁ σώσας τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ κήτους.

Διὰ νηστείας καθαιρόμενοι * ἀρετῶν ὄρει προσέλθωμεν, * καὶ ἀκουσώμεθα τρανῶς * τί λαλήσει ἐν ἡμῖν ὁ Θεός· * λαλήσει γὰρ εἰρήνην, * καὶ φωτισμὸν, * καὶ ἴασιν ψυχικῶν συντριμμάτων.

Ἁμαρτημάτων ἀμαυρότητι * καθ' ἑκάστην ἐκτυφλούμενος, * ἀδυνατῶ κατανοεῖν * τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε· * διό μου τῆς καρδίας * τοὺς ὀφθαλμοὺς * διάνοιξον, Ἰησοῦ φωτοδότα.

Θεοτοκίον.

Τῶν οἰκτιρμῶν σου ταῖς ῥανίσιν, * Ἀειπάρθενε ἀμόλυντε, * τοὺς μολυσμοὺς τοὺς ἐμπαθεῖς * τῆς καρδίας μου ἀπόπλυνον, * δακρύων ὀχετούς μοι * παρεκτικοὺς * καθάρσεως ψυχικῆς δωρουμένη. Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν πάλαι δροσίσαντα.

Τὸ πῦρ οὐ σβεσθήσεται, * καὶ ὁ σκώληξ, φησὶν, οὐ τελευτᾷ· * φοβοῦ τὴν ἀπόφασιν, * ὦ ψυχή μου, θεραπεύουσα Χρι-

στόν, * ἵνα εὕρῃς ἀπόλαυσιν, * ἔνθα πάντων * τῶν εὐφραινομένων * ἐστὶν ἡ κατοικία.

Τῇ καύσει πυρέττουσαν * τὴν ψυχήν μου τῶν ἐπιθυμιῶν * ἀνάστησον, δέομαι, * δι' ἀφῆς σου, ὡς τὴν Πέτρου πενθερὰν, * ἵνα εὕρῃ δουλεῦσαι σοι * εὐαρέστως, * ἀνθομολογοῦσα * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Ἀΐδιον, ἄναρχον * τὸν Πατέρα ὑμνήσωμεν, πιστοί· * Υἱὸν δὲ συνάναρχον, * καὶ τὸ Πνεῦμα συνεκλάμψαν ἐκ Πατρός· * ὁμοούσια πρόσωπα, * μιᾶς ὄντα * τῆς παντοδυνάμου * Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία θεόκλητε, * ἱλαστήριον ὄντως τῶν πιστῶν· * ἐκ σοῦ γὰρ ἡ ἄφεσις * παροχεύεται τοῖς πᾶσι δαψιλῶς· * τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον * μὴ ἐλλίπῃς * εὐμενιζομένη * ὑπὲρ τῶν σε ὑμνούντων.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ ὦτα διάνοιξον * τῆς ψυχῆς μου κωφεύοντα, Χριστέ, * καὶ γλῶσσαν μου τράνωσον, * ὡς τοῦ πάλαι μογιλάλου καὶ κωφοῦ, * ἵνα ἐνωτιζόμενος * τῶν φωνῶν σου * ψάλλω, καὶ τῇ γλώττῃ * αἰνῶ σε εἰς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν πάλαι δροσίσαντα * τῶν Ἑβραίων τοὺς Παῖδας ἐν φλογί,*
» καὶ φλέξαντα Κύριον * τοὺς Χαλδαίους παραδόξως ἐν αὐ-
» τῇ * ἀνυμνήσωμεν, λέγοντες· * Εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε *
» αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον.

Φλόγα τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου * κατὰ νοῦν κεκτημένοι, * θερμοτάτῳ λογισμῷ * τῆς μετανοίας * τῷ πυρὶ νῦν προσέλθωμεν, * πάθη φλογίζοντες.

Στόματος νηστεύοντος πάλαι * πυρακτούμενος λόγος * ἐξελθὼν, ζηλωτικῶς * κλονεῖ στοιχεῖα· * τοῦτον ζήλου, ψυχή, καὶ καλῶς * πολιτεύθητι.

Βῆμα τὸ φρικτὸν ἐννοοῦσα, * παναθλία ψυχή μου, * τὰς πορείας σου ἀεὶ * πρὸς θελημάτων * ἀποπλήρωσιν τοῦ Λυτρωτοῦ * διευτρέπιζε. Θεοτοκίον.

Τὴν ἐσκοτισμένην ψυχήν μου * ἡδονῶν ἀμαυρώσει * φωταγώγησον, ἁγνή, * ἡ φῶς τεκοῦσα, * ἵνα πίστει ἀεὶ * μεγαλύνω σε. Ἄλλος. Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί.

Μέλος πᾶν ἡμῶν σαρκὸς * παραστήσωμεν Χριστῷ, * ὅπλα δικαιοσύνης, * χεῖρας, φησὶν, αἴροντες * ὁσίας, χωρὶς ὀργῆς * καὶ τῶν διαλογισμῶν.

Σὺ ποτὲ τοῖς Μαθηταῖς * ἐν τῷ πλοίῳ ἐπιστάς, * κατέπαυσας, Χριστέ μου, * μαινομένην θάλασσαν· * κἀμοῦ τὰς τρικυμίας * κόπασον τῶν λογισμῶν.

Δόξα.

Μίαν φύσιν προσκυνῶ, * τρία πρόσωπα ὑμνῶ, * ἕνα Θεὸν τῶν ὅλων· * τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, * καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, * τὴν ἀΐδιον Ἀρχήν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἁγνὴ παιδοποιεῖς, * ἡ Παρθένος γαλουχεῖς· * πῶς ἐν ταὐτῷ τὰ δύο, * παρθενεύεις τίκτουσα; * Θεὸς ἐστὶν ὁ δράσας· * μὴ ἐκζήτει μοι τὸ πῶς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐκ λῃστείας με παθῶν * μιανθέντα τὴν ψυχὴν * θεράπευσον, Χριστέ μου, * χέων σου τὸ ἔλεος * εἰς τὸν περιπεσόντα * ὑπὸ χεῖρας τῶν λῃστῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ * συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ * τὸν ἐκ Πα-
» τρὸς ἀχρόνως * προεκλάμψαντα Λόγον * ἐν ὕμνοις ἀσιγή-
» τοις * μεγαλύνωμεν, πιστοί.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἤχου· εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας.

Ἦχος βαρύς. Δίς.

Τὴν τετραυματισμένην μου ψυχὴν * καὶ τεταπεινωμένην * ἐπίσκεψαι, Κύριε, * ἰατρὲ τῶν νοσούντων, * καὶ τῶν ἀπηλπισμένων * λιμὴν ἀχείμαστε· * σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐλθών, * Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, * ἐγεῖραι ἐκ φθορᾶς * τὸν παραπεσόντα· * κἀμὲ προσπίπτοντα ἀνάστησον * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων * ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων * οἱ ἀθλοφόροι· * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὑμνοῦμέν σε, πανάχραντε Θεοτόκε, * καὶ δοξάζομεν ὃν ἐκύησας Θεὸν Λόγον, * κράζοντες· Δόξα σοι.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος γ΄.

Ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ, * καὶ ὑπερασπιστής ἐστιν,* ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς πζ΄.

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Μ΄. 18.

Τάδε λέγει Κύριος· Τίνι ὡμοιώσατε Κύριον, καὶ τίνι ὁμοιώματι ὡμοιώσατε αὐτόν; μὴ εἰκόνα ἐποίησε τέκτων, ἢ χρυσοχόος χωνεύσας χρυσίον, περιεχρύσωσεν αὐτόν; ὁμοίωμα κατεσκεύασεν αὐτόν; ξύλον γὰρ ἄσηπτον ἐκλέγεται τέκτων, καὶ σοφῶς ζητήσει πῶς στήσει εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἵνα μὴ σαλεύηται. Οὐ γνώσεσθε; οὐκ ἀκούσεσθε; οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν; οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς; Ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες· ὁ στήσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανόν, καὶ διατείνας ὡς σκηνὴν κατοικεῖν· ὁ διδοὺς ἄρχοντας ὡς οὐδὲν ἄρχειν, τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν. Οὐ γὰρ μὴ φυτεύσωσιν, οὐδὲ μὴ σπείρωσιν, οὐδὲ μὴ ῥιζωθῇ εἰς τὴν γῆν ἡ ῥίζα αὐτῶν. Ἔπνευσεν ἐπ᾿ αὐτοὺς καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ καταιγὶς ὡς φρύγανα λήψεται αὐτούς. Νῦν οὖν τίνι με ὡμοιώσατε, καὶ ὑψωθήσομαι; εἶπεν ὁ Ἅγιος. Ἀναβλέψατε εἰς τὸ ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ ἴδετε τίς κατέδειξε ταῦτα πάντα· ὁ ἐκφέρων κατ᾿ ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ, πάντας ἐπ᾿ ὀνόματι καλέσει ἀπὸ πολλῆς δόξης, καὶ ἐν κράτει ἰσχύος αὐτοῦ οὐδέν σε ἔλαθε. Μὴ γὰρ εἴπῃς, Ἰακώβ, καὶ τί ἐλάλησας, Ἰσραήλ; Ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Θεός μου τὴν κρίσιν ἀφεῖλε καὶ ἀπέστη. Καὶ νῦν οὐκ ἔγνως; εἰ μὴ ἤκουσας; Θεὸς αἰώνιος, ὁ Θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς, οὐ πεινάσει, οὐδὲ κοπιάσει, οὐδὲ ἔστιν ἐξεύρεσις τῆς φρονήσεως αὐτοῦ· διδοὺς τοῖς πεινῶσιν ἰσχύν, καὶ τοῖς μὴ ὀδυνωμένοις λύπην. Πεινάσουσι γὰρ νεώτεροι, καὶ κοπιάσουσι νεανίσκοι, καὶ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυες ἔσονται. Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Θεὸν ἀλλάξουσιν ἰσχύν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς πη΄.

Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου.

ΤΗ Γ'. ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν ἀντὶ τῶν, πρὸς Κύριον, τὸ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν, Ἅγιοι;

Βρῶμα τὴν ἀγάπην ποιούμενοι, * ἐγκρατείᾳ τῶν παθῶν * κατακρατήσωμεν, πιστοί· * καὶ Θεῷ τῷ δι' ἡμᾶς * ἀνυψωθέντι ἐν σταυρῷ, * καὶ λόγχῃ * κεντηθέντι τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, * βιῶσαι * εὐαρέστως ἐπειχθείημεν, * ἵνα τρυφῆς ἀπολαύσωμεν * αἰωνιζούσης γηθόμενοι, * γεραίροντες * τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὅμοιον.

Ξύλῳ πάλαι θάνατον εὕρομεν, * νῦν δὲ πάλιν τὴν ζωὴν * διὰ τοῦ ξύλου τοῦ σταυροῦ· * τῶν παθῶν οὖν τὰς ὁρμὰς * ἀπονεκρώσωμεν, πιστοί· * καὶ φθάσαι * τὴν σωτήριον Ἀνάστασιν, * τὸν πάντων * εὐεργέτην δυσωπήσωμεν, * πράξεσι θείαις λαμπόμενοι, * καὶ ἀρεταῖς καλλυνόμενοι, * δοξάζοντες * τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερον, τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος β'. Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν.

Τὸν ζωηφόρον σταυρὸν * αἰνοῦμέν σου, Κύριε, * καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς ἱερὰ * τῆς σαρκός σου παθήματα, * τὴν λόγχην τε, τὴν σφαγὴν, * τοὺς γέλωτας, τοὺς ἐμπτυσμοὺς, * ῥαπίσματα καὶ τὰ κολαφίσματα, * σὺν τῇ πορφύρᾳ * καὶ τὸ στέφος τὸ ἀκανθόπλεκτον· * ἐν οἷς ἐκ τῆς κατάρας πάντας * ἐκλυτρωσάμενος ἔσωσας ἡμᾶς· * διὸ δυσωποῦμέν σε· Τῶν νηστειῶν * τὸν ὑπόλοιπον χρόνον * εἰρηνικῶς τελέσαι παράσχου ἡμῖν.

Ἑσπέρας Προκείμενον Ἦχος δ'. Ψαλμὸς πθ'.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν.

Στίχ. Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΕ'. 1.

Ἐγενήθη ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἄβραμ ἐν ὁράματι, λέγων· Μὴ φοβοῦ, Ἄβραμ· ἐγὼ ὑπερασπίζω σου· ὁ μισθός σου πολὺς ἔσται σφόδρα. Λέγει δὲ Ἄβραμ· Δέσποτα Κύριε, τί μοι δώσεις;

ἐγὼ δὲ ἀπολύομαι ἄτεκνος· ὁ δὲ υἱὸς Μασὲκ τῆς οἰκογενοῦς μου, οὗτος Δαμασκὸς Ἐλιέζερ. Καὶ εἶπεν Ἄβραμ· Ἐπειδὴ ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα, ὁ δὲ οἰκογενής μου κληρονομήσει με. Καὶ εὐθὺς φωνὴ Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα· Οὐ κληρονομήσει σε οὗτος, ἀλλ' ὃς ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, οὗτος κληρονομήσει σε. Ἐξήγαγε δὲ αὐτὸν ἔξω, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον δὴ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἀρίθμησον τοὺς ἀστέρας, εἰ δυνήσῃ ἐξαριθμῆσαι αὐτούς. Καὶ εἶπεν· Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου. Καὶ ἐπίστευσεν Ἄβραμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ ὁ Θεὸς, ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ χώρας Χαλδαίων, ὥστε δοῦναί σοι τὴν γῆν ταύτην κληρονομῆσαι. Εἶπε δέ· Δέσποτα Κύριε, κατὰ τί γνώσομαι, ὅτι κληρονομήσω αὐτήν; Εἶπε δὲ αὐτῷ· Λάβε μοι δάμαλιν τριετίζουσαν, καὶ αἶγα τριετίζουσαν, καὶ κριὸν τριετίζοντα, καὶ τρυγόνα καὶ περιστεράν. Ἔλαβε δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα, καὶ διεῖλεν αὐτὰ μέσα, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις· τὰ δὲ ὄρνεα οὐ διεῖλε. Κατέβη δὲ ὄρνεα ἐπὶ τὰ σώματα, ἐπὶ τὰ διχοτομήματα αὐτῶν, καὶ συνεκάθισεν αὐτοῖς Ἄβραμ. Περὶ δὲ ἡλίου δυσμὰς, ἔκστασις ἐπέπεσε τῷ Ἄβραμ· καὶ ἰδοὺ, φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ. Καὶ ἐῤῥέθη πρὸς Ἄβραμ· Γινώσκων γνώσῃ ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ· καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς, καὶ κακώσουσιν αὐτοὺς, καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια ἔτη. Τὸ δὲ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγώ· μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελεύσονται ὧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς, σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ, τραφεὶς ἐν γήρᾳ καλῷ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ϟ'.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου.

Στίχ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΕ'. 7.

Χείλη σοφῶν δέδεται αἰσθήσει, καρδίαι δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς. Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ, εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεκταὶ παρ' αὐτῷ. Βδέλυγμα Κυρίῳ ὁδοὶ ἀσεβοῦς, διώκοντας δὲ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ. Παιδεία ἀκάκου γνωρίζεται ὑπὸ τῶν παριόντων, οἱ δὲ μισοῦντες ἐλέγχους τελευτῶσιν αἰσχρῶς. Ἅδης καὶ ἀπώλεια φανερὰ παρὰ τῷ Κυρίῳ· πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων; Οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευτος τοὺς ἐλέγχοντας αὐτὸν, μετὰ δὲ σοφῶν οὐχ ὁμιλήσει. Καρδίας εὐφραινομένης πρόσωπον θάλλει, ἐν δὲ λύπαις οὔσης σκυθρωπάζει. Καρδία ὀρθὴ ζητεῖ αἴσθησιν, στόμα δὲ ἀπαιδεύτων γνώσεται κακά. Πάντα

τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακά, οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσι διὰ παντός. Κρεῖσσον μικρὰ μερὶς μετὰ φόβου Κυρίου, ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας. Κρείσσων ξενισμὸς μετὰ λαχάνων πρὸς φιλίαν καὶ χάριν, ἢ παράθεσις μόσχων μετ' ἔχθρας. Ἀνὴρ θυμώδης παρασκευάζει μάχας, μακρόθυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραΰνει. Μακρόθυμος ἀνὴρ κατασβέσει κρίσεις, ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐγείρει μᾶλλον. Ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι ἀκάνθαις, αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμμέναι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἅπαξ.

Ἦχος πλ. α΄.

Ἐξοστρακισθεὶς τῆς εὐθείας ὁδοῦ σου, * ὑπὸ παθῶν ὁ δύστηνος * κατεκρημνίσθην εἰς βάραθρον· * Λευΐτης δὲ σὺν Ἱερεῖ ἀθροισθέντες * ἀπηξίωσαν· σὺ δέ, Χριστέ, μὲ ἠλέησας· * καὶ τῷ ὅπλῳ τῷ τοῦ σταυροῦ * τῆς ἁμαρτίας τὸ ἔγγραφον διαῤῥήξας, * τῇ ἀπαθείᾳ ἐλάμπρυνας, * καὶ τῷ Πατρὶ σύνεδρόν με πεποίηκας· * ὅθεν κραυγάζω· * Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Ἕτερον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐξ Ἱερουσαλὴμ κατέβην,* ἀπολισθήσας τῶν ἐν αὐτῇ τοῖς ἔθνεσι * γραφέντων ἐνταλμάτων σου· * εἰς Ἱεριχὼ δὲ πορευόμενος,* τῇ πρὸς μιμήσεις ὁρμῇ * τῶν ἐν αὐτῇ πάλαι διὰ κακίαν * ὑπὸ σοῦ πρὸς φόνον ἐκδοθέντων τῷ λαῷ σου, * διὰ τῆς παρακοῆς * ψυχοφθόροις ἐνέτυχον πάθεσιν, * ὡς λησταῖς· ὑφ' ὧν πληγέντα, * καὶ παρὰ βραχὺ θανατωθέντα, * ὁ τοῖς ἥλοις καὶ τῇ λόγχῃ * τὸ σῶμα τραυματισθεὶς ἑκουσίως * διὰ ἁμαρτίας ἀνθρώπων, * καὶ τὴν κοινὴν τελέσας * διὰ σταυροῦ σωτηρίαν ἐν Ἱερουσαλήμ, * ἴασαί με, Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, * καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων * διὰ τὴν μέλλουσαν ζωήν,* ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν, * ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται· * αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις * δώρησαι τῷ λαῷ σου * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Κύριε, * εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, * ὅτε σε ὁ ἥλιος εἶδεν * ἐπὶ τοῦ ξύλου κρεμάμενον, * Ἥλιε τῆς Δικαιοσύνης, * τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε, * καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς * εἰς σκότος μετεβάλετο· * ἡ δὲ πανάμωμός σου Μήτηρ * τὰ σπλάγχνα διετέτρωτο.

ΤΗ Δ΄. ΤΗΣ Ε΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου δύο, μετὰ Σταυροθεοτοκίου· μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν, λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Ξύλου γευσάμενος Ἀδὰμ * μὴ προσηκηκόντως, * τῆς ἀκρασίας τοὺς καρποὺς * πικρῶς ἐτρύγησεν· * ὑψωθεὶς δὲ ἐν ξύλῳ * τοῦτον ἐλυτρώσω, * οἰκτίρμον, τῆς καταδίκης τῆς χαλεπῆς· * διό σοι ἀναβοῶμεν· Δίδου ἡμῖν * ἐγκρατεύεσθαι, Δέσποτα,* ἀπὸ καρποῦ φθοροποιοῦ, * καὶ πράττειν σου τὸ θέλημα, * ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν * σωματωθέντα, * καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ, * σεμνή, τεχθέντα, * ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον * μέσον τῶν κακούργων * ὁρῶσα, τὰ σπλάγχνα ἤλγεις, καὶ μητρικῶς * θρηνοῦσα, ἐβόας· Οἴμοι, Τέκνον ἐμόν! * τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος * οἰκονομία σου, δι' ἧς * ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου; * ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Εἰς τὴν γ΄. Στιχολογίαν, λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος β΄. Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.

Τὸ ξύλον τὸ πανάγιον * ἀνυμνοῦμεν τοῦ σταυροῦ, * τὴν ἄκραν ἀγαθότητα * προσκυνοῦντές σου, Χριστὲ ὁ Θεός· * ἐν τούτῳ γὰρ κατήργησας * τὰς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, * καὶ ἔδωκας σημείωσιν * τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ· * ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· * Πάντας ἀξίωσον εὐθύμως εἰρηνεύοντας * ἀποπληρῶσαι * τῆς νηστείας τὸν χρόνον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἄμωμον Ποιμένα σε * καθορῶσα ἡ Ἀμνὰς * ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενον, * θρηνῳδοῦσα μητρικῶς ἐβόα· * Θανάτῳ σε, Υἱέ, κατέκρινεν * ὁ ἀχάριστος λαός, * ἀνθ' ὧν νεφέλην ἥπλωσας * εἰς διάβασιν αὐτῷ· * οἴμοι! ἀτεκνοῦμαι ἡ ἄνανδρος· * ἀλλ' ἐξανάστηθι καὶ λάμψον, Ἥλιε, * καὶ δοξασθήσομαι * ἐν τοῖς υἱοῖς τῶν γηγενῶν.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, καὶ στιχολογεῖται ἡ γ'. Ὠδή.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. **Οὐρανίας ἁψῖδος.**

Κατακρίνας τὴν ἔχθραν, * ἐν τῷ σταυρῷ ἔτεινας * σοῦ, Δικαιοκρῖτα, παλάμας· * νῦν δὲ κατάκριτον * ὄντα με πταίσμασι * σῶσον τὸν ἄσωτον, Σῶτερ, * τὸν παραπικράναντα * σὲ τὸν μακρόθυμον·

Τὴν κτηνώδη ποθήσας * παθοποιὸν βίωσιν, * σοῦ τῶν ἐντολῶν ἐμακρύνθην, * Σῶτερ πανάγαθε, * ξένοις δουλούμενος * καὶ ἀκαθάρτοις πολίταις· * νῦν δὲ ἐπιστρέφοντα * δέξαι με, εὔσπλαγχνε.

Μογιλάλου ὡς πάλαι * τὰς ἀκοὰς ἤνοιξας, * ἄνοιξον ψυχῆς μου τὰ ὦτα * γνώμῃ κωφεύοντα, * καὶ ἐνωτίζεσθαι * σοῦ τὸν σωτήριον λόγον, * Ἰησοῦ, ἀξίωσον, * μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἡ σωτήριος πύλη, * ἡ πρὸς Θεὸν γέφυρα, * τῶν **Χριστιανῶν** ἡ προστάτις, * πάναγνε Δέσποινα, * περιστατούμενον * ταῖς συμφοραῖς με τοῦ βίου * καὶ κλυδωνιζόμενον, * Κόρη, κυβέρνησον.

Ἕτερον Τριῴδιον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος β'. **Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν.**

Διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν * ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ, * ἀνείλκυσάς με * ἐκ βαράθρου παθῶν, * καὶ ἀνύψωσας, Χριστὲ, * εἰς οὐράνια.

Ἐκπετάσας ἐν σταυρῷ * τὰς παλάμας σου, Χριστὲ, * τὰ ἔθνη πάντα * τὰ μακρὰν ἀπὸ σοῦ * ἠγκαλίσω, κατεγγὺς * στῆναι τοῦ κράτους σου.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονὰς, * ὑπερούσιε Τριὰς, * Θεότης μία, * ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, * σῶζε τοὺς σέβοντάς σε.

Θεοτοκίον.

Τίς αἰνεῖν σε γηγενῶν * κατ' ἀξίαν ἱκανοί, * Παρθενομῆτορ; * σὺ γὰρ ἐν γυναιξὶ * μόνη ὤφθης ἐκλεκτὴ * καὶ παμμακάριστος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνυψώθης ἐν σταυρῷ, * ἐλογχεύθης τὴν πλευρὰν, * χολῆς ἐγεύσω * δι' ἐμὲ, Ἰησοῦ, * τὸν ἐκ τῆς παρακοῆς * παραπικράναντά σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν * καρποφόρον, ὁ Θεὸς, * ἀνάδειξόν
» με, * γεωργὲ τῶν καλῶν, * φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, * τῇ
» εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ὠδὴ η'. **Ἑπταπλασίως κάμινον.**

Τῷ ἀκοιμήτῳ ὄμματι * ἐπιβλέψας με οἴκτειρον, * τῷ τῆς ῥᾳθυμίας * νυσταγμῷ κρατούμενον, * καὶ ὕπνῳ δουλεύοντα * τῶν ἡδονῶν ἐν κλίνῃ παθῶν, * ὁ ἐπὶ σταυροῦ * τὴν κεφαλήν σου προσκλίνας, * καὶ θέλων ἀφυπνώσας, * καὶ τὴν νύκτα μειώσας, * Χριστὲ, τῆς ἁμαρτίας, * φῶς ὢν δικαιοσύνης.

Πλουτοποιοῖς χαρίσμασι * κοσμηθεὶς ἐκ βαπτίσματος, * μᾶλλον τὴν πενίαν * τῶν κακῶν ἠγάπησα, * καὶ ξένος γεγένημαι * τῶν ἀρετῶν ὁ τάλας ἐγὼ, * χώραν εἰς μακρὰν * ἀποδημήσας κακίας· * διό με ἐπιστρέψαντα * ἐναγκάλισαι, Σῶτερ, * τῷ σῷ σταυρῷ τειχίσας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μέθην παθῶν ἀπόῤῥιψον, * καὶ δακρύων ἐκζήτησον * τὸν καθαρτικὸν * διὰ νηστείας οἶνον, ψυχὴ, * καρδίαν εὐφραίνοντα, * καὶ ἡδονὰς μαραίνοντα, * καὶ τὰς τῆς σαρκὸς * ἀποτεφροῦντα καμίνους, * καὶ σπεῦσον τῷ παγέντι * διὰ σὲ ἐπὶ ξύλου * Χριστῷ συσταυρωθῆναι, * καὶ ζῆσαι εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ πάναγνε, * τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα * καὶ τῆς ἁμαρτίας * τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, * πηγαῖς ἀποσμήχουσα, * ταῖς ἐκ πλευρᾶς τοῦ τόκου σου, * καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς * ἀποκαθαίρουσα ῥείθροις· * πρὸς σὲ γὰρ ἀνακράζω, * καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, * καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι, * τὴν Κεχαριτωμένην.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς.

Τὸν σταυρωθέντα σαρκικῶς, * καὶ θεϊκῶς μὴ παθόντα Ἰησοῦν * ὑμνήσωμεν, Ἄγγελοι * καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, * εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαντας.

Ἐν τῇ σταυρώσει σου, Χριστὲ, * τὸν ἐπονείδιστον θάνατον ἑλὼν * τὸν ἐπικατάρατον, * ἔσωσας ἡμᾶς * φθορᾶς ἐκλυτρωσάμενος.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Χερουβικῶς σε, ὦ Τριὰς, * Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ὑμνῶ, * τὴν μίαν Θεότητα, * ἄναρχον, ἁπλῆν, * καὶ πᾶσιν ἀκατάληπτον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῖς ἐγκωμίοις σε, ἁγνὴ, * λαμπρῶς γεραίρουσι πᾶσαι γενεαί· * τὸν Κτίστην γὰρ τέτοκας· * ὢ θαῦμα φρικτὸν, * καὶ ἔργον παμμακάριστον!

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πάντα ὑπήνεγκας παθεῖν * ὑπὲρ ἑνὸς, τοῦ σωθῆναί με, Χριστέ· * ὑμνῶ σου τὴν σταύρωσιν, * τοὺς ἥλους, τὴν σφαγὴν, * εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαντας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς * ἐν οὐρανοῖς ἀνυμνούμενον Θεὸν * » αἰνέσωμεν ἅπαντες * καὶ οἱ γηγενεῖς * εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαν- » τας. ᾨδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ὁρῶν σε ἡπλωμένον ἐπὶ σταυροῦ, * τὰς ἀκτῖνας συνέστειλεν ἥλιος, * πᾶσα δὲ γῆ * τρόμῳ ἐκλονεῖτο, Παμβασιλεῦ, * ἐθελουσίως βλέπουσα * πάσχοντα τὸν φύσει σε ἀπαθῆ· * διό σε ἱκετεύω· * Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, * ὡς ἰατρὸς, Χριστὲ, θεράπευσον.

Ὁδοὺς σωτηριώδεις καταλιπὼν, * τὰς εἰς Ἅδην φερούσας διώδευσα, * σκότος βαθὺ * ἔχων περικύκλῳ τὰς ἡδονὰς, * καὶ τῶν παθῶν τὸν ὄλισθον, * καὶ τὴν καταιγίδα τῶν πειρασμῶν· * διό σε ἱκετεύω· * Τῷ σῷ σταυρῷ με σῶσον, * Χριστὲ, ὡς μόνος πολυέλεος.

Χειμῶνι συνεχόμενος πειρασμῶν, * καὶ παθῶν τρικυμίαις ποντούμενος, * καὶ ἡδονῶν * σάλῳ χειμαζόμενος χαλεπῶς, * τὸ τῆς νηστείας πέλαγος * ἔφθασα τὸ πρᾶον καὶ γαληνόν· * ἐν ᾧ με κυβερνήσας * τῷ σῷ σταυρῷ, οἰκτίρμον, * πρὸς σωτηρίαν ἐγκαθόρμισον.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, Παρθένε, δίχα σπορᾶς * τὸν τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα * Λόγον Θεοῦ, * ἄνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός· * ἄνευ φθορᾶς δὲ τέτοκας, * ἄνευθεν ὠδίνων τῶν μητρικῶν· * διό σε Θεοτόκον * καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ * ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὴν παρθενίαν σου.

Ἑκὼν ὑπέμεινας * σταυρωθῆναι, Σωτὴρ ἡμῶν, * ἵνα παράσχῃς πᾶσι ζωὴν, * τοῦ θανάτου ἐκλυτρωσάμενος.

Ξύλῳ νενέκρωμαι, * καὶ σταυροῦ ξύλῳ ἔζησα· * ἐν ᾧ ὁ Χριστός μου προσηλωθεὶς * τὸν ἐχθρόν μου ἐθανάτωσεν.

Δόξα.

Ὡς συνυπάρχοντα * τὸν Υἱὸν τῷ Γεννήτορι, * καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον συμπαρὸν * ὁμοφρόνως προσκυνήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα παράδοξον, * καὶ ἐξαίσιον ἄκουσμα! * πῶς καὶ ὡς μήτηρ τίκτεις, ἁγνὴ, * καὶ οὐκ ἔγνως ὡς παρθένος φθοράν;

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑμνῶ τὴν λόγχην σου, * ἀνυμνῶ καὶ τοὺς ἥλους σου, * τὸν σπόγγον, τὸν κάλαμον, τὸν σταυρὸν, * δι' ὧν σέσωσμαι, Ἰησοῦ ὁ Θεός.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν παρθενίαν σου, * Θεοτόκε ἀμίαντε, * ἣν οὐ κατέφλεξε » τὸ πῦρ * τῆς Θεότητος, μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος γ΄. Δίς.

Τὸ ὕψος τῶν ἀρετῶν * καταλιποῦσα, ψυχή μου, * ἐπὶ τὸ βάθος τῆς ἁμαρτίας κατελήλυθας, * πονηροῖς ὁδοστάταις ἐμπεσοῦσα· * τραυμάτων δὲ ὀδωδότων γέμουσα, * κεῖσαι ἐῤῥιμμένη ἄπορος· * διὸ * βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ διὰ σὲ σταυρωθέντι, * καὶ μώλωπας ἑκουσίως δεξαμένῳ· * Ἐπιμελήθητί μου, Σωτὴρ, καὶ σῶσον με.

Ἕτερον. Ἦχος πλ. δ΄.

Τοῖς ληστρικοῖς λογισμοῖς * τραυματισθεὶς ὁ δείλαιος, * ἡμίθνητος γέγονα, Κύριε· * Προφητῶν δὲ ὁ χορὸς παρεῖδεν, * ἡμιθανῆ κατιδὼν τυγχάνοντα, * καὶ τέχναις ἀνθρωπίναις ἀνιάτρευτον. * Διὸ * χαλεπῶς ὀδυνώμενος, * ἐν ταπεινώσει καρδίας * κραυγάζω σοι· Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ἐπίχεε ὡς εὔσπλαγχνος * ἐπ' ἐμὲ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, * οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην * τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ, * ἀπελάβετε τὴν χάριν * αἰωνίου τῆς ζωῆς. * Τυράννων ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε, * βασάνοις αἰκιζόμενοι ηὐφραίνεσθε· * καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν * γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· * πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε * σαρκὶ κρεμάμενον τῷ ξύλῳ, * τὴν καρδίαν ἐτιτρώσκετο, * καὶ ὠλόλυζε δακρύουσα· * Λόγε, ποῦ μοι ἔδυς, παμφίλτατε Ἰησοῦ, * Υἱέ μου καὶ Κύριε; * μὴ λίπῃς με μόνην, Χριστὲ, * τὴν τεκοῦσάν σε.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος α΄.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, * ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, * δυσωπήθητι, Κύριε, * καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας * ἴασαι, φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ϟα΄.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου καθ' ἑκάστην.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΑ΄. 4.

Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, καὶ εἰς τὰ ἐπερχόμενα ἐγώ εἰμι. Εἴδοσαν ἔθνη καὶ ἐφοβήθησαν· τὰ ἄκρα τῆς γῆς

ἤγγισαν καὶ ἦλθον ἅμα, κρίνων ἕκαστος τῷ πλησίον, καὶ τῷ
ἀδελφῷ βοηθῆσαι, καὶ ἐρεῖ· Ἴσχυσεν ἀνὴρ τέκτων, καὶ χαλκεὺς
τύπτων σφύρῃ, ἅμα ἐλαύνων· τότε μὲν ἐρεῖ· Σύμβλημα καλόν
ἐστιν· ἰσχύρωσαν αὐτὰ ἐν ἥλοις· θήσουσιν αὐτὰ, καὶ οὐ κινη-
θήσονται. Σὺ δὲ, Ἰσραὴλ, παῖς μου Ἰακὼβ, καὶ ὃν ἐξελεξάμην
σπέρμα Ἀβραὰμ, ὃν ἠγάπησα, οὗ ἀντελαβόμην ἀπ᾽ ἄκρων τῆς
γῆς, καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε, καὶ εἶπά σοι· Παῖς
μου εἶ· ἐξελεξάμην σε, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε· μὴ φοβοῦ, μετὰ
σοῦ γάρ εἰμι, μὴ πλανῶ· ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ Θεός σου, ὁ ἐνισχύ-
σας σε, καὶ ἐβοήθησά σοι, καὶ ἠσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δι-
καίᾳ μου. Ἰδοὺ, αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ
ἀντικείμενοί σοι· ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες, καὶ ἀπολοῦνται πάν-
τες οἱ ἀντίδικοί σου. Ζητήσεις αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς τοὺς
ἀνθρώπους, οἳ παροινήσουσιν εἰς σέ· ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες,
καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἀντιπολεμοῦντές σε· ὅτι ἐγὼ ὁ Θεός σου, ὁ
κρατῶν τῆς δεξιᾶς σου, ὁ λέγων σοι· Μὴ φοβοῦ, Ἰακὼβ, ὀλι-
γοστὸς Ἰσραήλ· ἐγὼ ἐβοήθησά σοι, λέγει ὁ Θεός σου, ὁ λυτρού-
μενός σε, Ἰσραήλ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς ϟβ΄.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Τῌ ΤΕΤΑΡΤῌ ΤΗΣ Ε΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὰ, Πρὸς Κύριον. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα,
ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα καὶ Προσόμοια. Ἀρχό-
μεθα δὲ ἀπὸ τοῦ Στίχου· Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ΄.

Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν * λησταῖς περιπεσὼν, * ἐσυλήθην ὁ
τάλας τὸν νοῦν, * καὶ δεινῶς πληγωθεὶς, * ὅλην μου τὴν
ψυχὴν τετραυμάτισμαι· * καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνὸς ἀρετῶν * ἐν
τῇ τοῦ βίου ὁδῷ. * Ἱερεὺς δὲ ἰδών με * τῷ μώλωπι ὀδυνώμενον,*
διὰ τὸ ἀνίατον * παρορῶν, οὐκ ἐπιβλέπει με· * Λευΐτης δὲ πά-
λιν * μὴ φέρων τὴν ψυχοφθόρον ἀλγηδόνα, * καὶ αὐτὸς κατι-
δὼν, * ἀντιπαρῆλθέ μοι· * σὺ δὲ, ὁ εὐδοκήσας * οὐκ ἐκ Σαμα-
ρείας, * ἀλλ᾽ ἐκ Μαρίας σαρκωθῆναι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τῇ φι-

λανθρωπίᾳ σου * παράσχου μοι τὴν ἴασιν, * ἐπιχέων ἐπ᾽ ἐμὲ *
τὸ μέγα σου ἔλεος.

Στίχ. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύ-
ριον ἐδεήθην. Πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου.

Μαρτυρικόν.

Εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος,* πρέπει τοῖς Ἁγίοις· * ξίφεσι
γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας * διὰ σὲ, τὸν κλίναντα οὐρανοὺς *
καὶ καταβάντα· * ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν * διὰ σὲ, τὸν κενώ-
σαντα ἑαυτὸν * καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα· * ἐταπεινώθησαν
ἕως θανάτου, * τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι· * ὧν ταῖς εὐχαῖς *
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου,* ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ΄. Κύριε, * εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, * σὺ τοὺς ἱεροὺς Μαθητάς σου * λογικοὺς οὐρανοὺς ἔδει-
ξας· * τούτων ἱεραῖς μεσιτείαις * τῶν τῆς γῆς κακῶν με λύ-
τρωσαι, * δι᾽ ἐγκρατείας ὑψῶν * συννεύσεως ἑκάστοτε * τῆς
πρὸς τὰ πάθη τὸν λογισμόν μου, * ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάν-
θρωπος.

Στίχ. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην.

Ἔχοντες * πάντες τὸν καιρὸν τῆς νηστείας * ὡς συνεργὸν θείας
χάριτος, * κλαύσωμεν ἐξ ὅλης καρδίας, * καὶ τῷ Σωτῆρι βοή-
σωμεν· * Διὰ τῶν σῶν Μαθητῶν, * Κύριε πολυέλεε, * σῶσον
τοὺς φόβῳ σε ὑμνοῦντας, * ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Ἕτερον, τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν ἔνδοξον καὶ ἄχραντον.

Στίχ. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον.

Ἀπόστολοι πανεύφημοι, * οἱ τοῦ κόσμου πρεσβευταὶ, * ἀσθε-
νούντων ἰατροὶ, * τῆς ὑγείας φύλακες, * ἀμφοτέρωθεν ἡμᾶς *
συντηρήσατε * τῆς νηστείας τὸν χρόνον διϊππεύοντας, * ἐν ἀλ-
λήλοις ἐνθέως * εἰρηνεύοντας, * τὸν νοῦν ἀνενόχλητον * τῶν πα-
θῶν φυλάττοντας, * ἵνα ᾄσωμεν Χριστῷ, ὡς νικητῇ * ἐξανα-
στάντι, ὕμνον ἅπαντες.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια κατ᾽ Ἀλφάβητον.

Ποίημα Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ.

Ἦχος δ΄. Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι.

Στίχ. Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Ἅπας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν * καὶ τελωνῶν ἐκδεδαπάνηται· *
ἆρα δυνήσομαι κἂν ἐν γήρᾳ * μεταγνῶναι ἅπερ ἐξήμαρτον; *

Δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, * καὶ χορηγὲ τοῦ ἐλέους, * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ, Κύριε, Κύριε.

Βάρει συνέχομαι ἀμελείας, * τῷ βορβόρῳ ἐγκυλινδούμενος, * βέλει κεντούμενος τοῦ Βελίαρ, * καὶ μολύνω τὸ κατ' εἰκόνα μου. * Ἐπιστροφεῦ ἀμελούντων, * καὶ Λυτρωτὰ ἐπταισμένων, * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου.

Γέγονα πρόσκομμα τῶν ἀνθρώπων, * γεωργήσας ὡς γηγενὴς γεηρά· * γάμῳ ὡμίλησα σῇ προστάξει, * καὶ παρέβην μιάνας κοίτην ἐμήν. * Ὁ ἀπὸ γῆς πλαστουργήσας, * τὸ πλάσμα σου μὴ παρίδῃς, * Κύριε· * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ρῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

Δήμιος γέγονα τῇ ψυχῇ μου, * τῆς σαρκός μου πρόνοιαν ποιησάμενος· * δαίμοσι παίγνιον κατεστάθην, * ἡδοναῖς δουλεύων καὶ ἀτοπήμασι. * Τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου φεῖσαι, * φυγαδευτὰ τῶν δαιμόνων, * Κύριε· * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου.

Ἑκὼν ἐξήμαρτον ὑπὲρ πάντας, * διὰ τοῦτο ἐγκαταλέλειμμαι· * ἔχω ἀντίδικον τῆς ψυχῆς μου * τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καὶ σκοτίζομαι. * Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει, * καὶ ὁδηγὸς πλανωμένων,* Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι.

Ζήσεται, ἔλεγεν ὁ Προφήτης, * ἡ ψυχή μου, Κύριε, καὶ αἰνέσει σε· * ζήτησον πρόβατον πλανηθέν με, * καὶ ἀρίθμησόν με τῇ ποίμνῃ σου· * δός μοι καιρὸν μετανοίας, * ἵνα στενάζων βοῶ σοι· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε.

Ἥμαρτον, ἥμαρτον ἀθετήσας * τὰ προστάγματά σου, Χριστὲ ὁ Θεός· * ἵλεως γενοῦ μοι, ὦ εὐεργέτα, * ἵνα βλέψω τοῖς ἔνδοθεν ὀφθαλμοῖς, * καὶ ἀποφύγω τοῦ σκότους, * καὶ μετὰ φόβου βοήσω· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα.

Θῆρες με ἄγριοι περιέσχον, * ἀλλ' ἐξ αὐτῶν με ἅρπασον, Δέσποτα· * θέλεις γὰρ ἅπαντας τοῦ σωθῆναι, * καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν * πάντας ἀνθρώπους, ὡς Κτίστης,* καὶ μετὰ πάντων με σῶσον· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς.

Ἴαμα γίνου μοι, εὐεργέτα, * Λυτρωτά μου, καὶ μὴ ἀπώσῃ με· * ἴδε με κείμενον ἀνομίαις, * καὶ ἀνάστησόν με ὡς παν-

τοδύναμος, * ἵνα κἀγὼ ἐξαγγέλλω * τὰς πράξεις μου καὶ βοῶ σοι· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κρύψας τὸ τάλαντον τὸ δοθέν μοι,* ὡς ἀγνώμων δοῦλος, τῇ γῇ κατέχωσα· * καὶ γὰρ ὡς ἄχρηστος κατεκρίθην, * καὶ οὐ τολμῶ λοιπὸν ἐξαιτῆσαι σοι· * ὡς ἀνεξίκακος οἴκτειρόν με, * ἵνα κἀγὼ ἀνακράζω· * Κύριε,* πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας.

Λίμνην ἐξήρανας παθημάτων * τῆς αἱμοῤῥοούσης ἁφῇ κρασπέδου σου· * λήψομαι ἄφεσιν ἐγκλημάτων, * ἀδιστάκτῳ πίστει σοι προσερχόμενος. * Δέξαι κἀμὲ ὡς ἐκείνην, * καὶ ἴασαί μου τὸ ἄλγος· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος.

Μέλλεις καθέζεσθαι ἐπὶ θρόνου, * ὁ ποιήσας λόγῳ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· * μέλλομεν ἅπαντες παραστῆναι, * ἐξαγγέλλοντές σοι τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· * πρὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης * ἐν μετανοίᾳ με δέξαι· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη.

Νεῦσον τῷ ὄμματι τῷ εὐσπλάγχνῳ, * καὶ γενοῦ μοι ἵλεως, μόνε Σωτήρ· * νάματα δώρησαι ἰαμάτων * τῇ ἀθλίᾳ μου καὶ ταλαιπώρῳ ψυχῇ· * ἀπόσμηξον ἐκ τοῦ ῥύπου * τῶν ἔργων μου, ἵνα μέλψω· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ξίφη ηὐτρέπισεν ὁ Βελίαρ, * ἐκθηρεῦσαι σπεύδων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν· * ξένον ἐποίησέ με, οἰκτίρμον, * φωτισμοῦ τῆς γνώσεως τοῦ προσώπου σου. * Ὁ κραταιὸς ἐν ἰσχύϊ, * τούτου σκευῶν ἅρπασόν με· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ὅλοις τοῖς πάθεσιν ἐδουλώθην, * ἐγκαταλείψας νόμον καὶ θείας γραφάς· * ὅλον με ἴασαι, εὐεργέτα, * δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονὼς, ἀγαθέ· * ἐπίστρεψόν με, οἰκτίρμον, * ὁ τῶν παθῶν καθαιρέτης· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Πόρνη τοῖς δάκρυσι καταβρέχει * τοὺς ἀχράντους τε καὶ τιμίους πόδας σου, * πάντας προτρέπουσα τοῦ προστρέχειν * καὶ λαμβάνειν λύσιν τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν. * Αὐτῆς τὴν πίστιν παράσχου * κἀμοὶ, Σωτὴρ, τοῦ βοᾶν σοι· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥύπον καθάρισον τῆς ψυχῆς μου, * ὁ δι᾿ ἐμὲ πτωχεύσας καὶ νηπιάσας σαρκὶ, * ῥανίδα ἐλέους σου καταπέμψας * τῷ ἀσθενεῖ καὶ τεθλασμένῳ, Χριστέ· * ἀπόπλυνον ἐκ τοῦ ῥύπου, * ἰάτρευσον ἀσθενοῦντα· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στήριξον, Δέσποτα, τὴν ψυχήν μου * σοὶ προστρέχειν καὶ σοὶ δουλεύειν ἀεί· * σκέπη ὑπάρχεις γάρ μου καὶ φύλαξ, * καὶ ἀντίληψις καὶ βοήθεια· * ἀξίωσον, Θεὲ Λόγε, * βοᾷν με ἐν παῤῥησίᾳ· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τεῖχος ἀπόρθητον ἡμῖν γενοῦ, * Ἰησοῦ Σωτὴρ, καὶ ἐλεῆμον Θεέ· * τρόποις καὶ ἔργοις ἀπατηλοῖς γὰρ * συμπεπτώκαμεν, ἀλλ᾿ ἀνάστησον * ὡς εὐεργέτης τὸ πλάσμα, * καὶ διαλλάγηθι ὡς οἰκτίρμων· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Υἱὸς ὁ ἄσωτος ἐγενόμην· * διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, λιμῷ νῦν τήκομαι· * ὑπὸ τὴν σκέπην σου καταφεύγω· * ὥσπερ ἐκεῖνον δέξαι με, Πάτερ ἀγαθὲ, * καὶ μέτοχον τῆς τραπέζης * ἀξίωσον, τοῦ βοᾷν σοι· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Φθόνῳ ἐξέβαλε Παραδείσου * τὸν πρωτόπλαστον ὁ ἀρχέκακος· * φάσκων τὸ, Μνήσθητι, ἐπὶ ξύλου, * ὁ Λῃστὴς ἀπέλαβε τὸν Παράδεισον, * ἐγὼ δὲ πίστει καὶ φόβῳ * τὸ, Μνήσθητί μου, βοῶ σοι· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χεῖρα μοι ἔκτεινον ὡς τῷ Πέτρῳ, * καὶ ἀνάγαγε τοῦ βυθοῦ, ὁ Θεός· * χάριν καὶ ἔλεός μοι παράσχου, * τῇ πρεσβείᾳ τῆς παναμώμου Μητρὸς, * τῆς σε τεκούσης ἀσπόρως, * καὶ τῶν Ἁγίων σου πάντων. * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ψάλλοντα δέξαι με καθ᾿ ἑκάστην, * ὁ Ἀμνὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν μου· * ψυχὴν καὶ σῶμα μου ὁλοκλήρως * εἰς τὰς χεῖράς σου παρατίθημι, * καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ * χρεωστικῶς ἐκβοῶ σοι· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὢ τῆς ἀφάτου σου εὐσπλαγχνίας, * ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε! * ὢ ἀναμάρτητε καὶ οἰκτίρμον, * μή με ἀποῤῥίψῃς ἀπὸ

τοῦ προσώπου σου· * ὅπως κἀγὼ εὐχαρίστως * χαίρων καὶ ψάλλων βοῶ σοι· * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Ὢ τῇ ἀῤῥήτῳ συγκαταβάσει! * ὢ τοῦ ξένου τόκου τὸ ὑπερθαύμαστον! * ὢ πῶς Παρθένος βρέφος σε φέρει * ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς, τὸν Ποιητὴν καὶ Θεὸν, * ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθῆναι * καταδεξάμενος, εὐεργέτα; * Κύριε, * πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ϟγ΄.

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων.

Στίχ. Ὑψώθητι, ὁ κρίνων τὴν γῆν.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΖ΄. 1.

Ἐγένετο δὲ Ἄβραμ ἐτῶν ἐνενηκονταεννέα, καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός σου· εὐαρέστει ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος. Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σου, καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα. Καὶ ἔπεσεν Ἄβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεὸς λέγων· Καὶ ἐγὼ ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ, καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους ἐθνῶν. Καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἄβραμ, ἀλλ᾿ ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραὰμ, ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε. Καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον εἶναι σοῦ Θεὸς, καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ. Καὶ δώσω σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ τὴν γῆν, ἣν παροικεῖς, πᾶσαν τὴν γῆν Χαναὰν εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς ϟε΄.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΕ΄. 20.

Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ. Ἀνοήτου τρίβοι ἐνδεεῖς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται. Ὑπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια, ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μένει βουλή. Οὐ μὴ ὑπα-

κούσει ὁ κακὸς αὐτῇ, οὐ δὲ μὴ εἴπῃ καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ. Ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα συνετοῦ, ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ Ἅδου σωθῇ. Οἴκους ὑβριστῶν κατασπᾷ Κύριος, ἐστήριξε δὲ ὅριον χήρας. Βδέλυγμα Κυρίῳ λογισμὸς ἄδικος, ἁγνῶν δὲ ῥήσεις σεμναί. Ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δωρολήπτης, ὁ δὲ μισῶν δώρων λήψεις σώζεται. Ἐλεημοσύναις καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι, τῷ δὲ φόβῳ Κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ. Καρδίαι δικαίων μελετῶσι πίστεις, στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά. Δεκταὶ παρὰ Κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων, διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται. Μακρὰν ἀπέχει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει. Κρείσσων ὀλίγη λῆψις μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολλὰ γεννήματα μετὰ ἀδικίας. (Κεφ. ΙϚ'. 1.) Καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, ἵνα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ. Θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ εὐφραίνει καρδίαν, φήμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὀστᾶ. Ὃς ἀπωθεῖται παιδείαν μισεῖ ἑαυτὸν, ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτοῦ. Φόβος Κυρίου παιδεία καὶ σοφία, καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερὰ παρὰ τῷ Θεῷ, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται. Ἀκάθαρτος παρὰ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος, χειρὶ δὲ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀθῳωθήσεται. Ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια, δεκτὰ δὲ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θύειν θυσίας. Ὁ ζητῶν τὸν Κύριον, εὑρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης, οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτὸν εὑρήσουσιν εἰρήνην. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου μετὰ δικαιοσύνης, φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακήν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων. Εἰς τὴν τράπεζαν μεταλαμβάνομεν οἴνου. Τὰ δὲ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν ἐν τοῖς Κελλίοις.

ΤΗ Ε'. ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, σημαίνει ὥρα δ'. τῆς νυκτός. Ἐπισυναχθέντων ἡμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, γίνεται Εὐλογητὸς παρὰ τοῦ Ἱερέως, ὡς συνήθως, καὶ λέγομεν τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ Ἀλληλούϊα, καὶ τὰ Τριαδικὰ, ὡς ἔθος, τοῦ Ἤχου. Στιχολογοῦμεν καὶ τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου· εἶτα λέγομεν τὰ Καθίσματα, τὰ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἀναγινώσκομεν τὸν βίον τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, εἰς δόσεις δύο. Εἶτα ὁ Ν'. καὶ εὐθὺς ἀρ-

χόμεθα τοῦ Μεγάλου Κανόνος ἀργῶς καὶ μετὰ συντετριμμένης καρδίας καὶ φωνῆς, ποιοῦντες εἰς καθὲν Τροπάριον μετανοίας γ'.

Κανὼν ὁ Μέγας.

Ποίημα τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς * ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· * οὗτος
» μου Θεὸς, * καὶ δοξάσω αὐτόν· * Θεὸς τοῦ Πατρός μου, *
» καὶ ὑψώσω αὐτόν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Δίς.

Πόθεν ἄρξωμαι θρηνεῖν * τὰς τοῦ ἀθλίου μου βίου πράξεις; * ποίαν ἀπαρχὴν * ἐπιθήσω, Χριστὲ, * τῇ νῦν θρηνῳδίᾳ; * ἀλλ' ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς * παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Δεῦρο, τάλαινα ψυχὴ, * σὺν τῇ σαρκί σου τῷ πάντων Κτίστῃ * ἐξομολογοῦ, * καὶ ἀπόσχου λοιπὸν * τῆς πρὶν ἀλογίας, * καὶ προσάγαγε Θεῷ * ἐν μετανοίᾳ δάκρυα.

Τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ * τῇ παραβάσει παραζηλώσας, * ἔγνων ἐμαυτὸν * γυμνωθέντα Θεοῦ * καὶ τῆς ἀϊδίου * βασιλείας καὶ τρυφῆς * διὰ τὰς ἁμαρτίας μου.

Οἴμοι, τάλαινα ψυχή! * τί ὡμοιώθης τῇ πρώτῃ Εὔᾳ; * εἶδες γὰρ κακῶς * καὶ ἐτρώθης πικρῶς, * καὶ ἥψω τοῦ ξύλου * καὶ ἐγεύσω προπετῶς * τῆς παραλόγου βρώσεως.

Ἀντὶ Εὔας αἰσθητῆς * ἡ νοητή μοι κατέστη Εὔα, * ὁ ἐν τῇ σαρκὶ * ἐμπαθὴς λογισμὸς, * δεικνὺς τὰ ἡδέα, * καὶ γευόμενος ἀεὶ * τῆς πικρᾶς καταπόσεως.

Ἐπαξίως τῆς Ἐδὲμ * προεξεῤῥίφη ὡς μὴ φυλάξας * μίαν σου, Σωτὴρ, * ἐντολὴν ὁ Ἀδάμ· * ἐγὼ δὲ τί πάθω, * ἀθετῶν διὰ παντὸς * τὰ ζωηρά σου λόγια;

Τὴν τοῦ Κάϊν ὑπελθὼν * μιαιφονίαν τῇ προαιρέσει, * γέγονα φονεὺς * τῆς ἀθλίας ψυχῆς, * ζωώσας τὴν σάρκα, * καὶ στρατεύσας κατ' αὐτῆς * ταῖς πονηραῖς μου πράξεσι.

Τῇ τοῦ Ἄβελ, Ἰησοῦ, * οὐχ' ὡμοιώθην δικαιοσύνῃ· * δῶρα σοι δεκτὰ * οὐ προσῆξα ποτὲ, * οὐ πράξεις ἐνθέους, * οὐ θυσίαν καθαρὰν, * οὐ βίον ἀνεπίληπτον.

Ὡς ὁ Κάϊν καὶ ἡμεῖς, * ψυχὴ ἀθλία, τῷ πάντων Κτίστῃ * πράξεις ῥυπαρὰς * καὶ θυσίαν ψεκτὴν * καὶ ἄχρηστον βίον * προσηγάγομεν ὁμοῦ· * διὸ καὶ κατεκρίθημεν.

Τὸν πηλὸν, ὁ κεραμεὺς, * ζωοπλαστήσας ἐνέθηκάς μοι * σάρκα καὶ ὀστᾶ, * καὶ πνοὴν καὶ ζωήν· * ἀλλ' ὦ Ποιητά μου, * Λυτρωτά μου καὶ Κριτὰ, * μετανοοῦντα δέξαι με.

Ἐξαγγέλλω σοι, Σωτὴρ, * τὰς ἁμαρτίας, ἃς εἰργασάμην, *

καὶ τὰς τῆς ψυχῆς * καὶ τοῦ σώματός μου * πληγάς, ἃς οἱ ἔνδον * μιαιφόνοι λογισμοὶ * ληστρικῶς μοι ἐπέθηκαν.

Εἰ καὶ ἥμαρτον, Σωτήρ, * ἀλλ' οἶδα ὅτι φιλάνθρωπος εἶ· * πλήττεις συμπαθῶς, * καὶ σπλαγχνίζῃ θερμῶς· * δακρύοντα βλέπεις, * καὶ προστρέχεις, ὡς Πατήρ, * ἀνακαλῶν τὸν Ἄσωτον.

Ἐκ νεότητος, Σωτήρ, * τὰς ἐντολάς σου παρεωσάμην· * ὅλον ἐμπαθῶς * ἀμελῶν, ῥαθυμῶν, * παρῆλθον τὸν βίον· * διὸ κράζω σοι, Σωτήρ· * Κἂν ἐν τῷ τέλει σῶσόν με.

Ἐῤῥιμμένον με, Σωτήρ, * πρὸ τῶν θυρῶν σου κἂν ἐν τῷ γήρᾳ, * μή με ἀποῤῥίψῃς * εἰς Ἅδου κενόν· * ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους * ὡς φιλάνθρωπός μοι δὸς * παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς * καταναλώσας ταῖς ἀσωτίαις, * ἔρημος εἰμὶ * ἀρετῶν εὐσεβῶν,* λιμώττων δὲ κράζω· * Ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, * προφθάσας σύ με οἴκτειρον.

Ὁ λησταῖς περιπεσὼν * ἐγὼ ὑπάρχω τοῖς λογισμοῖς μου· * ὅλως ὑπ' αὐτῶν * τετραυμάτισμαι νῦν· * ἐπλήσθην μωλώπων· * ἀλλ' αὐτός μοι ἐπιστάς, * Χριστὲ Σωτήρ, ἰάτρευσον.

Ἱερεύς με προϊδὼν * ἀντιπαρῆλθε, καὶ ὁ Λευΐτης * βλέπων ἐν δεινοῖς * ὑπερεῖδε γυμνόν· * ἀλλ' ὁ ἐκ Μαρίας * ἀνατείλας Ἰησοῦς,* σὺ ἐπιστάς με οἴκτειρον.

Ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ,* ὁ αἴρων πάντων τὰς ἁμαρτίας, * ἆρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, * τὸν τῆς ἁμαρτίας, * καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς * παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Σοὶ προσπίπτω, Ἰησοῦ· * Ἡμάρτηκά σοι, ἱλάσθητί μοι· * ἆρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, * τὸν τῆς ἁμαρτίας, * καὶ ὡς εὔσπλαγχνος Θεός, * μετανοοῦντα δέξαι με.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ * ἐν κρίσει, φέρων μου τὰ πρακτέα,* λόγους ἐκζητῶν, * καὶ εὐθύνων ὁρμάς· * ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου * παρορῶν μου τὰ δεινά, * σῶσόν με, παντοδύναμε.

Μετανοίας ὁ καιρός· * προσέρχομαί σοι, τῷ Πλαστουργῷ μου· * ἆρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, * τὸν τῆς ἁμαρτίας, * καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς * παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Μὴ βδελύξῃ με, Σωτήρ· * μὴ ἀποῤῥίψῃς τοῦ σου προσώπου· * ἆρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, * τὸν τῆς ἁμαρτίας, * καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς * παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Τὰ ἑκούσια, Σωτήρ, * καὶ τὰ ἀκούσια πταίσματά μου, * καὶ τὰ φανερὰ * καὶ κρυπτά, καὶ γνωστὰ * καὶ ἄγνωστα πάντα * συγχωρήσας ὡς Θεός, * ἱλάσθητι καὶ σῶσόν με.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον καὶ Εἱρμόν· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Σύ, ἡ ὁσία Μαρία, βοήθει.

Σήν μοι δίδου φωταυγῆ * ἐκ θείας ἄνωθεν προμηθείας * χάριν ἐκφυγεῖν * τῶν παθῶν σκοτασμόν, * καὶ ᾄσαι προθύμως * τοῦ σοῦ βίου τὰ τερπνά, * Μαρία, κατορθώματα.

Ὑποκύψασα Χριστοῦ * τοῖς θείοις νόμοις τούτῳ προσῆλθες, * τὰς τῶν ἡδονῶν * ἀκαθέκτους ὁρμὰς * λιποῦσα, καὶ πᾶσαν * ἀρετὴν πανευλαβῶς * ὡς μίαν ἐκατώρθωσας.

Τροπάριον τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἱκεσίαις σου ἡμᾶς, * Ἀνδρέα, ῥῦσαι παθῶν ἀτίμων, * καὶ τῆς βασιλείας * νῦν Χριστοῦ κοινωνοὺς * τοὺς πίστει καὶ πόθῳ * ἀνυμνοῦντάς σε, κλεινέ, * ἀνάδειξον, δεόμεθα.

Δόξα.

Ὑπερούσιε Τριάς, * ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, * ἆρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, * τὸν τῆς ἁμαρτίας· * καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς * δάκρυα κατανύξεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς * καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνούντων, * ἆρον τὸν κλοιὸν * ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, * τὸν τῆς ἁμαρτίας, * καὶ ὡς Δέσποινα ἁγνή, * μετανοοῦντα δέξαι με.

Ὠδὴ β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Πρόσεχε, * οὐρανέ, καὶ λαλήσω, * καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, *
» τὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ * ἐπιδημήσαντα.

Πρόσεχε, * οὐρανέ, καὶ λαλήσω· * γῆ, ἐνωτίζου φωνῆς * μετανοούσης Θεῷ * καὶ ἀνυμνούσης αὐτόν.

Πρόσχες μοι, * ὁ Θεός, ὡς οἰκτίρμων, * ἱλέῳ ὄμματί σου, * καὶ δέξαι μου τὴν θερμὴν * ἐξομολόγησιν.

Ἡμάρτηκα * ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους· * μόνος ἡμάρτηκά σοι· * ἀλλ' οἴκτειρον, ὡς Θεός, * Σωτήρ, τὸ πλάσμα σου.

Μορφώσας μου * τῇ τῶν παθῶν ἀμορφίᾳ, * ταῖς φιληδόνοις ὁρμαῖς * ἐλυμηνάμην τοῦ νοῦ * τὴν ὡραιότητα.

Ζάλη με * τῶν κακῶν περιέχει, * εὔσπλαγχνε Κύριε· * ἀλλ' ὡς τῷ Πέτρῳ, κἀμοὶ * τὴν χεῖρα ἔκτεινον.

Ἐσπίλωσα * τὸν τῆς σαρκός μου χιτῶνα, * καὶ κατεῤῥύπωσα * τὸ κατ' εἰκόνα, Σωτήρ, * καὶ καθ' ὁμοίωσιν.

Ἠμαύρωσα * τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον * ταῖς τῶν παθῶν ἡδοναῖς, * καὶ ὅλως ὅλον τὸν νοῦν * χοῦν ἀπετέλεσα.

Διέῤῥηξα * νῦν τὴν στολήν μου τὴν πρώτην, * ἣν ἐξυφάνατό μοι * ὁ Πλαστουργὸς ἐξ ἀρχῆς, * καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνός.

Ἐνδέδυμαι * διεῤῥηγμένον χιτῶνα, * ὃν ἐξυφάνατό μοι * ὁ ὄφις τῇ συμβουλῇ, * καὶ καταισχύνομαι.

Τὰ δάκρυα * τὰ τῆς Πόρνης, οἰκτίρμον, * κἀγὼ προβάλλομαι· * ἱλάσθητί μοι, Σωτὴρ, * τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Προσέβλεψα * τοῦ φυτοῦ τὸ ὡραῖον,* καὶ ἠπατήθην τὸν νοῦν· * καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνὸς, * καὶ καταισχύνομαι.

Ἐτέκταινον * ἐπὶ τὸν νῶτον μου πάντες * οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κακῶν, * μακρύνοντες κατ' ἐμοῦ * τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Ἀπώλεσα * καὶ τὸ πρωτόκτιστον κάλλος, * καὶ τὴν εὐπρέπειάν μου· * καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνὸς, * καὶ καταισχύνομαι.

Ὑπέῤῥαψε * τοὺς δερματίνους χιτῶνας * ἡ ἁμαρτία κἀμοὶ,* γυμνώσασά με τῆς πρὶν * θεοϋφάντου στολῆς.

Περίκειμαι * τὸν στολισμὸν τῆς αἰσχύνης, * καθάπερ φύλλα συκῆς, * εἰς ἔλεγχον τῶν ἐμῶν * αὐτεξουσίων παθῶν.

Ἐστόλισμαι * κατεστιγμένον χιτῶνα * καὶ ἡμαγμένον αἰσχρῶς * τῇ ῥύσει τῆς ἐμπαθοῦς * καὶ φιληδόνου ζωῆς.

Ὑπέπεσα * τῇ τῶν παθῶν ἀχθηδόνι, * καὶ τῇ ἐνύλῳ φθορᾷ· * καὶ ἔνθεν νῦν ὁ ἐχθρὸς * καταπιέζει με.

Φιλόϋλον * καὶ φιλοκτήμονα βίον * τῆς ἀκτησίας, Σωτὴρ, * προκρίνας, νῦν τὸν βαρὺν * κλοιὸν περίκειμαι.

Ἐκόσμησα * τὸν τῆς σαρκὸς ἀνδριάντα * τῇ τῶν αἰσχρῶν λογισμῶν * ποικίλῃ περιβολῇ, * καὶ κατακρίνομαι.

Τῆς ἔξωθεν * ἐπιμελῶς εὐκοσμίας * μόνης ἐφρόντισα, * τῆς ἔνδον ὑπεριδὼν * θεοτυπώτου σκηνῆς.

Κατέχρωσα * τῆς πρὶν εἰκόνος τὸ κάλλος, * Σῶτερ, τοῖς πάθεσί μου· * ἀλλ' ὡς ποτὲ τὴν δραχμὴν * ἀναζητήσας εὑρέ.

Ἡμάρτηκα, * ὥσπερ ἡ Πόρνη βοῶ σοι· * Μόνος ἡμάρτηκά σοι· * ὡς μύρον δέχου, Σωτὴρ, * κἀμοῦ τὰ δάκρυα.

Ἱλάσθητι, * ὡς ὁ Τελώνης βοῶ σοι, * Σῶτερ, ἱλάσθητί μοι· * οὐδεὶς γὰρ τῶν ἐξ Ἀδὰμ * ὡς ἐγὼ ἥμαρτεν.

Ὠλίσθησα * ὡς ὁ Δαβὶδ ἀκολάστως, * καὶ βεβορβόρωμαι· * ἀλλ' ἀποπλύναις κἀμὲ, * Σωτὴρ, τοῖς δάκρυσι.

Οὐ δάκρυα, * οὐδὲ μετάνοιαν ἔχω, * οὐδὲ κατάνυξιν· * αὐτός μοι ταῦτα, Σωτὴρ, * ὡς Θεὸς δώρησαι.

Τὴν θύραν σου * μὴ ἀποκλείσῃς μοι τότε, * Κύριε, Κύριε· * ἀλλ' ἄνοιξόν μοι αὐτὴν * μετανοοῦντι σοι.

Ἐνώτισαι * τοὺς στεναγμοὺς τῆς ψυχῆς μου, * καὶ τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν * προσδέχου τοὺς σταλαγμοὺς, * Σῶτερ, καὶ σῶσον με.

Φιλάνθρωπε, * ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, * σὺ ἀνακάλεσαί με, * καὶ δέξαι ὡς ἀγαθὸς * μετανοοῦντα με.

Δόξα.

Δοξάσωμεν * σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα * καὶ Πνεῦμα ἅγιον * καὶ ὁμοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε * Θεοτόκε Παρθένε, * μόνη Πανύμνητε, * ἱκέτευε ἐκτενῶς * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Ἴδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς, * ὁ μάννα ἐπομβρήσας, *
» καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας * πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ * τῷ λαῷ
» μου, * τῇ μόνῃ δεξιᾷ * καὶ τῇ ἰσχύϊ τῇ ἐμῇ. Δίς.

Ἴδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός· * ἐνωτίζου, ψυχή μου, * τοῦ Κυρίου βοῶντος, * καὶ ἀποσπάσθητι τῆς πρώην * ἁμαρτίας, * καὶ φοβοῦ ὡς δικαστὴν * καὶ ὡς κριτὴν καὶ Θεόν.

Τίνι ὡμοιώθης, * πολυαμάρτητε ψυχή; * οἴμοι! τῷ πρώτῳ Κάϊν * καὶ τῷ Λάμεχ ἐκείνῳ, * λιθοκτονήσασα τὸ σῶμα * κακουργίαις, * καὶ κτείνασα τὸν νοῦν * ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς.

Πάντας τοὺς πρὸ νόμου * παραδραμοῦσα, ὦ ψυχὴ, * τῷ Σὴθ οὐχ ὡμοιώθης, * οὐκ Ἐνὼς ἐμιμήσω, * οὐ τὸν Ἐνὼχ τῇ μεταθέσει, * οὐ τὸν Νῶε· * ἀλλ' ὤφθης πενιχρὰ * τῆς τῶν δικαίων ζωῆς.

Μόνη ἐξήνοιξας * τοὺς καταῤῥάκτας τῆς ὀργῆς * τοῦ Θεοῦ σου, ψυχή μου, * καὶ κατέκλυσας πᾶσαν, * ὡς γῆν, τὴν σάρκα καὶ τὰς πράξεις * καὶ τὸν βίον· * καὶ ἔμεινας ἐκτὸς * τῆς σωστικῆς κιβωτοῦ.

Ἄνδρα ἀπέκτεινα, * φησὶν, εἰς μώλωπα ἐμοὶ, * καὶ νεανίσκον εἰς τραῦμα, * Λάμεχ θρηνῶν ἐβόα· * σὺ δὲ οὐ τρέμεις, ὦ ψυχή μου,* ῥυπωθεῖσα * τὴν σάρκα, καὶ τὸν νοῦν * κατασπιλώσασα.

Πύργον ἐσοφίσω * οἰκοδομῆσαι, ὦ ψυχὴ, * καὶ ὀχύρωμα πῆξαι * ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις, * εἰ μὴ συνέχεεν ὁ Κτίστης * τὰς βουλάς σου, * καὶ κατέαξεν εἰς γῆν * τὰ μηχανήματά σου.

Ὢ πῶς ἐζήλωσα * Λάμεχ τὸν πρώην φονευτὴν, * τὴν ψυχὴν ὥσπερ ἄνδρα, * τὸν νοῦν ὡς νεανίσκον, * ὡς ἀδελφόν δέ μου τὸ σῶμα * ἀποκτείνας, * ὡς Κάϊν ὁ φονεὺς, * ταῖς φιληδόνοις ὁρμαῖς!

Ἔβρεξε Κύριος * παρὰ Κυρίου πῦρ ποτὲ, * ἀνομίαν ὀργῶσαν * πυρπολήσας Σοδόμων· * σὺ δὲ τὸ πῦρ ἐξέκαυσας * τὸ τῆς γεέννης, * ἐν ᾧ μέλλεις, ὦ ψυχὴ, * συγκατακαίεσθαι πικρῶς.

Τέτρωμαι, πέπληγμαι· * ἰδοὺ τὰ βέλη τοῦ ἐχθροῦ * τὰ καταστίξαντά μου * τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα· * ἰδοὺ τὰ τραύματα,

τὰ ἕλκη, * αἱ πηρώσεις * βοῶσι τὰς πληγὰς * τῶν αὐθαιρέτων μου παθῶν.

Γνῶτε καὶ ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, * ὁ ἐρευνῶν καρδίας * καὶ κολάζων ἐννοίας, * ἐλέγχων πράξεις καὶ φλογίζων * ἁμαρτίας, * καὶ κρίνων ὀρφανῷ * καὶ ταπεινῷ καὶ πτωχῷ.

Τῆς Ὁσίας.

Ἥπλωσας χεῖράς σου * πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, * Μαρία, ἐν ἀβύσσῳ * κακῶν βυθιζομένη, * καὶ ὡς τῷ Πέτρῳ φιλανθρώπως * βοηθήσας, * χεῖρα ἐξέτεινε, τὴν σὴν * ἐπιστροφὴν πάντως ζητῶν.

Ὅλῃ προθυμίᾳ, * πόθῳ προσέδραμες Χριστῷ, * τὴν πρὶν τῆς ἁμαρτίας * ὁδὸν ἀποστραφεῖσα, * καὶ ἐν ἐρήμοις ταῖς ἀβάτοις * τρεφομένη, * καὶ τούτου καθαρῶς * τελοῦσα θείας ἐντολάς.

Ἀνδρέου.

Ἴδωμεν, ἴδωμεν * φιλανθρωπίαν, ὦ ψυχή, * τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου· * διὰ τοῦτο πρὸ τέλους * αὐτῷ σὺν δάκρυσι προσπέσωμεν * βοῶντες· * Ἀνδρέου ταῖς λιταῖς, * Σῶτερ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Ἄναρχε, ἄκτιστε * Τριάς, ἀμέριστε Μονάς, * μετανοοῦντα δέξαι, * ἡμαρτηκότα σῶσον· * σόν εἰμι πλάσμα· μὴ παρίδῃς, * ἀλλὰ φεῖσαι * καὶ ῥῦσαι τοῦ πυρὸς * τῆς καταδίκης με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Δέσποινα, * Θεογεννῆτορ, ἡ ἐλπὶς * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, * καὶ λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, * τὸν ἐλεήμονα καὶ Κτίστην * καὶ Υἱόν σου * ἱλέωσαι κἀμοὶ * ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον, Χριστέ, * πέτραν τῶν ἐντολῶν σου *
» τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον.

Πῦρ παρὰ Κυρίου, ψυχή, * Κύριος ἐπιβρέξας, * τὴν γῆν Σοδόμων πρὶν κατέφλεξεν.

Εἰς τὸ ὄρος σώζου, ψυχή, * ὥσπερ ὁ Λὼτ ἐκεῖνος, * καὶ εἰς Σηγὼρ προανασώθητι.

Φεῦγε ἐμπρησμόν, ὦ ψυχή, * φεῦγε Σοδόμων καῦσιν, * φεῦγε φθορὰν θείας φλογώσεως.

Ἥμαρτόν σοι μόνος ἐγώ, * ἥμαρτον ὑπὲρ πάντας· * Χριστὲ Σωτήρ, μή ὑπερίδῃς με.

Σὺ εἶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός· * ζήτησόν με τὸν ἄρνα, * καὶ πλανηθέντα μὴ παρίδῃς με.

Σὺ εἶ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς, * σὺ εἶ ὁ Πλαστουργός μου· * ἐν σοί, Σωτήρ, δικαιωθήσομαι.

Ἐξομολογοῦμαί σοι, Σωτήρ· * Ἥμαρτόν σοι ἀμέτρως· * ἀλλ' ἄνες, ἄφες μοι, ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα.

Ὦ Τριὰς Μονάς, ὁ Θεός, * σῶσον ἡμᾶς ἐκ πλάνης, * καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, θεοδόχε γαστήρ· * χαῖρε, θρόνε Κυρίου· * χαῖρε, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Στερέωσον, Κύριε, * ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου * σα-
» λευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, * ὅτι μόνος * ἅγιος ὑπάρχεις
» καὶ Κύριος. Δίς.

Πηγὴν ζωῆς κέκτημαι * σὲ τοῦ θανάτου τὸν καθαιρέτην, * καὶ βοῶ σοι ἐκ καρδίας μου * πρὸ τοῦ τέλους· * Ἥμαρτον, ἱλάσθητι, σῶσόν με.

Ἡμάρτηκα, Κύριε, * ἡμάρτηκά σοι, ἱλάσθητί μοι· * οὐ γάρ ἐστιν ὅστις ἥμαρτεν * ἐν ἀνθρώποις, * ὃν οὐχ ὑπερέβην τοῖς πταίσμασι.

Τοὺς ἐπὶ Νῶε, Σωτήρ, * ἠσελγηκότας ἐμιμησάμην, * τὴν ἐκείνων κληρωσάμενος * καταδίκην * ἐν κατακλυσμῷ καταδύσεως.

Τὸν Χὰμ ἐκεῖνον, ψυχή, * τὸν πατραλοίαν μιμησαμένη, * τὴν αἰσχύνην οὐκ ἐκάλυψας * τοῦ πλησίον, * ὀπισθοφανῶς ἀνακάμψασα.

Τὸν ἐμπρησμόν, ὥσπερ Λώτ, * φεῦγε, ψυχή μου, τῆς ἁμαρτίας· * φεῦγε Σόδομα καὶ Γόμορρα· * φεῦγε φλόγα * πάσης παραλόγου ὀρέξεως.

Ἐλέησον, Κύριε, * ἐλέησόν με, ἀναβοῶ σοι, * ὅτε ἥξεις μετ' Ἀγγέλων σου * ἀποδοῦναι * πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Τὴν εὐλογίαν τοῦ Σὴμ * οὐκ ἐκληρώσω, ψυχὴ ἀθλία· * οὐ πλατεῖαν τὴν κατάσχεσιν, * ὡς Ἰάφεθ, * ἔσχες ἐν τῇ γῇ τῆς ἀφέσεως.

Ἐκ γῆς Χαῤῥὰν ἔξελθε * τῆς ἁμαρτίας, ψυχή, καὶ δεῦρο * εἰς γῆν ῥέουσαν ἀείζωον * ἀφθαρσίαν, * ἣν ὁ Ἀβραὰμ ἐκληρώσατο.

Τὸν Ἀβραὰμ ἤκουσας * πάλαι, ψυχή μου, καταλιπόντα * γῆν πατρῴαν, καὶ γενόμενον * μετανάστην· * τούτου τὴν προαίρεσιν μίμησαι.

Ἐν τῇ δρυῒ τῇ Μαμβρῇ * φιλοξενήσας ὁ Πατριάρχης * τοὺς Ἀγγέλους, ἐκληρώσατο * μετὰ γῆρας * τῆς ἐπαγγελίας τὸ θήραμα.

Τὸν Ἰσαάκ, τάλαινα * ψυχή μου, γνοῦσα καινὴν θυσίαν *

μυστικῶς ὁλοκαρπούμενον * τῷ Κυρίῳ, * μίμησαι αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν.

Τὸν Ἰσμαὴλ ἤκουσας, * νῆφε, ψυχή μου, ἐκδιωχθέντα, * ὡς παιδίσκης ἀποκύημα· * βλέπε, μήπως * ὅμοιόν τι πάθῃς λαγνεύουσα.

Τῇ Ἄγαρ πάλαι, ψυχὴ, * τῇ Αἰγυπτίᾳ παρωμοιώθης, * δουλωθεῖσα τὴν προαίρεσιν, * καὶ τεκοῦσα * νέον Ἰσμαὴλ, τὴν αὐθάδειαν.

Τὴν Ἰακὼβ κλίμακα * ἔγνως, ψυχή μου, δεικνυομένην * ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια· * τί μὴ ἔσχες * βάσιν ἀσφαλῆ τὴν εὐσέβειαν;

Τὸν Ἱερέα Θεοῦ * καὶ βασιλέα μεμονωμένον, * τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀφομοίωμα * τοῦ ἐν κόσμῳ * βίου ἐν ἀνθρώποις, μιμήθητι.

Μὴ γένῃ στήλη ἁλὸς, * ψυχὴ, στραφεῖσα εἰς τὰ ὀπίσω· * τὸ ὑπόδειγμα φοβείτω σε * τῶν Σοδόμων· * ἄνω εἰς Σηγὼρ διασώθητι.

Τὴν δέησιν, Δέσποτα, * τῶν σε ὑμνούντων μὴ ἀποῤῥίψῃς· * ἀλλ' οἰκτείρησον, φιλάνθρωπε, * καὶ παράσχου * πίστει αἰτουμένοις τὴν ἄφεσιν.

Τῆς Ὁσίας.

Συνέχομαι κλύδωνι * καὶ τρικυμίᾳ, Μῆτερ, πταισμάτων· * ἀλλ' αὐτή με νῦν διάσωσον, * καὶ πρὸς ὅρμον * θείας μετανοίας εἰσάγαγε.

Ἱκέσιον δέησιν * νυνὶ, Ὁσία, προσαγαγοῦσα * πρὸς τὴν εὔσπλαγχνον πρεσβείᾳ σου * Θεοτόκον, * ἄνοιξόν μοι θείας εἰσόδους σου.

Ἀνδρέου.

Ταῖς σαῖς λιταῖς δώρησαι * κἀμοὶ τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων, * ὦ Ἀνδρέα, Κρήτης Πρόεδρε· * μετανοίας * σὺ μυσταγωγὸς γὰρ πανάριστος.

Δόξα.

Μονὰς ἁπλῆ, ἄκτιστε, * ἄναρχε φύσις, ἡ ἐν Τριάδι * ὑμνουμένη ὑποστάσεων, * ἡμᾶς σῶσον * πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον * Υἱὸν ἐν χρόνῳ, Θεογεννῆτορ, * ἀπειράνδρως ἀπεκύησας· * ξένον θαῦμα! * μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

Καὶ πάλιν τὸν Εἱρμόν.

Στερέωσον, Κύριε, * ἐπὶ τὴν πέτραν.

Τὸ Κάθισμα, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Φωστῆρες θεαυγεῖς, * τοῦ Σωτῆρος αὐτόπται, * φωτίσατε ἡμᾶς * τοὺς ἐν σκότει τοῦ βίου, * ὅπως ὡς ἐν ἡμέρᾳ * νῦν εὐσχημόνως * περιπατήσωμεν, * φέγγει τῆς ἐγκρατείας * νυκτώδη πάθη * ἀποδιώκοντες, * καὶ τὰ λαμπρὰ κατίδωμεν Χριστοῦ * παθήματα χαίροντες.

Δόξα. Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Τῶν Ἀποστόλων δωδεκὰς * ἡ θεόκλητος, * ἱκετηρίαν τῷ Χριστῷ * νῦν προσάγαγε, * τῆς νηστείας τὸ στάδιον * πάντας διανύσαι * τελοῦντας ἐν κατανύξει τὰς προσευχὰς, * ποιοῦντας ἐν προθυμίᾳ τὰς ἀρετὰς, * ὅπως οὕτως προφθάσωμεν * ἰδεῖν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * τὴν ἔνδοξον Ἀνάστασιν, * δόξαν, αἶνον προσάγοντες. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀπερίληπτον Θεοῦ * Υἱὸν καὶ Λόγον, * ἀνερμηνεύτως ὑπὲρ νοῦν * ἐκ σοῦ τεχθέντα, * Θεοτόκε, ἱκέτευε * σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, * εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ εἰλικρινῆ * βραβεῦσαι, καὶ τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν * πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, * καὶ Βασιλείας οὐρανῶν, * δι' ἄκραν ἀγαθότητα, * ἀξιῶσαι τοὺς δούλους σου.

Εἶτα τὰ ἐφεξῆς Τριῴδια, ἄνευ μετανοιῶν.

Στιχολογοῦμεν καὶ τὴν τετάρτην Ὠδήν.

Τριῴδιον, Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ δ'. Ἦχος πλ. δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου.

Ἐγκρατείᾳ συζήσαντες * οἱ πεφωτισμένοι Χριστοῦ Ἀπόστολοι * ἐγκρατείας τὸν καιρὸν ἡμῖν * μεσιτείᾳ θείᾳ * εὐμαρίζουσι.

Δωδεκάχορδον ὄργανον * μέλος ἐκελάδησε τὸ σωτήριον, * Μαθητῶν χορὸς ὁ ἔνθεος, * πονηρὰ συγχέων * μελῳδήματα.

Ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος * πᾶσαν τὴν ὑφήλιον κατηρδεύσατε, * τὸν αὐχμὸν ἀποδιώξαντες * τῆς πολυθεΐας, * παμμακάριστοι.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με * τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευσάμενον, * ἡ τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα * τὴν ταπεινωθεῖσαν * φύσιν, πάναγνε.

Ἕτερον Τριῴδιον, ποίημα Θεοδώρου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

» Εἰσακήκοα, Κύριε, * τὴν ἀκοήν σου, * καὶ ἐφοβήθην· * κα-
» τενόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασα * τὴν οἰκονομίαν σου.

Ἀποστόλων ἡ πάνσεπτος * χοροστασία, * τὸν πάντων Κτίστην * δυσωποῦσα παρακλήθητι * ἐλεῆσαι ἡμᾶς * τοὺς ἀνευφημοῦντας σε.

Ὡς ἐργάται ὑπάρχοντες * Χριστοῦ, Ἀπόστολοι, * πάντα κόσμον * θείῳ λόγῳ γεωργήσαντες, * προσηγάγετε * καρποὺς αὐτῷ πάντοτε.

Ἀμπελὼν ἐγενήθητε * Χριστῷ τῷ ὄντως * ἠγαπημένῳ· * τὸν γὰρ οἶνον τὸν τοῦ πνεύματος * ἐξεβλύσατε * τῷ κόσμῳ, Ἀπόστολοι.

Δόξα.

Ὑπεράρχιε, σύμμορφε, * πανσθενεστάτη * Τριὰς ἁγία, * Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα ἅγιον, * Θεὲ φῶς καὶ ζωή, * φύλαττε τὴν ποίμνην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, θρόνε πυρίμορφε· * χαῖρε, λυχνία * λαμπαδηφόρε· * χαῖρε, ὄρος ἁγιάσματος, * κιβωτὲ τῆς ζωῆς, * Ἁγίων ἁγία σκηνή.

Τὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Ὠδὴ δ΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης * τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, * καὶ ἐφο-
» βήθη, * ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι * καὶ ἀνθρώ-
» ποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· * Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου * καὶ
» ἐφοβήθην· * δόξα τῇ δυνάμει σου. Δίς.

Τὰ ἔργα σου μὴ παρίδῃς· * τὸ πλάσμα σου μὴ παρόψῃ, * δικαιοκρίτα· * εἰ καὶ μόνος ἥμαρτον, ὡς ἄνθρωπος, * ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, φιλάνθρωπε, * ἀλλ' ἔχεις, ὡς Κύριος πάντων, * τὴν ἐξουσίαν * ἀφιέναι ἁμαρτήματα.

Ἐγγίζει, ψυχή, τὸ τέλος, * ἐγγίζει καὶ οὐ φροντίζεις, * οὐχ ἑτοιμάζῃ· * ὁ καιρὸς συντέμνει, διανάστηθι· * ἐγγὺς ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής ἐστιν· * ὡς ὄναρ, ὡς ἄνθος, ὁ χρόνος * τοῦ βίου τρέχει· * τί μάτην ταραττόμεθα;

Ἀνάνηψον, ὦ ψυχή μου· * τὰς πράξεις σου, ἃς εἰργάσω, * ἀναλογίζου, * καὶ ταύτας ἐπ' ὄψιν σου εἰσάγαγε, * καὶ σταγόνας στάλαξον δακρύων σου· * εἰπὲ παῤῥησίᾳ τὰς πράξεις, * τὰς ἐνθυμήσεις * Χριστῷ, καὶ δικαιώθητι.

Οὐ γέγονεν ἐν τῷ βίῳ * ἁμάρτημα, οὐδὲ πρᾶξις, * οὐδὲ κακία, * ἣν ἐγώ, Σωτήρ, οὐκ ἐπλημμέλησα * κατὰ νοῦν καὶ λόγον καὶ προαίρεσιν, * καὶ θέσει καὶ γνώμῃ καὶ πράξει * ἐξαμαρτήσας, * ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε.

Ἐντεῦθεν καὶ κατεκρίθην, * ἐντεῦθεν κατεδικάσθην * ἐγὼ ὁ τάλας * ὑπὸ τῆς οἰκείας συνειδήσεως, * ἧς οὐδὲν ἐν κόσμῳ βιαιότερον· * Κριτά, Λυτρωτά μου καὶ γνῶστα, * φεῖσαι καὶ ῥῦσαι * καὶ σῶσόν με τὸν δείλαιον.

Ἡ κλῖμαξ, ἣν εἶδε πάλαι * ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, * δεῖγμα, ψυχή μου, * πρακτικῆς ὑπάρχει ἐπιβάσεως, * γνωστικῆς τυγχάνει ἀναβάσεως· * εἰ θέλεις οὖν πράξει καὶ γνώσει * καὶ θεωρίᾳ * βιοῦν, ἀνακαινίσθητι.

Τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας * ὑπέμεινε δι' ἀνδρείαν * ὁ Πατριάρχης, * καὶ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἤνεγκε, * καθ' ἡμέραν κλέμματα ποιούμενος, * ποιμαίνων, πυκτεύων, δουλεύων, * ἵνα τὰς δύο * γυναῖκας εἰσαγάγηται.

Γυναῖκας μοι δύο νόει, * τὴν πρᾶξίν τε καὶ τὴν γνῶσιν * ἐν θεωρίᾳ· * τὴν μὲν Λείαν πρᾶξιν, ὡς πολύτεκνον, * τὴν Ῥαχὴλ δὲ γνῶσιν, ὡς πολύπονον· * καὶ γὰρ ἄνευ πόνων οὐ πρᾶξις, * οὐ θεωρία, * ψυχή, κατορθωθήσεται.

Γρηγόρησον, ὦ ψυχή μου, * ἀρίστευσον, ὡς ὁ μέγας * ἐν Πατριάρχαις, * ἵνα κτήσῃ πρᾶξιν μετὰ γνώσεως, * ἵνα χρηματίσῃς νοῦς ὁρῶν τὸν Θεόν, * καὶ φθάσῃς τὸν ἄδυτον γνόφον * ἐν θεωρίᾳ, * καὶ γένῃ μεγαλέμπορος.

Τοὺς δώδεκα Πατριάρχας * ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις * παιδοποιήσας, * μυστικῶς ἐστήριξέ σοι κλίμακα * πρακτικῆς, ψυχή μου, ἀναβάσεως, * τοὺς παῖδας ὡς βάθρα, τὰς βάσεις * ὡς ἀναβάσεις * πανσόφως ὑποθέμενος.

Ἠσαῦ τὸν μεμισημένον * ζηλοῦσα, ψυχή, ἀπέδου * τῷ πτερνιστῇ σου * τὰ τοῦ πρώτου κάλλους πρωτοτόκια, * καὶ τῆς πατρικῆς εὐχῆς ἐξέπεσας, * καὶ δὶς ἐπτερνίσθης, ἀθλία, * πράξει καὶ γνώσει· * διὸ νῦν μετανόησον.

Ἐδὼμ ὁ Ἠσαῦ ἐκλήθη * δι' ἄκραν θηλυμανίας * ἐπιμιξίαν· * ἀκρασίᾳ γὰρ ἀεὶ πυρούμενος * καὶ ταῖς ἡδοναῖς κατασπιλούμενος, * Ἐδὼμ ὠνομάσθη, ὃ λέγεται * θερμασία * ψυχῆς φιλαμαρτήμονος.

Ἰὼβ τὸν ἐπὶ κοπρίας * ἀκούσασα, ὦ ψυχή μου, * δικαιωθέντα, * τὴν αὐτοῦ ἀνδρείαν οὐκ ἐζήλωσας, * τὸ στεῤῥὸν οὐκ ἔσχες τῆς προθέσεως * ἐν πᾶσιν, οἷς ἔγνως, οἷς οἶδας, * οἷς ἐπειράσθης, * ἀλλ' ὤφθης ἀκαρτέρητος.

Ὁ πρότερον ἐπὶ θρόνου, * γυμνὸς νῦν ἐπὶ κοπρίας * καθηλκωμένος· * ὁ πολὺς ἐν τέκνοις καὶ περίβλεπτος, * ἄπαις καὶ φερέοικος αἰφνίδιον· * παλάτιον γὰρ τὴν κοπρίαν * καὶ μαργαρίτας * τὰ ἕλκη ἐλογίζετο.

Τὸ σῶμα κατεῤῥυπώθην, * τὸ πνεῦμα κατεσπιλώθην, * ὅλος ἡλκώθην· * ἀλλ' ὡς ἰατρός, Χριστέ, ἀμφότερα * διὰ μετανοίας

μοι θεράπευσον, * ἀπόλουσον, κάθαρον, πλῦνον· * δεῖξον, Σωτήρ μου, * χιόνος καθαρώτερον.

Τὸ Σῶμά σου καὶ τὸ Αἷμα * σταυρούμενος ὑπὲρ πάντων * ἔθηκας, Λόγε· * τὸ μὲν σῶμα, ἵνα ἀναπλάσῃς με, * τὸ δὲ αἷμα, ἵνα ἀποπλύνῃς με· * τὸ πνεῦμα παρέδωκας, ἵνα * ἐμὲ προσάξῃς, * Χριστὲ, τῷ σῷ Γεννήτορι.

Εἰργάσω τὴν σωτηρίαν * ἐν μέσῳ τῆς γῆς, οἰκτίρμον, * ἵνα σωθῶμεν· * ἑκουσίως ξύλῳ ἀνεσταύρωσαι· * ἡ Ἐδὲμ κλεισθεῖσα ἀνεῴγνυτο· * τὰ ἄνω, τὰ κάτω, ἡ κτίσις, * τὰ ἔθνη πάντα * σωθέντα προσκυνοῦσί σε.

Γενέσθω μοι κολυμβήθρα * τὸ Αἷμα τὸ ἐκ πλευρᾶς σου, * ἅμα καὶ πόμα * τὸ πηγάσαν ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, * ἵνα ἑκατέρωθεν καθαίρωμαι, * χριόμενος πίνων ὡς χρῖσμα * καὶ πόμα, Λόγε, * τὰ ζωηρά σου λόγια.

Κρατῆρα ἡ Ἐκκλησία * ἐκτήσατο τὴν πλευράν σου * τὴν ζωηφόρον, * ἐξ ἧς ὁ διπλοῦς ἡμῖν ἀνέβλυσε * κρουνὸς τῆς ἀφέσεως καὶ γνώσεως, * εἰς τύπον τῆς πάλαι, τῆς νέας, * τῶν δύο ἅμα * Διαθηκῶν, Σωτὴρ ἡμῶν.

Γυμνός εἰμι τοῦ νυμφῶνος, * γυμνός εἰμι καὶ τοῦ γάμου, * ἅμα καὶ δείπνου· * ἡ λαμπὰς ἐσβέσθη ὡς ἀνέλαιος· * ἡ παστὰς ἐκλείσθη μοι καθεύδοντι· * τὸ δεῖπνον ἐβρώθη· ἐγὼ δὲ * χεῖρας καὶ πόδας * δεθεὶς ἔξω ἐκβέβλημαι.

Ὁ χρόνος ὁ τῆς ζωῆς μου * ὀλίγος, καὶ πλήρης πόνων * καὶ πονηρίας· * ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, * καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· * μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα * τοῦ ἀλλοτρίου· * Σωτὴρ, αὐτός με οἴκτειρον.

Βασίλειον τὴν ἀξίαν, * διάδημα καὶ πορφύραν * ἠμφιεσμένος, * πολυκτήμων ἄνθρωπος καὶ δίκαιος, * πλούτῳ ἐπιβρίθων καὶ βοσκήμασιν * ἐξαίφνης τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, * τὴν βασιλείαν * πτωχεύσας ἀπεκείρατο.

Εἰ δίκαιος ἦν ἐκεῖνος * καὶ ἄμεμπτος παρὰ πάντας, * καὶ οὐκ ἀπέδρα * τὰ τοῦ πλάνου ἔνεδρα καὶ σκάμματα· * σὺ φιλαμαρτήμων οὖσα, τάλαινα * ψυχὴ, τί ποιήσεις, ἐάν τι * τῶν ἀδοκήτων * συμβῇ ἐπενεχθῆναί σοι;

Ὑψήγορος νῦν ὑπάρχω, * θρασὺς δὲ καὶ τὴν καρδίαν * εἰκῇ καὶ μάτην· * μὴ τῷ Φαρισαίῳ σὺνδικάσῃς με, * μᾶλλον τοῦ Τελώνου τὴν ταπείνωσιν * παράσχου μοι, μόνε οἰκτίρμον * δικαιοκρίτα, * καὶ τούτῳ συναρίθμησον.

Ἐξήμαρτον ἐνυβρίσας * τὸ σκεῦος τὸ τῆς σαρκός μου, * οἶδα, οἰκτίρμον· * ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, * καὶ ἐν ἐπιγνώ-

σει ἀνακάλεσαι· * μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα * τοῦ ἀλλοτρίου· * Σωτὴρ, αὐτός με οἴκτειρον.

Αὐτείδωλον ἐγενόμην, * τοῖς πάθεσι τὴν ψυχήν μου * βλάπτων, οἰκτίρμον· * ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, * καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· * μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα * τοῦ ἀλλοτρίου· * Σωτὴρ, αὐτός με οἴκτειρον.

Οὐκ ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, * παρήκουσα τῆς γραφῆς σου * τοῦ νομοθέτου· * ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, * καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· * μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα * τοῦ ἀλλοτρίου· * Σωτὴρ, αὐτός με οἴκτειρον.

Τῆς Ὁσίας.

Ἀσώματον πολιτείαν * ἐν σώματι μετελθοῦσα * χάριν, Ὁσία, * πρὸς Θεοῦ μεγίστην ὄντως εἴληφας * τῶν πιστῶς τιμώντων σε προΐστασθαι· * διὸ δυσωποῦμεν· Παντοίων * πειρατηρίων * ἡμᾶς εὐχαῖς σου λύτρωσαι.

Μεγάλων ἀτοπημάτων * εἰς βάθος κατενεχθεῖσα * οὐ κατεσχέθης· * ἀλλ' ἀνέδραμες λογισμῷ κρείττονι * πρὸς τὴν ἀκροτάτην διὰ πράξεως * σαφῶς ἀρετὴν, παραδόξως * Ἀγγέλων φύσιν, * Μαρία, καταπλήξασα.

Ἀνδρέου.

Ἀνδρέα Πατέρων κλέος, * εὐχαῖς σου μὴ ἐπιλάθῃ * καθικετεύων * παρεστὼς Τριάδα τὴν ὑπέρθεον, * ὅπως λυτρωθῶμεν τῆς κολάσεως, * οἱ πόθῳ προστάτην σε θεῖον * ἐπικαλοῦντες, * τὸ Κρήτης ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα.

Ἀμέριστον τῇ οὐσίᾳ, * ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις * θεολογῶ σε * τὴν τριαδικὴν μίαν Θεότητα, * ὡς ὁμοβασίλειον καὶ σύνθρονον, * βοῶν σοι τὸ ᾆσμα τὸ μέγα * τὸ ἐν ὑψίστοις * τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις, * καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων * φύσει παρθένος· * ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, * ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα· * Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται * φύσεως τάξις· * ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα, * φιλάνθρωπε, * φώτισον, δέομαι, *
» καὶ ὁδήγησον κἀμὲ * ἐν τοῖς προστάγμασί σου· * καὶ δίδαξόν
» με, Σωτὴρ, * ποιεῖν τὸ θέλημά σου. Δίς.

Ἐν νυκτὶ τὸν βίον μου * διῆλθον ἀεί· * σκότος γὰρ γέγονε * καὶ βαθεῖα μοι ἀχλὺς * ἡ νὺξ τῆς ἁμαρτίας· * ἀλλ' ὡς ἡμέρας υἱὸν, * Σωτὴρ, ἀνάδειξόν με.

Τὸν Ῥουβὶμ μιμούμενος * ὁ τάλας ἐγὼ * ἔπραξα ἄθεσμον * καὶ παράνομον βουλὴν * κατὰ Θεοῦ ὑψίστου, * μιάνας κοίτην ἐμὴν * ὡς τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος.

Ἐξομολογοῦμαί σοι, * Χριστὲ Βασιλεῦ· * Ἥμαρτον, ἥμαρτον, * ὡς οἱ πρὶν τοῦ Ἰωσὴφ * ἀδελφοὶ πεπρακότες * τὸν τῆς ἁγνείας καρπὸν * καὶ τὸν τῆς σωφροσύνης.

Ὑπὸ τῶν συγγόνων * ἡ δικαία ψυχὴ * δέδοτο· πέπρατο * εἰς δουλείαν ὁ γλυκύς, * εἰς τύπον τοῦ Κυρίου· * αὐτὴ δὲ ὅλη, ψυχή, * ἐπράθης τοῖς κακοῖς σου.

Ἰωσὴφ τὸν δίκαιον * καὶ σώφρονα νοῦν * μίμησαι, τάλαινα * καὶ ἀδόκιμε ψυχή, * καὶ μὴ ἀκολασταίνου * ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς * ἀεὶ παρανομοῦσα.

Εἰ καὶ λάκκῳ ᾤκησε * ποτὲ Ἰωσήφ, * Δέσποτα Κύριε, * ἀλλ' εἰς τύπον τῆς ταφῆς * καὶ τῆς ἐγέρσεώς σου· * ἐγὼ δὲ τί σοι ποτὲ * τοιοῦτο προσενέγκω;

Τοῦ Μωσέως ἤκουσας * τὴν θήβην, ψυχή, * ὕδασι, κύμασι * φερομένην ποταμοῦ, * ὡς ἐν θαλάμῳ πάλαι, * φυγοῦσαν δρᾶμα πικρὸν * βουλῆς Φαραωνίτου.

Εἰ τὰς μαίας ἤκουσας * κτεινούσας ποτὲ * ἄνηβον, τάλαινα, * τὴν ἀῤῥενωπόν, ψυχή, * τῆς σωφροσύνης πρᾶξιν· * νῦν, ὡς ὁ μέγας Μωσῆς, * τιθηνοῦ τὴν σοφίαν.

Ὡς Μωσῆς ὁ μέγας * τὸν αἰγύπτιον νοῦν * πλήξασα, τάλαινα * οὐκ ἀπέκτεινας ψυχή, * καὶ πῶς οἰκήσεις, λέγε, * τὴν ἔρημον τῶν παθῶν * διὰ τῆς μετανοίας;

Τὰς ἐρήμους ᾤκησεν * ὁ μέγας Μωσῆς· * δεῦρο δή, μίμησαι * τὴν αὐτοῦ διαγωγήν, * ἵνα τῆς ἐν τῇ βάτῳ * θεοφανείας, ψυχή, * ἐν θεωρίᾳ γένῃ.

Τὴν Μωσέως ῥάβδον * εἰκονίζου, ψυχή, * πλήττουσαν θάλασσαν, * καὶ πηγνύουσαν βυθὸν * τύπῳ σταυροῦ τοῦ θείου, * δι' οὗ δυνήσῃ καὶ σὺ * μεγάλα ἐκτελέσαι.

Ἀαρὼν προσέφερε * τὸ πῦρ τῷ Θεῷ * ἄμωμον, ἄδολον, * ἀλλ' Ὀφνεῖ καὶ Φινεὲς * ὡς σύ, ψυχή, προσῆγον * ἀλλότριον τῷ Θεῷ, * ῥερυπωμένον βίον.

Ὡς βαρὺς τὴν γνώμην * Φαραὼ τῷ πικρῷ * γέγονα, Κύριε· * ὡς Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς * τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, * καὶ ὑποβρύχιον νοῦν· * ἀλλὰ βοήθησόν μοι.

Τῷ πηλῷ συμπέφυρμαι * ὁ τάλας τὸν νοῦν· * πλῦνόν με, Δέσποτα, * τῷ λουτῆρι τῶν ἐμῶν * δακρύων, δέομαί σου, * τὴν τῆς σαρκός μου στολὴν * λευκάνας ὡς χιόνα.

Ἐὰν ἐρευνήσω μου * τὰ ἔργα, Σωτήρ, * ἅπαντα ἄνθρωπον * ὑπερβάντα ἐμαυτὸν * ὁρῶ ταῖς ἁμαρτίαις, * ὅτι ἐν γνώσει φρενῶν * ἥμαρτον, οὐκ ἀγνοίᾳ.

Φεῖσαι, φεῖσαι, Κύριε, * τοῦ πλάσματός σου· * ἥμαρτον, ἄνες μοι, * ὁ τῇ φύσει καθαρὸς * αὐτὸς ὑπάρχων μόνος, * καὶ ἄλλος πλήν σου οὐδεὶς * ὑπάρχει ἔξω ῥύπου.

Δι' ἐμέ, Θεὸς ὤν, * ἐμορφώθης ἐμέ· * ἔδειξας θαύματα, * ἰασάμενος λεπροὺς * καὶ παραλύτους σφίγξας, * Αἱμόῤῥου στήσας, Σωτήρ, * ἀφῇ κρασπέδου ῥύσιν.

Τὴν χαμαὶ συγκύπτουσαν * μιμοῦ, ὦ ψυχή· * πρόσελθε, πρόσπεσον * τοῖς ποσὶ τοῦ Ἰησοῦ, * ἵνα σε ἀνορθώσῃ, * καὶ βηματίσῃς ὀρθῶς * τὰς τρίβους τοῦ Κυρίου.

Τὴν Αἱμόῤῥουν μίμησαι, * ἀθλία ψυχή· * πρόσδραμε, κράτησον * τοῦ κρασπέδου τοῦ Χριστοῦ, * ἵνα ῥυσθῇς μαστίγων, * ἀκούσῃς δὲ παρ' αὐτοῦ· * Πίστις σου σέσωκέ σε.

Εἰ καὶ φρέαρ, Δέσποτα, * ὑπάρχεις βαθύ, * βλῦσόν μοι νάματα * ἐξ ἀχράντων σου φλεβῶν, * ἵν' ὡς ἡ Σαμαρεῖτις * μηκέτι πίνων διψῶ· * ζωῆς γὰρ ῥεῖθρον βρύεις.

Σιλωὰμ γενέσθω μοι * τὰ δάκρυά μου, * Δέσποτα Κύριε, * ἵνα νίψωμαι κἀγὼ * τὰς κόρας τῆς καρδίας, * καὶ ἴδω σε νοερῶς * τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων.

Τῆς Ὁσίας.

Ἀσυγκρίτῳ ἔρωτι, * πανόλβιε, * ξύλον ποθήσασα * προσκυνῆσαι τοῦ σταυροῦ * ἠξίωσαι τοῦ πόθου· * ἀξίωσον οὖν κἀμὲ * τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης.

Ῥεῖθρον Ἰορδάνειον * περάσασα * εὗρες ἀνάπαυσιν, * τὴν ἀνώδυνον σαρκὸς * ἡδονὴν ἐκφυγοῦσα· * ἧς καὶ ἡμᾶς ἐξελοῦ * σαῖς προσευχαῖς, Ὁσία.

Ἀνδρέου.

Ὡς ποιμένων ἄριστον, * Ἀνδρέα σοφέ, * πρόκριτον ὄντα σε * πόθῳ δέομαι πολλῷ * καὶ φόβῳ σαῖς πρεσβείαις * τῆς σωτηρίας τυχεῖν, * ζωῆς καὶ αἰωνίου.

Δόξα.

Σέ, Τριάς, δοξάζομεν, * τὸν ἕνα Θεόν· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Πατήρ, * ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα· * ἁπλῆ οὐσία, Μονὰς * ἀεὶ προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἠμφιάσατο * τὸ φύραμά μου, * ἄφθορε, ἄνανδρε * Μητροπάρθενε, Θεὸς * ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, * καὶ ἥνωσεν ἑαυτῷ * τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησα * ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου * πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, * » καὶ ἐπήκουσέ μου * ἐξ ᾅδου κατωτάτου, * καὶ ἀνήγαγεν » ἐκ φθορᾶς * τὴν ζωήν μου. Δίς.

Τὰ δάκρυα, * Σωτήρ, τῶν ὀμμάτων μου, * καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμοὺς * καθαρῶς προσφέρω, * βοῶν σοι ἐκ καρδίας· * Ὦ Θεός, ἡμάρτηκά σοι, * ἱλάσθητί μοι.

Ἐξένευσας, * ψυχή, τοῦ Κυρίου σου, * ὥσπερ Δαθὰν καὶ Ἀβειρών· * ἀλλὰ Φεῖσαι κράξον * ἐξ ᾅδου κατωτάτου, * ἵνα μὴ τὸ χάσμα τῆς γῆς * σὲ συγκαλύψῃ.

Ὡς δάμαλις, * ψυχή, παροιστρήσασα, * ἐξωμοιώθης τῷ Ἐφραΐμ· * ὡς δορκὰς ἐκ βρόχων * ἀνάσωσον τὸν βίον, * πτερωθεῖσα πράξει καὶ νῷ * καὶ θεωρίᾳ.

Ἡ χεὶρ ἡμᾶς * Μωσέως πιστώσεται, * ψυχή, πῶς δύναται Θεὸς * λεπρωθέντα βίον * λευκᾶναι καὶ καθᾶραι· * καὶ μὴ ἀπογνῷς σεαυτήν * κἂν ἐῤῥυπώθης.

Τὰ κύματα, * Σωτήρ, τῶν πταισμάτων μου, * ὡς ἐν θαλάσσῃ ἐρυθρᾷ * ἐπαναστραφέντα * ἐκάλυψέ με ἄφνω, * ὡς τοὺς Αἰγυπτίους ποτὲ * καὶ τοὺς τριστάτας.

Ἀγνώμονα, * ψυχή, τὴν προαίρεσιν * ἔσχες, ὡς πρὶν ὁ Ἰσραήλ· * τοῦ γὰρ θείου μάννα * προέκρινας ἀλόγως * τὴν φιλήδονον τῶν παθῶν * ἀδηφαγίαν.

Τὰ φρέατα, * ψυχή, προετίμησας * τῶν χαναναίων ἐννοιῶν * τῆς φλεβὸς τῆς πέτρας, * ἐξ ἧς σοι τῆς σοφίας * ὁ κρατὴρ προχέει κρουνοὺς * θεολογίας.

Τὰ ὕεια * κρέα καὶ τοὺς λέβητας * καὶ τὴν αἰγύπτιον τροφὴν * τῆς ἐπουρανίου * προέκρινας, ψυχή μου, * ὡς ὁ πρὶν ἀγνώμων λαὸς * ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ὡς ἔπληξε * Μωσῆς ὁ θεράπων σου * ῥάβδῳ τὴν πέτραν, τυπικῶς * τὴν ζωόποιόν σου * πλευρὰν προδιετύπου, * ἐξ ἧς πάντες πόμα ζωῆς, * Σωτήρ, ἀντλοῦμεν.

Ἐρεύνησον, * ψυχή, κατασκόπευσον, * ὡς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, * τῆς κληροδοσίας * τὴν γῆν, ὁποία ἔστι, * καὶ κατοίκησον ἐν αὐτῇ * δι' εὐνομίας.

Ἀντίστηθι * καὶ καταπολέμησον, * ὡς Ἰησοῦς, τὸν Ἀμαλὴκ, * τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, * καὶ τοὺς Γαβαωνίτας, * τοὺς ἀπατηλοὺς λογισμοὺς * ἀεὶ νικῶσα.

Διάβηθι * τοῦ χρόνου τὴν ῥέουσαν * φύσιν, ὡς πρὶν ἡ κιβωτός, * καὶ τῆς γῆς ἐκείνης * γενοῦ ἐν κατασχέσει * τῆς ἐπαγγελίας, ψυχή· * Θεὸς κελεύει.

Ὡς ἔσωσας * Ἰωνᾶν βοήσαντα, * σῶσον προφθάσας με, Σωτήρ· * τοῦ θηρός με ῥῦσαι * ἐκτείνας σου τὴν χεῖρα, * καὶ ἀνάγαγε τοῦ βυθοῦ * τῆς ἁμαρτίας.

Λιμένα σε * γινώσκω γαλήνιον, * Δέσποτα, Δέσποτα Χριστέ· * ἀλλ' ἐκ τῶν ἀδύτων * βυθῶν τῆς ἁμαρτίας * καὶ τῆς ἀπογνώσεως μὲ * προφθάσας ῥῦσαι.

Ἐγώ εἰμι, * Σωτήρ, ἣν ἀπώλεσας * πάλαι βασίλειον δραχμήν· * ἀλλ' ἀνάψας λύχνον * τὸν σόν, θεὲ καὶ Λόγε, * ἀναζήτησον καὶ εὑρὲ * τὴν σὴν εἰκόνα.

Τῆς Ὁσίας.

Ἵνα παθῶν * φλογμὸν κατασβέσειας, * δακρύων ἔβλυζες ἀεὶ * ὀχετούς, Μαρία, * ψυχὴν πυρπολουμένη· * ὧν τὴν χάριν νέμοις κἀμοὶ * τῷ σῷ οἰκέτῃ.

Ἀπάθειαν * ἐκτήσω οὐράνιον * δι' ἀκροτάτης ἐπὶ γῆς * πολιτείας, Μῆτερ· * διὸ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας * ἐκ παθῶν ῥυσθῆναι πρεσβείαις * σοῦ δυσώπει.

Ἀνδρέου.

Τῆς Κρήτης σε * ποιμένα καὶ πρόεδρον * καὶ οἰκουμένης πρεσβευτὴν * ἐγνωκὼς προστρέχω, * Ἀνδρέα, καὶ βοῶ σοι· * Ἐξελοῦ με, Πάτερ, βυθοῦ * τῆς ἁμαρτίας.

Δόξα.

Τριάς εἰμι * ἁπλῆ, ἀδιαίρετος, * διαιρετὴ προσωπικῶς, * καὶ Μονὰς ὑπάρχω * τῇ φύσει ἡνωμένη, * ὁ Πατήρ, φησί, καὶ Υἱὸς * καὶ θεῖον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μήτρα σου * Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε * μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς· * ὃν ὡς Κτίστην πάντων * δυσώπει, Θεοτόκε, * ἵνα ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς * δικαιωθῶμεν.

Κοντάκιον. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Ψυχή μου, ψυχή μου, * ἀνάστα, * τί καθεύδεις; * τὸ τέλος ἐγγίζει * καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· * ἀνάνηψον οὖν, * ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, * ὁ πανταχοῦ παρὼν * καὶ τὰ πάντα πληρῶν. Ὁ Οἶκος.

Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἰατρεῖον * βλέπων ἀνεῳγμένον, * καὶ τὴν ἐκ τούτου τῷ Ἀδὰμ * πηγάζουσαν ὑγείαν, * ἔπαθεν, ἐπλήγη ὁ διάβολος, * καὶ ὡς κινδυνεύων ὠδύρετο, * καὶ τοῖς αὐτοῦ φίλοις ἐβόα· * Τί ποιήσω τῷ Υἱῷ τῆς Μαρίας; * κτείνει με ὁ Βηθλεεμίτης, * ὁ πανταχοῦ παρὼν * καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ πέμπτῃ τῆς ε΄. Ἑβδομάδος, ἡ κατανυκτικὴ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Εἶτα οἱ Μακαρισμοὶ καὶ τὰ Τροπάρια, ὡς ἕπεται, μετὰ τῶν μετανοιῶν ἑνὶ ἑκάστῳ.

Ἦχος πλ. β΄. Οἱ ὅσιοί σου παῖδες.

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Λῃστὴν τοῦ Παραδείσου, Χριστέ, πολίτην * ἐπὶ σταυροῦ σοι ἀναβοήσαντα * τό, Μνήσθητί μου, προαπειργάσω· * αὐτοῦ τῆς μετανοίας * ἀξίωσον κἀμὲ τὸν ἀνάξιον.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τὸν Μανωὲ ἀκούεις πάλαι, ψυχή μου, * Θεοῦ ἐν φαντασίᾳ γενόμενον, * καὶ τὸν ἐκ στείρας τότε λαβόντα * καρπὸν ἐπαγγελίας· * αὐτοῦ τὸ εὐσεβὲς μιμησώμεθα.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Τὴν τοῦ Σαμψὼν ζηλώσασα ῥαθυμίαν, * τὴν δόξαν ἀπεκείρω τῶν ἔργων σου, * ψυχή, προδοῦσα τοῖς ἀλλοφύλοις * διὰ φιληδονίας * τὴν σώφρονα ζωὴν καὶ μακάριον.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Ὁ πρὶν ἐν σιαγόνι ὄνου νικήσας * τοὺς ἀλλοφύλους, νῦν παρανάλωμα * τῆς ἐμπαθοῦς λαγνείας εὑρέθη, * ἀλλ' ἔκφυγε, ψυχή μου, * τὴν μίμησιν, τὴν πρᾶξιν, τὴν χαύνωσιν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Βαρὰκ καὶ Ἰεφθάε οἱ στρατιάρχαι * κριταὶ τοῦ Ἰσραὴλ προεκρίθησαν, * μεθ' ὧν Δεβόῤῥα ἡ ἀῤῥενόφρων· * αὐτῶν ταῖς ἀριστείαις, * ψυχή, ἀῤῥενωθεῖσα κρατύνθητι.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τὴν Ἰωὴλ ἀνδρείαν ἔγνως, ψυχή μου, * τὴν τὸν Σισάρα πρὶν σκολοπίσασαν * καὶ σωτηρίαν ἐργασαμένην· * τὸν πάσσαλον ἀκούεις, * δι' οὗ σοι ὁ σταυρὸς εἰκονίζεται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Θῦσον, ψυχή, θυσίαν ἐπαινουμένην· * πρᾶξιν ὡς θυγατέρα προσάγαγε * τῆς Ἰεφθάε καθαρωτέραν, * καὶ σφάξον ὥσπερ θῦμα * τὰ πάθη τῆς σαρκὸς τῷ Κυρίῳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Τοῦ Γεδεὼν τὸν πόκον νόει, ψυχή μου· * ἐξ οὐρανοῦ τὴν δρόσον ὑπόδεξαι, * καὶ κύψον ὥσπερ κύων καὶ πίε * τὸ νᾶμα, τὸ ἐκ νόμου * ῥυὲν τῇ ἀποθλίψει τοῦ γράμματος.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἠλεῖ τοῦ Ἱερέως τὴν καταδίκην, * ψυχή μου, ἐπεσπάσω δι' ἔνδειαν * φρενῶν, ἀνασχομένη τὰ πάθη * ἐν σοί, ὥσπερ ἐκεῖνος * τὰ τέκνα ἐνεργεῖν τὰ παράνομα.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἐν τοῖς κριταῖς Λευΐτης δι' ἐμμελείας * τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ταῖς δώδεκα * φυλαῖς διεῖλε, ψυχή μου, ἵνα * τὸ μῖσος θριαμβεύσῃ * τὸ ἐκ Βενιαμὶν τὸ παράνομον.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἡ φιλοσώφρων Ἄννα προσευχομένη * τὰ χείλη μὲν ἐκίνει πρὸς αἴνεσιν, * φωνὴ δὲ ταύτης οὐκ ἐξηχεῖτο· * ἀλλ' ὅμως, στεῖρα οὖσα, * υἱὸν τῆς προσευχῆς τίκτει ἄξιον.

Στίχ. Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἐν τοῖς κριταῖς ὁ Ἄννης ἐκρίθη γόνος * ὁ μέγας Σαμουήλ, ὃν ἐθρέψατο * ἡ Ἀρμαθὲμ ἐν οἴκῳ Κυρίου· * αὐτὸν ζήλου, ψυχή μου, * καὶ κρῖνε πρὸ τῶν ἄλλων τὰ ἔργα σου.

Στίχ. Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δαβὶδ εἰς βασιλέα ἐκλελεγμένος * βασιλικῶς ἐχρίσθη τῷ κέρατι * τοῦ θείου μύρου· σὺ οὖν, ψυχή μου, * τὴν ἄνω βασιλείαν * εἰ θέλεις, μύρῳ χρῖσαι τοῖς δάκρυσιν.

Στίχ. Μνήσθητι ἡμῶν, ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ἐλέησον τὸ πλάσμα σου, ἐλεῆμον· * οἴκτειρον τῶν χειρῶν σου τὸ ποίημα, * καὶ φεῖσαι πάντων ἡμαρτηκότων, * κἀμοῦ τοῦ ὑπὲρ πάντας * τὰ σὰ ὑπεριδόντος προστάγματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀνάρχῳ καὶ γεννήσει τε καὶ προόδῳ * Πατέρα προσκυνῶν τὸν γεννήσαντα, * Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, * ὑμνῶ τὸ συνεκλάμπον * Πατρί τε καὶ Υἱῷ Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον σου προσκυνοῦμεν, * τὴν κατὰ φύσιν δόξαν τοῦ βρέφους σου * μὴ διαιροῦντες, Θεογεννῆτορ· * ὁ εἷς γὰρ τῷ προσώπῳ * διττὸς ὁμολογεῖται ταῖς φύσεσιν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡμάρτομεν, * ἠνομήσαμεν, * ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου· * οὐδὲ
» συνετηρήσαμεν, οὐδὲ * ἐποιήσαμεν * καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν· *
» ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός. Δίς.

Ἡμάρτηκα, * ἐπλημμέλησα, * καὶ ἠθέτησα τὴν ἐντολήν σου· * ὅτι ἐν ἁμαρτίαις προήχθην, * καὶ προσέθηκα * τοῖς μώλωψι τραῦμα ἐμοί· * ἀλλ' αὐτός με ἐλέησον ὡς εὔσπλαγχνος, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τὰ κρύφια * τῆς καρδίας μου * ἐξηγόρευσά σοι τῷ Κριτῇ μου· * ἴδε μου τὴν ταπείνωσιν, ἴδε * καὶ τὴν θλῖψιν μου, * καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου νῦν, * καὶ αὐτός με ἐλέησον ὡς εὔσπλαγχνος, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σαοὺλ ποτε * ὡς ἀπώλεσε * τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ψυχή, τὰς ὄνους, * πάρεργον τὸ βασίλειον εὗρε * πρὸς ἀνάῤῥυσιν· * ἀλλ' ὅρα μὴ λάθῃς σαυτήν, * τὰς κτηνώδεις ὀρέξεις σου προκρίνουσα * τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Δαβὶδ ποτε * ὁ πατρόθεος * εἰ καὶ ἥμαρτε διττῶς, ψυχή μου, * βέλει μὲν τοξευθεὶς τῆς μοιχείας, * τῷ δὲ δόρατι * ἁλοὺς τῆς τοῦ φόνου ποινῆς, * ἀλλ' αὐτὴ τὰ βαρύτερα τῶν ἔργων νοσεῖς * ταῖς κατὰ γνώμην ὁρμαῖς.

Συνῆψε μὲν * ὁ Δαβὶδ ποτε * ἀνομήματι τὴν ἀνομίαν· * φόνῳ γὰρ τὴν μοιχείαν ἐκίρνα, * τὴν μετάνοιαν * εὐθὺς παραδείξας διπλῆν· * ἀλλ' αὐτὴ πονηρότερα εἰργάσω, ψυχή, * μὴ μεταγνοῦσα Θεῷ.

Δαβὶδ ποτε * ἀνεστήλωσε * συγγραψάμενος ὡς ἐν εἰκόνι * ὕμνον, δι' οὗ τὴν πρᾶξιν ἐλέγχει, * ἣν εἰργάσατο, * κραυγάζων· Ἐλέησόν με· * σοὶ γὰρ μόνῳ ἐξήμαρτον τῷ πάντων Θεῷ· * αὐτὸς καθάρισόν με.

Ἡ κιβωτὸς * ὡς ἐφέρετο * ἐπιδίφριος, Ὀζὰ ἐκεῖνος * ὅτε, ἀνατραπέντος τοῦ μόσχου, * μόνον ἥψατο, * Θεοῦ ἐπειράθη ὀργῆς· * ἀλλ' αὐτοῦ τὴν αὐθάδειαν φυγοῦσα, ψυχή, * σέβου τὰ θεῖα καλῶς.

Ἀκήκοας * τοῦ Ἀβεσσαλὼμ * πῶς τῆς φύσεως ἀντεξανέστη· * ἔγνως τὰς ἐναγεῖς αὐτοῦ πράξεις, * αἷς ἐξύβρισε * τὴν κοίτην Δαβὶδ τοῦ πατρός· * ἀλλ' αὐτὴ ἐμιμήσω τὰς αὐτοῦ ἐμπαθεῖς * καὶ φιληδόνους ὁρμάς.

Ὑπέταξας * τὸ ἀδούλωτον * σοῦ ἀξίωμα τῷ σώματί σου· * ἄλλον γὰρ Ἀρχιτόφελ εὑροῦσα * τὸν ἐχθρόν, ψυχή, * συνῆλθες ταῖς τούτου βουλαῖς· * ἀλλ' αὐτὰς διεσκέδασεν αὐτὸς ὁ Χριστός, * ἵνα σὺ πάντως σωθῇς.

Ὁ Σολομὼν * ὁ θαυμάσιος, * ὁ καὶ χάριτος σοφίας πλήρης, * οὗτος τὸ πονηρὸν ἐναντίον * τοῦ Θεοῦ ποτε * ποιήσας ἀπέστη αὐτοῦ· * ᾧ αὐτὴ τὸν ἐπάρατόν σου βίον, ψυχή, * προσαφωμοίωσας.

Ταῖς ἡδοναῖς * ἑξελκόμενος * τῶν παθῶν αὐτοῦ κατεῤῥυπουτο· * οἴμοι! ὁ ἐραστὴς τῆς σοφίας * ἐραστὴς πορνῶν * ἐφάνη καὶ ξένος Θεοῦ· * ὃν αὐτὴ ἐμιμήσω κατὰ νοῦν, ὦ ψυχή, * ἡδυπαθείαις αἰσχραῖς.

Τὸν Ῥοβοὰμ * παρεζήλωσας * ἀλογήσαντα βουλὴν πατρῴαν· * ἅμα δὲ καὶ τὸν κάκιστον δοῦλον * Ἱεροβοὰμ * τὸν πρὶν ἀποστάτην, ψυχή· * ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν καὶ κράζε Θεῷ· * Ἥμαρτον, οἴκτειρόν με.

Τοῦ Μανασσῆ * ἐπεσώρευσας * τὰ ἐγκλήματα τῇ προαιρέσει, * στήσασα ὡς βδελύγματα πάθη * καὶ πληθύνουσα, * ψυχή, προσοχθίσματα· * ἀλλ' αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν ζηλοῦσα θερμῶς * κτῆσαι κατάνυξιν.

Τὸν Ἀχαὰβ * παρεζήλωσας * τοῖς μιάσμασι, ψυχή μου· οἴμοι! * γέγονας σαρκικῶν μολυσμάτων * καταγώγιον * καὶ σκεῦος αἰσχρὸν τῶν παθῶν· * ἀλλ' ἐκ βάθους σου στέναξον, καὶ λέγε Θεῷ * τὰς ἁμαρτίας σου.

Ἐκλείσθη σοι * οὐρανός, ψυχή, * καὶ λιμὸς Θεοῦ κατέλαβέ σε, * ὅτε τοῖς Ἠλιοὺ τοῦ Θεσβίτου * ὡς ὁ Ἀχαὰβ * ἠπείθησας λόγοις ποτέ· * ἀλλὰ τῇ Σαραφθίᾳ ὁμοιώθητι· * θρέψον Προφήτου ψυχήν.

Ἐνέπρησεν * Ἠλιού ποτε * δὶς πεντήκοντα τῆς Ἰεζάβελ, * ὅτε τοὺς τῆς αἰσχύνης προφήτας * κατηνάλωσεν * εἰς ἔλεγχον τοῦ Ἀχαάβ· * ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν τῶν δύο, ψυχή, * καὶ κραταιώθητι.

Ἐξέλιπον * αἱ ἡμέραι μου * ὡς ἐνύπνιον ἐγειρομένου· * ὅθεν ὡς Ἐζεκίας δακρύω * ἐπὶ κλίνης μου, * προσθεῖναί μοι χρόνους ζωῆς· * ἀλλὰ τίς Ἡσαΐας παραστήσεταί σοι, ψυχή, * εἰ μὴ ὁ πάντων Θεός;

Προσπίπτω σοι * καὶ προσάγω σοι * ὥσπερ δάκρυα τὰ ῥήματά μου· * ἥμαρτον ὡς οὐχ ἥμαρτε Πόρνη, * καὶ ἠνόμησα * ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐπὶ γῆς· * ἀλλ' οἰκτείρησον, Δέσποτα, τὸ ποίημά σου * καὶ ἀνακάλεσαί με.

Κατέχρωσα * τὴν εἰκόνα σου * καὶ παρέφθειρα τὴν ἐντολήν σου· * ὅλον ἀπημαυρώθη τὸ κάλλος * καὶ τοῖς πάθεσιν * ἐσβέσθη, Σωτήρ, ἡ λαμπάς· * ἀλλ' οἰκτείρας ἀπόδος μοι, ὡς ψάλλει Δαβίδ, * τὴν ἀγαλλίασιν.

Ἐπίστρεψον, * μετανόησον, * ἀνακάλυψον τὰ κεκρυμμένα· * λέγε Θεῷ τῷ τὰ πάντα εἰδότι· * Σὺ γινώσκεις μου * τὰ κρύφια, μόνε Σωτήρ, * καὶ αὐτός με ἐλέησον, ὡς ψάλλει Δαβίδ, * κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Τῆς Ὁσίας.

Βοήσασα * πρὸς τὴν ἄχραντον * Θεομήτορα πρίν, ἀπεκρούσω *

λύσσαν παθῶν βιαίως ὀχλούντων, * καὶ κατήσχυνας * ἐχθρὸν τὸν πτερνίσαντα· * ἀλλὰ δὸς νῦν βοήθειαν ἐκ θλίψεως * κἀμοὶ τῷ δούλῳ σου.

Ὃν ἔστερξας, * ὃν ἐπόθησας, * δι' ὃν ἔτηξας σάρκας, Ὁσία,* αἴτησαι νῦν Χριστὸν ὑπὲρ δούλων, * ὅπως ἵλεως * γενόμενος πᾶσιν ἡμῖν * εἰρηναίαν κατάστασιν βραβεύσειε * τοῖς σεβομένοις αὐτόν.

Ἀνδρέου.

Τῆς πίστεως * ἐν τῇ πέτρᾳ με * ταῖς πρεσβείαις σου στήριξον, Πάτερ, * φόβῳ με τῷ ἐνθέῳ τειχίζων, * καὶ μετάνοιαν,* Ἀνδρέα, παράσχου μοι νῦν, * δυσωπῶ σε, καὶ ῥῦσαι με παγίδος ἐχθρῶν * τῶν ἐκζητούντων με.

Δόξα.

Μονὰς ἁπλῆ, * ἀδιαίρετε, * ὁμοούσιε Τριὰς ἁγία, * φῶτα καὶ φῶς καὶ ἅγια τρία, * καὶ ἓν ἅγιον * ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς· * ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον ζωὴν καὶ ζωάς, * ψυχή, τὸν πάντων Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, Θεογεννῆτορ, * ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος * ἀπεκύησας * τὸν ἕνα, Υἱὸν καὶ Θεόν· * καὶ αὐτὴ προηνέῳξας ἡμῖν τοῖς ἐν γῇ * τὰ ἐπουράνια.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ η΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἄναρχον * Βασιλέα τῆς δόξης, * ὃν φρίττουσιν * οὐρα-
» νῶν αἱ Δυνάμεις, * ὑμνεῖτε, Ἱερεῖς, * λαός, ὑπερυψοῦτε *
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἄνθρακες * τοῦ πυρὸς τοῦ ἀΰλου * συμφλέξατε * τὰ ὑλώδη μου πάθη, * ἀνάπτοντές μοι νῦν * τὸν ἔρωτα τῆς θείας,* Ἀπόστολοι, ἀγάπης.

Τὰς σάλπιγγας * τὰς εὐήχους τοῦ Λόγου * τιμήσωμεν, * δι' ὧν πέπτωκε τείχη * ἀνίδρυτα ἐχθροῦ, * καὶ τῆς θεογνωσίας* ἡδράσθησαν ἐπάλξεις.

Ἰνδάλματα * ἐμπαθῆ τῆς ψυχῆς μου * συντρίψατε, * οἱ ναούς τε καὶ στήλας * συντρίψαντες ἐχθροῦ, * Ἀπόστολοι Κυρίου, * ναοὶ ἡγιασμένοι.

Θεοτοκίον.

Ἐχώρησας * τὸν ἀχώρητον φύσει, * ἐβάστασας * τὸν βαστάζοντα πάντα, * ἐθήλασας, ἁγνή, * τὸν τρέφοντα τὴν κτίσιν, * Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου. Εἱρμὸς καὶ Ἦχος ὁ αὐτός.

Τοῦ Πνεύματος * τῇ ἀρχιτεκτονίᾳ * δειμάμενοι * πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν, * Ἀπόστολοι Χριστοῦ, * ἐν ταύτῃ εὐλογεῖτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σαλπίσαντες * σάλπιγξι τῶν δογμάτων * κατέστρεψαν * οἱ Ἀπόστολοι πᾶσαν * πλάνην εἰδωλικήν, * Χριστὸν ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόστολοι, * ἡ καλὴ μετοικία, * οἱ ἔφοροι * κόσμου καὶ τῶν οὐρανῶν * πολῖται, τοὺς ὑμᾶς * ἀεὶ ἀνευφημοῦντας * λυτρώσατε κινδύνων.

Δόξα.

Τρισήλιε, * παμφαὲς Θεαρχία, * ὁμόδοξε * καὶ ὁμόθρονε φύσις, * Πατὴρ ὁ παντουργός, * Υἱὲ καὶ θεῖον Πνεῦμα, * ὑμνῶ σε εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἔντιμον * καὶ ὑπέρτατον θρόνον * ὑμνήσωμεν * τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα * ἀπαύστως, οἱ λαοί, * τὴν μόνην μετὰ τόκον * Μητέρα καὶ Παρθένον.

Τὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Ὠδὴ η΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν στρατιαὶ * οὐρανῶν δοξάζουσι * καὶ φρίττει τὰ Χερου-
» βὶμ * καὶ τὰ Σεραφίμ, * πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, * ὑμνεῖτε,
» εὐλογεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡμαρτηκότα, * Σωτήρ, ἐλέησον· * διέγειρόν μου τὸν νοῦν * πρὸς ἐπιστροφήν· * δέξαι μετανοοῦντα, * οἰκτείρησον βοῶντα· * Ἥμαρτόν σοι, σῶσον· * ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Ὁ διφρηλάτης * Ἠλίας ἅρματι * ταῖς ἀρεταῖς ἐπιβὰς * ὡς εἰς οὐρανοὺς * ἤγετο ὑπεράνω * ποτὲ τῶν ἐπιγείων· * τούτου οὖν, ψυχή μου, * τὴν ἄνοδον ἀναλογίζου.

Ὁ Ἐλισσαῖος * ποτὲ δεξάμενος * τὴν μηλωτὴν Ἠλιοὺ * ἔλαβε διπλῆν * χάριν παρὰ Κυρίου· * αὐτὴ δέ, ὦ ψυχή μου, * ταύτης οὐ μετέσχες * τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Τοῦ Ἰορδάνου * τὸ ῥεῖθρον πρότερον * τῇ μηλωτῇ Ἠλιοὺ * δι' Ἐλισσαιὲ * ἔστη ἔνθα καὶ ἔνθα· * αὐτὴ δέ, ὦ ψυχή μου,* ταύτης οὐ μετέσχες * τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἡ Σωμανῖτις * ποτὲ τὸν δίκαιον * ἐξένισεν, ὦ ψυχή,* γνώμῃ ἀγαθῇ· * σὺ δὲ οὐκ εἰσῳκίσω * οὐ ξένον οὐχ ὁδίτην· * ὅθεν τοῦ νυμφῶνος * ῥιφήσῃ ἔξω θρηνῳδοῦσα.

Γοῦ Γιεζῆ * ἐμιμήσω, τάλαινα, * τὴν γνώμην τὴν ῥυπαρὰν * πάντοτε, ψυχή· * οὐ τὴν φιλαργυρίαν * ἀπόθου κἂν ἐν γήρᾳ· * φεῦγε τῆς γεέννης * τὸ πῦρ ἐκστᾶσα τῶν κακῶν σου.

Σὺ τὸν Ὀζίαν, * ψυχὴ, ζηλώσασα, * τὴν τούτου λέπραν ἐν σοὶ * ἔσχες ἐν διπλῷ· * ἄτοπα γὰρ λογίζῃ, * παράνομα δὲ πράττεις· * ἄφες ἃ κατέχεις * καὶ πρόσδραμε τῇ μετανοίᾳ.

Τοὺς Νινευΐτας, * ψυχὴ, ἀκήκοας * μετανοοῦντας Θεῷ * σάκκῳ καὶ σποδῷ· * τούτους οὐκ ἐμιμήσω, * ἀλλ' ὤφθης σκαιοτέρα * πάντων τῶν πρὸ νόμου * καὶ μετὰ νόμον ἐπταικότων.

Τὸν ἐν τῷ λάκκῳ * βορβόρου ἤκουσας * Ἱερεμίαν, ψυχὴ, * πόλιν τὴν Σιὼν * θρήνοις καταβοῶντα * καὶ δάκρυα ζητοῦντα· * μίμησαι τὸν τούτου * θρηνώδη βίον καὶ σωθήσῃ.

Ὁ Ἰωνᾶς * εἰς Θαρσεῖς ἀπέδραμε * προγνοὺς τὴν ἐπιστροφὴν * τῶν Νινευϊτῶν· * ἔγνω γὰρ ὡς Προφήτης * Θεοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν· * ὅθεν παρεζήλου * τὴν προφητείαν μὴ ψευσθῆναι.

Τὸν Δανιὴλ * ἐν τῷ λάκκῳ ἤκουσας * πῶς ἔφραξεν, ὦ ψυχὴ, * στόματα θηρῶν· * ἔγνωκας πῶς οἱ παῖδες * οἱ περὶ Ἀζαρίαν * ἔσβεσαν τῇ πίστει * καμίνου φλόγα καιομένης.

Τῆς παλαιᾶς * Διαθήκης ἅπαντας * παρήγαγόν σοι, ψυχὴ, * πρὸς ὑπογραμμόν· * μίμησαι τῶν δικαίων * τὰς φιλοθέους πράξεις, * ἔκφυγε δὲ πάλιν * τῶν πονηρῶν τὰς ἁμαρτίας.

Δικαιοκρίτα * Σωτὴρ, ἐλέησον * καὶ ῥῦσαι με τοῦ πυρὸς * καὶ τῆς ἀπειλῆς, * ἧς μέλλω ἐν τῇ κρίσει * δικαίως ὑποστῆναι· * ἄνες μοι πρὸ τέλους * δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Ὡς ὁ Λῃστὴς * ἐκβοῶ τὸ Μνήσθητι· * ὡς Πέτρος κλαίω πικρῶς· * Ἄνες μοι, Σωτήρ· * κράζω ὡς ὁ Τελώνης, * δακρύω ὡς ἡ Πόρνη· * δέξαι μου τὸν θρῆνον, * καθὼς ποτε τῆς Χαναναίας.

Τὴν σηπεδόνα, * Σωτὴρ, θεράπευσον * τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, * μόνε ἰατρέ· * μάλαγμά μοι ἐπίθες * καὶ ἔλαιον καὶ οἶνον· * ἔργα μετανοίας, * κατάνυξιν μετὰ δακρύων.

Τὴν Χαναναίαν * κἀγὼ μιμούμενος, * Ἐλέησόν με, βοῶ * τῷ υἱῷ Δαβίδ· * ἅπτομαι τοῦ κρασπέδου * ὡς ἡ Αἱμοῤῥοοῦσα· * κλαίω ὡς ἡ Μάρθα * καὶ ἡ Μαρία ἐν Λαζάρῳ.

Τὸ τῶν δακρύων, * Σωτὴρ, ἀλάβαστρον * ὡς μύρον κατακενῶν * ἐπὶ κεφαλῆς * κράζω σοι, ὡς ἡ Πόρνη * τὸν ἔλεον ζητοῦσα· * δέησιν προσάγω * καὶ ἄφεσιν αἰτῶ λαβεῖν με.

Εἰ καὶ μηδεὶς * ὡς ἐγὼ σοὶ ἥμαρτεν, * ἀλλ' ὅμως δέξαι κἀμὲ, * εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, * φόβῳ μετανοοῦντα * καὶ πόθῳ κεκραγότα· * Ἥμαρτόν σοι μόνῳ, * ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Φεῖσαι, Σωτὴρ, * τοῦ ἰδίου πλάσματος, * καὶ ζήτησον * ὡς ποιμὴν * τὸ ἀπολωλὸς * πρόβατον, πλανηθέν τε * ἐξάρπασον τοῦ λύκου· * ποίησόν με θρέμμα * ἐν τῇ νομῇ τῶν σῶν προβάτων.

Ὅταν Κριτὴς * καθίσῃς ὡς εὔσπλαγχνος, * καὶ δείξῃς τὴν

φοβερὰν * δόξαν σου, Χριστὲ, * ὢ ποῖος φόβος τότε, * καμίνου καιομένης, * πάντων δειλειώντων * τὸ ἄστεκτον τοῦ βήματός σου!

Τῆς Ὁσίας.

Ἡ τοῦ φωτὸς * τοῦ ἀδύτου Μήτηρ σε * φωτίσασα σκοτασμοῦ * ἔλυσε παθῶν· * ὅθεν εἰσδεδεγμένη * τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν * φώτισον, Μαρία, * τοὺς σὲ πιστῶς ἀνευφημοῦντας.

Θαῦμα καινὸν * κατιδὼν ἐξίστατο * ὁ θεῖος ὄντως ἐν σοὶ, * Μῆτερ, Ζωσιμᾶς· * ἄγγελον γὰρ ἑώρα * ἐν σώματι καὶ θάμβους * ὅλος ἐπληροῦτο, * Χριστὸν ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀνδρέου.

Ὡς παῤῥησίαν * ἔχων πρὸς Κύριον, * Ἀνδρέα, Κρήτης σεπτὸν * κλέος, δυσωπῶ· * Πρέσβευε τοῦ δεσμοῦ με * τῆς ἀνομίας λύσιν * νῦν εὑρεῖν εὐχαῖς σου, * διδάσκαλε, Ὁσίων δόξα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἄναρχε Πάτερ, * Υἱὲ συνάναρχε, * Παράκλητε ἀγαθὲ, * Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, * Λόγου Θεοῦ Γεννῆτορ, * Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, * Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, * Τριὰς Μονὰς, ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἐκ βαφῆς * ἀλουργίδος, ἄχραντε, * ἡ νοητὴ προφυρὶς, * τοῦ Ἐμμανουὴλ * ἔνδον ἐν τῇ γαστρί σου * ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· * ὅθεν Θεοτόκον * ἐν ἀληθείᾳ σε τιμῶμεν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Καὶ πάλιν τὸν Εἱρμόν· Ὃν στρατιαὶ * οὐρανῶν δοξάζουσι.

Εἶτα τὰ Τριῴδια.

Ὠδὴ θ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον * σὲ ὁμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, » Παρθένε ἁγνή· * σὺν ἀσωμάτων χορείαις * σὲ μεγαλύνο- » μεν.

Πηγαὶ τοῦ σωτηρίου * νάματος δειχθέντες, * τὴν ἐκτακεῖσαν ψυχήν μου, Ἀπόστολοι, * τῆς ἁμαρτίας τῇ δίψῃ * καταδροσίσατε.

Νηχόμενον πελάγει * τῷ τῆς ἀπωλείας * καὶ ὑποβρύχιον ἤδη γενόμενον * σῇ δεξιᾷ ὡς τὸν Πέτρον, * Κύριε, σῶσον με.

Ὡς ἅλας τῶν νοστίμων * ὄντες διδαγμάτων, * τὴν σηπεδόνα νοός μου ξηράνατε, * καὶ τῆς ἀγνοίας τὸ σκότος * ἀποδιώξατε.

Θεοτοκίον.

Χαρὰν ὡς τετοκυῖα * πένθος μοι παράσχου, * δι' οὗ τὴν θείαν παράκλησιν, Δέσποινα, * ἐν τῇ μελλούσῃ ἡμέρᾳ * εὑρεῖν δυνήσομαι.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

» Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς μεσῖτιν * πᾶσαι γενεαὶ μεγαλύ-
» νομεν· * σωματικῶς γὰρ ἐνῴκησεν ἐν σοὶ * τὸ πλήρωμα,
» **Παρθένε**, τῆς Θεότητος.

Σὲ τὸ **εὐκλεὲς** τῶν **Ἀποστόλων** * σύστημα ᾠδαῖς μεγαλύνομεν· * τῆς **οἰκουμένης** φωστῆρες γὰρ φαιδροὶ * ἐδείχθητε, τὴν **πλάνην ἐκδιώκοντες**.

Εὐαγγελικῇ ὑμῶν σαγήνῃ * λογικοὺς ἰχθύας ἀγρεύοντες, * **αὐτοὺς προσφέρετε** πάντοτε **Χριστῷ** * ὀψώνιον, **Ἀπόστολοι** μακάριοι.

Ἐν τῇ πρὸς Θεὸν ὑμῶν **αἰτήσει** * μέμνησθε **ἡμῶν**, οἱ **Ἀπόστολοι**, * ἀπὸ παντὸς **λυτρωθῆναι** πειρασμοῦ, * **δεόμεθα**, τοὺς πόθῳ **ἀνυμνοῦντας** ὑμᾶς.

Δόξα.

Σὲ τὴν **Τρισυπόστατον Μονάδα**, * Πάτερ καὶ Υἱέ, σὺν τῷ **Πνεύματι**, * **ἕνα** Θεὸν ὁμοούσιον ὑμνῶ, * Τριάδα ὁμοδύναμον καὶ **ἄναρχον**.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν **παιδοτόκον** καὶ **Παρθένον** * πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζομεν, * **ὡς διὰ σοῦ** λυτρωθέντες τῆς **ἀρᾶς**· * χαρὰν γὰρ ἡμῖν ἔτεκες τὸν Κύριον.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Ὠδὴ θ΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, * μητρὸς ἀνάν-
» δρου * ἄφθορος ἡ κύησις· * Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις * καινοποιεῖ
» **τὰς φύσεις**· * διό σε πᾶσαι **αἱ** γενεαὶ * ὡς Θεόνυμφον Μητέ-
» **ρα** * **ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν**. Δίς.

Ὁ νοῦς τετραυμάτισται, * τὸ σῶμα μεμαλάκισται, * νοσεῖ **τὸ πνεῦμα**· * ὁ **λόγος ἠσθένησεν**, * ὁ βίος νενέκρωται, * τὸ τέλος **ἐπὶ θύραις**· * **διό** μοι, **τάλαινα** ψυχή, * τί ποιήσεις, ὅταν ἔλθῃ * ὁ Κριτὴς ἀνερευνῆσαι τὰ σά;

Μωσέως παρήγαγον, * ψυχή, τὴν κοσμογένεσιν, * **καὶ** ἐξ **ἐκείνου** * πᾶσαν **ἐνδιάθετον** * γραφὴν ἱστοροῦσάν σοι * δικαίους **καὶ ἀδίκους**· * ὧν **τοὺς δευτέρους**, ὦ ψυχή, * **ἐμιμήσω**, οὐ τοὺς **πρώτους**, * εἰς **Θεὸν** ἐξ**αμαρτήσασα**.

Ὁ Νόμος ἠσθένησεν, * ἀργεῖ τὸ **Εὐαγγέλιον**, * Γραφὴ δὲ πᾶ**σα** * **ἐν σοὶ παρημέληται**, * **Προφῆται** ἠτόνησαν, * καὶ πᾶς δι**καίου λόγος**· * **αἱ τραυματίαι** σου, ψυχή, * **ἐπληθύνθησαν**, **οὐκ** ὄντος * ἰατροῦ τοῦ ὑγιοῦντός σε.

Τῆς Νέας παράγω σοι * Γραφῆς τὰ ὑποδείγματα, * ἐνάγοντά σε, * ψυχή, πρὸς κατάνυξιν· * δικαίους οὖν ζήλωσον, * ἁμαρτωλοὺς ἐκτρέπου, * καὶ ἐξιλέωσαι Χριστὸν * προσευχαῖς τε καὶ νηστείαις, * καὶ ἁγνείᾳ καὶ σεμνότητι.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε * καλέσας εἰς μετάνοιαν * λῃστὰς καὶ πόρνας· * ψυχή, μετανόησον, * ἡ θύρα ἠνέῳκται * τῆς βασιλείας ἤδη, * καὶ προαρπάζουσιν αὐτὴν * Φαρισαῖοι καὶ Τελῶναι * καὶ μοιχοὶ μεταποιούμενοι.

Χριστὸς ἐνηπίασε * σαρκὶ προσομιλήσας μοι, * καὶ πάντα ὅσα * ὑπάρχει τῆς φύσεως, * βουλήσει ἐπλήρωσε * τῆς ἁμαρτίας δίχα, * ὑπογραμμόν σοι, ὦ ψυχή, * καὶ εἰκόνα προδεικνύων * τῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως.

Χριστὸς Μάγους ἔσωσε, * ποιμένας συνεκάλεσε, * νηπίων δήμους * ἀπέδειξε Μάρτυρας, * πρεσβύτην ἐδόξασε * καὶ γηραλαίαν χήραν· * ὧν οὐκ ἐζήλωσας, ψυχή, * οὐ τὴν πίστιν, οὐ τὸν βίον· * ἀλλ' οὐαί σοι ἐν τῷ κρίνεσθαι!

Νηστεύσας ὁ Κύριος * ἡμέρας τεσσαράκοντα * ἐν τῇ ἐρήμῳ, * ὕστερον ἐπείνασε, * δεικνὺς τὸ ἀνθρώπινον. * Ψυχή, μὴ ἀθυμήσῃς· * ἄν σοι προσβάλλῃ ὁ ἐχθρός, * προσευχῇ τε καὶ νηστείᾳ * ἐκποδὼν ἀποκρουσθήτω σοι.

Χριστὸς ἐπειράζετο, * διάβολος ἐπείραζε, * δεικνὺς τοὺς λίθους, * ἵνα ἄρτοι γένωνται· * εἰς ὄρος ἀνήγαγεν * ἰδεῖν τὰς βασιλείας * τοῦ κόσμου πάσας ἐν ῥοπῇ· * φοβοῦ, ὦ ψυχή, τὸ δρᾶμα· * νῆφε, εὔχου πᾶσαν ὥραν Θεῷ.

Τρυγὼν ἡ φιλέρημος, * φωνὴ βοῶντος ἤχησε, * Χριστοῦ ὁ λύχνος * κηρύττων μετάνοιαν· * Ἡρώδης ἠνόμησε * σὺν τῇ Ἡρωδιάδι· * βλέπε, ψυχή μου, μὴ παγῇς * τῶν ἀνόμων ταῖς παγίσιν, * ἀλλ' ἀσπάζου τὴν μετάνοιαν.

Τὴν ἔρημον ᾤκησεν * ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, * καὶ Ἰουδαία * πᾶσα καὶ Σαμάρεια * ἀκούοντες ἔτρεχον, * καὶ ἐξωμολογοῦντο * τὰς ἁμαρτίας ἑαυτῶν, * βαπτιζόμενοι προθύμως· * οὓς αὐτὴ οὐκ ἐμιμήσω, ψυχή.

Ὁ γάμος μὲν τίμιος, * ἡ κοίτη δὲ ἀμίαντος· * ἀμφότερα γὰρ * Χριστὸς προευλόγησε, * σαρκὶ ἐσθιόμενος * καὶ ἐν Κανᾷ δὲ γάμῳ * τὸ ὕδωρ οἶνον ἐκτελῶν, * καὶ δεικνύων πρῶτον θαῦμα, * ἵνα σὺ μετατεθῇς, ὦ ψυχή.

Παράλυτον ἔσφιγξε * Χριστὸς τὴν κλίνην ἄραντα, * καὶ νεανίσκους * θανόντας ἐξήγειρε, * τῆς χήρας τὸ κύημα * καὶ τοῦ Ἑκατοντάρχου, * καὶ Σαμαρείτιδι φανεὶς * τὴν ἐν πνεύματι λατρείαν * σοί, ψυχή, προεζωγράφησεν.

Αἱμόῤῥουν ἰάσατο * ἁφῇ κρασπέδου Κύριος· * λεπροὺς κα-

θαίρων, * τυφλοὺς καὶ χωλεύοντας * φωτίσας ἀνώρθωσε, * κωφούς τε καὶ ἀλάλους * καὶ τὴν συγκύπτουσαν χαμαὶ * ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ, * ἵνα σὺ σωθῇς, ἀθλία ψυχή.

Τὰς νόσους ἰώμενος * πτωχοῖς εὐηγγελίζετο * Χριστὸς ὁ Λόγος· * κυλλοὺς ἐθεράπευσε, * τελώναις συνήσθιεν, * ἁμαρτωλοῖς ὡμίλει· * τῆς Ἰαείρου θυγατρὸς * τὴν ψυχὴν προμεταστᾶσαν * ἐπανήγαγεν ἁφῇ τῆς χειρός.

Τελώνης ἐσώζετο * καὶ Πόρνη ἐσωφρόνιζε, * καὶ Φαρισαῖος * αὐχῶν κατεκρίνετο· * ὁ μὲν γάρ, Ἱλάσθητι,* ἡ δέ, Ἐλέησόν με,* ὁ δὲ ἐκόμπαζε βοῶν· * Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι· * καὶ ἑξῆς τὰ τῆς ἀνοίας ῥητά.

Ζακχαῖος τελώνης ἦν,* ἀλλ' ὅμως διεσώζετο,* καὶ Φαρισαῖος * ὁ Σίμων ἐσφάλλετο, * καὶ Πόρνη ἐλάμβανε * τὰς ἀφεσίμους λύσεις * παρὰ τοῦ ἔχοντος ἰσχὺν * ἀφιέναι ἁμαρτίας· * ἥν, ψυχή, σπεῦσον μιμήσασθαι.

Τὴν Πόρνην, ὦ τάλαινα * ψυχή μου, οὐκ ἐζήλωσας, * ἥτις λαβοῦσα * μύρου τὸ ἀλάβαστρον, * σὺν δάκρυσιν ἤλειψε * τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου, * ἐξέμαξε δὲ ταῖς θριξί, * τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων * τὸ χειρόγραφον ῥηγνῦντος αὐτῇ.

Τὰς πόλεις, αἷς ἔδωκε * Χριστὸς τὸ Εὐαγγέλιον, * ψυχή μου, ἔγνως, * ὅπως κατηράθησαν· * φοβοῦ τὸ ὑπόδειγμα, * μὴ γένῃ ὡς ἐκεῖναι· * τοῖς ἐν Σοδόμοις γὰρ αὐτὰς * ὁ Δεσπότης παρεικάσας * ἕως ᾅδου κατεδίκασε.

Μὴ χείρων, ὦ μοῦ ψυχή, * φανῇς δι' ἀπογνώσεως, * τῆς Χαναναίας * τὴν πίστιν ἀκούσασα, * δι' ἧς τὸ θυγάτριον * λόγῳ Θεοῦ ἰάθη. * Υἱὲ Δαβίδ, σῶσον κἀμέ, * ἀναβόησον ἐκ βάθους * τῆς καρδίας, ὡς ἐκείνη, Χριστῷ.

Σπλαγχνίσθητι, σῶσόν με· * υἱὲ Δαβίδ, ἐλέησον, * ὁ δαιμονῶντας * λόγῳ ἰασάμενος· * φωνὴν δὲ τὴν εὔσπλαγχνον, * ὡς τῷ Λῃστῇ, μοὶ φράσον· * Ἀμὴν σοι λέγω, μετ' ἐμοῦ * ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ, * ὅταν ἔλθω ἐν τῇ δόξῃ μου.

Λῃστὴς κατηγόρει σου, * Λῃστὴς ἐθεολόγει σε· * ἀμφότεροι γὰρ * σταυρῷ συνεκρέμαντο· * ἀλλ' ὦ πολυεύσπλαγχνε, * ὡς τῷ πιστῷ Λῃστῇ σου * τῷ ἐπιγνόντι σε Θεόν, * κἀμοὶ ἄνοιξον τὴν θύραν * τῆς ἐνδόξου βασιλείας σου.

Ἡ κτίσις συνείχετο * σταυρούμενόν σε βλέπουσα· * ὄρη καὶ πέτραι * φόβῳ διερρήγνυντο· * καὶ γῆ συνεσείετο * καὶ ᾅδης ἐγυμνοῦτο· * καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς * ἐν ἡμέρᾳ, καθορῶν σε,* Ἰησοῦ, προσηλωμένον σαρκί.

Ἀξίους μετανοίας * καρποὺς μὴ ἀπαιτήσῃς με· * ἡ γὰρ ἰσχύς

μου * ἐν ἐμοὶ ἐξέλιπε· * καρδίαν μοι δώρησαι * ἀεὶ συντετριμμένην, * πτωχείαν δὲ πνευματικήν, * ἵνα ταῦτα σοι προσοίσω * ὡς δεκτὴν θυσίαν, μόνε Σωτήρ.

Κριτά μου καὶ γνῶστα μου, * ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι * σὺν τοῖς Ἀγγέλοις * κρῖναι κόσμον ἅπαντα, * ἱλέῳ σου ὄμματι * τότε ἰδών με φεῖσαι, * καὶ οἴκτειρόν με, Ἰησοῦ, * τὸν ὑπὲρ τὴν πᾶσαν φύσιν * τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήσαντα.

Τῆς Ὁσίας.

Ἁπάσας ἐξέστησας * τῇ ξένῃ πολιτείᾳ σου * Ἀγγέλων τάξεις, * βροτῶν τὰ συστήματα, * ἀΰλως βιώσασα * καὶ φύσιν ὑπερβᾶσα· * ἀνθ' ὧν ὡς ἄϋλος τοῖς ποσὶν * ἐπιβαίνουσα, Μαρία,* Ἰορδάνην διεπέρασας.

Τὸν Κτίστην ἱλέωσαι * ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε,* ὁσία Μῆτερ, * ῥυσθῆναι κακώσεων * καὶ θλίψεων τῶν κύκλῳ * συνεπιτιθεμένων· * ἵνα ῥυσθέντες τῶν πειρασμῶν, * μεγαλύνωμεν ἀπαύστως * τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Ἀνδρέου.

Ἀνδρέα σεβάσμιε * καὶ Πάτερ τρισμακάριστε, * ποιμὴν τῆς Κρήτης, * μὴ παύσῃ δεόμενος * ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, * ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης * ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, * καὶ πταισμάτων λυτρωθῶμεν * οἱ τιμῶντες σοῦ τὴν μνήμην ἀεί.

Δόξα.

Τριὰς ὁμοούσιε, * Μονὰς ἡ τρισυπόστατος, * σὲ ἀνυμνοῦμεν * Πατέρα δοξάζοντες, * Υἱὸν μεγαλύνοντες * καὶ Πνεῦμα προσκυνοῦντες, * τὸν ἕνα φύσει ἀληθῶς * Θεόν, ζωήν τε καὶ ζωάς, * Βασιλείαν ἀτελεύτητον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πόλιν σου φύλαττε, * Θεογεννῆτορ ἄχραντε· * ἐν σοὶ γὰρ αὕτη * πιστῶς βασιλεύουσα, * ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, * καὶ διὰ σοῦ νικῶσα * τροποῦται πάντα πειρασμόν, * καὶ σκυλεύει πολεμίους * καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Καὶ αὖθις τὸν Εἱρμόν· Ἀσπόρου συλλήψεως. Εἶτα τὸ Φωταγωγικόν, ὡς συνήθως.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ΄. Δίς.

Ταῖς λῃστρικαῖς ἐφόδοις * περιπεσοῦσα, ψυχή μου, * δεινῶς τετραυμάτισαι * ἐξ οἰκείων πταισμάτων, * παραδοθεῖσα ἀνοήτοις ἐχθροῖς· * ἀλλ' ὡς ἔχουσα καιρόν, * ἐν κατανύξει βόησον· * Ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, * ζωὴ ἀπεγνωσμένων, * Σωτήρ, ἀνάστησον καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως * ἐνδυσάμενοι καλῶς, * καὶ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ * καθοπλίσαντες ἑαυτούς, * στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε· * τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντεκατέστητε, * καὶ διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε· * νικηταὶ γενόμενοι * τῶν στεφάνων ἠξιώθητε· * πρεσβεύσατε ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν * εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δέχου τὰς φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου, * πάναγνε Παρθένε Θεοτόκε, * καὶ πρέσβευε ἀπαύστως, * πλημμελημάτων λύσιν * καὶ εἰρήνην δωρηθῆναι ἡμῖν.

Σανάπτεται δὲ καὶ ἡ πρώτη Ὥρα ἄνευ Στιχολογίας, καὶ μετ' αὐτὴν γίνεται Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. β'.

Εὔσπλαγχνε, μακρόθυμε, * Παντοκράτορ Κύριε, * κατάπεμψον τὸ ἔλεός σου * ἐπὶ τὸν λαόν σου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ϙϛ'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.

Στίχ. **Εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.**

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΒ'. 5.

Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ πήξας αὐτόν, ὁ στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ διδοὺς πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς, καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν αὐτήν. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρατήσω τῆς χειρός σου καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν, ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς τυφλῶν, ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς, καὶ καθημένους ἐν σκότει. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ ὄνομα· τὴν δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω, οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς. Τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἥκασι, καὶ καινὰ ἃ ἐγὼ ἀναγγέλλω, καὶ πρὸ τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐδηλώθη ὑμῖν. Ὑμνήσατε τῷ Κυρίῳ ὕμνον καινόν· ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς, οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πλέοντες αὐτήν, αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς. Εὐφράνθητι, ἔρημος καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἐπαύλεις καὶ οἱ κατοικοῦντες Κηδάρ. Εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες πέτραν, ἀπ' ἄκρου τῶν ὀρέων βοήσουσι, δώσουσι τῷ Θεῷ δόξαν, τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις ἀναγγελοῦσι. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐξελεύσεται καὶ συντρίψει πόλεμον, ἐπεγερεῖ ζῆλον καὶ βοήσεται ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ μετὰ ἰσχύος. Ἐσιώπησα· μὴ καὶ ἀεὶ σιωπήσομαι καὶ ἀνέξομαι; ὡς ἡ τίκτουσα ἐκαρτέρησα, ἐκστήσω καὶ ξηρανῶ ἅμα· ἐρημώσω ὄρη καὶ βουνούς, καὶ πάντα χόρτον αὐτῶν ξηρανῶ· καὶ θήσω ποταμοὺς εἰς νήσους καὶ ἕλη ξηρανῶ· καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ ᾗ οὐκ ἔγνωσαν, καὶ τρίβους ἃς οὐκ ᾔδεισαν πατῆσαι ποιήσω αὐτούς· ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκότος εἰς φῶς, καὶ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν· ταῦτα τὰ ῥήματα ποιήσω, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ϙζ'.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Στίχ. **Ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.**

ΤΗ Ε'. ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν ἀντὶ τῶν, **πρὸς Κύριον**, τὸ Κάθισμα ὅπερ ἀφείθη ἐν τῇ πρώτῃ Ὥρᾳ. Σημαίνει δὲ τὸ Λυχνικὸν ταχύτερον διὰ τὸν κόπον τῆς Ἀγρυπνίας. Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. δ'. Δίς.

Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην * τῇ πρώτῃ μου παραβάσει * τῶν ἀρετῶν τὴν εὐπρέπειαν· * ἠμφιασάμην δὲ ταύτην * αὖθις τῇ πρός με συγκαταβάσει σου, Λόγε Θεοῦ· * οὐ παρεῖδες γάρ με * τὸν ἐν δεινοῖς παθήμασι τραυματισθέντα, * καὶ λῃστρικῶς ὁδοστατηθέντα, * ἀλλὰ τῇ παναλκεῖ σου δυναστείᾳ * περιποιησάμενός με, * ἀντιλήψεως ἠξίωσας, πολυέλεε.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, * πάντα τόπον ἁγιάζετε * καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· * καὶ νῦν πρεσβεύσατε ῥυσθῆναι * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Στιχηρὰ προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος α'. **Πανεύφημοι Μάρτυρες.**

Ἡλούμενος, Κύριε, * σταυρῷ * Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον * τῇ θείᾳ λόγχῃ διέῤῥηξας· * διὸ διάῤῥηξον * τοὺς δεσμούς μου, Λόγε, * ὅπως σοι αἰνέσεως * θυσίαν θύσω πίστει γηθόμενος, * καιρὸν εὐπρόσδεκτον * τῆς νηστείας νῦν εὑράμενος, * ὃν εἰς πάντων * σωτηρίαν ἔδειξας.

Ὅμοιον.

Νηστείας λαμπρότησι * ποτὲ * Μωϋσῆς λαμπόμενος, * Θεοῦ τὴν δόξαν τεθέαται· * τοῦτον ζηλώσασα, * ταπεινὴ ψυχή μου, * τὸν σταυρῷ τανύσαντα * παλάμας διὰ σὲ ἀγαθότητι * ἔργοις θεράπευσον * ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, * ὅπως τύχῃς * θείας ἐπιλάμψεως.

Ἕτερον Στιχηρὸν προσόμοιον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β΄. Ἀρχαγγελικῶς * ἀνυμνήσωμεν, πιστοί.

Τὸν ζωοποιὸν * προσκυνοῦντες σου σταυρὸν * τῆς ἀφάτου πρὸς ἡμᾶς σου * ἀμέτρου ἀγαθότητος, Χριστέ, * καὶ ἐν αὐτῷ * φωτισθέντες τὰς ψυχάς, * ἀνυμνοῦμεν σε ἀπαύστως, * αἰτούμενοι εὐθύμως ἐν χαρᾷ * τελέσαι τὸ στάδιον * τῆς νηστείας, * καὶ φθάσαι τὰ Πάθη σου ἀνυμνῆσαι, * Κύριε, * δι᾽ ὧν ἔσωσας ἡμᾶς.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια δ΄. Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν.

Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς ϟη΄.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΗ΄. 20.

Εἶπε δὲ Κύριος· Κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας πεπλήθυνται πρός με, καὶ αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα. Καταβὰς οὖν ὄψομαι, εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρός με συντελοῦνται· εἰ δὲ μή, ἵνα γνῶ. Καὶ ἀποστρέψαντες ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες ἦλθον εἰς Σόδομα· Ἀβραὰμ δὲ ἔτι ἦν ἑστηκὼς ἐναντίον Κυρίου. Καὶ ἐγγίσας Ἀβραὰμ εἶπε· Μὴ συναπολέσῃς δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής· ἐὰν ὦσι πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀπολεῖς αὐτούς; οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν τόπον ἕνεκεν τῶν πεντήκοντα δικαίων, ἐὰν ὦσιν ἐν αὐτῇ; Μηδαμῶς σὺ ποιήσεις ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής· μηδαμῶς. Ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, οὐ ποιήσεις κρίσιν; Εἶπε δὲ Κύριος· Ἐὰν ὦσιν ἐν Σοδόμοις πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀφήσω ὅλην τὴν πόλιν καὶ πάντα τὸν τόπον δι᾽ αὐτούς. Καὶ ἀποκριθεὶς Ἀβραὰμ εἶπε· Νῦν ἠρξάμην λαλῆσαι πρὸς τὸν Κύριόν μου· ἐγὼ δὲ εἰμι γῆ καὶ σποδός. Ἐὰν δὲ ἐλαττονωθῶσιν οἱ πεντήκοντα δίκαιοι εἰς τεσσαρακονταπέντε, ἀπολεῖς ἕνεκεν τῶν πέντε πᾶσαν τὴν πόλιν; Καὶ εἶπεν· Οὐ μὴ ἀπολέσω, ἐὰν εὕρω ἐκεῖ τεσσαρακονταπέντε. Καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν· Ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα; Καὶ εἶπεν· Οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τεσσαράκοντα. Καὶ εἶπε· Μή τι, Κύριε, ἐὰν λαλήσω; ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα; Καὶ εἶπεν· Οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τριάκοντα. Καὶ εἶπεν· Ἐπειδὴ ἔχω λαλῆσαι πρὸς τὸν Κύριον· ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι; Καὶ εἶπεν· Οὐ μὴ ἀπολέσω, ἐὰν εὕρω ἐκεῖ εἴκοσι. Καὶ εἶπε· Μή τι, Κύριε, ἐὰν λαλήσω ἔτι ἅπαξ; ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα; Καὶ εἶπεν· Οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν δέκα. Ἀπῆλθε δὲ ὁ Κύριος, ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἀβραὰμ ἀπέστρεψε εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς ϟθ΄.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ.

Στίχ. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙϚ΄. 17.

Ὁ δεχόμενος παιδείαν ἐν ἀγαθοῖς ἔσται, ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους σοφισθήσεται. Ὃς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδοὺς τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν, ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτοῦ φείσεται στόματος αὐτοῦ. Πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις, πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη. Κρείσσων πραΰθυμος μετὰ ταπεινώσεως ἢ ὃς διαιρεῖται σκῦλα μετὰ ὑβριστῶν. Συνετὸς ἐν πράγμασιν εὑρετὴς ἀγαθῶν, πεποιθὼς δὲ ἐπὶ Θεῷ μακαριστός. Τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς φαύλους καλοῦσιν, οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκούσονται. Πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεκτημένοις, παιδεία δὲ ἀφρόνων κακή. Καρδία σοφοῦ νοήσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος, ἐπὶ δὲ χείλεσι φορέσει ἐπιγνωμοσύνην. Κηρία μέλιτος λόγοι καλοί, γλύκασμα δὲ αὐτοῦ ἴασις ψυχῆς. Εἰσὶν ὁδοὶ δοκοῦσαι εἶναι ὀρθαὶ ἀνδρί, τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα ᾅδου. Ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ ἑαυτῷ, καὶ ἐκβιάζεται τὴν ἀπώλειαν ἑαυτοῦ· ὁ μέντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν. Ἀνὴρ ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτῷ κακά, ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλέων θησαυρίζει πῦρ. Ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται κακά, καὶ λαμπτῆρα δόλου πυρσεύσει κακοῖς, καὶ διαχωρίζει φίλους. Ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται φίλων, καὶ ἀπάγει αὐτοὺς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς, στηρίζων δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διαλογίσεται διεστραμμένα, ὁρίζει δὲ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ πάντα τὰ κακά· οὗτος κάμινός ἐστι κακίας. Στέφανος καυχήσεως γῆρας, ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὑρίσκεται. Κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος ἰσχυροῦ, ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς κρείσσων καταλαμβανομένου πόλιν. Εἰς κόλπους ἐπέρχεται πάν-

τα τοῖς ἀδίκοις, παρὰ δὲ Κυρίου πάντα τὰ δίκαια. (Κεφ. ΙΖ'. 1.) Κρείσσων ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ ἢ οἶκος πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης. Οἰκέτης νοήμων κρατήσει δεσποτῶν ἀφρόνων, ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη. Ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσὸς, οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ Κυρίῳ. Κακὸς ὑπακούει γλώσσης παρανόμων, δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χείλεσι ψευδέσιν. Ὁ καταγελῶν πτωχοῦ παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ οὐκ ἀθῳωθήσεται, ὁ δὲ ἐπισπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσεται. Στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων, καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν. Τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων, τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός. Οὐχ ἁρμόσει ἄφρονι χείλη πιστὰ, οὐδὲ δικαίῳ χείλη ψευδῆ. Μισθὸς χαρίτων παιδεία τοῖς χρωμένοις, οὗ δ' ἂν ἐπιστρέψῃ εὐοδωθήσεται. Ὃς κρύπτει ἀδικήματα ζητεῖ φιλίαν, ὃς δὲ μισεῖ κρύπτειν διΐστησι φίλους καὶ οἰκείους. Συντρίβει ἀπειλὴ καρδίαν φρονίμου, ἄφρων δὲ μαστιγωθεὶς οὐκ αἰσθάνεται. Ἀντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακὸς, ὁ δὲ Κύριος ἄγγελον ἀνελεήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ. Ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι, οἱ δὲ ἄφρονες διαλογιοῦνται κακά. Ὃς ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, οὐ κινηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Ἐξουσίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης, προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη. Ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον, ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον, ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ Θεῷ. Ἵνα τί ὑπῆρξε χρήματα ἄφρονι; κτήσασθαι γὰρ σοφίαν ἀκάρδιος οὐ δυνήσεται. Ὃς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ζητεῖ συντριβὴν, ὁ δὲ σκολιάζων τοῦ μαθεῖν ἐμπεσεῖται εἰς κακά. Εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι, ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, ἐν ᾗ μεταλαμβάνομεν καὶ τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων. Δεῖ εἰδέναι, ὡς ἐὰν φθάσῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, προψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου Κανόνος τῇ Τρίτῃ, ἤτοι τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, ἡ δὲ Ἑορτὴ γίνεται ἀμετάθετος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικά. Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, λέγομεν Καθίσματα Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου δύο, μετὰ καὶ Θεοτοκίου· μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, λέγομεν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Κάθισμα τοῦ Ἰωσήφ.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ἐξέτεινας, Χριστὲ, * τὰς παλάμας ἐν ξύλῳ, * ἰώμενος πληγὴν * τοῦ Ἀδὰμ ταῖς πληγαῖς σου· * διὸ καθικετεύω σε, * τὰς πληγάς μου θεράπευσον, * ἃς ἀπέθετο * ἐν τῇ ψυχῇ μου ὁ πλάνος· * καὶ ἀξίωσον * ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις, * Σωτὴρ, θεραπεῦσαι σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε, Χριστὲ, * ἡ πανάμωμος Μήτηρ * νεκρὸν ἐπὶ σταυροῦ * ἡπλωμένον ἐβόα· * Υἱέ μου, συνάναρχε * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, * τίς ἡ ἄφατος * οἰκονομία σου αὕτη, * δι' ἧς ἔσωσας * τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, * οἰκτίρμον, πλαστούργημα;

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Κάθισμα τοῦ Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β'. Ἐλπὶς τοῦ κόσμου.

Σταυρὲ, τοῦ κόσμου φυλακτὴρ, * τῶν δαιμόνων διῶκτα, * τοὺς σὲ κτωμένους ἐν παντὶ * προστασίαν ἄμαχον * ἀξίωσον τὸ τῆς νηστείας διελθεῖν * ὑπόλοιπον ἐν συνειδήσει καθαρᾷ, * εὐθύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν * ἐνώπιον Χριστοῦ, * ξύλον εὐλογημένον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁγνὴ Παρθένε καὶ σεμνὴ, * τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα, * ὅτε παρέστης τῷ σταυρῷ * τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, * μὴ φέρουσα ὁρᾶν τὰς παροινίας τῶν ἐχθρῶν, * ἐκραύγαζες ὀδυνωμένη μητρικῶς· * Πῶς φέρεις, ὦ φιλάνθρωπε, * τὰς πάντων ἀπειλάς; * Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου.

Τὸ Τριῴδιον τοῦ κυρίου Ἰωσήφ. Καὶ στιχολογεῖται ἡ ε'. Ὠδή.

Ὠδὴ ε'. Ἦχος α'. Ὁ φωτίσας * τῇ ἐλλάμψει.

Ὁ ἐκτείνας * οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ἐξέτεινας * τὰς παλάμας * ἐν σταυρῷ, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε· * διὸ ἱκετεύω σε, * κατατεινόμενον ἐχθροῦ με * ταῖς ἐπηρείαις οἰκτείρησον.

Ἀφύπνωσας * ἐν σταυρῷ, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, * ἐγρήγορσιν * σωτηρίας ἡμῖν παρεχόμενος * τοῖς κειμένοις, Κύριε, * ἐν κατωτάτῳ ἀπωλείας· * ὅθεν σε πίστει δοξάζομεν.

Τοῦ Πάθους σου * τὴν ἡμέραν ἰδεῖν καταξίωσον * τοὺς δούλους σου, * φωτισθέντας καρδίας φαιδρότητι, * καὶ τὴν ζωηφόρον σου, * Σωτὴρ, Ἀνάστασιν, ὑμνοῦντας * τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσα σε * ἐν σταυρῷ ἠρτημένον ἡ πάναγνος * ἠλάλαζε * τετρωμένη τὰ σπλάγχνα, καὶ ἔλεγε· * Διὰ σπλάγχνα, Κύριε, * σῶν οἰκτιρμῶν παθεῖν ἠνέσχου, * πᾶσι παρέχων ἀπάθειαν.

Ἕτερον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β΄. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα.

Ἐν σταυρῷ, φιλάνθρωπε, * τὰς χεῖρας σου * ἥπλωσαν, ἥλωσαν, * νύξαντες καὶ τὴν πλευρὰν * τῇ λόγχῃ Ἰουδαῖοι· * καὶ φέρεις πάντα, Χριστὲ, * ἵνα ἡμεῖς σωθῶμεν.

Ξύλου βρώσει τέθνηκε * ποτὲ ὁ Ἀδὰμ, * πάλιν δὲ εὕρατο * ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ * ζωὴν δι' οὗ, οἰκτίρμον, * ἐπαπολαύει τρυφῆς * ἔνδον τοῦ Παραδείσου.

Δόξα.

Μονάδα τῇ φύσει σὲ, * Τριὰς, ἀνυμνῶ, * ἄναρχον, ἄκτιστον, * ἀρχικὴν, βασιλικὴν, * ὑπερτελῆ ἐνάδα, * Θεὸν καὶ φῶς καὶ ζωὴν, * Δημιουργὸν τοῦ κόσμου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν σου * κυήσει, ἁγνὴ, * νόμοι σοι φύσεως * καταλύονται σαφῶς· * καὶ γὰρ ἀσπόρως τίκτεις * τὸν πρὸ αἰώνων Θεὸν * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν σταυρὸν, τὴν λόγχην τε * καὶ τοὺς ἥλους σου * σέβομεν, Δέσποτα· * δι' αὐτῶν γὰρ τῆς φθορᾶς * ἡμᾶς ἀπελυτρώσω, * ἐν τῷ σῷ πάθει, Χριστὲ, * ἀπαθανατισθέντας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα, * φιλάνθρωπε, * φώτισον, δέομαι, *
» καὶ ὁδήγησον κἀμὲ * ἐν τοῖς προστάγμασί σου, * καὶ δίδα-
» ξόν με, Σωτὴρ, * ποιεῖν τὸ θέλημά σου.

Ὠδὴ η΄. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ἤμβλυνας τοῦ πονηροῦ, Σῶτερ, τὰ κέντρα, * καθηλούμενος ἥλοις ἐν ξύλῳ· * ἀκανθῶν διάδημα * ἀνεδήσω χλευαστικῶς, * ἐκριζῶν τῆς παραβάσεως τὴν ἄκανθαν· * διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπομεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἥλωσας ἐπὶ σταυροῦ, Χριστὲ, παλάμας, * τὸ ἀνθρώπινον ἐπισυνάγων * πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν, * καὶ τῇ λόγχῃ τὴν σὴν πλευρὰν * κεντηθῆναι κατεδέξω, ἀναβλύσας ἡμῖν * κρουνοὺς σωτηρίας ἀναμέλπουσιν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥείθροις τοῖς τῆς εὐσπλαγχνίας σου, οἰκτίρμον, * ἀποκάθαρόν μου τὴν καρδίαν * ἁμαρτίας δήγματι * σπιλωθεῖσαν, καὶ ποταμοὺς * κατανύξεως πηγάζειν με ἀξίωσον, * Χριστὲ Ἰησοῦ, ἵνα κραυγάζω σοι· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε τὸ θεῖον μάννα κεκτημένην * τῆς Θεότητος ἔγνωμεν, Κόρη, * κιβωτὸν καὶ τράπεζαν * καὶ λυχνίαν, θρόνον Θεοῦ * καὶ παλάτιον καὶ γέφυραν μετάγουσαν * πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τῶν Παίδων τὴν ᾠδήν.

Σταυροῦται ὁ Χριστὸς, * καὶ ζωούμενος ἐγὼ * συμψάλλω τοῖς Παισίν· * Εὐλογεῖτε, * τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ὁ κόσμος ἐκ φθορᾶς * τῇ σταυρώσει σου ῥυσθεὶς * συμψάλλει τοῖς Παισίν· * Εὐλογεῖτε, * τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν.

Τριὰς ἰσοκλεὴς, * ὁμοούσιε Μονὰς, * ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς * καὶ τὸ Πνεῦμα, * σῶσον με τὸν πίστει ὑμνοῦντά σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τόκον τῆς ἁγνῆς * Θεοτόκου προσκυνῶ, * συμψάλλων τοῖς Παισίν· * Εὐλογεῖτε, * τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑμνῶ σου τὸν σταυρὸν * δι' οὗ σέσωσμαι, Σωτὴρ, * συμψάλλων τοῖς Παισίν· * Εὐλογεῖτε, * τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τῶν παίδων τὴν ᾠδὴν * ἐκμιμούμενος βοῶ, * συμψάλλων τοῖς
» Παισίν· * Εὐλογεῖτε, * τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Τύπον * τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Εἶδεν * Ἠλιοὺ τὸν Κύριον * ἐν λεπτοτάτῃ αὔρᾳ, λεπτύνας πρότερον * σάρκα προσευχῶν * καὶ νηστειῶν ἐπιδόσεσιν· * ὃν ζηλοῦσα, ψυχή μου, ἀπόρριψον * τῶν ἡδονῶν τὸ πάχος, * ὅπως θεάσῃ τὸν ποθούμενον.

Ξύλῳ * ἀνυψώσας πρότερον * ὁ Μωϋσῆς τὸν ὄφιν, Σωτὴρ, ἐτύπου σου * τὴν ἀνύψωσιν * τὴν ἐν σταυρῷ, ὑπεράγαθε, * ἰοβό-

λου κακίας τοῦ ὄφεως * δι' οὗ ἀπελυτρώσω * πάντα τὰ ἔθνη προσκυνοῦντα σε.

Τάφῳ * ῥαθυμίας κείμενος * ἐπιβαροῦντα ἔχω λίθον πωρώσεως, * τὸν ἀείζωον * μὴ συνιὼν, Σῶτερ, λόγον σου, * καὶ τοῦ φόβου σου μὴ αἰσθανόμενος· * οἰκτείρησόν με, σῶσον * τῷ σῷ ἐλέει, πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Πάντων * ὑπερτέρα Δέσποινα, * τῆς τῶν παθῶν κακίας δεῖξον ὑπέρτερον * τὸν δοξάζοντα * πανaληθῆ Θεοτόκον σε, * καὶ ὑμνοῦντα τὸν τόκον σου, ἄχραντε, * τὸν ἀκαταληψίᾳ, * Θεοχαρίτωτε, τιμώμενον.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Σταυροῦσαι καὶ σώζεις με, * καὶ θνήσκεις καὶ ζωοῖς ἐμέ· * ὢ εὐσπλαγχνίας! * ὢ φιλανθρωπίας σου! * τίς εἶδε, τίς ἤκουσε * Δεσπότην ὑπὲρ δούλων * ἑλόντα θάνατον ὁρατόν; * ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ * ἀγαθότητί σου, Κύριε.

Ὁ ἥλιος ἔδυσε, * σταυρούμενον ὡς εἶδέ σε· * πῶς γὰρ μὴ ἔδυ * τὴν ὕβριν αἰσθόμενος * τοῦ Δημιουργοῦ αὐτοῦ; * ὡς καὶ ἡ κτίσις πᾶσα * συγκλονουμένη, τοῖς σταυρωταῖς * σιωπῶσα ἀνεβόα· * Ὅτι σὺ Θεὸς ὑπάρχεις παντός.

Δόξα.

Μόνου Μονογεννῆτορ, * μονογενοῦς Υἱοῦ Πατὴρ, * καὶ μόνε μόνου, * φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, * καὶ μόνον μόνως μόνου * θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, * Κυρίου Κύριον ὄντως ὂν, * ὢ Τριὰς, Μονὰς ἁγία, * σῶσόν με θεολογοῦντα σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου * ἐκπλήττει με, πανάμωμε· * πῶς συλλαμβάνεις * ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; * εἰπὲ πῶς παρθενεύεις, * γεννήσασα ὡς μήτηρ; * Τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβὼν, * τὸ τικτόμενον προσκύνει· * ὅσα θέλει γὰρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δι' ἡμᾶς ὑπέστη σου * ἕκαστον μέλος πάθημα, * πυγμὴν ἡ κάρα, * ἡ ὄψις ῥαπίσματα, * αἱ χεῖρες προσηλώσεις, * καὶ ἡ πλευρὰ τὴν λόγχην * καὶ τὰ ἐξαίρετα τοῦ σταυροῦ· * ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ * εὐσπλαγχνίᾳ σου, Σωτὴρ ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· * Μητρὸς ἀνάν-
» δρου * ἄφθορος ἡ κύησις· * Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις * καινο-
» ποιεῖ τὰς φύσεις· * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ * ὡς Θεόνυμφον
» Μητέρα * ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. δ΄. Δίς.

Ὁ μετὰ λῃστῶν * τῷ σταυρῷ παγεὶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * καὶ τῷ μώλωπί σου * τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἰασάμενος, * μὴ παρίδῃς με νοητοῖς ὁδοστάταις * καὶ λῃσταῖς ἀσωμάτοις ἐμπεσόντα, * καὶ τῆς ἀρετῆς ὑπ' αὐτῶν ἐκδυθέντα * καὶ χαλεπῶς τραυματισθέντα, * παρὰ μηδενὸς δὲ τῶν ὁσίων * ἰαθῆναι δυνάμενον· * ἡμιθνητος γάρ εἰμι, * βραχύτατον ἔχων ζωῆς λείψανον, * τὴν εἰς σὲ μόνην ἐλπίδα, * τὸν καὶ νεκροῖς ζωὴν παρέχοντα· * ἀλλὰ κατάδησόν μου τὰ τραύματα, * τὴν σὴν * ἐπιστάξας μοι χρηστότητα, * μόνε φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν, ἅγιοι; * Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν * ἐπανεπαύσατο Χριστός. * Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως * ἐδοξάσατε αὐτόν. * Ἀγγέλους; * τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. * Δυνάμεις; * ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. * Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα * καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· * πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὢ μυστηρίου καινοῦ! * ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! * ἡ Παρθένος ἔλεγεν, * ἐν σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν * ἐν μέσῳ δύο * λῃστῶν κρεμάμενον, * ὃν δίχα πόνου * καὶ φθορᾶς τέτοκε· * πῶς σε ὁ ἄνομος * δῆμος καὶ ἀχάριστος, * σπλάγχνον ἐμὸν, * Ἰησοῦ γλυκύτατε, * σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. α΄.

Ὑπερύμνητος εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ σαλεύων τὴν γῆν * εἰς τὸ ἐπιστρέψαι * καὶ σωθῆναι τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, * καὶ πάλιν στερεῶν αὐτὴν * διὰ ἰδίαν ἀγαθότητα * καὶ ἄφατον εὐσπλαγχνίαν· * πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου * ἐλέησον ἡμᾶς.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄. Ψαλμὸς ρ΄.

Ἔλεος καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι, Κύριε.

Στίχ. Ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΕ΄. 11.

Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα· Ἐρωτήσατέ με περὶ τῶν υἱῶν μου, καὶ περὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μου ἐντείλασθέ μοι. Ἐγὼ ἐποίησα γῆν καὶ ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς· ἐγὼ τῇ χειρί μου ἐστερέωσα τὸν οὐρανόν·

ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄστροις ἐνετειλάμην· ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης βασιλέα, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εὐθεῖαι· οὗτος οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει, οὐ μετὰ λύτρων οὐδὲ μετὰ δώρων, εἶπε Κύριος Σαβαώθ. Οὕτω λέγει Κύριος Σαβαώθ· Ἐκοπίασεν Αἴγυπτος, καὶ ἐμπορία Αἰθιόπων, καὶ οἱ Σαβαεὶμ ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σὲ διαβήσονται, καὶ σοὶ ἔσονται δοῦλοι καὶ ὀπίσω σου ἀκολουθήσουσι δεδεμένοι χειροπέδαις, καὶ διαβήσονται πρὸς σὲ καὶ προσκυνήσουσί σοι, καὶ ἐν σοὶ προσεύξονται· ὅτι ἐν σοὶ ὁ Θεός ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν σοῦ. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς, καὶ οὐκ ᾔδειμεν· ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ σωτήρ. Αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πορεύσονται ἐν αἰσχύνῃ. Ἐγκαινίζεσθε πρός με, νῆσοι. Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον· οὐκ αἰσχυνθήσονται, οὐδὲ μὴ ἐντραπῶσιν ἕως τοῦ αἰῶνος ἔτι· οὕτως λέγει Κυριος.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ρα΄.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Στίχ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾿ ἐμοῦ.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β΄. Δίς.

Ὡς ἐξ Ἱερουσαλὴμ, * σοῦ τῶν θείων ἐντολῶν ἐξερχόμενος, * καὶ πρὸς τὰ πάθη * τῆς Ἱεριχὼ καταντήσας, * τῇ δόξῃ τῆς ἀτιμίας * τῶν βιωτικῶν μολυσμάτων * κατασυρεὶς, * λῃσταῖς περιέπεσον τῶν λογισμῶν, * τῆς υἱοθεσίας καὶ χάριτος * τὸν χιτῶνα ὑπ᾿ αὐτῶν ἐκδυθεὶς, * καὶ ταῖς πληγαῖς * ὡς ἄπνους κατάκειμαι. * Ἱερεὺς δὲ παρὼν * καὶ τὸ πτῶμα κατιδὼν οὐ προσέσχε· * Λευΐτης καὶ αὐτὸς βδελυξάμενος * ἀντιπαρῆλθέ μοι· * σὺ δὲ, Κύριε, * ὁ ἐκ Παρθένου ἀφράστως σαρκωθεὶς, * τῇ ἐκχύσει τοῦ σωτηρίου * καὶ ἑκουσίως ἐκ πλευρᾶς σου * ἐκχυθέντος αἵματος καὶ ὕδατος * ὡς ἔλαιον ἐπιστάξας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τὰς οὐλὰς τῶν τραυμάτων μου * τῇ μοτώσει περίσφιγξον, * καὶ πρὸς οὐράνιον * συγκαταρίθμησον χῶρον, * ὡς εὔσπλαγχνος.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * οὐκ ἠρνήσαντό σε, * οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· * ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τρία, ποιοῦντες αὐτὰ ἑπτά.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον * ἀποκαλύπτων σοι, Κόρη, * Γαβριὴλ ἐφέστηκε, * σὲ κατασπαζόμενος * καὶ φθεγγόμενος· * Χαῖρε, γῆ ἄσπορε· * χαῖρε, βάτε ἄφλεκτε· * χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον· * χαῖρε, ἡ γέφυρα, * πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἡ μετάγουσα, * καὶ κλῖμαξ ἡ μετάρσιος, * ἣν ὁ Ἰακὼβ ἐθεάσατο· * χαῖρε, θεία στάμνε * τοῦ μάννα· χαῖρε, λύσις τῆς ἀρᾶς· * χαῖρε, Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· * μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Ὅμοιον.

Φαίνῃ μοι ὡς ἄνθρωπος, * φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη * πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, * καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα * ὑπὲρ ἄνθρωπον; * μετ᾿ ἐμοῦ ἔφης γὰρ * τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, * καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου· * καὶ πῶς γενήσομαι, * λέγε μοι, χωρίον εὐρύχωρον * καὶ τόπος ἁγιάσματος * τοῦ τοῖς Χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος; * μή με δελεάσῃς * ἀπάτῃ· οὐ γὰρ ἔγνων ἡδονὴν, * γάμου ὑπάρχω ἀμύητος· * πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Ὅμοιον.

Θεὸς ὅπου βούλεται, * νικᾶται φύσεως τάξις, * φησὶν ὁ ἀσώματος, * καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον * διαπράττεται· * τοῖς ἐμοῖς πίστευε * ἀληθέσι ῥήμασι, * Παναγία ὑπεράμωμε. * Ἡ δὲ ἐβόησε· * Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σου· * καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον * σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, * ὅπως ἀναγάγῃ * τὸν ἄνθρωπον, ὡς μόνος δυνατὸς, * εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα * διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἦχος β΄. Θεοφάνους.

Τὸ ἀπ᾿ αἰῶνος μυστήριον * ἀνακαλύπτεται σήμερον, * καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ * υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, * ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν * μεταδῷ μοι τοῦ βελτίονος· * ἐψεύσθη πάλαι Ἀδὰμ, * καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας * οὐ γέγονεν· * ἄνθρωπος γίνεται Θεὸς, * ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσηται. * Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, * χορευέτω ἡ φύσις, * ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένῳ * μετὰ δέους παρίσταται, * καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει * τῆς λύπης ἀντίθετον. * Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους * ἐνανθρωπήσας * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρόν.

Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ρβ΄.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΒ΄. 1.

Ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ὁ Θεὸς ἐπείρασε τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀβραάμ, Ἀβραάμ. Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ. Καὶ εἶπε· Λάβε τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητὸν ὃν ἠγάπησας, τὸν Ἰσαάκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλήν, καὶ ἀνένεγκε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὁλοκάρπωσιν ἐφ᾽ ἓν τῶν ὀρέων, ὧν ἄν σοι εἴπω. Ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ τὸ πρωῒ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ· παρέλαβε δὲ μεθ᾽ ἑαυτοῦ δύο παῖδας καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὁλοκάρπωσιν ἀναστὰς ἐπορεύθη. Καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. Καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε τὸν τόπον μακρόθεν· καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου· ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον διελευσόμεθα ἕως ὧδε, καὶ προσκυνήσαντες ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς. Ἔλαβε δὲ Ἀβραὰμ τὰ ξύλα τῆς ὁλοκαρπώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἔλαβε δὲ μετὰ χεῖρας καὶ τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα. Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πάτερ. Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστι, τέκνον; Εἶπε δέ· Ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα· ποῦ ἔστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὁλοκάρπωσιν; Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Ὁ Θεὸς ὄψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὁλοκάρπωσιν, τέκνον. Πορευθέντες δὲ ἀμφότεροι ἅμα ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός. Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραὰμ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπέθηκε τὰ ξύλα· καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων. Καὶ ἐξέτεινεν Ἀβραὰμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν, σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν· Ἀβραάμ, Ἀβραάμ. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ. Καὶ εἶπε· Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον, μηδὲ ποιήσῃς αὐτῷ μηδέν· νῦν γὰρ ἔγνων, ὅτι φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι᾽ ἐμέ. Καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε, καὶ ἰδού, κριὸς εἷς κατεχόμενος ἐν φυτῷ Σαβὲκ τῶν κεράτων. Καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ καὶ ἔλαβε τὸν κριόν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὁλοκάρπωσιν ἀντὶ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κύριος εἶδεν· ἵνα εἴπωσι σήμερον· Ἐν τῷ ὄρει Κύριος ὤφθη. Καὶ ἐκάλεσεν Ἄγγελος Κυρίου τὸν Ἀβραὰμ δεύτερον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγων· Κατ᾽ ἐμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει Κύριος, οὗ εἵνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι᾽ ἐμέ, ἦ μὲν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον, τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ᾽ ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ργ΄.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε!

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΖ΄. 17.

Ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν· τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται. Ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ, ὡς καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύῃ τῶν ἑαυτοῦ φίλων. Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις, ὁ δὲ σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς. Ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσσῃ ἐμπεσεῖται εἰς κακά, καρδία δὲ ἄφρονος ὀδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτήν. Οὐκ εὐφραίνεται πατὴρ ἐφ᾽ υἱῷ ἀπαιδεύτῳ, υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ. Καρδία εὐφραινομένη εὐεκτεῖν ποιεῖ, ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται τὰ ὀστᾶ. Λαμβάνοντος δῶρα ἀδίκως ἐν κόλπῳ οὐ κατευοδοῦνται ὁδοί, ἀσεβὴς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης. Πρόσωπον συνετὸν ἀνδρὸς σοφοῦ, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ᾽ ἄκρα γῆς. Ὀργὴ πατρὶ υἱὸς ἄφρων, καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτόν. Ζημιοῦν ἄνδρα δίκαιον οὐ καλόν, οὐδὲ ὅσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δικαίοις. Ὃς φείδεται ῥῆμα προέσθαι σκληρὸν ἐπιγνώμων, μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρόνιμος. Ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν σοφία λογισθήσεται, ἐνεὸν δέ τις ἑαυτὸν ποιήσας δόξει φρόνιμος εἶναι. (Κεφ. ΙΗ΄. 1.) Προφάσεις ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος ἔσται. Οὐ χρείαν ἔχει σοφίας ἐνδεὴς φρενῶν, μᾶλλον γὰρ ἄγεται ἀφροσύνῃ. Ὅταν ἔλθῃ ἀσεβὴς εἰς βάθος κακῶν, καταφρονεῖ, ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος. Ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ποταμὸς δὲ ἀναπηδύει καὶ πηγὴ ζωῆς. Θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλόν, οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων. Εἰς τὰ Ἀπόδειπνα, ψάλλομεν τὸν νεκρώσιμον Κανόνα τοῦ ἐνδιατάκτου Ἤχου· ὡσαύτως καὶ τὸ Μηναῖον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Σημαίνει ὥρᾳ δ'. τῆς νυκτὸς, διὰ τὴν ἱκετήριον Ἀκολουθίαν τῆς Ἀκαθίστου. Μετὰ δὲ τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος, εἰς Ἦχον πλ. δ'. Καὶ ψάλλομεν ἐκ τρίτου τὸ παρὸν Τροπάριον αὐτόμελον ἀργῶς. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς * λαβὼν ἐν γνώσει, * ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ * σπουδῇ ἐπέστη * ὁ ἀσώματος, λέγων * τῇ ἀπειρογάμῳ· * Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς * χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· * ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου * λαβόντα δούλου μορφὴν, * ἐξίσταμαι κραυγάζων σοι· * Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα στιχολογοῦμεν τὸ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, τὸ, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Καὶ μετὰ τὴν τούτου συμπλήρωσιν, ψάλλομεν τὸ παρὸν Κοντάκιον ἐν τῷ μέσῳ μετὰ μέλους ἀργῶς.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ * τὰ νικητήρια, * ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, * εὐχαριστήρια * ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε· * ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, * ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, * ἵνα κράζω σοι· * Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τοὺς εἰκοσιτέσσαρας κατ' Ἀλφάβητον Οἴκους· ἡμεῖς δὲ εἰς τὴν τούτων ἀνάγνωσιν ἱστάμεθα· καὶ λέγει πρῶτον τοὺς ἑπομένους ἓξ Οἴκους.

Ἄγγελος πρωτοστάτης * οὐρανόθεν ἐπέμφθη * εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε· * καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ * σωματούμενόν σε θεωρῶν, * Κύριε, * ἐξίστατο καὶ ἵστατο, * κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα· * Χαῖρε, δι' ἧς * ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· * χαῖρε, δι' ἧς * ἡ ἀρὰ ἐκλείψει· * χαῖρε, τοῦ πεσόντος * Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· * χαῖρε, τῶν δακρύων * τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις· * χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον * ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· * χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον * καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς· * χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις * Βασιλέως καθέδρα· * χαῖρε, ὅτι βαστάζεις * τὸν βαστάζοντα πάντα· * χαῖρε, ἀστὴρ * ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· * χαῖρε, γαστὴρ * ἐνθέου σαρκώσεως· * χαῖρε, δι' ἧς * νεουργεῖται ἡ κτίσις· * χαῖρε, δι' ἧς * βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ ἁγία * ἑαυτὴν ἐν ἁγνείᾳ, * φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· * Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς * δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ * φαίνεται· * ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως * τὴν κύησιν προλέγεις κράζων·

Ἀλληλούϊα.

Γνῶσιν ἄγνωστον γνῶναι * ἡ Παρθένος ζητοῦσα, * ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· * Ἐκ λαγόνων ἁγνῶν μου υἱὸν * πῶς ἐστὶ τεχθῆναι δυνατόν; * λέξον μοι. * Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν * ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω· * Χαῖρε, βουλῆς * ἀποῤῥήτου μύστις· * χαῖρε, σιγῆς * δεομένων πίστις· * χαῖρε, τῶν θαυμάτων * Χριστοῦ τὸ προοίμιον· * χαῖρε, τῶν δογμάτων * αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον· * χαῖρε, κλῖμαξ ἐπουράνιε, * δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός· * χαῖρε, γέφυρα μετάγουσα * τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν· * χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων * πολυθρύλλητον θαῦμα· * χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων * πολυθρήνητον τραῦμα· * χαῖρε, τὸ φῶς * ἀῤῥήτως γεννήσασα· * χαῖρε, τὸ πῶς * μηδένα διδάξασα· * χαῖρε, σοφῶν * ὑπερβαίνουσα γνῶσιν· * χαῖρε, πιστῶν * καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου * ἐπεσκίασε τότε * πρὸς σύλληψιν τῇ ἀπειρογάμῳ· * καὶ τὴν εὔκαρπον ταύτης νηδὺν, * ὡς ἀγρὸν ἀπέδειξεν ἡδὺν * ἅπασι * τοῖς θέλουσι θερίζειν * σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως·

Ἀλληλούϊα.

Ἔχουσα θεοδόχον * ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, * ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· * τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθὺς * ἐπιγνοὺν τὸν ταύτης ἀσπασμὸν * ἔχαιρε, * καὶ ἅλμασιν ὡς ᾄσμασιν * ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον· * Χαῖρε, βλαστοῦ * ἀμαράντου κλῆμα· * χαῖρε, καρποῦ * ἀκηράτου κτῆμα· * χαῖρε, γεωργὸν * γεωργοῦσα φιλάνθρωπον· * χαῖρε, φυτουργὸν * τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα· * χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα * εὐφορίαν οἰκτιρμῶν· * χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα * εὐθηνίαν ἱλασμῶν· * χαῖρε, ὅτι λειμῶνα * τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις· * χαῖρε, ὅτι λιμένα * τῶν ψυχῶν ἑτοιμάζεις· * χαῖρε, δεκτὸν * πρεσβείας θυμίαμα· * χαῖρε, παντὸς * τοῦ κόσμου ἐξίλασμα· * χαῖρε, Θεοῦ * πρὸς θνητοὺς εὐδοκία· * χαῖρε, θνητῶν * πρὸς Θεὸν παῤῥησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων * λογισμῶν ἀμφιβόλων, * ὁ σώφρων Ἰωσὴφ ἐταράχθη, * πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν * καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν, * ἄμεμπτε· * μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν * ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη· Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον· Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ. Μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκομεν ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὕμνον δόσιν μίαν. Εἶτα στιχολογοῦμεν τὸν Ἄμωμον. Καὶ αὖθις λέγομεν τὸ Κοντάκιον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἑτέρους Οἴκους ς΄.

Ἤκουσαν οἱ ποιμένες * τῶν Ἀγγέλων ὑμνούντων * τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· * καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, * θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν * ἄμωμον * ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας * βοσκηθέντα, ἣν ὑμνοῦντες εἶπον· * Χαῖρε, ἀμνοῦ * καὶ ποιμένος Μῆτερ· * χαῖρε, αὐλὴ * λογικῶν προβάτων· * χαῖρε, ἀοράτων * θηρῶν ἀμυντήριον· * χαῖρε, Παραδείσου * θυρῶν ἀνοικτήριον· * χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια * συναγάλλεται τῇ γῇ· * χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια * συγχορεύει οὐρανοῖς· * χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων * τὸ ἀσίγητον στόμα· * χαῖρε, τῶν Ἀθλοφόρων * τὸ ἀνίκητον θάρσος· * χαῖρε, στερρὸν * τῆς πίστεως ἔρεισμα· * χαῖρε, λαμπρὸν * τῆς χάριτος γνώρισμα· * χαῖρε, δι' ἧς * ἐγυμνώθη ὁ ᾅδης· * χαῖρε, δι' ἧς * ἐνεδύθημεν δόξαν. Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα * θεωρήσαντες Μάγοι, * τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλῃ· * καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτὸν, * δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταιὸν * Ἄνακτα· * καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον * ἐχάρησαν, αὐτῷ βοῶντες·

Ἀλληλούϊα.

Ἴδον παῖδες Χαλδαίων * ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου * τὸν πλάσαντα χερσὶ τοὺς ἀνθρώπους, * καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτὸν, * εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφὴν, * ἔσπευσαν * τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, * καὶ βοῆσαι τῇ εὐλογημένῃ· * Χαῖρε, ἀστέρος * ἀδύτου Μῆτερ· * χαῖρε, αὐγὴ * μυστικῆς ἡμέρας· * χαῖρε, τῆς ἀπάτης * τὴν κάμινον σβέσασα· * χαῖρε, τῆς Τριάδος * τοὺς μύστας φωτίζουσα· * χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον * ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς· * χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον * ἐπιδείξασα Χριστόν· * χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου * λυτρουμένη θρησκείας· * χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου * ῥυομένη τῶν ἔργων· * χαῖρε, πυρὸς * προσκύνησιν παύσασα· * χαῖρε, φλογὸς * παθῶν ἀπαλλάττουσα· * χαῖρε, πιστῶν * ὁδηγὲ σωφροσύνης· * χαῖρε, πασῶν * γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι * γεγονότες οἱ Μάγοι * ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, * ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμὸν, * καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν * ἅπασιν, * ἀφέντες τὸν Ἡρώδην * ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν·

Ἀλληλούϊα.

Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ * φωτισμὸν ἀληθείας, * ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· * τὰ γὰρ εἴδωλα ταύτης, Σωτὴρ, * μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχὺν * πέπτωκεν· * οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες * ἀνεβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον· * Χαῖρε, ἀνόρθωσις * τῶν ἀνθρώπων· * χαῖρε, κατάπτωσις * τῶν δαιμόνων· * χαῖρε, τῆς ἀπάτης * τὴν πλάνην πατήσασα· * χαῖρε, τῶν εἰδώλων * τὸν δόλον ἐλέγξασα· * χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα * Φαραὼ τὸν νοητόν· * χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα * τοὺς διψῶντας τὴν ζωήν· * χαῖρε, πύρινε στῦλε, * ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει· * χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου * πλατυτέρα νεφέλης· * χαῖρε, τροφὴ * τοῦ μάννα διάδοχε· * χαῖρε, τρυφῆς * ἁγίας διάκονε· * χαῖρε, ἡ γῆ * ἡ τῆς ἐπαγγελίας· * χαῖρε, ἐξ ἧς * ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος * τοῦ παρόντος αἰῶνος * μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, * ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, * ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς * τέλειος· * διόπερ ἐξεπλάγη σου * τὴν ἄρρητον σοφίαν κράζων·

Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον· Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ. Εἶτα ἀναγινώσκομεν τὸν λοιπὸν Λόγον τοῦ Ἀκαθίστου· καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς εἰς δ΄. καὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς ς΄.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἄνευ τῶν Εἱρμῶν·

Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῃ.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, * καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, *
» καὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῇ βασιλίδι Μητρί· * καὶ ὀφθήσομαι *
» φαιδρῶς πανηγυρίζων, * καὶ ᾄσω γηθόμενος * ταύτης τὰ θαύ-
» ματα. Δίς.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον * ἐσφραγισμένην σε πνεύματι * ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, * ἁγνὴ, θεώμενος * ἐπεφώνει σοι· * Χαῖρε, χαρᾶς δοχεῖον, * δι' ἧς τῆς προμήτορος * ἀρὰ λυθήσεται.

Ἀδὰμ ἐπανόρθωσις, * χαῖρε, Παρθένε θεόνυμφε, * τοῦ ᾅδου ἡ νέκρωσις· * χαῖρε, πανάμωμε, * τὸ παλάτιον * τοῦ πάντων Βασιλέως· * χαῖρε, θρόνε πύρινε * τοῦ Παντοκράτορος.

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, * χαῖρε, ἡ μόνη βλαστήσασα * τὸ μῆλον τὸ εὔοσμον· * χαῖρε, ἡ τέξασα * τὸ ὀσφράδιον * τοῦ μόνου Βασιλέως· * χαῖρε, ἀπειρόγαμε, * κόσμου διάσωσμα.

Ἁγνείας θησαύρισμα, * χαῖρε, δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος * ἡμῶν ἐξανέστημεν· * χαῖρε, ἡδύπνοον * κρίνον, Δέσποινα, * πιστοὺς εὐωδιάζον, * θυμίαμα εὔοσμον, * μύρον πολύτιμον.

Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, * ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, * » θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικὸν στερέωσον, * καὶ ἐν » τῇ θείᾳ μνήμῃ σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον. Δίς.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, * ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς, * χαῖρε, ἔμψυχε τράπεζα, * ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· * χαῖρε, τοῦ ζῶντος ὕδατος * πηγὴ ἀκένωτος, Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα * τὸν ἄμωμον, χαῖρε, τοῖς πιστοῖς· * χαῖρε, Ἀμνὰς κυήσασα * Θεοῦ Ἀμνὸν, τὸν αἴροντα * κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα· * χαῖρε, θερμὸν ἱλαστήριον.

Ὄρθρος φαεινὸς, χαῖρε, ἡ μόνη * τὸν ἥλιον φέρουσα Χριστὸν, * φωτὸς κατοικητήριον· * χαῖρε, τὸ σκότος λύσασα, * καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας * ὁλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε, πύλη μόνη, ἣν ὁ Λόγος * διώδευσε μόνος, ἡ μοχλοὺς * καὶ πύλας ᾅδου, Δέσποινα, * τῷ τόκῳ σου συντρίψασα· * χαῖρε, ἡ θεία εἴσοδος * τῶν σωζομένων, πανύμνητε.

Καταβασία· Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Αἴτησις μικρὰ, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Κοντάκιον· Τῇ ὑπερμάχῳ. Καὶ ἀναγινώσκομεν ἑτέρους ἕξ Οἴκους.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν * ἐμφανίσας ὁ Κτίστης * ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις, * ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρὸς, * καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, * ἄφθορον, * ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, * ὑμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες· * Χαῖρε, τὸ ἄνθος * τῆς ἀφθαρσίας· * χαῖρε, τὸ στέφος * τῆς ἐγκρατείας· * χαῖρε, τῆς ἀναστάσεως * τύπον ἐκλάμπουσα· * χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων * τὸν βίον ἐμφαίνουσα· * χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, * ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί· * χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, * ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί· * χαῖρε, κυοφοροῦσα * ὁδηγὸν πλανωμένοις· * χαῖρε, ἀπογεννῶσα * Λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις· * χαῖρε, Κριτοῦ * δικαίου δυσώπησις· * χαῖρε, πολλῶν * πταιόντων συγχώρησις· * χαῖρε, στολὴ * τῶν γυμνῶν παῤῥησίας· * χαῖρε, στοργὴ * πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ξένον τόκον ἰδόντες * ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, * τὸν νοῦν εἰς οὐρανοὺς μεταθέντες· * διὰ τοῦτο γὰρ ὁ Ὑψηλὸς * ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς * ἄνθρωπος, * βουλόμενος ἑλκύσαι * πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας· Ἀλληλούϊα.

Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, * καὶ τῶν ἄνω οὐδ' ὅλως * ἀπῆν ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· * συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ, * οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ * γέγονε, * καὶ τόκος ἐκ Παρθένου * θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα· * Χαῖρε, Θεοῦ * ἀχωρήτου χώρα· * χαῖρε, σεπτοῦ * μυστηρίου θύρα· * χαῖρε, τῶν ἀπίστων * ἀμφίβολον ἄκουσμα· * χαῖρε, τῶν πιστῶν * ἀναμφίβολον καύχημα· * χαῖρε, ὄχημα πανάγιον * τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβίμ· * χαῖρε, οἴκημα πανάριστον * τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ· * χαῖρε, ἡ τἀναντία * εἰς ταυτὸ ἀγαγοῦσα· * χαῖρε, ἡ παρθενίαν * καὶ λοχείαν ζευγνῦσα· * χαῖρε, δι' ἧς * ἐλύθη παράβασις· * χαῖρε, δι' ἧς * ἠνοίχθη Παράδεισος· * χαῖρε, ἡ κλεὶς * τῆς Χριστοῦ Βασιλείας· * χαῖρε, ἐλπὶς * ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων * κατεπλάγη τὸ μέγα * τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· * τὸν ἀπρόσιτον γὰρ, ὡς Θεὸν, * ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν * ἄνθρωπον, * ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, * ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων·

Ἀλληλούϊα.

Ῥήτορας πολυφθόγγους * ὡς ἰχθύας ἀφθόγγους * ὁρῶμεν ἐπὶ σοὶ, Θεοτόκε· * ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ πῶς * καὶ παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν * ἴσχυσας· * ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριον * θαυμάζοντες πιστῶς βοῶμεν· * Χαῖρε, σοφίας * Θεοῦ δοχεῖον· * χαῖρε, προνοίας * αὐτοῦ ταμεῖον· * χαῖρε, φιλοσόφους * ἀσόφους δεικνύουσα· * χαῖρε, τεχνολόγους * ἀλόγους ἐλέγχουσα· * χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν * οἱ δεινοὶ συζητηταί· * χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν * οἱ τῶν μύθων ποιηταί· * χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων * τὰς πλοκὰς διασπῶσα· * χαῖρε, τῶν ἁλιέων * τὰς σαγήνας πληροῦσα· * χαῖρε, βυθοῦ * ἀγνοίας ἐξέλκουσα· * χαῖρε, πολλοὺς * ἐν γνώσει φωτίζουσα· * χαῖρε, ὁλκὰς * τῶν θελόντων σωθῆναι· * χαῖρε, λιμὴν * τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον * ὁ τῶν ὅλων Κοσμήτωρ * πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε, * καὶ ποιμὴν ὑπάρχων, ὡς Θεὸς, * δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς * ἄνθρωπος· * ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον * καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει·

Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον. Συναπτὴ καὶ τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ὁ μέγας στρατηγὸς * τῶν ἀΰλων Ἀγγέλων * εἰς πόλιν Ναζαρὲτ * ἐπιστὰς, Βασιλέα * μηνύει σοι, ἄχραντε, * τῶν αἰώνων

καὶ Κύριον· * Χαῖρε, λέγων σοι, * εὐλογημένη Μαρία, * ἀκατάληπτον * καὶ ἀνερμήνευτον βάθος, * βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Δόξα. Τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ Καθίσματος. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτὸ πάλιν ὅλον, καὶ αὖθις Ἀνάγνωσις. Εἶτα ἐξακολουθοῦμεν ψάλλοντες τὸν Κανόνα. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ * ἐπὶ θρόνου Θεότητος, * ἐν νεφέλῃ κούφῃ * ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος * τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, * καὶ » διέσωσε * τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα, Χριστέ, * τῇ δυνάμει σου.

Ἐν φωναῖς ᾀσμάτων πίστει * σοὶ βοῶμεν, πανύμνητε· * Χαῖρε, πῖον ὄρος * καὶ τετυρωμένον ἐν πνεύματι· * χαῖρε, λυχνία, καὶ στάμνε * μάννα φέρουσα, * τὸ γλυκαῖνον πάντων εὐσεβῶν * αἰσθητήρια.

Ἱλαστήριον τοῦ κόσμου, * χαῖρε, ἄχραντε Δέσποινα· * χαῖρε, κλῖμαξ γῆθεν * πάντας ἀνυψώσασα χάριτι· * χαῖρε, ἡ γέφυρα ὄντως, * ἡ μετάγουσα * ἐκ θανάτου πάντας πρὸς ζωὴν * τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, * χαῖρε, γῆς τὸ θεμέλιον * ἐν τῇ σῇ νηδύϊ, * ἄχραντε, ἀκόπως βαστάσασα· * χαῖρε, κογχύλη πορφύραν * θείαν βάψασα * ἐξ αἱμάτων σου τῷ Βασιλεῖ * τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα * ἀληθῶς, χαῖρε, Δέσποινα, * τὸν τὰς ἀνομίας * πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα, * ἀκατανόητον βάθος, * ὕψος ἄρρητον, * ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς * ἐθεώθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ * ἀχειρόπλοκον στέφανον * ἀνυμνολογοῦμεν, * Χαῖρε σοι, Παρθένε, κραυγάζοντες, * τὸ φυλακτήριον πάντων * καὶ χαράκωμα, * καὶ κραταίωμα καὶ ἱερὸν * καταφύγιον. Καταβασία· Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· * σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν μήτρᾳ * τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, * » καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱὸν * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σε * σωτηρίαν » βραβεύοντα.

Ὁδὸν ἡ κυήσασα * ζωῆς, χαῖρε, πανάμωμε, * ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας * σώσασα κόσμον· * χαῖρε, Θεόνυμφε, * ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν· * χαῖρε, ἐνδιαίτημα * τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

Ἰσχὺς καὶ ὀχύρωμα * ἀνθρώπων, χαῖρε, ἄχραντε, * τόπε ἁγιάσματος τῆς δόξης, * νέκρωσις ᾅδου, * νυμφὼν ὁλόφωτε· * χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· * χαῖρε, ἡ βοήθεια * τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα * τοῦ Λόγου, χαῖρε, Δέσποινα, * ἔμψυχε Παράδεισε, τὸ ξύλον * ἐν μέσῳ ἔχων * ζωῆς, τὸν Κύριον, * οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ * πίστει τοὺς μετέχοντας, * καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας.

Ῥωννύμενοι σθένει σου * πιστῶς ἀναβοῶμεν σοι· * Χαῖρε, πόλις τοῦ Παμβασιλέως, * δεδοξασμένα * καὶ ἀξιάκουστα * περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς· * ὄρος ἀλατόμητον, * χαῖρε, βάθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκήνωμα * τοῦ Λόγου, χαῖρε, ἄχραντε· * κόχλε, ἡ τὸν θεῖον μαργαρίτην * προαγαγοῦσα· * χαῖρε, πανθαύμαστε, * πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγὴ * τῶν μακαριζόντων σε, * Θεοτόκε, ἑκάστοτε.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐνταῦθα σχολάζει ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάνδημον * τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες * τῆς Θεομήτορος, * δεῦτε, τὰς χεῖρας κροτήσωμεν * τὸν » ἐξ αὐτῆς τεχθέντα * πιστῶς δοξάζοντες.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, * αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως, * χαῖρε, πανάχραντε, * τῶν Προφητῶν περιήχημα· * χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων * τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, * φλογμὸν πολυθείας ἡ σβέσασα· * ὅθεν βοῶμεν σοι· * Χαῖρε, ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος * ὃν Γεδεὼν, Παρθένε, * προεθεάσατο.

Ἰδού σοι, Χαῖρε, κραυγάζομεν, * λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι, * καὶ ὁρμητήριον * ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων * καὶ τῶν σκανδάλων πάντων * τοῦ πολεμήτορος.

Χαρᾶς αἰτία, χαρίτωσον * ἡμῶν τὸν λογισμὸν, τοῦ κραυγάζειν σοι· * Χαῖρε, ἡ ἄφλεκτος * βάτος, νεφέλη ὁλόφωτε, * ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως * ἐπισκιάζουσα.

Εἶτα τὸ Τετραῴδιον, ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωσήφ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Αὕτη ἡ ᾠδὴ τοῦ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ς'. Ἦχος πλ. β'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἀθλοῦντες οἱ Μάρτυρες, * καὶ ὡς λίθοι ἐκλεκτοὶ * ἐπὶ γῆς κυλιόμενοι, * οἰκοδομίαν ἅπασαν τοῦ ἐχθροῦ * τελείως κατέστρεψαν, * καὶ ναοὶ Θεοῦ ζῶντος * ἐγνωρίσθησαν.

Ὑμᾶς ἱκετεύομεν, * τοὺς τὸν δρόμον τὸν καλὸν * τετελεκότας, Μάρτυρες· * Τὸν τῆς νηστείας δρόμον τρέχειν ἡμᾶς * καλῶς ἐνισχύσατε, * ἀρετῶν τελειώσει * διαλάμποντας.

Τοὺς δούλους σου, Δέσποτα, * μεταστάντας ἀπὸ γῆς * πρὸς
σὲ τὸν ὑπεράγαθον,* σῆς Βασιλείας ποίησον κοινωνοὺς, * τῶν θείων
μαρτύρων σου * ἱεραῖς μεσιτείαις, * πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη πανύμνητος, * τοῖς ὑμνοῦσι σε πιστῶς * ἁμαρτη-
μάτων ἄφεσιν, * καὶ χαρισμάτων θείων διανομὴν * δοθῆναι ἱκέ-
τευε * τὸν πανάγιον Λόγον, * Μητροπάρθενε.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. α΄. Τοῦ κήτους τὸν προφήτην.

Τὴν μνήμην * ἐκτελοῦντες τῶν Μαρτύρων, * Κυρίῳ * ἀναπέμ-
ψωμεν τοὺς ὕμνους * σήμερον, ἐνθέως εὐφραινόμενοι.

Τὰ ξίφη * καὶ τὸ πῦρ μὴ πτοηθέντες,* θαῤῥοῦντες * ἐν τῇ πί-
στει, Ἀθλοφόροι, * τυράννους ἐν τούτῳ κατεπλήξατε.

Δόξα.

Τριάδα * τοῖς προσώποις προσκυνοῦντες, * Μονάδα * κατ' οὐ-
σίαν ἀνυμνοῦμεν * σὲ, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀγγέλων * καὶ ἀνθρώπων εὐφημία * ὑπάρχεις, * ὅτι ἔτεκες,
Παρθένε, * Χριστὸν τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Θανάτῳ * τὴν ζωὴν ἀντιλαβόντες, * σκιρτᾶτε * τὰ οὐράνια
οἰκοῦντες, * ἀθλοφόροι ἔνδοξοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Θανάτου * καὶ ζωῆς ὁ κυριεύων,* τοὺς πίστει * μεταστάντας
ἐκ τοῦ βίου, * Χριστὲ, σὺν Ἁγίοις σου ἀνάπαυσον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ κήτους * τὸν Προφήτην ἐλυτρώσω, * ἐμὲ δὲ * ἐκ βυ-
» θοῦ ἁμαρτημάτων * ἀνάγαγε, Κύριε, καὶ σῶσον με.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον, καὶ τοὺς καταλειφθέντας ϛ΄. Οἴκους.

Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων, * Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ πάντων
τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· * ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς *
κατεσκεύασέ σε Ποιητὴς, * ἄχραντε, * οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ
σου,* καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας· * Χαῖρε, ἡ στήλη *
τῆς παρθενίας· * χαῖρε, ἡ πύλη * τῆς σωτηρίας· * χαῖρε, ἀρχη-
γὲ * νοητῆς ἀναπλάσεως· * χαῖρε, χορηγὲ * θεϊκῆς ἀγαθότητος· *
χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας * τοὺς συλληφθέντας αἰσχρῶς· * χαῖ-
ρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας * τοὺς συληφθέντας τὸν νοῦν· * χαῖρε, ἡ
τὸν φθορέα * τῶν φρενῶν καταργοῦσα· * χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα *
τῆς ἁγνείας τεκοῦσα· * χαῖρε, παστὰς * ἀσπόρου νυμφεύσεως· *

χαῖρε, πιστοὺς * Κυρίῳ ἁρμόζουσα· * χαῖρε, καλὴ * κουροτρόφε
παρθένων· * χαῖρε, ψυχῶν * νυμφοστόλε ἁγίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὕμνος ἅπας ἡττᾶται, * συνεκτείνεσθαι σπεύδων * τῷ πλήθει
τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· * ἰσαρίθμους γὰρ τῇ ψάμμῳ ᾠ-
δὰς * ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ * ἅγιε, * οὐδὲν τελοῦμεν
ἄξιον, * ὧν δέδωκας τοῖς σοι βοῶσιν·

Ἀλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα * τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν * ὁρῶμεν τὴν
ἁγίαν Παρθένον· * τὸ γὰρ ἄϋλον ἅπτουσα φῶς, * ὁδηγεῖ πρὸς
γνῶσιν θεϊκὴν * ἅπαντας, * αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, * κραυγῇ
δὲ τιμωμένη ταῦτα· * **Χαῖρε**, ἀκτὶς * νοητοῦ ἡλίου· * χαῖρε,
βολὶς * τοῦ ἀδύτου φέγγους· * χαῖρε, ἀστραπὴ * τὰς ψυχὰς κα-
ταλάμπουσα· * χαῖρε, ὡς βροντὴ * τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττου-
σα· * χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον * ἀνατέλλεις φωτισμόν· * χαῖρε,
ὅτι τὸν πολύῤῥυτον * ἀναβλύζεις ποταμόν· * χαῖρε, τῆς κολυμ-
βήθρας * ζωγραφοῦσα τὸν τύπον· * χαῖρε, τῆς ἁμαρτίας * ἀναι-
ροῦσα τὸν ῥύπον· * χαῖρε, λουτὴρ * ἐκπλύνων συνείδησιν· * χαῖρε,
κρατὴρ * κιρνῶν ἀγαλλίασιν· * χαῖρε, ὀσμὴ * τῆς Χριστοῦ εὐω-
δίας· * χαῖρε, ζωὴ * μυστικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας * ὀφλημάτων ἀρχαίων, * ὁ πάντων χρεω-
λύτης ἀνθρώπων * ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ * πρὸς τοὺς ἀπο-
δήμους τῆς αὐτοῦ * χάριτος, * καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, *
ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, * ἀνυμνοῦμεν σε πάντες * ὡς ἔμ-
ψυχον ναὸν, Θεοτόκε· * ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκήσας γαστρὶ, * ὁ
συνέχων πάντα τῇ χειρὶ * **Κύριος** * ἡγίασεν, ἐδόξασεν, * ἐδίδαξε
βοᾶν σοι πάντας· * **Χαῖρε**, σκηνὴ * τοῦ **Θεοῦ** καὶ **Λόγου**· * χαῖρε,
Ἁγία * Ἁγίων μείζων· * χαῖρε, κιβωτὲ * χρυσωθεῖσα τῷ Πνεύ-
ματι· * χαῖρε, θησαυρὲ * τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε· * χαῖρε, τίμιον
διάδημα * βασιλέων εὐσεβῶν· * χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον * Ἱε-
ρέων εὐλαβῶν· * χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας * ὁ ἀσάλευτος πύργος· *
χαῖρε, τῆς βασιλείας * τὸ ἀπόρθητον τεῖχος· * χαῖρε, δι' ἧς * ἐγεί-
ρονται τρόπαια· * χαῖρε, δι' ἧς * ἐχθροὶ καταπίπτουσι· * χαῖρε,
χρωτὸς * τοῦ ἐμοῦ θεραπεία· * χαῖρε, ψυχῆς * τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὦ πανύμνητε Μῆτερ, * ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων * Ἁγίων ἁγιώ-
τατον Λόγον, * δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν, * ἀπὸ πάσης

ῥῦσαι συμφορᾶς * ἅπαντας, * καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι * κολάσεως τοὺς σοὶ βοῶντας·

'Αλληλούϊα.

Καὶ πάλιν ἀναγινώσκεται ὁ πρῶτος Οἶκος·

Ἄγγελος πρωτοστάτης * οὐρανόθεν ἐπέμφθη * εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τό, Χαῖρε· * καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ,* σωματούμενόν σε θεωρῶν, * Κύριε, * ἐξίστατο καὶ ἵστατο, * κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα· * Χαῖρε, δι' ἧς * ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· * χαῖρε, δι' ἧς * ἡ ἀρὰ ἐκλείψει· * χαῖρε, τοῦ πεσόντος * 'Αδὰμ ἡ ἀνάκλησις· * χαῖρε, τῶν δακρύων * τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις· * χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον * ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· * χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον * καὶ 'Αγγέλων ὀφθαλμοῖς· * χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις * Βασιλέως καθέδρα· * χαῖρε, ὅτι βαστάζεις * τὸν βαστάζοντα πάντα· * χαῖρε, ἀστὴρ * ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον· * χαῖρε, γαστὴρ * ἐνθέου σαρκώσεως· * χαῖρε, δι' ἧς * νεουργεῖται ἡ κτίσις· * χαῖρε, δι' ἧς * βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον· Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

'Ενταῦθα στιχολογεῖται ἡ ζ'. 'Ωδή.

'Ωδὴ ζ'. 'Ο Εἱρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν * τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες * παρὰ τὸν κτί-
» σαντα, * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν * ἀνδρείως πατήσαντες, *
» χαίροντες ἔψαλλον· * 'Υπερύμνητε, * ὁ τῶν πατέρων Κύριος *
» καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

'Ανυμνοῦμεν σε * βοῶντες· Χαῖρε, ὄχημα * 'Ηλίου τοῦ νοητοῦ, * ἄμπελος ἀληθινή, * τὸν βότρυν τὸν πέπειρον * ἡ γεωργήσασα * οἶνον στάζοντα, * τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα * τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

'Ιατῆρα * τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, * χαῖρε, Θεόνυμφε· * ἡ ῥάβδος ἡ μυστική, * ἄνθος τὸ ἀμάραντον * ἡ ἐξανθήσασα· * χαῖρε, Δέσποινα, * δι' ἧς χαρᾶς πληρούμεθα, * καὶ ζωὴν κληρονοῦμεν.

'Ρητορεύουσα * οὐ σθένει γλῶσσα, Δέσποινα, * ὑμναλογῆσαι σε· * ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφὶμ * ὑψώθης, κυήσασα * τὸν Βασιλέα Χριστόν· * ὃν ἱκέτευε, * ταύτην τὴν πόλιν σώζεσθαι * ἐκ πολλῶν πειρατηρίων.

Εὐφημεῖ σε * μακαρίζοντα τὰ πέρατα, * καὶ πόθῳ κράζει σοι· * Χαῖρε, ὁ τόμος, ἐν ᾧ * δακτύλῳ ἐγγέγραπται * Πατρὸς ὁ Λόγος, ἁγνή· * ὃν ἱκέτευε * βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου * καταγράψαι, Θεοτόκε.

'Ικετεύομεν * οἱ δοῦλοί σου, καὶ κλίνομεν * γόνυ καρδίας ἡμῶν· * Κλῖνον τὸ οὖς σου, ἁγνή, * καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι * βυθιζομένους ἀεί, * καὶ συντήρησον * πάσης ἐχθρῶν ἁλώσεως * τὴν σὴν πόλιν, Θεοτόκε.

Τοῦ Τετρᾳῳδίου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἡ ὑπέρφωτος ὁμήγυρις τῶν θείων σου * Μαρτύρων, πολυέλεε, * ἐν τῷ φωτί σου * τῷ ἀδύτῳ νῦν περιπολεῖ· * αὐτῶν ἱκεσίαις φωτισμὸν * ἁμαρτιῶν τε ἱλασμὸν * παράσχου πᾶσι, Χριστέ.

Ὡς ὡραῖος ὁ καιρός, ὃν ἡμῖν δέδωκας * τῆς ἐγκρατείας, Κύριε! * ἐν ᾧ οἴκτειρον * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθός, * εὐχαῖς τῶν ἁγίων 'Αθλητῶν, * τῶν τὰ ὡραῖα καὶ σεπτὰ * στερξάντων πάθη σου.

Διελθόντας πολυώδυνον κλυδώνιον * τοῦ βίου, τοὺς οἰκέτας σου * ἐγκαθόρμισον * εἰς λιμένα, Δέσποτα, ζωῆς, * βοᾶν μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἡ τοῦ νόμου τὸν δοτῆρα, 'Αειπάρθενε, * κυήσασα, ἱκέτευε * τὰς ἀνομίας * ὑπεξᾶραι πάσας ἐν καιρῷ * τῷ νῦν ἐνεστῶτι, τοῖς καλῶς * προαιρουμένοις ἐξασκεῖν * θείας νηστείας σπουδήν.

Ἕτερος Εἱρμός. Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός.

Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός,* ὁ δείξας γενναίους * ὑπὲρ σοῦ ἀθλοῦντας τοὺς Μάρτυρας, * ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ τοὺς 'Αθλοφόρους * πρέσβεις ἡμῖν εἰς σὲ παρασχόμενος, * ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Δόξα.

Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ εἷς μὲν τῇ φύσει, * προσώποις δὲ τρισὶ γνωριζόμενος, * ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ τεχθεὶς ἀσπόρως, * καὶ τὴν τεκοῦσαν δείξας ἁγνεύουσαν, * ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Τοῖς 'Αγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ θῆρας φιμώσας, * καὶ σβέσας πῦρ εἰς δόξαν 'Αγίων σου, * ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ ἀπὸ θανάτου * εἰς ἄπειρον ζωὴν μεταθέμενος * τοὺς πίστει σοι ἐν βίῳ λειτουργήσαντας.

'Ο Εἱρμός.

» Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, * ὁ βλέπων ἀβύσσους, * ὁ καθήμενος
» ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, * ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώ-
» σατο, * τότε μὲν τυπούμενος· * νῦν δὲ ἐνεργούμενος, *
» τὴν οἰκουμένην ἅπασαν * ἐγείρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
» νας.

Νηδύϊ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, * τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας· * γάλακτι ἐξέθρεψας * νεύματι τὸν τρέφοντα * τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, * ἁγνὴ, ᾧ ψάλλομεν· * Τόν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ * τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τόκου σου· * Παῖδες προεικόνισαν * τοῦτο ἐμφανέστατα, * μέσον πυρὸς ἱστάμενοι * καὶ μὴ φλεγόμενοι, * ἀκήρατε ἁγία Παρθένε· * ὅθεν σε τιμῶμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρώην ἀπάτῃ γυμνωθέντες, * στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν * τῇ κυοφορίᾳ σου· * καὶ οἱ καθεζόμενοι * ἐν σκότει παραπτώσεων, * φῶς κατωπτεύσαμεν, * φωτὸς κατοικητήριον, Κόρη· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· * ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· * εὔλαλοι οἱ ἄλαλοι * πρώην χρηματίζοντες· * λεπροὶ ἀποκαθαίρονται, * νόσοι διώκονται, * πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη * ἥττηνται, Παρθένε, * βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, * δι᾽ ἧς ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος ἤρθημεν, * χαῖρε, παντευλόγητε, * σκέπη καὶ κραταίωμα, * τεῖχος τε καὶ ὀχύρωμα * τῶν μελῳδούντων, ἁγνή· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Τετρᾳῳδίου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων * τὰ κατορθώματα * ἐπουράνιοι Νόες * ὑπερεθαύμασαν· * τούτων προσευχαῖς * τὰ ἐλέη σου, Δέσποτα, * ἐν ἡμῖν πλουσίως * θαυμάστωσον, οἰκτίρμον.

Οἱ τὸ πῦρ θείᾳ δρόσῳ * καταπατήσαντες, * ἀθληταὶ τοῦ Κυρίου * ἀξιοθαύμαστοι, * ῥύσασθε ἡμᾶς * τοῦ πυρὸς τοῦ κολάζοντος, * ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην * θερμαῖς ὑμῶν πρεσβείαις.

Νεκρώσιμον.

Ὑπεράγαθε Λόγε, * τοὺς ἐκδημήσαντας * ἐξ ἡμῶν ὀρθοδόξως * ζωῆς ἀξίωσον * τῆς ἐν οὐρανῷ, * καὶ ἁγίας λαμπρότητος, * ταῖς τῶν καλλινίκων * Μαρτύρων ἱκεσίαις.

Θεοτοκίον.

Ἱκεσίαις, οἰκτίρμον, * τῆς κυησάσης σε, * καὶ ἁγίων Μαρ-

τύρων * καὶ Ἀποστόλων σου, * φώτισον ἡμῶν * τὰς ψυχὰς, τοῦ δοξάζειν σε * ἐν ἀγαλλιάσει * ψυχῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἕτερος Εἱρμός. Τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Χοροὶ Μαρτύρων ἅγιοι, * μνήσθητε τῶν πόθῳ ἀνυμνούντων ὑμᾶς, * καὶ ὑπερυψούντων * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξίφει τυμπανιζόμενοι * ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες, ὑμνοῦντες Χριστὸν, * καὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ξενοπρεπῶς μερίζεται * ἡ Τριὰς, καὶ μένει ἀμερὴς, ὡς Θεός· * ἣν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένος βρέφος τέτοκε, * Θεὸς γὰρ ἐκ ταύτης ἐνηνθρώπισε· * πᾶσα σὰρξ ὑμνείτω * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στῆλαι ἀνδρείας ὤφθησαν, * πτῶσιν διαβόλου θριαμβεύοντες * οἱ Μάρτυρες, ὑμνοῦντες * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τὸν Ἀβραὰμ κολπώσασθαι * ἀξίωσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, * πίστει μεταστάντας * πρὸς σὲ καὶ τῇ ἐλπίδι.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως, * ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε,
» λαοὶ, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἅπας γηγενὴς * σκιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμε-
» νος· * πανηγυριζέτω δὲ * ἀΰλων Νόων * φύσις, γεγαίρουσα *
» τὴν ἱερὰν μετάστασιν * τῆς Θεομήτορος, * καὶ βοάτω· * Χαί-
» ροις, παμμακάριστε, * Θεοτόκε ἁγνὴ, ἀειπάρθενε.

Ἵνα σοι πιστοὶ * τὸ, Χαῖρε, κραυγάζωμεν, * οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς * μέτοχοι γενόμενοι * τῆς ἀϊδίου, * σῶζε ἡμᾶς πειρασμῶν, * βαρβαρικῆς ἁλώσεως, * καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, * διὰ πλῆθος, * Κόρη, παραπτώσεων * ἐπιούσης βροτοῖς ἁμαρτάνουσιν.

Ὤφθης φωτισμὸς * ἡμῶν καὶ βεβαίωσις· * ὅθεν βοῶμεν σοι· * Χαῖρε, ἄστρον ἄδυτον, * εἰσάγον κόσμῳ * τὸν μέγαν Ἥλιον· * χαῖρε, Ἐδὲμ ἀνοίξασα * τὴν κεκλεισμένην, ἁγνή· * χαῖρε, σκεῦος, * μύρον τὸ ἀκένωτον * ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Στῶμεν εὐλαβῶς * ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, * καὶ ἐκβοήσωμεν· * Χαῖρε, κόσμου Δέσποινα· * χαῖρε, Μαρία, * Κυρία πάντων ἡμῶν· * χαῖρε, ἡ μόνη ἄμωμος * ἐν γυναιξὶ, καὶ καλή· * χαῖρε, στῦλε * πύρινε, εἰσάγουσα * εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Ἡ περιστερά, * ἡ τὸν ἐλεήμονα * ἀποκυήσασα, * χαῖρε, ἀειπάρθενε· * Ὁσίων πάντων, * χαῖρε, τὸ καύχημα, * τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα· * χαῖρε, ἁπάντων τε * τῶν Δικαίων * θεῖον ἐγκαλλώπισμα, * καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φεῖσαι, ὁ Θεός, * τῆς κληρονομίας σου, * τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν * πάσας παραβλέπων νῦν, * εἰς τοῦτο ἔχων * ἐκδυσωποῦσάν σε * τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε * κυοφορήσασαν, * διὰ μέγα * ἔλεος θελήσαντα * μορφωθῆναι, Χριστέ, τὸ ἀνθρώπινον.

Τοῦ Τετραῳδίου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Σαφῶς * ὡς ἥλιος ἀνατείλαντες, * πᾶσαν τὴν γῆν * ἀκτῖσιν εὐσεβείας οἱ Μάρτυρες * καὶ λαμπάσι θαυμάτων ἐφώτισαν, * καὶ τῆς πολυθεΐας * σκότος ἠφάνισαν· * ὧν ταῖς ἱκεσίαις, ὁ Θεός, * ἡμᾶς ἐλέησον.

Στρατὲ * Μαρτύρων ἀκαταγώνιστε, * πάντας ἡμᾶς * ἐνίσχυσον καλῶς ἀγωνίσασθαι, * καὶ τελέσαι νηστείας τὸ στάδιον, * ὅπως ἐνθέου βίου * ἔργα τελέσαντες, * μέτοχοι γενώμεθα ζωῆς * ἀγαλλιώμενοι. Νεκρώσιμον.

Ἡ σὴ * φθασάτω χρηστότης, Κύριε, * τοὺς ἐξ ἡμῶν * φρικώδει μεταστάντας κελεύσει σου· * κυκλωσάτω αὐτοὺς σοῦ τὸ ἔλεος, * καὶ καθοδηγησάτω * πρὸς τὰ σκηνώματα, * τὰ καταυγαζόμενα φωτὶ * τῷ τοῦ προσώπου σου.

Θεοτοκίον.

Φωνῇ * Ἀγγέλου βουλῆς τὸν Ἄγγελον * τῆς τοῦ Πατρὸς * ἀῤῥήτως, Θεοτόκε, ἐκύησας· * τὰς φωνὰς οὖν τῶν δούλων σου πρόσδεξαι, * ἃς ἐν τῷ τῆς νηστείας * χρόνῳ προσάγομεν, * καὶ ταύτας προσάγαγε Θεῷ, * ὥσπερ θυμίαμα.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἠσαΐα, χόρευε.

Τελοῦντες πανήγυριν * μαρτυρικὴν * σήμερον, λαοί, * σκιρτήσωμεν ἐν ᾠδαῖς * μέλποντες Χριστὸν * τὸν ἀθλοθετήσαντα, * καὶ τὰς νίκας * κατὰ τῶν ἐχθρῶν * τούτοις παρέχοντα, * ὃν ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὄνυξι ξεόμενοι * καὶ τμηθέντες * ξίφει μεληδόν, * συνήφθητε τῷ Χριστῷ * ἀγαπητικῶς, * πανεύφημοι Μάρτυρες· * διὸ καὶ νῦν * ἐν τοῖς οὐρανοῖς * ἀγαλλιώμενοι, * ὑπὲρ πάντων ἱκετεύσατε.

Δόξα.

Ὁμοουσιότητι * ἀνυμνῶ σε, * ἄναρχε Τριάς, * σεπτή, ζωαρχική, * ἄτμητε Μονάς· * Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, * καὶ γεννητὲ * Λόγε καὶ Υἱέ, * Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * ἡμᾶς σῶσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, * Θεομῆτορ· * ἄνευ γὰρ ἀνδρὸς * ἡ σύλληψις ἐν σοί, * καὶ παρθενικῶς * ἡ κύησις γέγονε· * καὶ γὰρ Θεὸς * ἔστιν ὁ τεχθείς· * ὃν μεγαλύνοντες, * σέ, Παρθένε, μακαρίζομεν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τὸ γενναῖον στράτευμα * τοῦ Ἄνακτος * πάντων καὶ Θεοῦ, * τοὺς Μάρτυρας ᾠδαῖς * στέψωμεν, λαοί· * αὐτοὶ γὰρ ἐνίκησαν * δαιμονικὰς * φάλαγγας σαφῶς· * οὓς ἀναμέλποντες, * τὸν Δεσπότην μεγαλύνομεν.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ὅτε πᾶν τὸ πλάσμα σου * ἀναστήσεις * κρίνεσθαι, Χριστέ, * οὓς προσελάβου νῦν * δούλους σου πιστοὺς * ἐλέησον· σύγγνωθι * τοῖς ἐν βίῳ * πταίσμασιν αὐτῶν, * καὶ σὺν Ἁγίοις σου * ἀνάπαυσον εἰς αἰῶνας αὐτούς.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἠσαΐα, χόρευε· * ἡ Παρθένος * ἔσχεν ἐν γαστρί, * καὶ ἔτε-
» κεν Υἱὸν * τὸν Ἐμμανουήλ, * Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον. * Ἀνα-
» τολὴ * ὄνομα αὐτῷ, * ὃν μεγαλύνοντες, * σέ, Παρθένε, μα-
» καρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον * γνωρίζεται μυστήριον· * ὁ τοῦ Θεοῦ Θεὸς Λόγος * υἱὸς Παρθένου Μαρίας * δι' εὐσπλαγχνίαν γίνεται, * καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια * ὁ Γαβριὴλ προσφθέγγεται· * μεθ' οὗ βοήσωμεν πάντες· * Χαῖρε, ἡ Μήτηρ Χριστοῦ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή· ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κεκρυμμένον μυστήριον * καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον * Γαβριὴλ πιστεύεται * ὁ Ἀρχάγγελος, * καὶ ἐπὶ σὲ νῦν ἐλεύσεται, * τὴν μόνην ἀκήρατον * καὶ καλὴν περιστεράν, * καὶ τοῦ γένους ἀνάπλασιν, * καὶ βοήσει σοι, * Παναγία, τὸ Χαῖρε· * ἑτοιμάζου * διὰ λόγου Θεὸν Λόγον * σοῦ ταῖς λαγόσιν εἰσδέξασθαι. Δίς.

Ὅμοιον.

Φωτοφόρον παλάτιον * ἡτοιμάσθη σοι, Δέσποτα, * ἡ νηδὺς ἡ ἄχραντος * τῆς Θεόπαιδος· * δεῦρο, πρὸς τοῦτο κατάβηθι, * οἰκτείρας τὸ πλάσμα σου * φθονερῶς πολεμηθέν, * καὶ δουλείᾳ κρατούμενον * τοῦ ἀλάστορος, * καὶ τὸ κάλλος τὸ πρώην * ἀπολέσαν, * καὶ τὴν σὴν σωτηριώδη * προσαναμένον κατάβασιν.

Ὅμοιον.

Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος * ἐπὶ σέ, παναμώμητε, * ἐμφανῶς ἐλεύσεται, * καὶ βοήσει σοι· * Χαῖρε, κατάρας λυτήριον, * πεσόντων ἀνάστασις· * χαῖρε, μόνη ἐκλεκτὴ * τῷ Θεῷ χρηματίσασα· * χαῖρε, ὄχημα * τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης· * ὑποδέχου * τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ * τῇ σῇ οἰκῆσαι θελήσαντα.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ἰδιόμελον. Ἦχος δ'.

Γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἔγνω, * ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· * ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος * τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· * ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, * συνέλαβέ σε, τὸν προαιώνιον Θεόν· * διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι· * Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεός, * εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά· καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου ἡ γ'. Ὠδή, καὶ τοῦ Τετραῳδίου ἡ ς'.

Προκείμενον. Ἦχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Θ'. 24.

Ἀδελφοί, οὐκ εἰς χειροποίητα Ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτόν, ὥσπερ ὁ Ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ Ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ· ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας, διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθείς, εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Καὶ τῆς Θεοτόκου, ἐκ τῆς αὐτῆς Ἐπιστολῆς.

Κεφ. Θ'. 1.

Εἶχε μὲν γὰρ καὶ ἡ πρώτη σκηνή, ἀδελφοί, δικαιώματα λατρείας, τό τε ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἥ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἅγια· μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα, σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίασιν οἱ Ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ Ἀρχιερεύς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλουϊάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβίδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς Θεοτόκου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Κυριακῇ ε'. ἡ Ἀκολουθία ὁμοίως ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς. Ἐν ᾗ ψάλλομεν καὶ τοῦ Μηναίου τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ἐπιλαχόντος Ἁγίου. Ἄλλοι δὲ μεταγενέστεροι παρέδωκαν ψάλλεσθαι ἐν ταύτῃ τῇ Κυριακῇ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Εἰς τὸ Λυχνικὸν μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τό, Κύριε, ἐκέ-

κραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι΄. καὶ ψάλλομεν τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ΄. καὶ Ἀνατολικὰ γ΄. καὶ τῆς Ὁσίας τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια γ΄. ποιοῦντες αὐτὰ εἰς δ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ μὲν διεκώλυε * τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτίας * μολυσμῶν τῶν πρότερον * τὸ ἐπισυρόμενον * μιαντήριον· * ἡ δὲ σὴ αἴσθησις, * καὶ τῶν σοὶ, θεόφρον, * πεπραγμένων ἡ συνείδησις * τὴν πρὸς τὰ κρείττονα * σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνειργάσατο. * Εἰκόνι γὰρ προσβλέψασα * τῆς εὐλογημένης Θεόπαιδος, * πάντων καταγνοῦσα * πταισμάτων σου, πανεύφημε, τῶν πρὶν, * ἐν παῤῥησίᾳ τὸ τίμιον * ξύλον προσεκύνησας.

Ὅμοιον.

Τόπους προσκυνήσασα * περιχαρῶς τοὺς ἁγίους, * ἀρετῆς ἐφόδιον * σωτηριωδέστατον * ἔνθεν γέγονας· * καὶ σφοδρῶς ἔδραμες * τὴν καλὴν πορείαν, * καὶ τὸ ῥεῖθρον ἐκπεράσασα * τὸ Ἰορδάνειον, * τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα * προθύμως κατεσκήνωσας, * καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα * διὰ πολιτείας * ἡμαύρωσας, λεπτύνασα σαρκὸς * ἐν παῤῥησίᾳ, ἀείμνηστε * Μῆτερ, τὰ οἰδήματα.

Ὅμοιον.

Ἔρημον οἰκήσασα, * τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰκόνας * ἐκ ψυχῆς ἀπήλειψας, * τὸ θεοειδέστατον * ἐξεικόνισμα * ἐν ψυχῇ γράψασα * ἀρετῶν ἰδέας· * καὶ τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, * ὡς καὶ τοῖς ὕδασι * κούφως ὑπερβαίνειν, μακάριε, * καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι * ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν σου ἐντεύξεσιν· * καὶ νῦν ἐν παῤῥησίᾳ, * πανένδοξε Μαρία, τῷ Χριστῷ * παρισταμένη, δυσώπησον * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Ἐθαυματούργησε, Χριστὲ, * τοῦ σταυροῦ σου ἡ δύναμις, * ὅτι καὶ ἡ πρώην πόρνη * ἀσκητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσατο· * ὅθεν καὶ τὸ ἀσθενὲς ἀποῤῥιψαμένη, * γενναίως ἀντέστη κατὰ τοῦ διαβόλου· * διὸ καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης κομισαμένη,* πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α΄. τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα.

Ἰδιόμελον τῆς Ὁσίας. Ἦχος β΄.

Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, * καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς * τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἔτεμες· * τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα * τῇ σιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, * καὶ ῥείθροις τῶν δακρύων σου * τὴν ἔρημον ἅπασαν κατήρδευσας, * καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς· * διό σου τὴν μνήμην, * Ὁσία, ἑορτάζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὢ θαύματος καινοῦ * πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! * τίς γὰρ ἔγνω μητέρα * ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, * καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν * τὸν ἅπασαν τὴν κτίσιν περιέχοντα; * Θεοῦ ἐστι βουλὴ τὸ κυηθέν· * ὃν ὡς βρέφος, πάναγνε, * σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, * καὶ μητρικὴν παῤῥησίαν * πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, * μὴ παύσῃ δυσωποῦσα * ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, * τοῦ οἰκτειρῆσαι * καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Καὶ τῆς Ὁσίας. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐν σοὶ, Μῆτερ, ἀκριβῶς * διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· * λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, * ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, * καὶ πράττουσα ἐδίδασκες * ὑπερορᾷν μὲν σαρκός· * παρέρχεται γάρ· * ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, * πράγματος ἀθανάτου· * διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, * ὁσία Μαρία, τὸ πνεῦμά σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος· καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς συνήθως.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ἐξ ἔθους ἅπασαν Ἀκολουθίαν, Κανόνες γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῆς Θεοτόκου εἰς ϛ΄., ὁ παρὼν τοῦ Τριῳδίου εἰς δ΄. καὶ τῆς Ὁσίας εἰς δ΄.

Κανὼν τοῦ Τριῳδίου,

Εἰς τὸν Πλούσιον καὶ εἰς τὸν πτωχὸν Λάζαρον.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Παρέοικα πλούτῳ τῶν ἡδονῶν * τῷ εὐφραινομένῳ * καθ' ἡμέραν ἐν τῇ τρυφῇ * Πλουσίῳ· διό σε ἱκετεύω, * Σῶτερ, πυρός με ὡς Λάζαρον λύτρωσαι.

Ἠμφίεσμαι, Σῶτερ, πὰς ἡδονὰς, * ὥσπερ ὁ τὴν βύσσον * περιθέμενος καὶ χρυσὸν * χρυσῆν τε ἐσθῆτα· ἀλλὰ μή με * ἐν τῷ πυρὶ ὡς ἐκεῖνον ἐκπέμψειας.

Εὐφραίνετο πλούτῳ καὶ τῇ τρυφῇ * ὁ Πλούσιος πάλαι * ἐν τῷ βίῳ τῷ φθαρτικῷ· * διόπερ βασάνοις κατεκρίθη, * ὁ δὲ πτωχὸς ἐδροσίζετο Λάζαρος.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, * ἀνύμφευτε Μῆτερ, * εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· * τὸν Κτίστην γὰρ τούτων, ὥσπερ βρέφος, * ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὁσίας εἰς δ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Κύματι θαλάσσης.

Πόθῳ τὴν φωσφόρον * καὶ θείαν σου μνήμην * πανηγυρίζοντι, * φῶς μοι κατάπεμψον * παρισταμένη, Ὁσία, * τῷ φωτὶ τῷ ἀπροσίτῳ Χριστῷ, * πειρασμῶν παντοίων με * τοῦ βίου διασώζουσα.

Ὁ τοῖς Αἰγυπτίοις * σαρκὶ ἐνδημήσας, * ὁ ἀπερίγραπτος * καὶ προαιώνιος, * ὁλοφανῆ σε ἀστέρα * ἐξ Αἰγύπτου ἀναδείκνυσιν, * ὁ γινώσκων Κύριος * τὰ πάντα πρὶν γενέσεως.

Θείων ἐνταλμάτων, * σεμνή, ἀγνοοῦσα, * θεῖον εἰκόνισμα * Θεοῦ ἐῤῥύπωσας· * θείᾳ προνοίᾳ δὲ πάλιν * ἀπεκάθηρας, πανεύφημε, * θεωθεῖσα πράξεσιν, * Ὁσία, ταῖς ἐνθέοις σου.

Θεοτοκίον.

Ὢ τῆς σῆς, Θεέ μου, * πολλῆς εὐσπλαγχνίας, * καὶ τῆς ἀφάτου σου * συγκαταβάσεως! * ὅπως τὴν πρότερον Πόρνην * μητρικαῖς σου παρακλήσεσιν * ὡς ἁγνὴν καὶ ἄμωμον * Ἀγγέλοις καθωμοίωσας.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λάζαρον ὡς ἔσωσας * ἐκ τῆς φλογός, Χριστέ, οὕτω με * ἐκ τοῦ πυρὸς * ῥῦσαι τὸν ἀχρεῖον * καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου.

Πλούσιος τοῖς πάθεσι * καὶ ἡδοναῖς εἰμι, Κύριε, * Λάζαρος δὲ * πένης τῇ στερήσει * ἀρετῶν· ἀλλὰ σῶσόν με.

Κόκκινον καὶ βύσσινον * ἐνεδιδύσκετο Πλούσιος, * τὰς ἡδονὰς * καὶ τὰς ἁμαρτίας· * διὰ τοῦτο φλογίζεται.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν * ταῖς ἱκεσίαις σου, πάναγνε, * τὰς προσβολὰς * ἀποκρουομένη * τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ἄλλος. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Πύλαις τῆς ἀπωλείας * ἐγγισάσῃ * πράξεσι ταῖς ἀτόποις, * πύλας ὁ πρὶν τοῦ ᾅδου * συντρίψας σθένει Θεότητος, * πύλας τῆς μετανοίας σοι * ἀνοίγει, πάνσεμνε, * πύλη τῆς ζωῆς ὑπάρχων αὐτός.

Ὅπλον τῆς ἁμαρτίας, * μακρόθυμε, * τὴν πρὶν γεγενημένην, * ὅπλου σταυροῦ τοῦ θείου * τῇ προσκυνήσει, ἀνέδειξας * ὅπλα δαιμόνων ἅπαντα * καὶ πανουργεύματα * ὅλως τροπουμένην, εὔσπλαγχνε.

Λύτρον ὑπὲρ ἁπάντων * τὸ ἴδιον * ὁ πρὶν ἐκχέας Αἷμα, * λουτρῷ τῷ τῶν δακρύων * σὲ καθαρὰν ἀπεργάζεται, * λέπραν δεινὴν νοσήσασαν * κακίστης πράξεως, * ὅλως ὁ τὸ εἶναι πᾶσι διδούς.

Θεοτοκίον.

Λόγου παντὸς ὑπάρχει * ἀνώτερον * τὸ ἐπὶ σοί, Παρθένε· * Λόγος Πατρὸς ἐν σοὶ γὰρ * θεοπρεπῶς κατεσκήνωσε, * λύσιν πταισμάτων ἅπασι * τοῖς ἁμαρτάνουσι * λόγῳ μόνῳ παρεχόμενος.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ σκιρτήματα πάντα * τὰ τῆς σαρκὸς * χαλινώσασα πόνοις * ἀσκητικοῖς, * ἀνδρεῖον ἀνέδειξας * τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· * τὸν γὰρ σταυρὸν θεάσασθαι * Κυρίου ποθήσασα, * ἑαυτήν, ἀοίδιμε, * τῷ κόσμῳ ἐσταύρωσας· * ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον * ἀγγελικῆς πολιτείας * προθύμως διήγειρας * σεαυτήν, παμμακάριστε· * διὰ τοῦτο γεραίρομεν * τήν σου μνήμην, Μαρία, πιστῶς, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι * τοῦ δωρηθῆναι πλουσίως * ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην * καὶ κιβωτόν, * τὸ πανάγιον ὄρος, * τὴν φωταυγῆ * νεφέλην ὑμνήσωμεν, * τὴν οὐράνιον κλίμακα, * τὸν λογικὸν παράδεισον, * τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, * τῆς οἰκουμένης πάσης * τὸ μέγα κειμήλιον· * ὅτι σωτηρία * ἐν αὐτῇ διεπράχθη * τῷ κόσμῳ, καὶ ἄφεσις * τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· * διὸ καὶ βοῶμεν αὐτῇ· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι * τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου.

Κατετρύφα ὁ Πλούσιος * βρώσει καὶ ἐνδύμασιν εὐφραινόμενος· * ὁ δὲ Λάζαρος χορτάζεσθαι * ἐπεθύμει τούτου * τοῖς ψιχίοις ποτέ.

Οἱ μὲν κύνες ἀπέλειχον * γλώττῃ τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου τοὺς μώλωπας, * συμπαθέστεροι γενόμενοι * τῆς Πλουσίου γνώμης * εἰς τὸν πένητα.

Τῷ πυλῶνι ἐβέβλητο * πάλαι τοῦ Πλουσίου, Σῶτερ, ὁ Λάζαρος, * τιμωρούμενος ταῖς μάστιξι * τῆς πενίας· ὅθεν * νῦν δοξάζεται.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἐκύησας, ἄχραντε, * πρέσβευε σωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε * ἐκ δουλείας τοῦ ἀλάστορος, * ὅτι μόνη πέλεις * προστασία ἡμῶν.

Ἄλλος. Τὴν ἐν σταυρῷ σου θείαν κένωσιν.

Ὡς πλαστουργὸς βροτείας φύσεως, * ὡς ἐλέους πηγή, * καὶ εὐσπλαγχνίας πλοῦτος, * ᾠκτείρησας, φιλάνθρωπε, * πρόσφυγα τὴν σήν, * καὶ ἀφήρπασας ταύτην * τοῦ ὀλεθρίου θηρός.

Σταυρὸν ἰδέσθαι ἐπισπεύδουσα,* σταυρικῷ φωτισμῷ, * Μαρία, κατηυγάσθης * σταυρῷ τοῦ ὁμιλήσαντος * νεύσει θεϊκῇ, * σταυρωθεῖσα τῷ κόσμῳ, * ἀξιοθαύμαστε.

Ἡ τῶν κακῶν αἰτία πρότερον * ἡδονῇ πονηρᾷ * πολλοῖς γεγενημένη, * ἡλίου δίκην λάμψασα, * πᾶσιν ὁδηγὸς * ἡ Ὁσία ἐδείχθη * τοῖς ἁμαρτάνουσιν.

Θεοτοκίον.

Νοῦν ὑπερέβης καὶ οὐράνιον,* νοητὲ οὐρανὲ * τοῦ πάντων Βασιλέως· * νομίμων γὰρ τῆς φύσεως * ἄνευθεν, ἁγνή, * νομοδότην καὶ Κτίστην * πάντων ἐκύησας.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις * Λάζαρον ὁ Πλούσιος * ὡς ἐθεάσατο * ἐν φωτὶ καὶ δόξῃ * εὐφραινόμενον, Πάτερ, ἐκραύγαζεν, * Ἀβραάμ, με ῥῦσαι * τὸν ἐν πυρὶ κατακριθέντα, * καὶ τὴν γλῶτταν δεινῶς φλογιζόμενον.

Κατετρύφησας πλούτῳ * βίου εὐφραινόμενος, * Ἀβραὰμ ἔφησε * τῷ Πλουσίῳ· ὅθεν * τετιμώρησαι ὧδε αἰώνια, * ἐν πυρὶ ὑπάρχων, * ὁ δὲ πτωχὸς ἐν εὐφροσύνῃ * τῇ ἀλήκτῳ ἀγάλλεται Λάζαρος.

Τῇ τοῦ βίου ἀπάτῃ * πλούσιος γεγένημαι, * ὥσπερ ὁ Πλούσιος, * ὁ τὸν βίον ὅλον * ἡδοναῖς δαπανήσας, φιλάνθρωπε· * ἀλλὰ δέομαί σου * τῶν οἰκτιρμῶν, τοῦ λυτρωθῆναι * τοῦ πυρός, ὥσπερ σέσωσται Λάζαρος.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, * τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου * κεκτημένη, πάναγνε, * συγγενοῦς προνοίας * τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς, δεόμεθα,* ὅτι σὲ καὶ μόνην * Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην * ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ἄλλος. Θεοφανείας σου, Χριστέ.

Μωσῆς δεδόξασται ποτὲ * ἐν τῷ Σινᾷ, * Θεοῦ τὰ ὀπίσθια * μυστικῶς θεώμενος ὁ ἔνδοξος, * ὑπογράφων ξένον μυστήριον· * μανναδόχον δὲ στάμνον νῦν, * εἰκόνα ἄχραντον,* θερμῶς προσπεσοῦσα * Μαρία, ἀγγελικὸν * βίον κομίζεται.

Ναοῦ εὐπρέπειαν τοῦ σοῦ * ἐπιποθεῖ * ψαλμικῶς θεάσασθαι,* νοερόν τε σκήνωμα τῆς δόξης σου, * ἡ τὸν σὸν ναὸν βεβηλώσασα· * νοεραῖς πρεσβείαις, Χριστέ, * τῆς ἀπειράνδρου σου * Ναοῦ γενομένης, * ναόν με τοῦ παντουργοῦ * ποίησον Πνεύματος.

Ἡ τῷ ἀγκίστρῳ τῆς σαρκός, * δι' ὀφθαλμῶν * τοὺς πολλοὺς ζωγρήσασα, * ἡδονῇ βραχείᾳ τε κατάβρωμα * διαβόλου τούτους ποιήσασα, * ἠγγιστρεύθη παναληθῶς * τῇ θείᾳ χάριτι * σταυροῦ τοῦ τιμίου, * ἥδυτατον τῷ Χριστῷ * ὄψον ὑπάρξασα.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένος ὁ χορὸς * τῶν Προφητῶν * τὸ ἐν σοὶ μυστήριον,* μυστικαῖς θεηγορίαις, ἄχραντε, * σὲ ποικιλοτρόπως προέλεγε· * μανναδόχου στάμνου δὲ νῦν * εἰκόνα ἄχραντον * αὐτὴ προσπεσοῦσα * Μαρία, ἡ ἐγγυήτρια * ἁμαρτωλῶν πρὸς Θεόν.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Ὁ Πλούσιος ἑαυτὸν * φλογὶ πυρὸς κατεδίκασε * τῇ ἐνηδόνῳ ζωῇ· * ὁ πένης δὲ Λάζαρος * πτωχείαν ἑλόμενος * ἐν τῷδε τῷ βίῳ, * ἠξιώθη τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Ἐν κόλποις τοῦ Ἀβραὰμ * ὁ Λάζαρος ἐμφορούμενος, * τῆς αἰωνίου ζωῆς, * Χριστέ, κατηξίωται· * πυρὶ δὲ ὁ Πλούσιος * τὴν ψυχὴν καὶ σῶμα * κατεκρίθη τιμωρούμενος.

Κατεδικάσθη εἰς πῦρ * ὁ Πλούσιος διὰ Λάζαρον· * μὴ κατακρίνῃς ἐμὲ * τὸν δείλαιον, δέομαι, * φιλάνθρωπε Κύριε, * ἀλλ' ὡς Λάζαρόν με * τοῦ φωτός σου καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν * πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, * Θεοκυῆτορ ἁγνή, * καὶ τύχοιμεν, πάναγνε, * τῆς θείας ἐλλάμψεως * τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως * σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος. Ἄβυσσος * ἐσχάτη.

Χαίρουσι, * Μαρία, τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, * τὸν ἐφάμιλλον, Ὁσία, βίον * θεῖον ἐν σοὶ καθορῶντα, * καὶ δόξαν τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσιν.

Φρίττουσι * δαιμόνων τῶν ζοφερῶν τὰ συστήματα * τὸ τῆς σῆς καρτερικὸν ἰσχύος, * ὅτι γυνὴ παραδόξως * καὶ γυμνὴ καὶ μόνη τούτους ἤσχυνας.

Ἔλαμψας * ἡλίου δίκην, Μαρία πανεύφημε, * καὶ τὴν ἔρημον ταῖς φρυκτωρίαις * πᾶσαν ἐφώτισας· ὅθεν * κἀμὲ τῷ σῷ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Θεοτοκίον.

Ἄγγελοι * περιλαμφθέντες τῇ δόξῃ τοῦ τόκου σου, * ἐν τῇ γῇ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν * καὶ εὐδοκίαν ἀνθρώποις, * Παρθένε, ὁμοφρόνως κεκράγασιν.

Κοντάκιον.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ πορνείαις πρότερον * μεμεστωμένη παντοίαις, * Χριστοῦ νύμφη σήμερον * τῇ μετανοίᾳ ἐδείχθης, * Ἀγγέλων * τὴν πολιτείαν * ἐπιποθοῦσα, * δαίμονας * σταυροῦ τῷ ὅπλῳ * καταπατοῦσα· * διὰ τοῦτο Βασιλέως * ἐφάνης νύμφη, * Μαρία ἔνδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν Ἐδὲμ Βηθλεέμ.

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ * καὶ θυγατέρα ᾄσμασιν * εὐφημήσωμεν νῦν, * Μαρίαν τὴν ἀοίδιμον, * τὴν τῶν Αἰγυπτίων * φανεῖσαν τὸ θρέμμα· * ἣ πλάνην τούτων * ἅπασαν πέφευγε, * καὶ μόνη προσήνεκται * τῇ Ἐκκλησίᾳ * βλάστημα τέλειον,* διὰ ἐγκρατείας * καὶ δεήσεως * ἀσκησαμένη * ὑπὲρ τὸ μέτρον * τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· * διὸ καὶ ὕψωσεν αὐτῆς * καὶ τὸν βίον καὶ πρᾶξιν * ὁ μόνος Παντοκράτωρ. * Μαρία ἔνδοξε, * πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἰὼβ καθάπερ πάλαι * ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων * καὶ ἐν κοπρίᾳ ἑστὼς * ὑπῆρξε, πρὸ πυλῶνος * ὁ Λάζαρος ὡσαύτως * τοῦ Πλουσίου ἐκάθευδεν, * Ὁ τῶν Πατέρων, βοῶν, * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Βεβλημένος πυλῶσι * τοῦ ἀσπλάγχνου Πλουσίου * πάλαι ὁ Λάζαρος, * ψιχίων ἐπεθύμει * αὐτοῦ τῶν τῆς τραπέζης, * ἀλλ᾽ οὐδεὶς ἐπεδίδου αὐτῷ· * ἀλλ᾽ ἀντὶ τούτων εὗρε * τοῦ Ἀβραὰμ τοὺς κόλπους.

Τοῦ ἀσπλάγχνου Πλουσίου * τῆς μερίδος, Χριστέ μου, * ῥῦσαι με, δέομαι· * καὶ πένητι Λαζάρῳ * συντάξας με, βοᾶν σοι * εὐχαρίστως ἀξίωσον· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος * σαρκωθεὶς ἐπεφάνης * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· * διό σου τὴν Μητέρα * εἰδότες Θεοτόκον, * εὐχαρίστως κραυγάζομεν· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ὁ μέγιστος ἐν πατράσι * περιπολεύων τὴν ἔρημον * Ζωσιμᾶς ὁ σοφός, * τὴν Ὁσίαν ἰδεῖν κατηξίωται, * Εὐλογητὸς εἶ, μέλπει δέ, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τί, Πάτερ, ξένον ἀπάσης * ἰδεῖν ἐλήλυθας γύναιον * ἀρετῆς πρακτικῆς; * ἡ Ὁσία ἐβόα τῷ γέροντι· * Εὐλογητὸς εἶ, κράζει δέ, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεκρώσασα, μακαρία, * τὰ τῶν παθῶν σου σκιρτήματα, * ἀπαθείας νυνὶ * προσωρμίσθης λιμένι κραυγάζουσα· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ἀποῤῥήτως * παρθένος μείνασα, ἄχραντε, * καὶ ἐκύησας κόσμῳ * τὸν Σωτῆρα Χριστόν, τὸν Θεὸν ἡμῶν· * διό σε πάντες ᾄσμασιν * οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στολὴν κοκκίνην, βύσσον τε * καὶ πορφύραν ὁ Πλούσιος * πάλαι ἐνεδύετο * λαμπρῶς ὁ δείλαιος· * ὁ πένης δὲ Λάζαρος * ἐν τῷ πυλῶνι τούτου δεινῶς * ἔκειτο, ψιχίων * τῶν πιπτόντων τραπέζης * ἐθέλων κορεσθῆναι, * καὶ οὐδεὶς ἐπεδίδου * αὐτῷ· διὸ ἐν δόξῃ * Χριστῷ συμβασιλεύει.

Ἐν τῷ πυλῶνι ἔκειτο * τοῦ Πλουσίου ὁ Λάζαρος, * σεσηπὼς τῷ σώματι * πληγαῖς, καὶ ἤθελε * κορέννυσθαι βρώσεως, * καὶ οὐκ ἐδίδου τούτῳ οὐδείς· * ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες * συμπαθῶς ἐν τῇ γλώττῃ * ἀπέλειχον τὰ ἕλκη * καὶ τοὺς μώλωπας τούτου· * διὸ ἐν παραδείσῳ * τρυφῆς κατηξιώθη.

Ἐν ἡδοναῖς ἐπλούτησα, * ὥσπερ πάλαι ὁ Πλούσιος,* ὁ ἐνδεδυμένος * καθ᾽ ἡμέραν κόκκινον· * κἀγώ, πολυέλεε, * ἐν τῇ τοῦ βίου τούτου τρυφῇ * ἐμαυτὸν κατακρίνω * ταῖς τρυφαῖς καὶ ἀπάταις· * διό σε ἱκετεύω * ἐκ πυρὸς τοῦ ῥυσθῆναι, * Χριστέ, τοῦ αἰωνίου * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῆ Θεότητα, * ἑνιαίαν ἐκλάμπουσαν * αἴγλην ἐκ μιᾶς * τρισυποστάτου φύσεως, * Γεννήτορα ἄναρχον, * ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, * καὶ συμβασιλεῦον * ὁμοούσιον Πνεῦμα, * οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας * ἐνδιαίτημα, πάναγνε, * ταῖς τῆς παρθενίας * καλλοναῖς ἀστράψασα, * καὶ πάντας κατηύγασας * τοὺς Θεοτόκον σε ἀληθῆ * καθομολογοῦντας * ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶντας· * Οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἔκστηθι φρίττων, οὐρανέ.

Βάθη καρδίας ἐρευνῶν, * ὁ πρὸ γενέσεως * προγινώσκων τὰ ἡμῶν, * βιαίας * βιοτῆς ἀφήρπασας * τὴν προσφυγοῦσάν σοι, Σωτήρ, * βεβαίως τῇ σῇ φιλανθρωπίᾳ,* βοῶσαν ἀσιγήτως· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε,* λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὢ ἀλλοιώσεως σεπτῆς * τῆς πρὸς τὸ κρεῖττόν σου * μεταθέσεως, σεμνή! * ὢ πόθου * θεϊκοῦ μισήσαντος * τὰς σαρκικὰς ἡδονάς! * ὢ πίστεως ζεούσης καὶ θείας, * πανεύφημε Μαρία! *

ἣν πιστῶς εὐφημοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὗρες τῶν πόνων ἀμοιβήν, * καὶ τῶν καμάτων σου * τὴν ἀντίδοσιν, σεμνὴ * Μαρία, * δι' ὧν καταβέβληκας * τὸν παλαμναῖον ἐχθρόν· * καὶ νῦν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις κραυγάζεις, * τὸν ὕμνον ἀσιγήτως * βοῶσα, ἀνυμνοῦσα * καὶ ὑπερυψοῦσα * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅλον ἀνέπλασεν ἐμὲ * δι' ἀγαθότητα * ἐν τῇ μήτρᾳ σου, ἁγνή, * οὐ φθείρας * ἑκατέρας φύσεως * τὰ ἰδιώματα, * ὁ πάντων τῶν αἰώνων Δεσπότης· * ὅθεν σε ὡς αἰτίαν * τῆς ἡμῶν σωτηρίας * ᾄσμασιν ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Πένητά με Λάζαρον, * Χριστέ, αἰτοῦμαι, ἀπεργάζου, * πάσας τῶν ἡδονῶν ὀρέξεις μου * ἐξορίζων, ὡς φύσει Θεός, * ταῖς δὲ ἀρεταῖς με * ὡς τὸν Πλούσιον ποίησον, * ἵνα πίστει * ἐν ὑμνῳδίαις μεγαλύνω σε.

Πλούσιος καὶ ἄσπλαγχνος * τὸν νοῦν παρέβλεψά μου πίστει * σοῦ τῶν ἐντολῶν, φιλάνθρωπε, * πρὸ πυλῶν ἐρριμένος δεινῶς· * ἀλλ' ὡς συμπαθὴς * καὶ φιλοικτίρμων, ἀνάστησον, * ὥσπερ πάλαι * τὸν τεταρταῖον φίλον Λάζαρον.

Πάντες μεμαθήκαμεν * παραβολὴν τὴν τοῦ Δεσπότου· * πάντες οὖν πιστοὶ μισήσωμεν * τοῦ Πλουσίου τὸ ἄσπλαγχνον, * ἵνα τῆς κολάσεως * τοῦ πυρὸς ἐκφύγωμεν, * καὶ ἐν κόλποις * τοῦ Ἀβραὰμ ἀεὶ χορεύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τὸν ἀόρατον * Θεὸν βαστάσασαν ἀγκάλαις, * τὸν ἐν οὐρανοῖς ὑμνούμενον * ὑπὸ πάσης τῆς κτίσεως, * καὶ διὰ σοῦ ἡμῖν * δωρούμενον πάντοτε * σωτηρίαν, * πίστει καὶ πόθῳ μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Μὴ ἐποδύρου μοι, Μῆτερ.

Ῥᾷον ὑπέφερες, Μῆτερ, * τῆς ἐρήμου τὸν πόνον, * ῥυθμιζομένη κραταιᾷ * δυνάμει τοῦ Χριστοῦ· * ῥυπαροὺς λογισμοὺς * ἐπερχομένους καὶ γὰρ * ῥείθροις θείων δακρύων * ἐσβέννυες, σεμνή, * Ἀσκητῶν ἡ ἀκρότης, * Ὁσίων καύχημα.

Φαεινοτάταις ἀκτῖσι * καταυγάζει σε μόνη * ἡ φῶς τεκοῦσα τὸν Χριστὸν * Παρθένος καὶ ἁγνή, * φοβερὰν τοῖς ἐχθροῖς * σὲ καθιστῶσα, σεμνή * φανερὰν δὲ τοῖς πᾶσι, * Μαρία, δεικνύει σε, * Ἀσκητῶν ὡραιότης, * Ὁσίων ἔρεισμα.

Καταλιποῦσα ἐμφρόνως * τὰ ἐπίγεια πάντα, * κατοικητήριον σεπτὸν * τοῦ Πνεύματος ὤφθης· * κοσμικῶν οὖν δεινῶν * ἀπολυτρώσασθαι * καθικέτευε μόνον * Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν * τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας * τὴν θείαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Νόμους τῆς φύσεως, Κόρη, * ὑπὲρ φύσιν λαθοῦσα, * νέον Παιδίον ἐπὶ γῆς * ἐκύησας, ἁγνή, * νομοδότην ὄντα * καὶ παλαιὸν ἡμερῶν, * νοητὲ οὐρανὲ * τοῦ τῶν πάντων Ποιητοῦ· * διὸ πίστει καὶ πόθῳ * σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἑωθινὸν Ἀναστάσιμον.

Εἶτα τῆς Ὁσίας τὸ παρόν.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὑπόδειγμα μετανοίας * σὲ ἔχοντες, πανοσία * Μαρία, Χριστὸν δυσωπεῖ * τοῦτο ἡμῖν δωρηθῆναι, * ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ * σὲ ᾄσμασιν εὐφημῶμεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, * τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, * Χριστιανῶν ἡ προστάτις, * Παρθένε Μῆτερ Κυρίου, * ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι * τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ΄. καὶ Ἀνατολικὰ δ΄. Εἶτα λέγομεν Στίχον· Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος α΄.

Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ * βρῶσις καὶ πόσις, * ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ ἄσκησις * σὺν ἁγιασμῷ· * ὅθεν οὐδὲ πλούσιοι * εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ, * ἀλλ' ὅσοι τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν * ἐν χερσὶ πενήτων ἀποτίθενται· * ταῦτα καὶ Δαβὶδ ὁ Προφήτης * διδάσκει λέγων· * Δίκαιος ἀνήρ, * ὁ ἐλεῶν * ὅλην τὴν ἡμέραν, * ὁ κατατρυφῶν τοῦ Κυρίου * καὶ τῷ φωτὶ περιπατῶν, * ὃς οὐ μὴ προσκόψῃ· * ταῦτα δὲ πάντα * πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν γέγραπται· * ὅπως νηστεύοντες * χρηστότητα ποιήσωμεν, * καὶ δῴη ἡμῖν Κύριος * ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λιτὴν συνήθως τὸ Ἑωθινὸν Ἰδιόμελον, καὶ τὰ λοιπά.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά. Οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἤχου.
Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.
Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ.
Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Θ'. 11.

Ἀδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος Ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου Αἵματος, εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὑράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσῳ μᾶλλον τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος ἁγίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι.

Καὶ τῆς Ὁσίας. Πρὸς Γαλάτας.

Κεφ. Γ'. 23.

Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ἀδελφοί, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι. Ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Ὁσίας.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν δ'. Κατανυκτικὰ τοῦ Ἤχου τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὰ ἑπόμενα τοῦ Τριῳδίου Προσόμοια γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ Προσόμοια, τοῦ Ἰωσήφ.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πτωχεύσας ὁ πλούσιος, * Χριστέ, * τοὺς βροτοὺς ἐπλούτισας * ἀθανασίαν καὶ ἔλλαμψιν· * διὸ πτωχεύσαντα * ἡδοναῖς τοῦ βίου, * ἀρεταῖς με πλούτισον, * καὶ πένητι Λαζάρῳ με σύνταξον, * τῆς τοῦ Πλουσίου με * τιμωρίας ἐξαιρούμενος * καὶ γεέννης, * τῆς ἀποκειμένης μοι.

Ὅμοιον.

Κακίαν ἐπλούτησα * δεινῶς * καὶ τρυφὴν ἠγάπησα, * καὶ τῶν ἐν βίῳ ἀπήλαυσα * ἡδέων, Κύριε, * καὶ πυρὸς γεέννης * ὑπόδικος γέγονα· * λιμώττοντα τὸν νοῦν μου, ὡς Λάζαρον, * παραβλεψάμενος, * πρὸ πυλῶν τῶν θείων πράξεων * ἐρριμμένον * οἴκτειρόν με, Δέσποτα.

Ἕτερον Στιχηρὸν Προσόμοιον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Νεφέλην σε φωτός.

Τὴν ἕκτην τῶν σεπτῶν * Νηστειῶν ἑβδομάδα * προθύμως ἀπαρχόμενοι, * Κυρίῳ * προεόρτιον ὕμνον * τῶν Βαΐων οἴσωμεν, πιστοί, * ἐρχομένῳ ἐν δόξῃ * δυνάμει Θεότητος * ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, * νεκρῶσαι τὸν θάνατον· * διὸ ἑτοιμάσωμεν εὐσεβῶς * τὰ τῆς νίκης σύμβολα, * τοὺς κλάδους τῶν ἀρετῶν, * τὸ Ὡσαννὰ ἐκβοῶντες * τῷ Ποιητῇ τοῦ παντός.

Καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.
Στίχ. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα.
Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.
Στίχ. Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας.
Καὶ πάλιν· Ἔδωκας κληρονομίαν. Ἡ συνήθης Ἐκτενής, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Δίς.

Ἦχος α'.

Θαυμαστὴ τοῦ Σωτῆρος * ἡ δι' ἡμᾶς φιλάνθρωπος γνώμη· * τῶν μελλόντων γὰρ τὴν γνῶσιν * ὡς παρόντων κεκτημένος, * τοῦ Λαζάρου καὶ τοῦ Πλουσίου * τὸν βίον ἐστηλίτευσε· * τῶν ἑκατέρων * τὸ τέλος ἐνοπτριζόμενοι, * τοῦ μὲν * φύγωμεν τὸ ἀπηνὲς καὶ μισάνθρωπον, * τοῦ δὲ * ζηλώσωμεν τὸ καρτερὲς καὶ μακρόθυμον, * πρὸς τὸ σὺν αὐτῷ τοῦ Ἀβραὰμ * κόλποις ἐνθαλπομένους βοᾶν· * Δικαιοκρῖτα Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, * πάντων τῶν Ἁγίων * καὶ τῆς Θεοτόκου * τὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, * ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων * τὸ ἀγαλλίαμα, * τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων * κραταιὰ προστασία, * ἄχραντε Παρθένε, * σῶσον ἡμᾶς * τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, * ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν, * Θεοτόκε, ἀνεθέμεθα.

ΤΗ Β'. ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικά· καὶ μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὸν λίθον ἐκκυλίσας * τῆς πωρώσεως, Κύριε, * ἀπὸ τῆς ἐμῆς διανοίας, * νεκρωθεῖσαν τοῖς πάθεσιν * ἐξέγειρον ψυχήν μου, ἀγαθὲ, * καὶ φέρειν σοι βαΐα ἀρετῶν * ὡς νικητῇ τοῦ ᾅδου * ἐν κατανύξει, Δέσποτα, ἀξίωσον· * ὅπως τῆς αἰωνίου ζωῆς * τύχω, ὑμνολογῶν σου * τὸ κράτος, καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θαῦμα θαυμάτων, * Κεχαριτωμένη, * ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ κτίσις ἀγάλλεται· * συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως * καὶ ἔτεκες ἀφράστως, * ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων * ὁρᾶν οὐ δεδύνηνται· * αὐτὸν, Θεοτόκε, ἱκέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Κάθισμα τοῦ Θεοδώρου.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν ἕκτην ἑβδομάδα * τῆς νηστείας ἐπέχοντες, * προεόρτιον
ὕμνον * τῶν Βαΐων οἴσωμεν * Χριστῷ τῷ ἐρχομένῳ δι' ἡμᾶς *
καθίσαι ἐπὶ πώλου ὀνικοῦ, * τὸ τῶν ἐθνῶν ὑποκλῖναι, * ὡς Βασι-
λεὺς, ἀλόγιστον τῷ Γεννήτορι· * τοὺς κλάδους αὐτῷ τῶν ἀρετῶν *
πάντες προευτρεπίσωμεν, * ὅπως καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ * χαί-
ροντες ἴδωμεν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, * αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, *
Παρθένε παναγία, * σαρκωθέντα χρηστότητι * προτείνασα
δυσώπησον, * λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν * καὶ παθῶν καὶ
κινδύνων, * τοὺς εὐφημοῦντας καὶ πόθῳ βοῶντάς σοι· * Δόξα τῷ
ἐνοικήσαντι ἐν σοί· * δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· * δόξα τῷ ἐλευ-
θερώσαντι ἡμᾶς * διὰ τοῦ τόκου σου.

Ὁ Κανὼν, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν,
ἐν οἷς στιχολογοῦμεν καὶ τὴν α'. Ὠδήν.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὠδὴν ἐπινίκιον * ᾄσωμεν πάντες.

Τὰ πάθη νεκρώσωμεν * δι' ἐγκρατείας· * τὸ πνεῦμα ζωώσωμεν *
δι' ἐνθέων πράξεων, * ὅπως ὀψώμεθα * Χριστοῦ τὸ Πάθος τὸ
σεπτὸν * καθαρωτάτῳ νοΐ.

Ἀσπλάγχνου ζηλώσαντα * Πλουσίου τρόπους, * Χριστὲ πο-
λυεύσπλαγχνε, * ἱκετεύω, σύνταξον * Λαζάρῳ πένητι, * λυτρού-
μενός με τῆς φλογὸς * καὶ τοῦ ἀσβέστου πυρός.

Ἐκ πάντων ἐνήστευσα * κατορθωμάτων· * εἰς κόρον ἀπήλαυ-
σα * τῶν σφαλμάτων, Κύριε· * νῦν οὖν πεινῶντα με * σωτηριώ-
δους καὶ σεπτῆς * ἔμπλησον βρώσεως.

Θεοτοκίον.

Ἐμὲ τὸν κατάκριτον * ἐν καταδίκῃ, * πανάχραντε Δέσποι-
να, * ἐρριμμένων ἔργων μου, * σῶσον, οἰκτείρησον, * τὸν παν-
οικτίρμονα Θεὸν * ἀποκυήσασα.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τῷ βοηθήσαντι.

Τῇ τῶν Βαΐων ἑορτῇ * ὑπαντήσωμεν, πιστοὶ, * προεορτάζοντες
αὐτὴν * ἀπὸ σήμερον φαιδρῶς, * ἵνα καὶ τὸ ζωηφόρον * ἀξιω-
θῶμεν * Πάθος Χριστοῦ ἰδεῖν.

Ἔρχεται, ἥκει ὁ Χριστὸς * πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ, * ὡς Βα-
σιλεὺς, κεκαθικὼς * ἐπὶ πώλου ὀνικοῦ, * τὸ τῶν ἐθνῶν ὑποκλῖναι *
ἀλόγιστον * ὑπὸ ζυγὸν τῷ Πατρί.

Δόξα.

Ἡ ἐν Θεότητι μιᾷ * τρισυπόστατος Μονὰς, * Πάτερ ἀγέννητε Θεὲ, * καὶ Υἱὲ μονογενὲς, * καὶ μόνον ἅγιον Πνεῦμα, * ὁμοβασίλειον * κράτος, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ * ἐλαλήθη πανταχοῦ, * ὅτι ἐκύησας σαρκὶ * τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, * Θεοτόκε Μαρία, * ἀνύμφευτε * καὶ ἀπειρόγαμε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰδοὺ, ἀφίκετο Χριστὸς * πρὸς τὴν πόλιν Βηθφαγῆ. * Χαῖρε, Λαζάρου ἡ πατρὶς * Βηθανία, ὅτι σοὶ * δείξει θαυμάσιον μέγα, * τὸν Λάζαρον * ἐξανιστῶν ἐκ νεκρῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ * ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσῇ, * καὶ δι' αὐ-
» τοῦ τὸν Φαραὼ * πανστρατεὶ βυθίσαντι, * ἐπινίκιον ᾠδὴν *
» ᾄσωμεν, * ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ ε΄. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ἀκάρπους ἐπλούτησα * ὁ τάλας λογισμούς· * ψυχὴν κατεμόλυνα * ἀθέσμοις ἡδοναῖς, * καὶ σκότος κυκλοῖ με * ἀπογνώσεως· * αὔγασόν μοι φέγγος, * Θεὲ, τῆς μετανοίας.

Ὡς πάλαι ἐφώτισας * τυφλὸν ἐκ γενετῆς, * ψυχήν μου καταύγασον * μὴ βλέπουσαν τὸ φῶς * τὸ σὸν, ἐλεῆμον, * ἀλλ' ἐν σκότει δεινῆς * λήθης συγχωσθεῖσαν * καὶ μερίμναις τοῦ βίου.

Νηστεύσας ἠνέῳξεν * Ἠλίας οὐρανοὺς, * καὶ ὄμβροις κατήρδευσε * διψήσασαν τὴν γῆν. * Νηστεύσωμεν ῥείθροις * καταντλούμενοι * ψυχικῶν δακρύων, * ὅπως ἐλεηθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος ἄμπελος * ἐξήνθησας ἡμῖν * τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, * πηγάσαντα, ἁγνὴ * Παρθένε, τὸν οἶνον * τῆς ἀφέσεως, * καὶ τῆς ἁμαρτίας * ξηράναντα τὴν μέθην.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὕμνον σοι προσφέρομεν.

Ἤνοικται τὰ πρόθυρα * τῆς τοῦ Λαζάρου * ζωοποιΐας· * Χριστὸς γὰρ ἥκει * ὡς ἐξ ὕπνου ἐγεῖραι * τὸν θανόντα, * καταπαλαίσας * ζωὴ ὢν τὸν θάνατον.

Μέγα σου τὸ καύχημα, * ὦ Βηθανία! * ὅτι τὸν Κτίστην * ξεναγωγῆσαι * ἀξιοῦσαι, βοῶσα· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Σὲ τὴν ὑπερούσιον * τριπλῆν Μονάδα, * τὴν ἑνουμένην * ἐν διαιρέσει * τῇ μορφῇ τοῖς προσώποις, * τὸν Πατέρα, * Υἱὸν καὶ Πνεῦμα * τὸ θεῖον δοξάσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρε φθεγγόμεθα * σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, * ὅτι ἀνῆψας * χαρὰν τῷ κόσμῳ, * τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, * ὃν δυσώπει * ὑπὲρ ἁπάντων, * Παρθένε πανύμνητε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὕμνον σοι προσφέρομεν, * ὅτι ἐν πώλῳ * ὀχηματίζεις, * ὁ ἐν ὑψίστοις * Χερουβὶμ ἐπιβαίνων, * ἵνα πάντας * καθυποτάξῃς, * Χριστὲ, τῇ δυνάμει σου.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὕμνον σοι προσφέρομεν * τῶν ἀσωμάτων, * ὥσπερ οἱ Παῖδες *
» ἐν τῇ καμίνῳ, * καὶ ὑμνοῦντες λέγομεν· * Εὐλογεῖτε, * πάν-
» τα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον.

Θανατωθεὶς τοῖς πολλοῖς πλημμελήμασι, * τῆς ἀμελείας ἐν τάφῳ συνέχομαι, * λίθον ἀπογνώσεως * ἔχων ἐπικείμενον· * ὅνπερ διάρας, Χριστὲ, * τῷ σῷ ἐλέει, * ὥσπερ τὸν Λάζαρον πρὶν, ἐξανάστησον.

Τὴν τοῦ Πλουσίου ἐκφύγωμεν μίμησιν * κατακριθέντος εἰς φλόγα τὴν ἄσβεστον, * καὶ Λαζάρου στέρξωμεν * τὸ ἐν πόνοις ἔμμονον· * ὅπως ἡμᾶς Ἰησοῦς * παρακαλέσῃ, * καὶ βασιλείας μετόχους ἐργάσηται.

Τὴν παθοκτόνον νηστείαν ποθήσωμεν· * ταῖς προσευχαῖς ἐπιμόνως σχολάσωμεν· * κλαύσωμεν, πενθήσωμεν, * καὶ θερμῶς στενάξωμεν· * ὅπως ἐντεῦθεν ἡμᾶς * ἀποδημοῦντας * ὁ Ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις εἰσδέξηται.

Θεοτοκίον.

Τῆς παρθενίας τὸ θεῖον κειμήλιον, * τῶν προπατόρων τὴν μόνην ἀνόρθωσιν, * τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν * εὐσπλαγχνίας ἄβυσσον, * τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ, * τὴν Θεοτόκον, * οἱ δι' αὐτῆς σεσωσμένοι ὑμνήσωμεν.

Ἄλλος. Σὲ τὴν ὁραθεῖσαν πύλην.

Σήμερον Χριστῷ δηλοῦται * πέραν Ἰορδάνου διατρίβοντι * ἡ νόσος τοῦ Λαζάρου, * καὶ ὡς προγνώστης λέγει· * Ἡ ἀσθένεια αὕτη * οὐκ ἔστι νῦν πρὸς θάνατον.

Εὐτρεπίζου, Βηθανία, * κόσμησόν σου θείως τὰς εἰσόδους, * πλάτυνον τὰς ἐπαύλεις· * ἰδοὺ γὰρ ὁ Δεσπότης * ἥξει σὺν Ἀποστόλοις, * τὸ θρέμμα σου ζωούμενος.

Δόξα.

Σὲ τὴν τρισυπόστατον Μονάδα, * καὶ ἀδιαίρετον οὐσίαν, * ἡ τῶν ἑξαπτερύγων * δοξολογεῖ στρατιά, * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος * ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, * καὶ ἐκ τῆς Μητρὸς ἀνερμηνεύτως * ἐν χρόνῳ γεννηθέντα * εἰς πάντων σωτηρίαν, * ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην * ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὺν τοῖς εὐποιίας κλάδοις * καὶ ἁγνείας φέροντες βαΐα, * ἑτοιμασθῶμεν πάντες * Χριστῷ προσυπαντῆσαι * πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ * ἥκοντι, ὡς Θεῷ ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ὁραθεῖσαν πύλην * ὑπὸ Ἰεζεκιὴλ τοῦ Προφήτου, * ἐν
» ᾗ οὐδεὶς διῆλθεν * εἰ μὴ Θεὸς μόνος, * Θεοτόκε Παρθένε, *
» ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τὸ **Φωταγωγικόν**, τὸ τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δίς.

Ἦχος πλ. α΄.

Μὴ καταδικάσῃς με, Χριστέ, * ἐν φλογὶ γεέννης, * ὡς τὸν Πλούσιον διὰ Λάζαρον, * ἀλλὰ δώρησαι κἀμοὶ * ἐν κλαυθμῷ αἰτοῦντι * ῥανίδα φιλανθρωπίας, ὁ Θεός, * καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς * τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· * εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς * ὑπῆρχον οἱ ἀθλοφόροι, * ἀλλὰ ἀγγελικὴν * ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, * τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, * καὶ διὰ τῶν παθημάτων * τῆς τῶν ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς· * εὐχαῖς αὐτῶν, Κύριε, * κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ κεχαριτωμένη, * μεσίτευσον σαῖς δεήσεσι, * καὶ αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * πλῆθος οἰκτιρμῶν, * καὶ τὸν ἱλασμὸν * τῶν πολλῶν παραπτωμάτων, δεόμεθα.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἦχος πλ. α΄.

Αὕτη ἐστίν, ὁ Θεός, * ἡ φοβερὰ ἡμέρα, * ἧς φθάσαι τὴν ἑσπέραν * οὐκ ἠλπίζομεν, * καὶ ταύτην ἰδεῖν ἡμᾶς * φιλανθρώπως κατηξίωσας. * Τρισάγιε, δόξα σοι.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς ρδ΄.

Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΗ΄. 17.

Οὕτω λέγει Κύριος ὁ ῥυσάμενός σε, ἅγιος Ἰσραήλ· Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός σου· δέδειχά σοι τοῦ εὑρεῖν σε τὴν ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσῃ ἐν αὐτῇ. Καὶ εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν μου, ἐγένετο ἂν ὡσεὶ ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς κῦμα θαλάσσης· καὶ ἐγένετο ἂν ὡς ἡ ἄμμος τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς· οὐδὲ νῦν οὐ μὴ ἐξολοθρευθῇς, οὐδὲ ἀπολεῖται τὸ ὄνομά σου ἐνώπιόν μου. Ἔξελθε ἐκ Βαβυλῶνος, φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων· φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο· ἀναγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· λέγετε· Ἐῤῥύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ· καὶ ἐὰν διψήσωσι, δι᾿ ἐρήμου ἄξει αὐτούς, ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς, σχισθήσεται πέτρα καὶ ῥυήσεται ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαός μου. Οὐκ ἔστι χαίρειν, λέγει Κύριος τοῖς ἀσεβέσιν. (Κεφ. ΜΘ΄. 1.) Ἀκούσατέ μου, νῆσοι, καὶ προσέχετε, ἔθνη. Διὰ χρόνου πολλοῦ στήσεται, λέγει Κύριος. Ἐκ κοιλίας μητρός μου ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου, καὶ ἔθηκε τὸ στόμα μου ὡς μάχαιραν ὀξεῖαν, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔκρυψέ με· ἔθηκέ με ὡς βέλος ἐκλεκτόν, καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἔκρυψέ με, καὶ εἶπέ μοι· Δοῦλός μου εἶ σύ, Ἰσραήλ, καὶ ἐν σοὶ ἐνδοξασθήσομαι. Καὶ ἐγὼ εἶπα· Κενῶς ἐκοπίασα, εἰς μάταιον καὶ εἰς οὐδὲν ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου· διὰ τοῦτο ἡ κρίσις μου παρὰ Κυρίῳ, καὶ ὁ πόνος μου ἐναντίον τοῦ Θεοῦ μου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς ρε΄.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός.

ΤΗ Β΄. ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τό, **Κύριε, ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια γ΄. τοῦ Τριῳδίου, καὶ τοῦ Μηναίου γ΄.

Στιχηρὰ Προσόμοια, ποίημα τοῦ Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πολλοῖς παραπτώμασι * καὶ ἡδοναῖς ταῖς τοῦ βίου * ἀσθενοῦσαν κέκτημαι * τὴν ψυχὴν ὁ δείλαιος, * καὶ κατάκειμαι *

ἐπὶ κλίνης πάντοτε * ῥαθυμίας, Δέσποτα, * καὶ βοῶ σοι· Συμπαθέστατε, * ἐλθὼν ἐπίσκεψαι * ῥῶσιν μοι παρέχων καὶ ἔλεος, * καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, * μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, * καὶ ἐπιχαρῇ μου * ἐχθρὸς τῇ ἀπωλείᾳ, ὁ ζητῶν * εἰς ᾅδου βάραθρα πάντοτε,* Σῶτερ, κατασπάσαι με.

Ὅμοιον.

Τὸν ἄσπλαγχνον Πλούσιον * ἐν ἀφροσύνῃ ζηλώσας, * ἡδέως εὐφραίνομαι, * ἡδοναῖς καὶ πάθεσι * βυθιζόμενος· * καὶ ὁρῶν κείμενον * πρὸ πυλῶν πάντοτε * μετανοίας, ὥσπερ Λάζαρον, * τὸν νοῦν μου, Κύριε, * τοῦτον ἀναισθήτως παρέρχομαι, * λιμώττοντα νοσοῦντά τε, * καὶ διηλκωμένον τοῖς πάθεσιν· * ὅθεν τῆς γεέννης * ὑπόδικός εἰμι τῆς ἐν φλογί· * ἐξ ἧς με λύτρωσαι, Δέσποτα, * μόνε πολυέλεε.

Ἕτερον Προσόμοιον, τοῦ Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. α'. Κύριε, * ἐπὶ Μωϋσέως.

Κύριε, * πέραν Ἰορδάνου σαρκὶ διατρίβων,* τὴν τοῦ Λαζάρου διηγόρευσας * νόσον πρὸς θάνατον μὴ εἶναι, * ἀλλ' ὑπὲρ σοῦ, Ἰησοῦ, * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τῆς δόξης γεγενῆσθαι· * δόξα τῇ μεγαλουργίᾳ σου * καὶ παντοκρατορίᾳ σου, * ὅτι καθεῖλες τὸν θάνατον * διὰ πλῆθος ἐλέους, φιλάνθρωπε.

Καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια γ'. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας, Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρϛ'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΖ'. 1.

Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ γηράσαι τὸν Ἰσαάκ, καὶ ἠμβλύνθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ ὁρᾶν· καὶ ἐκάλεσεν Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Υἱέ μου. Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ. Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ γεγήρακα, καὶ οὐ γινώσκω τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου· νῦν οὖν λάβε τὸ σκεῦός σου, τήν τε φαρέτραν καὶ τὸ τόξον, καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδίον, καὶ θήρευσόν μοι θήραν· καὶ ποίησόν μοι ἐδέσματα, ὡς φιλῶ ἐγώ, καὶ ἔνεγκέ μοι ἵνα φάγω· ὅπως εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου, πρὶν ἀποθανεῖν με. Ῥεβέκκα δὲ ἤκουσε λαλοῦντος Ἰσαὰκ πρὸς Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Ἐπορεύθη δὲ Ἡσαῦ εἰς τὸ πεδίον θηρεῦσαι θήραν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. Ῥεβέκκα δὲ εἶπε πρὸς τὸν Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν ἐλάσσω· Ἰδέ, ἤκουσα τοῦ πατρός σου λαλοῦντος πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, λέγοντος· Ἔνεγκόν μοι θήραν, καὶ ποίησόν μοι ἐδέσματα, ἵνα

φαγὼν εὐλογήσω σε ἐναντίον Κυρίου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με. Νῦν οὖν, υἱέ μου, ἄκουσόν μου, καθὰ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι· καὶ πορευθεὶς εἰς τὰ πρόβατα, λάβε μοι ἐκεῖθεν δύο ἐρίφους ἁπαλοὺς καὶ καλούς, καὶ ποιήσω αὐτοὺς ἐδέσματα τῷ πατρί σου, ὡς φιλεῖ· καὶ εἰσοίσεις τῷ πατρί σου καὶ φάγεται, ὅπως εὐλογήσῃ σε ὁ πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν. Εἶπε δὲ Ἰακὼβ πρὸς Ῥεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἔστιν Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύς, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖος· μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ, καὶ ἔσομαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν· καὶ ἐπάξω ἐπ' ἐμαυτὸν κατάραν καὶ οὐκ εὐλογίαν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ἡ μήτηρ· Ἐπ' ἐμὲ ἡ κατάρα σου, τέκνον· μόνον ἐπάκουσόν μου τῆς φωνῆς, καὶ πορευθεὶς ἔνεγκέ μοι. Πορευθεὶς δὲ ἔλαβε καὶ ἤνεγκε τῇ μητρί· καὶ ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα, καθὰ ἐφίλει ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Καὶ λαβοῦσα Ῥεβέκκα τὴν στολὴν Ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν καλήν, ἣ ἦν παρ' αὐτῇ ἐν τῷ οἴκῳ, ἐνέδυσεν αὐτὴν Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον· καὶ τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων περιέθηκεν ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ γυμνὰ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ· καὶ ἔδωκε τὰ ἐδέσματα, καὶ τοὺς ἄρτους οὓς ἐποίησεν, εἰς τὰς χεῖρας Ἰακὼβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ εἰσήνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ. Εἶπε δέ· Πάτερ. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ· τίς εἶ σύ, τέκνον; Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ τῷ πατρί· Ἐγὼ Ἡσαῦ ὁ πρωτότοκός σου, πεποίηκα καθὰ ἐλάλησάς μοι· ἀναστὰς κάθισον καὶ φάγε ἀπὸ τῆς θήρας μου, ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχή σου. Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· Τί τοῦτο, ὃ ταχὺ εὗρες, ὦ τέκνον; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὃ παρέδωκε Κύριος ὁ Θεός σου ἐναντίον μου. Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ Ἰακώβ· Ἔγγισόν μοι, καὶ ψηλαφήσω σε, τέκνον, εἰ σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ ἢ οὔ. Ἤγγισε δὲ Ἰακὼβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐψηλάφησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν· Ἡ μὲν φωνὴ φωνὴ Ἰακώβ· αἱ δὲ χεῖρες χεῖρες Ἡσαῦ. Καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτόν· ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ, ὡς αἱ χεῖρες Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι. Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπε· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ; ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγώ. Καὶ εἶπε· Προσάγαγέ μοι καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς θήρας σου, τέκνον, ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου. Καὶ προσήνεγκεν αὐτῷ, καὶ ἔφαγε· καὶ εἰσήνεγκεν αὐτῷ οἶνον, καὶ ἔπιε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· Ἔγγισόν μοι καὶ φίλησόν με, τέκνον. Καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν· καὶ ὠσφράνθη τὴν ὀσμὴν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ὀσμὴ τοῦ υἱοῦ μου ὡς ὀσμὴ ἀγροῦ πλήρους, ὃν εὐλόγησε Κύριος· καὶ δῴη σοι ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς, καὶ πλῆθος σίτου καὶ οἴνου· καὶ

δουλευσάτωσάν σοι ἔθνη, καὶ προσκυνησάτωσάν σοι ἄρχοντες· καὶ γίνου κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου· ὁ καταρώμενός σε, ἐπικατάρατος· ὁ δὲ εὐλογῶν σε, εὐλογημένος. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παύσασθαι Ἰσαὰκ εὐλογοῦντα Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ὡς ἂν ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ προσώπου Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἠσαῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας. Καὶ ἐποίησε καὶ αὐτὸς ἐδέσματα, καὶ προσήνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε τῷ πατρί· Ἀναστήτω ὁ πατήρ μου, καὶ φαγέτω ἀπὸ τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχή σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· Τίς εἶ σύ; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι ὁ υἱός σου ὁ πρωτότοκος Ἠσαῦ. Ἐξέστη δὲ Ἰσαὰκ ἔκστασιν μεγάλην σφόδρα, καὶ εἶπε· Τίς οὖν ὁ θηρεύσας μοι θήραν καὶ εἰσενέγκας μοι, καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάντων πρὸ τοῦ ἐλθεῖν σε; καὶ εὐλόγησα αὐτὸν, καὶ εὐλογημένος ἔσται. Ἐγένετο δὲ, ἡνίκα ἤκουσεν Ἠσαῦ τὰ ῥήματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαὰκ, ἀνεβόησε φωνὴν μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα, καὶ εἶπεν· Εὐλόγησον δὴ κἀμὲ, πάτερ. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ἐλθὼν ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου ἔλαβε τὴν εὐλογίαν σου. Καὶ εἶπε· Δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ· ἐπτέρνικε γάρ με ἰδοὺ δεύτερον τοῦτο· τά τε πρωτοτόκιά μου εἴληφε, καὶ νῦν ἔλαβε τὴν εὐλογίαν μου. Καὶ εἶπεν Ἠσαῦ τῷ πατρὶ αὐτοῦ· Οὐχ ὑπελίπου μοι εὐλογίαν, πάτερ; Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ εἶπε τῷ Ἠσαῦ· Εἰ κύριον αὐτὸν πεποίηκά σου, καὶ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ πεποίηκα αὐτοῦ οἰκέτας, σίτῳ καὶ οἴνῳ ἐστήριξα αὐτόν· σοὶ δὲ τί ποιήσω, τέκνον; Εἶπε δὲ Ἠσαῦ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· Μὴ εὐλογία μία σοι ἔστι, πάτερ; εὐλόγησον δὴ κἀμὲ, πάτερ. Κατανυχθέντος δὲ Ἰσαὰκ, ἀνεβόησε φωνῇ Ἠσαῦ καὶ ἔκλαυσεν. Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς ἔσται ἡ κατοίκησίς σου, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν· καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ σου ζήσῃ, καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις· ἔσται δὲ ἡνίκα ἐὰν καθέλῃς καὶ ἐκλύσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σοῦ. Καὶ ἐνεκότει Ἠσαῦ τῷ Ἰακὼβ περὶ τῆς εὐλογίας, ἧς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς ρζ'.

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός.

Στίχ. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΘ'. 16.

Ὃς φυλάσσει ἐντολὴν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν, ἀπολεῖται. Δανείζει Θεῷ ὁ ἐλεῶν

πτωχὸν, κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ. Παίδευε υἱόν σου, οὕτως γὰρ ἔσται εὔελπις, εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου. Κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται, ἐὰν δὲ λοιμεύηται, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσθήσει. Ἄκουε, υἱὲ, παιδείαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς γένῃ ἐπ' ἐσχάτων σου. Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρὸς, ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει. Καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη, κρείσσων δὲ πτωχὸς δίκαιος ἢ πλούσιος ψευδής. Φόβος Κυρίου εἰς ζωὴν ἀνδρὶ, ὁ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται ἐν τόποις, οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖται γνῶσις. Ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ χεῖρας ἀδίκως, οὐδὲ τῷ στόματι οὐ μὴ προσενείκῃ αὐτάς. Λοιμοῦ μαστιγουμένου, ἄφρων πανουργότερος γίνεται· ἐὰν δὲ ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον, νοήσει αἴσθησιν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δίς.

Ἦχος δ'.

Τῆς ψυχοβλαβοῦς πλεονεξίας * ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, * καὶ μετὰ Λαζάρου τοῦ πένητος * ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραὰμ * ἀρίθμησον, Σωτήρ· * σὺ γὰρ ἐν ἐλέει πλούσιος ὢν, * ἑκουσίως δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσας, * καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ἀφθαρσίαν ἐπανήγαγες, * ὡς συμπαθὴς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Ὁ τῶν ἁγίων Μαρτύρων * δεξάμενος τὴν ὑπομονὴν, * καὶ παρ' ἡμῶν δέχου * τὴν ὑμνῳδίαν, φιλάνθρωπε, * δωρούμενος ἡμῖν * ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, * Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, * ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· * Χαῖρε, ἡ προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗ Γ'. ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου δύο, μετὰ καὶ Θεοτοκίου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις.

Ἁμαρτιῶν τῇ νόσῳ * κατατηκόμενος, * τῆς ἀπογνώσεως * κλίνῃ κατάκειμαι· * διό με, * ἰατρὲ τῶν ἀσθενούντων, * ἐπί-

σκεψαι * τῇ φιλανθρωπίᾳ, * καὶ μὴ παραχωρήσῃς * ἐναφυπνῶσαι δεινῶς * εἰς θάνατον, πανοικτίρμον, * ἵνα βοῶ σοι θερμῶς· * Ὁ τοῦ ἐλέους χορηγός, * Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀρχὴ σωτηρίας * ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία * πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· * ἤκουσε γὰρ τὸ, Χαῖρε· * οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν· * οὐκ ἐδίστασε,* ὡς ἡ Σάῤῥα ἐν τῇ σκηνῇ, * ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· * Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· * γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμα σου.

Εἰς τὴν γ΄. Στιχολογίαν, ἕτερον Κάθισμα, τοῦ κυρίου Θεοδώρου. Ἦχος πλ. α΄. Λάμπει σήμερον.

Χθὲς καὶ σήμερον * ἡ νόσος ἡ τοῦ Λαζάρου· * ταύτην γὰρ Χριστῷ δηλοῦσιν αἱ σύγγονοι· * ἐν χαρᾷ, ἡ Βηθανία, προευτρεπίζου * τὸν Δεσπότην ξεναγωγῆσαι * καὶ Βασιλέα, * σὺν ἡμῖν βοῆσαι· Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Μῆτερ Θεοῦ παναγία, * τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, * ῥῦσαι λαόν σου συνήθως * κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς· * Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς * καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, * ἵνα βοῶμέν σοι· * Χαῖρε, Ἀειπάρθενε.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου τοῦ Ἁγίου, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν, καὶ τὰ ἑπόμενα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· καὶ στιχολογεῖται ἡ β΄. Ὠδή.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ β΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἴδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, * ὁ μάννα ἐπομβρήσας,*
» καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας * πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ * τῷ
» λαῷ μου,* τῇ μόνῃ δεξιᾷ * καὶ τῇ ἰσχύϊ τῇ ἐμῇ.

Θέλων ἐπτώχευσας, * ὁ φύσει πλούσιος, Χριστέ· * ἐπείνησας θελήσει * ὁ ἐμπιμπλῶν πᾶν ζῶον· * διό με κόρεσον πεινῶντα * σοῦ τὴν χάριν, * καὶ δεῖξον τῆς ἐκεῖ * τραπέζης, Λόγε, κοινωνόν.

Λάζαρον πτωχόν με * ἁμαρτιῶν δεῖξον, Χριστέ, * καὶ σκόρπισον τὸν πλοῦτον, * ὅνπερ κακῶς συνῆξα, * καὶ τὴν τελείαν σου ἀγάπησιν, * οἰκτίρμον, * ἐμπλήσας, τῆς ἐκεῖ * ῥῦσαι κολάσεως φρικτῆς.

Παῖδας στομώσασα, * δυνατωτέρους τοῦ πυρὸς * εἰργάσατο νηστεία * ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι· * αὐτοὺς ζηλοῦσα, ὦ ψυχή μου, * μὴ ἀθύμει, * καὶ πῦρ τῶν ἡδονῶν * Πνεύματος σβέσεις δροσισμῷ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, σοὶ βοῶμεν * τῇ κυησάσῃ τὴν χαράν, * ἡ κεχαριτωμένη, * Θεοτόκε Παρθένε· * Θεόν, ὃν ἔτεκες, δυσώπει * λυτρωθῆναι * κινδύνων καὶ φθορᾶς * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε ἀεί.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. α΄. Ἴδετε ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι.

Ἴδετε ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, * ὁ πέραν * Ἰορδάνου διατρίβων, ἐπακούσας * ὅτι Λάζαρος νοσεῖ, * φήσας ὅτι οὐ θνήσκει,* ἀλλ' ἔστι τοῦτο * ὑπὲρ τῆς δόξης μου.

Θρήνοις βαλλόμεναι * αἱ τοῦ Λαζάρου ἀδελφαί, * τὸ πάθος * σοὶ τῷ γνώστῃ τῶν ἁπάντων φανεροῦσιν· * ἀλλὰ μένεις πρὸς μικρόν, * ἵν' ἐπάρῃς τὸ θαῦμα, * καὶ ὑποδείξῃς * τοῖς μαθηταῖς σου φρικτά.

Δόξα.

Ὁμοβασίλειε, * ἡ τρισυπόστατος Μονάς, * κυρία, * βασιλεία τῶν αἰώνων, σὲ δοξάζει, * τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα,* πληθὺς Ἀγγέλων * καὶ πᾶσα φύσις βροτῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ θαυμάσειε, * βλέπων ἐν σοὶ τὸν Πλαστουργόν, * Παρθένε, * ἀναπλάσαντα Ἀδὰμ τὸν πεπτωκότα, * καὶ ἀφράστῳ ἑνώσει * ἐκ σοῦ σαρκὶ τεχθέντα * ἀναλλοιώτως * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νῦν εὐτρεπίσθητι, * ὦ Βηθανία, ἐν χαρᾷ, * ποιοῦσα * τὴν δοχὴν τοῦ Βασιλέως τῶν ἁπάντων, * ὅτι ἥξει ἐπὶ σέ, * ἵνα τὸν Λάζαρον δείξῃ * παλινδρομοῦντα * ἐκ τῆς φθορᾶς εἰς ζωήν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἴδετε ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, * ὁ σάρκα * ἐνδυσάμενος
» βουλήσει ἐκουσίᾳ, * ἵνα σώσω τὸν Ἀδάμ, * τὸν ἐκ πλάνης
» πεσόντα * τῇ παραβάσει * διὰ τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ἐννοῶν μου τὰ πλήθη * τῶν παραπτώσεων, * καὶ πληττόμενος κέντρῳ * τῆς συνειδήσεως, * ὥσπερ ἐν φλογὶ * ὀδυνῶμαι ὁ ἄθλιος· * οἴκτειρόν με, Λόγε * Θεοῦ, τῷ σῷ ἐλέει.

Παραβλέψας Λαζάρου * τὰ κατορθώματα, * τοῦ ἀσπλάγχνου Πλουσίου * τρόπους ἐζήλωσα· * εὔσπλαγχνε Θεέ, * ἐπιστρέψας με οἴκτειρον, * ἵνα σὲ δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ψυχικῇ ἀσθενείᾳ * περικρατούμενος, * καὶ τεθνήξεσθαι μέλλων * δι' ἀπογνώσεως, * τῆς σῆς, Ἰησοῦ, * ἐπισκέψεως δέομαι,* τῆς ζωοποιούσης * τοὺς σὲ προσκαλουμένους.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, * σύ με διάσωσον· * τῆς ἐμῆς ἀσθενείας *

γενοῦ βοήθεια, * ἡ τὸν θελητὴν * τοῦ ἐλέους κυήσασα· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος. Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες.

Ἀγάλλου, Βηθανία, * ἡ τοῦ Λαζάρου πατρίς· * ἐπὶ σοὶ γὰρ ὁ Χριστὸς ἐπιστάς, * μεγαλεῖον τελέσει * ζωώσας τὸν Λάζαρον.

Λάζαρος νοσηλεύεται, * ἵνα σὺ δοξασθῇς, * ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν αὐτῷ, * καὶ ὑμνῇ σε ἀπαύστως * τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Τριάδα παναγίαν, * τὴν ἐν Πατρὶ καὶ Υἱῷ * καὶ τῷ Πνεύματι ὑμνοῦντες, * ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἄρρητόν σου τόκον * πάντες ὑμνοῦμεν, ἁγνή, * καὶ γεραίροντες ὡς Θεὸν, * εὐλογοῦμεν, ὑμνοῦμεν * ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῶν ἀρετῶν τοὺς κλάδους * πρὸς ὑπαντὴν τοῦ Χριστοῦ * εὐτρεπίζοντες, κράζωμεν· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες * ἐν τῇ καμίνῳ, Χριστὲ, * ἀνυμνοῦντες
» σε ἔλεγον· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Τὸ πρὶν * τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρωτόπλαστον, * γεῦσις πικρὰ * δεινῶς τοῦ Παραδείσου ἐξώρισε, * καὶ θανάτου τοῖς βρόχοις ἀπέπνιξε. * Νήστευσον, ὦ ψυχή μου, * φεῦγε τὴν μίμησιν, * φεῦγε τῆς τρυφῆς τὴν ἡδονὴν, * τὴν πολυώδυνον.

Εἰς νοῦν * λαμβάνων σοῦ τὸ κριτήριον, * τὸ τῆς φλογὸς * τὸ ἄστεκτον, Κριτὰ δικαιότατε, * ἐμαυτὸν κατακρίνω πρὸ κρίσεως· * δέδοικα γὰρ καὶ τρέμω, * ἄμετρα πταίσας σοι, * ἄλλος ὡς οὐδεὶς ἐπὶ τῆς γῆς· * διό με οἴκτειρον.

Παθῶν * ἐκπλύνωμεν ἀμαυρότητα * φωτιστικαῖς * εὐχαῖς, καὶ ἀρετῶν κλάδους φέροντες, * ὑπαντῆσαι Χριστῷ ἐπισπεύσωμεν, * πώλῳ προσδοκωμένῳ * νῦν ἐπιβήσεσθαι, * ἑτοιμαζομένῳ τε παθεῖν * διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ, * Παρθένε θεοχαρίτωτε, * τοῖς ἐν νυκτὶ * παθῶν κεκρατημένοις ἀνέτειλε * τοῦ φωτὸς καὶ εἰρήνης Χριστὸς χορηγός, * τὴν ἐξ ἀπροσεξίας * λύων παράβασιν, * καὶ τὴν ἀπολύτρωσιν ἡμῖν * σαφῶς δωρούμενος.

Ἄλλος. Ἠσαΐα, χόρευε.

Νῦν τὰ νεκροτάφια * ἑτοιμάζου, * Λάζαρε σοφέ· * ἐκλείπεις τῆς ζωῆς * αὔριον θανών· * τὸν τάφον ἐπίβλεψον, * ὃν οἰ-

κήσεις· * ἀλλά σε Χριστὸς * πάλιν ζωώσεται, * ἀναστήσας τετραήμερον.

Βηθανία, χόρευε· * ἐπὶ σὲ γὰρ * ἥξει ὁ Χριστὸς, * θαυμάσιον τελῶν * μέγα καὶ φρικτόν· * δεσμεύσας τὸν θάνατον * ἀναστήσει * πάλιν, ὡς Θεὸς, * Λάζαρον θνήξαντα, * καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνοντα.

Δόξα.

Ὁμοουσιότητι * ἀνυμνῶ σε, * ἄναρχε Τριὰς, * σεπτὴ, ζωαρχικὴ, * ἄτμητε Μονάς· * Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, * καὶ γεννητὲ * Λόγε καὶ Υἱὲ, * Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * ἡμᾶς σῶσον τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, * Θεομῆτορ· * ἄνευ γὰρ ἀνδρὸς * ἡ σύλληψις ἐν σοὶ, * καὶ παρθενικῶς * ἡ κύησις γέγονε· * καὶ γὰρ Θεὸς * ἔστιν ὁ τεχθείς· * ὃν μεγαλύνοντες, * σὲ, Παρθένε, μακαρίζομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦτε, ἑτοιμάσωμεν * τῷ Κυρίῳ * τὰ πρὸς ὑπαντὴν * βαΐα ἀρετῶν· * οὕτως γὰρ αὐτὸν * προσυποδεξόμεθα, * ὡς εἰς πόλιν * Ἱερουσαλὴμ, * ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν, * προσκυνοῦντες καὶ ὑμνοῦντες αὐτόν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἠσαΐα, χόρευε· * ἡ Παρθένος * ἔσχεν ἐν γαστρὶ, * καὶ ἔτε-
» κεν Υἱὸν, * τὸν Ἐμμανουὴλ, * Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· *
» Ἀνατολὴ * ὄνομα αὐτῷ· * ὃν μεγαλύνοντες, * σὲ, Παρθένε,
» μακαρίζομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δίς.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὀλισθηρῶς τοῖς παραπτώμασι * καὶ ταῖς σειραῖς τῶν ἁμαρτημάτων * συνδεδεμένη, ὦ ψυχὴ, * τί ῥαθυμεῖς; * τί ἀμελεῖς; * φεῦγε, ὡς Λὼτ, * Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας * ἀσελγείας τὸν ἐμπρησμόν· * μὴ στραφῇς εἰς τὰ ὀπίσω, * καὶ γένῃ καθάπερ στήλη ἁλός· * εἰς ὄρος ἀνασώζου τῶν ἀρετῶν· * φεῦγε ἀεὶ τοῦ ἀπηνοῦς Πλουσίου * ἀσπλαγχνίας τὴν φλεγμονήν· * εἰς τοὺς κόλπους πρόβαινε * τοῦ Ἀβραὰμ, ὡς ὁ Λάζαρος, * διὰ ταπεινοφροσύνης κράζουσα· * Ἡ ἐλπίς μου καὶ καταφυγὴ, * Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Οἱ ἀθλοφόροι σου, Κύριε, * τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, * ὡς ἀσώματοι, ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, * μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες * τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπό-

λαυσιν· * ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὲ δυσωποῦμεν, * ὡς Θεοῦ Μητέρα· * εὐλογημένη, πρέσβευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας, Ἦχος πλ. α΄.

Ἀκαταμάχητον τεῖχος * ἔδωκας τῇ πόλει ἡμῶν, * τὴν τεκοῦσαν σε Παρθένον· * δι' αὐτῆς, Σῶτερ, ἀπὸ τῶν κύκλῳ * συνεπιτιθεμένων κακῶν * ἐξελοῦ, δεόμεθα, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ρη΄.

Βοήθησόν μοι, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς, τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΘ΄. 6.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ δέδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Οὕτως λέγει Κύριος ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· Ἁγιάσατε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν δούλων τῶν ἀρχόντων. Βασιλεῖς ὄψονται αὐτὸν, καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕνεκεν Κυρίου· ὅτι πιστός ἐστιν ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐξελεξάμην σε. Οὕτως λέγει Κύριος· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κληρονομῆσαι κληρονομίας ἐρήμους, λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς· Ἐξέλθατε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλυφθῆναι. Ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν· οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει.

Ἦχος δ΄. Προκείμενον. Ψαλμὸς ρθ΄.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

ΤΗ Γ΄. ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ, τὰ ἑπόμενα τοῦ Τριῳδίου γ΄. καὶ τοῦ Μηναίου γ΄.

Στιχηρὰ Προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος β΄. Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάσαις * προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ * ἡ πολυπαθής μου καρδία * ἐξασθενήσασα, * τάφῳ κατενήνεκται * τῆς ῥᾳθυμίας δεινῶς, * καὶ ὡς λίθῳ καλύπτεται * τῇ ἀναισθησίᾳ. * Σῶτερ, ὁ τῷ ξύλῳ σου * τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ * πάλαι * τοὺς ἐν ᾅδῃ ζωώσας, * ἔγειρόν με, ζώωσον, ὅπως * φόβῳ σοῦ δοξάζω τὴν Θεότητα.

Ὅμοιον.

Πλοῦτον * ἡδονῶν φθοροποιῶν * τῇ τοῦ πονηροῦ συνεργείᾳ * πάντοτε ἔστερξα, * μάτην εὐφραινόμενος * ὁ ἀσυνείδητος· * τὸν δὲ νοῦν μου παρέβλεψα, * ὡς Λάζαρον ἄλλον * στένοντα, λιμώττοντα * ἐνθέου βρώσεως. * Λόγε, * τῆς φλογὸς τῆς μελλούσης * ῥῦσαι με τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, * ὅπως σὲ δοξάζω, τὸν φιλάνθρωπον.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος γ΄. Ἔστησαν * τὰ τριάκοντα ἀργύρια.

Σήμερον * ἐναπέψυξεν ὁ Λάζαρος, * καὶ θρηνεῖ * τοῦτον Βηθανία· * ὃν, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * ἐγείρεις ἐκ τῶν νεκρῶν, * προπιστῶσαι ἐν τῷ φίλῳ σου * τὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου τῆς φρικτῆς, * τοῦ ᾅδου τὴν νέκρωσιν * καὶ Ἀδὰμ τὴν ζωήν· * διὰ τοῦτο σὲ ὑμνοῦμεν.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ΄. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ρι΄.

Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΛΑ΄. 3.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Ἰακώβ· Ἀποστρέφου εἰς τὴν γῆν τοῦ πατρός σου, καὶ εἰς τὴν γενεάν σου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ. Ἀποστείλας δὲ Ἰακὼβ ἐκάλεσε Λείαν καὶ Ῥαχὴλ εἰς τὸ πεδίον, οὗ ἦν τὰ ποίμνια, καὶ εἶπεν αὐταῖς· Ὁρῶ ἐγὼ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι πρὸς ἐμοῦ, ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην

ἡμέραν. Ὁ δὲ Θεὸς τοῦ πατρός μου ἦν μετ' ἐμοῦ· καὶ αὐταὶ δὲ οἴδατε, ὅτι ἐν πάσῃ τῇ ἰσχύϊ μου δεδούλευκα τῷ πατρὶ ὑμῶν. Ὁ δὲ πατὴρ ὑμῶν παρεκρούσατό με, καὶ ἤλλαξε τὸν μισθόν μου τῶν δέκα ἀμνῶν, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς κακοποιῆσαί με. Ἐὰν οὕτως εἴπῃ· Τὰ ποικίλα ἔσται σου μισθός, καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα ποικίλα· ἐὰν δὲ εἴπῃ· Τὰ λευκὰ ἔσται σου μισθός, καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα λευκά. Καὶ ἀφείλετο ὁ Θεὸς πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς ὑμῶν, καὶ ἔδωκέ μοι αὐτά. Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα, καὶ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ἐν τῷ ὕπνῳ, καὶ ἰδοὺ οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας, διάλευκοι καὶ ποικίλοι καὶ σποδοειδεῖς ῥαντοί. Καὶ εἶπέ μοι ὁ Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ καθ' ὕπνον· Ἰακώβ. Ἐγὼ δὲ εἶπα· Τί ἐστι; Καὶ εἶπεν· Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε τοὺς τράγους καὶ τοὺς κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα, καὶ τὰς αἶγας διαλεύκους καὶ ποικίλους καὶ σποδοειδεῖς ῥαντούς· ἑώρακα γὰρ ὅσα σοι Λάβαν ποιεῖ. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, ὁ ὀφθείς σοι ἐν τόπῳ Θεοῦ, οὗ ἤλειψάς μοι ἐκεῖ στήλην, καὶ ηὔξω μοι ἐκεῖ εὐχήν. Νῦν οὖν ἀνάστηθι, καὶ ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης, καὶ ἄπελθε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ. Καὶ ἀποκριθεῖσαι Ῥαχὴλ καὶ Λεία, εἶπαν αὐτῷ· Μὴ ἔστιν ἡμῖν ἔτι μερὶς ἢ κληρονομία ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν; οὐχ ὡς αἱ ἀλλότριαι λελογίσμεθα αὐτῷ; πέπρακε γὰρ ἡμᾶς, καὶ καταβρώσει κατέφαγε τὸ ἀργύριον ἡμῶν. Πάντα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, ἣν ἀφείλετο ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ἡμῖν ἔσται καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν. Νῦν οὖν ὅσα σοι εἴρηκεν ὁ Θεός σου, ποίει.

Προκείμενον Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρια'.

Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.

Στίχ. Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΑ'. 3.

Υἱέ, ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθεύειν ἀρεστὰ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θυσιῶν αἷμα. Μεγαλόφρων ἐν ὕβρει θρασυκάρδιος, λαμπτὴρ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτία. Ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσσῃ ψευδεῖ, μάταια διώκει ἐπὶ παγίδας θανάτου. Ὄλεθρος ἀσεβέσιν ἐπιξενωθήσεται· οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ δίκαια. Πρὸς τοὺς σκολιοὺς σκολιὰς ὁδοὺς ἀποστέλλει ὁ Θεός· ἁγνὰ γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου ἢ ἐν κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ. Ψυχὴ ἀσεβοῦς οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων. Ζημιουμένου ἀκολάστου, πανουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος· συνιῶν δὲ σοφὸς δέξεται γνῶσιν. Συνιεῖ δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν, καὶ φαυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς. Ὃς φράσσει τὰ ὦτα αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐπακοῦσαι ἀσθενοῦς, καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων. Δόσις λάθριος ἀνατρέπει ὀργάς, δώρων δὲ ὁ φειδόμενος θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν. Εὐφροσύνη δικαίων ποιεῖν κρῖμα, ὅσιος δὲ ἀκάθαρτος παρὰ κακούργοις. Ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται. Ἀνὴρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐφροσύνην, φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον εἰς πλοῦτον· περικάθαρμα δὲ δικαίου ἄνομος. Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου καὶ γλωσσώδους καὶ ὀργίλου. Θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ στόματος σοφοῦ, ἄφρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται αὐτόν. Ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης εὑρήσει ζωὴν καὶ δόξαν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς.

Ἦχος α'.

Πορφύραν αὐτοκρατορίας θεότευκτον, * καὶ βύσσον ἀφθαρσίας * ἐστολισμένη, ψυχή μου, * τὴν οἰκείαν ἀξίαν καθύβρισας, * πλοῦτον καὶ τρυφὴν * τὴν ἁμαρτίαν ποιησαμένη, * καὶ κατεπαιρομένη τῶν ὁμοφύλων, * ὡς ὁ τὸν πτωχὸν Λάζαρον παριδὼν Πλούσιος. * Ἀλλ' ἵνα μὴ * σὺν ἐκείνῳ κολασθῇς, * πτώχευσον τῷ πνεύματι, * καὶ τῷ διὰ σὲ πτωχεύσαντι Κυρίῳ κράξον· * Ὁ πορφύραν ὕβρεως * πρὸ σταυροῦ φορέσας, * καὶ γυμνὸς * ἐν σταυρῷ παγεὶς δι' ἐμέ, * τῷ τῆς σῆς Βασιλείας ἐνδύματι * ἐξ αἰσχύνης αἰωνίου, Χριστέ, ῥῦσαι με.

Μαρτυρικόν.

Ὢ τῆς καλῆς ὑμῶν * πραγματείας, Ἅγιοι! * ὅτι αἵματα ἐδώκατε, * καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε, * καὶ πρόσκαιρον πειρασθέντες * αἰωνίως ἀγάλλεσθε. * Ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! * φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, * τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε, * καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, * ὑμνεῖτε ἀπαύστως * Τριάδα ὁμοούσιον.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ῥομφαία διῆλθεν, * ὦ υἱέ, * ἡ Παρθένος ἔλεγεν, * ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε * Χριστὸν κρεμάμενον, * τὴν ἐμὴν καρδίαν * καὶ σπαράττει, Δέσποτα, * ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν· * ἀλλὰ ἀνάστηθι * καὶ συνδόξασον, ἀθάνατε, * τὴν Μητέρα * καὶ δούλην σου, δέομαι.

ΤΗ Δ'. ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου δύο, μετὰ καὶ Σταυροθεοτοκίου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα τοῦ Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Τὸν λίθον τοῦ μνήματος.

Ὡς λίθῳ βαρούμενος * ταῖς πολλαῖς ἁμαρτίαις, * ἐν τάφῳ κατάκειμαι * ἀμελείας, οἰκτίρμον, * ἐξ οὗ με ἀνάγαγε, * εὔσπλαγχνε Κύριε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή.

Τῷ τιμίῳ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου * φυλαττόμενοι, Δέσποινα, ἁγνὴ Θεοτόκε, * πᾶσαν προσβολὴν τοῦ πολεμήτορος * ἅπαντες ῥᾳδίως ἐκτρεπόμεθα· * διὸ κατὰ χρέος σε * ἀεὶ μακαρίζομεν, * ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ, * καὶ μόνην ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθίσματα τοῦ Θεοδώρου.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Σήμερον Λάζαρος * θανὼν ἐνθάπτεται, * καὶ θρῆνον ᾄδουσιν * αἱ τούτου σύγγονοι· * ὡς δὲ προγνώστης ὤν, Χριστέ, * τὸ πάθος προηγόρευσας, * Λάζαρος κεκοίμηται, * τοῖς Μαθηταῖς προφθεγγόμενος· * ἀλλὰ νῦν ἀπέρχομαι * ἀναστῆσαι ὃν ἔπλασα· * διό σοι πάντες φόβῳ βοῶμεν· * Δόξα τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, * ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, * Χριστέ, ὁρῶσά σε * νεκρὸν κρεμάμενον * ἐπὶ τοῦ ξύλου, μητρικῶς * θρηνολογοῦσα ἔλεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωκε * τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος * δῆμος καὶ ἀχάριστος, * ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, * Υἱέ μου, δωρεῶν ἀπολαύσας; * Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου τοῦ Ἁγίου, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν, καὶ τὰ Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, ἐν οἷς στιχολογεῖται καὶ ἡ γ'. Ὠδή.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος β'. Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν.

Τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ * δυναμώσας μου τὸν νοῦν * ἐξασθενοῦντα * προσβολαῖς πονηραῖς, * πρὸς τὸ θέλημα τὸ σὸν * ἴθυνον, Κύριε.

Ῥαθυμίας νυσταγμῷ * ἐπὶ κλίνης ἡδονῶν * καθεύδοντά με * διανάστησον, Χριστέ, * καὶ τῶν σῶν προσκυνητὴν * παθῶν ἀνάδειξον.

Λαμπρυνθέντες τὰς ψυχάς, * τῇ νηστείᾳ καθαροί, * προσυπαντῆσαι * ἐπειχθῶμεν Χριστῷ, * πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ * ἐπιδημοῦντι σαρκί.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλεχθεῖσα τῷ πυρὶ * τῆς Θεότητος, ἁγνή, * κατάφλεξόν μου * τὰς ὑλώδεις ὁρμὰς * τῶν παθῶν, ὅπως πιστῶς, * ἁγνή, δοξάζω σε.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος γ'. Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε.

Τὴν σήμερον ὁ Λάζαρος * θανὼν οὐκ ἔλαθε * τὸ παντέφορον ὄμμα Χριστοῦ· * διὸ ἐκφράζει * τοῦτο τοῖς Μαθηταῖς * βοῶν· Ὅτι Λάζαρος * ὁ φίλος κεκοίμηται· * ἀναστῆσαι ἥκω αὐτόν.

Πρὸς Ἰουδαίαν, Κύριε, * πάλιν ἀπαίρειν εἰπών, * τοὺς Μαθητὰς ἐφόβησας, * ἀλλὰ εὐθαρσῶς * ὁ Θωμᾶς ἐκβοᾷ· * Ζωή ἐστιν, ἄγωμεν· * κἂν γὰρ καὶ θνῃξώμεθα, * αὖθις ἀναζήσομεν.

Δόξα.

Τριὰς ἡ ὁμοούσιος, * ὁ παντοκράτωρ Πατήρ, * ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, * σὺν τῷ συνθρόνῳ * θείῳ Πνεύματι, * ἡ μία προσκύνησις, * Θεότης ἡ ἄκτιστος, * σὲ ὑμνοῦμεν πάντες βροτοί.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ ἄχραντε, * ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, * ἐξ ἧς Χριστὸς ἀνέτειλε, * τὸ ζωηφόρον * ἄνθος τῶν γηγενῶν, * δι' ἧς ἐλυτρώθημεν * φθορᾶς καὶ θνητότητος, * σὲ ὑμνοῦμεν πάντες, ἁγνή.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαῖρε, Σιών· νῦν ἔρχεται * ὁ Βασιλεύς σου πραΰς, * ὡς ὁ Προφήτης κέκραγε· * καὶ ἄγει πῶλος * τοῦτον σωματικῶς, * τὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ * τὸ πᾶν περιέχοντα. * Ἄσωμεν τῷ κράτει αὐτοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

» Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, * κτῆσαι καρπὸν εὐκλεῆ· * εὐφραι-
» νομένη βόησον· * Ἐστερεώθην * διὰ σοῦ, ὁ Θεός· * οὐκ ἔστιν
» ἅγιος, * οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ.

Τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς * τὸν βαρύτατον λίθον * τῆς δεινῆς ῥαθυμίας * ἀποκύλισον, Χριστέ, * καὶ ἔγειρόν με τάφου, * τοῦ τῆς ἀναισθησίας, * ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων.

Θάνατον φίλου τοῦ σοῦ * προεδήλωσας φίλοις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους, * ὁ προγνώστης καὶ Θεός· * ὃν ἔμελλες ἐγείρειν * ἐκ τάφου τεταρταῖον * πρὸς σὴν δοξολογίαν.

Πρὸς Ἰουδαίαν, Χριστὲ, * πάλιν ἔρχῃ, ζητοῦσαν * τῆς ζωῆς σὲ τὸ ξύλον * διὰ ξύλου ἀνελεῖν, * παθὼν ἀθανατίσαι * τοὺς τεθανατωμένους * τῇ διὰ ξύλου βρώσει.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ, Παρθένε ἁγνὴ, * ἐθεωρήθησαν ὄντως * τοῦ Θεοῦ αἱ πορεῖαι, * τοῦ φυλάξαντος τὴν σὴν * ἁγνείαν μετὰ τόκον * ἐσφραγισμένην σαφῶς * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός.

Λάζαρος σήμερον θανὼν * ἐκκομίζεται ὁ φίλος Χριστοῦ, * καὶ θρηνῳδοῦσιν * αἱ περὶ τὴν Μάρθαν * τὴν ἀδελφικὴν συμφοράν· * ὁ δὲ Χριστὸς ἐν χαρᾷ * μεταβαίνει πρὸς αὐτὸν, * τοῦ δεῖξαι τοῖς ἀνθρώποις * ὅτι ἐστὶν αὐτὸς * ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων.

Ὥσπερ ἐξ ὄρους Ἐλαιῶν, * ἀπὸ ὕψους ἐλεημοσυνῶν * ἀρετῶν κλάδους, * οἱ λαοὶ, τεμόντες, * δεῦτε ἑτοιμάσωμεν * τὴν πρὸς ἡμᾶς νοητῶς * παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, * ὑμνοῦντες, εὐλογοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἡ τρισυπόστατος Μονὰς, * ὁ Πατὴρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, * μία Θεότης, * Βασιλεία, * σὲ αἰνεῖ τὸ ἄδυτον φῶς, * Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ, * καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς * ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ, αἱ πᾶσαι γενεαὶ * μακαρίζομέν σε, ἄχραντε, * τὰ μεγαλεῖα * τὰ σὰ καθορῶντες· * σὺ γὰρ τίκτεις ὑπερφυῶς * τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, * Θεὸν ὄντα καὶ βροτόν· * διό σε εὐλογοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μετὰ τῶν παίδων καὶ ἡμεῖς * ὑπαντήσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· * ἀντὶ βαΐων * ἐλεημοσύνην * ἔχοντες προσφέρωμεν * ἐν καρδίας προσευχῇ· * μετὰ κλάδων Ὡσαννὰ * βοῶντες, εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς * γεννηθέντα πρὸ αἰώνων Θεὸν, *
» καὶ ἐπ' ἐσχάτων * ἐκ τῆς Θεοτόκου * σάρκα ἐνδυσάμενον, *
» ὡς τέλειον ἄνθρωπον * καὶ Θεὸν ἀληθινὸν * ὑμνεῖτε, εὐλο-
» γεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τῶν γηγενῶν * τίς ἤκουσε.

Ὁ Δανιὴλ * νηστείᾳ πεφραγμένος * ἔφραξε στόματα θηρῶν· * τοῦτον ζηλοῦσα, ψυχή μου, * τὸν ὠρυόμενον * καθάπερ λέοντα ὄφιν, καὶ ἐκζητοῦντα * κατάβρωμα ποιῆσαι * πᾶσαν ψυχὴν, * τῇ τοῦ σταυροῦ συμμαχίᾳ * ἀποδίωξον.

Λόγε Θεοῦ, * τὴν τεθανατωμένην * ταῖς ἁμαρτίαις μου ψυχὴν, * καὶ καθειργμένην ἐν τάφῳ * τῆς παραβάσεως * ζωοπαρόχῳ σου λόγῳ ἐξαναστήσας, * προσφέρειν σοι βαΐα * τῶν ἀρετῶν, * τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου, * καταξίωσον.

Ὁ οὐρανὸν * ὡς θρόνον κεκτημένος,* καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, * ὁ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, * πώλῳ ὀχούμενος * ἐπὶ τὴν πόλιν εἰσέρχεται τὴν ἁγίαν, * ἐκ στόματος νηπίων * αἶνον τερπνὸν,* ὡς Βασιλεὺς τῶν ἁπάντων,* καταρτίσασθαι.

Θεοτοκίον.

Ἐν γυναιξὶ * σὺ μόνη ὡραΐσθης, * ὦ ὑπερθαύμαστε ἁγνὴ, * τὸν ὡραιότατον Λόγον * ἀποκυήσασα, * τὸν ὑπὲρ πάντας φανέντα βροτοὺς ὡραῖον· * αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει * τὸ εἰδεχθὲς * καθωραΐσαι, Παρθένε, * τῆς καρδίας μου.

Ἄλλος. Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Ἐπιτάφια δάκρυα ῥαίνουσιν * αἱ Λαζάρου ἀδελφαὶ, * καθορῶσαι τὸν σύγγονον σήμερον * ὑπὸ λίθον τὸν πικρόν· * ὁ Χριστὸς δέ μου πόῤῥω * τοῦτο δηλῶν, ἔλεγες * τοῖς Ἀποστόλοις σου· * Χαίρω δι' ὑμᾶς, οὐ παρῆς * τῇ σαρκὶ γὰρ ἐκεῖ.

Πάλιν ἥκει πρὸς σὲ τὴν φονεύτριαν * Ἰουδαίαν ὁ Χριστὸς, * τὸ σωτήριον πάθος γλιχόμενος * ἐκπληρῶσαι, ὡς Θεός· * ὃν ἐζήτεις λιθάσαι, * ἰδού σοι αὐτόκλητος * θέλων προσίεται, * τῇ μιαιφονίᾳ σου * εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Δόξα.

Ἡ Θεότης Μονὰς καὶ Τριάς ἐστι· * παραδόξου ὦ στροφῆς! * ἑνουμένη τῇ φύσει μερίζεται * τοῖς προσώποις ἰδικῶς· * μὴ τμωμένη γὰρ τμᾶται· * ἓν οὖσα τρισσεύεται· * αὕτη Πατήρ ἐστιν,* Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, * ἡ φρουροῦσα τὸ πᾶν.

Θεοτοκίον.

Παιδοτόκον Παρθένον τίς ἤκουσε, * καὶ Μητέρα πλὴν ἀνδρός; * Μαριὰμ, ἐκτελεῖς τὸ τεράστειον· * ἀλλὰ φράζε μοι τὸ πῶς· * Μὴ ἐρεύνα τὰ βάθη * τῆς Θεοτοκίας μου· * τοῦτο πανάληθες, * ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν * ἡ κατάληψις.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῶν φοινίκων βαΐα συμπλέξαντες * νοητῶς καὶ αἰσθητῶς, * ὑπαντὴν τῷ Δεσπότῃ ποιήσωμεν * ἐρχομένῳ πρὸς ἡμᾶς· * καὶ γὰρ εὐλογημένος * αὐτὸς ὁ ἐρχόμενος * ἐν τῷ ὀνόματι * τοῦ Κυρίου τε καὶ Πατρὸς, * ὡς Υἱὸς ἀληθής.

Ὁ Εἱρμός.

»Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε * ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς, * τὴν
» ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος * συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί· *
» Δανιὴλ δέ σε εἶδεν * ὄρος ἀλατόμητον· * ῥάβδον βλαστήσασαν *
» Ἡσαΐας κέκραγε, * τὴν ἐκ ῥίζης Δαβίδ.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς.

Ἦχος α'.

Ὁ Ἰσραὴλ * πορφύραν καὶ βύσσον ἐνεδέδυτο, * στολαῖς ἱεραῖς καὶ βασιλείοις λάμπων, * Νόμον δὲ καὶ Προφήτας πλουτῶν * νομίμοις λατρείαις ἐνευφραίνετο· * ἀλλὰ σὲ πτωχεύσαντα * σταυρώσας ἔξω πυλῶν, εὐεργέτα, * καὶ ζῶντα μετὰ σταυρὸν ἀθετῶν, * τὸν ἐν κόλποις Θεοῦ Πατρὸς ἀεὶ ὄντα, * διψῇ σταγόνα χάριτος, * ὡς Πλούσιος ἄσπλαγχνος * Λαζάρῳ πένητι, * ὁ πορφύρας καὶ βύσσου * ἄσβεστον πῦρ ἀνθυποδύς· * καὶ βλέπων ὀδυνᾶται * τὸν πρὶν ψιχίων ἀληθείας * ἐνδεῆ λαὸν τῶν ἐθνῶν, * νῦν ἐν κόλποις πίστεως * Ἀβραὰμ θαλπόμενον, * τὴν τοῦ Αἵματός σου πορφυρίδα * σὺν τῇ βύσσῳ τοῦ Βαπτίσματος φοροῦντα, * καὶ σοῖς εὐθηνούμενον καὶ ἐντρυφῶντα * χαρίσμασι, * καὶ λέγοντα· * Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Ὑμᾶς, πανεύφημοι Μάρτυρες, * οὐ θλῖψις, οὐ στενοχωρία, * οὐ λιμὸς, οὐ διωγμὸς, * οὐδὲ μάστιγες, * οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, * οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν * χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται· * πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτὸν, * ὡς ἐν ἀλλοτρίοις * ἀγωνισάμενοι σώμασι, * τὴν φύσιν ἐλάθετε, * θανάτου καταφρονήσαντες· * ὅθεν καὶ ἐπαξίως * τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε, * οὐρανῶν βασιλείας * κληρονόμοι γεγόνατε. * Ἀπαύστως πρεσβεύσατε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ὁρῶσα κρεμάμενον, * Χριστὲ, * ἡ ἁγνῶς κυήσασα * σὲ, τὸν κρεμάσαντα ὕδασι * τὴν γῆν, φιλάνθρωπε, * ἀνεβόα· Οἴμοι! * τί τὸ ξένον θέαμα; * ποῦ ἔδυ σου τὸ κάλλος, γλυκύτατε * Υἱὲ, τὸ ἄπειρον; * μεγαλύνω σου τὸ ἔλεος, * ὅτι πάσχεις * ἑκὼν διὰ ἅπαντας.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἦχος πλ. α'.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, * ποίησον μεθ' ἡμῶν, * καὶ μὴ παραδῴης ἡμᾶς * ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, * ἅγιε Δέσποτα * Παντοκράτορ, σοῦ δεόμεθα.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ριβ'.

Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον· αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.

Στίχ. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΝΗ'. 1.

Οὕτω λέγει Κύριος· Ἀναβόησον ἐν ἰσχύϊ καὶ μὴ φείσῃ· ὡς σάλπιγγι ὕψωσον τὴν φωνήν σου, καὶ ἀνάγγειλον τῷ λαῷ μου τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, καὶ τῷ οἴκῳ Ἰακὼβ τὰς ἀνομίας αὐτῶν. Ἐμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ζητοῦσιν, καὶ γνῶναί μου τὰς ὁδοὺς ἐπιθυμοῦσιν, ὡς λαὸς δικαιοσύνην πεποιηκὼς, καὶ κρίσιν Θεοῦ αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλελοιπώς· αἰτοῦσί με νῦν κρίσιν δικαίαν, καὶ ἐγγίζειν Θεῷ ἐπιθυμοῦσι, λέγοντες· Τί ὅτι ἐνηστεύσαμεν καὶ οὐκ εἶδες; ἐταπεινώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔγνως; Ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὑρίσκετε τὰ θελήματα ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑπονύσσετε. Εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύετε, καὶ τύπτετε πυγμαῖς ταπεινὸν, ἵνα τί μοι νηστεύετε ὡς σήμερον ἀκουσθῆναι ἐν κραυγῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν; Οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἐξελεξάμην, καὶ ἡμέραν ταπεινοῦν ἄνθρωπον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· οὐδ' ἂν κάμψῃς ὡς κρίκον τὸν τράχηλόν σου, καὶ σάκκον καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃ, οὐδ' οὕτω καλέσετε νηστείαν δεκτήν. Οὐχὶ τοιαύτην νηστείαν ἐξελεξάμην, λέγει Κύριος· ἀλλὰ λῦε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας· διάλυε στραγγαλιὰς βιαίων συναλλαγμάτων· ἀπόστελλε τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, καὶ πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διάσπα. Διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐὰν ἴδῃς γυμνὸν, περίβαλε, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ σπέρματός σου οὐχ ὑπερόψει. Τότε ῥαγήσεται πρώϊμον τὸ φῶς σου, καὶ τὰ ἰάματά σου ταχὺ ἀνατελεῖ, καὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη σου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ περιστελεῖ σε. Τότε βοήσῃ, καὶ ὁ Θεὸς εἰσακούσεταί σου· ἔτι λαλοῦντός σου ἐρεῖ· Ἰδοὺ, πάρειμι. Ἐὰν ἀφέλῃς ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον καὶ χειροτονίαν καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ, καὶ δῷς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου, καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, καὶ τὸ σκότος σου ὡς μεσημβρία, καὶ ἔσται ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ διὰ παντός.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ριγ'.

Εὐλογημένοι ἡμεῖς τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ.

ΤΗ Δ΄. ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς τὸ, **Κύριε**, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς.

Ἦχος πλ. α΄.

Πλούσιος ἐν πάθεσιν ὑπάρχων, * τὴν ἀπατηλὴν τῆς ὑποκρί-
σεως περίκειμαι στολὴν, * εὐφραινόμενος ἐν τοῖς κακοῖς τῆς
ἀκρασίας, * καὶ τὴν ἄμετρον ἀσπλαγχνίαν ἐπιδείκνυμαι· * πα-
ρορῶν μου τὸν νοῦν * πρὸ τοῦ πυλῶνος βεβλημένον * τῆς με-
τανοίας, λιμώττοντα παντὸς ἀγαθοῦ * καὶ νοσοῦντα τὴν ἀ-
προσεξίαν. * **Ἀλλὰ σὺ, Κύριε**, * Λάζαρόν με ποίησον πτωχὸν
ἁμαρτημάτων, * μή ποτε δεηθεὶς ἀποτύχω * δακτύλου δροσίζον-
τος, * ὀδυνωμένης μου τῆς γλώττης * ἐν ἀσβέστῳ φλογί· * ἐν
δὲ τοῖς τοῦ Πατριάρχου με κόλποις Ἀβραὰμ * κατασκήνωσον,
ὡς φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς * **Χριστὸν** οὐκ ἀρνησάμενοι, * ἅγιοι
Μάρτυρες, * οἵτινες διαφόρους αἰκισμοὺς * παθημάτων ὑπο-
μείναντες, * τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε, * ἀκλινῆ
καὶ ἄτρωτον * τὴν πίστιν φυλάξαντες, * εἰς οὐρανοὺς μετέστη-
τε· * ὅθεν καὶ παῤῥησίας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, * αἰτήσατε *
δωρηθῆναι ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχ. πλ. α΄. **Χαίροις**, * ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Πέραν * τοῦ Ἰορδάνου σαρκὶ * περιπολεύων, * Ἰησοῦ, τοῖς συ-
νοῦσι σοι * ἐβόας· * Ὁ φίλος ἤδη * Λάζαρος ἀποθανὼν * τῇ
ταφῇ ἀρτίως * παραδίδοται· * διὸ * χαίρω, φίλοι μου, * δι' ὑμᾶς,
ἵνα μάθητε * ὡς πάντα οἶδα, * Θεὸς ὢν ἀδιάστατος, * εἰ καὶ
πέφυκα * τὸ ὁρώμενον ἄνθρωπος. * Ἄγωμεν οὖν ζωώσοντες * αὐ-
τὸν, ὅπως θάνατος * αἴσθηται τούτου τὸ νῖκος, * καὶ τὴν τε-
λείαν κατάλυσιν * σαφῶς, ἣν ποιήσω, * παρεχόμενος τῷ κόσμῳ *
τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Μάρθαν * καὶ τὴν **Μαρίαν**, πιστοὶ, * ἐκμιμησάμενοι, * πρὸς
Κύριον πέμψωμεν * ἐνθέους, * ὡς πρέσβεις, πράξεις, * ὅπως
ἐλθὼν, τὸν ἡμῶν * νοῦν ἐξαναστήσῃ * νεκρὸν κείμενον, * δεινῶς *

ἐν τῷ μνήματι, * ἀμελείας ἀναίσθητον, * φόβου τοῦ θείου * μηδαμῶς αἰσθανόμενον, * καὶ ἐνέργειαν * ζωτικὴν νῦν μὴ ἔχοντα, * κράζοντες· Ἴδε, Κύριε, * καὶ ὥσπερ τὸν φίλον σου * Λάζαρον πάλαι, οἰκτίρμον, * ἐπιστασίᾳ ἐξήγειρας * φρικτῇ, οὕτω πάντας * ζωοποίησον, παρέχων * τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β΄. **Ἐπὶ τὸν τάφον.**

Δισημερεύων Λάζαρος ἐν τῷ τάφῳ, * τοὺς ἀπ' αἰῶνος βλέπει θανόντας· * ἐκεῖ τεθέαται δείματα ξένα, * πληθὺν ἀναρίθμητον * ᾅδου κρατουμένην τοῖς δεσμοῖς· * διὸ * αἱ σύγγονοι θρηνοῦσι πικρῶς, * προβλέπουσαι τὸν τάφον αὐτοῦ. * **Χριστὸς** δὲ * ἥκει ζωῶσαι τὸν φίλον τὸν ἑαυτοῦ, * τοῦ μίαν παρὰ πάντων * ἐκτελεῖσθαι συμφωνίαν· * **Εὐλογημένος** εἶ, Σωτήρ· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τοῦ Μηναίου δ΄. **Δόξα... καὶ νῦν.** Θεοτοκίον. Εἴσοδος. **Φῶς ἱλαρόν.**

Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ριδ΄.

Εὐαρεστήσω ἐνώπιον **Κυρίου**, ἐν χώρᾳ ζώντων.

Στίχ. **Ἠγάπησα**, ὅτι εἰσακούσεται **Κύριος** τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΓ΄. 25.

Προσήνεγκαν τῷ **Ἰωσὴφ** οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τὰ δῶρα, ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. **Ἠρώτησε** δὲ αὐτούς· Πῶς ἔχετε; **Καὶ** εἶπεν αὐτοῖς· **Εἰ** ὑγιαίνει ὁ **Πατὴρ** ἡμῶν ὁ πρεσβύτης, ὃν εἴπατε, ἔτι ζῇ; **Οἱ** δὲ εἶπαν· **Ὑγιαίνει** ὁ παῖς σου ὁ **Πατὴρ** ἡμῶν, ἔτι ζῇ. **Καὶ** εἶπεν· **Εὐλογημένος** ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ **Θεῷ**· καὶ κύψαντες προσεκύνησαν αὐτῷ. **Ἀναβλέψας** δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ **Ἰωσὴφ**, εἶδε **Βενιαμὶν** τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον, καὶ εἶπεν· **Οὗτος** ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος, ὃν εἴπατε πρός με ἀγαγεῖν; **Καὶ** εἶπεν· **Ὁ Θεὸς** ἐλεήσαι σε, τέκνον. **Ἐταράχθη** δὲ **Ἰωσήφ**· συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ἐζήτει κλαῦσαι, εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμεῖον, ἔκλαυσεν ἐκεῖ. **Καὶ** νιψάμενος τὸ πρόσωπον, ἐξελθὼν ἐνεκρατεύσατο. (**Κεφ. ΜΕ΄. 1.**). **Καὶ** οὐκ ἠδύνατο **Ἰωσὴφ** ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ, ἀλλ' εἶπεν· **Ἐξαποστείλατε** πάντας ἀπ' ἐμοῦ. **Καὶ** οὐ παρειστήκει οὐδεὶς τῷ **Ἰωσὴφ**, ἡνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ. **Ἤκουσαν** δὲ πάντες οἱ **Αἰγύπτιοι**, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον **Φαραώ**. **Εἶπε** δὲ **Ἰωσὴφ** πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· **Ἐγώ**

εἰμι Ἰωσήφ· ἔτι ὁ πατήρ μου ζῇ; Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ· ἐταράχθησαν γάρ. Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· Ἐγγίσατε πρός με· καὶ ἤγγισαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰωσὴφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον. Νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μηδὲ σκληρὸν ὑμῖν φανήτω, ὅτι ἀπέδοσθέ με ὧδε· εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν. Τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἀροτρίασις, οὐδὲ ἀμητός. Ἀπέστειλε γάρ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν, ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην. Νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλκατε ὧδε, ἀλλὰ ὁ Θεός· καὶ ἐποίησέ με ὡς πατέρα Φαραώ, καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου. Σπεύσαντες οὖν ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ εἴπατε αὐτῷ· Τάδε λέγει ὁ υἱός σου Ἰωσήφ· Ἐποίησέ με ὁ Θεὸς Κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου· κατάβηθι οὖν πρός με, καὶ μὴ μείνῃς· καὶ κατοικήσεις ἐν γῇ Γεσὲμ Ἀραβίας, καὶ ἔσῃ ἐγγύς μου σὺ καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου καὶ οἱ βόες σου, καὶ ὅσα σοί ἐστι· καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ· ἔτι γὰρ πέντε ἔτη λιμός· ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σύ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου. Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσι, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς. Ἀπαγγείλατε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅσα ἴδετε· καὶ ταχύναντες καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε. Καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ· καὶ Βενιαμὶν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ. Καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. Καὶ διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραώ, λέγοντες· Ἥκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ. Ἐχάρη δὲ Φαραὼ καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ριε'.

Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΑ'. 23.

Ὃς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζὼν λοιμὸς καλεῖται, ὃς δὲ μνησικακεῖ παράνομος. Ἐπιθυμίαι ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν· οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι.

Ἀσεβὴς ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακάς· ὁ δὲ δίκαιος ἐλεεῖ καὶ οἰκτείρει ἀφειδῶς. Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ· καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς. Μάρτυς ψευδὴς ἀπολεῖται, ἀνὴρ δὲ ὑπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει. Ἀσεβὴς ἀνήρ, ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώπῳ, ὁ δὲ εὐθὺς αὐτὸς συνιεῖ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. Οὐκ ἔστι σοφία, οὐκ ἔστιν ἀνδρεία, οὐκ ἔστι βουλὴ πρὸς τὸν ἀσεβῆ. Ἵππος ἑτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου, παρὰ δὲ Κυρίου ἡ βοήθεια. (Κεφ. ΚΒ'. 1.) Αἱρετώτερον ὄνομα καλὸν ἢ πλοῦτος πολύς· ὑπὲρ δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον χάρις ἀγαθή. Πλούσιος καὶ πτωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις, ἀμφοτέρους δὲ ὁ Κύριος ἐποίησε. Πανοῦργος ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς, αὐτὸς παιδεύεται· οἱ δὲ ἄφρονες παρελθόντες ἐζημιώθησαν. Γενεὰ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ πλοῦτος καὶ δόξα καὶ ζωή.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΗ Ε'· ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικά. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα ἀποστολικὰ τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεωρίαν καὶ πρᾶξιν * ὥσπερ συζεύξαντες,* εἰς Χριστὸν ἱκεσίαν * ἐκπέμψαι σπεύσωμεν, * τὸν τεθαμμένον ἡμῶν νοῦν, * ὡς ἄλλον Λάζαρον, * ὅπως ζωώσῃ τῇ αὐτοῦ * ἐπιστασίᾳ τῇ φρικτῇ, * βαΐα δικαιοσύνης * αὐτῷ προσφέρειν καὶ κράζειν· * Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη * τὰ πολυώδυνα, * καὶ σαρκός μου τὰς νόσους * ἐν τάχει ἴασαι· * τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς * στῆσον, πανάμωμε, * καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμοῦ * εὐχὰς προσφέρειν καθαρὰς * τῷ Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων * ἀξίωσον, Θεοτόκε, * καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Εἰς τὴν τρίτην Στιχολογίαν, λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ Κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Δισημερεύει σήμερον * θανὼν ὁ Λάζαρος, * καὶ ἐπὶ τούτῳ χέουσι * λύπης τὰ δάκρυα * αἱ σύγγονοι, * Μαρία σὺν τῇ Μάρθᾳ,*

τὸν λίθον * τοῦ μνήματος προβλέπουσαι· * ἐφίσταται ὁ Κτίστης * σὺν τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς * τὸν θάνατον σκυλεῦσαι, * δωρούμενος τὴν ζωήν· * διὸ βοήσωμεν αὐτῷ· * Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτὸς Ἦχος.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου.

Ἁγία Δέσποινα, τοῦ Χριστοῦ * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μῆτερ, * ὡς τὸν ἁπάντων Ποιητὴν * ἀποῤῥήτως τεκοῦσα, * ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς * ἑκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, * παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, * καὶ ἄφεσιν ἡμῖν * δοῦναι ἀνομημάτων.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ ἑπόμενα Τριῴδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν· καὶ στιχολογεῖται ἡ δ'. Ὠδή.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ δ'.

Ἦχος πλ. α'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν.

Ἀκτῖσι τῆς ὑμῶν παρακλήσεως, * κατακειμένους ἐν σκιᾷ * ἁμαρτημάτων φωτίσατε, * τοὺς εὐσεβῶς, φωτοφόροι, * ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας, Ἀπόστολοι.

Ἀγάπην συμπαθείᾳ συζεύξαντες, * προσικεσίαν τῷ Χριστῷ, * πιστοί, ἐκπέμψαι σπουδάσωμεν, * ὅπως ἡμᾶς ἀναστήσῃ * ἐκ τάφου τῶν κρυφίων παθῶν ἡμῶν.

Φιλίαν σαρκικὴν ἀφειδήσωμεν * οἱ νεκρωθέντες τῇ ψυχῇ, * καὶ προσφιλεῖς χρηματίσωμεν * τῷ Λυτρωτῇ, ὅπως ᾅδου * φρικτῆς ἡμᾶς λυτρώσηται κρίσεως.

Προέφης τοῦ Λαζάρου τὴν κοίμησιν· * ὃν μετ' ὀλίγον ἀνιστῶν, * ἐκ θηλαζόντων τὴν αἴνεσιν * κλαδηφορούντων προσδέξῃ, * τοῦ πάθους σου, Σωτήρ μου, τὰ σύμβολα.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τὸ θεῖον ὕδωρ ἀνέβλυσεν * ἀθανασίας καὶ ζωῆς, * Θεοχυῆτορ πανάμωμε· * οὗ οἱ γευόμενοι δίψης, * ἁγνή, θανατηφόρου ῥυσθήσονται.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β'. Ἀκήκοα, Κύριε, * τὴν ἀκοήν σου.

Ἐνθάπτεται Λάζαρος, * καὶ ἐν τῷ τάφῳ * αἱ περὶ Μάρθαν * νῦν πενθοῦσι τε καὶ κλαίουσιν, * ἐπιστῆναι * σὲ τὸν ζωοδότην γλιχόμεναι.

Ὁ θάνατος ἄρχεται * ἐκδειματοῦσθαι, * τὴν πρὸς αὐτόν σου * ἄφιξιν, Χριστέ, αἰσθόμενος· * ὡς ζωὴ γὰρ * φροῦδον αὐτὸν δείξεις τοῖς πέρασιν.

Δόξα.

Μονὰς ἁπλῆ, ἄκτιστε, * ἄναρχε φύσις, * ἡ ἐν Τριάδι * ὑμνουμένη ὑποστάσεων, * ἡμᾶς σῶσον * πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον * Υἱὸν ἐν χρόνῳ, * Θεογεννῆτορ, * ἀπειράνδρως ἀπεκύησας· * ξένον θαῦμα! * μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Συνέλθετε, ἥκετε, * οἱ ἐν ἐρήμοις * καὶ ἐν σπηλαίοις, * ὑπαντῆσαι τὸν ἐρχόμενον * ἐπὶ πώλου * Κύριον τῆς δόξης ἐν ᾄσμασιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀκήκοα, Κύριε, * τὴν ἀκοήν σου, * καὶ ἐφοβήθην· * κατενόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐξέστην· * δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Λίθον τὸν βαρὺν * ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας * διάραι πρεσβεύσατε * τὸν Πανοικτίρμονα, * λίθοι φανέντες * τοῦ ἀκρογωνιαίου * λίθου, θεηγόροι * Ἀπόστολοι Κυρίου.

Ἄγωμεν, τοῖς σοῖς * προανεφώνεις φίλοις, * ὁ φίλος μου Λάζαρος * ἤδη κεκοίμηται· * τοῦτον ἐγείρων, * κοιμήσω τοῦ θανάτου * τὴν ὀλεθροτόκον * κακίαν εἰς αἰῶνας.

Πρᾶοι τῇ ψυχῇ * καὶ ταπεινοὶ τῇ γνώμῃ * γενόμενοι χάριτι, * ὑποδεξώμεθα * πρᾶον τὸν πάντων * ἐρχόμενον Δεσπότην, * τὴν ἀλαζονείαν * τοῦ πονηροῦ συντρίψαι.

Θεοτοκίον.

Πύλην σε φωτὸς * πεφωτισμένην βλέπει * Προφήτης, πανάμωμε· * τὸν Φωτοδότην γὰρ * τίκτεις ἀφράστως * ἡμῖν ὁμοιωθέντα, * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ ὅσιοί σου παῖδες.

Μαρία τε καὶ Μάρθα νῦν θρηνῳδοῦσιν, * ἐν τάφῳ κείμενον βλέπουσαι * τὸν Λάζαρον, καὶ πόνῳ βοῶσιν· * Εἰ ἦν Χριστὸς ἐνταῦθα, * ὁ σύγγονος ἡμῶν οὐκ ἂν τέθνηκεν.

Ὁ ᾅδης προσδοκάσθω ὀλοθρευθῆναι· * ἡ γὰρ ζωὴ ἐπελεύσεται * τὸν Λάζαρον ἐγεῖραι βοῶντα· * Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἀνάρχῳ καὶ γεννήσει τε καὶ προόδῳ * Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, * Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, * ὑμνῶ τὸ συνεκλάμπον * Πατρί τε καὶ Υἱῷ Πνεῦμα ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες, Παρθένε, ἀνερμηνεύτως, * διὰ παντὸς ὡς φι-

λάνθρωπον * μὴ διαλίπῃς ἐκδυσωποῦσα, * ἵνα κινδύνων σώσῃ * πάντων τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰς ἀρετάς, ὡς κλάδους καὶ ὡς βαΐα, * πρὸς ὑπαντὴν ἑτοιμάσωμεν * τοῦ Βασιλέως, πιστοί, βοῶντες· * Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ * τὰ Χερουβὶμ ἐμιμήσαν-
» το, * τὸν τρισάγιον ὕμνον βοῶντες· * Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε *
» καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἡσαΐα, χόρευε.

Τῆς φιλίας ῥῦσαι με * τοῦ δολίου, * Δέσποτα Χριστέ, * ὁ φίλους σου τοὺς σοφοὺς * δείξας Μαθητάς· * μεθ' ὧν ἀφικόμενος * ἐξήγειρας * φίλον σου πιστόν, * Σῶτερ, τὸν Λάζαρον, * εὐχαρίστως ἀνυμνοῦντα σε.

Συμπληρώσει, Κύριε, * τῆς νηστείας * πλήρωσον ἡμῶν * καρδίας τε καὶ τὸν νοῦν, * εὔσπλαγχνε, χαρᾶς, * ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου * ἱκεσίαις, * τῶν εἰλικρινῶς * ἀγαπησάντων σε, * τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὀδωδὼς τοῖς ἕλκεσι * τῆς κακίας, * τάφον κατοικῶ * τῆς ῥᾳθυμίας, Χριστέ· * ὅθεν σοι βοῶ· * Ἀνάστησον, σῶσόν με, * ὅπως κἀγὼ * κλάδοις ἀρετῶν * καθυπαντήσω σοι, * ἀνακράζων· Ὡσαννὰ τῷ Θεῷ. Θεοτοκίον.

Ἐν δυσὶ θελήσεσι * καὶ οὐσίαις * τέτοκας ἡμῖν * Υἱὸν τὸν μονογενῆ, * Κόρη, τοῦ Πατρός, * γενόμενον ἄνθρωπον, * ἵνα ἡμᾶς * δείξῃ κοινωνοὺς * φύσεως, ἄχραντε, * θειοτέρας ὁ ὑπέρθεος.

Ἄλλος. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Ἐν τάφῳ ὁ Λάζαρος * διοημερεύει σήμερον, * καὶ ἐπὶ τούτῳ * χέουσι τὰ δάκρυα, * ὡς ἀδελφαὶ γνήσιαι, * Μαρία τε καὶ Μάρθα· * Χριστὸς δὲ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν * σὺν τοῖς θείοις Ἀποστόλοις, * δεῖξαι μέγιστον τεράστειον.

Θάνατε πανόλεθρε, * ἐκδέχου τὴν κατάλυσιν· * οἱ πυλωροί σου * τὰ κλεῖθρα βλεπέτωσαν· * καὶ γὰρ διὰ ῥήματος * συνθλάσει σου τὰς πύλας * Χριστός, τὸν Λάζαρον ἀνιστῶν. * Πίε πρῶτον τοῦτο, ᾅδη, * ὁ Προφήτης σοι βοᾷ σὺν ἡμῖν.

Δόξα.

Μόνου μονογεννῆτορ, * μονογενοῦς Υἱοῦ Πατήρ, * καὶ μόνον μόνου * φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα· * καὶ μόνον μόνως μόνου * Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, * Κυρίου κύριον ὄντως ὄν· * ὦ Τριάς, Μονὰς ἁγία, * σῶσόν με θεολογοῦντα σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου * ἐκπλήττει με, πανάμωμε· * πῶς συλλαμβάνεις * ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; * εἰπέ, πῶς παρθενεύεις, * γεννήσασα ὡς Μήτηρ; * Τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβών, * τὸ τικτόμενον προσκύνει· * ὅσα θέλει γὰρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Κύριος ἔρχεται * καθίσαι, ὥσπερ γέγραπται, * ἐπὶ τοῦ πώλου· * λαοί, ἑτοιμάσθητε * προσδέξασθαι ἐν φόβῳ * τὸν πάντων Βασιλέα * μετὰ βαΐων, ὡς νικητὴν * τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ᾅδου, * ἐξεγείραντα τὸν Λάζαρον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος· * Μητρὸς ἀνάν-
» δρου * ἄφθορος ἡ κύησις· * Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις * καινο-
» ποιεῖ τὰς φύσεις· * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, * ὡς θεόνυμφον
» Μητέρα, * ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἤχου· εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς.

Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε πρὸ τέλους, πάντες ἀδελφοί, * ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ * προσέλθωμεν τῷ εὐσπλάγχνῳ Θεῷ· * τὰς βιωτικὰς περιστάσεις ἀποῤῥίψαντες, * τῶν ψυχῶν τὴν φροντίδα ποιησώμεθα· * τῶν βρωμάτων τὰς ἡδονὰς * δι' ἐγκρατείας βδελυξάμενοι, * τῆς ἐλεημοσύνης ἐπιμελησώμεθα· * δι' αὐτῆς γάρ, ὡς γέγραπται, * ἔλαθόν τινες ξενίσαντες Ἀγγέλους· * θρέψωμεν * διὰ τῶν πενήτων * τὸν θρέψαντα ἡμᾶς οἰκείᾳ σαρκί· * ἐνδύσωμεν ἑαυτοὺς * τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, * ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀχράντου Θεοτόκου * καὶ Παρθένου Μητρός, * τῆς ἀφέσεως τυχόντες τῶν ἁμαρτιῶν, * ἐν κατανύξει πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· * Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς * τῆς ἐξ εὐωνύμων ἀποφάσεως, * καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς * τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, * ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Ἐν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι, * ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων· * Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστι ταῦτα * πρὸς τὸν Δεσπότην· * ἀντὶ τῶν ἐπανισταμένων * μωλώπων τοῦ σώματος, * φωτεινὸν ἔνδυμα ἐν τῇ ἀναστάσει * ἐπανθήσει ἡμῖν· * ἀντὶ τῆς ἀτιμίας, οἱ στέφανοι· * ἀντὶ δεσμωτηρίων, ὁ παράδεισος· * καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, * ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. * Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, Κύριε, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ κεχαριτωμένη.

Ἡ προεκλελεγμένη * ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, * εἰσάκουσον τῆς φωνῆς ἡμῶν, * καὶ δώρησαι τὰ αἰτήματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * λύτρωσιν παθῶν * καὶ τῶν ὀδυνῶν, * διὰ τῶν Ἀποστόλων, * πάντα δυναμένη, * ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος α΄.

Τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου, * Κύριε, μὴ ἐπιλάθῃ· * μνήσθητι, ὅτι πάντοτε εἰς σὲ * τὴν ἐλπίδα ἐθέμεθα * τὸν πάντα δυνάμενον, * καὶ βοήθησον ἡμῖν, δεόμεθα.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ριζ΄.

Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου· δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

Στίχ. **Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.**

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΞΕ΄. 8.

Οὕτως λέγει **Κύριος·** Ὃν τρόπον εὑρεθήσεται ὁ ῥὼξ ἐν τῷ βότρυϊ, καὶ ἐροῦσι· **Μὴ** λυμήνῃ αὐτὸν, ὅτι εὐλογία ἐστὶν ἐν αὐτῷ, οὕτως ποιήσω ἕνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι· τούτου ἕνεκεν, οὐ μὴ ἀπολέσω πάντας. **Καὶ** ἐξάξω τὸ ἐξ **Ἰακὼβ** σπέρμα καὶ ἐξ Ἰούδα, καὶ κληρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου· καὶ κληρονομνομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοί μου καὶ οἱ δοῦλοί μου, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ. **Καὶ** ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις ποιμνίων· καὶ φάραγξ **Ἀχὼρ** εἰς ἀνάπαυσιν βουκολίων τῷ λαῷ μου, οἱ ἐζήτησάν με. **Ὑμεῖς** δὲ, οἱ ἐγκαταλιπόντες με, καὶ ἐπιλανθανόμενοι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ ἑτοιμάζοντες τῷ δαιμονίῳ τράπεζαν, καὶ πληροῦντες τῇ τύχῃ κέρασμα, ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν, πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε· ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς, καὶ οὐχ ὑπηκούσατε· ἐλάλησα, καὶ παρηκούσατε, καὶ ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ· καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην, ἐξελέξασθε. **Διὰ** τοῦτο τάδε λέγει **Κύριος·** **Ἰδοὺ,** οἱ δουλεύοντές μοι φάγονται, ὑμεῖς δὲ πεινάσετε· ἰδοὺ, οἱ δουλεύοντές μοι πίονται, ὑμεῖς δὲ διψήσετε· ἰδοὺ, οἱ δουλεύοντές μοι εὐφρανθήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε· ἰδοὺ, οἱ δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος ὑμῶν ὀλολύξετε. **Καταλείψετε** γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου· ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ **Κύριος.** **Τοῖς** δὲ δουλεύουσί μοι κληθήσεται ὄνομα καινὸν, ὃ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· εὐλογήσουσι γὰρ τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ριη΄.

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Στίχ. **Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου.**

ΤΗ Ε΄. ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος δ΄. **Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.**

Τῶν Ἀποστόλων δυὰς ἱερωτάτη * ἕνα τῆς Τριάδος σε * ἐπισταμένη, Χριστὲ, * νῦν παρὰ σοῦ ἀποστέλλεται * ἀγάγαι πῶλον * ὑποζυγίου υἱὸν, ὡς γέγραπται· * ἐφ' ᾧ ταπεινούμενος * καθίσεις, εὔσπλαγχνε, * τὴν ἐν ὑψίστοις * θελήματι * καθέδραν πᾶσι * τοῖς σὲ ποθοῦσιν * ἑτοιμαζόμενος, * καὶ τοὺς ἀλόγους * ὑποκύψαντας φρενοβλαβῶς, * ὦ Λόγε, παθήμασι, * λογικοὺς ἀπεργάσῃ * Ὡσαννά σοι ἀνακράζοντας.

Ὅμοιον.

Καθυποδέχου, Σιὼν, τὸν Βασιλέα· * ἰδοὺ, σοὶ πραότατος * ἤδη ἐφίσταται, * ἐξαναστήσας τὸν Λάζαρον, * καὶ καταλύσας * τὸ τοῦ θανάτου πικρὸν βασίλειον. * Πληθὺς θεοσύλλεκτε * τῶν ἱερῶν Μοναστῶν, * μετὰ μιγάδων * ἀθροίσθητε, * καθυπαντῆσαι * μετὰ βαΐων * Χριστῷ, κραυγάζοντες· * Εὐλογημένος * ὁ ἐρχόμενος σῶσαι γένος * βροτῶν διὰ πάθους σταυροῦ, * καὶ ἀπάθειαν πᾶσι * παρασχεῖν δι' ἀγαθότητα.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. δ΄. **Ὁ ἐν Ἐδὲμ παράδεισος.**

Ὁ Σεραφὶμ τοῖς ἄνω φοβερὸς, * Χριστὲ, ἐποχούμενος, * ὡς Θεός τε καὶ τῶν ὅλων αὐτουργὸς, * αὐτὸς ἐν πώλῳ ἐπὶ γῆς * καθεσθῆναι ἐπείγεσαι, * ὡς ὑπάρχων καθ' ἡμᾶς ἀνθρωπικῶς· * ἡ Βηθανία ἀγάλλεται, * ὡς δεχομένη σε, Σωτήρ· * Ἱεροσόλυμα χαίρει δὲ, * ὡς προσδοκῶντά σε λαβεῖν· * θάνατος τέθνηκε, * προαισθόμενος τὸν Λάζαρον φοιτᾶν ἐκ τῶν νεκρῶν· * καὶ ἡμεῖς τοῖς βαΐοις * προϋπαντὴν τελοῦντες ἐν χαρᾷ, * ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος * τῆς ἀγαθότητός σου, Κύριε.

Καὶ τοῦ Μηναίου γ΄. **Δόξα... καὶ νῦν.** Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς ριθ΄.

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα.

Στίχ. **Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων.**

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜϚ΄. 1.

Ἀπάρας δὲ Ἰσραὴλ, αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου, καὶ ἔθυσε θυσίαν τῷ Θεῷ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ. Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς, εἰπών· Ἰακὼβ, Ἰακώβ. Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστιν; Ὁ δὲ λέγει αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου· μὴ φοβοῦ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ· καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος· καὶ Ἰωσὴφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου. Ἀνέστη δὲ Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου· καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἁμάξας, ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσὴφ ἆραι αὐτόν. Καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν κτῆσιν, ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῇ Χαναὰν, εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, Ἰακὼβ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, υἱοὶ καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, θυγατέρες καὶ θυγατέρες τῶν θυγατέρων αὐτοῦ· καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἤγαγεν εἰς Αἴγυπτον.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς ρκ΄.

Κύριος φυλάξαι σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ· φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος.

Στίχ. **Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.**

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΓ΄. 15.

Υἱὲ, ἐὰν σοφὴ γένηταί σοι ἡ καρδία, εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν· καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χείλη πρὸς τὰ ἐμὰ χείλη, ἐὰν ὀρθὰ ὦσι. Μὴ ζηλούτω ἡ καρδία σου ἁμαρτωλοὺς, ἀλλὰ ἐν φόβῳ Κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐὰν γὰρ τηρήσῃς αὐτὰ, ἔσται σοι ἔκγονα, ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται. Ἄκουε, υἱέ, καὶ σοφὸς γίνου, καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας. Μὴ ἴσθι οἰνοπότης, μηδὲ ἐκτείνου συμβολαῖς, κρεῶν τε ἀγορασμοῖς· πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει, καὶ ἐνδύσεται διερρηγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς ὑπνώδης. Ἄκουε, υἱὲ, πατρὸς τοῦ γεννήσαντός σε, καὶ μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέ σου ἡ μήτηρ. Καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος· ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Εὐφραινέσθω ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ σοὶ, καὶ χαιρέτω ἡ τεκοῦσά σε. Δός μοι, υἱὲ, σὴν καρδίαν, οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρείτωσαν. Πίθος γὰρ τετρημένος ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος, καὶ φρέαρ στενὸν ἀλλότριον. Οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολεῖται, καὶ πᾶς παράνομος ἀναλωθήσεται. Τίνι οὐαί;

τίνι θόρυβος; τίνι κρίσεις; τίνι δὲ ἀηδίαι καὶ λέσχαι; τίνι συντρίμματα διὰ κενῆς; τίνος πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί; οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων ἐν οἴνοις; οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται; Μὴ μεθύσκεσθε ἐν οἴνοις, ἀλλὰ ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις, καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις· ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῷς τοὺς ὀφθαλμούς σου, ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου. Τὸ δὲ ἔσχατον, ὥσπερ ὑπὸ ὄφεως πεπληγὼς ἐκτείνεται, καὶ ὥσπερ ὑπὸ κεράστου διαχεῖται αὐτῷ ὁ ἰός. Οἱ ὀφθαλμοί σου ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν, τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκολιὰ, καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι. Ἐρεῖς δέ· Τύπτουσίν με, καὶ οὐκ ἐπόνεσα, καὶ ἐνέπαιξάν μοι, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν· πότε ὄρθρος ἔσται, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μεθ' ὧν συνελεύσομαι; (Κεφ. ΚΔ΄.1.) Υἱὲ, μὴ ζηλώσῃς κακοὺς ἄνδρας, μηδὲ ἐπιθυμήσῃς εἶναι μετ' αὐτῶν· ψευδῆ γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πόνους τὰ χείλη αὐτῶν λαλεῖ. Μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος, καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται. Μετὰ αἰσθήσεως ἐμπίπλανται ταμιεῖα ἐκ παντὸς πλούτου τιμίου καὶ καλοῦ. Κρείσσων σοφὸς ἰσχυροῦ καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίου μεγάλου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τοῦ Πλουσίου * τῆς ἀσυμπαθοῦς ὁμοιώσεως * καὶ ἀμεταδότου γνώμης * ῥῦσαί με, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὁ διὰ σταυροῦ σου καθαρισμὸν * τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν περιποιησάμενος· * Λαζάρου δὲ τοῦ πτωχοῦ * τῆς εὐχαρίστου ὑπομονῆς * ζηλωτὴν ἀνάδειξον, * καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατριάρχου Ἀβραὰμ * μὴ ἀποξενώσῃς με * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, * πάντα τόπον ἁγιάζετε, * καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· * καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὢ μυστηρίου φρικτοῦ! * ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! * ἡ Παρθένος ἔλεγεν, * ἐν σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν * ἐν μέσῳ δύο * λῃστῶν κρεμάμενον, * ὃν ἀνωδύνως * φρικτῶς ἐκύησεν. * Ἔκλαιε λέγουσα· * Οἴμοι, τέκνον φίλτατον! * πῶς ὁ δεινὸς * δῆμος καὶ ἀχάριστος * σταυρῷ προσήλωσε;

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικά. Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν, λέγομεν τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος δ΄. **Ταχὺ προκατάλαβε.**

Δυὰς ἀποστέλλεται * τῶν **Μαθητῶν** ἀγαγεῖν * τὸν πῶλον, ὡς γέγραπται, * ἐν ᾧ **Χριστὸς** ἐπιβὰς * ὡραῖος ἐλεύσεται, * αἴνεσιν ἐκ νηπίων * καταρτίσασθαι θείαν· * τοῦτον οὖν ὑπαντῆσαι * ἐπειχθῶμεν σπουδαίως, * βαΐα ἐναρέτων αὐτῷ * φέροντες πράξεων.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, * **Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ**, * ῥομφαία διῆλθέ σου * τὴν παναγίαν ψυχήν, * ἡνίκα σταυρούμενον * ἔβλεψας ἑκουσίως * τὸν **Υἱὸν καὶ Θεόν** σου· * ὅνπερ, εὐλογημένη, * δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, * συγχώρησιν πταισμάτων καιρῷ * νηστείας δωρήσασθαι.

Εἰς τὴν γ΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. δ΄. **Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.**

Δυὰς τῶν **Μαθητῶν** * ἀποστέλλεται σήμερον * τὸν πῶλον ἀγαγεῖν * τῷ **Δεσπότῃ** τῶν ἁπάντων· * ἔρχεται ἐπιβῆναι * ὁ ὀχούμενος * **Σεραφὶμ** πλήθεσιν· * ἄρχεται δειματοῦσθαι * ὁ κοσμοκράτωρ * παμφάγος θάνατος, * διὰ **Λαζάρου** πρῶτον σκυλευθεὶς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῷ πάθει τοῦ **Υἱοῦ** * ἡ ἁγνὴ ἐφεστῶσα, * θρηνοῦσα γοερῶς * κατηλάλαζε τὸ μέλος· * **Πῶς σέ**, τὸν ἀσιγήτως * **Ἀγγέλων** ὕμνοις * δοξολογούμενον, * παῖδες **Ἑβραίων** φεῦ μοι! * **Πιλάτου** κρίσει, * **Υἱέ**, παρέστησαν; * **Ὑμνολογῶ** σου, **Λόγε**, τὴν πολλὴν * καὶ ἄρρητον εὐσπλαγχνίαν.

Ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· καὶ στιχολογεῖται ἡ ε΄. Ὠδή.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ε΄. Ἦχος δ΄. **Ἀνάτειλόν μοι, Κύριε.**

Ἐπὶ σταυροῦ σύ, **Κύριε**, * ὑπνώσας μεταβέβληκας * εἰς ὕπνον, **Δέσποτα**, τὸν θάνατον· * **Λάζαρος** γάρ, ἐβόας, * ὁ φίλος κεκοίμηται· * ἀλλὰ ἀπελεύσομαι * ἐξυπνῆσαι νῦν αὐτόν.

Τῶν προφητῶν κηρύγματα * πληρῶν προφητευόμενα, * προφητοκτόνον πρὸς τὴν πόλιν, **Χριστὲ** * οἰκτίρμον, * παρεγένου * κτανθῆναι θελήματι, * τὸν ἀποκτανθέντα με * διασώζων τῇ φθορᾷ.

Οἱ σῶμα τὸ δυσήνιον * τῷ λόγῳ ὑποτάξαντες * δι᾽ ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, * μονασταὶ καὶ μιγάδες, * **Χριστῷ** ὑπαντήσατε * πώλῳ ἐπιβαίνοντι, * ἐρχομένῳ τε παθεῖν.

Θεοτοκίον.

Ῥανίσι τοῦ ἐλέους σου * κατάρδευσον, πανάχραντε, * τὴν ἐκτακεῖσαν μου διάνοιαν * φλογμῷ τῆς ἁμαρτίας, * καὶ τὸν ἐσβεσμένον μου * τῆς καρδίας ἄναψον * λύχνον, πύλη τοῦ φωτός.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. δ΄. **Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.**

Δυάδα **Μαθητῶν** σου, * ἐν τῷ μέλλειν σε φθάνειν, εἰς **Βηθανίαν**, **Χριστέ**, * στέλλεις ἀγάγαι σοι πῶλον, * ἐφ᾽ ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων * ἐκάθισε· πλὴν γάρ σου * οὐδεὶς τὰ ἄλογα ἔθνη, * **Σωτήρ**, καθυπέταξε.

Συνῆλθεν **Ἰουδαίων** * ἐξ **Ἱεροσολύμων** εἰς **Βηθανίαν** πληθύς, * καὶ ταῖς συγγόνοις **Λαζάρου** * σήμερον μὲν συμπάσχει· * ἐπὰν δὲ αὔριον γνῷ * τοῦτον ἐκ τάφου πηδῶντα, * κινεῖται πρὸς φόνον **Χριστοῦ**.

Δόξα.

Τριὰς ἡ παναγία, * ὁ **Πατήρ**, ὁ **Υἱὸς** καὶ **Πνεῦμα** τὸ παντουργόν, * ἡ μακαρία **Θεότης**, * ἡ ἄναρχος οὐσία, * τὸ τριλαμπέστατον φῶς, * τὸ πανδερκέστατον κράτος, * τοὺς δούλους σου φύλαττε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σταυρῷ σε κατιδοῦσα * ἐμπεπαρμένον τοῖς ἥλοις, **Χριστέ**, ἡ **Μήτηρ** σου, * καὶ ἐκ πλευρᾶς ζωηρᾶς σου * ῥυὲν αἷμα καὶ ὕδωρ, * κατετιτρώσκετο * τῇ μητρικῇ συμπαθείᾳ· * **Υἱὸν** γάρ σε ἔγνω αὐτῆς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰδού, παρεσκευάσθη * ὁ **Χριστὸς** ἐπιστῆναι πρὸς τὴν **Ἱερουσαλήμ**· * οἱ ἐν τοῖς ὄρεσι πάντες * καὶ ἐν ταῖς ἐρημίαις * συνέλθετε μονασταί, * αὐτῷ χαρᾷ ὑπαντῆσαι * σὺν πάσῃ τῇ ὑπ᾽ οὐρανόν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου * διασκέδασον, φωτοδότα **Χριστὲ**
» ὁ **Θεός**, * ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος * διώξας τῆς ἀβύσσου, *
» καὶ δώρησαί μοι τὸ φῶς * τῶν προσταγμάτων σου, **Λόγε**, * ἵνα
» ὀρθρίζων δοξάζω σε.

Ὠδὴ η΄. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Τὴν ἀνάστασιν καὶ ζωὴν * ἔχουσαι, γυναῖκες, προσφιλῆ, * τί ἀποδύρεσθε πικρῶς; * παραγίνεται καὶ ζωώσει * τὸν γνήσιον φίλον, * τῇ αὐτοῦ ἀναστάσει τὴν ἔγερσιν * πάντων προμηνύων * ὁ πάντων εὐεργέτης.

Καταγώγια μοναστῶν, * ἀθροίσθητε, ὡς ἄρνες λογικοὶ, * τῷ ἀρχιποίμενι Χριστῷ * ὑπαντῆσαι νῦν κλαδηφόροι· * προέρχεται θέλων * ὡς ἀρνίον σφαγῆναι ὁ Κύριος,* ὅπως τὴν τοῦ λύκου * ἐξάρῃ τυραννίδα.

Ἐρχομένου πρὸς Βηθφαγῇ, * κρότου σου ποδῶν ὁ δυσμενὴς * ᾔσθετο ᾅδης, καὶ ποδῶν * τοῦ Λαζάρου ἥπτετο, λέγων· * Εἰ μέλλει φωνεῖν σε * ἡ ζωὴ, μὴ μελλήσῃς, ἀλλ' ἔξελθε· * ἔγνων τὴν ἐμὴν γὰρ * κατάλυσιν ἐν τάχει.

Θεοτοκίον.

Ἱεραί σε τῶν Προφητῶν * κηρύττουσι φωναὶ συμβολικῶς * πύλην καὶ ὄρος καὶ σκηνὴν * τὴν ἁγίαν, φωτὸς νεφέλην, * ἐξ ἧς τοῖς ἐν σκότει * καὶ σκιᾷ καθημένοις ἀνέτειλεν * Ἥλιος, Παρθένε, * ὁ μόνος φωτοδότης.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί.

Ἡ δυὰς τῶν Μαθητῶν * ἀποσταλεῖσα φέρει * ὑποζύγιον * τῷ ἐπὶ ταῖς νεφέλαις * ἐπιβαίνοντι, * ὃν τὰ πάντα ὑμνοῦσι * καὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ θύραις ὁ Χριστός· * λοιπόν, ἡ Βηθανία, * μὴ σκυθρώπαζε· * εἰς γὰρ χαρὰν τὸ πένθος * μεταβάλλει σοι, * τὸ σὸν θρέμμα ἐγείρων * Λάζαρον ἐκ τάφου, * αὐτὸν ὑμνολογοῦντα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Εἷς Θεὸς οὖν ἡ Τριὰς, * οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκστάντος * εἰς υἱότητα, * οὐδὲ Υἱοῦ τραπέντος * εἰς ἐκπόρευσιν· * ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ ἄμφω, * φῶς Θεὸν τὰ τρία * δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη ἄφθορος κυεῖς· * μόνη θηλάζεις βρέφος, * μὴ λοχεύουσα· * μόνη τὸν Κτίστην τίκτεις * καὶ Δεσπότην σου· * εἶ καὶ Μήτηρ καὶ δούλη· * σὲ, Παρθενομῆτορ, * ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῖς φυτοῖς τῶν ἀρετῶν * καὶ αἰσθητῶς τοῖς κλάδοις, * ὡς διπλοῦν Χριστὸν * ἑτοιμασθῶμεν πάντες * ὑποδέξασθαι * ὀχούμενον ἐν πώλῳ· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ, * τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης * ἐποχούμενον,*
» καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως * δοξαζόμενον, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε *
» καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὠδὴ θ΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι * μεγαλεῖα.

Ἰδού, προανεφώνεις, * Ἀναβαίνομεν, Ἰησοῦ, * πρὸς πόλιν τὴν ἁγίαν, καὶ χερσὶ * μιαιφόνων ἀληθῶς * παραδοθήσομαι, σταυρῷ * ἀποκτανθῆναι σαρκί.

Θανάτου θέλων, Λόγε, * ἐξαρπάσαι φίλον τὸν σὸν, * σαρκὶ θανατωθῆναι δι' ἡμᾶς * κατεπείγῃ, τοὺς βροτοὺς * ἀθανατίζων τοὺς πιστοὺς, * μόνε ἀθάνατε.

Βαΐα σωφροσύνης * ἐπεισοίσωμεν τῷ Χριστῷ * ἐν πώλῳ μετριάζοντι σαρκὶ, * καὶ προσείπωμεν αὐτῷ· * Ἐπὶ τὸ πάθος ὁ ἐλθὼν, * εὐλογητὸς εἶ, Σωτήρ.

Θεοτοκίον.

Φρικτή σου ἡ λοχεία, * Θεοτόκε Μῆτερ Χριστοῦ· * διό σε μακαρίζομεν πιστῶς, * καὶ δοξάζομεν σεπτῶς, * αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν, * εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν.

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἄρτι ἀποστέλλων * τοὺς Μαθητὰς, Χριστὸς ἔφη· * Λύσαντές μοι πῶλον, * ἀγάγετε ἐπιβῆναι, * ἵνα λύσω τῆς ἀλογίας τὰ ἔθνη, * καὶ καθυποτάξω, ὡς Υἱὸς, τῷ Πατρί.

Ἔρχεται ὁ Κύριος· * ἄνοιξόν σου τὰς πύλας, * Βηθανία, πρόσδεξαι * ἐν πίστει τὸν Δεσπότην· * καὶ γὰρ ἥκει ἐξαναστῆσαι ἐκ τάφου * Λάζαρον, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Δόξα.

Τὸ τρισσοφαὲς, Κύριε, * τῆς σῆς μοναρχίας * ἐκφαντορικαῖς λάμψεσιν * εἰς νοῦν ἡμῶν ἀστράπτον, * ἀπὸ πλάνης πολυσχιδοῦς ἐπιστρέφει * πρὸς ἑνωτικὴν ἡμᾶς ἐνθέωσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις, τὸ παλάτιον * τοῦ πάντων Βασιλέως· * δι' ἧς τὰ βασίλεια * οὐρανῶν ἠνεῴχθη * τοῖς ἐπὶ γῆς, Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ ἡ μετὰ Ἀγγέλων συγκατοίκησις.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ ἐν ταῖς ἐρήμοις * καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις, * ἥκατε, ἀθροίσθητε * σὺν ἡμῖν βαϊοφόροι,* ὑπαντῆσαι τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ· * ἔρχεται γὰρ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα * ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ * ἐν πυρὶ καὶ βά-
» τῳ τόκον, * τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν
» σωτηρίαν, * ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς.

Ἦχος α'. Ποίημα Λέοντος τοῦ Βασιλέως.

Περιφρονήσασα, ψυχή μου, τῶν θείων χρησμῶν, * εὐάλωτος γέγονας * ταῖς μηχαναῖς τοῦ ἐχθροῦ· * οἰκείᾳ ῥοπῇ * παραδοθεῖσα τῇ φθορᾷ, * καὶ καρωθεῖσα ὑπὸ ἁμαρτίας πολλῆς * τὸ θεότευκτον ἀμφίον ἐῤῥύπωσας, * καὶ ἀνευτρέπιστον * τοῦ βασιλικοῦ γάμου πεποίηκας· * ἀλλ' ἵνα μὴ * σὺν τῇ ἁμαρτίᾳ ἑλκυσθῇς, * καὶ ὑποκεκρυμμένη τῶν παθῶν * τῷ ἐνδύματι, ἀνακλιθεῖσα * τὰς εὐθύνας τῆς εἰσόδου εἰσπραχθῇς, * καὶ τοῦ νυμφῶνος ἐκβληθῇς, * τῷ Σωτῆρι κράζον· * Τὸ φοβερὸν ὄμμα * ὁ λαβὼν, * ὅπερ εἰμὶ * καὶ ὃ ἧς μὴ ἐάσας, * καὶ πρὸ σταυροῦ * χλαμύδα ἐμπαιγμοῦ * δι' ἐμὲ φορέσας, * τὸν σάκκον μου διάῤῥηξον, * καὶ εὐφροσύνην ἀμφίασον, * καὶ ἐκ σκότους ἐξωτέρου, * καὶ κλαυθμοῦ αἰωνίου * ῥῦσαι με καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, * δεῦτε, λαοὶ ἅπαντες, τιμήσωμεν * ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, * τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου * καὶ κήρυκας τῆς πίστεως, * τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, * ἐξ ἧς ἀναβλύζει * τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. * Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ψυχωφελῆ * πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν, * καὶ τὴν ἁγίαν Ἑβδομάδα τοῦ Πάθους σου * αἰτοῦμεν κατιδεῖν, φιλάνθρωπε, * τοῦ δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλεῖά σου, * καὶ τὴν ἄφατον * δι' ἡμᾶς οἰκονομίαν σου, * ὁμοφρόνως μελῳδοῦντες· * Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως. Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος γ'.

Ἀνυπόστατος, Κύριε, ἡ ὀργὴ * τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς ἀπειλῆς σου· * καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἀτενίσαι * καὶ αἰτῆσαι παρὰ σοῦ τὸ ἔλεος· * μὴ τῷ θυμῷ σου, * μηδὲ τῇ ὀργῇ σου ἀπολέσῃς ἡμᾶς, * οὓς ἐκ γῆς τῇ χειρί σου ἔπλασας.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρκα'.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

Στίχ. **Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.** Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΞϚ'. 10.

Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλὴμ, καὶ πανηγυρίσατε ἐν αὐτῇ, πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν. Χάρητε ἅμα αὐτῇ χαρᾷ, πάντες ὅσοι

πενθεῖτε ἐπ' αὐτῇ, ἵνα θηλάσητε καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως αὐτῆς, ἵνα ἐκθηλάσαντες τρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς. Ὅτι τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς αὐτοὺς ὡς ποταμὸς εἰρήνης, καὶ ὡς χειμάῤῥους ἐπικλύζων δόξαν ἐθνῶν· τὰ παιδία αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται, καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται. Ὡς εἴ τινα μήτηρ παρακαλέσει, οὕτω κἀγὼ παρακαλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ παρακληθήσεσθε. Καὶ ὄψεσθε, καὶ χαρήσεται ἡ καρδία ὑμῶν, καὶ τὰ ὀστᾶ ὑμῶν, ὡς βοτάνη, ἀνατελεῖ· καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ Κυρίου τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν, καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθοῦσιν. Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ὡς πῦρ ἥξει, καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἅρματα αὐτοῦ, ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν αὐτοῦ, καὶ ἀποσκορακισμὸν αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρός. Ἐν γὰρ τῷ πυρὶ Κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σάρξ· πολλοὶ τραυματίαι ἔσονται ὑπὸ Κυρίου. Οἱ ἁγνιζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς κήπους, καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἔσθοντες κρέας ὕειον, καὶ τὰ βδελύγματα, καὶ τὸν μῦν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναλωθήσονται, εἶπε Κύριος. Κἀγὼ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῶν· ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας, καὶ ἥξουσι καὶ ὄψονται τὴν δόξαν μου. Καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖον, καὶ ἐξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη, εἰς Θαρσὶς, καὶ Φοὺδ, καὶ Λοὺδ, καὶ Μοσὼχ, καὶ εἰς Θοβὲλ, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πόῤῥω, οἳ οὐκ ἀκηκόασί μου τὸ ὄνομα, οὔτε ἑωράκασί μου τὴν δόξαν. Καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δόξαν μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἄξουσι τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν δῶρον Κυρίῳ, μεθ' ἵππων καὶ ἁρμάτων, ἐν λαμπήναις ἡμιόνων μετὰ σκιαδίων, εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, εἶπε Κύριος· ὡς ἀνενέγκαισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν ἐμοὶ μετὰ ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου. Καὶ ἀπ' αὐτῶν λήψομαι Ἱερεῖς καὶ Λευΐτας, εἶπε Κύριος. Ὃν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ, ἃ ἐγὼ ποιῶ, μένει ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει Κύριος, οὕτω στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν. Καὶ ἔσται μὴν ἐκ μηνὸς, καὶ σάββατον ἐκ σαββάτου· ἥξει πᾶσα σὰρξ τοῦ προσκυνῆσαι ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἶπε Κύριος. Καὶ ἐξελεύσονται, καὶ ὄψονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν ἐμοί· ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται, καὶ ἔσονται εἰς ὅρασιν πάσῃ σαρκί.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρκβ'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. **Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.**

ΤΗ͂ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ͂ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δὶς· καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ ε'. Ἰδιόμελα τοῦ ὁσίου καὶ δικαίου Λαζάρου, ποιοῦντες αὐτὰ ἑπτά.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'. Δίς.

Τὴν ψυχωφελῆ * πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν, * καὶ τὴν ἁγίαν Ἑβδομάδα τοῦ Πάθους σου * αἰτοῦμεν κατιδεῖν, φιλάνθρωπε, * τοῦ δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλεῖά σου, * καὶ τὴν ἄφατον * δι' ἡμᾶς οἰκονομίαν σου, * ὁμοφρόνως μελῳδοῦντες· * Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Μάρτυρες Κυρίου, * ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, * καὶ αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * πλῆθος οἰκτιρμῶν, * καὶ τὸν ἱλασμὸν * τῶν πολλῶν παραπτωμάτων, δεόμεθα.

Εἶτα ψάλλομεν τοῦ ἁγίου Λαζάρου Ἰδιόμελα ε'.

Ποίημα τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Κυρίου Λέοντος τοῦ Σοφοῦ.

Ἦχος πλ. β'. Δίς.

Κύριε, * Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν, * ὁ μέλλων γνώμῃ τάφον οἰκεῖν, * ἐπηρώτας· * Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; * μαθὼν δὲ ὃ οὐκ ἠγνόεις, * ἐφώνεις ὃν ἐπόθεις· * Λάζαρε, δεῦρο ἔξω· * καὶ ἐπήκουσεν ὁ ἄπνους * τῷ πνοὴν αὐτῷ διδόντι, * σοὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός. Δίς.

Κύριε, * ἐπὶ τὸν τάφον * τοῦ τετραημέρου, * ἐπὶ τὸ μνῆμα * ἦλθες Λαζάρου, * καὶ ἐπὶ φίλῳ δάκρυα ῥάνας, * νεκρὸν * τετραήμερον * ἤγειρας, ὁ στάχυς τῆς ζωῆς· * διὸ * θάνατος ἐδέθη φωνῇ, * τὰ σπάργανα ἐλύθη χερσί· * τότε χαρᾶς ἐπληροῦτο * τὸ στῖφος τῶν Μαθητῶν, * καὶ μία παρὰ πάντων * ἐλειτουργεῖτο συμφωνία· * Εὐλογημένος εἶ, Σωτήρ· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, * ἡ φωνή σου κατέλυσε * τοῦ ᾅδου τὰ βασίλεια, * καὶ ὁ λόγος τῆς ἐξουσίας σου * ἤγειρεν ἐκ τάφου τετραήμερον, * καὶ γέγονεν ὁ Λάζαρος * τῆς παλιγγενεσίας * προοίμιον σωτήριον. * Πάντα * δυνατά σοι, Δέσποτα, * τῷ πάντων Βασιλεῖ· * δώρησαι τοῖς δούλοις σου * ἱλασμὸν, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, * πιστῶσαι θέλων τοὺς Μαθητάς σου * τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἔγερσιν, * ἐν τῷ μνήματι * Λαζάρου παραγέγονας· * καὶ φωνήσαντός σου τοῦτον, * ὁ ᾅδης * ἐσκυλεύθη, καὶ ἀπέλυσε * τὸν τετραήμερον βοῶντα σοι· * Εὐλογημένε Κύριε, δόξα σοι.

Κύριε, * παραλαμβάνων τοὺς Μαθητάς σου, * ἐν Βηθανίᾳ παρεγένου, * ἵνα ἐγείρῃς τὸν φίλον σου· * καὶ δακρύσας ἐπ' αὐτῷ * νόμῳ φύσεως ἀνθρωπίνης, * ὡς Θεὸς * τοῦτον τετραήμερον ἤγειρας, * καὶ ἐβόα σοι, Σωτήρ· * Εὐλογημένε Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐπιστὰς * τῷ μνήματι Λαζάρου, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * καὶ φωνήσας τὸν νεκρὸν, * ὡς ἐξ ὕπνου ἐξανέστησας· * ἀπεσείσατο τὴν φθορὰν * τῆς ἀφθαρσίας τῷ νεύματι, * καὶ συνεξῆλθε τῷ λόγῳ * δεδεμένος κειρίαις. * Πάντα δύνασαι, * πάντα σοι δουλεύει, φιλάνθρωπε, * πάντα σοι ὑποτέτακται. * Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ἕτερον Ἰδιόμελον, ποίημα Ἀνδρέου Τυφλοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν ψυχωφελῆ * πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν, * βοήσωμεν· * Χαίροις, πόλις Βηθανία, * πατρὶς ἡ τοῦ Λαζάρου· * χαίρετε,* Μάρθα καὶ Μαρία, * αἱ τούτου ἀδελφαί· * αὔριον γὰρ * Χριστὸς παραγίνεται * ζωῶσαι ῥήματι * τὸν τεθνεῶτα ἀδελφόν· * οὗ φωνῆς ἀκούσας * ὁ πικρὸς καὶ ἀκόρεστος ᾅδης, * φόβῳ τρομάξας * καὶ μέγα στενάξας, * ἀπολύσει Λάζαρον * κειρίαις ἐσφιγμένον· * οὗ τῷ θαύματι * δῆμος Ἑβραίων ἐκπλαγείς, * μετὰ βαΐων καὶ κλάδων * αὐτῷ προσυπαντήσουσι, * καὶ ὀφθήσονται * εὐφημοῦντες παῖδες * ὃν φθονοῦσι πατέρες· * Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου, * Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Ἑσπέρας Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρκγ'.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΘ' 33.

Κατέπαυσεν Ἰακὼβ ἐπιτάσσων τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κλίνην, ἐξέλιπε· καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. (Κεφ. Ν'. 1.) Καὶ ἐπιπεσὼν Ἰωσὴφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἔκλαυσεν αὐτὸν, καὶ ἐφίλησεν αὐτόν. Καὶ προσέταξεν Ἰωσὴφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ, τοῖς ἐνταφιασταῖς, ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐνεταφίασαν οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν Ἰσραήλ. Καὶ ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας· οὕτω γὰρ καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς· καὶ ἐπένθησεν αὐτὸν Αἴ-

γυπτος ἑβδομήκοντα ἡμέρας. Ἐπεὶ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς δυνάστας Φαραὼ, λέγων· Εἰ εὗρον χάριν ἐναντίον ὑμῶν, λαλήσατε περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὦτα Φαραὼ, λέγοντες· Ὁ πατήρ μου ὥρκισέ με, λέγων· Ἐν τῷ μνημείῳ, ᾧ ὤρυξα ἐμαυτῷ ἐν γῇ Καναὰν, ἐκεῖ με θάψεις. Νῦν οὖν ἀναβὰς θάψω τὸν πατέρα μου, καὶ ἐπανελεύσομαι. Καὶ εἶπε Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ· Ἀνάβηθι, θάψον τὸν πατέρα σου, καθάπερ ὥρκισέ σε. Καὶ ἀνέβη Ἰωσὴφ θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ συνανέβησαν μετ᾽ αὐτοῦ πάντες οἱ παῖδες Φαραὼ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς γῆς Αἰγύπτου, καὶ πᾶσα ἡ πανοικία Ἰωσὴφ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ, καὶ ἡ συγγέννεια αὐτοῦ· καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑπελίποντο ἐν γῇ Γεσέμ. Καὶ συνανέβησαν μετ᾽ αὐτοῦ καὶ ἅρματα καὶ ἱππεῖς· καὶ ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα. Καὶ παρεγένοντο εἰς ἅλωνα Ἀτὰδ, ὅ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα· καὶ ἐποίησε τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας. Καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χαναὰν τὸ πένθος ἐπὶ ἅλωνι Ἀτὰδ, καὶ εἶπαν· Πένθος μέγα τοῦτό ἐστι τοῖς Αἰγυπτίοις· διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Πένθος Αἰγύπτου, ὅ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναὰν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιον ἐν κτήσει μνημείου παρὰ Ἐφρὼν τοῦ Χετταίου, κατέναντι Μαμβρῆ. Καὶ ὑπέστρεψεν Ἰωσὴφ εἰς Αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσὴφ, ὅτι τέθνηκεν ὁ πατὴρ αὐτῶν, εἶπαν· Μήποτε μνησικακήσῃ ἡμῖν Ἰωσὴφ, καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῷ ἡμῖν πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐνεδειξάμεθα εἰς αὐτόν. Καὶ παραγενόμενοι πρὸς Ἰωσὴφ εἶπαν· Ὁ πατήρ σου ὥρκισε πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτὸν, λέγων· Οὕτως εἴπατε Ἰωσήφ· Ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρά σοι ἐνεδείξαντο· καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντον τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρός σου. Καὶ ἔκλαυσεν Ἰωσὴφ, λαλούντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν, εἶπαν· Οἵδε ἡμεῖς σοὶ οἰκέται. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσήφ· Μὴ φοβεῖσθε· τοῦ γὰρ Θεοῦ εἰμι ἐγώ· ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ᾽ ἐμοῦ εἰς πονηρὰ, ὁ δὲ Θεὸς ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ, ὅπως ἂν γενηθῇ ὡς σήμερον, καὶ τραφῇ λαὸς πολύς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ φοβεῖσθε· ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν· καὶ παρεκάλεσεν αὐτοὺς, καὶ ἐλάλησεν αὐτῶν

εἰς τὴν καρδίαν. Καὶ κατῴκησεν Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ πανοικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἔζησεν Ἰωσὴφ ἔτη ἑκατὸν δέκα. Καὶ εἶδεν Ἰωσὴφ Ἐφραὶμ παιδία, ἕως τρίτης γενεᾶς· καὶ οἱ υἱοὶ Μαχὶρ τοῦ υἱοῦ Μανασσῆ ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ. Καὶ εἶπεν Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, λέγων· Ἐγὼ ἀποθνήσκω· ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκέψεται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν ὁ Θεὸς τοῖς πατράσιν ἡμῶν Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. Καὶ ὥρκισεν Ἰωσὴφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων· Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ, ᾗ ἐπισκέψηται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ συνανοίσετε τὰ ὀστᾶ μου ἐντεῦθεν μεθ᾽ ὑμῶν. Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσὴφ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν καὶ ἔθηκαν ἐν τῇ σορῷ ἐν Αἰγύπτῳ.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμός ρκδ΄.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὄρος Σιών.

Στίχ. Οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΛΑ΄. 8.

Υἱὲ, ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ, καὶ κρῖνε πάντα ὑγιῶς. Ἄνοιγε σὸν στόμα, καὶ κρῖνε δικαίως· διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὑρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη. Θαρσεῖ ἐπ᾽ αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἡ τοιαύτη καλῶς σκύλων οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὔχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Καὶ ἐγεύσατο, ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ᾽ αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσί. Δισσὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα. Περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε, καὶ ἀπέδοτο περιζώματα τοῖς Χαναναίοις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσ-

αὐτῆς. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγε. Τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει σοφῶς καὶ νομοθέσμως· ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλούτησαν, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ᾔνεσεν αὐτήν. Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλαὶ ἐποίησαν δύναμιν· σὺ δὲ ὑπέρκεισαι, ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαι, καὶ μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνείτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, καὶ αἰνείσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, ὡς συνήθως.

Ἰστέον, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον, οὔτε Μαρτυρικὸν, οὔτε Θεοτοκίον, οὔτε Ὀκτώηχος ψάλλεται ἄχρι τοῦ Σαββάτου τοῦ ἁγίου Θωμᾶ.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, ψάλλομεν τὸν παρόντα Κανόνα, ποίημα τοῦ ἁγίου Πατρὸς κυρίου Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὠδὴν ἐπινίκιον * ᾄσωμεν πάντες * Θεῷ τῷ ποιήσαντι * θαυμαστὰ τέρατα * βραχίονι ὑψηλῷ, * καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, * ὅτι δεδόξασται.

Νεκρὸν τετραήμερον * ἐξαναστήσας, * Σωτήρ μου, τὸν Λάζαρον, * τῆς φθορᾶς ἀπήλλαξας * βραχίονι ὑψηλῷ, * καὶ ἔδειξας, ὡς δυνατὸς, * τὴν ἐξουσίαν σου.

Φωνήσας τὸν Λάζαρον * ἐκ τοῦ μνημείου * εὐθὺς ἐξανέστησας· * ἀλλ' ὁ ᾅδης κάτωθεν * πικρῶς ὠδύρετο, * καὶ στένων ἔτρεμε, Σωτὴρ, * τὴν ἐξουσίαν σου.

Ἐδάκρυσας, Κύριε, * ἐπὶ Λαζάρῳ, * δεικνύων τὴν σάρκωσιν * τῆς οἰκονομίας σου, * καὶ ὅτι φύσει Θεὸς * ὑπάρχων, φύσει καθ' ἡμᾶς * γέγονας ἄνθρωπος.

Τῆς Μάρθας τὰ δάκρυα * καὶ τῆς Μαρίας * κατέπαυσας, Κύριε, * ἐκ νεκρῶν τὸν Λάζαρον * ἐξαναστήσας, Σωτὴρ, * καὶ δείξας ἔμπνουν τὸν νεκρὸν * τῇ ἐξουσίᾳ σου.

Τῷ νόμῳ τῆς φύσεως * τῆς ἀνθρωπίνης * ἠρώτησας, Δέσποτα· * Ποῦ τέθειται Λάζαρος; * δεικνύων πᾶσι, Σωτὴρ, * ἀνόθευτον τὴν πρὸς ἡμᾶς * οἰκονομίαν σου.

Τὰ κλεῖθρα συνέτριψας * τότε τοῦ ᾅδου * φωνήσας τὸν Λάζαρον, * καὶ τὸ κράτος ἔσεισας * τοῦ πολεμήτορος, * καὶ ἔπεισας πρὸ τοῦ σταυροῦ * τρέμειν σε, μόνε Σωτήρ.

Δεσμώτην τὸν Λάζαρον * ὑπὸ τοῦ ᾅδου * κρατούμενον, Δέσποτα, * ὡς Θεὸς προέφθασας, * καὶ ἔλυσας τῶν δεσμῶν· * τῷ σῷ γὰρ πάντα, δυνατὲ, * εἴκει προστάγματι.

Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, * Υἱὸν καὶ Πνεῦμα, * Τριάδα ἀχώριστον * ἐν Μονάδι φύσεως, * καὶ σὺν Ἀγγέλοις αὐτὴν, * ὡς ἕνα ἄκτιστον Θεὸν, * δοξολογήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀτρέπτως ἐκύησας, * Παρθενομῆτορ, * τὸν Κτίστην τῆς φύσεως * ἐξ ἁγίου Πνεύματος, * κατ' εὐδοκίαν Πατρὸς * γενόμενον ὅπερ ἐσμὲν, * δίχα τροπῆς καὶ φυρμοῦ.

Ὠδὴ β'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρόσεχε, * οὐρανὲ, καὶ λαλήσω, * καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, * τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, * τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Δόξα σοι * τῷ φωνήσαντι μόνον, * καὶ ἐκ τοῦ τάφου νεκρὸν * τεταρταῖον τὸν φίλον * ἐγείραντι Λάζαρον.

Ἤκουσε * τῆς φωνῆς σου ὁ ἄπνους, * καὶ ψυχωθεὶς ἐκ νεκρῶν * ἐξανέστη εὐθέως * δοξάζων σε, Κύριε.

Πρόσταγμα * ζωηφόρου φωνῆς σου * δεξάμενος ὀδωδὼς, * ἐξηγέρθη τοῦ τάφου, * Σωτήρ μου, ὁ Λάζαρος.

Ἐδάκρυσας * ἐπὶ φίλῳ, Σωτήρ μου, * πιστούμενος τὴν ἡμῶν * ὡς ἐφόρεσας φύσιν, * καὶ τοῦτον ἀνέστησας.

Ἐτρόμαξεν, * ὡς κατεῖδεν ὁ ᾅδης * παλινδρομοῦντα εὐθὺς * τὸν δεδεμένον κειρίαις * φωνῇ πρὸς τὴν ὧδε ζωήν.

Ἐξέστησαν * τῶν Ἑβραίων οἱ δῆμοι, * ὅτε φωνήσας, Σωτὴρ, * ἐξανέστησας λόγῳ * ὀδωδότα τὸν Λάζαρον.

Ἐσείσθησαν * τὰ ταμεῖα τοῦ ᾅδου, * ὡς ἐψυχοῦτο εὐθὺς * κάτω Λάζαρος τότε * τῇ φωνῇ τοῦ ζωώσαντος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθον, * ὃν ἀπεδοκίμασαν * οἱ οἰκοδομοῦντες, * οὗτος ἐγενήθη * εἰς κεφαλὴν γωνίας· * αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, * ἐν ᾗ ἐστερέωσε * τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Χριστὸς, * ἣν ἐξ ἐθνῶν * ἐξηγοράσατο.

Θαῦμα * ξένον καὶ παράδοξον! * πῶς ὁ Κτίστης πάντων * ὅπερ οὐκ ἠγνόει, * ὡς ἀγνοῶν ἠρώτα· * Ποῦ κεῖται ὃν θρηνεῖτε; * ποῦ τέθειται Λάζαρος, * ὃν μετ' ὀλίγον ἐκ νεκρῶν * ζῶντα ὑμῖν * ἐξαναστήσω ἐγώ;

Λίθον, * ὅν σοι προσεκύλισαν * οἱ κηδεύσαντές σε, * τοῦτον συγκινῆσαι * ὁ Ἰησοῦς προστάξας, * εὐθὺς ἀνέστησέ σε, * φωνήσας σοι, Λάζαρε· * Ἀνάστα, δεῦρο πρός με, * ἵνα τὴν σὴν * ὁ ᾅδης πτήξῃ φωνήν.

Μάρθα * καὶ Μαρία, Κύριε, * ὀδυρμοῖς ἐβόων· * Ἴδε, ὃν ἐφίλεις * νῦν τεταρταῖος ὄζει· * εἰ δὲ ἧς ὧδε τότε, * οὐκ ἔθνησκε Λάζαρος, * ἀλλ' ὡς ἀχώριστος παντὶ, * τοῦτον εὐθὺς * φωνήσας ἤγειρας.

Ῥάνας * ἐπὶ φίλῳ δάκρυα, * δι' οἰκονομίαν * ἔδειξας τὴν σάρκα, * τὴν ἐξ ἡμῶν ληφθεῖσαν, * οὐσίᾳ, οὐ δοκήσει, * Σωτὴρ, ἐνωθεῖσαν σοι, * καὶ ὡς φιλάνθρωπος Θεὸς, * τοῦτον εὐθὺς * φωνήσας ἤγειρας.

Οἴμοι, * ὄντως νῦν ἀπόλωλα! * ἐκβοῶν ὁ ᾅδης * οὕτω προσεφώνει * τῷ θανάτῳ λέγων· * Ἰδοὺ, ὁ Ναζωραῖος * τὰ κάτω συνέσεισε, * καὶ τὴν γαστέρα μου τεμὼν, * ἄπνουν νεκρὸν * φωνήσας ἤγειρε.

Ποῦ ἡ τῶν Ἑβραίων ἄνοια; * ποῦ ἡ ἀπιστία; * ἕως πότε πλάνοι; * ἕως πότε νόθοι; * ὁρᾶτε τὸν θανόντα * φωνῇ ἐξαλλόμενον, * καὶ ἀπιστεῖτε τῷ Χριστῷ; * ὄντως υἱοὶ * τοῦ σκότους πάντες ὑμεῖς!

Δόξα.

Ἕνα * τῆς Τριάδος οἶδά σε, * εἰ καὶ ἐσαρκώθης· * ἕνα καὶ δοξάζω * Υἱὸν σεσαρκωμένον, * τὸν ἐκ τῆς Θεοτόκου * ἀσπόρως βλαστήσαντα, * καὶ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι * ἕνα Υἱὸν * δοξολογούμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ξένον * καὶ φρικτὸν τὸ ὅραμα, * ἐξ οἰκονομίας, * ὅπερ προεώρων * οἱ ἀψευδεῖς Προφῆται, * Παρθένον Θεοτόκον * ἀσπόρως μὲν κύουσαν, * ἀφθόρως τίκτουσαν Θεὸν, * μένουσαν δὲ * καὶ μετὰ τόκον ἁγνήν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, * καὶ ἡ σελήνη * ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· *
» ὑψώθης, μακρόθυμε, * ἐπὶ τοῦ ξύλου, * καὶ ἔπηξας ἐν αὐ-
» τῷ * τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Ἐδάκρυσας, Κύριε, * ἐπὶ Λαζάρῳ, * δείξας ὅτι ἄνθρωπος εἶ· * καὶ ἤγειρας, Δέσποτα, * τὸν τεθνεῶτα, * καὶ ἔδειξας τοῖς λαοῖς * ὅτι Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἄπνους ὡς ἤκουσε * τὸ πρόσταγμά σου, * Δεῦρο ἔξω, Λάζαρε, * δρομαῖος ἀνίστατο * σὺν τοῖς σπαργάνοις, * καὶ ἥλατο, ἀγαθὲ, * δεικνὺς τὸ κράτος σου.

Τῆς Μάρθας τὰ δάκρυα * καὶ τῆς Μαρίας * κατέπαυσας, Χριστὲ ὁ Θεός· * φωνήσας τὸν Λάζαρον * αὐτεξουσίως * συνήγειρας τῇ φωνῇ, * καὶ προσεκύνησέ σοι.

Δακρύσας, ὡς ἄνθρωπος, * ἐπὶ Λαζάρῳ, * ἐξήγειρας αὐτὸν, ὡς Θεός· * ἠρώτας· Ποῦ τέθειται * ὁ τεταρταῖος; * πιστούμενος, ἀγαθὲ, * τὴν ἐνανθρώπησίν σου.

Τοῦ πάθους τὰ σύμβολα * καὶ τοῦ σταυροῦ σου * γνωρίσαι βουληθεὶς, ἀγαθὲ, * τοῦ ᾅδου τὴν ἄπληστον * γαστέρα ῥήξας * ἀνέστησας, ὡς Θεὸς, * τὸν τετραήμερον.

Τίς οἶδε, τίς ἤκουσεν, * ὅτι ἀνέστη * ἄνθρωπος νεκρὸς ὀδωδώς; * Ἠλίας μὲν ἤγειρε * καὶ Ἐλισσαῖος, * ἀλλ' οὐκ ἐκ μνήματος, * ἀλλ' οὐδὲ τεταρταῖον.

Ὑμνοῦμεν σου, Κύριε, * τὴν δυναστείαν, * ὑμνοῦμεν καὶ τὰ πάθη, Χριστέ· * τῇ μὲν γὰρ, ὡς εὔσπλαγχνος, * ἐθαυματούργεις, * τὰ δὲ οἰκονομικῶς * εἵλου, ὡς ἄνθρωπος.

Θεὸς εἶ καὶ ἄνθρωπος, * ἐπαληθεύων * τοῖς πράγμασι τὰ ὀνόματα· * ἐπέστης τῷ μνήματι * σαρκὶ ὁ Λόγος, * καὶ ἤγειρας, ὡς Θεὸς, * τὸν τετραήμερον.

Ἐξέστησαν, Δέσποτα, * Ἑβραίων δῆμοι, * ὡς εἶδον ἀναστάντα νεκρὸν * ἐκ τάφου τὸν Λάζαρον * σὺν τῇ φωνῇ σου, * καὶ ἔμειναν ἀπειθεῖς * τῶν θαυμασίων σου.

Δόξα.

Ἀχρόνως ἐξέλαμψας * ἐκ τοῦ Πατρός σου, * ὡς εἷς τῆς Τριάδος, Σωτήρ· * ἐν χρόνῳ, ἐν Πνεύματι * ἐκ τῆς Παρθένου * προῆλθες σάρκα λαβὼν * ὁ ὑπερούσιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ σύλληψις ἄσπορος * τῆς Θεοτόκου, * ὁ τόκος ἄνευ πάθους φθορᾶς· * Θεὸς γὰρ ἀμφότερα * θαυματουργήσας, * ἐκένωσεν ἑαυτὸν, * ἵνα ἡμῖν ἑνωθῇ.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, * Υἱὲ τοῦ Θεοῦ· * ἄλλον γὰρ ἐκτός
» σου Θεὸν οὐ γινώσκομεν· * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, * ὅτι
» Θεὸς ζώντων * καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις. Δίς.

Ζωὴ ὑπάρχων, Κύριε, * καὶ φῶς ἀληθινὸν, * Λάζαρον φωνήσας ἀνέστησας· * ὡς δυνατὸς γὰρ πᾶσιν ἔδειξας, * ὅτι Θεὸς ζώντων * καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τὴν ἄστεκτόν σου πρόσταξιν * μὴ φέρων, Ἰησοῦ, * ᾅδης ὁ πολλοὺς δεξάμενος ἔπτηξε, * καὶ τεταρταῖον ὄντα Λάζαρον * σὺν τῇ φωνῇ ζῶντα * καὶ οὐ νεκρὸν ἐδίδου.

Τὸν χοῦν συνάψας Πνεύματι, * ὁ πάλαι τὸν πηλὸν * Πνεύ-

ματι ψυχώσας ζωῆς, Λόγε, λόγῳ σου, * καὶ νῦν δὲ λόγῳ ἐξανέστησας * ἐκ τῆς φθορᾶς φίλον * καὶ τῶν καταχθονίων.

Τῷ νεύματί σου, Κύριε, * ἀνθέστηκεν οὐδείς· * ὅτε γὰρ νεκρὸν ἐφώνεις τὸν Λάζαρον, * εὐθὺς ὁ ἄπνους ἐξανίσατο, * καὶ τὰ δεσμὰ φέρων * ποσὶ περιεπάτει.

Ὢ Ἰουδαίων ἄνοια! * ὢ πώρωσις ἐχθρῶν! * τίς οἶδε νεκρὸν ἐκ τάφου ἐγείραντα; * Ἠλίας πάλαι ἐξανέστησεν, * ἀλλ' οὐκ ἐκ μνήματος, * ἀλλ' οὐδὲ τεταρταῖον.

Ἀνείκαστε, μακρόθυμε, * ὁ πάντα δι' ἡμᾶς * πράττων ὡς Θεός, καὶ πάσχων ὡς ἄνθρωπος, * πάντας μετόχους ἡμᾶς ποίησον * τῆς σῆς Βασιλείας, * πρεσβείαις τοῦ Λαζάρου.

Δόξα.

Προάναρχε, συνάναρχε, * ὁμότιμε Τριάς, * Πάτερ παντοκράτορ, Υἱέ, Πνεῦμα ἅγιον, * Μονὰς ἁγία, τρισυπόστατε, * τοὺς ἐξ Ἀδὰμ σῶζε * πιστῶς σε ἀνυμνοῦντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον γαστέρα σου * ἡγίασεν, ἁγνή, * σάρκα ἐξ αὐτῆς λαβὼν ὁ ὑπέρθεος, * ὁ ἐν Τριάδι προσκυνούμενος, * ὁ ἐκ Πατρὸς Λόγος, * καὶ σὺν τῷ Πνεύματι Θεός.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀπέῤῥιψάς με εἰς βάθη * καρδίας θαλάσσης, * καὶ ἔσωσάς
» με, Σωτήρ, * δουλείας θανάτου, καὶ ἔλυσας τῶν δεσμῶν *
» τῶν ἀνομιῶν μου. Δίς.

Ἠρώτησας ποῦ εἰμί, * ὁ πάντα γινώσκων· * ἐδάκρυσάς με, Σωτήρ, * ὡς ἄνθρωπος φύσει, * καὶ ἤγειράς με νεκρὸν * τῷ προστάγματί σου.

Ἐφώνησάς με ἐξ ᾅδου, * Σωτήρ, κατωτάτου, * βοᾷ Λάζαρος πρὸς σὲ * τὸν λύτην τοῦ ᾅδου, * καὶ ἤγειράς με νεκρὸν * τῷ προστάγματί σου.

Ἐνέδυσάς με, Σωτήρ, * τὸ πήλινον σῶμα, * καὶ ἔπνευσάς μοι ζωήν, * καὶ εἶδον τὸ φῶς σου, * καὶ ἤγειράς με νεκρὸν * τῷ προστάγματί σου.

Ἐψύχωσας σὺ τὴν ἄπνουν * μορφὴν τῆς σαρκός μου· * συνέσφιγξάς με, Σωτήρ, * ὀστέοις καὶ νεύροις, * καὶ ἤγειράς με νεκρὸν * τῷ προστάγματί σου.

Τὴν παμφάγον διαῤῥήξας * γαστέρα τοῦ ᾅδου, * ἐξήρπασάς με, Σωτήρ, * τῇ σῇ δυναστείᾳ, * καὶ ἤγειράς με νεκρὸν * τῷ προστάγματί σου.

Ἐφόρεσάς μου, Σωτήρ, * τὸ φύραμα ὅλον, * ἐφύλαξας δὲ ἁγνὴν * τὴν ἄχραντον μήτραν, * ἐξ ἧς προῆλθες σαρκωθείς, * εἷς ὢν τῆς Τριάδος.

Δόξα.

Τριὰς ἁγία, δοξάζω * τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, * καὶ σὺν Ἀγγέλοις ὑμνῶ * τὸν τρισάγιον ὕμνον· * ἐλέησον τὰς ψυχὰς * τῶν σὲ ἀνυμνούντων.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντόν σου νηδὺν * ὑπέδυ ὁ Λόγος, * ἐτήρησε δὲ αὖθις * μετὰ γέννησιν ταύτην * ἁγνήν, Θεογεννῆτορ· * θαῦμα ὄντως παράδοξον!

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου, Σωτήρ, * οὐχ ἥψατο * οὐδὲ
» παρενώχλησε τὸ πῦρ· * τότε οἱ τρεῖς, * ὡς ἐξ ἑνὸς στόμα-
» τος, ὕμνουν * καὶ εὐλόγουν λέγοντες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός, * ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπὶ νεκρῷ ἐδάκρυσας, Σωτήρ, * ὡς ἄνθρωπος, * ἵνα δείξῃς πᾶσι τοῖς λαοῖς, * ὅτι Θεὸς ὢν * δι' ἡμᾶς ἄνθρωπος ὤφθης· * καὶ ἑκὼν ἐδάκρυσας, * τύπους ἡμῖν προτιθεὶς * ἐνδιαθέτου στοργῆς.

Ὁ τεταρταῖος Λάζαρος, Σωτήρ, * ὡς ἤκουσε * κάτω τῆς φωνῆς σου, ἀναστὰς * ἀνύμνησέ σε, * καὶ γεγηθὼς οὕτως ἐβόα· * Σὺ Θεὸς καὶ Κτίστης μου· * σὲ προσκυνῶ καὶ ὑμνῶ * τὸν ἀναστήσαντά με.

Εἰ καὶ δεσμὰ περίκειμαι, Σωτήρ, * ὁ Λάζαρος * κάτωθεν ἐβόα, Λυτρωτά, * ἀλλ' οὐδαμῶς * ἐν τῇ γαστρὶ μενῶ τοῦ ᾅδου, * ἐὰν μόνον κράξῃς μοι· * Λάζαρε, δεῦρο ἔξω· * σὺ γάρ μου φῶς καὶ ζωή.

Παρακαλῶ σε, Λάζαρε, φησίν, * ἀνάστηθι, * ἔξελθε τῶν κλείθρων μου ταχύ, * ἄπιθι οὖν· * καλόν μοι γὰρ ἕνα θρηνῆσαι * πικρῶς ἀφαιρούμενον * παρὰ πάντας, οὓς πρὶν * πεινῶν κατέπιον.

Καὶ τί βραδύνεις, Λάζαρε; φησίν· * ὁ φίλος σου· * Δεῦρο ἔξω, κράζει ἑστηκώς· * ἔξελθε οὖν, * ἵνα κἀγὼ ἄνεσιν λάβω· * ἀφ' οὗ γάρ σε ἔφαγον, * εἰς ἔμετον ἡ τροφὴ * ἀντεκατέστη μοι.

Τί οὐκ ἐγείρῃ, Λάζαρε, ταχύ; * ἀνέκραζε * κάτωθεν ὁ ᾅδης θρηνῳδῶν· * τί οὐκ εὐθὺς * ἐξαναστὰς τρέχεις τῶν ὧδε; * ἵνα μὴ καὶ ἄλλους μοι * αἰχμαλωτίσῃ Χριστὸς * ἐξαναστήσας σε.

Ἐθαυμαστώθης, Δέσποτα Χριστέ, * ἐξαίσια * τότε ἐργασάμενος πολλά· * φῶς γὰρ τυφλοῖς, * κωφῶν δὲ ὦτα ἤνοιξας λόγῳ, * καὶ τὸν φίλον Λάζαρον * ἐκ τῶν νεκρῶν, ὡς Θεός, * φωνήσας ἤγειρας.

Δόξα.

Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν ᾠδήν, * δοξάζοντες * ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, * Πνεῦμα εὐθές, * μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, * ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ἡ Τριάς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς Τριάδος ἕνα σε, Χριστέ, * δοξάζομεν, * ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς * δίχα τροπῆς, * ἀνθρωπικῶς πάντα ἠνέσχου, * μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως * τῆς πατρικῆς, Ἰησοῦ, * εἰ καὶ ἡνώθης ἡμῖν.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, * καὶ τὸ ὕδωρ * τὸ ὑπεράνω * τῶν » οὐρανῶν, εὐλογεῖτε, * ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Ποιητὴς καὶ συνοχεὺς * τῶν ἁπάντων * δι' εὐσπλαγχνίαν * ἐν Βηθανίᾳ ἐπέστη, * ἐγεῖραι τὸν Λάζαρον.

Ὁ τεταρταῖος ὀδωδὼς * καὶ κειρίαις * συνειλημμένος * ἥλατο ἔμπνους ὁ ἄπνους, * φωνοῦντός σου, Κύριε.

Τῶν Ἰουδαίων ὁ λαὸς * ὡς ἑώρα * τὸν τεθνεῶτα * τῇ σῇ φωνῇ ἀναστάντα, * Χριστέ, διεπρίετο.

Οἱ σκοτεινοὶ περὶ τὸ φῶς * Ἰουδαῖοι, * τί ἀπιστεῖτε * τῇ τοῦ Λαζάρου ἐγέρσει; * Χριστοῦ τὸ ἐγχείρημα.

Ἀγαλλιάσθω ἡ Σιών, * καὶ ὑμνείτω * τὸν Ζωοδότην, * τὸν ἀναστήσαντα λόγῳ * ἐκ τάφου τὸν Λάζαρον.

Αἱ στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν * καὶ τὸ γένος * τῶν γηγενῶν σε * ὕμνησαν, ὅτε, Σωτήρ μου, * τὸν Λάζαρον ἤγειρας.

Δόξα.

Σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, * καὶ τὸ Πνεῦμα * δοξολογοῦμεν, * καὶ ἀσιγήτως βοῶμεν· * Τρισάγιε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ εὐλογῶ καὶ προσκυνῶ * τὸν τεχθέντα * ἐκ τῆς Παρθένου, * μὴ χωρισθέντα τοῦ θρόνου * τῆς ἁγίας δόξης σου.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐποίησε κράτος * ἐν βραχίονι αὐτοῦ· * καθεῖλε γὰρ δυνάστας » ἀπὸ θρόνων, * καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς * ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· * » ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς * Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, * καὶ κατεύθυ» νεν ἡμᾶς * εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ὑμνείτω τὸ θαῦμα * Βηθανία σὺν ἡμῖν· * ἐν ταύτῃ γὰρ ἐδάκρυσεν ὁ Κτίστης * τὸν Λάζαρον ἀνιστῶν, * νόμῳ φύσεως σαρκός· * καὶ Μάρθας τὰ δάκρυα λοιπὸν * καὶ τὸν κλαυθμὸν Μαρίας * εἰς χαρὰν μεταβαλών, * τὸν νεκρὸν ἐγείρει.

Πιστούμενος, Λόγε, * τὴν ἀνάστασιν τὴν σήν, * ἐκάλεσας τὸν Λάζαρον ἐκ τάφου * καὶ ἤγειρας ὡς Θεός, * ἵνα δείξῃς τοῖς λαοῖς * Θεόν σε καὶ ἄνθρωπον ὁμοῦ * ἐν ἀληθείᾳ ὄντα, * καὶ ἐγείραντα Ναὸν * τὸν τοῦ σώματός σου.

Συνέσεισας πύλας * καὶ μοχλοὺς τοὺς σιδηροῦς· * ἐφόβησας τὸν ᾅδην τῇ φωνῇ σου, * καὶ ἔπτηξε σὺν αὐτῷ * καὶ ὁ θάνατος

εὐθύς, * ὡς εἶδον τὸν Λάζαρον, Σωτήρ, * τὸν παρ' αὐτοῖς δεσμώτην, * ψυχωθέντα τῇ φωνῇ * καὶ ἐξαναστάντα.

Ἐξέστησαν πάντες, * ὡς ἑώρων σε, Σωτήρ, * δακρύοντα τὸν Λάζαρον θανόντα, * καὶ ἔλεγον οἱ δεινοί· * Ἴδε πῶς αὐτὸν φιλεῖ! * Εὐθὺς οὖν ἐφώνησας αὐτόν, * καὶ ἀναστὰς ὁ ἄπνους * ἀφῃρεῖτο τὴν φθορὰν * τῷ προστάγματί σου.

Ἐσείσθησαν πύλαι, * συνετρίβησαν μοχλοί, * ἐλύθησαν δεσμὰ τοῦ τεθνεῶτος· * ὁ ᾅδης δὲ τῇ φωνῇ * τῆς δυνάμεως Χριστοῦ * πικρῶς ἀνεστέναξε θρηνῶν, * καὶ ἀνεβόα· Οἴμοι! * τίς καὶ πόθεν ἡ φωνὴ * ἡ νεκροὺς ζωοῦσα;

Ἀνάστα ἐντεῦθεν * ὑπακούσας τῆς φωνῆς· * ὁ φίλος σου γὰρ ἔξω προσφωνεῖ σε· * οὗτός ἐστιν, ὁ τὸ πρὶν * ἀναστήσας τοὺς νεκρούς. * Ἡλίας μὲν ἤγειρε νεκρόν, * καὶ Ἐλισσαῖος ἅμα, * ἀλλ' αὐτὸς ἦν δι' αὐτῶν * καὶ λαλῶν καὶ πράττων.

Ὑμνοῦμέν σου, Λόγε, * τὴν ἀνείκαστον ἰσχύν· * ὀστέοις γὰρ καὶ νεύροις τὸν θανόντα * ἤγειρας λόγῳ τῷ σῷ, * ὡς τῶν ὅλων Πλαστουργός, * καὶ τοῦτον ἀνέστησας, Σωτήρ, * ἐκ τῶν καταχθονίων, * ὡς τῆς χήρας τὸν υἱὸν * τὸν ἐπὶ τῆς κλίνης.

Δόξα.

Τριὰς παναγία, * Πάτερ ἄναρχε Θεέ, * συνάναρχε Υἱὲ καὶ θεῖε Λόγε, * Παράκλητε ἀγαθέ, * Πνεῦμα ἅγιον Θεοῦ, * τὸ ἓν καὶ τρισήλιον φάος, * ἡ συμφυὴς οὐσία, * εἷς Θεὸς καὶ Κύριος, * οἴκτειρον τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα ποιήσας * ἐν σοφίᾳ, Ἰησοῦ, * καὶ ὅλον με φορέσας ἐκ Παρθένου, * καὶ ὅλος μένων ἀεὶ * ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρός, * τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, Χριστέ, * ἐπὶ τὸ ποίμνιόν σου * καταπέμψας, ὡς Θεός, * ἐπισκίασον ἡμᾶς.

Ἰστέον, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, οὔτε Ὀκτώηχος, οὔτε Μαρτυρικόν, οὔτε Θεοτοκίον ψάλλεται.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ, ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Θεὸς Κύριος, εἰς Ἦχον α΄. καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον ἐκ τρίτου.

Ἦχος α΄.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν * πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, * ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον, * Χριστὲ ὁ Θεός· * ὅθεν καὶ ἡμεῖς, ὡς οἱ παῖδες, * τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, * σοὶ τῷ νικητῇ * τοῦ θανάτου βοῶμεν· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα στιχολογοῦμεν τὸ Κάθισμα, τό· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Μετὰ δὲ ταύτην τὴν Στιχολογίαν, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Κατοικτείρας τῆς Μάρθας * καὶ Μαρίας τὰ δάκρυα, * ἐκκυλίσαι τὸν λίθον * ἐκ τοῦ τάφου προσέταξας· * ἀνέστησας φωνήσας τὸν νεκρὸν, * συντρίψας τοῦ θανάτου τοὺς μοχλοὺς, * τὴν τοῦ κόσμου, Ζωοδότα, * ὡς δι' αὐτοῦ πιστούμενος ἀνάστασιν. * Δόξα τῇ δυναστείᾳ σου, Σωτήρ· * δόξα τῇ ἐξουσίᾳ σου, * δόξα τῷ διὰ λόγου πάντα συστησαμένῳ.

Δόξα... καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα στιχολογοῦμεν τὸν Ἄμωμον, καὶ λέγομεν καὶ τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος· καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθως ἐν Κυριακῇ, καὶ μετὰ τὴν τούτων συμπλήρωσιν, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας * καὶ τῆς προγνώσεως, * τοὺς περὶ Μάρθαν ἠρώτας, * ἐν Βηθανίᾳ παρὼν, * Ποῦ τεθείκατε, βοῶν, * φίλον τὸν Λάζαρον; * ὃν δακρύσας συμπαθῶς, * τετραήμερον νεκρὸν * ἀνέστησας τῇ φωνῇ σου, * φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, * ὡς Ζωοδότης καὶ Κύριος.

Δόξα... καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, καὶ ὁ Ν΄. Εὐαγγέλιον δὲ οὐ λέγομεν, εἰ μὴ εἰς τὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Λαζάρου. Ἀναγνώσεις δὲ ποιοῦμεν τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην περὶ τῆς Ἑορτῆς λόγων ξγ΄. καὶ ξδ΄. Οἱ Κανόνες μέχρι τῆς ς΄. Ὠδῆς, ἐκεῖθεν δὲ τὰ Τετραῴδια εἰς Στίχ. ιβ΄.

Ὁ Κανὼν, ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, * τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ * ἐν » ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, * ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται. Δίς.

Λάζαρον τεθνεῶτα * νεύματι τῷ θείῳ ἐξανέστησας, * Πλαστουργὸς ὡς ὑπάρχων * καὶ ζωῆς ταμειοῦχος, φιλάνθρωπε.

Λόγῳ τὸν τεταρταῖον * Λάζαρον ἀνέστησας, ἀθάνατε, * σκοτεινόμορφον ᾅδου * διαλύσας ἰσχύϊ βασίλειον.

Πᾶσι τῆς ὑπερθέου * γνώρισμα Θεότητος ὑπέδειξας, * ἐκ τῶν νεκρῶν ἐγείρας * τετραήμερον Λάζαρον, Δέσποτα.

Σήμερον Βηθανία * προανακηρύττει τὴν ἀνάστασιν * Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου, * τῇ ἐγέρσει Λαζάρου χορεύουσα.

Ἕτερος Κανὼν, ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὁ πρὶν ἐκ μὴ ὄντων παραγαγὼν * τὴν σύμπασαν κτίσιν, * καὶ γινώσκων τῶν καρδιῶν * ταμεῖα, προλέγεις, ὡς Δεσπότης, * τοῖς Μαθηταῖς τοῦ Λαζάρου τὴν κοίμησιν.

Τὸν ἄνθρωπον φύσει οὐσιωθεὶς, * Χριστὲ, ἐκ Παρθένου, * τοῦ Λαζάρου σὺ τὴν ταφὴν * μαθεῖν ἐπηρώτας, ὡς ἄνθρωπος, * οὐκ ἀγνοῶν, ὡς Θεὸς, ὅπου ἔκειτο.

Πιστούμενος, Λόγε, τὴν σεαυτοῦ * ἀνάστασιν ὄντως, * ὡς ἐξ ὕπνου τὸν προσφιλῆ * ἀνέστησας ἤδη ὀδωδότα, * τὸν τεταρταῖον νεκρὸν ἐκ τοῦ μνήματος.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, * ἀνύμφευτε Μῆτερ, * εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· * τὸν Κτίστην γὰρ τούτων, ὥσπερ βρέφος, * ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Καταβασία. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, * καὶ τὴν αἰγυπτίαν * μοχθη» ρίαν διαφυγὼν * ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· * **Τῷ λυτρωτῇ καὶ** » Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἶ τὸ » φῶς * τῶν ἐσκοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. Δίς.

Δύο προβαλλόμενος * τὰς ἐνεργείας σου, ἔδειξας * τῶν οὐσιῶν, * Σῶτερ, τὴν διπλόην· * Θεὸς γὰρ εἶ καὶ ἄνθρωπος.

Ἄβυσσος ὢν γνώσεως, * σὺ ἐρωτᾷς ὅπου τέθειται * ὁ τεθνεὼς, * μέλλων ἀναστήσειν, * Ζωοδότα, τὸν κείμενον.

Τόπους ἀμειβόμενος, * ὡς γεγονὼς βροτὸς πέφηνας * περιγραπτὸς, * ὁ πληρῶν τὰ πάντα, * ὡς Θεὸς ἀπερίγραπτος.

Λάζαρον ὡς ἤγειρας * τῷ θεϊκῷ, Χριστὲ, ῥήματι,* κἀμὲ πολλοῖς * πταίσμασι θανόντα * ἐξανάστησον, δέομαι.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ἐπιστὰς σὺ τῷ τάφῳ, * θαυματουργὲ Κύριε, * ἐν τῇ Βηθανίᾳ Λαζάρου, * τοῦτον ἐδάκρυσας * νόμῳ τῆς φύσεως,* πιστοποιῶν σου τὴν σάρκα, * Ἰησοῦ ὁ Θεός μου, * ἥνπερ προσείληφας.

Τῆς Μαρίας τὸ πένθος * σὺ παρευθὺς ἔπαυσας, * Σῶτερ, καὶ τῆς Μάρθας, δεικνύων * τὸ αὐτεξούσιον· * σὺ γὰρ ἀνάστασις * καὶ σὺ ζωὴ, ὥσπερ ἔφης· * ἀληθείᾳ πέλεις γὰρ * καὶ πάντων Κύριος.

Εἰλημένον κειρίαις * τὸν προσφιλῆ, Κύριε, * ᾅδου ἐκ νεκάδων καὶ ζόφου * τοῦτον ἀφήρπασας, * σὺ ἐν τῷ λόγῳ σου * τῷ πανσθενεῖ τοῦ θανάτου * διαῤῥήξας κλεῖθρα τε * καὶ τὰ βασίλεια.

Θεοτοκίον.

Ἐνοικήσας Παρθένῳ * σωματικῶς, Κύριε, * ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε * θεαθῆναί σε· * ἣν καὶ ἀνέδειξας, * ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον * καὶ πιστῶν βοήθειαν, * μόνε φιλάνθρωπε.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἀψῖδος * ὀροφουργὲ, Κύριε * καὶ τῆς Ἐκκλησίας
» δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, * τῶν
» ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φιλάν-
» θρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Συμπαρέστησαν Χριστῷ * αἱ τοῦ Λαζάρου ἀδελφαὶ, * καὶ δακρύουσαι πικρῶς * καὶ ὀλολύζουσαι αὐτῷ * ἔφησαν· Κύριε, τέθνηκε * Λάζαρος, * αὐτὸς δὲ, ὡς Θεὸς, * οὐκ ἀγνοῶν τὴν ταφὴν, * ἠρώτα πρὸς αὐτάς· * Ποῦ τεθείκατε; * καὶ προσελθὼν τῷ τάφῳ, * προσεφώνει * τὸν τετραήμερον Λάζαρον· * εὐθὺς ἀνέστη, * καὶ προσεκύνει * τὸν αὐτὸν ἀναστήσαντα.

Ἕτερον. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Προγινώσκων τὰ πάντα, * ὡς Ποιητὴς, * ἐν Βηθανίᾳ προεῖπας * τοῖς Μαθηταῖς· * Ὁ φίλος ἡμῶν Λάζαρος * κεκοίμηται σήμερον· * καὶ εἰδὼς ἠρώτας, φησί· * Ποῦ αὐτὸν τεθείκατε; * καὶ τῷ Πατρὶ προσηύξω, * δακρύσας ὡς ἄνθρωπος· * ὅθεν καὶ φωνήσας * ὃν ἐφίλεις, ἐξ ᾅδου * ἀνέστησας, Κύριε, * τετραήμερον Λάζαρον. * Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· * Πρόσδεξαι, Χριστὲ ὁ Θεὸς,* τῶν τολμώντων προσφέρειν τὴν αἴνεσιν, * καὶ καταξίωσον πάντας * τῆς μεγάλης δόξης σου.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον· * κα-
» τενόησα τὰ ἔργα σου,* καὶ ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα. Δίς.

Οὐ συμμάχου δεόμενος, * ἀλλ' οἰκονομίαν τελῶν ἀπόῤῥητον, * προσευχόμενος ἀνέστησας * νεκρὸν τεταρταῖον, * παντοδύναμε.

Ὁ Πατρὶ συναΐδιος * Λόγος καὶ Θεὸς τὸ πρὶν καθορώμενος, * νῦν ὡς ἄνθρωπος προσεύχεται, * προσευχὰς ὁ πάντων * προσδεχόμενος.

Ἡ φωνή σου κατέλυσε, * Σῶτερ, τοῦ θανάτου πᾶσαν τὴν δύναμιν· * τὰ θεμέλια τοῦ ᾅδου δὲ * θεϊκῇ δυνάμει * διεκλόνησε.

Θεοτοκίον.

Τὴν Παρθένον ὑμνήσωμεν, * ὡς μετὰ τὸν τόκον Παρθένον μείνασαν, * καὶ κυήσασαν Χριστὸν τὸν Θεὸν, * τὸν ἐκ πλάνης κόσμον * λυτρωσάμενον.

Εἱρμὸς ἄλλος. Σύ μου, Χριστέ.

Σὺ ὡς ποιμὴν * ἥρπασας, Σῶτερ, τὸν ἄνθρωπον, * τὸν φθαρέντα * ἤδη τετραήμερον, * Δημιουργὲ, λύκου ἐκ δεινοῦ * ὄντως καὶ παμφάγου, * ὡς δυνατός τε καὶ Κύριος, * ἐν τούτῳ προδεικνύων * τὴν παγκόσμιον δόξαν * τῆς σῆς νῦν τριημέρου ἐγέρσεως.

Σὲ τὴν ζωὴν * βλέπουσαι αἱ περὶ Μάρθαν, Χριστὲ, * ἀνεβόων· * Εἰ ἦς ὧδε, Κύριε, * ὁ φωτισμὸς πάντων καὶ ζωὴ, * ὅλως οὐ τεθνήκει, * νεκρὸς οὐκ ὤφθη ὁ Λάζαρος· * ζωὴ δὲ τῶν θανόντων * σὺ, φιλάνθρωπε, πέλων * εἰς χαρὰν μετατρέπεις τὸ πένθος αὐτῶν.

Σὲ τὴν πηγὴν * φρίττουσι, Κύριε, ἄβυσσοι· * σοὶ δουλεύει * ἡ ὑγρὰ ἡ σύμπασα· * σὲ πυλωροὶ τρέμουσι, Χριστέ· * ᾅδου δὲ τὰ κλεῖθρα * τῷ κράτει σου διαλύονται, * Λαζάρου ἀναστάντος * ἐκ νεκρῶν τῇ φωνῇ σου, * παντοδύναμε, Σῶτερ φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν * καύχημα πέλεις, ἀνύμφευτε, * σὺ προστάτις, * σὺ καὶ καταφύγιον, * Χριστιανῶν τεῖχος καὶ λιμήν· * πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου * ἐντεύξεις φέρεις, πανάμωμε, * καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων * τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ * Θεοτόκον ἁγνήν σε γινώσκοντας.

Ὁ Εἱρμός.

» Σύ μου, Χριστὲ, * Κύριος, σύ μου καὶ δύναμις, * σὺ Θεός μου,*
» σύ μου ἀγαλλίαμα, * ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν,* καὶ
» τὴν ἡμετέραν * πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· * διὸ σὺν τῷ Προ-
» φήτῃ * Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω· * Τῇ δυνάμει σου δόξα, φι-
» λάνθρωπε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐπιστὰς τῷ Λαζάρου * μνήματι, φιλάνθρωπε, * τοῦτον ἐκάλεσας * καὶ ζωὴν παρέσχες, * ὡς ζωὴ χρηματίζων ἀθανα-

τος * τῶν βροτῶν ἁπάντων, * οἷα Θεός, τὴν ἐσομένην * προθεσπίζων προδήλως ἀνάστασιν.

Δεδεμένος τοὺς πόδας * Λάζαρος ἐβάδιζε, * θαῦμα ἐν θαύμασι! * καὶ γὰρ μείζων ὤφθη * τοῦ κωλύοντος ὁ ἐνισχύων Χριστός· * οὐ τῷ λόγῳ πάντα * δουλοπρεπῶς ὑπηρετοῦσιν, * ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ δουλεύοντα.

Ὁ νεκρὸν ὀδωδότα * Λάζαρον ἐγείρας, Χριστέ, * τὸν τετραήμερον, * ἐξανάστησόν με * νεκρωθέντα νῦν ἁμαρτήμασι, * καὶ τεθέντα λάκκῳ * καὶ σκοτεινῇ σκιᾷ θανάτου· * ἀλλὰ ῥῦσαι καὶ σῶσον, ὡς εὔσπλαγχνος.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τῷ Πατρὶ νέμων δόξαν, * ὥσπερ οὐκ ἀντίθεος, * ἦσθα εὐχόμενος, * τὸν περιστῶτα * σὺ πιστούμενος ὄχλον, μακρόθυμε, * τὴν εὐχαριστίαν * τῷ σῷ Πατρὶ προσαναφέρων, * τῇ κελεύσει ἐγείρων τὸν Λάζαρον.

Ὢ φωνῆς θεοφθόγγου, * θείας τε δυνάμεως, * Σῶτερ, τοῦ κράτους σου! * δι' ἧς ᾅδου πύλας * τοῦ παμφάγου θανάτου συνέτριψας· * ἀλλ' ἐξάρπασόν με, * ὥσπερ τὸν πρίν, ἐκ τῶν παθῶν μου, * τετραήμερον φίλον σου Λάζαρον.

Ἱκεσίαις Λαζάρου, * Μάρθας καὶ Μαρίας τε * ἡμᾶς ἀξίωσον * θεατὰς γενέσθαι * τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ Πάθους σου, Κύριε, * καὶ τῆς λαμπροφόρου * τῶν ἡμερῶν καὶ βασιλίδος * ἀναστάσεως τῆς σῆς, φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν * τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου * κεκτημένη, πάναγνε, * συγγενοῦς προνοίας * τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς, δεόμεθα· * ὅτι σὲ καὶ μόνην * Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην * ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἵνα τί με ἀπώσω * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, * τὸ φῶς τὸ ἄδυ-
» τον, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; *
» ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, * καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς
» ὁδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

Ἐντεῦθεν ἄρχονται τὰ Τετραῴδια. Τοὺς Εἱρμοὺς ἀνὰ β'. καὶ τὰ τροπάρια ἀνὰ δ'.

Τετραῴδιον, ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ ϛ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Ἰωνᾶν * ἐν τῷ κήτει, Κύριε, * μονώτατον κατῴκισας· *
» ἐμὲ δὲ * τὸν πεπεδημένον * ἐν ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, * ὡς ἐκ
» φθορᾶς * ἐκεῖνον, διάσωσον.

Ἀγάπη σε * εἰς Βηθανίαν, Κύριε, * ἀπήγαγε πρὸς Λάζαρον, * καὶ τοῦτον * ἤδη ὀδωδότα * ἀνέστησας, ὡς Θεός, * καὶ ἐκ δεσμῶν * τοῦ ᾅδου διέσωσας.

Ἡ Μάρθα μὲν * ἀπεγνώκει Λάζαρον, * ὡς ἤδη τετραήμερον, * Χριστὸς δὲ * τὸν διαφθαρέντα * ἀνέστησεν, ὡς Θεός, * καὶ εἰς ζωὴν * μετήγαγε ῥήματι.

Ἕτερον, ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Θεὸς ὢν ἀληθινός, * Λαζάρου ἔγνως τὴν κοίμησιν, * καὶ ταύτην τοῖς Μαθηταῖς * τοῖς σοῖς προηγόρευσας, * πιστούμενος, Δέσποτα, * τῆς Θεότητός σου * τὴν ἀόριστον ἐνέργειαν.

Τῇ σαρκὶ περιγραπτὸς * ὑπάρχων ὁ ἀπερίγραπτος, * εἰς Βηθανίαν ἐλθών, * ὡς ἄνθρωπος, Δέσποτα, * δακρύεις τὸν Λάζαρον, * ὡς Θεὸς δέ, θέλων * ἀνίστας τὸν τετραήμερον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· * καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πάντων χαρὰ * Χριστός, ἡ ἀλήθεια, * τὸ φῶς, ἡ ζωὴ * τοῦ κόσμου, ἡ ἀνάστασις, * τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται * τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι· καὶ γέγονε * τύπος τῆς ἀναστάσεως, * τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν. Ὁ Οἶκος. Πρὸς τό· Τράνωσον.

Τοῖς Μαθηταῖς * ὁ Κτίστης τῶν ὅλων * προηγόρευσε λέγων· * Ἀδελφοὶ καὶ γνωστοί, * ἡμῶν ὁ φίλος κεκοίμηται· * τούτοις προλέγων καὶ ἐκδιδάσκων, * ὅτι πάντα γινώσκεις ὡς Κτίστης πάντων· * ἄγωμεν οὖν, * πορευθῶμεν, καὶ ἴδωμεν ξένην ταφήν, * καὶ θρῆνον τὸν τῆς Μαρίας, * καὶ τὸν τάφον Λαζάρου ὀψώμεθα· * ἐκεῖ γὰρ μέλλω θαυματουργεῖν, * ἐντελῶν τοῦ σταυροῦ τὰ προοίμια, * καὶ πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ * κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρ-
» σαλέως, * καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ * μετέβαλον βοῶντες· *
» Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δακρύσας ὡς ἄνθρωπος, οἰκτίρμον, * ἐξανέστησας ὡς Θεὸς τὸν ἐν τάφῳ· * καὶ τοῦ ᾅδου λυθεὶς * ὁ Λάζαρος ἐβόα· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐξῆλθε κειρίαις δεδεμένος, * χάους ᾅδου τε καὶ ζόφου ἀποδράσας, * τοῦ Δεσπότου τῷ λόγῳ * ὁ Λάζαρος κραυγάζων· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Αλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐπὶ φίλῳ δακρύσας, * τὸ τῆς Μάρθας, οἰκτίρμον, * δάκρυον ἔπαυσας, * καὶ πάθει ἑκουσίῳ * ἀφεῖλες ἐκ προσώπου * τοῦ λαοῦ σου πᾶν δάκρυον· * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς ζωῆς ὁ ταμείας, * τὸν νεκρὸν ὡς ὑπνοῦντα, * Σῶτερ, ἐκάλεσας, * καὶ λόγῳ τὴν τοῦ ᾅδου * γαστέρα διαῤῥήξας, * ἐξανέστησας ψάλλοντα· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τὸν νεκρὸν ὀδωδότα, * δεδεμένον κειρίαις, * Δέσποτα, ἤγειρας· * κἀμὲ πεπεδημένον * σειραῖς ἁμαρτημάτων * διανάστησον ψάλλοντα· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας * καταντήσαντες Παῖδες * ἐν Βαβυλῶνι
» ποτὲ, * τῇ πίστει τῆς Τριάδος * τὴν φλόγα τῆς καμίνου *
» κατεπάτησαν ψάλλοντες· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐ-
» λογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, * καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυ-
» νούντων * εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρᾷ, * τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέν-
» τες * τὸν Κύριον ἀνύμνουν, * καὶ ἐδοξολόγουν * εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ὡς Ποιμὴν τὸν ἄρνα κατιχνεύσας, * καὶ ἐκ λύκου δεινοῦ ὀλετῆρος * ἁρπάσας, ὁ ἐπικρατὴς, * φθαρέντα ἐκαινούργεις * βοῶντα σοι· Ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς βροτὸς τὸν τάφον ἐπεζήτεις, τὸν νεκρὸν ὡς Πλάστης ἀναστήσας * προστάγματι δεσποτικῷ· * ὃν ᾅδης κατεπλάγη * βοῶντα σοι· Ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Αλλος. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ἐπιζητεῖς μὲν, ὥσπερ θνητὸς, * ὡς Θεὸς δὲ, * ἀνιστᾷς λόγῳ τὸν τεταρταῖον· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, * Σωτὴρ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ εὐγνωμόνως ὡς ὀφειλὴν * τοῦ συγγόνου * ἡ Μαρία, Δέσποτα, προσφέρει * μύρον, ἀνυμνοῦσα * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπικαλεῖς μὲν, ὥσπερ βροτὸς, * τὸν Πατέρα, * ὡς Θεὸς δὲ, Λάζαρον ἐγείρεις· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, * ὃν ὑμνοῦσι * στρατιαὶ τῶν Ἀγ-
» γέλων, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, * λαοὶ, Θεοτόκον, * τὴν τὸ
» πῦρ τῆς Θεότητος * δεξαμένην ἐν τῇ γαστρὶ * ἀφλέκτως * ἐν
» ὕμνοις μεγαλύνοντες.

Οἱ λαοὶ ἰδόντες βαδίζοντα * νεκρὸν τεταρταῖον, * ἐκπλαγέντες τῷ θαύματι * ἀνεβόων τῷ Λυτρωτῇ· * Θεόν σε * ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Προπιστῶν τὴν ἔνδοξαν ἔγερσιν * τὴν σὴν, ὦ Σωτήρ μου, * τὸν νεκρὸν τετραήμερον * ἐκ τοῦ ᾅδου ἐλευθεροῖς * τὸν Λάζαρον· * ἐν ὕμνοις μεγαλύνω σε.

"Αλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Τιμῶν σου τὸν Πατέρα, * καὶ ἀποδεικνύων * ὡς οὐκ ἀντίθεος ἦσθα, προσευχῇ, Χριστὲ, * αὐτεξουσίως ἐγείρας * τὸν τετραήμερον.

Ἐκ τάφου τεταρταῖον * Λάζαρον ἐγείρεις, * τῆς τριημέρου, Χριστὲ, σου ἐγέρσεως * παναληθέστατον πᾶσι * δεικνύων μάρτυρα.

Βαδίζεις καὶ δακρύεις * φθέγγῃ τε, Σωτήρ μου, * τὴν ἀνθρωπίνην δεικνύς σου ἐνέργειαν· * τὴν θεϊκὴν δὲ μηνύων, * ἐγείρεις Λάζαρον.

Ἐνήργησας ἀφράστως, * Δέσποτα Σωτήρ μου, * καθ' ἑκατέρων τῶν δύο σου φύσεων * αὐτεξουσίῳ θελήσει * τὴν σωτηρίαν μου.

Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον * σὲ ὁμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι,
» Παρθένε ἁγνὴ, * σὺν ἀσωμάτοις χορείαις * σὲ μεγαλύνοντες.

"Αγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ τρίτου.

Ἐξαποστειλάριον πρὸς τό· Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐκ β'.

Λόγῳ σου, Λόγε τοῦ Θεοῦ, * Λάζαρος νῦν ἐξάλλεται, * πρὸς βίον παλινδρομήσας, * καὶ μετὰ κλάδων οἱ λαοὶ * σὲ, κραταιὲ, γεραίρουσιν, * ὅτι εἰς τέλος ὀλέσεις * τὸν ᾅδην θανάτῳ σου.

"Ετερον. "Ομοιον, ἅπαξ.

Διὰ Λαζάρου σε Χριστὸς * ἤδη σκυλεύει, θάνατε· * καὶ ποῦ σου, ᾅδη, τὸ νῖκος; * τῆς Βηθανίας ὁ κλαυθμὸς * νῦν ἐπὶ σὲ μεθίσταται· * πάντες κλάδους τῆς νίκης * αὐτῷ ἐπισείωμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους η'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στίχ. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἦχος α'.

Ἀνάστασις * καὶ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ὑπάρχων, Χριστὲ, * ἐν τῷ μνήματι Λαζάρου ἐπέστης, * πιστούμενος ἡμῖν * τὰς δύο οὐσίας σου, μακρόθυμε· * ὅτι Θεὸς καὶ ἄνθρωπος * ἐξ ἁγνῆς Παρθένου παραγέγονας· * ὡς μὲν γὰρ βροτὸς ἐπηρώτας· * Ποῦ τέθαπται; * ὡς δὲ Θεὸς ἀνέστησας * ζωηφόρῳ νεύματι * τὸν τετραήμερον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Λάζαρον τεθνεῶτα * τετραήμερον ἀνέστησας ἐξ ᾅδου, Χριστέ,* πρὸ τοῦ σοῦ θανάτου * διασείσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος, * καὶ δι' ἑνὸς προσφιλοῦς * τὴν πάντων ἀνθρώπων * προμηνύων ἐκ φθορᾶς ἐλευθερίαν· * διὸ * προσκυνοῦντες σου * τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν βοῶμεν· * Εὐλογημένος εἶ, Σωτήρ· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Μάρθα καὶ Μαρία * τῷ Σωτῆρι ἔλεγον· * Εἰ ἦς ὧδε, Κύριε, * οὐκ ἂν τέθνηκε Λάζαρος. * Χριστὸς δέ, ἡ ἀνάστασις τῶν κεκοιμημένων, * τὸν ἤδη τετραήμερον * ἐκ νεκρῶν ἀνέστησε· * δεῦτε, πάντες οἱ πιστοί, * τοῦτον προσκυνήσωμεν, * τὸν ἐρχόμενον ἐν δόξῃ * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῆς Θεότητός σου, Χριστέ, * παρέχων τοῖς μαθηταῖς σου * τὰ σύμβολα, * ἐν τοῖς ὄχλοις ἐταπείνου σεαυτόν, * ἀποκρύψαι ταύτην βουλόμενος· * διὸ τοῖς Ἀποστόλοις, * ὡς προγνώστης Θεός, * τοῦ Λαζάρου τὸν θάνατον προηγόρευσας· * ἐν Βηθανίᾳ δὲ παρὼν τοῖς λαοῖς, * τοῦ φίλου σου τὸν τάφον οὐκ ἀγνοῶν,* μαθεῖν ἐζήτεις ὡς ἄνθρωπος· * ἀλλ' ὁ διὰ σοῦ τετραήμερος ἀναστὰς * τὸ θεῖόν σου κράτος ἐδήλωσε. * Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς.

Ἦχος δ'.

Τεταρταῖον ἤγειρας * τὸν φίλον σου, Χριστέ, * καὶ τὸν τῆς Μάρθας καὶ Μαρίας * θρῆνον ἔπαυσας,* ὑποδεικνύων τοῖς πᾶσιν,* ὅτι αὐτὸς εἶ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν * θεϊκῇ δυναστείᾳ * αὐτεξουσίῳ θελήματι· * ᾧ τὰ Χερουβὶμ βοᾷ ἀπαύστως· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος εἶ, ὁ ἐπὶ πάντων Θεός· * δόξα σοι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Μάρθα τῇ Μαρίᾳ ἐβόα· * Ὁ Διδάσκαλος πάρεστι * καὶ φωνεῖ σε· πρόσελθε. * Ἡ δὲ δρομαία ἐλθοῦσα * ὅπου ἦν ἑστὼς ὁ Κύριος, * ἰδοῦσα ἀνεβόησε, * πεσοῦσα προσεκύνησε· * τοὺς ἀχράντους πόδας σου * καταφιλοῦσα ἔλεγε· * Κύριε, * εἰ ἦς ὧδε, * οὐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου· μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἦχος πλ. δ'.

Λάζαρον τεθνεῶτα * ἐν Βηθανίᾳ ἤγειρας τετραήμερον· * μόνον γὰρ ὡς ἐπέστης τῷ μνήματι, * ἡ φωνὴ ζωὴ τῷ τεθνεῶτι γέγονε, * καὶ στενάξας ὁ ᾅδης * ἀπέλυσε φόβῳ. * Μέγα τὸ θαῦμα! * Πολυέλεε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Καθὼς εἶπας, Κύριε, * τῇ Μάρθᾳ· * Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις, * ἔργῳ τὸν λόγον ἐπλήρωσας, * ἐξ ᾅδου καλέσας τὸν Λάζαρον· * κἀμέ, φιλάνθρωπε, * νεκρὸν τοῖς πάθεσιν, * ὡς συμπαθής, * ἐξανάστησον, δέομαι.

Δόξα. Ἦχος β'.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα * τετέλεσται σήμερον! * ὅτι νεκρὸν τεταρταῖον ἐκ τάφου * Χριστὸς φωνήσας ἤγειρε, * καὶ φίλον ἐκάλεσε· * δοξολογήσωμεν αὐτὸν * ὡς ὑπερένδοξον, * ὡς ταῖς πρεσβείαις * τοῦ δικαίου Λαζάρου * σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ τὰς γ'. καὶ ς'. Ὠδὰς τῶν Τετραῳδίων. Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ΙΒ'. 28.

Ἀδελφοί, βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας· καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον. (Κεφ. ΙΓ'. 1.) Ἡ φιλαδελφία μενέτω. Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες Ἀγγέλους. Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κακουχουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός. Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν· Οὐ μή σε ἀνῶ,

οὐδ' οὐ μή σε ἐγκαταλίπω· ὥστε θαῤῥοῦντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθήσομαι· τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος; Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀλληλουϊάριον. Ἦχος πλ. α'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος.

Κοινωνικόν· Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Ἀλληλούϊα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Νηπίων ἐξ ἀκάκων, Χριστὲ, * τῷ πώλῳ καθεζόμενος, * κατεδέξω * ἐπινίκιον ᾠδὴν, * ἐρχόμενος πρὸς Πάθος, * ὁ τρισαγίῳ ὕμνῳ * ὑπὸ Ἀγγέλων ἀνυμνούμενος.

Ἰδοὺ, ὁ Βασιλεύς σου, Σιὼν, * πραῢς καὶ σῴζων ἔρχεται * ἐπὶ πώλου, * τοὺς ἐχθροὺς ἐπιζητῶν * πατάξαι ἐν ἰσχύϊ· * χαῖρε καὶ κατατέρπου, * μετὰ βαΐων ἑορτάζουσα.

Κροτήσωμεν συμφώνως, πιστοὶ, * τοὺς κλάδους ἀρετῶν καὶ ἡμεῖς, * ὡς οἱ Παῖδες, * νῦν προσφέροντες Χριστῷ· * καὶ τούτῳ θείων ἔργων * ἁπλώσωμεν τοὺς πέπλους, * καὶ μυστικῶς τοῦτον δεξώμεθα.

Βαΐα ἀρετῶν, ἀδελφοὶ, * προσάξωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ, * ἐρχομένῳ * δι' ἡμᾶς ἀνθρωπικῶς * παθεῖν ἐθελουσίως, * Θεότητος ἰσχύϊ * πᾶσιν ἀπάθειαν δωρήσασθαι.

Δόξα... καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὁ νώτοις Χερουβὶμ, ὡς Θεὸς, * ὀχούμενος καθέζεται * ἐπὶ πώλου, * δι' ἡμᾶς ἐπὶ σφαγὴν * ἐρχόμενος θελήσει· * δεῦτε, προθύμως τοῦτον * μετὰ βαΐων ἀνυμνήσωμεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Λαμπρύνου, ἡ Σιὼν * ἡ νέα, καὶ βαΐοις * ἀνύμνει μετὰ παίδων· * ἰδοὺ, ὁ Βασιλεύς σου * σῴζων πρὸς πάθος ἔρχεται.

Στίχ. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Ἀγάλλεσθε, Ἀδὰμ * καὶ Εὔα σὺν Προφήταις· * ἰδοὺ, ἀνακαλέσαι * ὑμᾶς διὰ τοῦ πάθους * ὁ Κύριος ἐπείγεται.

Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

Ὁ ἄνω σὺν Πατρὶ * καὶ Πνεύματι Ἀγγέλων * δεχόμενος τὸν ὕμνον, * πτωχεύει ξένως κάτω, * καὶ παίδων αἶνον δέχεται.

Δόξα... καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὑμνῶ σου τὴν φρικτὴν * οἰκονομίαν φόβῳ· * τὸ Ὡσαννὰ βοῶ σοι· * ἐμὲ γὰρ ἔρχῃ σῶσαι, * εὐλογημένε Κύριε.

Νῦν ἀπολύεις· τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Καὶ τὰ Ἀπολυτίκια Τροπάρια.

Ἦχος α'. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν * πρὸ τοῦ σοῦ πάθους.

Ἦχος δ'. Συνταφέντες σοι, * διὰ τοῦ βαπτίσματος.

(Ὅρα ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, Σελ. 605.)

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις, καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, ἡ συνήθης Στιχολογία, Μακάριος ἀνήρ· τὸ Κάθισμα ὅλον· εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὰ ε'. Ἰδιόμελα Στιχηρὰ, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον * ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος * ἡμᾶς συνήγαγε, * καὶ πάντες αἴροντες * τὸν σταυρόν σου λέγομεν· * Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἔχων θρόνον οὐρανὸν * καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, * ὁ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος * καὶ Υἱὸς συναΐδιος * ἐπὶ πώλου ἀλό-

γου * ἐμετρίασε σήμερον, * ἐν Βηθανίᾳ ἐλθών· * ὅθεν παῖδες Ἑβραίων * κλάδους χερσὶ κατέχοντες, * εὐφήμουν φωνῇ· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς σήμερον, * πᾶς ὁ νέος Ἰσραήλ, * ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, * μετὰ τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου ἐκβοήσωμεν· * Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· * κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· * ὅτι ἰδοὺ ὁ Βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι * πραῢς καὶ σώζων, * καὶ ἐπιβεβηκὼς * ἐπὶ πῶλον ὄνου, * υἱὸν ὑποζυγίου· * ἑόρταζε τὰ τῶν παίδων· * κλάδους χερσὶ κατέχουσα, εὐφήμησον· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν * τὴν σὴν προτυπούμενος ἡμῖν, * ἤγειρας θανόντα τῇ προστάξει σου * τὸν ἄπνουν Λάζαρον, * τὸν φίλον, ἀγαθέ, * ἐκ τοῦ μνήματος τεταρταῖον ὀδωδότα· * ὅθεν καὶ τῷ πώλῳ ἐπιβὰς συμβολικῶς, * ὥσπερ ἐπ' ὀχήματος φερόμενος, * τὰ ἔθνη τεκμαιρόμενος, Σωτήρ· * ὅθεν καὶ τὴν αἴνεσιν προσφέρει * ὁ ἠγαπημένος Ἰσραὴλ * ἐκ στομάτων θηλαζόντων * καὶ νηπίων ἀκάκων, * καθορώντων σε, Χριστέ, * εἰσερχόμενον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν * πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα * ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, * καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, * λέγοντες αὐτῷ· * Κύριε, ποῦ θέλεις * ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; * Ὁ δὲ ἀπέστειλεν αὐτούς· * Ἀπέλθετε εἰς τὴν ἀπέναντι κώμην, * καὶ εὑρήσετε ἄνθρωπον * κεράμιον ὕδατος βαστάζοντα· * ἀκολουθήσατε αὐτῷ, * καὶ τῷ οἰκοδεσπότῃ εἴπατε· * Ὁ Διδάσκαλος λέγει· * Πρὸς σὲ * ποιῶ τὸ Πάσχα μετὰ τῶν Μαθητῶν μου.

Δόξα. Τὸ πρῶτον Στιχηρόν· Σήμερον * ἡ χάρις τοῦ ἁγίου κτλ. Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΘ'. 1.

Ἐκάλεσε δὲ Ἰακὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Συνάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν τί ἀπαντήσει ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· συνάχθητε, καὶ ἀκούσατέ μου, υἱοὶ Ἰακώβ· ἀκούσατε Ἰσραήλ, ἀκούσατε τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Ἰούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ ἀδελφοί σου· αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν σου· προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου. Σκύμνος λέοντος

Ἰούδα· ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, ἀνέβης· ἀναπεσὼν ἐκοιμήθης ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἐγερεῖ αὐτόν; οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν· δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῇ ἕλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ· πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ· χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὑπὲρ οἶνον, καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἢ γάλα.

Προφητείας Σοφονίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 14.

Τάδε λέγει Κύριος· Χαῖρε, θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἱερουσαλήμ. Περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σου· λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου· Βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου· οὐκ ὄψῃ κακὰ οὐκέτι. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρεῖ Κύριος τῇ Ἱερουσαλήμ· Θάρσει, Σιών, μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρές σου. Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοί· ὁ δυνατὸς σώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην, καὶ καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ· καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σὲ ἐν τέρψει, ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς. Καὶ συνάξω τοὺς συντετριμμένους σου· οὐαί! τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν ὀνειδισμόν; Ἰδού, ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἕνεκεν σοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, καὶ σώσω τὴν ἐκπεπιεσμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημα καὶ ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Θ'. 9.

Τάδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· ἰδού, ὁ Βασιλεύς ἔρχεταί σοι δίκαιος καὶ σώζων· αὐτὸς πραΰς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον· καὶ ἐξολοθρεύσει ἅρματα ἐξ Ἐφραίμ, καὶ ἵππον ἐξ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐξολοθρεύσεται τόξον πολεμικόν, καὶ πλῆθος καὶ εἰρήνη ἐξ ἐθνῶν, καὶ κατάρξει ὑδάτων ἕως θαλάσσης, καὶ ποταμῶν διεκβολὰς γῆς. Καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης σου ἐξαπέστειλας δεσμίους σου ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ· καθήσεσθε ἐν ὀχυρώμασι δέσμιοι τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικεσίας σου διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι· διότι ἐνέτεινά σε, Ἰούδα, ἐμαυτῷ τόξον· ἔπλησα τὸν Ἐφραίμ, καὶ ἐξεγερῶ τὰ τέκνα σου, Σιών, ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε ὡς ρομφαίαν μαχητοῦ, καὶ Κύριος ἔσται ἐπ' αὐτούς· καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς· καὶ Κύριος παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλ-

πιεῖ, καὶ πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ· Κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτούς.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, * τὸ καὶ τοὺς Ἀποστόλους διδάξαν λαλεῖν * ἑτέραις ξέναις γλώσσαις, * αὐτὸ τοὺς παῖδας τῶν Ἑβραίων * τοὺς ἀπειροκάκους προτρέπεται κραυγάζειν· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ συνάναρχος καὶ συναΐδιος Υἱός, * καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς * ἐπὶ πώλου ἀλόγου * ἦλθε σήμερον καθεζόμενος * ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ· * ὃν τὰ Χερουβὶμ μετὰ δέους * ἀτενίσαι οὐ δύνανται, * παῖδες ἀνευφήμησαν * μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, * τὸν αἶνον μυστικῶς ἀναμέλποντες· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, * Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ, * τῷ ἐλθόντι σῶσαι ἐκ πλάνης * ἅπαν τὸ γένος ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα * ἡ φωνή σου ἠκούσθη, Κύριε, * εἰς τὰ βάθη τοῦ ᾅδου· * ὅθεν * καὶ τὸν Λάζαρον * τετραήμερον ἤγειρας· * οἱ δὲ παῖδες τῶν Ἑβραίων ἔκραζον· * Ὡσαννά, ὁ Θεὸς ἡμῶν· δόξα σοι.

Ἦχος β'.

Εἰσερχομένου σου, Κύριε, * εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν * ἐπὶ πώλου καθήμενος, * ἔσπευδες ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ Πάθος, * ἵνα πληρώσῃς νόμον καὶ προφήτας· * οἱ δὲ παῖδες τῶν Ἑβραίων * τῆς Ἀναστάσεως τὴν νίκην προμηνύοντες, * ὑπήντων σοι * μετὰ κλάδων καὶ βαΐων λέγοντες· * Εὐλογημένος εἶ, Σωτήρ· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δόξα σοι, Χριστέ, τῷ ἐν ὑψίστοις, * τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, * καὶ νῦν προσδοκωμένῳ * μετὰ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ· * διὸ * εὐφραίνεται θυγάτηρ Σιών, * ἀγάλλονται τὰ ἔθνη τῆς γῆς· * κλάδους κατέχουσι παῖδες, * χιτῶνας οἱ μαθηταί, * καὶ πᾶσα ἡ οἰκουμένη * ἐδιδάχθη τοῦ βοᾶν σοι· * Εὐλογημένος εἶ, Σωτήρ· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος γ'.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν * τοῦ γενέσθαι τὸ Πάσχα, * ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν * ἀνακαλέσασθαι τὸν τεθνεῶτα * τετραήμερον Λάζαρον, * καὶ προκηρῦξαι τὴν ἀνάστασιν· * ὑπήντησαν αὐτῷ καὶ αἱ γυναῖκες * Μάρθα καὶ Μαρία, * ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου, * ἀναβοῶσαι πρὸς αὐτόν· * Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, * οὐκ ἂν ἀπέθανεν

ἡμῶν ὁ ἀδελφός. * Τότε λέγει πρὸς αὐτάς· * Οὐ προεῖπον ὑμῖν· * Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται; * ὑποδείξατέ μοι * ποῦ τεθείκατε αὐτόν· * καὶ ἐβόα πρὸς αὐτὸν * ὁ Κτίστης τῶν ἁπάντων· * Λάζαρε, δεῦρο ἔξω.

Καὶ αἱ συνήθεις Εὐχαὶ ἐν τῷ Νάρθηκι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, πόλις Σιών· * τέρπου καὶ ἀγάλλου, * ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ· * ἰδοὺ γὰρ ὁ Βασιλεύς σου * παραγέγονεν ἐν δικαιοσύνῃ * ἐπὶ πώλου καθεζόμενος, * ὑπὸ παίδων ἀνυμνούμενος· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος εἶ, ὁ ἔχων * πλῆθος οἰκτιρμῶν· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων ἀπηρτίσω αἶνον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἦλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον * ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ, * πληρῶσαι τὴν γραφήν· * καὶ πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶ βαΐα, * τοὺς δὲ χιτῶνας ὑπεστρώννυον αὐτῷ, * γινώσκοντες * ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ᾧ τὰ Χερουβὶμ βοᾷ ἀπαύστως· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος εἶ, ὁ ἔχων * πλῆθος οἰκτιρμῶν· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, * καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, * ἐπέβης ἐπὶ πώλου * δαβιτικῶς, ἀγαθέ· * καὶ παῖδες σε ἀνύμνουν θεοπρεπῶς, * Ἰουδαῖοι ἐβλασφήμουν παρανόμως· * τὸ ἀκάθεκτον τῶν ἐθνῶν * ἡ καθέδρα τοῦ πώλου προετύπου, * ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν μεταποιούμενον. * Δόξα σοι, Χριστέ, * ὁ μόνος ἐλεήμων * καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον * ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος * ἡμᾶς συνήγαγε, * καὶ πάντες αἴροντες * τὸν σταυρόν σου λέγομεν· * Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό. Νῦν ἀπολύεις· τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Καὶ λέγομεν τὸ Τροπάριον, ἤγουν Ἀπολυτίκιον ἐκ δευτέρου.

Ἦχος α'.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν * πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, * ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστὲ ὁ Θεός· * ὅθεν καὶ ἡμεῖς, ὡς οἱ παῖδες, * τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, * σοὶ τῷ νι-

κητῇ * τοῦ θανάτου βοῶμεν· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἕτερον, λεγόμενον ἅπαξ. Ἦχος δ'.

Συνταφέντες σοι * διὰ τοῦ βαπτίσματος, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,* τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξιώθημεν * τῇ Ἀναστάσει σου, * καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ, ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ἀνωτέρω Ἀπολυτίκια. Μετὰ δὲ τὴν α'. Στιχολογίαν, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετὰ κλάδων νοητῶς * κεκαθαρμένοι τὰς ψυχὰς, * ὡς οἱ παῖδες, τὸν Χριστὸν * ἀνευφημήσωμεν πιστῶς, * μεγαλοφώνως κραυγάζοντες * τῷ Δεσπότῃ· * Εὐλογημένος εἶ, * ὁ εἰς κόσμον ἐλθὼν * τοῦ σῶσαι τὸν Ἀδὰμ * ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, * πνευματικῶς γενόμενος, * φιλάνθρωπε, * νέος Ἀδὰμ, ὡς εὐδόκησας· * ὁ πάντα, Λόγε, * πρὸς τὸ συμφέρον * οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Ἕτερον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τεταρταῖον Λάζαρον * ἐκ τοῦ μνημείου * ἀναστήσας, Κύριε,* πάντας ἐδίδαξας βοᾶν * μετὰ βαΐων καὶ κλάδων σοι· * Εὐλογημένος * εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Εἰς τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερον Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ φίλῳ σου, Χριστὲ, * δάκρυα ῥαίνεις μυστικῶς, * καὶ ἐγείρεις ἐκ νεκρῶν * Λάζαρον κείμενον θνητόν· * ἐν ᾧ συμπάθειαν ἔδειξας * φιλανθρώπως· * μαθόντα δὲ τὴν σὴν * παρουσίαν, Σωτὴρ, * τὰ πλήθη τῶν βρεφῶν * ἐξῆλθον σήμερον, * ἐν ταῖς χερσὶ κατέχοντα * βαΐα, * τὸ Ὡσαννά σοι κραυγάζοντα· * Εὐλογημένος * εἶ, ὅτι τὸν κόσμον * εἰς τὸ σῶσαι ἐλήλυθας.

Ἕτερον Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αἰνέσατε συμφώνως, * οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη· * ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων * ἐπέβη νῦν τῷ πώλῳ, * καὶ ἔρχεται θέλων ἐν σταυρῷ * πατάξαι τοὺς ἐχθροὺς, ὡς δυνατός· * διὰ τοῦτο καὶ οἱ παῖδες * μετὰ βαΐων κράζουσι τὸν ὕμνον· * Δόξα σοι, τῷ Σωτῆρι Χριστῷ· * δόξα σοι, τῷ εὐλογημένῳ * μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα, ὁ Πολυέλεος. Καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ, * καὶ ἐπὶ πώλου * ἐπικαθίσας δι' ἡμᾶς,* καὶ πρὸς τὸ Πάθος * τὸ ἑκούσιον φθάσας, * σήμερον ἀκούει * τῶν παίδων ἀναβοώντων τὸ Ὡσαννὰ, * τῶν ὄχλων ἀναβοώντων· Υἱὲ Δαβὶδ, * σπεῦσον σῶσαι, οὓς ἔπλασας, * εὐλογημένε Ἰησοῦ· * εἰς τοῦτο γὰρ ἐλήλυθας, * ὅπως γνῶμεν τὴν δόξαν σου.

Δόξα... καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό.

Ἀνάγνωσιν δὲ ποιοῦμεν τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην περὶ τῆς Ἑορτῆς Λόγων ξε'. καὶ ξϛ'. Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων ἀπηρτίσω αἶνον.

Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου!

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς. Ἀνάστασιν Χριστοῦ οὐ λέγομεν· ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸν Ν'. ψάλλομεν τὰ παρόντα.

Δόξα. Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς * εἰσέρχεται ἐν πόλει Βηθανίᾳ * ἐν πώλῳ καθήμενος, * τὴν ἀλογίαν λύων * τῶν ἐθνῶν τὴν κάκιστον, * πάλαι κεχερσωμένην.

Καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό.

Εἶτα Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κτλ.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον * ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος * ἡμᾶς συνήγαγε· * καὶ πάντες αἴροντες * τὸν σταυρόν σου λέγομεν· * Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὅτε δὲ ἀσπάζονται οἱ Ἀδελφοὶ τὸ Εὐαγγέλιον, διανέμει ὁ Ἡγούμενος τὰ βαΐα. Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα, τοὺς Εἱρμοὺς ἀνὰ δύο, τὰ δὲ Τροπάρια ἀνὰ δ'. ἢ ἀνὰ ϛ'. ὅτε εἰσὶ δύο. Καταβασίαι, οἱ αὐτοὶ Εἱρμοὶ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ὡσαννὰ Χριστὸς, εὐλογημένος Θεός.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὤφθησαν * αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου * νοτίδος ἄμοιροι, * καὶ
» ἀνεκαλύφθη θαλάσσης * κυμαινούσης τὰ θεμέλια· * τῇ κα-
» ταιγίδι * νεύματι ταύτης γὰρ ἐπετίμησας, * περιούσιον λαὸν
» δὲ ἔσωσας, * ᾄδοντα * ἐπινίκιον ὕμνον σοι, Κύριε.

Στόματος * ἐκ νηπίων ἀκάκων * καὶ θηλαζόντων αἶνον * τὸν σῶν ἱκετῶν κατηρτίσω, * καταλῦσαι τὸν ἀντίπαλον, * καὶ ἐκδικῆσαι * πάθει σταυροῦ τὴν πτῶσιν τοῦ πάλαι Ἀδάμ, * διὰ ξύλου ἀναστῆσαι τοῦτον δὲ * ᾄδοντα * ἐπινίκιον ὕμνον σοι, Κύριε.

Αἴνεσιν * Ἐκκλησία ὁσίων * τῷ ἐνοικοῦντι Σιὼν * σοί, Χριστέ, προσφέρει, ἐν σοὶ δὲ * Ἰσραὴλ τῷ Ποιητῇ αὐτοῦ * χαίρει, καὶ ὄρη, * ἔθνη ἀντίτυπα, λιθοκάρδια, * ἐκ προσώπου σου ἠγαλλιάσαντο, * ᾄδοντα * ἐπινίκιον ὕμνον σοι, Κύριε.

Καὶ πάλιν οἱ δύο Χοροὶ τὸν Εἱρμόν. Καταβασία.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Νάουσαν ἀκρότομον προστάγματι σῷ * στερεὰν ἐθήλασε πέ-
» τραν * Ἰσραηλίτης λαός· * ἡ δὲ πέτρα σύ, Χριστέ, * ὑπάρ-
» χεις καὶ ζωή· * ἐν ᾗ * ἐστερεώθη * ἡ Ἐκκλησία κράζουσα· *
» Ὡσαννά, * εὐλογημένος εἶ, ὁ ἐρχόμενος.

Νεκρὸν τετραήμερον προστάγματι σῷ * ἐκ νεκάδων σύντρομος ᾅδης * ἀφῆκε Λάζαρον· * ἡ ἀνάστασις, Χριστέ, * ὑπάρχεις καὶ ζωή· * ἐν ᾧ * ἐστερεώθη * ἡ Ἐκκλησία κράζουσα· * Ὡσαννά, * εὐλογημένος εἶ, ὁ ἐρχόμενος.

Ἄσατε, λαοί, θεοπρεπῶς ἐν Σιὼν, * καὶ εὐχὴν ἀπόδοτε Χριστῷ * ἐν Ἱερουσαλήμ· * αὐτὸς ἔρχεται ἐν δόξῃ * μετὰ κυρείας· * ἐν ᾧ * ἐστερεώθη * ἡ Ἐκκλησία κράζουσα· * Ὡσαννά, * εὐλογημένος εἶ, ὁ ἐρχόμενος.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β΄.

Μετὰ κλάδων * ὑμνήσαντες πρότερον, * μετὰ ξύλων * συνέλαβον ὕστερον * οἱ ἀγνώμονες Χριστὸν * Ἰουδαῖοι τὸν Θεόν· * ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτῳ * ἀεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, * διὰ παντὸς βοήσωμεν αὐτῷ· * Εὐλογημένος εἶ, ὁ ἐρχόμενος * τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Εἶτα ἀναγινώσκομεν τὸν Λόγον τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος * ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, * ἥξει καὶ οὐ χρο-
» νιεῖ * ἐξ ὄρους * κατασκίου δασέος, Κόρης * τικτούσης ἀπει-
» ράνδρως, * Προφήτης πάλαι φησί. * Διὸ πάντες βοῶμεν· * Δόξα
» τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ῥηξάτω εὐφροσύνην * κραταιὰν ἐπ᾽ ἔλεον * ὄρη καὶ πάντες βουνοί, * καὶ ξύλα * τοῦ δρυμοῦ ἐπικροτησάτω. * Χριστὸν αἰνεῖτε, ἔθνη, * καὶ τοῦτον, πάντες λαοί, * ἐπαινοῦντες βοᾶτε· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἰσχὺν ὁ βασιλεύων * τῶν αἰώνων Κύριος * ἐνδεδυμένος ἥξει· * τῆς τούτου * ὡραιότητός τε καὶ δόξης * ἀσύγκριτος ὑπάρχει * εὐπρέπεια ἐν Σιών. * Διὸ πάντες βοῶμεν· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Σπιθαμῇ ὁ μετρήσας * οὐρανὸν, δρακὶ δὲ γῆν, * Κύριος πάρεστι· * Σιὼν γὰρ * ἐξελέξατο ἐν αὐτῇ δὲ * οἰκεῖν, καὶ βασιλεύειν * ᾑρέτισε τὸν λαὸν * τὸν ἐν πίστει βοῶντα· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν Σιὼν ἐπ᾽ ὄρους ἀνάβηθι * ὁ εὐαγγελιζόμενος, * καὶ τὴν Ἱε-
» ρουσαλὴμ * ὁ κηρύσσων, ἐν ἰσχύϊ * ὕψωσον φωνήν· * δεδο-
» ξασμένα ἐλαλήθη * περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ· * εἰρήνη ἐπὶ
» τὸν Ἰσραήλ, * καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

Ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις καθήμενος * ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ Θεός, * καὶ ἐφορῶν ταπεινά, * αὐτὸς ἔρχεται ἐν δόξῃ * μετὰ κυρείας, * καὶ πληρωθήσεται τὰ πάντα * θεϊκῆς αἰνέσεως αὐτοῦ· * εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, * καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

Σιὼν Θεοῦ, ὄρος τὸ ἅγιον, * καὶ Ἱερουσαλήμ, κύκλῳ * τοὺς ὀφθαλμούς σου ἆρον, * καὶ ἰδὲ τὰ συνηγμένα * τέκνα σου ἐν σοί· * ἰδοὺ γὰρ ἥκασι μακρόθεν * προσκυνῆσαι τῷ Βασιλεῖ σου· * εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, * καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησαν * ἐν εὐφροσύνῃ δικαίων τὰ πνεύματα· * Νῦν τῷ κόσ-
» μῳ * διαθήκη καινὴ διατίθεται· * καὶ ῥαντίσματι * καινουρ-
» γείσθω λαὸς * θείου αἵματος.

Ὑπόδεξαι, * Ἰσραήλ, τοῦ Θεοῦ τὸ βασίλειον, * καὶ ὁ βαίνων * ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς θεασάσθω μέγα, * καὶ ῥαντίσματι * καινουργείσθω λαὸς * θείου αἵματος.

Λελυμένους * σοὺς δεσμίους, Σιών, ἐξαπόστειλον, * καὶ ἐκ λάκκου * ἀγνωσίας ἀνύδρου ἐξάγαγε· * καὶ ῥαντίσματι * καινουργείσθω λαὸς * θείου αἵματος.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, * τῷ πώλῳ ἐπὶ τῆς γῆς * ἐποχούμενος, Χριστὲ ὁ Θεός, * τῶν Ἀγγέλων * τὴν αἴνεσιν, * καὶ τῶν παίδων * τὴν ὕμνησιν * προσεδέξω βοώντων σοι· * Εὐλογημένος εἶ, ὁ ἐρχόμενος * τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπειδὴ ᾅδην ἔδησας, * ἀθάνατε, καὶ θάνατον ἐνέκρωσας, * καὶ κόσμον ἀνέστησας, * βαΐοις τὰ νήπια * ἀνευφήμουν σε, Χριστέ, ὡς νικητήν, * κραυγάζοντά σοι σήμερον· * Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ! * οὐκέτι γάρ, φησί, * σφαγήσονται τὰ βρέφη * διὰ τὸ βρέφος Μαριάμ· * ἀλλ᾽ ὑπὲρ πάντων νηπίων καὶ πρεσβυτῶν

μόνος σταυροῦσαι· * οὐκέτι καθ' ἡμῶν * χωρήσει τὸ ξίφος· * ἡ σὴ γὰρ πλευρὰ * νυγήσεται λόγχῃ· * ὅθεν ἀγαλλόμενοί φαμεν· * Εὐλογημένος εἶ, ὁ ἐρχόμενος * τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ * τοὺς Ἀβραμιαίους σου παῖδας, * καὶ » τοὺς Χαλδαίους ἀνελών, * οὓς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, * » ὑπερύμνητε Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, * εὐλογητὸς εἶ.

Γονυπετοῦντες οἱ λαοί, * καὶ σὺν Μαθηταῖς γεγηθότες, * μετὰ βαΐων, Ὡσαννὰ * τῷ υἱῷ τοῦ Δαβίδ, ἀνεκραύγαζον· * ὑπερύμνητε Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, * εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ ἀπειρόκακος πληθύς, * ἔτι νηπιάζουσα φύσις, * θεοπρεπῶς σε, Βασιλεῦ * Ἰσραὴλ καὶ Ἀγγέλων, ἀνύμνησεν· * Ὑπερύμνητε Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, * εὐλογητὸς εἶ.

Μετὰ βαΐων σέ, Χριστέ, * κλάδοις ἐπεκρότει τὰ πλήθη· * Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν * Βασιλεὺς τῶν αἰώνων· ἐβόα δέ· * Ὑπερύμνητε Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, * εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ· * πανηγυρίσατε, * οἱ ἀγαπῶντες » Σιών· * ὁ βασιλεύων γὰρ * εἰς τοὺς αἰῶνας * Κύριος τῶν » Δυνάμεων ἦλθεν· * εὐλαβείσθω * πᾶσα ἡ γῆ ἐκ προσώπου αὐ- » τοῦ, * καὶ βοάτω· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νέον πῶλον ἐπιβεβηκὼς * ὁ Βασιλεύς σου, Σιών, * Χριστὸς ἐπέστη ἐν σοί· * τὴν γὰρ ἀλόγιστον * εἰδώλων πλάνην * λῦσαι, καὶ τὴν ἀκάθεκτον ὁρμὴν * ἀναστεῖλαι * πάντων ἐθνῶν παραγέγονεν, * εἰς τὸ μέλπειν· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Θεός σου, χαῖρε, Σιών, * σφόδρα, ἐβασίλευσεν * εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστός· * οὗτος, ὡς γέγραπται, * πραῢς καὶ σώζων, * δίκαιος Λυτρωτὴς ἡμῶν ἦλθεν * ἐπὶ πώλου, * ἵππειον θράσος ὀλέσαι ἐχθροῦ * τῶν βοώντων· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σπανίζεται θείων περιβόλων * τὸ παράνομον * συνέδριον ἀπειθῶν· * τὸν προσευχῆς Θεοῦ * ἐπείπερ οἶκον * σπήλαιον ἀπειργάσατο λῃστῶν, * ἐκ καρδίας * τὸν Λυτρωτὴν ἀπωσάμενον· * ᾧ βοῶμεν· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸς Κύριος * καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· * συστήσασθε ἑορτήν, * καὶ » ἀγαλλόμενοι, * δεῦτε, μεγαλύνωμεν Χριστόν, * μετὰ βαΐων » καὶ κλάδων * ὕμνον κραυγάζοντες· * Εὐλογημένος ὁ ἐρχό- » μενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου, * Σωτῆρος ἡμῶν.

Ἔθνη, ἵνα τί * ἐφρυάξατε; Γραφεῖς * καὶ Ἱερεῖς, τί κενὰ * ἐμελετήσατε; * Τίς οὗτος, εἰπόντες, ᾧ παῖδες * μετὰ βαΐων καὶ κλάδων * ὕμνον κραυγάζουσιν· * Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου, * Σωτῆρος ἡμῶν;

Οὗτος ὁ Θεός, * ᾧ παρόμοιος οὐδείς· * δικαίαν πᾶσαν ὁδὸν * ἐξευρών, δέδωκε * τῷ ἠγαπημένῳ Ἰσραήλ· * μετὰ δὲ ταῦτα ἀνθρώποις * συνανεστράφη ὀφθείς. * Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου, * Σωτῆρος ἡμῶν.

Σκάνδαλα τρίβου * τί ἐχόμενα ἡμῖν * τιθέατε, ἀπειθεῖς; * πόδες ὀξεῖς ὑμῶν * αἷμα διεκχέαι Δεσπότου· * ἀλλ' ἀναστήσεται πάντως * σῶσαι τοὺς κράζοντας· * Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου, * Σωτῆρος ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον· Ἅγιος Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ τρίτου, εἰς τὸν Ἦχον τοῦ ὕφους τῆς Ὀκτωήχου· τὸ αὐτὸ καὶ μόνον λέγομεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος δ'.

Ὁ πλεῖστος ὄχλος, Κύριε, * ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ * τὰ ἱμάτια αὐτῶν, * ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους * ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐβάσταζον· * οἱ προάγοντες δὲ * καὶ οἱ ἀνακολουθοῦντες * ἔκραζον λέγοντες· * Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ· * εὐλογημένος εἶ, ὁ ἐλθὼν * καὶ πάλιν ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Μέλλοντός σου εἰσιέναι * εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, Κύριε, * τὰ κλάδη τῶν φυτῶν * οἱ λαοὶ ἐβάσταζον, * σὲ ὑμνοῦντες * τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην· * ὁρῶντές σε * ἐπὶ πώλου καθήμενον, * ὡς ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐθεώρουν, * καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐβόων· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος εἶ, ὁ ἐλθὼν * καὶ πάλιν ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐξέλθετε, ἔθνη, * ἐξέλθετε καὶ λαοί, * καὶ θεάσασθε σήμερον * τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, * ὡς ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, * ἐπὶ πώλου εὐτελοῦς * τὴν Ἱερουσαλὴμ προσεπιβαίνοντα· * γενεὰ Ἰουδαίων * ἄπιστε καὶ μοιχαλίς, * δεῦρο, θέασαι, * ὃν εἶδεν Ἡσαΐας * ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς παραγενόμενον, * πῶς νυμφεύεται * ὡς σώφρονα τὴν νέαν Σιών, * καὶ ἀποβάλλεται * τὴν κατάκριτον συναγωγήν· * ὡς ἐν ἀφθάρτῳ δὲ γάμῳ καὶ ἀμιάντῳ, * ἀμίαντοι συνέδραμον, εὐφημοῦντες * οἱ ἀπειρόκακοι παῖδες· * μεθ' ὧν * ὑμνοῦντες, βοήσωμεν * ὕμνον τὸν ἀγγελικόν· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις * τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν * πρὸ τοῦ ἑκουσίου πάθους σου * εἰς πίστωσιν πάντων * προενδειξάμενος, **Χριστὲ** ὁ Θεός, * τὸν μὲν Λάζαρον * ἐν Βηθανίᾳ τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου * τετραήμερον νεκρὸν ἐξανέστησας, * καὶ τυφλοῖς μὲν τὸ βλέπειν, * ὡς φωτοδότης ἐδωρήσω, Σωτὴρ· * καὶ εἰς τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν * μετὰ τῶν σῶν Μαθητῶν εἰσῆλθες, * καθήμενος ἐπὶ πώλου ὄνου, * τὰ τῶν Προφητῶν ἐκπληρῶν κηρύγματα, * ὡς ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐποχούμενος· * καὶ παῖδες Ἑβραίων * μετὰ κλάδων καὶ βαΐων προϋπήντων σοι· * διὸ καὶ ἡμεῖς * κλάδους ἐλαιῶν βαστάζοντες καὶ βαΐα, * εὐχαρίστως σοι βοῶμεν· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα * ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, * καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, * λέγοντες αὐτῷ· * Κύριε, ποῦ θέλεις * ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; * ὁ δὲ ἀπέστειλεν αὐτούς· * Ἀπέλθετε εἰς τὴν ἀπέναντι κώμην, * καὶ εὑρήσετε ἄνθρωπον * κεράμιον ὕδατος βαστάζοντα· * ἀκολουθήσατε αὐτῷ, * καὶ τῷ οἰκοδεσπότῃ εἴπατε· * Ὁ Διδάσκαλος λέγει· * Πρὸς σὲ * ποιῶ τὸ Πάσχα μετὰ τῶν Μαθητῶν μου.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Ἡ δὲ Λιτὴ ἔξω τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ἡ Κατήχησις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α'. Ἦχος β'.

Στίχ. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀντεπέδωκέ μοι.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα... καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος.

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν.

Τὸ Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον· Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν. Δόξα.

Συνταφέντες σοι * διὰ τοῦ βαπτίσματος. Σελ. 606.

Καὶ νῦν. Τὸ Κοντάκιον· Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ. Σελ. 609.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Δʹ. 4.

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ Κύριος ἐγγύς· μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἁγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, εἴ τις ἀρετή, καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε, καὶ ἃ ἠκούσατε καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Ἀλληλουϊάριον. Ἦχος αʹ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Στίχ. Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Κοινωνικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλουϊα.

Εἰς τὴν τράπεζαν, παράκλησις τοῖς Ἀδελφοῖς· ἐσθίομεν γὰρ ἰχθύας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ςʹ. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἅτινα εἴπομεν ὀψὲ Σαββάτῳ ἀπὸ Στίχ. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. δʹ.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, πόλις Σιών· * τέρπου καὶ ἀγάλλου, * ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ· * ἰδοὺ γάρ, ὁ Βασιλεύς σου * παραγέ-

γονεν ἐν δικαιοσύνῃ, * ἐπὶ πώλου καθεζόμενος, * ὑπὸ παίδων ἀνυμνούμενος· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος εἶ, ὁ ἔχων * πλῆθος οἰκτιρμῶν· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἦλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον * ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλὴμ * πληρῶσαι τὴν γραφήν· * καὶ πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶ βαΐα· * τοὺς δὲ χιτῶνας ὑπεστρώννυον αὐτῷ, * γινώσκοντες, * ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ᾧ τὰ Χερουβὶμ βοᾷ ἀπαύστως· * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος εἶ, ὁ ἔχων * πλῆθος οἰκτιρμῶν· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, * καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, * ἐπέβης ἐπὶ πώλου * δαβιτικῶς, ἀγαθέ· * καὶ παῖδες σε ἀνύμνουν θεοπρεπῶς, * Ἰουδαῖοι ἐβλασφήμουν παρανόμως· * τὸ ἀκάθεκτον τῶν ἐθνῶν * ἡ καθέδρα τοῦ πώλου προετύπου, * ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν μεταποιούμενον. * Δόξα σοι, Χριστέ, * ὁ μόνος ἐλεήμων * καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, πόλις Σιών. Καὶ νῦν. Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος. Εἴσοδος. Προκείμενον τὸ σύνηθες·

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος βʹ.

Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων, * ὡς ἐκ θείας ἑορτῆς * εἰς θείαν μεταβάντες ἑορτήν, * πρὸς σεβασμίαν * τῶν Χριστοῦ παθημάτων, * πιστοί, συνδράμωμεν * τελετὴν σωτήριον· * καὶ τοῦτον ὑπὲρ ἡμῶν * πάθος ὑφιστάμενον * κατοπτεύσωμεν ἑκούσιον, * καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον * παρεχόμενον παγκόσμιον· * αὐτῷ δὲ τὸν ὕμνον * εὐχαριστοῦντες ἀναμέλψωμεν * ἁρμόδιον, ἀνακράζοντες· * Ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας πηγή, * καὶ τῆς σωτηρίας λιμήν, * Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Ἦχος γʹ.

Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν * εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος! * οὗτος κριτής ἐστιν ἐνθυμήσεων * καὶ ἐννοιῶν καρδίας· * μηδεὶς εἰσέλθῃ * πειράζων τὴν πίστιν τὴν ἀμώμητον· * ἀλλ' ἐν πραότητι καὶ φόβῳ * Χριστῷ προσέλθωμεν, * ἵνα λάβωμεν ἔλεος, * καὶ χάριν εὕρωμεν * εἰς εὔκαιρον βοήθειαν.

Στίχ. Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἦχος βαρύς.

Συναγωγὴ * πονηρὰ καὶ μοιχαλίς, * ἡ τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ * μὴ φυλάξασα πίστιν, * τί κατέχεις διαθήκην, * ἧς οὐκ ἧς κληρονόμος; * τί καυχᾶσαι ἐν Πατρὶ, * τὸν Υἱὸν ἀτιμάσασα; * τοὺς Προφήτας οὐκ ἐδέξω * τὸν Υἱὸν καταγγέλλοντας· * κἂν τὰ ἴδια τέκνα * αἰσχύνθητι οὕτω βοῶντα· * Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ· * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα. Ἦχος β'. Ἐκ βαΐων κλάδων. Καὶ νῦν. Ἦχος γ'. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν. Ἀπολυτίκιον· Θεοτόκε Παρθένε· καὶ τὰ ἕτερα, ὡς συνήθως· καὶ αἱ συνήθεις μετάνοιαι. Ἰστέον, ὅτι τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ μετὰ μέλους ψάλλεται ἐν ὅλαις ταῖς τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς Κυριακαῖς, ὡς καὶ ἐν τῇ παρούσῃ· ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς μεγάλης Ἑβδομάδος, χῦμα λέγεται.

Τῌ ΑΥΤῌ ΚΥΡΙΑΚῌ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Ψάλλομεν τὸ Τριῴδιον τοῦ κυρίου Ἀνδρέου Κρήτης. Ὡσαύτως ποιοῦμεν καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς μεγάλης Ἑβδομάδος Ἑσπέραις, εἰς τὸ Ἀπόδειπνον.

Ὠδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ἰωσὴφ τὴν σωφροσύνην * μιμησώμεθα, πιστοί· * γνῶμεν τὸν τιμήσαντα * τὴν τῶν ἀνθρώπων λογικὴν οὐσίαν, * πάσῃ φυλακῇ πολιτευσάμενοι * δι' ἀρετῆς πρακτικῆς.

Τῶν καλῶν ἡ ἀπραξία * ὡμοιώθη τῇ συκῇ· * ταύτης οὖν ἐκκλίνωμεν, * μὴ ξηρανθῶμεν ὡς ἐκείνη τότε, * τὴν συναγωγὴν φύλλοις πυκάζουσαν * προϋπογράφουσα.

Τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότου * ὑπογράφων Ἰωσὴφ, * λάκκῳ κατατίθεται, * ἀπεμπολεῖται ὑπὸ τῶν συγγόνων, * πάντα ὑπομένει ὁ ἀοίδιμος * εἰς τύπον ὄντως Χριστοῦ.

Τῆς συκῆς τὴν ἀκαρπίαν * ἐκφυγόντες, ἀδελφοὶ, * γνῶμεν τὸ ὑπόδειγμα, * μὴ ξηρανθῶμεν ὡς ἐκείνη τότε, * ὅτε ἐπανάγων ὁ φιλάνθρωπος * ἦλθε πεινῶν ἐπ' αὐτήν.

Ἰησοῦς ὑπὲρ τοῦ κόσμου * ἐπειγόμενος παθεῖν, * θέλων συνανέρχεται * τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν * Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸ ἑκούσιον * πάθος, ὃ ἦλθε παθεῖν.

Κολληθέντες τῷ Κυρίῳ * πάντα σπεύδοντι παθεῖν, * ἕτοιμοι γενώμεθα * πρὸς ἐμπαιγμὸν, πρὸς ἐμπτυσμοὺς, πρὸς χλεύην, * ὅπως τοῖς ἀχράντοις αὐτοῦ πάθεσι * συνδοξασθῶμεν, πιστοί.

Πάθη πάθεσιν ἰᾶται * ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν· * θέλων γὰρ προσίεται * τῇ καθ' ἡμᾶς ἀνθρωπικῇ οὐσίᾳ * τὰ ζωοποιὰ αὐτοῦ παθήματα, * ἵνα σωθῶμεν ἡμεῖς.

Δόξα.

Τρία ἄναρχα δοξάζω, * τρία ἅγια ὑμνῶ, * τρία συναΐδια * ἐν οὐσιότητι μιᾷ κηρύττω· * εἷς γὰρ ἐν Πατρὶ, Υἱῷ καὶ Πνεύματι * δοξολογεῖται Θεός.

Θεοτοκίον.

Ἡ μὲν ῥάβδος Μωϋσέως, * καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν * ξένην μεταποίησιν * καὶ ὑπὲρ νοῦν οἰκονομίαν ἔσχον· * σοῦ δὲ ἡ νηδὺς, Θεογεννήτρια, * τόκον καινίζει καινόν.

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς συκῆς τὸ ἔγκλημα * μὴ σε προφθάσῃ, * ἀλλ' εὐκάρπους σπούδασον * καρδίας αὔλακας, ψυχὴ, * τῷ Ποιητῇ σου Χριστῷ ἀγαγεῖν, * ἐν μετανοίᾳ αὐτῷ * προσκομίζουσα.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει * ἁγίῳ δοξασθέντα.

Σωφροσύνῃ * κοσμήσαντες τὸν βίον, * καὶ φρονήσει * φυλάξαντες τὴν πίστιν, * δικαιοσύνης * τρόπους πορισώμεθα, * ἵνα ἐν ἀνδρείᾳ * συνακολουθοῦντες, * Χριστῷ συσταυρωθῶμεν.

Ἄλλην Εὔαν * εὑρὼν τὴν Αἰγυπτίαν, * οὐκ ἐκλάπη * πρὸς ἀνοσιουργίαν * ὁ πατριάρχης * Ἰωσὴφ, ἀλλ' ἔστηκεν, * ὥσπερ τις ἀδάμας, * ὑπὸ τῶν παθῶν * μὴ ἁλοὺς τῆς ἁμαρτίας.

Παροδεύων * τοῦ βίου τὰς πορείας, * ὁ Σωτήρ μου, * ἐπείνησας βουλήσει, * τὴν σωτηρίαν * πάντων ἐφιέμενος· * τοῦτο γὰρ ἐπείνης, * τὴν ἐπιστροφὴν * τῶν ἐκ σοῦ ἀποσφαλέντων.

Ὁ προπάτωρ * γευσάμενος τοῦ ξύλου, * ὡς ἐγνώσθη * γυμνὸς καὶ ᾐσχυμένος, * φύλλα συκῆς * λαβὼν περιεζώσατο· * τὴν συναγωγὴν γὰρ * ἀπογυμνωθεῖσαν * Χριστοῦ προδιετύπου.

Ἑτοιμάζου, * ψυχὴ, πρὸ τῆς ἐξόδου· * εὐτρεπίζου * πρὸς τὸν ἐκεῖθεν βίον, * καὶ τῷ Χριστῷ * παθεῖν διὰ σὲ σπεύδοντι, * ἵνα σὲ δοξάσῃ, * σπεῦσον συμπαθεῖν, * καὶ θανεῖν καὶ ἀναστῆναι.

Πῶς μὴ φρίξῃ * ὁ θάνατος, Σωτήρ μου; * πῶς μὴ πτήξῃ * ὁ ᾅδης συναντῶν σοι, * κατ' εὐδοκίαν * πρὸς τὸ πάθος σπεύδοντι, * καὶ ὑπὲρ ἀδίκων * δίκαιον ὁρῶν σε * παθεῖν ἐληλυθότα;

Τοῦ Λαζάρου * τὴν ἔγερσιν ὁρῶντες * Ἰουδαῖοι, * Ἱερεῖς καὶ

Λευῖται, * συνωμοσίαν * φθόνῳ συσκευάσαντες,* δόλῳ προδοσίας * τὸν Χριστὸν προδοῦναι * Πιλάτῳ μελετῶσιν.

Ἡ ἀμνάς σου, * καὶ δούλη καὶ Παρθένος * πρὸς τὸ πάθος * ὁρμῶντα σε ὁρῶσα * καὶ τὴν ψυχὴν * ὑπὲρ ἡμῶν προθέμενον * τὸν καλὸν ποιμένα, * σπλάγχνοις μητρικοῖς * ἐπὶ σοὶ προσωδυνᾶτο.

Δόξα.

Ὡς Μονάδα * τῇ οὐσίᾳ ὑμνῶ σε, * ὡς Τριάδα * τοῖς προσώποις σε σέβω· * Πάτερ, Υἱὲ * καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, * ἄναρχον τὸ κράτος * τῆς σῆς Βασιλείας * δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δυσωπεῖ σε, * Χριστὲ, ἡ Θεοτόκος,* ἱκετεύει * τῶν Μαθητῶν ὁ δῆμος· * Τὴν σὴν εἰρήνην * δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, * καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου * χάρισαι πλουσίως * ἡμῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἀλλότριον * τῶν μητέρων ἡ παρθενία.

Ἀλλότριον * τῶν ἀσέμνων ἡ σωφροσύνη, * καὶ ξένον τοῖς δικαίοις * ἡ παρανομία· * Ἰωσὴφ δὲ ὁ μέγας * ἐξέκλινε τὴν ἁμαρτίαν, * καὶ σωφροσύνης * ἐχρημάτισεν * εἰκὼν καὶ τύπος ὄντως Χριστοῦ.

Ἀλλότριον * τῶν ἀνόμων ἡ εὐνομία, * καὶ ξένον τοῖς ἀπίστοις * ἡ θεογνωσία· * Ἰουδαῖοι δὲ ταῦτα * ἀπώσαντο δι' ἀνομίαν· * διὸ καὶ μόνοι * ἐκληρώσαντο, * καθάπερ ἡ συκῆ, τὴν ἀράν.

Ἐπείνησε * τῶν ἀνθρώπων τὴν σωτηρίαν * ζωῆς ὑπάρχων ἄρτος * Χριστὸς, ὦ Ἰουδαία· * ὡς συκῆν δὲ προφθάσας * τὴν ἄκαρπον συναγωγήν σου * φύλλοις κομῶσαν * νομικοῖς, αὐτὴν,* ὡς οἶδε, κατηράσατο.

Τὴν νομικὴν * ἀκαρπίαν προκατηράσω, * ὡς φύλλα ἐξανθοῦσαν, * τοῦ γράμματος γνώμην, * τοὺς καρποὺς δὲ τῶν ἔργων * οὐκ ἔχουσαν δι' ἀνομίαν· * ἡμᾶς δὲ πάντας * τοὺς τῆς χάριτος * υἱοὺς, Σωτὴρ, εὐλόγησον.

Ἡ ῥάβδος μὲν * Μωϋσέως τὸ πρὶν εἰς ὄφιν, * ἡ Ἀαρὼν δὲ ῥάβδος * εἰς χλωρὸν μετεβλήθη, * καὶ ἐξήνθησε φύλλα * ἡ ἄκαρπος καὶ ξηρανθεῖσα· * συναγωγὴ δὲ * ἡ παράνομος * εἰς ἄκαρπον μετήχθη συκῆν.

Ἑτοίμαζε, * Ἰουδαία, τοὺς Ἱερεῖς σου· * εὐτρέπιζε τὰς χεῖρας * πρὸς θεοκτονίαν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε πρᾶος * καὶ ἥσυχος ἐπὶ τὸ πάθος, * ἀμνὸς ὑπάρχων * καὶ καλὸς ποιμὴν, * Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς Ἰσραήλ.

Ὑπόδεξαι, * Ἰουδαία, τὸν Βασιλέα· * ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὸ πάθος * ἔρχεται ἑκουσίως, * ἵνα πάθῃ καὶ σώσῃ * τοὺς κράζοντας ἀκαταπαύστως· * Εὐλογημένος * ὁ ἐρχόμενος * παθεῖν καὶ σῶσαι πάντας ἡμᾶς.

Μετέστρεψεν, * Ἰουδαία, τὰς ἑορτάς σου * εἰς πένθος ὁ Δεσπότης, * κατὰ τὴν προφητείαν· * θεοκτόνος γὰρ ὤφθης * τοῦ στρέψαντος ποτὲ τὴν πέτραν * καὶ τὴν ἀκρότομον * εἰς ὕδατα * καὶ λίμνας, καθὼς ψάλλει Δαβίδ.

Δόξα.

Ἀλλότριον * τοῖς ἀνόμοις τὸ σὲ δοξάζειν, * τὴν ἄναρχον οὐσίαν, * Πατέρα καὶ Υἱὸν * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἄκτιστον παντοκρατορίαν, * δι' ἧς ὁ σύμπας * κόσμος ἥδρασται * τῷ νεύματι τοῦ θείου κράτους αὐτῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προσάγομεν * εἰς πρεσβείαν τὴν Θεοτόκον· * αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις * καὶ τῶν σῶν Ἀποστόλων, * κοινωνοὺς ἡμᾶς ποίησον, * Δέσποτα, τῶν ἀγαθῶν σου, * καὶ τῆς λαμπρότητος * ἀξίωσον, * Σωτὴρ, τῆς Ἀναστάσεώς σου.

Ἰστέον, ὅτι κατὰ ταύτην τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Ἑβδομάδα, ἅπαξ πληροῦμεν τὸ Ψαλτήριον, καὶ λέγομεν εἰς τὸν Ὄρθρον Καθίσματα γ΄. καὶ εἰς τὴν Τριθέκτην, β΄. καὶ τελειοῦται τῇ μεγάλῃ Δ΄. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ, στιχολογεῖται ὁ Ἄμωμος. Ἐν τοῖς Λυχνικοῖς δὲ λέγομεν συνήθως τὰ, Πρὸς Κύριον.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Β΄.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλούϊα, εἰς Ἦχον πλ. δ΄. μεγαλοφώνως καὶ μελῳδικῶς. Εἶτα ψάλλομεν τὸ Τροπάριον ἀργῶς καὶ μεγαλοφώνως, καὶ μετὰ μέλους ἐξ ἰσότητος.

Ἐξεγερτικὸν, εἰς τὸ, Ἀλληλούϊα.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ἰδοὺ, ὁ Νυμφίος ἔρχεται * ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς,* καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, * ὃν εὑρήσει γρηγοροῦντα, * ἀνάξιος δὲ πάλιν,* ὃν εὑρήσει ῥαθυμοῦντα. * Βλέπε οὖν, ψυχή μου, * μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῇς, * ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῇς, * καὶ τῆς βασιλείας ἀποκλεισθῇς· * ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· * Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεός· * διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ γ΄.

Εἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία, μετὰ τῶν μετανοιῶν. Εἰς τὴν πρώτην Στιχολογίαν, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος α'. **Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.**

Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ * ἡ παροῦσα ἡμέρα, * ὡς φῶτα σωστικὰ, * ἀνατέλλει τῷ κόσμῳ· * Χριστὸς γὰρ ἐπείγεται * τοῦ παθεῖν ἀγαθότητι· * ὁ τὰ σύμπαντα * ἐν τῇ δρακὶ περιέχων,* καταδέχεται * ἀναρτηθῆναι ἐν ξύλῳ, * τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Δόξα... καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ὅμοιον.

Ἀόρατε Κριτὰ, * ἐν σαρκὶ καθωράθης, * καὶ ἔρχῃ ὑπ' ἀνδρῶν * παρανόμων κριθῆναι, * ἡμῶν τὸ κατάκριμα * κατακρίνων τῷ πάθει σου· * ὅθεν αἴνεσιν, * μεγαλωσύνην καὶ δόξαν, * ἀνυμνοῦντες σε, * τῇ ἐξουσίᾳ σου, Λόγε, * συμφώνως προσφέρομεν.

Δόξα... καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερον Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. **Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.**

Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου * τὰς ἀπαρχὰς * ἡ παροῦσα ἡμέρα * λαμπροφορεῖ. * Δεῦτε οὖν, φιλέορτοι, * ὑπαντήσωμεν ᾄσμασιν· * ὁ γὰρ Κτίστης ἔρχεται * σταυρὸν καταδέξασθαι, * ἐτασμοὺς καὶ μάστιγας, * Πιλάτῳ κρινόμενος· * ὅθεν καὶ ἐκ δούλου * ῥαπισθεὶς ἐπὶ κόρρης, * τὰ πάντα προσίεται, * ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον. * Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· * Φιλάνθρωπε Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τῶν πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * τὰ ἄχραντα πάθη σου.

Δόξα... καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεύς. **Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι.** Καὶ λέγει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς.

Μετὰ τὸν Ν'. ψάλλομεν τὸ ἑπόμενον Τριῴδιον· τοὺς Εἱρμοὺς ἀνὰ β'. καὶ τὰ Τροπάρια ἀνὰ δ'. ἢ ἀνὰ ς'. δηλονότι κατὰ τὴν ποσότητα.

Τριῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τῇ δευτέρᾳ.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» **Τῷ τὴν ἄβατον * κυμαινομένην θάλασσαν * θείῳ αὐτοῦ προστάγματι * ἀναξηράναντι,* καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς * τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν * καθοδηγήσαντι, * Κυρίῳ ᾄσωμεν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.**

Ἡ ἀπόρρητος * Λόγου Θεοῦ κατάβασις, * ὅπερ Χριστὸς αὐτός ἐστι, * Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, * τὸ Θεὸς οὐχ ἁρπαγμὸν * εἶναι ἡγησάμενος * ἐν τῷ μορφοῦσθαι δοῦλον * δεικνύει τοῖς Μαθηταῖς· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Διακονῆσαι * αὐτὸς ἐλήλυθα, * οὐ τὴν μορφὴν ὁ Πλαστουργὸς * ἐκὼν περίκειμαι, * τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ, * ὁ πλουτῶν Θεότητι,. θήσων ἐμὴν ἑαυτοῦ * ψυχὴν ἀντίλυτρον * ὁ ἀπαθὴς Θεότητι.

Καὶ πάλιν ὕστερον Καταβασίαι οἱ αὐτοὶ Εἱρμοὶ, ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. **Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.**

Ὁ Ἰακὼβ ὠδύρετο * τοῦ Ἰωσὴφ τὴν στέρησιν, * καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἅρματι, * ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· * Αἰγυπτίας γὰρ τότε * ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, * ἀντεδοξάζετο * παρὰ τοῦ βλέποντος * τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ πέμποντος * στέφος ἄφθαρτον.

Ὁ Οἶκος.

Πρὸς τό· **Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.**

Ἐπὶ τῷ ὀδυρμῷ νῦν προσθήσωμεν * ὀδυρμὸν, καὶ ἐκχέωμεν δάκρυα, * μετὰ τοῦ Ἰακὼβ συγκοπτόμενοι * Ἰωσὴφ τὸν ἀοίδιμον καὶ σώφρονα, * τὸν δουλωθέντα μὲν τῷ σώματι, * τὴν ψυχὴν δὲ ἀδούλωτον συντηροῦντα, * καὶ Αἰγύπτου παντὸς κυριεύσαντα· * ὁ Θεὸς γὰρ παρέχει τοῖς δούλοις αὐτοῦ * στέφος ἄφθαρτον.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» **Ἔφριξε * παίδων εὐαγῶν * τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, * καὶ εἶξε τὸ τραφὲν * ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ· * ἀειζώου δὲ * ἐκμαρανθείσης φλογὸς, * διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο· * Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.**

Ὑμᾶς μου * τότε Μαθητὰς * πάντες γνώσονται, εἰ τὰς ἐμὰς ἐντολὰς * τηρήσετε, φησὶν * ὁ Σωτὴρ τοῖς φίλοις πρὸς πάθος μολῶν· * εἰρηνεύετε * ἐν ἑαυτοῖς καὶ πᾶσι, * καὶ ταπεινὰ φρονοῦντες ἀνυψώθητε, * καὶ Κύριον γινώσκοντές με, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τάξεως * ἔμπαλιν ὑμῖν * ἐθνικῆς ἔστω τὸ κράτος ὁμογενῶν· * οὐ κλῆρος γὰρ ἐμὸς, * τυραννὶς δὲ γνώμη αὐθαίρετος· * ὁ οὖν πρόκριτος * ἐν ὑμῖν εἶναι θέλων, * τῶν ἄλλων ἔστω πάντων ἐσχατώτερος, * καὶ Κύριον γινώσκοντές με, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐμεγάλυνας, Χριστέ, * τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, * ἀφ' ἧς, » ὁ Πλάστης, ἡμῖν * ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, * τὸ τῶν » ἡμετέρων * λυτήριον ἀγνοημάτων· * ταύτην μακαρίζουσαι * » πᾶσαι γενεαί, σὲ μεγαλύνομεν.

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῆ * ἀπωσάμενοι, ἐπαξίως * τῆς θείας βασιλείας * γνώμην ἀναλάβετε ἔμφρονα, * τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις * προέφης, ἡ πάντων σοφία· * ἐν ᾗ δοξασθήσεσθε, * λάμποντες ἡλίου τηλαυγέστερον.

Ἀφορῶντες εἰς ἐμέ, * εἶπας, Κύριε, Μαθηταῖς σου, * μὴ φρονεῖτε ὑψηλά, * ἀλλὰ συναπάχθητε τοῖς ταπεινοῖς· * ἐμόν, ὅπερ πίνω, * πίετε ποτήριον, ὅτι * ἐν τῇ βασιλείᾳ δὲ * τοῦ Πατρὸς ἐμοὶ συνδοξασθήσεσθε.

Ἐξαποστειλάριον Ἰδιόμελον ψαλλόμενον ἐκ τρίτου, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. Τοῦτο δὲ λέγεται ἕως τῆς μεγάλης Ε΄.

Ἦχος γ΄.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, * Σωτήρ μου, κεκοσμημένον, * καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, * ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ· * λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, * φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος * πρὸς τὸ ἑκούσιον πάθος, * τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ· * Ἰδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, * καὶ παραδοθήσεται * ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, * καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· * δεῦτε οὖν, καὶ ἡμεῖς * κεκαθαρμέναις διανοίαις * συμπορευθῶμεν αὐτῷ, * καὶ συσταυρωθῶμεν, * καὶ νεκρωθῶμεν δι' αὐτὸν * ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, * ἵνα καὶ συζήσωμεν αὐτῷ, * καὶ ἀκούσωμεν βοῶντος αὐτοῦ· * Οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ * διὰ τὸ παθεῖν, * ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου * καὶ Πατέρα ὑμῶν, * καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν, * καὶ συναναψῶ ὑμᾶς * εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, * ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ἦχος πλ. α΄.

Φθάσαντες, πιστοί, * τὸ σωτήριον πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * τὴν ἄφατον αὐτοῦ μακροθυμίαν δοξάσωμεν, * ὅπως τῇ ἑαυτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ * συνεγείρῃ καὶ ἡμᾶς * νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ, * ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Κύριε, * ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος, * τοὺς ἰδίους στηρίζων * Μαθητὰς ἔλεγες, * κατ' ἰδίαν παραλαβὼν αὐτούς· * Πῶς τῶν

ῥημάτων μου ἀμνημονεῖτε, * ὧν πάλαι εἶπον ὑμῖν, * ὅτι προφήτην πάντα οὐ γέγραπται, * εἰ μὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀποκτανθῆναι; * Νῦν οὖν καιρὸς ἐφέστηκεν, * ὃν εἶπον ὑμῖν· * ἰδοὺ γὰρ παραδίδομαι * ἁμαρτωλῶν χερσὶν ἐμπαιχθῆναι, * οἵ καὶ σταυρῷ με προσπήξαντες, * ταφῇ παραδόντες, * ἐβδελυγμένον λογιοῦνται ὡς νεκρόν· * ὅμως θαρσεῖτε, * τριήμερος γὰρ ἐγείρομαι * εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν * καὶ ζωὴν αἰώνιον.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. α΄.

Κύριε, * πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον * τῆς σῆς οἰκονομίας * οὐκ ἐξαρκοῦσα, * ἡ τῶν ἐκ Ζεβεδαίου μήτηρ * ᾐτεῖτό σε, * προσκαίρου βασιλείας τιμὴν * τοῖς ἑαυτῆς δωρήσασθαι τέκνοις· * ἀλλ' ἀντὶ ταύτης, * ποτήριον θανάτου * ἐπηγγείλω πιεῖν τοῖς φίλοις σου, * ὃ ποτήριον πρὸ τούτων * πιεῖν ὁ αὐτὸς ἔλεγες, * ἁμαρτημάτων καθαρτήριον· * διό σοι βοῶμεν· * Ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * δόξα σοι.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε, * τὰ τελεώτατα φρονεῖν * τοὺς οἰκείους παιδεύων Μαθητάς, * Μὴ ὁμοιοῦσθε τοῖς ἔθνεσιν, ἔλεγες, * εἰς τὸ κατάρχειν τῶν ἐλαχιστοτέρων· * οὐχ οὕτω γὰρ ἔσται ὑμῖν * τοῖς ἐμοῖς Μαθηταῖς, * ὅτι πτωχὸς θέλων ὑπάρχω· * ὁ πρῶτος οὖν ὑμῶν * ἔστω πάντων διάκονος, * ὁ δὲ ἄρχων ὡς ἀρχόμενος, * ὁ προκριθεὶς δὲ ὡς ὁ ἔσχατος· * καὶ γὰρ ἐλήλυθα αὐτὸς * τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ διακονῆσαι, * καὶ λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν τὴν ψυχὴν * τῶν βοώντων μοι· Δόξα σοι.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τῆς ξηρανθείσης συκῆς * διὰ τὴν ἀκαρπίαν * τὸ ἐπιτίμιον φοβηθέντες, ἀδελφοί, * καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας * προσάξωμεν Χριστῷ, * τῷ παρέχοντι ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δευτέραν Εὔαν τὴν Αἰγυπτίαν * εὑρὼν ὁ δράκων, διὰ ῥημάτων * ἔσπευδε κολακείαις * ὑποσκελίσαι τὸν Ἰωσήφ· * ἀλλ' αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, * ἔφυγε τὴν ἁμαρτίαν, * καὶ γυμνὸς οὐκ ᾐσχύνετο, * ὡς ὁ πρωτόπλαστος πρὸ τῆς παρακοῆς· * αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἰστέον δέ, ὅτι ἡ πρώτη Ὥρα, καὶ ἡ ἐννάτη οὐ στιχολογεῖται ἐν τῇ μεγάλῃ Ἑβδομάδι, ἀλλὰ μόνον ψάλλεται τρίψαλμος· ἡ δὲ Τριθέκτη στιχολογεῖται. Ἀναγινώσκεται δὲ καὶ τὸ Τετραευαγγέλιον σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ Δ΄. πληροῦται.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Β'.

Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἦχος πλ. β'.

Ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ * προσπίπτομέν σοι, * καὶ δεόμεθά σου, Σωτὴρ τοῦ κόσμου· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς τῶν μετανοούντων.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρκε'·

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών.

Στίχ. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει, ἐν τῷ τετάρτῳ μηνί, πέμπτῃ τοῦ μηνός, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἴδον ὁράσεις Θεοῦ. Πέμπτῃ τοῦ μηνός, τοῦτο τὸ ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ, καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰεζεκιὴλ υἱὸν Βουζεί, τὸν Ἱερέα, ἐν γῇ Χαλδαίων, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ. Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδού, πνεῦμα ἐξαῖρον ἤρχετο ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ, καὶ φέγγος κύκλῳ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἐξαστράπτον· καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ, ὡς ὅρασις ἠλέκτρου ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, καὶ φέγγος ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα τεσσάρων ζώων. Καὶ αὕτη ἡ ὅρασις αὐτῶν, ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ' αὐτοῖς· καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἑνί, καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἑνί· καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὀρθά, καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν, καὶ σπινθῆρες, ὡς ἐξαστράπτων χαλκός· καὶ ἐλαφραὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν, καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν τῶν τεσσάρων οὐκ ἐπεστρέφοντο ἐν τῷ βαδίζειν αὐτά· ἕκαστον ἀπέναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο. Καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν, πρόσωπον ἀνθρώπου, καὶ πρόσωπον τοῦ λέοντος ἐκ δεξιῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον ἀετοῦ τοῖς τέσσαρσι. Καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσαρσιν, ἑκατέρῳ δύο συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας, καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τοῦ σώματος αὐτῶν. Καὶ ἑκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο· οὗ ἂν ἦν τὸ πνεῦμα πορευόμενον ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον. Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων ὅρασις, ὡς ἀνθράκων πυρὸς καιομένων, ὡς ὄψις λαμπάδων συστρεφομένων ἀνὰ μέσον τῶν ζώων, καὶ φέγγος τοῦ πυρός, καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξεπορεύετο ἀστραπή. Καὶ ἴδον, καὶ ἰδού, τροχὸς εἷς ἐπὶ τῆς γῆς ἐχόμενος τῶν ζώων τοῖς τέσσαρσι· καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν, ὡς εἶδος Θαρσεΐς, καὶ

ὁμοίωμα ἓν τοῖς τέσσαρσι· καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν τροχῷ. Ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο· οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά, οὐδ' οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς· καὶ ἴδον αὐτά, καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσιν. Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξήροντο οἱ τροχοί. Οὗ ἂν ἦν ἡ νεφέλη, ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ καὶ ἐξήροντο σὺν αὐτοῖς, διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν τοῖς τροχοῖς.

Προκείμενον. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρκϛ'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Στίχ. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Β'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, ἡ συνήθης Στιχολογία τῶν, Πρὸς Κύριον. Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας, ἅπερ εἴπομεν τὸ πρωΐ, δευτεροῦντες τὰ πρῶτα δ'. τὰ δὲ δύο πρὸς μίαν.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος * πρὸς τὸ ἑκούσιον πάθος.

Φθάσαντες, πιστοί, * τὸ σωτήριον πάθος.

Κύριε, * ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος.

Κύριε, * πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον.

Κύριε, * τὰ τελεώτατα φρονεῖν.

Τῆς ξηρανθείσης ψυχῆς.

Δόξα... καὶ νῦν.

Δευτέραν Εὔαν τὴν Αἰγυπτίαν.

Εἴσοδος, μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἑσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρκζ'.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, τῶν εἰσπορευομένων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακὼβ τῷ πατρὶ αὐτῶν· ἕκαστος πανοικὶ αὐ-

τῶν εἰσήλθοσαν· Ῥουβὴν, Συμεὼν, Λευΐ, Ἰούδας, Ἰσσάχαρ, Ζαβουλὼν, Βενιαμὶν, Δὰν καὶ Νεφθαλὶ, Γὰδ καὶ Ἀσήρ. Ἰωσὴφ δὲ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ· ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ ἐξ Ἰακὼβ, πέντε καὶ ἑβδομηκόντα. Ἐτελεύτησε δὲ Ἰωσὴφ, καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο, καὶ κατίσχυον σφόδρα σφόδρα· ἐπλήθυνε δὲ ἡ γῆ αὐτούς. Ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ. Εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ· Ἰδοὺ, τὸ γένος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μέγα πλῆθος, καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς· δεῦτε οὖν, κατασοφισώμεθα αὐτοὺς, μήποτε πληθυνθῇ, καὶ ἡνίκα ἂν συμβῇ ἡμῖν πόλεμος, προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς, ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς. Καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔργοις· καὶ ᾠκοδόμησαν πόλεις ὀχυρὰς τῷ Φαραῷ, τήν τε Πειθὼ, καὶ Ῥαμεσσῆ, καὶ Ὢν, ἥ ἐστιν Ἡλιούπολις. Καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν, τοσούτῳ πλείους ἐγίγνοντο, καὶ ἴσχυον σφόδρα σφόδρα. Καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ βίᾳ, καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς, τῷ πηλῷ, καὶ τῇ πλινθείᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰ πάντα τὰ ἔργα, ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Ἐβραίων, τῇ μιᾷ αὐτῶν ὄνομα, Σεπφώρα, καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας, Φουὰ, καὶ εἶπεν· Ὅταν μαιοῦσθε τὰς Ἐβραίας, καὶ ὦσι πρὸς τῷ τίκτειν, ἐὰν μὲν ἄρσεν ᾖ, ἀποκτείνατε αὐτό· ἐὰν δὲ θῆλυ, περιποιεῖσθε αὐτό. Ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν Θεὸν, καὶ οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ ἐζωογόνουν τὰ ἄρρενα. Ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαίας, καὶ εἶπεν αὐταῖς· Τί ὅτι ἐποιήσατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσενα; Εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ Φαραῷ· Οὐχ ὡς γυναῖκες Αἰγύπτου αἱ Ἐβραῖαι· τίκτουσι γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς μαίας, καὶ ἔτικτον. Εὖ δὲ ἐποίει ὁ Θεὸς ταῖς μαίαις· καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς, καὶ ἴσχυε σφόδρα.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς ρκη'.

Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου.

Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

Ἄνθρωπός τις ἦν ἐν χώρᾳ τῇ Αὐσίτιδι, ᾧ ὄνομα Ἰώβ· καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀληθινὸς, ἄμεμπτος, δίκαιος, θεοσε-

βὴς, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος. Ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς· καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα ἑπτακισχίλια, κάμηλοι τρισχίλιαι, ζεύγη βοῶν πεντακόσιαι, θήλειαι ὄνοι νομάδες πεντακόσιαι, καὶ ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα, καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενὴς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν. Συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους, ἐποίουσαν πότον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν, ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν. Καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου, ἀπέστελλεν Ἰὼβ, καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς, ἀνιστάμενος τὸ πρωῒ, καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ μόσχον ἕνα περὶ ἁμαρτίας περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν. Ἔλεγε γὰρ Ἰώβ· Μήποτε οἱ υἱοί μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς Θεόν. Οὕτως οὖν ἐποίει Ἰὼβ πάσας τὰς ἡμέρας. Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἰδοὺ, ἦλθον οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλθε μετ' αὐτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· Πόθεν παραγέγονας; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος τῷ Κυρίῳ εἶπε· Περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν πάρειμι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος· Προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ παιδός μου Ἰὼβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ἄμεμπτος, ἀληθινὸς, θεοσεβὴς, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος; Ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος, καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ Κυρίου· Μὴ δωρεὰν Ἰὼβ σέβεται τὸν Κύριον; Οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτοῦ κύκλῳ; τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας; καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς; ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χεῖρά σου, καὶ ἅψαι πάντων ὧν ἔχει· ἦ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. Τότε εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· Ἰδοὺ, πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χειρί σου, ἀλλὰ αὐτοῦ μὴ ἅψῃ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος παρὰ τοῦ Κυρίου.

Εἶτα τὸ, Κατευθυνθήτω· **καὶ μετὰ τοῦτο, τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον·** Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καθημένου τοῦ Ἰησοῦ. **Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, ὡς συνήθως.**

Οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ Γ'. καὶ τῇ μεγάλῃ Δ'. Ἐσθίομεν δὲ καὶ ξηροφαγίαν ἐν τῇ τραπέζῃ ἄχρι τῆς Πέμπτης.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Β'.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Τὸ Τριῴδιον τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Κρήτης.
Ὠδὴ β'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρόσεχε, * οὐρανὲ, καὶ λαλήσω, * καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, * » τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Συνέλθωμεν * τῷ Χριστῷ πρὸς τὸ ὄρος * τῶν Ἐλαιῶν μυστικῶς, * καὶ μετὰ τῶν Ἀποστόλων * συναυλισθῶμεν αὐτῷ.

Ἐννόησον, * ταπεινή μου καρδία, * τίς ἡ τοῦ μύλωνος * παραβολὴ, ἣν προεῖπε * Χριστὸς, καὶ νῆψον λοιπόν.

Ἑτοίμαζε * σεαυτὴν, ὦ ψυχή μου, * ἐπὶ τὴν ἔξοδον· * ἡ παρουσία ἐγγίζει * τοῦ ἀδεκάστου Κριτοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε * Θεοτόκε Παρθένε, * μόνη πανύμνητε, * τὸν Υἱόν σου δυσώπει * ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

» Ἴδετε ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς, * ὁ πάλαι τὸν Ἰσραὴλ * » ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ διαγαγὼν, * καὶ σώσας καὶ θρέψας, * » καὶ ἐκ δουλείας πικρᾶς * ἐλευθερώσας Φαραώ.

Ἴδετε ἴδετε, * ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς, * ὁ πρὶν γενέσθαι τὸ πᾶν, * καὶ πρὸ τοῦ στῆναι γῆν καὶ τὸν οὐρανὸν, * γινώσκων τὰ πάντα, * ὡς ὅλος ὢν ἐν Πατρὶ, * καὶ ὅλον φέρων ἐν ἐμοί.

Λόγῳ συνέστησα * τὸν οὐρανόν τε καὶ τὴν γῆν· * συνήμην γὰρ τῷ Πατρὶ, * ὡς ἀπὸ νοῦ γεννώμενος ἀπαθῶς, * ὡς λόγος, σοφία, * καὶ δύναμις καὶ εἰκὼν, * καὶ συνεργὸς καὶ ἰσουργός.

Τίς χρόνους ἔθετο; * τίς ὁ αἰῶνας συνιστῶν; * τίς μέτρα οἶδε ζωῆς; * τίς ὁ τὸ πᾶν ὁρίζων καὶ συγκινῶν, * εἰ μὴ ὁ ἀνάρχως * συνὼν ἀεὶ τῷ Πατρὶ, * ὥσπερ ἀκτὶς ἐν τῷ φωτί;

Ὢ τῆς ἀμέτρου σου * φιλανθρωπίας, Ἰησοῦ! * ἐγνώρισας γὰρ ἡμῖν * τῆς συντελείας ἄνωθεν τὸν καιρὸν, * καλύψας τὴν ὥραν, * τρανώσας δὲ τηλαυγῶς * τὰ ὑποδείγματα αὐτῆς.

Πάντα ἐπίστασαι, * πάντα γινώσκεις, Ἰησοῦ, * ὡς ἔχων ὅλον ἐν σοὶ * τὸ πατρικὸν ἀξίωμα θεϊκῶς, * καὶ ὅλον τὸ Πνεῦμα * ἐμφύτως φέρων ἐν σοὶ, * τὸ συναΐδιον Πατρί.

Δέσποτα Κύριε, * ὁ τῶν αἰώνων Ποιητὴς, * ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς * τῆς ἱερᾶς ἐκείνης τότε φωνῆς * ἀκοῦσαι, καλούσης * τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Πατρὸς * εἰς βασιλείαν οὐρανῶν.

Δόξα.

Ἄναρχε, ἄκτιστε * Τριὰς, ἀμέριστε Μονὰς, * ἡ τρία οὖσα καὶ ἓν, * Πατὴρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, εἷς ὁ Θεὸς, * προσδέχου τὸν ὕμνον * ἐκ τῶν πηλίνων γλωσσῶν, * ὡς ἐκ στομάτων φλογερῶν.

Θεοτοκίον.

Σκήνωμα ἅγιον * ὤφθης, Παρθένε, τοῦ Θεοῦ· * ἐν σοὶ γὰρ τῶν οὐρανῶν * ὁ Βασιλεὺς οἰκήσας σωματικῶς, * προῆλθεν ὡραῖος, * τὸν ἄνθρωπον ἐν αὐτῷ * ἀναμορφώσας θεϊκῶς.

Κάθισμα.

Ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή.

Εὐσπλαγχνίᾳ κινούμενος, Χριστὲ, * ἑκουσίως προέρχῃ τοῦ παθεῖν, εὐεργέτα, * θέλων τῶν παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, * καὶ τῆς ἐν τῷ ᾅδῃ κατακρίσεως· * διό σου τὰ τίμια * ὑμνοῦμεν παθήματα, * καὶ δοξάζομεν, Σωτὴρ, * τὴν Πανάχραντόν σου συγκατάβασιν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ, * τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης * ἐποχούμενον, * » καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως * δοξαζόμενον * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε * » καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πάντως ἤκουσας, ψυχὴ, * πῶς ὁ Χριστὸς τοῖς φίλοις * Μαθηταῖς αὐτοῦ * προανεφώνει, λέγων * τὴν συντέλειαν· * σὺ δὲ γνοῦσα τὸ τέλος, * ἑτοιμάζου λοιπόν· * ἐξόδου καιρὸς ἥκει.

Ἔγνως, ἄγονε ψυχὴ, * τοῦ πονηροῦ οἰκέτου * τὸ ὑπόδειγμα· * φοβοῦ, καὶ μὴ ἀμέλει * τοῦ χαρίσματος, * οὐ ἐδέξω, οὐχ ἵνα * κατακρύψῃς εἰς γῆν, * ἀλλ' ἵνα ἐμπορεύσῃ.

Φαιδρυνέσθω ἡ λαμπάς· * ὑπερεκχείσθω ταύτης * καὶ τὸ ἔλαιον, * ὡς ταῖς παρθένοις τότε * ἡ συμπάθεια, * ἵνα εὕρῃς, ψυχή μου, * τὸν νυμφῶνα τότε * Χριστοῦ ἀνεῳγμένον.

Ἐν Σαββάτῳ τὴν φυγὴν, * καὶ ἐν χειμῶνι λέγων * ὁ Διδάσκαλος, * τὴν τῆς ἑβδόμης ζάλην * προαινίττεται * τοῦ παρόντος αἰῶνος, * ἐν ᾧ ἐπανήξει, * ὥσπερ χειμὼν, τὸ τέλος.

Ὥσπερ τάχος ἀστραπῆς * διερχομένης, οὕτω * τότε ἔσεσθαι * τὴν φοβερὰν ἐκείνην * τοῦ Δεσπότου σου * παρουσίαν, ψυχή μου, * ἤκουσας· ἑτοίμη * λοιπὸν γενέσθαι σπεῦσον.

Ὅταν ἔλθῃ ὁ Κριτὴς * ἐν χιλιάσι τότε * μυριάσι τε * Ἀγγελικῶν ταγμάτων * καὶ Δυνάμεων, * ποῖος φόβος, ψυχή μου! * ποῖος τρόμος, οἴμοι, * γυμνῶν ἑστώτων πάντων!

Δόξα.

Εἷς Θεὸς οὖν ἡ Τριὰς, * οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκστάντος * εἰς υἱό-

τητα,* οὐδὲ Υἱοῦ τραπέντος * εἰς ἐκπόρευσιν, * ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ ἄμφω, * φῶς Θεὸν τὰ τρία * δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ταῖς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, * τῆς Θεοτόκου δέχου * τὴν εὐχὴν ἡμῶν· * ἀντικατάπεμψον δὲ * τὰ ἐλέη σου * ἐπὶ πάντας πλουσίως, * καὶ τὴν σὴν παράσχου * εἰρήνην τῷ λαῷ σου.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα * ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ * ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον, * τὸν τῆς ἀειπαρθένου, * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, * ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἤκουσας, ψυχὴ, * τοῦ Κριτοῦ προαναφωνοῦντος, * καὶ διδάσκοντός σε * τῆς συντελείας τὴν ὥραν· * ἑτοιμάζου τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον ἔργα, * μήπως ὡς ἀδόκιμος Θεοῦ ἐκριφῇς.

Ἀπὸ τῆς συκῆς, * ὦ ψυχὴ, διδάσκου τὸ τέλος· * ὅταν ἁπαλώσῃ τὰ φύλλα, * καὶ ἐκφύῃ τοὺς κλάδους, * θέρους ὥρα λοιπόν· καὶ σὺ ὅταν ταῦτα * ἴδῃς, γνῶθι ὅτι ἐπὶ θύραις ἐστίν.

Τίς ἐκτός σου ἄλλος * τὸν σὸν γινώσκει Πατέρα, * ἢ τίς πλήν σου οἶδε τὴν ὥραν, * ἢ τίς τὴν ἡμέραν; * παρὰ σοὶ γὰρ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας * πάντες ἐνυπάρχουσι, Χριστὲ ὁ Θεός.

Βίβλοι ἀνοιγήσονται, * τῶν τε θρόνων τεθέντων, * πράξεις διελέγχονται, * γυμνῶν ἑστώτων πάντων, * οὐ μαρτύρων, οὐ κατηγόρων παρόντων· * τετραχηλισμένα γὰρ τὰ πάντα Θεῷ.

Ἔρχεται ὁ πάντων * Κριτὴς ἀχθῆναι εἰς κρίσιν, * ὁ ἐπὶ τοῦ θρόνου * τῶν Χερουβὶμ ἐφεδρεύων, * ὡς ὑπεύθυνος παραστῆναι Πιλάτῳ, * πάντα τε παθεῖν, ἵνα σωθῇ ὁ Ἀδάμ.

Ἤγγικε τὸ Πάσχα * ἡμῖν τὸ μέγα καὶ θεῖον· * μετὰ δύο γὰρ ὁ Χριστὸς * προδιδάσκει ἡμέρας, * τὴν τοῦ πάθους προδιαγράφων ἡμέραν, * ἐν ᾗ τῷ Πατρὶ θῦμα προσάγεται.

Παρὰ τῷ σταυρῷ σου, * Σωτὴρ, ἑστῶσα ἡ Μήτηρ, * καὶ τὴν ἄδικόν σου σφαγὴν * καθορῶσα, ἐβόα· * Οἴμοι, τέκνον ἐμόν! τὸ ἄδυτον φέγγος, * λάμψον πᾶσιν, ἥλιε, τῆς δόξης τὸ φῶς.

Δόξα.

Ὦ Μονὰς ἁγία, * Τριὰς ἡ μία Θεότης, * καὶ Τριας Μονὰς ὁ Θεὸς, * τρισυπόστατε φύσις, * ἡ ὁμότιμος καὶ ἀμέριστος δόξα, * ῥῦσαι τῶν κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέχου τὴν Μητέρα * τὴν σὴν, Χριστὲ, εἰς πρεσβείαν, * ἵνα ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς * εἰρηνεύσῃς τὸν κόσμον, * καὶ κρατύνῃς τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα, * καὶ τὰς Ἐκκλησίας σου συνάψῃς εἰς ἕν.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Γ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὸ, Ἀλληλούϊα, εἰς Ἦχον πλ. δ'. καὶ τὸ Τροπάριον ἐκ γ'.

Ἰδοὺ, ὁ Νυμφίος ἔρχεται * ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· * καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, * ὃν εὑρήσει γρηγοροῦντα, * ἀνάξιος δὲ πάλιν, * ὃν εὑρήσει ῥαθυμοῦντα· * βλέπε οὖν, ψυχή μου, * μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῇς, * ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῇς, * καὶ τῆς βασιλείας ἀποκλεισθῇς· * ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· * Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· * διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς τὴν πρώτην Στιχολογίαν, ψάλλομεν τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὸν Νυμφίον, ἀδελφοὶ, * ἀγαπήσωμεν· * τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν * εὐτρεπίσωμεν, * ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμποντες καὶ πίστει ὀρθῇ, * ἵνα ὡς αἱ φρόνιμοι * τοῦ Κυρίου παρθένοι, * ἕτοιμοι εἰσέλθωμεν * σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους· * ὁ γὰρ Νυμφίος δῶρον, ὡς Θεὸς, * πᾶσι παρέχει * τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Δόξα... καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερον Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Βουλευτήριον, Σωτὴρ, * παρανομίας κατὰ σοῦ * Ἱερεῖς καὶ Γραμματεῖς * φθόνῳ ἀθροίσαντες δεινῶς, * εἰς προδοσίαν ἐκίνησαν * τὸν Ἰούδαν· * ὅθεν ἀναιδῶς * ἐξεπορεύετο, * ἐλάλει κατὰ σοῦ * τοῖς παρανόμοις λαοῖς· * Τί μοι, φησὶ, παρέχετε, * κἀγὼ ὑμῖν * αὐτὸν παραδώσω εἰς χεῖρας ὑμῶν; * Τῆς κατακρίσεως * τούτου ῥῦσαι, * Κύριε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν· τὸ αὐτό. Μετὰ δὲ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερον Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ Ἰούδας τῇ γνώμῃ * φιλαργυρεῖ· * κατὰ τοῦ Διδασκάλου * ὁ δυσμενὴς * κινεῖται, βουλεύεται, * μελετᾷ τὴν παράδοσιν,* τοῦ φωτὸς ἐκπίπτει· * τὸ σκότος δεχόμενος * συμφωνεῖ τὴν πρᾶσιν, * πωλεῖ τὸν ἀτίμητον· * ὅθεν καὶ ἀγχόνην, * ἀμοιβὴν ὧνπερ ἔδρα, * εὑρίσκει ὁ ἄθλιος, * καὶ ἐπώδυνον θάνατον. * Τῆς αὐτοῦ ἡμᾶς λύτρωσαι * μερίδος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος * τοῖς ἑορτάζουσι * πόθῳ τὸ ἄχραντον Πάθος σου.

Δόξα... καὶ νῦν· τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἔλαβον οἱ Φαρισαῖοι.

Ὁ Ν′. Συναπτὴ μικρὰ, καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β′. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν, ψυχὴ, * τοῦ τέλους ἐννοήσασα, * καὶ τὴν ἐκκοπὴν * τῆς συκῆς δειλιάσασα, * τὸ δοθέν σοι τάλαντον * φιλοπόνως ἔργασαι, ταλαίπωρε, * γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· * Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Πρὸς τό· Τράνωσον.

Τί ῥαθυμεῖς, * ἀθλία ψυχή μου; * τί φαντάζῃ ἀκαίρως * μερίμνας ἀνωφελεῖς; * τί ἀσχολεῖς πρὸς τὰ ῥέοντα; * ἐσχάτη ὥρα ἐστὶν ἀπαρτὶ, * καὶ χωρίζεσθαι μέλλομεν τῶν ἐνταυθα· * ἕως καιρὸν * κεκτημένη ἀνάνηψον κράζουσα· * Ἡμάρτηκά σοι, Σωτήρ μου· * μὴ ἐκκόψῃς με, ὥσπερ τὴν ἄκαρπον συκῆν, * ἀλλ' ὡς εὔσπλαγχνος, Χριστὲ, * κατοικτείρησον φόβῳ κραυγάζουσαν· * Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Καὶ εὐθὺς τὸ Διῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τρίτη τε.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ η′. Ἦχος β′. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ δόγματι * τῷ τυραννικῷ * οἱ ὅσιοι τρεῖς παῖδες μὴ πεισθέντες, * ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες Θεὸν * ὡμολόγουν, ψάλλοντες· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ῥαθυμίαν * ἄποθεν ἡμῶν * βαλλώμεθα, καὶ φαιδραῖς ταῖς λαμπάσι * τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ Χριστῷ * ὕμνοις συναντήσωμεν· * Εὐλογεῖτε, βοῶντες, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Ἱκανούσθω * τὸ κοινωνικὸν * ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγείοις, * ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν * ἐμπορίας, ψάλλωμεν· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὸ τάλαντον, * ὅσοι πρὸς Θεοῦ * ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, * ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ * αὐξήσατε, ψάλλοντες· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Καταβασία· Τῷ δόγματι * τῷ τυραννικῷ.

Ὠδὴ θ′. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεὸν * ἐν γαστρὶ χωρήσασα, * καὶ χαρὰν * τῷ κόσμῳ κυήσασα, * σὲ ὑμνοῦμεν, * παναγία Παρθένε.

Ταῖς Μαθηταῖς, ὁ ἀγαθὸς, * γρηγορεῖτε, ἔφησας· * ἡ γὰρ ὥρα * ἥξει ὁ Κύριος * ἀγνοεῖτε, * ἀποδοῦναι ἑκάστῳ.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ * παρουσίᾳ, Δέσποτα, * δεξιοῖς * προβάτοις με σύνταξον, * τῶν πταισμάτων * παριδών μου τὰ πλήθη. Τὸ Ἐξαποστειλάριον, Ἰδιόμελον, ἐκ τρίτου.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, * Σωτήρ μου, κεκοσμημένον, * καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, * ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ· * λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, * φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. δ′. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δύο, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α′.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου * πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; * ἐὰν γὰρ τολμήσω * συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, * ὁ χιτών με ἐλέγχει, * ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, * καὶ δέσμιος ἐκβάλλομαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. * Καθάρισον, Κύριε, * τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, * καὶ σῶσόν με, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος β′.

Ὁ τῇ ψυχῆς ῥαθυμίᾳ * νυστάξας, * οὐ κέκτημαι, Νυμφίε Χριστὲ, * καιομένην λαμπάδα, τὴν ἐξ ἀρετῶν, * καὶ νεάνισιν ὡμοιώθην μωραῖς, * ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ῥεμβόμενος. * Τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν σου * μὴ κλείσῃς μοι, Δέσποτα· * ἀλλ' ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερὸν * ὕπνον, ἐξανάστησον, * καὶ ταῖς φρονίμοις * συνεισάγαγε παρθένοις * εἰς νυμφῶνα τὸν σὸν, * ὅπου ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων, * καὶ βοώντων ἀπαύστως· * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος δ′.

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον * τὴν κατάκρισιν ἀκούσασα, ψυχὴ, * μὴ κρύπτε λόγον Θεοῦ· * καταγγελλε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, * ἵνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα, * εἰσέλθῃς εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα ταῦτα. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς συνήθεις Στίχους.

Ἦχος πλ. β′.

Δεῦτε, πιστοὶ, * ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότῃ· * νέμει γὰρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον· * καὶ ἀναλόγως ἕκαστος * πολυπλασιάσωμεν * τὸ τῆς χάριτος τάλαντον· * ὁ μὲν * σοφίαν κοσμείτω δι' ἔργων ἀγαθῶν· * ὁ δὲ λειτουργίαν * λαμπρότητος ἐπιτελείτω· * κοινωνείτω δὲ τοῦ λόγου * ὁ πιστὸς τῷ ἀμυήτῳ, * καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον * πένησιν ἄλλος· * οὕτω γὰρ τὸ δάνειον * πολυπλασιάσομεν· * καὶ ὡς οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος * δεσποτικῆς, * χαρᾶς ἀξιωθείημεν· * αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ * μετ' ἀγγελικῶν Δυνάμεων, * καὶ καθίσῃς ἐν θρόνῳ, * Ἰησοῦ, διακρίσεως, * μή με, ποιμὴν ἀγαθέ, διαχωρίσῃς· * ὁδοὺς δεξιὰς γὰρ οἶδας, * διεστραμμέναι δέ εἰσιν αἱ εὐώνυμοι· * μὴ οὖν ἐρίφοις με * τὸν τραχὺν τῇ ἁμαρτίᾳ συναπολέσῃς, * ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν * συναριθμήσας προβάτοις, * σῶσόν με, ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ Νυμφίος, ὁ κάλλει ὡραῖος * παρὰ πάντας ἀνθρώπους, * ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς * πρὸς ἑστίασιν πνευματικὴν τοῦ νυμφῶνός σου, * τὴν δυσείμονά μου μορφὴν * τῶν πταισμάτων ἀπαμφίασον * τῇ μεθέξει τῶν παθημάτων σου, * καὶ στολὴν δόξης κοσμήσας * τῆς σῆς ὡραιότητος, δαιτυμόνα * φαιδρὸν ἀνάδειξον * τῆς βασιλείας σου, ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα...καὶ νῦν. Ἦχος βαρύς.

Ἰδού, σοὶ τὸ τάλαντον * ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει, ψυχή μου· * φόβῳ δέξαι τὸ χάρισμα· * δάνεισαι τῷ δεδωκότι, * διάδος πτωχοῖς, * καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον· * ἵνα στῇς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, * ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ, * καὶ ἀκούσῃς * μακαρίας φωνῆς· * Εἴσελθε, δοῦλε, * εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. * Αὐτῆς * ἀξίωσόν με, Σωτήρ, * τὸν πλανηθέντα, * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες.

Αἱ Ὧραι μετὰ τῆς συνήθους Στιχολογίας, καὶ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Τετραευαγγελίου. Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς προφητείας.

Ἦχος α'.

Τοῖς ἀμέτρως πταίουσι * πλουσίως συγχώρησον, Σωτήρ· * ἀξίωσον ἡμᾶς * ἀκατακρίτως προσκυνῆσαι σου * τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν, * πρεσβείαις τῆς ἀχράντου σου Μητρός, * μόνε πολυέλεε.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρκθ'.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 21.

Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ἐπορεύοντο, καὶ ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ εἱστήκεισαν, καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξῄροντο σὺν αὐτοῖς, ὅτι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς. Καὶ

ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν τῶν ζώων, ὡσεὶ στερέωμα, ὡς ὅρασις κρυστάλλου, ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπάνωθεν· καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ στερεώματος, αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι, πτερυσσόμεναι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ, ἑκάστῳ δύο ἐπικαλύπτουσαι τὰ σώματα αὐτῶν. Καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά, ὡς φωνὴν ὕδατος πολλοῦ· καὶ ἐν τῷ ἑστάναι αὐτά, κατέπαυον αἱ πτέρυγες αὐτῶν. Καὶ ἰδού, φωνὴ ὑπεράνωθεν τοῦ στερεώματος τοῦ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, ὡς ὅρασις λίθου σαπφείρου, ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου ὁμοίωμα, ὡς εἶδος ἀνθρώπου ἄνωθεν. Καὶ ἴδον ὡς ὄψιν ἠλέκτρου ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω· καὶ ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἕως κάτω ἴδον ὅρασιν πυρός, καὶ τὸ φέγγος αὐτοῦ κύκλῳ, ὡς ὅρασις τόξου, ὅταν ᾖ ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέραις ὑετοῦ, οὕτως ἡ στάσις τοῦ φέγγους κυκλόθεν· αὕτη ἡ ὅρασις ὁμοιώματος δόξης Κυρίου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρλ'.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Στίχ. Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Γ'. ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν **Στίχ.** ι'. καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα Στιχηρά, ἅπερ εἴπομεν τὸ πρωΐ, δευτεροῦντες τὰ πρῶτα τέσσαρα·

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου.
Ὁ τῇ ψυχῆς ῥαθυμίᾳ * νυστάξας.
Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον * τὴν κατάκρισιν.
Δεῦτε, πιστοί, ἐπεργασώμεθα * προθύμως.
Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ * μετ' ἀγγελικῶν Δυνάμεων.
Ὁ Νυμφίος, ὁ κάλλει ὡραῖος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος βαρύς.

Ἰδοὺ σοὶ τὸ τάλαντον * ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἑσπέρας, Προκείμενον. Ἦχος πλβ΄. Ψαλμὸς ρλα΄.

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.

Στίχ. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβίδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β΄. 5.

Κατέβη δὲ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμόν. Καὶ ἰδοῦσα τὴν θίβιν ἐν τῷ ἕλει, ἀποστείλασα τὴν ἄβραν ἀνείλατο αὐτήν. Ἀνοίξασα δὲ ὁρᾷ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ ἔφη· Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραώ· Θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; Ἡ δὲ εἶπεν ἡ θυγάτηρ Φαραώ· Πορεύου. Ἐλθοῦσα δὲ νεᾶνις ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραώ· Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλασόν μοι αὐτό· ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. Ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. Ἁδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραὼ, καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωϋσῆν, λέγουσα· Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ρλβ΄.

Ἰδοὺ δὴ, τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ᾽ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;

Στίχ. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα.

Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α΄. 13.

Καὶ ἦν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ Ἰὼβ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἔπινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου. Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος ἦλθε πρὸς Ἰὼβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἠροτρία, καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν· καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες, ἠχμαλώτευσαν αὐτὰς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος, ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος, καὶ εἶπε πρὸς Ἰώβ· Πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας κατέφαγεν ὁμοίως· σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος, ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος, καὶ εἶπε πρὸς Ἰώβ· Οἱ ἱππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν κεφαλὰς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους,

καὶ ἠχμαλώτευσαν αὐτὰς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται λέγων τῷ Ἰώβ· Τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων καὶ πινόντων παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ, ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἐπῆλθεν ἐκ τῆς ἐρήμου, καὶ ἥψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδία σου, καὶ ἐτελεύτησαν· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Οὕτως ἀναστὰς Ἰὼβ ἔῤῥηξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς, καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησε, καὶ εἶπεν· Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ· ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως ἐγένετο· εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ.

Καὶ εὐθὺς τὸ, Κατευθυνθήτω· τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον·

Εἶπεν ὁ Κύριος· Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΗ͂ ΑΓΙΑ͂ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ͂ Γ΄.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Ψάλλομεν τὸ Τριῴδιον τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

Ὠδὴ γ΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν * καρποφόρον, ὁ Θεὸς, * ἀνάδειξόν
» με, * γεωργὲ τῶν καλῶν, * φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, * τῇ
» εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Συντελείας ὁ καιρός· * ἐπιστρέψωμεν λοιπὸν, * Χριστὸς διδάσκει· * ἥξει γὰρ ἐν ῥιπῇ, * ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ, * κρῖναι τὸν κόσμον αὐτοῦ.

Τὸ ἀθρόον τῆς αὐτοῦ * παρουσίας ὁ Χριστὸς * δηλῶν, εἰρήκει * τὴν τοῦ Νῶε ποτὲ * ἀπροσδόκητον φθορὰν * ἐπανεχθεῖσαν τῇ γῇ.

Ἠνεῴχθη ὁ νυμφὼν, * ηὐτρεπίσθη σὺν αὐτῷ * ὁ θεῖος γάμος· * ὁ Νυμφίος ἐγγὺς * προσκαλούμενος ἡμᾶς· * ἑτοιμασθῶμεν λοιπόν.

Ἡ τοῦ Σίμωνος σκηνὴ * τὸν ἀχώρητον παντὶ * ἐχώρησέ σε, * Ἰησοῦ Βασιλεῦ, * καὶ γυνὴ ἁμαρτωλὸς * μύρῳ σε ἤλειψεν.

Εὐωδίας μυστικῆς * πληρουμένη ἡ γυνή, * τῆς πρὶν ἐῤῥύσθη * δυσωδίας, Σωτήρ, * τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν· * μύρον γὰρ βρύεις ζωῆς.

Ἐπουράνιος τροφή, * τῶν πεινώντων ἡ ζωὴ * αὐτὸς ὑπάρχων, * εἱστιάθης, Χριστέ, * τοῖς ἀνθρώποις προδεικνὺς * τὴν συγκατάβασιν.

Ὁ ἀγνώμων μαθητὴς * ἀθετήσας σε, Χριστέ, * τὴν σπεῖραν ὅλην * τῶν ἀνόμων λαῶν * συνεκίνει κατὰ σοῦ, * εἰς προδοσίαν τραπείς.

Δόξα.

Σὺν Πατρὶ σὲ τὸν Υἱόν, * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, * τὴν μίαν φύσιν * προσκυνῶ καὶ ἀνυμνῶ, * τοῖς προσώποις διαιρῶν, * καὶ τῇ οὐσίᾳ ἑνῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τεκοῦσα σὲ Ἀμνάς, * τὸν Ποιμένα καὶ Ἀμνόν, * ἀεὶ πρεσβεύει, * Ἰησοῦ ὁ Θεός, * ὑπὲρ πάντων γηγενῶν, * τῶν πιστευόντων εἰς σέ.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ἰδού, τὸ πονηρὸν * βουλευτήριον ὄντως * συνῆκται δυσμενῶς, * ὡς κριτὸν κατακρῖναι * τὸν ἄνω καθεζόμενον, * ὡς Κριτὴν πάντων Κύριον· * νῦν ἀθροίζεται * σὺν τῷ Πιλάτῳ Ἡρώδης, * Ἄννας ἅμα τε * καὶ Καϊάφας, ἐτάσαι * τὸν μόνον μακρόθυμον.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ * τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, * ἐν Σι- » ναίῳ τῷ ὄρει, * προτυπώσαντα ποτέ, * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε * » καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Οὐκ ἀγνοῶν τὸν καιρὸν * τῆς ἡμῶν συντελείας, * ὁ κρατῶν τοὺς αἰῶνας, * τὴν ἡμέραν ἀγνοεῖν * προέφησας ἐκείνην, * ἀλλ' ὅρους πᾶσι τιθεὶς * πρὸς μετριοφροσύνην.

Ὅταν καθίσῃς Κριτής * ἀφορίζων, ὡς εἶπας, * ὁ ποιμὴν τῶν προβάτων, * τὰ ἐρίφια, Σωτήρ, * τῆς στάσεως ἐκείνης, * μὴ ὑστερήσῃς ἡμᾶς * τῆς θείας δεξιᾶς σου.

Σὺ εἶ τὸ Πάσχα ἡμῶν, * ὁ τυθεὶς ὑπὲρ πάντων, * ὡς ἀμνὸς καὶ θυσία, * καὶ πταισμάτων ἱλασμός, * καὶ σοῦ τὰ θεῖα πάθη * ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μύλωνι ἔοικε σοὶ * καὶ ἀγρῷ καὶ οἰκίᾳ * πᾶς ὁ βίος, ψυχή μου· * διὸ κτῆσαι εἰς Θεὸν * ἑτοίμην τὴν καρδίαν, * ἵνα μηδὲν τῇ φθορᾷ * τῆς σαρκὸς καταλίπῃς.

Οὐ Φαρισαίοις, Σωτήρ, * οὐ τῷ Σίμωνι μόνῳ * κατηξίωσας ἅμα * εἰς ἑστίασιν ἐλθεῖν, * ἀλλ' ἤδη καὶ τελῶναι, * ὁμοῦ καὶ πόρναι τὴν σὴν * ἀντλοῦσι εὐσπλαγχνίαν.

Φιλαργυρίας ἐρῶν * ὁ προδότης Ἰούδας, * κενωθέντος τοῦ μύρου, * ἐμελέτησε λοιπὸν * τὴν πρᾶσιν τοῦ Δεσπότου, * καὶ πρὸς ἀνόμους ἐλθών, * τὴν τιμὴν συνεφώνει.

Ὦ μακαρίων χειρῶν, * ὢ τριχῶν καὶ χειλέων * τῶν τῆς σώφρονος πόρνης! αἷς ἐπέχεε, Σωτήρ, * τὸ μύρον πρὸς τοὺς πόδας, * ἐκμασσομένη αὐτούς, * πυκνῶς καταφιλοῦσα.

Ἀνακειμένῳ γυνὴ * ἐπιστᾶσα σοι, Λόγε, * πρὸς τοὺς πόδας θρηνοῦσα * τὸ ἀλάβαστρον, Σωτήρ, * τοῦ μύρου κατεκένου * ἐπὶ τὴν σὴν κεφαλήν, * τοῦ ἀθανάτου μύρου.

Δόξα.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἁγίαν Τριάδα * ἐν Θεότητι μιᾷ * δοξάζομεν βοῶντες· * Ἅγιος, Ἅγιος * Ἅγιος εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς ἱκεσίαις, Σωτήρ, * τῆς ἀχράντου Μητρός σου, * καὶ τῶν σῶν Ἀποστόλων, * τὰ ἐλέη σου ἡμῖν * κατάπεμψον πλουσίως, * καὶ τὴν εἰρήνην τὴν σὴν * παράσχου τῷ λαῷ σου.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ * συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ * τὸν ἐκ Πα- » τρὸς ἀχρόνως * προεκλάμψαντα Λόγον, * ἐν ὕμνοις ἀσιγή- » τοις * μεγαλύνομεν πιστῶς.

Ἐργασίας ὁ καιρός, * σωτηρίας ὁ σκοπός· * τὸ τάλαντον λαβοῦσα, * τὴν ἀρχαίαν εἰκόνα, * ψυχή μου, ἐμπορεύου * τὴν αἰώνιον ζωήν.

Ὡς λαμπάδας φωτεινὰς * κεκτημένοι τὰς ψυχάς, * τῷ Νυμφίῳ χωροῦντι * πρὸς τὸν ἄφθαρτον γάμον, * πρὸ τοῦ τὴν θύραν κλεῖσαι, * συνεισέλθωμεν φαιδρῶς.

Δεῖξαι θέλων, Ἰησοῦ, * τὸ ὑπερφυὲς τῆς σῆς * ταπεινώσεως πᾶσιν, * εἱστιάθης ἐν οἴκῳ * τοῦ Σίμωνος δειπνήσας, * τῶν πεινώντων ἡ τροφή.

Ἄρτος ὢν ζωοποιὸς * εἱστιάθης, Ἰησοῦ, * Σίμωνι Φαρισαίῳ, * ἵνα πόρνη κερδήσῃ * τὴν ἄπρατόν σου χάριν, * τοῦ μύρου τῇ κενώσει.

Χεῖρες ἐμοὶ ῥυπαραί, * χείλη πόρνης ἐν ἐμοί, * ἄναγνός μου ὁ βίος, * ἐφθαρμένα τὰ μέλη· * ἀλλ' ἄνες μοι καὶ ἄφες, * βοᾷ πόρνη τῷ Χριστῷ.

Ἐπιστᾶσα ἡ γυνὴ * πρὸς τοὺς πόδας σου, Σωτήρ, * ἐπέχεε τὸ μύρον * εὐωδίας πληροῦσα; * καὶ μύρου πληρουμένη, * τοῦ τῶν ἔργων ἱλασμοῦ.

Ἀρωμάτων εὐπορῶ, * ἀρετῶν δὲ ἀπορῶ· * ἃ ἔχω σοὶ προσ-

άγω· * δὸς αὐτὸς ἅπερ ἔχεις, * καὶ ἄνες μοι καὶ ἄφες, * βοᾷ πόρνη τῷ Χριστῷ.

Μύρον παρ' ἐμοὶ φθαρτὸν, * μύρον παρὰ σοὶ ζωῆς· * μύρον γὰρ ὄνομά σοι * κενωθὲν τοῖς ἀξίοις· * ἀλλ' ἄνες μοι καὶ ἄφες, * βοᾷ πόρνη τῷ Χριστῷ. Δόξα.

Ἄναρχος εἶ, ὁ Πατὴρ, * ἄκτιστος εἶ, ὁ Υἱὸς, * σύνθρονον καὶ τὸ Πνεῦμα, * ἓν τὰ τρία τῇ φύσει, * καὶ τρία τοῖς προσώποις, * εἷς Θεὸς ἀληθινός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς * τῶν τιμώντων σε ἀεὶ, * μὴ παύσῃ δυσωποῦσα * τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, * ῥυσθῆναι με κινδύνων * καὶ παντοίων πειρασμῶν.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Δ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἐν τῇ πρώτῃ Στιχολογίᾳ τοῦ Ἑξαψάλμου, τὸ Ἀλληλούϊα, καὶ τὸ παρὸν Τροπάριον, ἐκ γ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ, ὁ Νυμφίος ἔρχεται * ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· * καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, * ὃν εὑρήσει γρηγοροῦντα, * ἀνάξιος δὲ πάλιν, * ὃν εὑρήσει ῥαθυμοῦντα. * Βλέπε οὖν, ψυχή μου, * μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῇς, * ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῇς, * καὶ τῆς βασιλείας ἀποκλεισθῇς· * ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· * Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, ὁ Θεός· * διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Πόρνη προσῆλθε σοι * μύρον σὺν δάκρυσι * καταχενοῦσα σου * ποσὶ, φιλάνθρωπε, * καὶ δυσωδίας τῶν κακῶν * λυτροῦται τῇ κελεύσει σου· * πνέων δὲ τὴν χάριν σου * μαθητὴς ὁ ἀχάριστος * ταύτην ἀποβάλλεται, * καὶ βορβόρῳ συμφύρεται * φιλαργυρίας, ἀπεμπολῶν σε. * Δόξα, Χριστὲ, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα... καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ Στιχολογίᾳ, Κάθισμα ἕτερον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἰούδας ὁ δόλιος * φιλαργυρίας ἐρῶν, * προδοῦναι σε, Κύριε, * τὸν θησαυρὸν τῆς ζωῆς, * δολίως ἐμελέτησεν· * ὅθεν καὶ παροινήσας * τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, * λέγει τοῖς παρανόμοις· * Τί μοι θέλετε δοῦναι, * κἀγὼ παραδώσω ὑμῖν, * εἰς τὸ σταυρῶσαι αὐτόν;

Δόξα... καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ἕτερον.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ἡ πόρνη ἐν κλαυθμῷ * ἀνεβόα, οἰκτίρμον, * ἐκμάσσουσα θερμῶς * τοὺς ἀχράντους σου πόδας * θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, * καὶ ἐκ βάθους στενάζουσα· * Μὴ ἀπώσῃ με, * μηδὲ βδελύξῃ, Θεέ μου· * ἀλλὰ δέξαι με * μετανοοῦσαν, καὶ σῶσον, * ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος, ὁ ὢν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ.

Ὁ Ν'. καὶ τὸ Τριῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τετράδι ψαλῶ.

Ποίημα Κοσμοῦ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα
» μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν
» τῷ ψάλλειν· * Οὐκ ἔστιν ἅγιος, * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων * καὶ γνώμῃ συναθροίζεται κακοτρόπῳ, * κατάκριτον τὸν ῥύστην σε ἀποφῆναι, * Χριστὲ, ᾧ ψάλλομεν· * Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τῶν ἀνόμων * σκέπτεται, θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον, * ὡς δύσχρηστον τὸν δίκαιον κατακρῖναι * Χριστὸν, ᾧ ψάλλομεν· * Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε. Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὑπὲρ τὴν πόρνην, ἀγαθὲ, * ἀνομήσας, * δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς * σοὶ προσῆξα· * ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, * πόθῳ ἀσπαζόμενος * τοὺς ἀχράντους σου πόδας, * ὅπως μοι συγχώρησιν, * ὡς Δεσπότης, παράσχῃς * τῶν ὀφλημάτων κράζοντι, Σωτήρ· * Ἐκ τοῦ βορβόρου * τῶν ἔργων μου ῥῦσαι με.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ κατὰ τρίτον οὐρανόν.

Ἡ πρώην ἄσωτος γυνὴ * ἐξαίφνης σώφρων ὤφθη, * μισήσασα τὰ ἔργα * τῆς αἰσχρᾶς ἁμαρτίας, * καὶ ἡδονὰς τὰς τῆς σαρ-

κός, * διενθυμουμένη * τὴν αἰσχύνην καὶ πολλὴν * ὀδύνην τῆς κολάσεως, * ἣν ὑποστῶσι πόρνοι καὶ ἄσωτοι· * ὧνπερ πρῶτος πέλω, * καὶ πτοοῦμαι, ἀλλ' ἐμμένω * τῶν κακῶν μου * συνηθείᾳ ὁ ἄφρων· * ἡ πόρνη δὲ γυνὴ * καὶ πτοηθεῖσα * καὶ σπουδάσασα ταχύ,* ἦλθε βοῶσα * πρὸς τὸν Λυτρωτήν· * Φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, * ἐκ τοῦ βορβόρου * τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ῥῆμα τυράννου * ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, * ἑπταπλασίως κάμινος *
» ἐξεκαύθη ποτέ· * ἐν ᾗ * παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, * βασι-
» λέως πατήσαντες δόγμα, * ἀλλ' ἐβόων· Πάντα * τὰ ἔργα Κυ-
» ρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς
» αἰῶνας.

Ἀποκενοῦσα * γυνὴ μύρον ἔντιμον * δεσποτικῇ καὶ θείᾳ * φρικτῇ κορυφῇ, * Χριστέ, * τῶν ἰχνῶν σου ἐπελάβετο * τῶν ἀχράντων κεχραμέναις παλάμαις, * καὶ ἐβόα· Πάντα * τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δάκρυσι πλύνει * τοὺς πόδας ὑπεύθυνος * ἁμαρτίαις τοῦ πλάσαντος, * καὶ ἐκμάσσει θριξί· * διὸ * τῶν ἐν βίῳ οὐ διήμαρτε * πεπραγμένων τῆς ἀπολυτρώσεως, * ἀλλ' ἐβόα· Πάντα * τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερουργεῖται * τὸ λύτρον εὐγνώμονι * ἐκ σωτηρίων σπλάγχνων τε * καὶ δακρύων πηγῆς· * ἐν ᾗ * διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως * ἐκπλυθεῖσα, οὐ κατῃσχύνετο, * ἀλλ' ἐβόα· Πάντα * τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ψυχαῖς καθαραῖς * καὶ ἀῤῥυπάντοις χείλεσι, * δεῦτε, με-
» γαλύνωμεν * τὴν ἀκηλίδωτον * καὶ ὑπέραγνον * Μητέρα
» τοῦ Ἐμμανουήλ, * δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς * προσφέροντες
» πρεσβείαν τεχθέντι· * Φεῖσαι * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * Χριστὲ ὁ
» Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγνώμων φανεὶς * καὶ πονηρὸς ζηλότυπος, * δῶρον ἀξιόχρεον * λογοπραγεῖ, δι' οὗ * ὀφειλέσιον * ἐλύθη ἁμαρτημάτων, * καπηλεύων ὁ δεινὸς * Ἰούδας τὴν φιλόθεον χάριν· * Φεῖσαι * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει πορευθεὶς * τοῖς παρανόμοις ἄρχουσι· * Τί μοι δοῦναι θέλετε, * κἀγὼ Χριστὸν ὑμῖν * τὸν ζητούμενον * τοῖς θέλουσι παραδώσω; * οἰκειότητα Χριστοῦ * Ἰούδας ἀντωσάμενος χρυσοῦ· * Φεῖσαι * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὢ πηρωτικῆς * φιλαργυρίας, ἄσπονδε! * λήθης ὅθεν ἔτυχες, * ὅτι ψυχῆς οὐδ' ὅς * ἰσοστάσιος * ὁ κόσμος, ὡς ἐδιδάχθης· * ἀπογνώσει γὰρ σαυτὸν * ἐβρόχισας ἀνάψας, προδότα· * Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ τρίτου, ὡς συνήθως.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, * Σωτήρ μου, κεκοσμημένον, * καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, * ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ· * λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, * φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν ταῦτα τὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱὸν * πόρνη ἐπιγνοῦσα Θεὸν ἔλεγεν, * ἐν κλαυθμῷ δυσωποῦσα, * ὡς δακρύων ἄξια πράξασα· * Διάλυσον τὸ χρέος, * ὡς κἀγὼ τοὺς πλοκάμους· * ἀγάπησον φιλοῦσαν * τὴν δικαίως μισουμένην, * καὶ πλησίον τελωνῶν σε κηρύξω, * εὐεργέτα φιλάνθρωπε.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ πολυτίμητον μύρον * ἡ πόρνη ἔμιξε μετὰ δακρύων, * καὶ ἐξέχεεν εἰς τοὺς ἀχράντους πόδας σου * καταφιλοῦσα· * ἐκείνην εὐθὺς ἐδικαίωσας, * ἡμῖν δὲ συγχώρησιν δώρησαι, * ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτὸς Ἦχος.

Ὅτε ἡ ἁμαρτωλὸς * προσέφερε τὸ μύρον, * τότε ὁ μαθητὴς * συνεφώνει τοῖς παρανόμοις· * ἡ μὲν * ἔχαιρε κενοῦσα τὸ πολύτιμον· * ὁ δὲ * ἔσπευδε πωλῆσαι τὸν ἀτίμητον· * αὕτη τὸν Δεσπότην ἐπεγίνωσκεν, * οὗτος τοῦ Δεσπότου ἐχωρίζετο· * αὕτη ἠλευθεροῦτο, * καὶ ὁ Ἰούδας * δοῦλος ἐγεγόνει τοῦ ἐχθροῦ· * δεινὸν ἡ ῥαθυμία, * μεγάλη ἡ μετάνοια· * ἥν μοι δώρησαι, Σωτήρ, * ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὢ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! * ἐθεώρει τὴν πόρνην * φιλοῦσαν τὰ ἴχνη, * καὶ ἐσκέπτετο δόλῳ * τῆς προδοσίας τὸ φίλημα. * Ἐκείνη * τοὺς πλοκάμους διέλυσε, * καὶ οὗτος * τῷ θυμῷ ἐδεσμεῖτο, * φέρων ἀντὶ μύρου * τὴν δυσώδη κακίαν· * φθόνος γὰρ οὐκ οἶδε * προτιμᾶν τὸ συμφέρον· * ὢ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! * ἀφ' ἧς ῥῦσαι, ὁ Θεός, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ἡ ἁμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον * πριάσασθαι πολύτιμον μύρον, * τοῦ μυρίσαι τὸν εὐεργέτην, * καὶ τῷ μυρεψῷ ἐβόα· * Δός μοι τὸ μύρον, * ἵνα ἀλείψω κἀγὼ * τὸν ἐξαλείψαντά μου * πάσας τὰς ἁμαρτίας.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Ἡ βεβυθισμένη τῇ ἁμαρτίᾳ * εὗρε σὲ λιμένα τῆς σωτηρίας, * καὶ μύρον σὺν δάκρυσι * κενοῦσα σοὶ ἐβόα· * Ἴδε, * ὁ ἔχων ἐξουσίαν * συγχωρεῖν ἁμαρτίας· * ἴδε, * ὁ τῶν ἁμαρτανόντων * τὴν μετάνοιαν μένων· * ἀλλά, Δέσποτα, * διάσωσόν με * ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς ἁμαρτίας * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα ταῦτα. Λέγομεν τους συνήθεις Στίχους.

Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον ὁ Χριστὸς * παραγίνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, * καὶ γυνὴ ἁμαρτωλὸς * προσελθοῦσα, τοῖς ποσὶν * ἐκυλινδοῦτο βοῶσα· * Ἴδε * τὴν βεβυθισμένην τῇ ἁμαρτίᾳ, * τὴν ἀπηλπισμένην διὰ τὰς πράξεις, * τὴν μὴ βδελυχθεῖσαν * παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος, * καὶ δός μοι, Κύριε, * τὴν ἄφεσιν τῶν κακῶν μου * καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἥπλωσεν ἡ πόρνη * τὰς τρίχας σοὶ τῷ Δεσπότῃ· * ἥπλωσεν Ἰούδας * τὰς χεῖρας τοῖς παρανόμοις· * ἡ μὲν * λαβεῖν τὴν ἄφεσιν· * ὁ δὲ * λαβεῖν ἀργύρια· * διό σοι βοῶμεν * τῷ πραθέντι, * καὶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς· * Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Προσῆλθε γυνὴ * δυσώδης καὶ βεβορβορωμένη, * δάκρυα προχέουσα * ποσί σου, Σωτήρ, * τὸ πάθος καταγγέλλουσα· * Πῶς ἀτενίσω σοὶ τῷ Δεσπότῃ; * αὐτὸς γὰρ ἐλήλυθας σῶσαι πόρνην * ἐκ βυθοῦ· θανοῦσαν με ἀνάστησον, * ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας * ἐκ τάφου τετραήμερον· * δέξαι με * τὴν τάλαιναν, Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, * καὶ ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, * τὸ μύρον βαστάζουσα * προσῆλθε σοι βοῶσα· * Μή με * τὴν πόρνην ἀποῤῥίψῃς, * ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου· * μή μου * τὰ δάκρυα παρίδῃς, * ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, * ἀλλὰ δέξαι με * μετανοοῦσαν, * ἣν οὐκ ἀπώσω ἁμαρτάνουσαν, Κύριε, * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ποίημα Κασσιανῆς Μοναχῆς.

Κύριε, * ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις * περιπεσοῦσα γυνὴ * τὴν σὴν * αἰσθομένη Θεότητα, * μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν, * ὀδυρομένη μύρον σοι * πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει· * Οἴμοι! λέγουσα, * ὅτι νύξ με συνέχει, * οἶστρος ἀκολασίας, * ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος * ἔρως τῆς ἁμαρτίας· * δέξαι μου * τὰς πηγὰς τῶν δακρύων, * ὁ νεφέλαις στημονίζων * τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ· * κάμφθητί μοι * πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, * ὁ κλίνας τοὺς οὐρανοὺς * τῇ ἀφράστῳ σου κενώσει· * καταφιλήσω * τοὺς ἀχράντους σου πόδας, * ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν * τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις· * ὧν ἐν τῷ Παραδείσῳ * Εὔα τὸ δειλινὸν * κρότον τοῖς ὠσὶν ἠχηθεῖσα, * τῷ φόβῳ ἐκρύβη· * ἁμαρτιῶν μου τὰ πλήθη, * καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους * τίς ἐξιχνιάσει, * ψυχοσῶστα, Σωτήρ μου; * μή με * τὴν σὴν δούλην παρίδῃς, * ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος β΄.

Σήμερον τὸ πονηρὸν * συνήχθη συνέδριον, * καὶ κατὰ σοῦ κενὰ ἐμελέτησε· * σήμερον ἐκ συμφώνου * τὸν βρόχον Ἰούδας ἀρραβωνίζεται· * Καϊάφας δὲ ἄκων ὁμολογεῖ, * ὅτι εἷς ὑπὲρ πάντων * ἀναδέχῃ τὸ πάθος ἑκουσίως. * Λυτρωτὰ ἡμῶν, * Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄. Ψαλμὸς ρλγ΄.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἰδοὺ δή, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β΄. 3.

Καὶ εἶπε (Κύριος) πρός με· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐξαποστέλλω ἐγώ σε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ, τοὺς παραπικραίνοντάς με, οἵτινες παρεπίκρανάν με αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει Κύριος· Ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν, ἢ πτοηθῶσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί, καὶ γνώσονται ὅτι προφήτης εἶ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν. Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβηθῇς αὐτούς, μηδὲ ἐκστῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι παροιστρήσουσι, καὶ ἐπισυστήσονται ἐπὶ σὲ κύκλῳ, καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ κατοικεῖς· τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῇς, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῇς, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. Καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς· Ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν, ἢ πτοηθῶσιν, ὅτι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἄκουε τοῦ λαλοῦντος πρὸς σέ· Μὴ γίνου παραπικραίνων, καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων· χάνε τὸ στόμα σου, καὶ φάγε,

ὃ ἐγὼ δίδωμί σοι. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ, χεὶρ ἐκτεταμένη πρὸς μὲ, καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὶς βιβλίου· καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν ἐνώπιόν μου, καὶ ἦν ἐν αὐτῇ γεγραμμένα τὰ ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπίσω· καὶ ἐγέγραπτο θρῆνος καὶ μέλος καὶ οὐαί. (Γ'. 1.) Καὶ εἶπε πρὸς μέ· Υἱὲ ἀνθρώπου, κατάφαγε τὴν κεφαλίδα ταύτην, καὶ πορεύθητι καὶ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. Καὶ διήνοιξε τὸ στόμα μου, καὶ ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα. Καὶ εἶπε πρός μέ· Υἱὲ ἀνθρώπου, τὸ στόμα σου φάγεται, καὶ ἡ κοιλία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης τῆς δεδομένης εἰς σέ. Καὶ ἔγαγον αὐτὴν, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου, ὡς μέλι γλυκάζον.

Προκείμενον. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρλδ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

Στίχ. **Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε, δοῦλοι, Κύριον.**

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες ἐν τῇ πρώτῃ Ὥρᾳ, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Δ', ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία· εἰς τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὰ δέκα Ἰδιόμελα Στιχηρὰ, ἅπερ εἴπομεν τὸ πρωΐ.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, * ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις * περιπεσοῦσα γυνή.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. **Φῶς ἱλαρόν.**

Ἑσπέρας, Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρλε'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. **Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος.**

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 11.

Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις μέγας γενόμενος Μωυσῆς, ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν, ὁρᾷ ἄνθρωπον Αἰγύπτιον τύπτοντά τινα Ἑβραῖον τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν, τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Περιβλεψάμενος δὲ ὧδε καὶ ὧδε, οὐχ ὁρᾷ οὐδένα· καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, ἔκρυψεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ. Ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ

τῇ δευτέρᾳ, ὁρᾷ δύο ἄνδρας Ἑβραίους διαπληκτιζομένους, καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι· Διὰ τί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον; Ὁ δὲ εἶπε· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν; μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; Ἐφοβήθη δὲ Μωυσῆς καὶ εἶπεν· Εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο; Ἤκουσε δὲ Φαραὼ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἐζήτει ἀνελεῖν Μωυσῆν. Ἀνεχώρησε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραὼ, καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Μαδιάμ· ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιὰμ, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος. Τῷ δὲ Ἱερεῖ Μαδιὰμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες, ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰοθόρ. Παραγενόμεναι δὲ ἤντλουν ἕως ἔπλησαν τὰς δεξαμενὰς, ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰοθόρ. Παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες ἐξέβαλλον αὐτάς. Ἀναστὰς δὲ Μωυσῆς ἐῤῥύσατο αὐτὰς, καὶ ἤντλησεν αὐταῖς, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν. Παρεγένοντο δὲ πρὸς Ῥαγουὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς· Διὰ τί ἐταχύνατε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον; Αἱ δὲ εἶπαν· Ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐῤῥύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἤντλησεν ἡμῖν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν. Ὁ δὲ εἶπε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ· Καὶ ποῦ ἔστιν; καὶ ἵνα τί καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτὸν, ὅπως φάγῃ ἄρτον. Κατῳκίσθη δὴ Μωυσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ· καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μωυσῇ γυναῖκα. Ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνὴ ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐπωνόμασε Μωυσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσὰμ, λέγων· Ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρλϛ'.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Στίχ. **Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.**

Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 1.

Ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἦλθον οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἔναντι Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· Πόθεν σὺ ἔρχῃ; Τότε εἶπεν ὁ διάβολος ἐναντίον τοῦ Κυρίου· Διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανὸν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν πάρειμι. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν διάβολον· Προσέσχες οὖν τῷ θεράποντί μου Ἰὼβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ἄκακος, ἀληθινὸς, ἄμεμπτος, θεοσεβὴς, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ; ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας· σὺ δὲ εἶπας, ὑπάρχοντα αὐτοῦ διὰ κενῆς ἀπολέσαι. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ διά-

βολος, εἶπε τῷ Κυρίῳ· Δέρμα ὑπὲρ δέρματος, ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει· οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χεῖρά σου ἅψαι τῶν ὀστῶν αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ, ἦ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· Ἰδοὺ, παραδίδωμί σοι αὐτόν· μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον. Ἐξῆλθε δὲ ὁ διάβολος ἀπὸ τοῦ Κυρίου· καὶ ἔπαισε τὸν Ἰὼβ ἕλκει πονηρῷ, ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς. Καὶ ἔλαβεν ὄστρακον, ἵνα τὸν ἰχῶρα ξύῃ, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας ἔξω τῆς πόλεως. Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος, εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· Μέχρι τίνος καρτερήσεις λέγων· Ἰδοὺ, ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρὸν, προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; ἰδοὺ γὰρ, ἠφάνισταί σου τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς, υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ἐμῆς κοιλίας ὠδῖνες καὶ πόνοι, οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων· σύ τε αὐτὸς ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων κάθησαι διανυκτερεύων αἴθριος, κἀγὼ πλανωμένη καὶ λάτρις τόπον ἐκ τόπου, καὶ οἰκίαν ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσεται, ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων μου, καὶ τῶν ὀδυνῶν αἵ με νῦν συνέχουσιν. Ἀλλὰ εἰπόν τι ῥῆμα εἰς Κύριον, καὶ τελεύτα. Ὁ δὲ ἐμβλέψας εἶπεν αὐτῇ· Ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας· εἰ τὰ ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν; Ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ τοῖς χείλεσιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

Εἶτα τὸ, Κατευθυνθήτω. Τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον·

Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΗ͂ ΑΓΙΑ͂ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ͂ Δ΄.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Τὸ Τριῴδιον τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ δ΄. Ἦχος πλ. β΄. Ἀκήκοεν, ὁ Προφήτης.

Ἀνώγεων ἐστρωμένον * ἐδέξατό σε τὸν Κτίστην, * καὶ τοὺς συμμύστας, * καὶ αὐτοῦ τὸ Πάσχα ἐπετέλεσας * καὶ αὐτοῦ εἰργάσω τὰ μυστήρια· * αὐτοῦ γὰρ * τῶν δύο σταλέντων * τῶν Μαθητῶν σου, * τὸ Πάσχα ἡτοιμάσθη σοι.

Ὑπάγετε πρὸς τὸν δεῖνα, * ὁ πάντα εἰδὼς προλέγει * τοῖς

Ἀποστόλοις, * καὶ μακάριος ἐστὶν, ὃς δύναται * πιστῶς ὑποδέξασθαι τὸν Κύριον, * ἀνώγεων * μὲν τὴν καρδίαν * προετοιμάσας, * καὶ δεῖπνον τὴν εὐσέβειαν.

Ἡ γνώμη φιλαργυρίας, * ὁ τρόπος σου ἀπονοίας, * ἄφρον Ἰούδα· * πιστευθεὶς γὰρ μόνος τὸ γλωσσόκομον, * ὅλως οὐκ ἐκάμφθης πρὸς συμπάθειαν, * ἀλλ' ἔκλεισας * τὰ τῆς σκληρᾶς σου * καρδίας σπλάγχνα, * προδοὺς τὸν μόνον εὔσπλαγχνον.

Ἡ γνώμη τῶν θεοκτόνων * τῇ πράξει τοῦ φιλαργύρου * συναρμοσθεῖσα, * ἡ μὲν πρὸς ἀναίρεσιν ὡπλίζετο, * ἡ δὲ τὰ ἀργύρια ἐφείλκετο· * ἀγχόνην γὰρ * μεταμελείας * τότε προκρίνας, * κακῶς τοῦ ζῆν ἐστέρηται.

Τὸ φίλημα γέμει δόλου, * τὸ χαῖρέ σου ἐν μαχαίρᾳ, * πλάνε Ἰούδα· * τῇ μὲν γλώσσῃ φθέγγῃ τὰ πρὸς ἕνωσιν, * τῇ δὲ γνώμῃ νεύεις πρὸς διάστασιν· * προδοῦναι γὰρ * τοῖς αἱμοβόροις * τὸν εὐεργέτην * δολίως ἐμελέτησας.

Φιλεῖς καὶ πωλεῖς, Ἰούδα, * ἀσπάζῃ καὶ οὐκ ὀκλάζεις * δόλῳ προστρέχων· * τίς μισῶν ἀσπάζεται, τρισάθλιε; * τίς φίλων ἐξωνεῖται τιμήματι; * τὸ φίλημα * τῆς ἀναιδοῦς σου * κακοβουλίας * ἐλέγχει τὴν προαίρεσιν.

Δόξα.

Ἀμέριστον τῇ οὐσίᾳ, * ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις * θεολογῶ σε, * τὴν τριαδικὴν μίαν Θεότητα, * ὡς ὁμοβασίλειον καὶ σύνθρονον· * βοῶ σοι * τὸ ᾆσμα τὸ μέγα, * τὸ ἐν ὑψίστοις * τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Θεοτοκίον.

Ἡ σύλληψις ὑπὲρ λόγον, * ὁ τόκος σου ὑπὲρ φύσιν, * Θεογεννῆτορ· * ἡ μὲν γὰρ ἐκ Πνεύματος, οὐ σπέρματος, * ὁ δὲ νόμους φύσεως λανθάνων, * ὡς ἄφθορος * καὶ ὑπὲρ φύσιν * πάσης λοχείας· * Θεὸς γὰρ τὸ τικτόμενον.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Συνεσθίων, Δέσποτα, * τοῖς Μαθηταῖς σου, * μυστικῶς ἐδήλωσας * τὴν παναγίαν σου σφαγὴν, * δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, * οἱ τὰ σεπτά σου * τιμῶντες παθήματα.

Ὠδὴ η΄. Ὃν στρατιαὶ * οὐρανῶν δοξάζουσι.

Τὴν νομικὴν * ἐκπληρώσας πρόσταξιν * ὁ πλάκας τὰς νομικὰς * γράψας ἐν Σινᾷ, * ἔφαγε μὲν τὸ Πάσχα * τὸ πάλαι καὶ σκιῶδες, * γέγονε δὲ Πάσχα * καὶ μυστικὴ ζωοθυσία. Δίς.

Τὴν ἀπ' αἰῶνος * κεκαλυμμένην Χριστὸς * σοφίαν μυσταγωγῶν, * ἔδειξας ὁμοῦ * πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις, * Σωτὴρ, ἐπὶ τοῦ δείπνου· * ἣν ταῖς Ἐκκλησίαις * παρέδωκαν οἱ θεοφόροι.

Εἷς ἐξ ὑμῶν * δόλῳ παραδώσει με, * Ἑβραίοις ἀπεμπολῶν * ταύτῃ τῇ νυκτί· * τοῦτο Χριστὸς βοήσας, * συνέχεε τοὺς φίλους· * τότε εἷς πρὸς ἕνα * διαπορῶν προσεκινεῖτο.

Ταπεινωθεὶς * δι' ἡμᾶς ὁ πλούσιος, * τοῦ δείπνου ἐξαναστάς, * λέντιον λαβὼν * τοῦτο περιεζώσω, * καὶ κλίνας τὸν αὐχένα, * ἔνιψας τοὺς πόδας * τῶν Μαθητῶν καὶ τοῦ προδότου.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν * καὶ ἀφράστου γνώσεως * τὸ ὕψος σου, Ἰησοῦ, * τίς μὴ ἐκπλαγῇ, * ὅτι πηλῷ παρέστης, * ὁ Κτίστης τῶν ἁπάντων, * νίπτων μὲν τοὺς πόδας, * ἐκμάσσων δὲ καὶ τῷ λεντίῳ;

Ὁ Μαθητής, * ὃν ἠγάπα Κύριος, * τῷ στήθει ἀναπεσὼν * ἔφη πρὸς αὐτόν· * Τίς ὁ παραδιδούς σε· * Χριστὸς δὲ πρὸς ἐκεῖνον· * Οὗτος ὁ ἐμβάψας * ἐν τρυβλίῳ νῦν τὴν χεῖρα.

Ὁ μαθητὴς * τὸν ψωμὸν δεξάμενος, * κατὰ τοῦ Ἄρτου χωρεῖ· * πρᾶσιν μελετῶν * τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, * λέγει τοῖς παρανόμοις· * Τί παρέχετέ μοι, * κἀγὼ αὐτὸν ὑμῖν προδώσω;

Δόξα.

Ἕνα Θεὸν * κατ' οὐσίαν σέβομαι, * τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνῶ * διοριστικῶς, * ἄλλας ἀλλ' οὐκ ἀλλοίας, * ἐπεὶ Θεότης μία, * ἐν τρισὶ τὸ κράτος· * καὶ γὰρ Πατήρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥῦσαι ἡμᾶς, * Ἰησοῦ Σωτὴρ ἡμῶν, * ἐκ πλάνης καὶ πειρασμοῦ * καὶ τοῦ πονηροῦ· * δέχου τὴν Θεοτόκον * πρεσβεύουσαν ἀπαύστως· * μήτηρ γὰρ ὑπάρχει, * καὶ δύναταί σε ἱκετεῦσαι.

Ὠδὴ θ'. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Τὸ μέγα μυστήριον * τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, * ἐπὶ τοῦ δείπνου * συνανακειμένου σου, * τοῖς μύσταις τοῦ Πνεύματος * ἀνακαλύψας ἔφης· * Φάγετε ἄρτον ζωοποιόν· * τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, * καὶ τὸ Αἷμα τῆς ἀφθάρτου ζωῆς.

Σκηνὴ ἐπουράνιος * ἐδείχθη τὸ ἀνώγεων, * ἔνθα τὸ Πάσχα * Χριστὸς ἐπετέλεσε· * τὸ δεῖπνον ἀναίμακτον, * καὶ λογικὴ λατρεία· * ἡ τράπεζα δὲ τῶν ἐκεῖ * τελεσθέντων μυστηρίων * νοητὸν θυσιαστήριον.

Τὸ Πάσχα Χριστός ἐστι * τὸ μέγα καὶ σεβάσμιον, * βρωθεὶς ὡς ἄρτος, * τυθεὶς δὲ ὡς πρόβατον· * αὐτὸς γὰρ ἀνήνεκται * ὑπὲρ ἡμῶν θυσία· * αὐτοῦ τὸ Σῶμα εὐσεβῶς, * καὶ αὐτοῦ τὸ Αἷμα πάντες * μυστικῶς ὑποδεξώμεθα.

Τὸν ἄρτον εὐλογήσας, * ὁ Ἄρτος ὁ οὐράνιος, * εὐχαριστήσας * Πατρὶ τῷ Γεννήτορι, * λαβὼν καὶ ποτήριον * τοῖς Μαθηταῖς ἐδίδους· * Λάβετε, φάγετε βοῶν· * τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, * καὶ τὸ Αἷμα τῆς ἀφθάρτου ζωῆς.

Ἀμὴν λέγω, ἔφησε * τοῖς κλήμασιν ἡ ἄμπελος, * τοῖς Ἀποστόλοις * Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, * ἀπ' ἄρτι οὐ μὴ πίω * ἐκ τῆς ἀμπέλου πόμα, * ἕως ἂν πίω αὐτὸ καινὸν * ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρός μου * μεθ' ὑμῶν τῶν κληρονόμων μου.

Πιπράσκεις τριάκοντα * ἀργύρων τὸν ἀτίμητον, * καὶ οὐ λογίζῃ, * Ἰούδα παράνομε, * τοῦ δείπνου τὴν μύησιν, * ἢ τὸν σεπτὸν νιπτῆρα; * Ὢ πῶς εἰς τέλος τοῦ φωτὸς * ὀλισθήσας, πτῶμα ἦλθες, * τὴν ἀγχόνην ἀσπασάμενος!

Τὰς χεῖρας ἐξέτεινας, * ἐν αἷς τὸν ἄρτον ἔλαβες * τῆς ἀφθαρσίας, * λαβεῖν τὰ ἀργύρια, * τὸ στόμα πρὸς φίλημα * προσαγαγὼν δολίως, * ἐν ᾧ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, * καὶ τὸ Αἷμα ὑπεδέξω· * ἀλλ' οὐαί σοι! φησὶν ὁ Χριστός.

Χριστὸς εἱστιάσατο * τὸν κόσμον, ὁ οὐράνιος * καὶ θεῖος Ἄρτος· * δεῦτε οὖν, φιλόχριστοι, * πηλίνοις ἐν στόμασιν, * ἁγναῖς δὲ ταῖς καρδίαις * ὑποδεξώμεθα πιστῶς * τὸν θυόμενον, τὸ Πάσχα, * ἐν ἡμῖν ἱερουργούμενον.

Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, * Υἱὸν ὑπερυψώσωμεν, * τὸ θεῖον Πνεῦμα * πιστῶς προσκυνήσωμεν, * Τριάδα ἀχώριστον, * Μονάδα κατ' οὐσίαν, * ὡς φῶς καὶ φῶτα, καὶ ζωὴν * καὶ ζωάς, ζωοποιοῦσαν * καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παστὰς ἐπουράνιος, * καὶ Νύμφη ἀπειρόγαμος * μόνη ἐδείχθης, * Θεὸν μὲν βαστάσασα, * τεκοῦσα δὲ ἀτρέπτως * ἐκ σοῦ σεσαρκωμένον· * διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, * ὡς θεόνυμφον Μητέρα, * ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Ε'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ Ἀλληλουϊάριον ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους· καὶ τὸ παρὸν Τροπάριον, ἐκ τρίτου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταὶ * ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, * τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβὴς * φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, * καὶ ἀνόμοις κριταῖς * σὲ * τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. * Βλέπε χρημάτων ἐραστήν, * τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρη-

σάμενον· * φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν, * τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. * Ὁ περὶ πάντας ἀγαθὸς, * Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγγιζεν ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀζύμων.

Μετὰ τὸν Ν΄. ψάλλομεν τὸν Κανόνα, τοὺς Εἱρμοὺς ἀνὰ β΄. τὰ δὲ τροπάρια ἀνὰ δ΄. ἢ ἀνὰ ϛ΄. κατὰ τὴν ποσότητα· ὕστερον δὲ, Καταβασίαι οἱ αὐτοὶ Εἱρμοὶ, ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τῇ μακρᾷ Πέμπτῃ μακρὸν ὕμνον ἐξάδω.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τμηθείσῃ τμᾶται * πόντος ἐρυθρὸς, * κυματοτρόφος δὲ ξη-
» ραίνεται βυθὸς, * ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονὼς * βατὸς,
» καὶ πανοπλίταις τάφος· * ᾠδὴ δὲ θεοτερπὴς * ἀνεμέλπετο· *
» Ἐνδόξως δεδόξασται * Χριστὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἡ πανταιτία * καὶ παρεκτικὴ * ζωῆς, ἡ ἄπειρος σοφία τοῦ Θεοῦ * ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς * ἁγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου μητρός· * ναὸν γὰρ σωματικὸν * περιθέμενος, * ἐνδόξως δεδόξασται * Χριστὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μυσταγωγοῦσα * φίλους ἑαυτῆς, * τὴν ψυχοτρόφον ἑτοιμάζει τράπεζαν, * ἀμβροσίας δὲ ἡ ὄντως σοφία * Θεοῦ κιρνᾷ κρατῆρα πιστοῖς· * προσέλθωμεν εὐσεβῶς, * καὶ βοήσωμεν· * Ἐνδόξως δεδόξασται * Χριστὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἀκουτισθῶμεν, * πάντες οἱ πιστοὶ, * συγκαλουμένης ὑψηλῷ κηρύγματι * τῆς ἀκτίστου καὶ ἐμφύτου σοφίας * τοῦ Θεοῦ· βοᾷ γάρ· Γεύσασθε, * καὶ γνόντες, ὅτι Χριστὸς * ἐγὼ, κράξατε· * Ἐνδόξως δεδόξασται * Χριστὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Κύριος * ὢν πάντων καὶ κτίστης Θεὸς * τὸν κτιστὸν ὁ ἀπα-
» θὴς πτωχεύσας * ἑαυτῷ ἥνωσε· * καὶ τὸ Πάσχα, οἷς
» ἔμελλε θανεῖν, * αὐτὸς ὢν ἑαυτὸν προετίθει· * Φάγετε, βοῶν,
» τὸ Σῶμά μου, * καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Ρύσιον * παντὸς τοῦ βροτείου γένους * τὸ οἰκεῖον, ἀγαθὲ, τοὺς σοὺς * Μαθητὰς ἐπότισας * εὐφροσύνης ποτήριον πλήσας· * αὐτὸς γὰρ ἑαυτὸν ἱερουργεῖς· * Πίετε, βοῶν, τὸ Αἷμά μου, * καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Ἄφρων * ἀνὴρ ἐν ὑμῖν προδότης, * τοῖς οἰκείοις Μαθηταῖς προέφης, * ὁ ἀνεξίκακος· * οὐ μὴ γνώσεται ταῦτα, καὶ οὗτος * ἀσύνετος ὢν, οὐ μὴ συνήσει· * ὅμως ἐν ἐμοὶ μείνατε, * καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ὁ λίμνας καὶ πηγὰς * καὶ θαλάσσας ποιήσας, * ταπείνωσιν ἡμᾶς * ἐκπαιδεύων ἀρίστην, * λεντίῳ ζωννύμενος * Μαθητῶν πόδας ἔνιψε, * ταπεινούμενος * ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, * καὶ ὑψῶν ἡμᾶς * ἀπὸ βαράθρων κακίας * ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Ἕτερον. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Ταπεινούμενος * δι' εὐσπλαγχνίαν, * πόδας ἔνιψας * τῶν Μαθητῶν σου, * καὶ πρὸς δρόμον θεῖον τούτους κατεύθυνας· * ἀπαναινόμενος Πέτρος δὲ νίπτεσθαι, * αὖθις τῷ θείῳ ὑπείκει προστάγματι * ἐκνιπτόμενος, * καὶ σοῦ ἐκτενῶς δεόμενος * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Συνεσθίων, Δέσποτα, * τοῖς Μαθηταῖς σου, * μυστικῶς ἐδήλωσας * τὴν παναγίαν σου σφαγὴν, * δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, * οἱ τὰ σεπτά σου * τιμῶντες παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Προκατιδὼν ὁ προφήτης * τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, *
» Χριστὲ, προανεφώνησεν· * Ἔθου κραταιὰν * ἀγάπησιν
» ἰσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον· * τὸν μονογενῆ Υἱὸν γὰρ, ἀγαθὲ, *
» ἱλασμὸν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.

Ἐπὶ τὸ πάθος τὸ πᾶσι * τοῖς ἐξ Ἀδὰμ πηγάσαν ἀπάθειαν, * Χριστὲ, μολὼν, τοῖς φίλοις σου * εἶπας· Μεθ' ὑμῶν * τοῦ Πάσχα μετασχεῖν τούτου ἐπεθύμησα· * τὸν μονογενῆ ἐπεί με ἱλασμὸν * ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

Μεταλαμβάνων κρατῆρος * τοῖς Μαθηταῖς ἐβόας, ἀθάνατε· * Γεννήματος ἀμπέλου δὲ * πίομαι λοιπὸν * οὐκέτι μεθ' ὑμῶν βιοτεύων· * τὸν μονογενῆ ἐπεί με ἱλασμὸν * ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

Πόμα καινὸν ὑπὲρ λόγον, * ἐγὼ φημὶ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ μου, * Χριστὲ, τοῖς φίλοις, πίομαι· * ὡς τε γὰρ θεοῖς * Θεὸς ὑμῖν συνέσομαι, εἶπας· * τὸν μονογενῆ καὶ γάρ με ἱλασμὸν * ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης * συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, * τῷ
» δεσπόζοντι τῶν ὅλων * ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι, * ὡραίους
» πόδας * ἐξαπενίζοντο, * εὐαγγελιζόμενοι * πᾶσιν εἰρήνην.

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα * καὶ ὑπέρροον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, * ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα, * καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα * Θεοῦ σοφία, * ὕδωρ νιπτῆρι βάλλει, * πόδας ἀποπλύνει δὲ * δούλων Δεσπότης.

Μαθηταῖς ὑποδεικνύει * ταπεινώσεως ὁ Δεσπότης τύπον· * ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον * περιβάλλων, ζώννυται λέντιον * καὶ κάμπτει γόνυ, * δούλων ἐκπλῦναι πόδας· * οὗ ἐν τῇ χειρὶ πνοὴ * πάντων τῶν ὄντων.

'Ωδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος * ἐσχάτη ἁμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, * καὶ τὸν
» κλύδωνα μηκέτι φέρων, * ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότῃ * βοῶ
» σοι· Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Κύριον * φωνεῖτε, ὦ Μαθηταί, καὶ Διδάσκαλόν με· * καὶ γὰρ πέφυκα, Σωτήρ, ἐβόας· * διὸ μιμεῖσθε τὸν τύπον, * ὃν τρόπον ἐν ἐμοὶ ἐθεάσασθε.

Ῥύπον τις * μὴ ἔχων, ἀποῤῥυφθῆναι οὐ δεῖτ' ἢ πόδας· * καθαροί, ὦ Μαθηταί, ὑμεῖς δέ, * ἀλλ' οὐχὶ πάντες· ῥοπὴ γὰρ * ἀτάκτως ἐξ ὑμῶν ἑνὸς μαίνεται.

Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον λαβὼν * εἰς χεῖρας ὁ προδότης, * κρυφίως αὐτὰς * ἐξέτεινε, καὶ ἔλαβε * τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος * ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον, * καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν * Ἰούδα ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Ὁ Οἶκος.

Πρὸς τό· Τράνωσον.

Τῇ μυστικῇ * ἐν φόβῳ τραπέζῃ * προσεγγίσαντες πάντες, * καθαραῖς ταῖς ψυχαῖς * τὸν ἄρτον ὑποδεξώμεθα, * συμπαραμένοντες τῷ Διδασκάλῳ, * ἵνα ἴδωμεν πόδας πῶς ἀπονίπτει * τῶν Μαθητῶν, * καὶ ποιήσωμεν, ὥσπερ κατείδομεν, * ἀλλήλοις ὑποταγέντες, * καὶ ἀλλήλων τοὺς πόδας ἐκπλύνοντες· * Χριστὸς γὰρ οὕτως ἔφησε * τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, ἀλλ' οὐκ ἤκουσεν * Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

'Ωδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι * καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν, *
» ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς * ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· *
» Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Νευστάζων χάραν Ἰούδας * κακὰ προβλέπων ἐκίνησεν, * εὐκαιρίαν ζητῶν * παραδοῦναι τὸν Κριτὴν εἰς κατάκρισιν, * ὃς πάντων ἐστὶ Κύριος, * καὶ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὑμῶν, ὁ Χριστὸς τοῖς φίλοις * ἐβόα, εἷς παραδώσει με· * εὐφροσύνης λαθόντες, * ἀγωνίᾳ καὶ φόβῳ συνείχοντο· * Τίς οὗτος; φράσον, λέγοντες, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ τὴν χεῖρα * τρυβλίῳ βάλλει θρασυτητι, *

τούτῳ πλὴν καλὸν ἦν * πύλας βίου περᾶσαι μηδέποτε· * τοῦτον εἰπὼν ἐδήλου δὲ * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

'Ωδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Νόμων πατρῴων * οἱ μακαριστοὶ * ἐν Βαβυλῶνι νέοι * προ-
» κινδυνεύοντες, * βασιλεύοντος κατέπτυσαν * προσταγῆς ἀλο-
» γίστου· * καὶ συνημμένοι * ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρί, * τοῦ
» κρατοῦντος ἐπάξιον * ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
» τε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δαιτυμόνες * οἱ μακαριστοὶ * ἐν τῇ Σιὼν τῷ λόγῳ * προσκαρτερήσαντες, * οἱ Ἀπόστολοι παρείποντο * τῷ ποιμένι ὡς ἄρνες, * καὶ συνημμένοι * ᾧ οὐκ ἐχωρίσθησαν Χριστῷ, * θείῳ λόγῳ τρεφόμενοι * εὐχαρίστως ἐβόων· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόμου φιλίας * ὁ δυσώνυμος * Ἰσκαριώτης γνώμῃ * ἐπιλαθόμενος, * οὓς ἐνίψατο, ηὐτρέπισε * πρὸς προδοσίαν πόδας· * καὶ σοῦ ἐσθίων * ἄρτον, Σῶμα θεῖον, ἐπῆρε * πτερνισμὸν ἐπὶ σέ, Χριστέ, * καὶ βοᾶν οὐ συνῆκε· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐδεξιοῦτο * τὸ λυτήριον * τῆς ἁμαρτίας Σῶμα * ὁ ἀσυνείδητος, * καὶ τὸ Αἷμα τὸ χεόμενον * ὑπὲρ κόσμου τὸ θεῖον, * ἀλλ' οὐχ ἡδεῖτο * πίνων, ὃ ἐπίπρασκε τιμῆς· * οὐ κακίᾳ προσώχθισε, * καὶ βοᾶν οὐ συνῆκε· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ξενίας δεσποτικῆς * καὶ ἀθανάτου τραπέζης * ἐν ὑπερῴῳ τό-
» πῳ, * ταῖς ὑψηλαῖς φρεσί, * πιστοί, δεῦτε ἀπολαύσωμεν, *
» ἐπαναβεβηκότα Λόγον * ἐκ τοῦ λόγου μαθόντες, * ὃν μεγα-
» λύνομεν.

Ἄπιτε, τοῖς Μαθηταῖς * ὁ Λόγος ἔφη, τὸ Πάσχα * ἐν ὑπερῴῳ τόπῳ, * ᾧ νοῦς ἐνίδρυται, * οἷς μυσταγωγῶ σκευάσατε * ἀζύμῳ ἀληθείας λόγῳ, * τὸ στεῤῥὸν δὲ τῆς χάριτος * μεγαλύνατε.

Δημιουργὸν ὁ Πατὴρ * πρὸ τῶν αἰώνων σοφίαν * γεννᾷ, ἀρχὴν ὁδῶν με * εἰς ἔργα δ' ἔκτισε * τὰ νῦν μυστικῶς τελούμενα· * Λόγος γὰρ ἄκτιστος ὢν φύσει, * τὰς φωνὰς οἰκειοῦμαι, * ἃς νῦν προσείληφα.

Ὡς ἄνθρωπος ὑπάρχω * οὐσίᾳ, οὐ φαντασίᾳ, * οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ * τῆς ἀντιδόσεως * ἡ φύσις ἡ ἐνωθεῖσα μοι· * Χριστὸν ἕνα διό με γνῶτε, * τὰ ἐξ ὧν ἐν οἷς, ἅπερ * πέφυκα, σώζοντα.

Ἐξαποστειλάριον, ἐκ τρίτου.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, * Σωτήρ μου, κεκοσμημένον, * καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, * ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ· * λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, * φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

Εἰς τοὺς αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα δ΄. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β΄.

Συντρέχει λοιπὸν * τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, * ἵνα τὸν Δημιουργὸν * καὶ Κτίστην τῶν ἁπάντων * Πιλάτῳ παραδώσῃ· * ὢ τῶν ἀνόμων! * ὢ τῶν ἀπίστων! * ὅτι τὸν ἐρχόμενον * κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς * εἰς κρίσιν εὐτρεπίζουσι· * τὸν ἰώμενον τὰ πάθη * πρὸς πάθος ἑτοιμάζουσι· * Κύριε μακρόθυμε, * μέγα σου τὸ ἔλεος· * δόξα σοι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰούδας ὁ παράνομος, Κύριε, * ὁ βάψας ἐν τῷ δείπνῳ τὴν χεῖρα * ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ, * ἐξέτεινεν ἀνόμοις τὰς χεῖρας * τοῦ λαβεῖν ἀργύρια· * καὶ ὁ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμήν, * σὲ τὸν ἀτίμητον * οὐκ ἔφριξε πωλῆσαι· * ὁ τοὺς πόδας ὑφαπλώσας * ἐπὶ τὸ νίψαι τὸν Δεσπότην, * κατεφίλησε δολίως, * εἰς τὸ προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις· * χοροῦ δὲ Ἀποστόλων ῥιφείς, * καὶ τὰ τριάκοντα ῥίψας ἀργύρια, * σοῦ τὴν τριήμερον ἀνάστασιν * οὐκ εἶδε, * δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὤν, * δολίῳ φιλήματι * παρέδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον· * τὸν Δεσπότην τῶν ἁπάντων, * ὡς δοῦλον πέπρακε τοῖς Ἰουδαίοις· * ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν * οὕτως ἠκολούθει * ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Πατρός, * ὁ μόνος πολυέλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, * ὁ μαθητὴς καὶ ἐπίβουλος, * ὁ φίλος καὶ διάβολος * ἐκ τῶν ἔργων ἀνεδείχθη· * ἠκολούθει γὰρ τῷ Διδασκάλῳ, * καὶ καθ' ἑαυτὸν * ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν· * ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· * Παραδώσω αὐτόν, * καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα· * ἐπεζήτει δὲ * καὶ τὸ μύρον πραθῆναι, * καὶ τὸν Ἰησοῦν * δόλῳ κρατηθῆναι· * ἀπέδωκεν ἀσπασμόν, * παρέδωκε τὸν Χριστόν· * καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγήν, * οὕτως ἠκολούθει * ὁ μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὃν ἐκήρυξεν ἀμνὸν Ἡσαΐας, * ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἑκούσιον, * καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, * τὰς σιαγόνας εἰς ῥα-

πίσματα· * τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη * ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, * θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται· * πάντα ὁ ἀναμάρτητος * ἑκουσίως καταδέχεται, * ἵνα πᾶσι δωρήσηται * τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, λέγοντες καὶ τοὺς Στίχους αὐτῶν.

Ἦχος πλ. δ΄.

Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ * πονηρὸν συνήχθη συνέδριον, * καὶ κατ' αὐτοῦ κενὰ ἐβουλεύσατο, * παραδοῦναι Πιλάτῳ * εἰς θάνατον τὸν ἀνεύθυνον. * Σήμερον τὴν τῶν χρημάτων ἀγχόνην * Ἰούδας ἑαυτῷ περιτίθησι, * καὶ στερεῖται κατ' ἄμφω * ζωῆς προσκαίρου καὶ θείας. * Σήμερον Καϊάφας * ἄκων προφητεύει· * Συμφέρει, λέγων, * ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἕνα ἀπολέσθαι· * ἦλθε γὰρ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν τοῦ παθεῖν, * ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ * ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, * ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Ἰούδας * τὸ τῆς φιλοπτωχίας * κρύπτει προσωπεῖον, * καὶ τῆς πλεονεξίας * ἀνακαλύπτει τὴν μορφήν· * οὐκέτι τῶν πενήτων φροντίζει· * οὐκέτι τὸ μύρον πιπράσκει, * τὸ τῆς ἁμαρτωλοῦ, * ἀλλὰ τὸ οὐράνιον μύρον, * καὶ ἐξ αὐτοῦ νοσφίζεται τὰ ἀργύρια· * τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, * βοᾷ τοῖς παρανόμοις· * Τί μοι θέλετε δοῦναι, * κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; * Ὢ φιλαργυρίας προδότου! * εὔωνον ποιεῖται τὴν πρᾶσιν, * πρὸς τὴν γνώμην τῶν ἀγοραζόντων * τοῦ πωλουμένου * τὴν πραγματείαν ποιεῖται· * οὐκ ἀκριβολογεῖται τὴν τιμήν, * ἀλλ' ὡς δοῦλον φυγάδα ἀπεμπολεῖ· * ἔθος γὰρ τοῖς κλέπτουσι * ῥίπτειν τὰ τίμια· * νῦν ἔβαλε τὰ ἅγια * τοῖς κυσὶν ὁ μαθητής· * ἡ γὰρ λύσσα τῆς φυλαργυρίας * κατὰ τοῦ ἰδίου Δεσπότου * μαίνεσθαι ἐποίησεν αὐτόν· * ἧς τὴν πεῖραν φύγωμεν κράζοντες· * Μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει, * παράνομε Ἰούδα· * νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, * ἐκέρδησας μισανθρωπίαν· * εἰ γὰρ πλοῦτον ἠγάπας, * τί περὶ πτωχείαν διδάσκοντι ἐφοίτας; * εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, * ἵνα τί ἐπώλεις * τὸν ἀτίμητον, προδιδοὺς εἰς μιαιφονίαν; * Φρῖξον, ἥλιε· * στέναξον, ἡ γῆ, * καὶ κλονουμένη βόησον· * Ἀνεξίκακε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. **Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ.**

Ἦχος ὁ αὐτός.

Μηδείς, ὦ πιστοί, * τοῦ δεσποτικοῦ δείπνου ἀμύητος, * μηδεὶς ὅλως ὡς Ἰούδας * δολίως προσίτω τῇ τραπέζῃ· * ἐκεῖνος γὰρ τὸν ψωμὸν δεξάμενος, * κατὰ τοῦ Ἄρτου ἐχώρησε, * σχήματι μὲν ὢν μαθητής,* πράγματι δὲ παρὼν φονευτής· * τοῖς μὲν Ἰουδαίοις συναγαλλόμενος, * τοῖς δὲ Ἀποστόλοις συναυλιζόμενος· * μισῶν ἐφίλει, * φιλῶν ἐπώλει * τὸν ἐξαγοράσαντα * ἡμᾶς τῆς κατάρας, * τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄. **Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει·** ζήτει ἄνωθεν.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Μυσταγωγῶν σου, Κύριε, * τοὺς Μαθητὰς ἐδίδασκες λέγων· * Ὦ φίλοι, * ὁρᾶτε, * μηδεὶς ὑμᾶς χωρίσῃ μου φόβος· * εἰ γὰρ καὶ πάσχω, * ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ κόσμου· * μὴ οὖν σκανδαλίζεσθε ἐν ἐμοί· * οὐ γὰρ ἦλθον διακονηθῆναι, * ἀλλὰ διακονῆσαι, * καὶ θεῖναι τὴν ψυχήν μου * λύτρον ὑπὲρ τοῦ κόσμου· * εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, * ἐμὲ μιμεῖσθε· * ὁ θέλων πρῶτος εἶναι, * ἔστω ἔσχατος· * ὁ δεσπότης, ὡς ὁ διάκονος· * μείνατε ἐν ἐμοί, * ἵνα βότρυν φέρητε· * ἐγὼ γάρ εἰμι τῆς ζωῆς ἡ ἄμπελος.

Εἶτα, **Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι** κτλ. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὥραν, ἐν ᾗ λέγομεν καὶ τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος γ΄.

Ὁ ῥαπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, * καὶ μὴ ὀργισθείς, * ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς * τὴν ζωὴν ἡμῶν, Κύριε, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Προκείμενον. Ἦχος α΄.

Γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος.

Στίχ. **Ὁ Θεός, τίς ὁμοιωθήσεταί σοι;**

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΑ. 18.

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων· ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρόν, λέγοντες· Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ οὐκέτι. Κύριε, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν! ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθώθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου, τοὺς λέγοντας· Οὐ μὴ προφητεύσεις ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου· εἰ δὲ μή, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἰδού, ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν· ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθώθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. (Κεφ. ΙΒ΄. 1.) Δίκαιος εἶ, Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτούς, καὶ ἐῤῥιζώθησαν· ἐτεκνοποιήσαντο, καὶ ἐποίησαν καρπόν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόῤῥω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε, γινώσκεις με, δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἅγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν. Ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν· Οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν· σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι καὶ ἐκλύουσί σε. - Βαδίσατε, συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητήν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπωλείας. - Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἁπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ἰσραήλ. Ἰδού, ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν· καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄.

Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. **Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα.**

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἡ ἐν τῷ Νάρθηκι Λιτὴ σχολάζει ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα. Αἱ δὲ λοιπαὶ Ὧραι ψάλλονται τρίψαλμοι λιτῶς.

ΚΑΙ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Ε'. ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Σημαίνει Ὥρα η'. καί, εὐλογήσαντος τοῦ Ἀρχιερέως, ἢ τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ. Μετὰ δὲ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμόν, γίνεται Συναπτὴ μεγάλη. Εἶτα τό, **Κύριε, ἐκέκραξα,** εἰς Ἦχον β'. ἱστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἅπερ εἴπομεν τὸ πρωῒ ε'. δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος β'. **Συντρέχει λοιπόν. Ἰούδας ὁ παράνομος, Κύριε. Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὤν. Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὤν. Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος. Ὃν ἐκήρυξεν ἀμνὸν Ἡσαΐας.** Ἀ ζήτει εἰς σελ. **656.**

Δόξα... καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Γέννημα ἐχιδνῶν * ἀληθῶς ὁ Ἰούδας,* φαγόντων τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, * καὶ γογγυζόντων κατὰ τοῦ τροφέως! * ἔτι γὰρ * τῆς βρώσεως οὔσης ἐν στόματι αὐτῶν, * κατελάλουν τοῦ Θεοῦ οἱ ἀχάριστοι· * καὶ οὗτος ὁ δυσσεβὴς * τὸν οὐράνιον ἄρτον * ἐν τῷ στόματι βαστάζων, * κατὰ τοῦ Σωτῆρος * τὴν προδοσίαν εἰργάσατο. * Ὢ γνώμης ἀκορέστου, * καὶ τόλμης ἀπανθρώπου! * τὸν τρέφοντα ἐπώλει, * καὶ ὃν ἐφίλει * Δεσπότην παρεδίδου εἰς θάνατον· * ὄντως ἐκείνων υἱὸς ὁ παράνομος, * καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν ἀπώλειαν ἐκληρώσατο. * **Ἀλλὰ ῥῦσαι, Κύριε,** * τοιαύτης ἀπανθρωπίας * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * ὁ μόνος * ἐν μακροθυμίᾳ ἀνείκαστος.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. **Φῶς ἱλαρόν.**

Ἑσπέρας, Προκείμενον.

Ἦχος α'.

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.

Στίχ. **Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ.**

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΘ'. 10.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· **Καταβὰς διαμάρτυραι τῷ λαῷ,** καὶ ἅγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια, καὶ ἔστωσαν ἕτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην· τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ, λέγων· Προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος, καὶ θιγεῖν τι αὐτοῦ· πᾶς ὁ ἁψάμενος τοῦ ὄρους θανάτῳ τελευτήσει. Οὐχ ἅψεται αὐτοῦ χείρ· ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται· ἐάν τε κτῆνος, ἐάν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται. Ὅταν αἱ

φωναὶ καὶ αἱ σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος. Κατέβη δὲ Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἡγίασεν αὐτούς· καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια. Καὶ εἶπε τῷ λαῷ· Γίνεσθε ἕτοιμοι, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί. Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, γενηθέντος πρὸς ὄρθρον, καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπ' ὄρους Σινᾶ· φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα· καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἐξήγαγε Μωυσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος. Τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ τὸν Θεὸν ἐν πυρί, καὶ ἀνέβαινεν ὁ καπνός, ὡσεὶ καπνὸς καμίνου· καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα. Ἐγίνοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα. Μωυσῆς ἐλάλησεν, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Στίχ. **Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.**

Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΛΗ'. 1.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Ἰὼβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν· **Τίς οὗτος ὁ** κρύπτων με βουλήν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἴεται κρύπτειν; Ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν σου· ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι. Ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγειλόν δέ μοι, εἰ ἐπίστῃ σύνεσιν. Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς; ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δέ ἐστιν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς; Ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ᾔνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου. Ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαίμασσεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη· ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν, ὁμίχλῃ δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα· ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὅρια, περιθεὶς κλεῖθρα καὶ πύλας· εἶπα δὲ αὐτῇ· Μέχρι τούτου ἐλεύσῃ, καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεταί σου τὰ κύματα. Ἦ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωϊνόν; ἑωσφόρος δὲ εἶδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν, ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς; ἢ σὺ λαβὼν γῆν πηλόν, ἔπλασας ζῶον, καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ γῆς; ἀφεῖλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας; ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἴχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας; ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ᾅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν; νενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανόν; ἀνάγγειλον δή

μοι, πόση τίς ἐστι; ποίᾳ δὲ γῇ αὐλίζεται τὸ φῶς; σκότους δὲ ποῖος ὁ τόπος; εἰ ἀγάγοις με εἰς ὅρια αὐτῶν; εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν; οἶδα ἄρα ὅτι τότε γεγέννησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολύς. (Κεφ. ΜΒ΄. 1.) Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ λέγει τῷ Κυρίῳ· Οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν. Τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ σὲ οἴεται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι ἃ οὐκ ἤδειν, μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἃ οὐκ ἐπιστάμην; Ἄκουσον δέ μου, Κύριε, ἵνα κἀγὼ λαλήσω· ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ με δίδαξον. Ἀκοὴν μὲν ὠτὸς ἤκουόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακέ σε.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ν΄. 4.

Κύριος Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον· ἔθηκέ μοι πρωΐ, προσέθηκέ μοι ὠτίον ἀκούειν, καὶ ἡ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων· καὶ Κύριος Κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνων ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με. Τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα· καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἰδού, Κύριος Κύριος βοηθήσει μοι· τίς κακώσει με; ἰδού, πάντες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε, καὶ σὴς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἰδού, πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ᾗ ἐξεκαύσατε· δι᾽ ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Συναπτὴ μικρά. Τὸ Τρισάγιον.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος βαρύς.

Οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοί.

Πρὸς Κορινθίους α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ΙΑ΄. 23.

Ἀδελφοί, ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν· ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτί, ᾗ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔκλασε καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε

εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ. Ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα· κρινόμενοι δέ, ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

Ἀλληλουϊάριον. Ἦχος πλ. β΄.

Μακάριος ὁ συνιὼν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα· ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

Στίχ. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι· Πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

Στίχ. Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ᾽ ἐμὲ πτερνισμόν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον·

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οἴδατε, ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, καὶ τοῦ Κοινωνικοῦ, καὶ τοῦ, Πληρωθήτω, ψάλλομεν τὸ Τροπάριον τοῦτο.

Ἦχος πλ. β΄. Ἐκ γ΄.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ * σήμερον, υἱὲ Θεοῦ, * κοινωνόν με παράλαβε· * οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου * τὸ μυστήριον εἴπω· * οὐ φίλημά σοι δώσω, * καθάπερ ὁ Ἰούδας, * ἀλλ᾽ ὡς ὁ λῃστὴς ὁμολογῶ σοι· * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τοῦτο λέγεται πολλάκις εἰς τὸ Κοινωνικόν, μέχρις ἂν οἱ ἀδελφοὶ μετάσχωσι τῶν ἁγίων μυστηρίων. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχήν, γίνεται ὁ Νιπτήρ, καὶ ἡ αὐτοῦ Ἀκολουθία, καθὰ δηλοῖ τὸ Τυπικόν. Εἶτα δίδοται τὸ Κατακλαστὸν καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν μεταλαμβάνομεν οἴνου καὶ ἐλαίου. Τὰ δὲ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν ἐν τοῖς κελλίοις.

Ἕτερα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Νιπτῆρος.

Ἦχος α΄.

Ὁλέντιον ζωσάμενος, * καὶ νίψας πόδας τῶν Μαθητῶν, * Χριστὲ ὁ Θεός, * ἀπόπλυνον ἡμῶν * τῆς ψυχῆς τὸν μο-

λυσμὸν, * καὶ περίζωσον ἡμᾶς * φωτισμὸν πνευματικὸν, * τοῦ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, * καὶ δοξάζειν καὶ ὑμνεῖν * τὴν σὴν ἀγαθότητα, Κύριε.

Ἦχος β΄.

Μεγάλης εὐεργεσίας * ἀπολαύειν μέλλοντες, οἱ πιστοὶ,* εὐλαβῶς τῷ τιμίῳ * νιπτῆρι προσδράμωμεν, * οὐ σαρκὸς ῥύπον ἀποπλύνοντες, * τὰς ψυχὰς δὲ μυστικῶς ἁγιάζοντες· * Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * ὁ ἐφορῶν ἐπὶ τὴν γῆν, * καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, * κλίνει ἑαυτὸν, * καὶ ἴχνων ἅπτεται χοϊκῶν, * πάσης ἐναντίας δυνάμεως * ἀσφαλῆ δωρούμενος τὴν ἐπίβασιν· * αὐτῷ εὐχαρίστως βοήσωμεν· * Ὁ ἀρίστην ὑψώσεως ὁδὸν * ὑποδείξας ἡμῖν τὴν ταπείνωσιν, * σῶσον ἡμᾶς, * ἀγαθὲ, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος β΄.

Ὁ Πέτρος ηὐλαβεῖτο * νίψασθαι πόδας * ἐκ τῶν ἀχράντων χειρῶν * ὑφ' ὧν ἐπλαστουργήθη ὁ Ἀδὰμ, * ἀκούσας δέ· * Ἐὰν μὴ νίψω σε, * οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ· * τρόμῳ πολλῷ συνεχόμενος * ἐβόησε· Κύριε, * μὴ μόνον τοὺς πόδας νίψῃς, * ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν. * Ὢ * μεγίστων Δεσπότου δωρεῶν! * κοινωνοὺς ποιεῖται τῆς χάριτος * τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητὰς, * καὶ μέρος ἔχειν μεθ' αὐτοῦ ἐπαγγέλλεται * εἰς τὴν ἄρρητον δόξαν· * ὡς καὶ ἐν τῷ μυστικῷ ποτηρίῳ ἔφησε, * καινὸν αὐτὸ πίνειν μετ' αὐτῶν * ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· * ἧς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, * ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Ἦχος πλ. δ΄.

Σήμερον * ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ * ἔργον δούλου ἀνέλαβε· * λέντιον διεζώσατο * ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· * ὕδωρ ἔβαλεν εἰς νιπτῆρα * ὁ τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθρὰν διατεμών· * καὶ κάμψας ἐπὶ τὰ γόνατα, * ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, * καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ, * ὃ ἦν διεζωσμένος· * ὅταν οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, * εἶπεν αὐτοῖς· * Ὑμεῖς καθαροί ἐστε, * ἀλλ' οὐχὶ πάντες· * σημαίνων τὸν παραδιδοῦντα αὐτόν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Συνέφερέ σοι, Ἰούδα, * κἂν μὴ συνελήφθης * ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς μητρός· * συνέφερέ σοι, προδότα, * κἂν μὴ ἐγεννήθης, * ἀπηλλοτριωμένε τῷ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ.* Διὰ σὲ διεῤῥάγη * τὸ στῖφος τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ· * καὶ τὴν ἀληθινὴν ἄμπελον * τρυγᾷ λῃστὴς σταυρούμενος. * Διὰ σὲ διεκόπη ὁ φραγμὸς, * καὶ ναὸν τὸν ἀχειροποίητον * λύουσιν οἱ παράνομοι. * Ἔστω, * τὸ μύρον τὸ τῆς ἁμαρτωλοῦ * ᾐδέσθης ὡς πολύτιμον· * πῶς τὸ τοῦ δικαίου αἷμα * χερσὶν ἀνόμων παραδοῦναι οὐκ ἔφριξας; * Συνέφερέ σοι,

προδότα, * κἂν μὴ ἐγεννήθης, * ἀπηλλοτριωμένε τῷ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ.

Ἦχος πλ. δ΄.

Νυσταγμῷ διαβολικῷ * συσχεθεὶς ὁ Ἰούδας, * ὕπνωσεν εἰς θάνατον· * καιρὸς γρηγορεῖν καὶ καιρὸς νήφειν· * στεναζέτω καρδία, * δακρυέτωσαν βλέφαρα, * ψαλμὸς ἐπαγρυπνείτω· * μεγάλη γὰρ ἡ ἰσχὺς τοῦ σταυροῦ· * Χριστὸς ἐπὶ θύραις, * τὸ θυόμενον Πάσχα προῆλθε· * δόξα σοι, Χριστὲ, * ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΙΩΔΩΝ ΠΑΘΩΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ Ε΄. ΕΣΠΕΡΑΣ.

Σημαίνει περὶ Ὥραν δευτέραν τῆς νυκτός. Συναχθέντων ἡμῶν ἐν τῷ ναῷ, καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ψάλλομεν συνήθως τὸν Ἑξάψαλμον. Εἶτα Συναπτὴ μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλομεν τὸ Ἀλληλούϊα εἰς Ἦχον πλ. δ΄. καὶ τὸ Τροπάριον ἐκ τρίτου.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταὶ * ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο, * τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβὴς * φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, * καὶ ἀνόμοις κριταῖς * σὲ * τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. * Βλέπε χρημάτων ἐραστὴν, * τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον· * φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν, * τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. * Ὁ περὶ πάντας ἀγαθὸς, * Κύριε, δόξα σοι.

Λέγομεν δὲ τοῦτο ἐκ τρίτου ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους εὐρύθμως. Καὶ δίδονται κηρία τοῖς ἀδελφοῖς παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου· καὶ λέγει ὁ Ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς· καὶ ἀναγινώσκομεν τὸ πρῶτον Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης τῶν ἁγίων Παθῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Νῦν ἐδοξάσθη. Τέλος· Εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ πληρουμένου τοῦ Εὐαγγελίου, λέγομεν· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε. Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα, δευτεροῦντες ἅπαντα τὰ Τροπάρια.

Ἀντίφωνον α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν * κατὰ τοῦ Κυρίου, * καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Λόγον παράνομον * κατέθεντο κατ' ἐμοῦ· * Κύριε, Κύριε, * μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν * καθαρὰς τῷ Χριστῷ παραστήσωμεν, * καὶ ὡς φίλοι αὐτοῦ, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν θύσωμεν δι' αὐτόν· * καὶ μὴ ταῖς μερίμναις * τοῦ βίου συμπνιγῶμεν, ὡς Ἰούδας, * ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις ἡμῶν κράξωμεν· * Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ῥῦσαι ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Παρθένος ἔτεκες, ἀπειρόγαμε, * καὶ Παρθένος ἔμεινας, * μῆτερ ἀνύμφευτε, * Θεοτόκε Μαρία· * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν * ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἔδραμε λέγων ὁ Ἰούδας * τοῖς παρανόμοις Γραμματεῦσι· * Τί μοι θέλετε δοῦναι, * κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; * ἐν μέσῳ δὲ τῶν συμφωνούντων * αὐτὸς εἱστήκεις ἀοράτως * ὁ συμφωνούμενος. * Καρδιογνῶστα, * φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐν ἐλέει * τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν, * ὥσπερ Μαρία ἐπὶ τοῦ δείπνου, * καὶ μὴ κτησώμεθα * φιλαργυρίαν, ὡς ὁ Ἰούδας, * ἵνα πάντοτε * μετὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐσόμεθα.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὃν ἔτεκες, Παρθένε, ἀνερμηνεύτως, * διὰ παντὸς ὡς φιλάνθρωπον * μὴ διαλίπῃς ἐκδυσωποῦσα, * ἵνα κινδύνων * σώσῃ τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος β'.

Διὰ Λαζάρου τὴν ἔγερσιν, Κύριε, * τὸ Ὡσαννά σοι ἐκραύγαζον * παῖδες τῶν Ἑβραίων, φιλάνθρωπε· * ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας * οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐν τῷ δείπνῳ σου, Χριστὲ ὁ Θεός, * τοῖς Μαθηταῖς σου προέλεγες· * Εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με· * ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας * οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰωάννῃ ἐρωτήσαντι, Κύριε· * Ὁ παραδιδοὺς σε τίς ἐστι; * τοῦτον διὰ τοῦ ἄρτου ὑπέδειξας· * ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας * οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Εἰς τριάκοντα ἀργύρια, Κύριε, * καὶ εἰς φίλημα δόλιον * ἐζήτουν Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι σε· * ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας * οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐν τῷ νιπτῆρι σου, Χριστὲ ὁ Θεός, * τοῖς Μαθηταῖς σου προέτρεπες· * Οὕτω ποιεῖτε ὥσπερ εἴδετε· * ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας * οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, * ἵνα μὴ πειρασθῆτε, * τοῖς Μαθηταῖς σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔλεγες· * ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας * οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Διάσωσον * ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, * ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν * εἰς σὲ καταφεύγομεν, * ὡς ἄρρηκτον * τεῖχος καὶ προστασίαν.

Κάθισμα.

Οὐ καθήμεθα δὲ ἐν τοῖς τοιούτοις Καθίσμασιν· ἀλλ' ἱστάμενοι ψάλλομεν αὐτά.

Ἦχος βαρύς.

Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς Μαθητὰς διατρέφων, * καὶ τὴν σκῆψιν τῆς προδοσίας γινώσκων, * ἐν αὐτῷ τὸν Ἰούδαν διήλεγξας, * ἀδιόρθωτον μὲν τοῦτον ἐπιστάμενος, * γνωρίσαι δὲ πᾶσι βουλόμενος, * ὅτι θέλων παρεδόθης, * ἵνα κόσμον ἁρπάσῃς τοῦ ἀλλοτρίου· * μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς τὸ δεύτερον Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων. Τέλος· Ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα.

Ἀντίφωνον δ'. Ἦχος πλ. α'.

Σήμερον ὁ Ἰούδας * καταλιμπάνει τὸν Διδάσκαλον, * καὶ παραλαμβάνει τὸν διάβολον· * τυφλοῦται τῷ πάθει * τῆς φιλαργυρίας, * ἐκπίπτει τοῦ φωτὸς * ὁ ἐσκοτισμένος· * πῶς γὰρ ἠδύνατο βλέπειν, * ὁ τὸν φωστῆρα πωλήσας * τριάκοντα ἀργυρίοις; * ἀλλ' ἡμῖν ἀνέτειλεν * ὁ παθὼν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, * πρὸς ὃν βοήσωμεν· * Ὁ παθὼν καὶ συμπαθῶν * ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Ὅμοιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Ἰούδας * παραποιεῖται θεοσέβειαν, * καὶ ἀλλοτριοῦται τοῦ χαρίσματος· * ὑπάρχων μαθητής, * γίνεται προδότης· * ἐν ἤθει φιλικῷ * δόλον ὑποκρύπτει· * καὶ προτιμᾶται ἀφρόνως * τῆς τοῦ Δεσπότου ἀγάπης * τριάκοντα ἀργύρια, * ὁδηγὸς γενόμενος * συνεδρίου παρανόμου· * ἡμεῖς δὲ ἔχοντες * σωτηρίαν, τὸν Χριστὸν * αὐτὸν δοξάσωμεν.

Ἦχος α΄.

Τὴν φιλαδελφίαν κτησώμεθα, * ὡς ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, * καὶ μὴ * τὸ ἀσυμπαθὲς πρὸς τοὺς πλησίον ἡμῶν, * ἵνα μὴ ὡς ὁ δοῦλος κατακριθῶμεν * ὁ ἀνελεήμων * διὰ τὰ δηνάρια, * καὶ ὡς ὁ Ἰούδας * μεταμεληθέντες * μηδὲν ὠφελήσωμεν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ * ἐλαλήθη πανταχοῦ, * ὅτι ἐκύησας σαρκὶ * τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν, * Θεοτόκε Μαρία, * πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Ἀντίφωνον ε΄. Ἦχος πλ. β΄.

Ὁ μαθητὴς τοῦ Διδασκάλου * συνεφώνει τὴν τιμήν, * καὶ τριάκοντα ἀργυρίοις * πέπρακε τὸν Κύριον, * φιλήματι δολίῳ * παραδοὺς αὐτὸν * τοῖς ἀνόμοις εἰς θάνατον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ἔλεγεν * ὁ Κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς * τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· * Ἤγγικεν ἡ ὥρα, * καὶ ἔφθασεν Ἰούδας ὁ παραδιδούς με· * μή τις με ἀρνήσηται, * βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ * ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν· * πάσχω γὰρ ὡς ἄνθρωπος, * καὶ σώζω ὡς φιλάνθρωπος * τοὺς εἰς ἐμὲ πιστεύοντας.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ ἀῤῥήτως * ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, * καὶ τεκοῦσα * τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, * αὐτὸν δυσώπει * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀντίφωνον ϛ΄. Ἦχος βαρύς.

Σήμερον * γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας * παραδοῦναι τὸν Κύριον, * τὸν πρὸ τῶν αἰώνων * Σωτῆρα τοῦ κόσμου, * τὸν ἐκ πέντε ἄρτων * χορτάσαντα πλήθη. * Σήμερον ὁ ἄνομος * ἀρνεῖται τὸν Διδάσκαλον· * μαθητὴς γενόμενος * Δεσπότην παρέδωκεν· * ἀργυρίῳ πέπρακε * τὸν μάννα χορτάσαντα τὸν ἄνθρωπον.

Ὅμοιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον * τῷ σταυρῷ προσήλωσαν * Ἰουδαῖοι τὸν Κύριον, * τὸν διατεμόντα * τὴν θάλασσαν ῥάβδῳ, * καὶ διαγαγόντα * αὐτοὺς ἐν ἐρήμῳ. * Σήμερον τῇ λόγχῃ * τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐκέντησαν, * τοῦ πληγαῖς μαστίξαντος * ὑπὲρ αὐτῶν τὴν Αἴγυπτον, * καὶ χολὴν ἐπότισαν * τὸν μάννα τροφὴν αὐτοῖς ὀμβρήσαντα.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε, * ἐπὶ τὸ πάθος τὸ ἑκούσιον * παραγενόμενος, * ἐβόας τοῖς Μαθηταῖς σου· * Κἂν μίαν ὥραν * οὐκ ἰσχύσατε ἀγρυπνῆσαι μετ' ἐμοῦ, * πῶς ἐπηγγείλασθε * ἀποθνήσκειν δι' ἐμέ; * κἂν τὸν Ἰούδαν * θεάσασθε, πῶς οὐ καθεύδει, * ἀλλὰ σπουδάζει * προδοῦναι με τοῖς παρανόμοις. * Ἐγείρεσθε, * προσεύχεσθε, * μή τις

με ἀρνήσηται, * βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ. * Μακρόθυμε, δόξα σοι. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Χαῖρε Θεοτόκε, * ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς * χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου· * χαῖρε, Παρθένε, * τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα, * δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ· * χαῖρε, μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κάθισμα. Ἦχος βαρύς.

Ποῖος σε τρόπος, Ἰούδα, * προδότην τοῦ Σωτῆρος εἰργάσατο; * μὴ τοῦ χοροῦ σε τῶν Ἀποστόλων ἐχώρισε; * μὴ τοῦ χαρίσματος τῶν ἰαμάτων ἐστέρησε; * μὴ συνδειπνήσας ἐκείνοις * σὲ τῆς τραπέζης ἀπώσατο; * μὴ τῶν ἄλλων νίψας τοὺς πόδας, * τοὺς σοὺς ὑπερεῖδεν; * Ὢ πόσων ἀγαθῶν * ἀμνήμων ἐγένου! * καὶ σοῦ μὲν ἡ ἀχάριστος * στηλιτεύεται γνώμη· * αὐτοῦ δὲ ἡ ἀνείκαστος * μακροθυμία κηρύττεται, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐαγγέλιον Γ΄. κατὰ Ματθαῖον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν. Τέλος· Ἔκλαυσε πικρῶς.

Ἀντίφωνον ζ΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Τοῖς συλλαβοῦσι σε παρανόμοις * ἀνεχόμενος * οὕτως ἐβόας, Κύριε· * Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, * καὶ διεσκορπίσατε * τὰ ἕνδεκα πρόβατα, τοὺς Μαθητάς μου, * ἠδυνάμην * πλείους ἢ δώδεκα * λεγεῶνας παραστῆσαι Ἀγγέλων· * ἀλλὰ μακροθυμῶ, * ἵνα πληρωθῇ, * ἃ ἐδήλωσα ὑμῖν * διὰ τῶν προφητῶν μου * ἄδηλα καὶ κρύφια. * Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τρίτον ἀρνησάμενος ὁ Πέτρος, * εὐθέως τὸ ῥηθὲν αὐτῷ συνῆκεν, * ἀλλὰ προσήγαγέ σοι * δάκρυα μετανοίας. * Ὁ Θεός, * ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς πύλην σωτήριον, * καὶ παράδεισον τερπνόν, * καὶ φωτὸς ἀϊδίου * νεφέλην ὑπάρχουσαν, * τὴν ἁγίαν Παρθένον * ὑμνήσωμεν ἅπαντες, * λέγοντες τό, Χαῖρε, αὐτῇ.

Ἀντίφωνον η΄. Ἦχος β΄.

Εἴπατε, παράνομοι· * Τί ἠκούσατε * παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν; * οὐ Νόμον ἐξέθετο, * καὶ τῶν προφητῶν τὰ διδάγματα; * πῶς οὖν ἐλογίσασθε * Πιλάτῳ παραδοῦναι * τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, * καὶ Λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν;

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σταυρωθήτω, ἔκραζον * οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων * ἀεὶ ἐντρυφῶντες, * καὶ κακοῦργον * ἀντ' εὐεργέτου * ᾐτοῦντο λαβεῖν *

οἱ τῶν δικαίων φονευταί· * ἐσιώπας δὲ, Χριστὲ, * φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν,* παθεῖν θέλων καὶ σῶσαι * ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν * διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, * σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, * Θεοτόκε Παρθένε· * πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις μητρὸς * πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου· * μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας, ἡ πάνσεμνος· * ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ * καὶ σώζειν δυνάμενος, * ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος. Ἀντίφωνον θ'. Ἦχος γ'.

Ἔστησαν * τὰ τριάκοντα ἀργύρια, * τὴν τιμὴν * τοῦ τετιμημένου, * ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ. * Γρηγορεῖτε * καὶ προσεύχεσθε, * ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· * τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, * ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής· * διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἔδωκαν * εἰς τὸ βρῶμα μου χολὴν, * καὶ εἰς τὴν δίψαν μου * ἐπότισάν με ὄξος· * σὺ δὲ, Κύριε, * ἐλέησόν με, * ἀνάστησόν με, * καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Οἱ ἐξ ἐθνῶν ὑμνοῦμεν σε, * Θεοτόκε ἁγνὴ, * ὅτι Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἔτεκες, * τὸν ἐκ τῆς κατάρας * τοὺς ἀνθρώπους διὰ σοῦ ἐλευθερώσαντα.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὢ πῶς Ἰούδας, * ὁ ποτὲ σου Μαθητὴς, * τὴν προδοσίαν ἐμελέτα κατὰ σοῦ! * συνεδείπνησε δολίως * ὁ ἐπίβουλος καὶ ἄδικος· * πορευθεὶς εἶπε τοῖς Ἱερεῦσι· * Τί μοι παρέχετε, * καὶ παραδώσω ὑμῖν * ἐκεῖνον * τὸν τὸν Νόμον λύσαντα,* καὶ βεβηλοῦντα τὸ Σάββατον. * Μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον δ'. κατὰ Ἰωάννην·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσι τὸν Ἰησοῦν. Τέλος· Παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ.

Ἀντίφωνον ι'. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ ἀναβαλλόμενος * φῶς ὡς ἱμάτιον, * γυμνὸς * εἰς κρίσιν ἵστατο, * καὶ ἐν σιαγόνι * ῥάπισμα ἐδέξατο * ὑπὸ χειρῶν, ὧν ἔπλασεν· * ὁ δὲ παράνομος λαὸς * τῷ σταυρῷ προσήλωσε * τὸν Κύριον τῆς δόξης· * τότε τὸ καταπέτασμα * τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη· * ὁ ἥλιος ἐσκότασε, * μὴ φέρων θεάσασθαι * Θεὸν ὑβριζόμενον, * ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα. * Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ Μαθητὴς ἠρνήσατο, * ὁ λῃστὴς ἐβόησε· * Μνήσθητί μου, Κύριε,* ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Εἰρήνευσον τὸν κόσμον, * ὁ ἐκ Παρθένου * καταδεξάμενος, Κύριε, * σάρκα φορέσαι ὑπὲρ δούλων, * ἵνα συμφώνως * σὲ δοξολογῶμεν, φιλάνθρωπε.

Ἀντίφωνον ια'. Ἦχος πλ. β'.

Ἀντὶ ἀγαθῶν, * ὧν ἐποίησας, Χριστὲ, * τῷ γένει τῶν Ἑβραίων, * σταυρωθῆναι σε κατεδίκασαν, * ὄξος καὶ χολὴν σε ποτίσαντες. * Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς, Κύριε, * κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, * ὅτι οὐ συνῆκαν * τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ * οὐκ ἠρκέσθησαν, Χριστὲ, * τὰ γένη τῶν Ἑβραίων, * ἀλλ' ἐκίνουν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, * μυκτηρισμὸν καὶ χλεύην προσάγοντες. * Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς, Κύριε, * κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, * ὅτι οὐ συνῆκαν * τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Οὔτε γῆ ὡς ἐσείσθη, * οὔτε πέτραι ὡς ἐῤῥάγησαν * Ἑβραίους ἔπεισαν, * οὔτε τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα,* οὔτε τῶν νεκρῶν ἡ ἀνάστασις. * Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς, Κύριε,* τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν,* ὅτι κενὰ * κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεὸν ἐκ σοῦ * σαρκωθέντα ἔγνωμεν, * Θεοτόκε Παρθένε, * μόνη ἁγνὴ, * μόνη εὐλογημένη· * διὸ ἀπαύστως * σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἀντίφωνον ιβ'. Ἦχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· * Λαός μου, * τί ἐποίησά σοι; * ἢ τί σοι παρενώχλησα; * Τοὺς τυφλούς σου ἐφώτισα· * τοὺς λεπρούς σου ἐκάθηρα· * ἄνδρα * ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνωρθωσάμην. * Λαός μου, * τί ἐποίησά σοι, * καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; * ἀντὶ τοῦ μάννα χολὴν, * ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος, * ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷν με, * σταυρῷ με προσηλώσατε. * Οὐκέτι στέγω λοιπόν· * καλέσω μου τὰ ἔθνη, * κἀκεῖνά με δοξάσει * σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, * κἀγὼ αὐτοῖς δωρήσομαι * ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον * τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα * εἰς ἔλεγχον ῥήγνυται * τῶν παρανόμων, * καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας * ὁ ἥλιος κρύπτει, * Δεσπότην ὁρῶν σταυρούμενον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ, * Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι,* ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ὑμᾶς· * Ἴδε ναὸς,* ὃν ὑμεῖς ἐλύσα-

τε· * ἴδε ἀμνὸς, * ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε· * τάφῳ παρεδώκατε, * ἀλλ' ἐξουσίᾳ ἑαυτοῦ ἀνέστη. * Μὴ πλανᾶσθε, Ἰουδαῖοι· * αὐτὸς γάρ ἐστιν * ὁ ἐν θαλάσσῃ σώσας, * καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας· * αὐτός ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, * καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

Δόξα... καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Χαῖρε, ἡ πύλη * τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, * ἣν ὁ Ὕψιστος μόνος διώδευσε, * καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπεν * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε παρέστης * τῷ Καϊάφᾳ, ὁ Θεὸς, * καὶ παρεδόθης * τῷ Πιλάτῳ ὡς κριτὸς, * αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις * ἐκ τοῦ φόβου ἐσαλεύθησαν· * τότε δὲ καὶ ὑψώθης ἐπὶ τοῦ ξύλου * ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν, * καὶ ἐλογίσθης μετὰ ἀνόμων * ὁ ἀναμάρτητος, * διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. * Ἀνεξίκακε Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον ε'. κατὰ Ματθαῖον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδὼν ὁ Ἰούδας. Τέλος· Ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Ἀντίφωνον ιγ'. Ἦχος πλ. β'.

Τὸ ἄθροισμα τῶν Ἰουδαίων * τῷ Πιλάτῳ ᾐτήσαντο * σταυρωθῆναί σε, Κύριε· * αἰτίαν γὰρ ἐν σοὶ μὴ εὑρόντες, * τὸν ὑπεύθυνον * Βαραββᾶν ἠλευθέρωσαν, * καὶ σὲ τὸν δίκαιον κατεδίκασαν, * μιαιφονίας ἔγκλημα κληρωσάμενοι. * Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς, Κύριε, * τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν, * ὅτι κενὰ * κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει, * καὶ πᾶσα γλῶσσα ὑμνεῖ, * Χριστὸν, Θεοῦ δύναμιν * καὶ Θεοῦ σοφίαν, * οἱ Ἱερεῖς ἐῤῥάπισαν, * καὶ ἔδωκαν αὐτῷ χολήν· * καὶ πάντα παθεῖν κατεδέξατο, * σῶσαι θέλων ἡμᾶς * ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν * τῷ ἰδίῳ αἵματι, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε, * ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου * ὑπὲρ λόγον * τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, * αὐτὸν δυσώπει * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀντίφωνον ιδ'. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, * ὁ τὸν λῃστὴν συνοδοιπόρον λαβὼν, * τὸν ἐν αἵμασι χεῖρας μολύναντα, * καὶ ἡμᾶς σὺν αὐτῷ καταρίθμησον, * ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Μικρὰν φωνὴν ἀφῆκεν * ὁ λῃστὴς ἐν τῷ σταυρῷ· * μεγάλην πίστιν εὗρε, * μιᾷ ῥοπῇ ἐσώθη, * καὶ πρῶτος Παραδείσου * πύλας ἀνοίξας εἰσῆλθεν. * Ὁ αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν * προσδεξάμενος, * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Χαῖρε, ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν * τοῦ κόσμου δεξαμένη· * χαῖρε, ἡ τεκοῦσα * τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον· * χαῖρε, ἡ ἀξιωθεῖσα * γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον ιε'. Ἦχος πλ. β'. ἐκ γ'.

Σήμερον * κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου * ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας· * στέφανον ἐξ ἀκανθῶν * περιτίθεται * ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς· * ψευδῆ πορφύραν * περιβάλλεται * ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· * ῥάπισμα κατεδέξατο * ὁ ἐν Ἰορδάνῃ * ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ· * ἥλοις προσηλώθη * ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας· * λόγχῃ ἐκεντήθη * ὁ υἱὸς τῆς Παρθένου. * Προσκυνοῦμεν σου τὰ πάθη, Χριστέ· * δεῖξον ἡμῖν * καὶ τὴν ἔνδοξόν σου ἀνάστασιν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Μὴ ὡς Ἰουδαῖοι ἑορτάσωμεν· * καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν * ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη, Χριστὸς ὁ Θεός· * ἀλλ' ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς * ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, * καὶ εἰλικρινῶς δεηθῶμεν αὐτοῦ· * Ἀνάστα, Κύριε, * σῶσον ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ σταυρός σου, Κύριε, * ζωὴ καὶ ἀνάληψις * ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· * καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, * σὲ τὸν σταυρωθέντα * Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁρῶσά σε κρεμάμενον, Χριστὲ, * ἡ σὲ κυήσασα ἀνεβόα· * Τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ, * μυστήριον, υἱέ μου; * πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις * σαρκὶ πηγνύμενος, ζωῆς χορηγέ;

Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς * ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου * τῷ τιμίῳ σου Αἵματι· * τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, * καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, * τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις· * Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον ϛ'. κατὰ Μάρκον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν. Τέλος· Καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

Εἶτα οἱ Μακαρισμοί. Ἱστῶμεν Στίχ. η'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες.

Μακάριοι οἱ πραεῖς.

Προσόμοια. Ἦχος δ'.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ * Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· * διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ * ὁ λῃστὴς Παράδεισον ᾤκησεν· * ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, * ἐντολὴν ἠθέτησε * τοῦ ποιήσαντος, * ὁ δὲ συσταυρούμενος, * Θεὸν ὡμολόγησε * τὸν κρυπτόμενον· * Μνήσθητί μου, βοῶν, * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες.

Τὸν τοῦ Νόμου Ποιητὴν * ἐκ μαθητοῦ ὠνήσαντο ἄνομοι, * καὶ ὡς ἄνομον αὐτὸν * τῷ Πιλάτου βήματι ἔστησαν, * κραυγάζοντες· Σταύρωσον * τὸν ἐν ἐρήμῳ τούτους * μαννοδοτήσαντα· * ἡμεῖς δὲ τὸν δίκαιον * λῃστὴν μιμησάμενοι, * πίστει κράξωμεν· * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Τῶν θεοκτόνων ὁ ἐσμὸς, * Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον * πρὸς Πιλᾶτον ἐμμανῶς * ἀνακράζον ἔλεγε· Σταύρωσον * Χριστὸν τὸν ἀνεύθυνον· * Βαραββᾶν δὲ μᾶλλον * οὗτοι ᾐτήσαντο· * ἡμεῖς δὲ φθεγγώμεθα * λῃστοῦ τοῦ εὐγνώμονος * τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν· * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Ἡ ζωηφόρος σου πλευρὰ, * ὡς ἐξ Ἐδὲμ πηγὴ ἀναβλύζουσα, * τὴν Ἐκκλησίαν σου, Χριστὲ, * ὡς λογικὸν ποτίζει παράδεισον, * ἐντεῦθεν μερίζουσα, * ὡς ἐξ ἀρχῆς, εἰς τέσσαρα * Εὐαγγέλια, * τὸν κόσμον ἀρδεύουσα, * τὴν κτίσιν εὐφραίνουσα, * καὶ τὰ ἔθνη πιστῶς * διδάσκουσα προσκυνεῖν * τὴν Βασιλείαν σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Ἐσταυρώθης δι' ἐμὲ, * ἵνα ἐμοὶ πηγάσῃς τὴν ἄφεσιν· * ἐκεντήθης τὴν πλευρὰν, * ἵνα κρουνοὺς ζωῆς ἀναβλύσῃς μοι· * τοῖς ἥλοις προσηλώσαι, * ἵνα ἐγὼ τῷ βάθει * τῶν παθημάτων σου * τὸ ὕψος τοῦ κράτους σου * πιστούμενος, κράζω σοι· * Ζωοδότα Χριστὲ, * δόξα καὶ τῷ σταυρῷ, * Σῶτερ, καὶ τῷ πάθει σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Σταυρουμένου σου, Χριστὲ, * πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε· * τὰ θεμέλια τῆς γῆς * διεδονεῖτο φόβῳ τοῦ κράτους σου· * φωστῆρες ἐκρύπτοντο, * καὶ τοῦ ναοῦ ἐῤῥάγη * τὸ καταπέτασμα· * τὰ ὄρη ἐτρόμαξαν, * καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, * καὶ λῃστὴς ὁ πιστὸς * κραυγάζει σὺν ἡμῖν, * Σωτὴρ, τὸ Μνήσθητι.

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν * ἐν τῷ σταυρῷ διέῤῥηξας, Κύριε, * καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, * τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας, * ῥυσάμενος ἅπαντας * ἐκ δεσμῶν θανάτου * τῇ ἀναστάσει σου· * δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, * Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ βοῶμέν σοι· * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ, * καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, * καὶ ἐξαλείψας, ὡς Θεὸς, * τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον, Κύριε, * λῃστοῦ τὴν μετάνοιαν * καὶ ἡμῖν παράσχου, * μόνε φιλάνθρωπε, * τοῖς πίστει λατρεύουσι, * Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ βοῶσί σοι· * Μνήσθητι καὶ ἡμῶν * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν * καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον * ὁμοφρόνως, οἱ πιστοὶ, * δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, * Μονάδα Θεότητος * ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν * ὑποστάσεσιν, * ἀσύγχυτον μένουσαν, * ἁπλῆν, ἀδιαίρετον * καὶ ἀπρόσιτον, * δι' ἧς λυτρούμεθα * τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν μητέρα σου, Χριστὲ, * τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, * καὶ παρθένον ἀληθῶς, * καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἄφθορον, * αὐτήν σοι προσάγομεν * εἰς πρεσβείαν, Δέσποτα * πολυέλεε, * πταισμάτων συγχώρησιν * δωρήσασθαι πάντοτε * τοῖς βοῶσί σοι· * Μνήσθητί μου, Σωτὴρ, * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Στίχ. Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;

Εὐαγγέλιον ζ'. κατὰ Ματθαῖον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται. Τέλος· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.

Καὶ τίθεται Ἀνάγνωσις. Εἶτα ὁ Ν'. καὶ μετὰ τοῦτον, Εὐαγγέλιον η'. κατὰ Λουκᾶν·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ. Τέλος· Ὁρῶσαι ταῦτα.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸ Τριῴδιον, τοὺς Εἱρμοὺς ἀνὰ β'. καὶ τὰ Τροπάρια ἀνὰ δ'. ἢ ἀνὰ γ'., δηλονότι κατὰ τὴν ποσότητα. Ἔσχατον πάλιν Καταβασίαι, οἱ αὐτοὶ Εἱρμοὶ ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Τριῴδιον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· **Προσάββατόν τε.**

Ποίημα Κοσμοῦ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ ε'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, * τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν * ἑαυτὸν τῷ πεσόντι * κενώσαντα ἀτρέπτως, * καὶ μέχρι παθῶν * ἀπαθῶς

» ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ· * Τὴν εἰρήνην * παράσχου μοι, φι-
» λάνθρωπε.

Ῥυφθέντες πόδας, * καὶ προκαθαρθέντες * μυστηρίου μεθέξει * τοῦ θείου νοῦν, Χριστὲ, σοῦ * οἱ ὑπηρέται * ἐκ Σιὼν Ἐλαιῶνος μέγα πρὸς ὄρος * συνανῆλθον, * ὑμνοῦντές σε, φιλάνθρωπε.

Ὁρᾶτε, ἔφης, * φίλοι, μὴ θροεῖσθε· * νῦν γὰρ ἤγγικεν ὥρα * ληφθῆναι με, κτανθῆναι * χερσὶν ἀνόμων· * πάντες δὲ σκορπισθήσεσθε, ἐμὲ λιπόντες· * οὓς συνάξω, * κηρῦξαι με φιλάνθρωπον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, * δεῦτε, πάντες ὑμνήσωμεν· * αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία * ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν· * Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, * σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἴδιον ἄρνα * ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα * πρὸς σφαγὴν ἑλκόμενον, * ἠκολούθει Μαρία, * τρυχομένη μεθ' ἑτέρων γυναικῶν, * ταῦτα βοῶσα· * Ποῦ πορεύῃ τέκνον; * τίνος χάριν τὸν ταχὺν δρόμον τελεῖς; * μὴ ἕτερος γάμος πάλιν ἐστὶν ἐν Κανᾷ, * κἀκεῖ νῦν σπεύδεις, * ἵν' ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσῃς; * συνέλθω σοι, τέκνον, * ἢ μείνω σοι μᾶλλον; * δός μοι λόγον, Λόγε, * μὴ σιγῶν παρέλθῃς με, * ὁ ἁγνὴν τηρήσας με· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ, τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη ἐπιτελοῦμεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἃ δι' ἡμᾶς ἑκὼν κατεδέξατο, τοὺς ἐμπτυσμοὺς, τοὺς ῥαπισμοὺς, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαῖναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, καὶ πρὸ πάντων τὸν σταυρὸν, καὶ τὸν θάνατον, ἃ δὴ πάντα κατὰ τὴν Παρασκευὴν ἐπράχθησαν. ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος λῃστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριον ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίαν.

Τῇ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπείρῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Στήλην κακίας * ἀντιθέου παῖδες * θεῖοι παρεδειγμάτισαν, *
» κατὰ Χριστοῦ δὲ * φρυαττόμενον ἀνόμων συνέδριον * βου-
» λεύεται κενὰ, * κτεῖναι μελετᾷ * τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλά-
» μῃ, * ὃν πᾶσα κτίσις * εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπὸ βλεφάρων, * Μαθηταὶ, νῦν ὕπνον, * ἔφης, Χριστὲ, τινάξατε· * ἐν προσευχῇ δὲ * γρηγορεῖτε, πειρασμῷ μήπως ὄλοισθε, * καὶ μάλιστα Σίμων· * τῷ κραταιῷ γὰρ * μείζων πεῖρα. Γνῶθί με, Πέτρε, * ὃν πᾶσα κτίσις * εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βέβηλον ἔπος * τῶν χειλέων οὔποτε * προήσομαι, Δέσποτα· * σὺν σοὶ θανοῦμαι, * ὡς εὐγνώμων, κἂν οἱ πάντες ἀρνήσωνται, * ἐβόησε Πέτρος· * σὰρξ, οὐδὲ αἷμα, * ὁ Πατήρ σου ἀπεκάλυψέ μοι σέ, * ὃν πᾶσα κτίσις * εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθος σοφίας * θεϊκῆς καὶ γνώσεως * οὐ πᾶν ἐξηρεύνησας· * ἄβυσσον δέ μου * τῶν κριμάτων οὐ κατέλαβες, ἄνθρωπε, * ὁ Κύριος ἔφη· * σὰρξ οὖν ὑπάρχων, * μὴ καυχῶ· ἀρνήσῃ τρίτον γάρ με, * ὃν πᾶσα κτίσις * εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαγορεύεις, * Σίμων Πέτρε, ὅπερ * πείσῃ τάχος, ὡς εἴρηται· * καὶ σοὶ παιδίσκη * οἷα θᾶττον προσελθοῦσα, πτοήσει σε, * ὁ Κύριος ἔφη· * πικρῶς δακρύσας, * ἕξεις ὅμως εὐίλατόν με, * ὃν πᾶσα κτίσις * εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρί-
» τως τῶν Σεραφὶμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦ-
» σαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὀλέθριος σπεῖρα θεοστυγῶν, * πονηρευομένων, * θεοκτόνων συναγωγὴ * ἐπέστη, Χριστὲ, σοὶ, * καὶ ὡς ἄδικον εἷλκε * τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων, * ὃν μεγαλύνομεν.

Νόμον ἀγνοοῦντες οἱ ἀσεβεῖς, * φωνὰς προφητῶν τε, * μελετῶντες διὰ κενῆς, * ὡς πρόβατον εἷλκον * σὲ τὸν πάντων Δεσπότην, * ἀδίκως σφαγιάσαι, * ὃν μεγαλυνόμεν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔκδοτον τὴν ζωὴν * σὺν τοῖς Γραμματεῦσιν * ἀναιρεῖσθαι οἱ Ἱερεῖς * παρέσχον, πληγέντες * αὐτοφθόνῳ κακίᾳ, * τὸν φύσει ζωοδότην, * ὃν μεγαλύνομεν.

Ἐκύκλωσαν κύνες ὡσεὶ πολλοὶ, * ἐκρότησαν, ἄναξ, * σιαγόνα σὴν ῥαπισμῷ· * ἠρώτων σε, σοῦ δὲ * ψευδῆ κατεμαρτύρουν, * καὶ πάντα ὑπομείνας * ἅπαντας ἔσωσας.

Εἶτα τὸ Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος γ'.

Τὸν λῃστὴν αὐθημερὸν * τοῦ Παραδείσου ἠξίωσας, Κύριε· * κἀμὲ τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ * φώτισον, καὶ σῶσόν με. Ἐκ γ'.

Εὐαγγέλιον θ'. κατὰ Ἰωάννην·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἱστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ. Τέλος· Ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Καὶ εὐθὺς τὸ, Πᾶσα πνοὴ, εἰς Ἦχον γ'. Ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὸ α'.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος γ'. Δίς.

Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν * ὁ πρωτότοκος υἱός μου Ἰσραήλ· * ἐμὲ ἐγκατέλιπε, * πηγὴν ὕδατος ζωῆς, * καὶ ὤρυξεν ἑαυτῷ * φρέαρ συντετριμμένον· * ἐμὲ ἐπὶ ξύλου ἐσταύρωσε, * τὸν δὲ Βαραββᾶν ᾐτήσατο * καὶ ἀπέλυσεν· * ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, * καὶ ὁ ἥλιος * τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· * σὺ δέ, Ἰσραήλ, οὐκ ἐνετράπης, * ἀλλὰ θανάτῳ με παρέδωκας. * Ἄφες αὐτοῖς, Πάτερ ἅγιε· * οὐ γὰρ οἴδασι τί ἐποίησαν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἕκαστον μέλος τῆς ἁγίας σου σαρκὸς * ἀτιμίαν δι' ἡμᾶς ὑπέμεινε· * τὰς ἀκάνθας ἡ κεφαλή· * ἡ ὄψις τὰ ἐμπτύσματα· * αἱ σιαγόνες τὰ ῥαπίσματα· * τὸ στόμα * τὴν ἐν ὄξει κερασθεῖσαν χολῆς γεῦσιν· * τὰ ὦτα * τὰς δυσφημεῖς βλασφημίας· * τῇ μὲν χλεύῃ * χλαμύδα οἱ ὦμοι· * ὁ νῶτος τὴν φραγγέλλωσιν, * καὶ ἡ χεὶρ * τὸν κάλαμον· * αἱ τοῦ ὅλου σώματος * ἐκτάσεις ἐν τῷ σταυρῷ· * τὰ ἄρθρα τοὺς ἥλους, * καὶ ἡ πλευρὰ τὴν λόγχην. * Ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ παθῶν ἐλευθερώσας ἡμᾶς, * ὁ συγκαταβὰς ἡμῖν φιλανθρωπίᾳ, * καὶ ἀνυψώσας ἡμᾶς, * παντοδύναμε Σωτήρ, * ἐλέησον ἡμᾶς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σταυρωθέντος σου, Χριστέ, * πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε· * τὰ θεμέλια τῆς γῆς * διεδονήθη φόβῳ τοῦ κράτους σου· * σοῦ γὰρ ὑψωθέντος σήμερον, * γένος Ἑβραίων ἀπώλετο· * τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα * διεῤῥάγη διχῶς, * καὶ μνημεῖα ἠνεῴχθησαν, * νεκροὶ ἐκ τῶν τάφων ἐξανέστησαν· * ἑκατόνταρχος ἰδὼν τὸ θαῦμα ἔφριξε· * παρεστῶσα δὲ ἡ Μήτηρ σου, * ἐβόα θρηνῳδοῦσα μητρικῶς· * Πῶς μὴ θρηνήσω, * καὶ τὰ σπλάγχνα μου τύψω, * ὁρῶσα σε γυμνόν, * ὡς κατάκριτον ἐν ξύλῳ κρεμάμενον; * Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ταφεὶς καὶ ἀναστάς, * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου, * καὶ ἐνέδυσάν με * χλαμύδα κοκκίνην· * ἔθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου * στέφανον ἐξ ἀκανθῶν· * καὶ ἐπὶ τὴν δεξιάν μου χεῖρα * ἔδωκαν κάλαμον, * ἵνα συντρίψω αὐτούς, * ὡς σκεύη κεραμέως.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μαστίγωσιν, * τὸ δὲ πρόσωπόν μου * οὐκ ἀπεστράφη ἀπὸ ἐμπτυσμάτων· * βήματι Πιλάτου παρέστην, * καὶ σταυρὸν ὑπέμεινα * διὰ τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

Εὐαγγέλιον ι'. κατὰ Μάρκον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ. Τέλος· Ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Εἶτα τό, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ· ὁ δὲ Ἱερεὺς τὴν Συναπτήν, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, Ὅτι Θεὸς ἐλέους, εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον ια'. κατὰ Ἰωάννην·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησε τὸν Πιλᾶτον. Τέλος· Ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Καὶ ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Ἤχου.

Ἦχος α'.

Πᾶσα ἡ κτίσις * ἠλλοιοῦτο φόβῳ, * θεωροῦσά σε * ἐν σταυρῷ κρεμάμενον, Χριστέ· * ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, * καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο· * τὰ πάντα συνέπασχον * τῷ τὰ πάντα κτίσαντι. * Ὁ ἑκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, * Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου.

Ἦχος β'.

Λαὸς δυσσεβὴς καὶ παράνομος * ἵνα τί * μελετᾷ κενά; * ἵνα τί * τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων * θανάτῳ κατεδίκασε; * Μέγα θαῦμα! * ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου * εἰς χεῖρας ἀνόμων παραδίδοται, * καὶ ἐπὶ ξύλου * ἀνυψοῦται ὁ φιλάνθρωπος, * ἵνα τοὺς ἐν ᾅδῃ δεσμώτας * ἐλευθερώσῃ κράζοντας· * Μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι. Στίχ. Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου.

Ἦχος β'.

Σήμερον * σὲ θεωροῦσα * ἡ ἄμεμπτος Παρθένος ἐν σταυρῷ, * Λόγε, ἀναρτώμενον, * ὀδυρωμένη μητρῷα σπλάγχνα, * ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, * καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, * αἷς οὐκ ἔγνω ὠδῖσιν ἐν τόκῳ τὸ πρὶν * κατετρύχετο· * διὸ * καὶ πολλὰ δακρύουσα, * ἀνέκραγε γοερῶς· * Οἴμοι, θεῖον τέκνον! * οἴμοι, τὸ φῶς τοῦ κόσμου! * τί ἔδυς * ἐξ ὀφθαλμῶν μου, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ; * ὅθεν * αἱ στρατιαὶ τῶν ἀσωμάτων * τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι· * Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος β'.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα * κρεμάμενον, Χριστέ, * σὲ τὸν πάντων Κτίστην καὶ Θεόν, * ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα * ἐβόα πικρῶς· * Υἱέ μου, * ποῦ τὸ κάλλος ἔδυ τῆς μορφῆς σου; * οὐ φέρω καθορᾶν σε * ἀδίκως σταυρούμενον· * σπεῦσον οὖν, ἀνάστηθι, * ὅπως ἴδω κἀγὼ * σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν * τριήμερον ἐξανάστασιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, * ἀναβαίνοντός σου ἐν τῷ σταυρῷ, * φόβος καὶ τρόμος ἐπέπεσε τῇ κτίσει· * καὶ τὴν γῆν μὲν ἐκώλυες * καταπιεῖν

τοὺς σταυροῦντας σε, * τῷ δὲ ᾅδη ἐπέτρεπες * ἀναπέμπειν τοὺς δεσμίους * εἰς ἀναγέννησιν βροτων. * Κριτὰ ζώντων καὶ νεκρῶν, * ζωὴν ἦλθες παρασχεῖν, * καὶ οὐ θάνατον· * φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἤδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως * παρὰ κριτῶν ἀδίκων, * καὶ Ἰησοῦς δικάζεται, * καὶ κατακρίνεται σταυρῷ, * καὶ πάσχει ἡ κτίσις * ἐν σταυρῷ καθορῶσα τὸν Κύριον. * Ἀλλ' ὁ φύσει σώματος * δι' ἐμὲ * πάσχων, ἀγαθὲ Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον ιβ'. κατὰ Ματθαῖον·

Τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευήν. Τέλος· **Μετὰ τῆς κουστωδίας.** Εἶτα τὸ, **Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.** Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ, ἤγουν, **Παναγία Τριὰς, Πάτερ ἡμῶν.** Ὁ Ἱερεύς· **Ὅτι σοῦ ἐστιν·** καὶ τὸ παρὸν

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς * ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου * τῷ τιμίῳ σου Αἵματι· * τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, * καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, * τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. * Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις. Τὴν δὲ πρώτην Ὥραν οὐκ ἐπισυνάπτομεν νῦν, ἀλλὰ περὶ Ὥραν δευτέραν της ἡμέρας.

ΤΑΞΙΣ ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΠΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ποίημα Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Περὶ Ὥραν β'. της ἡμέρας σημαίνει, καὶ ἀλλάσσει ὁ Ἱερεὺς, καὶ εὐλογήσαντος αὐτου, λέγομεν· **Βασιλεῦ οὐράνιε·** τὸ Τρισάγιον· **Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν.** Ὁ Ἱερεύς· **Ὅτι σοῦ ἐστιν.** Τὸ, **Κύριε, ἐλέησον** ιβ'. **Δόξα... καὶ νῦν· Δεῦτε, προσκυνήσωμεν,** γ'. καὶ τοὺς ἐπομένους Ψαλμούς.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Ψαλμὸς ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε. Τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνής μου· τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψομαι. Ὅτι

οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας, Κύριε, πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος· ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς Ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία· τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν. Κρῖνον αὐτοὺς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν· ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχήσονται ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς β'.

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς μέ· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς· ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε· παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς κα'.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας πρὸς σὲ, καὶ οὐκ εἰσα-

κούσῃ, καὶ νυκτὸς, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ ἐν Ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ. Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν καὶ ἐῤῥύσω αὐτούς· πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν. Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με· ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν. Ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν· σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θέλει αὐτόν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρὸς, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου· ἐπὶ σὲ ἐπεῤῥίφην ἐκ μήτρας· ἐκ κοιλίας μητρός μου, Θεός μου εἶ σύ· μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι θλῖψις ἐγγὺς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοὶ, ταῦροι πίονες περιέσχον με· ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ὁ ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου· ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με. Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με· ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας· ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δὲ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν μου, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες. Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου· σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου. Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Οἱ φοβούμενοι Κύριον, αἰνέσατε αὐτόν· ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ, δοξάσατε αὐτόν· φοβηθήτωσαν αὐτὸν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ. Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν, οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν Ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν. Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν· ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν. Ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ

καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ· ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Τροπάριον. Ἦχος α'.

Σταυρωθέντος σου, Χριστὲ, * ἀνῃρέθη ἡ τυραννὶς, * ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· * οὔτε γὰρ ἄγγελος, * οὐκ ἄνθρωπος, * ἀλλ' αὐτὸς, Κύριε, * ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, * ὦ κεχαριτωμένη; * Οὐρανόν; * ὅτι ἀνέτειλας * τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. * Παράδεισον; * ὅτι ἐβλάστησας * τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. * Παρθένον; * ὅτι ἔμεινας ἄφθορος. * Ἁγνὴν μητέρα; * ὅτι ἔσχες ταῖς ἀγκάλαις Υἱὸν, * τὸν πάντων Θεόν. * Αὐτὸν ἱκέτευε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα Τροπάρια γ'. δευτεροῦντες αὐτά. Λέγομεν δὲ τὸ πρῶτον χωρὶς Στίχων. Οὕτω γὰρ ποιοῦμεν καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Ὥραις εἰς τὸ πρῶτον Τροπάριον. Εἰς δὲ τὸ δεύτερον, λέγει ὁ ἐναρξάμενος Χορὸς Στίχ. καὶ ψάλλει αὐτά.

Εἶτα πάλιν ὁ ἕτερος Χορὸς Στίχ. καὶ ψάλλει καὶ αὐτὸς τοῦτο· τὸ δὲ τρίτον λέγομεν εἰς τὸ, Δόξα, καὶ εἰς τὸ, Καὶ νῦν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς α'. Ὥρας. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον * τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα * εἰς ἔλεγχον ῥήγνυται * τῶν παρανόμων, * καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας * ὁ ἥλιος κρύπτει, * Δεσπότην ὁρῶν σταυρούμενον.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ ὁ ἕτερος Χορός. Εἶτα λέγει Στίχον ὁ α'. Χορός·

Στίχ. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν * ἤχθης, Χριστὲ Βασιλεῦ, * καὶ ὡς ἀμνὸς ἄμωμος * προσηλώθης τῷ σταυρῷ * ὑπὸ τῶν παρανόμων ἀνδρῶν * διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, φιλάνθρωπε.

Στίχ. Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Καὶ ψάλλει πάλιν τοῦτο ὁ ἕτερος Χορός. Εἶτα ὁ α'. Χορός·

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις * ἀνεχόμενος * οὕτως ἐβόας, Κύριε· * Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, * καὶ διεσκορπίσατε * τὰ δώδεκα πρόβατα, τοὺς Μαθητάς μου, * ἠδυνάμην * πλείους ἢ δώδεκα * λεγεῶνας παραστῆσαι Ἀγγέλων· * ἀλλὰ μακροθυμῶ, *

ἵνα πληρωθῇ, * ἃ ἐδήλωσα ὑμῖν * διὰ τῶν προφητῶν μου * ἄδηλα καὶ κρύφια. * Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτὸ ὁ β'. Χορός.

Προκείμενον τῆς Προφητείας. Ἦχος δ'.

Ἡ καρδία αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν.

Στίχ. Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΑ'. 10.

Τάδε λέγει Κύριος· Καὶ λήψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν καλὴν, καὶ ἀποῤῥίψω αὐτὴν, τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς λαούς· καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γνώσονται οἱ Χαναναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι, διότι λόγος Κυρίου ἐστί. Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς· Εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστὶ, δότε τὸν μισθόν μου, ἢ ἀπείπασθε· καὶ ἔστησαν τὸν μισθόν μου τριάκοντα ἀργυροῦς. Καὶ εἶπε Κύριος πρός μέ· Κάθες αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριον, καὶ σκέψομαι εἰ δόκιμόν ἐστιν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς, καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ς'. 14.

Ἀδελφοὶ, ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, πρωΐας γινομένης. Τέλος· Καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

Καὶ εὐθύς·

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι, καὶ τὸ παρὸν

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα * δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· * αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία * ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν· * Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, * σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Τὸ, Κύριε, ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα... καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς· καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχήν·

Χριστὲ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν· τὸ, Κύριε, ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς ἑπομένους Ψαλμούς.

Ψαλμὸς λδ'.

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με· ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μοι· ἔκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με· εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου· Σωτηρία σου ἐγώ εἰμι. Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ Ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς· γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ Ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς. Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν· μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου. Ἐλθέτω αὐτοῖς παγὶς, ἣν οὐ γινώσκουσι, καὶ ἡ θήρα, ἣν ἔκρυψαν, συλλαβέτω αὐτοὺς, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ

ὀστᾶ μου ἐροῦσι· Κύριε, τίς ὅμοιός σοι; ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ
χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν
διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγί-
νωσκον ἐπηρώτων με· ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ καλῶν,
καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν
μοι, ἐνεδυόμην σάκκον, καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν
μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται· ὡς
πλησίον, ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον, οὕτως εὐηρέστουν· ὡς πενθῶν καὶ
σκυθρωπάζων, οὕτως ἐταπεινούμην. Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν
καὶ συνήχθησαν· συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων·
διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν· ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν
με μυκτηρισμὸν, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. Κύριε,
πότε ἐπόψῃ; ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουρ-
γίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου. Ἐξομολογήσομαί
σοι καὶ ἐν Ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε. Μὴ ἐπιχα-
ρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ματαίως, οἱ μισοῦντές με δω-
ρεὰν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλά-
λουν, καὶ ἐπ' ὀργῇ δόλους διελογίζοντο· καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ
τὸ στόμα αὐτῶν, εἶπαν· Εὖγε, εὖγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶ-
δες, Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς· Κύριε, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐξε-
γέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύ-
ριός μου, εἰς τὴν δίκην μου. Κρῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δι-
καιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι.
Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν· Εὖγε, εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μη-
δὲ εἴποιεν· Κατεπίομεν αὐτόν. Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν
ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου· ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην
καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλοῤῥημονοῦντες ἐπ' ἐμέ. Ἀγαλλιάσαιντο καὶ
εὐφρανθείησαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσαν
διὰ παντός· Μεγαλυνθείη ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ
δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην
σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

Ψαλμὸς ρη'.

Ὁ Θεὸς, τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς· ὅτι στόμα ἁμαρ-
τωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη, ἐλάλησαν κατ' ἐ-
μοῦ γλώσσῃ δολίᾳ, καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπο-
λέμησάν με δωρεάν. Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ
δὲ προσηυχόμην· καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ
μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου. Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρ-
τωλὸν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· ἐν τῷ κρίνεσθαι
αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω

εἰς ἁμαρτίαν. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν
ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος· γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρ-
φανοὶ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα· σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰ-
κοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει
αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ· μὴ ὑ-
παρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρ-
φανοῖς αὐτοῦ· γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν
γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθείη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία
τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς
αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη· γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διὰ παν-
τὸς, καὶ ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἀνθ' ὧν
οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα
καὶ πτωχὸν, καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι.
Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἥξει αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλο-
γίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς
ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ
ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ· γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον,
ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἣν διὰ παντὸς περιζώννυται.
Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν
λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου. Καὶ σὺ, Κύριε, Κύριε,
ποίησον μετ' ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ
ἔλεός σου· ῥῦσαί με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ἡ
καρδία μου τετάρακται ἐντός μου. Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι
αὐτὴν, ἀντανηρέθην· ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες. Τὰ γόνατά μου
ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.
Κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς· εἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς
αὐτῶν. Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου· καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ
ἔλεός σου· καὶ γνώτωσαν, ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη, καὶ σὺ, Κύριε,
ἐποίησας αὐτήν. Καταράσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις· οἱ
ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσε-
ται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπὴν, καὶ περι-
βαλέσθωσαν, ὡς διπλοΐδα, αἰσχύνην αὐτῶν. Ἐξομολογήσομαι τῷ
Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω
αὐτόν· ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν κα-
ταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου.

Ψ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ
πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας

μου καθάρισόν με· ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστᾶ τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾿ ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα σου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου· ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ'·

Καὶ λέγομεν τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἦχος πλ. β'.

Κύριε, * κατέκρινάν σε οἱ Ἰουδαῖοι θανάτῳ, * τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων· * οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, * σταυρῷ σε προσήλωσαν· * καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, * χολήν σοι προσήνεγκαν· * ἀλλ' ἑκὼν ὑπέμεινας, * ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς * τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. * Χριστέ, ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε, * σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, * ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. * Σὲ ἱκετεύομεν· * Πρέσβευε, Δέσποινα, * μετὰ τῶν Ἀποστόλων * καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ τρία Ἰδιόμελα ταῦτα, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. δ'.

Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων * ὁ φίλος σου καὶ ὁ πλησίον Πέτρος * ἠρνήσατό σε, Κύριε, * καὶ ὀδυρόμενος οὕτως ἐβόα· * Τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσῃς· * εἶπα γὰρ φυλάξαι * τὴν πίστιν, οἰκτίρμον, * καὶ οὐκ ἐφύλαξα· * καὶ ἡμῶν τὴν μετάνοιαν * οὕτω δέξαι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Ἦχος πλ. δ'.

Πρὸ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ * στρατιωτῶν ἐμπαιζόντων σε, Κύριε, * αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· * ἀνεδήσω γὰρ στέφανον ὕβρεως, * ὁ τὴν γῆν στεφανώσας τοῖς ἄνθεσι· * καὶ τὴν χλαῖναν χλευαζόμενος ἐφόρεσας, * ὁ νεφέλαις περιβάλλων τὸ στερέωμα· * τοιαύτῃ γὰρ οἰκονομίᾳ * ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία, * Σωτήρ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ἑλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ * οὕτως ἐβόας, Κύριε· * Διὰ ποῖον ἔργον * θέλετέ με σταυρῶσαι, Ἰουδαῖοι; * ὅτι τοὺς παραλύτους ὑμῶν συνέσφιγξα; * ὅτι τοὺς νεκροὺς * ὡς ἐξ ὕπνου ἀνέστησα; * Αἱμόῤῥουν ἰασάμην; * Χαναναίαν ἠλέησα; * Διὰ ποῖον ἔργον * θέλετέ με * φονεῦσαι, Ἰουδαῖοι; * ἀλλ' ὄψεσθε * εἰς ὃν ἐκκεντᾶτε Χριστόν, παράνομοι.

Καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ν'. 4.

Κύριος Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον· ἔθηκέ μοι πρωΐ, προσέθηκέ μοι ὠτίον ἀκούειν, καὶ ἡ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα· τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, καὶ Κύριος Κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν· καὶ ἔγνων, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με. Τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα· καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἰδού, Κύ-

ριος Κύριος βοηθήσει μοι· τίς κακώσει με; Ἰδού, πάντες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε, καὶ σὴς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἰδού, πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ᾗ ἐξεκαύσατε· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 6.

Ἀδελφοί, ἔτι Χριστὸς, ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε· μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τὶς ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τὶς καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν· συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός· ὅτι, ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε· πολλῷ οὖν μᾶλλον, δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν. Τέλος· Εἰς Ἱεροσόλυμα.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν. Κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα * δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· * αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία * ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν· * Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, * σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Τὸ, Κύριε, ἐλέησον, μ'. καὶ ἡ Εὐχή· Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα...καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς· καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχήν·

Δέσποτα Θεὲ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε, Υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ, οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν· τὸ, Κύριε, ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε, προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς παρόντας Ψαλμούς.

Ψαλμὸς νγ'.

Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με. Ὁ Θεὸς, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Διάψαλμα. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου· ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. Ἑκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν· ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐῤῥύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Ψαλμὸς ρλθ'.

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με, οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους· ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν. Διάψαλμα. Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με, οἵτινες ἐλογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου· ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινία διέτειναν παγίδας τοῖς ποσί μου, ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλον ἔθεντό μοι. Διάψαλμα. Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εἶ σύ· ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῷς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῷ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ· μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν. Διάψαλμα. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς. Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες πυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν ταλαιπωρίαις, οὐ μὴ ὑποστῶσιν. Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς καταφθοράν. Ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τοῦ πτωχοῦ, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου· κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Ψαλμὸς η'.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται· ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου· ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους· ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν σκότει, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ· πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου· ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου· ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου· ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Ἐπικαλέσεται πρός με, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, καὶ ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητι ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου. Δόξα... καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ'.

Δόξα. Τροπάριον. Ἦχος β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω * ἐν μέσῳ τῆς γῆς,* Χριστὲ ὁ Θεός· * ἐπὶ σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου * χεῖρας ἐξέτεινας, * ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη * κράζοντα· Κύριε, * δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν * διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, * σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, * Θεοτόκε Παρθένε· * πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς * πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου. * Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας, * ἡ πάνσεμνος, * ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ * καὶ σώζειν δυνάμενος, * ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τρία Ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. δ'. Δίς.

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· * Λαός μου, * τί ἐποίησά σοι; * ἢ τί σοι παρηνώχλησα; * τοὺς τυφλούς σου ἐφώτισα, * τοὺς λεπρούς σου ἐκάθηρα, * ἄνδρα * ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνωρθωσάμην. * Λαός μου, * τί ἐποίησά σοι, * καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; * ἀντὶ τοῦ μάννα χολήν· * ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος· * ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, * σταυρῷ με προσηλώσατε. * Οὐκέτι στέγω λοιπόν· * καλέσω μου τὰ ἔθνη, * κἀκεῖνά με δοξάσουσι * σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, * κἀγὼ αὐτοῖς δωρήσομαι * ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Ἦχος πλ. δ'.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραήλ, * Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, * ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ὑμᾶς· * Ἴδε ναός, * ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε· * ἴδε ἀμνός,* ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε· * τάφῳ παρεδώκατε, * ἀλλ' ἐξουσίᾳ ἑαυτοῦ ἀνέστη. * Μὴ πλανᾶσθε, Ἰουδαῖοι· * αὐτὸς γάρ ἐστιν * ὁ ἐν θαλάσσῃ σώσας, * καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας· * αὐτός ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, * καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

Στίχ. Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε, * χριστοφόροι λαοί, κατίδωμεν * τί συνεβουλεύσατο * Ἰούδας ὁ προδότης * σὺν Ἱερεῦσιν ἀνόμοις * κατὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· * σήμερον * ἔνοχον θανάτου * τὸν ἀθάνατον Λόγον πεποίηκαν· * καὶ Πιλάτῳ προδώσαντες, * ἐν τόπῳ Κρανίου ἐσταύρωσαν· * καὶ ταῦτα πάσχων, * ἐβόα * ὁ Σωτὴρ ἡμῶν λέγων· * Ἄφες αὐτοῖς, Πάτερ, * τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, * ὅπως γνῶσι τὰ ἔθνη * τὴν ἐκ νεκρῶν μου ἀνάστασιν.

Καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

Στίχ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΝΒ'. 13.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδού, συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται καὶ δοξασθήσεται σφόδρα. Ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν· ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται· καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι. (Κεφ. ΝΓ'. 1.) Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; ἀνηγγείλαμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐ-

τοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῇ διψώσῃ. Οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα· καὶ εἴδομεν αὐτὸν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον καὶ ἐκλεῖπον παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν· ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται· καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ, καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν· παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν· τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν· ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη· καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα. Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ δόλον ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· καὶ Κύριος βούλεται καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον· καὶ βούλεται Κύριος ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιῶσαι δίκαιον εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα· ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν παρεδόθη. (Κεφ. ΝΔ'. 1.) Εὐφράνθητι, στεῖρα, ἡ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον καὶ βόησον, ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 11.

Ἀδελφοὶ, ὅ τε ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ, ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας· οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον. Τέλος· Ὁρῶσαι ταῦτα.

Καὶ εὐθύς· Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα * δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· * αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία * ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· * Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, * σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Τὸ, Κύριε, ἐλέησον, μ'. καὶ τὴν Εὐχήν· Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα... καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς· καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Ἱερεύς.

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργὲ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαῤῥήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους· αὐτὸς, Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς, ἵνα πρὸς σὲ διὰ παντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀΐδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν

τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τὸ Τρισάγιον· **Παναγία Τριάς.** Τὸ, **Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.** Ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν θ΄. Ὥραν. **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν**, γ΄. καὶ τοὺς ἑπομένους Ψαλμούς.

Ψαλμὸς ξη΄.

Σῶσόν με, ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. **Ἐνεπάγην** εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις· ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με. **Ἐκοπίασα** κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου. **Ἐπληθύνθησαν** ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν· ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως· ἃ οὐχ ἥρπασα, τότε ἀπετίννυον. **Ὁ Θεὸς**, σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν. **Μὴ** αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε, **Κύριε** τῶν δυνάμεων· μὴ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. **Ὅτι** ἕνεκα σοῦ ὑπήνεγκα ὀνειδισμὸν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου· ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου· ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. **Καὶ** συνέκαμψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί· καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. **Κατ'** ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον. **Ἐγὼ** δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ, **Κύριε**· καιρὸς εὐδοκίας, ὁ Θεός· ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. **Σῶσόν** με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων. **Μή** με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. **Εἰσάκουσόν** μου, **Κύριε**, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ· καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου,

ὅτι θλίβομαι· ταχὺ ἐπάκουσόν μου. **Πρόσχες** τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με. **Σὺ** γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπήν μου· ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με. **Ὀνειδισμὸν** προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν· καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλοῦντα καὶ οὐχ εὗρον. **Καὶ** ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. **Γενηθήτω** ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον· σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον· ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς· γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν· ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν. **Πρόσθες** ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου· ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. **Πτωχὸς** καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγὼ, καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου ἀντελάβετό μου. **Αἰνέσω** τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει, καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς. **Ἰδέτωσαν** πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεὸν καὶ ζήσεσθε. **Ὅτι** εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ **Κύριος**, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. **Αἰνεσάτωσαν** αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτοῖς. **Ὅτι** ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς **Ἰουδαίας**, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν· καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτὴν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Ψαλμὸς ξθ΄.

Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά· ἀποστραφείησαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· **Εὖγε**, εὖγε. **Ἀγαλλιάσθωσαν** καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός· **Μεγαλυνθήτω** ὁ Θεὸς, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. **Ἐγὼ** δὲ πτωχὸς καὶ πένης, ὁ Θεὸς, βοήθησόν μοι· **βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ· Κύριε, μὴ χρονίσῃς.**

Ψαλμὸς πε'. Ἐπισυνάπτεται.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ εἰσάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι εἰσήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου. Ὁ Θεὸς, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν, ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ'.

Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Βλέπων ὁ ληστὴς * τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς * ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· * Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς * ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, * οὐκ ἂν ὁ ἥλιος * τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, * οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. * Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, * μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, * καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας, ἀγαθὲ, * ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, * καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, * μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· * δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου, ἐλεῆμον· * δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον * πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, * λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα Ἰδιόμελα γ'.

Ἦχος βαρύς.

Θάμβος ἦν κατιδεῖν * τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν * ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, * ἥλιον σκοτισθέντα, * τὴν ἡμέραν δὲ πάλιν * εἰς νύκτα μετελθοῦσαν, * καὶ τὴν γῆν ἐκ τάφων * ἀναπέμπουσαν σώματα νεκρῶν· * μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε, Χριστέ· * σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου.

Ἦχος β'.

Ὅτε τῷ σταυρῷ * προσήλωσαν παράνομοι * τὸν Κύριον τῆς δόξης, * ἐβόα πρὸς αὐτούς· * Τί ὑμᾶς ἐλύπησα; * ἢ ἐν τίνι παρώργισα; * πρὸ ἐμοῦ * τίς ὑμᾶς ἐρρύσατο ἐκ θλίψεως; * καὶ νῦν * τί μοι ἀνταποδίδοτε; * πονηρὰ * ἀντὶ ἀγαθῶν· * ἀντὶ στύλου πυρὸς, * σταυρῷ με προσηλώσατε· * ἀντὶ νεφέλης, * τάφον μοι ὠρύξατε· * ἀντὶ τοῦ μάννα, * χολήν μοι προσηνέγκατε· * ἀντὶ τοῦ ὕδατος, * ὄξος ἐποτίσατε. * Λοιπὸν καλῶ τὰ ἔθνη, * κἀκεῖνά με δοξάσουσι * σὺν Πατρὶ * καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν. Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον * κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου * ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας· * στέφανον ἐξ ἀκανθῶν * περιτίθεται * ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς· * ψευδῆ πορφύραν * περιβάλλεται * ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· * ῥάπισμα κατεδέξατο * ὁ ἐν Ἰορδάνῃ * ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ· * ἥλοις προσηλώθη * ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας· * λόγχῃ ἐκεντήθη * ὁ υἱὸς τῆς Παρθένου. * Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη, Χριστέ· * δεῖξον ἡμῖν * καὶ τὴν ἔνδοξόν σου ἀνάστασιν.

Καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός.

Στίχ. Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΑ'. 18.

Κύριε, γνώρισόν μοι καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι οὐκ ἔγνων. Ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν, λέγοντες· Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ οὐκέτι. Κύριε, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν! ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς

ἄνδρας Ἀναθὼθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου, τοὺς λέγοντας· Οὐ μὴ προφητεύσεις ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου· εἰ δὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθὼθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. (Κεφ. ΙΒ'. 1.) Δίκαιος εἶ, Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτοὺς καὶ ἐῤῥιζώθησαν· ἐτεκνοποίησαντο καὶ ἐποίησαν καρπόν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόῤῥω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε, γινώσκεις με, δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἅγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν. Ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινὰ, ὅτι εἶπαν· Οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν. Σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι καὶ ἐκλύουσί σε. - Βαδίσατε, συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητήν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπωλείας. - Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἁπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ἰσραήλ· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν· καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς, καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ι'. 19.

Ἀδελφοὶ, ἔχοντες παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τοῦτ' ἔστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ Ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ· πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος· καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων, μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισὶν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν. Ἑκουσίως γὰρ

ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία· φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους. Ἀθετήσας τις νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει· πόσῳ, δοκεῖτε, χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος, ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας! οἴδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος· καὶ πάλιν· Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσι τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα. Τέλος· Εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. Εἶτα·

Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Κοντάκιον.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα * δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· * αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία * ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· * Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, * σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Τὸ, Κύριε, ἐλέησον, μ'. καὶ τὴν Εὐχήν· Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὸ, Κύριε, ἐλέησον, γ'. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Καὶ τὴν ἑπομένην Εὐχήν·

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι λῃστῇ τὴν εἰς τὸν παράδεισον ὡδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου· ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν· ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσω-

μεν, τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι· καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα οἱ Μακαρισμοί, χύμα· καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία. **Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. Εὐλογήσω τὸν Κύριον.** Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι παρελάβομεν ἐν Παλαιστίνῃ, κατὰ ταύτην τὴν ἁγίαν ἡμέραν τῆς μεγάλης Παρασκευῆς, μὴ ποιεῖν Λειτουργίαν τελείαν, μήτε Προηγιασμένην· ἀλλ' οὔτε τράπεζαν ἱστῶμεν, οὔτε ἐσθίομεν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς Σταυρώσεως. Εἰ δὲ πολλάκις ἐστί τις ἀσθενὴς καὶ ὑπέργηρος καὶ ἀδυνάτως ἔχων μεῖναι νῆστις, ἐπιδίδοται αὐτῷ ἄρτος καὶ ὕδωρ μετὰ δύσιν ἡλίου. Οὕτω γὰρ παρελάβομεν ἀπὸ τῶν ἁγίων Διατάξεων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, μὴ ἐσθίειν τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ· τὸ γὰρ κυριακὸν λόγιον, ὃ ἔφη πρὸς τοὺς Φαρισαίους ὁ Κύριος, ὅτι, Ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ Νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἐντεῦθεν οἱ μακαριώτατοι Ἀπόστολοι ἐξειλήφασι· καὶ τοῦτο εὑρήσεις ἐν ταῖς Ἀποστολικαῖς Διατάξεσιν, ἐπεσκεμμένως διελθών.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Περὶ ὥραν ι'. σημαίνει, καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχομένου τοῦ Λυχνικοῦ, εἰς τό, **Κύριε, ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑξῆς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα πέντε, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Δίς.

Πᾶσα ἡ κτίσις * ἠλλοιοῦτο φόβῳ, * θεωροῦσά σε * ἐν σταυρῷ κρεμάμενον, Χριστέ· * ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, * καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο· * τὰ πάντα συνέπασχον * τῷ τὰ πάντα κτίσαντι. * Ὁ ἑκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, * Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος β'.

Λαὸς δυσσεβὴς καὶ παράνομος, * ἵνα τί * μελετᾷ κενά; * ἵνα τί * τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων * θανάτῳ κατεδίκασε; * μέγα θαῦμα! * ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου * εἰς χεῖρας ἀνόμων παραδίδοται, * καὶ ἐπὶ ξύλου * ἀνυψοῦται ὁ φιλάνθρωπος, * ἵνα τοὺς ἐν ᾅδῃ δεσμώτας * ἐλευθερώσῃ κράζοντας· * **Μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.**

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον * σὲ θεωροῦσα * ἡ ἄμεμπτος Παρθένος ἐν σταυρῷ, * Λόγε, ἀναρτώμενον, * ὀδυρομένη μητρῷα σπλάγχνα * ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, * καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, * αἷς οὐκ ἔγνω ὠδῖσιν ἐν τόκῳ τὸ πρὶν * κατετρύχετο· * διὸ * καὶ πολλὰ δακρύουσα * ἀνέκραγε γοερῶς· * **Οἴμοι, θεῖον τέκνον! * οἴμοι, τὸ φῶς τοῦ κόσμου! * τί ἔδυς * ἐξ ὀφθαλμῶν μου, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ; * ὅθεν * αἱ στρατιαὶ τῶν ἀσωμάτων * τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι· * Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.**

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα * κρεμάμενον, **Χριστέ,** * σὲ τὸν πάντων Κτίστην καὶ Θεόν, * ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα * ἐβόα πικρῶς· * **Υἱέ μου, * ποῦ τὸ κάλλος ἔδυ τῆς μορφῆς σου; * οὐ φέρω καθορᾶν σε * ἀδίκως σταυρούμενον· * σπεῦσον οὖν, ἀνάστηθι, * ὅπως ἴδω κἀγὼ * σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν * τριήμερον ἐξανάστασιν.**

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον * ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως * παρίσταται Πιλάτῳ, * καὶ σταυρῷ παραδίδοται * ὁ Κτίστης τῶν ἁπάντων, * ὡς ἀμνὸς προσαγόμενος * τῇ ἰδίᾳ βουλήσει· * τοῖς ἥλοις προσπήγνυται, * καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται, * καὶ τῷ σπόγγῳ προσψαύεται * ὁ μάννα ἐπομβρήσας· * τὰς σιαγόνας ῥαπίζεται * ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, * καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων δούλων ἐμπαίζεται * ὁ Πλάστης τῶν ἁπάντων. * Ὢ Δεσπότου φιλανθρωπίας! ὑπὲρ τῶν σταυρούντων παρεκάλει * τὸν ἴδιον Πατέρα, λέγων· * Ἄφες αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην· * οὐ γὰρ οἴδασιν οἱ ἄνομοι * τί ἀδίκως πράττουσιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὤ πῶς * ἡ παράνομος συναγωγὴ * τὸν Βασιλέα τῆς κτίσεως * κατεδίκασε θανάτῳ, * μὴ αἰδεσθεῖσα τὰς εὐεργεσίας, * ἃς ἀναμιμνήσκων προησφαλίζετο, * λέγων πρὸς αὐτούς· * Λαός μου, * τί ἐποίησα ὑμῖν; * οὐ θαυμάτων ἐνέπλησα τὴν Ἰουδαίαν; * οὐ νεκροὺς ἐξανέστησα μόνῳ τῷ λόγῳ; * οὐ πᾶσαν μαλακίαν * ἐθεράπευσα καὶ νόσον; * τί οὖν μοι ἀνταποδίδοτε; * εἰς τί ἀμνημονεῖτέ μου; * ἀντὶ τῶν ἰαμάτων * πληγάς μοι ἐπιθέντες, * ἀντὶ

ζωῆς νεκροῦντες, * κρεμῶντες ἐπὶ ξύλου * ὡς κακοῦργον τὸν εὐεργέτην, * ὡς παράνομον τὸν νομοδότην, * ὡς κατάκριτον τὸν πάντων Βασιλέα. * Μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Φοβερὸν * καὶ παράδοξον μυστήριον * σήμερον ἐνεργούμενον καθορᾶται· * ὁ ἀναφὴς κρατεῖται· * δεσμεῖται * ὁ λύων τὸν Ἀδὰμ τῆς κατάρας· * ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς * ἀδίκως ἐτάζεται· * εἱρκτῇ * κατακλείεται * ὁ τὴν ἄβυσσον κλείσας· * Πιλάτῳ παρίσταται, * ᾧ τρόμῳ παρίστανται * οὐρανῶν αἱ δυνάμεις· * ῥαπίζεται * χειρὶ τοῦ πλάσματος ὁ Πλάστης· * ξύλῳ κατακρίνεται * ὁ κρίνων ζῶντας καὶ νεκρούς· * τάφῳ παραδίδοται * ὁ καθαιρέτης τοῦ ᾅδου. * Ὁ πάντα φέρων συμπαθῶς, * καὶ πάντας σώσας τῆς ἀρᾶς, * ἀνεξίκακε Κύριε, δόξα σοι.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Στίχ. Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΛΓ'. 11.

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίῳ, ὡς εἴ τις λαλήσαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον· καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν· * ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς, υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον· Ἰδοὺ, σύ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δέ μοι εἶπας· Οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, γνωστῶς ἵνα ἴδω σε· ὅπως ἂν ὦ εὑρηκὼς χάριν ἐναντίον σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει· Αὐτὸς προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε. Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Εἰ μὴ αὐτὸς σὺ συμπορεύῃ, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὕρηκα χάριν παρὰ σοὶ, ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστιν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἴρηκας, ποιήσω· εὕρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει· Ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω,

ὃν ἂν οἰκτειρῶ. Καὶ εἶπεν· Οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἰδοὺ, τόπος παρ' ἐμοί· στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας· ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σὲ, ἕως ἂν παρέλθω· καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρα, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου· τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεταί σοι.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με.

Στίχ. Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ.

Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΒ'. 12.

Ὁ δὲ Κύριος εὐλόγησε τὰ ἔσχατα Ἰὼβ ἢ τὰ ἔμπροσθεν· ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑξακισχίλιαι, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλιαι. Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς· καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην Ἡμέραν, τὴν δὲ δευτέραν Κασίαν, τὴν δὲ τρίτην Ἀμαλθαίας κέρας· καὶ οὐχ εὑρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰὼβ βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν· ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. Ἔζησε δὲ Ἰὼβ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα· τὰ δὲ πάντα ἔτη ἔζησεν διακόσια τεσσαράκοντα· καὶ εἶδεν Ἰὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν· καὶ ἐτελεύτησεν Ἰὼβ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν. Γέγραπται δὲ αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν. Οὗτος ἑρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας· προϋπῆρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβάβ. Λαβὼν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν γεννᾷ υἱὸν, ᾧ ὄνομα Ἐννών. Ἦν δὲ αὐτὸς πατρὸς μὲν Ζαρὲ ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱός, μητρὸς δὲ Βοσόρρας, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΝΒ'. 13.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται σφόδρα. Ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοὶ, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν· ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ ὄψονται, καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι συνήσουσι. (Κεφ. ΝΓ'. 1.) Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; ἀνηγγείλαμεν ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα

ἐν γῇ διψώσῃ· οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ οὐδὲ δόξα. Καὶ εἴδομεν αὐτὸν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον καὶ ἐκλεῖπον παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὤν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ καὶ ἐν πληγῇ καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν· παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτὸν, τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν, ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη· καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ· ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα. Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ δόλον ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· καὶ Κύριος βούλεται καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον· καὶ βούλεται Κύριος ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιῶσαι δίκαιον εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα· ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν παρεδόθη. (Κεφ. ΝΔ'. 1.) Εὐφράνθητι, στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον καὶ βόησον, ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος πλ. β'.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 18.

Ἀδελφοὶ, ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστι. Γέγραπται γάρ· Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεὸν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας, ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν· ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί. Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοὶ, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοὶ, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά· καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις· ἵνα καθὼς γέγραπται· Ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. (Κεφ. Β'. 1.) Κἀγὼ δὲ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔκρινα εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α'.

Σῶσόν με, ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

Στίχ. Ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου, καὶ ταλαιπωρίαν.

Στίχ. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, τοῦ μὴ βλέπειν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον. **Τέλος·** Ἀπέναντι τοῦ τάφου.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής. **Εἴπωμεν πάντες. Τὸ,** Καταξίωσον. Πληρώσωμεν· καὶ τὰ λοιπά. **Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὰ ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια δ'.**

Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν * ὁ Ἀριμαθείας καθεῖλε, * τὴν τῶν ἁπάντων ζωὴν, * σμύρνῃ καὶ σινδόνι σε, * Χριστὲ, ἐκήδευσε, * καὶ τῷ πόθῳ ἠπείγετο, * καρδίᾳ καὶ χείλει * σῶμα τὸ ἀκήρατον * σοῦ περιπτύξασθαι· * ὅμως * συστελλόμενος φόβῳ, * χαίρων ἀνεβόα σοι· Δόξα * τῇ συγκαταβάσει σου, φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Ὅμοιον.

Ὅτε * ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ * ὑπὲρ τοῦ παντὸς κατετέθης, * ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντὸς, * ᾅδης ὁ παγγέλαστος * ἰδών σε ἔπτηξεν, * οἱ μοχλοὶ συνετρίβησαν, * ἐθλάσθησαν πύλαι, * μνήματα ἠνοίχθησαν, * νεκροὶ ἀνίσταντο· * τότε * ὁ Ἀδὰμ εὐχαρίστως * χαίρων ἀνεβόα σοι· Δόξα * τῇ συγκαταβάσει σου, φιλάνθρωπε.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ὅμοιον.

Ὅτε * ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς * θέλων συνεκλείσθης, ὁ φύσει * τῇ τῆς Θεότητος * μένων ἀπερίγραπτος * καὶ ἀδιόριστος, * τὰ θανάτου ἀπέκλεισας * ταμεῖα, καὶ ᾅδου * ἅπαντα ἐκένωσας, * Χριστὲ, βασίλεια· * τότε * καὶ τὸ Σάββατον τοῦτο * θείας εὐλογίας καὶ δόξης * καὶ τῆς σῆς λαμπρότητος ἠξίωσας.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ὅμοιον.

Ὅτε * αἱ δυνάμεις σε, Χριστὲ, * πλάνον ὑπ' ἀνόμων ἑώρων * συκοφαντούμενον, * ἔφριττον τὴν ἄφατον * μακροθυμίαν σου,* καὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος * χερσὶ σφραγισθέντα, * αἷς σου τὴν ἀκήρατον * πλευρὰν ἐλόγχευσαν· * ὅμως * τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ * χαίρουσαι ἐβόων σοι· Δόξα * τῇ συγκαταβάσει σου, φιλάνθρωπε.

Δόξα... καὶ νῦν. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον * τὸ φῶς, ὥσπερ ἱμάτιον, * καθελὼν Ἰωσὴφ * ἀπὸ τοῦ ξύλου σὺν Νικοδήμῳ, * καὶ θεασάμενος * νεκρὸν, γυμνὸν, ἄταφον, * εὐσυμπάθητον θρῆνον ἀναλαβὼν * ὀδυρόμενος ἔλεγεν· * Οἴμοι, * γλυκύτατε Ἰησοῦ! * ὃν πρὸ μικροῦ ὁ ἥλιος * ἐν σταυρῷ κρεμάμενον * θεασάμενος, * ζόφον περιεβάλλετο, * καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, * καὶ διεῤῥήγνυτο ναοῦ τὸ καταπέτασμα· * ἀλλ' ἰδοὺ, νῦν βλέπω σε * δι' ἐμὲ ἑκουσίως * ὑπελθόντα θάνατον. * Πῶς σε * κηδεύσω, Θεέ μου; * ἢ πῶς * σινδόσιν εἱλήσω; * ποίαις χερσὶ δὲ προσψαύσω * τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; * ἢ ποῖα ᾄσματα μέλψω * τῇ σῇ ἐξόδῳ, οἰκτίρμον; * μεγαλύνω τὰ πάθη σου· * ὑμνολογῶ καὶ τὴν ταφήν σου, * σὺν τῇ ἀναστάσει κραυγάζων· * Κύριε, δόξα σοι.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ παρόντα Ἀπολυτίκια.

Αὐτόμελον. Ἦχος β'.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ * ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν * τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, * σινδόνι καθαρᾷ * εἱλήσας, καὶ ἀρώμασιν * ἐν μνήματι καινῷ * κηδεύσας ἀπέθετο.

Ὅμοιον.

Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ * παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστὰς, * ὁ Ἄγγελος ἐβόα· * Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς * ὑπάρχει ἁρμόδια, * Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς * ἐδείχθη ἀλλότριος.

Σοφία· καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ δὲ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν ἐν τοῖς κελλίοις.

ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον ψάλλομεν τὸ, Θεὸς Κύριος, εἰς Ἦχον β'. Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Αὐτόμελον. Ἦχος β'.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ * ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν * τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, * σινδόνι καθαρᾷ * εἱλήσας, καὶ ἀρώμασιν * ἐν μνήματι καινῷ * κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, * ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, * τότε τὸν ᾅδην ἐνέκρωσας * τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· * ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας * ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, * πᾶσαι αἱ δυνάμεις * αἱ ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· * Ζωοδότα Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Πρὸς τό· Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ * παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστὰς, * ὁ Ἄγγελος ἐβόα· * Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς * ὑπάρχει ἁρμόδια, * Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς * ἐδείχθη ἀλλότριος.

Μετὰ ταῦτα ἀρχόμεθα ψάλλειν μετὰ μέλους τὰ ἑπόμενα Τροπάρια Προσόμοια, ἤτοι τὰ Ἐγκώμια, μετὰ τοῦ Ἀμώμου, εἰς Στάσεις τρεῖς, λέγοντες ἀνὰ Στίχον ἐξ αὐτοῦ μεθ' ἓν ἕκαστον Τροπάριον.

Ἐκφωνεῖ δὲ ὁ πρῶτος Χορὸς εἰς Ἦχον πλ. α'.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

Καὶ τὰ Ἐγκώμια.

ΤΑ ΕΓΚΩΜΙΑ.

Τροπάρια Προσόμοια.

Ἡ ζωὴ, ἐν τάφῳ * κατετέθης, Χριστὲ, * καὶ Ἀγγέλων στρατιαὶ * ἐξεπλήττοντο, * συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σήν.

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἡ ζωὴ, πῶς θνήσκεις; * πῶς καὶ τάφῳ οἰκεῖς; * τοῦ θανάτου λύεις δὲ * τὸ βασίλειον, * καὶ τοῦ ᾅδου τοὺς νεκροὺς ἐξανιστᾷς.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

Μεγαλύνομέν σε, * Ἰησοῦ Βασιλεῦ, * καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν * καὶ τὰ πάθη σου· * δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

Μέτρα γῆς ὁ στήσας,* ἐν σμικρῷ κατοικεῖς, * Ἰησοῦ παμβασιλεῦ, * τάφῳ σήμερον, * ἐκ μνημάτων τοὺς θανόντας ἀνιστῶν.

Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου.

Ἰησοῦ Χριστέ μου, * Βασιλεῦ τοῦ παντὸς, * τί ζητῶν τοῖς ἐν τῷ ᾅδῃ * ἐλήλυθας, * ἢ τὸ γένος ἀπολῦσαι τῶν βροτῶν;

Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν.

Ὁ Δεσπότης πάντων * καθορᾶται νεκρὸς, * καὶ ἐν μνήματι καινῷ * κατατίθεται * ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας.

Ἡ ζωὴ, ἐν τάφῳ * κατετέθης, Χριστὲ, * καὶ θανάτῳ σου τὸν θάνατον * ὤλεσας, * καὶ ἐπήγασας τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν.

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω· μή με ἐγκαταλίπῃς.

Μετὰ τῶν κακούργων * ὡς κακοῦργος, Χριστὲ,* ἐλογίσθης, δικαιῶν * ἡμᾶς ἅπαντας * κακουργίας τοῦ ἀρχαίου πτερνιστοῦ.

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ;

Ὁ ὡραῖος κάλλει * παρὰ πάντας βροτοὺς, * ὡς ἀνείδεος νεκρὸς * καταφαίνεται, * ὁ τὴν φύσιν ὡραΐσας τοῦ παντός.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε· μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ἅδης πῶς ὑποίσει * παρουσίαν τὴν σὴν, * καὶ μὴ θᾶττον συνθλασθείη * σκοτούμενος, * ἀστραπῆς φωτός σου αἴγλῃ ἐκτυφλωθείς;

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.

Ἰησοῦ, γλυκύ μοι * καὶ σωτήριον φῶς, * τάφῳ πῶς ἐν σκοτεινῷ * κατακέκρυψαι; * ὢ ἀφάτου καὶ ἀῤῥήτου ἀνοχῆς!

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἀπορεῖ καὶ φύσις * νοερὰ, καὶ πληθὺς * ἡ ἀσώματος, Χριστὲ, * τὸ μυστήριον * τῆς ἀφράστου καὶ ἀῤῥήτου σου ταφῆς.

Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

Ὢ θαυμάτων ξένων! * ὢ πραγμάτων καινῶν! * ὁ πνοῆς μοι χορηγὸς * ἄπνους φέρεται, * κηδευόμενος χερσὶ τοῦ Ἰωσήφ.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην.

Καὶ ἐν τάφῳ ἔδυς, * καὶ τῶν κόλπων, Χριστὲ, * τῶν πατρῴων οὐδαμῶς * ἀπεφοίτησας· * τοῦτο ξένον καὶ παράδοξον ὁμοῦ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.

Ἀληθὴς καὶ πόλου * καὶ τῆς γῆς Βασιλεὺς, * εἰ καὶ τάφῳ σμικροτάτῳ * συγκέκλεισαι, * ἐπεγνώσθης πάσῃ κτίσει, Ἰησοῦ.

Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω· οὐκ ἐπιλήσομαι...

Σοῦ τεθέντος τάφῳ, * πλαστουργέτα Χριστὲ, * τὰ τοῦ ᾅδου ἐσαλεύθη * θεμέλια, * καὶ μνημεῖα ἠνεῴχθη τῶν βροτῶν.

Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ὁ τὴν γῆν κατέχων * τῇ δρακὶ, νεκρωθεὶς * σαρκικῶς ὑπὸ τῆς γῆς * νῦν συνέχεται, * τοὺς νεκροὺς λυτρῶν τῆς ᾅδου συνοχῆς.

Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

Ἐκ φθορᾶς ἀνέβης, * ἡ ζωή μου, Σωτὴρ, * σοῦ θανόντος καὶ νεκροῖς * προσφοιτήσαντος, * καὶ συνθλάσαντος τοῦ ᾅδου τοὺς μοχλούς.

Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ· μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

Ὡς φωτὸς λυχνία, * νῦν ἡ σὰρξ τοῦ Θεοῦ * ὑπὸ γῆν, ὡς ὑπὸ μόδιον, * κρύπτεται, * καὶ διώκει τὸν ἐν ᾅδῃ σκοτασμόν.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Νοερῶν συντρέχει * στρατιῶν ἡ πληθὺς * Ἰωσὴφ καὶ Νικοδήμῳ, * συστεῖλαι σε * τὸν ἀχώρητον ἐν μνήματι σμικρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Νεκρωθεὶς βουλήσει * καὶ τεθεὶς ὑπὸ γῆν, * ζωοβρύτα Ἰησοῦ μου, * ἐζώωσας * νεκρωθέντα παραβάσει με πικρᾷ.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν.

Ἠλλοιοῦτο πᾶσα * κτίσις πάθει τῷ σῷ· * πάντα γάρ σοι, Λόγε, * συνέπασχον, * συνοχέα σε γινώσκοντα παντός.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν.

Τῆς ζωῆς τὴν πέτραν * ἐν κοιλίᾳ λαβών, * ᾅδης ὁ πάμφαγος * ἐξήμεσεν * ἐξ αἰῶνος οὓς κατέπιε νεκρούς.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστί.

Ἐν καινῷ μνημείῳ * κατετέθης, Χριστέ, * καὶ τὴν φύσιν τῶν βροτῶν * ἀνεκαίνισας, * ἀναστὰς θεοπρεπῶς ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου· ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Ἐπὶ γῆς κατῆλθες, * ἵνα σώσῃς Ἀδάμ· * καὶ ἐν γῇ μὴ εὑρηκὼς * τοῦτον, Δέσποτα, * μέχρις ᾅδου κατελήλυθας ζητῶν.

Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Συγκλονεῖται φόβῳ * πᾶσα, Λόγε, ἡ γῆ, * καὶ φωσφόρος τὰς ἀκτῖνας * ἀπέκρυψε, * τοῦ μεγίστου γῇ κρυβέντος σου φωτός.

Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με.

Ὡς βροτὸς μὲν θνήσκεις * ἑκουσίως, Σωτήρ, * ὡς Θεὸς δὲ τοὺς θνητοὺς * ἐξανέστησας * ἐκ μνημάτων καὶ βυθοῦ ἁμαρτιῶν.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας· βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Δακρυρρόους θρήνους * ἐπὶ σὲ ἡ ἁγνὴ * μητρικῶς, ὦ Ἰησοῦ, * ἐπιρραίνουσα * ἀνεβόα· Πῶς κηδεύσω σε, Υἱέ;

Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τὸν νόμον...

Ὥσπερ σίτου κόκκος * ὑποδὺς κόλπους γῆς, * τὸν πολύχουν ἀποδέδωκας * ἄσταχυν, * ἀναστήσας τοὺς βροτοὺς τοὺς ἐξ Ἀδάμ.

Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ὑπὸ γῆν ἐκρύβης, * ὥσπερ ἥλιος νῦν, * καὶ νυκτὶ τῇ τοῦ θανάτου * κεκάλυψαι· * ἀλλ' ἀνάτειλον φαιδρότερον, Σωτήρ.

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε.

Ὡς ἡλίου δίσκον * ἡ σελήνη, Σωτήρ, * ἀποκρύπτει, καὶ σὲ τάφος * νῦν ἔκρυψεν * ἐκλιπόντα τῷ θανάτῳ σαρκικῶς.

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Ἡ ζωὴ θανάτου * γευσαμένη Χριστὸς, * ἐκ θανάτου τοὺς βροτοὺς * ἠλευθέρωσε, * καὶ τοῖς πᾶσι νῦν δωρεῖται τὴν ζωήν.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου.

Νεκρωθέντα πάλαι * τὸν Ἀδὰμ φθονερῶς * ἐπανάγεις πρὸς ζωὴν * τῇ νεκρώσει σου, * νέος, Σῶτερ, ἐν σαρκὶ φανεὶς Ἀδάμ.

Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου.

Νοεραί σε τάξεις * ἡπλωμένον νεκρὸν * καθορῶσαι δι' ἡμᾶς * ἐξεπλήττοντο, * καλυπτόμεναι ταῖς πτέρυξι, Σωτήρ.

Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Καθελών σε, Λόγε, * ἀπὸ ξύλου νεκρὸν, * ἐν μνημείῳ Ἰωσὴφ * νῦν κατέθετο· * ἀλλ' ἀνάστα, σώζων πάντας ὡς Θεός.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Τῶν Ἀγγέλων, Σῶτερ, * χαρμονὴ πεφυκὼς, * νῦν καὶ λύπης τούτοις * γέγονας αἴτιος, * καθορώμενος σαρκὶ ἄπνους νεκρός.

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα.

Ὑψωθεὶς ἐν ξύλῳ, * καὶ τοὺς ζῶντας βροτοὺς * συνυψοῖς· ὑπὸ τὴν γῆν * δὲ γενόμενος, * τοὺς κειμένους ὑπ' αὐτὴν ἐξανιστᾷς.

Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

Ὥσπερ λέων, Σῶτερ, * ἀφυπνώσας σαρκὶ, * ὥς τις σκύμνος ὁ νεκρὸς * ἐξανίστασαι, * ἀποθέμενος τὸ γῆρας τῆς σαρκός.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν.

Τὴν πλευρὰν ἐνύγης, * ὁ πλευρὰν εἰληφὼς * τοῦ Ἀδὰμ, ἐξ ἧς τὴν Εὔαν * διέπλασας, * καὶ ἐξέβλυσας κρουνοὺς καθαρτικούς.

Ἰδοὺ, ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

Ἐν κρυπτῷ μὲν πάλαι * θύεται ὁ ἀμνός· * σὺ δ' ὑπαίθριος τυθεὶς, * ἀνεξίκακε, * πᾶσαν κτίσιν ἀπεκάθηρας, Σωτήρ.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου.

Τίς ἐξείποι τρόπον * φρικτὸν, ὄντως καινόν; * ὁ δεσπόζων γὰρ τῆς κτίσεως * σήμερον * πάθος δέχεται καὶ θνήσκει δι' ἡμᾶς.

Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον.

Ὁ ζωῆς ταμίας * πῶς ὁρᾶται νεκρός; * ἐκπληττόμενοι οἱ Ἄγγελοι * ἔκραζον· * Πῶς δ' ἐν μνήματι συγκλείεται Θεός;

Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα.

Λογχονύκτου, Σῶτερ, * ἐκ πλευρᾶς σου ζωὴν, * τῇ ζωῇ τῇ ἐκ ζωῆς * ἐξωσάσῃ με, * ἐπιστάζεις καὶ ζωοῖς με σὺν αὐτῇ.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ παντὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Απλωθεὶς ἐν ξύλῳ * συνήγαγες βροτούς· * τὴν πλευράν σου δὲ νυγεὶς * τὴν ζωόῤῥυτον, * πᾶσιν ἄφεσιν πηγάζεις, Ἰησοῦ.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Ὁ Εὐσχήμων, Σῶτερ, * σχηματίζει φρικτῶς * καὶ κηδεύει ὡς νεκρὸν * εὐσχημόνως σε, * καὶ θαμβεῖταί σου τὸ σχῆμα τὸ φρικτόν.

Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων.

Ὑπὸ γῆν βουλήσει * κατελθὼν ὡς θνητὸς, * ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς * πρὸς οὐράνια * τοὺς ἐκεῖθεν πεπτωκότας, Ἰησου.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα.

Κἂν νεκρὸς ὡράθης, * ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεὸς, * ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς * πρὸς οὐράνια * τοὺς ἐκεῖθεν πεπτωκότας, Ἰησοῦ.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα.

Κἂν νεκρὸς ὡράθης, * ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεὸς, * νεκρωθέντας τοὺς βροτοὺς * ἀνεζώωσας, * τὸν ἐμὸν ἀπονεκρώσας νεκρωτήν.

Καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Ὢ χαρᾶς ἐκείνης! * ὢ πολλῆς ἡδονῆς! * ἧσπερ τοὺς ἐν ᾅδῃ βροτοὺς * πεπλήρωκας, * ἐν πυθμέσι φῶς ἀστράψας ζοφεροῖς.

Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου.

Προσκυνῶ τὸ πάθος, * ἀνυμνῶ τὴν ταφὴν, * μεγαλύνω σου τὸ κράτος, * φιλάνθρωπε, * δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φθοροποιῶν.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Κατὰ σοῦ ῥομφαία * ἐστιλβουτο, Χριστὲ, * καὶ ῥομφαία ἰσχυροῦ * μὲν ἀμβλύνεται, * καὶ ῥομφαία δὲ τροποῦται τῆς Ἐδέμ.

Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα.

Ἡ Ἀμνὰς τὸν Ἄρνα * βλέπουσα ἐν σφαγῇ, * ταῖς αἰκίσι βαλλομένη * ἠλάλαζε, * συγκινοῦσα καὶ τὸ ποίμνιον βοᾶν.

Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε.

Κἂν ἐνθάπτῃ τάφῳ, * κἂν εἰς ᾅδου μολῇς, * ἀλλὰ καὶ τοὺς τάφους νεκρῶν * ἐκένωσας, * καὶ τὸν ᾅδην ἀπεγύμνωσας, Χριστέ.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ἑκουσίως, Σῶτερ, * κατελθὼν ὑπὸ γῆν, * νεκρωθέντας τοὺς βροτοὺς * ἀνεζώωσας, * καὶ ἀνήγαγες ἐν δόξῃ πατρικῇ.

Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου.

Τῆς Τριάδος ὁ εἷς * ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς * ἐπονείδιστον ὑπέμεινε * θάνατον· * φρίττει ἥλιος καὶ τρέμει δὲ ἡ γῆ.

Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε.

Ὡς ἐκ κρήνης πικρας, * της Ἰούδα φυλης * οἱ ἀπόγονοι ἐν λάκκῳ * κατέθεντο * τὸν τροφέα μαννοδότην Ἰησοῦν.

Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ὁ Κριτὴς, ὡς κριτὸς, * πρὸ Πιλάτου κριτου * καὶ παρίστατο, καὶ θάνατον * ἄδικον * κατεκρίθη διὰ ξύλου σταυρικοῦ.

Μερίς μου εἶ, Κύριε· εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Αλαζὼν Ἰσραὴλ, * μιαιφόνε λαὲ, * τί παθὼν τὸν Βαραββᾶν * ἠλευθέρωσας, * τὸν Σωτῆρα παραδέδωκας σταυρῷ;

Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ὁ χειρί σου πλάσας * τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς γῆς, * δι' αὐτὸν τῇ φύσει * γέγονας ἄνθρωπος, * καὶ ἐσταύρωσαι βουλήματι τῷ σῷ.

Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

Ὑπακούσας, Λόγε, * τῷ ἰδίῳ Πατρὶ, * μέχρις ᾅδου τοῦ δεινοῦ * καταβέβηκας, * καὶ ἀνέστησας τὸ γένος τῶν βροτῶν.

Ἡτοιμάσθην, καὶ οὐκ ἐταράχθην του φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

Οἴμοι, φῶς τοῦ κόσμου! * οἴμοι, φῶς τὸ ἐμόν! * Ἰησοῦ μου ποθεινότατε, * ἔκραζεν * ἡ Παρθένος θρηνῳδοῦσα γοερῶς.

Σχοινία ἁμαρτωλων περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Φθονουργὲ, φονουργὲ * καὶ ἀλάστορ λαὲ, * κἂν σινδόνας καὶ αὐτὸ * τὸ σουδάριον * αἰσχυνώσω ἀναστάντες του Χριστοῦ.

Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Δεῦρο δὴ, μιαρὲ, * φονευτὰ μαθητὰ, * καὶ τὸν τρόπον τῆς κακίας * σοῦ δεῖξον μοι, * δι' ὃν γέγονας προδότης τοῦ Χριστοῦ.

Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε.

Ὡς φιλάνθρωπός τις * ὑποκρίνῃ, μωρὲ * καὶ τυφλὲ, πανολεθρότατε, * ἄσπονδε, * ὁ τὸ μύρον πεπρακὼς διὰ τιμῆς.

Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ.

Οὐρανίου μύρου * ποίαν ἔσχες τιμήν; * τοῦ τιμίου τί ἐδέξω * ἀντάξιον; * λύσσαν εὗρες, καταρώτατε Σατάν.

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ του δούλου σου, Κύριε.

Εἰ φιλόπτωχος εἶ * καὶ τὸ μύρον λυπῇ, * κενουμένου εἰς ψυχῆς * ἱλαστήριον, * πῶς χρυσῷ ἀπεμπολεῖς τὸν φωταυγῆ;

Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με.

Ὢ Θεὲ καὶ Λόγε, * ὦ χαρὰ ἡ ἐμή, * πῶς ἐνέγκω σου ταφὴν * τὴν τριήμερον; * νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα μητρικῶς.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα.

Τίς μοι δώσει ὕδωρ * καὶ δακρύων πηγάς, * ἡ Θεόνυμφος Παρθένος * ἐκραύγαζεν, * ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν;

Χρηστὸς εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὢ βουνοὶ καὶ νάπαι * καὶ ἀνθρώπων πληθύς, * κλαύσατε, καὶ πάντα κόσμου, * θρηνήσατε * σὺν ἐμοί, τῇ τοῦ Θεοῦ ὑμῶν μητρί.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων.

Πότε ἴδω, Σῶτερ, * σὲ τὸ ἄχρονον φῶς, * τὴν χαρὰν καὶ ἡδονὴν * τῆς καρδίας μου; * ἡ Παρθένος ἀνεβόα γοερῶς.

Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Κἂν ὡς πέτρα, Σῶτερ, * ἡ ἀκρότομος σὺ * κατεδέξω τὴν τομήν, * ἀλλ' ἐπήγασας * ζῶν τὸ ῥεῖθρον, ὡς πηγὴ ὢν τῆς ζωῆς.

Ἀγαθόν μοι, ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Ὡς ἐκ κρήνης μιᾶς, * τὸν διπλοῦν ποταμὸν * τῆς πλευρᾶς σου προχεούσης, * ἀρδόμενοι * τὴν ἀθάνατον καρπούμεθα ζωήν.

Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Θέλων ὤφθης, Λόγε, * ἐν τῷ τάφῳ νεκρός, * ἀλλὰ ζῇς, καὶ τοὺς βροτούς, * ὡς προείρηκας, * ἀναστάσει σου, Σωτήρ μου, ἐγερεῖς.

Δόξα.

Ἀνυμνοῦμεν, Λόγε, * σὲ τὸν πάντων Θεόν, * σὺν Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ * σοῦ Πνεύματι, * καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου ταφήν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, * Θεοτόκε ἁγνή, * καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν * τὴν τριήμερον * τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον Τροπάριον· Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ * κατετέθης, Χριστέ.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρά· καὶ ἡ Ἐκφώνησις, εἰς τὴν πρώτην Στάσιν·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ θυμιάσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Στάσεως.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἄρχεται ὁ ἀριστερὸς Χορὸς εὐρύθμως, εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον πλ. α'. Τροπάρια Προσόμοια.

Ἄξιόν ἐστι * μεγαλύνειν σε τὸν ζωοδότην, * τὸν ἐν τῷ σταυρῷ χεῖρας τείναντα, * καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Ἄξιόν ἐστι * μεγαλύνειν σε τὸν πάντων Κτίστην· * τοῖς σοῖς γὰρ παθήμασιν ἔχομεν * τὴν ἀπάθειαν, ῥυσθέντες τῆς φθορᾶς.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται.

Ἔφριξεν ἡ γῆ, * καὶ ὁ ἥλιος, Σῶτερ, ἐκρύβη, * σοῦ τοῦ ἀνεσπέρου φέγγους, Χριστέ, * δύναντος ἐν τάφῳ σωματικῶς.

Ἔγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

Ὕπνωσας, Χριστέ, * τὸν φυσίζωον ὕπνον ἐν τάφῳ, * καὶ βαρέος ὕπνου ἐξήγειρας * τοῦ τῆς ἁμαρτίας γένος τῶν βροτῶν.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου, τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

Μόνη γυναικῶν * χωρὶς πόνων ἔτεκόν σε, τέκνον, * πόνους δὲ νῦν φέρω πάθει τῷ σῷ * ἀφορήτους, ἔλεγεν ἡ σεμνή.

Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι.

Ἄνω σε, Σωτήρ, * ἀχωρίστως τῷ Πατρὶ συνόντα, * κάτω δὲ νεκρὸν ἡπλωμένον γῇ, * φρίττουσιν ὁρῶντα τὰ Σεραφίμ.

Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ.

Ῥήγνυται ναοῦ * καταπέτασμα τῇ σῇ σταυρώσει· * κρύπτουσι φωστῆρες, Λόγε, τὸ φῶς, * σοῦ κρυβέντος, ἥλιε, ὑπὸ γῆν.

Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γῆς ὁ κατ' ἀρχὰς * μόνῳ νεύματι πήξας τὸν γῦρον, * ἄπνους ὡς βροτὸς καθυπέδυ γῆν· * φρῖξον τῷ θεάματι, οὐρανέ!

Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

Ἔδυς ὑπὸ γῆν, * ὁ τὸν ἄνθρωπον χειρί σου πλάσας, * ἵν' ἐξαναστήσῃς τοῦ πτώματος * τῷ πανσθενεστάτῳ κράτει τοὺς βροτούς.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου.

Θρῆνον ἱερὸν, * δεῦτε, ᾄσωμεν Χριστῷ θανόντι, * ὡς αἱ μυροφόροι γυναῖκες πρὶν, * ἵν', ἀκούσωμεν τὸ χαῖρε σὺν αὐταῖς.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου.

Μύρον ἀληθῶς * σὺ ἀκένωτον ὑπάρχεις, Λόγε· * ὅθεν σοι καὶ μύρα προσέφερον * αἱ μυροφόροι τῷ ζῶντι ὡς νεκρῷ.

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἅδου μὲν ταφεὶς * τὰ βασίλεια, Χριστὲ, συντρίβεις· * θάνατον θανάτῳ δὲ θανατοῖς, * καὶ φθορᾶς λυτροῦσαι τοὺς γηγενεῖς.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου;

Ῥεῖθρα τῆς ζωῆς * ἡ προχέουσα Θεοῦ σοφία, * τάφον ὑπεισδῦσα, ζωοποιεῖ * τοὺς ἐν τοῖς ἀδύτοις ᾅδου μυχοῖς.

Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.

Ἵνα τὴν βροτῶν * καινουργήσω συντριβεῖσαν φύσιν, * πέπληγμαι θανάτῳ θέλων σαρκί. * Μῆτερ μου, μὴ κόπτου οὖν τοῖς ὀδυρμοῖς.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια.

Ἔδυς ὑπὸ γῆν, * ὁ φωσφόρος τῆς δικαιοσύνης, καὶ νεκροὺς ἐξ ὕπνου ἐξήγειρας, * ἐκδιώξας ἐν τῷ ᾅδῃ σκότος πᾶν.

Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ· ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

Κόκκος διφυὴς * ὁ φυσίζωος ἐν γῆς λαγόσι * σπείρεται σὺν δάκρυσι σήμερον, * κόσμῳ δὲ ἀναβλαστήσας δώσει χαράν.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Ἔπτηξεν Ἀδὰμ, * Θεοῦ βαίνοντος ἐν παραδείσῳ, * χαίρει δὲ, πρὸς ᾅδην φοιτήσαντος, * πεπτωκὼς τὸ πρὶν καὶ ἐγηγερμένος νῦν.

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

Σπένδει σοι χοὰς * ἡ τεκοῦσα σε, Χριστὲ, δακρύων, * σαρκικῶς τεθέντι ἐν μνήματι, * ἐκβοῶσα· Ὡς προέφης, ἀνάστα, Υἱέ.

Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου.

Τάφῳ Ἰωσὴφ * εὐλαβῶς σε τῷ καινῷ συγκρύπτων, * ὕμνους ἐξοδίους θεοπρεπεῖς * μέλπει σοι συμμίκτοις θρήνοις, Σωτήρ.

Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα.

Ἥλοις σε σταυρῷ * πεπαρμένον ἡ σὴ μήτηρ, Λόγε, * βλέψασα, τοῖς ἥλοις λύπης πικρᾶς * βέβληται καὶ βέλεσι τὴν ψυχήν.

Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί.

Σὲ τὸν τοῦ παντὸς * γλυκασμὸν ἡ μήτηρ καθορῶσα * πόμα ποτιζόμενον τὸ πικρὸν, * δάκρυσι τὰς ὄψεις βρέχει πικρῶς.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Τέτρωμαι δεινῶς, * καὶ σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα, Λόγε, * βλέπουσα τὴν ἄδικόν σου σφαγήν· * ἔλεγεν ἡ πάναγνος ἐν κλαυθμῷ.

Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ὄμμα τὸ γλυκὺ * καὶ τὰ χείλη σου πῶς μύσω, Λόγε; * πῶς νεκροπρεπῶς δὲ κηδεύσω σε; * φρίττων ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με.

Ὕμνους Ἰωσὴφ * καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους * ᾄδουσι Χριστῷ νεκρωθέντι νῦν· * ᾄδει δὲ σὺν τούτοις καὶ Σεραφίμ.

Πάσης συντελείας εἶδον πέρας· πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

Δύνεις ὑπὸ γῆν, * Σῶτερ, ἥλιε δικαιοσύνης· * ὅθεν ἡ τεκοῦσα σελήνη σε * νῦν ἐκλείπει, στερουμένη θέας σῆς.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν!

Ἔφριξεν ὁρῶν, * Σῶτερ, ᾅδης σε τὸν ζωοδότην * πλοῦτον τὸν ἐκείνου σκυλεύοντα, * καὶ ἐξανιστῶντα τοὺς πάλαι νεκρούς.

Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου.

Ἥλιος φαιδρὸν * ἀπαστράπτει μετὰ νύκτα, Λόγε· * σὺ δ' ἀναστὰς ἐξαστράψειας * μετὰ θάνατον φαιδρῶς, ὡς ἐκ παστοῦ.

Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα.

Γῆ σε, Πλαστουργὲ, * ὑπὸ κόλπους δεξαμένη, τρόμῳ * συσχεσθεῖσα, Σῶτερ, τινάσσεται, * ἀφυπνώσασα νεκροὺς τῷ τιναγμῷ.

Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Μύροις σε, Χριστὲ, * ὁ Νικόδημος καὶ ὁ Εὐσχήμων * νῦν καινοπρεπῶς περιστείλαντες, * Φρῖξον, ἀνεβόων, πᾶσα ἡ γῆ!

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἔδυς, φωτουργὲ, * καὶ συνέδυ σοι τὸ φῶς ἡλίου· * τρόμῳ δὲ ἡ κτίσις συνέχεται, * πάντων σε κηρύττουσα Ποιητήν.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Λίθος λαξευτὸς * τὸν ἀκρόγωνον καλύπτει λίθον· * ἄνθρωπος θνητὸς δ' ὡς θνητὸν Θεὸν * κρύπτει νῦν τῷ τάφῳ· φρῖξον, ἡ γῆ!

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ἴδε Μαθητήν, * ὃν ἠγάπησας, καὶ σὴν Μητέρα, * τέκνον, καὶ φθογγὴν δὸς γλυκύτατον, * ἔκραζε δακρύουσα ἡ ἁγνή.

Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα· διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Σὺ ὡς ὢν ζωῆς * χορηγός, Λόγε, τοὺς Ἰουδαίους * ἐν σταυρῷ ταθεὶς οὐκ ἐνέκρωσας, * ἀλλ' ἀνέστησας καὶ τούτων τοὺς νεκρούς.

Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Κάλλος, Λόγε, πρίν, * οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ πάσχειν ἔσχες, * ἀλλ' ἐξαναστὰς ὑπερέλαμψας, * καλλωπίσας τοὺς βροτοὺς θείαις αὐγαῖς.

Ὤμοσα, καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἔδυς τῇ σαρκὶ * ὁ ἀνέσπερος εἰς γῆν φωσφόρος, * καὶ μὴ φέρων βλέπειν ὁ ἥλιος, * ἐσκοτίσθη μεσημβρίας ἐν ἀκμῇ.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε· ζῆσόν με.

Ἥλιος ὁμοῦ * καὶ σελήνη σκοτισθέντες, Σῶτερ, * δούλους εὐνοοῦντας εἰκόνιζον, * οἳ μελαίνας ἀμφιέννυνται στολάς.

Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δή, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

Οἶδέ σε Θεὸν * ἑκατόνταρχος, κἂν ἐνεκρώθης· * πῶς σὲ οὖν, Θεέ μου, ψαύσω χερσί; * φρίττων ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.

Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διὰ παντός.

Ὕπνωσεν Ἀδάμ, * ἀλλὰ θάνατον πλευρᾶς ἐξάγει· * σὺ δὲ νῦν ὑπνώσας, Λόγε Θεοῦ, * βρύεις ἐκ πλευρᾶς σου κόσμῳ τὴν ζωήν.

Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ὕπνωσας μικρόν, * καὶ ἐζώωσας τοὺς τεθνεῶτας, * καὶ ἐξαναστὰς ἐξανέστησας * τοὺς ὑπνοῦντας ἐξ αἰῶνος, ἀγαθέ.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου.

Ἤρθης ἀπὸ γῆς, * ἀλλ' ἀνέβλυσας τῆς σωτηρίας * τὸν οἶνον, ζωήρρυτε ἄμπελε· * δοξάζω τὸ πάθος καὶ τὸν σταυρόν.

Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Πῶς οἱ νοεροὶ * ταγματάρχαι σε, Σωτήρ, ὁρῶντες * γυμνόν, ᾑμαγμένον, κατάκριτον, * ἔφερον τὴν τόλμαν τῶν σταυρωτῶν;

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ἀραβιανόν, * σκολιώτατον γένος Ἑβραίων, * ἔγνως τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ· * διὰ τί κατέκρινας τὸν Χριστόν;

Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ.

Χλαῖναν ἐμπαιγμοῦ * τὸν Κοσμήτορα πάντων ἐνδύεις, * ὃς τὸν οὐρανὸν κατηστέρισε, * καὶ τὴν γῆν ἐκόσμησε θαυμαστῶς.

Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ, πονηρευόμενοι.

Ὥσπερ πελεκὰν * τετρωμένος τὴν πλευράν σου, Λόγε, * σοὺς θανόντας παῖδας ἐζώωσας, * ἐπιστάξας ζωτικοὺς αὐτοῖς κρουνούς.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με.

Ἥλιον τὸ πρὶν * Ἰησοῦς, τοὺς ἀλλοφύλους κόπτων, * ἔστησεν· αὐτὸς δὲ ἀπέκρυψας, * καταβάλλων τὸν τοῦ σκότους ἀρχηγόν.

Βοήθησόν μοι καὶ σωθήσομαι.

Κόλπων πατρικῶν * ἀνεκφοίτητος μείνας, οἰκτίρμον, * καὶ βροτὸς γενέσθαι εὐδόκησας, * καὶ εἰς ᾅδην καταβέβηκας, Χριστέ.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου.

Ἤρθη σταυρωθεὶς * ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, * καὶ ὡς ἄπνους ἐν αὐτῇ προσκλίνεται, * ὃ μὴ φέρουσα ἐσείετο δεινῶς.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς.

Οἴμοι, ὦ Υἱέ! * ἡ ἀπείρανδρος θρηνοῦσα λέγει· * ὃν ὡς Βασιλέα γὰρ ἤλπιζον, * κατάκριτον βλέπω νῦν ἐν σταυρῷ.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου.

Ταῦτα Γαβριὴλ * μοὶ ἀπήγγειλεν, ὅτε κατέπτη, * ὃς τὴν βασιλείαν αἰώνιον * ἔφη τοῦ Υἱοῦ μου, τοῦ Ἰησοῦ.

Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην· μὴ παραδῷς με.

Φεῦ! τοῦ Συμεὼν * ἐκτετέλεσται ἡ προφητεία· * ἡ γὰρ σὴ ῥομφαία διέδραμε * τὴν ἐμὴν καρδίαν, Ἐμμανουήλ.

Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν.

Κἂν τοὺς ἐκ νεκρῶν * ἐπαισχύνθητε, ὦ Ἰουδαῖοι, * οὓς ὁ ζωοδότης ἀνέστησεν, * ὃν αὐτοὶ ἐκτείνατε φθονερῶς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου.

Ἔφριξεν ἰδὼν * τὸ ἀόρατον φῶς σε, Χριστέ μου, * μνήματι κρυπτόμενον ἄπνουν τε, * καὶ ἐσκότασεν ὁ ἥλιος τὸ φῶς.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Ἔκλαιε πικρῶς * ἡ πανάμωμος Μήτηρ σου, Λόγε, * ὅτε ἐν τῷ τάφῳ ἑώρακε * σὲ τὸν ἄφραστον καὶ ἄναρχον Θεόν.

Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ· συνέτισόν με.

Νέκρωσιν τὴν σὴν * ἡ πανάφθορος, Χριστέ, σοῦ Μήτηρ * βλέπουσα, πικρῶς σοι ἐφθέγγετο· * Μὴ βραδύνῃς, ἡ ζωή, ἐν τοῖς νεκροῖς.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Ἅδης ὁ δεινὸς * συνετρόμασεν, ὅτε σε εἶδε, * Ἥλιε τῆς δόξης ἀθάνατε, * καὶ ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

Μέγα καὶ φρικτὸν * ὄντως θέαμα νῦν καθορᾶται! * ὁ ζωῆς γὰρ θέλων παραίτιος * θάνατον ὑπέστη, ζωώσας γηγενεῖς.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην.

Νύττῃ τὴν πλευρὰν, * καὶ ἥλοῦσαι, Δέσποτα, τὰς χεῖρας, * πληγὴν ἐκ πλευρᾶς σὺ ἰώμενος, * καὶ τὴν ἀκρασίαν προπατόρων χειρῶν.

Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

Πρὶν τὸν τῆς Ῥαχὴλ * υἱὸν ἔκλαυσεν ἅπας κατ' οἶκον· * νῦν τὸν τῆς Παρθένου ἐκόψατο * ἡ τῶν μαθητῶν χορεία σὺν Μητρί.

Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.

Ῥάπισμα χειρῶν * Χριστοῦ δέδωκαν ἐν σιαγόνι, * τοῦ χειρὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσαντος, * καὶ τὰς μύλας θλάσαντος τοῦ θηρός.

Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Ὕμνοις σου, Χριστὲ, * νῦν τὴν σταύρωσιν, καὶ τὴν ταφήν τε * ἅπαντες πιστοὶ ἐκθειάζομεν, * οἱ θανάτου λυτρωθέντες σῇ ταφῇ.

Δόξα.

Ἄναρχε Θεὲ, * συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα, * σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων κραταίωσον * κατὰ τῶν πολεμίων, ὡς ἀγαθός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τέξασα ζωὴν, * παναμώμητε, ἁγνὴ Παρθένε, * παῦσον Ἐκκλησίας τὰ σκάνδαλα, * καὶ βράβευσον εἰρήνην, ὡς ἀγαθή.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον οἱ δύο Χοροί·

Ἄξιον ἐστὶ * μεγαλύνειν σε τὸν ζωοδότην, * τὸν ἐν τῷ σταυρῷ χεῖρας τείναντα * καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ καὶ Ἐκφώνησις·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβὶμ ἐπαναπαυόμενος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς τρίτης Στάσεως, θυμιῶντος πάλιν τοῦ Ἱερέως.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Ἄρχεται αὐτῆς μετὰ μέλους ὁ δεξιὸς, ἤγουν ὁ πρῶτος Χορὸς, εἰς Ἦχον γ'.

Τροπάρια Προσόμοια.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι * ὕμνον τῇ ταφῇ σου * προσφέρουσι, Χριστέ μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Καθελὼν τοῦ ξύλου * ὁ Ἀριμαθείας, * ἐν τάφῳ σε κηδεύει.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου.

Μυροφόροι ἦλθον, * μύρα σοι, Χριστέ μου, * κομίζουσαι προφρόνως.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Δεῦρο, πᾶσα κτίσις, * ὕμνους ἐξοδίους * προσοίσωμεν τῷ Κτίστῃ.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα * σὺν ταῖς μυροφόροις * μυρίσωμεν ἐμφρόνως.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Ἰωσὴφ τρισμάκαρ, * κήδευσον τὸ σῶμα * Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου.

Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.

Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, * ἐκίνησαν τὴν πτέρναν * κατὰ τοῦ εὐεργέτου.

Ἐνετείλω δικαιοσύνην, τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, * φέρουσι Σωτῆρι * χολὴν ἅμα καὶ ὄξος.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου.

Ὢ τῆς παραφροσύνης * καὶ Χριστοκτονίας * τῆς τῶν προφητοκτόνων!

Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

Ὡς ἄφρων ὑπηρέτης, * προδέδωκεν ὁ μύστης * τὴν ἄβυσσον σοφίας.

Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Τὸν Ῥύστην ὁ πωλήσας, * αἰχμάλωτος κατέστη * ὁ δόλιος Ἰούδας.

Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Κατὰ τὸν Σολομῶντα, * βόθρος βαθὺς τὸ στόμα * Ἑβραίων παρανόμων.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με· αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.

Ἑβραίων παρανόμων * ἐν σκολιαῖς πορείαις * τρίβολοι καὶ παγίδες.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με καὶ ζήσομαι.

Ἰωσὴφ κηδεύει * σὺν τῷ Νικοδήμῳ * νεκροπρεπῶς τὸν Κτίστην.

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου, Κύριε· τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ζωοδότα Σῶτερ, * δόξα σου τῷ κράτει * τὸν ᾅδην καθελόντι.

Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

Ὕπτιον ὁρῶσα * ἡ πάναγνός σε, Λόγε, * μητροπρεπῶς ἐθρήνει.

Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐκέκραξα εἰς τοὺς λόγους σου.

Ὢ γλυκύ μου ἔαρ, * γλυκύτατόν μου τέκνον, * ποῦ σου ἔδυ τὸ κάλλος;

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου.

Θρῆνον συνεκίνει * ἡ πάναγνός σου Μήτηρ, * σοῦ, Λόγε, νεκρωθέντος.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

Γύναια σὺν μύροις * ἥκουσι μυρίσαι * Χριστὸν, τὸ θεῖον μύρον.

Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Θάνατον θανάτῳ * σὺ θανατοῖς, Θεέ μου, * θείᾳ σου δυναστείᾳ.

Ἐγγὺς εἶ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

Πεπλάνηται ὁ πλάνος, * ὁ πλανηθεὶς λυτροῦται * σοφίᾳ σῇ, Θεέ μου.

Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

Πρὸς τὸν πυθμένα ᾅδου * κατήχθη ὁ προδότης * διαφθορᾶς εἰς φρέαρ.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Τρίβολοι καὶ παγίδες * ὁδοὶ τοῦ τρισαθλίου * παράφρονος Ἰούδα.

Κρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με· διὰ λόγον σου ζῆσόν με.

Πάντες συναπολοῦνται * οἱ σταυρωταί σου, Λόγε, * Υἱὲ Θεοῦ παντάναξ.

Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

Διαφθορᾶς εἰς φρέαρ * πάντες συναπολοῦνται * οἱ ἄνδρες τῶν αἱμάτων.

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ, Κύριε· κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

Υἱὲ Θεοῦ παντάναξ, * Θεέ μου, Πλαστουργέ μου, * πῶς πάθος κατεδέξω;

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ἡ δάμαλις τὸν μόσχον * ἐν ξύλῳ κρεμασθέντα * ἠλάλαζεν ὁρῶσα.

Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά οὐκ ἐφυλάξαντο.

Σῶμα τὸ ζωηφόρον * ὁ Ἰωσὴφ κηδεύει * μετὰ τοῦ Νικοδήμου.

Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα, Κύριε· ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

Ἀνέκραζεν ἡ Κόρη, * θερμῶς δακρυρροοῦσα, * τὰ σπλάγχνα κεντουμένη.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ὢ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, * γλυκύτατόν μου τέκνον, * πῶς τάφῳ νῦν καλύπτῃ;

Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεὰν, καὶ ἀπὸ τοῦ λόγου σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.

Τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν * ἐλευθερῶσαι, Μῆτερ, * μὴ θρήνει, ταῦτα πάσχω.

Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά.

Δοξάζω σου, Υἱέ μου, * τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, * ἧς χάριν ταῦτα πάσχεις.

Ἀδικίαν ἐμίσησα, καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἐφίλησα.

Τὸ ὄξος ἐποτίσθης * καὶ χολὴν, οἰκτίρμον, * τὴν πάλαι λύων γεῦσιν.

Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

κρίῳ προσεπάγης, * ὁ πάλαι τὸν λαόν σου * στύλῳ νεφέλης σκέπων.

Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

ἱ μυροφόροι, Σῶτερ, * τῷ τάφῳ προσελθοῦσαι, * προσέφερόν σοι μύρα.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

νάστηθι, οἰκτίρμον, * ἡμᾶς ἐκ τῶν βαράθρων * ἐξανιστῶν τοῦ ᾅδου.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

νάστα, ζωοδότα· * ἡ σὲ τεκοῦσα μήτηρ * δακρυῤῥοοῦσα λέγει.

Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε.

πεῦσον ἐξαναστῆναι, * τὴν λύπην λύων, Λόγε, * τῆς σε ἁγνῶς τεκούσης.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

ὐράνιαι δυνάμεις * ἐξέστησαν τῷ φόβῳ, * νεκρόν σε καθορῶσαι.

Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

οῖς πόθῳ τε καὶ φόβῳ * τὰ πάθη σου τιμῶσι * δίδου πταισμάτων λύσιν.

Ἐξηρεύξαντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου.

φρικτὸν καὶ ξένον * θέαμα! Θεοῦ Λόγε, * πῶς γῆ σε συγκαλύπτει;

Φθέγξοιτό ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

ἔρων πάλαι φεύγει, * Σῶτερ, Ἰωσὴφ σε, * καὶ νῦν σε ἄλλος θάπτει.

Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην.

λαίει καὶ θρηνεῖ σε * ἡ πάναγνός σου Μήτηρ, * Σωτήρ μου, νεκρωθέντα.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί.

Φρίττουσιν οἱ νόες * τὴν ξένην καὶ φρικτήν σου * ταφὴν τοῦ πάντων Κτίστου.

Ζήσεται ἡ ψυχή μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Ἔῤῥαναν εἰς τὸν τάφον * αἱ μυροφόροι μύρα, * λίαν πρωῒ ἐλθοῦσαι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Εἰρήνην Ἐκκλησίᾳ, * λαῷ σου σωτηρίαν * δώρησαι σῇ ἐγέρσει.

Δόξα.

Ὦ Τριὰς Θεέ μου, * Πατήρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, * ἐλέησον τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου * ἀνάστασιν, Παρθένε, * ἀξίωσόν σοὺς δούλους.

Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, εἰς Ἦχον πλ. α΄.

Ἐν ἑκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τό,

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος * κατεπλάγη ὁρῶν σε * ἐν νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δέ, Σωτήρ, * τὴν ἰσχὺν καθελόντα, * καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, * καὶ ἐξ ᾅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Τί τὰ μύρα συμπαθῶς * τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριαι, * κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος * προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· * Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθητε· * ὁ Σωτὴρ γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Λίαν πρωῒ μυροφόροι * ἔδραμον πρὸς τὸ μνῆμά σου * θρηνολογοῦσαι· * ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτὰς * ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε· * Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· * μὴ κλαίετε· * τὴν ἀνάστασιν δὲ * Ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Μυροφόροι γυναῖκες * μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι * πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ, * ἐνηχοῦντο· Ἄγγελος δὲ * πρὸς αὐτὰς ἔφη, λέγων· * Τί μετὰ νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογίζεσθε; * ὡς Θεὸς γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. Δόξα.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, * καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἁγίαν Τριάδα * ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * σὺν τοῖς Σεραφὶμ κράζοντες τὸ, Ἅγιος, * Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, * ἁμαρτίας, Παρθένε, * τὸν Ἀδὰμ ἐλυτρώσω, * χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ * ἀντὶ λύπης παρέσχες· * ῥεύσαντα ζωῆς * ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ * ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Λέγεται ἐκ τρίτου, εἶτα Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Σινδόνι καθαρᾷ * καὶ ἀρώμασι θείοις * τὸ σῶμα τὸ σεπτὸν, * ἐξαιτήσας Πιλάτῳ, * μυρίζει τε καὶ τίθησιν * Ἰωσὴφ καινῷ μνήματι· * ὅθεν ὄρθριαι * αἱ μυροφόροι γυναῖκες * ἀνεβόησαν· * Δεῖξον ἡμῖν, ὡς προεῖπας, * Χριστὲ, τὴν ἀνάστασιν.

Δόξα.

Δεῖξον ἡμῖν, ὡς προεῖπας, * Χριστὲ, τὴν ἀνάστασιν.

Καὶ νῦν. Ἕτερον. Ὅμοιον.

Ἐξέστησαν χοροὶ * τῶν Ἀγγέλων, ὁρῶντες * τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς * καθεζόμενον κόλποις, * πῶς τάφῳ κατατίθεται * ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος· * ὃν τὰ τάγματα * τὰ τῶν Ἀγγέλων κυκλοῦσι, * καὶ δοξάζουσι * σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ ᾅδῃ, * ὡς Κτίστην καὶ Κύριον.

Εἶτα γίνεται Ἀνάγνωσις εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον·

Τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευήν.

Καὶ εὐθὺς τὸν Ν'. Καὶ ψάλλομεν τὸν ἑπόμενον Κανόνα· τοὺς Εἱρμοὺς ἀνὰ β'. καὶ τὰ Τροπάρια ἀνὰ δ'. Καὶ πάλιν ἔσχατον Καταβασίας τοὺς αὐτοὺς Εἱρμούς.

Ἰστέον ὅτι τοῦ Κανόνος τούτου δύο εἰσὶν οἱ ποιηταί. Τὸ μὲν γὰρ πρότερον αὐτοῦ μέρος, ἀπὸ πρώτης ἕως ϛ'. ᾠδῆς, ἄνευ τῶν Εἱρμῶν, φέρον Ἀκροστιχίδα, **Καὶ σήμερον δὲ**, Μάρκου ποίημά ἐστι, τοῦ Ἱδροῦντος ἐπισκόπου· οἱ Εἱρμοὶ δὲ γυναικός τινος Κασσίας ὀνομαζομένης. Τὸ δὲ δεύτερον τοῦ Κανόνος μέρος, ἢ τὸ Τετραῴδιον, ἀπὸ ϛ'. ᾠδῆς καὶ ἐφεξῆς, φέρον Ἀκροστιχίδα, **Σάββατον μέλπω μέγα**, ἅμα τοῖς Εἱρμοῖς, Κοσμᾶ μοναχοῦ ἐστι ποίημα, τοῦ Ἁγιοπολίτου.

Ὅλος οὖν ὁ Κανὼν φέρει Ἀκροστιχίδα·

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Κύματι θαλάσσης * τὸν κρύψαντα πάλαι * διώκτην τύραν-
» νον * ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν * τῶν σεσωσμένων οἱ παῖδες· * ἀλλ' ἡ-
» μεῖς, ὡς αἱ νεάνιδες, * τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· * Ἐνδόξως γὰρ δε-
» δόξασται.

Τροπάρια.

Κύριε Σωτήρ μου, * ἐξόδιον ὕμνον * καὶ ἐπιτάφιον * ᾠδήν σοι ᾄσομαι, * τῷ τῇ ταφῇ σου ζωῆς μοι * τὰς εἰσόδους προξενήσαντι, * καὶ θανάτῳ θάνατον * καὶ ᾅδην θανατώσαντι.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ * καὶ κάτω ἐν τάφῳ * τὰ ὑπερκόσμια * καὶ ὑποχθόνια * κατανοοῦντα, Σωτήρ μου, * ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου· * ὑπὲρ νοῦν ὤφθης γὰρ * νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Ἵνα σου τῆς δόξης * τὰ πάντα πληρώσῃς, * καταπεφοίτηκας * ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς· * ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἐκρύβη * ἡ ὑπόστασίς μου ἡ ἐν Ἀδὰμ, * καὶ ταφεὶς φθαρέντα με * καινοποιεῖς, φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων * κρεμάσαντα * πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως *
» ἡ κτίσις κατιδοῦσα * ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, * θαμβη-
» τικῶς συνείχετο, * Οὐκ ἔστιν ἅγιος * πλήν σου, Κύριε, κραυγά-
» ζουσα.

Τροπάρια.

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου * παρέδειξας * τὰς ὁράσεις πληθύνας, * νῦν δὲ τὰ κρύφιά σου * θεανδρικῶς διετράνωσας * καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ, Δέσποτα, * Οὐκ ἔστιν ἅγιος * πλήν σου, Κύριε, κραυγάζουσιν.

Ἥπλωσας τὰς ἀγκάλας, * καὶ ἥνωσας * τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα· * καταστολῇ δὲ, Σῶτερ, * τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, * πεπεδημένους ἔλυσας, * Οὐκ ἔστιν ἅγιος * πλήν σου, Κύριε, κραυγάζοντας.

Μνήματι καὶ σφραγῖσιν, * ἀχώρητε, * συνεσχέθης βουλήσει· * καὶ γὰρ τὴν δύναμίν σου * ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας * θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν· * Οὐκ ἔστιν ἅγιος * πλήν σου, Κύριε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Αὐτόμελον. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου, Σωτὴρ, * στρατιῶται τηροῦντες, * νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ * τοῦ ὀφθέντος ἀγγέλου * ἐγένοντο, κηρύττοντος * γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν· * σὲ δοξάζομεν, * τὸν τῆς φθορᾶς κα-

θαιρέτην· * σοὶ προσπίπτομεν * τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, * καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἐν σταυρῷ σου * θείαν κένωσιν * προορῶν Ἀββακοὺμ, *
» ἐξεστηκὼς ἐβόα· * Σὺ δυναστῶν διέκοψας * κράτος, ἀγαθὲ, *
» ὁμιλῶν τοῖς ἐν ᾅδῃ, * ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Ἑβδόμην σήμερον * ἡγίασας, * ἣν εὐλόγησας πρὶν * καταπαύσει τῶν ἔργων· * παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα * καὶ καινοποιεῖς * σαββατίζων, Σωτήρ μου, * καὶ ἀνακτώμενος.

Ῥωμαλεότητι * τοῦ κρείττονος * ἐκνικήσαντός σου, * τῆς σαρκὸς ἡ ψυχή σου * διῄρηται· σπαράττουσιν * ἄμφω γὰρ δεσμοὺς * τοῦ θανάτου καὶ ᾅδου, * Λόγε, τῷ κράτει σου.

Ὁ ᾅδης, Λόγε, * συναντήσας σοι * ἐπικράνθη, βροτὸν * ὁρῶν τεθεωμένον, * κατάστικτον τοῖς μώλωψι * καὶ πανσθενουργὸν, * τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δὲ * διαπεφώνηκεν.

Ὠδὴ εʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Θεοφανείας σου, Χριστὲ, * τῆς πρὸς ἡμᾶς * συμπαθῶς γενο-
» μένης * Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, * ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας
» ἐκραύγαζεν· * Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, * καὶ ἐγερθήσονται *
» οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, * καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ * ἀγαλλιά-
» σονται.

Τροπάρια.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, * ὁ Πλαστουργὸς, * χοϊκὸς χρηματίσας, * καὶ σινδὼν καὶ τάφος συνεμφαίνουσι * τὸ συνόν σοι, Λόγε, μυστήριον· * ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτὴς * τὴν τοῦ σε φύσαντος * βουλὴν σχηματίζει, * ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς * καινοποιοῦντος ἡμᾶς.

Διὰ θανάτου τὸ θνητὸν, * διὰ ταφῆς * τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις· * ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, * ἀπαθανατίσας τὸ πρόσλημμα· * ἡ γὰρ σάρξ σου διαφθορὰν * οὐκ εἶδε, Δέσποτα, * οὐδὲ ἡ ψυχή σου * εἰς ᾅδην ξενοπρεπῶς * ἐγκαταλέλειπται.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, * καὶ λογχευθεὶς * τὴν πλευρὰν, Πλαστουργέ μου, * ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν * τὴν τῆς Εὔας, Ἀδὰμ γενόμενος, * ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς * ὕπνον φυσίζωον, * καὶ ζωὴν ἐγείρας * ἐξ ὕπνου καὶ τῆς σαρκὸς, * ὡς παντοδύναμος.

Ὠδὴ ϛʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Συνεσχέθη, * ἀλλ' οὐ κατεσχέθη * στέρνοις κητῴοις Ἰωνᾶς· *
» σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, * τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ δοθέν-
» τος, * ὡς ἐκ θαλάμου, * τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, * προσεφώνει δὲ
» τῇ κουστωδίᾳ· * Οἱ φυλασσόμενοι, * μάταια καὶ ψευδῆ * ἔλεον
» αὐτοῖς * ἐγκατελίπετε.

Τροπάρια.

Ἀνῃρέθης, * ἀλλ' οὐ διῃρέθης, * Λόγε, ἧς μετέσχες σαρκός· * εἰ γὰρ καὶ λέλυταί σου * ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, * ἀλλὰ καὶ οὕτω * μία ἦν ὑπόστασις * τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκός σου· * ἐν ἀμφοτέροις γὰρ * εἷς ὑπάρχεις Υἱὸς, * Λόγος τοῦ Θεοῦ, * Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Βροτοκτόνον, * ἀλλ' οὐ θεοκτόνον * ἔφυ τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀδάμ· * εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου * τῆς σαρκὸς ἡ χοϊκὴ οὐσία, * ἀλλ' ἡ θεότης * ἀπαθὴς διέμεινε· * τὸ φθαρτὸν δέ σου πρὸς ἀφθαρσίαν * μετεστοιχείωσας, * καὶ ἀφθάρτου ζωῆς * ἔδειξας πηγὴν * ἐξ ἀναστάσεως.

Βασιλεύει, * ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, * ᾅδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν· * σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, * κραταιὲ, ζωαρχικῇ παλάμῃ * τὰ τοῦ θανάτου * κλεῖθρα διεσπάραξας, * καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος * ἐκεῖ καθεύδουσι * λύτρωσιν ἀψευδῆ, * Σῶτερ, γεγονὼς * νεκρῶν πρωτότοκος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. βʹ.

Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας * νεκρὸς ὁρᾶται, * καὶ σμύρνῃ καὶ σινδόνι * ἐνειλημμένος * ἐν μνημείῳ κατατίθεται, * ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος· * γυναῖκες δὲ αὐτὸν * ἦλθον μυρίσαι, * κλαίουσαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι· * Τοῦτο Σάββατόν ἐστι * τὸ ὑπερευλογημένον, * ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας * ἀναστήσεται τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα.

Ὁ συνέχων τὰ πάντα * ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψώθη, * καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις, * τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον * γυμνὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου· * ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, * καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες ἀπεβάλοντο· * ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῷ * τῷ φόβῳ συνεκλονεῖτο· * ἡ θάλασσα ἔφυγε * καὶ αἱ πέτραι διερρήγνυντο· * μνημεῖα δὲ πολλὰ ἠνεῴχθησαν, * καὶ σώματα ἠγέρθησαν * ἁγίων ἀνδρῶν· * ᾅδης κάτω στενάζει, * καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται * συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν, * τὰ δὲ γύναια κράζουσι· * Τοῦτο Σάββατόν ἐστι * τὸ ὑπερευλογημένον, * ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας * ἀναστήσεται τριήμερος.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄφραστον θαῦμα! * ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος * τοὺς ὁσίους *
» παῖδας ἐκ φλογὸς * ἐν τάφῳ νεκρὸς * ἄπνους κατατί-
» θεται,* εἰς σωτηρίαν * ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· * Λυτρωτά, *
» ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Τέτρωται ᾅδης * ἐν τῇ καρδίᾳ, δεξάμενος * τὸν τρωθέντα * λόγχῃ τὴν πλευρὰν, * καὶ στένει πυρὶ * θείῳ δαπανώμενος, * εἰς σωτηρίαν * ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· * Λυτρωτά, * ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὄλβιος τάφος! * ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος * ὡς ὑπνοῦντα * τὸν Δημιουργὸν, * ζωῆς θησαυρὸς * θεῖος ἀναδέδεικται, * εἰς σωτηρίαν * ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· * Λυτρωτά, * ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ θανόντων * τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν * ἡ τῶν ὅλων * δέχεται ζωὴ, * καὶ τοῦτον πηγὴν * δείκνυσιν ἐγέρσεως, * εἰς σωτηρίαν * ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· * Λυτρωτά, * ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Μία ὑπῆρχεν * ἡ ἐν τῷ ᾅδῃ ἀχώριστος * καὶ ἐν τάφῳ * καὶ ἐν τῇ Ἐδὲμ * Θεότης Χριστοῦ, * σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, * εἰς σωτηρίαν * ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· * Λυτρωτά, * ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔκστηθι φρίττων, οὐρανὲ, * καὶ σαλευθήτωσαν * τὰ θεμέ-
» λια τῆς γῆς· * ἰδοὺ γὰρ * ἐν νεκροῖς λογίζεται * ὁ ἐν ὑψί-
» στοις οἰκῶν, * καὶ τάφῳ μικρῷ ξενοδοχεῖται. * Οἱ παῖδες, εὐ-
» λογεῖτε,* Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε,* λαὸς, ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάριον.

Λέλυται ἄχραντος ναὸς, * τὴν πεπτωκυῖαν δὲ * συνανίστησι σκηνήν· * Ἀδὰμ γὰρ * τῷ προτέρῳ δεύτερος, * ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, * κατῆλθε μέχρις ᾅδου ταμείων. * Οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πέπαυται τόλμα μαθητῶν, * Ἀριμαθαιὸς δὲ * ἀριστεύει Ἰωσήφ· * νεκρὸν γὰρ * καὶ γυμνὸν θεώμενος * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, * αἰτεῖται καὶ κηδεύει κραυγάζων· * Οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυμψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὢ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! * ὢ ἀγαθότητος! * ὢ ἀφράστου ἀνοχῆς! * ἑκὼν γὰρ * ὑπὸ γῆν σφραγίζεται * ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, * καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται. * Οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Μὴ ἐποδύρου μοι, Μῆτερ, * καθορῶσα ἐν τάφῳ, * ὃν ἐν γα-
» στρὶ ἄνευ σπορᾶς * συνέλαβες Υἱόν· * ἀναστήσομαι γὰρ *
» καὶ δοξασθήσομαι, * καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ * ἀπαύστως, ὡς Θεὸς, *
» τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ * σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ * τὰς ὠδῖνας φυγοῦσα, * ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, * ἄναρχε Υἱέ· * νῦν δέ σε, Θεέ μου, * ἄπνουν ὁρῶσα νεκρὸν, * τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης * σπαράττομαι δεινῶς· * ἀλλ' ἀνάστηθι, ὅπως * μεγαλυνθήσομαι.

Γῆ με καλύπτει ἑκόντα, * ἀλλὰ φρίττουσιν ᾅδου * οἱ πυλωροὶ, ἠμφιεσμένον * βλέποντες στολὴν * ᾑμαγμένην, Μῆτερ, * τῆς ἐκδικήσεως· * τοὺς ἐχθροὺς ἐν σταυρῷ γὰρ * πατάξας ὡς Θεὸς, * ἀναστήσομαι αὖθις * καὶ μεγαλύνω σε.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, * εὐφραινέσθωσαν πάντες * οἱ γηγενεῖς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς * ἐσκύλευται ᾅδης· * μετὰ μύρων γυναῖκες * προσυπαντάτωσαν· * τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ * λυτροῦμαι παγγενῆ, * καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ * ἐξαναστήσομαι.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος β΄.

Ἅγιος Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτλ.

Τοῦτο λέγεται ἐκ τρίτου καὶ μόνον, καὶ ἄλλο οὐδέν. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β΄.

Σήμερον * συνέχει τάφος * τὸν συνέχοντα παλάμῃ τὴν κτίσιν· * καλύπτει λίθος * τὸν καλύψαντα * ἀρετῇ τοὺς οὐρανούς· * ὑπνοῖ ἡ ζωὴ, * καὶ ᾅδης τρέμει, * καὶ Ἀδὰμ τῶν δεσμῶν ἀπολύεται. * Δόξα τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, * δι' ἧς τελέσας πάντα * σαββατισμὸν αἰώνιον * ἐδωρήσω ἡμῖν ὡς Θεὸς, * τῇ παναγίᾳ ἐκ νεκρῶν σου ἀναστάσει.

Ἦχος β΄.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα; * τίς ἡ παροῦσα κατάπαυσις; * ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων * τὴν διὰ πάθους τελέσας οἰκονομίαν, * ἐν τάφῳ σαββατίζει, * καινὸν ἡμῖν παρέχων σαββατισμόν· * αὐτῷ βοήσωμεν· * Ἀνάστα, ὁ Θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν· * ὅτι βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας, * ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄.

Δεῦτε, ἴδωμεν * τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐν τάφῳ κειμένην, * ἵνα τοὺς ἐν τάφοις κειμένους ζωοποιήσῃ· * δεῦτε, σήμερον * τῷ ἐξ Ἰούδα ὑπνοῦντι Θεῷ ἡμῶν * προφητικῶς ἐκβοήσωμεν· * Ἀναπε-

σὼν * κεκοίμησαι ὡς λέων· * τίς ἐγερεῖ σε, Βασιλεῦ; * ἀλλ' ἀνάστηθι αὐτεξουσίως, * ὁ δοὺς ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον. * Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος πλ. β'.

Ἠτήσατο Ἰωσὴφ * τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, * καὶ ἀπέθετο αὐτὸ * ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ· * ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τοῦ τάφου, * ὡς ἐκ τοῦ τόκου, προελθεῖν. * Ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, * καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου ἀνθρώποις, * δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σήμερον μυστικῶς * ὁ μέγας Μωϋσῆς * προδιετυποῦτο λέγων· * Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς * τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην· * τοῦτο γὰρ ἐστὶ * τὸ εὐλογημένον Σάββατον· * αὕτη ἐστὶν * ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα, * ἐν ᾗ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ * ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, * διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας * τῇ σαρκὶ Σαββατίσας, * καὶ εἰς ὃ ἦν * πάλιν ἐπανελθὼν· * διὰ τῆς ἀναστάσεως * ἐδωρήσατο ἡμῖν * ζωὴν τὴν αἰώνιον, * ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία μεγάλη. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀλλάσσει ὅλην τὴν ἱερατικὴν στολὴν, καὶ εἰσοδεύει μετὰ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, λέγει ὁ Ἱερεύς·

Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφίᾳ. Καὶ ἡμεῖς τὸ παρὸν Αὐτόμελον ἅπαξ.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ * ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν * τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, * σινδόνι καθαρᾷ * εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, * ἐν μνήματι καινῷ * κηδεύσας ἀπέθετο.

Καὶ λέγομεν τὸ Τροπάριον τῆς προφητείας. Ἦχος β'.

Ὁ συνέχων τὰ πέρατα, * τάφῳ συσχεθῆναι κατεδέξω, Χριστὲ, * ἵνα τῆς τοῦ ᾅδου καταπτώσεως * λυτρώσῃς τὸ ἀνθρώπινον, * καὶ ἀπαθανατίσας * ζωώσῃς ἡμᾶς, ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΛΖ'. 1.

Ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κύριος, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων· καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτὰ κυκλόθεν κύκλῳ· καὶ ἰδοὺ, πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, ξηρὰ

σφόδρα. Καὶ εἶπε πρὸς μέ· Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; Καὶ εἶπα· Κύριε, Κύριε, σὺ ἐπίστῃ ταῦτα. Καὶ εἶπε πρὸς μέ· Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· Τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρὰ, ἀκούσατε λόγον Κυρίου· Τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις· Ἰδοὺ, ἐγὼ φέρω ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, καὶ δώσω εἰς ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκα, καὶ ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. Καὶ προεφήτευσα, καθὼς ἐνετείλατό μοι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι, καὶ ἰδοὺ σεισμὸς, καὶ προσήγαγε τὰ ὀστᾶ ἑκάτερον πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ. Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ, ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαινεν ἐπ' αὐτὰ δέρματα ἐπάνω· καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐπ' αὐτοῖς. Καὶ εἶπε πρὸς μέ· Προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα, προφήτευσον, υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ εἰπὸν τῷ πνεύματι· Τάδε λέγει Κύριος· Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθὲ, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν. Καὶ προεφήτευσα, καθότι ἐνετείλατό μοι· καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς μὲ λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστᾶ ταῦτα πᾶς οἶκος Ἰσραήλ ἐστιν, καὶ αὐτοὶ λέγουσι· Ξηρὰ γέγονε τὰ ὀστᾶ ἡμῶν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν. Διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἰπόν· Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοῖξαί με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. Καὶ δώσω τὸ πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε· καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν· καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος· λελάληκα καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πρὸς Κορινθίους πρώτης Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 6.

Ἀδελφοὶ, οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ; Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθώς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός. Ὥστε ἑορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. (Πρὸς Γαλάτ. Γ'. 13.) Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ

νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου· ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. α'.

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλειπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον·

Τῇ ἐπαύριον ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευήν. Τέλος· Μετὰ τῆς κουστωδίας.

Ἐκτενής. Εἴπωμεν πάντες. Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν· καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθως. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις. Ἡ δὲ πρώτη Ὥρα ψάλλεται ἐν τῷ Νάρθηκι. Ὁμοίως καὶ αἱ λοιπαὶ Λιταὶ ψάλλονται ἐν τῷ Νάρθηκι.

ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ.

ΕΣΠΕΡΑΣ.

Περὶ Ὥραν ι'. τῆς ἡμέρας σημαίνει. Καὶ ἀλλάσσει ὁ Ἱερεὺς στολὴν λευκὴν, καὶ εὐλογήσαντος αὐτοῦ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, γίνεται Συναπτὴ μεγάλη παρὰ τοῦ Διακόνου. Εἶτα τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, εἰς Ἦχον α'. Καὶ ἱστῶμεν Στίχ. η'. ψάλλομεν δὲ Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. καὶ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας γ'. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος α'.

Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς * πρόσδεξαι, ἅγιε Κύριε, * καὶ παράσχου ἡμῖν * ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· * ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας * ἐν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Κυκλώσατε, λαοὶ, Σιὼν, * καὶ περιλάβετε αὐτὴν, * καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ * τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν, * ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς * ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Δεῦτε, λαοὶ, ὑμνήσωμεν * καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, * δοξάζοντες αὐτοῦ * τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· * ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ * τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Τῷ πάθει σου, **Χριστὲ**, * παθῶν ἠλευθερώθημεν· * καὶ τῇ ἀναστάσει σου * ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν. * **Κύριε**, δόξα σοι.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ὁ ᾅδης στένων βοᾷ· * Συνέφερέ μοι, * εἰ τὸν ἐκ **Μαρίας** γεννηθέντα * μὴ ὑπεδεξάμην· * ἐλθὼν γὰρ ἐπ' ἐμὲ * τὸ κράτος μου ἔλυσε, * πύλας χαλκᾶς συνέτριψε, * ψυχὰς, ἃς κατεῖχον τὸ πρὶν, * Θεὸς ὢν ἀνέστησε. * Δόξα, **Κύριε**, τῷ σταυρῷ σου * καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Σήμερον ὁ ᾅδης στένων βοᾷ· * Κατελύθη μου ἡ ἐξουσία· * ἐδεξάμην γὰρ θνητὸν, * ὥσπερ ἕνα τῶν θανόντων, * καὶ τοῦτον κατέχειν * ὅλως οὐκ ἰσχύω, * ἀλλὰ πολλῶν μετὰ τούτου ἀφαιφοῦμαι, * ὧν ἐβασίλευον· * ἐγὼ εἶχον τοὺς νεκροὺς ἀπ' αἰῶνος, * ἀλλὰ οὗτος ἰδοὺ πάντας ἐγείρει. * Δόξα, **Κύριε**, τῷ σταυρῷ σου * καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Σήμερον ὁ ᾅδης στένων βοᾷ· * Κατεπόθη μου τὸ κράτος, * ὁ Ποιμὴν ἐσταυρώθη * καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησεν· * ὧνπερ ἐβασίλευον, * ἐστέρημαι, * καὶ οὓς κατέπιον ἰσχύσας * πάντας ἐξήμεσα· * ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ σταυρωθείς· * οὐκ ἰσχύει τοῦ θανάτου τὸ κράτος. * Δόξα, **Κύριε**, τῷ σταυρῷ σου * καὶ τῇ ἀναστάσει σου. Δευτεροῦντες τὸ ἕν. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σήμερον μυστικῶς * ὁ μέγας **Μωϋσῆς** * προδιετυποῦτο λέγων· * Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς * τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην· * τοῦτο γάρ ἐστι * τὸ εὐλογημένον Σάββατον· * αὕτη ἐστὶν * ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα, * ἐν ᾗ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ * ὁ Μονογενὴς **Υἱὸς** τοῦ Θεοῦ, * διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας * τῇ σαρκὶ σαββατίσας, * καὶ εἰς ὃ ἦν * πάλιν ἐπανελθών· * διὰ τῆς ἀναστάσεως * ἐδωρήσατο ἡμῖν * ζωὴν τὴν αἰώνιον, * ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος α'.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, * τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν * καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, * τὴν ἐπουράνιον πύλην * ὑμνήσωμεν, **Μαρίαν** τὴν **Παρθένον**, * τῶν ἀσωμάτων τὸ ᾆσμα * καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· * αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανὸς * καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· * αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, * εἰρήνην ἀντεισῆξε * καὶ τὰ βασίλειαν ἠνέῳξε. * Ταύτην οὖν κατέχοντες * τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, * ὑπέρμαχον ἔχομεν * τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα **Κύριον**. * Θαρσείτω τοίνυν, * θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ, * καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθροὺς, * ὡς παντοδύναμος.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. **Φῶς ἱλαρόν.** Προκείμενον οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς, **Σοφία.** Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης τῶν Ἀναγνωσμάτων.

Ἀνάγνωσμα α'.
Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κεφ. Α'. 1.

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς. Καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν. Καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους· καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνα μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. Καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά. Καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα τρίτη.

Ἀνάγνωσμα β'.
Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κεφ. Ξ'. 1.

Φωτίζου, φωτίζου, Ἱερουσαλήμ· ἥκει γάρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν. Ἰδοὺ, σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπ' ἔθνη· ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα

αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται· καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου· ἥκασι πάντες οἱ υἱοί σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὄψῃ καὶ φοβηθήσῃ καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θαλάσσης καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ ἥξουσί σοι ἀγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ Γαιφά. Πάντες ἐκ Σαβὰ ἥξουσι φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσουσι, καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται· καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδὰρ συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαιὼθ ἥξουσι, καὶ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. Τίνες οἵδε ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστεραὶ σὺν νοσσοῖς ἐπ' ἐμέ; ἐμὲ αἱ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρσὶς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν καὶ τὸν ἄργυρὸν καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονταί σοι· διὰ γὰρ ὀργήν μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεον ἠγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντός· ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολοῦνται· καὶ τὰ ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσεται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἥξει ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου. Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ κληθήσῃ πόλις Σιὼν ἁγίου Ἰσραήλ· διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν· καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε καὶ ἐξαιρούμενός σε, Θεὸς Ἰσραήλ.

Ἀνάγνωσμα γ'.
Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κεφ. ΙΒ'. 1.

Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν γῇ Αἰγύπτου λέγων· Ὁ μὴν οὗτος ὑμῖν ἀρχὴ μηνῶν, πρῶτός ἐστιν ὑμῖν ἐν τοῖς μησὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ. Λάλησον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων· Τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἴκους πατριῶν, ἕκαστος πρόβατον κατ' οἰκίαν. Ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ὦσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὥστε μὴ εἶναι ἱκανοὺς εἰς

πρόβατον, συλλήψεται μεθ' ἑαυτοῦ τὸν γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ· κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ἕκαστος τὸ ἀρκοῦν αὐτῷ συναριθμήσεται εἰς πρόβατον. Πρόβατον τέλειον, ἄρσεν, ἐνιαύσιον ἔσται ὑμῖν· ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων λήψεσθε. Καὶ ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον ἕως τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης τοῦ μηνὸς τούτου, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἑσπέραν. Καὶ λήψονται ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν καὶ ἐπὶ τὴν φλιὰν, ἐν τοῖς οἴκοις ἐν οἷς ἐὰν φάγωσιν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς. Καὶ φάγονται τὰ κρέα τῇ νυκτὶ ταύτῃ ὀπτὰ πυρὶ, καὶ ἄζυμα ἐπὶ πικρίδων ἔδονται. Οὐκ ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὠμὸν, οὐδὲ ἡψημένον ἐν ὕδατι, ἀλλ' ἢ ὀπτὰ πυρὶ, κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις. Οὐκ ἀπολείψετε ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωῒ, καὶ ὀστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ· τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωῒ ἐν πυρὶ κατακαύσετε. Οὕτω δὲ φάγεσθε αὐτό· αἱ ὀσφύες ὑμῶν περιεζωσμέναι, καὶ τὰ ὑποδήματα ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν, καὶ αἱ βακτηρίαι ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν, καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς· Πάσχα ἐστὶ Κυρίῳ.

Ἀνάγνωσμα δ'.

Προφητείας Ἰωνᾶ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθὶ λέγων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρός με. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσὶς ἐκ προσώπου Κυρίου, καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην· καὶ εὗρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσὶς, καὶ ἔδωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη εἰς αὐτὸ τοῦ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσὶς ἐκ προσώπου Κυρίου. Καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τοῦ συντριβῆναι. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ, καὶ ἀνεβόησαν ἕκαστος πρὸς τὸν Θεὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν, τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν· Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοίλην τοῦ πλοίου, καὶ ἐκάθευδε καὶ ἔρεγχε. Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεὺς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τί σὺ ῥέγχεις; ἀνάστα καὶ ἐπικαλοῦ τὸν Θεόν σου, ὅπως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα. Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· Δεῦτε, βάλωμεν κλήρους καὶ ἐπιγνῶμεν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Καὶ ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀπάγγειλον ἡμῖν τίς σου ἡ ἐργασία ἐστὶ, καὶ πόθεν ἔρχῃ, καὶ ἐκ

ποίας χώρας καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σύ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Δοῦλος Κυρίου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ τὸν Κύριον Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηράν. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· Τί τοῦτο ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες ὅτι ἐκ προσώπου Κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς. Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· Τί ποιήσομέν σοι, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα. Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς· Ἄρατέ με καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγὼ ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστί. Καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον καὶ εἶπαν· Μηδαμῶς, Κύριε· μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ δῷς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι σὺ, Κύριε, ὃν τρόπον ἐβούλου πεποίηκας. Καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν, καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον, καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ ηὔξαντο τὰς εὐχάς. (Κεφ. Β'. 1.) Καὶ προσέταξε Κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. Καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, καὶ εἶπεν· Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ᾅδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. Ἀπέῤῥιψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με, πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. Καὶ ἐγὼ εἶπα· Ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἆρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου; περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι· καὶ ἀναβήτω φθορὰ ζωῆς μου, Κύριε ὁ Θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεος αὐτῶν ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ηὐξάμην, ἀποδώσω σοι σωτηρίου τῷ Κυρίῳ. Καὶ προσετάγη ἀπὸ Κυρίου τῷ κήτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν. (Κεφ. Γ'. 1.) Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου λέγων· Ἀνάστηθι, πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν

μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σέ. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευή, καθὰ ἐλάλησε Κύριος· ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ, ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν. Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας μιᾶς, καὶ ἐκήρυξε καὶ εἶπεν· Ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται. Καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ Θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν, καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν. Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευή· καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ περιείλατο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ. Καὶ ἐκηρύχθη καὶ ἐῤῥέθη τῇ Νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ λέγων· Οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βόες καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν, μηδὲ νεμέσθωσαν, μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν. Καὶ περιεβάλλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενῶς· καὶ ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν, λέγοντες· Τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεὸς καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα; Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν· καὶ μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ᾗ ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίησε. (Κεφ. Δ'. 1.) Καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην, καὶ συνεχύθη· καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον καὶ εἶπεν· Κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου, ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῇ μου; διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσὶς, διότι ἔγνων ὅτι σὺ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. Καὶ νῦν, Δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν με. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν· Εἰ σφόδρα λελύπησαι σύ; καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως· καὶ ἐποίησεν αὐτῷ ἐκεῖ σκηνὴν, καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς, ἕως οὗ ἀπίδῃ τί ἔσται τῇ πόλει. Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθῃ, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ, τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ· καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην. Καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς σκώληκι ἑωθινῇ τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε τὴν κολόκυνθαν, καὶ ἀπεξηράνθη. Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι, καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ

Ἰωνᾶ· καὶ ὠλιγοψύχησε καὶ ἀπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Καλόν μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν· Εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; καὶ εἶπε· Σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτου. Καὶ εἶπε Κύριος· Σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας ἐπ' αὐτὴν, καὶ οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτὴν, ἣ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο· ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευὴ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ᾗ κατοικοῦσι πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ ἀριστερὰν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά;

Ἀνάγνωσμα ε'.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυὴ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 10.

Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ Πάσχα τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀφ' ἑσπέρας ἐπὶ δυσμῶν Ἱεριχὼ, ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πεδίῳ· καὶ ἐφάγοσαν ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς ἄζυμα καὶ νέα. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξέλιπε τὸ μάννα μετὰ τὸ βεβρωκέναι αὐτοὺς ἐκ τοῦ σίτου τῆς γῆς, καὶ οὐκέτι ὑπῆρχε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μάννα· ἐκαρπίσαντο δὲ τὴν χώραν τῶν Φοινίκων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχῷ, καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν ἄνθρωπον ἑστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἡμέτερος εἶ ἢ τῶν ὑπεναντίων; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα. Καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ; Καὶ λέγει ὁ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν· Λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ νῦν ἕστηκας ἐπ' αὐτοῦ ἅγιός ἐστι.

Ἀνάγνωσμα ϛ'.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΓ'. 20.

Ἐξάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Σοκχὼθ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ὀθὼμ παρὰ τὴν ἔρημον. Ὁ δὲ Θεὸς ἡγεῖτο αὐτῶν, ἡμέρας μὲν ἐν στύλῳ νεφέλης δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδόν· τὴν δὲ νύκτα ἐν στύλῳ πυρός. Οὐκ ἐξέλιπε δὲ ὁ στῦλος τῆς νεφέλης ἡμέρας, καὶ ὁ στῦλος τοῦ πυρὸς νυκτὸς, ἐναντίον τοῦ λαοῦ παντός. (Κεφ. ΙΔ'. 1.) Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψαντες στρατοπεδευσάτωσαν ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως, ἀνὰ μέσον Μαγδώλου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς θαλάσσης, ἐξέναντίας Βεελσεπφῶν· ἐνώπιον αὐτῶν

στρατοπεδεύσεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐρεῖ Φαραὼ τῷ λαῷ αὐτοῦ· Οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλανῶνται οὗτοι ἐν τῇ γῇ· συγκέκλεικε γὰρ αὐτοὺς ἡ ἔρημος. Ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ καταδιώξεται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῷ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. Καὶ ἐποίησαν οὕτως. Καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων, ὅτι πέφευγεν ὁ λαός· καὶ μετεστράφη ἡ καρδία Φαραὼ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαὸν, καὶ εἶπαν· Τί τοῦτο ἐποιήσαμεν τοῦ ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμῖν; Ἔζευξεν οὖν Φαραὼ τὰ ἅρματα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ συναπήγαγε μεθ' ἑαυτοῦ· καὶ λαβὼν ἑξακόσια ἅρματα ἐκλεκτὰ, καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τριστάτας ἐπὶ πάντων. Καὶ ἐσκλήρυνε Κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξεπορεύοντο ἐν χειρὶ ὑψηλῇ. Καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν, καὶ εὕροσαν αὐτοὺς παρεμβεβληκότας παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶσα ἡ ἵππος, καὶ τὰ ἅρματα Φαραὼ, καὶ οἱ ἱππεῖς, καὶ ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως, ἐξεναντίας Βεελσεπφῶν. Καὶ Φαραὼ προσῆγε· καὶ ἀναβλέψαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρῶσι, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐστρατοπέδευσαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Ἀνεβόησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν· Παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μνήματα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐξήγαγες ἡμᾶς θανατῶσαι ἐν τῃ ἐρήμῳ; τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν, ἐξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου; οὐ τοῦτο ἦν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλαλήσαμεν πρὸς σὲ ἐν Αἰγύπτῳ λέγοντες· Πάρες ἡμᾶς, ὅπως δουλεύσωμεν τοῖς Αἰγυπτίοις; κρεῖσσον γὰρ ἡμᾶς δουλεύειν τοῖς Αἰγυπτίοις ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν· Θαρσεῖτε, στῆτε καὶ ὁρᾶτε τὴν σωτηρίαν, τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου, ἣν ποιήσει ἡμῖν σήμερον· ὃν τρόπον γὰρ ἑωράκατε τοὺς Αἰγυπτίους σήμερον, οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· Κύριος πολεμήσει περὶ ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς σιγήσετε. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· Τί βοᾷς πρὸς μέ; λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀναζευξάτωσαν· καὶ σὺ ἔπαρον τῇ ῥάβδῳ σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτὴν, καὶ εἰσελθέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῷ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς

ἅρμασι καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ· καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραῷ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι καὶ ἵπποις αὐτοῦ. Ἐξῆρε δὲ ὁ Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, ὁ προπορευόμενος τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ἐκ τῶν ὄπισθεν· ἐξῆρε δὲ καὶ ὁ στῦλος τῆς νεφέλης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἔστη ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτῶν. Καὶ εἰσῆλθεν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ, καὶ ἔστη· καὶ ἐγένετο σκότος καὶ γνόφος· καὶ διῆλθεν ἡ νὺξ, καὶ οὐ συνέμιξαν ἀλλήλοις ὅλην τὴν νύκτα. Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ὑπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηρὰν, καὶ ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ. Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων. Καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν, καὶ πᾶσα ἵππος Φαραὼ καὶ τὰ ἅρματα καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἑωθινῇ, καὶ ἐπέβλεψε Κύριος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων, ἐν στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης, καὶ συνετάραξε τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ συνέδησε τοὺς ἄξονας τῶν ἁρμάτων αὐτῶν, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς μετὰ βίας. Καὶ εἶπαν οἱ Αἰγύπτιοι· Φύγωμεν ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ· ὁ γὰρ Κύριος πολεμεῖ περὶ αὐτῶν τοὺς Αἰγυπτίους. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκαταστήτω τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπικαλυψάτω τοὺς Αἰγυπτίους, ἐπί τε τὰ ἅρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας. Ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπεκατέστη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ· καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους μέσον τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἅρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραὼ, τοὺς εἰσπεπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων. Καὶ ἐῤῥύσατο Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων· καὶ εἶδεν Ἰσραὴλ τοὺς Αἰγυπτίους τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Εἶδε δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην, ἃ ἐποίησε Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· ἐφοβήθη δὲ ὁ λαὸς τὸν Κύριον, καὶ ἐπίστευσαν τῷ Θεῷ, καὶ Μωυσῇ τῷ θεράποντι αὐτοῦ. (Κεφ. ΙΕ'. 1.) Τότε ᾖσε Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν ᾠδὴν ταύτην τῷ Θεῷ, καὶ εἶπαν λέ-

γοντες· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεὸς, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Ἅρματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν, ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας· κατεπόθησαν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος. Ἡ δεξιά σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιά σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς. Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου, κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς καλάμην· καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. Εἶπεν ὁ ἐχθρός· Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχήν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρῃ μου, κυριεύσει ἡ χείρ μου. Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου· ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα· ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβος ἐν ὕδατι σφοδρῷ. Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὅμοιός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστὸς ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα. Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ· ὡδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου. Ἤκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φιλιστιείμ. Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδὼμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν. Ἐπιπέσοι ἐπ᾽ αὐτοὺς τρόμος καὶ φόβος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν, ἕως παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω. Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατηρτίσω, Κύριε, ἁγίασμα, Κύριε, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου. Κύριος βασιλεύων τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπ᾽ αἰῶνα καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἅρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ᾽ αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Ἀνάγνωσμα ζ΄.

Προφητείας Σοφονίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ΄. 8.

Τάδε λέγει Κύριος· Ὑπόμεινόν με εἰς ἡμέραν ἀναστάσεώς μου εἰς μαρτύριον· διὸ τὸ κρίμα μου εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν, τοῦ εἰσδέξασθαι βασιλεῖς, τοῦ ἐκχέαι ἐπ᾽ αὐτοὺς πᾶσαν ὀργὴν θυμοῦ μου· διότι ἐν πυρὶ ζήλου μου καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ. Ὅτι

τότε μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς γλῶσσαν εἰς γενεὰν αὐτῆς, τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα Κυρίου, τοῦ δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἕνα. Ἐκ περάτων ποταμῶν Αἰθιοπίας προσδέξομαι ἐν διεσπαρμένοις μου· οἴσουσι θυσίας μοι. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐ μὴ καταισχυνθῇς ἐκ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων σου, ὧν ἠσέβησας εἰς ἐμέ· ὅτι τότε περιελῶ ἀπὸ σοῦ τὰ φαυλίσματα τῆς ὕβρεώς σου, καὶ οὐκ ἔτι οὐ μὴ προσθῇς τοῦ μεγαλαυχῆσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου. Καὶ ὑπολήψομαι ἐν σοὶ λαὸν πραῢν καὶ ταπεινὸν, καὶ εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὀνόματος Κυρίου οἱ κατάλοιποι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ ποιήσουσιν ἀδικίαν, καὶ οὐ λαλήσουσι μάταια, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν γλῶσσα δολία· διότι αὐτοὶ νεμήσονται καὶ κοιτασθήσονται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς. Χαῖρε, θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἱερουσαλήμ. Περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σου· λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου· βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου, οὐκ ὄψῃ κακὰ οὐκέτι.

Ἀνάγνωσμα η΄.

Βασιλειῶν Γ΄. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΖ΄. 8.

Ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιού· Ἀνάστηθι καὶ πορεύου εἰς Σαρεπτὰ τῆς Σιδωνίας· ἰδοὺ, ἐντέταλμαι ἐκεῖ γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε. Καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεπτὰ, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως· καὶ ἰδοὺ, ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα, καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἠλιοὺ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Λάβε δή μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος καὶ πίομαι. Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν, καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἠλιοὺ καὶ εἶπεν· Λήψῃ δή μοι ψωμὸν ἄρτου τοῦ ἐν τῇ χειρί σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνή· Ζῇ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας, ἀλλ᾽ ἢ ὅσον δρὰξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ συλλέξω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ ἀποθανούμεθα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἠλιού· Θάρσει, εἴσελθε καὶ ποίησον κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἀλλὰ ποίησόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν, καὶ ἐξοίσεις μοι ἐν πρώτοις, σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ᾽ ἐσχάτῳ. Ὅτι τάδε λέγει Κύριος· Ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσει ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν ὑετὸν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε, καὶ ἤσθιεν αὐτὴ καὶ αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. Καὶ ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καψάκης τοῦ

ἐλαίου οὐκ ἠλαττονήθη, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἠλιού. Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἠῤῥώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου· καὶ ἦν ἡ ἀῤῥωστία αὐτοῦ κραταιὰ σφόδρα, ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. Καὶ εἶπε πρὸς Ἠλιού· Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ; εἰσῆλθες πρὸς μὲ τοῦ ἀναμνῆσαι ἀδικίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου; Καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὴν γυναῖκα· Δός μοι τὸν υἱόν σου. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῷον, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης. Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλιοὺ καὶ εἶπεν· Οἴ μοι, Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ κεκάκωκας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱὸν αὐτῆς. Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρὶς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ εἶπε· Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτόν. Καὶ ἐγένετο οὕτως, καὶ ἀνεβόησε τὸ παιδάριον. Καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερῴου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἠλιού· Βλέπε, ζῇ ὁ υἱός σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἠλιού· Ἰδοὺ, ἔγνωκα ὅτι σὺ ἄνθρωπος Θεοῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Ἀνάγνωσμα θ'.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΞΑ'. 10.

Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ. Καὶ ὡς γῆν αὔξουσαν τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος Κύριος δικαιοσύνην καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. (Κεφ. ΞΒ'. 1) Διὰ Σιὼν οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομα τὸ καινὸν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό. Καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ οὐκέτι κληθήσῃ καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται ἔτι ἔρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται θέλημα ἐμὸν, καὶ τῇ γῇ σου οἰκουμένη, ὅτι εὐδόκησε Κύριος ἐν σοὶ, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοί σου· καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Ἀνάγνωσμα ι'.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΒ'. 1.

Ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ὁ Θεὸς ἐπείρασε τὸν Ἀβραὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀβραὰμ, Ἀβραάμ. Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ. Καὶ εἶπε· Λάβε τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητὸν, ὃν ἠγάπησας, τὸν Ἰσαὰκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἀνένεγκε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὁλοκάρπωσιν ἐφ' ἓν τῶν ὀρέων, ὧν ἄν σοι εἴπω. Ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ τὸ πρωῒ, ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ· παρέλαβε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ δύο παῖδας, καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὁλοκάρπωσιν, ἀναστὰς ἐπορεύθη. Καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ· καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε τὸν τόπον μακρόθεν· καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου· ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον διελευσόμεθα ἕως ὧδε, καὶ προσκυνήσαντες ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς. Ἔλαβε δὲ Ἀβραὰμ τὰ ξύλα τῆς ὁλοκαρπώσεως, καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἔλαβε δὲ μετὰ χεῖρας καὶ τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα. Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πάτερ. Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστι, τέκνον; Εἶπε δέ· Ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα· ποῦ ἔστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὁλοκάρπωσιν; Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Ὁ Θεὸς ὄψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὁλοκάρπωσιν, τέκνον. Πορευθέντες δὲ ἀμφότεροι ἅμα ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός. Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραὰμ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπέθηκε τὰ ξύλα· καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων. Καὶ ἐξέτεινεν Ἀβραὰμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν, σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν· Ἀβραὰμ, Ἀβραάμ. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ. Καὶ εἶπε· Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον, μηδὲ ποιήσῃς αὐτῷ μηδέν· νῦν γὰρ ἔγνων, ὅτι φοβῇ σὺ τὸν Θεὸν, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. Καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε, καὶ ἰδοὺ κριὸς εἷς κατεχόμενος ἐν φυτῷ Σαβὲκ τῶν κεράτων. Καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ καὶ ἔλαβε τὸν κριὸν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὁλοκάρπωσιν ἀντὶ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κύριος εἶδεν· ἵνα εἴπωσι σήμερον· Ἐν τῷ ὄρει Κύριος ὤφθη. Καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος Κυρίου τὸν Ἀβραὰμ δεύτερον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγων· Κατ' ἐμαυτοῦ ὤμωσα, λέγει Κύριος, οὗ εἵνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο,

καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ, ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς.

Ἀνάγνωσμα ια'.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΞΑ'. 1.

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς, ἀπέσταλκέ με ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρῦξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως, παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας, δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιὼν αὐτοῖς δόξαν ἀντὶ σποδοῦ, ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσιν, καταστολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίας, ἐξηρημωμένας πρότερον ἐξαναστήσουσι, καὶ καινιοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημωμένας εἰς γενεάς. Καὶ ἥξουσιν ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες καὶ ἀμπελουργοί· ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ, ἰσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε. Οὕτως ἐκ δευτέρας κληρονομήσουσι τὴν γῆν, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος, ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ μισῶν ἁρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίοις, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· πᾶς ὁ ὁρῶν αὐτοὺς ἐπιγνώσεται αὐτούς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα ηὐλογημένον ὑπὸ Θεοῦ, καὶ εὐφροσύνῃ εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον.

Ἀνάγνωσμα ιβ'.

Βασιλειῶν Δ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. 8.

Ἐγένετο ἡμέρα, καὶ διέβη Ἐλισαιὲ εἰς Σωμάν, καὶ ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη, καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον· καὶ ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν, ἐξέκλινε τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς· Ἰδοὺ δή, ἔγνων ὅτι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διὰ παντός· ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῷον τόπον μικρόν, καὶ θῶμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην καὶ τράπεζαν καὶ δίφρον καὶ λυχνίαν· καὶ ἔσται ἐν

τῷ εἰσπορεύεσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ. Καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ ἐξέκλινεν εἰς τὸ ὑπερῷον, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ· Κάλεσόν μοι τὴν Σωμανῖτιν ταύτην. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰπὸν δὴ πρὸς αὐτήν· Ἰδού, ἐξέστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἔκστασιν ταύτην, τί δεῖ ποιῆσαί σοι; εἰ ἔστι λόγος σοι πρὸς τὸν βασιλέα ἢ πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως; Ἡ δὲ εἶπεν· Ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐγώ εἰμι οἰκῶ. Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζί· Τί δεῖ ποιῆσαι αὐτῇ; Καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ· Καὶ μάλα υἱὸς οὐκ ἔστιν αὐτῇ, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρεσβύτης. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστη παρὰ τὴν θύραν. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιὲ πρὸς αὐτήν· Εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς ἡ ὥρα ζῶσα σὺ περιειληφυῖα υἱόν. Ἡ δὲ εἶπε· Μή, κύριε, μὴ διαψεύσῃ τὴν δούλην σου. Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνή, καὶ ἔτεκεν υἱὸν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς ἡ ὥρα ζῶσα, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὴν Ἐλισαιέ. Καὶ ἡδρύνθη τὸ παιδάριον· καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς θερίζοντας, καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· Τὴν κεφαλήν μου, τὴν κεφαλήν μου! καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ· Ἆρον αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ. Καὶ ἦρεν αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἕως μεσημβρίας, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἀνήνεγκεν αὐτόν, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε. Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ εἶπεν· Ἀπόστειλον δή μοι ἓν τῶν παιδαρίων καὶ μίαν τῶν ὄνων, καὶ δραμοῦμαι ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπιστρέψω. Καὶ εἶπε· Τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον; οὐ νεομηνία οὐδὲ σάββατον. Ἡ δὲ εἶπεν· Εἰρήνη. Καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον, καὶ εἶπε πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς· Ἄγε, πορεύου, μὴ ἐπίσχῃς μοι τοῦ ἐπιβῆναι ὅτι ἐὰν εἴπω σοι· Δεῦρο, καὶ πορεύσῃ καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ ἐπορεύθη καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὄρος. Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἐλισαιὲ ἐρχομένην αὐτήν, καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ· Ἰδοὺ δὴ ἡ Σωμανῖτις ἐκείνη. Νῦν δράμε εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς, καὶ ἐρεῖς· Ἡ εἰρήνη σοι; ἡ εἰρήνη τῷ ἀνδρί σου; ἡ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ; Ἡ δὲ εἶπεν· Εἰρήνη. Καὶ ἦλθε πρὸς Ἐλισαιὲ εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐπελάβετο τῶν ποδῶν αὐτοῦ· καὶ ἤγγισε Γιεζὶ ἀπώσασθαι αὐτήν. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Ἄφες αὐτήν· ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατώδυνος αὐτῇ, καὶ Κύριος ἀπέκρυψεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀνήγγειλέ μοι. Ἡ δὲ εἶπε· Μὴ ᾐτησάμην υἱὸν παρὰ τοῦ Κυρίου μου; ὅτι οὐκ εἶπα· Οὐ πλανήσεις μετ' ἐμοῦ; Καὶ

εἶπεν Ἐλισαιὲ τῷ Γιεζί· Ζῶσαι τὴν ὀσφύν σου, καὶ λάβε τὴν βακτηρίαν μου ἐν τῇ χειρί σου, καὶ δεῦρο, ὅτι ἐὰν εὕρῃς ἄνδρα, οὐκ εὐλογήσεις αὐτὸν, καὶ ἐὰν εὐλογήσῃ σε ἀνὴρ, οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ· καὶ ἐπιθήσεις τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου. Καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου· Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἀνέστη Ἐλισαιὲ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς. Καὶ Γιεζὶ διῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκε τὴν βακτηρίαν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου, καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ ἐπέστρεψεν εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων· Οὐκ ἠγέρθη τὸ παιδάριον. Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαιὲ εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἰδοὺ, τὸ παιδάριον τεθνηκὸς κεκοιμισμένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ. Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαιὲ εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο ἑαυτῶν, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον. Καὶ ἀνέβη καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ παιδάριον· καὶ ἔθηκε τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ διέκαμψεν ἐπ' αὐτὸν, καὶ διεθερμάνθη ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου. Καὶ ἐπέστρεψε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ ἀνέβη καὶ συνέκαμψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον ἕως ἑπτάκις, καὶ ἤνοιξε τὸ παιδάριον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Καὶ ἐξεβόησεν Ἐλισαιὲ πρὸς Γιεζὶ καὶ εἶπε· Κάλεσον τὴν Σωμανῖτιν ταύτην· καὶ ἐκάλεσεν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Λάβε τὸν υἱόν σου. Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτῆς καὶ ἐξῆλθεν.

Ἀνάγνωσμα ιγ'.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΞΓ'. 11.

Τάδε λέγει Κύριος· Ποῦ ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς θαλάσσης τὸν ποιμένα τῶν προβάτων; ποῦ ἐστιν ὁ θεὶς ἐν αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον; ὁ ἀγαγὼν τῇ δεξιᾷ Μωυσῆν, ὁ βραχίων τῆς δόξης αὐτοῦ; Κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ποιῆσαι ἑαυτῷ ὄνομα αἰώνιον. Ἤγαγεν αὐτοὺς δι' ἀβύσσου, ὡς ἵππον δι' ἐρήμου, καὶ οὐκ ἐκοπίασαν, καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου· κατέβη πνεῦμα παρὰ Κυρίου, καὶ ὡδήγησεν αὐτούς· οὕτως ἤγαγες τὸν λαόν σου, ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης. Ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ δόξης σου· ποῦ ἐστιν ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἰσχύς σου; ποῦ ἐστι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν; Σὺ γὰρ εἶ πατὴρ ἡμῶν, ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς· ἀλλὰ

σὺ, Κύριε, πατὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστί. Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς, Κύριε, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκλήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβεῖσθαί σε; Ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλὰς τῆς κληρονομίας σου, ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου. Ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἦρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς. (Κεφ. ΞΔ'. 1.) Ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν οὐρανὸν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακήσονται, ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς τήκεται, καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους, καὶ φανερὸν ἔσται τὸ ὄνομά σου ἐν τοῖς ὑπεναντίοις· ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται, ὅταν ποιῇς τὰ ἔνδοξα· τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη. Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον Θεὸν πλὴν σοῦ, καὶ τὰ ἔργα σου, ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεον. Συναντήσεται γὰρ τοῖς ποιοῦσι τὸ δίκαιον, καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται.

Ἀνάγνωσμα ιδ'.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΛΗ'. 31.

Ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα διαθήκην καινὴν, οὐ κατὰ τὴν διαθήκην, ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ ἐγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, φησὶ Κύριος. Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη μου, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· Μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, φησὶ Κύριος, διδοὺς δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτοὺς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν. Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· Γνῶθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

Ἀνάγνωσμα ιε'.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 1.

Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσῆν, ὕψος αὐτῆς πήχεων ἑξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πήχεων ἕξ· καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δεειρᾶ, ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος. Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους, καὶ τοὺς στρατηγοὺς, καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγουμένους καὶ τυράννους, καὶ τοὺς

ἐπ᾿ ἐξουσιῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν, ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνος. Καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὕπατοι, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τύραννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ᾿ ἐξουσιῶν, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν, εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνος, ἧς ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς. Καὶ εἱστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος, καὶ ὁ κῆρυξ ἐβόα ἐν ἰσχύϊ· Ὑμῖν λέγεται λαοῖς, φυλαί, γλῶσσαι, ᾗ ἂν ὥρᾳ ἀκούσητε φωνῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ᾗ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς· καὶ ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Καὶ ἐγένετο, ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι, προσεκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣν ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς. Τότε προσῆλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους τῷ βασιλεῖ· Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. Σύ, βασιλεῦ, ἔθηκας δόγμα, πάντα ἄνθρωπον, ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος, Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγώ, οἳ οὐχ ὑπήκουσαν, βασιλεῦ, τῷ δόγματί σου, τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ᾗ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦσι. Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγώ· καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Εἰ ἀληθῶς, Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγώ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ᾗ ἔστησα, οὐ προσκυνεῖτε; Νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἑτοίμως, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ᾗ ἐποίησα· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην· καὶ τίς ἐστι Θεός, ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρός μου; Καὶ ἀπεκρίθησαν Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγώ, λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· Οὐ χρείαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναί σοι. Ἔστι γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ῥύσεται ἡμᾶς. Καὶ ἐὰν μή, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι, ᾗ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦμεν. Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγώ, καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν κάμινον ἑπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῇ. Καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχύϊ εἶπε, πεδήσαντας τὸν Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγώ, ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν, καὶ τιάραις καὶ περικνημῖσιν, καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυεν· καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ, καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι, Σεδράχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγώ, ἔπεσον εἰς μέσον τῆς καμίνου τῆς καιομένης πεπεδημένοι, καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον. Καὶ συστὰς Ἀζαρίας, προσηύξατο οὕτως· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς εἶπεν.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετός, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀλήθεια. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα, ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας. Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων καὶ ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου· καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ᾿ ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου, οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ

τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὁλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορὰ, οὐδὲ θυμίαμα, οὐδὲ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐναντίον σου καὶ εὑρεῖν ἔλεος. Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν· ὡς ἐν ὁλοκαυτώσει κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτως γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελέσαι ὄπισθέν σου· ὅτι οὐκ ἔσται αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σοί. Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου. Μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου. Καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε· καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ, καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης τῆς δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη, καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως καίοντες τὴν κάμινον νάφθαν καὶ πίσσαν, καὶ στιππύον καὶ κληματίδα. Καὶ διεχεῖτο ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαρακονταεννέα· καὶ διώδευσε καὶ ἐνεπύρισεν, οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου, καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ, καὶ οὐκ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοῖς. Τότε οἱ τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ ἐδόξαζον καὶ ηὐλόγουν τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, καὶ ὑπεραινετὸν καὶ ὑπερυψούμενον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ, ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, καθήμενος ἐπὶ Χερουβὶμ, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σου, καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερυμνούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογητὸς εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑμνητὸς καὶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀνιστάμεθα ἐνταῦθα, καὶ ψάλλομεν εἰς
Ἦχον πλ. β'.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἶτα ὁ μὲν Ἀναγνώστης λέγει τὸν ἑπόμενον Ὕμνον· ἡμεῖς δὲ μεθ' ἕκαστον τῶν στίχων αὐτῶν, ψάλλομεν, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κτλ.

ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ Γ. ΠΑΙΔΩΝ.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοῖς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπεριψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα καὶ πάντα τὰ ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κυρίον ὑμνεῖτε κτλ.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εὐλογεῖτε, δρόσοι καὶ νιφετοὶ, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εὐλογεῖτε, πάχναι καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ, Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εὐλογεῖτε, θάλασσαι καὶ ποταμοί, αἱ πηγαί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, πάντα τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτε, Ἰσραήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κτλ.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἶθ' οὕτως Συναπτὴ μικρά, καὶ μετ' αὐτήν, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου·

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Ψαλμὸν τοῦ Δαβὶδ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Ἦχος πλ. α'.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ς'. 3.

Ἀδελφοί, ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλληλούϊα οὐ ψάλλεται, ἀλλ' εὐθὺς ψάλλομεν τὸν παρόντα Στίχον, εἰς

Ἦχον βαρύν.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Τὸν αὐτὸν ψάλλομεν καὶ ἐν ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν ἑπομένων Στίχων τοῦ Ψαλμοῦ πα'., λεγομένων παρὰ τοῦ Ἀναγνώστου χῦμα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ Θεοὺς διακρινεῖ.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν κτλ.

Στίχ. Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν κτλ.

Στίχ. Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ· ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν κτλ.

Στίχ. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν κτλ.

Στίχ. Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται· σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν κτλ.

Στίχ. Ἐγὼ εἶπα· Θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν κτλ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον·

Ὀψὲ σαββάτου. Τέλος· ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, ἀμήν.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος πλ. α'.

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, * καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, * καὶ μηδὲν γήϊνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω· * ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων * καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων * προσέρχεται σφαγιασθῆναι, * καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς· * προηγοῦνται δὲ τούτου * οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων * μετὰ πάσης Ἀρχῆς * καὶ Ἐξουσίας, * τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ * καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ, * τὰς ὄψεις καλύπτοντα * καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον· * Ἀλληλούϊα, * Ἀλληλούϊα, * Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικόν. Ἦχος δ'.

Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, δίδοται τὸ κατακλαστὸν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως· εἶθ' οὕτω γίνεται ἡ εὐλόγησις τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου. Ὀφείλει δὲ ἔχειν ἀκρίβειαν ὁ Ἐκκλησιάρχης, ἵνα, ὅταν ἀπολύσῃ ἡ Ἐκκλησία τῆς Λειτουργίας, ὑπάρχῃ ὥρα β'. τῆς νυκτός. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, οὐκ ἐξερχόμεθα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καθήμεθα ἐν τοῖς τόποις ἡμῶν· καὶ εἰσέρχεται ὁ Κελλαρίτης, καὶ ἐπιδίδωσι τοῖς Ἀδελφοῖς ἀνὰ κλάσμα τοῦ ἄρτου, καὶ ἀνὰ ἓξ ἰσχάδων, ἢ φοινίκων, καὶ ἀπὸ ἑνὸς κρασοβολίου οἴνου. Ἡμῶν δὲ διακλυσομένων, γίνεται ἀνάγνωσις μεγάλη εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Μετὰ δὲ τὸ φθάσαι ἡμᾶς, ἅπτει ὁ Κανδηλάπτης πάσας τὰς κανδήλας τοῦ Ναοῦ· καὶ ἐξερχόμενος κρούει τὸ σήμαντρον· καὶ ἵσταται ὁ ἀναγινώσκων τὴν ἀνάγνωσιν· εἶτα ἀρχόμεθα τῆς Παννυχίδος, ὡς ἕπεται.

Εὐλογήσαντος δὲ τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά· **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν** γ'. καὶ τὸν Ν'. Ψαλμόν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ μεγάλου Σαββάτου. Λέγομεν τοὺς Εἱρμοὺς ἀνὰ β'. καὶ τὰ Τροπάρια ἀνὰ δ'. ἀπὸ γ'. Ὠδῆς· Κάθισμα τοῦ μεγάλου Σαββάτου, **Τὸν τάφον σου, Σωτήρ·** καὶ γίνεται Ἀνάγνωσις εἰς τὸν Λόγον τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου· **Τί τοῦτο; σήμερον σιγὴ πολλή;** ἢ ἐκ τῶν Λόγων τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ κατὰ Ματθαῖον, ἢ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην,

λόγους Ἀναστασίμους. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς Ἀναγνώσεως, ψάλλομεν τὰς ἑτέρας γ'. Ὠδάς· ἀφ' ἕκτης, τὸ Κοντάκιον τοῦ μεγάλου Σαββάτου, **Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας·** ὁμοίως καὶ τὸν Οἶκον, **Ὁ συνέχων τὰ πάντα.** Εἶθ' οὕτως Ἀνάγνωσις· καὶ τὰς ἑτέρας λοιπὰς γ'. Ὠδάς. Μετὰ δὲ τὴν ἐννάτην, Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'. **Ὅτε κατῆλθες.** Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις.

ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ ΚΑΙ ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ,

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ, ΤΗ͂Ι ΑΓΙΑ͂Ι ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ͂Ι ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ͂Ι.

ΕΙΣ ΤΟΝ Α'. ΗΧΟΝ.

Ὕμνοι Τριαδικοί.

Σωματικαῖς μορφώσεσι * τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων * πρὸς νοερὰν καὶ ἄϋλον * ἀναγόμενοι ἔννοιαν, * καὶ τρισαγίῳ μελῳδήματι * τρισυποστάτου Θεότητος * δεχόμενοι ἔλλαμψιν, * χερουβικῶς βοήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * προστασίαις τῶν ἀσωμάτων,* καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων * χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, * τὸν τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου * προσπίπτομέν σοι, ἀγαθέ, * καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον * βοῶμέν σοι, δυνατέ· * Ἅγιος, Ἅγιος,* Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων, Κύριε, * τὴν ψυχήν μου καθάρισον * ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, * προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, * καὶ σῶσόν με.

ΕΙΣ ΤΟΝ Β'. ΗΧΟΝ.

Ὕμνοι Τριαδικοί.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις * μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, * ἐπινίκιον ὕμνον * προσφέρομέν σοι, ἀγαθέ· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων,* καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Ἄκτιστε φύσις, * ἡ τῶν ὅλων δημιουργός, * τὰ χείλη ἡμῶν ἄνοιξον, * ὅπως ἀναγγέλλωμεν * τὴν αἴνεσίν σου βοῶντες· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου * ἐξήγειράς με, Κύριε· * τὸν νοῦν μου φώτισον * καὶ τὴν καρδίαν μου, * καὶ τὰ χείλη μου ἄνοιξον,* εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἁγία Τριάς· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον * ἐξαπόστειλον, Χριστὲ ὁ Θεός, * καὶ φώτισον τὰ ὄμματα * τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, * προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, * καὶ σῶσόν με.

ΕΙΣ ΤΟΝ Γ'. ΗΧΟΝ.

Ὕμνοι Τριαδικοί.

Τριὰς ὁμοούσιε * καὶ ἀδιαίρετε, * Μονὰς τρισυπόστατε * καὶ συναΐδιε, * σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων * τὸν ὕμνον βοῶμεν· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα.

Πατέρα ἄναρχον, * Υἱὸν συνάναρχον, * Πνεῦμα συναΐδιον, * Θεότητα μίαν * χερουβικῶς δοξολογεῖν * τολμῶντες, λέγομεν· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ἀθρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, * καὶ ἑκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· * ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν * ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, * Χριστὲ ὁ Θεός, * καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, * προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, * καὶ σῶσόν με.

ΕΙΣ ΤΟΝ Δ'. ΗΧΟΝ.

Ὕμνοι Τριαδικοί.

Τῶν νοερῶν σου Λειτουργῶν * προσφέρειν οἱ θνητοὶ * τὸν ὕμνον τολμῶντες, λέγομεν· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων * ἐν οὐρανῷ, * καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων * ἐπὶ τῆς γῆς, * ἐπινίκιον ὕμνον * προσφέρομέν σοι, ἀγαθέ· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τὸν ἄναρχόν σου Πατέρα, * καὶ σέ, Χριστὲ ὁ Θεός, * καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα * χερουβικῶς δοξολογεῖν * τολμῶντες, λέγομεν· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, * τὴν ἐν σκότει ψυχήν μου ὑπάρχουσαν * ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, * προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, * καὶ σῶσόν με.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Α'. ΗΧΟΝ.

Ὕμνοι Τριαδικοί.

Ὑμνῳδίας ὁ καιρὸς * καὶ δεήσεως ὥρα· * ἐκτενῶς βοήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Εἰκονίζειν τολμῶντες * τὰ νοερά σου στρατεύματα, * Τριὰς ἄναρχε, * στόμασιν ἀναξίοις βοῶμεν· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ὁ ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθείς, * καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθείς, * σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, * Χριστὲ ὁ Θεός, βοῶντας σοι· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Φωτοδότα Κύριε, * ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, * καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, * προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, * καὶ σῶσόν με.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Β'. ΗΧΟΝ.

Ὕμνοι Τριαδικοί.

Παριστάμενα φόβῳ * τὰ Χερουβίμ, * ἐξιστάμενα τρόμῳ * τὰ Σεραφίμ * τὸν τρισάγιον ὕμνον προσφέρει * ἀσιγήτῳ φωνῇ· * μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα.

Ἀσωμάτοις στόμασιν, * ἀσιγήτοις δοξολογίαις * τὰ Ἑξαπτέρυγα ᾄδουσί σοι * τὸν τρισάγιον ὕμνον, ὁ Θεὸς ἡμῶν· * καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς * ἀναξίοις χείλεσιν * αἶνον σοι ἀναπέμπομεν· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς Μονάδος Θεότητα * ἀσυγχύτῳ ἑνώσει δοξάσωμεν, * καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Προστασίαις, Κύριε, * τῶν Ἀσωμάτων, * κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΡΥΝ ΗΧΟΝ.

Ὕμνοι Τριαδικοί.

Ὁ ὑψίστῃ δυνάμει * χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, * καὶ θεϊκῇ τῇ δόξῃ * ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, * πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς * ἀναξίοις χείλεσιν * αἶνον σοι ἀναπέμποντας· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα.

Ὡς ὕπνον τὸν ὄκνον * ἀποθεμένη, ψυχή, * διόρθωσιν πρὸς αἴνεσιν * δεῖξον τῷ Κριτῇ, * καὶ ἐν φόβῳ βόησον· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, * τῇ ἐν Μονάδι Τριάδι * τῶν Σεραφὶμ τὸν τρισάγιον * ἀναπέμποντες αἶνον, * μετὰ φόβου βοήσωμεν· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Διέγειρόν με, Κύριε, * πρὸς τὴν σὴν ὑμνῳδίαν, * καὶ δίδαξόν με τὸ ποιεῖν * τὸ θέλημά σου, Ἅγιε, * πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * καὶ σῶσον με.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ'. Δ'. ΗΧΟΝ.

Ὕμνοι Τριαδικοί.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, * ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν, * καὶ ἐν φόβῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, * ἐπινίκιον ἀνακράζοντες αἶνον· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Ὁρᾶν σε μὴ τολμῶντα * τὰ Χερουβίμ, * ἱπτάμενα κραυγάζει * ἀλαλαγμῷ * τὸ ἔνθεον μέλος * τῆς τρισαγίας φωνῆς· * σὺν αὐτοῖς καὶ ἡμεῖς βοῶμεν σοι· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει * τῶν πταισμάτων ἡμῶν, * καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, * τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, * μετὰ Ἀγγέλων τὸ ὕμνον βοῶμεν σοι· * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Φῶς ὑπάρχων, Χριστέ, * φώτισόν με ἐν σοί, * προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων * καὶ σῶσον με.

Ἰστέον, ὅτι ἐν τοῖς Τριαδικοῖς καὶ Φωταγωγικοῖς, λέγομεν εἰς τὰ τέλη τούτων οὕτως·

Τῇ Δευτέρᾳ.

Προστασίαις, Κύριε, τῶν Ἀσωμάτων, * καὶ σῶσον με.

Τῇ Τρίτῃ.

Πρεσβείαις, Κύριε, τοῦ Προδρόμου, * καὶ σῶσον με.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Δυνάμει, Κύριε, τοῦ Σταυροῦ σου, * καὶ σῶσον με.

Τῇ Πέμπτῃ.

Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν Ἀποστόλων, * καὶ σῶσον με.

Τῷ Σαββάτῳ λέγομεν αὐτὸ δίς.

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ.

Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν Ἁγίων σου, * καὶ σῶσον με.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ.

Πρεσβείαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου, * καὶ σῶσον με.

ΣΤΙΧΗΡΑ ΚΑΙ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ,

ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΑ, ΘΕΟΤΟΚΙΑ, ΣΤΑΥΡΩΣΙΜΑ, ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΑ, ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΚΑ, ΚΑΤ' ΗΧΟΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΝ.

ΗΧΟΣ Α'.

ΤΗ͂ ΚΥΡΙΑΚΗ͂, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, **Κύριε, ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου δ'. καὶ τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ κατανυκτικά. Ἦχος α'.

Ὅτι τὸ πέλαγος πολὺ * τῶν παραπτωμάτων μου, **Σωτὴρ**, * καὶ δεινῶς βεβύθισμαι * ταῖς πλημμελείαις μου,* δός μοι χεῖρα, σῶσόν με, * ὡς τῷ **Πέτρῳ**, ὁ Θεὸς,* καὶ ἐλέησόν με.

Ὅτι ἐννοίαις πονηραῖς * καὶ ἔργοις καταδεδίκασμαι, Σωτὴρ, * λογισμόν μοι δώρησαι * ἐπιστροφῆς, ὁ Θεὸς,* ἵνα κράζω· **Σῶσον** με, * εὐεργέτα ἀγαθὲ, * καὶ ἐλέησόν με.

Ἄλλος σε κόσμος, ψυχὴ, ἀναμένει, * καὶ **Κριτὴς** * τὰ σὰ μέλλων δημοσιεύειν κρυπτὰ * καὶ δεινά· * μὴ οὖν ἐμμείνῃς τοῖς ὧδε, * ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ **Κριτῇ**· * Ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι, * καὶ σῶσόν με.

Μὴ ἀποδοκιμάσῃς με, **Σωτήρ μου**, * τῇ ῥαθυμίᾳ τῆς ἁμαρτίας συνεχόμενον· * διέγειρόν μου τὸν λογισμὸν πρὸς μετάνοιαν, * καὶ τοῦ σοῦ ἀμπελῶνος * ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, * δωρούμενός μοι * τῆς ἑνδεκάτης ὥρας τὸν μισθὸν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ͂ ΔΕΥΤΕΡΑ͂, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου,
Καθίσματα Κατανυκτικά Ἦχος α'.

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος, * οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, * ἀλλὰ θαῤῥῶν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου κράζω· * **Ὁ Θεὸς**, ἱλάσθητί μοι, * καὶ σῶσόν με.

Στίχ. **Κύριε**, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, * ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι ὁ ἁμαρτωλός; * τὸ βάρος * καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας * οὐκ ἐβάστασα· * τοῖς περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν * συναρίθμησόν με, ὁ Θεὸς, * καὶ σῶσόν με.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῦμα θαυμάτων, * κεχαριτωμένη, * ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ κτίσις ἀγάλλεται· * συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως * καὶ ἔτεκες ἀφράστως, * ὃν ταξιαρχίαι **Ἀγγέλων** * ὁρᾷν οὐ δεδύνηνται· * **αὐτὸν**, Θεοτόκε, ἱκέτευε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν τοῦ Κανόνος, λέγεται τὸ Μαρτυρικὸν, εἰ οὐκ ἔχει τὸ Μηναῖον Κοντάκιον· εἰ δὲ ἔχει, λέγεται τοῦτο ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀνωτέρω Καθισμάτων.

Ἀθλήσεως καύχημα * καὶ στεφάνων ἀξίωμα, * οἱ ἔνδοξοι ἀθλοφόροι * περιβέβληνταί σε, **Κύριε**· * καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν * τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, * καὶ δυνάμει θεϊκῇ * ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο· * αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις * δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, * τὸ μέγα σου ἔλεος.

ΤΗ͂ ΤΡΙΤΗ͂, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.
Ἦχος α'. **Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.**

Ἀγκάλας πατρικὰς * διανοῖξαί μοι σπεῦσον· * ἀσώτως τὸν ἐμὸν * κατηνάλωσα βίον· * εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον * ἀφορῶν οἰκτιρμῶν σου, **Σωτὴρ**, * νῦν πτωχεύουσαν * μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν· * σοὶ γὰρ, **Κύριε**, * ἐν κατανύξει κραυγάζω· * **Ἥμαρτόν** σοι, σῶσόν με.

Στίχ. **Κύριε**, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ὅμοιον.

Τὸ βῆμά σου φρικτὸν * καὶ ἡ κρίσις δικαία· * τὰ ἔργα μου δεινὰ, * ἀλλ' αὐτὸς, ἐλεῆμον, * προφθάσας με διάσωσον, * καὶ κολάσεως λύτρωσαι· * ῥῦσαι, **Δέσποτα**, * τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, * καὶ ἀξίωσον * ἐκ δεξιῶν σου με στῆναι, * **Κριτὰ** δικαιότατε.

Δόξα...καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως * τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, * καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως * πηγὴν ζωῆς τὸν **Κύριον**, * κεχαριτωμένη Θεοτόκε, * περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὴν ζ΄. Ὠδήν, τὸ Μαρτυρικόν.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ὡς καλοὶ στρατιῶται * ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, * τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων * μὴ πτοούμενοι, Ἅγιοι,* προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, * ἀράμενοι τὸν τίμιον σταυρόν· * καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, * ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξασθε. * Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς· * δόξα τῷ στεφανώσαντι· * δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν * πᾶσιν ἰάματα.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.
Ἦχος α΄. **Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.**

Ὁρῶσα σε, Χριστέ, * ἡ παναμώμος **Μήτηρ** * νεκρὸν ἐπὶ σταυροῦ * ἡπλωμένον, ἐβόα· * Υἱέ μου, συνάναρχε * τῷ **Πατρὶ** καὶ τῷ **Πνεύματι**, * τίς ἡ ἄφατος * οἰκονομία σου αὕτη,* δι' ἧς ἔσωσας * τὸ τῶν χειρῶν σου, οἰκτίρμον, * πλαστούργημα, Δέσποτα;
Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ σταυροῦ σου τὸ ξύλον * προσκυνοῦμεν, φιλάνθρωπε, * ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης, * ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων· * Παράδεισον ἠνέῳξας, Σωτήρ, * τῷ πίστει προσελθόντι σοι λῃστῇ, * καὶ τρυφῆς κατηξιώθη * ὁμολογῶν σοι· **Μνήσθητί** μου, Κύριε. * Δέξαι, ὥσπερ ἐκεῖνον, καὶ ἡμᾶς * κραυγάζοντας· **Ἡμάρτομεν** * πάντες· τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου * μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.
Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἄρνα ἐπὶ ξύλου * ἡ Ἀμνὰς καθορῶσα * μετὰ λῃστῶν μακροθύμως * σταυρούμενόν σε, Λόγε, * καὶ λόγχῃ κεντούμενον πλευράν, * ἠλάλαζε βοῶσα μητρικῶς· * Τί τὸ ξένον καὶ φρικῶδες, * Υἱέ μου, μυστήριον; πῶς καλύπτει * τάφος τὸν ἀπερίγραπτον Θεόν; * ἄφραστον τὸ τελούμενον! * μή με τὴν τεκοῦσαν ἐάσῃς, * Υἱέ μου γλυκύτατε.
Εἰς τὴν ζ΄. Ὠδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, * ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, * δυσωπήθητι, Κύριε, * καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας * ἴασαι, φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά.
Ἦχος α΄. **Του λίθου σφραγισθέντος.**

Τῇ σαγήνῃ τοῦ λόγου * τὰς πλοκὰς τῶν ῥητόρων * οἱ ἁλιεῖς τῷ καλάμῳ * τοῦ σταυροῦ ἀνατρέψαντες, * ἐφώτισαν τὰ ἔθνη εὐσεβῶς, * δοξάζειν σε Θεὸν ἀληθινόν· * διό σοι καὶ τὸν ὕμνον * τῷ ἐνδυναμώσαντι αὐτοὺς βοῶμεν· * **Δόξα** τῷ **Πατρὶ** καὶ τῷ **Υἱῷ**· * δόξα τῷ ὁμοουσίῳ **Πνεύματι**· * δόξα τῷ δι' αὐτῶν * τὸν κόσμον φωτίσαντι.
Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Οἱ σοφοὶ τῆς οἰκουμένης ἁλιεῖς, * ἐκ Θεοῦ λαβόντες τὸ συμπαθές, * πρεσβεύσατε καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν βοώντων· * **Κύριε**, σῶσον τοὺς βασιλεῖς * καὶ τὴν πόλιν σου, * καὶ τῶν συνεχόντων δεινῶν ἐλευθέρωσον * διὰ τῶν **Ἀποστόλων** * τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ * ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοὴν * ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες· * αὐτόν, Θεοτόκε, ἱκέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Εἰς τὴν ζ΄. Ὠδήν, τὸ Μαρτυρικόν.
Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ * ἱκετεύσωμεν πάντες· * αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν * σωτηρίαν αἰτοῦσι· * καὶ πάντες προσέλθωμεν * πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως· * οὗτοι βρύουσι * τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν· * οὗτοι φάλαγγας * ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, * ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.
Ἦχος α΄.

Σταυρωθέντος σου, Χριστέ, * ἀνῃρέθη ἡ τυραννίς, * ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· * οὔτε γὰρ Ἄγγελος, * οὐκ ἄνθρωπος,* ἀλλ' αὐτός, ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς· * δόξα σοι.
Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.
Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Τὸ ὅπλον τοῦ σταυροῦ * ἐν πολέμοις ἐδείχθη * ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ * βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, * ἀήττητον τρόπαιον * κατ' ἐχ-

θρῶν διὰ πίστεως· * τοῦτο τρέμουσι * καὶ αἱ δυνάμεις τοῦ Ἅδου· * τοῦτο γέγονε * καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία * καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν * κεκτημένοι, Ἄχραντε, * καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις * τῶν δεινῶν λυτρούμενοι, * τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου * ἐν παντὶ φρουρούμενοι, * κατὰ χρέως σε πάντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἀθλήσεως καύχημα, * καὶ στεφάνων ἀξίωμα,* οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι * περιβέβληνταί σε, Κύριε· * καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν * τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, * καὶ δυνάμει θεϊκῇ * ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο· * αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις * δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, * τὸ μέγα σου ἔλεος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς. Εἶτα τὰ παρόντα δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἤχου, καὶ τοῦ Μηναίου δ'.

Ἦχος α'.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, * πάντων τῶν Ἁγίων * καὶ τῆς Θεοτόκου, * τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, * ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Ἡ ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία, Ἅγιοι, * τῶν δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, * καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε· * διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς * ἀποτεμνόμενοι ἐκράζετε· * Γενέσθω, Κύριε, * θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν * εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου, * ὅτι σὲ ποθήσαντες, * κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς, * φιλάνθρωπε.

Ὢ τῆς καλῆς ὑμῶν * πραγματείας, Ἅγιοι! * ὅτι αἵματα ἐδώκατε * καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε, * καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, * αἰωνίως ἀγάλλεσθε. * Ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! * φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, * τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε· * καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, * ὑμνεῖτε ἀπαύστως * Τριάδα ὁμοούσιον.

Αὐτόμελον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, * ὑμᾶς * οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, * ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· * ἠνοίγησαν ὑμῖν * Παραδείσου πύλαι, * καὶ ἐντὸς γενόμενοι, * τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε. * Χριστῷ πρεσβεύσατε, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναίου δ'. Δόξα. Ἰδιόμελον Νεκρώσιμον.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ἦχος α'.

Ποία τοῦ βίου τρυφὴ * διαμένει λύπης ἀμέτοχος; * ποία δόξα ἕστηκεν * ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; * πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, * πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· * μιᾷ ῥοπῇ * καὶ ταῦτα πάντα * θάνατος διαδέχεται· * ἀλλ' ἐν τῷ φωτί, * Χριστέ, τοῦ προσώπου σου, * καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, * οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσον, * ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, * τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, * καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, * τὴν ἐπουράνιον πύλην * ὑμνήσωμεν, Μαρίαν τὴν Παρθένον, * τῶν Ἀσωμάτων τὸ ᾆσμα, * καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· * αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη * οὐρανός, * καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· * αὕτη τὸ μεσότοιχον * τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, * εἰρήνην ἀντεισῆξε, * καὶ τὸ βασίλειον ἠνέῳξε· * ταύτην οὖν κατέχοντες * τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, * ὑπέρμαχον ἔχομεν * τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον· * θαρσείτω τοίνυν, * θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· * καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει * τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ὡς καλοὶ στρατιῶται * ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, * τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων * μὴ πτοούμενοι,* Ἅγιοι, * προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, * ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν· * καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, * ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξασθε. * Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, * δόξα τῷ στεφανώσαντι, * δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν * πᾶσιν ἰάματα.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, * ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, * δυσωπήθητι, Κύριε, * καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας * ἴασαι, φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ * ἱκετεύσωμεν πάντες· * αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν * σωτηρίαν αἰτοῦσι· * καὶ πάντες προσέλθωμεν * πρὸς

αὐτοὺς μετὰ πίστεως· * οὗτοι βρύουσι * τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν· * οὗτοι φάλαγγας * ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, * ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

Δόξα. Τὸ Νεκρώσιμον. Ἰωάννου.

Ἦχος α΄. Ὅμοιον.

Ὁ σάρκα δι' ἡμᾶς * ἐκ Παρθένου ἀτρέπτως * φορέσας ἐκ Μητρὸς * ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, * καὶ γινώσκων, ὡς Κύριος, * τὸ καθ' ἡμᾶς εὐόλισθον, * ἄνες, οἴκτειρον * τοὺς μεταστάντας τοῦ βίου· * σοὶ γὰρ, Δέσποτα, * ψυχὰς ἐνέθεντο πίστει, * τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου * σοὶ, Παρθένε, τὸ Χαῖρε, * σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο * ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης * ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, * ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβίδ. * Ἀνεδείχθης πλατυτέρα * τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. * Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, * δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, * δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς * διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος α΄.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, * δεῦτε, λαοὶ ἅπαντες, τιμήσωμεν * ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, * τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου, * καὶ κήρυκας τῆς πίστεως, * τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, * ἐξ ἧς ἀναβλύζει * τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. * Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Οὗτοι οἱ στρατιῶται * τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου * ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, * γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασάνων, * καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, * ἀξίως στεφανωθέντες, * αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος * εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν·

Ὑμᾶς, πανεύφημοι Μάρτυρες, * οὐ θλῖψις, οὐ στενοχωρία, * οὐ λιμὸς οὐδὲ μάστιγες, * οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος * οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν * χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται· * πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτὸν, * ὡς ἐν ἀλλοτρίοις * ἀγωνισάμενοι σώμασι, * τὴν φύσιν ἐλάθετε, * θανάτου καταφρονήσαντες· * ὅθεν καὶ ἐπαξίως * τὸν τῶν πόνων ὑμῶν * μισθὸν ἐκομίσασθε, * οὐρανῶν βασιλείας * κληρονόμοι γεγόνατε· * πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δεόμεθα.

Ἀγαλλιᾶσθε, Μάρτυρες, ἐν Κυρίῳ, * ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε· * ἀντέστητε βασιλεῦσι * καὶ τυράννους ἐνικήσατε· * πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε, * θηρῶν ἀγρίων * κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν· * Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων * τὴν ὑμνῳδίαν ἀναπέμποντες, * τοὺς ἀπ' οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε· * αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἔργῳ, Σωτήρ μου, δεικνὺς, * ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων ἀνάστασις, * λόγῳ, Λόγε, Λάζαρον * ἐκ νεκρῶν ἐξανέστησας· * τότε μοχλοὶ ἐσαλεύθησαν, * πύλαι δὲ Ἅδου συνεταράχθησαν· * τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων * θάνατος ἀπεδείκνυτο· * ἀλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαι σου τὸ πλαστούργημα, * καὶ οὐκ εἰς τὸ κρῖναι παραγενόμενος, * οὓς ἐξελέξω * ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φαιδρύνεται, Κόρη, Προφητῶν * ὁ χορὸς τῷ τόκῳ σου, * Πατριαρχῶν θεῖος σύλλογος, * σεπτοὶ Ἀπόστολοι, * καὶ Ἀρχιερέων * καὶ Μαρτύρων σύστημα, * Ὁσίων καὶ Δικαίων τὰ τάγματα, * καὶ σὲ γινώσκουσιν * ἀφορμὴν τῆς τούτων τάξεως, * καὶ τιμῶσιν ὡς Θεοῦ Γεννήτριαν.

Ἀπόστιχα τὰ ἑπόμενα Προσόμοια Νεκρώσιμα τοῦ Κυρίου Θεοφάνους, ὧν, καὶ τῶν εἰς τοὺς λοιποὺς Ἤχους ἐν τοῖς ἄλλοις Σάββασι τοιούτων Προσομοίων ὁμοῦ, ἡ Ἀκροστιχίς ἐστι· Σοὺς, Χριστὲ, δούλους γράψον ἐν ζώντων βίβλῳ.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σοῦ, Σῶτερ, δεόμεθα, * τῆς σῆς * γλυκερᾶς μεθέξεως * τοὺς μεταστάντας ἀξίωσον, * καὶ κατασκήνωσον * ἐν σκηναῖς Δικαίων, * ἐν μοναῖς Ἁγίων σου, * ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι, * τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου * παρορῶν τὰ παραπτώματα, * καὶ παρέχων * αὐτοῖς τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Οὐδεὶς ἀναμάρτητος, * οὐδεὶς * τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, * εἰ μὴ σὺ, μόνε ἀθάνατε· * διὸ τοὺς δούλους σου, * ὡς Θεὸς οἰκτίρμων, * ἐν φωτὶ κατάταξον * σὺν ταῖς χοροστασίαις Ἀγγέλων σου, * τῇ εὐπλαγχνίᾳ σου * ὑπερβαίνων ἀνομήματα, * καὶ παρέχων * αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα * τὰ σὰ, * Σῶτερ, ἐπαγγέλματα, * ἃ ὀφθαλμὸς οὐ τεθέαται, * καὶ οὓς οὐκ ἤκουσε, * καὶ ἐπὶ καρδίαν * οὐκ ἀνέβη πώποτε· * ὧν τῆς προσηνεστάτης μεθέξεως *

τυχεῖν εὐδόκησον * τοὺς πρὸς σὲ μεταχωρήσαντας, * καὶ παράσχου * ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Δόξα.

Σταυρῷ σου γηθόμενοι, * σταυρῷ * θαῤῥοῦντες οἱ δοῦλοί σου * πρὸς σὲ μετέστησαν, Κύριε· * οἷς νῦν ἀντίλυτρον * τῶν αὐτῶν πταισμάτων, * τὸν σταυρόν σου δώρησαι, * καὶ αἷμα τὸ χυθὲν ὑπὲρ κόσμου ζωῆς, * τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου * συγχωρῶν τὰ πλημμελήματα, * καὶ φωτίζων * φωτὶ τοῦ προσώπου σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστὸν ἐκδυσώπησον, * τὸν σὸν * τόκον, Μητροπάρθενε, * τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν * δοῦναι τοῖς δούλοις σου, * τοῖς σὲ Θεοτόκον * εὐσεβῶς κηρύξασι, * καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσασι, * καὶ τῆς λαμπρότητος * τῶν Ἁγίων καὶ φαιδρότητος * ἀξιῶσαι * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τέλος τοῦ πρώτου Ἤχου.

ΗΧΟΣ Β'.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου δ'. τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ Κατανυκτικά. Ἦχος β'.

Ἥμαρτον εἰς σέ, Σωτήρ, * ὡς ὁ ἄσωτος υἱός· * δέξαι με, Πάτερ, μετανοοῦντα, * καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Κράζω σοι, Χριστὲ Σωτήρ, * τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν· * ἱλάσθητί μοι, ὥσπερ ἐκείνῳ, * καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Αὐτόμελον.

Τῶν πεπραγμένων μου δεινῶν * ἐννοῶν τὰ ἄτοπα, * ἐπὶ τοὺς σοὺς * καταφεύγω οἰκτιρμούς, * Τελώνην μιμούμενος, * καὶ Πόρνην τὴν δακρύσασαν, * καὶ τὸν ἄσωτον υἱόν· * διὸ καὶ προσπίπτω σοι, ἐλεῆμον· * Πρίν με καταδικάσῃς, * φεῖσαί μου, ὁ Θεός, * καὶ ἐλέησόν με.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε, Κύριε, * ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, * καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, * ναὸν αὐτὴν ποιῶν * τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· * μή με ἐξουδενώσῃς * ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, * ὁ ἀμέτρητον ἔχων * τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος β'.

Ὡς κύματα θαλάσσης, * ἐπ' ἐμὲ ἐπανέστησαν αἱ ἀνομίαι μου· * ὡς σκάφος ἐν πελάγει, * ἐγὼ μόνος χειμάζομαι * ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν· * ἀλλ' εἰς εὔδιον λιμένα * ὁδήγησόν με, Κύριε, * τῇ μετανοίᾳ, * καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ἐγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον * τὸ ἄκαρπον, Κύριε, * κατανύξεως καρπὸν * μὴ φέρων τὸ σύνολον· * καὶ τὴν ἐκκοπὴν πτοοῦμαι, * καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο * δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον· * διό σε ἱκετεύω· * Πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης * ἐπίστρεψον * καὶ σῶσόν με.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, * συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· * βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα· * δεῖξον, ὡς ἀεί, τὴν δυναστείαν σου· * εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, * τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, * ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ, * ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα * τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις * ἔχοντες οἱ Ἅγιοι * περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, * τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων * ὑπέμειναν, * καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων * κατήργησαν· * αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις * καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον * τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, Σωτήρ, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος β'.

Ἐλέησόν με, εἶπεν ὁ Δαβίδ· * κἀγώ σοι κράζω· Ἥμαρτον, Σωτήρ· * τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας * διὰ τῆς μετανοίας ἐξάλειψας, * ἐλέησόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, * ἐπὶ δυσὶν ἁμαρτήμασιν * ὁ Δαβὶδ ἐθρήνει· * ἐπὶ μυρίοις ἐγὼ * πλημμελήμασι βοῶ σοι· * ἐκεῖνος τὴν στρωμνὴν * τοῖς δάκρυσιν ἔβρεχεν, * ἐγὼ δὲ ῥανίδα μίαν οὐ κέκτημαι· * ἀπέγνωσμαι καὶ δέομαι· * Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, * κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, μὴ παρίδῃς με * δεόμενον ἀντιλήψεως τῆς ὑπὸ σοῦ· * ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχή μου· * ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ὁ φαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου * ὑπὲρ χρυσὸν, * καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου, * ὡς ἀγαθὸς, * ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, * ὡς φιλάνθρωπος, * καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον * ὡς θυμίαμα, * ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν * τῆς σῆς ἀγαθότητος, * ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν * τοῖς ἀναξίοις, Κύριε, * σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν· * σῶζε τοὺς βασιλεῖς * καὶ τὰς πόλεις σου, * ἱκετεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὃν τρόπον ἠχμαλώτευσεν * ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδὰμ * διὰ ξύλου τῆς βρώσεως, Κύριε, * ὡσαύτως ἠχμαλώτευσας * καὶ αὐτὸς τὸν ἐχθρὸν * διὰ ξύλου σταυροῦ * καὶ τοῦ πάθους σου· * ἐν τούτῳ γὰρ παρεγένου, * ὁ δεύτερος Ἀδὰμ, * ἀναζητῆσαι τὸν πλανηθέντα, * ζωοποιῆσαι τὸν νεκρωθέντα· * ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ, * ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα σε * νεκρὸν ἡπλωμένον, * κλαίουσα πικρῶς, * Υἱέ μου, ἔλεγε, * τί τὸ φοβερὸν τοῦτο μυστήριον; * ὁ πᾶσι δωρούμενος * ζωὴν τὴν αἰώνιον, * ἑκουσίως ἐν σταυρῷ * πῶς θνήσκεις θάνατον ἐπονείδιστον;

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, * μακαρία ἡ γῆ, * ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν· * καὶ ἅγιαι αἱ σκηναὶ, * αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· * ἐν σταδίῳ γὰρ * τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, * καὶ Χριστὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε· * αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά.

Αὐτόμελον. Ἦχος β'.

Ὁ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας τοὺς ἁλιεῖς, * καὶ ἐκπέμψας ὥσπερ κήρυκας πάσῃ τῇ γῇ * τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * δι' αὐτῶν κραταίωσον * τὴν Ἐκκλησίαν σου, * καὶ τοῖς πιστοῖς κατάπεμψον * τὴν εὐλογίαν σου, * ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Ὅμοιον.

Σαγηνεύσαντες τὰ ἔθνη οἱ ἁλιεῖς * καὶ διδάξαντες τὰ πέρατα σὲ προσκυνεῖν, * τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * δι' αὐτῶν στερέωσον * τὴν Ἐκκλησίαν σου, * καὶ τοῖς πιστοῖς κατάπεμψον * τὴν εὐλογίαν σου, * ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βοῶντες· * Χαῖρε, ἀδύτου φωτὸς νεφέλη, * αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις * τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες * καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, * Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, * σὺν γυναιξὶν ἁγίαις, * οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες * καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, * παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, * ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Αὐτόμελον. Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου * προσκυνοῦμεν, ἀγαθὲ, * αἰτούμενοι συγχώρησιν * τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· * βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας * ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, * ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας * ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· * ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· * Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν * παραγενόμενος * εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς * Χριστὲ ὁ Θεός· * ἐπὶ σταυροῦ * τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, * ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη * κράζοντα· Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Αὐτόμελον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε, ὑμνοῦμέν σε· * διὰ γὰρ τοῦ σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου * κατεβλήθη ὁ Ἅδης, * καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· * νεκρωθέντες ἀνέστημεν, * καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· * τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, * τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· * διὸ εὐχαρίστως δοξολογοῦμεν, * ὡς κραταιόν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὴν ζ΄. Ὠδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἐπὶ τὴν πέτραν τὴν ἀσάλευτον * θεμελιώσαντες οἱ Ἅγιοι, * κατὰ τῶν τυράννων κραταιῶς ἠνδρίσαντο, * καὶ διὰ βασάνων τῶν στεφάνων ἔτυχον· * δι' αὐτῶν, ὁ Θεός, σῶσον ἡμᾶς.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς. Εἶτα τὰ παρόντα δ΄. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἤχου· καὶ τοῦ Μηναίου δ΄.

Ἦχος β΄.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν * μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, * οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, * καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι. * Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν ἐλέησον, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων * πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, * πᾶσα πλάνη πέπαυται, * καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος * πίστει διασῴζεται.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν * τοῖς τυράννοις, λέγοντες· * Ἡμεῖς στρατευόμεθα * τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων· * εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις * παραδώσετε ἡμᾶς, * οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Μεγάλη ἡ δόξα, * ἣν ἐκτήσασθε, Ἅγιοι, * διὰ τῆς πίστεως· * οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν * τὸν ἐχθρὸν ἐνικήσατε· * ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον * πνεύματα ἀπελαύνετε, * ἀσθενοῦντας θεραπεύετε. * Ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί, * πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Οἴμοι, * οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ * χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! * οἴμοι, * τότε πόσα δακρύει, * καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν! * πρὸς τοὺς Ἀγγέλους * τὰ ὄμματα ῥέπουσα, * ἄπρακτα καθικετεύει· * πρὸς τοὺς ἀνθρώπους * τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, * οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα· * διό, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, * ἐννοή-

σαντες ἡμῶν * τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, * τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν * παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ Νόμου, * τῆς χάριτος ἐλθούσης· * ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, * οὕτω Παρθένος ἔτεκε * καὶ Παρθένος ἔμεινεν· * ἀντὶ στύλου πυρός, * δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος· * ἀντὶ Μωϋσέως, Χριστός, * ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ἦχος β΄. Ὁ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας τοὺς ἁλιεῖς.

Ὁ φαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ χρυσόν, * καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου, ὡς ἀγαθός, * ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, Χριστὲ ὁ Θεός, * τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον, * ὡς φιλάνθρωπος, * καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον, * ὡς θυμίαμα, * ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, * μακαρία ἡ γῆ, * ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, * καὶ ἅγιαι αἱ σκηναί, * αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· * ἐν σταδίῳ γὰρ * τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, * καὶ Χριστὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε· * αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες * καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, * Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, * σὺν γυναιξὶν ἁγίαις, * οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες * καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, * παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, * ὑπὲρ ἡμῶν αὐτόν, ὡς ἀγαθόν, ἱκετεύσατε, * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ἡ μνήμη τῶν κεκοιμημένων, * Κύριε, * εἰς μνείαν τῶν προσδοκουμένων * ἄγει με, * καὶ καθορῶν μου τὴν καταδίκην, * προσφέρω τὴν ἐκ βασάνων φωνήν· * Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἁγία, * ἡ τοῦ ἀχράντου Φωτός, * ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις * τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος β'.

Ὑπὲρ **Χριστοῦ** παθόντες μέχρι θανάτου, * ὦ ἀθλοφόροι **Μάρτυρες**, * ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανοὺς * ἐν χειρὶ Θεοῦ, * καὶ κατὰ κόσμον ὅλον * δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα. * Ἱερεῖς καὶ βασιλεῖς προσκυνοῦσι, * καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι, * συνήθως βοῶμεν· * Ὕπνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου * ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Τὸν σταυρὸν τοῦ **Χριστοῦ** λαβόντες * οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, * ὅπλον ἀκαταγώνιστον, * πᾶσαν τοῦ διαβόλου * τὴν ἰσχὺν κατήργησαν, * καὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, * τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, * ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Τῶν Ἁγίων σου τὰ πλήθη * δυσωποῦσί σε, **Χριστέ**· * Ἐλέησον ἡμᾶς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Πᾶσα πόλις καὶ χώρα * τιμᾷ ὑμῶν τὰ λείψανα, * ὦ ἀθλοφόροι **Μάρτυρες**· * ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, * στέφανον οὐράνιον ἐλάβετε, * καὶ διὰ τοῦτο, * Ἱερέων ἐστὲ τὸ καύχημα, * βασιλέων τὸ νῖκος, * Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Δόξα. Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἐκ γῆς πλαστουργήσας με, * εἰς γῆν πάλιν πορεύεσθαι * τῇ παραβάσει με κατέκρινας· * ἔστησας ἡμέραν ἐτάσεως, * ἐν ᾗ τὰ κρυπτὰ τῆς ἑκάστου πράξεως * φανερὰ παρίστανται ἐνώπιόν σου· * τότε φεῖσαί μου, ἀναμάρτητε, * καὶ τῶν ἐσφαλμένων μοι * συγχώρησιν διδούς, * τῆς βασιλείας σου μὴ χωρίσῃς με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, **Μαρία Θεοτόκε**, * ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, * μᾶλλον δὲ ὁ ἅγιος, * καθὼς βοᾷ ὁ **Προφήτης**· * Ἅγιος ὁ ναός σου, * θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους.

Ἦχος β'. Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ῥύμην * τοῦ θανάτου καὶ φθορὰν * σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ * καθεῖλες, Δέσποτα· * πᾶσι δὲ ἐπήγασας * ζωὴν αἰώνιον, * καὶ νεκρῶν ἐξανάστασιν * θνητοῖς ἐδωρήσω· * ὅθεν σου δεόμεθα· * Σῶτερ, ἀνάπαυσον * πίστει * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, * καὶ τῆς ἀκηράτου σου δόξης * τούτους καταξίωσον, φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου.

Ἵνα * τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς * θείας βασιλείας ἐργάσῃ, * σταυρὸν ὑπέμεινας, * θάνατον ἑκούσιον * καταδεξάμενος· * διὰ τοῦτο δεόμεθα· * Τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ * μετόχους ἀνάδειξον * τῆς βασιλείας σου * πίστει * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, * καὶ τῆς ἀϊδίου σου δόξης * καὶ μακαριότητος ἀξίωσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Σῶσαι * τὸ σὸν πλάσμα βουληθείς, * τῆς οἰκονομίας τὸ ὄντως * βαθὺ μυστήριον * χαίρων ἐξετέλεσας, * ὡς ὑπεράγαθος, * καὶ τιμῆς ἐξηγόρασας * τὸν σύμπαντα κόσμον * αἵματι τιμίῳ σου· * διὸ δεόμεθα· * Πίστει * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας * καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους * τούτους καταξίωσον, φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Τρόμῳ * τῷ φρικτῷ καὶ φοβερῷ * βήματι τῷ σῷ παρεστῶτες * οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροί, * ψῆφον ἀναμένουσι * τὴν σὴν δικαίαν, **Σωτήρ**, * καὶ τὴν θείαν ἐκδέχονται * δικαιοκρισίαν· * τότε φεῖσαι, **Δέσποτα** * **Σῶτερ**, τῶν δούλων σου· * πίστει * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας * καὶ τῆς ἀϊδίου τρυφῆς σου * καὶ μακαριότητος ἀξίωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὔας * τῆς προμήτορος, ἁγνή, * σὺ τὴν ὀφειλήν, συλλαβοῦσα * Θεόν, ἀπέτισας, * τὸν τὴν ἀφθαρσίαν τε * καὶ τὴν ἀνάστασιν * τοῖς πιστοῖς χαριζόμενον, * καὶ τῇ ἀθανάτῳ * δόξῃ στεφανώσαντα * τοὺς σὲ δοξάζοντας· * ὃν νῦν * δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, * τούτους ἐν φωτὶ κατατάξαι * τῆς αὐτοῦ λαμπρότητος, Θεόνυμφε.

Τέλος τοῦ δευτέρου Ἤχου.

ἮΧΟΣ Γ'.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, **Κύριε, ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ δ'. τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρά. Κατανυκτικά. Ἦχος γ'.

Ἑσπερινὸν ὕμνον * προσφέρομέν σοι, **Χριστέ**, * μετὰ θυμιάματος * καὶ ᾠδῶν πνευματικῶν· * ἐλέησον, **Σωτήρ**, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσόν με, **Κύριε** ὁ Θεός μου· * σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία· * ὁ κλύδων με τῶν παθῶν * ἐκταράττει, * καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν * μὲ βυθίζει· * δός μοι χεῖρα βοηθείας, * καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, * ὡς μόνος εὔσπλαγχνος * καὶ φιλάνθρωπος.

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν * συνάγαγε, **Κύριε**, * καὶ τὴν χερσωθεῖσαν * μοῦ καρδίαν καθάρισον, * ὡς τῷ **Πέτρῳ** διδούς μοι

μετάνοιαν, * ὡς τῷ Τελώνῃ στεναγμὸν, * καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ δάκρυα, * ἵνα μεγάλῃ τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι· * Ὁ Θεὸς, σῶσόν με, * ὡς μόνος εὔσπλαγχνος * καὶ φιλάνθρωπος.

Πολλάκις * τὴν ὑμνῳδίαν ἐκτελῶν, * εὑρέθην * τὴν ἁμαρτίαν ἐκπληρῶν, * τῇ μὲν γλώττῃ * ᾄσματα φθεγγόμενος, * τῇ δὲ ψυχῇ * ἄτοπα λογιζόμενος· * ἀλλ' ἑκάτερα διόρθωσον, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * διὰ τῆς μετανοίας, * καὶ ἐλέησόν με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.
Ἦχος γ'.

Ἐπὶ τῆς δίκης τῆς φοβερᾶς * ἄνευ κατηγόρων ἐλέγχομαι, * ἄνευ μαρτύρων κατακρίνομαι· * αἱ γὰρ βίβλοι * τοῦ συνειδότος ἀναπτύσσονται, * καὶ τὰ ἔργα * τὰ κεκρυμμένα ἀνακαλύπτονται· * πρὶν οὖν ἐν ἐκείνῳ * τῷ πανδήμῳ θεάτρῳ * μέλλῃς ἐρευνῆσαι * τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα, * ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι, * καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ἕως πότε, ψυχή μου, * ἐπιμένεις τοῖς πταίσμασιν; * ἕως τίνος λαμβάνεις * μετανοίας ὑπέρθεσιν; * λάβε κατὰ νοῦν * τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν· * βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· * Καρδιογνῶστα, ἥμαρτον· * ἀναμάρτητε Κύριε, σῶσόν με.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται, * ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· * καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, * ὡς ἡ σὴ, Θεοτόκε, * σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τίς μὴ θαυμάσῃ * τῶν ἁγίων Μαρτύρων * τοὺς ἀηττήτους ἀγῶνας; * τίς μὴ ἐκπλαγῇ * τὰ τούτων ἀεὶ κατορθώματα; * ὅτι ἐν πυρὶ καὶ μάστιξι, * θηρσί τε καὶ σφαγαῖς, * τὸν ἀντίδικον ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, * βασιλέων κολακείας βδελυξάμενοι, * καὶ τυράννων ἀπειλὰς ἀποσεισάμενοι· * διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐκομίσαντο * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.
Ἦχος γ'.

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῇ, * ψυχή μου, μετανόησον· * χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ, * πταισμάτων οὐ λυτροῦται· * βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· * Καρδιογνῶστα, ἥμαρτον· * πρὶν καταδικάσῃς με, * φεῖσαί μου, ὁ Θεὸς, * καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς προσευχῆς * μετανοεῖν ἐπαγγέλλομαι, * καὶ ὁ ἐχθρὸς ἐπιμελῶς ἁμαρτάνειν * ἐμβάλλει μοι ἄτοπα· * ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ με ῥῦσαι, ὁ Θεὸς, * καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν, Θεοτόκε, * ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, * ταῖς πρεσβείαις σου * σῶζε τοὺς δούλους σου * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, * μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τὸ ἔμψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν * ἐνίκησε τὰ μηχανήματα * τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, * Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· * διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου * κατηξιώθητε μακαριότητος· * ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ * τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ * σῶσαι τὸ ποίμνιον, * Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.
Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸ ἀναρίθμητον * τῆς ἐξουσίας σου, * καὶ τὸ ἑκούσιον * τὸ τῆς σταυρώσεως * αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαὶ * ἐξίσταντο καθορῶσαι, * πῶς ὁ ἀθεώρητος * ἐν σαρκὶ ἐμαστίζετο, * θέλων ἐκλυτρώσασθαι * ἐκ φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον· * διό σοι, ζωοδότα, ἐβόων· * Δόξα, Χριστὲ, τῇ βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, * καὶ ἥψατο τῶν οὐρανῶν· * οὐχ ὡς τοῦ ξύλου * φθάσαντος τὸ ὕψος, * ἀλλὰ σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ * πληροῦντος τὰ σύμπαντα. * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, * τὸν σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου, Θεοτόκε, * ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν * τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, * οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τὴν ὡραιότητα.

Τῶν Ἀθλοφόρων σου * τὴν μνήμην, Κύριε, * ὑπερεφαίδρυνας, * ὡς παντοδύναμος· * ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς * τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· * ἐνίκησαν ἀνδρείως γὰρ * τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν· * ὅθεν καὶ ἀπέλαβον * ἰαμάτων χαρίσματα· * αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, οἰκτίρμον, * εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῌ ΠΕΜΠΤῌ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖοι κήρυκες * τῆς ἀληθείας, * καὶ διδάσκαλοι * τῆς Ἐκκλησίας * ἀνεδείχθητε, αὐτόπται Ἀπόστολοι· * τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην πατήσαντες, * καὶ τὴν Τριάδα τρανῶς ἐκηρύξατε, * ἣν πρεσβεύσατε * ἐκτενῶς, παμμακάριστοι, * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὅμοιον.

Δεῦτε ἅπαντες, * τοὺς Ἀποστόλους * ἀνυμνήσωμεν * ὡς κυβερνήτας· * τῶν εἰδώλων γὰρ τὴν πλάνην ἐδίωξαν, * καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ζωῆς ἐπανήγαγον, * καὶ τὴν Τριάδα δοξάζειν ἐδίδαξαν· * ὅθεν ἅπαντες * τὴν σεβάσμιον μνήμην αὐτῶν * τελοῦντες, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα.

Ὡς ἀγεώργητος, * Παρθένε, ἄμπελος, * τὸν ὡραιότατον * βότρυν ἐβλάστησας, * ἀναπηγάζοντα ἡμῖν * τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, * τὸν πάντας εὐφραίνοντα· * ὅθεν ὥσπερ αἰτίαν σε, * ἁγνή, παμμακάριστε, * τῶν καλῶν μακαρίζοντες, * ἀεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· * Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ὅμοιον.

Θωρακισάμενοι * τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, * καὶ ἐνδυσάμενοι * ὅπλα τῆς πίστεως, * τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ * ἀθλητικῶς

κατεβάλετε· * προθύμως γὰρ τῇ ἐλπίδι * τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε * πάσας τῶν τυράννων πρὶν * ἀπειλάς τε καὶ μάστιγας· * διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, * Μάρτυρες Χριστοῦ καρτερόψυχοι.

Τῌ ΠΑΡΑΣΚΕΥῌ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Σταυρὸν καὶ θάνατον * παθεῖν ἑλόμενος, * μέσον τῆς κτίσεως * τοῦτον κατέπηξας· * ὅτε εὐδόκησας, Σωτὴρ, * τὸ σῶμά σου ἡλωθῆναι, * τότε καὶ ὁ ἥλιος * τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· * ταῦτα καὶ λῃστὴς ὁρῶν, * Θεόν σε ὡμολόγησε * βοῶν σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, * καὶ ἔλαβε πιστεύσας τὸν Παράδεισον.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἐν κυπαρίσσῳ * καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ * ὑψώθης, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ἵνα σώσῃς τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας * τὴν ἑκούσιόν σου σταύρωσιν· * Χριστὲ ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν ἐπονείδιστον, * οἰκτίρμον, θάνατον * διὰ σταυρώσεως * ἑκὼν ὑπέμεινας, * ὃν ἡ τεκοῦσά σε, Χριστὲ, * ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο· * ἧς ταῖς παρακλήσεσι * διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, * μόνε ὑπεράγαθε * καὶ φιλάνθρωπε Κύριε, * οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, * ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἐκλάμπετε * διὰ τῆς πίστεως, * ὑπέρλαμπροι * φωστῆρες, Ἅγιοι, * θεοσεβείας ἰατροί, * ἀθλοφόροι πανεύφημοι· * τῶν τυράννων γὰρ τοὺς αἰκισμοὺς * μὴ δειλανδρήσαντες, * καὶ τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας * κατηδαφίσατε, * τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον * τὸν σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Τῌ ΠΑΡΑΣΚΕΥῌ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Μετὰ τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, τὰ παρόντα δ'. Μαρτυρικὰ, καὶ τοῦ Μηναίου δ'.

Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος γ'. Μεγάλη * τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε.

Μεγάλη * τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ, ἡ δύναμις! * ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, * καὶ πνεύματα διώκουσι, * καὶ κατήργησαν

ἐχθροῦ τὴν πᾶσαν ἐξουσίαν, * τῇ πίστει τῆς Τριάδος * ἀγωνισάμενοι * ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Ὅμοιον.

Προφῆται, * καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ καὶ Μάρτυρες, * ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι * Τριάδα ὁμοούσιον· * καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, * καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων * πίστει ἐποίησαν * τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * πίστει στηριχθέντες, * ἐλπίδι βεβαιωθέντες,* τῇ ἀγάπῃ τοῦ σταυροῦ σου * ψυχικῶς ἑνωθέντες, * τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ἔλυσαν, * καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, * μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αὐτόμελον.

Μεγάλη * τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε, ἡ δύναμις! * ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, * καὶ ἐνεργεῖ ἐν τῷ κόσμῳ· * καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἁλιέων Ἀποστόλους, * καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, * ἵνα πρεσβεύωσιν *.ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον. Αὐτόμελον, τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἦχος γ'.

Πάντα ματαιότης * τὰ ἀνθρώπινα, * ὅσα οὐχ ὑπάρχει * μετὰ θάνατον· * οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος· * οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· * ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος * ταῦτα πάντα ἐξηφάνισε· * Διὸ * Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν· * Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, * ἔνθα πάντων ἐστὶν * εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν * τὸν θεανδρικόν σου τόκον, πανσεβάσμιε; * πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς * μὴ δεξαμένη, πανάμωμε, * ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, * τὸν πρὸ αἰώνων * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, * μηδαμῶς * ὑπομείναντα τροπήν, * ἢ φυρμόν, * ἢ διαίρεσιν· * ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα * σῶαν φυλάξαντα. * Διό, * μητροπάρθενε Δέσποινα, * αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι * τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως * Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ἦχος γ'.

Ὅσοι φιλομάρτυρες, * εὐφράνθητε καὶ νῦν, * συμφώνως ἀναμέλποντες * τὴν ὑμνῳδίαν τῷ Χριστῷ· * ὡς γὰρ φωστῆρας ἐν κόσμῳ * ἀνέτειλεν ἡμῖν * τὴν ἐτήσιον μνήμην * τῶν Ἀθλοφόρων αὐτοῦ, * θαυμάτων χάριν ἐκπέμπουσαν, * καὶ φωτίζουσαν τὸν νοῦν * καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Τὸ ἔμψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν * ἐνίκησε τὰ μηχανήματα * τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, * Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· * διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου * κατηξιώθητε μακαριότητος· * ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, * τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ * σῶσαι τὸ ποίμνιον, * Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις, τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ἐκλάμπετε * διὰ τῆς πίστεως, * ὑπέρλαμπροι * φωστῆρες, Ἅγιοι, * θεοσεβείας ἰατροί,* ἀθλοφόροι πανεύφημοι· * τῶν τυράννων γὰρ τοὺς αἰκισμοὺς * μὴ δειλανδρήσαντες, * τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας * κατηδαφίσατε, * τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον * τὸν σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα. Τὸ Νεκρώσιμον.

Τὴν ὡραιότητα.

Ὅτε τῷ λόγῳ σου * παραστησόμεθα * τῷ ἀδεκάστῳ σου * βήματι, Κύριε, * μὴ κατακρίνῃς τοὺς εἰς σέ, * Σωτὴρ ἡμῶν, πεπιστευκότας· * πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, * ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· * ὅθεν δυσωποῦμέν σε * ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, * Χριστέ, οὓς προσελάβου κατάταξον, * ὡς μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν * τὴν σωτηρίαν/τοῦ γένους ἡμῶν * ἀνυμνοῦμεν, Θεοτόκε Παρθένε· * ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ * τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεὶς * ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, * τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, * ἐλυθρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'.

Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος γ'.

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, * δεῦτε, λαοὶ ἅπαντες, τιμήσωμεν, * ὅτι θέατρον γενόμενοι * Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, * τὸν τῆς νίκης στέφανον * παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, * καὶ πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αὐτόμελον.

Βασιλέων καὶ τυράννων * τὸν φόβον ἀπώσαντο * οἱ Χριστοῦ στρατιῶται· * καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως * αὐτὸν ὡμολόγησαν * τῶν ἁπάντων Κύριον, * Θεὸν καὶ Βασιλέα ἡμῶν, * καὶ πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Αἱ δυνάμεις τῶν ἁγίων * Ἀγγέλων ἐθαύμασαν * τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους· * ὅτι σῶμα περικείμενοι * βασάνων κατεφρόνησαν, * μιμηταὶ γενόμενοι * τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, * καὶ πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε * καὶ μετὰ θάνατον, ἅγιοι Μάρτυρες, * τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι· * διὸ ἔχοντες παῤῥησίαν, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκετεύσατε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα. Νεκρώσιμον.

Πάντα ματαιότης.

Ἄνθρωποι τί μάτην * ταραττόμεθα; * ὁ δρόμος βραχύς ἐστιν, * ὃν τρέχομεν· * καπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος, * ἀτμὶς καὶ τέφρα καὶ κόνις, * πρὸς ὀλίγον φαινόμενος, * καὶ ταχέως ἀχρειούμεθα· * διὸ * Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν· * Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, * ἔνθα πάντων ἐστὶν * εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ἡ προστασία * πάντων τῶν δεομένων, * εἰς σὲ θαῤῥοῦμεν, * εἰς σὲ καυχώμεθα, * ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστι· * πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι * ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Ἀπόστιχα, τὰ Νεκρώσιμα. Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους.

Ἦχος γ΄. Τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ.

Δοξάζω τὸν σταυρόν σου * τὸν τίμιον, * δι' οὗ ζωὴ δεδώρηται * καὶ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις * τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ * σὲ ὑμνοῦσι, μόνε πολυέλεε· * διὸ βοῶμέν σοι, Χριστὲ ὁ Θεός· * Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, * ἔνθα πάντων ἐστὶν * εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου.

Ὁ μόνος ἐλεήμων * καὶ εὔσπλαγχνος, * ὁ ἔχων ἀκατάληπτον * ἀγαθότητος πέλαγος, * ὁ γινώσκων τὴν φύσιν * τῶν ἀνθρώπων, ἣν ἐδημιούργησας, * σὲ ἱκετεύομεν, Χριστὲ ὁ Θεός· * Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, * ἔνθα πάντων ἐστὶν * εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ὑπνώσας ἐν τῷ τάφῳ, * ὡς ἄνθρωπος, * δυνάμει ἀηττήτῳ σου, * ὡς Θεὸς, ἐξανέστησας * τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, * ἀσιγήτως ὕμνον σοι προσφέροντας· * διὸ βοῶμέν σοι, Χριστὲ ὁ Θεός· * Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, * ἔνθα πάντων ἐστὶν * εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λαμπάδα νοητήν σε * βαστάζουσαν * τὸ φέγγος τῆς Θεότητος, * ὁμιλῆσαν παχύτητι * τῆς ἀνθρώπων οὐσίας, * Θεοτόκε, πάντες ἐπιστάμεθα· * τὸν σὸν δυσώπησον Υἱὸν καὶ Θεὸν, * τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀναπαῦσαι, * ἔνθα πάντων ἐστὶν * εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Τέλος τοῦ γ΄. Ἤχου.

ἮΧΟΣ Δ΄.

ΤΗ͂Ι ΚΥΡΙΑΚΗ͂Ι, ἙΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου δ΄. τοῦ Τριῳδίου γ΄. καὶ τοῦ Μηναίου γ΄.

Στιχηρὰ Κατανυκτικά. Ἦχος δ΄.

Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι * τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Χριστὲ, τὸ χειρόγραφον, * καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου * διὰ μετανοίας εὐαρεστῆσαί σοι· * ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, * καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχήν μου. * Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, * σῶσόν με.

Ὅμοιον.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων * τῷ λιμένι τούτῳ οὐ διασώζεται; * ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων * τῷ ἰατρείῳ τούτῳ οὐ θεραπεύεται; * Δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, * καὶ ἰατρὲ τῶν νοσούντων, * Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, * σῶσόν με.

Πλῦνόν με τοῖς δάκρυσί μου, Σωτὴρ, * ὅτι ῥερύπωμαι * ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις· * διὸ καὶ προσπίπτω σοι· * Ἥμαρτον· ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Πρόβατόν εἰμι τῆς λογικῆς σου ποίμνης, * καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, * τὸν ποιμένα τὸν καλόν· * ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα, * ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

ΤΗ͂Ι ΔΕΥΤΕΡΑ͂Ι, ΕἸΣ ΤΟΝ ὈΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος δ΄.

Τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν * ἐπίστρεψαι, Κύριε, * τὴν ἐν ἁμαρτίαις τὸν βίον * ὅλον δαπανήσασαν· * ὃν τρόπον τὴν Πόρνην, * δέξαι κἀμὲ, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος * τῆς παρούσης ζωῆς, * ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον * τῶν πολλῶν μου κακῶν· * καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμὸν, * τὴν τοῦ Πέτρου σοι προσφθέγγομαι φωνήν· * Σῶσόν με, Χριστὲ, * σῶσόν με, ὁ Θεὸς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ * εἰς τὰ Ἅγια τῶν ἁγίων, * τῇ περιβεβλημένῃ * τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν * καὶ τὴν ἄμετρον παρθενίαν, * ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ * προσέφερεν οὐρανόθεν * τὸν ἀσπασμὸν καὶ τό· * Χαῖρε, εὐλογημένη· * χαῖρε, δεδοξασμένη· * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Σήμερον * τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα * ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων * παραγέγονε, * τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, * καὶ τὴν οἰκουμένην * τῇ χάριτι φαιδρῦναι. * Δι' αὐτῶν, ὁ Θεὸς, δυσωπούμενος, * δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ συνεισέλθωμεν * εἰς τὸν νυμφῶνα Χριστοῦ, * ἵνα πάντες ἀκούσωμεν * τῆς μακαρίας φωνῆς * αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * δεῦτε, οἱ ἀγαπῶντες * τὴν οὐράνιον δόξαν, * σύμμορφοι γεγονότες * ταῖς φρονίμοις Παρθένοις, * φαιδρύνωμεν τὰς λαμπάδας ἡμῶν * διὰ τῆς πίστεως.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναλόγισαι, ψυχὴ, * πῶς παραστῶμεν τῷ Κριτῇ· * ἐν τῇ ὥρᾳ τῇ φρικτῇ * τίθενται θρόνοι φοβεροί, * καὶ ἑκάστου αἱ πράξεις * ἐλέγχονται· * τότε ὁ Κριτὴς * ἀδυσώπητος· * ἐκεῖ τὸ πῦρ δεινῶς * σοὶ ἡτοίμασται, * ὥσπερ ἀγρία θάλασσα * κυμαίνουσα, * ὡς καλύψαι τὰ σύμπαντα. * Σὺν πᾶσι τούτοις * βλέπε, ψυχή μου, * στέναξον πρὸ τοῦ τέλους.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκος, * ἡ πρεσβεύουσα, * ὡς μήτηρ, ἐν παῤῥησίᾳ * τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, * διαφύλαττε πόλιν ἐξαιρέτως * τῇ σκέπῃ σου προστρέχουσαν, * ἐν σοὶ τὸ κράτος ἔχουσαν, * πρὸς σὲ καταφεύγουσαν, * τὸν λιμένα, τὸ τεῖχος, * τὴν μόνην προστασίαν * τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.
Αὐτόμελον.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ * Μαρτύρων σου, * ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, * τὰ αἵματα * ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, * δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστὲ ὁ Θεός· * Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον· * εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.
Ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς * ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου * τῷ τιμίῳ σου αἵματι, * τῷ σταυρῷ προσηλωθείς· * καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθείς, * τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. * Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.
Αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, * πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς * ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, * καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἄνελε τῷ σταυρῷ σου * τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· * γνώτωσαν πῶς ἰσχύει * ὀρθοδόξων ἡ πίστις * πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα. καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.
Ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, * Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * ῥομφαία διῆλθέ σου * τὴν παναγίαν ψυχὴν, * ἡνίκα σταυρούμενον * ἔβλεψας ἑκουσίως * τὸν Υἱόν καὶ Θεόν σου· * ὅνπερ, εὐλογημένη, * δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, * συγχώρησιν πταισμάτων * ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.
Ὅμοιον.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν * στεφάνους ἐκομίσαντο * τῆς ἀφθαρσίας * ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * ἔχοντες τὴν ἰσχύν σου, * τοὺς τυράννους καθεῖλον· * ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων * τὰ ἀνίσχυρα θράση. * Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά.
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρας εἰς τὰ πέρατα * τοὺς Μαθητάς σου, Χριστὲ, * ἀνέδειξας ἐκλάμποντας, * ἐν τῷ κηρύγματι τῷ σῷ * φωτίζοντας ἡμῶν τὰς ψυχάς· * πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων * δι' αὐτῶν

ἀμαυρώσας, * δόγμασιν εὐσεβείας * καταλάμψας τῷ κόσμῳ. * Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὡς Μωϋσῆς τὸν Ἰσραὴλ * ἐκ δουλείας * διὰ θαλάσσης ἐρυθρᾶς * ὁδηγήσας, * τῇ δεξιᾷ σου, Δέσποτα, βυθίσας Φαραώ· * οὕτως ἐν τοῖς θαύμασιν * οἱ σοφοὶ Μαθηταί σου * τὴν θάλασσαν διέῤῥηξαν * τῆς πικρᾶς ἀθείας, * καὶ τὸν λαὸν ὡδήγησαν πρὸς σὲ, * ἄναρχε Λόγε, * καὶ μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, * Θεοτόκε Παρθένε, * μόνη ἁγνὴ, * μόνη εὐλογημένη· * διὸ ἀπαύστως * σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ ὁπλισάμενοι * οἱ Ἀθλοφόροι σου * ἐνίκησαν τὰς μηχανὰς * τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἔλαμψαν, ὡς φωστῆρες, * τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦντες· * διδοῦσι τὰς ἰάσεις * τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν. * Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις * σῶσον τὸν κόσμον σου.

ΤΗ͂ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ͂, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν * οἱ Ἰουδαῖοι, Σωτὴρ, * δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς * ἀνεκαλέσω τὸ πρὶν, * φιλάνθρωπε Κύριε· * ἥπλωσας τὰς παλάμας * ἐν αὐτῷ σῇ βουλήσει, * λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου * κατεδέξω νυγῆναι· * τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου * δόξα, μακρόθυμε. Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Τὸ φῶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν * νῦν καθορῶντες, Χριστὲ, * σταυρόν σου τὸν ἄχραντον, * καὶ προσκυνοῦντες αὐτὸν, * φαιδρῶς ἐκβοῶμεν σοι· * Δόξα σοι, ὁ ἐν τούτῳ * ὑψωθῆναι θελήσας· * δόξα σοι, ὁ φωτίσας * δι' αὐτοῦ πᾶσαν κτίσιν· * ἐν ᾧ σε ἀκαταπαύστως * ὕμνοις δοξάζομεν.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον * ὡς ἐθεάσατο * ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, * Λόγε Θεοῦ, μητρικῶς * θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· * Τί τὸ καινὸν

καὶ ξένον * τοῦτο, Υἱέ μου, θαῦμα; πῶς, ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, * ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; * ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας * θέλων, ὡς εὔσπλαγχνος.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἡ σεπτὴ τῶν Ἀθλοφόρων πανήγυρις * οὐρανὸν τὴν Ἐκκλησίαν ἔδειξε, * καὶ τοῖς ἀνθρώποις συγχορεύουσιν Ἄγγελοι. * Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ͂ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ͂, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν, μετὰ τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, τὰ παρόντα Μαρτυρικὰ δ'. καὶ τοῦ Μηναίου δ'.

Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος δ'.

Ὁ ἐνδοξαζόμενος * ἐν ταῖς μνείαις τῶν Ἁγίων σου, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, * κατάπεμψον ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ τῶν ἁγίων Μαρτύρων * δεξάμενος τὴν ὑπομονὴν, * καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνῳδίαν, φιλάνθρωπε, * δωρούμενος ἡμῖν * ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις * τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔχοντες παῤῥησίαν * πρὸς τὸν Σωτῆρα, Ἅγιοι, * πρεσβεύσατε ἀπαύστως * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, * ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Ἱερεῖα ἔμψυχα, * ὁλοκαυτώματα λογικὰ, * Μάρτυρες Κυρίου, * θύματα τέλεια Θεοῦ, * Θεὸν γινώσκοντα * καὶ Θεῷ γινωσκόμενα * πρόβατα, * ὧν ἡ μάνδρα * λύκοις ἀνεπίβατος, * πρεσβεύσατε, καὶ ἡμᾶς * συμποιμανθῆναι ὑμῖν * ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Δόξα. Νεκρώσιμον, τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ποῦ ἐστιν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια; * ποῦ ἐστιν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; * ποῦ ἐστιν ὁ χρυσὸς * καὶ ὁ ἄργυρος; * ποῦ ἐστι τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα * καὶ ὁ θόρυβος; * πάντα τέφρα, * πάντα κόνις, * πάντα σκιά. * Ἀλλὰ δεῦτε, βοήσωμεν * τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· * Κύριε, τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν * ἀξίωσον τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, * καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς * ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὠδικῶς σὲ θεοπάτωρ προφήτης Δαβὶδ * μελῳδικῶς * περὶ σοῦ προανεφώνησε * τῷ μεγαλεῖα σοι ποιήσαντι· * Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. * Σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον * ζωῆς ἀνέδει-

ξεν * ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι * εὐδοκήσας Θεός, * ἵνα τῆς ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα * φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· * καὶ τὸ πλανηθὲν * ὀρειάλωτον εὑρὼν * πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβών, * τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ· * καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι * ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, * καὶ σώσῃ, Θεοτόκε, τὸν κόσμον * Χριστός, ὁ ἔχων τὸ μέγα * καὶ πλούσιον ἔλεος.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν * στεφάνους ἐκομίσαντο * τῆς ἀφθαρσίας * ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * ἔχοντες τὴν ἰσχύν σου * τοὺς τυράννους καθεῖλον, * ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων * τὰ ἀνίσχυρα θράση. * Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Αὐτόμελον.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ * Μαρτύρων σου, * ὡς πορφύραν καὶ βύσσον * τὰ αἵματα * ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, * δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστὲ ὁ Θεός· * Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, * εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ ὁπλισάμενοι * οἱ Ἀθλοφόροι σου, * ἐνίκησαν μηχανὰς * τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, * Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, * τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦντες· * διδοῦσι τὰς ἰάσεις * τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν. * Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις * σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα. Νεκρώσιμον. Ὅμοιον.

Ψυχάς, ἃς μετέστησας * ἐκ τῶν προσκαίρων, πρὸς σὲ * ἀνάπαυσον, ὡς εὔσπλαγχνος * καὶ παντοδύναμος, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * συγχώρησον, ὡς οἰκτίρμων, * τὰ αὐτῶν πεπραγμένα· * ἐλέησον, * ἐλεῆμον, * τῶν χειρῶν σου τὸ ἔργον * πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον * καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον * διὰ σοῦ, Θεοτόκε, * τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, * Θεὸς

ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, * καὶ σταυρὸν ἑκουσίως * ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· * δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, * ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Μαρτυρικά.

Ἦχος δ'.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν, * ἅγιοι Μάρτυρες, * τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, * ὃν ἠγωνίσασθε; * πῶς, ἐν σώματι ὄντες, * τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐνικήσατε, * Χριστὸν ὁμολογήσαντες, * καὶ σταυρῷ ὁπλισάμενοι; * ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε * δαιμόνων φυγαδευταὶ * καὶ βαρβάρων πολέμιοι· * ἀπαύστως πρεσβεύσατε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε, * ἅγιοι Μάρτυρες, * ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν * ἀνδρείως κηρύξαντες· * πάντα γὰρ τὰ ἐν κόσμῳ * κατελίπετε τερπνά, * ὡς ἀνύπαρκτα, * τὴν πίστιν δέ, ὡς ἄγκυραν * ἀσφαλῆ, ἐκρατήσατε· * ὅθεν καὶ τὴν πλάνην ἀπελάσαντες, * πηγάζετε τοῖς πιστοῖς * ἰαμάτων χαρίσματα· * ἀπαύστως πρεσβεύσατε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν * τοὺς ἀγῶνας, * ἅγιοι Μάρτυρες, * ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, * τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε; * οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς * τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί· * οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς * τῶν βασάνων αἱ προσβολαί· * ὅθεν ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, * τοῦ παρέχοντος ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Τίμιος ὁ θάνατος * τῶν Ἁγίων σου, Κύριε· * ξίφεσι γὰρ καὶ πυρὶ * καὶ ψύχει συντετριμμένοι, * ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, * ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σὲ * ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν· * ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον * παρὰ σοῦ, Σωτήρ, * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, * ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, * ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου, * ὅτι μόνος ὑπάρχεις φιλάνθρωπος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔχοντές σε, Θεοτόκε, * ἐλπίδα καὶ προστασίαν, * ἐχθρῶν ἐπιβουλὰς οὐ πτοούμεθα, * ὅτι σκέπεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα, τὰ Νεκρώσιμα. Προσόμοια ε'. τοῦ Θεοφάνους.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὄντως φοβερώτατον * τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον! * πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος * βιαίως χωρίζεται, * ἐκ τῆς ἁρμονίας * καὶ τῆς συμφυΐας * ὁ φυσικώτατος δεσμὸς * θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεται; * Διό σε ἱκετεύομεν· * Τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον * ἐν σκηναῖς τῶν Ἁγίων σου, * ζωοδότα φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου.

Ὕπνος ἀναδέδεικται * τῶν πιστευόντων ὁ θάνατος, * σοῦ τεθέντος ἐν μνήματι, * τοῦ πάντων δεσπόζοντος, * καὶ τὸ τοῦ θανάτου * κράτος λελυκότος, * καὶ καταργήσαντος αὐτοῦ * τὴν δυναστείαν τὴν πολυχρόνιον. * Διό σε ἱκετεύομεν· * Τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον * ἐν σκηναῖς τῶν Ἁγίων σου, * ζωοδότα φιλάνθρωπε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Σὺ δικαιοσύνη τε * καὶ ἁγιασμὸς ἡμῖν γέγονας, * καὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις· * Πατρὶ γὰρ προσήγαγες * δεδικαιωμένους * καὶ λελυτρωμένους, * ἀναδεξάμενος ἡμῶν * τὸ ὀφειλόμενον ἐπιτίμιον· * καὶ νῦν ἐκδυσωποῦμέν σε· * Τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον * ἐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι, * εὐεργέτα Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον * πρὸς ἀφθαρσίαν ἀνώλεθρον * ἐκ φθορᾶς ἀνακέκληται, * λουσάμενον αἵματι * τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, * Σῶτερ, κενωθέντι· * ἐν ᾧ ἀπέπλυνας ἡμᾶς * τῆς παραβάσεως τοῦ Προπάτορος. * Διό σε ἱκετεύομεν· * Τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον * ἐν σκηναῖς αἰωνίοις σου, * ἐν χοροῖς τῶν Μαρτύρων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥήσεσιν ἑπόμενοι * τῶν θεηγόρων, πανάμωμε, * Θεοτόκον φρονοῦμέν σε· * Θεὸν γὰρ ἐγέννησας * σεσωματωμένον * ἀπερινοήτως, * τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς * τοὺς αἰχμαλώτους τοῖς παραπτώμασιν· * ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπησον, * τοὺς μεταστάντας οἰκέτας σου * ταῖς οἰκείαις ἐκλάμψεσι * καταυγάσαι, πανάχραντε.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου δ΄. τοῦ Τριῳδίου γ΄. καὶ τοῦ Μηναίου γ΄.

Στιχηρὰ Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. α΄.

Κύριε, * ἁμαρτάνων οὐ παύομαι· * φιλανθρωπίας ἀξιούμενος οὐ γινώσκω· * νίκησόν μου τὴν πώρωσιν, * μόνε ἀγαθέ, * καὶ ἐλέησόν με.

Κύριε, * καὶ τὸν φόβον σου πτοοῦμαι, * καὶ τὸ πονηρὸν ποιῶν οὐ παύομαι· * τίς ἐν δικαστηρίῳ * τὸν δικαστὴν οὐ πτοεῖται; * ἢ τίς ἰαθῆναι βουλόμενος, * τὸν ἰατρὸν παροργίζει ὡς κἀγώ; * Μακρόθυμε Κύριε, * ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου σπλαγχνίσθητι, * καὶ ἐλέησόν με.

Οἴμοι! * τί ὡμοιώθην ἐγὼ * τῇ ἀκάρπῳ συκῇ, * καὶ πτοοῦμαι τὴν κατάραν σὺν τῇ ἐκκοπῇ; * ἀλλ᾿ ἐπουράνιε γεωργέ, Χριστὲ ὁ Θεός, * τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν * καρποφόρον ἀνάδειξον· * καὶ ὡς τὸν ἄσωτον υἱόν, * δέξαι με καὶ ἐλέησόν με.

Τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου * πάριδε, Κύριε, * ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, * καὶ πάσας ἐξάλειψον * τὰς ἀνομίας μου, * λογισμόν μοι παρέχων ἐπιστροφῆς, * ὡς μόνος φιλάνθρωπος, * δέομαι, καὶ ἐλέησόν με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. α΄.

Κριτοῦ καθεζομένου * καὶ Ἀγγέλων ἑστώτων, * σάλπιγγος ἠχούσης * καὶ φλογὸς καιομένης, * τί ποιήσεις, ψυχή μου, * ἀπαγομένη εἰς κρίσιν; * τότε γὰρ τὰ δεινά σου παρίστανται, * τὰ κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα· * διὸ πρὸ τέλους * βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· * Καρδιογνῶστα, ἥμαρτον· * ἐλέησόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ψυχή, τὰ ὧδε πρόσκαιρα, * τὰ δὲ ἐκεῖ αἰώνια· * ὁρῶ τὸ δικαστήριον * καὶ ἐπὶ θρόνου τὸν Κριτήν, * καὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν· * λοιπόν, ψυχή, ἐπίστρεψον· * ἡ κρίσις ἀσυγχώρητος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ Ἀγγέλων * τὰ οὐράνια, * μετὰ ἀνθρώπων * τὰ ἐπίγεια, * ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, * Θεοτόκε, βοῶμέν σοι· * Χαῖρε, πύλη * τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· * χαῖρε, μόνη * τῶν γηγενῶν σωτηρία· * χαῖρε, σεμνή· * χαῖρε, κεχαριτωμένη, * ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσαρκωμένον.

Εἰς τὴν ζ΄. Ὠδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Κύριε, * τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου * οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, * κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, * καὶ γεγόνασι τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι· * αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι * παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.
Ἦχος πλ. α'.

Ἐν κλίνῃ κατακείμενος * ἁμαρτημάτων πολλῶν, * συλῶμαι τὴν ἐλπίδα * τῆς σωτηρίας μου· * ὁ γὰρ ὕπνος τῆς ἐμῆς ῥᾳθυμίας * προξενεῖ μου τῇ ψυχῇ τιμωρίαν· * διὸ φεῖσαι μου, Χριστὲ ὁ Θεός, * ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Πάντες ἀγρυπνήσωμεν, * καὶ Χριστῷ ὑπαντήσωμεν πάντες * μετὰ πλήθους ἐλαίου * καὶ λαμπάδων φαεινῶν, * ὅπως τοῦ νυμφῶνος ἔνδον ἀξιωθῶμεν· * ὁ γὰρ τῆς θύρας ἔξω φθεγγόμενος, * ἄπρακτα τῷ Θεῷ κέκραγεν· * Ἐλέησόν με.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου * μυστήριον * τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη * σωτήριον· * ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθη * ἄνευ σπορᾶς, * καὶ σαρκὶ ἀνεδείχθη * δίχα φθορᾶς * ἡ πάντων χαρά· * Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων * τεῖχος ἀκαταμάχητον * ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεός, * ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις * βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, * τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, * ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.
Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα * καὶ Λυτρωτὴν ἡμῶν * ἑκουσίως, ὡς οἶδεν * καὶ ὡς ηὐδόκησεν, * ἀνυμνοῦμεν, οἱ πιστοί, * καὶ δοξάζομεν· * ὅτι προσήλωσεν αὐτὸς * τὰς ἁμαρτίας τῶν βροτῶν,* ῥυσάμενος ἐκ τῆς πλάνης * τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, * καὶ βασιλείας κατηξίωσε.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.
Ὅμοιον.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας * ἑκουσίᾳ βουλῇ, * καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους * ἐλευθερώσας, Σωτήρ, * ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ * καὶ προσκυνοῦμεν σε· * ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς * τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ,* καὶ πάντες δοξολογοῦμεν, * φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, * ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου * παρισταμένη, * θρηνῳδοῦσα ἐβόα * ἡ Θεοτόκος· * Οἴμοι, ὦ τέκνον μου! * οἴμοι, φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν! * πῶς ἐτανύθης ἐν σταυρῷ, * ὁ ἐκτείνας θεϊκῶς * τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, * καὶ ἐκ θαλάσσης ἀνάγων * πηγὰς ὑδάτων * τῷ σῷ προστάγματι;

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους σου, Κύριε * μεγάλους ἀντιλήπτορας ἀνέδειξας, * Σωτήρ, τῇ οἰκουμένῃ, * δι' ὧν τὰ πάθη φυγαδεύονται. * Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά.
Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς αὐτόπτας τοῦ Λόγου * καὶ ὑπηρέτας Χριστοῦ, * τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους * ἐγκωμιάσωμεν * ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς * καὶ ὕμνοις, πάντες βροτοί· * τὸν Χριστὸν γὰρ ἐκτενῶς * ἱκετεύουσιν αὐτοὶ * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων * τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, * καὶ προσκυνούντων τὰ λείψανα.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.
Ὅμοιον.

Ἀποστόλους συμφώνως * ἀνευφημήσωμεν, * ὡς φωστῆρας φανέντας * τῇ οἰκουμένῃ· * τὰ γὰρ ἔθνη εὐσεβῶς * ἐσαγήνευσαν, * καὶ φωτίσαντες ἡμᾶς * ἀνακηρύττουσι τρανῶς * Τριάδα σέβειν ἁγίαν, * ἡνωμένην μὲν τῇ οὐσίᾳ, * διαιρετὴν δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ὅμοιον.

Ἀπειρόγαμε Νύμφη * καὶ ἀειπάρθενε, * σὺν Ἀγγέλοις ἀπαύστως * ἀνευφημοῦμέν σε, * ὅτι ἐποίησεν ἡμῖν * μεγαλεῖα διὰ σοῦ * ὁ Υἱός σου καὶ Θεός, * ὁ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς * ἐν μήτρᾳ σου χωρηθῆναι * εὐδοκήσας, καὶ ἐκ τῆς πλάνης * ἐλευθερῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδήν, τὸ Μαρτυρικόν.
Ὅμοιον.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων * τὰ κατορθώματα * οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις * ὑπερεθαύμασαν, * ὅτι ἐν σώματι θνητῷ * τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν * τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ, * ἀγωνισάμενοι καλῶς, * ἐνίκησαν ἀοράτως, * καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, * ἐλεηθῆναι τὰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.
Ἦχος πλ. α΄.

Τόπος Κρανίου * παράδεισος γέγονε· * μόνον γὰρ ἐπάγη * τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ, * εὐθὺς ἐβλάστησε * τὸν βότρυν τῆς ζωῆς * σέ, Σωτήρ, εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην· * δόξα σοι.

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.
Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ σου, * Σωτὴρ ἡμῶν, * τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη * σωτήριον. * ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει * προσηλωθείς, * τῆς κατάρας ἐῤῥύσω * τοὺς γηγενεῖς· * ἡ πάντων χαρά, * Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν σταυρῷ σε ὁρῶσα, * Χριστέ, ἡ Μήτηρ σου * ἑκουσίως ἐν μέσῳ * ληστῶν κρεμάμενον, * κοπτομένη μητρικῶς * τὰ σπλάγχνα, ἔλεγεν· * Ἀναμάρτητε Υἱέ, * πῶς ἀδίκως ἐν σταυρῷ, * ὥσπερ κακοῦργος, ἐπάγης; * τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων * ζωῶσαι θέλων, ὡς ὑπεράγαθος.

Εἰς τὴν ζ΄. Ὠδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Λάμπει σήμερον * ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων· * ἔχει γὰρ καὶ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα· * ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει, * καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει· * διὸ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι΄. καὶ ψάλλομεν, μετὰ τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, τὰ παρόντα Μαρτυρικὰ δ΄. καὶ τοῦ Μηναίου δ΄.

Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. α΄.

Τῶν ἐπιγείων ἁπάντων * καταφρονήσαντες, * καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως * κατατολμήσαντες, * τῶν μακαρίων ἐλπίδων * οὐκ ἠστοχήσατε, * ἀλλ' οὐρανῶν βασιλείας * κληρονόμοι γεγόνατε, * πανεύφημοι Μάρτυρες· * ἔχοντες παῤῥησίαν * πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, * τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως * περιβαλλόμενοι, * καὶ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ * ἑαυτοὺς διαναστήσαντες, * πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως * ἀπηυτομόλησαν, * καὶ διαβόλου τὴν πλάνην * καὶ τὸ θράσος κατήργησαν * οἱ Ἅγιοί σου, Κύριε· * αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, * ὡς παντοδύναμος Θεός, * τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, * ἅγιοι Μάρτυρες, * ἵνα ῥυσθῶμεν * τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· * ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις * πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς * Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι, * ἅγιοι Μάρτυρες· * οἵτινες διαφόρους αἰκισμοὺς * παθημάτων ὑπομείναντες, * τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφήσατε· * ἀκλινῆ καὶ ἄτρωτον * τὴν πίστιν φυλάξαντες, * εἰς οὐρανοὺς μετέστητε· * ὅθεν καὶ παῤῥησίας * τυχόντες πρὸς αὐτόν, * αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἐμνήσθην τοῦ προφήτου βοῶντος· * Ἐγώ εἰμι γῆ καὶ σποδός· * καὶ πάλιν κατενόησα * ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον * τὰ ὀστᾶ τὰ γεγυμνωμένα, * καὶ εἶπον· Ἆρα τίς ἐστι * βασιλεὺς ἢ στρατιώτης, * ἢ πλούσιος ἢ πένης, * ἢ δίκαιος ἢ ἁμαρτωλός; * Ἀλλὰ ἀνάπαυσον, Κύριε, * μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, * ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ * τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν * διεγράφη ποτέ· * ἐκεῖ Μωϋσῆς * διαιρέτης τοῦ ὕδατος· * ἐνθάδε Γαβριὴλ * ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· * τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν * ἀβρόχως Ἰσραήλ· * νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν * ἀσπόρως ἡ Παρθένος· * ἡ θάλασσα, * μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραήλ, * ἔμεινεν ἄβατος· * ἡ ἄμεμπτος, * μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουήλ, * ἔμεινεν ἄφθορος. * Ὁ ὢν καὶ προών, * καὶ φανεὶς * ὡς ἄνθρωπος Θεός, * ἐλέησον ἡμᾶς.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά.
Ἦχος πλ. α΄.

Κύριε, * τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου * οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, * κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, * καὶ γεγόνασι τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι· * αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι * παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων * τεῖχος ἀκαταμάχητον * ἡμῖν δωρησάμενος, * Χριστὲ ὁ Θεός, * ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις * βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον· * τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, * ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Διωγμοὺς καὶ κινδύνους * ὑπεριδόντες, * καὶ τυράννων τὰ θράση * μὴ πτοηθέντες, * παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττον, * καὶ βασάνων αἰκισμοὺς * ὑπομείναντες στεῤῥῶς, * εἰδώλων πλάνην καθεῖλον, * καὶ κράτος τοῦ διαβόλου * οἱ Ἀθλοφόροι * σαφῶς νικήσαντες. Δόξα. Τὸ Νεκρώσιμον.

Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν, * μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, * καὶ τούτους κατασκήνωσον * ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὡς γέγραπται, * παρορῶν, ὡς ἀγαθός, * τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, * τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, * καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, * μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας * τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, * υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Μαρτυρικά.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς * τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· * εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον * οἱ Ἀθλοφόροι, * ἀλλὰ ἀγγελικὴν ἀξίαν * ἔσπευδον φθάσαι, * τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, * καὶ διὰ τῶν παθημάτων * τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς. * Εὐχαῖς αὐτῶν, Κύριε, * κατάπεμψον ἡμῖν * τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου, Κύριε, * τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, * ὡς ἀσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, * μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, * τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν * τὴν ἀπόλαυσιν· * ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην * δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες * ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνίσαντο, * τῷ ἀέρι ἐνεκαρτέρησαν, * τῷ πυρὶ παρεδόθησαν, * τὸ ὕδωρ αὐτοὺς ὑπεδέξατο· * ἐκείνων ἐστὶν ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα· * Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, * καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. * Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, ὁ Θεός, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι, * ἀγαλλόμενοι ἐβόων· * Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστι ταῦτα * πρὸς τὸν Δεσπότην· * ἀντὶ τῶν ἐπανισταμένων * μωλώπων τῷ σώματι, * φωτεινὸν ἔνδυμα * ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν· * ἀντὶ τῆς ἀτιμίας, * οἱ στέφανοι· * ἀντὶ δεσμωτηρίων, * ὁ παράδεισος, * καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, * ἡ μετ' Ἀγγέλων διαγωγή. * Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, Κύριε, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Σύ ἔπλασάς με, Κύριε, * καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου· * καὶ ἐνετείλω καὶ εἶπας· * Εἰς γῆν πάλιν πορεύσῃ. * Ὁδήγησόν με * εἰς εὐθεῖαν ὁδόν σου· * συγχώρησόν μοι * τὰ πλημμελήματά μου, * καὶ σῶσόν με, δέομαι, * ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, * Θεοτόκε Παρθένε, * ὅτι ἐκ σοῦ ἀνέτειλεν * ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, * Χριστὸς ὁ ἔχων * τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ. τὰ Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις, * ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Αἴγλη * τοῦ σοῦ προσώπου, Χριστέ, * τοὺς μεταστάντας, * ὡς οἰκτίρμων, κατάταξον, * σκηνῶσαι * εἰς τόπον χλόης, * ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς * ἀκραιφνοῦς καὶ θείας * ἀναπαύσεως, * ἐν τοῖς * ὀρεκτοῖς κόλποις * Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος· * ἔνθα τὸ φῶς σου * καθαρὸν ἐπιφαίνεται, * καὶ προχέουσιν * αἱ πηγαὶ τῆς χρηστότητος· * ἔνθα περιχορεύουσι, * τρανῶς ἀγαλλόμεναι, * αἱ τῶν Ἁγίων χορεῖαι * περὶ τὴν σὴν ἀγαθότητα· * μεθ' ὧν * κατατάξας * τοὺς οἰκέτας σου, παράσχου * τούτοις τὸ ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου.

Ψάλλειν * παναρμονίῳ φωνῇ * δοξολογοῦντας * τὸ σὸν κράτος εὐδόκησον, * οἰκτίρμον, * τοὺς μεταστάντας * ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σέ, * τὸν Δεσπότην πάντων * καὶ φιλάνθρωπον, * διδοὺς * ὡραιότητος * τοῦ σοῦ κάλλους ἐκλάμπεσθαι· * καὶ τῆς γλυκείας * καὶ τερπνῆς μετουσίας σου * ἀπολαύειν τε * καὶ τρυφᾶν καθαρώτερον· * ἔνθα περὶ τὸν θρόνον σου * χορεύουσιν Ἄγγελοι, * καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι * χαρμονικῶς περιέπουσι· * μεθ' ὧν * τοῖς σοῖς δούλοις * τὴν ἀπάπαυσιν παράσχου * καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ὅπου * τῶν Προφητῶν ὁ χορός, * τῶν Ἀποστόλων * καὶ Μαρτύρων τὰ τάγματα, * καὶ πάντες * οἱ ἀπ' αἰῶνος * δικαιωθέντες τῷ σῷ * σωτηρίῳ πάθει * καὶ τῷ αἵματι, * δι' οὗ * ἐξηγόρασας * τὸν αἰχμάλωτον ἄνθρωπον, * ἐκεῖ τοὺς πίστει * κοιμηθέντας ἀνάπαυσον, * ὡς φιλάνθρωπος, * συγχωρῶν καὶ τὰ πταίσματα· * μόνος γὰρ ἀναμάρτητος * ἐν γῇ πεπολίτευσαι· * ἅγιος μόνος, καὶ μόνος * ἐν τεθνεῶσιν ἐλεύθερος. * Διὸ * τοῖς σοῖς δούλοις * τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου * καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νόμῳ * τῆς ἁμαρτίας ἡμᾶς * δεδουλωμένους * ἠλευθέρωσας, πάναγνε, * ἐν μήτρᾳ * τὸν Νομοδότην * καὶ Βασιλέα Θεὸν * συλλαβοῦσα, μόνη * μητροπάρθενε· * δι' οὗ * δικαιούμεθα * δωρεᾷ τε καὶ χάριτι· * ὃν νῦν δυσώπει, * τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε * Θεομήτορα * κατατάξαι ἐν βίβλῳ ζωῆς, * ὅπως τῇ μεσιτείᾳ σου * σωθέντες, πανάμωμε, * τῆς τοῦ Υἱοῦ σου εὐκταίας * ἀπολυτρώσεως τύχοιμεν, * αὐτὸν * προσκυνοῦντες, * τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου δ'. τοῦ Τριῳδίου δ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ Κατανυκτικά. Ἦχος β'.

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, * ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δάκρυα· * διὰ τοῦτο * ἱκετεύω σε, Σωτήρ, * πρὸ τέλους ἐπιστρέψαι * καὶ δοῦναί μοι κατάνυξιν, * ὅπως ῥυσθήσωμαι τῆς κολάσεως.

Ἐν τῇ φρικτῇ παρουσίᾳ σου, Χριστέ, * μὴ ἀκούσωμεν· * Οὐκ οἶδα ὑμᾶς· * τὴν γὰρ ἐλπίδα * ἐπὶ σοὶ τῷ Σωτῆρι ἐθέμεθα· * εἰ καὶ τὰ σὰ προστάγματα οὐ πράττομεν * διὰ τὴν ἀμέλειαν ἡμῶν, * ἀλλὰ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δεόμεθα.

Τὰ τῆς καρδίας μου τραύματα * ἐκ πολλῶν ἁμαρτημάτων * φυέντα μοι ἰάτρευσον, Σωτήρ, * ὁ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός· * καὶ παρέχων τοῖς αἰτοῦσι * πταισμάτων τὴν συγχώρησιν ἀεί, * παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας, * διδούς μοι τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων, * Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Γυμνόν με εὑρὼν * τῶν ἀρετῶν ὁ ἐχθρός, * τῷ βέλει τῆς ἁμαρτίας ἔτρωσεν· * ἀλλὰ σύ, ὡς ἰατρὸς * ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, * τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, * ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν * τὴν φοβεράν, * καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις * τὰς πονηράς· * πῶς ἀπολογήσομαι * τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; * ποίᾳ δὲ παῤῥησίᾳ * ἀτενίσω τῷ Κριτῇ * ὁ ἄσωτος ἐγώ; * Εὔσπλαγχνε Πάτερ, * Υἱὲ μονογενές, * τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * ἐλέησόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, * εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, * ὅταν καθίσῃς, ἐλεῆμον, * ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν, * μὴ δημοσιεύσῃς μου * τὰ κεκρυμμένα, * μηδὲ κατακρίνῃς με * ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, * ἀλλὰ φεῖσαί μου, ὁ Θεός, * καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερένδοξον * τοῦ Θεοῦ Μητέρα, * καὶ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ἁγιωτέραν, * ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν * καρδίᾳ καὶ στόματι, * Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, * ὡς κυρίως γεννήσασαν * Θεὸν σεσαρκωμένον, * καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Φῶς Δικαίοις διὰ παντός· * οἱ γὰρ Ἅγιοι ἐν σοὶ * φωτισθέντες, * καταλάμπουσιν ἀεὶ * ὡς φωστῆρες, * λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες· * ὧν ταῖς εὐχαῖς, Σωτὴρ ἡμῶν, * σὺ φωτιεῖς λύχνον μου, Κύριε, * καὶ σῶσόν με.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. β'.

Τῶν φρονίμων Παρθένων τὸ ἄγρυπνον * δώρησαί μοι, Κύριε, * καὶ τῆς ψυχῆς μου τὴν λαμπάδα φαίδρυνον * ἐν ἐλαίῳ τῶν σῶν οἰκτιρμῶν, * ἵνα τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶ σοι, * τὸ Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ἐλέησον ἡμᾶς, * Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· * πάσης γὰρ ἀπολογίας * ἀποροῦντες, * ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, * ὡς Δεσπότῃ, * οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην * ἄνοιξον ἡμῖν, * εὐλογημένη Θεοτόκε· * ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· * ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· * σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία * τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα * ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, * καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης * παρὰ σοῦ κομισάμενοι, * κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, * ἐδέξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας· * δι' αὐτῶν, ὁ Θεός, * δώρησαι ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὸ προφητικὸν * πεπλήρωται λόγιον· * ἰδοὺ γάρ, προσκυνοῦμεν * εἰς τὸν τόπον, * οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου, Κύριε, * καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, * τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν * ἐλευθερίας ἐτύχομεν, * πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ σταυρός σου, Κύριε, ἡγίασται· * ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα * τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις· * δι' αὐτοῦ σοὶ προσπίπτομεν· * Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ σὲ κυήσασα, Χριστέ, * ἀειπάρθενος Κόρη, * ἐν τῷ σταυρῷ σε δι' ἡμᾶς * ὑψωθέντα ὁρῶσα, * ἐτέτρωτο λύπης * ῥομφαίᾳ τὴν ψυχήν, * καὶ ἔκλαιε * θρηνῳδοῦσα μητρικῶς. * Αὐτῆς ταῖς παρακλήσεσιν * ἐλέησον ἡμᾶς, * Κύριε τοῦ ἐλέους.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις * ἐπὶ τῷ σκάμματι, * τυραννικοὶ αἰκισμοὶ * ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας· * καὶ ἵσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, * βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης· * ἐξέστησαν τυράννους * καὶ βασιλεῖς οἱ σοφοί· * καθεῖλον τὸν Βελίαρ * ὁμολογίᾳ Χριστοῦ. * Ὁ ἐνισχύσας αὐτούς, * Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά.

Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου * παρεγένου, Σωτήρ, * τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, * ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Οἱ Μαθηταί σου, Ἰησοῦ, * ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς στελλόμενοι, * τὰ ἔθνη εὐσεβῶς * ὡς ἰχθύας ζωγρήσαντες, * προσήνεγκαν τῇ σῇ ἀγαθότητι, Κύριε· * καὶ δι' αὐτῶν βοῶμέν σοι, φιλάνθρωπε· * Τῷ λαῷ σου παράσχου * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγία Δέσποινα, Χριστοῦ * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μῆτερ, * ὡς τῶν ἁπάντων Ποιητὴν * ἀπορρήτως τεκοῦσα, * ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς * ἑκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, * παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, * καὶ ἄφεσιν ἡμῖν * δοῦναι ἁμαρτημάτων.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἀθλοφόρων σου ἡ μνήμη, Κύριε, * σήμερον ἀνεδείχθη * ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ· * ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ κτίσις. * Διὸ παράσχου ἡμῖν * τῇ αὐτῶν παρακλήσει * εἰρήνην, Χριστέ, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. β'.

Μόνον ἐπάγη * τὸ ξύλον, Χριστέ, τοῦ σταυροῦ σου, * τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη * τοῦ θανάτου, Κύριε· * ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἅδης, * ἀπέλυσε τρόμῳ· * ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου, Ἅγιε· * δοξολογοῦμέν σε, * Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Κύριε· * κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, * τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων· * οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες * σταυρῷ σε προσήλωσαν, * καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες * χολήν σοι προσήνεγκαν· * ἀλλ' ἑκὼν ὑπέμεινας, * ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς * τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. * Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, * ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, * τὸν ἑκουσίως * προσπαγέντα ἐν σταυρῷ * καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τοὺς ἐν σταδίῳ * τὸν Χριστὸν κηρύξαντας, * καὶ τῶν ἀνόμων * ἀπειλὰς μὴ πτήξαντας * ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος· * καθεῖλον γὰρ ἀθλητικῇ καρτερίᾳ * τὰ θράση τῶν παρανόμων· * ἔλαβον παρὰ Χριστοῦ ἐπαξίως * τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, * ἀπαύστως δεόμενοι * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στιχ. ι'. καὶ ψάλλομεν, μετὰ τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, τὰ παρόντα Μαρτυρικὰ δ'. καὶ τοῦ Μηναίου δ'.

Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. β'.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * οὐκ ἠρνήσαντό σε, * οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· * ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις * ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ μαρτυρήσαντες * διὰ σὲ, Χριστὲ, * πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν· * πρεσβείαις, Κύριε, * καὶ εὐχαῖς αὐτῶν * πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες * καὶ οὐρανοπολῖται * ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, * πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, * καὶ τέλειον ἀπέλαβον * τὸν στέφανον ἐν οὐρανοῖς, * ἵνα πρεσβεύωσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ σταυρός σου, Κύριε, * τοῖς Μάρτυσι γέγονεν * ὅπλον ἀήττητον· * ἔβλεπον γὰρ * τὸν προκείμενον θάνατον, * καὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, * τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ ἐνεδυναμοῦντο. * Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις * τὸ πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· * βουληθεὶς γὰρ * ἐξ ἀοράτου τε * καὶ ὁρατῆς με ζῶον * συμπῆξαι φύσεως, * γῆθεν μου τὸ σῶμα διέπλασας· * δέδωκας δέ μοι ψυχὴν * τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει. * Διὸ, Σωτὴρ, τοὺς δούλους σου * ἐν χώρᾳ ζώντων, * ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, * παναγία Παρθένε; * τίς μὴ ἀνυμνήσει σου * τὸν ἀλόχευτον τόκον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως * ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας * Υἱὸς μονογενὴς, * ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς * προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθεὶς, * φύσει Θεὸς ὑπάρχων, * καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, * οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων * ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτὸν ἱκέτευε, * σεμνὴ παμμακάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα * ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, * καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης * παρὰ σοῦ κομισάμενοι, * κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, * ἐδέξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας. * Δι' αὐτῶν, ὁ Θεὸς, * δώρησαι ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις * ἐπὶ τῷ σκάμματι, * τυραννικοὶ αἰκισμοὶ * ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας· * καὶ ἵσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, * βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης· * ἐξέστησαν τυράννους * καὶ βασιλεῖς οἱ σοφοί· * καθεῖλον τὸν Βελίαρ * ὁμολογίᾳ Χριστοῦ. * Ὁ ἐνισχύσας αὐτοὺς, * Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Τῶν Ἁγίων σου ἡ μνήμη, Κύριε, * σήμερον ἀνεδείχθη, * ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ· * ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ κτίσις· * διὸ παράσχου ἡμῖν * τῇ αὐτῶν παρακλήσει * εἰρήνην, Χριστὲ, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, * ὁ δὲ βίος σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· * καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενὴς, * ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· * ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, * τότε ἐν τάφῳ οἰκήσομεν, * ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί. * Διὸ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * τοὺς μεταστάντας δούλους σου * ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, * Θεοτόκε Παρθένε, * τὴν σὴν καὶ μόνην φοβερὰν * προστασίαν αἰτοῦμεν· * σπλαγχνίσθητι εἰς εὐπερίστατον λαόν· * δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, * ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν * ἐκ πάσης ἀπειλῆς, * μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Μαρτυρικά.

Ἦχος πλ. β'.

Κύριε, * ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων σου * πᾶσα ἡ κτίσις ἑορτάζει· * οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται * σὺν τοῖς Ἀγγέλοις,* καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται * σὺν τοῖς ἀνθρώποις· * αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν * ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐν ἤχῳ σάλπιγγος.

Κύριε, * εἰ μὴ τοὺς Ἁγίους σου * εἴχομεν πρεσβευτὰς, * καὶ τὴν ἀγαθότητά σου * συμπαθοῦσαν ἡμῖν, * πῶς ἐτολμῶμεν, Σωτὴρ, ὑμνῆσαι σε, * ὃν εὐλογοῦσιν Ἄγγελοι; * Καρδιογνῶστα, * φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ.

Μνήμη Μαρτύρων ἀγαλλίαμα * τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· * ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστὸν, * στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο, * καὶ νῦν ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἐν κυμβάλοις.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε * καὶ ἁγίους ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, * πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· * ὑμῖν γὰρ ἡτοίμασε τὸν στέφανον * καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. * Ἀλλ' αἰτοῦμεν· * Καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάθεσθε.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ἄλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν * ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις * πάλαι ἐν Ἐδὲμ, * ὅτε ὄφις ἰὸν ἐξηρεύξατο· * δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, * παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· * ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης * καθεῖλε τὸν δράκοντα, * καὶ ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. * Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· * Φεῖσαι, Σωτὴρ, * καὶ οὓς προσελάβου * ἀνάπαυσον, * ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, * Χριστὲ, καὶ τῶν Μαρτύρων σου, * Ἀποστόλων, * Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, * Ὁσίων καὶ Δικαίων, * καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, * τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

Ἀπόστιχα, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἔχων ἀκατάληπτον * τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν, * καὶ πηγὴν ἀκένωτον * θεϊκῆς χρηστότητος, * πολυέλεε, * τοὺς πρὸς σὲ, Δέσποτα, * μεταβεβηκότας * ἐν γῇ ζώντων κατασκήνωσον, * εἰς τὰ σκηνώματα * τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα, * κατάσχεσιν δωρούμενος * τὴν διηνεκῶς διαμένουσαν· * σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων * ἐξέχεας τὸ αἷμα σου, Χριστὲ, * καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι * κόσμον ἐξηγόρασας.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας * ζωοποιὸν ἑκουσίως, * καὶ ζωὴν ἐπήγασας * καὶ τρυφὴν ἀΐδιον * πιστοῖς δέδωκας· * ἐν ᾗ κατάταξον * τοὺς κεκοιμημένους * ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, * τὰ τούτων πταίσματα * πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι, * ὡς μόνος ἀναμάρτητος, * μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, * ἵνα διὰ πάντων * ὑμνῆται σου τὸ ὄνομα, Χριστὲ, * καὶ σεσωσμένοι δοξάζωμεν * τὴν φιλανθρωπίαν σου.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ζώντων κυριεύοντα * θεαρχικῇ ἐξουσίᾳ, * καὶ νεκρῶν δεσπόζοντα * σὲ, Χριστὲ, γινώσκομεν, * πολυέλεε· * τοὺς πιστοὺς δούλους σου, * τοὺς πρὸς σὲ, τὸν μόνον * εὐεργέτην, ἐκδημήσαντας * αὐτὸς ἀνάπαυσον * σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, φιλάνθρωπε, * ἐν τόποις ἀναψύξεως, * ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι· * θελητὴς ἐλέους * ὑπάρχεις γὰρ, καὶ σώζεις, ὡς Θεὸς, * οὓς κατ' εἰκόνα σου ἔπλασας, * μόνε πολυέλεε.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὤφθης ἐνδιαίτημα * θεοπρεπὲς, παναγία, * καὶ Θεὸν ἐχώρησας * καὶ Θεὸν ἐγέννησας, * ἀπειρόγαμε, * ἐν δυσὶ φύσεσιν, * ἐν δυσὶν οὐσίαις, * ἐν μιᾷ δὲ ὑποστάσει, ἁγνή. * Αὐτὸν ἱκέτευε, * τὸν μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, * τὸν σὲ Παρθένον ἄμωμον * καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, * ψυχὰς ἀναπαῦσαι * τῶν πίστει κοιμηθέντων εὐσεβῶς * ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι * καὶ μακαριότητι.

ἮΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

ΤῊ ΚΥΡΙΑΚῊ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου δ'. τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ Κατανυκτικά. Ἦχος βαρύς.

Ὡς ὁ ἄσωτος υἱὸς * ἦλθον κἀγὼ, οἰκτίρμον· * δέξαι με προσπίπτοντα, * ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου, * ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς λῃστὰς * καὶ τετραυματισμένος, * οὕτω κἀγὼ περιέπεσα * ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, * καὶ τετραυματισμένη * ὑπάρχει μου ἡ ψυχή. * Πρὸς τίνα καταφύγω * τοῦ θεραπευθῆναι, * ὁ ὑπεύθυνος ἐγὼ, * εἰ μὴ πρὸς σὲ, τὸν εὐσπλαγχ-

νον, * τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; * Ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ, ὁ Θεὸς, * τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ὡς τὴν συκῆν τὴν ἄκαρπον * μὴ ἐκκόψῃς με, Σωτὴρ, τὸν ἁμαρτωλὸν, * ἀλλ' ἐπὶ πολλῷ τῷ ἔτει * συγχώρησίν μοι δώρησαι, * ἀρδεύων μου τὴν ψυχὴν * τοῖς δάκρυσι τῆς μετανοίας, * ἵνα κἀγὼ * καρπὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Ὡς Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, * φωταγώγησον τὰς καρδίας * τῶν σοὶ βοώντων· * Κύριε, δόξα σοι.

ΤῊ ΔΕΥΤΕΡᾼ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος βαρύς.

Ἔχουσα, ψυχή μου, * τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, * πρόσελθε δακρύουσα, * ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα * τῷ ἰατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· * Ἐλευθέρωσόν με, φιλάνθρωπε, * ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων· * συναρίθμησόν με τῇ Πόρνῃ * καὶ τῷ Λῃστῇ καὶ τῷ Τελώνῃ· * καὶ δώρησαί μοι, ὁ Θεὸς, * τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, * καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν * οὐκ ἐζήλωσα, * καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα * οὐ κέκτημαι· * ἀπορῶ γὰρ ἐκ πωρώσεως * τῆς τοιαύτης διορθώσεως· * ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσόν με, * ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουβὶμ * ὑπάρχεις, παναγία Παρθένε· * ἐκεῖνα γὰρ τὴν θείαν * μὴ φέροντα ἔκλαμψιν, * πτέρυξι κεκαλυμμένῳ προσώπῳ * τὴν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν· * αὐτὴ δὲ σεσαρκωμένον τὸν Λόγον * αὐτόπτως ὁρῶσα φέρεις· * ὃν ἀπαύστως ἱκέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἅγιοί σου, Κύριε, * ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενοι, * τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, * καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· * διὸ καὶ τοὺς στεφάνους * παρὰ σοῦ ἐκομίσαντο, * τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου * καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, * τοῦ παρέχοντος ἡμῖν * τὸ μέγα ἔλεος.

ΤῊ ΤΡΙΤῌ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος βαρύς.

Ὁ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα * καὶ τοῦ Πέτρου προσδεξάμενος, * καὶ Τελώνην δικαιώσας * ἐκ βάθους στενάξαντα, * κἀμὲ ἀπεγνωσμένον ἐξ ἔργων * οἴκτειρον, Σωτὴρ, * καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν * τοῖς δάκρυσι καθαρίσας, * καὶ Τελώνου τὰ πταίσματα * τῷ στεναγμῷ συγχωρήσας, * φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, * ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεϊκὸς, * εὐλογημένη Θεοτόκε, * ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, * τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε, Δίκαιοι· * εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια· * ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισάμενοι, * τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, * καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· * σκιρτάτω ἡ Ἐκκλησία, * τὰ νικητήρια ἑορτάζουσα * τῷ ἀθλοθέτῃ καὶ μόνῳ * νικοποιῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

ΤῊ ΤΕΤΑΡΤῌ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος βαρύς.

Ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ * καὶ κυπαρίσσῳ προσκυνοῦσά σε· * Νίκας τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν * διὰ τῆς Θεοτόκου δωρούμενος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος * τῆς ἐν σταυρῷ προσηλώσεως, * δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσόν με, * ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν * Χριστὸν τὸν Θεὸν, * καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος * ἀπαύστως ἱκέτευε, * Θεοτόκε Παρθένε, * ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τῆς ἀθεότητος τῶν τυράννων * καταφρονήσαντες, * καὶ τῶν βασάνων τὸ ἄλγος * παραβλεψάμενοι, Ἅγιοι, * τὴν πίστιν τὴν εἰς Χριστὸν οὐκ ἠρνήσασθε· * διὸ ἱκετεύσατε τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά.

Ἦχος βαρύς.

Γεωργοὺς ἀγροῦ σου ἀνέδειξας * τοὺς Ἀποστόλους σου, Λόγε, * ἐκτέμνοντας τὰ εἴδωλα· * διό σε τὸν Δεσπότην * εἰς τὰ ἔθνη κηρύξαντες, * εὐσεβῶς ἐμεγάλυναν.

Στιχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τῶν πανευφήμων Ἀποστόλων μνημόσυνα * τῆς Ἐκκλησίας οἱ τρόφιμοι ποιούμενοι, * ᾠδαῖς ᾀσμάτων ὑμνήσωμεν Χριστόν· * αὐτοὶ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους * τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσαν * κηρύξει τῆς μετανοίας, * οἱ τῆς πλάνης διῶκται, * καὶ τοῦ κόσμου λαμπτῆρες * καὶ πρεσβευταὶ τῆς οἰκουμένης.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, * ἐξ ἧς ἀτρέπτως * ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, * καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· * χαῖρε, σεμνὴ, * τῶν Ἀποστόλων * καὶ Μαρτύρων τὸ ἀγαλλίαμα * καὶ πιστῶν σωτηρία· * χαῖρε, μῆτερ Χριστοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἅγιοι, πρεσβεύσατε * ἄφεσιν δοθῆναι ἡμῖν * τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, * καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν * ῥυσθῆναι ἡμᾶς * καὶ πικροῦ θανάτου, δεόμεθα.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος βαρύς.

Πυρὸς * φωτεινότερον, * φλογὸς * ἐνεργέστερον * τὸ ξύλον ἀνέδειξας * τὸ τοῦ σταυροῦ σου, * καταφλέγον ἁμαρτίας * τῶν νοσούντων, * καὶ φωτίζον τὰς καρδίας * τῶν ὑμνούντων * τὴν ἑκούσιόν σου σταύρωσιν. * Χριστὲ ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ δεσπόζων * ἀσωμάτων Δυνάμεων, * καὶ γινώσκων * τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάθυμον, * τῷ σταυρῷ σου σῶσόν με, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν * Χριστὸν τὸν Θεὸν, * καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος * ἀπαύστως ἱκέτευε, * Θεοτόκε Παρθένε, * ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν τὸ Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, * καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατῄσχυναν, * καθοπλισάμενοι τοῦ σταυροῦ τὴν δύναμιν· * διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀνυμνοῦντές σε, * κραυγάζουσι τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, * δοξολογοῦντές σε, Χριστέ. * Δι' αὐτῶν σε δυσωποῦμεν· * Σῶσον ἡμᾶς.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς. Εἶτα τὰ παρόντα δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἤχου· καὶ τοῦ Μηναίου δ'.

Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος βαρύς.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * Ἀποστόλων καύχημα, * Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, * ὧν τὸ κήρυγμα * Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Ἅγιοι Μάρτυρες, * οἱ καλῶς ἀθλήσαντες * καὶ στεφανωθέντες, * πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αὐτόμελον.

Καταφρονήσαντες πάντων * τῶν ἐπὶ γῆς, ἅγιοι Μάρτυρες, * καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν * ἀνδρείως κηρύξαντες, * ἀμοιβὰς τῶν βασάνων * παρ' αὐτοῦ ἐκομίσασθε· * ἀλλ' ὡς ἔχοντες παῤῥησίαν, * αὐτὸν ἱκετεύσατε, * ὡς Θεὸν παντοδύναμον, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι * τῶν εἰς ὑμᾶς προστρεχόντων, δεόμεθα.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, * θρέμματα πνευματικὰ, * ὁλοκαυτώματα λογικὰ, * θυσία δεκτὴ, * εὐάρεστος τῷ Χριστῷ, * ὑμᾶς * οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, * ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· * Ἀγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε· * μεθ' ὧν ἱκετεύσατε, δεόμεθα, * τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν, * εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, * καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, * οὓς μετέστησας ἀδελφοὺς ἡμῶν * ἐκ τῶν προσκαίρων, κράζοντας· * Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης * ὑπὲρ φύσιν, Θεοτόκε, * ἔμεινας δὲ Παρθένος * ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, * καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου * ἑρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται· * παραδόξου γὰρ οὔσης * τῆς συλ-

λήψεως, ἁγνή, * ἀκατάληπτος ἐστὶν * ὁ τρόπος τῆς κυήσεως· * ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, * νικᾶται φύσεως τάξις. * Διὸ σὲ πάντες Μητέρα * τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, * δεόμεθά σου ἐκτενῶς· * Πρέσβευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ἦχος βαρύς.

Ἀγαλλιᾶσθε, Δίκαιοι· * εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια· * ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισάμενοι, * τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, * καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· * σκιρτάτω ἡ Ἐκκλησία, * τὰ νικητήρια ἑορτάζουσα * τῷ ἀθλοθέτῃ καὶ μόνῳ * νικοποιῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Τῆς ἀθεότητος τῶν τυράννων * καταφρονήσαντες, * καὶ τῶν βασάνων τὸ ἄλγος * παραβλεψάμενοι, Ἅγιοι, * τὴν πίστιν τὴν εἰς Χριστὸν οὐκ ἠρνήσασθε· * διὸ ἱκετεύσατε τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ἅγιοι, πρεσβεύσατε * ἄφεσιν δοθῆναι ἡμῖν * τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, * καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν * ῥυσθῆναι ἡμᾶς * καὶ πικροῦ θανάτου, δεόμεθα.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ἐν χώρᾳ ζώντων, Κύριε, * καὶ ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου * ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου, * ὧν τελοῦμεν τὴν μνήμην, φιλάνθρωπε· * καὶ εἴ τι ἐπλημμέλησαν * ἐν τῷ βίῳ ὑπάρχοντες, * ὡς ἐλεήμων συγχώρησον * καὶ εὐδιάλλακτος Θεός, * παρέχων τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως * θησαύρισμα, * τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, * πανύμνητε, * ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· * σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους * τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας, * τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, * ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, * καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, * καὶ μετὰ τόκον Παρθένος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Μαρτυρικά.

Προσόμοια γ΄. Ἦχος βαρύς.

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου Ἀθλοφόρων * ἑορτάζοντες, σὲ ὑμνοῦμεν, * Χριστέ, βοῶντες, * Κύριε, δόξα σοι.

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων * ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων * οἱ Ἀθλοφόροι· * Κύριε, δόξα σοι.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν οἰκουμένης * οἱ πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, * Χριστῷ βοῶντες· * Κύριε, δόξα σοι.

Ἓν πνέοντες, * πρὸς ἓν βλέποντες * οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, * μίαν ὁδὸν ζωῆς εὑρόμενοι, * τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, * ζηλοτυποῦντες ἀλλήλους τῆς τελευτῆς· * ὢ τοῦ θαύματος! * ὥσπερ θησαυροὺς * τὰς βασάνους προαρπάζοντες, * πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· * Ὅτι κἂν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, * τεθνηξόμεθα πάντως, * καὶ τῇ γεννήσει τὰ ὀφειλόμενα * λειτουργήσομεν· * ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, * τὸ κοινὸν ἴδιον ἡγησώμεθα, * θανάτῳ ζωὴν ὠνησάμενοι. * Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν, ὁ Θεός, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ψυχάς, ἃς προσελάβου, * Σωτὴρ τοῦ κόσμου, * ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων * καὶ ἐκλεκτῶν σου * ἀνάπαυσον, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρε σοὶ κραυγάζομεν * σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, Θεόνυμφε, * παστάδα καὶ πύλην * καὶ θρόνον πύρινον ἀποκαλοῦντές σε, * καὶ ἀλατόμητον ὄρος * καὶ βάτον ἀκατάφλεκτον.

Εἰς τὸν Στίχον, Νεκρώσιμα Προσόμοια, τοῦ Θεοφάνους.

Ἦχος βαρύς. Καταφρονήσαντες.

Νενεκρωμένος ὠράθης * ἐπὶ σταυροῦ, μόνε ἀθάνατε, * καὶ ἐν τάφῳ ὡς θνητὸς * ἐτέθης, νεκρώσεως * καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου * τοὺς ἀνθρώπους λυτρούμενος· * ἀλλ᾽ ὡς πέλαγος εὐσπλαγχνίας * ὑπάρχων ἀκένωτον * καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, * τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων, * τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων, * ἀνάπαυσον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου.

Τῷ ἀκηράτῳ σου κάλλει * καὶ γλυκασμῷ τῆς ὡραιότητος, * καὶ ταῖς τοῦ θείου σου φωτὸς * ἀκτῖσιν ἐκλάμπεσθαι * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, * ἀγαθέ, καταξίωσον, * ἐν αὔλῳ φωτοχυσίᾳ * τῆς φωτοφανείας σου, * σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντας * περὶ σέ, τὸν Δεσπότην * καὶ Βασιλέα τῆς δόξης * καὶ Κύριον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ὡς ἀδαπάνητον ἔχων * τὴν δωρεὼν μεγαλοπρέπειαν, * ὡς θησαυρὸς ἀνελλιπὴς * πλουσίας χρηστότητος, * τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, * ὡς Θεός, κατασκήνωσον * ἐν χώρᾳ τῶν ἐκλεκτῶν σου, * ἐν τόπῳ ἀνέσεως, * ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σου, * ἐν τρυφῇ Παραδείσου, * ἐν τῷ παρθένων νυμφῶνι, * ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ πλήρωμα τίκτεις, * τὸν Λυτρωτὴν σάρκα γενόμενον· * οὐ γὰρ ἐγένετο τοῖς πρὶν * ἐν Νόμῳ δικαίωσις· * δι' ἡμᾶς γὰρ ὁ Χριστὸς * σταυρωθεὶς ἐδικαίωσεν. * Ὡς οὖν ἔχουσα παῤῥησίαν, * ὡς Μήτηρ ἱκέτευε * τὸν Υἱόν σου τὸν εὔσπλαγχνον, * τὰς ψυχὰς ἀναπαῦσαι * τῶν εὐσεβῶς μεταστάντων, * πανύμνητε.

ἮΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

ΤῊ ΚΥΡΙΑΚῊ, ἙΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου δ'. τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. δ'.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην * Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν· * ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω, * ὡς ὁ Τελώνης κράζων· * Ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι, * καὶ σῶσον με.

Ἀθάνατος ὑπάρχουσα, ψυχή μου, * τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου· * ἀνάνηψον βοῶσα * πρὸς τὸν σὸν εὐεργέτην· * Ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι, * καὶ σῶσον με.

Δάκρυά μοι δὸς, ὁ Θεὸς, * ὡς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῷ· * καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, * τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ * τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, * καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, * βίον καθαρὸν * ἐν μετανοίᾳ μοι κτηθέντα· * ἵνα ἀκούσω κἀγὼ * τῆς εὐκταίας σου φωνῆς· * Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· * πορεύου εἰς εἰρήνην.

Ὅταν λάβω κατὰ νοῦν * τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, * καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω * τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, * τρόμῳ συνεχόμενος * πρὸς σὲ καταφεύγω, * τὸν φιλάνθρωπον Θεόν· * διὸ μή με παρίδῃς, * ἱκετεύω σε, * μόνε ἀναμάρτητε· * δώρησαι κατάνυξιν * τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ * πρὸ τελευτῆς, καὶ σῶσον με.

ΤῊ ΔΕΥΤΕΡᾼ, ΕἸΣ ΤῸΝ ὌΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. δ'.

Ὄμματι εὐσπλάγχνῳ, Κύριε, * ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, * ὅτι κατὰ μικρὸν * ἡ ζωή μου δαπανᾶται, * καὶ ἐξ ἔργων ἐν ἐμοὶ * οὐχ ὑπάρχει σωτηρία· * διὰ τοῦτο δέομαι· * Ὄμματι εὐσπλάγχνῳ, Κύριε, * ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, * καὶ σῶσον με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ὡς τοῦ Κριτοῦ παρόντος * μερίμνησον, ψυχὴ, * καὶ τῆς φρικτῆς ἡμέρας * τὴν ὥραν ἐννοοῦ· * ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως ἐστὶ * τοῖς μὴ πράξασιν ἔλεος· * διὸ φεῖσαι μου, Σωτήρ· * μόνος γὰρ ὑπάρχεις φιλάνθρωπος.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, * ἄχραντε Θεοτόκε, * τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς * λύτρωσαι τῶν κινδύνων, * ἵνα δοξάζωμεν * τὸν πανάγιον τόκον σου, * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες νοεροὶ * ἀνεδείχθητε, ἅγιοι Μάρτυρες· * τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης * κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, * τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας * ἐφαιδρύνατε, * καὶ τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης * συνεισήλθετε * εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα· * καὶ νῦν ἱκετεύσατε, * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤῊ ΤΡΊΤῌ, ΕἸΣ ΤῸΝ ὌΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἡ Πόρνη σοι προσπίπτω, * ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν, * καὶ ἀντὶ μύρου τὰ δάκρυα * ἐκ καρδίας προσφέρω σοι, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ἵνα, ὡς ἐκείνην, * οἰκτειρήσῃς με, Σωτὴρ, * καὶ παράσχῃς ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν· * ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι· * Λύτρωσαί με * τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην * τὴν φοβερὰν * ἐννοοῦσα, ψυχή μου, * γρηγόρησον, * ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, * ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνου-

σα· * οὐ γὰρ οἶδας πότε * πρὸς σὲ ἐπελεύσεται * ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα· * Ἰδού, ὁ Νυμφίος σου. * Βλέπε οὖν, ψυχή μου, * μὴ νυστάξῃς καὶ μείνῃς * ἔξωθεν κρούουσα, * ὡς αἱ πέντε Παρθένοι· * ἀλλὰ ἀγρύπνως καρτέρησον, * ἵνα ὑπαντήσῃς Χριστῷ * ἐν ἐλαίῳ πίονι, καὶ δῴη σοι * τὸν νυμφῶνα * τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα * τὸ τῆς πίστεως, * καὶ σεβάσμιον δώρημα * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις * μεγαλύνωμεν, πιστοί· * Χαῖρε, ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς * ἐν γαστρί σου χωρήσασα· * χαῖρε, τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, * θλιβομένων ἀντίληψις· * χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὴν ζ'. ᾨδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Φωτὶ οὐρανίῳ * καταλάμπεται σήμερον * αὕτη ἡ σκηνή· * ἐν ταύτῃ γὰρ στρατιαὶ * Ἀγγέλων ἀγάλλονται, * σὺν αὐτοῖς καὶ χοροὶ * Μαρτύρων εὐφραίνονται * ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων. * Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι * κατάπεμψον τῷ κόσμῳ σου * τὴν εἰρήνην, Χριστέ, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Βλέπων ὁ λῃστὴς * τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς * ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· * εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς * ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθείς, * οὐκ ἂν ὁ ἥλιος * τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψεν, * οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο· * ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, * μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν * ζυγὸς δικαιοσύνης * εὑρέθη ὁ σταυρός σου· * τοῦ μὲν καταγομένου εἰς Ἅδην * τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, * τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων * πρὸς γνῶσιν θεολογίας. * Χριστέ, ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα * καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου * ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, * ἔλεγε δακρύουσα· * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, * ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Εἰς τὴν ζ'. ᾨδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τῆς στενῆς καὶ τεθλιμμένης ὁδοῦ * ἀκλινεῖς ὁδοιπόροι γεγόνατε, * ἅγιοι Μάρτυρες· * τῶν γὰρ πειρασμῶν * τὴν τρικυμίαν ὑπεμείνατε, * καὶ τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν * τὴν πολιτείαν ἀνελάβετε· * πέτρα ὑπομονῆς * καὶ θεμέλιοι εὐσεβείας ἀνεδείχθητε· * πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά.

Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, * καταπέμψας αὐτοῖς * τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην * σαγηνεύσας. * Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου * καὶ ὁδηγούς, * τῆς ἡμῶν σωτηρίας * τὴν ἀπαρχήν, * τοὺς θείους ὑμνήσωμεν * Μαθητὰς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότει * ἡμῖν ἐξανέτειλαν, * καὶ τὸν ἥλιον πᾶσι * τῆς δόξης ἐγνώρισαν· * ὅθεν καὶ τὴν πλάνην * τῶν εἰδώλων καθεῖλον, * Τριάδα κηρύξαντες * ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι. * Διὰ τοῦτο δεόμεθα, * Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, ἡ δι' Ἀγγέλου * τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη· * χαῖρε, ἡ τεκοῦσα * τὸν Ποιητήν σου καὶ Κύριον· * χαῖρε, ἡ ἀξιωθεῖσα * γενέσθαι Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὴν ζ'. ᾨδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Γενναίως τὸν δρόμον τελέσαντες, * τυράννοις ἀντέστητε, Μάρτυρες· * τὰ γὰρ σώματα νεκρώσαντες ἐν γῇ, * ἀπελάβετε οὐράνιον ζωήν, Ἅγιοι.

ΤΗ͂Ι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ͂Ι, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα.
Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἐδὲμ * ξύλον ἤνθησε τὸν θάνατον· * ἐν μέσῳ πάσης γῆς * ξύλον ἐβλάστησε τὴν ζωήν· * γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, * ἄφθαρτοι ὄντες, * φθαρτοὶ γεγόναμεν· * τυχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, * τῆς ἀφθαρσίας * κατετρυφήσαμεν· * ἐν τῷ σταυρῷ γὰρ σώζεις, ὡς Θεός, * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων·

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.
Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Ἐν Παραδείσῳ με τὸ πρὶν * ξύλῳ ἐγύμνωσεν * ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρός, * εἰσφέρων νέκρωσιν· * τοῦ σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, * τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα * ἀνθρώποις φέρον, ἐπάγη * ἐπὶ τῆς γῆς· * καὶ κόσμος ὅλος ἐπλήσθη * πάσης χαρᾶς· * ὃν ὁρῶντες ὑψούμενον, * Θεῷ ἐν πίστει, λαοί, * συμφώνως ἀνακράξωμεν· * Πλήρης δόξης ὁ οἶκος αὐτοῦ·

Δόξα... καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.
Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν * σωματωθέντα, * καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ, * σεμνή, τεχθέντα * ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον * μέσον τῶν κακούργων * ὁρῶσα, τὰ σπλάγχνα ἤλγεις, * καὶ μητρικῶς * θρηνοῦσα ἐβόας· Οἴμοι, * τέκνον ἐμόν! * τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος οἰκονομία σου, * δι' ἧς ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου; * Ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδήν, τὸ Μαρτυρικόν.
Ὅμοιον.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν * τὰς πυριφλέκτους * ἀπονεκρώσαντες μορφὰς * καὶ τὰς κινήσεις, * τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες * ἔλαβον τὴν χάριν * τὰς νόσους ἀποδιώκειν * τῶν ἀσθενῶν, * καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος * θαυματουργεῖν· * ὄντως θαῦμα παράδοξον! * ὅτι ὀστέα γυμνὰ * ἐκβλύζουσιν ἰάματα. * Δόξα μόνῳ καὶ Κτίστῃ Θεῷ.

ΤΗ͂Ι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ͂Ι, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, **Κύριε, ἐκέκραξα**, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς. Εἶτα τὰ παρόντα δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἤχου, καὶ τοῦ Μηναίου δ'.

Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. δ'.

Μάρτυρες Κυρίου, * πάντα τόπον ἁγιάζετε, * καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, * καὶ νῦν πρεσβεύσατε ῥυσθῆναι * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, δεόμεθα.

Μάρτυρες Κυρίου, * ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, * καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * πλῆθος οἰκτιρμῶν * καὶ τὸν ἱλασμὸν * τῶν πολλῶν παραπτωμάτων, δεόμεθα.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, * ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, * καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων * διὰ τὴν μέλλουσαν ζωήν, * ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· * ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. * Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις * δώρησαι τῷ λαῷ σου * τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, * πρέπει τοῖς Ἁγίοις· * ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας * διὰ σὲ τὸν κλίναντα οὐρανούς, * καὶ καταβάντα· * ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν * διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτόν, * καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα· * ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, * τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι· * ὧν ταῖς εὐχαῖς, * κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, * ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, * ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, * καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην * τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ * πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα, * ἄμορφον, ἄδοξον, * μὴ ἔχουσαν εἶδος· * ὢ τοῦ θαύματος! * τί τὸ περὶ ἡμᾶς * τοῦτο γέγονε μυστήριον; * πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; * πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; * ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, * τοῦ παρέχοντος * τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Τὸ α'. Θεοτοκίον τοῦ Ἤχου.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν * διὰ φιλανθρωπίαν * ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, * καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· * ἐκ Παρθένου γὰρ ἁγνῆς * σάρκα προσλαβόμενος, * καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν * μετὰ τῆς προσλήψεως, * εἷς ἐστὶν Υἱὸς * διπλοῦς τὴν φύσιν, * ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. * Διὸ * τέλειον αὐτὸν Θεόν, * καὶ τέλειον ἄνθρωπον * ἀληθῶς κηρύττοντες, * ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· * ὃν ἱκέτευε, * Μῆτερ ἀνύμφευτε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά.
Ἦχος πλ. δ΄.

Φωστῆρες νοεροὶ * ἀνεδείχθητε, ἅγιοι Μάρτυρες· * τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης * κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, * τὰς ψυχικὰς ἡμῶν λαμπάδας * ἐφαιδρύνατε, * καὶ τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης * συνεισήλθετε * εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα· * καὶ νῦν ἱκετεύσατε, * δεόμεθα, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οἰκουμένης φωστῆρες * ἀειλαμπεῖς * ἀνεδείχθητε πίστει * μαρτυρικῶς, * ὅλην ἀναθέμενοι * τὴν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, * καὶ νοητῷ ἐλαίῳ * τοῦ Πνεύματος, Ἅγιοι, * τὰς ψυχικὰς λαμπάδας * ὑμῶν ἐφαιδρύνατε· * ὅθεν καὶ κρατῆρες * νοητοὶ προχέοντες * τὰ αἵματα, ὡς νάματα, * τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐφάνητε. * Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, * πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.
Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν * τὰς πυριφλέκτους * ἀπονεκρώσαντες μορφὰς * καὶ τὰς κινήσεις, * τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες * ἔλαβον τὴν χάριν * τὰς νόσους ἀποδιώκειν * τῶν ἀσθενῶν, * καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος * θαυματουργεῖν· * ὄντως θαῦμα παράδοξον! * ὅτι ὀστέα γυμνὰ * ἐκβλύζουσιν ἰάματα. * Δόξα τῷ μόνῳ καὶ Κτίστῃ Θεῷ.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ὁ βυθῷ σοφίας φιλανθρώπως * πάντα οἰκονομῶν, * καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, * μόνε Δημιουργέ, * ἀνάπαυσον, Κύριε, * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· * ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, * τῷ Ποιητῇ καὶ Πλάστῃ * καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, * καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον * πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, * Θεοτόκε ἀνύμφευτε, * τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Μαρτυρικά.
Ἦχος πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν, Ἅγιοι; * Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν * ἐπανεπαύσατο Χριστός· * Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως * ἐδοξάσατε αὐτόν· * Ἀγγέλους; * τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε· * Δυνάμεις; * ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι· * πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, * καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· * πρεσβεύσατε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε, Ἅγιοι, * τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων * ὑπομείναντες γενναίως, * τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντες * ἐναντίον βασιλέων· * καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, * δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ κόσμῳ, * καὶ ἀσθενοῦντας θεραπεύετε * ἐκ τῶν παθῶν· Ἅγιοι, * πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, * οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην * τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ, * ἀπελάβετε τὴν χάριν * τῆς αἰωνίου ζωῆς· * τυράννων * ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε· * βασάνοις * αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε, * καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν * γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· * πρεσβεύσατε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως * ἐνδυσάμενοι καλῶς, * καὶ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ * καθοπλίσαντες ἑαυτούς, * στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε· * τοῖς τυράννοις * ἀνδρείως ἀντικατέστητε, * καὶ διαβόλου * τὴν πλάνην κατηδαφήσατε· * νικηταὶ γενόμενοι, * τῶν στεφάνων ἠξιώθητε· * πρεσβεύσατε ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ὁ θάνατός σου, Κύριε, * ἀθανασίας γέγονε πρόξενος· * εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, * οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠνέῳκτο. * Διὸ τοὺς μεταστάντας * ἀνάπαυσον, * ὡς εὔσπλαγχνος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ σκέπη σου, Θεοτόκε Παρθένε, * ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· * ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, * ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Ἀπόστιχα, τὰ Νεκρώσιμα. Προσόμοια ε΄. τοῦ Θεοφάνους.
Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Βασιλικῶς μοι ὑπέγραψας * ἐλευθερίαν βαφαῖς * ἐρυθραῖς, τοὺς δακτύλους σου * αἱματώσας, Δέσποτα, * καὶ φοινίξας σῷ αἵματι· * καὶ νῦν ἐν πίστει * καθικετεύω σε· * Τοῖς πρωτοτόκοις * σοῦ συναρίθμησον, * καὶ τῶν Δικαίων σου * τῆς χαρᾶς ἀξίωσον * ἐπιτυχεῖν * τοὺς μεταφοιτήσαντας * πρὸς σέ, τὸν εὔσπλαγχνον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου.

Ἱεραρχήσας, ὡς ἄνθρωπος, * σφαγιασθείς, ὡς ἀμνός, * προσφορὰν προσενήνοχας * τῷ Πατρί, τὸν ἄνθρωπον * τῆς φθορᾶς

ἐξωνούμενος· * τοὺς μεταστάντας * οὖν, ὡς φιλάνθρωπος, * ἐν τῇ τῶν ζώντων * χώρᾳ κατάταξον,* ἔνθα οἱ χείμαῤῥοι * τῆς τρυφῆς προέρχονται, * ἔνθα πηγαὶ * τῆς ἀϊδιότητος * ἀναβλυστάνουσιν.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Βάθει σοφίας ἀῤῥήτου σου * ὁροθετεῖς τὴν ζωήν, * καὶ προβλέπεις τὰ μέλλοντα, * καὶ πρὸς βίον ἕτερον * μετοικίζεις τοὺς δούλους σου· * οὓς προσελάβου, * τοίνυν κατάταξον * ἐπὶ ὑδάτων * τῆς ἀναπαύσεως, * ἐν τῇ λαμπρότητι * τῶν Ἁγίων, Κύριε· * ἔνθα φωνὴ * τῆς ἀγαλλιάσεως * καὶ τῆς αἰνέσεως.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Λόγος ὑπάρχων ἀόρατος, * ὁμοφυὴς τῷ Πατρί, * καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονος, * δι' ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον * ἐν σαρκὶ πεφανέρωσαι· * ὡς ἐλεήμων * οὖν καὶ φιλάνθρωπος, * τοὺς ἐκ τοῦ βίου * μεταφοιτήσαντας * τῆς εὐπρεπείας σου * καὶ τῆς ὡραιότητος * ταῖς καλλοναῖς * τούτους καταλάμπρυνον, * ζωαρχικώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον * Λόγον Θεοῦ καὶ Πατρός, * μητρικῇ παῤῥησίᾳ σου * ἐκτενῶς ἱκέτευε, * κατατάξαι τοὺς δούλους σου,* ἔνθα χορεία * ἡ ἀκατάλυτος * εὐφραινομένων * καὶ εὐφημούντων σε· * ἔνθα λαμπρότητες * αἱ διαιωνίζουσαι, * καὶ ὁ γλυκὺς * ἦχος ἑορτάζοντος, * Θεογεννήτρια.

Ἐπαινείσθω μετὰ πολλῆς δόξης ὁ Θεός,
ὁ τῶν ἁπάντων Κτίστης.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ ΜΕΤΡΙΚΟΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

Ὁ Δημιουργὸς τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω,
Τρισάγιον μὲν ὕμνον ἐκ τῶν Ἀγγέλων,
Τριῴδιον δὲ καὶ παρ' ἀνθρώπων δέχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΕΛΩΝΗΝ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΝ.

Φαρισαΐζων, Ἱεροῦ μακρὰν γίνου·
Χριστὸς γὰρ ἔνδον, ᾧ ταπεινοὺς δεκτέον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ.

Ἄσωτος εἴ τις, ὡς ἐγώ, θαῤῥῶν ἴθι·
Θείου γὰρ οἴκτου πᾶσιν ἤνοικται θύρα.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

Ὅτε κρίνων γῆν, ὁ Κριτὴς πάντων, κάθῃ,
Τῆς, Δεῦτε, φωνῆς ἄξιον κἀμὲ κρίνοις.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

Ψυχαῖς Δικαίων, ὧν ἀεὶ μνήμη μένει,
Χοὰς μενούσας προσκομίζω τοὺς λόγους.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

Κόσμος γενάρχαις πικρὰ συνθρηνησάτω,
Βρώσει γλυκείᾳ συμπεσὼν πεπτωκόσι.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ Α΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τροφῇ κολύβων ἑστιᾷ Τύρων πόλιν,
Τροφὴν τιθεὶς ἄπρακτον ἠλισγημένην.

—

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ.

Τὰς οὐ πρεπόντως ἐξορίστους Εἰκόνας
Χαίρω πρεπόντως προσκυνουμένας βλέπων.

—

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ Β΄. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὄντως μέγαν
Πηγὴ φάους ἄδυτον ἄγει πρὸς φέγγος.

—

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ.

Τὸν Σταυρὸν ἡ γῆ πᾶσα προσκυνησάτω,
Δι᾽ οὗπερ ἔγνω προσκυνεῖν σε, ὦ Λόγε.

—

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ Δ΄. ΤΩΝ ΝΥΣΤΕΙΩΝ.

Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἰωάννης
Αἰωνίως ζῇ, καὶ νεκρὸς φανεὶς ἄπνους·
Σύγγραμμα λιπὼν Κλίμακα τῇ ἀνόδῳ,
Δείκνυσιν αὐτοῦ πορείαν τῆς ἀνόδου.

—

ΕΙΣ ΣΗΝ ΠΕΜΠΤΗΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ.

Τρόπους, Ἰησοῦ, κατανύξεως δίδου
Ἄδουσιν ἤδη Κανόνα φοὶ τὸν Μέγαν.

—

ΕΙΣ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ.

Ὕμνοις ἀΰπνοις εὐχαρίστως ἡ Πόλις
Τὴν ἐν μάχαις ἄγρυπνον ὑμνεῖ Προστάτιν.

—

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ Ε΄. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Ἀπῆρε πνεῦμα, σὰρξ ἀπεῤῥύη πάλαι·
Τὸν ἔστινον, γῆ, κρύπτε νεκρὸν Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

Θρηνεῖς, Ἰησοῦ· τοῦτο θνητῆς οὐσίας.
Ζωοῖς φίλον σου· τοῦτο θείας ἰσχύος.

—

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

Πώλῳ καθίσας ὁ λόγῳ τείνας πόλον
Βροτοὺς ἐκζητεῖ λῦσαι τῆς ἀλογίας.

—

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ Β΄.

Σώφρων Ἰωσὴφ δίκαιος κράτωρ ὤφθη
Καὶ σιτοδότης· ὢ καλῶν θημωνία!

Εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν.

Τὴν Συναγωγὴν συκῆν Χριστὸς Ἑβραίων
Καρπῶν ἄμοιρον πνευματικῶν εἰκάζων,.
Ἀρᾷ ξηραίνει· ἧς φύγωμεν τὸ πάθος.

—

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ Γ΄.

Τρίτη μεγίστη Παρθένους δέκα φέρει
Νίκην φερούσας ἀδεκάστου Δεσπότου.

—

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ Δ΄.

Γυνὴ βαλοῦσα σώματι Χριστοῦ μύρον,
Τὴν Νικοδήμου προὔλαβε σμυρναλόην.

—

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ Ε΄.

Εἰς τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα.

Νίπτει Μαθητῶν ἑσπέρας Θεὸς πόδας,
Οὗ πούς πατῶν ἦν εἰς Ἐδὲμ δείλης πάλαι.

Εἰς τὸ μυστικὸν Δεῖπνον.

Διπλοῦς ὁ Δεῖπνος· Πάσχα γὰρ Νόμου φέρει,
Καὶ Πάσχα καινὸν, Αἷμα, Σῶμα Δεσπότου.

Εἰς τὴν ὑπερρυῆ Προσευχήν.

Προσεύχῃ· καὶ φόβητρα, θρόμβοι αἱμάτων,
Χριστὲ, προσώπου· παραιτούμενος δῆθεν
Θάνατον, ἐχθρὸν ἐν τούτοις φενακίζων.

Εἰς τὴν Προδοσίαν.

Τί δεῖ μαχαιρῶν; τί ξύλων, λαοπλάνοι,
Πρὸς τὸν θανεῖν πρόθυμον εἰς κόσμου λύτρον;

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ.

Εἰς τὴν Σταύρωσιν.

Ζῶν εἶ Θεὸς σὺ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,
Ὦ νεκρὲ γυμνὲ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγε.

Εἰς τὸν συσταυρωθέντα τῷ Χριστῷ λῃστήν.

Κεκλεισμένας ἤνοιξε τῆς Ἐδὲμ πύλας
Βαλὼν ὁ λῃστὴς κλεῖδα τὸ, Μνήσθητί μου.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον, κουστωδία·
Οὐ γὰρ καθέξει τύμβος αὐτοζωίαν.

ΤΕΛΟΣ.